

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

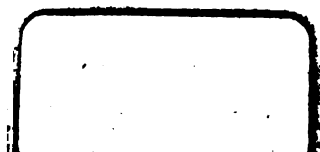
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

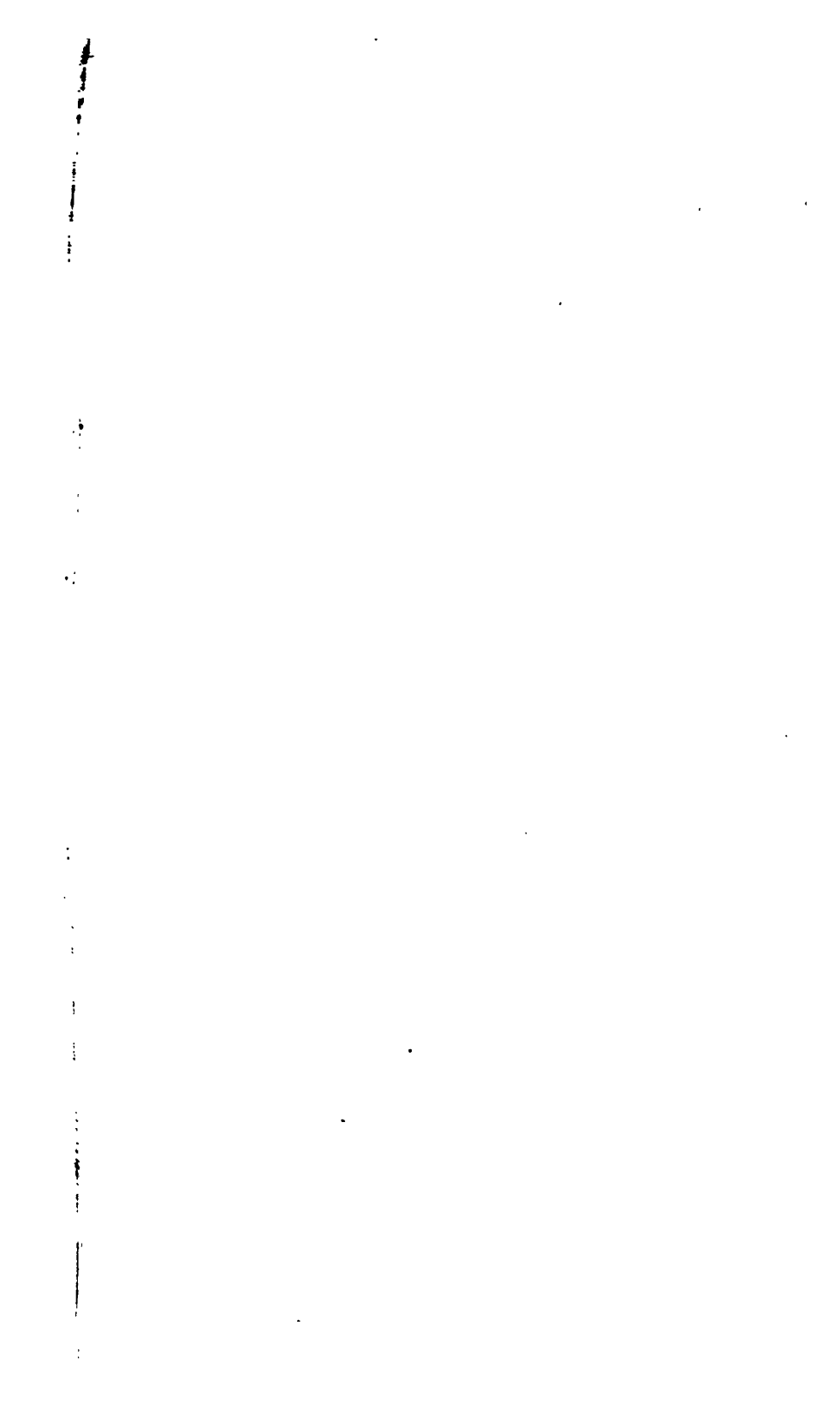
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Koncelige

G H Y

ÍSLENDINGA SÖGUR,

UDGIVNE

EFTER GAMLE HAANDSKRIFTER

AF

✓
DET KONGELIGE

NORDISKE OLDSKRIFT-SELSKAB.

3

TREDIE BIND.

KJÖBENHAVN.

TRYKT I THIELES BOGTRYKKERL

1875.

1876

Det Kongelige
24 V

THE
JOURNAL
OF
THE
ROYAL
ANTHROPOLOGICAL
INSTITUTE

NJÁLA

UDGIVET

EFTER GAMLE HÅNSKRIFTER

AF

DET KONGELIGE

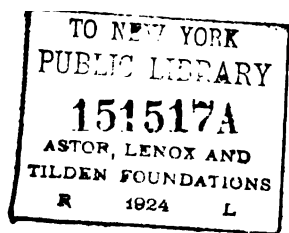
NORDISKE OLDSKRIFT-SELSKAB.

FÖRSTE BIND.

KÖBENHAVN.

TRYKT I THIELES BOGTRYKKERI.

1875.

151517A
151517A
151517A

FORORD.

Til grund for nærværende udgave af Njála ligge følgende skindböger.

1) i den arnamagnæanske samling.

F = quartmembranen 468 (der i den gamle udgave, fra 1772, ved en meget stærk trykfeil betegnes som 298, i det 4 er bleven til 2, medens 6 står på hovedet). Denne codex består af tre brudstykker.

Förste brudstykke: begyndelsen af sagaen til slutningen af ordene ok skal ek ráða, enn (nærværende udgave 10¹⁰, d. e. kapitel 10 linie¹⁰).

Andet brudstykke: (1) þú nú nakkvart ráð fyrir mjer (nærv. udg. 12¹⁹) — valgarðr kvað þat vera mundu ráð njáls ok þó eigi öll (nærv. udg. 65⁶).

Tredje brudstykke: er föður þínum var goldinn í sonarþætr (nærv. udg. 67²⁰. Se note 67²⁰) til enden af sagaen.

(1) Naturligvis indbefatter det her omhandlede brudstykke det første bogstav i den første ordrække og det sidste i den anden, tillige med det mellemliggende. Og således overalt i dette forord.

A = de til Njála hörende dele af den bekendte foliomembran 132. Heri haves tre brudstykker af sagaen.

Første brudstykke: valgarðs hins grá (nærv. udgave 25⁸) — sem bezt gegnir. nú munu vit lá- (nærv. udg. 50¹³. *Se note* 50¹²⁻¹³).

Andet brudstykke: kost. enn gört hefi ek þá enn eitt ráð fyrir mjer (nærv. udg. 51⁶¹) — jarl mælti 'þú ert (nærv. udg. 82⁷⁹).

Tredje brudstykke: lögðu þeir þá at þeim (nærv. udg. 84⁸²) til sagaens ende.⁽²⁾

B = 133 i folio. Den består af syv brudstykker.

Første brudstykke: begyndelsen af sagaen til ærinn hafa (nærv. udg. 22⁴². *Se note* 22⁴²).

Andet brudstykke: hrið, kom helgi heim (nærv. udg. 35⁷) — nakkvara hrið (nærv. udg. 93⁸⁸).

Tredje brudstykke: goðorðslausum manni (nærv. udg. 97⁸⁸) — sendi orð úlf uggasyni, at hann (nærv. udg. 102²⁸. *Se den sidste note til* 102²⁸).

Fjerde brudstykke: aðra. rjeðs þá þangbrandr (nærv. udg. 103⁸⁹) — bjarni mælti 'nú (nærv. udg. 138¹⁸⁰).

Femte brudstykke: at liði, er menn þurftu (nærv. udg. 139⁶⁵) — at þeir trúi ekki (nærv. udg. 142¹⁹⁴).

Sjette brudstykke: -sökinni (nærv. udg. 142²⁹⁷. *Se den mellemste note til* 142²⁹⁷) — vörn þessa fram (nærv. udg. 143²⁸).

Syvende brudstykke: fjelaga á fundinum (nærv. udg. 150⁹⁰. *Se noten til* 150⁹⁰)

(²) I det følgende af denne oversigt tages ikke hensyn til de lacuner, der blot udgøre en del af et blad i vedkommende membran.

—— bróðir hjat hánun griðum. enn úspakr (nærv. udg. 156²⁸).

C = de membranlevninger af Njála, der opbevares i 162, b folio, under betegnelserne a—n, hvortil kommer et ubetegnet fragment (se her neden for under ζ).

α ét brudstykke: sem bezt (nærv. udg. 7⁶⁵)

—— hallgerðar lang- (nærv. udg. 9²⁰).

β ét brudstykke: með at fara (nærv. udg. 7⁵⁶. Se note 7⁵⁶) — kvánfang (nærv. udg. 9¹⁸).⁽²⁾

γ består af fem brudstykker.

Förste brudstykke: svá mikit, sem þú þarft (nærv. udg. 21⁹) — ok seldi þrjá smíðisgripi (nærv. udg. 23¹³. Se note 23¹³⁻¹⁴).

Andet brudstykke: ok bað hana ráða (nærv. udg. 59⁵) — syfjaði hann mjök, ok bað (nærv. udg. 62⁸).

Tredje brudstykke: riðu til ok lýstu vígunum (nærv. udg. 73²) — 'ek vil bjóða yðr, at vjer farim at (nærv. udg. 75⁶⁸. Se note 75⁶⁷⁻⁶⁸).

Fjerde brudstykke: -ðar var þraslaug (nærv. udg. 95¹⁸) — þá kvaddi njáll sjer hljóðs (nærv. udg. 97¹¹⁶).

Femte brudstykke: marðar sonar síns (nærv. udg. 107³) — reið höskuldr heim (nærv. udg. 109⁸⁴. Se note 109⁸³⁻⁸⁴).

δ består af fire brudstykker.

Förste brudstykke: hvat heima er tíðenda (nærv. udg. 36⁸. Se note 36²⁻³)

—— gengu þá til móts við (nærv. udg. 40¹⁹).

(²) Egentlig burde α hedde β og β hedde α. Men nærv. udg. holder sig til de givne benævnelser.

Andet brudstykke: skegglausa enn sonu hans taðskegglinga (*nærv. udg. 44*⁴⁵) — 'þat bauð ek fyrri stundu' segir gunnarr 'enn (*nærv. udg. 51*⁴³).

Tredje brudstykke: fátt til, gissurr hvíti? (*nærv. udg. 56*⁷⁰) — svá slægr maðr sem þú ert kall- (*nærv. udg. 77*⁴⁷. *Se anden note til 77*⁴⁷).

Fjerde brudstykke: úverða menn gjalda reiði sinnar (*nærv. udg. 88*¹⁶²) — hón gengr inn ok bað þau ganga (*nærv. udg. 98*⁸². *Se anden note til 98*⁸²).

5 består af fem brudstykker.

Første brudstykke: þessu til kapps (*nærv. udg. 36*⁷⁶) — segja frá hallgerði (*nærv. udg. 38*¹²).

Andet brudstykke: til vár farit'. þráinn sigfússson svaraði (*nærv. udg. 82*⁸⁰. *Se den mellemste note til 82*⁸⁰) — enda skortir mik elgi fje (*nærv. udg. 87*²². *Se note 87*²²⁻²³).

Tredje brudstykke: ok váru með hánnum (*nærv. udg. 89*⁹⁰) — hann hleypr at fram at fljótinu. enn fljó- (*nærv. udg. 92*¹⁰³. *Se tredje note til 92*¹⁰² samt noten til 92¹⁰³).

Fjerde brudstykke: öðrum heim hvert haust (*nærv. udg. 97*¹⁴⁵) — síðan ljet höskuldr söðla hest sinn (*nærv. udg. 99*⁴¹. *Se note til 99*⁴⁰⁻⁴¹).

Femte brudstykke: við stála stýri (*nærv. udg. 102*⁸⁰) — þessa ráðagerð festu þeir með sjer (*nærv. udg. 107*²⁹. *Se noterne til 107*²⁸).

ζ består af tre brudstykker — eller rettere: af fire, da det ubetegnede fragment (se her oven for side VII linie⁵⁻⁶) hører til ζ.

Förste brudstykke: ekki mín þurfa at því at kosta (nærv. udg. 36 ¹¹². Se note 36 ¹¹²⁻¹¹³) — 'drepa skalt þú hann' segir hón. hann varð (nærv. udg. 38 ⁸⁵. Se note 38 ⁸⁵).

Andet brudstykke: flosi gekk þá skyndiliga til hesta sinna ok allir hans menn (nærv. udg. 130 ¹⁰¹. Se note 130 ¹⁰¹⁻¹⁰³) — enn kvað sjer vel hug (nærv. udg. 131 ⁷². Se note 131 ⁷¹⁻⁷²).

Tredje brudstykke er det ubeteguede, der dog i noterne anføres under mærket ζ: Eina nótt bar svá til at svínafelli (nærv. udg. 133 ¹) — því at flokk minn (nærv. udg. 135 ¹¹⁹).

Fjerde brudstykke: móts við þá gissurr hinn hvíti með allmikil fjölmenni (nærv. udg. 137 ²⁰. Se note 137 ¹⁸⁻²¹) — ok liðveizlu ok sýna (nærv. udg. 138 ¹²¹).
 η består af tre brudstykker.

Förste brudstykke: -si'. 'ekki höfu 'vjer kvenna skap' (nærv. udg. 44 ⁹⁶) — 'helzti lengi hefir sigmundr frændi þinn 'úbælttr verit' (nærv. udg. 45 ⁹⁰. Se dog noterne til 45 ⁸⁹ og 45 ⁹⁰).

Andet brudstykke: þú mik undir fótum (nærv. udg. 53 ²⁴. Se note 53 ²³⁻²⁴) — riðið á mik (nærv. udg. 54 ⁸⁹. Se note 54 ⁸⁹).

Tredje brudstykke: Síðan fór jarl suðr með herinn (nærv. udg. 86 ¹) — síðan fór ásvaðr at leita (nærv. udg. 87 ⁷⁷)
 θ består af to brudstykker.

Förste brudstykke: enn ef þetta er próbat á þingi (nærv. udg. 64 ⁸⁵) — ok fáld þer hann eigi veiddan (nærv. udg. 67 ²⁹. Se note 67 ²⁸⁻²⁹).

Andet brudstykke: at hundi jarl ok melsnati jarl (*nærv. udg. 85⁸⁷. Se note 85⁸⁷⁻⁸⁸*) — eða vit njótim báðir jafnt þess er hjer (*nærv. udg. 87¹³⁰. Se note 87¹²⁰⁻¹³⁰*).

består af tre brudstykker.

Förste brudstykke: randa suðr á landi (*nærv. udg. 102¹²*) — ok nemndu hvárir (*nærv. udg. 105¹⁵. Se förste note til 105¹⁵*).

Andet brudstykke: at viðr alla nóttina (*nærv. udg. 109⁵⁴*) — enn þó hefi ek svarit eiða at skiljaz (*nærv. udg. 117¹³*).

Tredje brudstykke: bauð hánúm at sitja (*nærv. udg. 119¹⁰²*) — senda þegar mann heim af þingi (*nærv. udg. 121¹⁸. Se sidste note til 121¹⁸*).

** ét brudstykke:* -nafjarðar — ok kvámu til hofs (*nærv. udg. 134⁸⁶*) — at hann var hinn öruggasti (*nærv. udg. 137³. Se note 137⁷⁻⁸*).

D — de til Njála hörende fire brudstykker i 309 quart.

Förste brudstykke: ek þat' segir atli 'ok 'vil ek (*nærv. udg. 38³*) — eigi skal þat' segir sigmundr (*nærv. udg. 42¹⁹*).

Andet brudstykke: úvinsæll'. 'bjóða mun 'ek' (*nærv. udg. 49⁸². Se note 49⁸²*) — gunnarr tók smalahestinn (*nærv. udg. 54¹⁸*).

Tredje brudstykke: í nesit ok bjogguz þar við (*nærv. udg. 62⁵². Se förste note til 62⁵²*) — ok skyldi eigi svá farit hafa (*nærv. udg. 89⁷⁴*).

Fjerde brudstykke: Njáll mælti til skarp-hjeðins (*nærv. udg. 118¹. Se note 118¹*) — er ek hljóp tólf álna yfir markarfljót (*nærv. udg. 120⁵⁴*).

E — *quartmembranen 466*, der består af sex brudstykker.

Første brudstykke: sagaens begyndelse til margstaðar. gunnarr kvað hana (nærv. udg. 36²⁸). Dog er den første side så afbleget, at den ikke er bleven benyttet.

Andet brudstykke: eptir mín heit (nærv. udg. 38³²) — er ek mynda gefa til mikla mína eigu, at þat (nærv. udg. 115²⁸. Se noterne til 115²⁸ og 115²⁸⁻²⁷).

Tredje brudstykke: -mu á laxárbakka ok æja þar (nærv. udg. 118²³) — at oss villi eigi veita at þessu máli (nærv. udg. 124⁴¹. Se note 124⁴¹).

Fjerde brudstykke: alvæpni, ok stefndu þeir upp á þríhyrningshálsa (nærv. udg. 127⁴². Se tredje note til 127⁴²) — veita þjer sem ek mynda bróður mínum (nærv. udg. 134¹⁰⁰).

Femte brudstykke: slíkir sem þorgeirr er (nærv. udg. 136⁴⁷) — því at nú ríða hjer úvinir (nærv. udg. 151²⁹).

Sjette brudstykke: enden af sagaen fra -una ok svá síðan er hón varð (nærv. udg. 154⁵⁴).

2) blandt *quarterne i gamle kgl. samling på det kongelige bibliotek.*

G — *membranen 2868*, bestående af tre brudstykker.

Første brudstykke: sagaens begyndelse til þeir kvaðuz engar sakar (nærv. udg. 61³⁶).

Andet brudstykke: -ndar þórkel standa (nærv. udg. 63⁴⁰. Se 63⁴⁰ tredje note) — því at þeir (nærv. udg. 77⁷⁷).

Tredje brudstykke: upp undir þríhyrning (nærv. udg. 79²⁹) — þykkir engum jafnmikit sem njáli fóstura hans! (nærv. udg. 115⁴¹. Se anden note til 115⁴¹).

H = membranen 2869, bestående af fire brudstykker.

Förste brudstykke: sjálfan mik at svara (nærv. udg. 131⁶⁷) — ásgrímr þreif hana tveim höndum (nærv. udg. 136⁴². *Se noterne til 136⁴²*).

Andet brudstykke: þakkaði hánun vel (nærv. udg. 139¹²⁵) — fann þat til, at dæmt hafði (nærv. udg. 144¹⁰¹. *Se förste note til 144¹⁰¹*).

Tredje brudstykke: þeir flosi hörfuðu nú upp um (nærv. udg. 145¹⁶⁹. *Se note 145¹⁶⁹⁻¹⁷⁰*) — hinn er annarr, at þú stígir á (nærv. udg. 151³⁰).

Fjerde brudstykke: í þenna tíma kvámu þeir kári (nærv. udg. 155¹. *Se note 155¹⁻²*) — fyri valfalli (nærv. udg. 157¹⁰⁴).

I og I² = membranen 2870. Den består af fire brudstykker.

Förste brudstykke: þenna kost vil ek (nærv. udg. 2⁴⁷) — heima- (nærv. udg. 8⁵²).

Andet brudstykke: ok mun svanr taka (nærv. udg. 12²¹) — hann var lögmaðr svá mikill, at engi var (nærv. udg. 20¹⁸. *Se förste note til 20¹⁸*).

Tredje brudstykke: aflinu, at þú verðir eigi kenndr (nærv. udg. 22²⁸. *Se note 22²⁸⁻³⁴*) — þá er eldgunnar inni (nærv. udg. 135¹³).

Fjerde brudstykke: yðr lögkvöð (nærv. udg. 135¹⁰⁰) til sagaens slutning.

I tredje og fjerde brudstykke har en nyere hånd, der omtales i note til 124⁸⁹, og flere steder, på et nyt pergament og efter egen original udfyldt tre lacuner, hvoraf den sidste har ndet over hele afsnittet fra til ráðs? segir

flosi (nærv. udg. 141⁷⁶) og til enden af sagaen. Af de to andre har den første ndet over afsnittet þat' segir flosi (nærv. udg. 130⁹⁶) ——— gaf- (i gaflaðit, nærv. udg. 132⁸¹), og den anden over afsnittet lögmenn (nærv. udg. 138²⁶. Se første note til 138²⁶) ——— nú er (nærv. udg. 139⁴⁶. Se note 139⁴⁶). Men i det den nyere hånd på begge disse steder har fortsat udfyldningen ud over lacunens grændse — på det første sted fra -laðit (i gaflaðit, nærv. udg. 132⁸¹) til ásgrímr bauð því öllu liði til (nærv. udg. 132⁶⁵. Se note 132⁶⁵), og på det sidste fra at mæla (nærv. udg. 139⁴⁶) til mágum (nærv. udg. 139⁵¹) —, så er der herved, for de her angivne stykkers vedkommende, ved siden af den gamle text bragt en ny frem; og det er denne, der i noterne er bleven betegnet I².

Nærmere beskrivelse over og prøver af Njålas håndskrifter vil blive optaget i det næste bind (Njåla II) tillige med aftryk af kvadene, tolkning af disse, registre, rettelser af opdagede trykfeil og andre urigtigheder, med mere, der vedkommer en udgave af Njåla.

Med hensyn til nærværende bind bemærkes allerede her følgende.

Brugen af store bogstaver i begyndelsen af egennavne er lige så unødvendig i en udgave som i de gamle membraner selv. Ordene hvert víg ——— hins hvíta (nærv. udg. 87¹⁵⁻¹⁸ — jf. noterne), f. ex., skrives således i A þú víg v þ .f. k. eða þúir eol ept' málf. | E k þefi vegt oðyg auluf .f. þroðgeirf .f. enþ¹ta y eroð ept' málf vapufirdigar.

Og med de gamle nordiske stemme andre ældre sprogs gamle håndskrifter overens, for så vidt disse ikke bruge store bogstaver enten sjældnere eller aldeles ikke. Kun denne sidste skrivemåde har sin rod i lydskriftens

XIV

naturlige princip — hvilket ikke engang er gennemført i nærværende bind, der i denne henseende slutter sig til den af v. Gabelentz og Löbe besørgede udgave af Vulfila (m. m.).

Skrivemåden je retfærdiggøres ved sådanne rim som
brjánn fjell ok hjelt velli

(Njála 157²¹⁸), der vilde være umulige, hvis je var = é, — med andre ord, hvis je forholdt sig til e, som å forholder sig til a (og så fremdeles). Desuden er (for nu at blive stående herved) j i fjell og lignende perfectformer aldeles af samme oprindelse som j i hljóp, bjoggi, osv.

Til forståelse af nogle enkeltheder i noterne ville et par vink ikke være overflødige.

" " (ikke ' , " ", ' ', eller lignende) betegner, at det deraf indsluttede er gengivet efter pågeldende håndskrift så nøie, som de for hånden værende typographiske midler vilde tillade. En sådan betegnelse ansås imidlertid for unødvendig, hvor "forkortet" (t. ex. i første note til 91⁶⁴), "skrevet", eller et lignende udtryk, er tilføjet.

Fra begyndelsen af ark 31 tages intet hensyn til de ned ad forlængede former af m, n, r, v. (I de første 30 ark gengives det forlængede n ved ŋ).

| betegner overgang til en ny linie, || til en ny spalte eller side.

~, ~~, ~~, osv., giver til kende, at en mindre eller større række af bogstaver eller ord er så afbleget, at den ikke har kunnet læses.

oo, ooo, oooo, osv., betegner mindre eller større huller i pergamentet.

(Når det hedder i en note: "her står", eller lignende, er "her" naturligvis = "på det sted, der i membranen svarer til det, den bemærkning, hvori et sådant her findes, indtages i noten".)

Hvor ikke andet udtrykkelig fremhæves, angår enhver parentes kun det næst foregående håndskrift eller ord.

Exempler:*Förste note til 140 ¹⁸*

... "F, H (hvor i öfrigt det följande tytir mangler)".
tytir mangler ikke i F og H, men kun i H.

Anden note til 156 ¹⁹

... "v \bar{h} s (utydeligt)"...

Her menes kun, at \bar{h} s er utydeligt.

Hvor noterne kun af og til med korte mellemrum henviser til et håndskrift (som side 538 fg. til C₁), hidrører dette fra, at håndskriftets linier ikke ere fuldstændige, i det noget er borte af deres begyndelse eller ende.

Arbejdet ved dette bind er bleven udført på følgende måde. Nuværende arnamagnæansk stipendiar E. Jonsson har afskrevet hele den prosaiske del af F og excerperet de derfra afvigende læsemåder i membranerne på det kongelige bibliothek (G, H, I). I forening med stipendiar E. Jonsson har selskabets secretair for oldskrifternes udgivelse, Konr. Gislason, sammenlignet nævnte afskrift med F, A, B, Ca, C_β, C_γ, C_δ, C_ε, C_ζ, C_η, C_θ, C_ι, C_κ, D, E, samt med de af G, H, I udskrevne varianter, og af denne sammenligning uddraget den ved nærværende leilighed udgivne prosaiske text med de dertil föiede noter. Förste og anden correctur ere ligeledes besörgede af begge. Endelig har stipendiar E. Jonsson meddelt det her oven for (som nr. 2, side XI ²⁵– XIII ¹⁸) anförte.

1. Mördur hjet maður, er kallaður var gígja. hann var sonur sikhvats hins rauða. hann bjó á velli á rangárvöllum. hann var ríkur höfðingi ok málafylgjumaður mikill ok svá mikill lögmáður, at engir þóttu lögligir dómur dæmdir, nema hann 5 væri við. hann átti dóttur eina, er unnur hjet. hún var væn kona ok kurteis ok vel at sjer; ok þótti sá beztr kostr á rangárvöllum.

Nú víkur sögunni vestr til breiðafjarðardala. maður er nemndur höskuldr. hann var dalakolls- 10 son. móðir hans hjet þórgerður ok var dóttir þórsteins hins rauða, óláfs-sonar hins hvíta, ingjalds-sonar, helgasonar. móðir ingjalds var þóra, dóttir sigurðar orms í auga, ragnars-sonar loð-

Overskrift: Her (e tildels beskadtiget i F) hefr (hefur F; upp brennu (tildels utydeligt i F) -njáls sögu F (med en fra tekstens forskellig hånd), B (det sidste bogstav noget utydeligt). Uleseligt i E, hvis hele første side er så afbleget, at den ikke med sikkerhed lader sig benytte. Hvis G har haft nogen overskrift, kan den ikke have stået på den side, hvor sagaen begynder, men mulig på den, der nu for en del er tilklæstret med papir. ⁴ lögmáður: G; lagamaður F, B. ⁵ dæmðir: G; mangler F, B. ⁶ við: B, G; í F. ¹² hins rauða: F, B; rauða G. hins hvíta: F, B; G udelader artiklen. ¹⁸ Ingjalds: F, B; helga G (hvor móðir i övrigt er meget utydeligt) — læsemåden i F, B stemmer overens med islendingabók 12 (Ingjaldr, dóttursonur sigurþar, ragnars-sonar loþbrókar).

15 brókar. uðr hin djúpúðga var móðir þórsteins
 rauðs, dóttir ketils flatnefs, bjarnar-sonar bunu,
 gríms-sonar hersis ór sogni. höskuldr bjó á
 höskuldsstöðum í laxárdal. hrútr hjét bróðir
 hans. hann bjó á hrútsstöðum. hann var sam-
 20 mæðr við höskuldr. faðir hans var herjólfur.
 hrútr var vænn maðr, mikill ok sterkr, vígr vel
 ok hógværr í skapi, manna vitrastr, hagráðr við
 vini sína, enn tillagagóðr hinna stærri mála.

Þat var einu hverju sinni, at höskuldr hafði
 25 vinaboð, ok þar var hrútr bróðir hans ok sat hit
 næsta hánúm. höskuldr átti sjer dóttur, er hall-
 gerðr hjét. hón ljek sjer á gólfi við aðrar meyjar.
 hón var fríð sýnum ok mikil vexti ok hárit svá
 fagrt sem silki ok svá mikit, at þat tók ofan á
 30 belti. höskuldr kallar á hana 'far þú hingat til
 'mín' sagði hann. hón gekk þegar til hans. hann
 tók undir hókuna ok kyssti hana. síðan gekk hón
 í braut. þá ræddi höskuldr til hrúts 'hversu
 'litz þjer á mey þessa? þykki þjer eigi fögr vera?'
 35 hrútr þagði við. höskuldr talaði til annat sinn.
 hrútr svaraði þá 'ærit fögr er mæ'r sjá; ok munu

15 uðr: F, B; auðr G. -úðga: F; -auðga B, G. 17 gríms — sogni: F, B; mgl. G. 19-20 sammæðr: F (hvor ð dog kan være = dd), B (dog d for ð); sa(m)mæðdr G. 20 hans var: F, B; hans het G. 22-23 hagráðr við vini: F (dog med gð for g — g forskrevet og synes rettet fra r, medens man har glemt at udprikke ð); harðráðr við úvini B, G. 23 hinna: F; allra inna B; til hinna G. 25 hans ok: utydeligt B, G. 26 höskuldr: F, G; hann B. 27 gólfi: G; gólfu F, B. 29 ofan á: F, G; ofan af B (hvor dog f i af rimeligvis beror på en fejlskrift, fremkaldt ved f i ofan). 30 höskuldr: F, G; hann B. far: F, B; kom G. 32 hókuna: G; kverkina F, B. 33 ræddi: F, B; mælti G. höskuldr: F, G; hann B. 35 höskuldr: F, G; hann B. talaði til: G; lantil til B; mælti til hans F. 36 þá: F, G; mgl. B. ærit — sjá: F, B; helzt er mærin fógr G.

‘margir þess gjalda. enn hitt veit ek eigi, hvaðan þjófsaugu eru komin í ættir várar’. Þá reiddiz höskuldr; ok var fátt um með þeim bræðrum nakkvara hrið. — bræðr hallgerðar váru þeir 40 þórleikr, faðir bolla, ok óláfr, faðir kjartans, ok bårðr.

2. Þat var einu hverju sinni, at þeir bræðr riðu til alþingis, höskuldr ok hrútr. þar var fjölmenni mikit. Þá ræddi höskuldr við hrút ‘þat vilda ek, bróðir, at þú bættir ráð þitt ok ‘bæðir þjer konu’. hrútr svarar ‘lengi hefir mjer 5 ‘þat í hug verit; ok hefir mjer þó tvennt um sýnz. ‘enn nú vil ek gera at þínu skapi. eða hvar ‘skulu vit á leita?’ höskuldr svaraði ‘hjer eru ‘nú höfðingjar margir á þingi, ok er gott um at ‘velja. enn þó hefi ek í einum stað á stofnat 10 ‘fyri þína hönd. kona heitir unnr ok er dóttir ‘marðar gígju, hins vitrasta manns. ok er hann ‘hjer á þingi, ok svá dóttir hans; ok mátt þú nú ‘sjá hana, ef þú vill’. ok annan dag eptir, er menn gengu til lögrjettu, sá þeir konur úti hjá 15 rangæinga-búð, vel búnar. Þá mælti höskuldr við hrút ‘þar er hón nú, unnr, er ek sagða ‘þjer frá. eða hversu lítz þjer á hana?’ ‘vel’

28 eru — várar: F, B; skulu komin í ætt vára G. 41 óláfr: F, B; óláfr pái G. 42 bårðr: F, B; bårðar (men forandret til bårðr, som det synes med en nyere hånd, ved at sætte r over a i stavelsen ar), halldórs ok steindórs G.

2. 1 at: F, B; er G. 2 riðu. — hrútr F, G; höskuldr ok hrútr riðu til alþingis B. 3 þjer: F, B; mgl. G. svarar: sál. (eller svaraði) B; s. F, G. 4 hug: F; skapi B, G. 5 gera: F, G; þó gera B. skapi: F, B; ráði G. 18 nú: B, G; mgl. F. 15 sá: F, B; þá sá G. hjá: F, B; fyrir G. 18 þjer á: F, B; þer nú á G.

sagði hann 'enn eigi veit ek, hvárt vit eigum heill
 20 'saman'. síðan ganga þeir til lögrjettu. mörðr
 gígja mælti lögskil at vanda sínum ok gekk heim
 til búðar sinnar. höskuldr stóð upp, ok hrútr,
 ok gengu til búðar marðar ok inn í búðina.
 mörðr sat í innanverðri búðinni. þeir kvöddu
 25 hann. hann stóð upp í mót þeim ok tók í hönd
 höskuldi; ok settiz hann niðr hjá hánnum. enn
 hrútr sat hit næsta höskuldi. síðan töluðu þeir
 mart. ok kvámu þar niðr ræður höskulds, at 'ek
 'mæli til kaupa við þik. vill hrútr geraz mágr
 30 'þinn ok kaupa dóttur þína; ok skal ek eigi mitt
 'til spara'. mörðr svaraði 'veit ek, at þú ert
 'höfðingi mikill; enn bróðir þinn er mjer úkunnigr'.
 höskuldr mælti 'framar er hann enn ek'. mörðr
 mælti 'mikit munt þú þurfa fram at leggja með
 35 'hánnum; því at hón á allan arf eptir mik'. 'eigi
 'þarf ok lengi at biða, hvat ek skal á kveða' sagði
 höskuldr 'hann skal hafa kambanes ok hrútsstaði

20 ganga: F, B; gingo G. 22 sinnar: F, G; síðan B. ok hrútr: F, B.
 usikkert i G. 23-24 gengu — kvöddu: F, B; talaði hösk. um 'forum
 'nú ok biðjom konunnar'. (det foregående med afbleget skrift,
 hvorpå synes at følge levninger af 'svá skal vera' sagði (s beskadiget)
 hrútr ~~~~~ gingo (snarere end gengo) síðan (dette ord meget usikkert)
 til búðar marðar, ok sat ooooooooooooo G. 25 hann stóð: F, B; mörðr
 stóð G. þeim: F, B; mgl. G. 26 höskuldi: således forkortet i F,
 B, G, at casus er usikker. 27 höskuldi: G; hánnum F, B. 28-29 ek
 — við: F, B; ulæseligt G. 29 Efter þik indskyder G s. hösk. vill hrútr:
 F, B; rútr vill G. 32 úkunnigr: F, G; okunnr B. 33 höskuldr
 mælti: F, B; þá mælti (begge ordene utydelige) ~~~~~ G. 33-34 mörðr
 mælti: F, B; m. s. G. 34 þurfa: F; verða B, G. fram at leggja F, B;
 at leggja til G. 36 þarf ok lengi: F, B; ~~~~~ lengi elga G. Efter
 biða indskydes sagði höskuldr i B, der følgende udelader disse ord
 efter kveða. Efter kveða indskydes með hánnum i G. 37 Efter
 kambanes indskydes allt i G.

‘ok upp til þrándargils. hann á ok kaupskip í
 ‘siglingum’. hrútr talaði þá til marðar ‘hugsa
 ‘svá um, búandi, at bróðir minn mun mjer mjök 40
 ‘hafa fram haldit fyrir ástar sakir. enn ef jer
 ‘vilið gera málit at álitum, þá vil ek, at jer gerið
 ‘kostinn’. mörðr svaraði ‘hugsat, hefi ek kostinn.
 ‘hón skal hafa sex tigu hundraða ok skal aukaz
 ‘þriðjungi í þínum garði. enn ef it eiguð erfingja, 45
 ‘þá skal vera helmingarfjelag með ykk’. hrútr
 mælti ‘þenna kost vil ek; ok höfum nú vátta við’.
 síðan stóðu þeir upp ok tókuz í hendr; ok fastnaði
 mörðr hrúti dóttur sína unni. ok skyldi boð vera
 hálfum mánaði eptir mitt sumar at marðar. nú 50
 riða þeir heim af þingi hvárirtveggju. ok riða
 þeir vestr hjá hallbjarnarvörðum. þá reið í mót
 þeim þjóstólfr, sonr bjarnar gullbera ór reykjardal,
 ok sagði þeim skipkvámu í hvítá; ok var þar
 kominn út össurr, föðurbróðir hrúts, ok vildi, at 55
 hrútr kvæmi til fundar við hann sem fyrst. enn
 er hrútr spurði þetta, þá bað hann höskuld fara

³⁸ hann á: B, G; mgl. F. ⁴⁰ um: F, G; til B. ⁴⁰⁻⁴¹ mjer mjök
 hafa: F; mer hafa mjög B; meirr hafa G. ⁴¹ fyrir ástar sakir:
 F, B; enn vera muno G (*hvor således noget synes at mangle*).
⁴⁴ sex tigu: F, G; lxxx B. ⁴⁴⁻⁴⁵ aukaz þriðjungi: F, B; þriðjungi
 aukaz G. ⁴⁵ Eftir erfingja tilfötis saman í E. ⁴⁶ vera B, E, G;
 mgl. F. helmingar-: F, B, G; helminga- E. ⁴⁸ tókuz: F, B, G,
 I; helduz E. fastnaði: F, B, E, I; fastnar G. ⁴⁹ Eftir mörðr ind-
 skydes þá í G, I. boð: F, B, E; brúðlaup G; brúðhlaup þeira I.
⁵⁰ eptir: F, B, G, I; fyr (öiensynlig urigtigt) E. mitt sumar: F
 (næsten som ét ord), B (som ét ord), E (som ét ord), I (i to ord);
 miðsumar G. at marðar: F, B, G, I; á velli E. ⁵¹ ok riða:
 F, B; ok riðu G, I og, som det synes, E. ⁵⁴ hvítá; ok: F, B, G, I;
 hvítarós E. ⁵⁵ út: F; mgl. B, E, G, I. ⁵⁶ fundar: F, B, E, I;
 móts G. fyrst: F; skjótaast B, G, I; snarast E. ⁵⁷⁻⁵⁸ höskuld —
 sjer: F, B, G, I; fara til skips með ser höskuld E.

til skips með sjer. höskuldr fór, ok þeir báðir. enn er þeir kvámu til skips, fagnar hrútr össuri 60 frænda sínum vel ok blíðliga. össurr bauð þeim inn í búð at drekka. síðan var tekit af hestum þeira; ok gengu þeir inn ok drukku. hrútr mælti til össurar 'nú skalt þú ríða vestr með mjer, 'frændi, ok vera með mjer í vetr'. 'eigi hendir 65 'svá' sagði hann 'því at ek segi þjer lát eyvindar 'bróður þíns. enn hann leiddi þik til arfs á gula-þingi; ok munu nú taka úvinir þínir, ef þú kemr 'eigi til'. 'hvat er nú til ráðs, bróðir?' sagði hrútr 'þykki mjer nú vandaz málit, er ek hefi áðr ráðit 70 'brúðhlaup mitt'. höskuldr mælti 'þú skalt ríða 'suðr til fundar við mörð; ok bið hann, at it skipið 'máldaga annan, ok siti dóttir hans þrjá vetr í 'festum. enn ek mun ríða heim ok flytja vöru 'þína til skips'. hrútr mælti 'nú vil ek, at þú

58 höskuldr — báðir: *B*; ok höskuldr fór, ok þeir báðir *G, I*; ok fóru þeir báðir *E*; höskuldr fór, ok þeir bræðr *F*. 59 fagnar: *F, B, E*; fagnaði *G, I*. 64 búð: *B* (*her synes i al fald kun at stå hvð*), *G, I*; búðina *F, E*. síðan var: *F, B, E*; var þá *G, I*. 62 ok gengu þeir: *F, B, E*; enn þeir gingu *G, I*. ok drukku: *F, B, I*; í búð ok drukku *G*; í búðina at drekka *E*. 64 hendir: *F*; hendir með *I*; hentir *B, G*; hentar *E*. 65 sagði hann: *G, I*; frændi *F, B*; *mpl. E*. 65-66 eyvindar bróður þíns: *F, B* (*kun at þ i þíns er forskrevet*), *I*; bróður þína eyvindar *G*; eyvindar frænda þíns *E*. 67 ok munu — þínir: *F*; ok munu nú taka úvinir yðrir *B, E*; en nú muno taka úvinir þínir arfinn *G*; enn nú munu taka arfinn úvinir þínir *I*. þú kemr: *F, G, I*; þer komit *B, E*. 68 er nú til ráðs: *G, I*; skal nú til ráða *F, B*; skal nú til ráða taka *E*. 69 þykki — mállit: *F, B, E, I*; mer þykkir vandaz *G*. 69-70 hefi — mitt: *F, B, E*; hefi ráðit brúðlaup mitt *G*; á kono í festum *I*. 71 suðr: *F, B, G, I*; *mpl. E*. bið hann: *F, B, E*; biðja *G, I*. skipið: *F, E, G, I*; gerit *B*. 72 máldaga annan: *G, I*; máldaga *F, B*; máldögum *E*. dóttir hans: *F*; hón *B, E, G, I*.

‘takir mjöl ok við ok slíkt annat, sem þjer líkar, 75
 ‘af varningi’. hrútr ljet taka hesta sína; ok reið
 hann suðr. enn höskuldr reið heim vestr. hrútr
 kom austr á rangárvöllu til marðar ok hafði þar
 góðar viðtökur. hrútr sagði merði allt efni sitt
 ok bað hann ráð á leggja. mörðr mælti ok spurði, 80
 hversu mikit fje þat væri. hrútr sagði vera tvau
 hundruð marka, ef hann fengi allt. mörðr mælti
 ‘mikit er þat í móti erfðinni minni; ok skalt þú
 ‘víst fara, ef þú vill’. síðan breyttu þeir máldag-
 anum; ok skyldi unnr sitja þrjá vetr í festum. 85
 nú ríðr hrútr til skips ok er við skip um sumarit
 þar til er búit var. höskuldr færði fje allt til
 skips þat sem hrútr átti. hrútr fjekk höskuldi

75 slíkt annat: F, B, G, I; annat slíkt E. 76 Eftir varningi ind-
 skyder F overflüdigst sem þer sýniz. sína: F, E, G, I; mgl. B.
 77 hann: F, E, G, I; mgl. B. heim vestr: F, I; heim B, G; vest
 (med udeladelse af r) E. 78 austr á: F, B; suðr á E; á G, I. hafði:
 F, B, G, I; fekk E. 79-80 hrútr sagði — leggja: F, B, E, (kun at
 B og E have ráða i steden for ráð á leggja); ok segir merði allt,
 hversu farit er, ok biðr, at hann leggi (for biðr — leggi har I bað,
 at hann legðe) ráð á með hánnum, hversu með skyldi fara G, I.
 80 mælti ok spurði: G, I; s. F; sagði B; svarar eller svaraði E.
 81 þat væri: G, I; er þetta? F, B, E. sagði vera: B, G, I; sagði F;
 kvað vera E. 82 fengi allt: F, B, E, I; næði öllu G. 83 þat: F,
 B, E; þetta G, I. erfðinni: F, B, E; erfð G, I. 83-84 ok skalt —
 vill: — enn nú skalt þú fara, ef þú vill F, B, E; ok skalto víst
 ráða þer far, ef þer sýniz G, I (kun er sýniz ulæseligt i den sidst
 nævnte membran). 84 breyttu: F, B, E og, som det synes, I; breyta
 G. 84-85 máldaganum: B, G, I; máldögum E; máldögum sínum F.
 85 ok skyldi — festum: F; ok skyldi hón sitja li (vetr udeglemt)
 i festum E; ok skyldi (feilskrevet) hón sitja i festum li vetr B;
 skyldi hón þá sitja i festum li vetr G, I (dog er i festum li vetr
 ulæseligt i membranen I). 86 nú ríðr hrútr: F, B, E; en rútr reið
 G; ulæseligt I. er við skip: F, B, E; var þar G, I (i hvilken sidste
 membran var dog er meget utydeligt). 87 allt: F, E, G, I; mgl. B.
 88 þat sem: F, E, G, I; er B. 88-89 höskuldi — þar: F, B (der dog

í hendr fjárvarðveizlu sína vestr þar, meðan hann
 90 væri útan. reið höskuldr heim til bús síns.
 lítlu síðar gaf þeim byr; ok sigla þeir í haf.
 þeir váru úti þrjár vikur ok kvámu at við hearnar
 á hörðalandi ok sigldu síðan austr til víkr.

3. Haraldr gráfeldr rjeð fyrir norvegi. hann
 var sonr eiríks blóðöxar, haralds-sonar hins hárfagra.
 gunnhildr hjæt móðir hans ok var dóttir
 össurar tota. þau höfðu atsetu austr í konunga-
 5 hellu. nú spurðiz skipkváman austr þangat til
 víkrinnar. ok þegar er þetta frjettir gunnhildr,
 spurði hún eptir, hvat íslenzkra manna væri á
 skipi. henni var sagt, at hrútr hjæt maðr ok
 var bróðursonr össurar. gunnhildr mælti 'ek veit
 10 'görla — hann mun heimta erfð sína. enn sá
 'maðr hefir at varðveita, er sóti heitir'. síðan kallar
 hún á einn herbergissvein sinn, er ögmundr hjæt

synes at have hendr for hendr), E (der dog har fjárvarðveizlur sínar); fjárvarðveizlu sína vestr þar í hendr höskuldi bróður sínom G og, som det synes, I. 90 heim: F, B, E; vestr G; þá vestr I. 91 sigla: F, B; sigldu E, G, I. 92 úti þrjár vikur: F, G, I; lið vikur úti B; lið vikur í haf E. at við: G, I; við F, B, E. 92-98 hearnar á hörðalandi: G, I; hearnar F, B; noreg E. 93 sigldu síðan: G, I (den første med tillægget í haf); sigla F, B, E.

3. 1 *Efter Haraldr indskydes konungur i G, I. 2 Efter eiríks indskydes konungs B, G, I. 2-3 blóðöxar — hárfagra: G, I; hins udelades i F, E, og det hele (blóðöxar — hárfagra) i B. 4 höfðu atsetu austr: F, B, E; sátu þá I; ooo G; í: F, B, G, I; við E. 5 skipkváman: F, B, I; skipkváma E; skjótt skipkváma G. þangat: F (feilskrevet i enden), B, E, I; þannig G. 6 þegar — gunnhildr: F, B, E; er gunnhildr spyr þetta G, I. 7 spurði: F; frjettir B, E, I og, som det synes, G (hvort de fire sidste bogstaver ere ulæselige). 8 skipi: F, B; skipinu E, G, I. hjæt: F (het), I (h^t), B (h), E (h); h'etí G. 9 var: F, B; væri E, G, I. 10 Efter görla indskydes 'segir hún' at i G, og 'segir hún' i I. 11 kallar: F, B, E; kallaði G, I. 12 einn herbergissvein: G, I; skóavein F, B, E.*

‘ek vil senda þik norðr í vikina á fund össurar
 ‘ok hrúts; ok seg, at ek býð þeim báðum til mín
 í vetr, ok ek vil vera vinr þeira. ok ef hrútr 15
 ‘ferr mínum ráðum fram, þá skal ek sjá um fjemál
 ‘hans ok um þat annat, er hann tekr at henda.
 ‘ek skal ok koma hánnum fram við konunginn’.
 síðan fór ögmundr ok kom á fund þeira. enn
 þegar er þeir vissu, at hann var sveinn gunn- 20
 hildar, tóku þeir við hánnum sem beztr. hann
 sagði þeim erendi sín af hljóði. síðan töluðu þeir
 ráðagerðir sínar, frændr, leyniliga; ok ræddi össurr
 við hrút ‘svá litz mjer, frændi, sem nú muni vit
 ‘hafa gört ráð okkat — því at ek kann skapi gunn- 25
 ‘hildar: jafnaskjótt sem vit viljum eigi fara til
 ‘hennar, mun hón reka okkr ór landi enn taka
 ‘fje okkat allt með ráni; enn ef vit förum til

12 norðr í vikina: *G, I*; til vikinnar *F, B, E*. 14-15 báðum — vetr: *F, B, E, G*; til mín í vetr báðum *I*. 15 ok ek: *G, I*; ok seg, at ek *F, B, E*. 15-16 hrútr ferr: *F, B, E*; þeir fara *G, I*. 16 þá skal ek: *F, B, E*; skal ek ok *G, I*. fjemál: *F, B, E, I*; mál *G*. 17 hans: *F, B, E*; hrúts *G, I*. um þat: *F, B, E*; um udelades *G, I*. er hann tekr at henda: *F, E*; er hann tekr at henta *B*; sem hann varðar *G*; sem hánnum varðar *I*. 18 ek skal ok: *F, B, E, I*; ok ek skal *G*. fram: *F, B, E*; í vinátto *G, I*. konunginn: *F, B*; konung *E*; konunginn, son minn *G, I*. 19 ögmundr: *G, I*; hann *F, B, E*. 20 þegar er: *G, I*; þegar *F, B, E*. 20-21 sveinn gunnhildar: *F, B, E*; drottengarennar sveinn *I*; drottningar maðr ok sveinn *G*. 21 Foran tóku indskydes þá i *G*. við — beztr: *G, I*; vel við hánnum *F, B, E*. 22 þeim erendi sín: *E, G, I*; eyrendi sín þeim *F, B*. af hljóði: *F, B, G, I*; i hljóði *E*. síðan: *F, B, E*; en síðan *G, I*. 23 ráðagerðir — leyniliga: *I*; frændr ráðagerðir sínar leyniliga *G*; leyniliga ráðagerð sína *F, B*; ráðagerð sína aller (urigtigt) *E*. ræddi: *F, B, E*; mælti *G, I*. 24-25 muni — gört: *F, B*; muni vit gert hafa *G, I*; höfum vit gert *E*. 25-26 gunnhildar: *F, B, E*; drottningar *G*; drottengarennar *I*. 27 hennar: *F, B, E, I*; helmilis hennar *G*. mun hón reka: *F, B, E*; rekr hón *G, I*. taka: *F, B, E*; lætr taka *G, I*. 28 okkat allt: *F, E, I*; allt udelades *B, G*. með ráni: *F, B, E*; sem

‘hennar, þá mun hón gera okkr sæmð, slíka sem
 30 ‘hón hefir heitit’. ögmundr fór heim. ok er hann
 fann gunnhildi, sagði hann henni erendislok sín
 ok þat, at þeir mundu koma. gunnhildr mælti
 ‘slíks var ván; því at hrútr er vitr maðr ok vel
 ‘at sjer. enn nú haf þú njósn af, nær er þeir
 35 ‘koma til bæjarins, ok seg mjer’. þeir hrútr
 fóru austr til konungahellu. enn er þeir kvámu
 þar, gengu í mót þeim frændr ok vinir ok fögnuðu
 þeim vel. þeir spurðu, hvárt konungr var í bænum.
 þeim var sagt, at hann var þar. síðan mættu
 40 þeir ögmundi. hann sagði þeim kveðju gunnhildar
 ok þat með, at hón mundi eigi bjóða þeim fyrr,
 enn þeir hefði fundit konung, fyrir orðs sakir “at
 “svá þykki, sem ek grípa gulli á við þá. enn ek
 “mun þó til leggja slíkt er mjer sýniz; ok veri

herfang *G, I.* 29 okkr sæmð, slíka: *B og, som det synes, I (der dog måske har svá for slíka);* okkr slíka sæmð *F; slíkt E; mgl. G.*
 30-31 ok — henni: *B, E, samt F, hvilken sidst nævnte dog udelader henni;*
 aptr ok sagðe drottningu *G; aptr síðan ok sagðe drottningu I.*
 32 þat, at: *F, B, E; svá, at G, I. gunnhildr: F, B, E; drottning G;*
 drottningen *I.* 33 slíks var: *F, B, E; slíks var mer þar at I;*
 slíkra svara var mer þaðan *G. ván: F, B, G, I; von' s. hón E.*
 vitr maðr: *G, I; vitr maðr sagðr F, E; maðr vitr sagðr B.* 34 nú
 haf þú: *F, B, E; þú haf G, I. nær er: G; nær F, B; hvonar(1) E;*
 þá er *I.* 35 til: *B, E, G, I; i F skrevet over linien meget utydelig og*
vistnok med en nyere hånd. 36-37 enn — þar: *F, B, E; mgl. G, I.*
 37 gengu: *F, B, E; gengu þar G, I.* 38 konungr: *F, B, E; konungr-*
enn G, I var í: *F; væri í B, E, G, I.* 39 þeim: *F, B, E; enn*
þeim G, I. var þar: *F, B, G, I; væri þar E.* síðan: *F, B, E;*
 litlu síðar *G, I.* 40 hann sagði: *F, B; s. hann E; ok sagði hann G, I.*
 gunnhildar: *F, B, E; drottningar G; ooo I.* 41 mundi: *F, B, G, I; mun E.*
 42 hefði: *F, B, E; hefði áðr G; hefði (utydeligt) ooo I.* konung:
F, B, E; konunginn G; ~ enn I. 42-43 at svá þykki: *F, G, I; •bvð•*
svá þykki B ("bvð" = búð for búld, búlt; jf. glossar. til njála side 654);
 þá þikr *E.* 43 grípa: *F, B, G, I; utydeligt i E.* 44 þó: *G, I;*
mgl. F, B, E. slíkt er: *B; slíkt sem F, E, G, I.* 44-45 ok veri hrútr:

“hrútr djarfmæltr við konung ok biði hann hirð- 45
 “vistar”. eru hjer ok klæði, er drottningin sendir
 þjer; ok skalt þú í þeim ganga fyrri konunginn’.
 síðan fór ögmundur aptr. annan dag eptir mælti
 hrútr við össur ‘göngu vit nú fyrri konung’. þat
 ‘má vel’ sagði össurr. þeir gengu tólf saman — ok 50
 vǫru þeir allir frændr þeira ok vinir. þeir kvámu
 í höllina, er konungr sat yfir drykkju. gekk hrútr
 fyrstr ok kvaddi konunginn. konungr hugði vand-
 lǫga at manningum, er vel var búinn, ok spurði
 hann at namni. hann nemnir sik. ‘ert þú ís- 55
 ‘lenzkr maðr?’ sagði konungr. hann sagði, at svá
 var. ‘hvat hvatti þik hingat á várn fund?’ ‘at
 ‘sjá tign yðra, herra — ok þat annat, at ek á erfða-

*F, B; ok vert rútr E (som det synes); rútr skal vera G, I. 45 kon-
 ung: F, B, E; konunginn G, I. biði: F, B; bið (imperativ) E;
 biða G, I. hann: F, E, G, I; konung B. 46-47 eru — þjer; ok: I,
 samt G — kun at denne sidste har drottning (uden artikel) og har
 glemt sendir; her eru ok tignarklæði, er hún sendi þer, rútr F, B,
 E (kun at E udelader ok). 47 þeim: F, G, I; þessum B, E. 48 ög-
 mundr: G, I; hann F, B, E. 49 við össur: G, I; mgl. F, B, E.
 göngu vit nú: G, I; göngum F, B, E. konung: F, B, E, G; kon-
 ungenn’ s. hann I. 50 vel: F, B, E; vel vera G, I. þeir gengu:
 F, B, E; gengo þeir G, I. 50-51 ok vǫru — vinir: F, B, E (kun at
 frændr er udeglemt i E); vǫro þat ekki nema frændr þeira ok vinir
 I; vǫro þat ekki nema frændr ok vinir þeira G. 51 þeir: F, B, E;
 ok G, I. 52 er: F, B, E; svá sem G, I. konungr: F, B, E, G; kon-
 ungreann I. yfir drykkju: F, E; yfir drykkjuborðum B; við drykk
 G, I. 53 fyrstr: B, E, I; fyrst F, G. kvaddi konunginn: B, E;
 kvaddi konung F; heilsaði konunginum G, I. konungr: F, B, E;
 konungrinn G, I. hugði: F, B, G, I; hugði at E. 54 manningum
 — búinn: F, G, I; mönnum (mönnumum[?]), er vel vǫro búnir B, E.
 55 hann nemnir sik: F, B; udeglemt i E, med undtagelse af sik; en
 inn nefndi sik G, I. 56 konungr: F, B, E; konungrinn G, I. sagði:
 s. F, B, E; s. ok sagði G; sv. ok sagde I. 56-57 at svá var: F,
 I; at svo væri E; svá vera G. 57 hvatti: F, B, E, I; rak G.
 þer fund indskydes s. konungrinn i G, I. 57-58 at sjá: F, B, E;
 at mælti ‘sjá G, I.*

‘mál mikit hjer í landi, ok mun ek yðvar verða við
 60 ‘at njóta, at ek fá rjett af’. konungr mælti ‘hverj-
 ‘um manni hefi ek heitit lögum hjer í landi. eða
 ‘hver eru fleiri erendi þín á várn fund?’ ‘herra’
 sagði hrútr ‘ek vil biðja yðr hirðvistar ok geraz
 ‘yðvarr maðr’. konungr þagnar við. gunnhildr
 65 mælti ‘svá lítz mjer, sem sjá maðr bjóði yðr hina
 ‘mestu sæmð; því at mjer lítz svá, ef slíkir væri
 ‘margir innan hirðar, sem þá væri vel skipat’. ‘er
 ‘hann vitr maðr?’ sagði konungr. ‘bæði er hann
 ‘vitr ok framgjarn’ segir hón. ‘svá þykki mjer,
 70 ‘sem móðir mín vili, at þú fáir namnbót slíka sem
 ‘þú mælir til. enn fyrir tignar sakir várrar ok lands-
 ‘siðar, þá kom þú til vár á hálfmánaðar fresti.
 ‘skalt þú þá geraz hirðmaðr minn — enn móðir
 ‘mín haldi þjer kost þar til — ok kom síðan á

⁵⁹ mikit hjer í landi: F, B, E (i hvilken sidste membran der i øvrigt synes at stå mik for mikit); mgl G, I. ok mun: F, G, I; ok mgl B. verða: B, G, I; þyrfa F. ⁶⁰ at ek fá: G, I; ef ek fæ F, B. mælti: G, I; s. F, B. ⁵⁹⁻⁶¹ ok mun — landi: oversprunget i E. ⁶¹ eða: F, B, G, I; mgl E. ⁶² eru — þín: F, B, E; átto fleiri erendi G, I. ⁶³ hrútr: F, B, E; hann G, I. vil: F, B, E; vilda G, I. ⁶⁴ þagnar við: F, B, E; þagnaði G, I. ⁶⁴⁻⁶⁵ gunnhildr mælti: F, B, E; þá mælti drottning G; þá mælti drottningen I. ⁶⁵ mjer: F, E, G, I; mgl B (vistnok ved forglemmelse). ⁶⁷⁻⁶⁸ ‘er hann — konungr: F, B, E; konungr mælti ‘er hann vitr maðr? G, I. ⁶⁹ svá: B; þat F, E, G, I. ⁷⁰ namnbót: F, B, G, I; sæmd E. ⁷¹ mælir til: F, B, E; hefir beðit G, I (hvilken sidste membran tilføier s. konungr). ⁷¹⁻⁷² tignar — lands-siðar: F, E, B — kun at E har minnar for várrar; sakir tignar várrar ok landessiðar G; sakir landessiðar ok tignar várrar I. ⁷² þú: F, B, E; udeladt i G, I. vár: G, I; mín F, B, E. á hálfmánaðar: F (hálfmánaðar skrevet som ét ord); á hálfmánaþar B; at hálfmánaðar E; á sjau náttu G og I (hvilken tidsangivelse ikke stemmer overens med den følgende beretning). ⁷³ skalt þú: F, B, E; ok skaltu G, I. ⁷⁴ þar: F, B, G; þangat E, I. ok kom: F, G, I; en kom B, E. síðan: G, I; þá F, B, E.

‘minn fund’. gunnhildr mælti við ögmund ‘fylg 75
 þeim til húsa minna ok ger þeim þar góða veizlu’.
 ögmundr gekk út ok þeir með hánum; ok fylgði
 hann þeim í eina steinhöll. þar var tjaldat hinum
 fegrsta borða. þar var ok hásæti gunnhildar. þá
 mælti ögmundr ‘nú mun þat sannaz, er ek sagða 80
 þjer frá gunnhildi: hjer er hásæti hennar, ok
 ‘skalt þú í setjaz; ok halda mátt þú þessu sæti,
 þó at hón komi sjálf til’. síðan veitti hann þeim
 veizlu. þeir höfðu skamma hríð setit áðr þar kom
 gunnhildr. hrútr vildi upp spretta ok fagna 85
 henni. ‘sit þú’ segir hón ‘ok skalt þú jafnan
 ‘þessu sæti halda, þá er þú ert í boði mínu’.
 síðan settiz hón hjá hrúti; ok drukku þau. ok
 um kveldit mælti hón ‘þú skalt sofa í lopti hjá

⁷⁵ mælti við ögmund: *B, G, I*; mælti ‘ögmundr, *E*; s. ‘ögmundr, *F*.
 fylg: *I*; fylgðu *F*, fylgðu *B*, fylgð þú *E*, fylg þú *G*. ⁷⁶ þeim:
sáledes (begge steder) F, B, G, I; honum *E (begge steder)*. þar: *F*,
B, G, I; *mgf. E*. góða: *F, B, E*; *mgf. G, I*. ⁷⁷ með: *F, E*,
G, I; við *B*. ⁷⁷⁻⁷⁸ ok fylgði — steinhöll: *F*, samt *E, G, I*, und-
 tagen for så vidt de tre sidst nævnte membraner udelade hann; þá
 fylgði hann þeim í steinhöll eina (steinhöll eina skrevet som ét ord
 og synes rettet, med den oprindelige hånd, fra steinhús eitt) *B*.
⁷⁹ gunnhildar: *F, B, E*; drottningar *G, I*. ⁸² í: *F, B, G, I*; hjer í *E*.
 mátt þú: *F, G, I*; máttu *B, E*. ⁸³ sjálf: *F, B, G, I*; *mgf. E*.
⁸⁴ skamma: *F, B, E*; litla *G*; ulæseligt í *I*. hríð: *F, B*; stund
E, G; utydeligt í *I* (hvor der dog synes at have stået stund). áðr:
F, B, E, G; áðr enn *I*. ⁸⁴⁻⁸⁵ þar kom gunnhildr: *F, B, G, I*; g.
 kom þar *E*. — *I G* og *I* indskydes her þá mælti ögmundr ‘her ferra
 ‘drottning nú til ykkar’, hvoraf dog her ferra drottning er ulæseligt
 i *L*. ⁸⁵⁻⁸⁶ vildi — henni: *F, B, E*; fagnaði henni (*I* tilføier her vel) ok
 stóð upp *G, I*. ⁸⁶ segir: *F*; s. *B, E*; sagði *G*; ooou *I*. ⁸⁶⁻⁸⁷ jafnan
 þessu sæti: *F, B, G, I*; þessu sæti jafnan *E*. ⁸⁷ þá er þú: *F, B*,
G, I; ‘þáttv’ (*måske* = þáttu for þá at þú) *E*. boði mínu: *F, B, E*;
 váro boði *G, I*. ⁸⁸ hjá: *F, B, G*; niðr hjá *E, I*. þau: *F, B, G*;
 þau um kvöldit *E*; þau en of kveldit bæði samt *I*. ⁸⁸⁻⁸⁹ ok um —
 hón: *F, B, E*; en er kveldaði, mælti hón *G*; hón mælti þá til
 hans *I*. ⁸⁹ sofa: *G, I*; liggja *F, B, E*.

90 'mjer í nótt, ok vit tvau saman'. 'jer skuluð ráða
 sagði hann. síðan gengu þau til svefns; ok læsti
 hón þegar loptinu innan; ok sváfu þau þar um
 nóttina. um morgininn eptir fóru þau til drykkju.
 ok allan þann hálfan mánað lágu þau í loptinu
 95 tvau ein. þá mælti gunnhildr við þá menn, er
 þar váru 'jer skuluð engu fyri týna nema lífinu,
 'ef jer segið nökkurum frá um hagi vára'. hrútr
 gaf henni hundrað álna hafnar-váðar ok tólf varar-
 feldi. gunnhildr þakkaði hánum gjöfina. hrútr
 100 gekk í braut ok minntiz við hana áðr ok þakkaði
 henni. hón bað hann vel fara. um daginn eptir
 gekk hrútr fyri konung við þrjá tigu manna ok
 kvaddi konung. konungr mælti 'nú munt þú
 'vilja, at ek efna við þik, hrútr, þat sem ek hjet
 105 'þjer'. gerði konungr þá hrút hirðmann sinn. hrútr

⁹⁰ í nótt: *F, B; ligeledes E, dog ikke her, men efter saman; mgl. G, I. Efter saman indskyder I s. hón. jer skuluð: F, B, G, I; þú skalt E. ráða: G, I; slíku ráða F, B; þessu ráða E. ⁹² loptinu: F, B, E; loptið G, I. ⁹²⁻⁹⁸ um nóttina: F, E, G, I; þá nótt B. ⁹⁸ um (foran morg.): G, I; enn um F, B, E. eptir: G, I; mgl. F, B, E. ⁹⁴ þann: G, I; udeladt i F, B, E. mánað: F, B, G, I; mánuðinn E. ⁹⁴⁻⁹⁵ þau — ein: I; þau þar tvau ein í loftinu F; þar "tvaen" í loptinu (med feilskriften t med en prik over, = tt, for pt) B; þau í lopti tvau saman G; þau bæði saman tvö ein í loftinu E. ⁹⁶ lífinu: F, B, E, G; lífno eino I. ⁹⁷ nökkurum: F, E, G, I; mgl. B. frá: F, E, G, I; í frá B. vára: G, I; vára rúts F, B, E. ⁹⁸ -váðar: F, B, E; -váða G; -vað-mála I. tólf: F, E, G, I; xx B. ⁹⁹ þakkaði: E, G, I; þakkar F, B. ⁹⁹⁻¹⁰¹ hrútr — henni: F, B; ok (!) gekk í brutt ok minntist við hana áðr E; rútr minntiz þá við hana ok gekk síðan í brott ok þakkaði henni sína velgerninga (góðgerðinga[!]) G, I. ¹⁰¹ um: G, I; ok um F, B, E. ¹⁰² hrútr: G, I (utydeligt i denne sidste); hann F, B, E. fyri konung: F, B, E; fyri konungenn I; til konungsins G. við þrjá tigu manna: F, B, E; ok xxx manna með hánum G, I. ¹⁰³ konung: F, B, E; konunginn G, I. konungr: F, B, E (feilskrevet); konungrinn G, I. ¹⁰⁴ hjet: F, E; hefi heitt B, G, I. ¹⁰⁵ gerði — slinn: G, I (kun at I ikke har konungr, men konungrenn); síðan gjörðis hann hirðmaðr F; síðan geriz rútr hirðmaðr B; síðann gerðist*

mæli þá 'hvar vísir þu mér til sætis?' 'móðir
'mín skal því ráða' sagði konungur. síðan fjekk
þón hán um hinn sæmlestu sess. ok var hann með
konungi um vetrinn, vel metinn.

4. Um várit spurði hann til sóta, at hann var farinn suðr til danmerkr með erfðina. þá gekk hrútr á fund gunnhildar ok segir henni frá ferðum sóta. gunnhildr mælti 'ek mun fá þjer tvau langskip, skipuð mönnum, ok þar með hinn 5 þhraustasta mann, úlf úpvegin, gestahöfðingja várn. 'enn þó gakk þú at finna konung, áðr þú farir.' hrútr gerði svá. ok er hann kom fyrri konung, þá segir hann konungi um ferð sóta ok þat með, at hann ætlar eptir hánum at halda. konungr mælti 10 'þvern styrk hefir móðir mín til lagit með þjer?' hrútr svarar 'langskip tvau ok fyrri liðinu úlf

hann hildmaðr konungs *E.* ¹⁰⁶ þá: *G, I; mgl. F, B, E.* við — sættir: *G, I;* skal ek sitja *F, B, E.* ¹⁰⁷⁻¹⁰⁸ síðan fjekk hún: *F, B, E;* hún fekk *G, I.* ¹⁰⁸ hinn sæmlligsta sess: *B, E, G, I;* hlt sæmlligsta sæti *F.* ¹⁰⁸⁻¹⁰⁹ hann — metinn: *F, E (kun at E har þar for hann);* þar of vetrinn með konungi, vel metinn *B;* hann þar um vetrinn með konunginum *G, I.*

4. ¹ Um: *F, G, I*; Enn um *B, E*. ² á fund: *F, B, G, I*;
til *E*. gunnhildar: *F, B, E*; drottningar *G, I*. segir: *F, B, E*;
³ I: sagði *G*. ⁴ sóta: *G, I*; hans *F, B, E*. gunnhildir: *F, B, E*;
hann *G, I*. mun fá: *F, G, I*; vil fá *B*; fæ *E*. ⁵ skipuð: *F, B*;
skipuð af *E, G, I*. þar með: *F, B, G, I*; *mgk. E*. ⁶ hraustasta:
F, B, E; röskvasta *G, I*. -höfðingja: *F, E, G, I*; -mann *B*. vörn:
F, B, E, I; *mgk. G*. ⁷ at — farir: *F*; at finna konung, áðr þit farit
B; ok finn konung, áðr enn þú farir *E*; áðr at finna konung *G*;
áðr at finna konung, enn þú ferr *I*. ⁸ fyrri konung: *F, B, E, G*;
fyrri konungenn *I*. ⁹ segir: *G, I*; s. *F, E*; sagði *B*. konungi: *F*;
I, E; hánum *G, I*. ferð: *F, E, G*; ferðir *B, I*. með, at: *G, I*;
I, E; er *F*. ¹⁰ halda: *F, B, G, I*; sækja *E*. ¹¹ til — þjer: *F, I*;
við þig *E*; lakt til við þik *B*; þer fengit *G, I*. ¹² hrútr svarar: til
I, I; r. s. *G*; *mgk. i E*; lígeledes, på dette sted, i *F, B*, hvor-
d disse to indskyde s. r. efter úpvegin (lin. 13).

‘úpvegin’. konungr mælti ‘vel er þar til fengit. ‘nú vil ek fá þjer önnur tvau langskip; ok munt
 15 ‘þú þó þurfa þessa liðs alls’. síðan fylgði hann hrúti til skips ok mælti ‘fariz þjer nú vel’. síðan sigldi hrútr liði sínu suðr.

5. Atli hjet maðr. hann var sonr arnviðar jarls ór gautlandi hinu eystra. hann var hermaðr mikill ok lá úti austr í leginum. hann hafði átta skip. faðir hans hafði haldit sköttum fyrir hákoni
 5 aðalsteinsfóstra; ok stukku þeir feðgar til gautlands ór jamtalandi. atli hjelt liðinu ór leginum út um stökkssund ok svá suðr til danmerkr ok liggr úti í eyrasundi. hann var ok útlagi bæði
 10 dana-konungs ok svía-konungs af ránum ok manndrápum, er hann hafði gört í hvárutveggja ríkinu. hrútr hjelt suðr til eyrasunds. ok er hann kom í sundit,

¹³ konungr mælti: G, I; men i steden derfor indskyde de øvrige (F, B, E) s. konungr efter fengit. þar til: G, I; þess F, B; þetta E. ¹⁴ fá: G; gefa F, B, E, I. langskip: G, I; skip F, B, E. ¹⁵ þessa liðs alls: F, B, E; alls við sóta G; þessa alle við sóta I. ¹⁶ fariz þjer nú: G, I; fari þer F, B; farit þjer E. Læsemåden i F og B kan opfattes på to måder, nemlig: enten ligefrem (fari præsens opt. sing. 3., þer dat. sing.) eller = farið jer. ¹⁷ liði sínu suðr: F, B, E; i brott með liði síno G, I.

5. ² ór — eystra: F, B, E; á eystra gautlande I; af vestra gautlandi G. ²⁻⁴ var — hans: således I og G (kun at G udelader austr); hafði vilj skip. faðir hans E; hafði sex skip. faðir hans B; mgl. i F, hvis original i øvrigt sikkert har indeholdt det samme som E eller B. ⁵⁻⁶ til — jamtalandi: F, B; úr jamtalandi (alene) E; ór jamtalandi til gautlands G, I. ⁶ atli hjelt: G, I; síðan helt atli F, B, E. ⁶⁻⁷ liðinu — suðr: F; ligesledes B, E (kun at der for út i den første af disse står ok, og i den sidste ok út); úr leginom ok G; ór leginom ok yfir I. ⁸ liggr: F, B, E; lá G, I. var ok: G, I; var E; er F, B. ⁸⁻⁹ bæði dana-konungs: F, B, G, I; í dana-konungs ríki E. ⁹⁻¹⁰ af — ríkinu: G, I. mgl. F, B, E. ¹¹ hjelt: F, B, E; sigldi G, I. til eyrasunds: F, B, E; í eyrasund G; í eyrasund I. í sundit: F, B, E; þar G, I.

sjer hann fjölda skipa í sundinu. þá mælti úlfr
 'hvát skal nú til ráða taka, íslendingr?' 'halda fram
 ferðinni' segir hrútr 'því at ekki dugir úfreistat.
 'skal skip okkat össurar fara fyrst, enn þú skalt 15
 'leggja fram sem þjer líkar'. 'sjaldan hefi ek haft
 'aðra at skildi fyri mjer' segir úlfr. leggr hann
 fram skeið sína jafnfram skipi hrúts ok halda svá
 fram í sundit. nú sjá þeir, er í sundinu eru, at
 skip fara at þeim, ok segja atla til. hann svaraði 20
 þá gefr vel til fjár at vinna, ok reki menn af sjer
 fjöldin ok búiz við sem hvatligast á hverju skipi.
 'skip mitt skal vera í miðjum flotanum'. síðan
 greiddu þeir róðrinn á skipum hrúts. ok þegar er
 hrárir heyrðu mál annarra, stóð atli upp ok mælti 25

¹² sjer: F, B, E; sá G, I. úlfr: F, B, E, I; úlfr óþvegin G.
¹³ eftir íslendingr indskyder I et overflødigt s. hann. ¹⁴ dugir: F,
 B, G, I; dugir oss E. ¹⁵ skal: F, B, E; ok skal G, I. fara: F, E,
 G, I; fram B. ¹⁶ fram — líkar: F, B, E; þar fram sem þer líkar
 I; fram þar sem þer sfniz G. ¹⁶⁻¹⁷ haft aðra: G, I; aðra haft F,
 B; aðra menn haft (noget utydeligt) E. ¹⁷ skildi: F, E, G, I; hlíf-
 skjöldum B. leggr hann: G, I; leggr B, E; ok leggr F. ¹⁸ skeið
 sína: G, I; skeiðina F, B, E. ¹⁸⁻¹⁹ halda — sundit: F, B, E (kun-
 ð E her heldu for halda); fóro svá fram eftir sundeno I; fóro
 svá fram eftir víkinni G. ¹⁹ sundinu: F, E (utydeligt), G, I; sundi
 B. eru: F, B, E; váro G, I. ²⁰ skip: F, B, E, G; skipin I. ok —
 til: G, I; þeir segja atla B; þeir s. atla F, E. hann svaraði: F;
 hann sv. B (?), E; hann s. G; udeladt her i I, der i stedet for har
 i. hann efter ordene þá gefr vel til. ²¹ fjár at vinna: F, B, E;
 mál G, I. ²¹⁻²² ok reki — hvatligast: G, I; síðan skipuðu þeir til
 F, B og, som det synes, E, hvor disse ord — især det, der svarer til
 skipuðu — ere utydelige. ²³ skip — flotanum: I; skip mitt (skal
 udeladt) vera í miðjum flota' G; 'en mitt skip skal vera í miðjum
 skipaflotanum' segir atli F, B, E. ²⁴ greiddu — hrúts: I; "g'ðo"
 þeir róðr á skipunom (forðrevet) G; renna fram skipin F, B, E.
²⁵ heyrðu mál annarra: G; heyrðu annarra mál I; ná máli annarra
 F, B, E.

'jer farið úvarliga. sáð jer eigi, at herskip váru í
 'sundinu? eða hvert er namn höfðingja yðvars?'
 'hrútr heiti ek' segir hann. 'hvers maðr ert þú?'
 segir atli. 'hirðmaðr haralds konungs gráfeldar'
 30 segir hrútr. atli mælti 'lengi höfu vit feðgar eigi
 'kærir verit norvegskonungum yðrum'. 'ykkur úgæfa
 'er þat' segir hrútr. 'svá hefir borit saman fund
 'okkarn' segir atli 'at þú skalt eigi kunna frá tíð-
 'endum at segja' ok þreif upp spjót ok skaut á
 35 skip hrúts, ok hafði sá bana, er fyri varð. síðan,
 tókz orrosta með þeim, ok sóttiz þeim seint skip
 þeira hrúts. úlfr gekk vel fram ok gerði ýmist,
 at hann skaut eða lagði. ásólfr hjét stafnbúi atla.
 hann hljóp upp á skip hrúts ok varð fjögurra
 40 manna bani, áðr hrútr varð varr við. snýr hann
 þá í mót hánun. enn er þeir finnaz, þá leggr
 ásólfr í skjöld hrúts ok í gegnum; enn hrútr hjó

26 sáð jer: F, B, E; sjá þer G; eða: seáð þer I. váru: F, B, E; ero
 G, I. 27 yðvars: B, E, G, I; yðar (feilskrift?) F. 28 heiti — hann:
 G, I; sagði til sín F, B, E. 29 segir atli: F, B, E, I; mgl. G.
 30 segir hrútr: — s. r. G, I; mgl. F, B, E. vit feðgar: F, B, E; ver
 feðgar I; ver frændr G. 31 kærir verit: F, B, E, I; verit kærir G.
 yðrum: F, B; s. atli I; mgl. E, G. ykkur úgæfa: I; yðr (for yður)
 úgæfa G; úgæfa þín F, B, E. 32 borit saman: F, B, E; saman
 borit G, I. 33 okkarn: F; várn B, E, G, I. skalt: F, B, G, I; skalt
 undan láta ok E. 33-34 kunna — at: F, E, I; frá tíðendum kunna
 B; kunna frá at G. 34 þreif: F, B, E; greip G, I. 35 hrúts: F, B,
 E; þeira rúts G, I. 36 sóttiz þeim: F, B, G, I; sóttiz E. seint: F, B,
 E; illa G, I. 37 þeira: F, B, E, I; mgl. G gekk vel fram ok: F, E
 (kun at E udelader ok); gekk fram vel ok B; mgl. G, I. 38 at hann
 skaut: G, I; er hann hjó: B; hjó F, E. 40 við: F, B, G, I; við:
 hann E. 40-41 snýr hann þá í: G, I; sneri hann þá í F, B (kun
 at B har á for i); ok sneriz í E. 41 finnaz, þá leggr: G, I; funduz,
 lagði F, B, E. 42 í skjöld — gegnum: F, B, E; í gegnum skjöld
 rúts I; í gegnum skjöld hans G. enn: F, B, G, I; mgl. E. hrútr: F,
 B, E, G; hann I.

til ásólfs, ok varð þat banahögg. þetta sá úlfr
 úpveginn ok mælti 'bæði er nú, hrútr, at þú högg
 'stórt, enda átt þú mikit at launa gunnhildi'. 'þess 45
 'varir mik' segir hrútr 'at þú mælir feigum munni'.
 nú sjer atli beran vápnastað á úlfi ok skaut spjóti
 í gegnum hann. síðan varð hin strangasta orrosta.
 atli hleypr upp á skip at hrúti ok ryðz um fast.
 ok nú snýr í mót hánum össurr ok lagði til hans 50
 ok fjell sjálfr á bak apr — því at annarr maðr
 lagði til hans. hrútr sneri nú í mót atla. atli
 hjó þegar í skjöld hrúts ok klauf allan niðr. þá
 fjekk atli steinshögg á höndina, ok fjell niðr sverðit.
 hrútr tók sverðit ok hjó undan atla fótinn. síðan 55
 veitti hann hánum banasár. þar tóku þeir fje
 mikit ok höfðu með sjer tvau skip þau er bezt

43 varð þat banahögg: G, I; varð þat hans banahögg F; hjó hann
 banahögg B, E. 44 úpveginn: F, B, E; udeladt G, I. hrútr: F,
 B, E, I; mgl. G. 44-45 at þú — gunnhildi: F, B, G, I (*kun at de
 to sidste ikke have launa, men gjalda*); áttú átt mikit at launa gunn-
 hildi, enda högg þú stórt E. 45 þess: G; þess eller þat I; þat F,
 B, E. 47 spjóti: F, B, E; spjóti síno G, I. 48 síðan — orrosta: I,
 G (*kun at G ikke har strangasta men hardasta*); nú tekz orrosta
 mikil F, B, E. 49 hleypr: F, B, E; hljóp G, I. at hrúti: F, B, G, I;
 r. (*vistnok* = rúta) E. ryðz: F, B, E; ruddiz G, I. um fast: F, B,
 E, G; fast um I. 50 ok nú — össurr: F (*kun at F udelader nú*),
 B; ok nú snýr össurr í mót honum E; rútr sneri í mót hánum G,
 I. lagði: F, B, E; lagði spjóti G, I, i *hvilken sidste man dog kun kan
 læse l og tot*. 51 sjálfr — apr: F, B, E; á bak apr sjálfr G, I.
 51-52 því — hans: F, B, E; því at í þessi svipan lagðe maðr ~~~~
 I; í þessi svipan lagði maðr til rúta G. 52 hrútr: F, B, E; hann
 spratt upp skjótt ok G; spratt (*dette ord utydeligt*) hann skjótt upp
 ok I. nú í mót: F, E; nú á mót B; at G, I. atli: G, I; hann F,
 B, E. 53 í skjöld: F, B; í skjöldinn G, I; til E. niðr: F, B, G, I;
 niðr skjöldinn E. 55 tók: F, G, I; tók þegar E; udeglemt B. atla:
 G, I; hánum F, B, E. 56 hánum: F, B, E, G; atla I. 57 tvau skip:
 F, B, E, G; skip lj I.

váru ok dvölduz þar lítla hríð síðan. þeir sóti
 fóru hjá. sigldi hann aptr til norvegs. kom hann
 60 við limgarðssíðu ok gekk þar á land. þar mætti
 hann ögmundi, sveini gunnhildar. ögmundr kenndi
 sóta þegar ok spyrir hann 'hve lengi ætlar þú
 'hjer at vera?' 'þrjár nætr' segir sóti. 'hvert ætlar
 'þú þá?' sagði ögmundr. 'vestr til englands' segir
 65 sóti 'ok koma aldri til norvegs, meðan ríki gunn-
 'hildar er'. ögmundr gekk þá í braut ok ferr á fund
 gunnhildar; því at hón var þaðan skammt á veizlu
 ok guðröðr sonr hennar. ögmundr sagði gunnhildi
 frá ætlan sóta; enn hón bað þegar guðröð son
 70 sinn fara ok taka sóta af lífi. guðröðr fór þegar
 ok kom á úvart sóta ok ljet leiða hann á land
 upp ok festa þar upp enn tók fje allt ok
 færði móður sinni. hón fjekk til menn at færa

58 lítla hríð síðan: *F, B, E*; skamma stund *G, I*. þeir: *B, E, G, I*;
 því at þeir *F*. 59 sigldi: *G, I*; ok helt *F, B, E*. kom hann: *G, I*;
 ok kom *F, B, E*. 60 gekk: *B, E, G, I*; gekk sóti *F*. 61-62 ögmundr
 kenndi sóta: *G, I*; hann kenndi hann *F, B, E*. 62 spyrir hann: *B*;
 spyrir *F*; spurði hann *E*; spurði *G, I*. 62-63 hve — hjer: *B, E*;
 hversu leingi ætlar þú her *F*; hversu lengi hann ætlaði þar *G, I*.
 63 sóti: *F, B, E, I*; hann *G*. 64 þá: *F, E, G, I*; *mgl. B*. 65 aldri
 til norvegs: *E, I*; til noregs aldri *G*; aldregi til noregs síðan *F*;
 aldri aptr til noregs *B*. 65-66 gunnhildar: *F, B, E*; haralds *G*;
 haralds konungs *I*. 66 er: *B, G, I*; er í noregi *F, E*. þá: *G, I*;
mgl. F, B, E. ferr: *F, E, G, I*; kom *B*. 67 þaðan skammt: *F, B*;
E; skammt í brott *G*; skammt frá *I*. á: *F, B, G, I*; at (*som det*
synes) *B*. 69 frá ætlan: *B, E, G, I*; fyrirætlan *F*. enn: *G, I*; *mgl.*
F, B, E. 69-70 þegar — sóta: *G, I*; guðröð taka hann *F, B, E*.
 71 á úvart sóta: *F, B, E*; sóta á úvart *G, I*. hann: *F, E* og, *som*
det synes, B, *hvilken sidste nu har et hul på dette sted*; sóta *G, I*.
 72 ok festa þar upp: *F*; ok festa hann þar upp *B*; ok hengja þar
G; ok þar hengja hann *I*; *oversprunget E*. fje allt: *G, I*; felt
F, B, E. 73 fjekk til menn: *F, B, G, I*; fær menn til *E*. at færa:
F, G, I; ok let færa *B*; let færa *E*.

allt fjeit á land upp ok austr til konungahellu ok fór sjálf þangat. hrútr hjelt aptr um haustit ok hafði 75 fengit fjár mikils ok fór þegar á fund konungs ok hafði af hánnum góðar viðtökur. hann bauð þeim at hafa slíkt af fjenu, sem þau vildi; enn konungr tók af þriðjunginn. gunnhildr segir hrúti, at hón hafði tekit erfðina enn látit drepa sóta. hann þakkaði 80 henni ok gaf henni allt hálf víð sik.

6. Hrútr var með konungi um vetrinn í góðu yfirlæti. enn er váradiz, geriz hrútr hljóðr mjök. gunnhildr fann þat ok talaði til hans, er þau vǫru tvau saman 'ert þú hugsjúkr, hrútr?' sagði hón. 'þat er mælt' segir hrútr 'at illt er þeim, er á 5 'úlandi er alinn'. 'vill þú til íslands?' segir hón. 'þat vil ek' sagði hann. 'átt þú konu nakkvara út

⁷⁴ allt — austr: G, I; felt allt F, B, E. ⁷⁴⁻⁷⁵ ok fór sjálf: G, I; síðan fór hón ok F, B, E (*kun at F har for hón en forkortelse, der pleier at betyde hann, og at E udelader ok*). ⁷⁵ hjelt aptr: F, B, G, I; fór aptr til noregs E. hafði: G, I; hefir F, B, E. ⁷⁶ fjár mikils: I; fe mikit G; of fjár F, B, E (*kun at E ikke har of, men ofur*). ⁷⁷ hann: F, B, E; ok G, I. ⁷⁸ slíkt af fjenu: E, I; slíkt af fe G; af slíkt F, B. vildi: F; vildu B, E, G, I. ⁷⁹ tók af: F, B, E, I; tók G. þriðjunginn: F, E, G, I; þriðjung B. ⁸⁰ hafði — sóta: F, B, G, I; hafði látið drepa sóta en tekit erfðina E. þakkaði: B, E, G, I; þakkar (*i enden af en linie*) F. ⁸¹ allt hálf: F, B; hálf E; felt hálf allt G, I.

6. ² geriz hrútr: B; gerðiz hann F, E, G, I. ³ fann: B, E, G, I; fannr F. talaði: G, I; mælti F, B, E. ⁴ tvau: F, B, E, G; *mgf. I.* hrútr? sagði hón: *således* (r.) s. hón) I, *hvormed* r. sagði i G *stemmer overens, hvis hón her er udeglemt, hvilket synes rimeligt, da denne membran, ligesom I, indskyder s r. strax nedenfor; også E har rúttr* s. hón; *mgf. F, B.* ⁵ 'þat — hrútr: I; 'þat er, sem mælt er' s. rúttr G; rúttr s. 'þat er, sem mælt er' F, B; 'ok mun vera, sem mælt er E, *hvor disse ord således tillægges* gunnhildr. at illt: F, E, G, I; B udelader at. þeim, er: F, B, G; þeim, sem E; þeim, at I. ⁵⁶ á úlandi er alinn: F, B, E; alinn er á ólandi G, I.

‘þar?’ segir hón. ‘eigi er þat’ sagði hann. ‘þat
 ‘hefi ek þó fyrri satt’ segir hón. síðan hættu þau
 10 talinu. hrútr gekk fyrri konung ok kvaddi hann.
 konungr mælti ‘hvat vill þú nú, hrútr?’ ‘ek vil
 ‘beiðaz, herra, at jer gefið mjer orlof til íslands’.
 ‘mun þar þinn sómi meiri enn hjer?’ segir kon-
 ungr. ‘eigi mun þat vera’ sagði hrútr ‘enn þat
 15 ‘verðr hverr at vinna, er ætlat er’. gunnhildr
 mælti ‘við ramman mun reip at draga. ok gefið
 ‘hánum gott orlof, at hann fari, sem hánum líkar
 ‘bezt’. þá var ært illa í landi; enn þó fjekk kon-
 ungrinn hánum mjöl, sem hann vildi hafa. nú
 20 býz hann út til íslands ok össurr með hánum.
 ok er þeir váru búnir, þá gekk hrútr at finna
 konunginn ok gunnhildi. gunnhildr leiddi hann á
 eintal ok mælti til hans ‘hjer er gullhringr, er ek
 ‘vil gefa þjer’ ok spennti á hönd hánum. ‘marga
 25 ‘gjöf góða hefi ek af þjer þegit’ segir hrútr. hón

10 talinu: B, E, G, I; málinu F. 11 *efter* hrútr? *indskyder* I *over-*
stødt s. konungr. 11-12 ‘ek — herra: F, B, E (*kun at E tilføier* s.
 hann); ‘ek bið’ sagði hann G; ‘ek bið’ s. rútr I. 12 orlof: B, E, G,
 I; orlof at fara F. 13 þar þinn sómi: G, I; þar þin sæmd E; þin
 sæmd þar F; þinn sómi þar B. 14 ‘eigi — hrútr: F, E, G, I (F
 og E *dog med udeladelse af vera*); *udeglemt i B* 15 er ætlat: F,
 B, G, I; sem ætlat E. 15-16 gunnhildr mælti: G, I; *hvorimod* F,
 B, E *indskyde* s. gunnhildr *efter* draga. 16-17 gefið — fari: G, I;
 leyfi þer hánum at fara F, B, E. 17 líkar: G, I; gegnir F, B, E.
 18 ært illa: F, B, G, I; illa ært E. landi: F, E, G, I; landinu B.
 enn þó: F, B, I; “é” (= enn) E; ok G. 18-19 konungrinn: I;
 konungr G; gunnhildr F, B, E. 19 vildi: F, B, G, I; þurfti at E.
 20 með: F, E, G, I; við B. 21 búnir: G, I; albúnir F, B, E. þá:
 I; *mgk.* F, B, E, G. at finna: F, B, E, I; fyrri G. 22 konunginn: I;
 konung F, B, E, G. gunnhildr: G, I; hón F, B, E. 23 eintal: G,
 I; einmælti F, B, E. 25 gjöf — þegit: F, B, E; gjöf góða hefi ek
 þegit af þer G; gjöf hefi ek af þer góða þegit I. hrútr: F, B,
 E, I; hann G.

tók höndum um háls hánnum ok kyssti hann ok mælti 'ef ek á svá mikit vald á þjer, sem ek ætla, þá legg ek þat á við þik, at þú megir engri munuð fram koma við þá konu, er þú ætlar þjer á islandi at eiga. enn fremja skalt þú mega 30 við aðrar konur vilja þinn. ok hefir nú hvárteki okkat vel: þú trúðir mjer eigi til málsins'. hrútr hló at ok gekk í braut. síðan fór hann til fundar við konunginn ok þakkaði hánnum, hversu höfðing- 35 luga hann hafði alla hluti til hans gört. konungr- inn bað hann vel fara ok kvað hrút vera hinn rōskvasta mann ok vėl kunna at vera með tignum mönnum. hrútr gekk síðan til skips ok sigldi í haf. þeim gaf vel byri ok tóku borgarfjörð. enn þegar er skip var landfast, reið hrútr vestr heim; 40 enn össurr ljet ryðja skipit. hrútr reið á höskulds-

²⁸ höndum: F; hendiunni B, E, G, I. ²⁸ á við: F, B, E, I; G ude-
lader við. ²⁸⁻²⁹ engri - koma: F; aldri munuð fram koma B;
engan líkams-munuð dreygja (= órýgja) E; engan líkams-losta
fremja G, I. ²⁹ þá konu: G, I; konu þá F, B, E. ³⁰ at eiga: G, I;
mgl F, B, E. ³¹ við aðrar — þinn: G, I; vilja þinn við (allar til-
förs B, E) aðrar konur F, B, E. ³² eigi: F, B, G, I; elgi vel E.
málsins: F, B, E; máls þessa I; fulls G. ³³ í: F, E, G, I; á B.
fór hann til fundar: G, I; gekk hann til móts F, B (til dels lídt be-
skadiget), E. ³⁴ konunginn: G, I; konung F, B, E. þakkaði: E, G,
I; þakkar F, B. ³⁴⁻³⁵ hversu — gört: G, I (kun at I ikke har
hafði, men hefði); mgl. F, B, E. ³⁵⁻³⁸ konungrinn — mönnum: G,
I (kun at G ikke har konungrinn, hann, kvað, men i steden for disse
ord henholdsvis konungr, r., kallaði); konungr mælti vel til hans ok
bað hann vel fara F, B (til dels beskadiget), E. ³⁸ síðan: G, I; þegar
F, E; mgl. B. til skips: F, G, I; á skip B, E. ³⁸⁻³⁹ ok sigldi í
haf: G, I; mgl. F, B, E. ³⁹ þeim gaf: G, I; ok gaf þeim B; ok gaf
hánnum F, E. byri: F, B, E, G; byr I. ⁴⁰ þegar er: G, I; þegar F,
B, E. skip: F, B; skipit E, G, I. var: F, B, G; var orðit I;
verðr E. vestr heim: F, B; frá skipit ok vestr ok heim síðan E;
heim vestr G, I. ⁴¹ skipit: F, E, G, I; skip B.

staði, ok tók bróðir hans vel við hánum, ok sagði hrútr hánum allt um ferðir sínar. síðan sendi hann mann austr á raŕgárvöllu til marðar gígu at búaz
 45 við boði. enn þeir bræðr riðu síðan til skips, ok sagði höskuldr hrúti fjárhagi hans, ok hafði mikit á aflaz síðan hrútr fór í braut. hrútr mælti 'minni 'mun ömbun verða, bróðir, enn skyldi; enn fá vil 'ek þjer mjöl, svá sem þú þarft, í bú þitt í vetr'.
 50 síðan rjeðu þeir skipinu til hlunns ok bjoggu um enn færðu varning allan vestr í dala. hrútr var heima á hrútsstöðum til sex vikna. þá bjogguz þeir bræðr — ok össurr með þeim — at riða austr til brúðhlaups hrúts ok riðu við sex tigu

42 ok tók — hánum: G, I; höskuldr tók vel við hánum E; höskuldr tók við hánum vel F, B. sagði: G, I; a. E; segir F, B. 43 síðan: F, B, G, I; mgl. E. sendi hann: G, I; sendu þeir F, B, E. 44 mann: G; menn eller mann F; m̄ (nærmest = menn) B, E, I. á raŕgárvöllu: G, I; um ár B; mgl. F, E. 45 boði: F, B, E; brúðhlaupi G, I. bræðr riðu síðan: G, I; riðu síðan bræðr F, B, E. skips: F, B, G, I; mgl. E. 46 fjárhagi: F, B, G, I; um fjárhagi E. hans: G; sína F, B, E, I. mikit: B, E, G, I; mgl. F. 47 aflaz: G, I; græðz F, B, E. síðan — braut: G, I; meðan hann var í brautu (for í brautu har E í braut, B á brott) F, B, E. 48 mun — bróðir: G, I (kun at I ikke har ömbun, men ömbunen); munu verða launin F, B, E. skyldi: G, I; vert væri F, E; maktigt væri B. 49 mjöl — vetr: F, E (kun at E efter svá indskyder "m̄" [= mikit, snarere end = mikil]); mjöl í bú þitt, sem þú þarft í vetr B; svá mikil (dette ord synes skrevet "mikil", men i derpå for en del raderet, formodentlig et begyndende forsøg på at forandre mikil til mikit) mjöl, sem þú þikiz þyrfa í bú þitt I; mjöl, sem þú þikiz þurfa til bússins G. 50 skipinu: F, B, E; skipi I; udeladt G. 51 varning allan: G, I; allan varninginn F, B, E. í dala: G; til dala F, B, E, I. hrútr var: I; var rútr F, B, E, G. 52 sex: F, G, I; fjögurra B; átta E. 53-54 bræðr — hrúts: F, B, I (kun at I udelader hrúts); bræðr — ok össurr með þeim — at riða austr eyfir ár til "b'aud" kaups "fins" E; össurr ok bræðr austr til brúðhlaups G. 54 við sex tigu: F (med taltegn); með lx I; með hánum lx G; nær lx E; við hlj tigi B.

manna. þeir riðu þar til er þeir koma austr á 55
rangárvöllu. þar var fjöldi fyri boðsmanna. skip-
uðuz menn þar í sæti, enn konur skipuðu pall, ok
var brúðrin heldr döpr. drekka þeir veizluna, ok
ferr hón vel fram. mörðr greiddi út heimanfylgju
dóttur sinnar, ok reið hón vestr með hrúti. þau 60
riðu þar til er þau kvámu heim. hrútr fjekk henni
öll ráð í hendr fyrir innan stökk, ok líkaði þat
öllum vel. enn fátt var um með þeim hrúti um
samfarar, ok ferr svá fram allt til várs. ok þá er
váraði, átti hrútr för í vestfjörðu at heimta fyri 65
varning sinn. enn áðr hann færi heiman, talaði
unnr við hann 'hvárt ætlar þú aptr at koma, áðr
'menn riða til þings?' 'hvat er at því?' segir hrútr.
'ek vil riða til þings' segir hón 'ok finna föður
'minn'. 'svá skal þá vera' sagði hann 'ok mun ek 70

⁵⁵ koma: G, I; kómu F, B, E. austr: F, B, G, I; mgl. E. ⁵⁶ þar: F, B, G, I; mgl. E. fyri boðsmanna: F, B, E, I; boðsmanna fyri G. ⁵⁷ þar: F, B, G, I; mgl. E. ⁵⁸ heldr döpr: G, I; döpr heldr F, B, E. þeir: F, B, E; þeir þá G, I. ⁵⁸⁻⁵⁹ ok ferr: F, B, G, I; E udelader ok. greiddi út: I; greiddi af hendi G; greiðir fram F, B; greiðir E. ⁶⁰ reið: B, E, G, I; riðr F. hrúti: G, I; þeim F, B, E. ⁶¹ heim: F, B, G, I; vestr E. ⁶² öll: B, E, G, I; mgl. F. fyrir innan stökk: F, B, G, I; fyrir innann "flegs" E (ved en skrivfeil, hvorved to udtryksmåder sammenblandes). ⁶²⁻⁶³ þat öllum: F, E, G; öllum þat B, I. ⁶³ var um: B; um I; var F, E; er G. ⁶⁴ samfarar: F, B, G, I; sumarit E. fram allt: F, B, G, I; framan E. ok þá er: F, B, E; enn þá er I; en er G. ⁶⁵ átti: F, B, E; þá átti G, I. för í vestfjörðu: B; för vestr í fjörðu E; ferð í vestfjörðu G, I; fe í vestfjörðum F. ⁶⁶ varning: F, E, G, I; varnað B. færi heiman: G, I; fór F, B, E. ⁶⁶⁻⁶⁷ talaði unnr: G, I; talar (talaði E) kona hans F, B, E. ⁶⁷ hvárt: F, B, E, I; hvenærr G, er tilföier et punctum efter koma. ⁶⁸ er at: F, E, G, I; er þik B. hrútr: F, B, G, I; hann E. ⁶⁹ til þings: F, B, G, I; mgl. E. gir hón: således her F, B; hvorimod G, I først sætte disse ord efter t næst følgende minn; medens E udelader dem. ⁷⁰ þá: F, B; ok á E; mgl. G, I. hann: F, B, E; rútr G, I. ⁷⁰⁻⁷¹ 'ok mun —

'ríða til þings með þjer'. 'vel er þat ok' segir
 hón. síðan fór hann heiman ok vestr í fjörðu ok
 byggði allt fjeit ok fór þegar vestan. ok er hann
 kom heim, bjó hann sik þegar til þings ok ljet
 75 ríða með sjer alla nábuá sína. höskuldr reið ok,
 bróðir hans. hrútr mælti við konu sína 'ef þjer
 'er jafnmikill hugr á at fara til þings, sem þú ljezt,
 'þá bú þú þik ok rið til þings með mjer'. hón
 bjó sik skjótt, ok síðan ríða þau unz þau koma
 80 til þings. unnr gekk til búðar föður síns. hann
 fagnaði henni vel; enn henni var skappungt nakkvat.
 ok er hann fann þat, mælti hann til hennar 'sjet
 'hefi ek þik með betra bragði — eða hvat býr
 'þjer í skapi?' hón tók at gráta ok svaraði engu.
 85 þá mælti hann við hana 'til hvers reitt þú til al-
 'þingis, ef þú vill eigi svara mjer eða segja mjer

þjer': B; 'ok mun ek ríða til þings' F; 'ok mun eg ríða með þjer'
 segir hann E; mgl. G, I. 71-72 'vel — hón: F, B, E (*kun at E*
udelader ok); mgl. G, I. 72 fór: G, I; reið F, B, E. heiman ok: F, G,
 I; mgl. B, E. í fjörðu: F, B, G, I; á fjörðu E 73 fór þegar
 vestan: G, I; reið helm síðan F, B, E. 74 helm: E, G, I; vestan
 F, B. bjó: G, I; býr E; þá býr F, B. þegar: G, I; mgl.
 F, B, E. þings: E, G, I; alþingis F (*her feilskrevet alþingi*), B.
 76 við konu sína: F, B, E; til húsfreyjo sinnar G, I. 77 ljezt: F,
 B; lætr E, G, I. 78 þú: F, E, G, I; mgl. B. rið — mjer: F, B, E;
 rið með mer til þings I; far með mer til þings G. 79-80 síðan —
 þings: E; "fiþa" (*den øverste del af det første bogstav mangler*) þau unz
 þau kómu til þings (*enten = síðan — en tverstreg over a, samt et*
følgende ríða, eller lign., udeglemt — þau unz þau kómu til þings,
eller = ríða þau osv.) B; síðan kómu þau rúttr til þings G; síðan
 ríða þeir á þing F; síðan reið rúttr til þess, er þeir kómu á þing I.
 80-81 hann fagnaði: F, B, E; ok fagnaði hann G, I. 81 skappungt
 nakkvat: F, B, E; nökkut skappungt G, I. 82 efter bragði indskyder
 E nokkurum sinnum eller noget lign., hvilke ord dog synes halv-
 raderede 84 tók at gráta: F, B, E, I; gret G. svaraði: F, E, G, I;
 svarar B. 85 hann: F, B, E, I; mördur G. 85-86 alþingis: G, I; þings
 F, B, E. svara mjer eða: I; mgl. F, B, E, G.

‘trúnað þinn? eða þykki þjer eigi gott vestr þar?’
 hón svaraði ‘gefa munda ek til alla eigu mína, at
 ‘ek hefða þar aldri komit’. mörðr mælti ‘þessa má
 ‘ek skjótt viss verða’. þá sendi hann mann eptir 90
 þeim hrúti ok höskuldi. þeir fóru þegar. ok er
 þeir kvámu á fund marðar, stóð hann upp í mót
 þeim ok fagnaði þeim vel ok bað þá sitja. töluðu
 þeir lengi, ok fór tal þeira vel. þá mælti mörðr
 til hrúts ‘hví þykkir dóttur minni svá illt vestr 95
 ‘þar?’ hrútr mælti ‘segi hón til, ef hón hefir saka-
 ‘giptir nakkvarar við mik’. enn þær urðu engar
 upp bornar við hrút. þá ljet hrútr eptir spyrja
 nábúa sína ok heimamenn, hversu hann gerði til
 bennar. þeir báru hánun gott vitni ok sögðu hana 100
 ráða öllu því er hón vildi. mörðr mælti ‘heim
 ‘skalt þú fara ok una vel við ráð þitt; því at
 ‘hánun ganga öll vitni betr enn þjer’. síðan reið
 hrútr heim af þingi ok kona hans með hánun, ok
 var nú vel með þeim um sumarit. enn þá er 105
 vetradi, þá dró til vanda um samfarar þeira, ok

⁸⁷ vestr: F, B, G, I; *mgf. E.* ⁸⁸ svaraði: F; svarar *eller* svaraði I; s. B, E, G. munda: F, B, G, I; vilda E. til: F, B, E; þar til G, I. alla eigu: F, B, G, I; alegu (= aleigu) E. ⁸⁹ þar aldri: F, B, G, I; aldri þar E. má: G, I; mun F, B, E. ⁹⁰ mann: G, E(?); menn(?) F, B, I. ⁹¹ hrúti ok höskuldi: G, I; höskuldi ok rúti F, B, E. þeir fóru þegar: F, B, E; ok fóro þeir þangat G, I. ⁹² þeim ok B, E, G, I; ok F. ok bað þá sitja: F, B, I; *mgf. E, G.* töluðu: F, B, E; ok töluðu G, I. ⁹³ hrúts: G, I; til höskulda F, E; við höskuld B. ⁹⁴ hrútr — til: F, B, E; ‘segi hón til þess’ s. rútr G, I. ⁹⁵⁻⁹⁷ sakagiptir nakkvarar: F, B, G, I; nokkurar sakagiptir E. ⁹⁸ þær: F, E, G, I; þá B. ¹⁰⁰ vitni: F, B, E; vitni þar um G, I. ¹⁰¹ ráða — vildi: G, I; eina ráða því sem hón vildi F, B; eina (*synes forskrevet "einv" eller snarere "eino"*) ráða öllu E. ¹⁰² una: F, B, E og, som det synes, I; undo G. ¹⁰³ vetradi: B, E, G, I; váraði F. þá dró: F, B, G, I; dró E. vanda — þeira:

var þess verr, er meir leið á várít. hrútr átti enn ferð vestr í fjörðu at fjárreiðum sínum ok lýsti yfir því, at hann mundi eigi til alþingis ríða. 110 unnr talaði fátt um. hrútr fór þá er hann var til þess búinn.

7. Nú liðr til þings framan. unnr talaði við sigmund össurarson ok spurði, ef hann vildi ríða til þings með henni. hann kveðz eigi ríða mundu, ef hrúti frænda hans þætti verr. 'því kveð ek þik 5 'til' segir hón 'at ek á á þjer helzt vald allra manna'. hann svaraði 'gera mun ek þjer kost á þessu: þú 'skalt ríða vestr með mjer aptr ok hafa engi undir- 'mál við hrút eða mik'. hón hjet því. síðan ríða þau til þings. mörðr var á þingi, faðir hennar. 10 hann tók við henni allvel ok bað hana vera í búð sinni, meðan þingit væri. hón gerði svá. mörðr

G, I; vanda með þeim F, B; hins sama með þeim E. ¹⁰⁷ var: F, E, G, I; mgl. B. þess: *alle membranerne* (F, B, E, G, I). ¹⁰⁸ enn: G, I; mgl. F, B, E. ferð: F, E, G, I; leið B. at fjárreiðum sínum: — "at fiaz reið (*hvor slutningen må antages at mangle*) sínō" G; ~~~~~ I; mgl. F, B, E. ¹⁰⁹ yfir: G, I; mgl. F, B, E. ¹¹⁰ unnr: B; unnr kona hans F, E, G, I. hrútr: F, B, E, I; G *har en feilskrift for hann*. ¹¹⁰⁻¹¹¹ þá — búinn: G, I; í fjörðu vestr F, B; vestr í fjörðu E.

7. ¹ liðr — framan: F, B, E; liða stundir til þess, er menn ríða til þings (alþings I) G, I. ¹⁻² unnr — spurði: F, B, E; þá talaði unnr til sigmundar össorar ("kaufk." *urigtig* G) -sonar G, I. ³ með: F, E, G, I; við B. kveðz: F, B, E; kallaðiz G, I. ⁴ kveð: G, I; kvadda F, B, E. ⁵ til': F, B, E, I; mgl. G. segir hón: G, I; *hvor- imod* F, B, E *satte s. hón efter slutningen af denne replik*. á þjer helzt vald: G, I; at þer helzt F, E; at þer bezt B. ⁶ svaraði: F; sv. E, I; s. B, G. þessu: G, I; því F, B, E. ⁷ með mjer aptr: F, B; aptr með mjer E; með mer G, I. ⁷⁻⁸ undirmál: F, E, G, I; undanbrögð B. ⁸ við — mik: F, B; við rút eða við mik E; hvarki við rút ne við mik I; við rút G. ríða: G, I; ríðu F, B, E. ¹⁰ hann: F, B, E; ok G, I. hana: B, E, G, I; mgl. F.

mælti 'hvat segir þú mjer frá hrúti, fjelaga þínum?'

hón kvað vísu

víst segi ek gott frá geystum

geirhvessanda þessum

15

þat er sjálfráðligt silfra

sundrhreyti er fundit.

verð ek því at álmr er orðinn

eggþings fyrri gerningum

satt er at ek sjek við spotti

20

segja mart eða þegja.

mörðr varð hljóðr við ok mælti 'þat býr þjer

'nú í skapi, dóttir, at þú vill, at engi viti nema

'ek, ok munt þú trúa mjer bezt til órráða um þitt

'mál'. þá gengu þau á tal, þar er engir menn 25

heyrðu þeira viðmæli. þá mælti mörðr til dóttur

sinnar 'seg þú mjer nú allt þat er á meðal ykkar

'er ok lát þjer ekki í augu vaxa'. 'svá mun vera

'verða' segir hón ok kvað vísu

víst hefir hringa hristir

30

hrútr líkama þrútinu.

12-21 kvað — þegja: *optaget efter F, B, E*; s. 'gott eina má ek frá

hánnum segja, þat er hánnum er sjálfrátt' *G*; svarar (*eller svaraði*)

'eitt má ek frá hánnum segja, þat allt, sem hánnum er sjálfrátt' *I*.

22 mörðr — við: *F, B, G, I*; *synes at mangle E*. 22-23 ok — dóttir:

F, B; 'hvat býr þer í skapi, dóttir?' s. hann *G*; 'hvat býr þer í

skapi, dóttir?' s. hann 'því at ek se, *I*'; 'þat býr' s. hann 'þjer í

skapi, dóttir' *E* (*hver dag de fire første ord ere usikre og resten*

endte tydelig). 24 munt þú: *F, E, G, I*; mun (*med udeladelse af*

þú *B*. órráða: *F, G, I*; umráða *E*; orða *B*. þitt: *F, E, G, I*;

þú 25. 26-28 engir menn heyrðu: *F, B, E*; engi maðr heyrði *G*;

29 heyrði *I*. 26-27 til dóttur sinnar: *F, E, G, I*; við dóttur sína

30 nú allt: *F, B, G, I*; *mgk. E*. á meðal: *G, I*; á milli *F, B*;

í 31 *E*. 32 ekki: *G, I*; þat ekki *F, E*; þat nú ekki *B*. 29-46 ok

33 — segja: *optaget efter F, B, E*; 'ek vilda segja skiltit við rút,

- njótr þá er linnbeðs leitar
 lundýgr munuð drýgja.
 leita ek með ýti
 35 undlinna þá finna
 yndi okkars vanda
 aldraðr boði skjaldar.
 ok enn kvað hón vísu
 þó veit ek hitt at hreytir
 40 handfúrs jökuls spannar
 meiðr er jafnt sem aðrir
 ýtendr boga nýtir.
 vilda ek við öldu
 jókennanda þenna
 45 rjóðr lít þú orð ok íðir
 undleggs skilit segja.

‘hversu má svá vera?’ segir mörðr ‘ok seg mjer
 ‘enn görr’. hón svarar ‘þegar hann kemr við mik,
 ‘þá er hörund hans svá mikit, at hann má ekki
 50 ‘eptirlæti hafa við mik; enn þó höfu vit bæði
 ‘breytni til þess á alla vega, at vit mættim njótaz;
 ‘enn þat verðr ekki. enn þó áðr vit skilim, sýnir hann

ok má ek (her indskyder G ved en skrivefeil et þer) segja þer, hverja
 sök ek má helst gefa hánum. hann má ekki hjúskaparfar elga við
 mik, svá at ek mega njóta hans. enn hann er at allri nátturo sinni
 annarri (í stædet for de sidste fire ord har G annari náttúro sinni)
 sem hinir vöskustu menn G, I. 47 svá: F, B, E; þat G; þat þá I.
 segir mörðr: F, B, E, I; mgl. G. mjer: G, I; udelades i F, B, E.
 48 hón svarar: sál. (eller hón svaraði) F, E; hún s. B; ‘því’ s. hón
 ‘at G, I. 49-52 er — eigi: F, B, E, dog med de indskrænkninger, at
 hörund kun stár i F, B, hvorimod E har hörundit, — at medens
 mikitt, der i E udelades, kun i B stár skrevet helt ud, har F en for-
 kortelse, der måske kunde være at opløse til mikil, — at við mellem
 hafa og mik er udeglemt i B, — at mættim kun stár i B, medens
 F har mættimz og E mættumzt, — samt at E udelader enn foran þat

þat af sjer, at hann er í æði sínu rjett sem aðrir
 'menn'. mörðr mælti 'vel hefir þú nú gört, er þú
 'sagðir mjer. mun ek leggja ráð á með þjer, þat 56
 'er þjer mun duga, ef þú kannt með at fara ok
 'bregðir þú hvergi af. nú skalt þú heim ríða fyrst
 'af þingi, ok mun bóndi þinn heim kominn ok taka
 'við þjer vel. þú skalt vera við hann blíð ok
 'eplírmál, ok mun hánun þykkja góð skipan á 60
 'komin: þú skalt enga fáleika á þjer sýna. enn
 'þá er várar, skalt þú kasta á þik sótt ok liggja í
 'tekkju. hrútr mun engum getum vilja um leiða
 'um sóttarfar þitt ok ámæla þjer í engu; heldr
 'mun hann biðja, at allir geymi þín sem bezt. 66

verðr eigi; verðr (*skutningsbogsstavei bortrevet, i G*) sá límr þans
 sem karlmenn geta (gera *G*) börn með, svá mikill, at þat er engi
 vís, at hann megi nökkora þá hluti eiga við mik, sem til líkams-
 læsta heyra. höfum vit ok bæði um alla hluti svá til hagat, at vit
 skjldim njótaz mega, ok þó verðr þat ekki *G, I. 52-54* þó — menn:
F, B, E — dog med de indskrænkninger, at E har skiljumst for skilim,
sumt at B i steden for i æði sínu rjett har rett i æði; at öllum
 hlutum (*efter dette ord ses levninger af et udraderet öllum i G*)
 öðrum þá er hann með fullri náttúro *G, I. 54* nú: *F, B, G, I; mgl.*
E. 55 mun ek: *F, I; mun ek nú B, E; nú mun ek G. ráð á: F,*
E; ráðit á B; til ráð G; til ráðit I. 55-56 þat er: *F, B, G, I; er E.*
56 með at fara: *F, B, Cβ (hvis første ord er dette með), E, G; með*
fara I. 56-57 ok bregðir — af: *F, B, E, G, I — kun at G, I have*
breytir for bregðir; mgl. Cβ. 57 heim ríða: *F, B, E; heim fara*
Cβ; fara heim G, I. 58 af þingi: *F, B, Cβ, G, I; mgl. E. 59* við
 þer vel: *F, B, E; við þjer allvel Cβ; vel við þer G, I. 60* þykkja
 góð skipan: *F, B, Cβ, E, I; góð skipan þykkja G. 61* koma:
F, B, Cβ, E, G; vordn I. á þjer sýna: F; á þer gera Cβ, E, I;
á þik gera B, G. 62 þá er: *F, B, E, G, I (næsten udeladt i denne*
sted); er Cβ. skalt: F, B, Cβ, G, I; þá skalt E. kasta: F (for-
skrevet "íkafta"), B, E, I; slá Cβ; udeglemt i G. 63 engum: *F, B,*
Cβ, E; mörgom G, I. vilja um leiða: Cβ; vilja leiða F, B; um
leiða E, G, I. 64 biðja: *F, B, Cβ, G, I; beiða E, med udeladelse af*
det følgende at. geymi: F, B, Cβ, E; skyli geyma G, I.

'síðan mun hann fara í fjörðu vestr ok sigmundr-
 'með hánum, ok mun hann flytja allt fje sitt
 'vestan ór fjörðum ok vera í brautu lengi sumars.
 'enn þá er menn ríða til þings, ok allir menn eru
 70 'riðnir ór dölum, þeir er ríða ætla, þá skalt þú
 'rísa ór rekkju ok kveðja menn til ferðar með þjer.
 'enn þá er þú ert albuin, þá skalt þú ganga til
 'hvílu þinnar ok þeir menn með þjer, sem föru-
 'nautar þínir eru. þú skalt nemna vátta hjá rekkju-
 75 'stokki búanda þíns ok segja skilit við hann laga-
 'skilnaði, sem þú mátt framast at alpingismáli rjettu
 'ok allsherjar lögum. slíka váttnemnu skalt þú
 'hafa fyri karldurum. síðan ríð þú í braut, ok

67 fje sitt: F, B, Cβ, E, G, I; felt Ca. 68 vestan ór fjörðum: F, B, E, G, I; vestan, þat er hann á þar í (dette ord ulæseligt) fjörðum vestr Ca; mgl. Cβ. vera: F, B, Ca, E, G, I; mon vera Cβ. í: F, Ca, Cβ, E, G, I; mgl. B. sumars: F, B, E, G, I; sumarsins(?) Ca, som her er beskadiget og desuden meget utydeligt; um sumarit Cβ. 69-70 ok allir — þú: således Cβ (kun at dette fragment ikke har þeir er men þeir sem); ok þá er allir menn eru riðnir ór dölunum (dölum E, dalnum B) þeir er ríða ætla, þá skalt þú F, B, E; ok allir eru þaðan (dette ord aldeles usikkert) riðnir þeir sem ríða ætla, skaltú Ca; þá skaltú, er allir menn ero riðnir ór dölum þeir sem ríða ætla G, I, med den forskel, at G efter ætla overflødigt gentager þá skaltú (men her er det sidste bogstav udeglemt). 71 til ferðar: F, B, Ca, Cβ, E, I; mgl. G. efter þjer tilføier G, I ok ríð á minn fund. 72 hvílu þinnar: F, B, Ca, G, I; reykku þinnar (nnar utydeligt) E; rekkjo búanda þíns Cβ. 73-74 þeir — eru: F, B, I; þeir menn með þer, sem þínir föronautar ero Cβ; þeir menn, sem föronotar þínir eru E; þeir með þer förunautar þínir Ca (utydeligt); með þer föronautar þínir G. 74 þú: F, B, Cβ, E, G, I; enn þú Ca (utydeligt). 74-75 rekkjustokki: G, I; rekkjo Cβ; hvílu F, B, Ca, E. 75 hann: F, B, Ca, Cβ, E, G; bónda þinn rút I. 76 sem þú mátt framast: G, I; svá sem framast máttú Cβ; svá sem framast má F, B, Ca (utydeligt), E. rjettu: Ca (mindre tydeligt); mgl. F, B, Cβ, E, G, I. 77 váttnemnu: F, B, Cβ, E, I; vátta nefnu G; votta (o utydeligt) Ca. 78 ríð þú: B, Ca, Cβ, E; ríð F; skaltú ríða G, I. í (foran braut): F, B, Cβ, E, G, I; á Ca.

rið laxárdalsheiði ok svá til holtavörðuheidar — því at þín mun leitast til hrútafjarðar — ok rið 80 þar til er þú kemr til mín. ok mun ek þá sjá 'fyri málinu, ok skalt þú aldri síðan koma hánun 'í hendir'. nú riðr hón heim af þingi. ok var hrútr heim kominn ok fagnaði henni vel. hón tók vel máli hans ok var við hann blíð ok eptir- 85 mál. þeira samfarar váru góðar þau misseri. enn er váraði, tók hón sótt ok lagðiz í rekkju. hrútr fór í fjörðu vestr ok bað henni virkða áðr. nú er kemr at þingi, bjó hón ferð sína í braut ok fór

rið: F, B, Ca, Cβ; riða G, I; mgl. E. 80-82 því — fyri: F, B, Cβ (dog til þess for þar til), E (hvor dog því at — såvel som de tre sidste bogstaver af heidar — er meget usikkert), G, I — kun at disse begge indskyde vera efter leitast; ok rið þar til (her er er þú kemr til oversprunget) mín. þín mun leitast (eller leitað) til hrútafjarðar. enn er þú kemr til mín, mun ek fyri sjá Ca. 82-83 ok skalt — hendir: F, B, Ca, E — kun at denne sidste öiensynlig udeløder síðan (ordene skaltú aldri koma ere her temmelig utydelige); ok skaltú aldri hánun í hendir koma Cβ; svá at þú komir (kemr I aldri þeim í hendir síðan G, I. 83 nú riðr hón: F, B, Cβ, E; hón riðr nú Ca (noget utydelig); reið hón G, I. þingi: F, Ca, Cβ, E, G, I; þinginu B. 83-84 ok var hrútr: F, B, Ca, E, G, I; rútr var Cβ. 84 fagnaði henni vel: F, G, I; fagnar henni vel B, Cβ; fagnar vel henni (de to sidste ord lidt utydelige) Ca; fagnaði (snarere end fagnaðe) henne E 85 vel máli hans: F, Ca, E, G, I; vel (uden noget tillæg) B; hánun vel Cβ. 85-86 ok eptirmál: G, I; mgl. F, B, Ca, Cβ, E. 86 þeira samfarar váru: F, B, Ca (mindre tydelig), E, G, I; ok váru þeira samfarar Cβ. þau: F, B, Ca, Cβ, E; öll þau G, I. 87 er váraði: F, B, Ca, E, G; er váraz tók I; at vári Cβ. tók hón sótt: F, B, Ca, Cβ, E, G; kvez hón sjúk I. lagðiz: F, B, Ca, Cβ, G, I; lá E. 88 í fjörðu vestr: F, B, Cβ, E, G, I; vestr í fjörðu Ca (til dels utydelig). áðr: F, B, E, G, I; áðr hann fór heiman Cβ; ~ (miste áðr hann færir) Ca. 88-89 nú er kemr: F, B, E; nú kemr (som det synes) Ca; en er kom (imellem kom og det følgende at en aftanden større end sædvanlig og der synes noget raderet) Cβ; enn þá er komit var G, I. 89 í braut: F, E, G, I; á brott B, Ca; mgl. Cβ.

90 með öllu svá sem fyrir var sagt ok ríðr á þing
síðan. hjeraðsmenn leituðu hennar ok fundu hana
eigi. mörðr tók við dóttur sinni vel ok spurði
hana, hversu hón hefði með farit ráðagerð hans.
'hvergi hefi ek af brugðit' sagði hón. hann gekk
95 til lögbergs ok sagði skilit lagaskilnaði með þeim
at lögbergi. þetta gerðu menn at nýjum tíðendum.
unnr fór heim með föður sínum ok kom aldri
vestr þar síðan.

8. Hrútr kom heim ok brá mjök í brún, er
kona hans var í brautu, ok er þó vel stilltr ok
var heima öll þau misseri ok rjæðz við engan
mann um sitt mál. annat sumar eptir reið hann
5 til alþingis ok höskuldr bróðir hans með hánum

90 með — var: F, B, E — kun at der i denne sidste synes at stå.
fyr i stedet for fyrir; með öllu sem henni var fyrir Ca, G; svá með
öllu sem henni var fyrir Cβ; með öllu svá sem henni (dette ord
feilskrevet) var I. ríðr: F, B, Cβ, E; reið Ca; ríðo G, I. 91 síðan:
F, B, Ca, E, G, I; mgl. Cβ. 92 við — vel: F, B, Cβ; vel við dóttur
sinni Ca (utydelig), E, G, I. 93 hana: F, B, Ca, E (usikkert), G, I;
mgl. Cβ. hefði: B, Ca (utydelig), Cβ, E, G, I; hafði F. með farit:
F, B, Ca, Cβ, E, G; farit með I. hans: F, B, Ca, Cβ, E; sinni G, I.
94 'hvergi — hón: F, B, Ca, E, G, I; hón læz hvergi af hafa brugðit
Cβ. hann gekk: I; ok gekk þá G; hón gekk F, B, E; hón gekk einn
dag Ca, Cβ. 95 sagði: B, Ca, G; s. F, Cβ, I; segir E. 95-96 laga-
-bergi: G, I; við hrút F, B, Ca, Cβ, E. 96 gerðu: F, B, Ca, E, G,
I; hafa Cβ. tíðendum: F, B, Ca, E, G, I; sögom Cβ. 97 unnr fór:
F, B, Ca, E, G, I; ok ferr unnr Cβ. 98 vestr þar: F, B (vistnok
utvivlsomt, skönt disse ord ere beskadigede ved et hul), E, G, I; vestr
þangat Ca; í dala vestr Cβ.

8. 1 brá: F, B, Ca, E, G, I; brá hánom Cβ. 2 kona hans: F,
B, Ca, E, G, I; hón Cβ. er þó: F, B; var þó Cβ, E, G, I; var
hann Ca. vel stilltr: F, B, Cβ, G, I; stilltr vel Ca; mjök stilltr E.
2-3 ok var: F, B, E; var (uden ok) G, I; hann var Ca, Cβ. 3 rjæðz:
F, B, Cβ, E, G, I; reð (usædvanlig) Ca. 3-4 engan mann: F, B, Ca,
Cβ, E, I; onga G. 4 hann: F, B, Cβ, E, G, I; rúttr Ca. 5 alþingis:
B, Cβ, E, G, I; þings F, Ca. með hánom: F, B, Ca, Cβ, E; mgl. G, I.

ok fjölmenntu mjök. enn er hann kom á þing, þá spurði hann, hvárt mörðr gígja væri á þingi. þánum var sagt, at hann var þar. ok ætluðu allir, at þeir mundi tala um mál sín; enn þat varð eigi. einn hvern dag, er menn gengu til lögbergs, nemndi 10 mörðr sjer vátta ok lýsti fjesök á hendr hrúti um fjemál dóttur sinnar ok taldi níu tigu hundraða fjár: lýsti hann til gjalda ok til útgreizlu ok ljet varða þriggja marka útlegð: hann lýsti í fjórðungs-dóm þann, er sökin átti í at koma at lögum: lýsti 15 hann löglýsing ok í heyranda hljóði at lögbergi. enn er hann hafði þetta mælt, svaraði hrútr 'meir 'sækir þú þetta mál með fjár-ágrind ok kappi, er

⁶ kom: F, B, Cβ, E, G, I; var kominn Ca. á þing: F, B, E; á alþing Ca; á alþingi Cβ; til þings G, I. ⁷ þá: F, B, G, I; mgl. Ca, Cβ, E. spurði hann: F, B, Ca, E, G, I; spurði rútr Cβ. hvárt: F, B, Cβ, E, G (feilskrevet hvar), I; at (t þá en måde forskrevet) Ca. þingi: F, B, Ca, Cβ, E; þingino G, I. ⁸ var þar: F, Ca, Cβ, E; var á þingi B; væri á þingi G, I. allir: F, B, Cβ, E, G, I; þet menn Ca. ⁹ varð: F, B, Ca, E, G, I; var Ca. ¹⁰ menn — lögbergs: B, Ca, Cβ, E, G, I; þeir gengu til lögbergs ok aðrir þingmenn F. ¹² níu tigu: — med arabiske taltegn i F, níutigi Ca, n tigi G og I; xv tigi (xv utydeligt) B; lxxx Cβ; tíutigi E. ¹³ fjár: F, B, Cβ, E, G, I; mgl. Ca. lýsti — útgreizlu: G, I; ligeledes F, B, Ca, kun at disse tre ikke gentage til; lýsti hann ok skyldi ok út greidast E; mgl. på dette sted Cβ, som derimod efter útlegð (linie 14) indskyder ok lýsti til útgreizlu. ljet: F, B, Ca, Cβ, G, I; udeladt i E, i overensstemmelse med næstforegående variant. ¹⁴⁻¹⁵ fjórðungs-dóm: B, Ca, Cβ, G, I; fjórðungsdómi F, E, dog begge med et følgende þann (ikke þeim). ¹⁵ þann, er: B, Cβ, E; þann, sem F, Ca, G, I. ¹⁶ ok í: F, B; at ok í E (at noget utydeligt); í G, I; at Ca, Cβ. ¹⁷ þetta: F, B, Ca, Cβ, E, G; mgl. I. svaraði: F, Ca; sv. Cβ, E, I; sagði B; þá s. G. ¹⁸ sækir: F, B, Cβ (utydeligt), E (dog med a for æ), G, I; heimtir Ca, men med tilföining af eða sækir efter mál. ¹⁸ þetta mál: F, B, Ca, E, G, I; þetta Cβ. fjár-ágrind: F, B, Ca, E, I; ágrind (de to sidste bogstaver omsatte) feár Cβ; fári ok ágrini G. ok kappi: F, B, Ca, Cβ, G, I; mgl. E.

‘heyrir til dóttur þinnar, heldr enn með góðvild
 20 ‘eða drengskap; enda mun ek hjer láta nakkvat í
 ‘mót koma — því at þú hefir enn eigi fjeit í hendi
 ‘þjer, þat er ek fer með. mæli ek svá fyrir, at
 ‘þeir sje allir heyrandi váttar, er hjá eru at lög-
 ‘bergi, at ek skora þjer á hólm. skal við liggja
 25 ‘mundrinn allr, ok þar legg ek í mót annat fje
 ‘jafnmikit. ok eigi sá hvárttveggja fjeit, er af öðrum
 ‘herr. enn ef þú vill eigi berjaz við mik, þá skalt
 ‘þú af allri fjárheimtunni’. þá þagnaði mörðr ok
 rjeðz um við vini sína um hólmgönguna. hán um
 30 svaraði jörundr goði ‘eigi þarft þú við oss ráð at
 ‘eiga um þetta mál; því at þú veizt, ef þú berz

19 heyrir til: *F, B, Cβ, E, G, I*; til heyrir *Ca*. þinnar: *B, Ca, Cβ, G*; “þ.” *F*; þinni *E, I*. heldr enn með: *B, E, G, I*; heldr en við *F*; en með *Ca, Cβ*. 19-20 góðvild eða: *F, B, G, I*; góðvilja eða *Cβ*; góðvilja ok *Ca*; góðgirnd eða *E*. 20 enda — nakkvat: *F, B*; enda mon ek her nakkvat láta *Cβ* (*til dels mindre tydelig*); enda mun eg láta her nokkut *E*; enda mun ek þar láta nakkvat *I*; mun ek her (*kunde måske læses þer*) láta nokkuð *G*; enda mun ek her láta svör *Ca*. 21 því at þú: *F, B, Ca, Cβ, E*; at þú *G*; áttu *I*. 21-22 enn — þjer: *F, B, E*; eigi fjeit í hendi þer *Ca, Cβ*; eigi í hendi þer felt *G, I*. 22 þat er: *F, B, Ca, Cβ, E*; þat sem *G, I*. mæli ek: *F, B, Ca, Cβ, G, I*; mæli ek því *E*. 24 þjer: *F, B, E, G, I*; þer, mörðr *Ca, Cβ*. hólm: *F, B, Cβ, E, G, I*; hólm her á þinginu *Ca*. skal: *B, E, G, I*; skal þar *F*; ok skal *Ca, Cβ*. 25 allr: *F, B, Ca, Cβ, E*; mgl. *G, I*. 25-26 ok þar — jafnmikit: *F, B* (*med á for í*), *Ca* (*med við for í mót*), *Cβ* (*med fram for í mót*), *E*; legg ek við annat se jafnmikit í móti *G, I*. 26 ok eigi — fjeit: *F, B, Ca, E* (*dog mgl. ok i denne membran*), *G, I*; ok skal sá (*kal sá meget utydeligt*) eiga felt hvárratveggjo (*o utydeligt*) *Cβ*. 26-27 af öðrum herr: *F, B, Ca, Cβ, E*; af herr öðrum *G*; af herr af öðrum *I*. 28 -heimtunni: *B, Ca, Cβ, E, G, I*; -heimtinni *F*. Efter -heimtunni *indskyder Cβ* við mik. 29 rjeðz um: *F, B, Ca, Cβ, G, I*; ræzt *E*. um hólmgönguna: *F, B, Ca, E, G, I*; hvárt (*gising — membr. har “hv” med et usikkert r over v*) hann skyldi á hólm ganga *Cβ*. 30 goði: *F, Ca, Cβ, E, G, I*; hinn góði *B*. 30-31 við — eiga: *F, B*; at eiga

við hrút, at þú munt láta bæði lífit ok fjeit. er
 'hánum vel farit: hann er mikill af sjálfum sjer ok
 'manna fræknast'. þá kvað mörðr þat upp, at
 hann mundi eigi berjaz við hrút. þá varð óp 35
 mikit at lögbergi ok úhljóð, ok hafði mörðr af
 hina mestu svívrðu. síðan ríða menn heim af
 þingi. þeir bræðr ríðu vestr til reykjardals, höskuldr ok hrútr, ok gistu at lundi. þar bjó þjóstólfr,
 sonr bjarnar gullbera. regn hafði verit mikit um 40
 daginn, ok höfðu menn orðit vátir, ok váru görvir

ráð við oss *Ca*, *I*; ráð at elga undir oss *Cβ*; við oss at ráðgast *E*;
 at ráðaz um við oss *G*. 31 velzt: *F*, *B*, *Cβ* (v og z *utydelige*), *E*, *G*, *I*;
 mátt þat vita *Ca*. 32 at þú — bæði: *F*; at þú munt bæði láta *Ca*;
 þá muntú bæði láta *Cβ* (*utydelig*), *G*, *I*; þá mantú láta bæði *B*; þá
 muntú bæði missa *E*. líft ok fjelt: *F*, *B*, *Ca*, *E*, *G*; líft ok svá feet *I*;
 til dæls ulæseligt i *Cβ*. 32-33 er hánum vel farit: *F*, *B*, *E*; er rútti vel
 farit *Ca*, *Cβ* (*hvor dog de to første ord ere meget utydelige*); er
 hánum farit vel *I*; ok er hánum farit vel *G*. 33 hann er: *F*, *B*,
Cβ, *E*; því at hann er *Ca*; er *G*, *I*. 33-34 ok manna: *F*, *B*, *Ca*, *Cβ*
 (manna *utydeligt*), *G*, *I*; manna *E*. 35 mundi: *F*, *B*, *Cβ*(?), *E*, *G*, *I*;
 vildi *Ca*. við hrút: *F*, *B*, *Ca*, *Cβ*, *E*; mgl. *G*, *I*. þá varð: *F*, *B*,
Cβ, *E*; nú varð *Ca*; varð þá *G*, *I*. 36 úhljóð: *F*, *B*, *Cβ*, *E*, *G*, *I*;
 úhljóð mikit *Ca*. 36-37 hafði — svívrðu: *F*, *E*; hafði m. af hina
 mestu svívrðing *B*; hafði mörðr ina mestu svívrðing *Ca*; hafði
 gígja hina mestu svívrþing af mállino *Cβ* (*hele skriften noget afbleget,*
hvilket dog især gelder om hina, og hvor det sidste bogstav i mestu ser
ud som t); sekk mörðr hina mestu svívrðing af þessu máli *G*, *I*.
 37 síðan ríða: *I*; síðan ríðu *G*; ok síðan ríðu *Cβ*, *E*; ok síðan ríða
F, *B*; nú ríða *Ca*. 38-39 ríðu — hrútr: *F*, *B*, *G*, *I*, samt *E* (*kun*
at denne sidste efter vestr tilføier af þingi, samt har reykjadals i
æden for reykjardals); höskuldr ok (ok *udeglegt Ca*) rútr ríðu vestr
 til reykjardals *Ca*, *Cβ*. 39 ok gistu: *B*, *Ca*, *Cβ*, *E*, *G*, *I*; ok udelædt
 (vistnok *udeglegt*) i *F*. bjó: *Ca*, *Cβ*, *G*, *I*; bjó þá *F*, *B*, *E*. 40-41 hafði
 — daginn: *F*, *Ca*, *E*, *G*, *I*; hafði verit um daginn mikit *B*; mikit
 hafði úti verit of daginn *Cβ* (*med noget afbleget skrift*). 41 ok höfðu
 — vátir: *F*, *B*, *E*, *G*, *I*; ok voru menn orðnir vottir mjök *Ca*; mgl.
Cβ. ok váru: *F*, *B*, *E*, *G*, *I*; váro *Cβ*; voru þá *Ca*.

langeldar. þjóstólfr búandi sat á meðal þeira
höskulds ok hrúts. sveinar tveir ljeku á gólfinu
— þeir váru veizlusveinar þjóstólfs — ok ljek
45 mæR ein hjá þeim. þeir váru málgir mjök; því
at þeir váru úvitrir. annarr þeira mælti 'ek skal
'þjer mörðr vera ok stefna þjer af konunni ok
'finna þat til foráttu, at þú hafir eigi sorðit hana'.
annarr svaraði 'ek skal þjer hrútr vera: tel ek
50 'þik af allri fjárheimtunni, ef þú þorir eigi at
'berjaz við mik'. þetta mæltu þeir nökkurum sinn-

42 langeldar: B, E, G, I; máleldar F, Cβ (i hvilken sidste mál er
noget utydeligt); eldar Ca. þjóstólfr búandi sat: F, Cβ, G, I, samt
öiensynlig B (uagtet sat her nu er bortrevet); þjóstólfr sat E; sat
þjóstólfr Ca. á meðal: I; í meðal G; í milli F, Cβ, E; ooooll
B; í millum Ca. 42-43 þeira — hrúts: F, B, E; þeira bræðra,
höskulds ok rúts Cβ; þeirra bræðra Ca; þeira rúts ok höskulds
G, I. 43 sveinar tveir: Ca, Cβ; enn sveinar tveir F, B, G, I; enn
tver (således) sveinar E. ljeku: F, Ca, Cβ (hvort det ser ud som
løkv, men er noget afbleget), G; B (der skriver 'leikv' for ljeku), E,
I tilføies ser efter verbet. 44 þeir — þjóstólfs: F, E; þat váro veizloo
þjóstólfs B; þat vóru veizlusveinar þjóstólfs Ca; þat váro þar veizlo-
sveinar þjóstólfs G, I, i hvilke þar synes overflødigt; mgl. Cβ. 44-46 ok
ljek — úvitrir: F, E, G, I, (kun at begge de sidst nævnte have
sveinarnir váro for þeir váru); ok lek mæR ein hjá þeim. þeir váro
'magríR' (urigtigt) mjök. þeir oooo B; mæR ein lek hjá þeim. þeir
vóru málgir mjök ok óvitrir Ca; þeir váro málgir; því at þeir
váro óvitrir. mæR ein lek á gólfino með þeim Cβ (til dels temmelig
afbleget). 46 annarr þeira mælti: F, B; annarr sveinninn mælti G,
I; annarr mælti Ca; annarr mælti þetta E; ok tók annarr til orða
Cβ (de tre første ord meget afblegede). 46-47 skal — vera: F, B, Ca,
E, I; er þer mörðr G; utydeligt i Cβ. 47 stefna: F, B, Ca, Cβ, E, I;
skal ek stefna G. 48 finna: F, B, Ca, Cβ (utydeligt), E; finn ek
G, I. foráttu: F, Cβ, G; saka E, I; mgl. B, Ca. hafir — hana:
F, B, E; hefir (dette ord utydeligt I) eigi knafat hana G, I; fær
ekki sorðit Ca; fær eigi sorðit (dette ord, navnlig sor, meget af-
bleget) Cβ. 49 svaraði: F, Ca; sv. Cβ, E; s. B; s. ok mælti G;
sv. ok mælti I. vera: Ca, E, G, I; vera ok beraz (for berjaz)
við þik Cβ (til dels utydeligt); mgl. F, B. 49-50 tel ek þik: F,

um. þá gerðiz hlátr mikill af heimamönnum. þá reiddiz höskuldr ok laust sveinninn með sprota, þann er mörðr nemndiz; enn sprotinn kom í andlitit ok sprakk fyrir. höskuldr mælti við svein-⁵⁵inn 'verð úti ok drag engan spott at oss'. hrútr mælti 'gakk hingat til mín'. sveinninn gerði svá. hrútr dró fingrgull af hendi sjer ok gaf hánnum ok mælti 'far í braut ok leita á engan mann síðan'. sveinninn fór í braut ok mælti 'þínum drengskap'⁶⁰ 'skal ek við bregða æ síðan'. af þessu fjekk hrútr

B, E, G, I; rek ek þik Ca; ok skaltú Cβ. ⁵² þá gerðiz: F, B, E, G, I; nú gerðiz (utydelig) Cβ; ok gjörðist (ör sd godt som udelettet, og resten, med undtagelse af g, ikke meget tydelig) nú Ca. mikill: F, B, Ca (noget utydeligt), Cβ, E; mikill ok spott G, I. heimamönnum: F, B, Ca, E, G; helma oooo I; mönnum Cβ. ⁵³⁻⁵⁴ laust — nemndiz: F (kun at denne membran indskyder hann efter laust), B, Ca (dog med sem i stedet for er), E; laust þann sveinninn með sprota, er mörðr nefndiz G; laust sveinninn (laust sv noget utydeligt) með sprota (med udeladelse af det øvrige) Cβ ⁵⁴ enn sprotinn: F, B, Ca, E, G; ok (uden subject til det følgende verbum) Cβ. ⁵⁵⁻⁵⁶ við sveinninn: F, B, Ca, Cβ, E; til sveinnins G. ⁵⁶ verð: F, B; vert E; vertú Ca (noget utydeligt), Cβ, G. engan: F; ekki B, Ca (utydelig), E, G. For drag — oss har Cβ spotta oss ekki. ⁵⁷ mín: F, B, Ca, E, G; mín, sveinn Cβ. sveinninn gerði svá: F, B, Ca, E; hann gerir svá Cβ; sveinninn gekk til hans G. ⁵⁸ hánnum: F, B, Ca (utydelig), Cβ; sveinninum E, G. ⁵⁹ mælti: F, B, Ca (utydelig), Cβ, E; mælti til hans G. far: F, B, Ca, Cβ, E; fardo G. í (mellem far og braut): Ca, Cβ; mgl. F, B, E, G (hvilken sidste membran efter braut tilføier sagði hann). síðan: F, B, E, G; mgl. Ca, og vistnok ogsá Cβ, hvor mann i øvrigt er sd godt som udelettet. ⁶⁰ sveinninn fór: F, B, E, G; sveinninn fór síðan Ca; síðan fór sveinninn Cβ, hvor dog kun sveinninn er tydeligt, medens de to første ord ere næsten udeleltede. í (foran braut): B, Cβ, G; á Ca, E; mgl. F. ⁶⁰⁻⁶¹ þínum — síðan: F, B, E; samt Ca med udeladelse af æ síðan og G med jafnan for æ síðan; þínum skal ek drengskapnum við bregða Cβ (hvor skal ek — især skal — er stærkt afbleget og ka i skap forekrevet). ⁶¹ af þessu: F, B, Ca, Cβ (meget afbleget), G; mgl. E.

gott orð. síðan fóru þeir vestr heim. ok er nú lokit þrætum þeirra marðar.

9. Nú er þar til máls at taka, at hallgerðr vex upp, dóttir höskulds, ok er kvenna friðust sýnum ok mikil vexti. ok því var hón langbrók kölluð. hón var fagrhar, ok svá mikit hárit, at 5 hón mátti hylja sik með. hón var örlynd ok skaphörð. þjóstólfr hjat fóstri hennar. hann var suðr-eysskr at ætt. hann var styrkr maðr ok vígr vel ok hafði margan mann drept ok bætti engan mann fje. þat var mælt, at hann væri engi skap-

⁶² síðan fóru þeir: F, B, E, G; síðan riðu þeir Cβ; *ulæseligt* i Ca, *hvor der måske har stået* riðu þeir bræðr nú. vestr heim: F, B, E; heim vestr Cβ, G; heiman (h *utydeligt*) vestr Ca (*urigtigt* for heim vestr). nú: B, Ca (*utydeligt*), Cβ, E, G; *mgl.* F. ⁶³ þrætum: F; þætti B, Ca (*noget utydeligt*), Cβ, E (tti *noget utydeligt*), G.

9. ¹ til — taka: F, B, Ca (*noget utydeligt*), E, G; frá at segja Cβ. ² dóttir höskulds: F, B, Cβ, E; *mgl.* Ca, G. ³ sýnum: F, B, Ca, Cβ, G; *mgl.* E. ok mikil: F, B, Ca, Cβ, E; G *udelader* ok. ³⁻⁴ ok því — kölluð: F, B, E; *mgl.* Ca, Cβ, G. ⁴ hón — hárit: F, B, E (*kun at denne sidste har fagrharð for fagrhar*); ok fagrhar, ok svá mikit hárit (*de fire sidste ord næsten helt udslettede*) Cβ; ok fagurt hárit ok svo mikil Ca; ok hafði hár fagrt ok svá mikil G. ⁵ með: F, B, Ca, Cβ (*utydelig*), G; vel i E, *som det synes*. ⁵⁻⁶ hón — -hörð: F (*kun at var i denne membran er udeglemt*), B, G; hón var lundill (*vistnok urigtigt*) ok skaphörð E; hón var örlynd ok fengsöm ok skaphörð Ca; ok heldr skaphörð, örlynd ok fengsöm Cβ (*til dels utydelig*). ⁷ ætt: F, B, Ca, Cβ, E; kyni G. hann — maðr ok: F, B, Ca, Cβ, E, (*dog have Ca og E stærkr for styrkr*); mikill vexti ok ramr at afl (*uden følgende* ok) G. ⁸ margan mann drept: B, Ca, G; marga menn drept Cβ, E; margan mann drepna (*urigtigt, ved sammenblanding af forskellige udtryksmåder*) F. ⁸⁻⁹ ok bætti — fje: F; ok bætlr (æ *beskadiget og ulæseligt*) öngan fe Cβ; ok bætt önga(n) mann (*forkortet m med et lille a over*) fe B; ok bætt öngann mann fe E; ok bættan öngvan fe Ca; *mgl.* G. ⁹ var mælt: F, B, Ca, E, G; mæltu menn Cβ (*det hele afbleget og o ikke fuldkomment sikkert*). ⁹⁻¹⁰ engi skapbætlr hallgerði: F, B,

bætir hallgerði. maðr er nemndr þórvaldr. hann 10
 var úsvífrsson. hann bjó út á meðalfellsströnd,
 undir felli. hann var vel auðigr at fje. hann átti
 eyjar þær, er heita bjarneyjar. þær liggja út á
 breiðafirði. þaðan hafði hann skreið ok mjöl. þór-
 valdr var vel styrkr maðr ok kurteiss, nakkvat 15
 bráðr í skaplyndi. þat var einu hverju sinni, at
 þeir teðgar ræddu með sjer, hvar þórvaldr mundi
 á leita um kvánfang. enn þat fannz á, at hánnum
 þótti sjer úvíða fullkosta. þá mælti úsvífr 'vill
 þú biðja hallgerðar langbrókar, dóttur höskulds?' 20
 'hennar vil ek biðja' segir hann. 'þat mun ykkir
 'eigi mjök hent' sagði úsvífr 'hón er kona skap-

Cβ, E (hvor dog skapbættir er höist utydeligt), G; hallgerði (til dels utydeligt, men sikkert) eingi skapbættir Ca. 10-11 hann var: F, B, Ca, Cβ, G; ok (skrevet "z" og over linien) var E. 11 úsvífrsson: C, B, Cβ, E (ósvífs son), G (ósvífs s.); son (noget utydeligt) ósvífs Ca. út á: F, B, E (á i denne membran feilskrevet at); á Ca, Cβ (udviket), G. 12 undir fell: F, B, Cβ, E (undir dog ulæseligt), G; mgl. Ca. vel auðigr: F, E, G; vellauðigr B, Ca, Cβ. 13 heita bjarneyjar: F (der dog — rimeligvis ved feilskrift — mangler n i bjarn), B, E; bjarneyjar heita Ca, Cβ; bjarnareyjar heita G. 13-14 þær — breiðafirði: F, B, Ca, Cβ, E (til dels utydeligt); mgl. G. 14 skreið ok mjöl: F, B, E, G; mjöl ok skreið Cβ; mjöl ok skreið, sem hann þurfti Ca. 15 vej — kurteiss: F; knár maðr ok kurteiss B, E; maðr knár ok kurteiss Ca, G; maðr kurteiss Cβ (temmelig afbleget). 15-16 nakkvat bráðr í skaplyndi: F, B, E (de to mellemste ord ulæselige i E); ok nökkut bráðr í skapi Ca; ok nakkvað harðr í skapi Cβ (utydelig med undtagelse af nakkvað); ok nokkut bráðlyndr G. 17 ræddu: F, B, Cβ (utydelig — dog snarere således, end ræddu um); víluda E; töluda um Ca, G. 18 á leita: F, B, Ca, E (?); leita á G; á hætta Cβ (meget usikkert). hánnum: B, E, G; i F urigtigt skrevet som et forkortet hón; þórvaldi Ca. 19 úvíða: F, B, E, G; hvergi Ca. fullkosta: F, B, Ca, E; jafnræði G. þá mælti úsvífr: C, B, E, G; ósvífr mælti (utydeligt) Ca. 20 dóttur höskulds: F, B, G; mgl. E. 21 segir hann: B; s. hann F, E; sagði þórvaldr G. 22 mjök: F, B, G; mgl. E.

‘stór; enn þú ert harðlyndr ok úvægin’. ‘þar vill
 ‘ek þó á leita’ segir hann ‘ok mun mik eigi tjóa’
 25 ‘at letja’. ‘þú átt ok mest í hættu’ segir úsvífr.
 síðan fóru þeir bónorðsför ok kvámu á höskulds-
 staði ok höfðu þar góðar viðtökur. þeir ræddu
 þegar erendi sín fyrri höskuldi ok vökðu bónorðit.
 höskuldr svaraði ‘kunnigt er mjer um hag ykkarn.’
 30 ‘enn ek vil enga vjel at ykkur draga — at dóttir mín
 ‘er hörð í skapi. enn um yfirlit hennar ok kurt-
 ‘eisi meguð it sjálfir sjá’. þórvaldr svaraði ‘ger
 ‘þú kostinn; því at ek mun skaplyndi hennar eigi
 ‘láta fyrri kaupit standa’. síðan tala þeir um kaupit,
 35 ok spurði höskuldr dóttur sína eigi eptir — því at
 hánun var hugr á at gipta hana — ok urðu þeir á
 sáttir á allan kaupmála. síðan rjetti höskuldr fram
 höndina, enn þórvaldr tók í ok fastnaði sjer hall-
 gerði ok reið heim við svá búit.

23 ert: G; mgl. F, B, E. 24 segir hann: F, B, E — alle med s. for
 segir; i stedet derfor har G þórvaldr mælti foran sætningun ‘þar
 vil osv. mik: F, B, G; mgl. E. 25 átt — hættu: F, B, E; ábyrgis
 mest til G. 26 kvámu: F, G; kvómu þeir E; koma B. 27 þeir ræddu:
 F, B, E; ok töluðu G. 28 bónorðit: F, B, E; til um bónorð G.
 29 svaraði: F; sv. E; s. B; mælti G. Efter ykkarn indskyder G ok
 þat, er vel er. 30 enga: F, B, G; einginn E, hvor det følgende vjel
 sikkert står som neutr. plur. ykkur: F, B, G; yðr E. at (foran
 dóttir): B, E, G; er F. 31 hörð í skapi: F, B, E; harðlynd G.
 31-32 um — kurteis: F, B, E; ásjáno hennar G. 32 svaraði: F:
 ”á.” B; s. E; mælti G. 33 því — eigi: F, B, E; ef þer er hugr á.
 ekki mun ek þetta G. 34 tala: F, B, E; töluðu G. kaupit: F, B,
 E; kaupmála G. 35 dóttur sína eigi: F, E; ekki dóttur sína B, G.
 36-37 á sáttir: B, E, G; sáttir F. 37 á allan: F, B, G; um allann E.
 kaupmála: F, B, G; kaupmálann E. 37-38 rjetti — sjer: G; festi
 þórvaldr F, B; keypti þórvaldr E. 39 við svá búit: B, G; svá búit
 F; síðann E.

10. Höskuldr sagði hallgerði kaupit. hón mælti 'nú em ek at raun komin um þat, er mik hefir lengi grunat, at þú mundir eigi unna mjer svá mikit, sem þú sagðir jafnan, er þjer þótti eigi þess vert, at við mik væri um talat þetta mál; 5 'enda þykki mjer ráð þetta eigi svá mikils háttar, sem jer hjetuð mjer.' ok fannz þat á í öllu, er hón þóttiz vargefin. höskuldr mælti 'ekki legg ek svá mikit við ofmetnað þinn, at hann standi fyrri kaupum mínum: ok skal ek ráða, enn eigi þú, ef 10 'okkr skilr á'. 'mikill er metnaðr yðvarr frænda' segir hón 'ok er þat eigi undarligt, at ek hafa 'nakkvarn' ok gekk á braut síðan. hón fann fóstara sinn þjóstólf ok segir hánun, hvat ætlat var, ok var henni skappungt. þjóstólfr mælti 'ger þú þjer 15

10. ¹ kaupit: F, B, G; kaupin E. hón: F, B, E; hallgerðr G. ² komin um þat: F, B; um komin um þat G; um komin E (*med udeladelse af um þat*). er: F, B, G; sem E. ³ lengi grunat: F, B, E; grunat lengi G. ³⁻⁴ svá mikit: F, E; jammikit B, G. ⁴ sagðir jafnan: F, B; sagðir G; segir jafnann E. er: F, E, G; enn B. ⁵ vert: F, B, G; vert vera E. at — mál: F; *ligeledes* B, G, (*hann at B har talat um og G talað for um talat*); at (*utydeligt*) spyrra mik eftir E. ⁶ ráð: F, E, G; *mgk.* B. ⁷ í öllu: B, E; öllu F, G. er: F; at B, E, G. ⁸ vargefin: F, G; vargefin vera B; vera (*a udeglemt*) vargipt E. ⁹ ofmetnað þinn: F, B, E; metnað þinn ne heiptyrði G. hann: F; þat B, E (*noget utydeligt — dog er þ sikkert*), G. ¹⁰⁻¹¹ skal — á: B; *ligeledes* E (*dog med udeladelse af enn eigi þú*); skal ek ráða, en ooooo F; ætla ek, ef okkr skilr á, at ráða — en eigi þer G (*uregelmæssigt, eftersom þer forudsætter mer i det foregående*). ¹² ok er — undarligt: B; *ligeledes* E (?); ok er eigi þó undarligt G. at: B, G; þótt E (?). ¹³ ok gekk á braut síðan: B, E; síðan tóluðu þau ekki fleira um G. hón: B, E; hallgerðr G. ¹³⁻¹⁴ fóstara sinn þjóstólf: B; fóstara sinn E; þjóstólf fóstara sinn: G. ¹⁴⁻¹⁵ segir — skappungt: B (*der for segir har .s.*); s. honum, hvat ætlat var henne (*noget utydeligt*) skappungt mjök E; s. hánun G. ¹⁵ þjóstólfr mælti: B, E; ¹ stóð derfor har G s. hann efter skapi (*lin.* 10).

‘gott í skapi: þú munt vera gefin í annat sinn, ok
 ‘munt þú þá eptir spurð — því at alls staðar mun
 ‘ek gera at þínu skapi, nema þar er faðir þinn er
 ‘eða hrútr’. síðan tala þau ekki um fleira. höskuldr
 20 bjó veizlu ok reið at bjóða mönnum til ok kom
 á hrútsstaði ok kallar hrút út til máls við sik.
 hann gekk út, ok gengu þeir á tal, ok sagði höskuldr
 hánnum kaupmála allan ok bauð hánnum til boðs
 ‘ok vilda ek, frændi, at þjer þætti eigi verr, þótt
 25 ‘ek gerða þjer eigi orð áðr enn kaupmálinn rjeðz’.
 ‘betr þætti mjer, at ek kvæma hvergi í nánd’ segir
 hrútr ‘því at hvárigu mun í þessu kaupi gipta,
 ‘hánnum nje henni. enn þó mun ek fara til boðs,
 ‘ef þjer þykkir sæmd í’. ‘þat þykki mjer víst’
 30 sagði höskuldr ok reið heim síðan. úsvífr ok þór-
 valdr buðu ok mönnum, ok var eigi boðit færa enn
 hundraði. maðr er nemndr svanr. hann bjó í bjarnar-
 firði, á bæ þeim, er heitir á svanshóli. þat er norðr frá
 steingrímsfirði. svanr var fjölkunnigr mjök. hann

16 vera gefin: B, E; gefin verða G. 17 þá: B; þá vera E (utydelig); vera þá G. því at: B, E; því G. alls staðar: B, E; allt G.
 18-19 þar — hrútr: B, E (den sidste dog med ok for eða); þat sem
 til föður þins kemr ok rúts G. 19 tala: B; töludu E, G. 20 veizlu:
 B, E; veizlona G. til: B; mgl. E, G. 21 kallar: B, E; kallaði G.
 máls: B, E; tals G (i margen). 22 þeir: B, E; þeir bræðr G. ok
 (foran sagði): B, G; mgl. E. 23 boðs: B, E; brúðlaups G. 24 frændi:
 G; mgl. B, E. 25 orð: B, G; boð E. áðr — rjeðz: G; þá er kaupit
 rjeðz B; þá er þá (uríðigt) kaupin reðust E. 26 betr: B, G; best
 E. mjer: B; mer' s. rútr, E; mer þá' sagði rútr, G; — hvorfor
 disse to sidst nævnte membraner udelade segir hrútr efter nánd.
 hvergi: B, G; þar hvergi E. 27 kaupi: B, E; mgl. G. 28 boðs: B,
 E; brúðlaups G. 29 buðu ok: B, G; buðu E. færa: B, E; færra af
 hvárratveggjo hendi G. 33 á — svanshóli: E, G (den sidste dog
 med þeim bæ for bæ þeim); mgl. B. 33-34 þat — steingrímsfirði:
 B, E (dog har E í norðr af for þat er norðr frá); mgl. G. 34 svanr:

var móðurbróðir hallgerðar. hann var údæll ok 35
illr viðreignar. hánú bauð hallgerðr til boðs síns
ok sendi þjóstólf eptir hánú. hann fór, ok váru
vináttumál með þeim þegar. nú koma menn til
veizlunnar, ok sat hallgerðr á palli, ok var brúðrin
allkát, ok gekk þjóstólfr jafnan til tals við hana, enn 40
stundum talar hann við svan, ok fannz mönnum
mikit um tal þeira. veizlan fór vel fram. höskuldr
leysti út fje hallgerðar með hinum bezta greiðskap.
síðan mælti hann til hrúts 'skal ek nakkvarar
'gjafar fram leggja?' hrútr svaraði 'kostr mun 45
'þjer af tómi at eyða fje þínu fyri hallgerði, ok
'lát hjer stað nema'.

11. Þórvaldr reið heim frá boðinu ok kona
hans með hánú ok þjóstólfr. hann fylgði hesti
hallgerðar ok töluðu þau jafnan. úsvífr veik at

B, E; hann G. 35 hallgerðar: B, E; hallgerðar langbrókar G. hann var údæll: B, E; údæll var hann G. 36 -elgnar — hallgerðr: sáledes E, G; men disse ord ere, ved et hul i pergamentet, i B således beskadigede: eigh (af ign er den nederste del borte) oooooð hallg. (a for største delen synligt, af llg kun den øverste del). til boðs síns: G; til boðs B; mgl. E. 37 þjóstólf eptir hánú: E, G; hánú þjóstólf B. hann fór: B, E; en hann bráz (dette ord skrevet "bradz") við ok fór þegar G. 37-38 váru — -mál: B (dog var for váru?), G; var vinátta E. 38 þegar: B (af þeg med et lille r over g er tilbage þ [ubeskadiget], den nederste del af e, samt g [så godt som ubeskadiget]; og det er disse rester afordet, Olavius — der her lægger B til grund, da der er en lacune i F — synes at have læst þjóstólfi), E; mgl. G. 38-39 veizlunnar: B, E; veizlo G. 39 brúðrin: B, E; brúðr G. 40 allkát: B; kát vel E, G. tals: B, E; máls G. 41 talar: B, E; talaði G. 42-43 höskuldr leysti: B, G; ok leysti höskuldr E. 43 með — greiðskap: B, E; vel ok skörulliga G. 44 nakkvarar: B, G; nokkut E. 45 svaraði: G; svarar eller svaraði B, E. 47 stað: B; staðar E, G.

11. ¹ boðinu: B, E; brúðlaupi G. ² hann fylgði: B, E; ok fylgdi (uden g) hann G. ³ hallgerðar: G; hennar B, E. jafnan: G;

syni sínum ok mælti 'unir þú vel ráðinu? eða
 5 'hversu fór tal með ykk?' 'vel' segir hann 'alla
 'blíðu ljét hón uppi við mik; ok mátt þú sjá mót
 'á, er hón hlær við hvert orð'. 'eigi ætla ek hlátr
 'hennar jafngóðan, sem þú' segir úsvífr 'enn þat mun
 'þó síðar reynaz'. þau riða þar til er þau koma
 10 heim. um kveldit sat hón hjá búanda sínum ok
 skipaði þjóstólfi hit næsta sjer innar frá. fátt
 áttuz þeir við þjóstólfr ok þórvaldr, ok varð þeim
 fátt at orðum, ok fór svá fram um vetrinn. hall-
 gerðr var fengsöm ok stórlynd; enda kallaði hón
 15 til alls þess er aðrir áttu í nánd ok hafði allt í
 sukki. enn er váraði, var þar búskortr, ok skorti
 bæði mjöl ok skreið. hallgerðr kom at máli við
 þórvald ok ræddi 'eigi munt þú þurfa at sitja til
 'alls; því at bæði þarf í búit mjöl ok skreið'. þór-
 20 valdr mælti 'ekki fjekk ek nú minna til bús, enn
 'vant var, ok endiz þá allt á sumar fram'. hall-
 gerðr mælti 'ekki fer ek at því, þó at þú hafir svelt
 'þik til fjár ok faðir þinn'. þá reiddiz þórvaldr ok

enn hljótt B, E. ⁴ ráðinu: B, E; ráði þínu G. ⁶ mátt þú sjá: B, E; munto þikkjaz sjá mega G. ⁸ segir úsvífr: B, E; *men i stedet derfor har G s. hann efter reynaz.* ⁹ síðar: B, E; *mgf. G.* ¹⁰ um: G; enn um B, E. ¹² við — þórvaldr: B; við þórvaldr (*dette ord utydeligt*) ok þjóstólfr E; þjóstólfr við ok þórvaldr G. ¹³ fátt: B, E; lítt G. ok fór — vetrinn: G; um vetrinn ok fór svá fram B, E. ¹⁴ var: B, G; varð E (*måske feilskrevet*). ¹⁵ í nánd: B, G; *mgf. E.* ¹⁶ þar búskortr: B, E; "þa" (*vistnok feilskrevet for þar*) "þu skarpt" (*disse to ord sikkert at læse som ét*) G. ¹⁷⁻¹⁹ hallgerðr — skreið: B, E (*kun at E har mælti for ræddi og skortir [noget utydeligt] for þarf*); þá sagði hallgerðr þórvaldi G. ¹⁹⁻²⁰ þórvaldr: B, E; hann s. ok G. ²⁰ nú minna: E; minna B; nú minni skreið G. ²¹ var: E; er B, G. fram: B, G; *mgf. E.* ²² því: E, G; *mgf. B.* ²³ faðir: B; fódur E, G.

laust hana í andlitit svá at blæddi ok gekk síðan í braut ok kvaddi húskarla sína með sjer, ok hrundu 25 þeir fram skútu, ok hljópu þar á átta karlar ok reru út í bjarneyjar. tók hann þar skreið sína ok mjöl. nú er at segja frá hallgerði, at hón sat úti ok var skappungt. þjóstólfr gekk at ok sá, at hón var særð í andlitinu ok mælti 'hví ert þú svá illa 30 'leikin?' 'þórvaldr veldr því, búandi minn' sagði hón 'ok stótt þú mjer þá fjarri, ef þjer þætti 'nakkvat undir um mik'. 'ek vissa eigi' segir hann 'enn þó skal ek þessa hefna'. síðan gekk hann á braut ok til fjöru ok hratt fram skipi sexæru ok 35 hafði í hendi öxi mikla, er hann átti, vafinskeptu. hann stígr á skip ok rær út í bjarneyjar. ok er hann kom þar, váru allir menn rónir, nema þórvaldr ok förunautar hans. hann var at at hlaða

²⁴ laust hana: B; "loft" (= laust — uden tilføiet accusativ) E; sló hana G. ²⁵ kvaddi: B, E; kvaddi upp G. ²⁵⁻²⁶ ok hrundu þeir: B; ok hrundu E; hrundu G. ²⁶ átta: E, G; vi B. ²⁷ í: B, G; til E. bjarn-: E; "bian" (snarest = bjanar- for bjarnar-) B; bjarnar G. tók hann: G; tóku B; ok tóko E. ²⁸ at segja: G; sagt B; s. E. ²⁸⁻²⁹ sat úti ok var: B, E; var úti fám nóttom síðar ok var nokkuð G. ²⁹ gekk at: B, E; gekk framan at henni G. ³⁰ særð: B, E; sár G. ³⁰⁻³¹ illa leikin: B, E; leikin illa G. ³¹ veldr — minn: B, E; bóndi minn veldr því G. ³² ef þjer: *således* B; ef (þjer udeglemt) E; er þer G. ³³ um mik: B, E; mgl. G. ³³⁻³⁴ hann 'enn: E, G; *ooo* B, hvor dog et par levninger synes at antyde de samme ord. ³⁴ hefna': B, G; hefna' s. hann E. ³⁴⁻³⁵ á braut ok: B, E; mgl. G. ³⁵ hafði — vafinskeptu: B (h í hafði bortrevet) E (hvor dog átti er udeløst [mdake forskrevet] og hvor vafinskepta står for vafinskeptu); gekk heim til skála ok tók ofan öxl, er hann átti, ok vafit skapt í — mikil (skr. "mikill") fyrri munn G. ³⁷ stígr — út: B, E; hríodr nú út (dette ord ser ud som uit) skipino ok hleypr á út ok rær út til eyjar á breiðafurði ok lauk ekki ferð sinni fyrr en hann kom G. ³⁷⁻³⁸ ok er — váru: B, E; þar váro G. ³⁹ förunautar hans: B, E; hans menn G. hann var at at: B; hann var at E; ok var

40 skútuna; enn þeir báru á út, menn hans. Þjóstólfr kom at í því ok hljóp upp á skútuna ok hlóð með hánnum ok mælti 'bæði ert þú at þessu lítill-
'virkir ok úhagvirkir'. Þórvaldr mælti 'hyggz þú
'munu betr gera?' 'þat eitt munu vit at hafaz, at
45 'ek mun betr gera enn þú' segir Þjóstólfr 'ok er
'sú kona illa gipt, er þú átt, ok skyldi ykkar sam-
'farar skammar vera'. Þórvaldr þreif upp hand-
sax eitt, er var hjá hánnum, ok legger til Þjóstólfs.
Þjóstólfr hafði öxina á öxl sjer ok laust á mót ok
50 kom á hönd Þórvaldi, ok brotnaði handlegggrinn,
enn saxit fjell niðr. síðan færði Þjóstólfr upp
öxina í annat sinn ok hjó í höfuð Þórvaldi ok
hafði hann þegar bana.

12. Þá fóru þeir ofan, menn Þórvalds, með byrðarnar. Þjóstólfr tók til ráða skjótt. höggr hann

hann at G. 40 skútuna: B, E; skútu sína G. þeir — hans: B, E (denne dog med udeladelse af á); fóronautar hans báro ofan G. 41 upp á: B, E; upp í G. 42 mælti: B, E; mælti síðan G. 42-43 lítill-virkir ok úhagvirkir: B, E; lítilltill ok óhagr G. 44 munu betr gera': E; betr gera munu? sagði hann B; betr muno blada? G. 'þat B, G; hann sv. 'þat E. at hafaz: B, G; gera eða at hafast E. 45 segir Þjóstólfr: G; mgl. B (som derimod indskyder s. hann efter ordene er þú átt), E (der i steden for disse ord har hann sv. foran denne repliks begyndelse — som ovenfor anført — og desuden s. hann ved replikkens slutning). 46 gipt: B, E; gefin G. átt: B, G; skalt eiga E. 47 vera: B, E; mgl. G. 47-48 handsax: E, G; "árnfax" B. 48 eitt: B, E; mgl. G. 49 Þjóstólfr — sjer: E; hann hafði breiðöxina (uden ð) á öxl sjer B; en Þjóstólfr hafði á öxl ser öxina G. á (foran mót): B; í E, G. 50 hönd Þórvaldi: G; höndina Þórvaldi eller höndina Þórvalds E; höndina Þórvalds B. 51 Þjóstólfr: B, E; hann G. 52 Þórvaldi: G Þórvaldi eller Þórvalds E; Þórvalds B.

12. 1-2 Þá — byrðarnar: B (der dog i steden for þeir har den forkortelse, der sædvanlig er = þat); þá fóro þeir ofann með byrðarnar, menn Þórvalds E; menn Þórvalds hlupo þá ofan með byrðarnar G. 2 til ráða skjótt: B; skjótt til ráða G; þá skjótt til

þá tveim höndum borð skútunnar — ok gekk
sundr borðit um tvau rúm — ok hljóp í skip
sitt. enn á skútunni fjell inn sær kolblár, ok 5
sökk hón niðr með öllum farminum. þar sökk
ok niðr lík þórvalds: ok máttu förunautar hans
eigi sjá, hversu hann var til görr; enn hitt vissu
þeir, at hann var dauðr. þjóstólfr reri inn á
fjörðinn; enn þeir báðu hann illa fara ok aldri 10
þrífaz. hann svaraði engu ok reri inn á fjörðinn
ok þar til er hann kom heim — ok brýndi
upp skipinu ok gekk heim ok hafði uppi öxina,
ok var hón blóðug mjök. hallgerðr var úti ok
mækti 'blóðug er öx þín: hvat hefir þú unnit?' 15
'nú hefi ek þat at gört' segir hann 'at þú munt
'gefin vera í annat sinn'. 'dauðan segir þú mjer
'þórvald þá' segir hón. 'svá er' sagði hann 'ok
'sje þú nú nakkvart ráð fyrri mjer'. 'svá skal vera'

ríða K. 2-3 högg — höndum: B, G; tekr öxina lj höndum ok
högg í E. 2-4 gekk sundr borðit: G; gengu í sundr borðin B, E,
(í B synest borðin rettet frá borðit). 4 rúm: B, G; rúmin E (r
er ómáttat ud som n). 4-5 ok hljóp í skip sitt: B; en hann hljóf(?)
í sitt (skrevet "hljóf") skip E; hljóp síðan af skútonni ok á skip sitt G.
5 fjell: B; hljóp E, G. kolblár: B, G; mgl. E. 5-6 ok sökk —
farminum: B, E; sökk hón þegar niðr með öllum sínom farmi
þeim sem á var G. 7 ok máttu: B, E; máttu (uden ok) G (í det
mindste nu — og, som det synes, fra først af). förunautar hans: G;
þeir B, E. 8 hann var til: E, G; þórvaldr var til B. 9 reri: B, E; ferr
G. 10 enn: B, G; mgl. E. 10-11 aldri þrífaz: B, E; þrífaz aldri G. 11-12 inn
á fjörðinn ok: G; mgl. B, E. 12 er: B, E; at G. ok brýndi: B, E;
brýndi G. ok hafði: B, G; hafði E. 14 hón blóðug mjök: B, G;
mjök "blóðug" (synes tydelig skrevet således) E. 15 hvat: B, E;
eða hvat G. unnit: B, E; gjört G. 16 at gört' segir hann: G;
gört B; unnit' a hann E. 17 gefin — sinn: E; gefin verða í öðru
slati B; gipt verða öðrum manni G. 17-18 mjer þórvald þá: E;
þórvald þá G; þá þórvald B. 18 er: B, G; er þat E. ok: B, G;
mgl. E. 19 nú: F, B, G; mgl. E.

- 20 sagði hón 'ek vil senda þik norðr til bjarnarfjarðar á svanshól, ok mun svanr taka við þjer báðum höndum. er hann svá mikill fyrri sjer, at þangat 'sækir þik engi'. hann söðlaði hest, er hann átti, ok steig á bak ok reið norðr til bjarnarfjarðar á
- 25 svanshól. ok tók svanr við hánnum báðum höndum ok spurði hann at tíðendum. enn þjóstókr segir hánnum víg þórvalds, með þalm atburðum, er orðit höfðu. svanr mælti 'slíkt kalla ek menn, er eigi láta sjer allt í augu vaxa at gera. ok mun ek því
- 30 'heita þjer, ef þeir sækja þik hingat, at þeir skulu 'fá af því hina mestu svívirðing'. — nú er þar til máls at taka, er hallgerðr er, at hón kvaddi til ferðar með sjer ljót hinn svarta, frænda sinn, ok bað hann söðla hesta þeira 'ok vil ek ríða heim
- 35 'til föður míns'. hann bjó ferð þeira. hón gekk til kistna sinna ok lauk upp ok ljet kalla til sín alla heimamenn sína ok gaf þeim nakkvára gjöf öllum. enn þeir hörmuðu hana allir. nú reið hón

22 er hann: G, I; ok er hann F, B, E. svá — sjer: F, E, G, I; mikill fyrri ser svá B. 22-23 þangat — engi: F, B, E; þangat (þagat G) mun þik engi sækja G, I. 23 hann (foran átti): G, I; hón F, B, E. 24 steig: F, B, E, I; ste síðan G. 26-28 ok spurði — höfðu: G, I, (kun at G har hvat hann segði tíðenda for hann at tíðendum, samt sem for er); mgl. F, B, E. 28-29 elgi — vaxa: F, B; ser láta ekki allt í augu vaxa E; elgi vex allt í augu G, I. 31 fá — svívirðing: G, I; at því ena mestu skömm fá F, B (af skömm er í B kun ek og begyndelsen af ó tilbage, medens resten er bortrevet); af því fá ina mestu skömm E. 31-32 þar — hón: F, B, G, I, (kun at de to sidst nævnte udeladde máls); frá því sagt (dette ord skrevet .f.), at hallgerðr E. 35 þeira: F, B, E; þeira at öllu G, I. hón gekk: F, E; hooo (også h er noget beskadiget) B; hallgerðr gekk G, I. 36 sinna: F, B, G, I; mgl. E. ljet kalla: B, E, I; kalla (vistnok med udeglemt ljet) F; kallaði G. 37 alla: E; ligeledes G, I, dog ikke her, men efter sína; mgl. F, B. þeim: F, B, E; mgl. G, I. 38 allir: F, B, E; í mót G, I. reið: B, E, G, I; ríðr. F.

þar til er hón kom á höskuldsstaði. ok tók faðir hennar við henni vel; því at hann hafði eigi spurt tíðendin. 40 höskuldr mælti til hallgerðar 'hví fór eigi þórvaldr 'með þjer?' hón svaraði 'dauðr er hann'. höskuldr mælti 'þjóstólfir mun því valda'. hón sagði svá vera. höskuldr mælti 'þat mun mjer sízt í tauma ganga er hrútr segir mjer — at hjer mundi til mikillar úgiptu 45 'draga um kaup þessi. enn ekki mun týja at saka sik 'um orðinn hlut'. — nú er þar til máls at taka, er förunautar þórvalds eru, at þeir biðu til þess er skip kvámu at landi. þeir sögðu víg þórvalds ok báðu sjer

³⁹ þar — höskuldsstaði: G, I; heim til föður síns F, B, E. tók faðir hennar: G, I; tók hann F, B (tók *bortrevet*), E. ⁴⁰ við henni vel: G, I; vel við henni F, B, E. spurt: F, B, E, I; frett G. ⁴¹ höskuldr: G, I; rútr (*urigtig*) F, B, E. eigi þórvaldr: B, G, I; þórvaldr eigi F, E. ⁴² hón svaraði: F; hón sv. E; hún s. B; mgl. G, I, der i stedet derfor sætte s. hón efter ordene dauðr er hann. ⁴³ höskuldr mælti: F, B, E, G; mgl. I, der i stedet derfor indskyder "i.kaufik" efter valda. ⁴⁴ sagði svá vera: F, B; "q." (eller "q.") svo vera E; segir, at svá var G, I. ⁴⁵ höskuldr mælti: G, I; i stedet derfor indskyder B s. höskuldr efter ganga; mgl. F, E. ⁴⁶⁻⁴⁷ er — mjer: F (verbet forkortet .f.), B (dog sem for er), E (verbet forkortet .f.); er rútr s. mer, bróðir minn G; er rútr bróðir minn s. mer; því at hann sagði I. ⁴⁸ hjer: F, B, E; þetta G; þat I. úgiptu: B, E, G, I; udeglemt i F. ⁴⁹ draga — þessi: F, E; um draga kaup þessi B; verða kaup þessi I (*hvor sammenhængen fra ganga exclusive således bliver*: er rútr bróðir minn s. mer; því at hann sagði, at þat myndi til mikillar ógiptu verða, kaup þessi); verða kaup þetta G (*sammenhængen fra ganga exclusive bliver altså*: er rútr s. mer, bróðir minn — at þetta myndi til mikillar ógiptu verða, kaup þetta). mun týja: F, E (mun tjóa), B (mun tjá), I (som B); tjár G. saka sik: F, B; saka þik G, I; ásaka þik E. ⁴⁷ er (*foran förunautar*): F, B, G, I; at E. ⁴⁸ ern: F, B, G, I; voro E. ⁴⁹⁻⁵⁰ biðu — þórvalds ok: B, E (*kun at E har skipt for sktp*); biðu til þess er skip kómu at (af, *urigtigt*, I) landi. sögðu þeir dauða þórvalds ok G, I; mgl. F.

50 skips inn til lands. þeim var ljét þegar. ok reru
 þeir inn at reykjanesi ok fundu úsvíf ok sögðu
 hánnum tíðendin. hann mælti 'illa gefaz ills ráðs
 leifar. ok sje ek nú allt eptir, hversu farit hefir.
 hallgerðr mun hafa sendan þjóstólf til bjarnar-
 55 'fjarðar, enn hón mun riðin heim til föður síns.
 'skulu vjer nú samna liði ok sækja hann norðr
 'þangat'. þeir gerðu svá ok fóru í liðsbón — varð
 þeim gott til manna — ok riðu til steingrímsfjarðar
 ok til ljótárdals ok þaðan til selárdals ok svá til
 60 bassastaða ok þaðan um hálsinn til bjarnarfjarðar.
 nú tók svanr til orða ok geispaði mjök 'nú sækja
 'at fylgjur úsvífrs'. þá spratt þjóstólfr upp ok tók
 öxi sína. svanr mælti 'gakk þú út með mjer.
 lítils mun við þurfa'. síðan gengu þeir út báðir.
 65 svanr tók geitskinn eitt ok veifði yfir höfuð sjer
 ok mælti 'verði þoka ok verði skrípi ok undr

49-50 sjer — lands: F, B, E; at þeim mundi leð skips til megin-
 lands G; at þeim mundi vera ljét (*dette ord synes skrevet lótt eller*
lén) skip til meginlands I. ljét þegar: F, B, E; þegar leð G, I.
 51 inn: G, I; inn til lands F, B, E. úsvíf: E, G, I; nú ósv. F;
 þar ósvífr B. 52 tíðendin: G, I; þessi tíðendi F, B, E. hann mælti:
 F, E; enn hann mælti G, I; hann svaraði B. 53-54 ills ráðs leifar:
 F, B; illar ráðs leifar E; ill ráð G, I. 55 nú allt eptir: F, B, E, G;
 allt nú síðan eptir I. hversu farit hefir: F, B, I; hversu farit er
 G; enn ekki fyrir E. 56 hafa sendan: I; sendan hafa G; sent hafa
 F, B, E. 57 hón: F, B, G, I; hallgerðr E. 58 varð: G, I; ok varð
 F, B, E. 59-60 til ljótárdals — hálsinn: G, I; svá til ljótárdals ok
 til selárdals ok svá F, B; svo til selárdals ok riðu um ljótárdal ok
 svo E. 61 nú: F, B, G, I; þá E. mjök: F, B, E, I; mgl. G.
 62 þjóstólfr upp: F, B, G, I; upp þjóstólfr E. 63-64 ok tók öxi sína:
 G, I, (*dog har G öxina for öxl*); mgl. F, B, E. 65 gakk þú: sál. (*eller*
gakktu) F, E, G, I; gakk B. 66 tók: F, B, E; tók þá G, I. eitt:
 F, B, E; mgl. G, og, som det synes, I. veifði yfir: G; veifði (?) um
 I; vafði um F, B, E. 67 undr: B, E, G, I; undr mikil F.

‘öllum þeim er eptir þjer sækja.’ nú er frá því at segja, at þeir ríða á hálsinn, úsvífr ok hans förunautar. þá kom þoka mikil í mót þeim. úsvífr mælti ‘þessu mun svanr valda. ok væri vel, 70 ‘ef eigi fylgði meira illt’. lítlu síðar brá svá miklum sorta fyrir augu þeim, at þeir sá ekki. ok fjellu þeir þá af baki ok týndu hestunum ok gengu í fen ofan sjálfir, enn sumir í skóginn, svá at þeim hjelt við meiðingar. þeir töpuðu af sjer vápnunum. 75 þá mælti úsvífr ‘ef ek fynda hesta mína ok vápn, þá munda ek aptr hverfa.’ ok er hann hafði þetta mælt, þá sá þeir nakkvat ok fundu hesta sína ok vápn. þá eggjuðu margir á, at enn skyldi við leita um atreiðina. ok var þat gört, ok urðu þeim þegar 80 hin sömu undr. ok fór svá þrim sinnum. þá mælti úsvífr ‘þó at förin sje eigi góð, þá skal þó ‘nú aptr hverfa. nú skulu vjer gera ráð vart í

⁶⁸ þeim er: B, E, G, I; þeim sem F. ⁶⁸⁻⁶⁹ at þeir — förunautar: G (dog er for at), I; þeir úsvífr ríða á hálsinn — ok menn hans F, B; ó. reið á hálsinn ok menn hans E. ⁶⁹ þá: F, B, E; ok G, I. ⁷¹ lítlu síðar: F, B, G, I; síðann E. ⁷¹⁻⁷² brá — þeim, at: G, I; se sorti mikill (dette ord mgl. E) fyrir augu þeim, svá at (for at har F er) F, B, E. ⁷² þeir þá: F, B, E; mgl. G, I. týndu: F, B, E; töpuðu af sjer vápnunum ok G, I. ⁷²⁻⁷⁴ ok gengu — sjálfir: F, B, E; en gengo sjálfir í tjarnir ofan G, I. ⁷⁵ hjelt við meiðingar: F, B; helt við meiðingum E; var hætt við meiðingom G; var búð við meiðingom I. þeir — vápnunum: F, B (i B er dog sjer bortrevest); ok týndu vápnunum E; mgl. her (se derimod ovenfor, til linie 73) G, I. ⁷⁶ ok vápn: F, B, E; mgl. G, I. ⁷⁷ hverfa: F, B, E; ríða G, I. ok er: F, B, E; ok þegar er G, I. ⁷⁸⁻⁸⁰ margir — atreiðina: I; margir, at enn skildi til leita at fara áfram G; enn (mgl. E) margir á, at við skyldi leita um atreiðna F, B, E. ⁸⁰ þat: F, B, E; þat þá I; svá G. ⁸¹ ok fór — sinnum: F, B, I; ok fara svá þrem sinnum G; mgl. E. ⁸² skal þó: F, B, E; munum ver þó I; munom ver G. ⁸³ ráð vart: F, B, G, I; "ráð" (ð stærk beskädiget) ooo'r" (den vederste del af dette bogstav er beskädiget), altså vistnok ráð vár, B.

'annan stað. ok hefi ek þat helzt í hug mjer at
 85 'fara ok finna höskuld föður hallgerðar ok beiða
 'hann sonarbóta; því at þar er sæmðar ván, sem
 'gnóg er til'. síðan riðu þeir til breiðafjarðardala. ok
 er nú ekki fyrr frá at segja, enn þeir koma á
 höskuldsstaði. þar var þá fyrri með höskukdi hrútr
 90 bróðir hans. úsvífr kvaddi út höskuld ok hrút.
 þeir gengu út báðir ok heilsuðu úsvífri. enn síðan
 gengu þeir á tal. höskuldr spurði úsvífr, hvaðan
 hann kvæmi at. hann kveðz hafa farit at leita
 þjóstölf's ok fundit hann eigi. höskuldr kvað hann
 95 kominn mundu norðr á svanshól 'ok er þat eigi
 'allra manna at sækja hann þangat'. 'því em ek
 'hjer kominn' sagði úsvífr 'at ek vil beiða þik
 'sonarbóta'. höskuldr svaraði 'eigi drap ek son
 'þinn, ok eigi rjeð ek hánnum bana; enn þó heldr
 100 'þik varkunn til at leita á nokkur'. hrútr mælti

84 annan stað: B, E, G, I; annat sinn F. ok hefi: F, B, E; hefi
 G, I. þat — mjer: F, G, I; þat í hug mer helst B; mjer þat
 helst í hug lagt E. 85 fara ok: F; fara at B; mgl. E, G, I. föður
 hallgerðar: G, I; mgl. F, B, E. 86 sem: B, G, I; er F, E. 87 síðan:
 G, I; þaðan F, B, E. 88 fyrr — segja: F, B, E; frá þeim at segja
 fyrr G, I. 89-90 fyrri — hans: I, samt G með udeladelse af fyrri; fyrri
 rútr af rútsstöðum B, E; fyrri rútr F. 91 gengu: F, B, E, I; ganga
 G. báðir: F, B, E; báðir bræðrnir G, I. 92 spurði: F, B, E, I;
 spyrr G. 93 kvæmi at: F, B, E, I; kæmi G. hann kveðz: F, B,
 E, I; en hann kvez G. farit: F, B, E (í E er hafa udeglemt); riðit
 G, I. 94 þjóstölf's: F, B, E; at þjóstölf G, I. ok — eigi: F, B,
 E, I; mgl. G. kvað: B, E; kvað eller kveðr G; s. F, I. 95 kominn
 — svanshól: F, B, E; niðr mundu kominn á svanshól G; niðr
 mundu vera kominn á svanshóll I. 96 manna: G, I; mgl. F, B, E.
 97 hjer: F, B, E; hlgat G, I. 97-98 ek — sonarbóta: F, B, E; beiða
 sonarbóta I; helmsta sonarbætr G. 98 svaraði: F; sv. I; "s." B;
 s. E, G. 99 bana: G, I; banaráð F, B, E. 100 varkunn — nokkur:
 F, B, E; nokkor varkunn til á (at) leita nokkor G; nokkot til
 varkunn at leita á nokkor I. hrútr mælti: F, B, G, I; mgl. E.

‘nait er, bróðir, nef augum; ok er nauðsyn at drepa
 ‘niör illu orði ok bæta hánnum son sinn ok rífska
 ‘svá ráð fyrri dóttur þinni; er sá einn til, at þetta
 ‘örðtak falli niör sem skjótast; því at þá er betr,
 ‘at hjer sje fátt til talat’. höskuldr mælti ‘vill þú ¹⁰⁵
 þá gera um málit?’ ‘þat vil ek’ segir hrútr ‘ok
 ‘mun ek ekki hlífa þjer í gerðinni; því at ef satt
 ‘skal tala, þá hefir dóttir þin ráðit hánnum banann’.
 þá setti höskuld dreyrrauðan ok mælti ekki
 nákværa hríð. síðan stóð hann upp ok mælti til ¹¹⁰
 úsvífrs ‘vill þú nú handsala mjer; niðrfall at sök-
 ‘inni?’ úsvífr stóð upp ok mælti ‘eigi er þat jafn-
 ‘sætti, at bróðir þinn geri um. enn þó hefir þú
 ‘svá vel til lagit, hrútr, at ek trúi þjer vel til
 ‘málsins’. síðan tók hann í hönd höskuldi. ok ¹¹⁵

¹⁰¹ bróðir: F, E; *ligeledes* B, *men efter* augum; *mgl.* G, I. nauðsyn: F, B, E; nauðsyn á G, I. ¹⁰² illu orði: F, B, E; *illyrði* G, I. ¹⁰³⁻¹⁰⁴ ok rífska — þinni: F, E; *ligeledes* B, *dog med sinni for* þinni; ok bæta svá ráð dóttur sinnar G; enn bæta svá ráð dóttur þinnar I. ¹⁰⁵ er sá einn: G, I; því at sá einn er F, B, E. ¹⁰⁶⁻¹⁰⁷ at þetta örðtak: I; at örðtak þetta G; er þetta F; at þetta B; at E. ¹⁰⁸ sem skjótast: G, I; *mgl.* F, B, E. ¹⁰⁹⁻¹¹⁰ því — talat: G, I; því at þá er betr, at fátt se um talat F; ok se fátt um talat (*rætt* E) B, E. ¹¹¹ þá: B, G, I; *mgl.* F, E. mállit?: F, B, E, G; mállit? s. hann I. hrútr: F, B, E, I; hann G. ¹¹² því at: G; því F, B, E; enn I. ¹¹³ skal tala: G, I; skal um tala F, B; er um talað E. banann: F, B, E; bana G, I. ¹¹⁴⁻¹¹⁵ þá — hríð: G, I, (*hann at G har talaði for* mælti); rútr þagði þá nökkura stund F, B, E. ¹¹⁶⁻¹¹⁷ til úsvífrs: F, B, E, I; *mgl.* G. ¹¹⁸ vill þú nú: G, I; tak (takta B) nú í hönd mer ok F, B, E. mjer: G, I; *mgl.* F, B, E. ¹¹⁹⁻¹²⁰ niðrfall at sökinni: I; niðrfall at sök (sökum F, B) F, B, G; at niör at falli sökinn E (*forvirret* — *í al fald* er det sidste at *overflødig*). ¹²¹ stóð upp ok mælti: F, B, E; mælti ok stóð upp I; mælti G. eigi: F, B, E, I; *mgl.* G, *hvorved* sætningen bliver spørgende. ¹²² þinn: G, I; hans F, B, E — i *overensstemmelse* med disse membraners foregående læsemåder. ¹²³ hrútr: G, I; *mgl.* F, B, E. ¹²⁴⁻¹²⁵ til málsins: G, I (ns *ulæseligt*); um mállit B, E; at gera um mállin F. ¹²⁶ tók hann: E, G, I; stóð hann

sættuz þeir svá á málit, at hrútr skyldi gera ok lúka upp gerðinni áðr úsvífr færi heim. síðan gerði hrútr ok mælti 'fyri víg þórvalds geri ek 'tvau hundruð silfrs' — þat þóttu þá vera góð
 120 manngjöld — 'ok skalt þú gjalda þegar, bróðir, 'ok leysa vel af hendi'. höskuldr gerði svá. þá mælti hrútr til úsvífrs 'ek vil gefa þjer skikkju 'góða, er ek hafða út'. hann þakkaði hánnum gjöfina ok undi nú vel við, þar sem komit var, ok
 125 fór heim. lítlu síðar kvámu þeir þannug, hrútr ok höskuldr, ok skiptu fje því sem þar stóð saman — ok urðu þeir úsvífr á þat vel sáttir — ok fóru heim með fjeit. ok er nú úsvífr ór sögunni. hallgerðr beiddi höskuld, at þjóstólfr skyldi fara heim. höskuldr veitti henni þat — ok var lengi mart talat
 130 um víg þórvalds. fje hallgerðar gekk fram ok gerðiz mikit.

upp ok tók *F* og *B* (incorrect). ¹¹⁶ gera: *F, B, G, I*; gera um *E*. ¹¹⁷ gerðinni: *F, B, E, I*; gerð *G*. heim: *G, I*; brot *F*; í brott *B*; í brutt *E*. ¹¹⁸ gerði hrútr: *F, B, G, I*; gerði *r.* um *E*. mælti: *F, G, I*; mælti svá *B, E*. ¹¹⁹ þóttu þá vera: *G, I*; þóttu þá *B, E*; þótti þá *F*. ¹²⁰ skalt þú: *G, I*; skal *F, B, E*. ¹²¹ hann: *F, B, G, I*; ósvífr *E*. ¹²⁴ nú: *F, B, E*; þá *G, I*. ¹²⁵⁻¹²⁶ lítlu — saman: *G* (*dog uden þannug, samt með því fe for fje því*), *I*; þeir rútr ok höskuldr kvámu þangat til fjarskiptis *F, B* (*í B er dog rútr ok höskuldr — þá utydelige rester af dette sidste ord nær —, så vel som det sidste a i þangat, bortrevet*); lígeledes *E*, *hún at denne har navnene i omvendt orden*. ¹²⁷ þeir úsvífr: *F, B, E*; mgl. *G, I*. á þat vel: *F, E, G, I*; vel á þat *B*. ¹²⁸ nú: *B, E, G, I*; mgl. *F*. ¹²⁹ beiddi — heim: *I*; það, at þjóstólfr færi heim þangat *E*; það hösk., at hann (*forkortet*) færi þangat *B* (*till dels bortsmuldreret*); það höskuld, at hún færi heim þangat *F*; beiddi höskuld föður sinn at fara heim með hánnum *G*. ¹³⁰⁻¹³¹ höskuldr veitti: *I*; hann veitti *B, E*; ok veitti hann *F, G*. ¹³² mart talat: *I*; margtalat *F, B, E, G*. ¹³³ mikit: *F, G, I*; allmikit *B*; stórmiklit *E*.

13. Bræðr þeir eru nemndir til sögunnar. hjét einn þórarinn, annarr lagi, þriði glúmr. þeir váru synir óleifs hjalta. þeir váru virðingamenn miklir ok vel auðgir at fje. þórarinn átti þat kenningarnamn, at hann var kallaðr ragabróðir. 5 hann hafði lögsögu eptir hrafn hæingsson. hann var stórvitr maðr. hann bjó at varmalek, ok áttu þeir glúmr bú saman. glúmr hafði verit lengi í fórum. hann var mikill maðr vexti ok sterkr ok friðr sýnum. lagi var vígamaðr mikill, bróðir 10 þeira. þeir bræðr áttu suðr engey ok laugarnes. þeir bræðr töluðu, glúmr ok þórarinn; ok spurði þórarinn glúm, hvárt hann ætlaði útan, sem hann var vanr. hann svaraði 'hitt hafða ek nú heldr 'ætlat at hætta kaupferðum'. 'hvat er þjer þá í 15 'skapi?' segir þórarinn 'vill þú biðja þjer konu?' þat vilda ek' sagði glúmr 'ef ek gæta vel fyri

13. ² hjét einn: F, B, E; hefir einn heitið G, I. ³ hjalta: — "hjalta f." (*egentlig* = hjalta-sonar, *formodentlig* ved en misforståelse) G, I; "hjalta" F, B, E. þeir: G, I; ok F, B, E. ⁴ vel auðgir: F, B, E, G; vellauðgir I. ⁵ ragabróðir: F, B, E, G; þórarinn ragabróðir I. ⁶ lögsögu: F, B, G, I; lögsögn E. ⁷ glúmr bú saman: F, B, E; biðr saman bútt, þeir glúmr bróðir hans G; bú báðer saman ok glúmr bróðir hans I. ⁸⁻⁹ verit — fórum: F, B, G, I; leingi verit í ferðum E. ⁹ vexti: G, I; mgl. F, B, E. ¹⁰⁻¹¹ var — þeira: F, B, E; bróðir þeira var vígamaðr mikill G, I. ¹¹ ok laugarnes: F, B, G, I; í laugarnesi (*wrigtig*) E. ¹² bræðr — þórarinn: F, B, (*hann at F ved feilabrist indskyder et forkortet pat eller þórarinn efter töludu*); bræðr töluðu, þórarinn ok glúmr G, I; glúmr töluðu ok þórarinn E. ok (*foran spurði*): F, B, E; mgl. G, I. spurði: F, B, G, I; spyr E. ¹³ hann (*foran ætlaði*): F, B, E, I; glúmr G. ¹⁴ svaraði: F; sv. E; "á." B; s. G, I. hafða: B, E, I; hefða F, G. nú heldr: B, E, G, I; heldr nú F. ¹⁵ ætlat: F, B, E, I; ætlat' s. hann G. þjer: F, B, E, G; mgl. I. ¹⁶ segir þórarinn: G, I; mgl. F, B, E. vill þú: F, B, G, I; eða viltu E. ¹⁷ vilda: B, E, G, I; vil F. sagði glúmr: G (*sagði feilabrevet sagða*), I; s. hann F, B, E.

- ‘mjer sjet’. þá taldi þórarinn upp konur þær, sem váru í borgarfirði úgiptar, ok spurði, ef hann
 20 vildi nakkvara eiga af þeim ‘ok mun ek ríða til
 ‘með þjer’. hann svaraði ‘enga vil ek þessa eiga’.
 ‘nemn þú þá at því þá er þú vill eiga’ segir
 þórarinn. glúmr svaraði ‘ef þú vill þat vita, þá
 ‘heitir hón hallgerðr ok er dóttir höskulds í dölum
 25 ‘vestr’. ‘eigi er nú þat sem mælt er’ segir þórar-
 inn ‘at þú látir þjer annars víti at varnaði. gipt
 ‘var hón manni, ok rjeð hón þeim bana’. glúmr
 mælti ‘má at hana hendi eigi slík úgipta í annat
 ‘sinn; ok veit ek víst, at hón ræðr eigi mjer bana.
 30 ‘enn ef þú vill mjer nakkvara sæmð veita, þá ríð
 ‘þú til með mjer at biðja konunnar’. þórarinn

18 mjer: F, B, G, I; mgl. E. þá: F, B; síðan G, I; mgl. E.
 þórarinn: F, B, G, I; hann E. 19 úgiptar: F, B; mgl. E, G, I.
 20 eiga af þeim: G, I; þessa eiga F, B, E. 20-21 ok mun — þjer:
 F, B, E; mgl. G, I. 21 svaraði: F; sv. I; “s.” B; s. E, G. þessa
 eiga: F, B, E; eiga af þessum I; af þessom G (uden eiga). 22 þá
 at því þá: B (det sidste þá = þá konu); þá at því F; þá E, G, I.
 22-23 segir þórarinn: sál. (med “f.” for segir eller sagði) F, B, E; i stedet
 herfor har G, I þá mælti þórarinn foran nema. 23 svaraði: F; sv.
 I; s. B, G; mælti E. 24 hón: F, B, G, I; sú E. 24-25 dóttir —
 vestr: F, B, E; höskulds dóttir G, I. 25 er nú þat: F, B, E; ferr
 þer G, I. 25-26 segir þórarinn: sáledes her G, I; hvorimod F, B, E
 sætte disse ord efter replikkens slutning. 26 at þú — víti: F, E;
 at þú látir annars víti B; áttú látir annars oooo I; at letr-
 annars víti G. 26-27 gipt var hón: G, I; ok var hón gipt F, E; ok
 var hún gipt öðrum B. 27 hón (foran þeim): F, G, I; mgl. B, E.
 28-29 má — sinn: F; búð (skrevet “búð”, d. e. búit; se kap. 3 note 42-43)
 elgi hendi hana slík úgipta í annat sinn B; elgi mun henda hana
 slík (for skrevet slík) úgipta í annat sinn E; þat (dette ord mgl. I)
 má vera, at elgi hendi annan bónda hennar slíka úgipto G, I.
 29 ek: F, B, E, G; mgl. I. víst: F, B, E; þat víst I; þat G. hón
 — mjer: F; hún ræðr mer elgi B; elgi ræðr hón mer E, G, I.
 30 mjer — veita: F, B, E (kun at E sætter mjer [ikke efter vill,
 men] efter sæmð); nokkut gera at míno skapi G, I. 30-31 þá —
 mjer: F, B, E, I; oversprunget i G. 31 konunnar: G, I; hennar F, B, E.

mætti 'ekki mun mega við gera: þat mun verða fram at koma, sem ætlat er'. opt kom glúmr á um þetta mál við þórarin. enn hann fór lengi undan. enn þar kom um síðir, at þeir sömnuðu 35 at sjer mönnum ok riðu tuttugu saman vestr til dala ok kvámu á höskuldsstaði. ok tók höskuldr vel við þeim. ok váru þeir þar um nóttina. enn snemma um morgininn sendir höskuldr eptir hrúti — ok kom hann þegar — ok var höskuldr úti fyrir, er 40 hann reið í tún. höskuldr segir hrúti, hvat þar var komit manna. 'hvat munu þeir vilja?' sagði hrútr. 'engi hafa þeir erendi enn upp borit fyrri 'mik' sagði höskuldr. 'við þik munu þó erendin' segir hrútr 'þeir munu biðja hallgerðar — eða hversu 45

²² mega við: F, B, G, I; við mega E (det sidste ord forskrevet megaa).

²³⁻²⁵ verða fram at: F, B, E, I; fram G. ³³ ætlat: F, B, E; auðit G, I. kom: F, B, G, I; "é" (= er) E. glúmr: F, B, E; hana G, I.

³²⁻³⁴ á — mál: B, E; á þetta mál G; á þetta I; at um þetta mál F. ³⁴ enn hann fór: F, B, E; ok fór hann G, I. ³⁵ at (foran þeir): E, G, I; ooo B; er F. sömnuðu: F, B, G, I; safna E. ³⁶ mönnum: F, E; ooo B; liði G, I. tuttugu saman: F, B, E; — m; .xx. m. G;

m; .xx. mañ. I. vestr: F, B, E, I; mgl. G. ³⁸ vel við þeim: E, G, I; við þeim vel F, og uden tvivl B, i hvilken sidste noget er bort-

revet. ok váru þeir: F, B, E; váro G, I. ³⁸⁻³⁹ enn — morgininn: F, B; um morgininn snemma G; um morgonenn snemmiendis I;

um morguninn E. ³⁹ sendir: F, B; sendi E, G, I. eptir: F, B, E; m ept. G, m ept. I. hrúti: således F, E, samt öiensynlig B

(skönt den har et hul efter hrúti); rúti bróður sínom G, I. ⁴⁰ þegar: G, I; þangat F, B (þ beskædiget), E. fyrir: G, I; mgl. F, B, E.

⁴⁰⁻⁴¹ er — tún: B, E (denne sidste med túnit for tún); er reið í tún F (med udeglemt hann eller hrútr); er rútr kom G; m en rútr kom I. ⁴¹ segir: E, G; s. F, I; sagði B. ⁴²⁻⁴³ sagði hrútr: F, B, E;

i stedet derfor sætte G, I rútr mælu foran 'hvat. ⁴³⁻⁴⁴ engi — mik: F; engi hafa þeir erendi borit fyrri mik upp B; engi hafa þeir borit eyrendi fyrri mik I; elgi hafa þeir upp borit fyrri mjer E (hvor ordet erendi sættes); elgi hafa þeir sagt mer erendi G. ⁴⁴ erendin: E, I; erendi G; vera eyrindin F; eyrendin vera B. ⁴⁵ hallgerðar: G, I; hallgerðar dóttur þinnar F, B; dóttir þinnar hallgerðar E.

‘munt þú svara?’ ‘hvat þykki þjer ráð?’ sagði
höskuldr. ‘vel skalt þú svara ok segja þó kost
‘ok löst á konunni’ segir hrútr. enn í þessu tali
þeira bræðra ganga þeir út, gestirnir. höskuldr ok
50 hrútr gengu í mót þeim. fagnaði hrútr vel þórarni
ok þeim báðum bræðrum. síðan gengu þeir allir samt
á tal. ok mælti þórarinn ‘ek em kominn hingat
‘með glúmi bróður mínum þess erendis at biðja
‘hallgerðar dóttur þinnar, höskuldr, til handa glúmi
55 ‘bróður mínum. skalt þú þat vita, at hann er vel
‘mannaðr’. ‘veit ek þat’ sagði höskuldr ‘at it eruð
‘mikils háttar menn, bræðr. enn ek vil ok segja
‘þjer í mót, at ek rjeð ráði hennar fyrri, ok varð
‘oss þat at mikilli úgæfu’. þórarinn svaraði ‘ekki

46 ráð: F, B, G, I; ráð um E. 47 þó: F, B, E; allt sem gjörst G, I.
48 á konunni: F, B, E; mgl. G, I. segir hrútr: sál her F, B; hvorimod
E, I indskyde disse ord efter svara, medens G udelader dem. 48-49 enn
— þeir: F, B, E (kun at E har gengu for ganga); nú er þar til
máls at taka, at þeir ganga G, I. 49-51 höskuldr — bræðrum: G, I,
(kun at G har báðom þeim bræðrom i stedet for þeim báðum
bræðrum); höskuldr fagnar þeim vel. rútr kvaddi ok þórarin ok
þá báða bræðr F; höskuldr fagnar þeim. ok rútr kvaddi þórarin
ok þá báða bræðr B; höskuldr fagnar þeim vel. ok rútr kvaddi
þórarin (her mgl. vel ok) þá báða bræðr E. 51-52 síðan — tal:
F, B, E; gengo allir á tal saman G, I. 52 mælti þórarinn: F,
B, E; tók þórarinn til orða ok mælti G, I, (kun at i den
først nævnte ordene þórarinn og mælti ere forskrevne). 54 höskuldr:
F, B, E; mgl. G, I. 55 bróður mínum: F, G, I; mgl. B, E. skalt
þú þat: F, E; "t"oo"v" (det første tegn ligner dog ikke fuldkomment
et r, der heller ikke på nogen måde synes at kunne passe på dette
sted, hvor meningen formodentlig har været at sætte en forkortelse af
skaltu) þat B; skulo þit G, I. hann: F, B, E; maðrinn G, I.
56 þat (efter ek): F, B, E; mgl. G, I. 57 bræðr: E; báðir F, B; mgl.
G, I. 57-58 enn — mót: F, B, E; ek vil ok segja ykkir í móti G;
ek vil segja ok í móti I. 58 rjeð: F, B, G, I; reð fyrri E. fyrri: således
alle (F, B, E, G, I). varð: F, B, G, I; var E. 59 úgæfu: F, B, E, I;
úgipto G. svaraði: F; sv. E, I; ".å." B; s. G.

‘munu vjer þat láta fyrri kaupum standa; því at 60
 ‘eigi skal einn eiðr alla verða — ok má þetta verða
 ‘vel, þó at hitt yrði illa. enda spillti þjóstólfr þar
 ‘mest um’. þá mælti hrútr ‘gefa munda ek yör
 ‘til ráð — ef jer vilið eigi þetta láta fyrri ráðum
 ‘standa, er áðr hefir orðit um hagi hallgerðar —, at 65
 ‘þjóstólfr fari ekki suðr með henni, þó at ráðin
 ‘takiz, ok veri þar aldri þrim nóttum lengr, nema
 ‘glúmr lofi, enn falli úheilagr fyrri glúmi, ef hann
 ‘er lengr — enn heimilt á glúmr at lofa þat; enn
 ‘ekki er þat mitt ráð. skal nú ok eigi svá fara, 70
 ‘sem fyrr, at hallgerði sje eigi sagt: skal hón vita
 ‘allan þenna kaupmála ok sjá glúm ok ráða sjálf,
 ‘hvárt hón vill eiga hann eða eigi — ok megi hón

60 vjer: F, B, E, G; vlt I. þat: F, B, G, I; mgl. E (sikkert ved uagtsomhed). kaupum: F, B, E; ráðom G, I. 61 einn — verða: F, B, I; einn eiðr yfir alla ganga E; einn lifir alla verða G. má: F, E, G, I; man B. 61-62 þetta verða vel: B, I; þetta vel verða G; þetta verða F (vel sikkert udeglemt); vera, at þetta verði vel E. 62 þar: F, E, G, I; þá B. 63 munda ek: F, B; mun ek E, G; mun I (hvor ek sikkert er udeglemt). 63-64 yör til ráð: F, E; yör ráð til G, I; til eitt ráð B. 64-65 eigi — standa: F; þetta eigi láta fyrri ráðum standa B; þetta láta ei fyrri kaupum standa E; þat eigi láta standa fyrri ráðom G; eigi þat láta standa fyrri ráðom I. 65 hefir orðit: F, B, E; er orðit G; er at orðit I. hagi: F, B, E; hag G, I. 66 þjóstólfr fari ekki: F, B, E; láta þjóstólfr aldri fara G, I. 67 veri: F, B, E; vera G, I, overensstemmende med næst foregående variant. lengr: F, B, E, I; mgl. G. 68 lofi: F, B, E; villi G, I. enn falli: F, B, E; enn falla I; ok falla G. 69 lengr: F, B, E; lengr. ok skal þessi skildagi á vera með yör G, I. lofa þat: F, B, E; gefa þjóstólfr þessa sök upp G, I. 69-70 enn ekki — ráð: F, B, E; ok er þat þó ekki at míno skapi gjört G, I. 70 skal nú ok: F, B, E; ok skal nú G; ok skal ok nú I. svá: B, E; svá fram F; mgl. G, I. 71 hallgerði — sagt: G, I; hallgerðr se leynd F, B, E. vita: G, I; nú vita F, B, E. 72 kaupmála: F, B, E; kaupmála, sem á er G, I. 72-73 ok ráða — eða eigi: F, B, E (kun at E har "aði" for ráða); mgl. G, I. 73-74 megi — kenna: F, B; megi hún ekki kunna aðra um E; skal hón ekki

‘eigi öðrum kenna, þó at eigi verði vel. skal þetta
 75 ‘allt vjelalaust vera’. þórarinn mælti ‘nú er, sem
 ‘jafnan, at þat mun bezt gegna, at þín ráð sje
 ‘höfð’. þá var sent eptir hallgerði, ok kom hón
 þangat ok tvær konur með henni. hón hafði yfir
 sjer vefjarmöttul blán ok var undir í rauðum skarl-
 80 ats- kyrtli ok silfrbelti um sik; enn hárit tók ofan
 á bringuna tveim megin, ok drap hón undir belt
 sjer. hón settiz niðr í milli þeira hrúts ok föður
 síns. hón kvaddi þá alla góðum orðum ok mælti
 vel ok sköruliga ok spurði tíðenda. síðan hætti
 85 hón at tala. glúmr mælti ‘um kaup við föður þinn
 ‘höfu vit þórarinn bróðir minn talat — at ek munda
 ‘fá þín, hallgerðr, ef þat er þinn vili, sem þeira.
 ‘munt þú nú ok segja, er þú ert kölluð skörungur
 ‘mikill, hvárt þat er nakkvat nær þínu skapi. enn
 90 ‘ef þjer er engi hugr á kaupum við oss, þá vilju

mega kenna öðrum *I*; skal hón elgi mega nú (*her gentages elgi, men er til dels udraderet*) öðrum (*her gentages mega, der ligeledes bærer spor af radering*) um kenna *G*. 74 elgi verði vel: *F, B, E*; henne verði elgi vel *G, I*. 75 allt: *B, E, I*; mál *G*; *mgk. F.* vjelalaust: *F, B, E*; prettalaust *G, I*. 76-77 þín — höfð: *F, B, E*; þú ráðir *G, I*. 77 þá: *F, B, E*; síðan *G, I*. ok (*foran kom*): *F, B, E*; *mgk. G, I*. 79 vefjarmöttul: *F, B, E, I*; guðvefjarmöttul *G*. rauðum: *G, I*; *mgk. F, B, E*. 79-80 skarlats: — oo “kárílatz” *B*, “fkarlax” *I*, “fkallax” *G*, “fklazt” *F*, “fkazlatst” *E*. 80-82 enn — sjer: *F, B, E* (*kun at E efter hárit indskyder ordene svo mikit, at þat*); *mgk. G, I*. 82-83 í milli — síns: *F, B* (*der dog udelader i foran milli og hvor kun en rest af síns er tilbage*); í milli rúts ok höskulds *E*; millom þeira föður síns ok rúts *I*; hjá þeim *G*. 83 hón: *F, B, E, I*; ok *G*. 85 við föður þinn: *E, G, I*; vár föður þíns *F*; ooooo *B*. 86 talat: *E, G, I*; talat nökkut *F, B*. 86 munt þú: *F, B, E, I*; máttó *G*. ok: *I*; *mgk. F, B, E, G*. 88-89 er þú — mikill: *G, I*; ef þú ert skörungur *F, B, E*. 89 þat er: *F, B, E*; þetta er *F*; þat er þetta (*þat ufuld-stændig raderet — en direct spørgesætning har foresværet skrioveren*) *G*. þínu skapi: *F, B* (*þínu bortrevet*), *G, I*; skape þínu *E*. 90 engi hugr: *B, E, G, I*; nökkut um hug *F*.

‘þjer ekki um tala’. hallgerðr mælti ‘veit ek, at
 ‘it eruð mikils háttar menn, bræðr; ok veit ek, at
 ‘ek mun nú miklu betr gefin enn fyrr. enn vita
 ‘vil ek, hvat þer hafð um talat, eða hve mjök þer
 ‘hafð fram mælt málinu. enn svá litz mjer á þik, ⁹⁵
 ‘at ek mun þjer vel unnandi verða, of vit komum
 ‘skapi saman’. glúmr sagði henni sjálfr allan skil-
 daga ok veik hvergi af ok spurði þá höskuldr ok
 hrútr, hvárt hann hermði rjett. höskuldr sagði svá
 vera. hallgerðr mælti þá ‘svá vel sem þjer hefir ¹⁰⁰
 ‘farit til mín, faðir, um þetta mál, ok þjer, hrútr,
 ‘þá vil ek þetta at ykkru ráði gera. ok skal þessi
 ‘kaupmáli vera, sem it hafð stofnat’. þá mælti
 hrútr ‘þat þykki mjer ráð, at vit höskuldr nemnim

⁹² it — bræðr: F, B, E, I; þú ert mikils háttar maðr G. ⁹³ ek
 mun nú: F, B, E; ek em nú G; nú em ek I. miklu: F, B (mik
bortveget), G, I; mgl. E. gefin: F, B, I; gipt E; *udeglemt* i G.
⁹⁴ um: F, B, E, I; til G. hve: F, B, E; hversu G, I. ⁹⁵ fram F,
 B, G, I; mgl. E. málinu: F, B, E, I; i talinu G. ⁹⁶ at ek —
 verða: F, E; sem ek mun (*man havde ventet* muna) þer vel unnandi
 verða B; at ek mega þer vel unnandi verða G; at ek má vel þer
 vera unnaðe I. ⁹⁷⁻⁹⁸ skildaga: G, I; kaupmála F, B; kaupmálann
 E. ⁹⁹ þá: F, B, E, I; mgl. G. ¹⁰⁰ hann hermði rjett: F, B, G, I;
 rett = vari E. ⁹⁹⁻¹⁰⁰ sagði svá vera: F, B, E, (*for sagði [eller
 segir] har F og E .i., B derimod "fag", hvilket sidste vel snarere er
 en forkortelse af sagði end et forskrevet segir*); s. ‘rett er þetta hermt’
 G; sv. ‘rett er þetta hermt’ s. hann I. ¹⁰⁰ þá: F, B, G, I; mgl. E.
 þjer (*foran* hefir): F, B, G, I; yðr E. ¹⁰¹ til — hrútr: I; faðir, um
 þetta mál til mín, ok þer, rútr G; þetta mál til mín, faðir minn,
 ok rútr F; þetta til mín of þetta mál, faðir minn ok (*skrevet to
 gange*) rútr B; þetta til mín um þetta mál, faðir minn ok rútr E
(jfr. anden note til lin. 100). ¹⁰² þá vil ek þetta: I; vil eg E; at ek
 vil F, B; at ek vil þetta G. ¹⁰²⁻¹⁰³ ok skal þessi kaupmáli: B, E;
 ok þessi kaupmáli skal G; at þessi kaupmáli skal I; ok skal þat i
 kaupmála F. ¹⁰³ sem: F, B, E, I; optir því, sem G. it hafð: F, G,
 I; þer hafð B; áðr er E. stofnat: F, B, E; skipat G, I. ¹⁰³⁻¹⁰⁴ þá
 mælti hrútr: F, B, E; mgl. G og I, som i stedet herfor indskyde s.
 rútr *efter* ráð. ¹⁰⁴ þykki: F, B, E; sýnlz G, I. nemnim: sðl (*nemlig*

- 105 'vátta, enn hallgerðr festi sik sjálf, ef lögmanni
 'þykkir þat rjett'. 'rjett er þat' sagði þórarinn.
 síðan váru virð fje hallgerðar, ok skyldi glúmr
 leggja í mót jafnmikit, ok skyldi vera helmingar-
 fjelag með þeim. glúmr fastnaði sjer þá hallgerði,
 110 ok riðu þeir suðr heim. enn höskuldr skyldi
 hafa boð inni. er nú kyrrt þar til er menn ríða
 til boðs.

14. Þeir bræðr fjölmenna mjök til veizlunnar
 ok höfðu valit lið. þeir riðu vestr til dala ok kvámu
 á höskuldsstaði, ok var þar fjölmenni mikit fyrir.
 skipuðu þeir höskuldr ok hrútr annan bekk, enn
 5 brúðgumi annan. hallgerðr sat á palli ok samði
 sjer vel. þjóstólfr gekk með reidda öxi ok ljet
 hit dólgligsta, ok ljet þat engi sem vissi. enn er
 boði var lokit, fór hallgerðr suðr með þeim. enn
 er þau kvámu suðr til varmalækjar, þá spurði

med 1) F, G, I; nefnum B, E. ¹⁰⁷ ok: F, B, E, I; mgl. G.
¹⁰⁸ leggja í mót jafnmikit: F, B; leggja jammikit í móti E; hafa
 jafnmikit se í móti G, I. helmingar: F, B, G, I; helminga
 E. ¹⁰⁹ glúmr — þá: G, I, (G dog með udeladelse af þá); síðan
 fastnaði glúmr ser F, B; síðan festi glúmr ser E. ¹¹⁰ ok: F, B,
 G, I; síðan E. suðr heim: F, B, E; heim suðr I; heim udeladt
 i G. ¹¹¹ boð: F, B, E; brúðhlaup G, I. ¹¹¹⁻¹¹² menn ríða til boðs:
 F, B, E; brúðhlaup skyldi sækja G, I.

14. ¹ fjölmenna: F, E, G, I; fjölmennu B. til veizlunnar:
 G, I; mgl. F, B, E. ² ok (foran var): F, B, E; mgl. G; ooo I.
³ höskuldr ok hrútr: F, B, G, I; hrútr ok höskuldr E. ⁴⁻⁵ enn brúð-
 gumi annan: F, B, E (kun at E har brúðguminn for brúðgumi);
 mgl. G, I. ⁶ á palli: F, B, G, I; á miðjann pall E. ⁷ reidda öxi: G,
 I; öxi reidda F, B, E (og E tilföier um allt -bavillavpít-), ⁸⁻⁹ ok
 ljet hit dólgligsta: G, I; mgl. F, B, E, hvor det måske er oversprunget.
¹⁰ þat: F, B, G, I; mgl. E. ¹¹ boði: F, B, E; brúðlaupi G, I. suðr
 með þeim: F, B, E; heim suðr G, I. ¹² er: F, E, G, I; mgl. B,
 hvor det rimeligvis er udeglemt, skönt enn lenie ¹³ (her skrevet En i B)
 kunde stå for er. kvámu suðr: F, E, G; suðr kómo I (vistnok ved
 feilskrift); suðr mgl. B.

þórarinn hallgerði, ef hón vildi taka við búráðum. 10
 'eigi vil ek þat' segir hón. hallgerðr sat mjök á
 sjer um vetrinn, ok líkaði við hana ekki illa. enn
 um várit töluðu þeir um fjárbagi sína, bræðr, ok
 mælti þórarinn 'ek vil gefa ykkur upp búit at
 'varmalæk; því at ykkur er þat hægst um hönd. 15
 'enn ek mun fara suðr í laugarnes ok búa þar.
 'enn engey skulu vit eiga báðir saman'. glúmr
 vildi, at svá væri. fór þórarinn suðr byggðum.
 enn þau bjoggu þar eptir. rjeð hallgerðr sjer hjón.
 hón var örlynd ok fengsöm. enn um sumarit 20
 fæddi hón meybarn. glúmr sagði henni, hvat heita
 skyldi 'hana skal kalla eptir föðurmóður minni — ok
 'skal heita þórgerðr — því at hón var komin frá
 'sigurði fafnisbana í föðurætt sína at langfeðgatölu'.
 mærin var vatni ausin — ok þetta namn gefit. hón 25
 óx þar upp ok gerðiz lík móður sinni at yfirlitum.
 þau sömðuz vel við, glúmr ok hallgerðr; ok fór
 svá fram um hrið. — þau tíðendi spurðuz ór bjarnar-
 firði norðan, at svanr hafði róit at veiðiskap um

10 ef: F, B, I; hvárt E, G. búráðum: I; búnaði G; búl F, B, E
 14 at (foran varmalæk): F, B, G, I; á E. 15 þat hægst: F, B; þat
 hægt G; þar hægt I; þá hægt E. 16 í: F, E, G, I; á B. 17 enn:
 F, E; ooo B; mgl. G, I. 18 vildi: F, B, E; kaus G, I. byggðum:
 F, G, I; byggð B (efter fór oooo, samt med et hul i pergamentet over
 ð, hvor dog intet kan antages at have stået); mgl. E. 19 sjer: F, B, E;
 ser þar I; þar G. 21 hón (efter fæddi): F, B, G, I; hallgerðr E. henni:
 F, E; hallgerði I; mgl. B, G. 24 langfeðgatölu: F, B (t bortrevet);
 langfeðgatali E; langfeðgom G, I. 25 þetta namn gefit: F, B, E;
 gefit þetta nafn G, I. 26 óx: F, B, E; vex G, I. gerðiz: F, E, G, I;
 geriz B. 27 þau — hallgerðr: G, I; þau kómu vel á samt, glúmr
 ok hallgerðr F, B; þeim kom vel saman, glúmi ok hallgerði E.
 28-29 ór bjarnarfirði norðan: F, B, E; norðan ór bjarnarfirði G, I.
 29 hafði róit: F, B, G, I; hefði farit E. 29-30 um várit: F, B,

30 várit, ok kom at þeim austanveðr mikit, ok rak
 þá upp at veiðilausu ok týnduz þar. enn fiski-
 menn þeir er váru í kaldbak þóttuz sjá svan
 ganga inn í fjallit kaldbakshorn, ok var hánum þar
 vel fagnat. enn sumir mæltu því í mót ok kváðu
 35 engu gegna. enn þat vissu allir, at hann fannz
 hvártki lífs nje dauðr. enn er hallgerðr spurði
 þessi tíðendi, þótti henni skaði mikill eptir móður-
 bróður sinn. — glúmr bauð þórarni at skipta um
 löndin. hann kveðz eigi þat vilja 'enn seg þú
 40 'hallgerði, ef ek lifi þjer lengr, at ek ætla mjer
 'varmalæk'. glúmr segir hallgerði. hón svaraði
 'makligr er þórarinn þess frá oss'.

15. Þjóstólfr hafði barit húskarl höskulds, ok
 rak höskuldr hann í braut. hann tók hest sinn
 ok vápn sín ok mælti við höskuld 'nú mun ek á
 'braut fara ok koma aldri aptr'. 'allir munu því

*G, I; mgl. E. 30 þeim: B, E, G, I; hánum F. 31 at (foran
 veiðilausu: F, B, E, I; á G. 32 í (foran kaldbak): G, I; at
 B, E; á F. 33-34 ok — fagnat: F, B, E; mgl. G, I. 34 í: F, E, G,
 I; á B. 34-35 ok — gegna: F, E; ok kölluðu öngu gegna B; mgl.
 G, I. 35 þat: F, B, E, G; þeir I. fannz: B, E, G, I; fannz hvergi
 F. 36 spurði: F, B, G, I; spyr E. 37 þessi tíðendi: G, I; þetta
 F, B, E. þótti: B, E, G, I; þá þótti F. skaði mikill: B, E, I;
 mikill skaði F, G. eptir: F, B, E; um G; at um I. 39 hann: F,
 B; enn hann E, G, I. 39-41 eigi — varmalæk': G, I; eigi þat vilja
 'en ef ek lifi þer lengr, þá ætla ek mer varmalæk' F, B; ætla ser
 varmalæk 'ef ek life þik (skrevet þ) leingr' E. 41 hallgerði: F, B,
 E, G; hallgerði þat I. hón svaraði: F; hún sv. (á B), B, E; mgl.
 G, I, (som i stedet derfor indskyde s. hón efter slutningen af Hall-
 gerdes svar). 42 frá oss: F, B, E; mgl. G, I.*

15. 1 höskulda: F, B, E, I; mgl. G. 1-2 ok rak höskuldr hann:
 G, I; rekr hann þjóstólf F; rekr hann þjóstólf þá B, E. 2 tók: F,
 B, G, I; tekr E. 3 sín: G, I; mgl. F, B, E. 4 fara: F, B, E, G;
 ríða I. 4-5 'allir — höskuldr: F, B, E; enn allir fögnuðu því

‘fagna’ segir höskuldr. Þjóstólfr reið til þess er 5
hann kom til varmalækjar. hann hafði þar góðar
viðtökur af hallgerði, enn eigi illar af glúmi. hann
sagði hallgerði, at faðir hennar hefði hann á braut
rekit, ok bað hana ásjá. hón svaraði hánnum því,
at hón kveðz hánnum engu mega heita um þarvist 10
hans fyrr enn hón fyndi glúm. ‘ferr vel með
‘ykk?’ segir hann. ‘vel er um ástir okkrar’ segir
hón. síðan gekk hón til máls við glúm ok lagði
hendr upp um háls hánnum ok mælti ‘skalt þú
‘veita mjer bæn þá er ek mun biðja þik?’ ‘veita 15
‘mun ek þjer, ef þjer er sæmð í’ segir hann ‘eða
‘hvers vill þú biðja?’ hón mælti ‘þjóstólfr er rekinn
‘í braut vestan þaðan — ok vilda ek, at þú leyfðir hán-
‘um at vera hjer. enn ek vil þó eigi þvert taka,
‘ef þjer er lítit um’. glúmr mælti ‘nú er þjer 20
‘ferr svá vel, skal ek veita þjer þetta. enn seg,

G, I. ⁵ til þess: B, G, I; þar til F, E. ⁶ hann (foran hafði): F, B, E; ok
G, I. ⁸⁻⁹ hefði — rekit: F, B; hefði (sdl. I; hafði G; hafði E) rekit
hann í brott E, G, I. ⁹ ásjá: B, G (feilakrevet asa), I (skrevet a sia);
ásjár F, E. svaraði hánnum því: F, E (med sv. for svaraði), G (med
s. for svaraði); s. hánnum B; s. hánnum þat I. ¹⁰ hánnum — um:
F; engu mega heita hánnum um E; þar öngu mega um heita B;
eigi víta, hverjo hón mætti um heita G; eigi víta, hverjo öoooo um
heita I. ¹¹⁻¹² vel með ykk: F, B, E, I (her meget afbleget); með
ykk vel G. ¹⁴ hendr: F, E, G, I; hendrnar B. upp: B, E, I;
mgl. F, G. ¹⁵ mun biðja: F, E, G, I; bið B. ¹⁶ þjer (efter ek): F,
B, G, I; mgl. E. þjer er sæmð í: I; þjer er ‘‘sæmði’’ (!) í E;
þer ‘‘fæmði’’ (öiensynlig forvanskning for þer er sæmð í) B; sæmð
er í F, G. ¹⁷ hón mælti: F, B, E; mgl. G, I — men I ind-
skyder s. hón efter þaðan. ¹⁸ í (foran braut): B, E, G, I; mgl.
F. þaðan: B, G, I; frá föðr mínum E; mgl. F. vilda: F, B, G,
I; vil E. leyfðir: F, G, I; leyfir B, E (den sidste consequent — se
næst foregående anmærkning). ¹⁹ ek vil þó: F, B; þó vil eg E; þat
skal þó G, I. ²⁰ um: F, B, E; um, at hann se her G, I. ²¹ svá:
G, I; mgl. F, B, E. skal — þetta: G, I; þá skal ek veita þer

‘at hann skal í brautu verða, ef hann tekur nakkvat
 ‘illt til’. hón gengur til þjóstólfs ok segir hánun.
 hann svaraði ‘nú fær þú enn vel, sem ván var
 25 ‘at’. síðan var hann þar ok sat á sjer um hrið.
 enn þar kom, at hann þótti þar öllu spilla. tók
 hann þá at hlífaz við engan mann, nema við hall-
 gerði. enn hón veitti hánun aldri eptirmæli þá
 er hann átti við aðra. þórarinn bróðir glúms taldi
 30 á við hann, er hann lét þjóstólf þar vera, ok
 kvað illa gefaz mundu. ok fara enn, sem fyrr, ef
 hann væri þar. glúmr svaraði vel ok brá þó á
 sitt ráð.

16. Þat var eitt hvert haust, at heimtur váru
 illar á fje manna, ok var glúmi vant margra geld-

F, B, E. 21-23 enn — til: *I* (hvor dog seg er beskadiget og mindre læseligt); en segl ek þer (de tre sidste ord borttagne i *B*), ef hann tekur nökkut illt til, at hann skal þegar (dette ord mgl. *E*) á (sál. *F, B*; í *E*) braut verða *F, B, E*; ok skal hann þegar í brottu verða, er hann tekur nökkut illt til *G*. 23 til — hánun: *B* (stóls ok bortsmuldret), *E*; “þ/” (her er til udeglemt) þjóst. (den øverste del af þ feilagtig gennemstreget) ok s. hánun *F*; segir þjóstólfi *G* (ok udeglemt foran segir); ok segir þjóstólfi (af þó kun levinger af þ tilbage) *I*. 24 hann svaraði: *F*; hann sv. *I*; hann “ð.” *B*; hann s. *G*; mgl. *E*. enn: *F, B, E, I*; mgl. *G*. 24-25 var at: *G, I*; var *F, B, E*. 26 þar (foran öllu): *F, E, G, I*; mgl. *B*. 26-27 tók — hlífaz: *G, I*; hann hlífðiz þá *F*; hann hlífðiz þá ok *B, E*. 27-28 hallgerði: *G, I*; hallgerði eina *F, B, E*. 28 aldri: *F, E, G, I*; þá aldri *B*. þá: *F, B, E*; um þat *G, I*. 29-30 taldi á við hann: *F, B, E*; ávitaðe glúm ok talde á um þat *I*; ávitaði hann mjög um þat *G*. 30 er — vera: *G, I* (kun at *I* har at for er); er hann let hann þar vera *F, B*; mgl. *E*. 30-32 ok kvað — þar: *F, B, E*; ‘mun hann fara við þig, sem við annan fyrr, ef hann verðr þar staddr’ *G*; ‘mun (her synes hann udeglemt) fara við þik, sem aðra enn fyrr, ef hann verðr þar staddr’ *I*. 32 svaraði: *F*; sv. *I*; “ð.” *B*; s. *G*; svarar *E*. ok brá þó: *F*; en brá þó *E*; enn brá *B, G*; ok brá *I*.

16. 1 eitt hvert haust: *B, E, G, I*; eitt hvert sinn um haust *F*.

inga. þá mælti glúmr við þjóstólf 'gakk þú á
 'fjall með húskörlum mínum — ok vitið, ef jer finnið
 'nakkvat af sauðum'. 'ekki eru mjer fjárleitir hentar' 5
 sagði þjóstólfr 'enda er þat ærit eitt til, at ek vil
 'eigi ganga í spor þrælum þínum; ok far þú sjálfr,
 'ok mun ek þá fara með þjer'. þetta varð þeim
 at orðum mjök. hallgerðr sat úti, ok var á veðr
 gott. glúmr gekk at henni ok mælti 'illt höfu 10
 'vit þjóstólfr nú saman átt, ok munu vit skamma
 'stund saman búa' ok sagði henni allt þat er þeir
 höfðu við ræðz. hallgerðr mælti þá eptir þjóstólfi,
 ok varð þeim þá mjök at orðum. glúmr drap til
 hennar hendi sinni ok mælti 'ekki deili ek við þik 15
 'lengr' ok gekk síðan í braut. hón unni hánnum
 mikit ok mátti eigi stilla sik ok grjet hástöfum.
 þjóstólfr gekk at henni ok mælti 'sárt ert þú
 'leikin, ok skyldi eigi svá opt'. 'ekki skalt þú

3-4 á — mínum: F, B, E, I; með (*her er ved feilskrift indkommet et mer*) húskörlum mínum á fjall G. 4 vitið: F, E, I; vit B, G.
 5 hentar: F, B, E; kunnar G, I. 6 þat ærit: F, B, E; yfrit G, I. eltt: F, B, G, I; mgl. E. 7 ok — sjálfr: F, B, E; far þú sjálfr I; farðu G. 8 þá: F, B; mgl. E, G, I. 8-9 þetta — mjök: F, B (*kun at B har verðr for varð*); þetta varð þeim mjök at orðum E; ok varð þeim þetta at orðum G, I. 9 á: F, B, E; mgl. G, I. 10-11 illt — átt: B; illt höfum vit þjóstólfr saman átt nú F; illa höfum vit þjóstólfr nú saman átt E, I; illa höfum vit saman átt, vit þjóstólfr G. 12 stund: B, E, G, I; hríð F. búa: F, B, G, I; vera E. henni: B, E; mgl. F, G, I. þat er: F, B, E; hvat G, I. 13 við ræðz: F, E; við áttz G, I; saman (n udeglemt) átt B. 14 þá mjök at orðum: F, B, E; þá at orðum mjök (*det sidste ord beskadtiget*) I; orðum mjök (*med udeglemmelse af at eller þá at foran orðum*) G. 14-15 drap til hennar: F, B, E; sló til hennar (*þá tilføier I*) með G, I. 15-16 við þik lengr B, G, I; lengr við þik F, E. 16 ok — braut: G, I; ok gekk í brot síðan B; ok gekk á brutt E; gekk brot F (*hvor ok sikkert er udeglemt foran gekk*). 19 leikin: F, B, E, G; leikin nú I. opt: F, B, G, I; oftar E.

20 'þessa hefna' segir hún 'ok engan hlut í eiga, 'hversu sem með okkr ferr'. hann gekk í braut ok glotti við.

17. Glúmr kvaddi menn til ferðar með sjer, ok bjóz þjóstólfr með glúmi. þeir fóru upp reykjardal hinn syðra ok upp hjá baugagili ok upp til þverfells ok skipta þar liðinu — ok fóru sumir í 5 skorradalsleit, enn suma sendi hann suðr til súlna. ok fundu þeir allir fjölda fjár. svá kom, at þeir vátu tveir sjer, glúmr ok þjóstólfr. þeir gengu suðr frá þverfelli ok fundu þar sauði skjarra ok eltu sunnan at fjallinu. kvámuz sauðirnir upp á 10 fjallit fyrri þeim. ámælti þá hvárr þeira öðrum — ok mælti þjóstólfr við glúm, at hann mundi til engis hafa afla annars enn bröлта á maga hallgerði. glúmr mælti 'án er illt gengi, nema heiman hafi.

20 segir hún: *G, I; mgl. F, B, E* 21 hann: *F, B, E; þjóstólfr G, I.*
22 við: *F, B, G, I; at E.*

17. 1 til — sjer: *F, B, E; til fjallgöngu G; fjallferðar I.*
2 ok bjóz þjóstólfr: *G, I; en þjóstólfr bjóz ok fór F, B, E. upp (foran reykjardal): F, B, E, I; upp í G. 3 ok (foran upp hjá): I; ok fóro G; ok svá F, B, E. upp (foran til): G, I; suðr B; svá suðr F, E. 4-6 ok skipta — fjár: G (der dog har liði for liðinu, súlna forskrevet og fjölda skrevet to gange), I (hvor det første ok er ulæseligt, samt skipta og suðr utydeligt); en suma sendi hann til súlufjalla — ok fundu þeir allir of fjár — en sumir fóru í skorradalsleit *F, B, E (kun at E har ofr for of og lettir for lett).* 6 svá: *G, I; ok þar F, B, E. 7 sjer: F, B, E; eptir G, I. 8 þar: F, B, G, I; þá E. skjarra: B, G, I; skjarna (!) F; "kíæra" (en nyere form) E. 9 eltu: F, B, G, I; eltu þá E. fjallinu: F; fellinu B, E; þverfelli G, I. kvámuz: F, B; ok kvómuz E; hljópo G, I. 10 fyrri þeim: F, B, E; mgl. G, I. ámælti — öðrum: F, B, E (kun at þá mgl. E); ok kenndi hvárr þeira öðrum um G, I. 11-12 mundi — hafa: G, I; hefði til engis F, E; ooooo"iklf" B (hvor der vistnok har stået hefði til einkis). 12 annars enn: G, I; nema F, B; nema at E. hallgerði: forkortet i alle membranerne (F, B, E, G, I). 13 án: F, B, G, I; "ön" (o lidt uformeligt) E (hvis original måske har**

‘ek skal taka hæðyrði af þjer, þar sem þú ert
 þræll fastr á fótum’. Þjóstólfr mælti ‘þat skalt 15
 þú eiga til at segja, at ek em eigi þræll; því at
 ‘ek skal hvergi undan þjer láta’. Þá reiddiz glúmr
 ok hjó til Þjóstólfs með saxi. enn hann brá við
 öxinni, ok kom í fetann ok beit í ofan um tvá
 fingr. Þjóstólfr hjó með öxinni í móti, ok kom 20
 á öxlina ok tók í sundr axlarbeinit ok viðbeinat,
 ok blæddi inn ór sárinu. glúmr greip til Þjóstólfs
 annarri hendi svá fast, at hann fjell við. glúmr
 mátti ekki halda; því at dauðinn fór á hann. Þjóst-
 ólfr huldi hræ hans með grjóti ok tók af hánun 25
 gullhring. hann gekk þar til, er hann kom til
 varmalækjar. hallgerðr var þúti ok sá, at blóðug
 var öxin. hann kastaði til hennar gullhringinum.
 hón mælti ‘hvat segir þú tíðenda? eða hví er öx
 þín blóðug?’ hann svaraði ‘eigi veit ek, hversu þjer 30

haft ón). ¹⁴ ek: F, B; er ek E, G; ef ek I. hæðyrði: F, I; hæðyrði B, E, G (með u for y). þar sem: F, B, E; þar er I; er G (noget utydelig). ¹⁵ Þjóstólfr mælti: F, B, E; mgl. G, I, der i stedet herfor indskyde s. Þjóstólfr efter segja. ¹⁷ ek skal hvergi: F, B, E; eigi skal ek G, I. ¹⁸ Þjóstólfs: G, I; hans F, B, E (feilskrevet). saxi: G, I; hansaxi (for handsaxi) B; handöxl F, E. ¹⁹ öxinni: G, I; öxl sinni B; sinni öxl F, E. ofan: F, B, E; mgl. G, I. ²⁰ með öxinni í móti: G, I; þegar í móti með öxl sinni F, B; þegar í móti sinne öxl E. ²¹ tók: F, B, E; hjó hann G, I. viðbeinat: F, B, G; "vbein" (vistnok = viðbeinat) I; viðbeinit E. ²² ok (foran blæddi): F, B, E, I; mgl. G. ²²⁻²³ til — hendi: F, B, E (kun at E indskyder med foran annarri); annarri hendi til Þjóstólfs G, I. ²³ fast — við: F, B, E; hart, at hann fell þegar I; at þegar fell hann G. glúmr: F, B, E; ok G, I. ²⁴ dauðinn fór: F, B, E (kun at E har dauði for dauðinn); þá fór dauðinn G, I. ²⁵ með grjóti: F, B, E; ok þar á (at I) grjót ok torf G, I. ²⁶ gekk: F, B, G, I; fór E. ²⁷ var: F, B, E, I; sat G. ²⁸ öxin: F, B, E, I; öx hans G. ²⁸⁻³⁰ hann kastaði — svaraði: G (der dog har s. for svaraði), I (der har sv. for svaraði); hann mælti F, B, E. ³⁰ ek

‘mun þykkja: ek segi þjer víg glúms’. ‘þú munt
 ‘því valda’ segir hón. ‘svá er’ segir hann. hón
 hló at ok mælti ‘eigi ert þú engi í leikinum’. hann
 mælti ‘hvert ráð sjer þú fyri mjer nú?’ ‘far þú
 35 ‘til hrúts föðurbróður míns’ segir hón ‘ok sjái
 ‘hann fyri þjer’. ‘eigi veit ek’ sagði þjóstólfr
 ‘hvárt þetta er heilræði; enn þó skal ek þínum
 ‘ráðum fram fara um þetta mál’. tók hann þá
 hest sinn ok reið á braut ok lýkr eigi ferð sinni
 40 fyrr enn hann kom á hrútsstaði um nótt. hann
 bindr hest sinn á bak húsum — gengr síðan at
 durum ok lýstr á högg mikít. eptir þat gengr
 hann norðr um húsin. hrútr hafði vakat ok kippti

(*efter velt*): F, B, G, I; *mgl. E.* hversu: F, G, I; hve B, E. ³¹ víg: F, B, G, I; lát E. ³² því valda: F, E, I; því ráða B; þess valdr vera G. segir (*foran* hón): E; s. F, G, I; "á." B. svá er: F, B, G, I; svá er þat E. segir (*foran* hann): G; s. F, E, I; sagði B. ³²⁻³³ hón — mælti: F, B, E; *mgl. G, I, der blot indskyde* s. hón *efter leikinum*. ³³ leikinum: F, B, G, I; leikum E. ³³⁻³⁴ hann mælti: G, I; *mgl. F, B, E, hvoraf de to første indskyde* sagði hann *efter spörmålet*. ³⁴ hvert: F, B, G; hver I; "hvata" E. sjer — nú: F, G, I, (*kun at mjer er i F forskrevet, som om der skulde læses med*); ser þú nú fyrri mjer B; skaltu nú sjá fyrri mjer E. far þú: F, B, G, I; far þú nú E. ³⁵ segir hón: F, B, G, I; *mgl. her E, der indskyder disse ord efter replikkens slutning*. ³⁶ sagði þjóstólfr: F, B; *mgl. E, G, I, af hvilke de to sidste i stedet derfor indskyde* s. hann *efter ráðit (se næst følg. anmærkning)*. ³⁷ heilræði: F, B, E; heilt ráðit G, I. ³⁸ um þetta mál: F, B, G, I; *mgl. E.* tók hann þá: F, B, G, I; ok tók E. ³⁹⁻⁴⁰ reið — nótt: G, I (*kun at I har riðr i [begge ord noget utydelige] for reið á*); reið vestr á rútsstaðl um nóttina F, B, E. ⁴⁰⁻⁴¹ hann — sinn: F, B, E; ok reið G; *her er et hul i I, hvor dog levninger ses af "i" og af "id" efter et næsten ulæseligt tegn for ok*. ⁴¹⁻⁴² at durum: G, I; til dyra F, B, E. ⁴² högg mikít: F, B, G, I; mikít högg E. ⁴²⁻⁴³ eptir — húsin: F, B (*kun at B har hús for húsin*); ok gengr norðr um húsin G, I; ok gekk síðann á bak húsunum E. ⁴³ vakat: F, B, E, I; vakuat G. ⁴³⁻⁴⁵ ok kippti — í hönd sjer: G (*med feilskrifterne "ikipti" for*

uppháfum skóm á færtr sjer, fór í treyju ok tók sverð í hönd sjer. hann vaðði möttli um vinstri hönd 45 sjer ok upp um handlegginn. menn vöknudu við, er hann gekk út. hann gekk norðr um vegginn ok sá þar mann mikinn ok kenndi, at þar var þjóstólfr. hrútr spurði tíðenda. 'ek segi þjer víg 'glúms' segir þjóstólfr. 'hverr veldr því?' segir 50 hrútr. 'ek vá hann' segir þjóstólfr. 'hví reitt þú 'hingat?' segir hrútr. 'hallgerðr sendi mik til þín' segir þjóstólfr. 'eigi veldr hón þessu þá' segir hrútr ok brá sverðinu. þetta sá þjóstólfr ok vill eigi verða seinni ok höggr þegar til hrúts. hrútr 55 bráz skjótt undan höggvinu ok laust vinstri hendi útan á hlýr öxinni svá snart, at öxin hraut ór hendi þjóstólfi. hrútr hjó með hægri hendi á fót

klippti og "skam" for skóm), I (dog hafði klippt for klippti); hann (ok E) spratt (forskrevet E) upp skjótt (snart [forskrevet snarst] E) ok fór í treyju ok klippti (forskrevet E) skóm á færtr ser, tók upp sverð sitt F, B, E. 45-46 hann — handlegginn: F, B, E (kun at E har ok for hann); hann hafði möttul ok vaðði um handlegginn (handlegg ser I) G, I. 46-47 menn — út: F, B, E, I (kun at I har mennirnir [noget utydeligt] for menn); mgl. G. 47-48 gekk — mikinn: I (hvor sá er utydeligt og þar meget utydeligt); ligeledes G, der dog indskyder út ok efter gekk; sá mann mikinn at húsbaki F, B, E (kun at E har á húsbake for at húsbaki). 48-49 at — þjóstólfr: G, I; þar þjóstólfr F, B, E. 49 hrútr spurði tíðenda: F, B, E; ok spurði at tíðendom G, I. 50 þjóstólfr: F, B, E; hann G, I. 51 vá hann: F, B, E; veld G; ~~~~~ I. 51-52 reitt þú hingat: F, B, G, I; sórtu hingat þá E. 52 til þín: F, B; hingat E; ~~~~~ I; mgl. G. 53 þjóstólfr: F, B, E; hann G; ~~~~~ I. þessu þá: F, B, E; þá þessu G, I. 54 brá: F, B, E; brá þegar G, I. sá: F, B, E; ser G; ~~~~~ I. 54-55 vill eigi verða: B, I; vildi eigi verða F, E; vill verða eigi G. 55 höggr: F, B, G, I; hjó E. 56 bráz: F, B, E; svipaðiz G; svipaðiz heldr I. vinstri hendi: F, B, E; með hendinni G, I. 57 svá — hraut: F, B, E; ok fell öxin G, I. 58 þjóstólfi: B; forkortet i F, E, G, I. með hægri hendi: F, B, E; annarri hendi G; annarri I. á fót:

þjóstólfs fyrir ofan knjeit ok hljóp at hánnum við
 60 ok hratt hánnum. fjell þjóstólfr á bak aptr, enn
 fótrinn loddí. þá hjó hrútr annat högg hann til
 bana, ok kom þat í höfuðit. þá kvámu út hús-
 karlar hrúts ok sá verks of merki. hrútr ljet færa
 þjóstólf í braut ok hylja hræ hans. síðan fór
 65 hrútr at finna höskuld ok sagði hánnum víg glúms
 ok svá þjóstólfs. hánnum þótti skaði mikill at um
 glúm, enn þakkaði hánnum vígit þjóstólfs. — nú er
 þar til máls at taka, at þórarinn ragabróðir spyr
 lát glúms bróður síns. ríðr hann við tólfta mann
 70 vestr til dala ok kom á höskuldsstaði. höskuldr
 tók báðum höndum við hánnum, ok er hann þar
 um nóttina. höskuldr sendir þegar eptir hrúti,

F, B; utan á fót E; sverðino, ok kom á fótinn G, I. 59 þjóstólfs: B; forkortet F, E, I; mgl. G. fyrir ofan knjeit: F, B, I; fyrir ofan kne G; mgl. E 59-62 ok hljóp — höfuðit: G, I (dog har I loddí engo við for loddí, samt hann annat högg for annat högg hann); svá at litlu loddí við ok hljóp at hánnum í því ok hratt hánnum (hart tilfóir F). hrútr hjó þá í höfuð (det sidste bogstav udeglemt E) þjóstólfi (forkortet F, E; þjóstólfoo B) ok veltu (ok ve bortsmuldrer B) hánnum banasár. þjóstólfr (r mgl. B) fell á bak aptr F, B, E. 63 ok sá — merki: B; ok sá "veg" um merki F; ok sá (G tilfóir þeir) verkit G, I; mgl. E. hrútr: F, B, E; hann G, I. 63-64 færa — hans: F, B, G, I, (kun at G, I have flytja for færa); hylja (skrevet hylja) hræ þjóstólfs ok let flytja hann í brutt E. 65 hrútr: F, B, E; hann G, I. at finna höskuld: F, B, G, I; á fund höskulds E. 66 svá: F, B, G, I; mgl. E. mikill: G, I; mgl. F, B, E. 66-67 at um glúm: G, I; í láti glúms F, B, E. 67 vígit: F, B, I; víg E, G. 67-68 nú — spyr: G, I; litlu síðarr spyr þórarinn ragabróðir F, B, E. 69 lát: E, G, I; víg B; vígit F. ríðr hann: G, I; hann ríðr F, B, E. tólfta: F, B, G, I; vil E (sikkert urigtigt og v formodentlig fremkommet ved feil læsning af et utydeligt x). 70 til — kom: G, I; mgl. F, B, E. höskuldsstaði: B, E, G, I; rútsaði (urigtigt) F. 71 báðum — hánnum: F, E, I; við hánnum báðum höndum B; vel við hánnum G hann: F, B, E; mgl. G, I. 72 sendir: B, E, G, I; sendi F.

at hann kvæmi þangat. hann fór þegar. ok um daginn eptir töluðu þeir mart um látit glúms. þórarinn mælti 'vill þú nökkuru bæta mjer bróður- 75
'inn? því at ek hefi mikils misst'. höskuldr svaraði 'eigi drap ek bróður þinn, ok eigi rjeð 'dóttir mín hánum bana; enn þegar hrútr vissi, þá 'drap hann þjóstölf'. þá þagnaði þórarinn, ok þótti vandaz málit. hrútr mælti 'geru vit góða ferð 80
'hans — hann hefir víst mikils misst — ok mun 'þat vel fyri mælaz, ok gefum hánum gjafar, ok 'sje hann vinr okkarr alla æfi síðan'. ok fór þetta fram, at þeir gáfu hánum gjafar, bræðr. ok reið hann suðr aptr. þau hallgerðr skiptu um bústaði 85
um várit — ok fór hón suðr á laugarnes, enn hann til varmalækjar. ok er þórarinn ór sögunni.

18. Nú er þar til máls at taka, at mörðr gígja tók sótt ok andaðiz; ok þótti þat skaði mikill. unnr dóttir hans tók fje allt eptir hann. hón var

73-74 at hann — eptir: F, B, E; ok kom hann þangat. um daginn eptir I; ok kom hann þangat um daginn eptir, ok G. 74 látit: G, I; lát B; vígít F; víg E. 75 þórarinn mælti: F, B, E; *mgl. her G, I, der i stedet derfor indskyde s. þórarinn foran því at. nökkuru: F, B, G, I; nokkut E.* 75-76 bróðurinn: F, B; bróður minn E, G, I. 77 svaraði: F; sv. E (*over linien*), I; "á." B; s. G. 78 þegar: sál. (*ikke þegar er*) alle (F, B, E, G, I). vissi: F, B, G, I; vissi þat E. 79 þjóstölf: F, B, E; þegar þjóstölf G; þjóstölf þegar I. 81 víst: F, B; *mgl. E, G, I.* mikils misst: F, E, G; misst mikils B, I. ok: F, B, E; *mgl. G, I.* 81-82 mun þat: F, E, G, I; þat mun B. 83 hann: F, B, E, G; *mgl. I.* 84 gáfu — bræðr: F, B, E; bræðr gáfu hánum gjafir G, I. 86 á laugarnes: F, B (*den sidste tilføjer et overflødigst um várit eftir*); í laugarnes E; til laugarness G, I. 87 sögunni: F, B, E; sögu þessi G; sögunni (u *feilskrævet i*) þessi I.

18. 1 at: B, E, G, I; er F. 3 fje allt: F, B, G, I; arf allann E.

þá úgefn í annat sinn. hón var örlynd mjök
 5 ok úforsjál um fjárhagi, ok tók at eyðaz fyrir
 henni lausafjeit svá at hón átti ekki nema lönd
 ok gripi.

19. Gunnarr hjet maðr. hann var frændi
 unnar. rannveig hjet móðir hans ok var sigfúss
 dóttir, sikhvats-sonar hins rauða. hann var veginn
 við sandhólaferju. faðir gunnars hjet hámundr ok
 5 var sonr gunnars baugssonar. við þann er kennt
 gunnarsholt. móðir hámundar hjet hrafnhildr. hón
 var stórólfs dóttir, hæings-sonar. stórólfr var bróðir
 hrafns lögsögumanns. sonr stórólfs var ormr hinn
 sterki. gunnarr hámundarson bjó at hlíðarenda í
 10 fljótshlíð. hann var mikill maðr vexti ok sterkr
 ok allra manna bezt vígr. hann hjó báðum höndum
 ok skaut, ef hann vildi; ok hann vá svá skjótt með
 sverði, at þrjú þóttu á lopti at sjá. hann skaut

4 úgefn: F, B, E; úgipt G; oooo I. í annat sinn: B, E, G; oooo annat sinni I; mgl. F. 5 fjárhagi: F, B, E; fjárhagina G; oooo I. 5-6 tók — lausafjeit: B, I; tók at eyðaz fyrir henni lausafe F, E; tóko at eyðaz mjög fyrir henni lausafeln G. 6 nema: F, B, E, I (i hvilken sidste ne er bortrevet); utan G. lönd: F; forkortet B, E, G, I.

19. 2 ok: F, B, E, I; hón G. 2 sigfúss: sál. alle (F, B, E, G, I), hvorimod landnáma (V 3-4) lader rannveig være datter af sigmundr, fader til mördur gígja, til sigfúss í hlíð osv. 3-sonar: F, B, G, I; mgl. E. hann d. e. sigfúss (landnámas sigmundr). 5 sonr gunnars baugssonar: F, B, I; gunnars baugs s. E, og son gunnars baugs G, begge urigtigt. þann: F, B, I; hann E, G. 10 vexti: F, E, G, I; mgl. B. 11 ok allra: G, I; mgl. F, B, E. 11-12 hjó — vildi: F, E (kun at E indskyder med foran báðum); hjó báðum höndum ok skaut, ef (det sidste ord noget afbleget) oooo B; skaut báðom höndom ok svá hjó hann G, I. 12 ok (foran hann): F, B, E, G; mgl. I. hann — skjótt: F, B, G, I; svo skjótt vo (dette sidste ord ulæseligt) hann (dette ord noget utydeligt) E. 13 þóttu — sjá: F, B, E (den sidste til dels utydelig); sýndoz (G har sýndiz) á lopti G, I.

manna bezt af boga ok hæfði allt þat er hann skaut til. hann hljóp meir enn hæð sína með 15 öllum herklæðum ok eigi skemmra aptr enn fram fyri sik. hann var syndr sem selr. ok eigi var sá leikr, at nakkvarr þyrfti við hann at keppa. ok hefir svá verit sagt, at engi væri hans jafningi. hann var vænn at yfirliti ok ljóslitaðr — rjett nefit ok 20 hafit upp í framanvert — bláeygr ok snareygr ok rjóðr í kinnum: hárit mikit, gult, ok fór vel. manna var hann kurteisast, harðgörr í öllu, ráðhollr ok góðgjarn, mildr ok stilltr vel, vinfastr ok vinavandr. hann var vel auðigr at fje. bróðir hans hjet 25 kolskeggr. hann var mikill maðr ok sterkr, drengr góðr ok öruggr í öllu. annarr bróðir hans hjet hjörtr. hann var þá í barnæsku. ormr skógarnef

¹⁵ sína: F, B, G, I; sína í loft upp E. ¹⁶ skemmra: F, B, E (denne membran her utydelig); seinna G, I. ¹⁷ fyri sik: F, B, E (denne membran her utydelig), G; mgl. I. ¹⁸ at (foran nakkvarr): B, E, G, I; er F. við hann at keppa: F, B; við hann at reyna G, I; E synes at have at reyna við hann eða við hann at keppa. ¹⁹ hefir svá verit: F, B, E (den sidste med tilføjet frá efter verit); svá er sannliga G, I. engi — jafningi: F, B, E (i hvilken sidste ningi [slutningen af ordet jafningi] dog er så godt som ganske udsløttet); hans jafningi hað engi fæðz á íslandi I; hans jafningi hefir engi fæddr verit á íslandi G. ²⁰ vænn: F, B, E; vænn maðr G, I. at yfirliti: F, B, E; yfirlits G, I. rjett nefit: G, I; rjettnefsaðr F, B, E. ²¹ rjóðr í kinnum: G, I; roði í kinnunum F, B, E. gult, ok fór vel: G, I, (kun at G har færr for fór); ok fór vel ok vel litt F, B; ok fór vel E. ²²⁻²³ manna — kurteisast: G, I; manna kurteisast var hann F, B; miðmjör ok herðibreiðr, manna kominn ok kurteisast (forskrevet kvæðstakt) E (hvor vistnok skjuler bezt á sik). ²³ harðgörr: F, B, G, I; hann var harðger E. ²³⁻²⁴ ráðhollr — mildr ok: G, I; femildr ok B, E; femildr F. ²⁵ var (foran vel): F, B, G, I; var ok E (som det synes). vel auðigr: F, E, G; vell-auðigr B, I. hans: F, B, E, G; udeglemt I. ²⁶ maðr: F, B, E; mgl. G, I. ²⁸ í barnæsku: B, G, I; á barnæsku E (usædvanlig;

var bróðir gunnars laungetinn; ok er hann ekki
 30 við þessa sögu. arngunnr hjet systir gunnars.
 hana átti hróarr tungugoði, sonr una hins úborna,
 garðars-sonar. sá fann ísland. sonr arngunnar
 var hámundr halti, er bjó á hámundarstöðum.

20. Njáll hjet maðr. hann var sonr þorgeirs
 gollnis, úfeigssonar. móðir njáls hjet ásgerðr.
 hón var dóttir áskels hersis hins úmálga. hón
 hafði komit út hingat til íslands ok numit land
 5 fyrir austan markarfljót, milli öldusteins ok selja-
 landsmúla. sonr hennar var holtaþórir, faðir
 þeira þórleifs kráks, er skógverjar eru frá komnir,
 ok þórgríms hins mikla ok þorgeirs skorargeirs.
 njáll bjó at bergþórshváli í landeyjum. annat bú
 10 átti hann í þórólfsfelli. njáll var vel auðigr at fje
 ok vænn maðr yfirlits. enn sá hlutr varð á ráði

jfr. á barnsaldri; "íþéðkv" (forskrevet blanding af í barnæsku og í bernsku) F. 29 gunnars: F, B, E; hans G, I. ok: B, E, G, I; mgl. F. 30 við þessa: F, B, E, I; í þessi G. 33 var: F, B, G, I; het E.

20. 1 sonr þorgeirs: F, B; þorgeirs s. E, G, I. 2 gollnis: — "gollnif" B; "gollðnif" I; "gavllnis" E; "gaullnif" G; "gollingf" F. úfeigs: G, I (elgs bortrevet og í beskadiget); þórólfs F, B, E ("þorolls"). njáls: F, B, E, I (í hviiken sidst nævnte membran så vel dette ord ["nialf"] som det næst følgende ["het"] åbenbart ere fremkomne ved en rettelse); þorgeirs G (i overensstemmelse med landnáma). 3 hón (foran var): E, G, I; ok F, B. áskels: E, G; "afk"ooo I; árs F, B. hersis: F, B, E, G (feilskrevet); ooo I. hins úmálga: F, B, E, G; ooooga I. 4 út hingat: F, B; mgl. E, G, I. 5 fyrir austan markarfljót: B, E; fyrir oooooooooarfljót I; fyrri vestan markarfljót F; mgl. G. 5-6 milli — seljalandsmúla: F, B, E, G; mgl. I. 6-7 faðir þeira þórleifs: F, B; er faðir þeirra var: þórleifs E; faðir þórleifs G; faðir poooo I. 7 kráks: B, E, G; karls F:ooo I. 8 þorgeirs: G, I; mgl. F, B, E. 10 njáll: F; hann B, E, G, I. vel auðigr: F, G; vellauðigr B, I (dog er vell meget atydeligt i I); auðigr E. 11 maðr yfirlits: E, G, I; at állit F, B. 11-12 enn

hans, at hánnum óx eigi skegg. hann var lögmaðr svá mikill, at engi var hans jafningi, vitr ok forspár, heilráðr ok góðgjarn — ok varð allt at ráði þat er hann rjeð mönnum —, hógværr ok drenglyndr, 15 langskýnn ok langmínnigr. hann leysti hvers manns vandræði, er á hans fund kom. bergþóra hjet kona hans. hón var skarphjedsins dóttir, kvennskörungr mikill ok drengr góðr ok nakkvat skaphörð. þau njáll áttu sex börn, þrjá sonu ok þrjár 20 dætr. ok koma þeir allir við þessa sögu.

21. Nú er þar til máls at taka, er unnr hefir látit allt lausafjeit. hón gerði heiman ferð sína til hlíðarenda, ok tók gunnarr vel við frændkonu sinni, ok var hón þar um nóttina. um daginn eptir sátu þau úti ok töluðu. kom þar niðr tal 5

— hans, at: *I* (hvor at er bortrevet i enden af en linie); en sá lutr var á ráði hans, at *G*; enn sá hlutr var at ráði hans, at *E*; *mgl. F, B.* 18 var: *E, G*, og, som det synes, *I* (hvor man tror at skimte et v [af en egen form] foran den her begyndende lacune); fannz *F, B.* vitr: *E, G*; vitr var hann *F, B.* 18 er: *F, B, E*; sem *G.* mönnum: *F, B, G*; *mgl. E.* drenglyndr: *F, B, G*; dreinglundaðr *E.* 16 langskýnn ok langmínnigr: *G*; langskýnn ok langvínningr (öiensynlig ved feillæsning af langmínnigr) *E*; *mgl. F, B.* manns: *F, B, E*; *mgl. G.* 17 kom: *F, B, G*; kvómu *E.* 18-19 kvennskörungr: *F, B, G*; hón var skörungr *E.* 19 ok (foran dreng): *F, B, G*; *mgl. E.* 19-20 nakkvat skaphörð: *F, B*; skaphörð *E*; nokkuð hörð *G.* 20 njáll: *E, G*; *mgl. F, B.* sex börn: *F, B, G*; *mgl. E.* 20-21 þrjá — dætr: *E, G*; dætr þrjár ok sonu þrjár *F, B.* 21 við þessa sögu: *E, G*; við þessa sögu síðan *F*; síðan við þessa sögu *B.*

21. 1-2 er unnr hefir: *F*; at unnr hefir *E, G*; er unnr er. hún hefir *B.* 2 lausafjeit: *E, G*; lausafe sttt *F, B.* heiman: *E, G*; *mgl. F, B.* ferð: *F, B, G*; för *E.* 3-4 frændkonu: *F, E, G*; henni frændkonu *B.* 4 ok (foran var): *E, G*; *mgl. F*, (også öiensynlig) *B* (der i övrigt har et lille hul på dette sted). nóttina: *F* (snarere end nótt), *E, G*; nótt *B.* 4-5 um daginn eptir: *F, B*; en um morgininn *E, G.* 5 kom — tal: *G*; ok kom þar tali *E*; þar kómu niðr ræður *F, E.*

hennar, at hón sagði hánun, hversu þungt henni fjell til fjár. 'illa er þat' sagði hann. 'hver órræði 'vill þú veita mjer?' sagði hón. hann svaraði 'haf þú fje svá mikit, sem þú þarft, er ek á á leigu-
 10 'stöðum'. 'eigi vil ek þat' segir hón 'at eyða fje 'þínu'. 'hversu vill þú þá?' segir hann. 'ek vil, 'at þú heimtir fje mitt undan hrúti' segir hón. 'eigi þykki mjer þat vænt' segir hann 'þar er faðir 'þinn fjekk eigi heimt; ok var hann lögmaðr mikill,
 15 'enn ek kann lítt til laga'. hón svaraði 'meir 'þreytti hrútr þat með kappi, enn með lögum; enn 'faðir minn var gamall — ok þótti mönnum því þat 'ráð, at þeir þreytti þat ekki með sjer. enda er sá 'engi minn frændi, at gangi í þetta mál, ef þú
 20 'hefir eigi þrek til'. 'þora mun ek' segir hann 'at 'heimta fje þetta; enn eigi veit ek, hversu upp skal

6 hánun: F, B, E; mgl. G. 6-7 þungt henni fjell: E, G; henni fell þungt F, B. 7 hver: B, E, G; hvert F. 8 hann svaraði: F, B (hann "ð."); hann mælti G; mgl. E. 9-10 sem þú — leigustöðum: F, B, Cy (med udeglemmelse af verbet á), E (med at for præp. á); er ek á á leigustöðum, sem þú vilt G. 10-11 þat — þínu: G; eyða fe þínu' s. hón F, B, Cy, E. 11 segir hann: F, B, E, G; mgl. Cy. 12 fje: F, B, E, G; mgl. Cy. undan: F, B, Cy; at E; af G. segir hón: F, B, E, G; mgl. Cy. 13 segir hann: F, B, E, G; hvorimod Cy har g. s. foran replikken. þar er: F, B, E; þar sem Cy, G. 14 fjekk elgi helmt: F, B; fekk elgi Cy; gat ekki at gert E; gat elgi sótt felt G. var hann: F, B, Cy, G; var hann þó E. lögmaðr mikill: B, E, G; lögmaðr mikill' s. hann F; hinn mesti lagamaðr Cy. 15 kann: F, B, E, G; veit Cy. lítt: F, B, Cy; lítlð G; fátt E. hón svaraði: F; hún s. B; herfor har Cy, E s. hón efter lögum; mgl. G. 16 með — með: F, B, Cy, E; með udeladt på begge steder i G. 17 mönnum því þat: F, B, G; mönnum þat þá Cy; því mönnum E. 18 þat (foran ekki): F, B, E; mgl. Cy, G. 19 minn frændi: F, B; í minni ætt Cy, E, G. at — mál: F, B (dog er at bortrævet i B); er við þessu máli muni taka Cy; er fylgi E, G. 20-21 segir — þetta F; s. hann 'at heimta (ei noget beskadiget) fe ooo B; at heimta

‘taka málit’. hón svaraði ‘far þú ok finn njál at bergþórshváli. hann mun ráðin kunna til at leggja. ‘er hann ok vinr þinn mikill’. ‘ván er mjer, at hann ráði mjer heilt sem öllum öðrum’ segir hann. 25 svá lauk með þeim, at gunnarr tók við málinu enn fjekk henni fje til bús síns, sem hón þurfti. ok fór hón heim síðan. gunnarr riðr nú at finna njál, ok tók hann við hánum vel — ok gengu þegar á tal. gunnarr mælti ‘heilræði em ek kominn at 30 ‘sækja at þjer’. njáll svaraði ‘margir eru þess ‘vinir mínir makligir, at ek leggja til þat sem heilt ‘er; enn ætla ek, at ek leggja mesta stund á við ‘þik’. gunnarr mælti ‘ek vil gera þjer kunnigt, at

fe þitt *Cy*; s. hann ‘at heimta felt *G*; at heimta fed’ s. hann *E*. 22 málit: *F, Cy*; *mgk. B, E, G*. hón svaraði: *F*; hón sv. *Cy*; hún svarar *B*; s. hón *E* (efter det næst følgende mikill); *mgk. G*. ok finn: *F, E*; at finna *B, Cy, G*. at (foran bergþórshváll): *F, B, Cy*; niðri at *G*; á *E*. 23 ráðin kunna: *F, B, Cy*; kunna ráðin *G*; kunna ráð *E*. 24 er — ok: *F, B, E, G*; ok hann er *Cy* er mjer: *F, B, Cy*; þikki mer *G*; þiki mjer þess *E*. 25 öllum: *F, B*; *mgk. Cy, E, G* segir hann: her *F, B*; medens *E* indskyder ”f. h.” og *Cy, G* s. g. foran at hann. 26 svá: *F, B, Cy, G*; en svo *E*. gunnarr: *F, B, Cy*; hann *E, G*. 27 fjekk — fje: *B, Cy, E*; fe henni *G* (hvor noget sål er udeglemt); fe fekk hann henni *F*. bús síns: *B, Cy, G*; ”bvfíngf” *F*; bús *E*. þurfti: *Cy, E* (sidste bogstav utydel.), *G*; þyrfti *F, B*, i hvilke y her måske er sat i stedet for u (jfr. frumpartar s. 22-23). 28 hón: *F, B, E, G*; unnr *Cy*. riðr — finna: *F, B*; fór at finna *G*; fór til bergþórshváls at finna *Cy*; finnr *E*. 29 ok — vel: *F, B*; ok (hann *G*) tók hann (*mgk. G*) vel við hánum *E, G*; hann tók við hánum báðum höndum *Cy*. ok — þegar: *F, B*; þeir gengu þegar *Cy*; ok gengu þeir *G*; þeir gengu *E*. 31 njáll svaraði: *F, E*; n. mælti *G*; n.’ s. hann *B*; *mgk. Cy*. þess: *F, B, Cy, E*; *mgk. G*. 32 vinir — ligir: *F, Cy, E, G*; makligir vinir mínir *B*. 32-33 at — er: *G*; at eg leggja heilt ráð til *E*; *mgk. F, B, Cy*. 33-34 enn — þik: *Cy*; en þó ætla ek at leggja mesta stund á við þik *F, B*; en þó ætla eg mjer at leggja á við þik mesta stund *E*; en þó ætla ek mesta stund þar á at leggja, sem þú ert *G*. 34 þjer: *F, B, E, G*; *mgk. Cy*. kunnigt: *F, B, Cy, G*; heyrinkunnigt (in forkortet *τ*) *E*.

35 'ek hefi tekit fjárheimtu af unni á hrút'. 'þat er
'mikit vandamál' segir njáll 'ok mikil hætta, hversu
'ferr, enn þó mun ek til leggja með þjer þat er
'mjer þykkir vænst; ok mun þat endaz, ef þú bregðr
'hvergi af; enn líf þitt er í hættu, ef þú gerir eigi
40 'svá'. 'hvergi skal ek af bregða' segir gunnarr.
þá þagði njáll nakkvara stund ok mælti síðan
'hugsat hefi ek málit, ok mun þat duga'.

22. 'Nú skalt þú riða heiman við hinn þriðja
'mann. skalt þú hafa váskufi yztan klæða ok
'undir söluvádarkyrtil mórenndan. þar skalt þú
'hafa undir hin góðu klæði þín ok taparöxi í hendi.
5 'tvá hesta skal hafa hverr yðvarr — aðra feita enn
'aðra magra. þú skalt hafa hjeðan smíði. jer skuluð
'riða þegar á morgin. ok er jer komið yfir hvítá

³⁵ fjárheimtu: F, B, Cy, E; fjárheimtur G. af — hrút: F, B, G; af unni á hendir r. Cy; á r. E. ³⁶ mikit vandamál: F, B, Cy (i hvilket fragment der rigtignok kun står mikit vanda i det mál sikkert er udeglemt); vandamál mikit G; vandi mikill E. segir njáll: F, B, Cy, G; hvorimod E har njáll mælti foran replikken. ³⁷ til leggja: B, Cy, E, G; leggja til F. þat er: F, B, Cy, E; slíkt sem G. ³⁸ vænst: B, E; vænast F, G; vænligast Cy. þat (foran endaz): F, B, Cy, G; þer E. ³⁹ hvergi: B, E; "þæ" F, Cy; ekki G. ³⁹⁻⁴⁰ gerir elgi svá: F, B, Cy, G; "þæg?" (sdl. — for bregðr — her og på det næst foregående sted i denne membran) af E. ⁴¹ þá þagði njáll: F, B, Cy; njáll þagði E, G. stund: F, E, G; hrið B, Cy.

22. ¹ Nú skalt þú: F, B, G; þú skalt Cy, E. hinn: Cy, G; mgl. F, B, E. ² skalt þú: F, B, G; þú skalt Cy, E. klæða: F, B, Cy, E (i hvilken membran dog kun æða er nogenlunde tydeligt); mgl. G. ³ söluvádarkyrtil: F, B, Cy; vöruvádarkyrtil G; "folvoda:" (som det synes — voda: er utydeligt) kuð E. mórenndan: F, B, E, G; mórauðan Cy. ⁴ hafa undir: F, B, Cy, E; undir hafa G. ok taparöxi í hendi: F, B, Cy; þú skalt hafa taparöxi í hendi þer E, G. ⁵ tvá — hafa: F, B, Cy; þer skuluð hafa ið hesta E, G. ⁶ og ⁶ aðra: begge steder F, B (hvor dog det første aðra er bortrevet), E, G; aðra tvá (begge steder) Cy. ⁶ hjeðan: F, B, E, G; heiman Cy. jer skuluð: F, B, G; þú skalt Cy, E. ⁷ á morgin: F, B, E, G; á morgin heiman Cy. ⁷⁻⁸ ok er — vestr: F, B; ok er (jer mangler) komit vestr iðr hvítá Cy; ok þegar þer komit vestr iðr hvítá G; enn

‘vestr, þá skalt þú láta slota hatt þinn mjök. þá
‘mun eptir spurt, hverr sá sje hinn mikli maðr.
‘förunautar þínir skulu segja, at þar sje kaupahjediinn 10
‘hinn mikli, eyfirzkr maðr, ok fari með smíði.
‘hann er maðr skapillr ok margmæltr — þykkiz
‘einn vita allt. hann rekr aptr kaup sín optliga ok
‘flýgr á menn, þegar er eigi er svá gört, sem hann
‘vill. þú skalt ríða vestr til borgarfjarðar ok láta 15
‘þá falt hvarvetna smíðit ok reka aptr kaupin mjök.
‘þá mun sá orðrómr á leggjaz, at kaupahjediinn sje
‘manna verstr víðfangs ok sízt sje logit frá hánum.
‘þú skalt ríða til norðrárdals ok svá til hrútafjarðar

þegar þú kemr yfir hvítá vestr E. ⁸ þá skalt þú láta: E, G; skaltú láta Cy; láttú F, B. hatt þinn: B, Cy, G; hattinn F, E. mjök: F, B, Cy, E; mgl. (som del af denne sætning; se næstfølg. anmærkn.) G. þá: F, B, Cy; mjög G (se næst foreg. anmærkn.); mgl. E. ⁹ sje — maðr: F, B, Cy, G (dog er for sje); maðr er, hinn mikli E. ¹¹ hinn mikli: F, B; mikli E; mgl. Cy, G. eyfirzkr: F, B, Cy, E; austfirzkr G. ¹² maðr: F, B, Cy, G; mgl. E. ¹⁸ vita allt: F, B, Cy, E; allt vita G. hann — optliga: F, B (kun at B har tekr for rekr, formodentlig ved feillæsning); hann rekr optliga aptr kaup sín Cy; rekr mjög aft (sdl.) kaup sín E; rekr aptr kaup sín mjög G. ¹³⁻¹⁴ ok flýgr — sem: Cy; ok flýgr á menn. þegar eigi er allt (dette allt mgl. B) gört, sem F, B; flýgr á, þegar eigi er allt gert þat er E; ok flýgr þegar á, ef eigi er svá allt gört ok mælt, sem G. ¹⁵ vestr til borgarfjarðar: F, B, G; vestr borgarf. (ved feilskrift, enten for vestr til borgarfjarðar eller for vestr í borgarfjörð) Cy; austr til borgarfjarðar aftr E (hvis læs måde öiensynlig er fremkommen ved, at man i hvítá [linie 7] har set den vestlige flod af dette navn). ¹⁵⁻¹⁶ ok láta — smíðit: Cy; ok láta hvarvetna falt smíðit B, G; ok (láta udeglemt) hvarvetna falt smíði F; þú skalt láta hvervetna falt smíðit E. ¹⁶ ok reka — mjök: F, B, E; reka mjög aptr kaupin G; ok rek aptr kaup þín Cy. ¹⁷ þá mun sá: E, G; mun þá sá F; mun þá B; mun sá Cy. kaupahjediinn: F, B, Cy, G; hediinn E. ¹⁸ manna verstr víðfangs: F, B; hinn verstr víðfangs Cy; hinn vesti maðr E; manna verstr G. hánum: F, B, E, G; hánum þat er illt er Cy. ¹⁹⁻²⁰ til norðrárdals — kemr: F, B; til hrútafjarðar ok þaðan til laxárdals ok þar til, er þú kemr Cy; (til udeglemt) norðrárdals ok

- 20 'ok til laxárdals ok til þess er þú kemr á höskuldsstaði. þar skalt þú vera um nótt ok sitja útarliga ok drepa niðr höfði. höskuldr mun mæla, 'at ekki skyli eiga við kaupahjeðin, ok segja, at 'hann sje úvinveittr. síðan munt þú fara í braut
- 25 'um morgininn eptir ok koma á næsta bæ hjá 'hrútsstöðum. þar skalt þú láta falt smíðit ok hafa 'þat uppi af, er verst er, ok berja í brestina. 'búandi mun at hyggja ok mun hann finna brestina. 'þú skalt hnykkja af hánnum ok mæla illt við hann.
- 30 'hann mun segja, at þat sje ván, at þú gefiz hánnum 'eigi vel "er þú gefz öllum öðrum illa". þá skalt 'þú fljúga á hann, þó at þú sjer því úvanr; ok 'stíllt þó aflinu, at þú verðir eigi kenndr ok ekki 'sje grunat. þá mun sendr maðr á hrútsstaði at

svo til hrútafjarðar ok laxárdalsheiði ok til þess er þú kemr E; mgl. G. 21 nótt: F, Cy, G, samt uden tvívil B (da her ikke synes at have været plads til mere; nu er kun no tilbage); nóttina E. 22 ok drepa niðr höfði: F, B, Cy; drepa niðr höfðino G; mgl. E. 23 ekki skyli: F, B, G; menn skyli ekki Cy; ekki skyldi E. 23-24 ok segja, at hann sje: F, B (dog med er for sje), Cy, G (dog med ude-ladelse af ok); "ok er hann maðr E. 24 í (foran braut): F, Cy, E, G; á B. 25 eptir: F, B; mgl. Cy, E, G. koma: F, B, Cy, E; kom G. 27 af: B, Cy, G; allt F; mgl. E. er (foran verst): F, B, Cy, G; sem (m udeglemt) E. ok berja í brestina: F, B, E, G (í hvilken dog ok er udeglemt); ok bjóða bónda Cy. 28 búandi: F, B, Cy; enn bóndi E, G. at hyggja: F, B, Cy, G; "hejgia" at E. hann (foran finna): F, B, Cy, G; mgl. E. finna: F, B, E, G; finna á Cy. 29 hnykkja: F, B, E, G; grípa Cy. illt við hann: B, Cy; illa við hann F, E; til hans illa G. 30 segja: F, B, E, G; mæla Cy. þat: F, B, Cy, G; þess E. 31 öllum: F, B, Cy; mgl. E, G. 31-32 þá skalt þú: F, B; þú skalt Cy, E, G. 32 úvanr: F, B, Cy; ekki vanr E, G. 33 stíllt þó: F; stílltu þó Cy, E, G; stíllt þó vel B. 33-34 þú verðir — grunat: G, I (kun at I indskyder et overflødtigt þó foran kenndr); at þú verðir elgi kenndr F, B, Cy; elgi se grunat E. 34 sendr maðr: F, B, Cy, E; sent vera G, I. 34-35 á — hrúti: F, B, Cy, E;

‘segja hrúti, at betra mun at skilja ykk. hann 35
 ‘mun þegar senda eptir þjer; enn þú skalt ok
 ‘þegar fara. þjer mun skipat á hinn úæðra bekk
 ‘gegnt öndugi hrúts. þú skalt kveðja hann. hann
 ‘mun vel taka þjer ok spyrja, hvárt þú sjer norð-
 ‘lenzkr. þú skalt segja, at þú sjer eyfirzkr maðr. 40
 ‘hann mun spyrja, hvárt þar sje allmargir ágætis-
 ‘menn. “ærinna hafa þeir klækiskap” skalt þú segja.
 “er þjer kunnigt til reykjardals?” mun hann segja.
 “kunnigt er mjer um allt ísland” skalt þú segja.
 “eru í reykjardal kappar miklir?” mun hann segja. 45
 “þjófar eru þar ok illmenni” skalt þú segja. þá

eptir rútú ok sagt hánun G, I. 35 mun (*foran* at skilja): F, B (*her forskrevet n̄*), Cy; se E, G, I. 36 þegar senda eptir þjer: Cy, G, I. (*kun at G, I udelade þegar*); þegar senda eftir yðr E; þegar fara ok bjóða þer með ser F, B. 36-37 enn — fara: Cy; ok skaltu þá fara þegar G; ok skalt þú þá fara þangat I; ok skaltu þá þangat fara E; en þú munt þat þiggja (*jfr. næst foreg. anmærkn.*). þú skalt kveðja rút. hann mun svara þer F, B (*kun at B udelader þer*). 38 þú skalt kveðja hann: Cy, E, G, I; mgl. her F, B, (*jfr. næst foreg. anmærkn.*). 38-39 hann — þjer: Cy; hann mun því svara vel E; ok mun hann þá þer vel svara G, I, (*kun at G udelader þer*); mgl. F, B. 39 ok spyrja: Cy; spyrja mun hann G, I; hann mun spyrja F, B, E. sjer: F, B, G, I; ert Cy, E. 39-40 norðlenzkr: F, B, Cy; norðlenzkr maðr E, G, I. 40 þú (*foran* skalt): F, B, Cy, E; enn þú G, I. maðr: F, B, Cy, E; mgl. G, I. 41 allmargir: F, B, Cy, G, I; margir E. 41 ágætis-: E, G, I; ágætir F, B, Cy. 42 “ærinna — segja: F, G, I, (*kun at G, I have gnógan for ærinna*); “ærinna hafa (*dette ord temmelig afbleget, især det første a*) ooooo B; “ærit hafa þeir “klæðif ‘kap” skaltú segja E(I); þú mant segja, at ærinna elga þeir klækiskap Cy. 43 “er þjer — hann segja: Cy, E; hann mun spyrja, hvárt þer se nökkt kunnigt til reykjardals G, I, (*kun at G har reykjadals for reykjardals*); “er þer kunnigt um reykjardal?” man hann segja F. 44 “kunnigt — þú segja: F, Cy (*dog med land for ísland*), G (*dog med udeladelse af um*), I; þú skalt svara “mjer er kunnigt um allt land” E. 45 “eru — hann segja: F, E, G, I, (*kun at E, G have reykjadal for reykjardal*); mgl. Cy. 46 “þjófar — segja: F, Cy; þú skalt segja (s. E, sv [= svara] I) “þjófar (G tilføier miklir) eru þar ok illmenni” E, G, I.

- ‘mun hrútr hlæja ok þykkja gaman at. munuð it
 ‘þá tala um menn í austfirðingafjórðungi; ok skalt
 ‘þú öllum leggja nakkvat ámæli. tal ykkat mun
 50 ‘koma á rangárvöllu. þá skalt þú segja, at þar sje
 ‘sízt mannval, síðan mörðr gígja var dauðr. þú
 ‘skalt kveða vísur nakkvarar — því at þú ert skáld
 ‘gott — ok mun hrúti þykkja gaman at. hann
 ‘mun spyrja, hvat þú færir til þess, at eigi megi
 55 ‘koma maðr í stað hans. þú skalt því svara, at
 ‘hann var maðr svá vitr ok svá mikill laga-maðr ok
 ‘málafylgju “at aldri varð á um hans höfðingskap”.
 ‘hann mun spyrja, hvárt þjer sje nakkvat af kunnigt
 “hversu fór með okkr”. “kunnigt er mjer” skalt
 60 ‘þú segja “at hann tók af þjer konuna, enn þú
 “hafðir ekki”. þá mun hrútr svara “þótti þjer

47-48 munuð it þá tala: *Cy*; þit munuð tala *F, G, I*; þit munut hafa viðmæli *E*. 48 austfirðingafjórðungi: *F, Cy, E*; austfjörðum *G, I*. 49 öllum leggja: *E*; leggja öllum *G, I*; öllum finna *Cy*; fá (*uden til/friet dativ*) *F*. nakkvat: *F, E, G, I*; nokkor (*eller nøkkor*) *Cy*. 49-50 tal — rangárvöllu: *F*; tal ykkat mun koma til manna á rangárvöllo *Cy*; þar mun koma (*her indskyder G um men I til um*) tal ykkat, at þit munuð koma á rangárvöllu ok tala þar um menn *E, G, I*. 50 þá skalt þú: *F, Cy* (*í hvilken þú dog er udeglemt*); þú skalt *E, G, I*. 51-53 þú skalt — gaman at: *E*; kveð þá ok vísu nøkkura þá er rúti þikki gaman at — því at ek veit, at þú ert skáld *F*; *mgk. Cy, G, I*. 53 hann: *E, G, I*; r. *F, Cy*. 54 spyrja: *F, Cy, G, I*; spyrja þik *E*. færir: *G, I*; finnr *E*; finnr helst *F, Cy*. 55 koma maðr: *F, Cy, E, I*; maðr koma *G*. því svara: *F, Cy*; s. *E*; þat segja *G*; þat s. *I*. 56-57 svá mikill — málafylgju: *G, I* (*dog har denne membran of for ok*); svá mikill málafylgjumaðr *F, E*; málafylgjumaðr *Cy*. 57 aldri — höfðingskap: *Cy*; aldri yrði á um (*G, I udelade dette um*) höfðingskap hans *F, G, I*; engi fannst hans make *E*. 58 af kunnigt: *F*; kunnigt af *Cy, G, I*; kunnigt *E*. 59 okkr”: *F*; ykk merði” (*urigtigt for okkr merði*) *E*; þeim r. *Cy, G, I*. 61 hafðir ekki: *Cy, G*; hafðir (*sál. F, I*; hafizt [*feilskrævet for hafðist*] *E*) ekki at *F, E, I*. þá — svara: *F*; hann man þá svara *I*; s. r. *indskydes i E efter replikken*; *mgk. Cy, G*. þjer: *F, Cy, G, I*; þá *E*.

“ekki á verða fyrir hánun, er hann náði eigi sjenu
 “enn bjó þó til málit?” “hjer má ek þjer vel
 “svara” skalt þú segja “þú skoraðir hánun til
 “einvígis; enn hann var maðr gamall, ok rjeðu 65
 “vinir hans hánun, at hann berðiz eigi við þik.
 “ok drap svá niðr málinu”. “mæltu ek þat” mun
 hrútr segja “ok þótti þat heimskum mönnum sem
 “lög væri; enn málit mátti þó upp taka á öðru
 “þingi, ef hann hefði þrek til haft”. “veit ek þat” 70
 “skalt þú segja. hann mun þá spyrja þik “kannt
 “þú nakkvat í lögum?” “kunna þóttu ek norðr
 “þar” skalt þú segja “enn þó munt þú segja mjer
 “verða, hversu málit skyldi upp taka”. hrútr mun
 mæla “at hverju máli vill þú spyrja?” “at því” 75
 “skalt þú segja “er mik skiptir engu hversu upp

63 enn — málit: F, Cy, E, I, (*kun at E, I have ok for enn*); mgl. G.
 63-64 þjer vel svara: G, I; vel svara þer um (*þetta tilföier Cy*) F, Cy; vel til svara E. 64 skalt þú segja: F, Cy, E, I; mgl. G. hánun: Cy, E, G, I; hann F. 64-65 til einvígis: F, Cy; á hólum E; á hólum ok til einvígis við þik G, I (*dog er þik bortrevet i I*). 65 var maðr: Cy, E; var F; maðr G, I. 66 hánun: Cy, E; hánun þat F, G, I. 67 drap: G (*upersonlig*); drap þú Cy, draptú I; drápu F, E. svá: F, Cy, G, I; mgl. E. ek þat: Cy, E, G, I; ek þat víst F. 67-68 mun hrútr segja: F, E; man rú (*utydeligt*) ~ I; s. r. Cy, G. 68-69 þat heimskum — væri: F, E; heimskum mönnum sem þat væri lög Cy, G, I. 69 mállit mátti þó: G, I (*dog er þó utydeligt i I*); þó mátti mállit Cy; mátti þó mállit F; mállit mätte E. 71 þá: F, Cy, E; mgl. G, I. 71-72 “kannt þú nakkvat: F, E; hvárt þú kunnir nakkot Cy, G; hvárt þú kunnir I. 72 þóttu: F, Cy, G, I; þætta E. 73-74 þó — verða: F; þó muntú verða at segja mer E, G, I; þú verðr at segja mer Cy. 74 skyldi: G; ooo I (*hvor der formodentlig også har stået skyldi*); skal F, Cy, E. 74-77 hrútr — taka: G; (*först står her [i] en levnig af et bogstav, formodentlig den öerste del af et a*) man mæla, at hverju máli þú villir (*dette ord formörket*) spyrja (*næsten ulæseligt*) oooooooooo skiptir engu hversu upp skal taka I; r. man svara, at hverju máli þú vilt spyrja. “at því” skalt þú segja “at

“skal — taka fjárheimtuna unnar”. “stefna skal mál-
 “ínu svá at ek heyra á eða at lögheimili mínu”
 ‘mun hrútr segja. “stefn þú nú þá” skalt þú segja
 80 “enn ek mun í annat sinn”. þá mun hrútr stefna;
 ‘ok skalt þú at því vandliga hyggja, hver atkvæði
 ‘hann hefir. þá mun hrútr mæla, at þú skylir
 ‘stefna. þú skalt þá stefna; ok skal rangt svá at
 ‘eigi sje meir enn annat hvert orð rjett. þá mun
 85 ‘hrútr hlæja — ok mun hann þá ekki gruna — enn
 ‘mæla þó, at fátt sje rjett í. þú skalt kenna föru-
 ‘nautum þínum, at þeir hafi glapit þik. þá skalt
 ‘þú biðja hrút, at hann mæli fyrri þjer, ok at hann
 ‘leyfi, at þú stefnir í annat sinn ok mælir eptir
 90 ‘hánnum. hann mun leyfa þjer ok stefna sjálfr

“mik skiptir öngu hversu upp skal taka F; r. mun spyrja “at hverju
 “(dette ord urigtigt skrevet hversu) máli (utydeligt) villtu spurt hafa
 “(feilskrevet haf)?” “at því” skaltú s. “er mér skiptir (feilskrevet skilpir)
 “öngu hversu upp skal taka E; mgl. Cy. 77 fjárheimtuna: F, Cy, E
 (hvor dog kun fjárhe er tydeligt); feárheimtu (som det synes) I;
 mál G. 77-78 mállinu: F, Cy, G, I; mgl. E. 78 á: Cy, G, I; mgl. F,
 E. 79 mun hrútr segja: sál. her F, Cy; hvorimod E, G, I indskyde
 disse ord foran svá (linie 78). stefn — þá: Cy; stefn nú þá F; stefndú
 nú E, I; stefndo þú nú G (feilagtigt). 81 at því vandliga hyggja:
 G, I; at því hyggja vanliga (sál.) E; hyggja at því vandliga F, Cy.
 atkvæði: Cy, E, G, I; orð F. 82 skylir: F, Cy, G, I; skyldir E.
 88 þú skalt þá: F, G; þú skalt E; þá skaltú Cy, I. skal: F; stefna
 Cy, E; skal stefna G, I. 84 orð: F, E, G, I; mgl. Cy. 84-85 mun
 hrútr: F, Cy, E, G; hann I (hvor mun således er udeglemt). 85 hlæja:
 F, Cy, G, I; hlæja at E. þá (foran ekki): F, Cy, E, I; mgl. G.
 ekki gruna: Cy; ekki gruna þik F, E, G, I. 86 fátt: Cy, E, G, I;
 fátt eitt F. kenna: Cy, E, G, I; kenna um F. 87 hafi: F, E, G, I;
 hafa Cy. glapit þik: F, I; glapit fyrri þer G; afglapat fyrri þer Cy, E.
 87-88 þá — þjer: F, E (kun at E har mæla for at hann mæli), G, I;
 mgl. Cy. 88-90 at hann — hánnum: I; biðja, at hann leyfi, at þú
 mællir eptir (hánnum tilföier G) F, Cy, G; biðja, at hann leyfi þer at
 mæla eftir E. 90 leyfa þjer: Cy; þat leyfa þer F; leyfa þer þat E,
 G; lofa þat I. 90-91 sjálfr mállinu: F, Cy, E, I; mállino sjálfr G.

‘málinu. þú skalt þegar stefna eptir ok mæla þá
 ‘rjett ok spyrja hrút, hvárt rjett sje stefnt. hann
 ‘mun segja þjer, at eigi megi þat únýta. þá skalt
 þú mæla hátt, svá at förunautar þínir heyri “stefni
 “ek handseldri sök unnar marðardóttur”. enn 95
 ‘þegar er menn eru sofnaðir, þá skuluð jer upp
 ‘standa — ok fara hljóðliga — ganga út ok bera söðla
 ‘yðra í haga til hinna feitu hestanna ok ríða þeim
 ‘enn láta hina eptir. jer skuluð ríða upp ór bú-
 ‘fjárhögum ok vera þar þrjár nætr. svá nökkuru 100
 ‘mun yðvar leita farit lengi. síðan skuluð jer ríða
 ‘heim suðr — ok ríða um nætr enn liggja um
 ‘daga. enn vjer munum fara til þings ok veita

91 þú — stefna: *F, Cy*; enn þú skalt stefna þegar *E, I*; en þú skalt stefna *G*. mæla: *F, Cy, G, I*; stefna *E*. 92 hrút: *Cy*; þá r. *F, E*; þá *G*; *mgk. I*. rjett: *F, Cy, E, I*; *men G indskyder at over linien efter rjett (i stedet for at sætte det foran)*. sje: *F, Cy, E, G*; er *I*. 93 segja þjer: *G, I*; segja *E*; svara *F, Cy*. elgi megi þat: *E, G, I*; þat megi elgi *F, Cy*. 93-94 þá skalt þú: *F, E, G, I*; þú skalt *Cy*. 94 hátt, svá: *F*; lágt, svá *Cy, G, I*; svo lágt *E*. heyri: *F, Cy, G, I*; heyre einir (*noget afbleget*) *E*. 95-97 enn — standa: *E*; en þá er menn eru sofnaðir, skulut þer taka beisl yður ok söðulreiði *F*; þer skulut út taka beisl ok söðulreiði (*til dels forskrevet*) yður þá er menn eru sofnaðir *Cy*; þú skalt taka beisl ok söðulreiði. enn þá er menn eru sofnaðir, þá (*dette ord mgk. I*) skulo þer upp standa *G, I*. 97 ganga: *F, Cy*; ganga þá *G, I*; ok ganga þá *E*. bera: *F, E, G, I*; bera út *Cy*. 98 ok (*foran ríða*): *Cy, E, G, I*; *mgk. F*. þeim: *F, Cy, E, G*; heim *I*. 99-100 ór búfjárhögum: *F, Cy, E, G, I* — *men Cy indskyder foran disse ord ór byggðinni (ð udeglemt)*. 100-101 svá — lengi: *F*; svá lengi man yðvar (*y utydeligt og ð ulæseligt*) leita farit *I*; svá “nocko” lengi mun yðar leitat vera *Cy*; svá lengi mun yðvar leitað vera *G*; því at yðar mun leitat vera leingl *E*. 101 síðan skuluð jer: *G, I*; skalt þú þá *F, Cy, E*. 102 heim — ríða: *G, I*; heim suðr ok ríða jafnan *F*; heim jafnan *Cy*; syðr heim ok riðit *E*. liggja: *F, Cy, G, I*; sofit *E*. 103 vjer munum fara: *G, I*; ooo munu (*eller mun*) fara *E*; ver munum ríða *Cy*; ver munum þá ríða *F*. til þings: *Cy, E, G, I*; til þings í sumar *F*.

‘at málunum’. gunnarr þakkaði hánnum ok reið
105 heim fyrst.

23. Gunnarr reið heiman tveim nóttum síðar
ok tveir menn með hánnum. þeir riðu þar til er
þeir kvámu á bláskógaheiði. þar riðu menn í móti
þeim ok spurðu, hverr sá væri hinn mikli maðr,
5 er svá lítt var sýndr. förunautar hans sögðu, at
þar var kaupahjediinn hinn mikli. þeir svöruðu
‘eigi er þar hins verra eptir ván, er slíkr ferr fyrri’.
hjedinn ljet þegar sem hann myndi á þá ráða; enn
þó fóru hvárir leið sína. gunnarr fór með öllu
10 sem fyrir hann var lagt ok var á höskuldsstöðum
um nótt ok fór þaðan ofan eptir dal ok kom á

104 málunum: F, I; málinu Cy, E, G. hánnum: F, Cy; hánnum
ráðagerðina E, G, I. 105 fyrst: F, Cy, G, I (*her beskadtiget*);
aðann E.

23. 1 reið: F, E, G, I; riðr Cy. 2-4 þar — spurðu: F, Cy, (*kun
at F har þá for þar*); ok fundu þar menn, er fóro í mót þeim
(*disse sidste tre ord utydelige i I*). þeir (*mgk. G*) menninir spurðu
G, I; ok fundu þar menn. þeir spurðu menninnir (*snarere end
menninir*) E. 4 sá: F, Cy, G, I; *mgk. E*. 5 er — sýndr: F, Cy,
E, I (*i denne membran ere de tre sidste ord stærkt afblegede*);
mgk. G. förunautar: E, G, I; en förunautar F, Cy. sögðu: F,
Cy; s. E, G; sv. ok sögðu I. 6 var (*foran kaupahjedinn*): F, E, G, I;
væri Cy. hinn mikli: G, I (*kun at hinn er ulæseligt i I*); *mgk. F*,
Cy, E. svöruðu: E, I, (*men forkortet i begge*); s. F, G; kváðu Cy
(*se næst fölg. note*). 7 ‘eigi — verra: G, I; “eigi er þar illis E; at
þá var elgi hins verra F; þá elgi hins verra Cy. slíkr: F, E
(*r udeglemt*), I(?); hann Cy, G. ferr: G, I; fór F, Cy, E.
8 hjedinn: F, E; hann hjedinn G, I; hann Cy. þegar — ráða:
F, I; sem hann myndi þegar á þá ráða G; þegar sem hann
myndi ráða á þá (á þá *skrevet aða*) Cy; sem hann mundi á þá
ráða E. 8-9 enn þó: F, Cy, E; ok G; ooo I (*hvor der i övrigt neppe
synes at have stædet mere end i G*). 9 öllu: F, E; öllu ráði Cy, G, I.
10 fyrir hann var lagt: F, G, og *vistnok I* (*hvor ordene var lagt dog
ere bortrevne*); n lagði fyrir hann Cy; honum var ráð til gefit E.
var (*foran á*): F, Cy, G; ~~~ I; vóro E. 11 um nótt: F, Cy, G;
~~~ I; *mgk. E*. ofan eptir dal: Cy; ofan eptir dalnum F; ofan

næsta bæ hjá hrútsstöðum. þar ljét hann falt smíðit ok seldi þrjá smíðisgripi. búandi fann, at á var smíðinu, ok kallaði fals í. hjeðinn rjeð þegar á búanda. þat var sagt hrúti; ok sendi 15 hann eptir hjeðni. hann fór þegar á fund hrúts ok hafði þar góðar viðtökur. skipaði hrútr hánnum gegnt sjer. ok fór orðtak þeira sem njáll gat til. enn er talit kom á rangárvöllu ok hrútr frjetti þar at mönnum, þá kvað hjeðinn vísu þessa 20

menn eru sízt at sönnu

slíkt talar þjóð í hljóði

opt heyrt er þat eptir

öll á rangárvöllum.

mörð frá ek gígju gerðu

25

gunnhríðar margkunnar

enr var seima slöngvir

slíkr at spekð ok ríki.

rútr mælti þá 'skáld ert þú hjeðinn — enn hefir þú 'heyrt, hversu fór með okkr merði?' hjeðinn kvað 30 þá enn vísu

---

eptir 000 I; eptir dal G; ofann um dal E. 11-12 kom — hrútsstöðum: Cy, G; á inn næsta bæ hjá rútsstöðum E; kom á næsta bæ rútsstöðum F; 000 000 00000 bæ hrútsstöðum (*disse to ord noget afblegede*) I. 13-14 ok seldi — fals í: G, I; ok seldi þrjá smíðisgripi. bóndi fann brestina ok kallaði fals E; ok seldi sumt 00000 Cy; *mgl. F (vismok ved feiltagelse)*. 14 hjeðinn: F, E; hann G, I. 15 búanda: F, G, I; hann E. þat: F, G, I; þá E. 15-16 ok sendi hann: E, G, I; hann sendi F. 16 hann — hrúts: I; hann fór þegar á fund hans G; hann fór á fund hans þegar E; fór hann þegar á fund rúts F. 17 þar: E, G, I; *udeladt i F*. 18 gegnt: G, I; gagnvart F, E. 18-19 ok fór — til: G, I; ok fóru orð með þeim sem njáll gat til E; fóru orð þeira mjök sem n. sætlaði F. 19-20 enn er — berðiz: *sdl. (bortset fra varr. i versene)* F, E (*kun at E har ok er for enn er*; gunnarr vísu for hjeðinn vísu þessa; rútr mælti for rútr mælti þá 'skáld

- heyrt hafa ek hrings at bjartri
 hristi þráðs með ráðum
 jarðar undirgerðar
 35 álmr vænti ek þik rænti,
 rjeðu hodda hlæði
 haldendr við þik skjaldar
 áðr rauð seima sneiðir
 sverð at hann eigi berðiz.
 40 þá sagði hrútr hánun, hversu upp skyldi taka
 málit, ok stefndi fyrri málinu. enn hann mælti
 eptir ok stefndi rangt. þá brosti hrútr ok grunaði
 ekki. þá mælti hann, at hrútr skyldi stefna í
 annat sinn. svá gerði hrútr. hjeðinn stefndi þá
 45 í annat sinn ok stefndi þá rjett ok vitnaði undir
 förunauta sína, at hann stefndi handseldri sök
 unnar marðardóttur. hann fór til svefns um
 kveldit, sem aðrir menn. enn er hrútr var sofn-
 aðr, tóku þeir fōng sín ok höfðu til hesta sinna,

---

ert þú hjeðinn — enn; samt at den udelader hjeðinn kvað þá enn
 visu); *mgk. G, I.* 40-47 þá sagði — marðardóttur: *F* (der dog ikke
 har sagði men svaraði; se derimod de øvrige membraners læsemdder);
 þá s. r. honum, hversu upp skyldi taka málit, (herþá følger, i enden
 af en linie, omtrent 3 eller 4 ulæselige bogstaver, der synes udslattede
 med forsæt) ok stefndi hann (dette ord usikkert) fyrri málinu. enn hann
 mælti eptir ok stefndi í annat sinn ok stefndi handseldri sök unnar m. d.;
 ok heyrðu þat förunautar hans, er vottarner vóro *E*; ok stefndi r. fyrr
 mállino; ok hann sagði, hversu upp skyldi taka. heðinn mælti eptir ok
 stefndi annat sinn ok stefndi handseldri sök unnar m. d.; ok heyrðu
 þat förunautar hans, er váttar váro *I*; ok stefndi r. fyrr mállino; ok
 hann sagði hánun, hversu upp (skrevet uppi) skildi taka. heðinn
 mælti eptir ok stefndi í annat sinn ok stefndi handseldri sök unnar
 marðardóttur *G*. 47-48 hann fór — menn: *E, I*; hann fór til
 svefns, sem aðrir menn, um kveldit *F*; *mgk. G*. 48 enn er: *E, I*;
 enn þegar er *F, G*. 49 fōng sín ok höfðu: *G, I*; klæði sín ok
 vopn ok gengu út. söðlar þeirra höfðu varðveittir verit í smiðju ok

riða síðan yfir ána ok svá fram hjarðarholts megin, 50
 þar til er þraut dalinn, ok eru þar í fjöllum þeim
 millum haukadalsskarðs ok kvámu sjer þar, er eigi
 mátti finna þá fyrr enn riðit væri at þeim. söðlar
 þeira ok vápn höfðu varðveitt verit í smiðju, svá
 at þeir máttu sjálfir út ná. urðu því engir menn 55
 varir við brautferð þeira. þessa nótt öndverða
 vaknaði höskuldr á höskuldsstöðum ok vakði upp
 alla heimamenn sína. 'ek vil segja yðr draum
 'minn' segir hann 'ek þóttumz sjá hjarndýri mikit
 'ganga út ór húsunum — ok vissu ek, at eigi 60
 'fannz þessa dýrs maki — ok fylgðu því húnar
 'tveir, ok vildu þeir vel dýrinu. þat stefndi til
 'hrútsstaða ok gekk þar inn í húsinn. síðan vakn-
 'aða ek. nú vil ek spyrja yðr, hvat jer sáð til
 'hins mikla manns'. einn maðr svaraði hánum 65
 'þat sá ek, at fram undan ermi hans kom eitt

tóko þeir þá ok höfðu E; klæði sín ok vópn ok gengu út ok fóro F. 50 riða síðan: I; riðu síðan G; ok riðu þá E; ok riðu F. fram: F, G, I; mgl. E. 51 eru: F, G, I; vóro E. fjöllum þeim: E, G, I; fjöllumum F. 52 haukadalsskarðs: E, G, I; haukadals F. kvámu: F, E, I; kómu þeir G. þar. er: F, E, I; þar, sem G. 53 væri: F, G, I; var E. 53-56 söðlar — brautferð þeirra: I; mgl. F, E, G, (med hensyn til E má dog jevnføres noten til fong sín ok höfðu i linie 49). 56-57 þessa — höskuldsstöðum: G, I; höskuldr vaknaði á höskuldsstöðum þessa nótt öndverða E; höskuldr vaknar þessa nótt á höskuldsstöðum öndverða F. 57 upp: F; mgl. E, G, I. 60 út: F, G, I; mgl. E. húsunum: F, G, I; húsunum á hrútsstöðum E (uríðigt). 60-61 vísu — maki: F, E, I (kun at I har jafningi for maki); hefi ek elgi seð þessa dýrs jafningja G. 61 því: F; hánum E, G, I. húnar: F, E; hundar G, I. 62 vildu — dýrinu: F, E, I; "villdu" (dette ord, hvis sidste bogstav er utydeligt, synes til dels ud-raderet eller afgnedet, hvorved linien er bleven lidt kortere) || dýrinu G. þat stefndi: F, E; hann stefndi I; þeir stefndu G. 63 gekk: sðl. ikke alene F, E, I, men også G. 64 nú: F; enn nú E, G, I. sáð: F, E, I; "sáð" G (uríðigt). 65 hánum: F, G, I; höskuldr E. 66 ermi hans: E, G, I; erminni F.

‘gullhlað ok rautt klæði, enn á hinni hægri hendi
 ‘hafði hann gullhring’. höskuldr mælti ‘þetta er
 ‘engis manns fylgja nema gunnars frá hlíðarenda.
 70 ‘þykkjumz ek nú sjá allt eptir, ok skulu vjer nú
 ‘ríða á hrútsstaði’. þeir gengu út allir ok fóru á
 hrútsstaði ok drápu á dyrr. enn maðr gekk út ok
 lauk upp hurðinni. þeir gengu þegar inn. hrútr lá
 í lokrekkju ok spýrr, hverir komnir eru. höskuldr
 75 sagði til sín ok spurði, hvat þar væri gesta. hann
 svarar ‘hjer er kaupahjeðinn’. höskuldr mælti
 ‘breiðari mun um bakit; því at ek get hjer verit
 ‘hafa gunnar frá hlíðarenda’. ‘þá mun hjer slæg-
 ‘leiksmunr orðit hafa’ segir hrútr. ‘hvat er at
 80 ‘orðit?’ segir höskuldr. ‘ek sagða hánun, hversu
 ‘upp skyldi taka fjárheimtuna unnar, ok stefnda
 ‘ek mjer sjálfr, enn hann stefndi eptir; ok mun
 ‘hann þann hafa málartilbúnaðinn, ok er sá rjettr’.
 ‘mikill er vizkumunr orðinn’ segir höskuldr ‘ok
 85 ‘mun eigi gunnarr einn hafa um ráðit. njáll mun

67 rautt: F, I; rauð E og G, hvor klæði *altid* er plural. enn á hinni: E, G, I; á F. 68 höskuldr mælti: F, G, I; *mgl* E. 69 frá: F, E, G; at (*afbleget, men sikkert*) I. 70 ok skulu: E, G, I; skulu F. 71-73 gengu — inn: G, I (*kun at I har kómo for fóru*); fóro á rútsstaði ok drápu á dyr. maðr gekk út ok lauk upp hurðunne. þeir gengu þegar inn E; gerðu svá F. 74 spýrr: F; spurði E, G, I. eru: F; væri E, G, I. 75 svarar: — sv. (*meget afbleget*) I; s. F, E, G. mælti: G, I; s. F, E. 77 því — verit: G, I; því at ek get verit E; ek get verit munu F. 78 hjer: F, E; *mgl* G, I. 81 fjárheimtuna: E; fjárheimtu I; fjárheimtur G; málit F. 82 eptir: F, G, I; eftir sjálfr E. 83 þann hafa málartilbúnaðinn F; hafa þann málartilbúnaðinn E; hafa þenna málartilbúnað G; þann hafa málartilbúnað I. rjettr: F, E, G; rjettr s. r. I. 84 mikill — höskuldr: F, G, I; höskuldr sv. ‘mikill er orðinn’ v1/3t ‘munr ykkar E. 85 eigi — hafa: F; hann eigi einn hafa E; hann eigi hafa G, I, (*kun at G feilagtigt sætter hafa to gange, nemlig både foran og efter eigi*).

Þessi ráð hafa til lagit; því at engi er hans maki 'at viti'. Þeir leita nú hjeðins, ok er hann allr í brautu. Þeir sömnuðu liði ok leituðu þeira þrjá daga ok þrjár nætr ok fundu þá eigi. Gunnarr reið til haukadals ór fjallinu ok fyrir austan skarð ⁹⁰ ok svá til holtavörðuheiðar ok ljetti eigi fyrr enn hann kom heim. Hann fann njál ok sagði hánum, at vel hafði dugat ráðit.

24. Gunnarr reið til alþingis. Þeir hrútr ok höskuldr riðu ok til þings ok fjölmenntu mjök. Gunnarr sækir mál þetta á þingi. Hann kvaddi búa til máls — ok höfðu þeir hrútr ætlat at veita hánum atgöngu enn treystuz eigi. Síðan gekk ⁵ Gunnarr at breiðfirðingadómi ok bauð hrúti at hlýða til eiðspjalls síns ok framsögu sakar ok sóknargagna allra. Eftir þat vann hann eið ok sagði fram sök. Síðan ljet hann bera stefnuvætti —

⁸⁶ þessi — lagit: F, G; hafa (*det öfverste af h feilagtigt gennemstregtet*) þessi ráð til lagt I; ráðit til hafa lagit (*skrevet lag*) E. ⁸⁷ leita nú: F; leituðu E, G, I. hjeðins: F ("h."), G, I; hans (?) E (*forkortet*). er (*foran hann*): F; var E, G, I. allr: F, E, G; mgl. I. ⁸⁸ þeir sömnuðu: E, G, I; síðan sömnuðu þeir F. þeira: F, G, I; hans (*forkortet*) E. ⁸⁹ ok þrjár nætr: E, G, I; mgl. F. þá: F, G, I; hann E. ⁹⁰ til — fjallinu: E, G, I; suðr af fjallinu til haukadals F. fyrir austan: F, I; svo fyrir austann E; svá fyri vestan G. ⁹¹ svá: E, G, I; norðr F. ljetti — enn: G, I, (*kun at G har letto for ljetti*); til þess er F, E. ⁹²⁻⁹³ hann fann — ráðit: E, G, I, (*dog har E haf for hafði, medens G har höfðu for hafði og fölgelig ráðin for ráðit*); mgl. F.

24. ¹ alþingis: F, G, I; þings E. ² ok til þings: F, E; til alþingis G, I. ⁴ máls: F, E; dóms G, I. hrútr: F; bræðr þá G, I; mgl. E. ⁵ hánum: F, G, I; þeim E. treystuz: F; þeir treystuz E, G, I. ⁶ breiðfirðingadómi: F, E; vestfirðingadómi G, I. hlýða: F, E, I; heyra G. ⁷⁻⁸ sakar ok sóknargagna: F, E (*kun er gagna feilskrevet gagn i E*); sakar gagna G; sóknar gagna I. ⁹ sök: F, G; sök sína E, I. síðan ljet hann: F; þá let hann G, I; ok let E.

- 10 þá sakartökuvætti. njáll var eigi við dóminn. nú sótti gunnarr málit þar til er hann bauð til varna. hrútr nemndi vátta ok sagði únýtt málit ok sagði hann misst hafa þeira þriggja váttorða, er í dóminn áttu at koma — eitt þat er nemnt var fyrri rekkju-
 15 stokki, annat fyrri karldurum, þriðja at lögbergi. njáll var þá kominn til dómsins ok kveðz borgit munu geta málinu ok sökinni, ef þeir vildi þat þreyta. 'eigi vil ek þat' sagði gunnarr 'ek skal 'gera hrúti slíkan, sem hann gerði merði frænda
 20 'mínum. eða hvárt eru þeir bræðr svá nær, hrútr 'ok höskuldr, at þeir megi heyra mál mitt?' 'heyra 'megu vit' segir hrútr 'eða hvat vill þú?' gunnarr mælti 'þeir sje heyrandi vátтар, er hjá eru, at ek 'skora þjer, hrútr, til hólmgöngu. ok skalt þú berjaz
 25 'við mik í dag í hólmi þeim, er hjer er í öxará. 'enn ef þú vill eigi berjaz, þá greið þú út. fjeit 'allt í dag'. þá kvað gunnarr vísu

---

10 þá sakartökuvætti: F; mgl. E, G, I. dóminn: E, G, I; dóma F.
 11 er: F, E, I; at G. varna: F, E, G; varnar I. 12 únýtt málit: F, G; ónýtt málit fyrir honum E; at ónýtt var málit fyrir hánun I. ok (efter málit): F, G, I; mgl. E. 13 þriggja: F, E, I; mgl. G.
 14 þat: F, G, I; mgl. E. 14-15 fyrri rekkjustokki: F; fyrri reykkjustokki þeirra E, rekkjustokki þeira I (præpositionen udeglemt); við rekkjustokk G. 15 annat: F, E, I; þat annat G. 16 var þá kominn: F, E; kom þá G, I. dómsins: E, G, I; dóma F. kveðz: E, G, I; forkortet F. 17 munu: F (m lidt forskrevet); munda I; mgl. E, G. málinu ok sökinni: F; málinu E; sök G; sókn I. 18 ek skal: F, I; ek vil E; ok skal G. 19 slíkan: F; slíkan kost E, G, I. 20-21 hrútr ok höskuldr: F; mgl. E, G, I. 22 sje: F; eru E, G, I. 24 þjer — hólmgöngu: F; á þik til einvígis E, G, I. 24-25 skalt — mik: G, I; skulu vit berjaz F, E. 25 hólmi: E (hvor dette ord ser ud som "holme"), G, I; hólma F. 26 berjaz: E, G, I; berjaz við mik F. út: F, G, I; upp E. fjeit: F, G; fe I; mgl. E. 27-28 þá — grundar: sál. (bortset fra varianter i verset) F, E. (kun at F har sådan for þá);

þjer skal ek hrútr at hváru
 hefr óð í dag góðan
 skora á hólm ok hjálma 30
 hjaldruðr við mik skjalda
 þeir sje er hirðendr heyra
 hjeðins gáttar nú váttar
 auðs nema út vilir greiða
 ölr mund refils grundar. 35

síðan gekk gunnarr frá dóminum með öllu liði sínu.
 þeir höskuldr ok hrútr gengu ok heim. ok var
 málit hvártki sótt nje varit þaðan af. hrútr mælti,
 er hann kom inn í búðina 'þat hefir mik aldri
 'hent, at sá nakkvarr maðr hafi mjer einvígi boðit, 40
 'at ek hafa undan gengit'. 'þat munt þú ætla at
 'berjaz' segir höskuldr 'enn eigi skal þat, ef ek
 'ræð — því at eigi ferr þjer nær við gunnar, enn
 'merði myndi við þik — ok skulu vit heldr greiða
 'fjeit báðir saman gunnari'. síðan spurðu þeir 45

---

mgl. G, I. 36 dóminum: E, G, I; dómum F. liði sínu: E, G, I; sínu föroneyti F. 37 þeir — heim: F; þeir gengu heim höskuldr ok rútr E; þeir höskuldr-gengo heim G; *mgl. I.* 38 málit — af: F; þá málit síðan hvárki sótt ne varit I; málit hvorki varit ne sótt síðan E; málit hvárki varit ne sótt G. 39 inn: F, G, I; *mgl. E.* aldri: E, G, I; aldri fyrri F. 40 sá — boðit: I; nokkr maðr hafe mjer sá einvígi boðit E; nökkurr maðr hafi mer einvígi boðit svá G; nökkurr maðr hafi mer hólmgöngu boðit F. 41-43 'þat — ræð: F; 'þat muntú enn (*mgl. I*) ætla' a. höskuldr 'enn þat skal (*udeglemt I*) þó eigi vera. ekki skaltú berjaz við gunnar, ef þú vill mín ráð 'hafa G, I; 'eigi skaltú berjast við gunnar, ef þú vilt mín ráð hafa E. 43 gunnar: F; hann E, G, I. 44 myndi: F; *mgl. E, G, I.* 45 fjeit — gunnari: F, G; ooo]"ð' (*svarere end ð*) .g." I (*rimeligris* = báðir [*ikke fed*] gunnari) G; fed báðir saman E. síðan: F; hættu þeir þá talinu. síðan E; hættu þeir síðan talino. enn er þeir kómu í búð G, I.

bræðr búendr, hvat þeir vildi til leggja. þeir
 svöruðu allir, at þeir myndi til leggja slíkt sem
 hrútr vildi. 'göngum þá' segir höskuldr 'til búðar
 'gunnars ok greiðum af höndum fjeit'. þeir gengu
 50 til búðar gunnars ok kölluðu hann út. hann gekk
 út í búðardyrrnar ok menn með hánun. höskuldr
 mælti 'nú er at taka við fjenu'. gunnarr mælti
 'greiði nú þá. ek em búinn við at taka'. þeir
 greiddu fjeit allt vel af hendi. þá mælti höskuldr
 55 'njót þú nú sem þú hefir aflat'. gunnarr kvað þá
 visu þessa

auðs munu æskimeiðar
 óttlaust fyri því njóta
 hægs at hvergi ljúgum
 60 hjörþings til penninga.
 ferr enn vitnis varrar
 vjer rjóðum þá fljóði
 verr enn oss ok errinn
 álmr braustr funa hjálma.

⁴⁶ bræðr: *F*; *mgf. E, G, I.* vildi: *F, I*; vildo *E, G.* þeir: *F*; enn þeir *E, G, I.* ⁴⁷ svöruðu: *E, G*; s. *F, I.* allir: *F, G, I*; *mgf. E.* myndi: *I*; mundo *G*; vildi *F*; vildu *E.* slíkt: *F, E, G*; hverr slíkt *I.* ⁴⁸⁻⁴⁹ 'göngum — gunnars: *F*; 'göngum ver þá til' s. höskuldr *E*; 'göngom ver þá' s. höskuldr *I*; 'göngo vit þá' s. höskuldr *G.* ⁴⁹ af höndum: *F*; *mgf. E, G, I* ⁴⁹⁻⁵⁰ þeir — hann út: *E, G, I*; var þá sagt gunnari *F.* ⁵¹ út í: *F, G, I*; í *E.* búðardyrrnar: *F*; dyrrnar *E, G, I.* ok menn með hánun: *E, G, I*; *mgf. F.* ⁵¹⁻⁵² höskuldr mælti: *F, G, I*; *mgf. E.* ⁵²⁻⁵³ gunnarr — þá: *F, E* (*dog greiðit for greiði*), *I*; 'greiðto nú þá' s. *G.* ⁵³ ek em: *G, I*; em eg nú *E*; því at ek em nú *F.* ⁵³ nú: *G, I*; *mgf. F, E.* aflat': *F, G*; aflat' s. höskuldr *E*; aflat' s. hann *I.* ⁵³⁻⁵⁴ gunnarr — hjálma: *sál. (bortset fra varianter i verset) F, E* (*kun at E udelader þessa*); 'vel munom ver njóta' s. *G.* 'því at 'sönn er fjárheimtann' *G*; 'vel muno vær njóta — því at sönn er 'fjárheimtan' s. *G, I.*

þeir 'illa mun þjer launat vera' segir hrútr. 'ferr þat 65
 'sem má' segir gunnarr. þeir höskuldr gengu heim
 til búðar sinnar, ok var hánnum mikit í skapi ok
 mælti til hrúts 'hvárt mun gunnari aldri hefnaz
 þessi újafnaðr?' 'eigi mun þat' segir hrútr 'hefnaz
 'mun hánnum víst, ok mun oss verða í því engi 70
 'hefnð nje frami. enn þó er þat líkast, at hann
 'snúiz til várrar ættar um vinfengit'. hættu þeir
 þá talinu. gunnarr sýndi njáli fjeit. njáll mælti
 'vel hefir nú vegnat' sagði hann. 'ok hefir af
 'þjer til leitt' segir gunnarr. menn riðu heim af 75
 þingi, ok hafði gunnarr hina mestu sæmð af mál-
 inu. gunnarr færði fjeit allt unni, ok vildi hann
 ekki af hafa — enn kveðz meira heimta þykkjaz eiga
 at henni síðan, eða at hennar frændum, enn at
 öðrum mönnum. hón kvað þat svá vera. 80

25. Valgarðr hjæt maðr. hann bjó at hosi
 við rangá. hann var sonr jörundar goða, hrafns-

65 'illa — hrútr: E (þjer forkortet som þeir), G, I; r. svaraði 'illu
 'mon þer launat verða F. ferr: F, G, I; fari E. 66 heim: F, G, I;
 mgl. E. 67 hánnum: sðl. (ikke höskuldi) alle membranerne (F, E,
 G, I). 68 'hvárt mun gunnari: F, G, I; hvert gunnare mundi E.
 70 vist: F; mgl. E, G, I. oss verða: F, E; oss vera I; mgl. G
 (hvor der først er skrevet hánnum, men siden udprykket). 71 hefnð
 nje frami: F, G, I; frame ne hefnð E. 72 vinfengt: F, G, I; vin-
 feingi E. 72-73 hættu þeir þá: F, G, I; þá hættu þeir E. 73 njáll:
 G, I; hann F, E. 74 sagði: G; s. F, E, I. 74-75 ok hefir --- leitt: F;
 ok hefir af þjer leitt E; af þer hefir til leitt I; af þer hefir til
 blotiz G. 75-76 heim af þingi: G, I; heim nú af þinginu F; af
 þinginu E. 76 ok hafði: F; hafði E; sekk G, I. sæmð: F, E;
 virðing G, I. 76-77 mállinu: F, E, I; þesso máli G. 77 fjeit allt
 unni: F; allt seð unne E; unni allt felt I; unni felt G. 78 kveðz: E;
 kvez eller kvaz F; kallaðiz G, I. heimta þykkjaz: F, G, I;
 þikkjaz heimta E. 79 eða at: I; eða G; ok að E; ok F. 80 kvað
 — vera: F; kvez þetta jafnan muna skyldo E, G, I.

-sonar hins heimiska, valgarðs-sonar, æfars-sonar, vemundar-sonar orðlokars, þórólfs-sonar vaganefs, 5 þrándar-sonar hins gamla, haralds-sonar hilditannar, hræreks-sonar slöngvanbauga. móðir haralds hilditannar var auðr, dóttir ívars víðfaðma, hálfðanar-sonar hins snjalla. bróðir valgarðs hins grá var úlfr örgoði, er sturlungar eru frá komnir ok odda- 10 verjar. úlfr örgoði var faðir svarts, föður loðmundar, föður sigfúss, föður sæmundar hins fróða. loðmundr svartsson var faðir gríms, föður svertings, föður vígdísar, móður sturlu í hvammi. enn frá valgarði er kominn kolbeinn ungi. þeir bræðr 15 úlfr örgoði ok valgarðr hinn grái fóru at biðja unnar, ok giptiz hón valgarði án ráði allra frænda sinna. enn þat þótti gunnari illa ok njáli ok mörgum öðrum; því at valgarðr var maðr grályndr ok

23. ² hrafns: E, G, I; rannvís F. ³ hins: E, G, I; mgl. F. ⁴ vemundar: F, G, I; hámundar E. orðlokars: F, E, I; mgl. G. ⁵ haralds-sonar: F, E, I; hræreks-sonar, haralds-sonar G. hilditannar: F, E, G, I; men efter dette ord indskyder G "hrekf." s., hálfðanar s., fróða s.; medens I tilføier i nederste margen uden henvisningstegn

hnöggvanbauga
hálfðanar s.
fróða s. hræreks
slön

hvilke ords bestemmelse uden tvivl har været at træde i stedet for hræreks-sonar slöngvanbauga. ⁹⁻¹⁰ sturlungar — oddaverjar: G, I; oddaverjar eru frá komnir F, A, E. ¹¹ hins: A, E, G, I; mgl. F. ¹²⁻¹³ loðmundr — hvammi: G, I; mgl. F, A, E. ¹³⁻¹⁴ enn — ungi: F, A, E; kolbeinn ungi er ok kominn frá valgarði G, I. ¹⁵ fóru: F, A, E, I; fara G. ¹⁶ unnar: F, A, E; unnar marðardóttur G, I. ¹⁶⁻¹⁷ án — sinna: F, A; án frænda ráði E; fyrir utan ráð allra frænda sinna G, I. ¹⁷ enn — gunnari: F, A, E; gunnari líkaði þat G, I. ok njáli: F, A (som det synes, skönt kun ok er læseligt), I; ok svá njáli E, G. ¹⁸ mörgum öðrum: F, A (som det synes), G, I; mörgum öðrum frændum hennar E. valgarðr: G, I; hann F, A.

úvinsæll. þau gátu sjer son, er mörðr hjet; ok er sá lengi við þessa sögu. þá er hann var full- 20 kominn at aldri, var hann illa til frænda sinna ok einna verst til gunnars. hann var slægr í skapferðum ok illgjarn í ráðum.

Nú skal nemna sonu njáls. skarpheðinn hjet hinn ellsti. hann var mikill maðr vexti ok styrkr, 25 vígr vel, syndr sem selr, manna fóthvatastr, skjótráðr ok örugg, gagnorðr ok skjótorðr ok skáld gott, enn þó löngum vel stilltr. hann var jarpr á hár — ok sveipr í hárinu —, eygðr vel, fülleitr ok skarp-leitr — liðr á nefi ok lá hátt tanngarðrinn —, munn- 30 ljótr nakkvat ok þó manna hermannligastr. grímr hjet annarr sonr njáls. hann var svartr á hár ok þó friðari sýnum enn skarpheðinn ok var bæði mikill ok sterkr. helgi hjet hinn þriði sonr njáls.

E. maðr: *F, A*; *mgl. E, G, I.* ¹⁹ sjer: *F, A, G, I*; *mgl. E.* ²⁰ sá: *F, A*; hann *E, G, I.* ²⁰⁻²¹ þá — var hann: *F, A* (*kun at A har aldri sínum for aldri*); enn er mörðr var fullkominn at aldri, þá var hann *G, I*; hann var *E.* ²¹⁻²² ok einna: *A, E, G, I*; ok þó einna *F.* ²²⁻²³ slægr í skapferðum ok: *E, G, I*, (*kun at E har slægr mjög for slægr*); slægr maðr í skaplyndi en *F*; slægvltr maðr ok *A*.

²⁶ vígr vel: *A, E, G, I*; vel vígr *F.* syndr: *F, A, G, I*; ok syndr *E.* manna fóthvatastr: *F, A*; nær manna fóthvatastr *E*; skjótr á fæti, svá at hann var (*I tilföier nærsta*) manna fóthvatastr *G, I.* skjótráðr: *A, E, G, I*; ok skjótr *F.* ²⁷ ok örugg: *F, A* (*som det synes*), *G, I*; *mgl. E.* gagnorðr: *F, A, G, I*; ok gagnorðr *E.* ok skáld gott: *F*; *mgl. A, E, G, I.* ²⁸ þó löngum: *F, A, E*; optast *G, I.* vel stilltr: *F, A, G, I*; "stillu" (!) vel *E.* ²⁹ ok (*foran sveipr*): *F, A, G, I*; ok var *E.* eygðr: *A* (*temmelig afbleget*), *E, G*; augðr *F, I.* ³⁰ nefi: *F, A, G, I*; nefinu *E.* ³¹ nakkvat: *A, E, G, I*; mjök *F.* ³² sonr njáls: *F*; *mgl. A, E, G, I.* ³²⁻³³ svartr — bæði: *I*; svartr á hár ok þó friðar sýnum ok var bæði *G*; dökk (*dette ord temmelig afbleget*) á hár ok friðari sýnum en skarph. *A*; dökk (*dette ord ogsá her temmelig afbleget*) á hár, friðr sýnum *E*; friðr sýnum ok hærðr vel, dökk á hár ok friðari sýnum en skarpheðinn *F*

35 hann var friðr maðr sýnum ok hærðr vel. hann
 var sterkr maðr ok vel vígr. hann var vitr maðr
 ok stilltr vel. allir váru þeir úkvángaðir synir
 njáls. höskuldr hjet hinn fjórði sonr njáls. hann
 var laungetinn. móðir hans hjet hróðný ok var
 40 höskuldsdóttir, systir ingjalds frá keldum. njáll
 spurði skarphjeðin, ef hann vildi kvángaz. hann
 bað föður sinn ráða. bað njáll þá til handa hánnum
 þórhildar, dóttur hrafns ór þórólfsfelli — ok átti hann
 því þar annat bú síðan. skarphjeðinn fjekk þór-
 45 hildar ok var þó vistum með föður sínum. til
 handa grími bað hann ástriðar af djúpárbakka.
 hón var ekkja ok auðig mjök. grímr fjekk hennar
 ok var þó með njáli.

26. Ásgrímr hjet maðr. hann var elliða-
 gríms-son, ásgríms-sonar, öndóttis-sonar kráku.
 móðir hans hjet jórunn ok var teits-dóttir, ketil-
 bjarnar-sonar hins gamla frá mosfelli. móðir teits

35 friðr — hærðr vel: *F, A, G, I*, (*kun at F og G udelade maðr*);
 hærðr vel ok friðr sýnum *E*. 35-36 hann — vígr: *G, I*; hann var
 (*udeglemt F*) styrkr (*sðl. F*; sterkr *A*) maðr ok vígr vel *F, A*; sterkr
 maðr ok vígr vel *E*. 37 þeir: *F, E, G, I*; þá *A*. úkvángaðir: *F, A*,
G, I; ókvæntir *E*. 38 sonr njáls: *F, A, E*; njáls son *G, I*. 39 hjet:
A (afbleget), *E (over linien)*, *G, I*; var *F*. 40 frá: *F, E, G*; at *A, I*.
 42 bað njáll þá: *G, I*; bað *n. A*; bað hann þá *F*; *n. bað E*.
 43 hrafns: *A, G, I*; rannviss *F*; raums *E (som det synes)*. 45 var þó
 — sínum: *F, A, I*, (*kun at F tilføier til enda efter sínum*); var hann
 þó vistum með föður sínum *E*; váro þó vistum með *n. G*. 45-46 til
 — hann: *A, E, G, I*; grímr bað *F*. 47 hón var: *A, E, G, I*; ok var
 hón (*after hón et udprikket hánnum*) *F*. grímr: *F*; hann *A, E, G, I*.
 48 var þó: *F*; váro þau *A, E, G, I*.

26. ¹ hann: *F, A, E*; ok *G, I*. ² ásgríma-sonar: *F, E, I*; *agl.*
A, G. kráku: *F, A, E, G*; kraka *I*. ³ ok: *F, G, I*; hón *A, E*.
 teits-dóttir: *F, A*; dóttir teits *E, G, I*. ⁴ teits: *F, A, E*; hans *G, I*.

var helga, dóttir þórðar skeggja, hrapps-sonar, 5
 bjarnar-sonar bunu, gríms-sonar hersis ór sogni.
 móðir jórunnar var álof, dóttir böðvars hersis,
 víkingakára-sonar. bróðir ásgríms elliðagríms-sonar
 hjet sigfúss. hans dóttir var þórgerðr, móðir
 sigfúss, föður sæmundar hins fróða. gaukr trandils- 10
 son var fóstbróðir ásgríms, er fræknastr maðr hefir
 verit ok bezt at sjer görr. þar varð illa með
 þeim ásgrími; því at ásgrímr varð banamaðr gauks.
 ásgrímr átti tvá sonu, ok hjet hvárrtveggi þórhallr.
 þeir váru báðir efniligir menn. grímr hjet ok sonr 15
 ásgríms, enn þórhalla dóttir. hón var kvenna
 fríðust ok kurteisust ok vel at sjer gör í öllu.
 njáll kom at máli við helgá son sinn ok mælti
 'hugat hefi ek þjer kvánfang, frændi, ef þú vill at
 'mínu ráði gera'. 'þat vil ek víst' segir hann 'því 20

⁵ var helga: F, A, E; het jórunn G, I. skeggja: F, E, G, I:
 "flegia .f." A. hrapps-: F, G, I; rafns A, E. ⁶ gríms — sogni:
 F; mgl. A, E, G, I. ⁷ álof, dóttir: A, G, I; ólof, ár"bot" (*feilskrævet*
for ólof árbót, dóttir) F; orný, dóttir E. ⁸⁻⁹ elliðagrímssonar: F, E,
 G, I; mgl. A. ⁹ var (*foran þórgerðr*): F, A, G, I; hjet E. ¹¹ ásgríms:
 F, A; ásgríms elliðagrímssonar E, G, I. ¹¹⁻¹² fræknastr — verit:
 A, E; einn (*forakrævet*) maðr hefir fræknastr verit I; einn maðr hefir
 verit fræknastr G; fríðastr maðr hefir verit F. ¹³ ásgrími: A, E,
 G, I; mgl. F. varð — gauks: A, E, G, I, (*kun at E har urigtigt*
ásgrím for ásgrímr og gautz [d. e. gauts] for gauks); drap gauk F.
¹⁴ þórhallr: F, A, G, I; þeirra hallr E. ¹⁵ báðir: F, A, E, G; mgl. I.
¹⁷ fríðust: F, E, G, I; vænst A (*hvor dog kun væ er fuldkommen*
tydeligt). ok kurteisust: E, G, I, *ligesom også A — der her er ulæ-*
selig — synes at have plads for disse ord; mgl. F. gör: E; mgl. F, G,
 I; A ulæselig. í öllu: A (*hvor dog kun "öllu" er synligt*), E, G, I;
 mgl. F. ¹⁸ helga son sinn: E, I; son sinn helga F, G; ~ A. ok
 mælti: I; mgl. F, E, G; A ulæselig. ¹⁹ hugat: F, G, I; ~ A;
 hugat E. frændi: E, G, I; mgl. F; A ulæselig. ¹⁹⁻²⁰ at mínu
 ráði gera: A (*hvor dog at er ulæseligt*), E, G, I; mínu ráði
 fylgja F.

‘at ek veit, at bæði er, at þú vill vel, enda kannst þú vel. eða hvar hefir þú á stofnat?’ njáll svaraði ‘vit skulum biðja dóttur ásgríms elliðagrimssonar; því at sá er kostr beztr’.

27. Lítlu síðar fara þeir ok báðu konunnar — riðu vestr yfir þjórsá ok fóru þar til er þeir kvámu í tungu. ásgrímr var heima ok tók við þeim vel — ok váru þar um nóttina. enn um daginn 5 gengu þeir á tal. þá vakði njáll til um bónorðit ok bað þórhöllu til handa helga syni sínum. ásgrímr svaraði því máli vel ok sagði eigi þá menn vera, at hann væri fúsari við at kaupa enn þá. síðan töluðu þeir um málit; ok lauk svá, at ásgrímr 10 festi helga dóttur sína, ok var kveðit á brúðhlaupsstefnu. gunnarr var at veizlu þessi ok margir

21-22 at bæði — þú vel: F; at (*ulæseligt* í A) þú munt bæði (*mgl. G*) kunna vel ok vilja vel (*dette vel ulæseligt* í A, *men har vistnok stædet der*) A, G, I; attú munt bæði kunna vel ok vilja E. 22 njáll svaraði: —n. sv. I; *mgl. F, A, E, G.* 23 vlt: F, A, E, G; *mgl. I.* 24 er kostr: F, A, G, I; kostr er E.

27. ¹ fara — konunnar: A (*kun at det er usikkert, om her står fara eller fóru*), G (*der dog har biðja for báðu*), I; kvámu þeir ok báðu konunnar E; *mgl. F.* ² riðu: A (*noget afbleget*), E, G, I; F tilføier *naturligvis* þeir *efter* riðu. vestr: E, G, I; *~ A*; út F. ok (*foran fóru*): F, A, G, I; *mgl. E.* fóru: F, A, E; fara G, I. ³ var heima ok: F, A, G, I; *mgl. E.* ³⁻⁴ við þeim vel: F, E; vel við þeim A, G, I. ⁴ váru: F, A, G; váro þeir E, I. daginn: F, A, E, I; morgninn G. ⁵ bað: F, A, G, I; báðu E. helga: F, A, G, I; *mgl. E.* ⁷ svaraði: F; sv. E, I; s. A, G. máli: A; *mgl. F, E, G, I.* ⁷⁻⁸ sagði — vera: F (*hvor det første verbum dog blot er udtrykt ved "f."*); kvað elgi vera þá menn A; kvað elgi þá menn E, I; "kvað" elgi vita þá menn G. ⁸ at (*foran hann*): A, E, G, I; er F. fúsari: F, A, E, I; fúsari til G. við at kaupa: F, A, G, I; at kaupa við E. ⁹ síðan — þeir: A, E, G, I; þeir töluðu þá F. ¹⁰ festi: F; fastnaði A, E, G, I. dóttur sína: F; konuna A, E, G, I. var kveðit á: F; kveðit á E, G, I; var á kveðit A. ¹¹ -stefnu: F, G, I; *~ A*; stefna E. var (*efter gunnarr*): F, E, G, I; "fat" (*som det*

aðrir hinir beztu menn. enn eptir veizluna bauð njáll þórhalli ásgrímssyni til fósturs. ok fór hann til hans ok var með hánum lengi síðan. hann unni meira njáli enn föður sínum. njáll kenndi 15 hánum lög svá at hann varð mestr lögmaðr á íslandi.

28. Skip kom út í arnarbælisós — ok stýrði skipinu hallvarðr hvíti, víkverskr maðr. hann fór til vistar til hlífðarenda ok var með gunnari um vetrinn — ok bað hann jafnan, at hann skyldi fara utan. gunnarr talaði fátt um ok tók á engu úlík- 5 luga. ok um várit fór hann til bergþórshváls ok spurði njál, hvje ráðligt hánum þætti, at hann færi utan. 'ráðligt þykki mjer þat' segir njáll 'munt þú þjer þar vel koma, sem þú ert'. 'vill þú nakkvat 'taka við fjárfari mínu' segir gunnarr 'meðan ek 10 'em í brautu? því at ek vil, at kolskeggr bróðir minn

synes) A. þessal: F; þeir A, E, G, I. 12 aðrir: F, A (som det synes), G, I; mgl. E. menn: F, A, E, G; mgl. I. enn: A (temmelig afbleget), E, G, I; mgl. F. 13 þórhalli — fósturs: A (þórh ulæseligt), E, G, I; helm (til udeglemt) fósturs þórhalli syni ásgríms F. 13-14 ok fór — ok var: A (hvor dog en del af disse ord er temmelig afbleget), G, I; ok fór hann með honum ok var E; ok var hann F. 14 hánú: A, E, G, I; njáll F. 15 meira — sínum: F, A, E, I; mikit njáll G. 16 varð: F, A, G, I; "f" (= var) E. 17 íslandi: A, E, G, I; íslandi um þeira daga F.

28. 1 út: F; af hall (hvorefter kom gentages) E; mgl. A, G, I. 2 skipinu: F, A; því E; mgl. G, I. 4 at hann: F, E, G, I; at gunnarr A (noget afbleget). 4-5 fara utan: F, A, E, G; utan fara I. 5 fátt um: F, G, I; um fátt (lidt afbleget) A; um þat fátt E. 6-7 ok spurði njál: A; ok spurði (spyr G) njál eptir E, G, I; at finna njál F. 7 hvje: A, E, I; hversu F, G. 9 þjer — koma: A (hvor dog vel er temmelig afbleget og koma næsten ulæseligt), E, G, I; þar þikja sæmdarmaðr F. sem þú ert: F, A, E, G; mgl. I. 10 fjárfari: F, A (meget afbleget), G, I; fjárfarði E. segir Gunnarr: G, I; mgl. F, A, E. 11 í: F, A, E, I; á G. 11-12 vill — fari: F; vil láta (begge

‘fari með mjer; enn ek vilda, at þú sæir um
 ‘búið meðan með móður minni’. ‘ekki skal þat
 ‘við nema’ segir njáll ‘allt skal ek styðja þik um
 15 ‘þat, er þú vill’. ‘vel mun þjer fara’ segir gunnarr.
 riðr hann þá heim. austmaðr kom enn á tal við
 gunnar, at hann myndi útan fara. gunnarr spýrr,
 ef hann hefði nakkvat siglt til annarra landa. hann
 kveðz siglt hafa til landa þeira allra, er váru
 20 meðal norvegs ok garðaríkis ‘ok svá hefi ek siglt
 ‘til bjarmalands’. ‘vill þú sigla með mjer í austr-
 ‘veg?’ segir gunnarr. ‘þat vil ek víst’ segir hann.
 síðan rjeð gunnarr útanferð sína með hánum. njáll
 tók við öllu fjárfari gunnars.

---

disse ord meget afblegede) kolskegg bróður minn fara A; sætla at
 (mgl. E) láta kolskegg bróður minn fara E, I; sætla, at kolskegg
 bróðir minn skull fara G. ¹³ búið meðan: F; búið A, G, I; mgl. E.
 þat (foran við): F; þetta A, E, G, I. ¹⁴ allt — um: F (hvor þik er
 forkortet þ^e, men har ved sammenstød med træk fra linien oven over
 fædet lighed med þ^e); allt skal ek stunda A, I; allt skal ek stunda
 þer G; ok skal ek allt stunda E. ¹⁵ mun: F, A, G, I; má E.
¹⁶ riðr: F; reið A, E, G, I. þá: F, A, E, I; mgl. G. austmaðr:
 F, A, E; hallvarðr G, I. enn á tal: A, E, G, I; at máli F. ¹⁷ at
 hann myndi: F, G, I; at hann skyldi E; ok bað, at hann mundi
 A. útan fara: F, A, E, I; fara utan G. spýrr: A; spurði F (?),
 E, I; s. G. ¹⁹ kveðz: E, G, I; “q” (tegnet over q utydeligt) A; usikkert
 F (hvor ordet er stærkt forskrevet). siglt hafa: G, I; hafa siglt F,
 A, E. til (foran landa): G, I; meðal F, A, E. landa þeira allra:
 A, E, I; allra þeira landa G; allra þeira F. váru: F, A, E, G;
 ero I. ²⁰ meðal: F, A, I; í millum E; á millit G. ²⁰⁻²¹ ‘ok svá —
 ‘bjarmalands’: F, A (noget afbleget, samt med indskydelse af ok foran
 siglt), E; ‘siglt hefi ek ok til bjarmalands’ s. hann G, I. ²¹⁻²² ‘vill
 — gunnarr: F, I; ‘viltu þá sigla í austrveg með mer?’ s. g. G;
 ‘viltu sigla með mer?’ s. g. ‘í austrveg?’ A (hvor dog disse ord for en
 stor del ere temmelig afblegede og slutningen deraf så godt som ulæ-
 selig), E. ²² víst: F, A, E; mgl. G, I. ²³ sína: A (?), E; s. F, I; sinni
 G. ²⁴ öllu: F, A (utydelig), G, I; mgl. E.

29. Gunnarr fór útan ok kolskeggr bróðir hans með hánum. þeir sigldu til túnbergs ok váru þar um vetrinn. þá var orðit höfðingjaskipti í norvegi. var þá dauðr haraldr gráfeldr ok gunnhildr. rjeð þá ríki hákon jarl sigurðarson, hákonar-sonar, grjótagarðs-sonar. móðir hans hjet bergljót ok var dóttir þóris jarls þegjanda. móðir hennar hjet álof árbót ok var dóttir haralds hins hárfagra. hallvarðr spurði gunnar, ef hann vildi ráðaz til hákonar jarls. 'eigi vil ek þat' segir gunnarr. 'átt þú nakkvat langskip?' segir gunnarr. 'á ek tvau' segir hallvarðr. 'þá vilda ek, at vit færим í hernað' segir gunnarr 'ok rjeðim menn til með okkr'. 'þat vil ek þá' segir hallvarðr. síðan fóru þeir til víkrinnar ok tóku þar skip tvau ok bjogguz þaðan. 15

1-2 bróðir hans: A, E, G, I; mgl. F. 2-3 sigldu — þar: F, A, E; váro í túnsbergi G, I. 5 ríki: F, A, E ("ríki"); ríkino G, I. jarl: E, G, I; jarl hinn illi F; mgl. A. 5-6 hákonar-sonar, grjótagarðs-sonar: F; hákonar s. hins gamla, grjótagarðs s. E; faðir (foran dette ord er sigurðr sikkert udeladt ved forglemmelse) hans var hák. s. grjótagarðs s. A; sigurðr faðir hans var son hákonar jarls grjótagarðs s. G, I. 6 hans: E, G, I; hákonar F, A. hjet: A, E, G, I; var F. 7 ok var: A, E, I; mgl. F, G (se næst fölg. note). dóttir þóris jarls: F, A, E, I; mgl. G (jfr. næst foreg. note). þegjanda: I; mgl. F, A, E, G (jfr. de to næst foreg. noter). 8 hjet (foran álof): A, G, I; var F, E. ok: A, E, G, I; hón F. hins: F, A, E; konungs I; mgl. G. 9 spurði: A, E, G, I; spyrr(?) F. ef: F, A, E, I; hvárt G. 11 nakkvat: F, E, G; nökkur A, I. tvau: F, A, G, I; mgl. E. 12 hallvarðr: E, G, I; hann F, A. 12-15 þá — þaðan: F (dog med farim for færим), A (dog med udeladelse af segir gunnarr, med "ock" for okkr, samt med udeladelse af þá foran segir hallvarðr); 'þat vilda eg' s. g. 'at vit færим í hernað'. 'þat vil eg' s. hallvarðr. síðan fóru þeir til víkrinnar ok tóku þar lj skip ok bjuggust þatan (sál.) E; síðan sigldu þeir suðr í víkina. g. mælti 'þat vilda ek, at vit heldim í hernað ok reðim (reðom G) menn með okkr'. hallvarðr kvez albúinn þess. síðan (mgl. G) bjoggu þeir langskipin G, I.

- þeim varð gott til manna; því at mikil ágæti váru sögð frá gunnari. 'hvert vill þú nú halda?' segir gunnarr. 'fyrst suðr í hísing' segir hallvarðr 'á fund ölvis frænda míns'. 'hvat vill þú hánnum?' 20 segir gunnarr. 'hann er drengr góðr' segir hallvarðr 'ok mun hann fá okkr nakkvarn styrk til 'ferðarinnar'. 'föru vit þangat þá' segir gunnarr. þegar er þeir váru búnir, hjeldu þeir austr til hísingar ok höfðu þar góðar viðtökur. skamma 25 stund hafði gunnarr þar verit áðr ölvi fannz mikit um hann. ölvir spurði um ferð hans. hallvarðr segir, at gunnarr vill í hernað ok afla sjer fjár. 'þat er engi ætlan' segir ölvir 'þar sem it hafði 'lið ekki.' 'nú mátt þú ok við auka' segir hallvarðr. 30 'ek ætla gott at styrkja gunnar at nökkuru' segir ölvir 'ok þó at þú eigir frændsými at telja við

¹⁶ til manna: F, A, G, I; til fjár ok til manna E. ¹⁶⁻¹⁷ mikil — gunnari: F, A (*med udeladelse afsögð*), E; gunnarr hafði þar (*mgl. I*) elgi lengi verit áðr en (*mgl. I*) menn þóttuz sjá, hverr afreksmaðr hann var (*her tilföier I ok mikit afbragð annarra manna*) G, I. ¹⁷⁻¹⁸ 'hvert — hísing': G, I; 'hvert viltu nú halda?' s. g. 'austr til 'hísingar' A, E; 'hvárt vilt þú' s. g. 'austr til hísingar?' 'ek vil' F. ¹⁹ hánnum: F, A, E, I; þangat G. ²⁰⁻²¹ 'hann — hallvarðr: A; 'hann 'er góðr drengr' s. hann E, G, I (*kun at I udelader s. hann*); hann svaraði 'hann er góðr drengr F. ²³ þegar er: F, E; þegar A; ok þegar G, I. hjeldu: F, A, E, G; ¹ text er ulæselig pð dette sted — men i dens margen er der tilføiet "hglðu" (o. s. v.) med en anden, skönt ikke ung, hånd. ²⁴⁻²⁵ skamma — gunnarr: F, E, G, I; elgi hafði g. lengi A. ²⁵ áðr: F, A, E; áðr enn G, I. ²⁶ spurði: A, G, I; spurði at E; spyrr(?) F. hans: F, A, G, I; þeirra E. ²⁷ vill: F, G; vildi A, E, I. ²⁸ it: A, ("þið"), G ("þit"), I ("þit"); "þi" (= þer) F, "þi" E. ²⁹ lið ekki: F, A, E; ekki lið G, I. mátt þú: A, E, G, I; megu þer F. ok (*foran við*): F, A, G, I; *mgl. E*. ³¹ frændsými at telja: F, A, E, I, (*kun at A, E, I skrive frændsemi*); at telja til frændsemi G.

‘mik, þá þykki mjer þó meiri slægr til hans’.
 ‘hvat vill þú nú þá til leggja?’ segir hallvarðr.
 ‘langskip tvau — annat tvítugsessu, enn annat
 ‘þrítugsessu’ segir ölvir. ‘hverir skulu þar á?’ 35
 segir hallvarðr. ‘ek skal skipa húskörlum mínum
 ‘annat, enn búöndum annat. enn þó hefi ek
 ‘spurt, at úfriðr er kominn í elfína; ok veit ek
 ‘eigi, hvárt it komiz í braut’. ‘hverir eru þar
 ‘komnir?’ segir hallvarðr. ‘bræðr tveir’ segir ölvir 40
 ‘heitir annarr vandill enn annarr karl — synir snæ-
 ‘úlfs hins gamla ór gautlandi austan.’ hallvarðr
 segir gunnari, at ölvir hafði lagit til skipin. gunnarr
 varð glaðr við þat. þeir bjoggu ferð sína þaðan.
 ok er þeir váru búnir, gengu þeir fyrir ölvi ok 45
 þökkuðu hánun. enn hann bað þá vel fara ok
 varliga fyrri þeim bræðrum.

---

32 þó: F, A, G, I; mgl. E. 33 þá: F, A, G, I; mgl. E. hallvarðr: E, G, I; hann F, A. 35 þrítugsessu: F, A, E; þrítugsesso at rúmatalli G, I. segir ölvir: A (verbet forkortet .f.); i stedet herfor have G og I foran replikken henholdsvis hann s. og hann sv.; mgl. F, E. ‘hverir — á?': G, I; ‘hverr skal þau skipa?’ F, A, E. 36-37 húskörlum mínum annat: F, G; annat húskörlum mínum E, I; húskörlum mínum A. 37 búöndum annat: F, A; bóndum á annat G; annat bóndum E, I. 38 spurt: A, E, G, I; frett F. elfína: G, I; ána F, A, E. 39 braut: A, E, G, I; brot — því at þeir eru í ánni F. 39-40 ‘hverir — ölvir: A, G, I, (kun at A udelader þar); ‘hverir?’ (jfr. næst foreg. note) s. h. ‘bræðr ij’ s. ölvir F; því at bræðr ij eru komnir í ána E. 41 vandill — karl: F, A, G, I, (kun at F har karli for karl); karl en annar vandill E. 41-42 snæúlfs: A, E, G, I; sjólfs F. 43 lagit til skipin: A, E, I; til lagt skipin G; lagit til skipin við þá F. gunnarr: F, A, E, I; hann G. 44 bjoggu — þaðan: F, A, G, I, (kun at G udelader þaðan); bjuggust þaðan E. 45 ok — gengu þeir: G, I; þar til er þeir váru búnir (albúnir F, E). þeir (þeir g. F) gengu F, A, E. 46 enn: A, E, G, I; mgl. F. vel fara ok: G, I; fara F, A, E.

30. Gunnarr hjelt út ór elfinni — ok váru þeir kolskeggr á einu skipi báðir, enn hallvarðr var á öðru skipi. þeir sjá nú skipin fyrri sjer. þá mælti gunnarr 'veru vjer at nökkuru við búnir, 5 'ef þeir leita á oss; enn eigum ekki við þá elligar.' þeir gerðu svá ok bjogguz við á skipum sínum. hinir skildu í sundr skipin ok gerðu hlið í millum skipanna. gunnarr fór fram í milli skipanna. vandill þreif upp stafnljá ok kastaði á meðal skipanna 10 ok í skipit gunnars ok dró þegar at sjer. ölvir hafði gefit gunnari sverð gott. gunnarr brá nú sverðinu — ok hafði hann eigi sett á sik hjálminn — hleypr þegar á saxit á skip vandils ok hjó þegar mann til bana. karl lagði at öðrum 15 megin sínu skipi ok skaut spjóti um þvert skip gunnars — ok stefndi á hann miðjan. gunnarr sjer

---

30. ¹ hjelt: F, E; heldr A, G, I. ² á — báðir: F; báðir á einu skipi A, G, I; á einu skipi E. enu: F, A, G, I; *mgk* E ²⁻³ var — skipi: F; á öðru skipi A, E; á öðru G, I. ³⁻⁴ þá mælti gunnarr: F, A, G, I; g. mælti E. ⁴ við: F, A, G, I; *mgk* E. ⁵ eigum: A, E, G, I; eigum ver F. ⁷ í millum: F, E; í milli A, G; millom I. ⁸ gunnarr — skipanna: F (*der har milli for í milli*), A, E (*der har í millum for í milli*); *mgk* G, I. ⁹ þreif upp: F, A, E; greip G, I. ⁹⁻¹⁰ kastaði — skipit: A (*dog med milli for á meðal*); kastaði í millum skipanna ok í skip E; kastaði á meðal skipanna ok skips F; færði á skip G, I. ¹⁰ dró þegar: F; þegar dró hann A; dró E, G, I. ¹¹ sverð: A, E; skip F; skip gott ok sverð G, I. brá nú: A, I; brá þá G; brá E; hjó nú F. ¹² ok hafði — sik: F, E, G, I, (*de tre sidste dog med udeladelse af hann*); hann hafði eigi áðr á sik sett A. ¹³ hleypr — saxit: F; hann hleypr þegar á saxit A, E; hljóp hann fram í söxin G, I. á skip: *sáð enstemmig* F, A, E, G, I. ¹⁴ þegar — bana: F, E; mann til bana A; þegar mann banahögg G, I. karl: A, E, G, I; karli F. ¹⁵ spjóti: A, E, G, I; *mgk* F. ¹⁵⁻¹⁶ skip gunnars: F; skipit A, E, G, I. ¹⁶ hann: F; gunnar A, E, G, I.

þetta ok sneriz svá skjótt, at eigi mátti auga á festa, ok tók hinni vinstri hendi spjótt ok skaut á skip til karls — ok hafði sá bana, er fyrri varð. kolskeggr þreif upp akkeri ok kastar á skip karls, 20 ok kom fleinninn í borðit ok gekk út í gegnum, ok fjell þar inn sær kolblár, ok hljópu menn allir af skeiðinni ok á önnur skipin. gunnarr hljóp nú aptr á sitt skip. þá kom at hallvarðr, ok tókz nú bardagi mikill. sá þeir nú, at formaðr var 25 örugg; ok gerði hverr at slíkt er mátti. gunnarr gerði ýmist, at hann hjó eða skaut, ok hafði margr maðr bana fyrir hánun. kolskeggr fylgði hánun vel. karl hljóp á skip til vandils bróður síns, ok börðuz þeir þaðan báðir um daginn. kolskeggr 30

17 þetta: F; spjótt, er at hánun fór, A, I; spjótt, er at fór E; spjótt at hánun fara G. 17-18 svá — festa: F, A, E; skjótt G, I. 19 skip: F, A, G, I; skipit E. {karls: A, E, G, I; karla F. 20 þreif: F, A, G, I; tók E. kastar á skip: F; kastaði á skip G, I; kastaði í skipit A, E. karls: A, E, G, I; karla F. 21 ok gekk — gegnum: G, I; ok út í gegnum F, A; mgl. E. 22 þar: F, G, I; mgl. A, E. 22-23 ok hljópu — skeiðinni ok: A, E; hlupo þá allir menn af skeiðinni ok G; hljópu þá allir (utydeligt) ||ooo (her ses'ubetydelige levringer af et bogstav) af skeiðinni ok I; ok hljópu menn allir F. 23 skipin: E, G, I; skip F, A. hljóp nú: F, G, I; hleypr nú A; hleypr E. 24 kom at: F, A, E; kom ok G, I. 25 nú bardagi mikill: F; þá bardagi mikill með þeim A, G, I; þá orosta (skrevet ūa) ok bardagi mikill með þeim E. 25-26 at formaðr var örugg: A, E (dog fyrimaðr for formaðr), G (dog formaðrinn for formaðr), I (dog fyrimaðrinn for formaðr); er fyrimeun váro öruggir F. 26 gerði — mátti: F, A, E (dog udelader E at); dugði hverr, sem fong hafði til G, I. 27 at hann: G, I; er hann F; mgl. A, E. 28 vel: F, A, E, I; mgl. G. karl: A, E, G, I; karli F. til: F, A, E; til hans I; mgl. G. 29 báðir um daginn: A, G, I; um daginn F, E. 30-31 kolskeggr — gunnars: F; kolskeggr tók hvíld á skipi gunnars A, G, I; 'f G.' þat (forkortet) kolsk. varð mjög móðr um daginn ok settist niðr E (hoor begyndelsen af disse ord er forstyrret, i det man først synes at have villet skrive segir [eller sagði] g. þat [eller þetta]

- tók hvíld um daginn á skipi gunnars, ok sjer
gunnarr þat. hann kvað þá vísu
þú hefir átgjörnum erni
etr hrafn verit betri
35 greiðir gumna dauða
gjálfrdags enn þjer sjálfum.
hjer gengr margr í morgin
muninn bekki vargs drekka
æstr enn þik tekr þysta
40 þingálmr fetils stinga.
síðan tók kolskeggr justu eina af miði fulla ok
drakk ok barðiz eptir þat. ok þar kom, at þeir
bræðr hljópu upp á skip þeira vandils, ok gekk
kolskeggr með öðru borði enn gunnarr með öðru.
45 í móti gunnari gekk vandill ok hjó þegar til hans
— ok kom í skjöldinn. gunnarr snaraði hart skjöld-
inn, er sverðit festi í, ok brotnaði sverðit undir
hjöltunum. gunnarr hjó í móti, ok sýndiz hinum

---

kolskeggi, men derpá, uden at udslette de foregængende ord, at have benyttet kolsk. som nominativ og subject i den nu dermed begyndende sætning). 31-32 ok — þat: F, A, G, I; g. sá þat E. 32 hann — vísu: F; ok kvað vísu E; ok mælti til hans A, G, I (*kun at ok er udeglemt i I*). 33-40 þú — stinga: sál. (*bortset fra varianter*) F, E; betri hefir þú öðrum verit í dag en þer — því at þú hefir gert þá óþysta A; betri hefir þú verit karli í dag en þer: þú hefir gert hann úþystan, en þik þystir, ok gakk ok drekk G, I. 41 síðan: F, A, E, I; þá G. kolskeggr: F, E; hann A, G, I. justu: — "ívtu" F, "ívtu" A, "juftu" E, "juftu" G, "ívtu" (*v forlænget neden til*) I. eina: F, A; mgl. E, G (*som det synes*). I. af miði fulla: F; fulla af miði A, E, G (*fu ulæseligt*). I. 42 drakk: F, A, G, I; drakk hann E. barðiz: F, G, I; tóku ok börðuz A; tóku þeir ok börðust E ok þar: F, A, E, G; þar I. 43 þeira: F, A, E, I; mgl. G. ok gekk: F, A, E, G; gekk I. 44-48 gunnarr — hjöltunum: A, E, G, (*dag udelader E, G hart, og G desuden i*); enn sverðit festi í ok brotnaði undir hjöltunum, er g. snaraði skjöldinn I; g. snaraði (*forskrevet*) skjöldinn, ok (*skrevet z*) sverðit festi í ok brotnaði undir hjaltinu F. 48 hjó: A, E,

þrjú vera sverðin á lopti — ok sá hann eigi, hvar hann skyldi sjer helzt hlífa. gunnarr hjó 50 undan hánnum báða fætr. kolskeggr lagði karl spjóti í gegnum. eptir þat tóku þeir herfang mikit. þaðan hjeldu þeir suðr til danmerkr ok þaðan austr í smálönd ok börðuz jafnan ok höfðu ávallt sigr. ekki hjeldu þeir aptr at hausti. annat 55 sumar hjeldu þeir til rafala ok mættu þar víkingum ok börðuz þegar ok fjengu sigr. síðan hjeldu þeir austr til eysýslu ok lágu þar nakkvara hrið undir nesi einu. þeir sá mann einn ganga ofan af nesinu. gunnarr gekk á land upp at finna mann- 60 inn, ok töluðuz þeir við. spurði gunnarr hann at namni, enn hann nemndiz tófi. gunnarr spurði,

G, I; hjó þá F. 48-49 sýndiz — vera: A, G, I; sýndist honum líj E; sýnduz — eller sýndiz — þrjú F. 50 hvar — hlífa: A; hversu hann skyldi forðaz F; hverju at hann ætti at forða (*dog beror det første at måske på en skrivefeil*) E; við hverjo hann skildi forða ser G; hvar (*usikkert*) hann skyldi forða ser I. hjó: A, E, G, I; hjó þá F. 51 báða fætr: F, G, I; báða fætturna E; fættna báða A. karl: A, E, G, I; karla F. 52 spjóti í gegnum: A, G, I; í gegnum með spjóti E, E (*kun at E har urigtigt "skioti" for spjóti*). eptir þat tóku þeir: F, A, G, I; síðan tóku þeir þar E. 53 þaðan hjeldu þeir: F, A, E; heldo þaðan G, I. 54 þaðan (*foran austr*): A, G, I; þaðan heldu þeir F; svo E. smálönd: A, E, G, I (*forkortet*); i F *synes* smásund *rettet til* smálund. 54-55 börðuz — sigr: A; börðust jafnann ok höfðu sigr E; höfðu jafnan sigr F; fengo sigr hvar sem þeir kómu G, I. 56 rafala: F, A, E; vesjalla G, I (*al næsten udslettet*). 57 þegar: F, A; þar E; við þá G, I. síðan: F, A, G, I; þaðan E. 58 austr: *enstemmig* F, A, E, G, I. eysýslu: F, A, G, I; "avfýlv" E hrið: F ("hrið"), A, E; stund G, I. 59 nesi einu: F, A, G, I; nesinu E. sá: F, E; sá þar G, I; sjá A. 60 gunnarr: F, E, G, I; ok g. A. upp: F, A, G, I; *mgl.* E. 60-61 manninn: F, A, G, I; hann E. 61 töluðuz þeir við: A, E, G, I; töluðu þeir F. spurði gunnarr: I; spyrr g. G; g. spurði F (*eller dog snarere g. spyrr*), A, E. 62 enn hann nemndiz: E, G, I; ok nefndiz hann A; hann nefndiz F. spurði: E, I; spyrr F(?), G;

hvat hann vildi. 'þik vil ek finna' segir hann
 'herskip liggja hjer öðrum megin undir nesinu —
 65 'ok mun ek segja þjer, hverir fyri ráða. þar
 'ráða fyri bræðr tveir: heitir annarr hallgrímr enn
 'annarr kolskeggr. þá veit ek mesta orrostumenn
 '— ok þat með, at þeir hafa vápn svá góð, at eigi
 'fær önnur slík. hallgrímr hefir atgeir þann er
 70 'hann hefir látit seiða til, at hánú skal ekki vápn
 'at bana verða nema hann. þat fylgir ok, at þegar
 'veit, er víg er vegit með atgeirinum; því at svá
 'syngur í hánú áðr, at langt heyrir til. svá
 'hefir hann náttúru mikla með sjer'. gunnarr kvað
 75 þá vísu

æst skal ek geir ok geystan
 gnýsvellanda fella
 hlæðir hildar skóða
 hjálmangrs þegar fanga.
 80 ölungrundar skal endils
 eykriðandi of síðir
 eitrs ok eyðir láta
 ört líf sigars drifu.

".f." A. 63 segir hann: E, G, I; mgl. F, A. 64 liggja hjer: A, E, G, I; eru F. 68-69 at eigi — slík: F; mgl. A, E, G, I, — *hvilke fire membrans læsemåde, forudsat, at den ikke beror på en udeglemmelse, må antages at udtrykke: og dertil kommer, at deres våben ere udmærkede i samme grad (som krigerne selv).*
 70 til, at: F, A, G, I; ok E. vápn: F, A, E; annat vápn G; vápn annat I. 71-73 ok, at — til: F; ok, at þegar veit, ef víg er vegit með atgeirnum; því at þá syngur í hánú áðr hátt A; at þegar víg er vegit með hánú, þá syngur áðr hátt í atgeirnum G; at þegar víg er vegit með atgeirnum, þá syngur hátt í hánú áðr I; er þegar víg er vegit með atgeirnum, þá syngur í honum hátt E 74 með sjer: F; á ser A, E; mgl. G, I. 74-88 gunnarr — drifu: F; mgl. A, E, G, I.

‘kolskeggr hefir sax. þat er hit bezta vápn. þeir
 ‘hafa lið þriðjungi meira enn jer hafið. fje hafa 85
 ‘þeir ok mikit ok hafa fólgt á landi — ok veit
 ‘ek görla, hvar er. enn þeir hafa sent njósnar-
 ‘skip fyrí nesit, ok vitu þeir allt til yðvar. þeir
 ‘hafa nú ok viðbúning mikinn ok ætla þegar at
 ‘yðr at leggja, er þeir eru búnir. er yðr nú 90
 ‘annat hvárt til: at leggja í braut þegar — ella
 ‘búiz jer við sem skjótast. enn ef jer hafið sigr,
 ‘þá skal ek fylgja þjer til fjárins alls.’ gunnarr
 gaf hánnum fingrgull ok gekk síðan til manna sinna
 ok sagði þeim, at herskip lágu öðrum megin 95
 nessins ‘ok vitu þeir allt til vár. tóku vjer nú
 ‘vápn vár ok búumz við öllu vel ok skjótt; því at
 ‘nú er til fjár at vinna’. síðan bjogguz þeir við.

84 sax: F, A, G, I; sax mikit E. er hit: A, E, G, I; er ok et F.
 85 hafa: A, E, G, I; hafa ok F. þriðjungi; F, A, G, I; helmingi E.
 jer hafið: F, E, I; þer A; þú hefir G. 86 ok mikit: F, A, E; mikit
 G, I. 87 görla: F, A, E; mgl. G, I. er: F, A, G, I; þeir hafa fólgt
 E. hafa: F, E, G, I; höfðu A. 87-88 njósnarskip: F, A, E; njósnar-
 menn á skipi fram G; njósnarmenn á skipi frá ser I. 88 yðvar: F,
 A, E; yðvar. ‘tökom (G indskyder her ver) vápn vár’ s. g. ‘ok
 ‘búumz við vel; því at nú er til fjár at vinna’. tófi mælti G, I.
 89 nú ok: F, A; ok E; mgl. G, I. 90-92 er yðr — skjótast: F; er yðr nú
 annat hvárt (feilskr. “hvar” — derpå synes noget udeglemt): at halda í
 brott þegar — ella búiz þer við sem best A; er yðr annat hvort at
 gera: at halda í bruttu þegar — ellegar búist þjer við sem best E;
 mgl. G, I. 92 enn: F, A, E; nú G, I. 93 fylgja — alls: F; fylgja
 þer til fjárins A; fylgja yðr til alls fjárins G, I; vísa yðr til
 fjárins E. gunnarr: E, G, I; hann F, A. 94 síðan: A, E; “f.” F;
 mgl. G, I. 95-96 ok sagði — til vár: F, A, E; mgl. G, I. 96-98 tóku
 — vinna: A (hvor dog ordene vápn og er ere udeglemt); tókum
 ver vopn vor ok berjumet vel ok skjótt — því at nú er til fjár at
 vinna — ok búumet við skjótt E; tókum ver vápn vár ok búumz
 við vel F; mgl. G og I på dette sted (jf. derimod note til linie 88).
 98 síðan — við: A, G, I; mgl. F, E.

ok þá er þeir váru búnir, sjá þeir, at skipin fara
 100 at þeim. tekz nú orrosta með þeim, ok berjaz
 þeir lengi, ok verðr mannfall mikit. gunnarr vá
 margan mann. þeir hallgrímr hljópu á skip til
 gunnars. gunnarr sneri í mót hallgrími. hallgrímr
 lagði til hans með atgeirinum. slá ein var um
 105 þvert skipit, ok hljóp gunnarr aptr yfir öfugr.
 skjöldr gunnars var fyrri framan slána, ok lagði
 hallgrímr í hann ok í gegnum ok svá í slána.
 gunnarr hjó á hönd hallgrími, ok lamðiz hand-
 leggrinn, enn sverðit beit ekki; fjell þá niðr at-
 110 geirrinn. gunnarr tók atgeirinn ok lagði í gegnum
 hallgrím ok kvað þá vísu

felldan hefi ek þann eyði öldu
 eisu er kunni hildi at reisa
 leyfðan frá ek at hallgrímr hefði
 115 hjálma vönd í öðrum löndum.
 allir viti hvje at úlfa fylli
 atgeirr of kom dyggvir skatnar.
 hann skal mjer því at herskap kunnum
 hendi fylginn lífs til enda.

⁹⁹ þá er: F, A; er E; þegar G, I. sjá: F, E, G, I; sá A. skipin: A, E, G, I; skip F. fara: F, E, G, I; fóro A. ¹⁰⁰ tekz nú orrosta: F, A; tókat nú orosta E; tekz þar þegar (*forskrævet* I) harðr bardagi G, I. ok berjaz: F, A; "z boðvǫgt" E; berjaz G, I. ¹⁰¹ ok verðr: F, A, G, I; þar varð E. mannfall mikit: F, A, E, G; mikit mannfall I. ¹⁰¹⁻¹⁰² vá margan mann: F, A, E; felldi margan mann I; felldi marga menn G. ¹⁰² á skip: F, E, G; á skipit I; í skip A. ¹⁰³ sneri: F, A, G, I; snerist E. hallgrími: I; hánun F; þeim G; *mgl.* A, E. ¹⁰⁴ með F; *mgl.* A, E, G, I. ¹⁰⁷ í hann — gegnum: F; í gegnum hann A, E, G, I. ¹⁰⁸ hönd: F, G, I; höndina A, E. ¹⁰⁹ ekki: F, A, G, I; ekki á E. ¹¹¹ hallgrím: F, A, G, I; hallgrím ok kastaði hann (*rimeligvis feilskrevet for honum*) dauðum af atgeirnum E. ¹¹¹⁻¹²¹ ok kvað — lífði: sál. (*bortset fra varianter i verset*) F; g. kvað þá vísu

ok þat efndi gunnarr, at hann bar atgeirinn, meðan 120
hann lifði. þeir börðuz namnar — ok var nær,
hvarum vænna horfði. þá kom gunnarr at ok hjó
kolskegg banahögg. eptir þat beiddu víkingar sjer
griða. gunnarr ljet þess kost. hann ljet þá kanna
valinn ok taka fje þat, er dauðir menn höfðu átt. 125
enn hann gaf hinum vápn sín ok klæði, er hann
gaf grið, ok bað þá fara til fóstrjarða sinna. þeir
hjeldu í braut, enn gunnarr tók fje allt þat er
eptir var. tófi kom at gunnari eptir bardagann
ok bauð at fylgja hánnum til fjár þess, er víkingar 130
höfðu fólgt — kvað þat vera bæði meira ok betra,
enn hitt, er þeir höfðu áðr fengit. gunnarr kveðz
þat vilja. gekk hann á land með tófa. fór tófi
fyrir til skógar enn gunnarr eptir. þeir kvámu at
þar sem viðr var borinn saman mikill. tófi segir, 135

(her fölger verset). ok þat efndi g. E; g. bar atgeirinn jafnan síðan
A, G, I. 121 þeir börðuz namnar: F, A; þeir nafnar börðuz G, I;
g. ser, hvar þeir börðust nafnar E. nær: F; svá nærr um A; svo
nær E; þar nær um G; nær um I. 122 hjó: F, G, I; hjó þá A, E.
124 hann ljet: G, I; ok hann let F; let hann E; letu þeir A kanna:
F, E, G, I; ransaka A. 125 taka fje þat, er: F, E; taka fe þat, sem
A; tóko þeir fe þat, sem G; tóko þeir þar fe þat, sem I. 126 hinum:
F, A; hverjum G, I; hverjum manne E. 127 fóstrjarða sinna: F, A,
I; fóstrjarða sinna G; fóstrjarðar sinnar E. 127-128 þeir hjeldu:
F, E, G, I; heldu þeir A. 128 allt þat er: A, I; allt þat sem E; þat allt
er (sem G) F, G. 130 víkingar: F, A, G, I; víkingarnir E. 131 höfðu: A,
E, G, I; hafa F. kvað: A, G, I; ok kvað F; hann kvað E. vera
bæði: E, G, I; bæði vera F, A. 132 hitt: A, E, G, I; þetta F. áðr:
F, A, E, G; mgl. I. 132-133 gunnarr — vilja: F, E, G, I; ~~~~~ vildi
(begyndelsen af dette ord stærk afbleget) þat (temmelig afbleget) víst A.
133 gekk — tófa: A, I; gekk hann á land upp með tófa G; hann
gekk á land með tófa E; g. gekk þá á land F. 133-134 fór — eptir:
E, G, I, (kun at E, G have gekk for fór); ok tófi fyrir til skógar
en g. eptir F; mgl. A. 134-135 þeir — mikill: F; komu þeir þar, er
viðr var mikill saman borinn G; kómu þeir þar at, er viðr mikillir

at þar var fjeit undir. ruddu þeir þá af viðinum ok fundu undir bæði gull ok silfr, klæði ok vápn góð. þeir bera fje þetta til skipa. gunnarr spurði tófa, hverju er hann vildi at hann launaði hánum.
 140 tófi svaraði 'ek em danskr maðr at ætt — ok 'vilda ek, at þú flyttir mik til frænda minna.' gunnarr spurði, hví hann væri í austrvegi. 'ek var 'tekinn af víkingum' segir tófi 'ok var mjer skotit 'hjer á land í eysýslu, ok hefi ek hjer verit síðan.'

31. Gunnarr tók við hánum ok mælti til kolskeggs ok hallvarðar 'nú munu vjer halda til 'norðrlanda'. þeir ljetu vel yfir því ok báðu hann ráða. gunnarr siglir ór austrvegi með fje miklu.
 5 hann hafði tíu skip ok hjelt þeim til heiðabæjar í

---

váro saman bornir I; kómu þeir at þar sem viðer váro miklir saman bornir (þeir — váro *lídt afbleget*) A; kvomu (vo *meget wydeligt*) þeir þar at, er viðir miklir voro E. ¹³⁶ fjeit: F, A, I; fe E, G. ruddu: A, E, G, I; rundu F. þá: F, I; *mgl.* A, E, G. viðinum: A, E, G, I; viðunum F. ¹³⁷ undir bæði: F; þar bæði A, E; þar felt, bæði G; þar felt, bæði gott ok mikit I. klæði: F, E, G, I; ok klæði A. ¹³⁸ þeir — skipa: F; báru þeir fe þetta allt á skip A, G, I; báru þeir þetta fe á skip E. spurði: A, E, I; spyrr (*snerere end spurði*) F; s. G. ¹³⁹ hverju — hánum: I; hverju hann vildi at (er F) hann launaði hánum F, E, G; hver laun hann vildi hafa A. ¹⁴⁰ tófi: F, E, G, I; hann A. svaraði 'ek em: F, A (*dog med s. for svaraði*); segir, at hann var E, G, I, (*begge de sidst nævnte membraner dog med s. for segir*). maðr: F, A; *mgl.* E, G, I. ¹⁴¹ flyttir mik: A, E, G, I; fylgðir mer F. ¹⁴² spurði: E, I; spyrr (*snerere end spurði*) F; s. A, G. hví: F, A, G, I; því E (*nyere udtryksmåde*). í austrvegi: F, A, E, I; í eysýslu í austrvegi G. ¹⁴³ tófi: F, E, G, I; hann A. ¹⁴³⁻¹⁴⁴ skotit hjer: A, E, G, I; her skotið F. ¹⁴⁴ í eysýslu: F, A, E, I; *mgl.* hef G (*se derimod note til linie 142*).

31. ¹⁻² til — hallvarðar: A, E, G, I; við kolskegg ok hallvarð F. ³⁻⁴ ok — ráða: A, E, G, I; *mgl.* F. ⁴ siglir: A, E, G, I; siglidi F. fje miklu: F, A, I; miklu fe E; fe mikit G. ⁵ ok hjelt þeim: F; ok helt E; hann helt A, I; *mgl.* G.

danmörk. haraldr konungr gormsson var þar á land upp. hánúm var sagt til gunnars — ok þat með, at engi var hans maki á Íslandi. ok sendi konungr menn sína til hans at bjóða hánúm til sín. gunnarr fór þegar á konungs fund. konungr 10 tók við hánúm vel ok setti hann hit næsta sjer. þar var gunnarr hálfan mánuð. konungr hafði þat at gamni, at hann ljet gunnar reyna ýmissar íþróttir við menn sína; ok váru þeir engir, at nje eina íþrótt hefði til jafns við hann. konungr mælti 15 til gunnars 'svá virðiz mjer, sem úvíða muni þinn 'jafningi fáz'. konungr bauð at fá gunnari kvánfang ok ríki mikit, ef hann vildi þar staðfestaz. gunnarr þakkaði konungi boð sitt ok mælti 'fara 'vil ek fyrst til Íslands at finna vini mína ok frændr'. 20 'þá munt þú aldri aptr koma til vár' segir konungr.

⁶ konungr: F, E; mgl. A, G, I. ⁸ var (foran hans): E, G, I; væri A; mundi F. ⁸⁻⁹ ok sendi — sína: E, G, I, (kun at G har hann for konungr, medens E udelader subjectet); konungr sendi menn sína A; hann sendi menn (forkortet) F. ¹⁰⁻¹¹ konungr — vel: F, A; tók konungr við honum vel E; tók konungr (konungrinn I) vel við hánúm G, I. ¹¹ setti — sjer: F, A, E; skipaði hánúm sæmlliga G, I. ¹² gunnarr: F, A, G, I; hann E. ¹⁴ menn sína: F, A, E, I; sína menn G. ¹⁴⁻¹⁵ nje eina: F; neina A, E; nökkura G, I. ¹⁵ konungr: F, A, E, I; konungrinn G. ¹⁶ virðiz: A, E, G, I; líz F. sem: F, E, G, I; at A. ¹⁷⁻¹⁸ konungr — staðfestaz: F, A (dog med hánúm for gunnari og, som det synes, med "hð/as" eller vel snarere "bð/as" — i begge tilfælde er det første bogstav forakrevet — for staðfestaz), E (med honum for gunnari, samt med vera for staðfestaz); ok bauð at kvánga hann í ríki síno, ef hann vildi þar staðfestaz, ok þar stórar veizlör með G, I. ¹⁹⁻²⁰ konungi — ek: F; konungi ok letz fara mundu G; konunginóm ok letz fara (sdl.) I; honum ok lezt fara verða E; hánúm vel en kvaðz (forkortet) fara verða A. ²⁰ at finna — frændr: F; ok sinna frændr ok vini G, I; at sinna frændr sína ok vine E; at sinna frændr ok vini A. ²¹ aptr: F, E (r udeladt); mgl. A, G, I. til vár: F, A, G, I; mgl. E.

‘auðna mun því ráða, herra’ segir gunnarr. gunnarr gaf konungi langskip gott ok marga dýrgripi aðra, er hann hafði fengit í hernaði. konungr gaf
 25 hánnum tignarklæði sín ok glófa gullfjallaða ok skarband — ok gullknútar á — ok hatt gerzkan. gunnarr fór norðr til hísingar. ölvir tók við hánnum báðum höndum. hann færði ölvi skip sín ok kallar þat vera hans hlutskipti. ölvir tók við fjenu ok
 30 kvað gunnar vera dreng góðan ok bað hann vera þar nakkvara hríð. hallvarðr spurði gunnar, ef hann vildi finna hákon jarl. gunnarr sagði sjer þat vera nær skapi því at nú em ek at nökkuru ‘reyndr; enn þá var ek at engu, er þú batt þess
 35 ‘næstum’. síðan bjoggu þeir ferð sína ok fóru norðr

---

22 mun: F, G, I; má A (*afbleget*), E. herra' segir gunnarr: F; herra' segir hann E; s. gunnarr G, I; hann A (*hvor altsá enten herra' segir eller segir alene er udeglemt*). 23 konungi: F, A, E, G; konunginnom I. 23-24 marga — hernaði: G, I; annat fe mikitt F, A; annat. mikitt fe E. 24 konungr: F, A, E; konungrinn G, I. 25 sín: F, A, G, I; mgl. E. ok (*foran glófa*): F, A, E, G; mgl. I. ok (*foran skarband*): F, A, E; mgl. G, I. 26 ok gullknútar á: F, I; ok gullknútr (*dette ord skrevet gull knýtr*) á G; þat er gullknútar váro á A; "z gvlknvtr" E. hatt gerzkan: F, A (*an meget utydeligt*); "hatt girfkan" E; "girðskan hatt" G; "g'ðskan hat" I. 27 gunnarr fór norðr: F; g. fór þá norðr þaðan A; g. fór þaðann E; g. fór G; fór g. I. við: F, A, E, G; mgl. I. 28 færði: F, A, G, I; fær E. kallar: F; kallaði A; kvað E; sagði G; s. I. 29 hans hlutskipti: G, I; hlutskipti hans A, E; hlut hans F. fjenu: F, A; fe þessu E; mgl. G, I. 30 kvað: F, G; taldi A, E; s. I. gunnar: F; hann A, E, G, I. dreng góðan: F, E; góðan dreng A, G, I. 30-31 vera þar: F, A, E, I; þar vera G. 31 nakkvara hríð: F, E, G, I; meðan hann vildi A. spurði: E, I; "i." F, A; spyrr G. 32 vildi: F, E, G, I; vill A (*till dels utydeligt*). 32-33 sjer — nær: F, A, E (*kun at E udelader vera*); þat nær síno G, I. 33 nú em ek: F, A, G, I; eg em nú E. 34 næstum: I; næst G; fyrr A; mgl. F, E. bjoggu — fóru: A, E, G, I, (*kun at E tilføier et unødvendigt þeir efter fóru*); fóro þeir F.

til þrándheims á fund hákonar jarls, ok tók hann vel við gunnari ok bauð hánum at vera með sjer um vetrinn. hann þá þat. gunnarr virðiz þar hverjum manni vel. at jólum gaf jarl hánum gullhring. gunnarr lagði hug á bergljótu frændkonu 40 jarls; ok fannz þat opt á jarli, at hann myndi hana hafa gipta hánum, ef gunnarr hefði nakkvat þess leitat.

32. Um várit spurði jarl gunnar, hvat hann vildi láta ráða sinna. hann kveðz vilja til íslands. jarlinn kvað vera illa ært í landi 'ok mun vera lítil útsigling; enn þó skalt þú hafa mjöl ok við 'í skip þitt sem þú vill'. gunnarr þakkaði hánum 5 ok bjó skip sitt snimmendis. hallvarðr fór út með þeim kolskeggi. þeir kvámu út snemma sumars

³⁷ vel við gunnari: *F, G, I*; við hánum vel *A, E*. at — sjer: *F, A*; með ser at vera *G, I*; at vera þar *E*. ³⁸ þá: *F*; þekktiz *A, G, I*; þekktiz *E*. ³⁹⁻⁴⁰ gunnarr — vel: *G, I*; ok virðiz hann hverjum manni vel *F*; g. virðiz þar vel öllum mönnum *A, E*. ⁴⁰ hánum: *F, A, G*; g. *E, I*. ⁴⁰ lagði hug á: *F, A, E, G*; huglagði *I*. ⁴¹ jarli, at hann: *F*; at jarl *A, E, G, I*. ⁴² hana — hánum: *F*; hana hafa gipt *g. A*; hana hafa gefit *g. E, G*; hafa hana gefit gunnari *I*. gunnarr: *F*; hann *A, E, G, I*. nakkvat: *F, A, G, I*; *mpl. E*.

32. ¹ spurði: *A, E, I*; spyrr (*snarere end spurði*) *F*; s. *G*. ² láta ráða sinna: *G, I*; ráða sinna *F, A*; láta sín ráð *E*. kveðz vilja: *G, I*; kvæz vildu *F*; kvæz (*skrevet q*) ætla út *A*; kvæz ætla *E*. ³ jarlinn: *F*; "jarli." *G*; "j" (*snarest = jarl*) *A, E*; "j." *I*. vera illa ært: *F*; lítt ært *G, I*; ært lítt *A, E*. í landi: *F, A, G, I*; á íslandi (*urígtigt*) *E*. ³⁻⁴ ok — útsigling: *F, A* (*kun at A har lítil vera for vera lítil*); *mpl. E, G, I*. ⁵ í skip — vill: *A, E, I*; í skipi þínu *F*; sem þú villt *G*. ⁵⁻⁶ gunnarr — snimmendis: *A, E, G, I*, (*kun at E har snemmendis skipit for skip aitt snimmendis*); snemmendis (men *forkortet*) bjó g. skip aitt *F*. ⁶ út: *F, A, G, I*; utan *E*. ⁷ kolskeggi: *F, E, G, I*; gunnari *A*. snemma: *F, A*; snemmendis *G cg I*, snemmendis *E*. sumars: *A, E, G, I*; "fv^m" (m af en egen form) *F*.

ok tóku arnarbælisós, ok var þat fyrir alþingi. reið
gunnarr þegar heim frá skipi enn fjekk menn
10 til at ryðja skipit, ok fór kolskeggr með hánum.
enn er þeir kvámu heim, urðu menn þeim fegnir.
þeir váru blíðir við heimamenn sína, ok hafði ekki
vaxit dramb þeira. gunnarr spurði, hvárt njáll
væri heima. hánum var sagt, at hann var heima.
15 ljæt hann þá taka hest sinn ok reið til bergþórs-
hváls ok kolskeggr með hánum. njáll varð feginn
kvámu þeira ok bað, at þeir skyldi vera þar um
nóttina. þeir gerðu svá, ok sagði gunnarr frá ferð-
um sínum. njáll sagði hann vera hinn mesta af-
20 reksmann 'ok ert þú mjök reyndr — enn þó munt
'þú meir síðar; því at margr mun þik öfunda'.
'við alla vilda ek gott eiga' segir gunnarr. 'mart
'mun til verða' segir njáll 'ok munt þú jafnan
'eiga hendr þínar at verja'. 'undir því væri þá'
25 segir gunnarr 'at ek hefða málaefni góð.' 'svá

8 ok var þat: A, E, G, I; *mgl. F.* 9 þegar: A, E, G, I; *mgl. F.*
10 ok fór — hánum: A; ok kolskeggr með hánum E, I; "m; koll|
fkegg" G; *mgl. F.* 11 þeir kvámu: F, A, E, I; hann kom G. þeim:
F, A, E, I; hánum G. 12 þeir váru blíðir: F, A, E, I; hann var
blíðr G. 12-13 ok hafði — þeira: A, E, I; ok hafði ekki vaxit dramb
hans G; *mgl. F.* 13 spurði: A, E, I; "f." G; *spyr (marere end spurði)*
F. 14 væri: A, E, G, I; se F. hann var heima: F, I; hann væri
heima A, G; svo var E. 15 ljæt hann: F, A, G, I; g. let E. 15-16 reið
— hánum: A, E, G, I; riðu þeir bræðr til bergþórhváls F. 16-17 varð
— þeira: F, A; tók þeim vel ok varð feginn kómu þeira G, I; tók
þeim vel ok varð þeim feginn E. 17 vera þar: F, A, E, G; þar
vera I. 18 þeir gerðu svá: A; g var þar G, I; *mgl. F, E.* gunn-
arr: F; g. njáll A; g. allt E; hánum G og I (*med udeladelse af*
gunnarr i overensstemmelse med næst foregående læsemåde). 20 mjök
reyndr: F, A, G, I; reyndr (n udeglemt) mjög E. 21 meir: F, A,
E, G; *mgl. I.* 22 mun: F, A, E; mun þer G, I. 24 því: F, A, E;
mgl. G, I. 25 segir gunnarr: *sál. ("f. g.")* F, E, I; kvað g. A; *mgl.*
G. málaefni: F, A, G; málaefnin I; málefntinn E.

'mun ok vera' segir njáll 'ef þú geldr eigi ann-
'arra at'. njáll spurði gunnar, hvárt hann mundi
til þings ríða. gunnarr segir, at hann mundi
ríða — ok spyrr, hvárt njáll mundi ríða. enn
hann kveðz eigi ríða mundu 'ok svá vilda ek at 80
'þú gerðir'. gunnarr reið þá heim ok gaf njáli
góðar gjafar ok þakkaði hánun fjárvarðveisluna.
kolskeggr bróðir hans fýsti hann at ríða til þings
'mun þar vaxa sæmd þín við; því at margr mun
'þar at þjer víkja'. 'lítt hefi ek þat skap haft' 85
segir gunnarr 'at hrósa mjer; enn gott þykki mjer
'at finna góða menn' hallvarðr var ok þar kominn
ok bauð at ríða til þings með þeim.

33. Gunnarr reið — ok þeir allir — til
þings. enn er þeir kvámu á þing, þá váru þeir
svá vel búnir, at engir váru þeir þar, at jafnvel

26-27 annarra at: A, E, G, I; annarra F. 27 njáll: F, A, G, I; hann
E. spurði: F, A, I; "sp." (maest = spurði) E; spyrr G. gunnar:
F, A, E, G; mgl. I. hvárt hann: F, A, E, G; hvárt g. I. 28 til
þings ríða: F, A; ríða til þings G, I; nokkut ríða til þings E.
segir: — "f." F, A, G, I; svarar eller svaraði E. 29 spyrr: A; "sp."
(vistnok = spyrr) F; "f." G; spurði E, I. hvárt njáll mundi: F,
A, G, I; njál, hvort hann mundi nokkut E. enn: F, A, E, G;
mgl. I. 30 ríða mundu: F (der dog har "míði" [m har en egen form]
for mundu), A, G, I; mundu ríða E. 31 þá: A, E, G, I; mgl. F.
32 fjárvarðveisluna: A, E, G, I; fjárvarðveislu F. 33 bróðir hans: E,
G, I; mgl. F, A. hann: A, E, G, I; hann mjök F. 34 þar — við:
F; þar við vaxa sæmd þín G; vaxa sæmd þín við þat A; þar vaxa
sæmd þín I; þar vaxa þín sæmd E. margr: F, A, E, G; margr
maðr I. 35 þar — víkja: F, A; sá at þjer víkja nú, at eigi hefir
áðr E; sá at þer víkja nú, er þín þikiz þurfa G, I. þat skap:
F, E; þat í skapi G, I; þá lund A. 36 enn: F; mgl. A, E, G, I.
37 góða: F, E, G, I; mgl. A. 38 ok bauð — þeim: F; ok fýsti
gunnar at ríða I; mgl. A, E, G.

33. 1 ok þeir allir: F, A, G, I; mgl. E. 1-2 til þings: A, E, G, I; mgl.
F. 2 á þing: F, A, E, I; til þings G. 3 at (foran engir): F, A, E, G; "at egi" I.

væri búinir; ok fóru menn út ór hverri búð at
 5 undraz þá. gunnarr reið til búðar rangæinga ok
 var þar með frændum sínum. margr maðr fór at
 finna gunnar ok spyrja hann tíðenda. hann var
 við alla menn ljettr ok kátr ok sagði öllum slíkt
 er vildu. þat var einn dag, er gunnarr gekk frá
 10 lögbergi —. hann gekk fyrri neðan mosfellingabúð.
 þá sá hann konur ganga í móti sjer — ok váru
 vel búnar. sú var í ferðarbroddi konan, er bezt
 var búin. enn er þau funduz, kvaddi hón þegar
 gunnar. hann tók vel kveðju hennar ok spurði,
 15 hvat kvenna hón væri. hón nemndiz hallgerðr ok
 kvaðz vera dóttir höskulds dalakollssonar. hón
 mælti til hans djarfliga ok bað hann segja sjer
 frá ferðum sínum. enn hann kvaðz ekki varna
 mundu henni máls. settuz þau þá niðr ok töluðu.
 20 hón var svá búin, at hón var í rauðum kyrtli — ok

3-4 þeir — væri: A; þeir þar, er jamvel voro E; þeir, at jafnvel væri G, I; þar jafnvel F. 4 hverri búð: F, A, G, I; búðum E. 4-5 at undraz: F, A, I; ok undroðuz G; at sjá E. 5 búðar: F, A, E; *mgl. G, I*. 6 þar: F; þar í búð A, E, G, I. margr maðr fór: A, G, I; margir menn fóro F, E. 7 gunnar: F, A, E; hann G, I. hann: F, A, E; gunnarr G, I. 8-9 öllum — vildu: F, E, G, I, (*kun at E, G have vildi for vildu*); slíkt sem hann var spurðr A. 9 einn: F, E, G, I; einn hvern A. er gunnarr: F, A; er hanu G, I; at hann E. 10 neðan: A, E, G, I; *mgl. F*. 11 konur ganga: A, E, G, I; konu fara F. 11-12 váru vel búnar: A, E, G, I; var vel búin F. 12-13 sú — búin: A, E, G, I, (*kun at broddi er udeglemt i G*); *mgl. F*. 14 hann — kveðju: F, A; hann tók kveðju E, G; *udeglemt i*. spurði: A, E, G, I; "tíð" (*vistnok = spyrr*) F. 15 kvenna: F, A, G, I; kona E. 16 kvaðz: F; "q" A; kvez E, G, I. dóttir höskulds: F, A, E, I; höskulds dóttir G. 17-18 sjer frá: F, A; frá E; *mgl. G, I*; 18 kvaðz: F; "q" A; kvez E, G, I. 18-19 ekki — henni: F (*dog med urigtigt hánun for henni*); henni ekki mundu varna A; ekki mundu varna henne E, I; ekki varna henni mundo G. 20 rauðum kyrtli: A, E, G, I;

var á búningr mikill. hón hafði yfir sjer skarlatsskikkju — ok var búin hlöðum í skaut niðr. hárit tók ofan á bringu henni ok var bæði mikit ok fagrt. gunnarr var í tignarklæðum þeim, er haraldr konungr gormsson gaf hánum. hann hafði 25 ok hringinn á hendi, hákonarnaut. þau töluðu lengi hátt. þar kom, er hann spurði, hvárt hón væri úgefin. hón sagði, at svá væri 'ok er þat ekki 'margra at hætta á þat' segir hón. 'þykki þjer 'hvergi fullkosta?' segir hann. 'eigi er þat' segir 30 hón 'enn mannvönd mun ek vera'. 'hversu munt 'þú svara, ef ek bið þín?' segir gunnarr. 'þat 'mun þjer ekki í hug' segir hón. 'eigi er þat' segir hann. 'ef þjer er nakkvarr hugr á' segir hón 'þá finnst þú föður minn'. síðan skildu þau 35 talit. gunnarr gekk þegar til búðar dalaðanna ok

rauðu kylli (*det første i rettet fra r*) F. 20-21 ok var — mikill: A, G; ok var á búningr E; ok við (*forkortet*) búningr mikill I; mgl. F. 21 hón: A, E, G, I; ok F. skarlatss: — "skarlatss" F, "skarlatss" A, "skarlatss" E, "skarlatss" G og I. 22 ok var — niðr: G, I; ok var búin hlöðum niðr í skaut A; ok var búin hlöðum E; hlöðubúna í skaut niðr F. 23 bringu henni: F, A, G, I; bringuna (*g udeglemt*) E. 24 tignarklæðum þeim: A, E; klæðum þeim G, I; "skarlatss"klæðum F. 25 konungr: F, E, I; mgl. A, G. gaf: F, A, E; hafði gefit G, I. 26 hringinn — hákonarnaut: A, E, G, I, (*kun at E udelader á hendi*); gullhring á hendi þann er hákon jarl gaf hánum F. 27 hátt: F, A, G, I; hljótt E. er hann spurði: A, G, I; at hann "sp." (*snarest = spurði*) E; "e" sp. F (= er spurt, *hvor noget fattes*). væri: F, E, I; væri "en" A; udeglemt G. 28 segir hón: A, G, I; mgl. F, E. 29-30 þykki — fullkosta: F, E, G, I; "hvert þ' ætigi þ'" fullkosta A (*formodentlig for hvárt þiki þer hvergi þer fullkosta?*) A. 30 segir hann: A, E, G, I; mgl. F. 31 vera: F, A, G, I; þar vera E. 32 svara: F, E, G; því svara A, I. segir gunnarr: G, I; mgl. F, A, E. 33-34 'eigi — hann: F, A, G, I; mgl. E. 34 ef: F, G, I; en ef A, E. nakkvarr hugr á: F, A, G, I; þat í hug E. 34-35 segir hón: A, G, I; mgl. F, E.

- fann menn úti fyri búðinni ok spyrr, hvárt höskuldr væri í búð. enn þeir sögðu, at hann var víst þar. gekk þá gunnarr inn. höskuldr ok hrútr
 40 tóku vel við gunnari. hann settiz niðr í meðal þeira — ok fannz þat ekki í tali þeira, at þar hefði nökkur misþykkja í meðal verit. þar kom niðr ræða gunnars, at hann spurði, hversu þeir bræðr myndi því svara, ef hann bæði hallgerðar.
 45 'vel' segir höskuldr 'ef þjer er þat alhugat'. gunnarr segir sjer þat alvöru 'enn svá skildu vjer 'næstum, at mörgum myndi þat þykkja líkligt, at 'hjer myndi ekki samband verða'. 'hversu lítz þjer

³⁷ menn: A, G, I; mann F, E (dog með þeir í det følgende — jf. note til línía ³⁸): búðinni: F, E (hvor skriften er opfrisket på en ubehændig måde), G, I; búðardyrum A. ok spyrr F ("z sp"), G; ok spurði A, I; hann spurði E. ³⁸ búð: F, A, E, G; búðinni eller búð inni I. enn þeir sögðu: A, E, G, I; "fa .f." F. ³⁸⁻³⁹ hann — þar: G, I, (kun at G har væri for var); hann væri þar E; hann væri í búð F; svá var A. ³⁹ gekk — inn: F, A; gekk g. þá í búðina E; g. gekk í búð þeira höskulds ok rúts G; gekk g. þá í búð þeira höskulds ok rúts I. höskuldr ok hrútr: F, A, E; þeir G, I. ⁴⁰ hann: F, A, E; gunnarr G, I. í meðal: A, I; á meðal F; í milli G; í millum E. ⁴¹ í tali þeira: F, A, E; á G, I. ⁴¹⁻⁴² þar — verit: A, G, I; nokkur misþykkja hefði verit í millum þeira E; þar (hefði er her udeglemt) missætti verit í meðal F. ⁴² kom: F, E, G (með hensyn til G jf. næst fölg. note); komu A, I. ⁴³ ræða: F, E (forskrevet Ræða); ræður A, G (eller står her måske ræðum?), I (feilskrevet ræðr). at hann spurði: A; mgl. F, E, G, I. ⁴⁴ bræðr: F, A, G, I; mgl. E. myndi: F, A, E, I; vildo G. því: F, A; mgl. E, G, I. ⁴⁵ þat alhugat: F; alhugat E, I; þat alvara A; alvara G. ⁴⁵⁻⁴⁶ gunnarr — alvöru: F; g. s., at þat er satt A; mgl. E, G, I. ⁴⁷ næstum: F, A, G, I; næst E. myndi — líkligt: F, A; mundi þat þykkja "líklt" (det i øvrigt noget utydelige tegn over u skal måske antyde, at u skal udgå) I; mundi þat líkligt þikka E; þætti þat líkligt G. ⁴⁸ hversu: F, A, E; eða hversu G, I, (som følge af, at i dem [ligesom i øvrigt også i E] er ordene enn svá — verða fortsættelse af höskulds replik — se note til ⁴⁵⁻⁴⁶).

‘hrútr frændi?’ segir höskuldr. hrútr svaraði ‘ekki þykki mjer þetta jafnræði’. ‘hvat finnr þú til 50 þess?’ segir gunnarr. hrútr mælti ‘því mun ek ‘svara þjer um þetta, er satt er: þú ert maðr ‘vaskr ok vel at þjer, enn hón er blandin mjök. ‘ok vil ek þik í engu svíkja’. ‘vel mun þjer fara’ segir gunnarr ‘enn þó mun ek þat fyri satt hafa, 55 ‘at jer virðið í fornan fjandskap, ef jer vilið eigi ‘gera mjer kostinn’. ‘eigi er þat’ segir hrútr ‘meir ‘er hitt, at ek sje, at þú mátt nú ekki við gera. ‘enn þó at vjer keyptim eigi, þá vildi vjer þó vera ‘vinir þínir’. gunnarr mælti ‘ek hefi talat við hana, 60 ‘ok er þetta ekki fjarri hennar skapi’. hrútr mælti ‘veit ek, at svá mun vera, at ykkir er báðum ‘girndaráð. hættið it ok mestu til, hversu ferr’.

⁴⁹ segir höskuldr: F, A, E; mgl. G, I, (se næst foreg. note). svaraði: F; sv. E, I; s. A, G. ⁴⁹⁻⁵⁰ ekki — þetta: F, A, G, I, (dog have G, I líta for þykki); þetta þik mjer ekki E. ⁵¹ hrútr mælti: F; rútr s. G; rútr sv. I; mgl. A, E. ⁵² þetta: F; þat A, E; mgl. G, I. er (foran satt): F, E, I; sem A, G. þú: F, A, E, I; at þú G. ⁵³ ok vel at þjer: F, A, G, I; mgl. E. ⁵⁴ ok vil ek: F, A, E, G; enn ek vil I. ⁵⁵ jer (foran virðið): F, A, E, I; þit G. í: F, A; mgl. E, G, I, *hvilke tre membraner derimod tilføie við milk efter fjandskap. jer: sðk (skrevet þ') også G her, afvigende fra næst sidste læsemåde.* ⁵⁸ hitt: F, A, G, I; þat E. at ek sje: F, A, G; er ek se I; mgl. E. nú: F, A, G, I; mgl. E. ⁵⁹ keyptim: A, E, G, I; kaupim F. ⁵⁹⁻⁶⁰ vildi — þínir: F, A, E, (dog har A vit for vjer); vilda ek þó vera vin þinn G, I. ⁶⁰ gunnarr mælti: G, I, (dog er forkortelsen for mælti enten udvisket eller udeglemt i I); herfor have F, A, E s. g. — *Fog E efter hana, men A efter skapl.* ⁶¹ þetta: G, I; þat F, A, E. hennar skapi: F, A, E, I; skapi hennar G. hrútr mælti: F; mgl. A; meðens E, G, I indskyde "f. r." efter vera. ⁶²⁻⁶³ svá — ferr: — báðum er þetta girndaráð: hættit þit ok mestu til, hversu ferr (dette ord feilskr. vet.) F; svá mun vera, at ykkir er báðum girndarráð — ok hætti þið mestu til, hversu ferr' A; svo mun vera' s. r. 'ok hættið þit mestu (noget utydeligt) til, hversu ferr. veit eg, at ykkir mun báðum girndarráð (ir feilskrrevet)'

hrútr sagði gunnari úfregit allt um skapferði hall-
 65 gerðar. ok þótti gunnari þat fyrst ærit mart, er á-
 fátt var. enn þar kom um síðir, at saman fjell
 kaupmáli þeira. var þá sent eptir hallgerði, ok
 var þá um talat svá at hón var við. ljetu þeir
 nú enn sem fyrr, at hón festi sik sjálf. skyldi
 70 þetta boð vera at hlíðarenda, ok skyldi fara fyrst
 leyniliga; enn þó kom þar, er allir vissu. gunnarr
 reið heim af þingi ok reið þegar at finna njál ok
 sagði hánnum kaupin. hann tók þungt á kaupum
 hans. gunnarr spurði, hvat hann fyndi til, at
 75 hánnum þótti slíkt svá úráðligt. njáll svaraði 'af henni

E; svá mun vera' s. r. 'ok hættir þú mesto til, hversu ferr'
 G; svá man vera' s. r. 'hættir þú ok mesto til, hversu ferr —
 en báðom ykkur man vera girndaráð' I. 64 sagði: G, I; s. F, E; segir
 A. gunnari: F, A, E; mgl. G, I. 64-65 úfregit — hallgerðar: F;
 allt um skaplyndi hallgerðar úfregit A, G, I, (*kun at G har frá for*
um); allt um skapferði hennar úfregit E. 65 þat — mart: A; þat
 ærit mart E; þat helsti mart G; þat syst helsti mart I; fyrr (*eller*
er det feilskreves for fyrst?) ærit mart þat F. 66 um síðir: A, E, G
 (*med of for um*), I; síðarr F. 66-67 fjell kaupmáli þeira: A, G, I;
 fellu kaup þeirra E; dró kaupmála með þeim F. 67 ok var: A, E,
 G, I; var F. 68 um talat: A, E, G, I; talat um mállit F. var við:
 F; var við sjálf A, E; var sjálf við G; sjálf var við I. 69 nú enn:
 A, G, I; nú F; enn E. at hón — sjálf: F, A, E; hana sjálfa festa
 sik G, I. 70 þetta: F, E, G, I; mgl. A. boð: F, A, E; brúðlaup
 G, I. skyldi: F, A, G, I; skyldi þetta E. 71 leyniliga: F, A, G, I;
 leynt E. þó — er: F, A; þar kom, at E, G, I. 72-73 reið þegar —
 kaupin: A; til bergþórshváls ok segir njáll kaup sín E, G, I, (*kun*
at E har "kavp" [= kaupit eller kaupin] for kaup sín); kom til berg-
 þórshváls ok s. njáll frá kaupum sínum F. 73-74 þungt — hans:
 A; þungt á um kaup hans E; þungliga á kaupino G; þungliga á
 kauponom I; þessu þungliga (g *udeglegt*) F. 74 spurði: A, E, I;
 "fþ." (*snarest = spurði*) F; s. G. 74-75 hvat — svá: A, I (*for*
þótt kan dog her læses þætti; hvat hann fyndi til þess, at
 honum þætti slíkt svo E; hvat hann fyndi til, er hánnum þætti
 þetta G; hví njáll þótti þetta svá F. 75 úráðligt: F, A, G, I;
 ráðligt (*urigtigt*) E. njáll svaraði: G (n. s.), I (n. sv.); *herfor*

‘mun standa allt hit illa, er hón kemr austr ‘hingat’. ‘aldri skal hón spilla okkru vinfengi’ segir gunnarr. ‘þat mun þó svá nær leggja’ segir njáll ‘enn þó munt þú jafnan bæta fyrir henni’. gunnarr bauð njáli til boðs ok öllu því þaðan, 80 sem hann vildi at færi. njáll hjet at fara. síðan reið gunnarr heim ok reið um hjeradit at bjóða mönnum.

34. Þráinn hjet maðr. hann var sigfúss-son, sighvats-sonar hins rauða. hann bjó at grjóta í fljótslíð. hann var frændi gunnars ok virðingamaðr mikill. hann átti þórhildi skáldkonu. hón var orðgífr mikit ok fór með flimtan. þráinn 5 unni henni lítit. hánú var boðit til boðsins til hlíðarenda; ok skyldi kona hans ganga um beina ok bergþóra skarphjéðinsdóttir, kona njáls. ketill hjet annarr sigfúss son. hann bjó í mörk fyrir austan markarfljót. hann átti þórgerði njálsdóttur. 10 þórkell hjet hinn þriði sigfússson, fjórði mörðr,

hæve F, A, E s. n. *efter* hingat. af: A, E, G, I; ‘því at af F. 76 standa: A, E, G, I; standaz F. 78 leggja: A, G, I; liggja E; fara F. 79 bæta: F, A, G, I; bæta um E. 80 boðs: F, A, E; brúðlaups G, I. öllu því þaðan: F, G, I; öllu því E; öllum þeim þaðan A. 81 sem: F, A, G, I; er E. hann: F, A, E, G; *mgl.* I. 82 heim ok reið: F, A, E; heim ok fór I; *mgl.* G. hjeradit: F, A, E; herað G, I.

34. 1-2 sigfúss-son, sighvats-sonar: F, A (*hvor dag sighvats er feilskrevet*), G, I; “sigvazt f.” E. 2 at: F, A, G, I; á E. 3 frændi gunnars ok: F, A, G, I; *mgl.* E. 4 hann átti: F, A, G, I; ok átti E. 5 ok fór: F, A, G, I; hón fór E. 6 hánú: F, A, G, I (*feilskrevet som et forkortet hann*); henne E. 6-7 boðsins — beina: A, G, I, (*dag har G og I brúðlaups for boðsins*); boðs á hlíðarinda (*sál*), ok skyldi hún ganga fyri boði (*sál*) E; boðs ok kono hans. hón gekk at beina F. 8 skarphjéðinsdóttir: F, E, G, I; *mgl.* A. 11 fjórði mörðr: F, E, G, I; mörðr enn, fjórði A.

- fimmti lambi, sjetti sigmundr, sjaundi sigurðr. þessir váru allir frændr gunnars ok váru kappar miklir. þeim hafði gunnarr boðit öllum til boðsins.
- 15 gunnarr hafði ok boðit valgarði hinum grá ok úlfi örgoða ok sonum þeira rúnólfi ok merði. þeir höskuldr ok hrútr kvámu til boðsins fjölmennir. þar váru synir höskulds, þórleikr ok óláfr. þar var brúðrin í för með þeim ok þórgerðr dóttir
- 20 hennar, ok var hón kvenna fríðust. hón var þá fjórtán vetra gömul. mart var með henni annarra kvenna. þar var ok þórhalla, dóttir ásgríms elliða-grímssonar, ok dætr njáls tvær, þórgerðr ok helga. gunnarr hafði marga fyri boðsmenn — ok
- 25 skipaði hann svá sínum mönnum: hann sat á miðjan bekk, enn innar frá þráinn sigfússson, þá úlfr örgoði, þá valgarðr hinn grái, þá mörðr ok

---

¹³ váru allir: F, E; bræðr váro aller A; bræðr allir váro G, I. váru (*foran* kappar): F, A, G, I; *mgl.* E. ¹⁴ hafði — öllum: A, E, I (*kun at I udelader* öllum); bauð g. öllum F; *mgl.* G. ¹⁵ gunnarr hafði ok: F, A, E, I; þeim hafði gunnarr G. ok (*foran* úlf): F, A, G, I; *mgl.* E. ¹⁷ til boðsins fjölmennir: F (*hvor fjölmennir er forskrevet*), I; til brúðlaupsins fjölmennir G; fjölmennir til boðsins A, E. ¹⁸ þórleikr: F, A, E, I; þorleifr G. ok (*foran* óláfr): F, A, G, I; "r." (*feilskrift*) E. óláfr: F, A, G, I; ólafr þá E. ¹⁹ brúðrin: A, E, G, I; brúðr F. för: F, A, E; ferð G, I. ²⁰ hón: F, A, G, I; *mgl.* E. þá: A, E, G, I; *mgl.* F. ²¹ fjórtán: F, A, I; xvj G; xvij E. gömul: F, E, I; *mgl.* A, G. ²¹⁻²² með — kvenna: F, A, E (*dog indskyder E þar foran* með); annarra kvenna með henni G, I. ²² þórhalla: A, E, G, I; þórkatta F. ²²⁻²³ dóttir — -sonar: F, E, G, I; kona helga njálssonar A. ²³ dætr njáls tvær: F, E; dætr njáls A; ij dætr njáls G, I. ²³⁻²⁴ þórgerðr ok helga: F, A, G, I; *mgl.* E. ²⁴ boðsmenn: F, A, E, G; "boðs." I. ²⁵ hann (*foran* svá): F, A, E; *mgl.* G, I. sínum: F, A, G, I; *mgl.* E. ²⁶ bekk: F, A, G, I; bekk sjálfr E. þráinn sigfússson: F, A, G, I; *mgl.* E (*vistnok ved udeglemmelse*). ²⁷⁻²⁸ mörðr ok rúnólfr: F, A, G, I; rúnólfr ok

rúnólfr, þá sigfússsynir. lambi sat innstr. hit næsta
gunnari útar frá sat njáll, þá skarpheðinn, þá
helgi, þá grímr, þá höskuldr, þá hafr hinn spaki, 30
þá ingjaldr frá keldum, þá synir þóris austan ór
holti. þórir vildi sitja ýztr virðingamanna; því at
þá þótti hverjum gott þar sem sat. höskuldr sat
á miðjan bekk enn synir hans innar frá hánum.
hrútr sat útar frá höskuldi. enn þá er eigi frá 35
sagt, hversu öðrum var skipat. brúðr sat á miðjum
palli enn til annarrar handar henni þórgerðr dóttir
hennar. á aðra hönd sat þórhalla dóttir ásgríms
elliðagrimssonar. þórhildr gengr um beina, ok báru
þær bergþóra mat á borð. þráinn sigfússon var 40
starsýnn á þórgerði glúmsdóttur. þetta sjer kona
hans þórhildr. hón reiðiz ok kveðr til hans
kviðling

mórðr E. 28 hit næsta: F, A, G, I; næst E. 29 frá: F, A, E; í frá G (f. uty-
deligt), I. sat: F, A, E, I; mgl. G. þá (foran sk.): F, A, G, I; mgl. E. 30 þá
(foran gr.): F, E, I; ok A, G. 31 austan: F, A, E, I; mgl. G. 32 þórir
— ýztr: F, A, G, I; þeir vildu sitja ýztr E. 33 hverjum — sat:
F; öllum gott þar sem sátu G; öllum gott þar sem sat A, E; öllum
gott hvar sem sat I. 34 enn (foran synir): F, A, E, I; ok G.
innar: F, A, G, I; útar E. 35 útar: F, A, G, I; innar E. eigi frá:
F, A; eigi E, I; mgl. G. 36 öðrum: F, A, E, G; fleirom I. var:
F, E, G, I; er A. brúðr: F, A, G, I; brúðrin E. 36-37 miðjum
palli: F, A; miðjan pall E, G, I. 37 henni: F og, som det synes, I;
henni sat A, E; hennar sat G. 38-39 á aðra — -sonar: F; en
til annarrar handar þórhalla d. ásgríms elliðagrimss. A, E; enn
þórhalla ásgríms til annarrar handar G, I, (kun at G udelader
handar). 39 gengr: A, G, I; gekk F, E. 40 þær bergþóra: F, A, G,
I; þau (det sidste bogstav forskrevet og usikkert) E. á borð: F, A, E;
innar G, I. 41 glúmsdóttur: F; dóttur hallgerðar G, I; mgl. A, E.
sjer: A, G, I; "i. f." (en for sjer eller så ellers ubrugelig forkortelse) E;
sá F. 41-42 kona hans þórhildr: A, E, G, I; þórhildr kona hans F.
42 reiðiz: F ("reiðiz", en form, der for resten her kunde stå for reiddiz, men
ikke så let i de øvrige membraner), A, G, I; reiddist E. 42-43 kveðr —

era gapriplar góðir —

45

gægr er þjer í augum

‘þráinn’ segir hón. hann steig þegar fram yfir
borðit ok nemndi sjer vátta ok sagði skilit við
þórhildi ‘vil ek eigi hafa flimtan hennar nje fár-
‘yrði yfir mjer’. ok svá var hann kappsamr of
50 þetta, at hann vildi eigi vera at veizlunni, nema
hón væri í braut rekin. ok þat varð, at hón fór
í braut. ok nú sátu menn hverr í sínu rúmi ok
drukku ok váru kátir. þá tók þráinn til orða ‘ekki
‘mun ek gera at launtali þat sem mjer býr í
55 ‘skapi: þess vil ek spyrja þik, höskuldr dalakolls-
‘son — vill þú gipta mjer þórgerði frændkonu þína?’
‘eigi veit ek þat’ sagði höskuldr ‘mjer þykki þú
‘lítt hafa við þessa skilit, er þú hefir áðr átt; eða
‘hverr maðr er hann, gunnarr?’ hann svarar ‘eigi vil
60 ‘ek frá segja — því at mjer er maðrinn skyldr —

kviðling: A, G, I; kvað (*forskrævet*) til hans kviðling E; gerði kviðling til hans F. 47 ok nemndi sjer vátta: E, G, I; ok nefnir sjer vátta A; *mgf.* F. sagði: F, E; s A, I; segir G. 48 þórhildi: F; hana A, E, G, I. ‘vil ek eigi: F; ok kvezt (*dette ord utydeligt*) eigi vildi E (*med sjer for mjer*); ok vildi eigi A, G, I, (*alle folgelig med sjer for mjer*). 49 svá var hann: F, A, E, G; var hann svá I. 51 væri: A, E, G, I; se F. í (*foran* braut): F, A, E, I; á G. þat varð: A; varð þat E, I; þat var F; var þat G. 52 nú — rúmi ok: A, G, I, (*dog udelade G, I ok*); sátu nú menn ok E; nú sat hverr maðr í sínu rúmi ok F. 53 kátir: A, E, G, I; glaðir F. 54 gera — þat: A, E, G, I; særa þat í hljóðmæli F. 54-55 sem — skapi: G, I; er mer er í skapi F; sem mer er í hug A; sem býr í hug E. 57 höskuldr: F; hann A, E, G, I. 57-58 mjer — skilit: A; enn mjer þikir þú lítt hafa skilit við þessa E; mer þikir þú lítt hafa skilit við þá G, I; mer þikir þú illa skilit við þessa F. 58 hefir áðr átt: A, E; áttir áðr F, I; áttir G. 59 hann (*foran* svarar): G, I; gunnarr F, A, E. svarar: — “fý.” F; “fý.” I; “f.” G; mælti A, E. 60 frá segja: A, E, G, I; segja frá mauninum F. því at: F, E; *mgf.* A, G, I. maðrinn: F, A, G, I; “mí” E.

‘ok seg þú frá, njáll. því munu allir trúá’. njáll mælti ‘þat er frá manni at segja, at maðr er vel ‘audigr at fje ok görr at sjer um allt ok hit ‘mesta mikilmenni; ok meguð jer fyrri því gera ‘hánum kostinn’. þá mælti höskuldr ‘hvat sýniz 65. ‘þjer ráð, hrútr frændi?’ hrútr svaraði ‘gera mátt þú ‘fyrri því kostinn, at þetta er henni jafnræði’. þá tala þeir um kaupin ok verða á allt sáttir. stendr þá gunnarr upp ok þráinn ok ganga at pallinum. spurði gunnarr þær mæðgur, hvárt þær vildi játa 70 þessum kaupum. þær kváðuz eigi bregða mundu. fastnaði hallgerðr þórgerði dóttur sína. þá var skipat konum í annat sinn. sat þá þórhalla meðal brúða. ferr nú boðit vel fram. ok er lokit var, ríða þeir höskuldr vestr enn rangæingar til sinna 75

⁶¹ ok (*foran* seg): F, A, G, I; *mgl.* E. njáll: E, G, I; njáll' s. g. F, A. því munu allir: A, G, I; því at því munu allir E; því at allir munu því F. ⁶² manni: F, E, G, I; *mgl.* A. ⁶²⁻⁶³ maðr — allt: F, A (*der dog udelader vel*), E (*der dog har hann for maðr*); hann er gjörr at ser of allt ok vel audigr (*I har vellauðigr for vel audigr*) at fe G, I. ⁶⁴ jer fyrri: F; þer A, E, G; *mgl.* I. ⁶⁵ hánum: F, A, E, I; *mgl.* G. þá mælti höskuldr: F, A, G, I; höskuldr mælti E. sýniz: F, A, E, I; þikki G. ⁶⁶ ráð: F, A, G, I; um E. hrútr svaraði: — "r. fv." I; r. mælti G; *herfor har E* "f. r." *efter* kostinn; *mgl.* F, A. ⁶⁷ fyrri því: F; því A, E; hánum því G, I. ⁶⁷⁻⁶⁸ þá — kaupin: F, A, E, (*kun at F har kaup for kaupin*); tala þeir nú um kaupin G, I. ⁶⁹ þá gunnarr: F, A, G, I; g. þá E. þráinn — pallinum: F, A, G, I; ok gengr at pallinum ok þráinn með honum E. ⁷⁰ vildi: A, I; vildu F, G; *mgl.* E. ⁷¹ kaupum: F, A; kaupmála E, G, I. bregða mundu: F, G, I; mundu bregða E; brigða mundu A. ⁷² fastnaði: A, E, G, I; ok fastnaði (*s udeglemt*) F. þórgerði: G, I; *mgl.* F, A, E. sína: F, A, G, I; sína þráni E. þá var: F, A, E; var þá G, I. ⁷³⁻⁷⁴ meðal brúða: F, A, G, I; í mille þeirra E. ⁷⁴ ferr nú boðit G, I; ferr nú boðit nú E (*urigtigt*); ferr boðit A; fór nú boð F. lokit var: F, E, G, I; lokit var veizlunni A. ⁷⁵ vestr: F, A, G, I; *mgl.* E. rangæingar: F, A, G, I; þeir rangæingar E. ⁷⁵⁻⁷⁶ sinna

heimila. gunnarr gaf mörgum góðar gjafar, ok virðiz þat vel. hallgerðr tók við búráðum ok, var fengsöm ok atkvæðamikil. þórgerðr tók við búráðum at grjótá ok var góð húsfreyja.

35. Þat var siðvenja þeira gunnars ok njáls, at sinn vetr þá hvárr þeira heimboð at öðrum ok vetrgríð fyri vináttu sakir. nú átti gunnarr at þiggja vetrgríð at njáli, ok fóru þau hallgerðr til 5 bergþórshváls. þá váru þau helgi eigi heima. njáll tók vel við þeim gunnari. ok þá er þau höfðu þar verit nakkvara hrið, kom helgi heim ok þórhalla kona hans. þá gekk bergþóra at pallinum ok þórhalla með henni, ok mælti bergþóra til hallgerðar 10 'þú skalt þoka fyri konu þessi'. hón svarar 'hvergi

heimila: *F, A*; síns heimilis *G, I*; síns helma *E*. ⁷⁶ góðar: *A*; mönnum *F, E*; manni *G, I*. ⁷⁷ virðiz þat vel: *F, E, G, I*; "virð m^o" vel til hans *A*. ⁷⁹ at: *F, A, G, I*; á *E*. var: *F, A, E*; þótti vera *G, I*.

35. ¹ siðvenja: *A, G, I*; siðvanði *F*; siðr *E*. ²⁻³ þeira — vetrgríð: *I*; þeira at öðrum vetrgríð *G*; vetrgríð at öðrum *E*; heimboð at öðrum *F, A*. ³ nú átti gunnarr: *A, I*; átti g. nú *E*; þá átti g. *F, G*. ⁴ þiggja — njáli: *sál. E, G, I*, (*dog er njáli forkortet i disse tre membraner*); sækja vetr at njáli *F* (*hoor grið máske er udeglemt efter vetr*); þiggja veizlu hjá njáli *A*. hallgerðr: *A, E, G, I*; gunnarr ok hallgerðr *F*. ⁶ vel — gunnari: *F*; við gunnari vel *A, E, G, I*. ⁶⁻⁷ þau — verit: *F*; þau höfðu verit þar *A*; hann hafði verit þar *E, G*; hann hafði þar verit *I*. ⁷⁻⁸ kom — hans: *F, B*; þá kom helgi (*G, I indskyde her þar*) ok þórhalla kona hans *E, G, I*; þá kómu þau helgi ok þórhalla heim *A*. ⁸⁻⁹ bergþóra — mælti bergþóra: *F, A, G, I*; bergþóra at pallinum ok þórhalla með henne. bergþóra mælti *E*; þórhalla at pallinum ok bergþóra með henni. þá mælti bergþóra *B*. ⁹ til hallgerðar: *F, A, B, I*; til hennar hallgerðar *G*; *mgk. E*. ¹⁰ þoka: *F, A, B, G, I*; þoka, hallgerðr, *E*. hón: *F, B, E*; hallgerðr *A, G, I* (*her utydelig*). svarar: *B, E* (s.); mælti *F, A, G, I*.

‘mun ek þoka; því at engi hornkerling vil ek vera.’
 ‘ek skal hjer ráða’ sagði bergþóra. síðan settiz
 þórhalla niðr. bergþóra gekk at borðinu með hand-
 laugar. hallgerðr tók höndina bergþóru ok mælti
 ‘ekki er þó kosta munr með ykkir njáli: þú hefir 15
 ‘kartnagl á hverjum fingri, enn hann er skegglauss’.
 ‘satt er þat’ sagði bergþóra ‘enn hvártki okkart
 ‘gefr þat öðru at sök; enn eigi var skegglauss
 ‘þórvaldr búandi þinn, ok rjett þú þó hánun bana’.
 ‘fyri lítit kemr mjer’ segir hallgerðr ‘at eiga þann 20
 ‘mann, er vaskastr er á íslandi, ef þú hefnir eigi
 ‘þessa, gunnarr’. hann spratt upp ok steig fram

¹¹ hornkerling: A, E, G; ~ I; hornkona B; hornroka (*synes ikke at kunne lases hornreka*) F. vera: A, B, E; udeglemt F; her vera G; ~ I. ¹³⁻¹⁴ at — handlaugar: G; at borðinu með laugar F, B; með handlaugar at borðinu A, I (*tíl dels meget utydelig*); at borðinu E. ¹⁴ bergþóru: F, A, B, G, I; á bergþóru E. ok mælti: A, B, E, G, I; mgl. F. ¹⁵ þó: A, B; mgl. F, E, G, I. njáli: F, A, B, G, I; mgl. E. ¹⁶ kartnagl: — “kartnagl” (*meget utydeligt — dog synes nagl nogenlunde sikkert*) F; “kartnagl” A; “kárt nágl” B; “ktnalg” (*med et over kt anbragt uformeligt tegn, en mellemting af a, r og n*) E; “k’tinagl” G; “kart” ~ I. ¹⁷ þat: F, A, B, E; þetta G og, som det synes, I. ¹⁷⁻¹⁸ enn — öðru: F (*utydelig*), B; en hvárki okkart gefr þetta þó öðru A, E (*kun at E udelader þó*); ok gefr hvárki (*hv utydeligt*) okk~ öðro þetta (*de sidste to ord utydelige*) I; ok gefr þetta hvárki okkru G (*forvirret*). ¹⁸⁻¹⁹ skegglauss — þinn: F, B, E, G, I; þórvaldr bóndi þinn skegglauss A. ¹⁹ þó hánun: B, E; hánun þó F, A; hánun G, I. ²⁰ fyrir — mjer: A, B, E; utydeligt i F (*hvor der dog måske står til lúils kemr mer*); fyrir hvat kemr G; ~ kemr I. segir hallgerðr: A, E, G, I; herfor har B sagði hallgerðr efter replikkens slutning; synes at mangle i F. ²⁰⁻²¹ eiga — vaskastr er: A, E; eiga hinn vaskasta mann F (*hvor eiga hinn vaskas er utydeligt*), B; at ek eiga þann mann, er vaskastr er G, I. ²¹ þú: F, A, B, E; hann G, og, som det synes, (*snarere end þú*) I. ²² gunnarr: F(?), A, B; mgl. E, G, I, (*med hensyn til G, I jf. næst foreg. note*). hann: F(?), A; gunnarr B, E, G, I. ²²⁻²³ ok steig — borðit: F (*hvor dog ok steig fram er stærkt og yfir noget mindre*)

yfir borðit ok mælti 'heim mun ek fara — ok er þat
'makligast, at þú sennir við heimamenn þína enn
25 'eigi í annarra manna hífylum. enda á ek njáli
'marga sæmð at launa, ok mun ek ekki vera eggj-
'anarfífl þitt'. síðan fóru þau heim. 'mun þú þat
'bergþóra' sagði hallgerðr 'at vit skulum eigi skildar'.
bergþóra sagði, at ekki skyldi hennar hlutr batna
30 við þat. gunnarr lagði ekki til ok fór heim til
hlíðarenda ok var heima allan þann vetr í gegnum.
líðr nú á sumarit ok allt til þings framan.

36. Gunnarr ríðr til þings. enn áðr hann
'reið heiman, mælti hann til hallgerðar 'ver þú dæl,
'meðan ek em heiman, ok sýn af þjer enga fár-
'skapi þar sem við vini mína er um at eiga'.

afbleget), A, B, E, G; undan borðino (*utydeligt*) ok steig (*utydeligt*)
~~~~~ borð~~~~ I. 24 makligast: F (*meget utydeligt*), A, B, G, I;
makligt E. sennir: F(?), A, B, I; sinnr (*urigtigt*) E; "fem" (= *sæmlr*) G (*vistnok ved feillæsning*). 24-25 enn — hífylum: F (*hvor*
dog enn elgi í er meget afbleget), A (*dog med herbergjum for hífyl-*
um), E, G (*der dog udelader manna*), I; mgl. B. 25-26 enda —
launa: F (*afbleget* — *dog ere egentlig kun de to sidste ord utydelige*),
A, E, G, I, (*kun at G og I have gjalda for launa*); mgl. B. 26 ok
mun — vera: F (*afbleget*), A, B, G, I, (*kun at G og I udelade ok*);
ok er eg ekki E. 27 þau: F, B; þau g. A, E, G, I. 28 skildar:
F(?), A, B, G, I; skildar at skiptunum E. 29 sagði: B; s. F, A, G;
av. E, I. skyldi: F, B, E, G, I; "fklh" A. hlutr: A, B, E, I; lutr
eller lute G; luti F. 30 við þat: F, A, B, I; við E; mgl. G. 31 allan
— gegnum: A, G; allan vetrinn í gegnum I; allan vetrinn F, B;
um vetrinn E. 32 á sumarit: A, B, G, I; sumarit F, E. ok allt
— framan: A, G, I, (*kun at G og I udelade ok*); til þings framan E;
til alþingis F, B.

36. 1 ríðr: A, E, G, I; reið F, B. enn: F, A, B, I; ok E, G.
2 reið: F, A, G, I; ríði B, E. til hallgerðar: F, A, B, E; við
hallgerði G, I. ver þú: A, B, E, G, I; vertú (*tegnet for er utyde-*
ligt) nú F. 3 em heiman: A, B, E, I; em í brautu (*lídt afbleget*)
F; udeglemt í G. 3-4 af — farskapi: F (*lídt afbleget*), A, B, G, I;
öngann farskap af þjer E.

‘tröll hafi þína vini’ segir hón. gunnarr ríðr til 5 þings ok sá, at eigi var gott orðum við hana at koma. njáll reið til þings ok synir hans allir. nú er frá því at segja, hvat heima er tíðenda. þeir áttu skóg saman njáll ok gunnarr í rauðaskriðum. þeir höfðu eigi skipt skóginum, enn 10 hvárr var vanr at höggva sem þurfti, ok taldi hvárrgi á annan of þat. kolr hjæt verkstjóri hallgerðar. hann hafði verit með henni lengi ok var hit mesta illmenni. svartr hjæt maðr. hann var búskarl njáls ok bergþóru, ok líkaði þeim við hann 15 vel. bergþóra mælti við hann, at hann skyldi fara í rauðaskriður ok höggva skóg ‘enn ek mun fá til

⁵ hafi: F, A, E, G, I; elgi B. ⁵⁻⁷ ríðr — koma: F, B, E, G, I, (dog har B reið for ríðr, og E skipta for koma); sá, at elgi var gott orðum við hana at skipta. reið hann til þings A. ⁸⁻⁹ hvat — þeir: F (til dels noget utydeligt), A, E (med verðr for er), G; hvat (skrevet hat) til tíðenda er heima meðan. þeir Cð; at heima verðr til tíðenda. þeir B; at þeir I. ⁹ njáll ok gunnarr: F, B, Cð; gunnarr ok njáll A, E, G, I. ¹¹ hvárr: F, A, B, E, G, I; hvár-tveggi Cð. höggva: F, A, B, E, G, I; láta (i forskrevet) höggva Cð. sem þurfti: A, Cð, I; “fē þýrpti” (prikken over y mindre tydelig) F, “fē þýrpti” B, (begge membraner bruge undertiden “y” for u, hvorfor dette þýrfti ikke uden videre kan opfattes som forestillende måde, skjønt denne modus i øvrigt vilde passe på dette sted); slíkt sem þurfti E; slíkt sem vildi G. ¹² á — þat: F, A, B, E, G, I; á þat Cð. ¹³ hann — lengi: F, A, B, G, I; er verit hafði lengi með henne Cð; ok hafði verit leingi með henne E. ¹³⁻¹⁴ ok var — illmenni: F, A, B, Cð; ok hit mesta illmenni E, I; “illm” (mesta ill ved linieskifte oversprunget) G. ¹⁴⁻¹⁵ hann — bergþóru: F, A, B, E, G, I; — hafði lengi verit með þeim bergþóru ok njáll Cð. ¹⁵⁻¹⁶ ok líkaði — vel: A, G, I; ok líkaði þeim vel við hann B; þeim líkaði vel við hann F; ok líkaði þeim vel til hans Cð; ok líkaði vel við hann E. ¹⁶ við hann: F, B; til hans Cð; mgl. A, E, G og. som det synes, I (hvor den linie, i hvilken disse ord skulde findes, er stærkt afbleget). ¹⁷ rauðaskriður: F, A, B, Cð, E; rauðaskriðu G; ~~~~~ I. skóg: F, A, B; þar skóg Cð; í skógi E; við G, I. fá til: F, B,

‘menn at draga heim viðinn’. hann kveðz vinna mundu þat er hón legði fyrir hann. hann fór upp
 20 í rauðaskriður. tekr hann þar ok höggr skóg ok skyldi þar at vera viku. snauðir menn kvámu til hlífðarenda austan frá markarfljóti ok sögðu, at svartr hafði verit í rauðaskriðum ok höggvit skóg ok gört mikit at. ‘svá mun bergþóra til ætla’ segir
 25 hallgerðr ‘at ræna mik mörgu; enn því skal ek ráða, at hann höggvi eigi optar’. rannveig heyrði, móðir gunnars, ok mælti ‘þó hafa húsfreyjur þótt ‘góðar austr hjer, at ekki hafi staðit í mannráðum’.

Cð, G, I; fá þer til A; fá E. 18 menn: — "með" Cð, "mñ" A, "m, B, og I, "m" F, "m" G (her sikkert = menn); "m" (her vistnok = mann) E. draga: F, A, B, E, G, I; bera Cð. 18 19 kveðz vinna mundu: F, A, B, E, G, I; lez mundo vinna Cð. 19 þat — hann: B, Cð; þat sem hón leggir fyrir hann F; þat sem hón vildi A, E; slíkt sem hón vildi G, I. hann fór upp: F, B; fór hann upp G, I; fór svartr upp Cð; ok fór upp A; ok fór E. 20 rauðaskriður: F, A, B, Cð, I (afbleget); rauðaskriður(!) E; rauðaskriðu G. tekr — skóg: A, E; ok höggr þar skóg G, I (til dels utydelig); mgl. F, B, Cð. 20-21 ok skyldi — vera: F, A, B, E, G, (dog står at kun i E); ok skyldi (dette ord utydeligt) vinna þar I; hann skyldi þar vinna Cð. 21 snauðir: F, A, B, Cð, E; svá þar til, at fátækir G, I. 22 sögðu: B, Cð, E; s. G, I; sagði (!) F, A. 23 hafði verit: F, A, B, I; hefði verit G; væri E; var Cð. rauðaskriðum: F, A, B, Cð, E, I; rauðaskriðu G. höggvit skóg: F (hvor der dog synes at stå et forskrevet höggva for höggvit), B; höggvit við G, I; höggvit þar við A; hjuggi þar við E; hjó skóginn Cð. 24 gört mikit at: F, A, B; gört at mikit G, I; gerði mikit at Cð, E. til ætla: F, A, B, Cð, E, G; utydeligt i I (hvor der måske står ætla til eller ætla). 24-25 segir hallgerðr: sál. her A, Cð, E, G, I; hvorimod F, B indskyde disse ord efter mörgu. 26 ráða — optar: F, A, B, E, G, I; þó ráða, at hann skal eigi optar höggva Cð. 26-27 heyrði — mælti: F, A, B, G, I; móðir g. heyrði þetta ok mælti Cð; mælti, móðir g., er hón heyrði E. 27-28 húsfreyjur — at: Cð; húspreyjur verit her góðar, þótt A, B; her verit góðar húsfreyjur, at G, I; húsfreyjur verit góðar, þótt F, E. 28 mannráðum: F, A, B, Cð, G, I; manndrápum E.

nú leið af nóttin. ok of morgininn kom hallgerðr at máli við kol ok mælti 'verk hefi ek þjer hugat' ³⁰ ok fjeck hánnum öxi 'far þú í rauðaskriður. þar 'munt þú finna svart'. 'hvat skal ek hánnum?' segir hann. 'spyr þú at því' segir hón 'þar sem þú 'ert hit mesta illmenni? drepa skalt þú hann' segir hón. 'gört mun ek þat geta' segir hann 'enn þat ³⁵ 'er þó líkast, at ek gefa mik við'. 'vex þjer hvet- 'vetna í augu' segir hón 'ok ferra þjer illa, þar 'sem ek hefi mælt eptir þjer hvern hlut. mun 'ek fá til annan mann at gera þetta, ef þú þorir 'eigi'. hann tók öxina ok var reiðr mjök ok tekr ⁴⁰ hest, er gunnarr átti, ok riðr þar til er hann kemr

²⁹ nú leið af: F, A, B, E, G, I; en er af leið Cð. ok of morgin-
inn: F, A, B, E, G, I; mgl. Cð (jf. næst foreg. note). hallgerðr: B,
Cð, E, G, I; hón F, A. ³⁰ ok mælti: F, B, Cð, E, G, I; mgl. A
³⁰⁻³¹ verk — öxi: Cð; 'verk hefi ek hugat þer' segir hón ok fekk
hánnum í hendr vápn ok mælti F, B (kun at B har þer hugat for
hugat þer); 'verk hefi ek hugat þer' s. hallgerðr ok fekk hánnum
vápn ok mælti A, E; mgl. G, I. ³¹ far þú: F, A, B, E, G, I; þú
skalt fara upp Cð. rauðaskriður: F, A, Cð, E, I; rauðaskriðu B, G.
þar: F, A, B, E, G, I; þá Cð. ³² segir hón: A, Cð, E, G, I; mgl.
F, B. ³³⁻³⁴ þar — þú hann: F, A, B, E, G, I, (dog með de afvi-
gelseer, at F har er for sem, samt at F, A, B, E have vega for
drepa); þú (stærk afbleget) skalt (noget afbleget) drepa hann, þar
sem þú ert it mesta illmenni Cð. ³⁴⁻³⁵ segir hón: F, B, E, I;
mgl. A, Cð, G. ³⁵ geta: F, A, E, G, I; fá B, Cð. segir hann: F,
A, B, E, G, I; s. kolr Cð. ³⁵⁻³⁶ þat er þó líkast: A, I; þó er þat
líkast G; þat er líkast B, E; þat er líkara F, Cð. ³⁶ mælt — hlut:
F, B, E; mælt hvern lut eptir þer' s. hón A; mælt hvetvetna eptir
þer G, I; jafnan eptir þer mælt Cð. mun: F, A, B, E, G, I; ok
mon Cð. ³⁷ til annan mann: F, B, Cð; annan mann til A, G, I;
annan til E. at gera þetta: F, A, B, E, G, I; mgl. Cð. þorir:
F, A, Cð, E, G, I; udeglemt í B. ⁴⁰ tók: F, A, B, E, G, I; tók þá
Cð. ok tekr: F, A, B, E; ok G, I; kolr tók Cð. ⁴¹⁻⁴² riðr — markar-
fljóti: B; riðr nú þar til er hann kemr austr at markarfljóti F, A,
(kun at F har kom for kemr); riðr nú þar til er hann kom austr

austr at markarfljóti. hann steig þar af baki ok
 beið í skóginum þar til er þeir höfðu borit ofan
 viðinn ok svartr var einn eptir. hleypr kolr þá
 45 at hánnum ok mælti 'fleiri munu kunna at höggva
 'stórt enn þú einn' ok setti öxina í höfuð hánnum
 ok hjó hann banahöggvi ok ríðr heim síðan ok
 segir hallgerði vígit. 'njót heill handa' segir hón
 'ok skal ek þik svá varðveita, at þik skal ekki
 50 'saka'. 'vera má þat' segir hann 'enn hinn veg

til markarfljóts *G, I*, (*kun at G har at for er*); reið þar til er hann
 kom austr at markarfljóti *E*; reið þar til er kom at markarfljóti
Cð (*hvor kom stár upersonlig, hvis hann ikke er udeglemt*). 42 þar:
F, A, E, G, I; *mgl. B, Cð*. 43 beið: *F, A, B, Cð, E, G*; blíðaði *I*.
 43-44 er þeir — eptir: *F, A, B, E, G, I*, (*kun at E har ofan borit*
for borit ofan); er svartr var einn eptir ok þeir höfðu ofan borit
 viðinn ok var hann einn eptir *Cð* (*en variant, der åbenbart har ud-*
viklet sig af den almindelige læsemåde ved en fejltagelse). 44 hleypr
 kolr þá: *F, A, B, E, G, I*; þá ljóp kolr *Cð*. 45-47 ok mælti —
 -höggvi: *F, B*; ok mælti 'fleiri munu (*mgl. E*) kunna at höggva
 stórt en þú einn (*mgl. E*)' hleypr þá (*mgl. E*) at hánnum ok
 höggr hann banahöggvi (*skrevet höggi i A; E har "hög" =*
högg) *A, E*; ok mælti 'fleiri munu kunna at (*G har feilagtig*
"at kuþa" for kunna at) höggva stórt enn þú einn' ok höggr hann
 þegar banahöggvi *G* (*for höggvi synes her at stå "högge" — dog er*
e utydeligt), *I* (*der bestemt synes at have "hög" = höggvi — ikke*
'hög" = högg; skriften er her noget utydelig); ok setti öxina í
 höfuð hánnum ok mælti 'fleiri menn kunnu at höggva stórt en þú'
Cð. 47 ok ríðr heim síðan: *F, A, B, G, I*, (*kun at G og I udelade*
ok); síðan ríðr hann heim *E*; kolfr(1) reið heim *Cð*. 48-49 hallgerði
 — varðveita: *Cð*; hallgerði vígit. hón mælti 'svá skal ek þik varð-
 veita *F, B, E, G, I*, (*dog at E, G, I have hallgerðr for hón og I*
desuden varðveita þik for þik varðveita); hallg. mælti 'svá skal ek
 þik varðveita *A* (*hvor åbenbart noget er udeglemt*). 49-50 ekki saka:
F (*hvor dog ekki er udeglemt*), *B, Cð, I*; ekki skaða *A, E*; 'eggi
 sekia" *G* (*sikkert ved urigtig læsning af ekki saka*). 50 vera — hann:
F, A, B, Cð, G, I; svo mun þat *E*. 50-51 hinn — þó: *F, B*; hinn
 veg dreymt *Cð*; hitt hefir mik dreymt *A, G*; hitt hefir mik heldr
 dreynt *E, I*.

‘dreymsi mik þó áðr enn ek vá vígit’. nú koma þeir upp í skóginn ok finna svart veginn ok flytja hann heim. hallgerðr sendi mann til þings at segja gunnari vígit. gunnarr hallmælti hallgerði ekki um fyrri sendimanninum — ok vissu menn 55 eigi, hvárt hánur þótti vel eða illa. líttu síðar stóð hann upp ok bað menn sína ganga með sjer. þeir gerðu svá — ok fóru til búðar njáls. gunnarr sendi mann eptir njáli ok bað hann út koma. njáll gekk út þegar, ok gengu þeir gunnarr á tal. 60 gunnarr mælti ‘víg hefi ek at segja þjer — ok hefir

⁵¹ áðr enn: *F, G, I*; áðr *A, B, Cð*; er *E*. ⁵² veginn: *F, B, Cð*; daudan *A, E, G, I*. ⁵³⁻⁵⁴ mann — gunnari: *Cð*; gunnari mann til þings (*G har alþingis for þinga*) at segja hánur *F, B, G, I*; mann gunnari til þings at segja hánur *A, E*. ⁵⁴⁻⁵⁵ hallgerði ekki um: *Cð*; ekki hallgerði *A, E, G, I*; ekki hallgerði fyst *F, B*. ⁵⁶ eigi: *Cð*; eigi (*usikkert*) þat *I*; þat eigi *E*; þat eigi víst *G*; þat eigi fyst *A*; eigi fyst *F, B*. þótti: *A, Cð, G*; þótti (*ek þætti*) *F, B*; þótti (*ek þætti*) þat *I*; þætti *E*. ⁵⁷⁻⁶⁰ stóð — þeir gunnarr: *F* (*dog med koma út for út koma*); stóð hann upp ok bað hann menn sína ganga með ser — þeir fóru þá til búðar njáls — ok sendi mann eptir njáll ok bað hann út koma. njáll gekk út þegar, ok gingu þeir gunnarr *A*; stóð hann upp ok bað menn sína ganga með ser — þeir gerðu svá, ok gengu til búðar njáls — ok blóð njál út koma. njáll gekk út þegar. þá gengu þeir gunnarr *B*; stóð g. upp, ok bað hann menn sína ganga með ser. þeir gengu til búðar njáls. gunnarr sendi mann eptir njáli ok bað hann út koma. njáll gekk út þegar, ok settuz þeir gunnarr *Cð*; stóð hann upp ok bað menn sína ganga með (*feilagtig forkortet m̄, der ellers betyder menn*) bonum — fóru þá til búðar njáls — ok sendi mann eptir njáll ok bað hann út ganga. njáll gekk út þegar, ok gengu þeir gunnarr *E*; stóð hann upp (*disse tre ord utydelige*) ok bað sína menn ganga með ser — þeir gerðu svá — ok fóru til búðar njáls (*de sidste sem ord til dels meget utydelige*), ok sendi hann mann eptir njáll ok bað hann njáll gekk þegar út, ok gengo þeir g. á tal (*de sidste fem ord næsten ulæselige*) *I*; sendi hann menn (*skrevet m̄*) eptir njáli ok bað hann koma til sín. njáll gekk þegar út, ok gengo þeir *G*. ⁶¹ gunnarr mælti: *F, A, B* (*hvor dog mælti er udeglemt*),

- ‘valdit hallgerðr kona mín, enn vegit hefir kolr
 ‘verkstjóri minn, enn fyrir hefir orðit svartr hús-
 ‘karl þinn’. njáll þagði, meðan gunnarr sagði söguna.
 65 þá mælti njáll ‘þurfa munt þú at láta hana eigi
 ‘öllu fram koma’. gunnarr mælti ‘sjálfr skalt þú
 ‘dæma’. njáll mælti ‘erfitt mun þjer verða at bæta
 ‘öll slys hallgerðar; ok mun annars staðar meira
 ‘slóða draga enn hjer, er vit eigum hlut at; ok
 70 ‘mun hjer þó mikit á vanta at vel sje; ok munu
 ‘vit þess þurfa at muna þat, er vit höfum lengi
 ‘vel við mælz; ok væntir mik, at þjer fari vel; enn
 ‘þó munt þú verða mjök at þreyttr’. njáll tók

E, G; herfor indskyde Cδ og I s. g. efter þjer at segja þjer: F, B, Cδ, G, I; þer at segja A, E. 61-62 hefir valdit hallgerðr: Cδ; hefir valdit F, A, B, E; veldr G, I. 62-63 enn vegit — minn: Cδ; ok verkstjóri minn kolr F, A, B, E; ok verkstjóri minn G, I. 63 svartr: F, A, B, Cδ, G, I; mgl. E. 64 gunnarr sagði söguna: Cδ; hann sagði söguna E, G; hann sagði þessa sögu A; hann sagði hánnum alla söguna F, B, I. (dog synes F at have "fogv" [kun f og g ere tydelige] for söguna). 65 þá: F, A, B, Cδ, E; síðan G, I. 65-66 þurfa — koma: F (dog med eigi hana for hana elgi), A (dog med koma framm for fram koma), B (hvor dog elgi er udeglemt), E (dog med koma öllu for öllu koma), G, I; feskyftt mon þer verða at bæta slys hallgerðar, ok þurfa montú at láta (noget utydeligt) hana elgi fram koma öllu Cδ. 67-68 erfitt — staðar: F, A, B (dog med velta for verða), E, G, I (hvor dog erfitt er udeglemt); annarstaðar mon Cδ (jf. næst foreg. note). 69 eigum: F, A, B, E, G, I; eigumz við eða Cδ. 70 mun — vanta: F, B, Cδ (dog udelader Cδ hjer); þó mikit á vanta G; þó man mikit vanta I; mun þó mikit at skorta A, E (dog udelader E at). vel sje: F, A, B, Cδ; vel verði E, I; verði vel G. 71 vit þess þurfa: F, A, B, G, I; vit þess við þurfa Cδ; verða E (hvor vit formodentlig er udeglemt). muna: F, A, B, Cδ, E; vit munim G, I. 71-72 er — vel: A, E (dog med udeladelse af vel), G, I; er (sál. B; at F) vit höfum vel F, B; er vit höfum Cδ. 72 væntir mik: F ("væt" mik), A, B, E; væntir mik þess G, I; vætti ek Cδ. fari vel: F, A, Cδ, E, G, I; muni "veni" vel fara B ("veni" er feilskrift). 73 verða mjök: F, Cδ, E, G, I; mjök verða A, B. at þreyttr: F, A, Cδ, E, G; á þreyttr

sjálfdæmi af gunnari ok mælti 'ekki mun ek halda
'máli þessu til kapps: þú skalt gjalda tólf auru 75
'silfrs; enn þat vil ek til skilja, þó at nakkvat
'komi þat ór várum garði, er jer eigið um at gera,
'at jer stillið eigi verr gerðinni'. gunnarr sagði
þat mækligt vera. gunnarr greiddi af hendi fjeit
vel ok reið heim síðan. njáll kom heim af þingi 80
ok synir hans. bergþóra sá fjeit ok mælti 'vel er
'þessu í hóf stillt; enn jafnmikit fje skal koma
'fyri kol, er stundir liða'. gunnarr kom heim af
þingi ok taldi á hallgerði. hón kallaði betri menn
úbætta liggja margstaðar. gunnarr kvað hana ráða 85

B; at keyrðr I. tók: F, A, B, E, G, I; tók þá Cð. 74 mælti: F, B, Cð, E, G, I; mgl. A. 75 máll þessu: F, A, B (áll bortsmuldret og den på þ anbragte toærstreg stærkt beskædiget), G, I; þessu máll Cð, E. kapps: F, A, B, Cð, C, G, I; "fkaps" E. 76 silfrs: A, B, Cð, C, E, G, I; silfr F (dog er dette silfr neppe andet end genetiv med udeladt s; jf. t. ex. útsuðr for útsuðra, slgr for slgrs, brjóst for brjósts, krist for krista frumpartar 116—117). 77 komi þat: F, A, B, Cð; komi þess G, I (þess mindre tydeligt i I); komi til E; kunne at koma C. várum: F, A, B, C, E, G, I; mínom Cð. 77-78 er jer — gerðinni: F (eigið skrevet eig); at þer eigti um at gera, at þú hafir í góðum höfnom Cð; at þjer eigti (forkortet eig) um at dæma, at þú hafir í góðum höfum C; at þer eigot um at gera, at þer gerit svá (eptir því til vár I) G, I; at þat se jafnt ok þjer eigti (forkortet eig) um at gera E; at (er B) þer eigti um at gera A, B. 78-79 gunnarr — vera: G, I; mgl. F, A, B, Cð, C, E. 79-80 greiddi — síðan: F, A, B; greiddi feitt af höndom vel ok reið heim síðan G, I; greiddi af höndum feð ok fór heim síðann E; reið heim af þingi (eller þinginu; her står nemlig blot "þing") ok galt allt feitt vel ok sköroliga af hendi Cð; reið heim af þinginu ok galt áðr allt fjeð vel ok skörulega C. 80 heim af þingi: F, A, E, G, I; heim af þinginu C; af þingi B; heim Cð. 81 mælti: F, B, Cð, C, E, G, I; mgl. A. 82 er stundir liða: F, A, B, Cð, E, G, I; þá er stundir liða fram C. 83 þingi: F, B, Cð, C, E, G, I; þinginu A. taldi: F, A, B, Cð, E, G, I; talde mjög C. 84-85 kallaði — margstaðar: A, E (kun at E har kallar for kallaði); kvað betri menn liggja úbætta margstaðar F; kvað marga liggja úbætta betri menn B; s. betri menn úbætta legiti hafa

mundu tiltekjum sínum 'enn ek skal ráða, hversu
'málin lúkaz'. hallgerðr hældiz jafnan um víg
svarts, enn bergþóru líkaði þat illa. njáll fór upp
í þórólfsfell ok synir hans at skipa þar til bús.
90 enn þann sama dag varð sá atburðr, er bergþóra
var úti, at hón sjer mann riða at garði svörtum
hesti. hón nam staðar ok gekk eigi inn. hón
kenndi eigi manninn. sjá maðr hafði spjót í
hendi — ok gyrðr saxi. hón spurði þenna mann at
95 namni. 'atli heiti ek' sagði hann. hón spurði,
hvaðan hann væri. 'ek em austfirzkr maðr' segir
hann. 'hvert skalt þú fara?' segir hón. 'ek em

margstaðar *G, I*; kvað; marga menn úbætta þá er meri mannskaði
væri at, en svart *Cð*; kvað marga menn liggja úbætta þá er betri
menn "W", enn svartr *Cs*. 85 kvað hana: *F, A, B, Cð, Cs, E*; s., at
hón *G*; sv., at hón *I*. 85-86 ráða mundu: *F, A, B*; mundu ráða *Cð*,
Cs; mundi ráða *G, I* (jfr. næst foreg. note). 86 tiltekjum: *A, B, Cð*,
Cs, G, I; tiltektum *F*. skal ráða: *F, A, B, Cs*; mun ráða *Cð, G*;
mun *I*. 87 lúkaz: *F, A, B, Cs*; skulu lúkaz *Cð*; lyktaz *G, I*. um
víg: *F, B, Cð, Cs*; af vígi *A, G, I*. 88 enn — þat: *F, A, B, Cs*
(*hvor dog lí er bestadiget*), *G, I*; bergþóru líkaði *Cð*. 89 at skipa:
F, A, B, G, I; at ætla *Cs*; ok ætlaðo *Cð*. 90 þann: *F, A, B, Cs*,
G, I; þenna *Cð*. dag: *F, B, Cð, Cs*; dag, er hann var í brottu *A*,
G, I (*kun at var er udeglemt i I*). varð: *A, B, Cð, Cs, I*; var *G*;
verðr *F*. atburðr: *F, A, B, Cs, G, I*; atburðr at bergþórhváli *Cð*.
90-91 er — sjer: *A, B* (*dog har B sá for sjer*); þá er bergþóra er úti, at
hón ser *F*; þá er bergþóra var úti — sá hón *Cð, G, I*; at bergþóra var
úti ok sá *Cs*. 91 at garði: *A, G, I*; mgl. *F, B, Cð, Cs*. svörtum:
F, A, B, Cð, G, I; á svörtum *Cs*. 92 staðar: *F, A, Cð, Cs, G, I*; stað
B. 92-93 hón kenndi eigi manninn: *A her, medens G, I indskyde disse*
ord efter aaxl; mgl. *F, B, Cð, Cs*. 93 sjá: *F, A, B, Cð, G, I*; enn
sjá *Cs*. 94 ok gyrðr: *F, A, B, Cð, Cs, I*; en gyrðr *G*. spurði: *A*,
Cð, Cs, I; "fþ" (*sikkert = spyrr*) *F*; spyrr *B, G*. 95 spurði: *F, Cð*,
Cs; s. *G*; "fþ" (*sikkert = spyrr*) *I*; spyrr *A, B*. 96-98 maðr —
ek at: *F, A, B*, (*dog udelader A og B maðr på det første sted, og B*
har desuden ætla for ætlaða); maðr s. hann. 'hvert skaltú fara?'
s. hón. 'ek em maðr vistlaus, ok vilda ek *Cð*; maðr' s. hann.
'hvert skaltú fara?' s. hón. hann svarar 'ek er vistlaus maðr, ok

‘maðr vistlauss’ segir hann ‘ok ætlaða ek at finna
 ‘njál ok skarpheðin ok vita, ef þeir vildi taka við
 ‘mjer’. ‘hvat er þjer hentast at vinna?’ segir hón. 100
 ‘ek em akrgerðarmaðr, ok mart er mjer vel hent
 ‘at gera’ segir hann ‘enn eigi vil ek því leyna, at
 ‘ek em maðr skapharðr, ok hefir jafnan hlotit um
 ‘sárt at binda fyri mjer’. ‘ekki gef ek þjer þat at
 ‘sök’ segir hón ‘þó at þú sjer engi bleyðimaðr’. 105
 atli mælti ‘ert þú nakkvars ráðandi hjer?’ ‘ek em
 ‘kona njáls’ segir hón ‘ok ræð ek ekki síðr hjón
 ‘enn hann’. ‘vill þú taka við mjer?’ segir hann.
 ‘gera mun ek kost á því’ segir hón ‘ef þú vill
 ‘vinna allt þat er ek legg fyri þik, ok svá þó at 110

vilda eg *Cs*; maðr ok vistlauss (*dette ord feilskrevet uist laust i G/* s. hann ‘ok ætlaða (*sál I; ætla G*) ek at *G, I*. 99 njál: *F, A, B, Cð, G, I*; þá njál *Cs*. vildi: *F, A, Cð, Cs, G, I*; villi *B*. 99-100 taka við mjer: *A, B, Cð, Cs, G, I*; með mer taka (*en yngre udtryksmåde*) *F*. 100 hentast: *F, A, B, Cð, G, I*; hent *Cs*. hón: *F, A* (*for-skrevet*), *B, Cs, G, I*; bergþóra *Cð*. 101-102 ek — hann: *F, A, B, G, I*, (*dag indskyde A, B, G, I* s. hann *efter akrgerðarmaðr, medens G, I ikke gentage disse ord efter gera*); ek (*skrevet e'c*) em akrgerðarmaðr s. hann ‘ok mart kann ek at vinna *Cð*; mart er (*disse to ord skrives mit*) mjer hent at vinna’ s. hann ‘eg em akrgerðarmaðr ok á mörgu hefi ek tók öðru’, s. hann *Cs*. 102 vil ek: *F, A, B, Cð, G, I*; skal þig *Cs*. 103-104 jafnan — sárt: *sál* (*ikke margr jafnan osv.*) *F, B* (*i B er hlotit feilskrevet hlóti*); opt hlotið of sárt *Cð*; margr hlotit um sárt *A, G, I*; margr um sárt orðið *Cs*. 104 fyri mjer: *F, B, Cð, Cs*; mgl *A, G, I*. 105 sök: *F, A, B, Cð, G, I*; skuld (*u noget beskadtet, men temmelig sikkert*) *Cs*. segir hón: *sál* her *A, B, I*; hvorumod *F, Cð, G* indskyde disse ord *efter bleyðimaðr, medens Cs udelader dem*. engl: *F, B, Cð, Cs, I*; “ó” (= eigi eller ekki) *A, G*. 106 nakkvars ráðandi hjer: *F* (*der dog tilføier s. hann efter disse ord*), *B, G*; nökkurs her ráðandi *A, Cs*; her nökkurs ráðandi *I*; nökkors ráðandi *Cð*. 106-107 ek — hón: *F, A, Cð, Cs, G, I*; hún s. ‘ek em kona njáls *B*. 107 hjón: *A, B, Cð, Cs, G, I*; hjónnm *F*. 108 segir hann: *F, A, B, Cs, G, I*; s. atli *Cð*. 109 ek: *A, B, Cð, Cs*; ek þer *F, G, I*. 110 allt — þik: *F, B, Cð, Cs*

‘ek vilja senda þik til mannráða’. ‘átt þú svá til
 ‘varit of menn’ segir hann ‘at þú munt ekki mín
 ‘þurfa at því at kosta’. ‘þat skil ek, er ek vil’
 segir hón. ‘kaupa munu vit at þessu’ sagði hann.
 115 þá tók hón við hánnum. njáll kom heim ok synir
 hans. njáll spurði bergþóru, hvat manna sjá væri.
 ‘hann er húskarl þinn’ segir hón ‘ok tók ek við
 ‘hánnum því at hann ljetz vera úbandlatr’. ‘ærit
 ‘mun hann stórvirkr’ segir njáll ‘enn eigi veit ek,
 120 ‘hvárt hann er svá góðvirkr’. skarphjedin var vel

(dog udelade *F, B* allt og *Cs* har vil fyrri þik leggja for legg fyrri þik); slíkt sem ek vil *G, I*; slíkt sem ek vil’ s. hón *A*. 110-111 ok — vilja: *F, A, B, Cs, G, I* (dog udelader *I* ok); ok svá þat er vil *Cð* (urígtigt). 111 mannráða: *F, B, Cð, Cs, G, I*; manndrápa *A*. 111-112 til varit of menn: *F, A, B, Cs, G, I*; mönnum varit til þess *Cð*. 112 segir hann: *sál. her F, A, B, Cð, G, I*; hvorimod *Cs* sættir disse ord efter replikkens slutning. 112-113 ekki — kosta: *Cð*; ooo ekki þurfa at því at kosta *Cç*; ekki mín at því kosta *Cs*; ekki mín at slíku þurfa *F, B*; eigi þurfa mín at slíku *A, I*; eigi mín þurfa við at slíku *G*. 113-114 skil — hón: *F, Cð, Cç* (kun at *Cç* har sem for er); skil ek’ s. hón ‘sem ek vil *A*; skil ek til, sem ek vil’ s. hón *Cs, G, I*, (kun at *Cs* har er for sem); “íkal” ek, er ek vil’ s. hún *B* (urígtigt). 114-115 kaupa — hánnum: *F, A, Cç*; kaupa munu vit (*B* indskyder her saman) at þessu’ s. hann. þá tók hón við hánnum vel *B, G, I*; kaupa munum vit þessu’ sagði hann. tók hún við honum *Cs*; mgl. *Cð*. 115 heim: *F, A, B, Cð, Cç, G, I*; heim um kveldit *Cs*. 116 njáll spurði: (verbet forkortet) *Cs, Cç*; ok spurði *F, A, Cð, G, I*; ok spyrr *B*. hvat manna sjá: *F, A, B, G, I*; hvat manna hann *Cð, Cç*; hvaða manni hann *Cs*. 117 segir hón: *sál. her F, A, B, Cð, Cs, Cç*; hvorimod *G, I* sætte disse ord efter hánnum. 118 því — vera: *B, Cð, Cs, Cç*; ok sagðiz hann vera (feilskrevet u i *G*) *G, I*; ok kveðz (*sál. F*; “q” *A*) hann vera maðr *F, A*. ærit: *F* (forskrevet e’ir), *A, B, Cð, Cs, Cç*; yfrit *G, I*. 119 stórvirkr: *F, A, Cð, Cs, Cç*; stórvirkr vera *B*; úbandlatr *G, I*. segir njáll: *F, B, Cs, Cç*; s. hann *Cð*; *G, I* sætte s. njáll efter replikkens slutning; mgl. *A*. eigi veit ek: *F, A, B, Cs, G, I*; hitt veit ek eigi *Cð, Cç*. 120 hvárt — góðvirkr: *F*; hvárt hann er góðvirkr *B, G, I*; hversu góðvirkr hann er *A, Cð, Cs, Cç*, (kun at *A* har hve for hversu).

til atla. njáll riðr til þings of sumarit ok synir hans. gunnarr var á þingi. njáll tók upp fjesjóð, er hann fór heiman. skarphjediinn spýrr 'hvat fje 'er þat faðir?' 'hjer er fje þat' segir njáll 'er 'gunnarr greiddi mjer fyrir heimamann várn fyrra 125 'sumar'. 'koma mun þat til nakkvars' sagði skarp-hjediinn ok glotti við.

37. Nú er at taka til heima, at atli spurði bergþóru, hvat hann skyldi vinna um daginn. 'hugat 'hefi ek þjer verkit' segir hón 'þú skalt fara at

121 riðr: F, A, C₅, G, I; reið B, Cδ, Cs. 121-122 of — hans: F, A (hvor hans er udeglemt), Cs, C₅, G, I; um sumarit ok allir synir hans B; ok synir hans allir um sumarit Cδ. 122 var: F, B, Cδ, Cs, C₅; var ok A, G, I. upp: F, A, B, Cs, C₅, G, I; mgl. Cδ öf. næst følgende note). 123 er hann fór heiman: Cs, C₅; er hann hafði heiman Cδ; mgl. F, A, B, G, I. spýrr: G, I; "fþ." F, C₅; s. Cs; spurði A, B, Cδ. 123-124 'hvat — faðir?' F, A, B; 'hvat fe (mgl. Cδ) er þetta faðir?' Cδ, C₅; hvat fe þat er I; hvaðan fe þat væri Cs; hvat fe þat skildi G. 124 hjer — þat: F, A, Cδ, Cs (med þat fe for fje þat), C₅ (hvor er er udeglemt); þat er fe þat G, I; þat er þat B. segir njáll: sál. her C₅, G; hvorimod Cδ, Cs indskyde disse ord efter replikkens slutning; medens I i stedet derfor har n. s. foran dens begyndelse; mgl. F, A, B. 125 gunnarr — heimamann: F, A, B, Cs (dog med udeladelse af mjer), C₅, G, I; ek tók við húskarl Cδ (men við i denne bemærkelse måtte styre dativ). 125-126 fyrra sumar: A, Cδ, G, I, (kun at G indskyder i foran fyrra); mgl. F, B, Cs, C₅. 126 þat til nakkvars: A, G, I (dog kan et ord som þ' [= þjer] måske have stiet i I efter þat [jf. læsemåden i F]); þer þat til nökkurs F; þat fyrri nakkvat B, Cδ, Cs, C₅. 127 við: F, A, Cs, C₅, G, I; "at" (d. e. vit = við, sikkert rettet fra at, hvilket ords a endnu er synligt i det til u forandrede bogstav) B; at Cδ.

37. 1 at taka til heima: F, B, G, I; at taka þar₂ til A; þar til máls at taka, er þau eru heima Cs; at segja frá heima Cδ, C₅. at (foran atli): F, A, B, Cδ, C₅, G, I; mgl. Cs. spurði: F, A, Cδ; "fþ." B, C₅; s. Cs, G; spýrr I: 2 hann skyldi vinna: F, A, Cs (med indskudt að efter hvat), C₅, G, I; hann skyldi gera B; vinna skal Cδ. um daginn: F, A, B, Cδ, Cs, C₅, G; mgl. I. 3 verkit: F (dog synes her at stå v'kat — det næstsidste bogstav er nemlig usydeligt),

- ‘leita kols þar til er þú finnr hann; því at nú
 5 ‘skalt þú vega hann í dag, ef þú vill minn vilja
 ‘gera’. ‘hjer er vel á komit’ segir atli ‘því at
 ‘hvártveggi okkarr er illmenni. enn þó skal ek
 ‘svá til hans ráða, at annarr hvárr okkarr skal
 ‘deyja’. ‘vel mun þjer fara’ segir hón ‘ok skalt
 10 ‘þú eigi til engis vinna’. hann gekk ok tók vápn
 sín ok hest ok reið í braut. hann reið upp til
 fljótshlíðar ok mætti þar mönnum, er fóru frá
 hlíðarenda. þeir áttu heima austr í mörk. þeir
 spurðu atla, hvert hann ætlaði. hann kveðz ríða
 15 at leita klárs eins. þeir kváðu þat litit erendi

A, B, C₈, G, I; verk C₈, C₉. 3-6 fara — gera: F, A, B, C₈, G, I, (dog med følgende afvigelser: F, G, I indskyde s. hón foran því; men A har fara til ok for fara at, samt gera minn vilja for minn vilja gera); fara at leita at kol, þar til er þú finnr hann — því at þú skalt vega hann í dag, ef þú vilt mínum vilja fylgja C₈; drepa kol í dag, ef þú vilt minn vilja gera C₈. 6 atli: F, B, C₈, C₉, G, I; hann A, G, I. 6-7 því — er: F, B, C₈; því at hvártveggi er C₈; her er hvártveggi C₈; því at vit erum báðir A, G, I. 8-9 okkarr skal deyja: F, A, B, C₈, C₉, G, I; skal hafa bana C₈. 9 mun þjer fara: F, A, B, C₈, C₉, G, I; muntú gjöra C₈. segir hón: F, A, B, C₈, C₉, G, I; mgl. C₈. 9-10 ok skalt — vinna: F (dog med ok også efter þú), A, B (hvor ordens engis vinna ere forskrevne), G, I; enda skaltú elgi til enskis vinna C₈, C₉, (dog har C₈ gjöra for vinna). 10 gekk ok: A, G, I; mgl. F, B, C₈, C₉, G, I. 10-11 vápn sín ok hest: F, A, B (dog med indskudt þá efter tók), C₈, C₉, G, I; hest sinn ok vápn C₈. 11 reið í — upp: A, I; reið upp F, B, C₈; ríðr upp C₈, C₉; reið G. 12 mætti þar mönnum: F, A, B, C₈, C₉, G, I; fann þar menn C₈. 13 þeir (foran spurðu): F, A, B, C₈, C₉, G, I; ok C₈. 14 atla, hvert hann: C₈; hvert atli F, B, C₈, C₉, G, I; hvert hann A. 14-15 hann kveðz — leita: C₈, C₉; hann kveðz ríða skyldu at leita F, G, I; hann kveðz (skrevet q) ríða skyldu (her er noget — vistnok at leita — udeglemt) A; hann (her er noget — kveðz eller et lignende udtryk — udeglemt) fara at leita B; enn (her mgl. hann eller atli) kvezt leita C₈. 15 klárs: F, A, B, C₈, C₉, G, I; kláfs (á er underpunkteret, måske tilfældigt) C₈. þeir: F, A, B, C₈, C₉, G, I; enn þeir C₈.

slíkum verkmanni 'enn þó er þá helst eptir at
'spyrja, er á ferli hafa verit í nótt'. 'hverir eru
'þeir?' segir hann. 'vígakolr, húskarl hallgerðar'
sögðu þeir 'hann fór frá seli áðan ok hefir
'vakat í alla nótt'. 'eigi veit ek, hvárt ek þori at 20
'finna hann' segir atli 'hann er skapillr, ok búð
'ek láta annars víti at varnaði'. 'hinn veg værir
'þú undir brún at líta' segja þeir 'sem þú myndir
'eigi vera ragr' ok vísuðu hánum til kols. hann
keyrir þá hest sinn ok ríðr mikinn. ok er hann 25
mætir kol, mælti atli til hans 'gengr vel klyfsja-

kváðu: F, A, B, Cð, Cæ, Cç; sögðu G, I. þat: F, B, Cð, Cæ, Cç, G, I; þat vera A. ¹⁶ slíkum: F, A, B, G, I; svá góðum Cð, Cæ, Cç. þó — eptir: F, A, B, Cæ, Cç, G (hvor þá er udeladt, sikkert ved fejltagelse); þá er helst eptir I; þat (forkortet) "e" hellz | at" (= þat er helst at — þat urigtigt, da det ikke passer til det følgende) Cð. ¹⁷ er á — verit: F, B, Cæ, Cç; er hafa verit á ferli I; er (G har at) nú hafa verit á ferli A, G; er á ferð hafa verit Cð. í nótt: F, A, B, Cæ, G, I; "not" Cð (hvor noget synes raderet foran dette ord); í alla nótt Cç. ¹⁸ hann: F, A, Cæ, Cç, G, I; atli B, Cð. ¹⁸⁻¹⁹ húskarl — hann: Cð, Cæ, Cç; sögðu þeir 'húskarl hallgerðar. hann B; húskarl hallgerðar' s. þeir F; húskarl hallgerðar A, G, I. ²¹ hann er: F, A, B, Cð, Cç, G, I; því hann er sagðr Cæ. skapillr: F, A, B, Cð, Cæ, Cç; illfengr G, I. ²¹⁻²² ok búð ek láta: — "z hvð | ek lata" F; "hvð ek lata é (ð skrevet over linien)" = ok búð ek láta eigi (men eigi er tilföiet ved misforståelse) Cç; "z hvð eg lati" hann (forkort.) = ok búð eigi láti hann (en ved misforståelse fremkommet læsemåde) B; "u|g (utydeligt) ~ (måske står der má ok vera) at ek lata" I; ok má vera, at ek láta A, G; ok mon ek láta Cð; "m̄v̄ ē || ~" (= mun ek osv.) Cæ. (Med hensyn til búð se kap. 3 note 42-48 og 13 28-29). ²² segja þeir: A, B, Cç, G, I; Cæ ulæselig; mgl. F, Cð. ²²⁻²⁴ myndir — ragr: F, A; myndir eigi ragr vera B; myndir eigi ragr Cç; munir "éi" ragr Cð; Cæ ulæselig; myndir eigi vera hræddr G, I. ²⁴ ok vísuðu: F, A, B; ok vísuðu þeir G, I; þeir vísuðu Cð, Cç (vokalen efter s feilskrævet 1); Cæ ulæselig. ²⁵ keyrir — sinn: A, B; keyrði þá hest sinn F; keyrði þá hestinn Cð, Cç (noget utydelig); Cæ ulæselig; keyrir hestinn G, I. mikinn: A, Cç, G, I; mikinn eller mikit B, Cð; mikit F; Cæ ulæselig. ²⁶ mætir: F, A, B; mætti G, I; hittir Cð,

‘bandit?’ segir atli. ‘þat mun þik skipta engu,
 ‘mannfýlan’ segir kolr ‘ok engan þann er þaðan
 ‘er’. atli mælti ‘þat átt þú eptir, er erfiðast er;
 30 ‘enn þat er at deyja’. síðan lagði atli spjóti til
 hans, ok kom á hann miðjan. kolr sveiflaði til
 hans öxi ok missti hans. síðan fjell kolr af baki
 ok dó þegar. atli reið þar til er hann fann verk-
 menn hallgerðar ok mælti ‘farið upp til hests
 35 ‘kols ok geymið hans. kolr er fallinn af baki, ok

C₅; C₆ ulæselig. atli: F, B, C₅, C₆, G, I; hann A; C₆ ulæselig.
 26-27 klyfjabandit’ segir atli: F; klyfjabandi (bandi skrevet bandi)
 fuldkommen tydelig, men er formodentlig kun en skrivefeil for bandit’) s. hann B; klyfjabandit C₅, C₆; C₆ ulæselig; klyfjaburðrinn’ s. hann A, G, I. 27-28 þat — kolr: F; þat man þik öngu skipta, mannfýla’ s. kolr B; þat mun þik skipta engu’ s. kolr ‘mannfýlan A; þat mun þik skipta engo (for skrevet onga G)’ s. kolr ‘mannfýlo þina G, I; þat skiptir þik engu, mannfýlan’ s. kolr C₅, C₆ (utydelig), C₆, (dog sætter C₆ ordene s. kolr ikke her, men efter replikkens slutning). 28 þann er: F, B, C₅, C₆, G, I; þann sem A. 29-30 atli — deyrja: F; atli mælti ‘þat áttú (her indskyder I enn) eptir, er erfiðast er A (dog med at for relativet er), B, C₆, C₆, G (i G er erfiðast feilskrevet erfiðiaz), I; mgl. C₅. 30 atli: F, A, B, C₅, C₆, G, I; hann þá C₆ (noget utydelig). 30-31 spjóti til hans: F, A, B; spjótino til hans G, I; spjóti til kols C₆; til kols spjóti C₅; til kols C₅. 31 sveiflaði: F (e for el), A, B, C₅, G, I; sveiflaði C₅; sveiflaði þá C₆. 31-32 til hans öxl: F, C₅; til hans öxlinni A, G, I; til atla öxlinni C₅, C₆ (noget utydelig); öxlinni til atla B. 32 missti hans: F, A, B, C₅, C₆, G, I; kom eigi á hann C₆ (noget utydelig). síðan fjell kolr: C₅, C₆; fell kolr þá C₆ (ikke fuldkommen tydeligt); hann fell G; ok fell F, A, B, I. 33 þegar: F, A, C₅, C₆, C₆, G, I; þá þegar B. reið: F, A, B, C₆, C₆; riðr G, I; sór C₅. 34 ok mælti: F, C₅, G; hann mælti B; herfor have A, I s. hann foran ordene ok geymið (se næst fölg. note); mgl. C₆, C₅. 34-35 farið — fallinn: — farið upp til hestsins’ s. hann ‘ok geymit hans. kolr er fallinn A; farið upp til hests kols’ s. hann (s. hann udelades i G; se næst foreg. note) ‘ok geymit hans. kolr er nú fallinn G, I; farið (sál. F, B, C₅, C₆; faret þjer C₆) upp til hestsins (for dette ord har F ”heftit”) ok gællð hans kols; því at hann er fallinn (C₅ har hefir fallit for er fallinn) F, B, C₅, C₆, C₆.

‘er hann dauðr’. ‘hefir þú vegit hann?’ sögðu þeir. hann svarar ‘svá mun hallgerði sýnaz, sem hann hafi eigi sjálf dauðr orðit’. síðan reið atli heim ok segir bergþóru vígit. hón þakkar hánun verk þetta ok orð þau, sem hann hafði um haft. ⁴⁰ ‘eigi veit ek’ segir atli ‘hversu njáli mun þykkja’. ‘vel mun hann í höndum hafa’ segir hón ‘ok mun ‘ek segja þjer eitt til marks um — at hann hefir ‘haft til þings þrælskjöld þau, er vjer tókum við ‘fyrta sumar; ok munu þau nú koma fyri kol. ⁴⁵

³⁶ er hann: F, A, Cδ, Cs, C_g, G, I; er B. ³⁷ hann svarar: (verbet fækkortet) B, G, I; herfor have Cs og C_g s. atli efter sýnaz; mgl. F, A, Cδ. svá mun hallgerði: F, A, B, Cδ (der dog feilagtig indskyder er foran mun), C_g, G, I; "suo ge¹ eg at (meget utydeligt formedelst beskadigelse af pergamentet) hallg. mūe (dette ord til dels beskadiget)" Cs. ³⁷⁻³⁸ sem — eigi: F (med et urigtigt hafði for haft), A, B, Cδ, C_g (dog med kolr for hann), G, I; at (noget utydeligt) eigi (beror på gising, da pergamentet er beskadiget) hafe hann Cs. ³⁸ síðan reið atli: Cδ, Cs; reið atli síðan C_g, G, I; reið síðan atli F, A, B. ³⁹ segir: B, Cδ; s. F, A, C_g; s. þá Cs; sagði G, I. vígit: Cδ, C_g, G; mgl. F, A, B, Cs, I. ³⁹⁻⁴⁰ hón — þetta: F, B, Cδ; hón þakkaði hánun verk þetta A, Cs (dog med enn foran hón — i övrigt er det hele her temmelig afbleget), C_g; henni líkaði vel verkit G, I. ⁴⁰ um haft: F, A, B, Cδ, Cs, C_g; eptir G, I. ⁴¹ eigi: F, A, B, Cs, C_g, G, I; en eigi Cδ. segir atli: sðk. (her) Cδ, C_g; s. hann A, B, I; s. hann og desuden s. atli efter replikkens slutning F, Cs (noget utydeligt); mgl. G. þykkja: F, B, Cδ, Cs (lidt utydeligt), C_g; þetta þykkja A; þetta líka G, I. ⁴² hón: F, A, B, Cδ, Cs (noget utydeligt), G, I; bergþóra C_g. ⁴²⁻⁴³ ok mun — at: F, A, B, Cδ, C_g, G, I; eg vil selgja (ig utydeligt) þjer til marks Cs. ⁴³⁻⁴⁴ hefir — þau: F, A, B (hvor hefir er udeglemt), G, I; hefir haft með sér feskjóð þann Cs (noget afbleget), C_g; hafði með sér feskjóð þann Cδ. ⁴⁴ vjer tókum við: F, A (dog "v" = vit for vjer), B; ver tókum G, I; ver tókum fyrir þræl várn Cδ, C_g; hann tók (disse ordjtemmelig utydelige med undtagelse af h og k) fyrir þræl vorn Cs. ⁴⁵ fyrta sumar: B, G; i fyrta sumar Cδ, Cs, C_g, I; fyrta vár F, A. munu — koma: F, A, B, G, I; mönu þau koma Cδ og munu þau koma nú (til dels noget utydeligt) Cs, nægtet begge disse brudstykker i det foregående bruge

‘enn þó at sættir verði, þá skalt þú þó vera varr
 ‘um þik; því at hallgerðr mun engar sættir halda’.
 ‘vill þú nakkvat senda mann til njáls’ segir atli
 ‘at segja hánun vigit?’ ‘eigi vil ek þat’ segir hón
 50 ‘mjer þætti betr, at kolr væri úgikdr’. þau hættu
 nú talinu. hallgerði var sagt víg kols ok ummæli
 atla. hón kvaðz launa skyldu atla. hón sendi
 mann til þings at segja gunnari víg kols. hann
 svaraði fá ok sendi mann at segja njáli. hann
 55 svaraði engu. skarphjediinn mælti ‘miklu eru þrælar

feajóð (og ikke prælsjöld); mun þat nú koma C₅. ⁴⁶ sættir verði:
 F, A, B, G, I; sættir se nefndar C₅, C₆ (se næsten helt udelettet);
 sættinn se nefnd C₅. ⁴⁸⁻⁴⁹ nakkvat — vigit: F (dog med ude-
 ladelse af s. atli), A (dog ligeledes med udeladelse af s. atli, samt
 med láta senda for senda), C₅ (dog med udeladelse af mann), C₆
 (hvor dog njáls og honum ere noget utydelige), C₅ (dog med ude-
 ladelse af mann og vigit); nokkot (mgl. G) senda mann til þings
 at segja njáli vigit? s. hann (s. hann mgl. G) G, I; nókkurn mann
 senda til þings at segja njáli vigit? s. atli B. ⁵⁰ mjer: F, A, B,
 C₆, C₅, G, I; því at mer C₅. þætti: A, B, C₆, C₅, G, I; þætti þá
 C₅; “fettu” (sikkert urigtigt) F. kolr væri úgildr: F, A, B, C₅, C₆
 (utydelig), C₅; hann væri úgildr G; úgildr væri I. ⁵⁰⁻⁵¹ þau hættu
 nú: C₅; þau hættu þá G; þau hættu þá C₅; þau hættu C₆ (uty-
 delig); hættu þau þá A; hættu þau þá I; hættu þau F, B. ⁵¹ víg:
 F, B, C₅, C₆, C₅; vigit A, G, I. ⁵² kvaðz: C₆; kvaðz eller kveðz
 F, A, C₅, C₆; “létz” B; sagðiz G; s. I. launa skyldu: F, A, C₅
 (med skyldi for skyldu), C₆ (noget afbleget), C₅, G, I; mundu launat
 geta B. hón sendi: F, A, B, G; hallgerðr sendi C₆ (navnet til dels
 noget utydeligt), C₅; ok sendi C₅; sendi hón þá I. ⁵³ mann: —
 “m” F, “mān” A, “mañ” B og C₆, “mañ” C₅, “m” (kan også læses menn)
 G, “mañ” I; “m” (d. e. menn) C₅. til þings: F, A, B, C₅, C₆, G, I;
 mgl. C₆. at (foran segja): F, A, B, C₅, C₆, G, I; ok let C₅. víg
 kols: F, A, B, C₆, C₅; vigit kols I; vigit C₅, G. ⁵⁴ svaraði (foran
 fá): F (afbleget); “fv.” I; s. A, G; “s.” (tegnet over s utydeligt) C₅;
 svarar B, C₆; anzaði C₅. sendi — njáli: F, C₆; sendir at segja
 njáli C₅; sendi mann njáli at segja hánun B; sendi mann njáli
 ok let segja hánun A, G, I; let segja njáli vigit C₅. hann: F, A,
 B, C₅, G, I; enn hann C₆; njáli C₅. ⁵⁵ svaraði: F (afbleget), G; “fv.”
 I; s. A, B; svarar C₆; annsar (for anzar) C₅; þagði ok svaraði C₅.

‘atgerðameiri enn fyrr hafa verit: þeir fluguz þá á
 ‘— ok þótti þat ekki saka — enn nú vilja þeir vegaz’
 ok glotti við. njáll kippti ofan fjesjóðnum, er uppi
 var í búðinni, ok gekk út. synir hans gengu með
 hánnum. þeir gengu til búðar gunnars. skarp- 60
 hjeðinn mælti við mann, er stóð í búðardurunum
 ‘seg þú gunnari, at faðir minn vill finna hann’.
 sá segir gunnari. gunnarr gekk út þegar ok fagn-

⁵⁶ atgerðameiri; A, B, Cð, C_g, I; nú atgórðameiri C_e (noget utydeligt, især nú), G; atgerðarmeiir (temmelig afbleget) F. hafa verit: F, A, B, C_g, G, I; hefir verit Cð; mgl. C_e. þá: A, B, C_e, G, I; þ eller et fork þat C_g (feilskrift); mgl. F, Cð. ⁵⁷ ok: F, A, B, Cð, C_e, G, I; mgl. C_g. ekki saka: F, A, C_e, C_g, G, I; öngo skipta Cð; öngum mönni saka B. vilja: F, A, B, C_e (utydelig), C_g, G, I; taka Cð. vegaz: F, A, B, Cð, C_g; drepaz G, I; vegast um sem fræknir (til dels utydeligt) menn C_e. ⁵⁸ glotti: F, B, Cð, C_e, C_g; hló A, G, I. ⁵⁸⁻⁶⁰ njáll — þeir gengu: G, I, (kun at ofan mgl. [sikkert ved udeglemmelse] i G); njáll kippti ofan fjesjóðnum, er uppi var í búðinni, ok gekk út. synir hans gengu ok með hánnum. þeir (dette ord forkortet og temmelig utydeligt) kómu A; njáll kippte ofan fjesjóð, er uppe hafðe verit í búðenne, ok gekk út. synir hans gengu ok með honum C_e (temmelig afbleget); njáll kippti ofan sjóðnum, er uppi var í (det foregående meget afbleget, især de tre første ord) búðinni, ok gekk (forskrevet geg) út. synir hans gengu með hánnum (de to sidste ord ere temmelig afblegede) F; med F stemmer B og C_g overens, kun at de have fjesjóð for sjóðnum; nú gekk njáll ok synir hans með hánnum. hann kippti ofan fjesjóð, er hekk uppi í búðinni (sdl.). hánnum var sagt (disse tre sidste ord må være indkomne her fra det følgende ved en feiltagelse; se næst følgende note). gengu síðan Cð. ⁶¹⁻⁶² mælti — þú gunnari: F (dog med var for stóð og med -dyrum for -durunum; i övrigt er skarpheðinn — búðar- her meget afbleget), A (dog med samme afvigelser som F), B (dog med var for stóð og med dyrum búðarinnar for búðardurunum), C_e (dog med þar var for stóð; i övrigt er C_e her temmelig afbleget og til dels beskædiget), C_g (dog med var for stóð; mælti — -durunum til dels temmelig utydeligt), G (dog med -dyrum for -durunum), I; spurði, hvárt g. væri í búðinni. hánnum var sagt, at hann var þar. ‘segit Cð. ⁶³ sá segir gunnari: sðl. (s. for segir) C_e, C_g; hann segir gunnari F (utydelig), B; mgl.

aði vel njáli ok sonum hans. síðan gengu þeir á
 65 tal. 'ílla hefir nú orðit' segir njáll 'er húsfréyja
 'mín skal hafa rofit grið ok látit drepa húskarl
 'þinn'. 'ekki ármæli skal hón af þessu hafa' segir
 gunnarr. 'dæm þú nú málit' segir njáll. 'svá
 'mun ek gera' segir gunnarr 'læt ek þá vera menn
 70 'jafndýra, svart ok kol: skalt þú greiða mjer tólf
 'aura silfrs'. njáll tók fjesjóðinn ok seldi gunnari.
 hann kenndi fjeit — at þat var hit sama, sem hann
 hafði greitt njáli. fór njáll nú til búðar sinnar. ok

A, Cð, G, I. gunnarr: F (skrevet helt ud, men meget afbleget), A, B, Cð, G, I; hann Cð, Cç. Þegar: F, A, B, Cð, Cç, G, I; mgl. Cð. 63-64 fagnaði: F, A, B, Cð, Cç, G, I; fagnar Cç. 64 ok sonum hans: Cð, Cç, Cç; mgl. F, A, B, G, I. 64-65 síðan — tal: F, A, B, Cð, Cç, G, I; mgl. Cð. 65 ílla — njáll: F, A, B, Cð, Cç, G, I; njáll mælti 'ílla er nú orðit Cð. er: F, A, B, Cð, Cç; at Cð, G, I. 66 skal hafa roft: F, B, Cð, Cç, I; skal roft hafa Cð; hefir roft A, G. grið: F, A, B, Cð, Cç, G, I; grið ok sættir Cð. 67 ármæli skal hón: Cð, G, I; skal hón ármæli F, A, B, Cð, Cç. af þessu hafa: F, A, B, Cð, Cç, Cç; fyrir þetta hafa G, I. 68 nú: F, A, Cð, Cç, Cç, G, I; þá B. málit: F, A, B, Cð, Cç, G, I; sjálfr Cð. 69 mun ek gera: F, A, B, Cð, Cç, G, I; skal vera Cð. 69-70 læt — kol: A; læt ek þá menn jafndýra, svart ok kol B; læt ek þá menn vera jafndýra, svart ok kol F, Cð (dog har Cð kol ok svart for svart ok kol); læt ek þá vera jafndýra menn, svart ok kol G; læt ek þá jafndýra menn vera, svart ok kol I; læt ek þá vera jafna menn, svart ok kol Cç; geri ek þá kol ok svart jafndýra menn Cð. 70 skalt: F, A, B, Cç, G, I; ok skalt Cð, Cð. greiða mjer: F, A, B, Cç (hvor greiða er utydeligt og synes forskrevet greiði); greiða Cð; gjalda mer Cð, G, I. 71 tók — gunnari: F, A, B (dog med tók þá for tók), Cð (tók bortrevet), Cç, G, I; tók sjóðinn ok seldi hánnum Cð. 72-73 hann kenndi — njáli: Cç; gunnarr kenndi feit, at þat var hit sama, sem hann hafði hánnum greitt F, A (dog med hann for F^a gunnarr), B, G, I, (dog har G og I greitt hánnum for hánnum greitt); hann kennde feit (synes at måtte læses således), ok (utydeligt) var et sama (utydeligt), sem hann hafði honum greitt Cð; hann tók við ok kenndi, at hit sama var feit ok hann hafði greitt (skrives her g't, en forkortelse, der ellers betyder gert) Cð. 73 fór njáll nú: Cç; njáll fór nú Cð;

var jafnvel með þeim síðan sem áðr. þá er njáll kom heim, taldi hann á bergþóru. enn hón kvaðz 75 aldri vægja skyldu fyrir hallgerði. hallgerðr leitaði á gunnar mjök, er hann hafði sættz á vígit. gunnarr kveðz aldri bregðaz skyldu njáli nje sonum hans. hón geisaði mjök. gunnarr gaf ekki gaum at því. svá gættu þeir til á þeim misserum, at 80 ekki varð at.

38. Um vórit ræddi njáll við atla 'þat vilda 'ek, at þú rjeðiz austr í fjörðu, at eigi skapi hallgerðr þjer aldr'. 'ekki hræðumz ek þat' segir atli

fór njáll þá B; njáll fór heim Cð; njáll fór G; fór njáll F, A; ok fór njáll L. ⁷⁴ jafnvel — síðan: F, B, G, I; jafnvel með þeim nú A; nú jafnvel með þeim gunnarr Cð; jafnvel með þeim Cð; nú kyrrt ok jafnvel með þeim Cð. þá er njáll: F, A, B, G, I; enn er njáll Cð, Cð; en er hann Cð. ⁷⁵ taldi: F, A, Cð, Cð, G, I; þá talpi Cð (1 forskrevet); "talaði" (det første a synes noget forskrevet) B. kvaðz: F; kvaz eller kvez Cð, A; kvez G, I; "léx" B, Cð; "liegt" Cð. ⁷⁶ vægja skyldu: F, B, Cð, Cð, Cð, G, I; skyldu vægja (forskrevet vægi) A. ⁷⁶⁻⁷⁷ hallgerðr — mjök: F, G, I; hallgerðr leitaði mjök á gunnar B; hallgerðr áleitaði g. mjög Cð; hallgerðr ávitaði g. mjök Cð; hallgerðr ásmælti g. mjök Cð; nú taldi hallgerðr á g. mjög A. ⁷⁷ er — vígit: F, A, Cð, Cð, Cð, G, I; ef hann hefði sæz á mállit um víg kols B. ⁷⁷⁻⁷⁸ gunnarr: F, A, B, Cð, Cð, G, I; en hann Cð. ⁷⁸ kveðz: B, Cð, I; kvez eller kvaz F, A, Cð, Cð; sagðiz G. ⁷⁸⁻⁷⁹ bregðaz — hans: F, G, I, (kun at G har eða for nje); skyldu bregðaz njáli ne sonum hans A, Cð, Cð, (kun at A ikke har ne men ok); bregðaz sonum njále eða hánun B; mundo njál ok sonu hans þar við gefa Cð. ⁷⁹ gunnarr: F, A, B, Cð, Cð, G, I; en g. Cð. ⁷⁹⁻⁸⁰ ekki — því: F, A, B, Cð, Cð; ekki at því gaum G; öngvan gaum at því Cð; at því engi gaum I. ⁸⁰⁻⁸¹ á — varð at: F, A, B, Cð, Cð, G, I, (dog have Cð, Cð varð at með þeim for varð at, medens G, I efter varð at túlfie fátt talaði n. við atla); at ekki varð at með þeim á þeim misserum Cð.

38. ¹⁻² Um — ek: F, A, B, Cð, Cð, Cð, (kun at Cð, Cð have talaði for ræddi); 'þat vilda ek' s. n. til atla I; 'þat vilda ek, atli' s. n. G. ² rjeðiz: F, A, B, Cð, Cð, G, I; "riðr" (= riðr) Cð. skapi: F, A, B, G, I; skapaði Cð, Cð, Cð. ³ segir atli: B, Cð, Cð, Cð

‘ok vil ek heima vera, ef ek á kosti’. ‘þat er
 5 ‘þó úráðligra’ segir njáll. ‘betra þykki mjer at
 ‘látaz í þínu húsi’ segir atli ‘enn skipta um lánar-
 ‘drottna. enn þess vil ek biðja þik, ef ek em
 ‘vegin, at eigi komi þrælskjöld fyrri mik’. ‘svá
 ‘skal þik bæta sem frjálsan mann’ segir njáll ‘enn
 10 ‘bergþóra mun þjer því heita, sem hón mun efna,
 ‘at fyrri þik munu koma mannhefndir’. rjæðz
 atli þar þá at hjóni. nú er at segja frá hallgerði,
 at hón sendi mann vestr til bjarnarfjarðar eptir
 brynjólfi rósta frænda sínum. hann var sonr

(*utydelig*), D, G, I; *mgf.* F, A. 4 ek helma: F, A, Cð, Cæ, Cç, G, I; ek gjarna (*feilskrevet* giana) helma B, D. kosti: F, B, Cð, Cæ, Cç, D; kost A, I; þess kost G. 5 þó: F, A, B, Cð, Cæ, Cç, G, I; *mgf.* D. úráðligra: F, A, B, Cð (*slutningen noget forskrevet, da her vistnok først er skrevet úráðligt*), D; úráðligt Cæ, G, I; óvarligra Cç. 6 þínu húsi: F, A, B, Cð, Cç, D, G, I; þínum húsum Cæ (*noget utydelig*). segir atli: *sðk. her Cð, Cæ, Cç, G; hvorimod I indskyder disse ord efter mjer, men B og D efter lánardrottna; mgf. F, A.* 8 fyrri: F, A, B, Cð, Cæ, Cç, D, G; eptir I. 9 skal — mann: F, A, B, Cð, Cæ, Cç, D; sem frjálsan mann skal þik bæta G, I. segir njáll: B, Cð, Cæ, Cç, D, G, I; *mgf.* F, A. 10 mun — heita: F, B, Cð, Cæ, D; mun því heita þjer A; mun því heita Cç; kona mín mun heita þer því G, I. hón mun efna: F, B, Cð, Cæ, Cç, D; hón mun láta fram koma A; efnaz mun G, I. 11 munu koma mannhefndir: A, Cæ, Cç, G, I; mon koma mannhefnd Cð; skulu koma mannhefndir F, B, D. rjæðz: — “rex” F og Cç, “rés” A, “ræðz” B, “riejt” Cæ, “rejt” D, “ræðz” G, “reidz” I, “ræðz” Cð. 12 atli — hjóni: B, D; hann þar þá at hjóni F, A; hann þá þar at hjóni Cç; atli þar at hjóni Cð; hann þar til hjóns G, I; hann þar helma Cæ. segja frá hallgerði: F, A, B, Cæ, D (*segja f bortrevet*), G, I; tala til hallgerðar Cð, Cç. 13 sendi mann: F, A, B, D, G, I; sendi Cð; sendir (*tegnet for ir noget afbleget*) Cç. 13-14 vestr — sínum: F, A (*dog med frænda sínum rósta for rósta frænda sínum*), G, I (*G og I dog med frænda sínum róstu for rósta frænda sínum*); vestr til bjarnarfjarðar brynjólfi frænda sínum B; vestr til bjarnarfjarðar brynjólfe frænda sínum (*for sínum står 1° ooof.*) tosta D; eptir brynjólfi rósta frænda sínum vestr í bjarnarfjörð Cð, Cç (*dog tosta for rósta*). 14-15 hann —

svans laungetinn. hann var hit mesta illmenni. 15
gunnarr vissi ekki til þessa. hallgerðr kvað hann
sjer vel fallinn til verkstjóra. brynjólfr kom
vestan; ok spurði gunnarr, hvat hann skyldi. hann
kveðz þar vera skyldu. 'ekki munt þú bæta hý-
'býli vár' segir gunnarr 'svá er mjer frá þjer sagt; 20
'enn ekki mun ek vísa í braut frændum hallgerðar
'þeim er hón vill at með henni sje'. gunnarr var
til hans fár ok ekki illa. leið nú svá fram til
þings. gunnarr reið til þings ok kolskeggr með

laungetinn: B, D; hann var sonr svans Cð, Cç; mgl. F, A, G, I.
15 hann — illmenni: F, B; oooo me(m beskædiget)oooo illmenni
D (der således vistnok har stemt overens med F, B); en hann
var illmenni miklit A, G, I (kun at G, I udelade en); mgl. Cð, Cç.
16 gunnarr vissi ekki: F, B, Cç, D; enn gunnarr vissi ekki A,
G, I; ekki vissi gunnarr Cð. hallgerðr kvað: F, A, B, D; kvað
(utydeligt) hallgerðr Cç; hallgerðr segir G, I; hón s. Cð. 17 fallinn:
F, B, Cð, Cç, D ("faloee" — e noget usikkert); felldan A, G, I.
18 ok spurði gunnarr: F, A, G, I; "z sp. a." D; ok spyrr g. B; gunnarr
spurði Cð; g. spyrr Cç (lidt utydeligt). skyldi: F, A, B, Cð, Cç
(utydeligt), D; vildi G, I. 18-19 hann kveðz: B, D, G, I; hann "q" A;
hann "qz" Cç; hann "qz" (= kvaz) F; en hón kvað hann Cð (mindre
nøiagtigt, da dette fragment i det følgende ikke har frændr þína,
men frændr hallgerðar). 19 vera skyldu: F, A, B, Cð, D (dog er
skyldu her ulæseligt), G, I; "fkýllðv (dog synes det sidste l og ð noget
forakrevet) v'a" Cç (= skyldu vera). munt þú: F, A, B, G, I;
ulæseligt i D; mun þat Cð, Cç. 20 þjer: F, A, B, Cç (utydeligt), D
(noget utydeligt), G, I; hánom Cð (jf. note til linie 18 19). 21 vísa —
frændum: F, A, B (dog med á brut for í braut), Cç, D (dog med
burt for í braut); reka í brott frændr Cð; reka þik á brot (for á
brot har G brott) ne aðra frændr G, I. 22 þeim er: F, A, B, Cç,
D; þá er Cð, þá sem G og I, (jf. næst foregående note). með henni
sje: A, B, Cð, Cç, D (utydeligt); se með henni F, G, I. 23 til hans
fár: F, A, B, Cð, G, I; fár til hans Cç(?), D. ok (foran ekki): F,
A, B, Cð, Cç, D; en G; mgl. I. nú svá: F, A, B, Cð, Cç, I (svá
utydeligt); svá G; en svo D (som det synes). fram: F, B, Cð, Cç, D;
framan A, G, I (fra meget utydel.). 24 þings (første sted): F, A, B, Cç,
D, G, I; alþingias Cð. 24-25 gunnarr — kvámu til þings: B, D; gunn-

- 25 hánnum. ok er þeir kvámu til þings, funduz þeir gunnarr ok njáll ok synir hans. áttuz þeir mart við ok vel. bergþóra mælti við atla 'far þú upp í þórólfsfell ok vinn þar þá viku'. hann fór upp þangat ok var þar á laun ok brenndi kol í skógi.
- 30 hallgerðr mælti við brynjólf 'þat er mjer sagt, at 'atli sje eigi heima; ok mun hann vinna verk í 'þórólfsfelli'. 'hvat þykki þjer líkast at hann vinni?' segir hann. 'í skógi nákkvat' segir hón. 'hvat 'skal ek hánnum?' sagði hann. 'drepa skalt þú

arr riðr (*G, I have reld for riðr*) til þings ok kolskeggr. ok er þeir kómu (*A har koma for kómu*) til þings *F, A, G, I*; gunnarr reld til þings ok svá kolskeggr. en er hann kom til þings *Cð*; udeglemt *Cç*. 26-27 gunnarr — vel: *I (hvor dog synir hans er temmelig utydeligt. Meningen: gunnarr og kolskeggr traf sammen med njáll og hans sønner)*; njáll ok gunnarr, ok áttuz þeir mart við ok vel *G*; ok njáll. var hann á þingi ok synir hans. áttuz þeir mart við ok vel *A*; njáll, ok var hann á þingi ok synir hans, ok fór vel með þeim gunnarr *F, B, D*, (*dog har B urigtigt váro þeir for var hann*); njáll þar, ok fór allt vel með þeim *Cð*; njáll ok gunnarr, ok fór (*resten af dette punctum så godt som ulæselig — dog synes vel at kunne skimtes efter for*) *Cç*. 27 bergþóra mælti við: *F, B, Cð, Cç* (*hvor dog bergþóra er ulæseligt*), *D* (*hvor dog præpositionen [der også kunde være til] er udeglemt*); bergþóra talaði til *A*; bergþóra skarpheðinsdóttir mælti til *G, I*. 28-29 fór upp þangat: *F, B, Cç* (*meget utydelig*), *D, G, I*; fór *A*; gerir svá *Cð*. 29 brenndi: *F, B, Cð, Cç, D, G, I*; brenndi þar *A*. 30 hallgerðr mælti: *F, A, Cð, Cç, G, I*; enn í annan stað mælti hallgerðr *B, D*. við brynjólf: *F, A, B, Cð, Cç, D*; til brynjólfs *G, I*. mjer: *F, A, B, Cç* (*utydelig*), *D, G, I*; nú *Cð*. 31 sje eigi helma: *F, A, B, Cð, Cç*; ooooo helma *D*; manl eigi helma vera *I*; muni eigi helma vera' s. hón *G*. mun hann: *B, Cð, Cç, D, G, I*; mun *A*; muni hann *F*. verk: *F, B, Cð, Cç, G, I*; mgl. *A, D*. 32-33 hvat — nákkvat' segir hón: *F, A, B, Cð, Cç, D, I*, (*dog med de forskelligheder, at A og Cð udelade segir hann, at B og D have nøkkut i skógi for i skógi nákkvat, samt at Cç måske har geri for vinni*); ok þat líkaz, at hann vinni í skógi *G*. 34 ek hánnum: *F, B, Cð, Cç, D, G, I*; þá *A*. hann (*efter sagði*): *F, A, B, Cð, G, I*; ooo *D*; brynjólf *Cç*. 34-35 skalt þú hann: *F, B, Cð, Cç*

‘hann’ segir hón. hann varð um fár. ‘minnr 35
 ‘myndi þjóstólfi í augu vaxa’ segir hón ‘ef hann
 ‘væri á lífi, at drepa atla’. ‘ekki skalt þú hjer enn
 ‘þurfa mjök á at frýja’ segir hann. tók hann þá
 vápn sín ok hest, stígr á bak ok riðr í þórólfsfell.
 hann sá kolreyk mikinn austr frá bænum. riðr 40
 hann þangat til, stígr af baki hestinum ok bindr
 hann — enn hann gengr þar sem mestr er reykriinn.
 sjer hann þá, hvar kolgröfin er — ok er þar maðr
 við. hann sá, at hann hafði sett spjót í völinn
 hjá sjer. brynjólfir gengr með reykinum allt at 45

(*utydelig*), D, G; hann A; mgl. I (*hvor således i det mindste hann er udeglemt*). 35 varð um fár: F, A, B; varð (*utydeligt*) oooo C₆; var (*vindre rigtigt*) um fár D; verðr fár um þetta C₆; varð við fár G, I. 36 myndi þjóstólfi: F, A, B, D, G, I; þórólfi (*med udeglemmelse af myndi*) C₆. segir hón: sák her A, C₆, G, I; herfor har D hallgerðr mælti foran⁷ replikkens begyndelse; mgl. F, B. 37 væri á lífi: F, A, B, C₆, D, G; lífið I. at drepa atla: F, I; mgl. A, B, C₆, D, G. 37-38 skalt — frýja: F; skalto þurfa stórum her enn á at frýja G, I; skaltu her enn þurfa stórt á at telja A; skal her enn mjök þurfa á at "tela" C₆; þarftu⁷ (*begyndelsen af dette ord bortrevet i D*) her enn (D *indskyder her mjög*) á at telja B, D. 38 segir hann: F, B, C₆, D, G, I; mgl. A. 38-39 tók — hest: A, B (*dog med hest sinn for hest*), G, I (*dog udelade G, I þá*); tók hann þá vopn ok tekr hest sinn F, D (*kun at D udelader þá*); tekr hann þá hest sinn ok vápn C₆. 39 stígr: G, I; ok stígr F, A, B, C₆, D (*gr bortrevet*). 40 kolreyk: F, A, B, G, I; "kolreyki (*der er et lille hul i pergamentet imellem o og l, skönt intet synes at mangle, i det pergamentet formentlig er lidt sammenskrumpet*)" = kolreykinn D; "kolnið" C₆. 40-41 riðr hann þangat: F, A, B, D, I; riðr þangat G; hann riðr þar C₆. 41 stígr — hestinum: G, I; stígr þá af hestinum F, A, B, D; ok stígr af baki C₆. 42 hann (*efter bindr*): B, G, I; hestinn D; hest sinn C₆ (*if. næst foregående note*); mgl. F, A. þar: F, A, B, D; eptir þar C₆; þar til G, I. mestr er: B, C₆, D, G, I; var F, A. 43 þá: F, A, B, D, G, I; nú C₆. kolgröfin: F, A, B, C₆, G, I; kolagröfin D. 43-44 er þar — spjót: F, A (*dog med at for við*), B (*dog med viðföet niðr efter spjót*), D (*som B*), G (*dog med hjá for við*); I (*dog med maðrinn at for maðr við, samt med*

hánnum; enn hann var óðr at verki sínu, ok sá hann eigi brynjólf. brynjólfir hjó í höfuð hánnum með öxi. hann bráz við svá fast, at brynjólfir ljet lausa öxina. þá þreif atli spjótir ok skaut eptir
 50 hánnum. brynjólfir kastaði sjer niðr við vellinum, enn spjótir flaug yfir hann fram. 'nauzt þú nú þess, er ek var eigi við búinn' segir atli 'enn nú 'mun hallgerði vel þykkja: þú munt segja dauða 'minn. enn þat er til bóta, at þú munt slíkan á
 55 'baugi eiga brátt; enda tak þú nú öxi þína, er hjer 'hefir verit'. brynjólfir svaraði engu ok tók öxina eigi fyrr enn atli var dauðr — reið þá heim í þór-

spjóttir for spjót); hvar atli hefir sett niðr spjót sitt *Cð*. ⁴⁵ gengr: *F*, *A*, *B*, *D*, *G*, *I*; gekk *Cð*. ⁴⁵⁻⁴⁶ allt at hánnum: *F*, *A*, *B*, *D*, *G*, *I*; *mgí. Cð*. ⁴⁶ enn — óðr: *F*, *B*, *D*; hann var óðr *A*; hann var óðan (*forakrevet i dag i G*) *G*, *I*; en atli var sem óðastr *Cð*. sá: *F*, *A*, *B*, *D*, *G*, *I*; ser *Cð*. ⁴⁷ brynjólf: *G*, *I*; *mgí. F*, *A*, *B*, *Cð*, *D*. ⁴⁷⁻⁴⁸ í — öxi: *F*, *A*, *B*, *D*, *G* (*dog med öxinni for öxi*), *I*; með öxinni tveim höndum í höfuð atla *Cð*. ⁴⁸⁻⁴⁹ hann — atli: *B*; hann bráz við svá fast, at brynjólfir let lausa öxina, ok þreif atli *F* (*hvor der dog står b'z for bráz*), *D* (*dog med fast, svo for svá fast, at*); hann bráz við svá fast at brynjólfir let lausa öxina, ok þreif *A*, *I*; hann brá við fast svá at brynjólfir let lausa öxina, ok þreif *G*; en hann brá við skjótt ok hart svá at hánom varð laus öxin. en atli þreif *Cð*. ⁵¹ enn — fram: *F*, *A*, *B*, *G*, *I*; spjótuð fló fram yfir hann *D*; ok fló fram yfir hann *Cð*. ⁵² er ek var: *F*, *A*; at ek var *G*; er ek varð *B*, *Cð*, *D*; at ek varð *I*. segir atli: *F*, *Cð*; *hvorimod A*, *B*, *D*, *G*, *I* *indskyde disse ord efter þess*. ⁵²⁻⁵³ enn — hallgerði: *F*, *A*, *B*, *D*, *G*, *I*; enda mon hallgerði nú *Cð*. ⁵³ þú: *B*, *D*, *G*, *I*; er þú *Cð*; því at þú *F*, *A*. ⁵⁴ enn: *F*, *A*, *B*, *D*, *G*, *I*; at *Cð* (*vistnok blot en skrifteit*). ⁵⁴⁻⁵⁵ slíkan — brátt: *B*, *D*; slíkan brátt á baugi elga *Cð*; elga slíkan hlut brátt fyrir höndum *G* (*dog med hendi for höndum*), *I*; elga slíkan brátt *F*, *A*. ⁵⁵ nú öxi þína: *F*, *A*, *B*, *Cð*, *D*; öxi þessa *G*, *I*. ⁵⁶ brynjólfir: *Cð*; hann *F*, *A*, *B*, *D*, *G*, *I*. svaraði: — sv. *Cð*, *I*; s. *D*, *G*; svaraði hánnum *B*; s. hánnum *F*, *A*. ⁵⁷ atli: *B*, *Cð*, *D*, *G*, *I*; hann *F*, *A*. reið þá heim: *A*; reið hann heim *G*; reið heim *I*; ok reið heim slíkan *Cð*; ok

ólfsfell ok sagði vígit. síðan reið hann heim til hliðarenda ok sagði hallgerði. hón sendi mann til bergþórshváls ok lét segja bergþóru, at nú var 60 launat víg kols. síðan sendi hallgerðr mann til þings at segja gunnari víg atla. gunnarr stóð upp ok kolskeggr með hánum. kolskeggr mælti 'úþarfir munu þjer verða frændr hallgerðar'. þeir gengu til fundar við njál. gunnarr mælti 'víg atla 65 'hefi ek at segja þjer' ok segir hánum, hverr vá 'ok vil ek nú bjóða þjer bót fyrir; ok vil ek, at 'þú gerir sjálfr'. njáll mælti 'þat höfu vit ætlat 'at láta okkr ekki á greina, enn þó mun ek eigi 'gera hann at þræli'. gunnarr kvað þat vel vera 70

reið heim F, B, D. 58-59 síðan — hliðarenda: Cð; ok reið heim síðan F; ok reið heim eptir þat B, D; enn síðan heim A, G, I. 60 hallgerði: F, A, Cð, G, I; hallgerði vígit B, D. sendi: F, A, B, D (*skrevet .f.*), G, I; let senda Cð. mann: A, B, Cð, D (\overline{m}). G (\overline{m}), I; \overline{m} (*en forkortelse, der pleier at betyde menn, og som også gengives således i udgaven af 1772*) F. 60 ok lét segja bergþóru: F, A, B, D; ok let segja G, I; *mgl.* Cð. var: F, A, B, D, G, I; er Cð. 61 víg: F, A, B, D; \sim G; vígit Cð, I. 61-62 síðan — þings: F, A, B, D, G, I; en annan mann sendi hón til alþingiss Cð. 62 gunnari víg atla: F, D; gunnari vígit atla A, B, Cð; víg (vígít I) atla gunnari G, I. 63 kolskeggr — kolskeggr: F, B, Cð, D, G, I; gekk kolskeggr með hánum ok A. 64 verða: F, A, B, D, G, I; vera Cð. hallgerðar: A, B, Cð, D, G, I; hennar (*forkortet*) F. 65 gengu: F, B, D, G, I; gingu nú A; ganga Cð. gunnarr mælti: F, A, B, Cð, D, G; *herfor har I s. gunnarr efter replikkens slutning.* 66-68 ok segir — sjálfr: A; hann sagði hánum (B, D *indskyde her ok*), hverr (D *indskyder her hann*) vá 'ok vil ek nú (nú *udeladt i D*) bjóða þer bót (D *har boð for bót*) fyrir, ok skaltú gera sjálfr' F, B, D; hann s. hánum þá, hverr hann vá 'vil ek bjóða þer sætt fyrir, ok skaltú elnn gera' Cð; 'hverr vá hann?' s. njáll. 'brynjólfir hefir vegit hann' s. gunnarr 'ok vil ek, at þú gerir sjálfr' G, I. 68 njáll mælti: F, A, B, D, G, I; *mgl.* Cð. þat höfu vit: F, A, B, Cð (*dog med ver for vit*), D; 'svá mun ek gera, því at vit höfum G, I. 69 greina: F, A, B, D, G, I; skilja Cð. 69-70 eigi gera hann: F, A, B, D, G, I; hann eigi gera Cð.

ok rjetti fram höndina. njáll nemndi sjer vátta —
 ok sættuz at þessu. skarpheðinn mælti 'ekki lætr
 'hallgerðr verða ellidauða húskarla vára'. gunnarr
 mælti 'svá mun móðir þín til ætla, at ýmsir eigi
 75 'högg í garði'. 'ærit bragð mun at því segir njáll.
 síðan gerði njáll hundrað silfrs, enn gunnarr galt
 þegar. margir mæltu, er hjá stóðu, at mikit væri
 gört. gunnarr reiddiz ok kvað þá bætta fullum
 bótum, er eigi væri vaskari menn, enn atli var.
 80 riðu þeir við þat heim af þingi. bergþóra ræddi
 við njál, er hón sá fjeit 'efnt þykkiz þú hafa heitin
 'þín, enn nú eru eptir mín heit'. 'eigi er nauð-
 'syn á, at þú efnir þau' segir njáll. 'hins hefir þú
 'þó til getit' sagði hón 'ok skal svá vera'. í annan

71 fram höndina: F, A, B, Cð, G, I; höndina fram D. nemndi: F, B, Cð, D; tók ok nefndi A, G, I. 72 sættuz at þessu: F, B, D; sættuz á þetta A, G, I; skilpu at því Cð. 73 verða ellidauða: F, A, B; ellidauða verða Cð, D; sjálfðuða verða G, I. 73-74 gunnarr mælti: F, B, D; g. "f." A, G; g. "f." I; mgl. Cð. 74 svá — til: F, A, B, D, G, I; þat monop þer Cð. eigi: F, A, B, D, G, I; skyli elga Cð. 75 garði: F, A, G, I; annars garði D; garða B, Cð. 'ærit — njáll: A, G (dog hann for njáll), I (at dog udeglemt, og "f." [uden tvívl = skarp.] for njáll); mgl. F, B, Cð, D. 76 síðan gerði njáll: F, A, B, D, G, I; njáll gerði Cð. enn: F, A, B, D, G, I; mgl. Cð. 77 er hjá stóðu: F, A, B, D; þat, er hjá váro G, I; mgl. Cð. 77-78 væri gört: F, B, Cð, D; þótti gört vera A, G, I. 78 þá: F, A, B, Cð, D; þá menn G, I. 79 bótum: F, D; rettl A, B, Cð, G, I. væri: F, B, D, G, I; váro A, Cð. menn: F, A, B, Cð, D, G; mgl. I. var: F, B, Cð, D, G, I; mgl. A. 80 þeir við þat: F, A, B, D; menn við þat G, I; menn nú Cð. 80-81 ræddi við njál: F, A, G, I; mælti við njál B, D; mælti Cð. 81 heitin: F, B, G, I; heit A, Cð, D. 82 eru: F, A, B, Cð, D, I; er G. mín heit: F, A, Cð, E, G, I; heitin mín B, D. 83 á: F, A, B, G, I; á, húsfreyja, Cð; mgl. D, E. 84 þó: E, G, I; mgl. F, A, B, Cð, D. sagði hón: A, B, Cð, D, E, G, I; mgl. F. skal svá: F, A, B, D, E, I; skal ok svá Cð; svá skal G. 84-85 í — gunnar: B, D; hallgerðr mælti við gunnar Cð; hallgerðr mælti til gunnars F (til [skrevet í] beskadtiget, men synes dog sikkert),

stað mælti hallgerðr við gunnar 'hefir þú goldit 85
'hundrað silfrs fyrir víg atla ok gört hann at frjáls-
'um manni?' 'frjáls var hann áðr' segir gunn-
arr 'enda skal ek ekki gera at úbótamönnum
'heimamenn njáls'. 'jafnkomit mun á með ykk
'njáli, er hvárrtveggi er blauðr' segir hón. 'þat er, 90
'sem reyniz' segir hann. var þá gunnarr lengi
fár við hana, þar til er hón ljæt til við hann. nú
er kyrrt þau misseri. um várit jók njáll ekki hjón
sín. nú ríða menn til þings um sumarit.

39. Þórðr hjæt maðr. hann var kallaðr leys-
ingjason. sigtrygg hjæt faðir hans, ok hafði hann
verit leysingi ásgærðar, ok drukknaði hann í markar-

A, E, G, I. 85-86 hefir — atla: A, D, I; er þat satt, at þú hefir bætt
c silfrs fyrir víg atla Cð; hefir þú goldit fyrir víg atla c silfrs F,
B; þú hefir goldit c silfrs fyrir víg atla E, G. 88 ek: F, A, B, Cð,
D, E; mgl. G, I. 89 helmamenn: F, A, B, D, E, G, I; menn Cð.
89-90 mun — njáll: G, I (*dog har I er for mun*); mun á með ykk
F (*mun udtrykt ved m med et lille v over — m noget beskadiget
og v bortrevet*), A, B, D; mun á E; "e" amed (*her må ykk
mangle*) .n." Cð. 90 er hvárrtveggi er blauðr: F, A, B, D, G, I; er
hvórtveggi er ragr E; er (?) blaupr Cð (*hvor således noget igen synes
udeglemt*). segir hón: sál. (*her*) B, D; derfor indskydes efter njáll
s. hón i Cð, men s. hallgerðr i E, G, I; mgl. F, A. 91 segir hann:
sál. (*verbet forkortet .f.*) F, A, B, D, E; s. g. Cð, I; sagði g. G. 91-92 þá
— hana: A, D, E, G, I; hann þá lengi fár við hana Cð; þá gunn-
arr við hana lengi fár F; þá gunnarr lengi við hana fárr B. 92-93 nú
er: F, A, B, D, E, G, I; er nú Cð. 93-94 um — sín: F, A, B,
D (*dog ekki njáll for njáll ekki*), E, G (*dog med et overflødigt
ok foran jók*), I; njáll jók ekki hjón sín um várit Cð. 94 nú —
sumarit: F, A, B, D, E, G, I; kemr at því, er menn ríða til
þings Cð.

39. 1 hann var kallaðr: F, B; ok var kallaðr A, I; er var
kallaðr G; er kallaðr var Cð; hann var D, E. 2 sigtrygg — hans:
F, A, B, D, E, G, I; sigtryggs ".f." (f. = son eller sønar) Cð. ok
hafði hann: F; hann hafði A, B, Cð, D, E, G, I. 3 ásgærðar: F,
A, B, D, E ("hafg'ðar"); ásgærðar móðor njáls ok holuháðris Cð;
bergþóru G, I. ok drukknaði hann: F; ok drukknaði A, B, D, E,

fljóti. var þórðr því með njáli síðan. hann var
 5 mikill maðr ok styrkr. hann hafði fóstrat alla sonu
 njáls. þórðr lagði hug á frændkonu njáls, er guð-
 finna hjet — þórólfsdóttir. hón var matselja heima
 þar ok var þá úhraust. bergþóra kom at máli
 við þórð leysingjason 'þú skalt fara' segir hón 'ok
 10 'drepa brynjólf frænda hallgerðar'. 'engi em ek
 'vígamaðr' segir hann 'enn þó mun ek til hætta,
 'ef þú vill'. 'þat vil ek' segir hón. síðan tók
 hann hest ok reið upp til hlíðarenda ok ljet kalla
 hallgerði út ok spurði, hvar brynjólfr væri. 'hvat
 15 'vill þú hánun?' segir hón. hann mælti 'ek vil,
 'at hann segi mjer, hvar hann hefir hulit hræ
 'atla. mjer er sagt, at hann hafi illa um búit'.

G, I; hann drukknaði Cð. 4 því: F, A, B, E; son hans því G, I;
 mgl. Cð, D. síðan: F, A, B, Cð, D; mgl. E, G, I. 5 maðr: F,
 B, Cð, D, E; mgl. A, G, I. hann (foran hafði): F, A, B, Cð, D,
 E, G; ok I. 6-7 þórðr — dóttir: Cð; hann hafði lagt hug á
 guðfinnu (guðrúnu B, D), frændkonu njáls, þórólfsdóttur F, B, D;
 hann hafði lagt hug á guðfinnu (guðrúnu G, I). þórólfsdóttur,
 frændkonu njáls A, E, G, I. 8 þá úhraust: F, A, B, D, G, I; nú
 óhraust Cð; þar á rausta E(I). 9 leysingjason: F (leysingja skreuet
 .i., men temmelig afbleget), Cð, E, G, I; lausingja A; mgl. B, D. segir
 hón 'ok: A, E, G, I; ok D; at F, B, Cð. 10 frænda hallgerðar: B,
 D; mgl. F, A, Cð, E, G, I. engi: F, B, Cð, D; ekki A, E, G, I.
 11-12 til hætta, ef: B, D; gera þat, ef F (for ef først "e", men dette
 derpå rettet ved at tilføie f); þetta gera, ef Cð; gera þat, er A, E,
 G; gera slíkt, sem I. 12-13 síðan — reið: A, I (i hvilken dag det
 sted, hvor hann skulde stå, er ulæseligt), E, G (dog have E, G hest
 slun for hest); síðan fór hann F, B, D; hann reið Cð. 13-14 ljet
 — út: F, B, Cð, D; kallaði út hallgerði A, E, G, I. 14 ok spurði:
 F, A, E, G, I; ok "fþ." D; ok "fþr." B; hann spurði Cð. 15 hón:
 F, A, B, Cð (for skreuet), D, G, I; hallgerðr E. hann mælti: I;
 mgl. F, A, B, Cð, D, E, G. 16 segi mjer: F, A, B, Cð, D, E
 (for segi har E urigtigt "feg"); vísl mer til G, I. hulit: F,
 A, B, Cð, D, G, I; fólgt E. 17 mjer er: F, A, B, Cð, E, G, I;
 er mer D.

hón vísaði til hans ok kvað hann vera í akratungu niðri. 'gæt þú' segir þórðr 'at hánnum verði eigi 'slíkt sem atla'. 'engi ert þú vígamaðr' segir hón 20 'ok mun ekki undir, hvar it finnist'. 'aldri hefi ek 'sjet mannsblóð' segir hann 'ok veit ek eigi, hversu 'mjer bregðr við' ok hleypti ór túninu ok svá ofan í akratungu. rannveig móðir gunnars hafði heyrt á viðrtal þeira ok mælti 'mjök frýr þú, hallgerðr, 25 'hánnum hugar; enn ek ætla hann öruggan mann, 'ok mun þat frændi þinn finna'. þeir mættuz á

¹⁸ vísaði til hans ok: F, A, B, Cð, D, G, I; mgl. E. kvað: F, A, B (forakreuet kva), Cð ('q.'), D, E, I; sagði G. ¹⁸⁻¹⁹ í akratungu niðri: F, G, I (hvor ri er bortrevet); niðri í akratungu A, B, D, E; í akratungu Cð. ²⁰ slíkt sem atla: Cð, E; þat sem atla F, B; þat sem atla varð G, I; sem atla A, D. engi: F, A, B ('oong'), Cð, E, G, I; mgl. D (rimeligvis dog ved forglemmelse). hón: F, A, B, Cð, D; hallgerðr G, I; udeglemt E. ²¹ ekki undir: F, A, Cð, D, E, G, I; ooooo (dog kan man se den øverste del af kk, samt det første træk af v) "i. f. hvn" B. hvar: A, B, Cð, D, E, G, I (ar ser dog her nærmest ud til at være forkortet som ex); hvárt F. ²² mannsblóð: F, A, B, D, E, G, I; helptarblóð Cð. segir hann: A, Cð (der gentager disse ord efter replikkens slutning), E, G, I; mgl. F, B, D. eigi: — "é" F, A, E; eigi Cð; eigi af því (af ordet því ses kun en betydelig, men ikke tydelig, del af þ) B; af því "é" D; ekki G; ekki til I. hversu: A, B (hvor dog h og største delen af ver er bortsuldreret), Cð, D, E, G; hverninn I; hve F. ²³ við: F, A, B, Cð, D, E, G; mgl. I. ²³⁻²⁴ hleypti — í: A (kun med til for I), G, I; hleypti ór garðinum ok svo ofann á E; hleyptr ór túnlínu ok ofan til F, B, D; keyrtr ok leyptr ór túnlínu ok ofan (dette ord forskrevet opan) Cð. ²⁴⁻²⁵ hafði — viðrtal: F, A, B (A og B med "v" for viðr), I; heyrðr (hey meget afbleget) á viðrtal D; heyrðr á tal Cð, E; hafði heyrtr viðrtal G. ²⁵ ok mælti: Cð, E, G, I; herfor have F, B, D s. hón foran enn ek; mgl. A. ²⁵⁻²⁶ mjök — hugar: A, E; mjök frýr þú honum hugar, hallgerðr, D; mjök frýr þú hánnum, hallgerðr, F, B; of mjök frýr (det første r udeglemt) þú hánnum, hallgerðr, Cð; frýr þú, hallgerðr, hánnum hugar G, I. ²⁶ ætla — mann: F, A, B, D, E; ætla hann öruggan mann til hugar G, I; hygg hann öruggan karlmann vera Cð. ²⁷ þat frændi þinn: F (hvor dog þinn — sikkert ved for-

förnum vegi, brynjólfr ok þórðr. þórðr mælti 'ver þú þik, brynjólfr; því at ek vil eigi niðaz á þjer'.
 80 brynjólfr reið at þórði ok hjó til hans. þórðr hjó í mót með öxi ok í sundr skaptit fyri framan hendr hánnum brynjólfi ok hjó þegar í annat sinn til hans — ok kom framan á bringuna ok gekk þegar á hol. fjell brynjólfr þá af baki ok var þegar
 85 dauðr. þórðr fann smalamann hallgerðar ok lýsti vígi á hönd sjer ok sagði, hvar brynjólfr lá, ok bað hann segja hallgerði vígit. síðan reið hann til

seelse — er udeladt), A, B, Cð, D, E; frændi þinna þat G, I.
 28 *förnum vegi: F, B, Cð, D (det første ord til dels afbleget og beskadtiget), E, G, I; vegnum A. brynjólfr ok þórðr: F, A, B, D, E, G, I; mgl. Cð. þórðr mælti: F, B, Cð, D, E; þá mælti þórðr A; herfor har G, I s. þórðr foran því at. 28-29 ver þú þik, brynjólfr: F, A, B, D, G, I; ver þik, brynjólfr E; "Værþ þic" Cð. 30 reið — hans: F, A (dog med hánnum for þórði), B (dog med riðr for reið), Cð (dog med udeglemt at), D; reið at þórði ok hjó þegar til hans G, I; hjó til þórðar E. þórðr: A, Cð, E, G, I; hann F; hinn B, D. 31 í mót með öxi: F, B, D; öxianni í móti A, G, I; í móti Cð, E. í sundr: F, Cð, G, I; hjó í sundr A, B, D, E. 32 hánnum: F, B, Cð; mgl. A, D, E, G, I. ok hjó þegar: F, A, B, D (hvor dog ok hjó er temmelig afbleget, især hjó), I; ok þegar G; ok hjó E; hann hjó þegar Cð. 33 ok kom — bringuna: G, I; ok kom framan á bringuna brynjólfi (forkortet) A; ok kom á bringuna brynjólfi E; ok kom á bringuna F, B, D; á bringuna Cð. 34 þegar (foran á): F, A, B, D, E, G, I; þar Cð. fjell — baki: G, I; fell hann þá af baki F, A, B, Cð, D; þá fell hann á bak aftr E. ok var þegar: F, B, Cð, D, G, I; ok var A; var þá E. 35 smalamann: F, A, Cð, E, G, I; heimamann B, D. 36 vígl á hönd sjer: F, B, D; vígl á hendr ser Cð; víginu á hönd ser G, I; á hönd ser víginu A, E. brynjólfr: Cð; hann F, A, B, D, E, G, I. 36-37 bað hann: F, A, B, Cð, D, G, I; "bat at" E. 37 vígl: F, A, B ("vígl" — sikkert skrivefeil), D, E, G, I; víglit ok öðrum mönnum Cð — hvilket brudstykke derimod udelader ok öðrum mönnum strax nedenfor. 37-38 síðan — bergþórshváls: F, B, D, G; síðan reið hann heim til bergþórshváls I; síðan reið hann heim A, Cð; hann reið til bergþórshváls E. 38 ok sagði: F, A, B, Cð, D, G, I; at segja E.*

bergþórshváls ok sagði bergþóru vígit ok öðrum mönnum. 'njót þú heill handa' sagði hón. smalamaðr sagði hallgerði vígit. hón varð beisk við 40 ok kvað hjer skyldu mikit illt af leiða, ef hón mætti ráða.

40. Nú koma tíðendin til þings, ok ljet njáll segja sjer þrim sinnum ok mælti síðan 'fleiri geraz 'nú vígamenn, enn ek ætlaða'. þá mælti skarp-hjedinn 'sjá maðr hefir þó helzt hraðfeigr verit, er 'látiz hefir fyrri fóstura várum, er aldri hefir manns- 5 'blóð sjet' ok kvað visu

³⁸⁻³⁹ ok öðrum mönnum: F, A, G, I; ok svá öðrum mönnum B, D; mgl. Cð, E, (med hensyn til Cð jf. note til linie ³⁷). ³⁹⁻⁴⁰ smalamaðr — vígit: F, A, B, Cð (dog med smalamaðrinn for smalamaðr), D, G; smalamaðrinn s. hallgerði vígit ok öðrum mönnum I (jf. noterne til ³⁷ og ³⁸⁻³⁹); smalamaðr hallgerðar kom heim ok s. henne vígit E. ⁴⁰ beisk við: F, B, Cð, D, E, G, I; við beisk A. ⁴¹ kvað — leiða: F, A, B; kvat hjer mikit illt skyldu af leiða D; kvað her mikit illt skyldu af ljótaz Cð; s. her skyldu mikit illt af leiða G, I, (dog har G at her skildi for her skyldu); kvað hjer skyldu mart illt (forskrevet eill, men e raderet) af leiða E.

40. ¹ tíðendin: F, A, B, I; tíðendi þessi Cð; þessi tíðendi G; tíðindi D, E. ² sjer: F, B, Cð, D (hvor der sikkert har stået f); sjer atburðinn A, E, G; atburðinn I. þrim: F, B, D, E ("þ'm" formodentlig = þrem), G, I; ljet A; þryvar (s. neml. udeglemt) Cð. ok mælti síðan: F, A, B, D, E, G, I; "h. m." snarere end g. m. Cð (i det sidste tilfælde = njáll mælti. I første tilfælde er det rimeligt, at h står ved forglemmelse for et gennemstreget h = hann [eller er det begyndelsesbogstavet til et mandsnavn — hjedinn for skarp-hjedinn eller helgi?]). ²⁻³ geraz nú: F, A, B, E, G, I; eru nú D; eru Cð. ³ ek ætlaða: F, A, B, Cð, D, G, I; ver ætluðum E. ³⁻⁴ þá mælti skarp-hjedinn: B, D; skarp-hjedinn mælti F, A, E, G, I; mgl. Cð. ⁴ sjá: F, A, Cð, G, I; þessi B, D, E. þó — verit: B (dog med "ði", skrivfeil for "ði"), Cð (dog med udeladelse af þó), G (dog med heldr for helzt), I; þó verið helzt (skrevet heili) hraðfeigr D; þó helzt feigr (med e for ei — i utydeligt) verit' s. hann E; þó helzt verit feigr' s. hann F, A. ⁵ látiz — várum: F, A, E; fósturi várr hefir vegit (skrevet vigit, men e tilføjet oven

- hraðfeigan vil ek hlægir
 hug minn við þat svinnan
 eyði orma leiðar
 10 alldálíga kalla.
 vár eru vánir meiri
 vígs gæðöndum bræðra
 enn at varg munim vinna
 vín á fóstura mínum.
- 15 njáll mælti 'þat munu víst margir ætla, at því
 'skapferli, sem hvárir hafa, at jer myndið fyrri
 'víg vega. enda mun til þess eigi langt vera; ok
 'munu þat sumir mæla, at yðr reki nauðsyn til'.
 þeir gengu þá til móts við gunnar ok sögðu
 20 hánúm vígit. gunnarr sagði, at þat var lítill mann-
 skaði 'enn þó var hann frjáls maðr'. njáll bauð
 hánúm þegar 'sættina. gunnarr játti því, ok skyldi
 hann sjálfr dæma. hann dæmði þegar ok gerði

over det første 1) Cð; fóstur minn hefir í hel komit B, D, G, I. 5-6 er aldri — sjet: E (for er stór "e" er", men dette er er halvt udslettet), G, I; er aldri hefir seð mannsblóð F; er aldri hefir sjet (skrevet fót) mannsblóð áðr A; þar er hann hefir aldri mannsblóð seð (skrevet fæð) Cð; þar sem hann heooo aooooo seð D þar sem hann hefir aldri seð mannsblóð B. 6-18 ok kvað — nauðsyn til: sðk (bortset fra varianter i verset) B (dog margir for sumir), D (dog fyrr for fyrri samt taki for reki); ok mundu (munu E) þat margir ætla, at ver bræðr mundim þetta (mgl. E) fyrri (sðk. A; fyrri eller fyrr F; fur E; heldr Cð; mgl. G, I) gört hafa (Cð har gera for gört hafa), at því skapferli (skaplyndi A, G, I; skapi Cð), sem ver höfum'. (Her indskyder Cð njáll mælti, men udelader det følgende s. njáll) 'skammt munt þú til þess (mgl. Cð) eiga (i F feilskrævet eigi)' s. njáll 'at þik mun slíkt benda, ok (mgl. F, E) mun þik þó (þá G, I) nauðr til reka (raka, urigtigt, Cð) F, A, Cð, E, G, I. 19 gengu þá: F, A, B, E, G, I; gengu D; ganga Cð. 20 sagði, at: sðk. ("f. at") G, I; mælti ok s., at F, E; mælti A, B, D. 22 hánúm þegar: F, A, B, I; hánúm D, G; þegar E. sættina: F, A, B, E, G, I; sættina D. 22-23 játti — gerði: F, B (dog

hundrað silfrs. njáll galt þegar fjeit — ok sættuz at því.

25

41. Sigmundur hjet maðr. hann var lamba-son, sighthvats-sonar hins rauða. hann var farmaðr mikill, kurteiss maðr ok vænn, mikill ok sterkr. hann var metnaðarmaðr mikill ok skáld gott ok at flestum íþróttum vel búinn, hávaðamaðr mikill, 5 spottsamr ok údæll. hann kom út austr í hornafirði. skjöldr hjet fjelagi hans. hann var sænskr maðr ok illr viðreignar. þeir fjengu sjer hesta ok riðu austan ór hornafirði ok luku eigi ferð sinni

játtaði for játtli og gera for dæma), D (dog játaði for játtli og gjöra for dæma); játtaði (játtaði G, I) því, ok skyldi sjálfr dæma, ok gerði hann (mgl. G, I) A, G, I; dæmdi E. ²⁴ fjelt: F, A, B, D, I; silfrit E; mgl. G. ²⁴⁻²⁵ sættuz at því: A, E, G, I; váru þeir sáttir eptir þat F, B, D.

41. ² sighthvats- — rauða: F, A, B, D, G, I; mgl. E. ³ mikill (efter farmaðr): F, B, G, I; oooook (k dog beskadiget — måske har der stået "mik") D; mgl. A, E. kurteiss — sterkr: F, B, E; kurteis maðr, mikill ok sterkr D; mikill maðr ok sterkr ok vænn at állti A; ok kurteiss maðr ok vænn I; ok kurteiss ok vænn maðr G. ⁴⁻⁶ hann — údæll: F, A (dog med indskudt ok foran hávaðamaðr, samt med spottsmaðr for spottsamr), B (hvor dog står "m [beskadiget] ooooiada m" for metnaðarmaðr, samt "hávaða nooooll sp [ll sp beskadiget; af et følgende bogstav ses kun en levning] ooo / lámr" for hávaðamaðr mikill, spottsamr), D (der dog har metnaðarmikill for metnaðarmaðr mikill — måske ved forglemmelse, og hvor a i spottsamr er bortrevet); skáld gott ok at flestum íþróttum vel búinn, hávaðamaðr mikill, metnaðarmaðr (for metnaðar står metnaðr i G, og af samme ord er t bortrevet i I), spottsamr ok údæll G, I (dog har I [måske ved forglemmelse] hávaðamikill for hávaðamaðr mikill); spottsamr ok ódæll, skáld gott ok at flestum íþróttum vel búinn, hávaðamaðr mikill E. ⁶⁻⁷ hann kom — hornafirði: F, A, B, D, G, I (kun at G, L udelade austr); mgl. E. ⁸ maðr: F, A, B, D; maðr at ætt E; at ætt G; at kyni I. ⁹ ór hornafirði: F, A, B ("ó240210000"), E, G, I; mgl. D. ⁹⁻¹⁰ luku — fyrr: F (luku forskrevet lvi); luku eigi fyrr ferð sinni G; luku eigi fyrr sinni ferð I; lettu eigi fyrr ferð sinni B; lettu eigi fyr ferð sinne eller lettu

- 10 fyrr enn þeir kvámu í fljótshlíð til hliðarenda. gunnarr tók við þeim vel. var þar frændsemi mikil með þeim sigmundi. gunnarr bauð sigmundi at vera þar um vetrinn. sigmundr kvaðz þat þiggja mundu, ef skjöldr væri þar fjelagi hans.
- 15 'svá er mjer frá hánnum sagt' sagði gunnarr 'at hann 'sje þjer engi skapbætir; enu þú þarft hins heldr, 'at bætt sje um með þjer. er hjer ok vönd vistin. 'vilda ek ráða yðr ráð frændum mínum — at jer

elgi fyr ferðinne (*snarest det første*) D; linntu elgi fyrr ferðinni A; linntu elgi ferðinne fyrr E. ¹⁰ í fljótshlíð: F, A, B, D, E, I; mgl. G. ¹¹⁻¹³ tók — vetrinn: I; tók vel við (*af við — vistnok skrevet v — ses kun en ubetydelig rest*) þeim. þar var frændsými mikil með þeim. g. bauð sigmundi at vera þar um vetrinn F; tók vel við þeim. var þar frænssemi mikil með þeim gunnari. bauð g. sigmundi at vera þar um vetrinn A; tók vel oooo. þar var frænsimi mikil með þeim sigmundi ok gunnari. gunnarr bað sigmund vera með ser (*næsten helt bortsmuldret*) um vetrinn B (*dog er der, som det synes med samme hånd, sat et lille v over a i bað, og dette ord således rettet til bauð, uden at det følgende sigmund er forandret til sigmundi at*); tók vel við þeim — því frændsemi var mikil (*var mikil er bortrevet med undtagelse af begyndelsen til var og af l*) með þeim gunnari (*skrevet .a., men den nederste del deraf bortrevet*) ok sigmundi (*her står sigmði — over m er der nemlig et hul i pergamentet*). g. bauð sigmundi ("sigmði", *men m beskadiget*) at vera með ser um vetrinn D; tók við þeim vel. var þar frændseme með þeim. g. bauð sigmundi at vera þar um vetrinn E; bauð þeim þar at vera um vetrinn — því at frændsemi var með þeim sigmundi G. ¹³ sigmundr: F, E, G, I; hann A, B, D. kvaðz: F; kvaz eller kvez A; "kvejt" E; kvez G, I; letz B, D. ¹⁴ væri — hans: F, A, B, D, G, I; felagi hans væri þar E. ¹⁵ frá hánnum sagt: F (*hvor frá dog er udeglemt*), A, D, I; sagt frá hánnum B, G; sagt E. sagði gunnarr: sðl. F (*der i øvrigt desuden har gunnarr svaraði foran replikken*), A, E, G, I (*de fire sidste med ".f." for sagði*); herfor har B g. svarar, men D g. s., foran replikken. ¹⁶ sje þjer: F, A, B, D, E, I; er G. heldr: F, A, B, D, G, I; mgl. E. ¹⁷ bætt — með: F, A, B, D; um se bætt með E; um se bætt fyrri G, I. er — vistin: F, A, B, D, I; er her vönd vist G; her er vönd vistin E. ¹⁸ vilda — ráð: F (*dog med indskudt ok foran vilda*), A,

‘hlypið eigi upp við frameggjan hallgerðar konu
‘minnar; því at hón tekr þat mart upp, er fjarri 20
‘er mínum vilja’. ‘veldrat sá er varar’ segir sig-
mundr. ‘þá er at gæta ráðsins’ segir gunnarr
‘enn mjök munt þú verða reyndr — ok gakk með
‘mjer jafnan ok hlít mínum ráðum.’ síðan váru
þeir í fylgð með gunnari. hallgerðr var vel til 25
sigmundar — ok þar kom, at þar gerðiz svá mikill
ákafi, at hón bar fje á hann ok þjónaði hánun
eigi verr enn búanda sínum; ok lögðu margir þat
til orðs ok þóttuz eigi vita, hvat undir myndi búa.
hallgerðr mælti við gunnar ‘eigi er gott við at una 30

G (dog med ykkir — urigtigt — for yðr), I; ok vil ek ráða yðr ráð
B, D; enn þat ráð mun eg ráða E. 19 hlypið: F (“hlyp”), A;
hlaupit B, D, E, G, I. við frameggjan: F, B; at frameggjan
A, E; við áeggjan D, G, I. 19-20 hallgerðar konu minnar: F, A, B,
D, G, I; konu minnar hallgerðar E. 20 upp: F, A, B, D, E; til
G, I. er (foran fjarri): F, A, B, I; at D, E, G. 21 mínum vilja:
F, A, B, D, G; mínu skapi E, I. veldrat: F, A, B, G, I; elgi
veldr D, E (i E synes at stå “ei” for elgi). sá er: F, A, B, E, G, I;
sá D. varar: F (forskrevet varð), A, B (forskrevet vðr — dog synes
det mellemste r udpunkteret, skönt måske med en senere hånd), G,
I; “üer” (= varer) D, “vðr” (= varir) E. 22 gæta: F, B, D, E, G, I;
geyma A. ráðsins: F, A, B, D, G, I; þess E. 23 enn: F, B, D,
E, G, I; mgl. A. verða: F, B, D; vera E, G, I; mgl. A. reyndr:
F, B, D, E, G, I; at þreyttir A. ok (foran gakk): F, A, B, D, E;
mgl. G, I. 23-24 með mjer jafnan: F, B (jafn næsten helt bort-
smuldrer), D, E, G, I; jafnan með mer A. 24 mínum ráðum: F,
A, B, D, E, G; ráðom mínom I. 24-25 váru þeir: F, A, B, D, G, I;
var hann E. 25 með gunnari: F, A, B, E, G, I; “u. h. g.” D (hvíl-
ket vistnok skal være við gunnar, da .h. er mærket oven til med tre
streg, der uden tvivl skulle antyde, at det skal udgå. Oprindelig
har skriveren formodentlig tænkt på hallgerðr). 26-27 þar kom —
ákafi: F, A, B (med “þooð” for þar kom), D; kom svá, at
þar gerðiz (var G) ákafi mikill E, G, I, 27 at hón: F, A, B, D, E;
ok hón G, I. 28 verr: F, B (“veo”), D; minnr A og I, miðr
E og G. margir þat: F; margir E; menn þat G, I; þeim margir
þat A; henni þat margir B, D. 30 við gunnar: A, B, D (“v”) — dette

‘við þat hundrað silfrs, er þú tókt fyrri brynjólf
 ‘frænda minn. enda skal ek hefna hans láta, ef
 ‘ek má’ segir hón. gunnarr kvaðz ekki vilja skipta
 orðum við hana ok gekk í braut. hann fann
 35 kolskegg ok mælti til hans ‘far þú ok finn njál
 ‘ok seg hánnum, at þórðr sje varr um sik, þó at
 ‘sættir sje; því at mjer þykkir eigi trúliga vera’.
 hann reið ok sagði njáli, enn njáll sagði þórði.
 kolskeggr reið heim, ok þakkaði njáll þeim trú-
 40 leika sína. — þat var einu hverju sinni, at þeir
 sátu úti njáll ok þórðr. þar var vanr at ganga
 hafr um túnit, ok skyldi engi hann í braut reka.
 þórðr mælti ‘undarliga bregðr nú við’. ‘hvat sjer

ord skrevet over linien — “è. a.”, men tre ved è anbragte streger vise, at det skal udgød), E, G, I; til gunnars F. gott: F, A, B, D, E, G; mer gott I. 30-31 við — við: F, B; við at una A, D; at una við E, G, I. 31 tókt fyrri: F, A; hefir tekit fyrri B, D; tókt eptir E, G, I. 32 enda — láta: — enda skal ek hefna hans F; enn skal ek hefna hans láta B; enn ek skal láta hefna hans D; enda skal ek hefna þess A, E; enn þó skal ek hefna þess G, I. 33 segir hón: F, A, I; mgl. B, D, E, G. kvaðz: F; kvaz eller kvez A; kvez E, G, I; letz B, D. 35 til hans: F, A, B, D, G, I; mgl. E. njál: F, A, B, D, E, I; njál ok sonu hans G. 36 hánnum, at þórðr: F, A; at þórðr G, I; þórðr E; hánnum, at hann B, D. 37 þykkir eigi trúliga: F, A, B; þikr ei “t’l]gaa” E; þikr eigi trúligt D; “þikkia (a feilskrift for r) è t’legt” G (d. e. þikkir eigi trúlegt — eller trúlegt?); þikkja eigi trúllgar I. 38-40 enn — sína: F (hvor der dog kunde læses sinn for sína, da F kun har “f.”), B (dog “lag” for sagði — måske som forkortelse deraf, heim forskrevet, for njáll står på det sidste sted “nall”, og i “fína” er i bortrevet på breddetegnet nær); n. s. þórði. kolskeggr reið heim, ok þakkaði njáll honum trúleika sinn D; en njáll sagði þórði. kolskeggr reið heim, ok þakkaði njáll hánnum trúlyndi sína G, I; en hann s. þórði ok þakkaði þeim trúlyndi sína A; hann þakkaði honum trúlyndi sína ok s. þórði E. 41 sátu — þórðr: A, E; njáll ok þórðr sátu úti G, I; váro úti njáll ok þórðr F, B, D. þar: F, B, D, G, I; at þar A, E. 42 engi hann: F, A, B, D, G, I; engi E. i (foran braut): F, A, D, E, G, I; á B. 43 þórðr mælti: F, B, D, E, G, I; þá mælti

þú þess, er þjer þykkir með undarligu móti vera? segir njáll. 'mjer þykkir hafrinn liggja hjer í 45 'dælinni, ok er alblóðugr allr'. njáll kvað þar vera eigi hafr ok ekki annat. 'hvat er þat þá?' segir þórðr. 'þú munt vera maðr feigr' segir njáll 'ok 'munt þú sjet hafa fylgju þína, ok ver þú varr um þik'. 'ekki mun mjer þat stoða' segir þórðr 'ef 50 'mjer er þat ætlat'. — hallgerðr kom at máli við þráin sigfússson ok mælti 'mágr þætti mjer þú 'vera, ef þú dræpir þórð leysingjason'. 'eigi mun 'ek þat gera' segir hann 'því at þá mun ek hafa 'reiði gunnars frænda míns. mun ok þar stórt á 55

þórðr A. við: B, D, G; við' s. hann F (hann *noget forskrevet*), A, E, I. 44 þess — vera: — þess, er þer þikkir með undarligu móti F; nú þess, er þer þikr með undarligu móti vera A; þess, er þer þikr með undarligstu móti vera B, D (með *tilløbet i margen og undarligstu skrevet* *úð'liggtv*); þess G, I; *mgk. E.* 45 liggja hjer: F, A, E, G, I; her liggja B (her *beskadiget*), D. 46 dælinni: A, E, G, I; lægðinni B, D; "legðvñ" (eller "legðvñ") F. alblóðugr allr: F, A, B, D; allr alblóðugr G, I; allr blóðugr E. 46-47 kvað — elgi: F, B; kvað þar eigi vera A, D, E; s. þat elgi vera G; sv. ok s. þat elgi vera I. 47 þat þá: F, A, E, I; þat G; þar þá B, D. 48 maðr feigr: A, B, E, G, I; feigr maðr F, D. segir njáll: *sdl. (her)* A, B, D; s. hann E, I; F *har s. n. efter* þína; *mgk. G.* 49 sjet hafa: F, A, B, D, G, I; hafa seð E. fylgju: F, A, B, D, E; dauðafylgju G, I. 50 þórðr: F, A, B, D, G, I; hann E. 51 þat ætlat: F, A, E, G, I; dauðinn ætlaðoo B; dauðinn aflagaðr (eller *som to ord af lagaðr*) D (men *denne læsemåde er neppe andet, end en forvanskning af den, der findes i B*). 51-52 kom — mælti: F, B, D, E, G, I; mælti við þráin sigfússson A. 53 vera: E, G, I; vera' s. hón F, A, B ("va | ooo hvñ" — hvñ *lidit beskadiget*), D. dræpir: A, B, D, E, G, I; drepr F (hvort *dog det sidste r er noget uformeligt*). leysingjason: F, B, D, E, G, I; lausingja A. 54 gera: F, A, B, D, G, I; vilja gera E. segir hann: *sdl. her*: A, B, D, E, G, I; hvortimod F *har disse ord efter* míns. hafa: F, B (fa *bortsmuldrer*), D, E, G, I; verða fyr A. 55 gunnars frænda míns: F, A, B, D, G, I; frænda (n *udeglemt*) míns gunnars E. 55-56 ok þar — liggja: F, A,

‘liggja; því at vigs þess mun brátt hefnt verða’.
 ‘hverr mun hefna?’ segir hún ‘hvárt karl hinn
 ‘skegglausi?’ eigi mun þat’ segir hann ‘synir hans
 ‘munu hefna’. síðan töluðu þau lengi hljótt — ok
 60 vissi engi maðr, hvat þau höfðu í ráðagerðum. einu
 sinni var þat, at gunnarr var eigi heima. þá var
 sigmundr heima — ok þeir fjelagar. þar var kom-
 inn þráinn frá grjóta. þá sátu þau hallgerðr úti
 ok töluðu. þá mælti hallgerðr ‘því hafð it heitit
 65 ‘fjelagar, sigmundr ok skjöldr, at drepa þórð
 ‘leysingjason fóstura njálssona; enn þú hefir mjer
 ‘því heitit, þráinn, at vera við staddr’. þeir gengu
 við allir, at þeir höfðu þessu heitit henni. ‘nú
 ‘mun ek gefa ráðit til’ sagði hún ‘it skuluð riða

B, D (dog udelade B og D ok); þar ok stórum á liggja E; mun þar ok stórt af hljóta G, I. 58 vigs — verða: A, B ("vig [sál.] þā mā þat hefnt | ooo"), D; vigs þess mun verða brátt hefnt F; vigs (skrevet vig) þess mun brátt verða hefnt E; hans vigs mun skjótt hefnt G; vigs (skrevet vig) man vera brátt hefnt I. 58 segir hann: F, A (hvor dog segir er udeglemt), B, D; s. þráinn G, I; mgl. E. 59 þau lengi hljótt: F, B, G; (þau udeglemt) hljótt leingi D; þau þráinn lengi hljótt E, I; þau lengi, þráinn ok hallgerðr, hljótt A. 60 vissi — ráðagerðum: F, B (i og det første r i ráðagerðum beskadede), D; vissi engi (i A forskrevet eng), hvat þau höfðu í ráðagerðum A, G, I; vissu öngvir, hvat þau töluðu E. 61 at (þran gunnarr): F, B; er D, E, G; þá er A, I. 61-62 þá — helma: B, D, G; ok þá var sigmundr heima I; enn sigmundr var heima E; udeglemt A, F. 62 þar: F, A, B, D, E, I; þá G. 63 frá grjóta: F, A, B, D, E; sigfússon G, I. 63-64 þá — töluðu: F, A (dog med "rt" for úti), D; þau hallgerðr sátu úti ok töluðu G, I; þá sátu þau hallgerðr ok töluðu B; mgl. E. 64 hafð it: B, D, E; hafa þeir F, A, G, I. 65 fjelagar: F, A, B, D, I; mer felagar G; mjer E. 66 fóstura njálssona: A, E, G (sona feilskrevet sonu), I; mgl. F, B, D. 66-67 þú — heitit: F, A, B, D, I; þú hefir heitit mer G; því hefir þú heitit mjer E. 67 þráinn: sál. (her) F, B, D, E, G; hvorimod I har þráinn efter staddr; mgl. A. 68 við allir: F, A, B, D, E; allir við G, I. höfðu — henni: F, A, B, D, G, I; hefðu (sál.) þessu heitit E. 69 ráðit til: F, A, B, I; til ráðið D; ráð til E, G.

‘austr í hornafjörð eptir fje ykkru ok koma heim 70
‘um þing öndvert; enn ef it eruð heima, mun
‘gunnarr vilja, at it riðið til þings með hánum.
‘njáll mun vera á þingi ok synir hans ok svá
‘gunnarr. enn it skuluð þá drepa þórð’. þeir játtu,
at þessi ráðagerð skyldi fram koma. síðan bjogguz 75
þeir austr í fjörðu, ok varaðiz gunnarr þat ekki,
ok reið gunnarr til þings. njáll sendi þórð leys-
ingjason austr undir eyjafjöll ok bað hann vera í
brautu eina nótt. hann fór austr — ok gaf hánum
eigi austan; því at fjótit var svá mikít, at langt 80
var um úreitt. njáll beið hans eina nótt; því at
hann ætlaði, at hann skyldi riðit hafa til þings
með hánum. njáll mælti við bergþóru, at hón
skyldi senda þórð til þings, þegar hann kvæmi
heim. tveim nóttum síðar kom þórðr austan. 85

69-70 it — ykkru: B, D; þit (þer G) skuluð riða heiman austr í
hornafjörð eptir fe yðro G, I; þer skulut riða austr í hornafjörð
(A har til hornafjarðar for í hornafjörð) eptir fe yðru F, A, E.
71 it (foran eruð): B ("þioo"), D; þer F, A, E, G, I. mun: F,
B, D, G, I; þá mun A, E. 72 it: B, D; þer F (skrevet þ?), A,
E, G, I. 73-74 synir — gunnarr: F, A, B, D, (dog er svá udeladt i
F, B); "ff." (= synir — resten udeglemt) E; gunnarr ok synir
njáls G, I. 74 it: B, D; þer F, A, E, G, I. játtu: F; játtuðu A; játtuðu
B, D, E, G, I. 75 at — koma: F, A, B, D, G, I; þessi ráðagerð E.
76 varaðiz: F, A, B, D, E, G; varaz I. 77 ok reið — þings: F, B,
D; reið g. þá til þings A; reið g. til þings E; mgl. G, I. 78 vera:
F, A, B, D, E, I; verða G. í (foran brautu): F, A, D, E, G, I;
á B. 80-81 svá — úreitt: F (dog er langt feilskrevet lang), A,
B, D (dog have B og D úfært for úreitt); svo mikít, at þat var
langt um ófært (r udeglemt) E; langt um óreitt (ófært I) G, I.
81-83 njáll — hánum: A (der dog udelader til þings), E (hvor dog
hann er udeglemt foran skyldi), G (dog med biðaði for beið), I (dog
med biðaði for beið hans); mgl. F, B, D. 88 hón: A, B, D, E, G,
I; hánum (neppe andet end skrivfeil) F. 85 austan: F, A, E, I;
heim B, D, G.

bergþóra sagði hánun, at hann skyldi til þings ríða 'enn nú skalt þú fyrst fara upp í þórólfsfell' ok sjá þar um bú ok vera þar eigi lengr enn 'eina nótt eða tvær'.

42. Sigmundr kom austan ok þeir fjelagar. hallgerðr sagði þeim, at þórðr var heima, enn hann skyldi þegar til þings ríða á fára náttu fresti 'mun ykkir nú færi á við hann' segir hón 'enn ef
5 'þetta berr undan, náðið it hánun eigi'. menn kvámu til hlíðarenda frá þórólfsfelli ok sögðu hallgerði, at þórðr var þar. hallgerðr gekk til þráins ok sigmundar ok mælti 'nú er þórðr í þórólfsfelli; 'ok er yðr nú ráð at vega at hánun, er hann
10 'ferr heim'. 'þat skulu vjer nú gera' segir sigmundr. gengu þeir þá út ok tóku vápna sín ok

86-87 til þings ríða: G, I; ríða til þings E; til þings F, A, B, D. 87 fyrst fara: G, I, (kun at G ved feilskrift har fyrstr for fyrst); ríða A, B, D, E; mgl. F. 88 ok — bú: F, A, B, D, G, I; mgl. E. lengr: F, B, D; meirr A, E (skrevet m'), G, I. 89 eða tvær: F, A, B, D (i D er i övrigt udeglemt enten nótt efter eina eller nætr efter tvær); mgl. E, G, I.

42. 2 var: F, A, B, E, G, I; væri eigi D. 3 þegar — ríða: F, B; til þings ríða þegar D; þá þegar til þings ríða A; þegar til þings E (þings forskrevet þins), I; þegar heiman G. á (foran fára): F, A, B, D, G, I; "a (uformeligt) | at" E. 4 mun: F, A, B, D, G, I; er E. ykkir: B, D; yðr F, A, E, G, I. færi — hón: F, B, D, E; færi' s. hón A; s. hón 'færi á við hann G, I. 4-5 enn — eigi: F (dog med þer for it), B, D; ef nú berr undan (resten udeglemt) G; enn eigi (aldri E), ef þetta (nú E, I) berr undan A, E, I. 6 til — þórólfsfelli: F, A, B, D, I (dog har A og I ór for frá); úr þórólfsfelli til hlíðarenda G; til hlíðarenda (resten udeglemt; jf. det følgende þar) E. 7 var: A, B, D, E, G, I; væri F. 7-8 þráins — mælti: G, I; þeira (mgl. D, E) þráins sigfússonar (mgl. A) ok mælti til hans F, A, B, D, E. 9 yðr nú ráð: F, B (ú rá næsten helt bortsmuldret), I; nú yðr ráð G; yðr nú A, E; nú ráð D. at hánun: F, A, B, E, G, I; hann D. 10 nú (foran gera): F, A, D, E; mgl. B, G, I. 11-12 ok hesta: F, A, B, D, E; mgl. G, I. 12 leið:

hesta ok riðu á leið fyrir hann. sigmundr mælti til þráins 'nú skalt þú ekki at gera; því at oss 'mun eigi alla til þurfa'. 'svá mun ek gera' segir hann. þá reið þórðr at þeim lítlu síðar. sigmundr 15 mælti til hans 'gef þú upp vápn þín; því at nú 'skalt þú deyja'. 'eigi skal þat' segir þórðr 'gækk 'þú til einvígis við mik'. 'eigi skal þat' segir sigmundr 'þess skulu vjer njóta, at vjer erum fleiri. 'enn eigi er kynligt, at skarphjediinn sje hraustr; 20 'því at þat er mælt, at fjórðungi bregði til fósturs'. 'at því mun þjer verða' segir þórðr 'því at skarp- 'hjedinn mun mín hefna'. síðan sækja þeir at hánun, ok brýtr hann spjót fyrir hvarumtveggja þeira: svá varðiz hann vel. þá hjó skjöldr af 25 hánun höndina, ok varðiz hann þá með annarri nakkvara stund, þar til er sigmundr lagði í gegnum

F, A, B, D, G, I; veginn E 13 gera: A, B, D, E, G, I; "g'as" F.
 13 þá — síðar: F; þá reið þórðr lítlu síðar at þeim A, G, I; þórðr
(usæðvanlig forkortet) reið þá lítlu síðar at þeim E; þá riðr þóóóó
 oóó vánun bráðara B; þá reið þórðr at þeim vonu bráðara D.
 16 gef — þín: B, D; gefz þú (E har gefstu for gefz þú) upp' s. hann
 F, A, E; gefz upp' s. hann G, I. 17 skal þat: F, A, B, D, E; mun
 ek þat gera G, I. 19 þess skulu vjer: A, E, G, I; ver skulum þess
 F, B (*af ver har B kun begyndelsen til et temmelig stort v*). at
(foran vjer): A, E, G; er F, B, I. fleiri: F, A, B, G, I; líðfleiri E.
 20 enn eigi er: F, A, B, G, I; eigi er þat E. at *(foran skarph)*:
 F, A, B, G, I; þótt E. hraustr: F, B; gildir E, G, I; hefja mikil
 A. 21 því — mælt: A (*der dog seilagtigt gentager er efter mælt*), B,
 E, G, I; at þat er mælt F. bregði: F, A, B, G, I; bregðr (*ð ude-*
glem) E. fósturs: F (*fóstr*), A (*fóstrs*), B, E, G; fósturs' s. sigmundr I.
 22 því at: F, A, B, G, I; mgl. E. 23 mín hefna: F, A, B; hefna
 mín E, G, I. sækja: F, A, B, G, I; sóktu E. 24-25 ok brýtr —
 þeira: F (*dog "spot" for spjót*), A, B, G, I; hann brýtr "spjót-
 flapti" fyrri þeim E. 25-26 af hánun höndina: F, B, E, G, I;
 hönd af hánun A. 26 ok *(foran varðiz)*: F, B, G, I; mgl. A, E.
 26-27 með — stund: F, A, E, G (*hvor annarri er udeglet*), I; þó

hann. fjell hann þá dauðr til jarðar. þeir báru
 at hánúm torf ok grjót. þráinn mælti 'vjer höfum
 30 'íllt verk unnit, ok munu synir njáls illa kunna
 'viginu þá er þeir spyrja'. þeir riðu heim ok
 sögðu hallgerði. hón ljet vel yfir viginu. rann-
 veig mælti móðir gunnars 'þat er mælt, sigmundr,
 'at skamma stund verðr hönd höggvi fegin; enda
 35 'mun hjer svá. enn þó mun gunnarr leysa þik af
 'þessu máli. enn ef hallgerðr kemr annarri flugu í
 'munn þjer, þá verðr þat þinn bani'. hallgerðr
 sendi mann til bergþórshváls at segja vígit, enn
 annan sendi hón til þings at segja gunnari. berg-
 40 þóra kvaðz ekki mundu berja hallgerði illyrðum
 um slíkt — kvað þat enga hefnd fyri svá mikit mál.

43. Enn er sendimaðr kom til þings at segja
 gunnari vígit, þá mælti gunnarr 'þetta er illa orðit;

lengi með annarri B. 27-28 í gegnum hann: F, B, G (*dog med ude-
 glemmt hann*); hann í gegnum A, E, I. 28 fjell — jarðar: A, B, G,
 I; *mgf.* F, B. 29 torf ok grjót: F, A, B, G, I; grjót ok torf E. 30 illt
 verk unnit: F, A, B, G, I; unnit illt verk E. 31 riðu: A, E, G, I; riða
 F; riða nú B. 32 hallgerði: F, A, B, G, I; vígit hallgerði E. viginu:
 F, A, B, I; *mgf.* E, G. 33 mælti: F, B, E; "f." A, G; sv. I. 33-34 þat
 — at: F, A, B, G, I (*dog findes sigmundr kun i G*); *mgf.* E. 34 verðr:
 F, A, B, E; verði G, I. 34-35 enda — svá: A, B; enda (*man ude-
 glemte*) svá her I; ~~~ man svá her (*de to første ord temmelig uty-
 delige*) F; ok svá mun her G; enda mun þjer svo fara E. 35 af:
 F, A, B, E; frá G, I. 37 verðr: F, A, B, E; er G, I. 38 sendi: F,
 B, E, G, I; sendi þá A. 38-39 enn annan: F (*temmelig utydelig*), B;
 annan G, I; anban mann A, E. 39 þings: F, A, B, E ("þiſa");
 alþingis G, I. gunnari: B; gunnari vígit F, A, E, G, I. 40 kvaðz:
 — "qz" (*utydek*) F; kvaz *eller* kvez A; kvez E, G, I; letz (*skrevet
 lèts*) B. 40-41 ekki — um: F, A, B; aldri skyldu berjaz við hallgerði
 illyrðum fyri E; ekki mundo hallgerði sfllyrðom berja um G; ekki
 mundo berja hallgerði sfllyrðom um I. 41 kvað þat: A, E, G, I;
 ok kvað þat F (*utydelig*); ok kvað í því B. fyri svá mikit: F, A,
 G, I; um svá mikit B; fyri þvílíkt E.

43. 2 þá mælti gunnarr: B; g. mælti F; g. s. E, G; g. sv.

‘ok eigi kvæmi þau tíðendi til eyrna mjer, at mjer þætti verri. enn þó skulu vjer nú fara þegar at finna njál; ok væntir mik, at hánnum fari enn vel, 5 þó at hann sje mjök at þreyttr’. gengu þeir þá á fund njáls ok kölluðu hann til máls við sik. hann gekk þegar til fundar við gunnar. þeir töluðu — ok var ekki manna við fyrst nema kolskeggr. hörð tíðendi hefi ek at segja þjer’ segir gunnarr ‘víg 10 þórðar leysingjasonar. vil ek bjóða þjer sjálfðæmi ‘fyri vígit’. njáll þagði nakkvart skeið ok mælti síðan ‘vel er slíkt boðit’ segir hann ‘ok mun ek þat taka. enn þó er eigi örvænt, at ek hafa ámæli ‘af konu minni eða sonum mínum fyri þetta; því 15 ‘at þeim mun mjök mislíka. enn þó mun ek á þat hætta; því at ek veit, at ek á við dreng um. ‘vil ek ok eigi, at af mjer standi afbrigð okkarrar

I; hann s. A. ⁴ fara þegar: F, A, B; þegar fara G, I; fara E. ⁵ at — enn: A, E, I; enn, at hánnum fari F, B, G. ⁷ á fund njáls: F, A, B, E; at finna njál G, I. ⁸ þegar: F, A, B, E; mgl. G, I. fundar: F, A, B, G, I; máls E. töluðu: F, A, B, G, I; töluðust við E. ⁹ ekki — nema: A, B; fyrst ekki manna við nema I; fyst ekki hjá nema E; ekki manna við flera fyrst en F; ekki manna við nema G. ¹¹ vil: A, E, G, I; ok vil F, B. ¹² þagði: F, A, E, G, I; þagnaði B. nakkvart skelð: F, A, B; nökkura stund E, G, I. ¹³ síðan: F, B, G, I; mgl. A, E. boðit: A, B, E, G, I; mgl. (rimeligvis ved forseelse) F. segir hann: F, A, E, G, I; mgl. B. ¹⁴ taka: F, A, E, G, I (alle med forgående þat); þiggja B. ¹⁴⁻¹⁵ ek — af: F, A, B, G, I; mislíka E (dog med fyri þetta lugesom de örrige). ¹⁵ eða: F, A, B, I; ok E, G. mínum: A, B, E; mgl. F, G, I. ¹⁵⁻¹⁶ því — mislíka: F, A, B (hvort dog því at er bortrevet), G, I (de to sidst anførte udelade mjök); mgl. E. ¹⁷ þat: F, B, E, G, I; mgl. A. því — um: F, A; því at ek veit, at ”oooooeng (e beskadtiget oven til; der ses foran samme rest af et bogstav)” um B; við þat, er eg á við dreng um E; því at ek veit, at (udeladt i G) við dreng er um at (udeglemt i I) elga G, I. ¹⁸ afbrigð: A, G, I;

‘vináttu’. ‘vill þú nakkvat sonu þína við láta vera?’
 20 segir gunnarr. ‘ekki’ segir njáll ‘því at eigi munu
 ‘þeir rjúfa þá sátt, er ek geri; enn ef þeir eru við
 ‘staddir, þá munu þeir ekki saman draga’. ‘svá
 ‘mun vera’ segir gunnarr ‘sjá þú einn fyrir’. þeir
 tókuz þá í hendr ok sættuz vel ok skjótt. þá
 25 mælti njáll ‘tvau hundruð silfrs geri ek — ok mun
 ‘þjer mikit þykkja’. ‘eigi þykki mjer þetta of
 ‘mikit’ segir gunnarr ok gekk heim til búðar
 sinnar. synir njáls kvámu heim til búðar; ok
 spurði skarphjeðinn, hvaðan fje þat hit mikla ok
 30 hit góða kvæmi, er faðir hans hjelt á. njáll mælti
 ‘ek segi yðr víg þórðar fóstura yðvars — ok höfu vit
 ‘gunnarr nú sættz á málit, ok hefir hann tvennum
 ‘manngjöldum bætt hann’. ‘hverir hafa vegit hann?’
 segir skarphjeðinn. ‘sigmundr ok skjöldr, enn þráinn

afbrigði E; brigið F, B. 18-19 okkarrar vináttu: F, A, B, E; okkara
 vinskapar G, I. 19 sonu — láta: F, A, B, E; sonu þína láta við
 G; láta sonu þína við I. 20-21 eigi munu þeir: F, A, B, G, I; þeir
 munu ekki E. 21 rjúfa þá sátt: F, B (*dog er substantivet næsten
 helt bortrevet*), E, G, I (*de tre sidste have sætt for sátt*); þá sætt
 rjúfa A. 22 draga: F, B, E, G, I; draga sættina A. 23 sjá: F, A,
 B, E; ok sjá G, I. 24 ok (*foran sættuz*): F, A, B, G, I; mgl. E.
 vel ok skjótt: F, A, E, G, I; heilum sáttum B. 26 þykkja: F, B;
 þikkja; því at þat ero ("e" E) tvenn manngjöld A, E, G, I. 26-27 þetta
 of mikit: F, A, G, I; þetta E (*hvor resten vistnok er udeglemt*); þat B.
 28 sinnar: A, E; mgl. F, B, G, I. til búðar: G, I; mgl. F, A, B, E.
 29 spurði: A, E, I; "fþ." F; spyrr B, G. 29-30 hvaðan — kvæmi:
 A, G, I; hvaða (*rimaligvis feilagtigt for hvaðan*) fe þat it mikla
 ok it góða (*noget er óiensýnlig udeglemt*) E; hvatan fe þat mikla
 hefði (*forskrevet*) komit B; hvaðan fe þat værl komit hit mikla F.
 30 mælti: F, A, B, E; s. G; sv. I. 31 þórðar: F, A, B, G, I; þórðar
 leysingjasonar E. 32 nú: F, A, B, E, I; mgl. G. 32-33 tvennum —
 bætt hann: F, B; bætt hann tvennum manngjöldum E; goldit
 hann tvennom manngjöldum G, I; goldit hann tvensum gjöldum A
 34-35 enn — þó: F, A, B (þráinn *skrevet þran*), G, I; ok þráinn var

‘var þó nær staddr’ segir njáll. ‘mikils þótti þeim 35
‘við þurfa’ segir skarphjeðinn ok kvað vísu

eigi þótti ægis

áfestöndum hesta

þurfa þróttar djörfum

þeim lítils við hlíta. 40

nær skulum hefja hrærir

handa lögðis branda

sverð ruðu frægir fyrðar

fyrir ef nú erum kyrrir?

‘skammt mun til þess’ segir njáll ‘ok munt þú þá 45
‘eigi þess latr; enn þó þykki mjer mikit undir, at
‘jer rjúfið eigi þessa sætt’. ‘svá munu vjer þá
‘gera’ segir skarphjeðinn ‘enn ef til verðr nakkvat
‘með oss, þá munu vjer minnaz á hinn forna
‘fjandskap’. ‘engis mun ek þá um beiða’ segir njáll. 50

44. Nú riða menn heim af þingi. ok er
gunnarr kom heim, mælti hann til sigmundar
‘meiri ert þú úgiptumaðr enn ek ætlaða, ok hefir

þó þar E. 35 segir njáll: F, A, B, E; herfor har G n. s. og I n. sv.
foran sigmundr. 36 segir skarphjeðinn: F, A, B, E, I; mgl. G.
38-44 ok — kyrrir: sll. (bortset fra varianter i verset) B, E; enn
hvar skal þá komit, er ver skulum handa hefja? F, A, G, I. 45-46 munt
— latr: F, A, G (hvor dog þess er udeladt), I; muntu eigi þess þá
latr (skrevet latr, måske ved misforståelse) E; man ek þik þá ekki
þess letja B. 46 þó — undir: F, G, I; þó þik mer nú mikit under
A; nú þik mer mikit undir B; þó þik mer nú undir um E.
47 sætt: F, A, B, G, I; sátt E. þá: B; þá ok A; ok G, I; þat
F, E. 48-50 á — fjandskap: F, A (hvor á — såvel som det næst
følgende ord — er meget utydeligt), G; á hinn forna fjandskapina
E; á fornan fjandskap I; hins forna fjandskapar B. 50 mun ek:
F, A, B, G, I; munum ver E. beiða: F, E, I; beiðaz B, G;
blíða A.

44. 1 riða: F, A, B, E, G; riða I. 1-2 ok er — hann: F, A,
B, E; gunnarr mælti G, I. 3 úgiptumaðr: F, A, B, E; úgiptu-

þú til ills þína mennt. enn þó hefi ek nú görvan
 5 þik sáttan við njál ok sonu hans, ok skyldir þú
 'nú eigi annarri flugu láta koma í munn þjer. ert
 þú mjer ekki skaplíkr. þú ferr með spott ok háð,
 'enn þat er ekki mitt skap. kemr þú þjer því vel
 'við hallgerði, at it eiguð meir skap saman'. gunn-
 10 arr taldi á hann langa hrið. enn sigmundr svaraði
 hánum vel ok kvaðz meir hans ráðum skyldu fram
 fara þaðan af enn þar til hafði verit. gunnarr
 sagði hánum þá hlýða mundu. hjelz með því
 nákkvara hrið. jafnan mæltuz þeir vel við, gunn-
 15 arr ok njáll ok synir hans, þó at fátt væri meðal

maðr, frændi, G, I. 4 mennt: F, B, E, G, I; menning A. 4-5 nú görvan þik: A, G, I (dog udelade G og I nú); nú gert þik B, E; "þ° | 9v g't þ°" (forskrevet enten for þik nú gert eller snarere for nú gert þik) F. 5 við — hans: B; mgl. F, A, E, G, I. 6-8 skyldir þú nú: G, I; skylder þú nú enn A; skyldir þú E; skalt þú nú F, B. 6 annarri — koma: A, B, I; láta annarri flugu koma F, G; láta (skrevet to gange) koma annarri flugu E. ert: F, B, E, G, I; ok ert A. 7 ekki skaplíkr: F, A, B; úskaplíkr E, G, I. 8 þjer því: F, A, B, G, I; því þjer E. 9 at: F, A, B, E, I; ok G. meir: F, A, B, G, I; mgl. E. 9-10 gunnarr taldi: F; hann taldi A, B, E; taldi gunnarr G; taldi hann I. 10 enn sigmundr: B, G; enn hann A, E, I; hann F. 11 hánum: F, A, E, G, I; mgl. B. kvaðz: F, A; kvez E, G, I; letz hann B. 11-12 meir — þar: F, A (dog mgl. skyldu i A, sikkert ved udeglemmelse); meirr skyldu (1 udeglemt) hans ráðum fram fara þaðan frá enn þangat B; hans ráðum fram mundi fara þaðann í frá en þangat E (meir er udeglemt); meirr skildu hans ráðom fram fara heðan frá en þangat G; meirr hans ráðom fram skyldu fara þaðan (noget synes udeglemt, nemlig frá, í frá eller af) enn þangat I. 12 hafði verit: A, E, G, I; mgl. F, B. 13 sagði: B, E, G; "i." F, A; kvað I. hánum þá: B, G, I; hánum þat A; honum E; þat F. hlýða: F, A, B, E, I; duga G. 13-15 með — hans: I; nú (mgl. A) með þeim sætt nökkura hrið. en ávalk mæltuz þeir vel við, gunnarr ok njáll ok synir njáls (hans E) A, E; jafnan mæltuz þeir vel við, gunnarr ok njáll (ok er her udeglemt) synir hans G; vinátta með þeim gunnarr ok njáll F, B. 15 meðal: F, A, B, I; í millum E; milli G.

annars liðsins. sá atburðr varð, at farandi konur kvámu til hliðarenda frá bergþórshváli. þær váru málgar ok heldr illorðar. hallgerðr sat í dyngju; því at hón var því vön. þar var þórgerðr dóttir hennar ok þráinn. þar var ok sigmundr ok fjöldi 20 kvenna. gunnarr var eigi þar nje kolskeggr. farandkonur þessar gengu inn í dyngjuna. hallgerðr heilsaði þeim ok ljét gefa þeim rúm. hón spurði at tíðendum. enn þær kváðuz engi segja. hallgerðr spurði, hvar þær hefði verit um nóttina. þær 25 sögðuz verit hafa at bergþórshváli. 'hvat hafðiz 'njáll at?' segir hallgerðr. 'stritaðiz hann við at

¹⁶ liðsins: F, A, E, G, I; fólksins B. farandi konur: F, B, E; faran(d)konur A, G, I. ¹⁸ málgar: F, A, B, G; málgar konur I; málgar mjög E. heldr: F, A, G, I; mgl. B, E. illorðar: F, B, G; orðillar A, E, I. ¹⁸⁻¹⁹ sat — vön: G (dog med van far vön), I; átti dyngju (í F skrevet med iv for y), ok sat hón þar optliga í (for de to sidste ord, der findes i F, hvor de skrives optl. 1, har B optlig [g beskadiget]ooo, A jafnan í og E jafnan) F, A, B, E. ¹⁹ var (foran þórgerðr): F, G, I; var þá A, B (hvor der i øvrigt er huller både foran og efter þá), E. ²⁰ ok (foran þráinn): A, E, G, I; þar var F, B. þar var ok: A, G, I; þar var E; ok F, B. ²⁰⁻²¹ ok fjöldi kvenna: F, A, B, G, I; mgl. E. ²¹ gunnarr — kolskeggr: F, A; g. var eigi þooooo B; gunnarr var eigi þar ok eigi kolskeggr G; gunnarr var þar eigi nær ok eigi kolskeggr I; mgl. her E (so derimod nedenfor note til 28). ²¹⁻²² farandkonur þessar: F, A, B; farandkonur G, farandkonur I; konurnar E. ²²⁻²³ heilsaði þeim: F, A, B, G, I; fagnaði þeim vel E. ²³ ok ljét — rúm: F, A, B, G, I; g. var ei þar ne kolskeggr. hallgerðr. gaf þeim rúm, konunum E. ²³⁻²⁵ hón — nóttina: — hón (ok A, E, I) spurði at tíðendum (for at tíðendum har E þær tíðinda). enn (mgl. G, I) þær kváðuz engi segja. hallgerðr spurði, hvar þær hefði verit um nóttina (for verit um nóttina har A um nóttina verit) A, E, G, I; ok spurði, hvar þær hefði verit (for hefði verit har F váro) um nóttina ("h.", uden tvíöl = nóttina F) F, B. ²⁶ sögðuz — bergþórshváli: B, G (med hafa verit for verit hafa), I; s. 'at bergþórshváli' F; sögðu A ('f.f.'). E. ²⁶⁻²⁷ hafðiz — hallgerðr: — hafðiz njáll at? s. hón F, B, G, I;

‘sitja’ sögðu þær. ‘hvat gerðu synir njáls?’ sagði hallgerðr ‘þeir þykkjaz nú helzt menn’. ‘miklir
 80 ‘eru þeir at vallarsýn, enn úreyndir eru þeir mjök’ sögðu þær ‘skarphjeddinn hvatti öxi, grímr skepti
 ‘spjót, helgi hnaud hjalt á sverð, höskuldr treysti
 ‘mundriða í skildi’. ‘til stórræða nakkvarra munu
 ‘þeir ætla’ segir hallgerðr. ‘eigi vitu vit þat’ segja
 85 þær. ‘hvat gerðu húskarlar njáls?’ segir hallgerðr. þær svöruðu ‘eigi vissu vit, hvat sumir gerðu; enn
 ‘einn ók skarni á hóla’. ‘hví mundi þat sæta?’ segir hallgerðr. þær svöruðu ‘þat sagði hann, at

höfðuz synir njáls at?’ s. hallgerðr A (*urigtigt — jf. de følgende varianter*); höfðust synir njáls at’ s. hón ‘eða hann?’ E. ²⁷ stritaðiz hann: F, A, B, E (*verbet forskrevet*); hann stritaðiz G, I. ²⁸⁻²⁹ hvat — menn: F (*dog med hón for hallgerðr*), B (*dog med hún for hallgerðr*), I; ‘en synir hans? þeir þykkjaz nú helz menn’ A; ‘enn synir hans? þeir þikja nú helztir (*forskrævet* hellt) menn’ E; ‘hvat gerðu synir njáls?’ sagði hallgerðr. ‘þeir þikkjaz helz menn’ s. þær G. ³⁰⁻³¹ at — þær: A; vexti, en úreyndir eru þeir mjök (*mgl. B*) sögðu þær F, B; at vallarsýn’ s. þær ‘ók óreyndir I; at vallarsýn ok úreyndir G; “vallar .ff.” (*fordreiet af vallarsýn*)’ s. hallgerðr. ‘óreyndir eru þeir mjög’ s. þær E. ³¹ öxl: F, B; öxl sína A, E, G, I, (*hvilke således synes at tænke på rimmugýgr*). ³¹⁻³² grímr — sverð: F, B; en grímr skepti (*forskrævet*) spjót, en helgi hnaud hjalt á sverð, en A; enn grímr skepti spjót, helgi hnaud (*skrævet hnaud*) hjalt á sverð sitt E; enn grímr skepti spjót, helgi hnaud (*udgilemt i H*) hjalt á sverð, enn G, I. ³³ í skildi: F, A, B, E, G; *mgl. I.* stórræða: F, A, B, E, I; “Rosaða” (= stórráða) G. ³³⁻³⁴ nakkvarra — ætla: F, A, B, G, I; ætla þeir at fara E. ³⁴ vitu vit: F (*det sidste ord temmelig afbleget*), A, E, I, (*de fire anførte membraner tænke sig således kun to forandringer, hvilket også vistnok er det naturligste*); vitom ver G (*her*); veit ek B. segja: A; s. F (*utydet.*), E, G, I; sögðu B. ³⁵ hallgerðr: A, B, E, G, I; hón F. ³⁶ þær svöruðu: sál G (*med s. for svöruðu*), I (*med sv. for svöruðu*); herfor har A s. þær foran enn; *mgl. F, B, E.* vissu vit: sál G (*her*), I; vissu vit þat F, E; vissu ver þat B; vissa ek A (*a ek noget afbleget*). enn: A, G, I; utann E; *mgl. F, B.* ³⁷ hóla: F, A, B, G, I; völli E. ³⁸ hallgerðr: A, E, G, I; hón F, B. þær svöruðu: G (*med s. for*

þar yrði taða betri enn annars staðar'. 'misvitr
'er njáll' segir hallgerðr þar er hann kann til 40
'hversvetna ráð'. 'hvat er í því?' sögðu þær. 'þat
'mun ek til finna, er satt er' segir hallgerðr 'er
'hann ljét eigi aka í skegg sjer, at hann væri sem
'aðrir karlmenn — ok köllum hann nú karl hinn
'skegglausa enn sonu hans taðskegglinga, ok kveð 45
'þú um nakkvat, sigmundr, ok lát oss njóta þess,
'er þú ert skáld'. 'þess em ek albúinn' segir hann
ok kvað vísur þessar

svöruðu), I (med sv. for svöruðu); herfor indskyder A kváðu þær, men E s. þær, efter hann, medens F og B have s. þær (hvilket ikke ret passer i B; se næst følgende note) efter replikkens slutning. þat sagði hann: F, A, E, I; þat sagði n. G; þær svöruðu henni B. 39 yrði taða betri: F, A, B, G; yrði á taði (sál — "taði" — klart; måske dog kun feilskrift) betri I; yxi (skrevet ygxi) betr taða E. 40 þar er: F, B, I; þar sem G; þar A (hvor er eller sem synes udeglemt); er E. 41 í því: F, A ("íþ") — 1 over þ sá godt som udslettet), B, G, I; at því E. 42 er satt er: F, B; sem satt er A, E; mgl. G, I. segir hallgerðr: A, E; s. hón B, G; "f." I (med udeglemmelse af hón eller hallgerðr, samt af det følgende at eller er); mgl. F. er (foran hann): F, A, B, E; at G; udeglemt I (se næst foregående note). 43 ljét eigi aka: B; "lok é" (d. e. ók elgi. Mulig er i foranlediget ved, at skriveren først har haft i sinde at sætte let á aka) F; ók elgi A, E, I; ók elgi heldr G. 44 karlmenn: F, A, B, G, I; mgl. E. hann nú: A, E, G, I; hann B; mgl. F. 45 um nakkvat: F, A, B, Cð, E ("v nocku" ved skrivefeil); nökkut um G; nú nökkut um I. ess: F, A, B, Cð, E; mgl. G, I. 46-47 þess, er: F, A, Cð; þess, at B, G, I; at E. 47 skáld: F, A, B, Cð; skáld gott E, G, I. þess — hann: F (dog uden segir hann), B, Cð; hann kves (kvaz A, sagðiz G) þess vera (mgl. E) albúinn A, E, G, I. 48 kvað: F, B, Cð, E; kvað þegar A, G, I. þessar: sál B; líj E; líj eða líj Cð; þrjár eða fjórar ok váro allar líllar F (hvor dog eða — líllar er overstreget, uden tvívil af den, der tilføiede de tre vers efter sagaens slutning), A, G, I (ordene ok váro allar líllar træde i de fire sidst nævnte tekster i stedet for versene).

- 50 hvat skulu hauka setra
 híldr mundriða í skildi
 trauðir tryggra ráða
 taðskegglíngar negla.
 því at svíphnuggnir seggir
 svanteigs megu eigi
 55 elda björk þau er yrkjum
 orð háðulígg forðaz.
 karlínns spyri illra orða
 eínsætt er þat greínir
 vámrr nemi víst í tómi
 60 vårt raus hínn skegglausi.
 hoddveítir velr heíti
 helzti gott af spotti
 ljóð sem ek traútt um trúða
 taðskegglíngum veglígt.
 65 get ek maklíggast miklu
 meíns leitöndum heíti
 trauðr rýf ek tryggðir síðan
 taðskegglíngar veglígt.
 heíti karl enn knýtum
 70 kanna ek opt hugi manna
 skjal í skömmu máli
 skegglauss tali seggja.

‘gersími ert þú’ sagði hallgerðr ‘hversu þú ert
 ‘mjer eptirlátr’. gunnarr kom at í þessu. hann

73 gersími — hallgerðr: F, A, B, (gersími *forskrævet* gersímið), E, G, I; hallgerðr mælti ‘gersími’ “etv”, sígmundr, Cð. 73-74 þú ert mjer: F, A, B, Cð, E, I; mer erto G. 74 eptirlátr: F, A, B, G, I; eptirlátassamr Cð (-láts- *forskrævet* látaz), E (-láts- *skrævet* lazt). gunnarr — þessu: Cð; þá kom g. at í því F, A, B, E (*verbet skrævet to gange*), G, I.

hafði staðit fyrri framan dyngjuna ok heyrtr á 75
öll orðtækin. þeim brá mjök við, er þau sá
hann inn ganga. þá þögnuðu allir, enn áðr hafði
þar verit háreysti mikit ok hlátr. gunnarr var
reiðr mjök ok mælti til sigmundar 'heimskr
'maðr ert þú ok úráðhollr. þú hrópar sonu njáls 80
'ok sjálfan hann, er þó er mest vert — enn slíkt
'sem þú hefir áðr af gört við þá; ok mun þetta
'vera þinn bani. enn ef nakkvarr maðr hermir
þessi orð, þá skal sá í brautu verða ok hafa þó
'reiði mína'. enn svá var þeim öllum ótti mikill 85
at hánnum, at engi þorði þessi orð at herma. síðan

⁷⁵ framan: F, A, B, Cð, G, I; "avtaq̃" (av i ét tegn) E. heyrtr á: Cð; heyrtr A, B, E, G, I; heyrði F. ⁷⁶ öll orðtækin: F, Cð; öll orðtækin B; allt orðtakit A, E, I; allt orðtak G. ⁷⁶⁻⁷⁷ þeim — hann: Cð; brá þeim mjök við, er þau sá hann F, B; öllum brá við mjök, er þeir sá hann I; öllum (þeim tilföier A) brá við mjök, er hann sá A, E, G. ⁷⁷ þá þögnuðu allir: Cð; þögnuðu þá allir F, A, B, E; mgl. G, I. ⁷⁷⁻⁷⁸ áðr — hlátr: Cð (mikit forkortet); áðr hafði þar (mgl. F) verit hlátr mikill F, G, I; ooooo áðr verit hlátr mikill B (her er sikkert bortrevet hafði þar, hvoraf kun en beskædiget begyndelse af et p er tilbage); áðr höfðu verit hlátrar mikill A, E. ⁷⁸ var: F, A, E, G, I; varð B, Cð ("þp" skrevet to gange). ⁷⁹ mjök: F, A, B, Cð, G, I; mgl. E. ⁸⁰ maðr: F, E; B har her et hul, af hvis størrelse man imidlertid kan slutte sig til overensstemmelse med F og E; mgl. A, Cð, G, I. þú hrópar: F, B (for-skrevet þv' rópa); er þú rópar Cð; er þú vill hrópa A, E, G, I. ⁸⁰⁻⁸¹ sonu — vert: F, A, B (dog med feilagtig indskudt "ér" efter most), Cð, E; njál ok sonu hans G, I. ⁸¹⁻⁸² enn — þá: Cð; ok (þó tilföier B) slíkt sem þú hefir þeim áðr gört F, A, B, E; slíkt sem þú hefir áðr af gört G; slíkt sem þú hefir áðr gert til I. ⁸² bani: F, B, Cð, G, I; höfuðbani A, E. maðr: F, A, B, Cð, G, I; mgl. E. ⁸⁴ orð: F, A, Cð, E, G, I; orð eða vísur B. í (foran brautu): F, A, Cð, E, G, I; á B. verða: F, A, B, Cð, G, I; mgl. E. ⁸⁴⁻⁸⁵ þó reiði mína: F, A, B, E, G, I; reiði mína þó Cð. ⁸⁵⁻⁸⁶ svá — hánnum: F; svá var þeim ótti öllum at hánnum B; svá mikill ótti var öllum at gunnari Cð; svá stóð þeim af hánnum ógu mikill A; svá (þó E, urigtigt) stóð þeim mikil ógu af hánnum E, G, I.

gekk hann í braut. farandkonurnar töluðu um með sjer, at þær myndi taka laun af bergþóru, ef þær segði henni þetta — fóru síðan ofan þangat ok sögðu 90 bergþóru á laun úfregit. bergþóra mælti, er menn sátu undir borðum 'gjafar eru yör gefnar feðgum — 'ok verðið jer hlir drengir af, ef jer launið engu'. 'hversu eru gjafar þær?' segir skarpheðinn. 'jer 'synir mínir eiguð allir eina gjöf saman: jer eruð 95 'kallaðir taðskegglingar — enn búandi minn karl 'hinn skegglausí'. 'ekki höfu vjer kvenna skap' segir.

þessi — herma: *F, A, Cð, G, I*; þessi orð at herma, af hans helma-mönnum *B*; at herma þessi orð *E*. 86-87 síðan gekk hann: *F, A, B, E, G, I*; hann gekk þá *Cð*. 87 í (foran braut): *F, A, Cð, E, G, I*; á *B*. farandkonurnar: *F, B, Cð*; farandkonur *A, G*; farandi konor *I*; farandi konurnar *E*. 87-88 um með sjer: *B, Cð*; með ser *F*; sín í meðal *A*; sín á milli *E*; sín í milli *G, I*. 88 taka: *F, B, Cð*; hafa *A, E, G, I*. 89 segði henni þetta: *F* (*dog* "i." for segði), *B, Cð* (*dog* segja for segði); segði henni orð þessi *A, G*; kæmi til bergþóra-hváls ok segði bergþóru orð þessi *E, I*. 89-90 fóru — úfregit: *F* (*dog* með feilskriften og for g í det sidste ord), *Cð* (þær nú for síðan, samt "b'p'o" for bergþóru); þær fóro síðan ofan þannig ok sögðu bergþóru á laun úfregit *B*; þær fóro ofan þangat ok s. bergþóru ófregit á laun *A, E* (*dog* á laun [n udeglemti] ófregit); þær fóro ofan þangat ok sögðu bergþóru leynilliga *G*; ok s. bergþóra ófregit leynilliga *I* (*hvor noget synes oversprunget*). 91 undir: *F, B, E*; yfir *A, Cð, G, I*. feðgum: *F* (ð forskrevet), *A, B, Cð* (ð udeglemt), *G, I*; s. hón *E*. 92 verðið — af: *A, B* (*hvor dog verðið er forskrevet* vit); verðið þer hlir drengir *F, G, I*; verði þjer öngvir vlið *E*; erod þer öngir drengir *Cð*. ef — engu: *F*; ef þer launir elgi *B, Cð*; nema þer launir *A, E, G, I*. 93 hversu — þær: *F, B*; hvernig "e" gjæfir þær *E*; hverninn ero gjafir þær *G, I*; hvernig ero gjafir *A*; hverjar eru gjafir *Cð*. 94 elguð — saman: *B*; elgut allir eina gjöf *G, I*; elguð eina gjöf *Cð*; áttuð aller eina gjöf saman *A*; áttuð eina gjöf (med "ei" for i) samann *E*; áttu (á forskrevet) eina gjöf allir saman *F* (som om "b" i begyndelsen af denne replik ikke var = þjer, jer, men = þeir). 95 kallaðir: *F, B, Cð, E, G, I*; mgl. *A*. enn: *F, A, B, Cð, G, I*; mgl. *E*. 96 kvenna skap: *F, A, B, Cð, Cγ, E, I*; kvenna skaplyndi *G*.

skarphjediðinn 'at vjer reiðimz við öllu'. 'reiddiz
'gunnarr þó fyrir yðra hönd' segir hön 'ok þykkir
'hann skapgóðr; ok ef jer rekið eigi þessa rjettar,
'þá munuð jer engrar skammar reka'. 'gaman þykkir 100
'kerlingunni at, móður várri, at erta oss' segir
skarphjediðinn ok glotti við. enn þó spratt hánnum
sveiti í enni, ok kvámu rauðir flekkar í kinnr
hánnum; enn því var ekki vant. grímr var hljóðr
ok beit á vörriinni. helga brá ekki við. höskuldr 105
gekk fram með bergþóru. hön kom innar í annat
sinn ok geisaði mjök. njáll mælti 'kemz, þó at
'seint fari, húsfreyja. ok ferr svá um mörg mál,

at — við: *F* (*for* — ölmz stár — "ðiz"), *A, B* (*for* — ölmz stár — "ðiz"), *Cγ, E, G, I*; ok reiðumz ver eigi *Cδ*. 98 þó: *A, B, Cδ*; *mgk. F, E, G, I*; i *Cγ* er her noget bortskáret. segir hön: *F, A, B, G, I*; s. bergþóra *Cδ, Cγ*; *mgk. E*. 99 hann: *F, A, B, Cδ, Cγ, G, I*; hann þó *E*. rjettar: *F, A, B, Cδ, Cγ, G, I*; *mgk. E*. 100 engrar skammar: *Cγ* (en bortskáret), *E, G, I*; engra skamma *F, A, B, Cδ*. reka: *F, A, B, Cδ, Cγ, G, I*; hefna *E*. 101 at, móður — oss: *I*; móður várri at erta oss *G*; at, móður várri *F, A, E*; nú at, móður várri *B*; móður várri nú at *Cδ*; móður várri nú *Cγ*. 102 við: *Cδ, E, G, I*; at *A, B*; *mgk. F*; i *Cγ* er noget bortskáret. enn þó: *F, A, B, E, G, I*; ok þá *Cγ*; ok *Cδ*. 103 enni: *F, B, Cδ, Cγ*; enninnu *A, E, G, I*. kvámu rauðir flekkar *F, A, B, Cδ, Cγ*; kom rauðr flekkur *E, G, I*. kinnr: *F, A, B, Cγ, E*; kinn *Cδ, G, I*. 104 enn — vant: *F* (vant forskrevet vapð), *B*; en þat var ekki vant *Cδ*; "oc föooo | vant" *Cγ*; enn (*mgk. G*) þat var ekki vant at vera *A, E, G, I*. var hljóðr: *F, B, E, G, I*; varð hljóðr við *A, Cδ, Cγ*. 105 helga — við: *F, Cδ, Cγ, G, I*; helga brá ekki við ok mælti hann ekki *A*; helgi var hljóðr ok brá ekki við *E*; *mgk. B*. 106 gekk fram: *F, A, B, Cδ, G, I*; g(veskadiget)oooo *Cγ*; fór fram (noget underlig skrevet) *E*. bergþóru: *F* (feilskrevet), *A, B, E, G, I*; bergþóru stjúp-móður sinni *Cδ, Cγ*. hön: *F, A, B, Cδ, Cγ*; bergþóra *E, G, I*. kom: *F, A, B, Cδ, Cγ, G, I*; fór *E*. 108-107 innar — sinn: *A, Cγ, E, G*; í annat sinn innarr *I*; innar *F, B, Cδ*. 108 seint fari: *F, Cδ, E*; seint se farit *G, I*; seinna fari *A, B, Cγ*. ferr — mál: *F, A, B, E*; er svá um (udeglemt *G*) mörg mál *G, I*; ferr svá um mart *Cδ, Cγ*.

Þó at menn hafi skapraun af, at jafnan orkar
 110 'tvímælis, þó at hefnt sje'. enn um kveldit, er
 njáll var kominn í rekkju, heyrði hann, at öx kom
 við pilit, ok söng í hátt. enn lokrekkja var önnur,
 ok hjengu þar á skildir — ok sjer hann, at þeir
 eru í brautu. hann mælti 'hverir hafa tekit ofan
 115 'skjöldu vára?'. 'synir þínir gengu út með' segir
 bergþóra. njáll kippti skóm á fætr sjer ok gekk
 út ok öðrum megin hússins ok sjer, at þeir stefna
 upp á hválinn. hann mælti 'hvert skuluð jer fara?'
 skarphjeðinn kvað þá vísu

109-110 þó at menn — sje: *F, A* (*dog "m̃" = maðr for menn*),
B, E (*dog "m̃" = maðr for menn*), *G, I* (*dog have de to sidste*
skapraun hafi for menn hafi skapraun); at þá orkar (*tvímælis eller*
et lign. udtryk er her udeglemt), er hefnt er, þó at menn hafe (*for*
e står her æ, der synes rettet fra a) áðr skapraun af *Cð*; at tví-
 mælis orkar ooooo er, þó at menn hafi skapraun af *Cγ*. 110-111 er
 njáll — rekkju: *F, A, B, Cð*; er n. (*her er noget udeglemt*) í reykju
E; þá er n. fór í hvílu ooo *Cγ*; er menn fóro til svefnis *G*; er
 menn fóro til rekkjo at njáls *I*. 114 hann: *F, A, B, Cð* (*skrevet to*
gange), *Cγ, E, I*; njáll *G* (*jf. næst foregående note*). 112 í hátt: *Cð*,
Cγ; hátt í *F*; hátt við *B*; í mjög *A*; mjök í *G*; mjök *I*; "z song
 (*disse to ord ere urigtig gentagelse*) j" *E*. enn (*foran lokrekkja*): *F*,
A, B, Cð, Cγ, G, I; *mgk. E*. önnur: *F, A, B, Cð*; ein *Cγ*; öðrum
 megin *E, G, I*. 113-114 ok sjer — í: *F, A*; ok (*mgk. I*) ser hann,
 at þeir váro í *G, I*; ok sá hann, at þeir vóru í *B*; njáll ser, at
 þeir eru í *E*; ok váro þeir á (*i Cγ*) *Cð, Cγ*. 114 hann: *F, A, B, E*,
G, I; njáll *Cð, Cγ*. hverir — ofan: *F, B, Cγ*; hverir hafa tekit *Cð*,
 hverir munu hafa (*det sidste a udeglemt*) tekit *E*; hverr hefir tekit
 ofan *A*; hverr hefir tekit *G, I*. 115 skjöldu vára: *F, A, B, Cð, E*,
G, I; skjölduna *Cγ*. gengu: *F, A, B, Cð, Cγ, E, I*; ganga *G*.
 með: *A, Cð, Cγ, E, G, I*; með þá *F, B*. 116-117 segir bergþóra: *F*,
A, B, E, G, I; *herfor står foran replikken "b'gþ'a. f'v."* *Cð*, "b'g. f."
Cγ. 116-117 klippti — hússins: *G, I*; klippti skóm á fætr ser ok
 gekk þegar út ok gekk öðrum megin húsa *A*; klippti skóm á fætr
 ser ok gekk upp um húsin *E*; gekk út þegar ok öðrum (*r ude-*
glemt i F) megin hússins *F, B*; gekk út þegar ok upp öðrum megin
 húsanna *Cð, Cγ*. 117 ok sjer — stefna: *F, A, B, G, I*; hann ser
 þá bræpr stefna (*bortskåret i Cγ*) *Cð, Cγ*; ok stefnir *E*. 118 hválinn:

eru umgerðis jarðar 120
 auðs verpandi sauða
 eisu einkar fúsir
 optveitandar leita.
 þeir hafa seima særir
 smíðandar drafníða 126
 geystur vinn ek geira róstu
 grasbíta skyn lítit.

‘ekki munuð þer þá með vápnum vega’ segir njáll
 ‘ok mun annat vera erendit’. ‘laxa skulu vjer
 ‘veíða, faðir, ef vjer rötum eigi sauðina’ segir 130

A, B, Cð, Cγ, E (‘hólin’ — dog er tegnet over i utydeligt, så at ordet næsten ser ud som holum), G, I; hálsinn F. hann mælti: F, B, E; njáll mælti Cð, Cγ; hann mælti til skarpheðins A, G, I. 118-120 skuluð — erendit: (bortset fra afvigelser i verset) B (der dog har ”fk”pá”in” [efter sædvanlig måde at forkorte på = skarpheðinn] for skarpheðinn, og hvor ordene på med ere stærkt beskadigede); skal fara, skarpheðinn? ‘leita sauða þinna’. n. s. ‘ekki mundu þer þá vápnaðir, ef þer ætlaðit þat — ok mun annat vera erindit’ F (oprindeligt — men et rødt tegn efter erindit henviser til den nederste margen, hvor en anden gammel hånd har tilføjet 1. ordene skarp. kvað þá v., med rød skrift, der nu til dels er utydelig, især det første ord; 2. verset; 3. ordene ok mælti síðan); skal fara, skarpheðinn (frændi tilføier 1)? ‘leita sauða (þinna tilføier A)’ s. skarpheðinn (hann A). njáll mælti ‘ekki mundu þer (þið E) þá vera vápnaðir, ef þer ætlaðit þat — ok mun annat vera erendit A, E, G, I; skal fara, frændi?’ skarpheðinn s. ‘leita sauða, faðir minn’ s. hann. ‘vel væri þat’ s. njáll ‘at þá veiði bæri elgi undan (ordene vel — undan ere åbenbart urigtig indkomne fra det følgende). en (sikkert fremkaldt ved nys nævnte seilagtige indskud) ekki mundut þer þá með vápnum vera’ s. njáll Cð; skal fara, skarpheðinn? ‘leita sauða, faðir minn’ s. hann. ‘ekki mundut þer (mundut þer sat som gisning for ”mund”ooo) þá með vápnum’ s. njáll Cγ. 120-124 laxa — faðir: F, A, B (hvor dog kun det første bogstav er tilbage af faðir), E (dog med s. hann i stedet for faðir), G, I; þá skulu ver veiða laxa (faðir minn tilføier Cð) Cð, Cγ. 120 ef — sauðina: A, E, G, I (dog have G og I hittum elgi á for rötum elgi); mgl. F, B, Cð, Cγ. 120-124 segir skarpheðinn: B; s. hann Cð, Cγ,

skarphjeddinn. 'vel væri þá, ef svá væri, at þá
'veiði bæri eigi undan' segir njáll. Þeir fóru leið
sína, enn njáll gekk inn til hvílu sinnar. hann
mælti til bergþóru 'úti váru synir þínir með vápnum
185 'allir, ok munt þú nú hafa eggjat þá til nakkvars'.
'allvel skal ek þakka þeim, ef þeir segja mjer
'heim víg sigmundar' segir bergþóra.

45. Nú er at segja frá njálssonum, at þeir
fóru upp til fljótshlíðar ok váru um nóttina við
hlíðina ok fóru nær hlíðarenda, er morna tók.
Þenna morgin hinn sama stóðu þeir upp snemma,

E (den sidste nævnte dog midt i replikken — se næst foregående note); herfor har I skarphedenn mælti foran laxa; mgl. F, A, G. 181 þá — væri: F; þat, þó at svá væri A, E (der har "þot", hvor et synes halv udslettet, for þó at), I; þat, þótt þat væri B; þó G; þat' a. njáll Cð, Cγ. 182 segir njáll: sðl. her G, I; meðens Cð, Cγ indskyde disse ord foran at (se næst foregående note); mgl. F, A, B, E. 182-183 fóru leið sína: A, E, G, I; fóro F, Cð, Cγ; fara B. 183 gekk inn: Cγ, E, G, I; gekk F, A, B; inn Cð. hvílu: F, A, B, Cð, Cγ, E; rekkjo G, I. 184-185 með vápnum allir: F, A, B; allir með vápnum Cð, Cγ (der dog har "þoooo" for þínir allir), G, I; með vopnum E. 185 nú — til: F (dog med tilføiet upp foran til), B, G, I; hafa eggjat þá nú til A; hafa eggjat þá til Cð; nú hafa egnt þá til Cγ; hafa eggjat þá E (meningen — ikke heldigt — forandret, hvis til ikke lige frem er udeglemt). 186-187 mjer helm: B, Cð; mær F, A, E, G, I; helm Cγ. 187 víg: F, A, B, Cð, Cγ, E, G; lát I. sigmundar: F, A, B, E, G, I; sigmundar ok skjaldar Cð, Cγ. segir bergþóra: B, I; a. hón G; herfor har Cð, Cγ hón mælti foran replikken; mgl. F, A, E.

45. 1-2 gr — fóru: A, E, G, I; fóru þeir njálssynir B; fara þeir njálssynir F, Cð, Cγ. 2 til fljótshlíðar: F, A, B, Cγ, E, G, I; í fljóta(hlíð udeglemt) Cð. 2-3 ok váru — hlíðarenda: F, A (dog med "i sug $\frac{1}{2}$ " = i sug við [sug þá en eller anden måde variation af svig] for nær), B, Cð (dog med hlífinni for hlíðarenda), Cγ (der dog har "ooo|m; hlíðin" for fóru nær hlíðarenda); enn (þá tilføier I) E, G, I, (hvilke således drage ordene er morna tók til det følgende). 4 þenna morgin: F, A (i morgin er n udeglemt), B, Cð, Cγ, G, I; þennann (ann udydeligt, og synes raderet,

sigmundr ok skjöldr, ok ætluðu til stóðhrossa. þeir 5
höfðu beisl með sjer ok tóku hross í túni ok riðu
í braut. þeir leita stóðhestsins um hlöðina ok
fundu hann meðal lækja tveggja ok leiddu hrossin
ofan at götum mjök. skarphjeðinn sá sigmund;
því at hann var í litklæðum. skarphjeðinn mælti 10
'sjáið jer rauðálfinn sveinar?' þeir litu til ok kváðuz
sjá hann. þá mælti skarphjeðinn 'þú skalt gera at
'ekki, höskuldr; því at þú munt opt sendr einn

*máske for at antyde, at hele ordet skulde udgå) morguninn E. hinn
sama: F, A, B, C₇, E, G, I; mgl. C₈. 4-5 upp — skjöldr: C₈, C₇
(sinninna dog bortskæret med undtagelse af "r" [= s]); upp sigmundr
ok skjöldr E; sigmundr upp ok skjöldr A, G, I; sigmundr ok skjöldr
upp F, B. 6 ætluðu: F, B, C₈, C₇; ætluðu at fara A, E, G, I.
stóðhrossa: F, A, B, E, G, I; hrossa C₈, C₇. 8 ok tóku — túni:
F, A, B (dog urigtigt med tók for tóku), G, I; ok tóku (urigtigt
skrevet tok) hross, er var (sál, nemlig "v") í túnlínu E; ok tóku
hrossin C₈; mgl. C₇. 7-9 þeir — mjök: A (dog med at for þeir,
í for um, samt med udeladelse af hann), E (dog med leituðu for
leita, samt med at götunum for ofan at götum mjök), G (dog med
udeladelse af mjök), I; þeir fundu rossin milli lækja tveggja F, B;
því at stóðhrossin þau er þeir leituðu váro milli (í milli C₇)
lækja tveggja, er þar váro (C₇ udelader er þar váro) C₈, C₇.
9-10 skarphjeðinn — litklæðum: I; skarphjeðinn sá þá; því at sig-
mundr var í litklæðum F, B, E (dog med þat for þá), G; skarp-
heðinn (bortskæret í C₇) sá þá fyrst C₈, C₇; mgl. A (se her neden
for noten til 11-12). 10 skarphjeðinn (foran mælti): F, A, B, E, G, I;
ok C₈, C₇. 11 sjáið — sveinar: C₈, C₇; hvárt sjái þer, sveinar,
rauðálfinn? B; sjái þer rauðálfinn? A, E; sjáit þer nú rauðálfinn? G, I;
hvárt sjáit er nú rauðálfinn? F. 11-12 litu — hann: F, B (dog med
letuz sjá for kváðuz sjá hann), G, I; kvóðuz sjá hann E; litu til
ok kváðuz sjá hann. en sigmundr var í litklæðum A; litu til ok
sá, at sigmundr var í litklæðum (r var í lit bortskæret í C₇). 'sjá
ver hann' s. helgi C₈, C₇. 12 þá mælti skarphjeðinn: C₈, G; skarp-
heðinn mælti F, A, B, C₇, E, I. 12-13 þú — höskuldr: F, A, B;
þú skalt ekki at gera, höskuldr E; þú, höskuldr, skalt ekki at gera
G, I; þú, höskuldr frændi, skalt gera ekki at C₈; þú skalt, höskuldr
frændi, gera at ekki C₇. 13-14 opt — úvarliga: F, A (dog med
udeladelse af saman), B; opt vera einn sendr úvarliga G, I; opt*

‘saman úvarliga. enn ek ætla mjer sigmund: þykki
 15 ‘mjer þat karlmannligt. enn it grímr ok helgi skuluð
 ‘vega at skildi’. höskuldr settiz niðr. enn þeir
 gengu þar til, er þeir kvámu at þeim. skarpheðinn
 mælti til sigmundar ‘tak vápn þín ok ver þik: er
 ‘þat nú meiri nauðsyn enn kveða flim um oss
 20 ‘bræðr’. sigmundr tók vápn sín, enn skarpheðinn
 beið meðan. skjöldr sneri í mót þeim grími ok
 helga, ok börðuz þeir í ákafa. sigmundr hafði hjálm
 á höfði sjer ok skjöld á hlið — ok gyrðr sverði —

sendr úvarliga heðra Cð, Cγ; elrn (!) óvarligast fara E. 14 sigmund: F, B, Cð, Cγ, E, G, I; at elga við sigmund A. 14-15 þykki — karlmannligt: F, E, G, I; ok þykki mer þat karlmannligt verk Cð, Cγ (*hvor igt verk dog er bortskåret*); því at mer þikir þat karlmannligt B; mgl. A. 15 it — skuluð: B (*dog skulu for skuluð*), Cð, Cγ; þeir grímr ok helgi skulu F, A, E, G, I. 16 enn: A, B, Cð, Cγ, E, G, I; “e” (= er) F. þeir: F, A, B, E, G, I; þeir bræðr Cð, Cγ. 17 gengu — þeim: F, B, E (*dog með lóro for gengu*), G, I; gengu þar til, er þeir kómu mjök svá at A; gengo þar til, er þeir fundu þá sigmund Cð; gengu til (*disse to ord bortskårne — kun begyndelsen af gengu er tilbage*) mór við þá sigmund ok skjöld Cγ. 18 sigmundar: F, A, B, Cγ, E, G, I; hans Cð (*óf. næst foregående note*). tak vápn þín: F, A, I; tak þú vápn þín B, Cð, Cγ, E; tak vápn G. 18-19 er — nauðsyn: F, B (*der dog indskyder þer efter er*); er þer þat meiri nauðsyn A; er (ok er I) þat meiri nauðsyn G, I; ok (*bortskåret i Cγ*) er þer þat skyldara (*skyldugra Cð*) Cð, Cγ; “þi e” meiri skaði“ E (*meningsløst*). 19-20 flim — bræðr: F, B, Cγ; um oss flim, bræðr Cð; flim um oss A, G, I; flimtr um menn E. 21 beið meðan: F, A, B, Cð, Cγ; beið á meðann E; biðaði á meðan I; biðaði hans meðan G. 21-22 sneri — helga: A (*dog uden þeim*), B, Cð, Cγ (*dog sneriz for sneri*), E, G (*dog sneriz for sneri*), I; sneri móti þeim helga ok grími F. 22 þeir: F, A, B, Cð, Cγ (*hvor dog kun þ er tilbage*), E, I; mgl. G. 23 á höfði sjer: A, I; á höfði B, E, G; mgl. F, Cð, Cγ. 23-24 ok skjöld — hendi: A; ok skjöld — ok gyrðr sverði — hafði spjót í hendi I; ok (*mgl. B*) skjöld — ok gyrðr (*det første r udeglemt i Cð*) sverði — ok (*mgl. F, B*) spjót í hendi (*af hendi er i bortskåret i Cγ*) F, B, Cð, Cγ; — ok gyrðr sverði — skjöld í hendi en spjót í annarri G; ok skjöld ok ðxi — ok gyrðr

ok hafði spjót í hendi — snýr nú í mót skarp-
hjeðni ok leggr þegar spjótinu til hans, ok kemr 25
í skjöldinn. skarphjeðinn laust í sundr spjót-
skaptit ok færir upp öxina í annat sinn ok höggr
til sigmundar, ok kom í skjöldinn ok klauf ofan öðrum
megin mundriða. sigmundr brá sverðinu hinna hægri
hendi ok höggr til skarphjeðins, ok kom í skjöldinn 30
ok festi sverðit í skildinum. skarphjeðinn snaraði
svá fast skjöldinn, at sigmundr ljet laust sverðit.
skarphjeðinn hjó þá enn til sigmundar með öxinni
rimmugýgi. sigmundr var í panzara. öxin kom
á öxlina ok klauf ofan herðarblaðit. hann hnykkir 35

sverði - ok spjót í hendi E. 24 snýr nú: F, A, B, Cð, I; hann snýr
nú G; snýr E; bortskaðet í Cγ. 25 leggr — hans: B, G, I; leggr (lagði E)
spjótinu til hans Cð, Cγ, E; leggr þegar spjótinu til skarph. A; leggr þegar
spjóti til hans F kemr: F, B, Cð, Cγ; kom A, E, G, I. 26-27 laust
— -skaptit: Cð; lýstr í sundr spjótskaptit F, B; laust í sundr spjót-
skaptit með öxinni A, E, G, I; "oooo|oooo þeg" (utydel.) Cγ. 27 ok
færir — sinn: Cð, Cγ; ok færir upp öxina F, A, B, G, I; mgl. E.
höggr: F, A, B, Cð, Cγ, G, I; höggr síðan E (jf. næst foreg. note).
28 ok kom — ofan: A, E (dog uden ok foran kom, samt med niðr
for ofan), G, I; ok klýfr skjöldinn ofan F; ok klauf ofan skjöldinn
B; ok klýfr í sundr skjöldinn Cð; ok klý|ooo Cγ. 29 mund-
riða: F, A, Cð, Cγ, G, I; mundriðans B, E. 29-30 sverðinu —
höggr: A, G, I; hinna hægri hendi sverðinu ok höggr E; sverðinu
ok hjó F, B, Cð, Cγ (skriften til dels udslettet). 30-31 ok kom —
skildinum: A, G, I; ok kom (kemr F) í skjöldinn svá at festi F,
B; ok festi í skildinum E; svá at festir í skildinum Cð; oooo festi
í skildinum Cγ (temmelig utydelig). 31 snaraði: F, A, Cγ (noget
utydelig), G, I; "fnazagt" (!) E (til dels noget utydelig); snarar B, Cð.
32 svá fast skjöldinn: F, A, B, Cð, Cγ, I; skjöldinn svá fast G; svo
hart skjöldinn E. sverðit: F, A, Cð, E, G, I; "fv|ooo" Cγ; sverðinu
B. 33 hjó þá enn: Cγ (hvor skriften dog er noget utydelig); hjó
þá í annat sinn Cð; höggr þá A; höggr F, B, E, G, I. 34 rimmu-
gigt: F; mgl. A, B, Cð, Cγ, E, G, I. 34 35 sigmundr — öxlina: F,
A, B, Cð, Cγ (til dels noget utydelig), G, I; mgl. E (der ligeledes
udelader det følgende indtil ok fjell exclusive). 35 ok klauf ofan: Cð,

at sjer öxinni, ok fjell sigmundr á knje bæði ok spratt upp þegar. 'lauzt þú mjer nú' segir skarp-hjeðinn 'enn þó skalt þú í móðurætt falla, áðr vit 'skiljum'. 'þat er illa þá' segir sigmundr. skarp-
 40 hjeðinn laust á hjálminn sigmundar ok hjó hann síðan banahögg. grímr hjó á fótinn skildi — ok tók af í ristarliðnum, enn helgi lagði sverði í gegnum hann; ok hafði hann þá bana. skarp-hjeðinn sá smalamann hallgerðar. þá hafði hann höggvit

G; oooouf ofan (*noget utydelig*) C η ; hún bleypr ofan á B; hann klauf ofan F, I; hann klauf A; om E se note til 34-35. hann hnykkir: G; ok þá hnykkir hann B; ok hnykkir A, I; ok hnykkti F; ok kippti C δ , C η ; om E se note til 34-35. 36 ok fjell sigmundr: A (*hvor dog sigmundr er udeglemt*), E, G, I; sigmundr fell þá B; sigmundr fell F, C δ , C η (*hvor dog sigmundr er så godt som udslettet*). knje bæði: F, A, I; bæði kne G; knen bæði C η ; bæði knen (*skrevet kneñ*) E; knein B, C δ . 36-37 ok spratt upp þegar: A, B, C δ , C η (*hvor dog ok spra er bortskåret*), E, G (*dog hann for ok*), I; mgl. F. 37-38 segir skarp-hjeðinn: sdl. alle membraner, men F indskyder desuden skarp-hjeðinn mælti foran lauzt. 38 í móðurætt falla: F, A, B, C δ , C η ; lúta í móðurætt B; falla í móðurættina G, I. áðr: F, A, B, C δ , C η , G, I; áðr enn E. 39 illa þá: F, A, B, E, G, I; þá illa C δ , C η . sigmundr: F, A, B, C δ , E, G, I; hann C η . 40 sigmundar: E, G, I; mgl. F, A, B, C δ , C η . hann: A, C δ , C η , E, G, I; sigmund F, B. 41-42 á — ristarliðnum: A, I; oooonnooo skildi í ristarliðnum G; fót (*i C η er ikke blot de to første bogstaver af fót, men også det foregående hjó, bortskåret*) af (*undann E*) skildi í ristarliðnum (ristarlið F, B) F, B, C δ , C η , E. 42-43 sverði — hann: F (*hvor hann dog synes forkortet som hans*). A, B, C δ , E; "h'igegnū h' m; f'v'ðr" C η (*feilskrevet enten for hann í gegnum með sverði eller for í gegnum hann með sverði — det hele noget utydel. især m;*); hann sverði í gegnum G, I. 43 ok hafði — bana: G; ok hafði oooona C η (*hvis læsemåde kan have været overensstemmende med G*); hafði hann þá bana A; ok hann hafði þá bana I; ok (*halvt udraderet*) hafði þegar bana C δ (*hvor hann mangler*); ok fekk þegar bana F (*hvor hann ligelede savnes*); ok fekk hann þegar bana B; var hann þá dauðr E. 44-46 sá — höfuðið ok: A, I (*dog med hönd for hendir*); sá smalamann hallgerðar,

höfuð af sigmundi. hann seldi smalamanni í hendr 45
höfuðit ok kvað vísu

höfuð þetta skalt þú hrotta
hljómstærandi færa
kom þú eldskerðir orðum
áls ferðar hallgerði.
hykk at þöll muni þekkja
þynjar logs ok skynja
þýð hvárt þat hafi smíðat
þungt nið boði skíða.

50

smalamaðr kastaði niðr þegar höfðinu, er þeir 55
skildu; því at hann þorði eigi, meðan þeir váru við.

ok hafði (*udeglegt E*) hann (*skarpheðinn B*) höggvít höfuð (*af höfuðit E*) af sigmundi. hann seldi smalamanni (*smalamanninum B*) höfuðit (*for smalamanni höfuðit har E höfuðit í hendr smalamanninum [vistnok skrifseil for smalamanninum]*) ok *F, B, E*; sá smalamann hallgerðar. hann hafði höggvit höfuit af sigmundi. hann fekk smalamanni ok *G*; hafði höggvít höfuð af sigmundi ok fekk í hendr (*det sidste bogstav i dette ord udslettet i C₇*) smalamanni (*húskarli C₇*) hallgerðar ok (*bortskåret i C₇*) *C₈, C₇*. 46-54 kvað — skíða: sál. (*bortset fra afvigelser i verset*) *B*; bað ("*ood*" *C₇*) hann færa hallgerði (*henni C₈, C₇ — jf. næst foreg. note*) ok (*mgl. G*; *ligeledes F*, der dog har åben plads derfor) kvað (*s. G*) hana kenna mundu, hvárt þat höfuð hefði (*i udeglegt i E*; *meget afbleget i C₇ og I*) ort (*kveðit A, E, G, I*) nið (*flim G, I*; *mgl. C₈, C₇*) um þá (*þá fedga G*; *þá bræðr C₈*; *oss bræðr C₇*; *oss F*) *F, A, C₈, C₇, E, G, I*; — *men efter oss findes i F et tegn, der henviser til den nederste margen, hvor en fra teksten forskellig, skönt neppe meget yngre, hånd har tilføjet ok kvað vísu (disse tre ord med rødt blæk) og derpå verset.* 55-56 *smalamaðr — skildu: A*; *smalamaðrinn kastaði niðr höfðinu (mgl. G, I)*, þegar (*skrevet to gange i I*) þeir skildu *B, G, I*; *smalamaðrinn (sma bortskåret C₇) kastaði niðr höfðinu*, þegar hann skilpi við þá *C₈, C₇*; *smalamaðr kastaði niðr höfðinu*, þegar hann var skilinn við þá *E*; *smalamaðr kastar höfðinu niðr*, þegar þeir höfðu skilt *F*. 58 því at: *F, A, B, C₈, C₇, E, I*; en *G*. váru við: *A, E, G, I*; váro hjá *C₈*; sá *C₇*; sá hann *F, B*.

þeir bræðr fóru nú þar til, er þeir fundu menn
niðri við markarfljót, ok sögðu þeim tíðendin: lýsti
60 skarphjeðinn vígi sigmundar á hendr sjer enn þeir
grímr ok helgi vígi skjaldar sjer á hendr. fóru
þeir þá heim ok sögðu njáli tíðendin. njáll mælti
'njótið heilir handa. hjer skulu eigi sjálfðæmi fyri
'koma at svá búnu'. — nú er þar til máls at taka,
er smalamaðr kemr heim til hlíðarenda. hann segir
65 hallgerði tíðendin 'fjekk skarphjeðinn mjer í hendr
'höfuð sigmundar ok bað mik færa þjer; enn ek

57 bræðr fóru nú: Cð, Cγ; fóro F, A, B, E, G, I. fundu: F, A, B, E, G, I; finna Cð, Cγ. 58 niðri: A, G, I; mgl. F, B, Cð, Cγ, E. ok (foran sögðu): F, A, Cð, Cγ, E, G, I; þeir B. sögðu: B; "fagði" (skrifteit) A; s. F, E, G, I; segja Cð, Cγ (jf. finna note til 57). 58-59 lýsti skarphjeðinn: F, A, B, Cð, Cγ; skarpheðinn lýsti E, G, I. 59 vígi sigmundar: F, A, B, Cð, Cγ, G, I; viginu sigmundar E. á hendr sjer: F, B, E, G, I; á hönd ser A, Cγ; ser á hendr Cð. 59-60 þeir — helgi: A, B, Cð, E, G, I; grímr ok helgi F; þeir helgi ok grímr Cγ. 60 vígi — hendr: Cð, Cγ (hvort dog á he er bortskðret); vígi skjaldar á hendr ser B; á hendr ser vígi skjaldar I; vígi skjaldar F, A, G; viginu skjaldar ("fkillið") E. 61 þeir þá: F, A, Cγ, G, I; þeir nú E; þeir síþan Cð; síþan B. tíðendin: F, A, B, Cð, E, I; tíðendi G; "up". Cð. njáll mælti: Cð, Cγ (utydelig); hann "ð" (ligner ð og kan i al fald neppe være en forkortelse af svarar eller svaraði) B; hann sv. svá E, I; hann s. svá F, A; herfor har G s. hann efter handa. 62 njótið heilir handa: F, A, Cð, Cγ (til dels utydelig), E (handa feilskrævet), G; njótið handa heilir I; mgl. B. skulu: F, A, I; skal B, Cð, Cγ, E, G. 63 at svá búnu: F, A, B, Cð, G, I; at búnu (noget afbleget) Cγ; mgl. E. 64 er smalamaðr kemr: F; er smalamaðrinn kemr B; at smalamaðr kemr A; at smalamaðr kom Cð; at smalamaðrinn kom Cγ, E, G, I. til hlíðarenda: F, A, E ("hlíð"índa" for hlíðarenda' G, I; at hlíðarenda Cð; "ooooiðr" (li beskædiget) endá" Cγ; til hallgerðar B. hann: F, A, B, G, I; ok Cð, Cγ, E. 65 hallgerði: F, A, Cð, Cγ, E, G, I; henni B (jf. næst foreg. note). fjekk skarphjeðinn: F, B, G; fekk hann A, E, I; ok vildi skarphjeðinn fá Cð, Cγ. 66 höfuð: F, A, B, Cγ; höfuðið Cð, E, G, I. bað — þjer: F, A, B, E, G, I; skyldi (sál) ek fá þer í hendr Cð; "fkillið (a usikkert) ek" (ek utydeligt fresten er næsten

‘þorða eigi at gera þat’ segir hann ‘því at ek vissi
 ‘eigi, hversu þjer myndi þat líka’. ‘þat var illa, er
 ‘þú gerðir þat eigi’ segir hón ‘ek skylda færa
 ‘gunnari höfuðit, ok myndi hann þá hefna frænda 70
 ‘síns eða sitja fyrir hvers manns árnæli’. síðan
 gekk hón til gunnars ok mælti ‘ek segi þjer víg
 ‘sigmundar frænda þíns. hefir skarphjediinn vegit
 ‘hann ok vildi láta færa mjer höfuðit’. ‘slíks var
 ‘sigmundi ván’ segir gunnarr ‘því at illa gefaz ill 75
 ‘ráð; enn jafnan gerir hvárt ykkat skarphjedis

heft udvirket, men synes at have stemt overens med Cδ) Cη. 67 eigi
 — hann: Cδ og, som det synes, Cη; þat eigi' s. hann 'at gera F;
 þat eigi at gera B; þat eigi' s. hann A, E, I; þat eigi G. 68 þjer
 — líka: F; þer myndi þat þikja B; þer myndi þikkja Cδ, Cη; þú
 munðir því kunna E, G, I; þú munder kunna því A. 68-69 er —
 hón: F, A, B; er þú gerðir eigi þat' s. hón G, I; attú (for at þú)
 gerðir (det sidste r mangler) eigi þat E; s. hón 'er þú gerðir þat
 eigi Cδ, Cη. 69 ek: F, A, B, Cδ, Cη, G, I; því at eg E. 69-70 færa
 gunnari höfuðit: I; færa gunnari F, A, B; fært hafa gunnari höfuðit
 G; hafa fært gunnari E; hafa fengit gunnari í hendr höfuðit Cδ;
 hafa fenoooo höfuðit Cη (hvor í hendr ikke kan have stået, i det
 mindste ikke i linien). 70-71 þá — síns: F, A, B, G, I; hafa hefnt
 (n udeglemt) frænda síns E; þá hafa mælt optir frænda sinn Cδ,
 Cη. 71 eða: A, Cδ, Cη (med tilføjet ella efter árnæli), E, G, I;
 ella F, B. 71-72 síðan — gunnars: F, B, Cδ, Cη; síðan gekk hón
 til fundar við gunnar A, E, I; gekk hón þá til fundar við gunnar
 G. 72 mælti: F, B, Cδ, Cη; mælti til hans A, E, G, I. ek: F, A, B, Cη,
 E, G, I; ek hefi típendi at segja þer — ek Cδ. þjer: F, A, B, Cη, E, G, I;
 mgl. Cδ. 73 hefir: F, A, B, E, I; ok hefir Cδ, Cη, G. 74 vildi — mjer:
 F, A, B; vildi hann láta færa mer G, I; vildi mer láta færa Cδ; vildi
 hann mer láta færa Cη; það mjer (forskrevet mig, d. e. mig rettet
 til mjer) færa E. 75 sigmundi: G (se næst følgende note); hánun
 F, A, B, Cδ, Cη, E, I, (der naturligvis alle mene det samme som G).
 76 enn — skarphjedis: söl. G (hvis læsemåde, skönt måske ikke
 oprindelig, her foretraktes, for at undgå de øvrige membraners meget
 hårde udeladelse af skarphjedis efter ykkat); ok hefir hvártveggja
 ("tvíggja" [feilskrift] F; "kvíggja" eller måske snarere "kvíggja" Cη;
 "kvívgi" [feilskrift] E) ykkat opt grálíga gert til annars (for opt —

‘grálíga til annars’. gekk þá gunnarr í braut. hann
ljét ekki búa til vígsmálit ok engan hlut at hafa.
hallgerðr minnti opt á ok sagði sigmund vera
80 úbættan. gunnarr gaf ekki gaum at því. nú liðu
þrjú þing þau er menn ætluðu at hann myndi
sækja málit. þá kom eitt vandamál at hendi
gunnari þat er hann vissi eigi hversu upp skyldi
taka. reið hann þá til fundar við njál. hann
85 fagnar vel gunnari. gunnarr mælti til njáls ‘heil-
‘ræði em ek kominn at sækja at þjer um eitt
‘vandamál’. ‘makligr ert þú þeira’ segir njáll ok

annars *har* I: opt grálíga gert við annat; B: opt gert við annat
grálíga; E: grálíga goldit ok gert til annars; Cð: opt gert grim-
líga til annars; Cγ: gert jafnan grimmlíga ooo annars) F, A, B, Cð, Cγ,
E, I. 77 þá gunnarr: F, A, B, I; gunnarr þá Cð, Cγ, E (*hvor gekk
í örrígt er udeglemt*), G. hann: F, A, B, G, I; ok Cð, Cγ, E.
78 búa til vígsmálit: F, B, E; til búa vígsmálit A, G, I; búa málit
til Cð; búa til málit Cγ. at hafa: F, A, B, I; at hafast E; at eiga
Cð; "at|ooo" Cγ; í eiga G. 79 á: F, A, B, Cγ, E, G, I; á um
(*skrevet to gange*) vígt Cð. 79-80 ok sagði — úbættan: F (*med s.
for sagði*), A, B, Cð (*hvor sagði er udeglemt*), G og I (*med s. for
sagði*); ok segir sigmund úbættan vera Cγ; at sigmundr væri óbættir
E. 80 ekki: F, A, B, Cð, Cγ, E, I; öngan G. því: F, B, Cð; í Cγ
er því (*med det foregående at*) bortskåret (*men der kan ikke have
stødet mere*); áeggjan hennar A, I; eggjan hennar E, G. liðu: F,
A, B, G, I; liða Cγ, E; "líp" (*den største del af þ er tillige med
endelsen bortrevet*) Cð. 81 þau er: F, A, B, Cð, Cγ, G, I; ok E.
ætluðu: F, A, B, E, G, I; hugðu Cð, Cγ. at hann: F, A, B, E,
G, I; at gunnarr Cγ; ooo Cð. 82 vandamál: F, A, B, Cð, Cγ (*hvor
dog van er bortskåret*), E, I; mál G. at hendi: F, A, E, G, I; á
hendr B; at Cð, Cγ. 84 taka: F, A, B, Cð, Cγ, E, I; taka málit G.
84-85 hann fagnar vel gunnari: F, B; "oooognar vel .a." Cð; hann
fagnaðe gunnari vel A; hann fagnar hánun vel Cγ; hann fagnaði
honum vel E; njáll fagnaði hánun vel G, I. 85 gunnarr — njáls:
F, A, B, Cγ, I; gunnarr mælti til hans G; "g. ooooo" Cð; *mgf. E.*
86-87 eitt vandamál: F, A, B, Cð, Cγ (*hvor dog eitt er bortskåret og
v beskadiget*), I; eitt hvert (!) vandamál E; eitt mál G. 87 'makligr
— segir njáll: F, A, B; 'makligr ert þú þess' s. njáll Cð, Cγ (*nú*

rjeð hánnum ráðin. gunnarr stóð þá upp ok þakkaði hánnum. njáll mælti þá ok tók til gunnars 'helzti 'lengi hefir sigmundr frændi þinn úbættir verit'. 'fyri 90 'löngu var hann bættir' segir gunnarr 'enn þó vil 'ek eigi drepa hendi við sóma mínum'. gunnarr hafði aldri illa mælt til njálssona. njáll vildi ekki annat, enn gunnarr gerði um málit. hann gerði tvau hundruð silfrs enn ljet skjöld vera úgildan. 100 þeir greiddu þegar allt fjeit. gunnarr sagði sætt þeira upp á þingskálapingi, þá er þar var mest fjölmenni, ok tjáði, hversu þeim hafði vel farit feðgum, ok sagði um orð þau hin illu, er sigmundi

dels utydelig); njáll mælti ("f." G) 'makligr ert þú þeira G, I; udeglemt E. 87 ok (foran rjeð): F, A, B, Cð, Cγ, E, I; hann G. 88 ráðin: F, A, Cð, Cγ (stærkt afbleget); ráðit B, G, I; síðann ráðinn E. 88-89 gunnarr — hánnum: F, A, B, Cð, Cγ (dels beskadiget dels meget utydeligt), E, G; mgl. I. 89 ok tók til gunnars: F, A, E, G, I; ok tók til hans B; mgl. Cð og vistnok Cγ (der i øvrigt er ulæselig på dette sted). helzti: Cð, Cγ(?), G, I; ærit F, A, B, E. 90 sigmundr — verit: Cð (der i øvrigt efter verit urigtig tilføier ok mælti þá til g), Cγ (der dog her er meget utydelig og til dels ulæselig), G, I; sigmundr frændi þinn verit úbættir F, B; nú verit sigmundr frændi (i E er i udeglemt) þinn óbættir A, E. 91 segir gunnarr: F, A, B, E, G, I; herfor har Cð hann "fv." foran fyrir. 92 sóma mínum: F, A, B, E, G, I; sæmd minni Cð. 93 illa mælt: F, A, Cð, E, G, I; mælt illa B. til njálssona: F, A, B, G; til njála ne sona hans Cð; til njála I; við njál E. vildi: F, A, Cð, E, G; vildi þá B; vildi þó (snarere end þá) I. 99 gerði um: F, A, B, Cð, E; gerði þá þegar um G, I. 100 ljet: F, A, B, Cð, G, I; hann let E. skjöld vera úgildan: F, A, B, E, I; vera úgildan skjöld G; skjöld ógildan Cð. 101 allt fjeit: F, A, B, Cð, E; fjeit allt G, I. 101-102 sætt þeira upp: F, A, B, E; upp sætt þeira Cð, G, I. 102-103 mest fjölmenni: F, A, B, Cð; mestr hluti manna E, G, I. 103-104 hversu — feðgum: B (der i det mindste klarest gengiver den rigtige mening); hversu vel þeim hafði farit F, A, E, G, I; fyrir þeim, hversu þeim hafði farit Cð. 104 sagði: A, B, G; s. F, I; segir Cð, E. um — illu: A, I; um þau orð inu illu E; at orð þau hin illu G (jf. note til 105-106); þau hin illu orð F, B, Cð (utydelig). sigmundi: — "Sig'." F;

105 dró til höfuðsbana; ok skyldi engi þau herma
 síðan, enn vera úgildir hverr sem hermði. þeir
 mæltu þat báðir, gunnarr ok njáll, at engir
 hlutir skyldi þeir til verða, at eigi semði þeir
 sjálfir. efndiz þat ok vel síðan, ok váru þeir
 110 jafnan vinir.

46. Gissurr hvíti hjet maðr. hann var teits-
 -son, ketilbjarnar-sonar hins gamla frá mosfelli.
 móðir gissurar hjet álof. hón var dóttir böðvars
 hersis, víkingakára-sonar. ísleifr byskup var sonr
 5 gissurar. móðir teits hjet helga ok var dóttir
 þórðar skeggja, hrapps-sonar, bjarnar-sonar bunu,
 gríms-sonar hersis ór sogni. gissurr hvíti bjó at
 mosfelli ok var höfðingi mikill. sá maðr er nemndr

"figm." A; "figmðr" B; "Sigmðr" Cð, G; "figmðr" E; "s." I. 105 höfuðs-
 bana: F, B, Cð (höfuðs[temmelig afblegts]bana), E (höfubana), G,
 I; bana A. 105-106 ok skyldi — hermði: Cð; þau skildi engi
 uppi hafa síðan, eða vera úgildir sá er mælti A; skildi engi uppi
 hafa, eða (med feilskriften r for ð I; ok E) vera úgildir sá ("hv" =
 hver E) er mælti E, G (jf. note til 104 um — illu), I; skyldi ok
 engi herma þau, eða vera úgildir sá er mælti F; skyldi ok engi
 herma eða kveða vísurnar — enn ef kvæði, skoldi sá vera úgildir B.
 107 þat: F, A, B, Cð, E; mgl. G, I. 107-108 engir hlutir skyldi þeir:
 F, A, G, I; öngvir hlutir skyldi þeim E; engi lutr skyldi sá B, Cð.
 109 sjálfir: F, B, Cð; með ser sjálfir A, E, G, I. efndiz — síðan:
 F, B, Cð; efndu þeir þat ok (mgl. G) vel síðan A, G, I; dæmdu
 þeir með ser þetta E. 109-110 þeir jafnan vinir: F, B, Cð; jafnan
 vinir G, I; alla tíma vinir A; vinir síðan E.

46. 1 hvíti: B; mgl. F, A, Cð, E, G, I. 2 frá: F, A, B, Cð,
 E; at G, I. 3 hón var: F, Cð; ok var A, E; mgl. B, G, I.
 4-5 ísleifr — gissurar: Cð (hvor sonr gi er bortskáret); son gissurar
 het ísleifr byskup G; hans sonr var ísleifr byskup F, A, B, E, I.
 6 móðir: F, B, Cð, E, G; enn móðir A, I. hjet: F, A, B, E, G,
 I; var Cð. ok var: F, A, B, E, I; hón var G; oooo Cð. 6 hrapps:
 F, A, B, G, I; hrafs Cð; hrafs (wrigtigt) E. 7 gríms —
 sogni: B, Cð (hvor hersi er bortskáret); mgl. F, A, E, G, I.
 hvíti: F, A, B, Cð, E; hinn hvíti G, I. 8 ok var: F, A, B, Cð,

tíl sögunnar, er geirr hjett, ásgæirs-son, úlfs-sonar. hann var kallaðr geirr goði. móðir hans hjett þór-¹⁰ katla ok var dóttir ketilbjarnar hins gamla frá mosfelli. geirr bjó í hlíð í byskupstungu. þeir geirr ok gissurr fylgðuz at hverju máli. í þenna tíma bjó mörðr valgarðsson at hofi á rangár-völlum. hann var slægr ok illgjarn. þá var val-¹⁵ garðr útan, faðir hans, enn móðir hans önduð. hann öfundaði mjök gunnar frá hlíðarenda. hann var vel auðigr at fje ok heldr úvinsæll.

47. Otkell hjett maðr. hann var skarfs-son, hallkels-sonar. sá hallkell barðiz við grím í grimsnesi ok felldi hann á hólmi. þeir váru bræðr

E, I; hann var G. ⁹ geirr: A, E, G, I; geirr goði F, B, Cð. ásgæirs — sonar: G, I; mgl. F, A, B, Cð, E. ¹⁰ hann — goði: A, E; i stedet for denne sætning har F, B, Cð føiet goði til navnet oven for (se første note til ⁹); mgl. G, I. hans: F, A, B, Cð, E; gæirs G, I. ¹⁰⁻¹¹ þórkatta: sál. alle (F, A, B, Cð, E, G, I). ¹¹ ok var: A, E; hón var Cð; mgl. F, B, G, I. hins gamla: A, E, G, I; gamla (skrevet ga) F; mgl. B, Cð. ¹¹⁻¹² frá mosfelli: F, A, B, Cð, E; mgl. G, I. ¹² geirr — byskupstungu: G, I; geirr (goði tilføier B, Cð) bjó í hlíð F, A, B, Cð; mgl. E. ¹²⁻¹³ þeir — gissurr: G, I; þeir geirr goði ok gissurr hvíti Cð; geirr ok gissurr (skrevet gixt¹²) E; þeir gissurr F, A, B. ¹³ illgjarn: F, A, E (utydelig, men synes skrevet illgjær), G, I; illfúss B, Cð. ¹⁴ útan, faðir hans: F, A, B, G, I; faðir hans útan Cð; utan E. önduð: F, A, G, I; var öndut B, var dauð Cð. ¹⁵ frá: F, A, B, E, I; at Cð, G. ¹⁶ vel auðigr: F; "uooo(hvorpá følger en oprindelig split i pergamentet) audooo (ð næsten helt bortrevet)" G; vellauðigr A, B, Cð, I (velli tydeligt, auðigr næsten ulæseligt); auðigr E. ¹⁷ ok heldr úvinsæll: F, B; ok allóvinsæll Cð; mgl. A, E, G, I.

47. ¹ hann — son: sál. alle, (nemlig F, A, B, Cð [hvør skarfs nærmest ser ud som "(carpf.)", E ["fæps" for skarfs], G ["skarpf" for skarfs], I). ² hallkell: A (jf. Landn. V 12: Ísl. I 315); mgl. F, B, Cð, E, G, I. ³ á: A, B, E (eller af?), G, I; af F, Cð. ³⁻⁴ þeir — gamli: F (dog med udeladelse af hinn), A, G, I; þeir vóru bræðr otkell (urigtigt) ok ketilbjörn B; þeir vóru bræðr ketilbjörn ok

hallkell ok ketilbjörn hinn gamli. otkell bjó í
 5 kirkjubæ. þórgerðr hjét kona hans. hún var
 mäs-dóttir, bröndólfs-sonar, naddaðar-sonar hins
 færeyska. otkell var auðigr at fje. sonr hans hjét
 þórgeirr. hann var á ungum aldri ok gerviligr
 maðr. skammkell hjét maðr. hann bjó at hofi
 10 öðru. hann átti vel fje. hann var maðr illgjarn
 ok lyginn, údæll ok illr viðreignar. hann var vinr
 otkels mikill. hallkell hjét bróðir otkels. hann
 var mikill maðr ok sterkr ok var þar með otkatli.
 bróðir þeira hjét hallbjörn hvíti. hann flutti út
 15 þræl einn, er melkólfr hjét. hann var írskr ok
 heldr úvinsæll. hallbjörn fór til vistar með otkatli
 ok svá melkólfr þræll. þrællinn mælti þat jafnan,

hallbjörn (*urígtigt*) E; *mgl. Cð.* 4-5 otkell — kirkjubæ: F (*dog hann for otkell*), A, B, E, G, I; *mgl. Cð.* 5 þórgerðr — hans: F, A, B, E, G, I; kona otkels het þórgerðr Cð. 6 mäs: F, Cð; mára A, B, E; ívars G, I. bröndólfs: A, E, G, I; rúnólfs F, B, Cð. naddaðar: F, A, B, Cð, G, I; "naddoðr" E. 7 hjét (*foran þórgeirr*): F, A, B, E, G, I; var Cð. 8 á ungum: F, A, B, Cð, G, I; ungr at E. 9-10 hofi öðru: F, A, B (*öðru forskrevet avðv*), Cð, G, I; öðru hofi E. 10 vel fje: F, B, Cð, G, I; fe vel A, E. 10-11 maðr illgjarn ok: A, E (*der dog for illgjarn synes at have illgæg eller illgæn*); illgjarn ok G, I; *mgl. F, B, Cð.* 11 lyginn: F, A, B, Cð, E, G; lygimaðr I. údæll: F, A, E, G, I; ok údæll B, Cð. 12 mikill: Cð, G, I; *mgl. F, A, B, E.* hallkell — otkels: F, A, B, G, I; bróðir otkels het hallkell Cð; *om E se neden for.* 12-13 hann — sterkr: F, A, B, Cð (*dog med udeladelse af maðr*); mikill maðr ok sterkr G, I; *om E se neden for.* 13 ok var þar: F, A, B, I; hann var Cð, G; *om E se neden for.* 14 bróðir — hvíti: F, A, B, Cð, G, I; *om E se neden for.* 15 einn: F, B; þann Cð; *mgl. A, E (hvis læsemåde i övrigt findes neden for), G, I.* 15-16 írskr ok heldr: F, A, E (*hvis læsemåde se neden for*), G; írskr ok B; írskr ok heldr ódæll ok I; "ill(?) oc" Cð. 16 hallbjörn: F, A, B, Cð, G, I; hann E (*hvorom se neden for*). 17 svá melkólfr þræll: F (*hvor þræll er forkortet .þ.*); svá melkólfr B, Cð; þeir melkólfr A, E (*se i övrigt strax neden for*), G, I.

at hann þættiz sæll, ef otkell ætti hann. otkell var vel til hans ok gaf hánnum kníf ok belti ok alklæðnað, enn þrællinn vann allt þat er hann 20 vildi. otkell falaði þrællinn at bróður sínum. hann kvaðz mundu gefa hánnum þrællinn enn kvað þó verra grip í, enn hann ætlaði. enn þegar er otkell átti þrællinn, þá vann hann allt verr. otkell talaði opt um þat fyrir hallbirni bróður sínum, at hánnum 25 þótti þrællinn lítit vinna. enn hann kvað hánnum þó annat verr gefit. — í þenna tíma kom hallæri mikit, svá at menn skorti bæði hey ok mat, ok gekk þat um allar sveitir. gunnarr miðlaði mörgum manni hey ok mat; ok höfðu allir þeir er þangat 30

For hallkell (*línie 12*) — þræll (*línie 17*) har E hallbjörn (*skrevet kallbion*) het bróðir ottkells ok var kallaðr hvíta. hann flutte út þræl, er melkólfr het. hann var írskr ok heldr óvinsæll. hann fór til vistar með ottkatli ok þeir melkólfr. hallkell het bróðir þeirra ottkells. hann var mikill ok sterkr ok var með þeim bræðrum.

¹⁷ jafnan: F, A, B, E, G, I; *mgk. Cð*. ¹⁸ þættiz: F, A, B, Cð, G, I; væri E. ¹⁸⁻¹⁹ otkell var: A, Cð, E, G, I; hann var F, B. ¹⁹ ok gaf: F, A, B, Cð, E, I; hann gaf G. ²⁰ alklæðnað: F, A, B, G, I; allan klæðnað Cð, E. allt: F, A, B, Cð; ávallt E; jafnan G, I. er hann: F, A, B, Cð, E; sem hann I; er otkell G. ²² kvaðz — hánnum: F, A (*"q"* for kvaðz), B (*"léts"* for kvaðz), Cð (*"lez vilia"* for kvaðz mundu); kvest mundu selja honum E; kvez hánnum selja mundo I; seldi hánnum G. ²²⁻²³ enn — í: F, B (*dog* ok for enn), Cð, I (*dog* ok for enn); ok s. þó verra grip í G; ok kvað hann (*mgk. E*) þó vera (*feilskrævet v E*) verra grip A, E. ²³ þegar er: F, B, E, I; þegar A, Cð, G. ²⁴ þá: F, A, B, Cð, G, I; *mgk. E*. verr: F, A, B, Cð, E; verr enn áðr G, I. ²⁴⁻²⁵ talaði opt um þat: Cð; talaði opt B; talaði optlga F; ræddi um opt A; ræddi um jafnan E, I; ræddi jafnan um G. ²⁵ bróður sínum: Cð; enom hvíta I; hvíta A, B, E, G; *mgk. F*. ²⁶ þótti: A, Cð, G, I; þætti F, B, E. ²⁶⁻²⁷ enn — þó: Cð; hann s. hánnum E, G, I; hann segir hánnum þó allt A; hann sagði ottkatli, at hánnum var F, B. ²⁷ þenna: F, B, Cð, E, G; þann A, I. ²⁸ menn: F, A, B, Cð, E; *mgk. G, I*. hey ok mat: F, A, B, E, G, I; mat ok hey Cð. ³⁰ manni: F, A, Cð, E, G, I; mönnum B. hey ok mat: F, A, E; bæði hey ok mat

kvámu meðan til var. svá kom, at gunnar skorti bæði hey ok mat. þá kvaddi gunnarr kolskegg til ferðar með sjer ok þá sigfússsonu ok lamba sigurðarson. þeir fóru í kirkjubæ ok kölluðu otkel 35 út. hann heilsaði þeim. gunnarr mælti 'svá er 'háttat, at ek em kominn at fala at þjer hey ok 'mat, ef til er'. otkell svarar 'hvárttveggja er 'til, enn hvártki mun ek þjer selja'. 'vill þú gefa 'mjer þá?' segir gunnarr 'ok hætta til, hverju ek 40 'launa þjer?' 'eigi vil ek þat' segir otkell. skammkell var tillagaillr. þráinn sigfússson mælti 'þess

B; mat ok hey Cδ; hey G, I. ok (*foran höfðu*): F, A, B, Cδ, E; *mgf.* G, I. þeir er þangat: B, Cδ, E, G; þeir sem þangat I; þeir er þar A; er þangat F. ³¹ meðan til var: F, A, B, Cδ, G, I; meðan er til var. fór svo fram um stund E. svá: F, A, B, E, G, I; ok svá Cδ. gunnar: F, A, B, Cδ, E, I; hann G. ³²⁻³³ kolskegg — sjer: F, A, B; kolskegg með ser Cδ, E, I; með ser kolskegg G. ³³ þá sigfússsonu: Cδ; þráinn sigfússson F, A, B, E, G, I. ok (*foran lamba*): A, E, G, I; *mgf.* F, B, Cδ. ³⁴⁻³⁵ kölluðu otkel út: F, A, B, I; kölluðu út otkel E, G; kvæddo otkel út Cδ. ³⁵⁻³⁶ hann — háttat: F (*dog með heilsar for heilsaði, samt med overflödig tilföining af s. gunnarr efter háttat*), B, (δ (*dog með gunnari for þeim, samt med tilföiet otkell efter háttat*); hann fagnaði gunnari (vel tilföier A). gunnarr (hann A) tók vel kveðju hans. 'svá er háttat' s. gunnarr (hann I) A, I; otkell fagnaði vel gunnari. gunnarr tók vel kveðju hans. 'svo er háttat' s. gunnarr E; hann fagnaði þeim vel. 'svá er háttat' s. gunnarr G. ³⁶ kominn: F, A, B, E, G, I; her kominn Cδ. hey: F, A, B, Cδ, E; bæði hey G, I. ³⁷ er: Cδ, E; væri F, A, B, G, I. otkell svarar: F (*med s for svarar*), B (*med "s" for svarar*); herfor have A, G, I s. otkell, men Cδ, E s. hann, efter til. ³⁸ mun — selja: F, B, E; vil ek þer selja A; vil ek selja þer Cδ, G, I. ³⁸⁻³⁹ gefa mjer þá: F, B, Cδ, G; gefa mer A, E; gera mer kost á eða gefa mer I. ³⁹ segir gunnarr: A, B, Cδ, E, G; *mgf.* F, I. ³⁹⁻⁴⁰ 'ok hætta — þjer?': F, A (*dog á for til*), B, Cδ, E; *mgf.* G, I. ⁴⁰ þat: F, A, B, Cδ, E, I; *mgf.* G. otkell: F, B, Cδ, E, G, I; hann A. ⁴¹ þráinn sigfússson mælti: F, A (*hvor dog son er udeglemt*), B, E, G, I; herfor har Cδ s. þráinn sigfússson efter vert. ⁴¹⁻⁴² þess væri vert: F, A, B, Cδ, G, I; þat væri

‘væri vert, at vjer tækim upp bæði hey ok mat
 ‘ök legðim verð í staðinn’. ‘aldaða eru þá mos-
 ‘fellingar’ segir skammkell ‘ef jer sigfússsynir
 ‘skuluð ræna þá’. ‘með engi rán munu vjer fara’ 45
 segir gunnarr. ‘vill þú kaupa þræl at mjer?’ segir
 otkell. ‘þat spari ek eigi’ segir gunnarr. síðan
 keypti gunnarr þrælinn ok fór í braut við svá
 búit. þetta spyrr njáll ok mælti ‘illa er slíkt gört,
 ‘at varna gunnari kaups. er þar öðrum eigi góðs 50
 ‘ván, er slíkir fá eigi’. bergþóra húsfreyja mælti
 ‘hvat skalt þú mart um slíkt tala? er þjer miklu

makkligt E. 42 upp — mat: A; hvártveggja Cð; mgl. F, B, E, G, I.
 43 verð í staðinn: F, A, B, Cð; verð eftir E; fe (felt I) eptir í
 staðinn G, I. aldaða: F, A, B, E, G, I; “allæyða” Cð. 43-44 þá
 mosfellingar: B, Cð, E; mosfellingar þá A, G, I; mosfellingar
 F. 44 segir skammkell: Cð, E, G, I; herfor har F, B skammkell
 svaraði foran replikken; mgl. A. 44-45 jer — þá: F, B; ef þer
 sigfússsynir skulut þá ræna A; þer sigfússsynir “fi’ooooo|na” I
 (uden tvíel samme læsemde som i A); er sigfússsynir rænt þá Cð (!);
 þjer skulut ræna þá E; þat væri G. 45 munu vjer: G, I; viljum
 ver B; vil ek F, A, Cð, E. 46 þræl at mjer: F, A, B, E, G, I; at
 mer þræl Cð. 47-48 síðan keypti gunnarr: F, A, B, E, G, I; keypti
 gunnarr þá Cð. 48 í (foran braut): F, A, Cð, E, G, I; á B. 48-49 við.
 svá búit: F, B, G, I; með svá búit A; síðan með hann Cð; síðann
 E. 49 spyrr: B, Cð; spyrr eller spurði F; spurði A, G, I (spur
 bortretet); fretti E. njáll: F, A, I; njáll at bergþórshváli B, Cð,
 E, G. 50 varna gunnari kaups: F, B; synja gunnari kaups Cð;
 varna gunnari sölu G; ooooo (dog ses begyndelsen af v i varna) I;
 varna honum sölu E; varna sölu slikum (skrevet to gange) manni,
 sem gunnarr er A. 50-51 er þar — ván: F (hvor dog elgi er feil-
 skrevet e’ for “é”); er þar elgi öðrum góðs vón B; ok (mgl. I) mun
 þar elgi öðrum góðs ván A, E, I; mun elgi þar öðrum góðs ván
 G; ok er þar elgi ván öðrum órlausna Cð. 51 fá elgi: F, B, Cð;
 skulu elgi fá A, E, G, I. 51-52 bergþóra — tala: Cð; ‘hvat þarft þú mart
 um slíkt at tala? F (der tilføies s. bergþóra efter replikkens slutning);
 ‘hvat þarftu mart um slíkt at tala?’ s. bergþóra B; ‘hvat þarftu’ s.
 bergþóra ‘mart til slíks at tala? A; ‘hvat þarftu mart til slíks
 (skrevet slíkt) at leggja? s. bergþóra E; ‘hvat skaltu mart til slíks

‘drengrilígra at fá hánun bæði mat ok hey, er þik
 ‘skortir hvártki til’. njáll mælti ‘þetta er dag-
 55 ‘sanna, ok skal ek víst birgja hann at nökkuru’.
 fór hann þá upp í þórólfsfell ok synir hans ok
 bundu þar hey á fimmtán hesta, enn á fimm
 hestum höfðu þeir mat. njáll kom til hlíðarenda ok
 kallaði út gunnar. hann fagnar þeim vel. njáll
 60 mælti ‘hjer er hey ok matr, er ek vil gefa þjer.
 ‘vil ek, at þú leitir aldri annarra enn mín, ef þú
 ‘þarft nakkvars við’. ‘góðar eru gjafar þínar’ segir
 gunnarr ‘enn meira þykki mjer verð vinátta

leggja?’ s. bergðóra G; ‘hvat skaltu’ s. bergþóra ‘mart til slíks
 leggja? I. 52 er þjer miklu: Cð; miklu er F, B; ok er miklu E;
 ok er nú miklu A; ok er nú G, I. 53 fá: F, B, Cð; miðla A, E
 (hvor at miðla er skrevet to gange), G, I. bæði mat ok hey: F, B,
 Cð; bæði hey ok mat E, G, I; hey ok mat A. 54 njáll mælti: F,
 A, B, E; lígeledes Cð, der desuden indskyder s. njáll efter dagsanna;
 for njáll mælti have G, I s. njáll efter dagsanna. 55 víst: B, Cð;
 mgl. F, A, E, G, I. at nökkuru: F, A, B, E, G, I; um nökkora
 munt Cð. 56 fór — hans: F (dog uden þá), A (lígeledes uden
 þá), B (dog ferr for fór), E, I; fóro þeir þá í þórólfsfell, njáll ok
 synir hans G; fór hann (utydeligt) ~~~ upp til þórólfsfells (fells
 utydeligt) Cð. 57 þar: F, A, B, E, G; þaðan Cð; “þa” (máske feil-
 skrift) I hesta: F, A, B, Cð, E, G; mgl. I. 57-58 á fimm —
 mat: F, A, B; á fimm hestum mat E, I; á fimm hesta mat G; en
 mat (utydeligt) á fimm hesta Cð. 58 njáll kom: F, A, B, E, G, I;
 þeir kómo Cð. 59 kallaði: F, A, B, E, G, I; kollopo Cð. út
 gunnar: F, B, E; gunnar út A, Cð, G, I. hann fagnar: F; hann
 fagnaði B (hann forskrevet), Cð; gunnarr fagnaði A, E, G, I 61 vil
 ek — enn: F, A, B (dog med tilfúiet ok efter ek), E (dog annarra
 [feilskrevet aña] fyr for annarra); vil ek aldri, at þú leitir annarra
 enn G, I; ok vil ek, at þú leitir hvergi (skrevet hærgi — ikke
 hvargi) annars staðar á en til Cð. 61-62 ef — við: F, A, B, E, G,
 I; um hvat sem þú ert úbirgr Cð. 62 eru: F, A, B, E, G, I; þikkja
 mer Cð. 63-64 verð vinátta þín: F, B; vinátta þín verð (utydeligt)
 Cð; vert vinfengi þitt A, E, G, I. 64 fór — síðan: F; síðan fór
 njáll heim B, Cð; fór njáll heim A, E (heim usæðv. forkortet),

þín ok sona þinna'. fór njáll heim síðan. liðr nú várioit.

65

48. Gunnarr ríðr til þings um sumarit. enn at hans gisti fjölmenni mikit austan af síðu. gunnarr bauð, at þeir gisti þar, er þeir ríði af þingi. þeir kváðuz svá gera mundu — ríða nú til þings. njáll var á þingi ok synir hans. þingit er kyrrt. 5 nú er þar til at taka, at hallgerðr kemr at máli við melkólf þræl 'sendiför hefi ek hugat þjer' segir hón 'þú skalt fara í kirkjubæ'. 'ok hvat 'skal ek þangat?' segir hann. 'þú skalt stela þaðan 'mat á tvá hesta ok hafa smjör ok ost, enn þú 10 'skalt leggja eld í útibúrit: ok munu allir ætla,

G, I. 64-65 liðr nú várioit: F, B, G; liðr nú svá várioit I; ok liðr vorit E; ok liðr nú várioit A; ok liðr nú af vetrinn Cð.

48. 1 ríðr: F, A, B, G, I; reið Cð, E. um sumarit: A, E, G, I; mgl. F, B, Cð. 1-2 enn at hans: F, Cð, G, I; at hans B; en at gunnara A, E. 2 fjölmenni mikit: F, A, B, G, I; mikit fjölmenni Cð; fjölmenne E. 2-3 gunnarr bauð: F, B, Cð; ok bauð hann G, I; ok bauð (med sköðeslós udeladelse af hann eller gunnarr) A, E. 3 gisti þar: F, A, B, E, G, I; ríði þangat Cð. ríði: F, A, B, Cð, E, I; ríði heim G. 4 þeir — þings: A, E (dog þat for svá), G (dog sögðuz þat for kváðuz svá), I (dog kölluðuz þat for kváðuz svá, samt ríða for ríða); mgl. F, B, Cð. 5 var: F, B, Cð, E, G, I; var ok A. þingit er kyrrt: F, A, G; er þingit kyrrt (feilakreuet kyt) E; þingit var kyrrt B, I; þingit var úþinda-laut Cð; hvorpð A, E, G, I tilföie ok er þar ("þa" A) fátt frá at segja. 6 þar til at taka: F, A, G, I; þar til mála at taka B, E; frá því at (utydeligt) segja Cð. at hallgerðr: F, Cð; er hallgerðr B; at hallgerðr at hlíðarenda A, G, I; at hallgerðr er at hlíðar-luða, at hallgerðr E. 7 þræl: F, A, B, Cð, G, I; þræl ok mælti E. hugat þjer: F, B, G; þer hugat A, Cð, E, I. 8 ok: F, B; mgl. A, Cð, E, G, I. 9 stela: F, A, B, E, G, I; hafa Cð. 10 tvá hesta: F, A, B, Cð, G, I; þj hestum E. hafa — ost: F, A, B, G, I; haf smjör ok ost E; hafa mest ost ok smjör Cð. 10-11 þú skalt: F, A, B, E, G, I; mgl. Cð. 11 ok — ætla: F, A, B, E, G, I; mgl. (sikkert ved udeglemmelse) Cð.

‘at af vangeymslu hafi orðit; enn engi mun ætla,
 ‘at stólit hafi verit’. þrællinn mælti ‘vandr hefi
 ‘ek verit, enn aldri hefi ek þjófr verit’. ‘heyr á
 15 ‘endimi’ segir hallgerðr ‘þú gerir þik góðan, þar
 ‘sem þú hefir bæði verit þjófr ok morðingi: ok
 ‘skalt þú eigi þora annat enn fara — ella skal ek
 ‘láta drepa þik’. hann þóttiz vita, at hón myndi
 svá gera, ef hann færi eigi: tók hann um nóttina
 20 tvá hesta ok lagði á ljenur ok fór í kirkjubæ.
 hundrinn gó eigi at hánú ok kenndi hann ok hljóp
 í mót hánú ok ljet vel við hann. síðan fór hann
 til útibúrs ok lauk upp ok klyfjaði þaðan tvá hesta

12 at af — orðit: *F, A, B* (dog "vángæflv" for vangeymslu), *Cð, G, I*; af vangeymslu orðit hafa *E* (noget utydeligt). enn engi mun: *F, A, B, Cð, G, I*; mun (utydeligt) engi *E*. 13 at stólit hafi verit: *F* (dog er for at), *A, B, Cð, E, I*; at stólit muni verit hafa *G*. 13-14 vandr hefi ek: *F, A, B, E, G, I*; lengi hefi ek vandr *Cð*. 14 aldri — verit: *F, B*; þó (skrevet to gange i *A*) hefi ek aldri þjófr verit *A, G*; aldri þjófu *E* (utydeligt); aldri hefi ek stólit *Cð, I*. 14-15 heyr á endimi: *F, Cð*; "heyr endemi" *A og I*, "he (utydeligt) | jz. eðime" *E*, "heyr | oondemi" *G* (hvor der ikke synes at have været plads til á); "heyrðv eðimi" *B*. 15 hallgerðr: *F*; hón *A, B, Cð, E, G, I*; gerir: *F, B, Cð, G, I*; "g'a" (= gera) *A*; segir *E*. 16 hefir bæði verit: *F, B, Cð, G*; hefir verit bæði *A, I*; ert bæði *E*. 17 skalt — annat: *F, A, B, Cð, E*; skaltú (skalt *G*) eigi annat þora *G, I*. fara: *F, A, B, Cð, E*; at fara *G, I*. ella: *F, A, B, Cð, E*; elligar *G* (gar bortrevet), *I*. skal: *A, B, Cð, E, G, I*; man *F*. 19 svá gera: *F, A, B, Cð, E, G*; gera svá *I*. 19-20 tók — tvá: *A, E, G, I*; tók hann tvá *F, B*; tekr nú ser *Cð*. 20 lagði á ljenur: *F, A, B, E, G, I*; leggr reiping á *Cð*. fór: *F, B, Cð, E, G, I*; ferr *A*. 21 hundrinn: *B, E, G, I*; hundr *F, A, Cð*. at hánú: *A, Cð, E, G, I*; mgl. *F, B*. 21-22 kenndi — við hann: *A, E, I* (dog med udeladt ok foran hljóp og med "oooot" for í mót); kenndi hann, hljóp í mót hánú ok fagnaði hánú *G*; kenndi hann ok hljóp í móti hánú *F, B*; ljóp at hánú ok kenndi hana *Cð*. 22 fór: *F, A, B, E, G, I*; ferr *Cð*. 23 útibúrs — upp: *A*; útibúrsins ok lauk upp *E, G*, og vistnok *I* (hvor ok lau er bortrevet); útibúrs *F, B*; útibúrsins *Cð*. tvá hesta: *F, A, E, G, I*; hesta tvá

af mat enn brenndi búrit ok drap hundinn. hann
ferr upp með rangá. þá slitnar skópvengr hans, ²⁵
ok tekr hann knífinn ok gerir at. hánúm liggir
eptir knífrinn ok beltit. hann ferr þar til, er hann
kemr til hlífðarenda. þá saknar hann knífsins ok
þorir eigi aptr at fara — færir nú hallgerði matinn.
hón ljet vel yfir hans ferð. um morgininn, er ³⁰
menn kvámu út í kirkjubæ, sá menn þar skaða
mikinn. var þá sendr maðr til þings at segja
otkatli; því at hann var á þingi. hann varð vel
við skaðann ok kvað þat valdit mundu hafa, at
eldhúsit var áfast útibúrinu: ok ætluðu þat þá allir, ³⁵

B; "a. u. hefta" Cð (*hvor noget synes raderet foran disse ord*). ²⁴ enn
brenndi búrit ok: F, A, B, Cð, E; brenndi búrit en G; oooooúrit
enn I. ²⁵ ferr: A, E, G, I; fór F, B, Cð. þá slitnar: A, G, I; þá
slitnaði Cð, E; ok slitnaði F, B. ²⁶ ok tekr — at: A, G, I; tekr
knífinn ok gerir at E; hann tók knífinn ok gerði at þvenginum Cð;
ok tekr hann kníf ok gerir at F; ok tók hann kníf ok gerði at
ekónum B; — *med hensyn til knífinn jf. 205 18-19*. hánúm liggir:
F, A, B, E; hánúm lá Cð; liggir hánúm G, I. ²⁷ hann ferr: F, B,
Cð, G; ok ferr A, E (*er noget uformeligt*); ok fór (*for r står
her r, som om skriveren havde tænkt på ferr*) I. ²⁷⁻²⁸ þar
— kemr: F, A, B, E, G, I; nú helm Cð. ²⁸⁻²⁹ þá — fara: F,
A, B (*dag hverfa for fara*); hann saknar nú knífsins ok þorir
nú eigi aptr at hverfa at leita Cð; mgl. E, G, I. ²⁹ færir nú:
F, A, Cð; fær nú B; ok færir (*det sidste r feilskrevet som et u*) nú
I; ok færir E, G. matinn: F, A, B, Cð, E; matinn ok s. henni
sína ferð G; matinn ok sagðe henne, hvat hann hafðe gert I.
³⁰ ljet — ferð: A; let vel yfir Cð, E, G, I; lætr vel yfir F, B.
³¹ kvámu: F, A, B, E, G, I; koma Cð. þar: F, A, B, E, G, I;
mgl. Cð. ³² til — segja: F, A, B, Cð, G, I; mgl. E. ³³ því —
þingi: A, E (*dag uden því at*), G, I (*hvor á er udeglemt*); mgl. F,
B, Cð. ³⁴ skaðann: F, A, B, E; skaða sinn Cð, G, I. ok kvað
— hafa: F, B, Cð (*med "ollit" for valdit*); kvað (ok kvað E;
".f." G) þat valda mundo (*i A feilskrevet mun i enden af en linie*) A,
E, G, I. at (*foran eldhúsit*): F, A, E, G, I; er B, Cð. ³⁵ eldhúsit
— útibúrinu: F, A, B, Cð, G, I; útibúrit var áfast eldhúsinu E.
ætluðu: A, B, Cð, E, G, I; "ætl'i" F.

at þat myndi til hafa borit. nú riða menn heim af þingi, ok riðu margir til hlíðarenda. hallgerðr bar mat á borð, ok kom innar ostr ok smjör. gunnarr vissi slíks matar þar ekki ván ok spurði
 40 hallgerði, hvaðan þat kvæmi. 'þaðan sem þú mátt 'vel eta' segir hón 'enda er þat ekki karla at annáz 'um matreiðu'. gunnarr reiddiz ok mælti 'illa er 'þá, ef ek em þjófsnautr' ok lýstr hana kinnhest. hón kvaðz þann hest muna skyldu ok launa, ef
 45 hón mætti. gekk hón þá fram ok hann með henni; ok var þá borit allt af borðinu enn borit innar slátr. ok ætluðu allir, at þat myndi til hafa borit,

36 at þat — borit: *G, I*; at þat mundi til bera *A, E*; *mgf. F, B, Cð*.
 37 þingi: *F, A, B, E, G, I*; þingino *Cð*. ok riðu: *F, B, E*; riðu *Cð*; ok riða *A, G, I*. 38 á borð: *F, B, Cð, E*; innar *G, I*; innar um kveldit *A*. innar: *F, A, B, Cð, E*; fram *G, I*. 39 slíks — ekki: *F* (slíks *feilekrevet* slík), *A, B*; slíks matar ekki þar *G*; "slíks matar ekki slík | matar þar" *I* (*hvor* slík [*feilekrist* for slíks] | matar *vistnok* er det, der bör udgå); ei slíks matar þar *E*; þessa matar ekki *Cð*. spurði: *F, A, Cð, E, G, I*; spyrr *B*. 40 þat kvæmi: *F, A, B, Cð, G, I*; sá matr kæme at *E*. 40-41 'þaðan — hón: *F, A, B, E, I*, (*dog udelades* segir hón i *A, E, I*); 'þaðan' s. hón 'at þú mátt vel eta *Cð*; hón s. 'þaðan sem þú mátt vel eta *G*. 41 karla: *F, A, B, E* (*skrevet* kara), *G, I*; karla hátt *Cð*. 42 gunnarr — mælti: *A, E, G, I*; herfor har *Cð* kvað gunnarr efter þá; *mgf. F, B*. 43 em þjófsnautr: *F, A, B, Cð, G, I*; skal þjófsnautr vera *E*. lýstr hana kinnhest: *F, A, E*; laust hana kinnhest *B*; laust hana kinnhest mikinn *Cð*; sló hana pústr *G, I*. 44 kvaðz: *F, G*; kvaz eller kvez *A, Cð*; kvest *E, I*; letz (*skrevet* létz) *B*. þann — skyldu: *F, A, E*; muna skyldu þann hest *Cð*; þann kinnhest muna skyldu *B, G, I*. 45 gekk hón þá: *F, A, Cð, E, G, I*; ok þá gekk hún *B*. 46 allt: *F, A, B, E, G, I*; *mgf. Cð*. borðinu: *F, A, B, Cð, G, I*; borðum (*hvorefter følger* "ja", men er overstreget) *E*. enn: *F, B, Cð*; ok *A, E, G, I*. 47 slátr: *F, B, Cð*; slátr eitt *A, E*; kjöt *G, I*. ok (*foran* ætluðu): *F, A, B, E, G*; enn *I*; *mgf. Cð*. til hafa borit: *F, G, I*; hafa til borit *A*; hafa til komit *B*; til koma *Cð*; til hafa gengit *E*.

at þá myndi þykkja fengit betr. fara þingmenn nú í braut.

49. Nú er at segja frá skammkatli, at hann riðr at sauðum upp með rangá, ok sjer hann, at glóar nakkvat í götunni, ok hleypr af baki ok tekr upp — ok var þat knífr ok belti. ok þykkiz hann kenna hvártveggja ok ferr í kirkjubæ. otkell er 5 úti staddr ok fagnar hánum vel. skammkell mælti til otkels 'kennir þú nakkvat til gripa þessa?' 'kenni ek víst' segir otkell. 'hverr á?' segir skammkell. 'melkólfr þræll' segir otkell. 'kenna skulu 'þá fleiri' segir skammkell 'enn vit tveir — því at 10 'trúr skal ek þjer í ráðum'. þeir sýndu mörgum

48 þá: *F, B, E, G*; þat *A, I*; gunnari *Cð*. fengit betr: *F, A, B, G*; fengit vera betr *Cð*; betr fengit *I*; fengr betri *E*. fara: *F, A, B, Cð, G, I*; fóro *E*. 48-49 þingmenn — braut: *F, B*; nú þingmenn í brott *Cð, G, I*; nú í brott þingmenn *A*; þingmenn í brutt *E*.

49. 1 at hann: *A, B, Cð, E, G, I*; hann *F*. 2 at sauðum: *F, A, B, E, G, I*; *mgl. Cð*. ok sjer hann: *F, A, B*; ok ser *E, G, I*; hann ser *Cð*. 3 glóar nakkvat: *F, A, B, G, I*; nakkvat glóar *Cð*; glóar *E*. götunni: *F, A, B, Cð, G, I*; götunne fyrri ser *E*. 2-5 ok hleypr — hvártveggja: *A*; ok hleypr af baki ok tekr upp ok þikist kenna, at þar er knífr ok belti þat, er otkell hafði gefit melkólfr *E*; ok hleypr af baki ok tekr upp ok þykkiz kenna hvártveggja, knífinn ok beltit (knífinn ok beltit *mgl. G*) *G, I*; hann sinnr (fann *Cð*) þar kníf ok belti ok þikkiz (*feilskrevet þikiaz í B*) kenna *F, B, Cð*. 5 ok ferr: *A, G, I*; hann fer *E*; hann ferr með *F*; hann ferr með heim *B*; hann ferr heim með *Cð*. 5-6 er — vel: *A* (*dag wrightigt med et forkortet hann for hánum*), *E* (*vel feilskrevet ve*), *G, I*; var úti, er skammkell kom *F, B, Cð*. 6-7 skammkell — otkels: *Cð*; skammkell mælti *A, E, G, I*; hann mælti til otkels *B*; hann mælti til hans *F*. 7 til gripa: *F, A, B, G, I*; gripi *Cð, E*. 8 kenni ek víst: *F, B, E, G, I*; kenni ek *A*; kenna þikkjomk ek *Cð*. segir otkell: *F, B, Cð, E, I*; s. hann *A*; *mgl. G*. á: *F, A, B, E, G, I*; hefir átt *Cð*. 9 þræll: *F, B, G, I*; *mgl. A, Cð, E*. 10 þá — tveir: *F* (*dag uden þá*), *B*; fleiri enn vit' s. skammkell *A*, *E, G, I*; ver fleiri láta' s. skammkell *Cð*. 11 trúr — þjer: *F, A*,

mönnum, ok kenndu þeir allir. þá mælti skammkell 'hvat munt þú nú til ráða taka?' otkell svaraði 'vit skulum fara at finna mörð valgarðsson ok sýna
 15 'hánnum ok vita, hvat hanh leggi til ráðs með okkr'. síðan fóru þeir til hofs ok sýndu merði gripina ok spurðu, ef hann kenndi. hann kvaðz kenna 'eða hvat er at því? þykkiz jer til hlífðarenda eiga 'eptir nökkuru at sjá?' 'vant þykkir oss með slíku
 20 'at fara' segir skammkell 'er slíkir ofeflismenn 'eigu í hlut'. 'svá er víst' segir mörðr 'enn þó 'mun ek vita þá hluti ór hýbýlum gunnars, er

B, E, G, I; ek skal þer trúr Cð. 12 mönnum: F, B, Cð; mgl. A, E, G, I. 12-13 ok — skammkell: F, B; ok kenndu þeir allir. skammkell mælti Cð; ok kenndu allir. þá mælti skammkell G, I; ok kenndu, at sá (skrevet fa) var. þá mælti skammkell A; mgl. E. 13 munt þú: F, A, B, E, G, I; skal Cð. ráða: F, A, B, Cð, E; ráða G, I. otkell svaraði: B; otk. svaraði (eller svarar) E, I; o. s. F, A; otkell mælti Cð; mgl. G. 14 fara at: A, Cð, E, G, I; mgl. F, B. 14-15 sýna — okkr: Cð; bera þetta upp fyrir hann A, G, I (hvor dog fyrir hann er bortrevet på en lille del af i nær); bera upp fyrir honum E; leita ráða við hann F, B. 16 síðan fóru þeir: F, A, B, G, I; þeir fóru þá Cð; þeir fóru E. sýndu merði gripina: F, B; spurðu (urigtigt; måske feilskrift for funðu) mörð ok sýndu hánnum gripina Cð; sýna (sýndu E) merði knifinn (lidit beskadedet i I) A, E, G, I. 17 spurðu: B, Cð, E, G; "íþ" (vistnok at lase som spyrr) F; spyrr A; ooo I. ef hann kenndi: F, B, Cð, G, I; hvort hann kenndi E; ef hann kenni A. 17-18 hann — 'eða: F; hann letz kenna 'eða B, E; mörðr sagðiz kenna 'eða G; mörðr kveðz kenna knifinn 'eða A, I; mgl. Cð (der indskyder s. mörðr efter því?). 18 því: F, B, Cð; slíku A, E (forskrrevet skilky), G, I. þykkiz jer: B, I; eða þikkiz er F, A, E; þikkiz ið Cð, G. 19 eptir — sjá: F, A, B, E, G, I; at sjá eptir nokkoro Cð. oss: F, A, B, Cð, E, I; okkr F, A, B, Cð, G, I; at E. 20-21 slíkir — hlut: F, B, Cð (dog ofsamenn for ofeflismenn); við slíka ofeflismenn er um at elga A, E, G, I. 21-22 þó mun ek vita: F, A, B, Cð, E, I; vita mun ek G. 22 hýbýlum: — "hýbýlī" F, "hýbýlū" A, "hýbýlī" B, "hýbýlom" Cð; "hýbýlī" E, "hýbýlū" G, "hýbýlō"

‘hvárrgi ykkarr mun vita’. ‘gefa vilju vit þjer fje
 ‘til’ segja þeir ‘at þú leitir eptir þessu máli’.
 mörðr svaraði ‘þat fje mun mjer fullkeypt; enn 25
 ‘þó má vera, at ek hættak á’. síðan gáfu þeir
 hánun þrjár merkr silfrs, at hann skyldi vera með
 þeim í ráðagerð ok liðveizlu. hann gaf þat ráð
 til, at konur skyldi fara með smávarning ok gefa
 húsfreyjum ok vita, hverju þeim væri launat ‘því 30
 ‘at allir hafa þat skaplyndi’ segir mörðr ‘at gefa
 ‘þat fyrst upp, er stólit er, ef þat hafa at varð-
 ‘veita. mun hjer ok svá, ef af mannavöldum er.
 ‘skulu þær þá sýna mjer, af hverju gefit er hvargi’.

I. 22-23 er hvárrgi ykkarr: F, A, B, Cð, G, I; at hvorgi ykkars
 E. 23 vilju vit þjer: F, A, G, I; vildim við þer B; “munu þú þá”
 Cð; viljum ver E. 24 segja þeir: — s. þeir F, Cð, I, *ligeledes* G
 (*dog ikke her —*) *men efter mál*; sögðu þeir B; *mgl.* A, E. leitir:
 F, A, Cð, E, G, I; leitaðir B (*í overensstemmelse med vildim,*
note 23). 25 mörðr svaraði: F; mörðr “fj” Cð; mörðr s. B;
 mörðr mælti E, G, I; *mgl.* A. fullkeypt: F (*feilskrevet*), A, B (*1 ude-*
glemt), I; vera fullkeypt Cð, E; verða fullkeypt G. enn: F, A, B, Cð,
 G, I; *mgl.* E. 26 hættak: Cð (“hættak”); líta F, A, B, E (“líta”), G,
 I. 26-27 síðan — hánun: A, G, I; síðann gáfu þeir E; þeir gáfu
 hánun F, B, Cð. 27 silfrs: F, A, B (silfr), Cð (silfr), G, I; *mgl.* E.
 27-28 at hann — liðveizlu: G, I; at hann skyldi vera með þeim í
 liðveizlu E; til þess, at hann væri með þeim í liðveizlu A; til at
 hann yrði viss ok væri í liðveizlu við þá Cð; til at hann væri í
 liðveizlu við þá B; til liðveizlu við þá F. 28-29 ráð til: F, B, Cð;
 til ráðs A, E, G, I. 29 skyldi fara: F, A, B, E, G, I; særi Cð. ok
 gefa: F, A, B, E, G, I; at gefa Cð (*se næst foreg. note*). 30 hverju:
 F, A, B, Cð, G, I; af hverju E. 31 skaplyndi — mörðr: Cð; lyndi
 F, B; skap A, G, I; *mgl.* E. 32 þat fyrst upp: F, B; þat upp fyrst
 A; þat fyrst Cð, G, I; upp fyst E. 32-33 þat — varðveita: F,
 A, B, Cð; þeir hafa þat at varðveita G, I; þær (?) hafa þat at geyma
 E. 33 mun — svá: F, B; mon her ok svá vera Cð; ok svá mun
 her A, E, G, I. 34 skulu þær: F, A, B, I; skolu “þá” G (*kan være*
enten = skulu þær eller = skulu þjer); skulut þer Cð, E. mjer:
 F, A, B, Cð; *mgl.* E, G, I. hvargi: F, A, B, G, I; í hverjom stað

- 35 'vil ek þá vera lauss máls þessa, ef uppvíst verðr'. þessu játuðu þeir. fóru þeir heim síðan. mörðr sendi konur í hjerað, ok váru þær í brautu hálfan mánað. þær kvámu aptr ok höfðu byrðar stórar. mörðr spurði, hvar þeim hefði mest gefit verit.
- 40 þær sögðu, at þeim hefði at hlíðarenda mest gefit verit ok hallgerðr yrði þeim mestr drengr. hann spyr, hvat þeim væri þar gefit. 'ostr' segja þær. hann beiddiz at sjá. þær sýndu hánúm, ok váru þat sneiðir margar. tók hann þær ok varðveitti.

Cð; *mgl. E.* 35 vera — þessa: A, E, G; lauss vera máls þessa B; vera ór lauss þessa máls Cð; lauss máls þessa F; lauss þessa máls I. verðr: F, A, B, E, G, I; verðr, hverir stólit hafa Cð. 36 þessu játuðu þeir: F, B (játuðu *feilskrevet* íatvð); þeir játoðu þessa Cð; sá var skildagi þeirra A; svo var skildagi (*skrevet* skíldf) þeirra E; var þessi skildagi þeirra G, I. fóru — síðan: F, B; ok fóro heim síðan Cð; fóro þeir þá heim. enn I; fóro þeir heim. en E, G; fóro þeir. en A. 37 sendi konur í: F, A, Cð, E, G, I; sendir konurnar um B. 37-38 í — mánað: F, A, B (*dog med á for i*), E, G, I; hálfan mánað í brott Cð. 38 þær kvámu: F, B, Cð; þær kómu þá I; þá kómu þær A, E, G. 39 spurði: A, Cð, E, I; "fþ." F, "fþ." B; s. G. hefði — verit: A, Cð, E, G; hafði mest gefit verit I; hafði mest gefit verit B; væri mest gefit F. 40 sögðu: A, G; s. F, B, E, I; segja Cð. 40-41 at þeim — verit: B, I; at þeim hefði at hlíðarenda mest verit gefit G; er at hlíðarenda væri mest gefit A; at hlíðarenda mest gefit E; at þeim (*verbet er udeglemt*) at hlíðarenda mest F; *mgl. Cð.* 41 hallgerðr — drengr: F, A (*dog beztr for mestr*), B, E, G; hallgerðr hefði þeim mestr drengr vordit I; at (*se næst foreg. note*) hallgerðr hefði þeim mestr drengr orðit Cð. 42 spyr: A; "fþ." (*vistnok nutid*) F og B; spurði Cð, E, G, I. hvat — gefit: F, A, B; hvat þeim hefði þar gefit (verit G) verit (gefit G) G, I; hvat þeim hefði mest verit gefit Cð; af hverju þeim væri þar mest gefit E. 'ostr' segja þær: F (*dog "f." for segja*); þær svöröðu 'ost gaf hón' Cð; þær sögðu ost gefinn B; þær s., at þeim væri þar (*mgl. E*) gefinn ostr E, I; þær sögðu, at þeim hefði þar verit gefinn ostr G; þær (*þæ afileget*) s., at þeim væri þar gefit ostr ok smjör A. 43 beiddiz: A, Cð, G, I; "beiddiz" (*kan være = beiddiz, med ð for dd*) F, "beiddiz" B, "beiddizt" E. hánúm: F, A, B, Cð, E, G; hánúm þá I. 44 þat: F, A, B, Cð, E, G; þar I. tók hann

líðu síðar fór mördur at finna otkel. Það hann, at 45 taka skyldi ostkistu þórgerðar — ok var svá gört. lagði hann þar í niðr sneiðirnar, ok stóðz þat á endum ok ostkistan. sá þeir þá, at þeim hafði heill hleifr gefinn verit. þá mælti mördur 'nú meguð þer sjá, at hallgerðr mun stólit hafa ostinum'. drógu 50 þeir þá öll dæmi saman. sagði mördur þá, at hann þóttiz lauss þessa máls. skildu þeir at því. kolskeggr kom at máli við gunnar ok mælti 'íllt er at segja: alræmt er, at hallgerðr muni 'stólit hafa ok valdit þeim hinum mikla skaða, er 55

þær: F, A, B, E, G, I; hann tók við Cð. 45 fór mördur: F, B; fór hann mördur Cð (*mulig ved skrivefeil*); fór hann E, I; ferr hann A, G. 45-46 það — skyldi: A, I; það hann taka skyldi F; það hann taka B; hann það, að taka skyldi E; það, at taka skyldi G; hann það, at hánúm skyldi færa Cð. 46 þórgerðar: F, A, B, E, G, I; þórgerðar húsfreyjo Cð. ok var svá: F (*dog er var forskrevet*), A, E, G, I; ok svá var B; svá var Cð. 47 lagði — niðr: F, B; hann lagði þar niðr í E; lagði hann þar í A; lagði hann þar niðr G, I; hann lagði þá niðr Cð. 47-48 þat á endum: F, A, B, Cð, E; þetta á endom G; þetta á enda I. 48 sá þeir þá: F, A, B, Cð, G (*hvor der dog måske ikke står så men sjá*), I; sá þeir E. 48-49 þeim — verit: F, B, Cð, E, G, I; heill hleifr hafði þeim verit gefinn A. 49 þá mælti mördur: A, E, G, I; herfor har Cð segir mördur efter næst følgende sjá; mgl. F, B. 50 ostinum: F, A, B, E, G, I; matnom Cð. 50-51 drógu — saman: F, A, B, E; draga þeir (mgl. G) þá öll dæmi saman G, I; draga þeir nú saman allt þetta Cð. 51 sagði mördur þá: F, B; sagði þá mördur E; segir þá mördur A; s. mördur nú Cð; mördur s. þá G, I. 52 þóttiz — máls: F, B, Cð, I; þikkiz lauss þessa máls G; þikiz lauss vera máls þessa A; þóttiz vera laus máls þessa E. at því: F, A, B, E, G, I; nú at því Cð. 53 gunnar: F, A, B, E, G, I; gunnar brópor sinn Cð. mælti: A, Cð, E, G, I; mælti svá B; s. F. 54 at segja: B, E, G; "at .f. (.f. vistnok = segja)" F, I; at spyrja A; um at tala Cð. alræmt: F, A, B, E, G, I; en alræmt Cð. 54-55 muni — skaða: F (*dog med indskudt hón foran valdit, samt uden hinum*), A (*hvor dog ha i hafa er udskattet og vali i "vallidit" temmelig afbleget*), E (*der dog har mun for muni, det sidste a udeglemt i hafa, ollat for valdit, og som*

‘varð í kirkjubæ’. gunnarr kvaðz ætla, at svá myndi vera ‘eða hvat er nú til ráðs?’ kolskeggr svaraði ‘þú munt þykkja skyldastr at bæta fyri konu þinni; ‘ok þykki mjer ráð, at þú farir at finna otkel ok
 60 ‘bjóðir hánum góð boð’. ‘þetta er vel mælt’ segir gunnarr ‘ok skal svá vera’. líttu síðar sendi gunnarr eptir þráni sigfússsyni ok lamba sigurðarsyni, ok kvámu þeir þegar. gunnarr sagði þeim, hvert hann ætlaði. þeir ljetu vel yfir því. gunnarr reið
 65 við hinn tólfta mann í kirkjubæ ok kallaði út otkel. þar var skammkell ok mælti ‘ek skal út ganga

udelader hinum), G (dog mun for muni), I (dog man for muni); hefði stólit ok "vallði" þeim hinom mikla skapa Cð; mani valdið hafa þeim mikla stulð B. 55-56 er — kirkjubæ: F, B, Cð; er í kirkjubæ er vordinn G, I; ór kirkjubæ (bæ næsten helt udslettet) A; "vr. kvv bæ e" E (hvor dog tegnet over e i det overflødige e' er noget utydeligt). 58 kvaðz: F; kvaz eller kvez A; kvez E, G, I; "létz" B, "læz" Cð. ætla — myndi: F, A, E, G; ætla, at svá mundi ok I; þó ætla, at svá mundi B; þó ætla, at satt mundi Cð. 57 ráðs: F, B, G, I; ráða A, Cð, E. svaraði: F; ".f." B; mælti A, Cð, E, G, I. 58 skyldastr: F, B, E; skyldastr til A, Cð, G, I. fyrir konu þinni: F; um alys kono þinnar Cð; fyrir konu "þína" (a forskrevet, vistnok ved at rettes fra i, i det nemlig denne membrans original uden tvivl har haft þinni) B; fyrir konu þína A, E, G, I. 59 ráð: F, A, E, G, I; þat ráð B, Cð. 60 bjóðir: A, B, Cð, E, I; bjóða F; bjóð G. vel: F, A, B, Cð, G, I; allvel E. 61 skal svá: F, A, B, E, G, I; svá skal Cð. sendi: F, A, Cð, E, G, I; sendir B. 63 ok — þegar: F, B; ok kómu þeir þangat Cð; þeir fóro (fara I; kvómu E) þegar (mgl. E, G, I) til hlíðarenda, ok spurði ("fþ" I) þráinn, hvat þeir skyldi A, E, G, I. 63-64 sagði — ætlaði: F (dog ".f." for sagði), B (dog "h" for hvert og ætlar for ætlaði), Cð (dog ".f." for sagði); s. ("fv" E) 'ek ætla at fara í kirkjubæ' A, E; ".f." (alene) G, I. 64 þeir — því: F, B, Cð; þráinn let vel yfir því — því at hann var vinr hallgerðar A, E, G, I. 64-65 gunnarr — mann: F (dog uden hinu), B (dog riðr for reið), Cð; þeir riða (riðu E) xij saman ok koma A, E, G, I. 65 ok kallaði út otkel: F, B; ok kalla út otkel A (dog uden ok), E, G, I; ok kalla o. út Cð. 66 þar var skammkell: F, A, B, G, I; þar var þá skammkell Cð; skammkell var þar E.

‘með þjer, ok mun nú betra at hafa vitsmuni við.
 ‘mynda ek þat vilja at standa þjer þá næst, er
 ‘þú þyrftir mest, sem nú mun vera. þykki mjer
 ‘þat ráð, at þú látir drjúgliga’. síðan gengu þeir 70
 út, otkell ok skammkell, hallkell ok hallbjörn. þeir
 heilsuðu gunnari. hann tók því vel. otkell spyr, hvern hann ætlaði at fara. ‘ekki lengra enn hingat’
 segir gunnarr ‘ok er þat erendi mitt at segja þjer
 ‘um skaða þann hinn mikla ok hinn illa, er hjer 75
 ‘er orðinn, at hann er af völdum konu minnar ok
 ‘þræls þess, er ek keypta at þjer’. ‘slíks var ván’
 segir hallbjörn. gunnarr mælti ‘hjer vil ek bjóða
 ‘fyri góð boð ok bjóða, at hinir beztu menn skipi
 ‘um í hjeraðinu’. skammkell mælti ‘þetta eru 80

67 nú: F, A, B, E, G, I; mgl. Cð. 68 mynda — næst: F, A (*hvor dog næst er temmelig afbleget*), B, E, G, I; ok vilda ek nær standa Cð. 68-69 er — mest: F, A, B; er þú þarft mest E, G, I; ef þú þyrftir (*skrevet þyrft*) slíks við Cð. 69 sem — vera: F, A, Cð, E, G, I; ok sú raun man at verða B. 70 drjúgliga: A, B, Cð, E, G, I; drjúgiga F. 71 út — skammkell: F, A, B, Cð, E, G; otkell ok skammkell út I. hallkell ok hallbjörn: F, A, B, Cð; hallbjörn ok hallkell G, I; ok hallbjörn E. 72 hann — vel: A, E, G; hann tók því I; mgl. F, B, Cð. spyr: A; "fþ" (*vistnok* = spyr) F, B; spurði Cð, E; "fþ. e." I; "f. e." G. 73 hvert: F, A, B, E, G, I; "hv" (*utydligt og synes forskrevet*) Cð. 74 mitt: F, B, G, I; mitt hingat A, Cð, E. 75-76 mikla — hann: G, I; mikla, er her hefir orðitt, at hann B; mikla, er her varð, at hann Cð; illa, at hann A; "jlla at her" E; illa, er hann F. 76-77 ok þræls þess: F, A, B, Cð, G, I; þræls E (*ved udeglemmelse*). 77 at þjer: F, A, B, Cð, G, I; mgl. E. var ván: F, B, E, G, I; var at hánun ván A; (*var udeglemt*) ván at þrælinom Cð. 78 hallbjörn: F, A, B, E, G, I; hallbjörn hinn hvít 'eða annars verra' Cð. bjóða: F, A, B, Cð, E; bjóða þer G, I. 79 ok bjóða: F, E, G, I; ek vil þat bjóða Cð; ok biðja B; mgl. A. 79-80 skipi — hjeraðinu: F, A, B, I; skipi um í heraði G; í "heratign." skipte um E; geri í heraðino Cð. 80 skammkell mælti: F, A, B, E, G, I; herfor har Cð s. skammkell *efter* boð. 80-81 eru áheyrilig: F,

‘áheyrilígg þú ok újafnlígg: þú ert vinsæll af bóndum,
 ‘enn otkell er úvinsæll’. ‘þjóða mun ek’ segir
 gunnarr ‘at gera um sjálfr ok lúka upp þegar ok
 ‘leggja á vináttu mína ok greiða nú allt fjeit, ok
 85 ‘mun ek bæta þjer tvennum bótum’. skammkell
 mælti ‘þenna kost skalt þú eigi þiggja; ok er þat
 ‘grunnúðlígg, ef þú ætlar at selja hánúm sjálf-
 ‘dæmi, þar er þú ættir at taka’. otkell mælti
 ‘eigi vil ek selja þjer sjálfðæmi, gunnarr’. gunnarr
 90 mælti ‘skil ek þjer tillögur manna, nærgi er launat

A, B, E; er áheyrilígg Cð (*dog med følgende újafnlígg*); ero (er G) úheyrilígg G, I. ⁸¹ újafnlígg: F, A, Cð, E, G, I; ekki jafnlígg B. vinsæll: F, A, Cð, E, G; maðr vinsæll B, I. ⁸² enn — úvinsæll: F, A, B, G (*dog uden er*); en hann er óvinsæll Cð; en otkell er ekki vinsæll E; "oooo ecke uífæll" D; mgl. I. ⁸²⁻⁸³ segir gunnarr: Cð, E, G, I, samt D (*der dog sætter disse ord*) efter sjálfr; þá B; mgl. F, A. ⁸³ at — sjálfr: A, Cð, D, E; at ek gera um einn G, I; at gera um F, B. upp þegar: F, A, Cð, D, E, I; upp þegar gjörð-
 inni B; ek upp þegar G. ⁸⁴ leggja — fjeit: F, B; leggja þó á osv. A, D, E; leggja ek á (ek á mgl. G) vináttu mína ok greiða (*skrevet g'ða i G*) ek nú allt felt G, I; gjalda upp allt felt ok leggja á vináttu mína Cð. ok (*foran mun*): F, A, B, Cð, D, E, I; mgl. G. ⁸⁵ þenna — þiggja: F, Cð, D (*dog hlut for kost*); þenna skaltú eigi þiggja A; þenna skaltú ei taka E; þenna kost skal hann eigi þiggja B; þenna skulum ver eigi þiggja G, I. ⁸⁶⁻⁸⁷ ok er — ætlar: A, D (*dog at for ef*), E (*der har "grunnunglígg. attv" for grunnúðlígg, ef þú*), G, I; því at þat er óvitlígg bragð Cð; ok er þat úvirðulígg F, B. ⁸⁷ hánúm: F, A, Cð, D, E, G, I; þer B. ⁸⁸ þar — taka: F, Cð (*sem for er*), D, E (*med udeladelse af þú*), G, I (*med sem for er, samt med udeladelse af þú*); þar sem hann (*if. de foregående varianter*) átti at taka B; mgl. A. ⁸⁸⁻⁸⁹ otkell — -dæmi, gunnarr: F, D, E, G, I (*de tre sidste dog med udeladelse af gunnarr*); þá mælti otkell ‘eigi vil ek, gunnarr, selja þer sjálfðæmi um þetta mál Cð; mgl. A, B. ⁸⁹⁻⁹⁰ gunnarr mælti: F, A, B, Cð, D, E; gunnarr mælti þá I; mgl. G *der indskyder s. hann efter replikken*. ⁹⁰ þjer: F, A, Cð, D, E, G, I; mgl. B. tillögur: F, A, Cð, D, E (*for skrevet i logvr*), G, I; "i lög" (= tillög) B. ⁹⁰⁻⁹¹ nærgi — verðr: F, B; nærgi er ek fæ launat Cð; nær(r) sem þat verðr launat' segir hann A, D, E (*dog er for sem*), G (*dog*

‘verðr; enda dæm þú nú sjálf’. otkell laut at skammkatli ok mælti ‘hverju skal ek nú svara?’ skammkell mælti ‘þetta skalt þú kalla vel boðit ‘enn víkja máli þínu undir gissur hvíta ok geir ‘goða. munu þat þá margir mæla, at þú sjer líkr 95 ‘hallkatli föðurföður þínum, er mestr kappi hefir ‘verit’. otkell mælti ‘vel er þetta boðit, gunnarr; ‘enn þó vil ek, at þú ljáir mjer tómstundar til at ‘finna gissur hvíta ok geir goða’. gunnarr mælti ‘far þú nú með, sem þjer líkar. enn þat munu 100 ‘sumir menn mæla, at þú kunnir eigi at sjá sóma ‘þinn, er þú vill eigi þessa kosti, er ek býð þjer’.

med udeladelse af s. hann), I. ⁹¹ dæm þú nú: F, A, B, D, E; “dæmdu þu nu” G; “dæmþv nu” I; “dæmþv” (uden nú) Cð. sjálf: F, A, B, D, E, I; sjálf’ s. hann G; sjálf, ef þer líkar þá vel’ Cð. ⁹² hverju: F, A, B, Cð, G, I; hversu D, E. ek nú: A, B, Cð, I; nú F, G; ek D, E. ⁹³ skammkell mælti: Cð, G, I; mgl. F, A, B, D, E. þetta — vel: F, A, B, D (dog allvel for vel), E (dog allvel [forskrevet allve] for vel), G; þetta skaltú vel kalla Cð; mæl þú, at þetta se vel I. ⁹⁴ víkja: F, A, B, Cð, G, I; víktú D, E. máli þínu: F, A, B, Cð, E; þíno máli G, I; máli D. ⁹⁴⁻⁹⁵ undir — goða: F (dog med gentagelse af undir foran geir), A, B, D, E; til “gizerar” hvíta ok geirs goða G; til geirs goða ok gizerar hvíta I; undir geir goða ok gizer hvíta Cð. ⁹⁵ munu — mæla: F, A, B, D, E, G, I (G og I dog med udeladelse af þá); ok mon þat þá mælt Cð. ⁹⁵⁻⁹⁶ þú — þínum: F, A, B, D, E, G, I; þer bregði til hallkels föðurföður þíns Cð. ⁹⁶ er: F, B, Cð, D, E, G, I; at A. ⁹⁷ gunnarr: F, A, B, Cð, G, I; mgl. D, E. ⁹⁸ þó: F, A, Cð, D, E, G, I; mgl. B. ljáir — stundar: F, B, Cð; ljáir mer tómstund A, D, E; leggir mer tómstund G, I. til at: F, A, B, D, E, I; at Cð; til, at ek G. ⁹⁹ ok geir goða: A, D (dog med udeladelse af goða), E, G, I; mgl. F, B, Cð. ¹⁰⁰ nú: F, B, Cð, G, I; mgl. A, D, E. þjer líkar: F, B, Cð; þú vill D, E, G, I; þú vill nú A. þat munu: F, A, B, Cð, D, E, G; muno I. ¹⁰¹ sumir menn mæla: A, G, I; mæla sumir menn Cð; menn mæla F, B; margir menn mæla D, E. ¹⁰¹⁻¹⁰² at sjá sóma þinn: F, A, E, G, I; sóma þinn at sjá D; at þiggja sóma þinn B; at þiggja veg þinn eða sóma Cð. ¹⁰² er (foran þú): F, A, Cð, G, I; at D; ef B, E. þessa kosti: F, A, D,

- riðr gunnarr heim. ok er gunnarr var í brautu,
 mælti hallbjörn 'hjer veit ek mestan mannamun:
 105 'gunnarr bauð þjer aldri svá góð boð, at þú vildir
 'þiggja. eða hvat munt þú mega ætla þjer at deila
 'við gunnar illdeildum, þar sem engi er hans
 'jafningi? enn þó er hann svá vel at sjer, at hann
 'mun láta standa boð þessi, þó at þú þiggir síðar.
 110 'þykki mjer ráð, at þú farir at finna gissur hvíta
 'ok geir goða nú þegar'. otkell ljet taka hest
 sinn ok bjó sik at öllu. otkell var ekki glögg-
 skygn. skammkell gekk á leið með otkatli. hann

E, G, I; þenna kost B; þiggja kosti þá Cð. er ek býð þjer: F, Cð; er ek bauð þer B; er ek hefi boðit þer D (dog med sem for er), G, I; er ek hefi boðit A; sem áðr hef eg boðit E. 103 riðr gunnarr heim: F, A, D, E; riðr gunnarr nú heim Cð; riðr gunnarr þá heim B; reið gunnarr þá heim I; mgl. G. ok er gunnarr: F, Cð; ok er hann B; enn er hann A, E (hvor er dog er udeglemt), G, I; enn er gunnarr D. 104 mælti hallbjörn: F, B, D, E; þá mælti hallbjörn hvítu Cð; tók hallbjörn til máls A, G, I. velt ek: F, A, B, Cð (dog med udeladelse af ek), D, E, I; sá ek G. mannamun: F (hvor dog mun er forskrevet mán), A, B, D, E (hvor dog mun er forskrevet muþ), G, I; mon manna orðit Cð. 105-106 aldri — þiggja: G, I; mörg góð boð, en þú vildir engi af taka A; góð boð, en(n) þú vildir engi (engan F) af (mgl. D) taka F, B, D; góð boð, ok vildir þú eingi af taka E; góð boð, en þú vildir ekki (skrevet é) þiggja Cð. 106 hvat — mega: F (dog "mv" for munt þú), A, B, Cð, D, E, G; mantú þurfa at I. 107 við gunnar illdeildum: F, A, B, Cð, D, E; kappl við gunnar G; illyrðum við gunnar I (feilagtigt). sem: A, B, Cð, D, E, G, I; er F. 108 jafningi: F, B, Cð; maki A, D, E, G, I. 109 láta standa: F, A, B, Cð, D, G; standa láta E (hvor láta er tilföiet i margen); standa I (i det láta er udeglemt). 110-111 farir — þegar: F, A, B, Cð (dog med finnr for farir at finna), D (som Cð), E (dog med farir ok finnr for farir at finna); riðir at finna gizur hvíta ok geir goða I; farir nú þegar at finna geir goða ok gizur hvíta G. 112 sinn: F, A, B, Cð, D, E, G; mgl. I. 112-113 otkell var — -skygn: F, A, B, Cð (dog skygn for glöggskygn), D; otkell var ekki glöggskygn. otkell reið af stað (skrevet ft') E; mgl. G, I. 113 gekk: F (skrevet gea), A, B, Cð, E, G, I; gengr D. otkatli: F, A, D, E, G, I; hánun B, Cð. 113-114 hann — otkel: F, A, B;

ræddi við otkel 'undr þótti mjær, er bróðir þinn
'vildi eigi taka af þjer þetta starf. vil ek bjóða ¹¹⁵
'þjer at fara fyrri þik, er ek veit, at þjer þykkir
'mikit fyrri ferðum'. 'þat mun ek þiggja' sagði
otkell 'ok ver þú sem rjettorðastr'. 'svá skal
'vera' segir skammkell. tók skammkell þá við
hestinum ok við klæðum otkels, enn otkell gengr ¹²⁰
heim. hallbjörn var úti ok mælti til otkels 'illt
'er at eiga þræl at engavin. ok munu vjer þessa
'jafnan iðraz, er þú hefir aptr horfit. ok er þat
'úvitrligt bragð at senda hinn lygnasta mann þess
'erendis, er svá mun mega at kveða at líf manna ¹²⁵
'liggi við'. 'hræddr myndir þú verða' segir otkell

hann mælti við otkel *D, E, G, I*; ok mælti við hann *Cð*. ¹¹⁴ þótti: *F, A, Cð, G, I*; þiki *B, D, E*. er (*foran* bróðir): *F, A, B, Cð, E, G*; at *D, I*. ¹¹⁵ vildi — starf: *F, A, B, D, E, G, I*; leysti þik eigi undan ferð þessi *Cð*. vil: *F, A, B, D, E, G, I*; ok vil *Cð*. ¹¹⁶ fara fyrri þik: *F, A, B, D, E, G, I*; taka þetta starf af þer *Cð*. er ek veit, at: *F, A, B* (*veit forskrevet veik*), *D, G, I*; því at ek veit, at *Cð*; er *E*. þjer (*foran* þykkir): *F, A, Cð, D, E, G*; *mgk* (*sikkert ved udeglemmelse*) *B, I*. ¹¹⁷ ferðum: *F, A, B, D, E, G, I*; ferðinni *Cð*. ¹¹⁸ sem rjettorðastr: *F, A, B*; nú sem rettorðastr *Cð*; rettorðr *D, E, G, I*. ¹¹⁹ vera: *F, A, B, Cð, D, G, I*; eg gera *E*. skammkell þá: *B, Cð*; skammkell *F*; hann þá *A*; hann síðan *D, I*; síðan *E, G*. ¹²⁰ hestinum — otkels: *Cð*; hestli otkels ok klæðum hans *A*; hestli hans ok klæðum *F, B, G, I*; klæðum hans ok hestli *E*; hestinum ok klæðunum *D*. gengr: *F, A, D, G, I*; gekk *B, Cð, E*. ¹²¹ var: *F, A, B, Cð, D, E*; er *G, I*. til otkels: *F, A, D, E, G, I*; *mgk*. *B, Cð*. ¹²² enga-: — "eṅga" *F, G*; "eiṅga" *Cð*, "eṭga" *A, I* (*hvor dog tværstregen over 1 er udeglemt*); "énka" *B*; "eṭka" *D*; "eiṅka" *E*. ¹²²⁻¹²³ munu — iðraz: *F, A, B, Cð, E* (*dog þessa for þessa*), *I*; munum jafnan iðrast þess *D*; munto þessa jafnan iðraz *G*. ¹²³ er þú: *F, A, B, Cð, D, G, I*; "attv" (= attú) *E*. er þat: *A, B, Cð, D, E, G, I*; "þ'" (= þer — *formodentlig* feilskrift) *F*. ¹²⁴ lygnasta mann: *F, A, B, E, G, I*; lygnasta þræl *D*; helmskasta mann *Cð*. ¹²⁵ er svá — kveða: *B, Cð*; er svá mun mega kalla *F, A*; er (*at E*) svo má kalla *D, E*; er kalla má svá *G*; at kalla má *I*. ¹²⁶ myndir þú verða: *F, A, B, G, I*; myndir þú þá *D*; myndir þú

‘ef gunnarr hefði á lopti atgeirinn, er þú ert nú
 ‘svá’. ‘eigi veit þat’ segir hallbjörn ‘hverr þá er
 ‘hræddastr; enn þat munt þú eiga til at segja, at
 130 ‘gunnarr mun ekki lengi munda atgeirinum, ef hann
 ‘færir hann á lopt ok sje hann reiðr’. otkell
 mælti ‘hvíkið jer allir nema skammkell’. váru þeir
 þá báðir reiðir.

50. Skammkell kom til mosfells ok hermði
 boð öll fyrri gissuri. ‘svá lítz mjer’ segir gissurr
 ‘sem þetta hafi allvel boðit verit, eða fyrri hví þá
 ‘otkell eigi boð þessi?’ ‘þat var mest í því’ segir
 5 skammkell ‘at allir vildu leita þjer vegs, ok beið
 ‘hann af því þinna atkvæða, ok mun öllum þat

þá vera E; muntú þá frændi Cð. 127 gunnarr — atgeirinn: F, A, B, Cð, D, E; hann (mgl. G) gunnarr hefði atgeirinn á lopti G, I. er: F, A, B, D, E, G, I; ef Cð. 127-128 nú svá: B, Cð; enn svá F; svá enn A, D, E, G, I. 128 veit þat: F, A, Cð, G, I; veit B; veistu D; veistu þat E. segir hallbjörn: sál. (her) Cð, hvorimod B og I *índskyde disse ord foran* enn þat; mgl. F, A, D, E, G. 128-129 hverr — hræddastr: F, A, D, E, G, I; hverir þá eru hræddastir Cð; hverr þá verðr hræddastr B. 130 gunnarr — lengi: F, A, B, D, E, G, I; ekki lengi mon g. Cð. atgeirinum: F, A, B, Cð, D, G, I; atgeirnum at þjer E. 130-131 ef — reiðr: Cð; ef (er F) hann er (verðr I) reiðr F, A, B, D, E, I; ef hann reiðiz G. 132 skammkell: F, A, B, D, E; skammkell einn Cð; skammkell einn. hann er yðvar (röskastr ok tilf. I) öruggastr G, I. 132-133 váru — báðir: A, D, E; váro þá báðir G; váro þá báðir þeir I; ok vóru þeir (þá tilf. B) báðir F, B; ok váru (*forskrævet* $\frac{1}{2}$) þeir þá báðir bræðr Cð.

50. 1 hermði: F, A, Cð, D, E, G, I; hermir B. 2 boð öll: F, A, B, Cð, D, E; öll orðin G, I. lítz: F, B, Cð, D (*utysel.*), E (*utysel.*); virðiz A, G, I. 3 eða fyrri hví: Cð; eða hví F, A, B, E, G, I; *utysel.* D. 4 otkell — þessi: Cð; hann elgi boð þessi F, B; hann elgi þessi boð A, G, I; hann þat elgi D, E. 4-5 segir skammkell: Cð, D, E, G, I; mgl. F, A, B. 5-6 ok beið — því: F, B, G; ok beið af (at D) því D, E, I; í, ok bað hann því Cð; í því at bíða A (*utysel.*). 6 ok — þat: F, A, G, I; ok mon

'bezt gegna'. Þar var skammkell of nóttina. gissurr sendi mann eptir geiri goða, ok kom hann ofan snimma. segir þá gissurr hánú allt, hversu farit var — spurði þá, hversu með skyldi fara. geirr 10 mælti 'svá, sem þú munt áðr ætlat hafa, at gera þat af þessu máli, sem bezt gegnir. nú munu 'vit láta skammkel segja söguna í annat sinn ok 'vita, hversu hánú hermiz'. Þeir gerðu svá. geirr mælti 'rjett munt þú sagt hafa sögu þessa; enn 15 'þó hefi ek þik sjet illmannligstan mann — ok eigi

þat öllum Cð, D (*hvor dog de to første ord ere ulæselige*); enda man öllum þat B; ok mátti þat öllum E (*mindre tydelig*). ⁷ nóttina: A, B, Cð, D, E, G; "þoi. eller þoi." (*i begge tilfælde vistnok forkortelse af nóttina*) F; nótt I. ⁸ sendi: F, B, Cð, D, E, G, I; sender A. ok: F, A, B, Cð, E, G, I; mgl. D. ofan: A, D, E, G, I; þar F, B, Cð. ⁹⁻¹⁰ segir — var: Cð ("f." for segir); sagði gizurr hánú þá vandliga frá málavöxtum þessum I; segir þá gizurr hánú F, A (*noget afbleget*); segir gizurr hánú þá G; gizurr hermir B; mgl. D, E. ¹⁰ spurði — fara: Cð; ok mælti 'hversu skal nú með fara?' F, B; 'eða hversu viltú nú vera láta ~~~~~' s. gizurr A; 'eða hversu viltú með fara?' G, I; 'hversu viltú með fara málum slíkum (þessum E) D, E. ¹⁰⁻¹¹ geirr — hafa: Cð; geirr s. 'svá sem þú hefir áðr ætlat ok ráðit við þik G; 'svá sem þú mant áðr ætlat hafa' s. geirr 'ok ráðit við þik I; 'þat sem þú munt hafa ráðet við þik' s. geirr g. A (*til dels noget afbleget*); 'svá sem þú mant áðr hafa ráðit' s. hann B; 'svá sem þú mant áðr ráðit hafa F; 'þat sem þú munt ráðit hafa D, E. ¹² þessu máli: F, A, B, Cð, G, I; mgl. D, E. ¹²⁻¹³ nú — skammkel: F, G, I; ok (mgl. D) munum vit láta skammkel D, E; nú munu vit skammkel (*skrevet skækell, måske på grund af øieblikkelig misforståelse*) láta B; enn þó mono ver skammkel láta Cð; nú mun ek "la" A (*i hvilken membran her indtræder en lacune*). ¹³ segja söguna: F, B, D, E, G; segja sögo I; herma söguna Cð. ¹⁴ þeir gerðu svá: F, D, G, I; þeir gera nú svá B, Cð; mgl. E. geirr: Cð; gizurr F, B, D (*skrevet gi?*), E (*noget utydel.*), G, I. ¹⁵ 'rjett — hafa: F, B, G; 'rett muntú hafa sagt D, E, I; 'satt mantú segja Cð. ¹⁶ þó — mann: F, B, D; þik hefi eg seð illmannligastan mann E; þó hefi ek set þik illmannligastan mann allra manna G, I; þó hefi ek elgt seð mann illmannliga Cð. elgt: F, B, Cð, E, G, I; mgl. D

‘deilir litr kosti, ef þú gefz vel’. fór skammkell heim ok ríðr fyrst í kirkjubæ ok kallar út otkel. hann fagnar vel skammkatli. skammkell segir hánunum
 20 kveðju gissurar ok geirs ‘enn um málaferli þessi
 ‘þarf ekki at tala hljóðliga — at þat er vili þeira geirs
 ‘goða ok gissurar at sættaz ekki á mál þessi. er
 ‘þat tillaga þeira, at þú farir til hlíðarenda ok
 ‘stefnir hallgerði um stuld enn gunnari um af-
 25 ‘neyzlu’. otkell mælti ‘svá skal með öllu fara,
 ‘sem þeir hafa ráð til gefit’. ‘þeim þótti ok undir
 ‘því mest’ segir skammkell ‘at þú hefðir sem mikil-
 ‘ligast látit; enn ek gerða þik sem mestan mann
 ‘af öllu’. nú segir otkell bræðrum sínum. hall-
 30 björn mælti ‘þetta mun vera hin mesta lygi’. nú

(*máske ved misforståelse af udtrykket*). 17-18 fór — fyrst: F, B, G, I; ferr skammkell þá heim ok kom fyrst Cð; fór skammkell heim D, E. 18-19 ok kallar — hánunum: F, B (dog med udeladelse af hánunum), D, E (dog med kallaði for kallar, samt med udeglemmelse af skammkatli), G (dog med udeladelse af ok, samt med fagnaði for fagnar), I (dog med udeladelse af ok); ok s. otk. Cð. 20 ok geira: F, B, D, E, G, I; hvíta Cð. þessi: F, Cð, D, G, I; mgl. B, E(?). 21 þarf — hljóðliga: F, B; skal tala ekki hljóðliga G, I; skal ek ekki tala hljóðliga D, E; þarf eigi lengi at tala Cð. 21-22 at þat — gissurar: F, B (dog uden goða); er þat vill þeira (mgl. G, I) geirs goða (ok gizurar tilf. E) D, E, G, I; at gizurr vildi ok geilr goði Cð (altsá vildi . . . at sættaz). 22-23 er — þeira: Cð; gaf hann þat til ráðs F, D, E, I; gaf hann þat ráð til G; gaf gizurr þat ráð til B. 23-25 þú — afneyzlu: Cð (der dog ikke har stefnir, men stefndir); farin (farit G) væri (for farin væri har F fram væri höfð) stefnuför ok stefnt gunnari um (fyrir E) afneyzlu fjárens (fjár I) enn (udeglemt i F) hallgerði um (fyri E) stuld F, B, D, E, G, I. 25 otkell mælti: F, B, Cð, D, E; hvorimod G og I indskyde s. otkell — den første efter fara den anden efter gefit. 26 þeim þótti ok: B, I; þótti þeim ok D (næsten udslettet); þeim þótti F, Cð, G; þótte þeim E. 27 segir skammkell: F, B, Cð, G, I; mgl. D, E. 27-28 hefðir — láttit: Cð; hefðir láttit sem drjúgligast (drembilligast F) F, B, G, I; letir sem drjúgligast D, E. 29 af: F, B, G, I; i Cð, D, E. 29-30 nú — lygi: F, B (dog sagði for segir), Cð (dog s. for segir), I (dog s. for segir og

líða stundir þar til er stefnudagar kvámu hinir síðustu til alþingis. otkell kvaddi bræðr sína ok skammkel at ríða til hlíðarenda stefnuför. hallbjörn kvaðz fara mundu enn kvað þá þessar ferðar iðraz mundu 'þá er stundir líða'. nú ríða þeir 35 tólf saman til hlíðarenda. enn er þeir kvámu í túnit, þá var gunnarr úti ok fann eigi fyrr enn þeir kvámu allt at bænum. hann gengr þá eigi inn. otkell lætr þegar dynja stefnuna. enn er þeir höfðu fram flutt stefnuna, þá mælti skamm- 40 kell 'er rjett stefnt, gunnarr bóndi?' 'jer vituð 'slíkt' segir gunnarr 'enn minna skal ek þik á ferð þessa, skammkell, eitthvert sinn ok tillögur þínar'.

sv. for mælti); nú segir (s. E) otkell bræðrum sínum. hallbjörn s. þetta vera mundu hina mestu lygi D, E; *oversprunget* G. 30-31 nú líða: F, G, I; nú líða fram B, D, E; líða nú Cð. 31 til er: F, B, Cð, D, E, I; at G. 31-32 stefnu- — síðustu: F, B, Cð (*dog koma for kvámu*), G, I; stefnudagr kom hinn síðarsti D, E. 32 alþingis: F, B, Cð, G, I; þings D; þings framann E. 32-33 ok — stefnuför: F, D, E (*dog ok for at; jf. G*); ok skammkel til at ríða með ser til hlíðarenda stefnuför B; ok skammkel at ríða til hlíðarenda I; til ferðar ok skammkel — ok ríða til hlíðarenda G; at fara stefnuför til hlíðarenda Cð. 34 kvaðz: F, B; "qz" Cð; kvez D, E, G, I. kvað — ferðar: F, D, E; sagði (s. I) þá þessar ferðar G, I; kvað þá þessar ferðar opt Cð; kvez þó þeirrar ferðar B. 35 'þá — líða': I; 'er stundir líða' F; þá er stundir líða G; þá (*mgl. B*) er stundir líði B, D, E; *mgl. Cð*. 35-36 nú — hlíðarenda: F, B, D, E, G, I; þeir rípu nú til hlíðarenda tólf saman Cð. 36 þeir kvámu: F, B (*dog með udeglemmelse af þeir*), D, E, G, I; þeir kómu heim Cð. 37 þá var: F, B, D, E, G, I; var Cð. 38 bænum: F, B, D (*utydel.*); hánúm Cð, E, G, I. 38-39 gengr — inn: F, B; gekk þá eigi inn G, I; vildi þá eigi inn ganga Cð; gekk þá inn D, E. 39 lætr: F, B, Cð; let D, E, G, I. 39-40 enn — stefnuna: F (*dog flutt fram for fram flutt*), B, Cð; *mgl. D, E, G, I*. 40 þá (*foran mælti*): F, Cð, D, E, G, I; *mgl. B*. 41 er — gunnarr: Cð; hvárt er rett F, B, D, G, I. 41-42 jer vituð slíkt: Cð; þer vituð þat F, D, E; þat vitl þer B, G, I. 42-43 minna — þínar: F; minna skal ek þik

‘þat mun oss ekki saka’ segir skammkell ‘ef at-
 45 ‘geirrinn er eigi á lopti’. gunnarr var hinn reið-
 asti ok gekk inn ok sagði kolskeggi. kolskeggr
 mælti ‘illa var, er vjer várum eigi úti: þeir skyldi
 ‘hafa farit hingat hina mestu sneypu, ef vjer hefðim
 ‘við verit’ gunnarr mælti ‘hvat biðr sinnar stundar,
 50 ‘enn ekki mun þeim för sjá til sæmðar verða’.
 lítlu síðar fór gunnarr at finna njál ok sagði hánun.
 njáll mælti ‘lát þú lítt á þik fá; því at þetta mun
 ‘þjer verða til hinnar mestu sæmðar, áðr þessu
 ‘þingi sje lokit. skulu vjer ok fylgja þjer allir með

á, skammkell, á ferð þessa nökkvat sinni ok tillögur þínar B; muna (*urígtigt for minna*) skal ek þik nakkvað sinn á ferð þessa ok tillögur þínar Cð; minna skal eg þik, skammkell, á ferð þessa ok tillögur þínar E; muna skal ek þer, skammkell, nokkuru sinne atferð þessa ok tillögur D; minna mun þik á ferð þessa, skammkell, (*for de fire sidste ord har I skammkell, á ferð þessa*) nökkuru sinni ok tillögur þínar G, I. 44 oss ekki saka: F (*hvor dog ekki er udeglemt*), B, D, E, G, I; mlk saka ekki Cð. segir skammkell: F, B, Cð, G, I; s. hann D; mgl. E. 44-45 atgeirrinn er eigi: F, B, Cð, G, I; eigi er atgeirrinn D, E. 46 sagði: B; segir Cð; “.f.“ F, D, E, G, I. 46-47 kolskeggr mælti: F, B, D, E, G, I; mgl. Cð. 47 illa var: F, B, I (*dog med udeladelse — rimeligvis udeglemmelse — af var*); alllilla var G; þat var illa Cð, D, E. er (*foran vjer*): F, B, Cð, G, I; at D, E. 48 hafa — sneypu: F, B, G, I; farit hafa hina mestu sneypu D, E; hafa farit hina mestu skömm Cð. 48-49 vjer hefðim við: F, B, G, I; ver hefðum úti D, E; ek hafða (?) við Cð. 49 mælti: F, B, D, E (*hvor dog et overflødigt og utydeligt bogstav er indkommet i enden af en linie foran mælti*), G, I; sv. Cð. 50 för — verða: F, B (*hvor dog sæmðar er forskrevet*); ferð þessi verða til sæmðar Cð; verða ferð sjá til sæmðar G, I; för sjá verða til vegs D, E. 51 at finna — hánun: Cð; ok sagði njáli F, B, D, E, G, I. 52 njáli: F, B, D, E, G, I; hann Cð. þik fá: F, B, G, I; þik fá mál þetta Cð; þer finna D, E. 52-53 því — þjer: F, Cð, D (*dog med udeladt at*), E, G, I; því at þer man þat B (*eller því at þat man þer*). 53 þessu: F, B, D, E, G, I; mgl. Cð. 54 sje: F, B, Cð; er D (*utydel.*), E, G, I. ok fylgja þjer allir: F, B; ok allir fylgja þer Cð, G, I; allir fylgja þer D, E.

‘ráðum ok kappi’. gunnarr þakkaði hánum ok reið 55 heim. otkell ríðr til þings ok bræðr hans ok skammkell.

51. Gunnarr reið til þings ok allir sigfúss-synir — svá njáll ok synir hans. þeir gengu með gunnari allir: ok var þat mælt, at engi flokkur myndi jafn-harðsnúinn þeim. gunnarr gekk einn dag til búðar dalamanna. hrútr var við búð ok höskuldr, 5 ok fögnuðu þeir vel gunnari. gunnarr segir þeim alla sögu um málaferli þessi. ‘hvat leggr njáll til ‘ráðs?’ segir hrútr. gunnarr svaraði ‘hann bað mik ‘finna ykkur bræðr ok segja svá, at eitt ráð myndi ‘hánum um þat sýnaz sem ykkur’. ‘þat vill hann 10

⁵⁰ otkell — hans ok: F, B, D (dog med indskudt með honum efter hans), G og I (begge med reið for ríðr); otkell ríðr heim ok síðan til þings ok bræðr hans ok E; njáll ríðr til þings ok svá otkell ok bræðr hans ok svá Cð.

51. ¹ reið: F, Cð, D, E, G, I; ríðr B. ² svá — hans: Cð; ok njáll ok synir hans E; njáll ok synir hans B, D, G, I; njáll ok hans synir F. þeir: F, B, D, E, G, I; ok Cð. ²⁻³ með gunnari allir: F, B, Cð; allir með gunnari D, E, G, I. ³ þat mælt: F, B, D, E, G; mælt I; þat mál manna Cð. myndi: F, B, D, E; myndi vera Cð; þætti G; þótti I. ⁴ jafn-harðsnúinn: B, Cð, D, E, G, I; ‘íatq harð; íqviq’ F (hvor harðr uden tvivl ikke er andet end en forskellig skrivemåde for harð). einn: F, B, Cð; einn hvern D, E, G, I. ⁵ dalamanna: F, B, Cð, G, I; þeirra dalamanna D, E. við: F, B, Cð, D, E, I; í G. ok höskuldr: F, B, D, E, G, I; ok svá höskuldr Cð. ⁶ fögnuðu — gunnari: F, D, I; fögnodo vel gunnari Cð; fögnuðu þeir gunnari G; fagnað(!) vel þeim g. B; fögnuðu þeim vel E. ⁶⁻⁷ gunnarr — þessi: D, E, G, I; gunnarr (hann Cð) ‘sagði (segir Cð) þeim málaferli þessi öll B, Cð; gunnarr segir þeim nú málavöxt á þessu F. ⁸ ráðs: F, B, D, E, G, I; mgl. Cð. gunnarr svaraði: G (dog s. for svaraði), I (dog sv. for svaraði); mgl. F, B, Cð, D, E. ⁹ segja svá: B (‘fégia s’), ‘f. s’ F (vistnok = segja svá, uagtet den gamle udgave har opfattet det som sagði svá), ‘f. s’ (s utydel.) D; ‘fégia’ G; ‘f.’ Cð, I; sagði svo E. ⁹⁻¹⁰ eitt — ykkur: F, B, D (dog med udeladelse af um þat), E (dog som D), G

‘þá’ segir hrútr ‘at ek kveða upp fyrri venzla sakir, ‘ok skal svá vera. þú skalt skora á hólm gissuri ‘hvíta, ef þeir bjóða þjer eigi sjálfðæmi, enn kolskeggr geiri goða; enn fáz munu menn til at ganga
 15 ‘at móti otkatli ok bræðrum hans: ok höfu vjer ‘nú lið svá mikit allir saman, at þú mátt fram ‘koma slíku sem þú vill’. gunnarr gekk heim til búðar ok sagði njáli. ‘slíks var mjer ván’ sagði njáll. úlfr örgoði varð viss þessar ráðagerðar ok
 20 sagði gissuri. gissurr mælti til otkels ‘hverr lagði þat til ráðs með þjer, at þú skyldir stefna gunn- ‘ari?’ ‘skammkell sagði mjer, at þat væri ráðagerð ‘ykkur geirs goða’ segir otkell. ‘enn hvar er mann-

(dog til for um þat), I (dog med udeladelse af þat, samt med ok for sem); yðr myndl eitt ráð um sýnaz Cð. 12 gissuri: F, B, D, G, I; "gizt." (vistnok accusativ, da dativen neppe vilde være bleven forkortet på denne måde) E; "gitzo: eñ" Cð. 13 ef — sjálfðæmi: F, B, D, E, G, I; mgl. Cð. 13-14 kolskeggr: F, B, D (skrevet .k., men utydel.), E, G, I; kolskeggr bróðir þinn Cð. 14 geiri: — "geri" F, "geir" I; "geir" B, "geir" D (utydel.), "geir" G, i hvilke tre böger geir vistnok er dativ; "geir" (vistnok accusativ) E; "geir" (accusativ) Cð. fáz: F, B, Cð, E, G, I; finnast D (finn utydel.). 15 móti — hans: Cð (formodentlig er her tale om tvekampe); þeim otk. F, B; otk. D, E, G, I. 16 nú: F, Cð, G, I; mgl. B, D, E. 16-17 lið — vill: F (dog "mít" = mant for mátt, samt "fikkv" forskrevet for slíku), B, D (dog ef for sem), E, G (dog fara for koma), I (dog som G); svá lið, at ver megom fram koma allir saman slíku er vjer viljum Cð. 18 búðar: F, B, D, E, G, I; búðar sinnar Cð. 18-19 slíks — njáll: B; mgl. F, Cð, D, E, G, I. 19 varð — ráðagerðar: F, B, D, E; varð varr þessarrar ráðagerðar I; varð varr við þeira ráðagjörð G; var nær (skrevet n) ráðagerð þeira þessa alla Cð (med forstyrret construction, rimeligvis fremkommet af varð varr við osv.). 20 sagði gissuri: B, E; s. gizuri F, D, G, I; segir gitzuri hvíta Cð. til otkels: F, B, D, E, G, I; mgl. Cð (se næst fölg. note). 21 þjer: F, B, D, E, G, I; þer, otkell, Cð. þú skyldir: F, B, D, E, G, I; mgl. Cð. 22-23 þat væri — goða: F, B, D, E, G, I; þit geirr goði legðit þat til ráðs með mer Cð. 23 segir otkell: sðl. (dog ".f." for segir) D, G, I; mgl. F, B, Cð, E. enn: F, Cð, D, G, I; mgl.

‘fýla sú’ segir gissurr ‘er þetta hefir logit?’ ‘hann
 ‘liggr sjúkr heima at búð’ segir otkell. ‘þar er 25
 ‘hann standi aldri upp’ segir gissurr ‘enn nú skulu
 ‘vjer allir ganga at finna gunnar ok bjóða hánnum
 ‘sjálfðæmi; ok veit ek þó eigi, hvárt hann vill þau
 ‘nú taka’. — margir menn mæltu illt við skamm-
 kel, ok lá hann sjúkr um allt þingit. — þeir gissurr 30
 gengu til búðar gunnars. kennd var för þeira, ok
 var sagt gunnari inn í búðina. þeir gengu út allir
 ok fylktu. gissurr hvíti gekk fyrstr. hann mælti,
 er þeir funduz ‘þat er boð vart, gunnarr, at þú

B, E 24 sú: F, B, D, G, I; sú nú Cð, E. 24-25 hann — otkell:
 F, B (dog við for at); hann liggr sjúkr’ s. o. ‘helma í búð sinni’
 Cð; hann liggr sjúkr helma í búð sinne’ s. otkell D; liggr hann
 sjúkr helma í búð’ s. otkell E; liggr hann sjúkr í búð helma’ s.
 otkell G, I. 25-26 þar — gissurr: F, Cð, D; þar er hann skyldi aldri
 upp standa’ s. gizurr I; ok hann standi aldri upp’ s. gizurr B;
 standi hann aldri upp’ s. gizurr G; þar er hann’ s. gizurr ‘ok
 standi aldri upp E. 26 enn: Cð, D, E, G, I; mgl. F, B. 27 allir —
 gunnar: F, B, Cð (dog hitta for finna); ganga allir samt í móts við
 gunnar E; ganga (fara I) til móts við gunnar G, I; ganga til
 búðar gunnars D. hánnum: Cð, D, E, G, I; mgl. F, B. 28 sjálf-
 dæmi: F, B, Cð, D, E, G; sjálfðæmit I. 28-29 þó — taka: F, B, E
 (dog upp for nú); þó nú eigi, hvárt hann vill þat taka Cð; eigi nú
 þó (for nú þó har I þó nú), hvárt hann vill taka G, I; eigi, hvort
 hann mun nú vilja eða ekki D. 30 margir menn mæltu: F, B, D;
 margir mæltu Cð; margr maðr mælti E, G; margr mælti I. illt:
 sál. alle (F, B, Cð, D, E, G, I). Den gamle udgave har forandret
 dette illt til illa. 30-31 gissurr — búðar: F, B, D; gizurr ganga
 (gengu E) til búðar þeira E, G, I; geirr goði ok glizorr hvíti
 gengu nú til búðar Cð. 31 var för: F, B, Cð, D, E; var ferð I;
 varð ferð G. 31-32 ok var: F, B, D, G, I; ok Cð; var E. 32 þeir
 gengu: F, B, Cð; gengu þeir D, E, G, I. 33 fylktu: F, Cð, E (for-
 skrevet fýgtv), G, I; “fýktv” (neppe at henføre til verbet fýkkja,
 men er snarere = fylktu ved bogstavomsætning) B; fylgdu gizuri
 inn í búðena D. gissurr — fyrstr: F, B, Cð (dog fyrst for fyrstr),
 E (dog med — to gange skrevet — hinn foran hvíti), G, I; mgl. D (jf.
 næst foreg. variant). 33-34 hann — funduz: B; hann mælti Cð;

- 35 'dæmir sjálfr málit ykkart otkels'. 'fjarri mun þat
'þá þínu ráði' segir gunnarr 'er mjer var stefnt'.
'eigi rjeð ek því' segir gissurr 'ok hvárrgi okk-
'arr geirs'. 'þá munt þú vilja synja þess með
'skynsemð' segir gunnarr. 'hvers beiðiz þú um?'
40 segir gissurr. 'þess, at þú vinnir eið' segir gunnarr.
'þat vil ek gera' segir gissurr 'ef þú vill þiggja
'sjálfðæmit?' 'þat bauð ek fyrri stundu' segir gunnarr
'enn nú þykki mjer um meira at dæma'. njáll
mælti 'eigi er at níta sjálfðæminu: þess at meiri
45 'sæmðar er fyrri vert, er meira er málit'. gunnarr
mælti 'gera mun ek til skaps vina minna at dæma

síðan (þá *I*) mælti hann *F, D, E, G, I*. 34-35 gunnarr — otkels: *Cð*; attú, gunnarr, dæmir mál ykkur otkels *B*; s (sagði *D*) gizurr 'at þú, gunnarr, dæmir sjálfr (mgl. *F, D, E*) þetta mál *F, D, E, G, I*. 35-36 mun — ráði: *F, Cð*; mun þat ganga þínu ráði þá *G, I*; mun þat þá þínu skape *D, E*; myndi þat þá þínu skapi eða ráði *B*. 36 segir gunnarr: sðl. her *Cð, D, E*; medens *F, B, G, I* satte disse ord efter stefnt. 37-38 hvárgi okkarr geirs: *B* (okkarr skrevet okkar), *D* (okkarr skrevet ock'), *G* ("ockar"), *I* ("okkar"); hvárrgi okkars geirs *F, E* (lítt utydel.); eigi geirr goði *Cð*. 38-39 þá — skynsemð: *Cð* (hvor dog þess ser ud som et forkortet þat), *I* (dog skynsemi for skynsemð); þá mantú synja þess vilja með skynsemi *B*: þá muntú synja þess með skynsemð *F*; þá muntú vilja synja með skynsemð *G*; "m | skynfe" ~ *D*; með skynsemð muntú vilja synja þess þá *E*. 39 segir gunnarr: *Cð, D (?)*, *E, G, I*; mgl. *F, B*. 'hvers — um?': *Cð*; 'hvers beiðiz þú?' *B, E, G, I*; 'hvers beiðir þú?' *F*; synes at mangle i *D*. 40 'þess — gunnarr: *F* (hvor vinnir dog er forskrevet við), *B, Cð, G, I*; 'þess' s. gunnarr 'attú vinnir (noget utydel.) eið' *E*; synes at mangle i *D*. 41 'þat — gera' *F, B, E, G*; 'þat vil ek' *I*; 'þat mon ek gera' *Cð*; ulæseligt i *D*. 41-42 þiggja sjálfðæmit: *F* (hvor þiggja dog er forskrevet þikia), *B, G, I*; sjálfðæmið þiggja *D* (utydel.); þiggja sjálfðæmi *E*; þá taka sjálfðæmit *Cð*. 43 'enn nú: *B, E, G, I*; "en" || ooo *Cð*; "en" (vistnok ved forglemmelse) *F*; ~ *D*. 44 níta: *F, B, E, I*; neita *D, G*. sjálfðæminu: *F, B, E, G, I*; sjálfðæmi *D*. þess at: *D, E (?)*, *G, I*; þess *F*; enn þess *B*. 45 fyrri: *F, B, E (?)*, *G*; mgl. *D, I*. er (foran meira): *F, B, E, I*; sem *D*; udeglæmt i *G*. 45-47 gunnarr — mállit: *F, B, D, G, I*; mgl. her *E* som

‘málit. enn þat ræð ek otkatli, at ekki geri hann
 ‘til saka við mik síðan’. þá var sent eptir höskuldi
 ok hrúti, ok kvámu þeir þangat til. vann þá giss-
 urr eið ok geirr goði. enn gunnarr gerði gerðina 50
 ok rjeðz við engan mann um, ok síðan sagði hann
 upp gerðina. ‘þat er gerð mín’ sagði hann ‘at ek
 ‘geri verð húss ok matar þess er inni var. enn
 ‘fyri þrælinn vil ek þjer ekki bæta, þar er þú
 ‘leyndir annmarka á hánun. geri ek hann þjer 55
 ‘til handa, otkell; því at þar eru eyru sæmst sem
 ‘óxu. met ek svá, sem jer hafið stefnt mjer til
 ‘háðungar; ok fyri þat dæmi ek eigi minna til

indskyder s. gunnarr efter otkatli samt (med en meget afbleget skrift, hvorfor læsningen til dels er usikker) efter mik ordene ef ek geri þat til skaps vina minna at dæma mállit. 47 otkatli: F, B, D, E, I; þer, otkell, G. 47-48 ekki — síðan: B; hann geri ekki til saka við mik D, E; gera ekki til saka við mik síðan F, I; þú gerir ekki til saka við mik síðan G. 48 þá: F, B, G, I; síðan D, E. 48-49 höskuldi ok hrúti: F, B, G, I; rútti ok höskuldi D, E. 49 ok (foran kvámu): F, B, E, G, I; mgl. D. þangat til: F, B; þangat D(?), E, G, I. 49-50 vann þá gissurr: F; vannu gizurr þá G, I; vannu gizurr B; ok vannu gizurr D, E (utydel.). 50 enn (foran gunnarr): F, B, D, E; mgl. G, I. gerði gerðina: F, B, G, I; dæmði mállit D, E. 51 ok (foran rjeðz): F, B, G, I; hann D; gunnarr E. mann um: F, B, G, I; mann um gerðina D; um gerðina E. ok síðan: F, B, G, I; enn síðan D, E. 52 upp gerðina: F (der her skriver op for upp), B, D, E; upp G, I. 53 húss — inni: F, G (dog hússins for húss), I, húss þess ok matar, er (lítt beskadiget) inni B; hússins (húss E) ok matar, er í D, E (utydel.). 54 vil — bæta: F, B (hvor dog þrælinn er forskrevet þræli); vil ek ekki bæta E, G, I; bæti ek ekki D. 55-56 geri — handa: D, E (utydel.). I; geri ek þer hann til handa G; enn ek geri hann þer til handa B; en ek geri hann til handa þer F. 56 otkell: I; mgl. F, B, D, E, G. því at: F, B, E, G, I; því D. sem (foran óxu): F, B, G, I; er D, E. 57 svá: F, B, D, E; svá með mer G, I. 57-58 mjer til háðungar: F (háðungar forskrevet havng), B, G, I; til háðungar mer. D, E (meget utydel.). 58 fyri þat: D, E(?), G, I; fyri því F, B. 58-59 eigi — mjer: F, B (dog med indskudt fe efter minna), D, E (utydel.), G; mer til

‘handa mjer, enn vert er þetta fje, húsit ok
 60 þat er inni brann. enn ef yðr þykkir betra, at
 ‘vjer sjem úsáttir, þá læt ek þess enn kost. enn
 ‘gört hefi ek þá enn eitt ráð fyrri mjer, ok skal
 ‘þat þá fram koma’. gissurr svarar ‘þat vilju vjer,
 ‘at þú gjaldir ekki fje; enn þess beiðu vjer, at
 65 ‘þú sjer vinr otkels’. ‘þat skal verða aldri’ segir
 gunnarr ‘meðan ek lifi — ok mun hann hafa vin-
 ‘áttu skammkels: þeiri hefir hann lengi hlítt’.
 gissurr svarar ‘þó vilju vjer nú lúka málinu, þó
 ‘at þú ráðir einn skildaganum’. váru þá hand-

handa eigi minna *I*. 59-60 vert — brann: *F, B* (*dog med udeladelse af fje*); vert var húsit ok þat er inni var *G*; vert er þetta hús ok þat er inni var *I*; húsit var vert ok þat sem (er *E*) inne var *D, E* (*utydel.*). 60 yðr: *F, B, E(?)*, *I*; ykkir *D* (*utydel.*), *G*. betra: *F, B, I*; betr *D* (“beí” — *tegnet over i mindre tydeligt*), *E* (*synes skrevet betvr*), *G*. 61 læt — kost: *F, G* (*dog kosti for kost*), *I*; ooooo||kost *A*; læt ek þess kost *D*; læt eg enn þess kost *E* (*utydel.*); er þess enn kost *B*. 62 þá enn eitt: *F, A*; enn þá eitt *B*; þá eitt hvert *E* (eitt hvert *meget utydel.*), *G, I*; þat (*forkortet*) eitt hvert *D*. 62-63 ok skal — koma: *F, B*; s. hann ‘ok skal þat þá fram koma *A* (*tíl dels afbleget*), *D* (*mindre tydel.*), *E* (*utydel.*); ok skal þat þá fram koma’ s. hann *G, I*. 63 svarar: — “á.” *B*; “f.” *F, A, G*; mælti *D, E, I*. 64 ekki fje: *D, E*; fe ekki *A* (*stærkt afbleget, især ekki*); ekki *B, G, I*; otk. *F* (*urigtigt*). þess beiðu vjer: *A, B*; þess beiðu ver í mót *F*; þess beiðumz ver *D, E* (*utydel.*); þess (*agl. I*) blðjom ver *G, I*. 65 vinr otkels: *F, A, D, E, G, I*; otkels vin *B*. verða: *F, A* (*afbleget*), *B, D, G, I*; vera (*utydel.*) *E*. 65-66 segir gunnarr: *A, B, D, E, I*; *agl. F, G*. 66 ok mun: *F, A, B, E, G, I*; mun *D*. 67 þeiri — lengi: *F, A, B, G, I*; hann hefir leingi þeim (*forkortet* — *formodentlig feilskrift*) *D*; hann hefir þeirri leingi *E*. 68 gissurr svarar: *D* (*verbet er skrevet fú. — tegnet over u ikke tydeligt*), *E* (*verbet, som det synes, skrevet sli.*); gissurr s. *F* (*der dog, ved feilskrift, har gunnarr for gissurr*), *A, B, G*; hvorimod *I* har s. gizzurr efter málinu. þó — lúka: *F, A* (*noget afbleget*), *B*; þó viljum ver lúka *G, I*; lúka viljum ver *D, E*. 69 skildaganum: *F, A* (*noget afbleget*), *D* (*temmelig utydel.*), *E, G, I*; skildögum *B*

salaðar þessar sættir allar. gunnarr mælti til ot- 70
kels 'ráðligra er þjer at fara til frænda þinna
'enn ef þú vill vera þar í sveit, þá ger þú ekki
'til saka við mik'. gissurr mælti 'þetta er heil-
'ræði, ok skal hann svá gera'. gunnarr hafði mikla
sæmð af málinu. riðu menn síðan heim af þingi. 75
sitr nú gunnarr í búi sínu. ok er nú kyrrt
um hríð.

52. Rúnólfr hjet maðr, sonr úlfs örgoða.
hann bjó í dal fyrir austan markarfljót. hann gisti
otkel, er hann reið af þingi. otkell gaf hánnum
uxa alsvartan níu vetra gamlan. rúnólfr þakkaði
hánnum gjöfina ok bauð hánnum heim þá er hann 5
vildi fara; ok stóð þetta heimboð nakkvart skeið
svá at hann fór eigi. rúnólfr sendi hánnum opt
menn ok minnti á, at hann⁷ skyldi fara; ok hjet
hann jafnan ferðinni. otkell átti hesta tvá bleikál.

⁷⁰ þessar sættir allar: F, A, B, G, I; allar sættir D og E (begge utydel.).

⁷² mælti 'þetta er: F, B, D, E (dog eru for er), G, I; kvað þat vera A. ⁷⁴ hann svá gera: F, A (til dels afbleget), B, G, I; svá vera D, E. mikla: F, A, D, E (utydel.), G, I; hina mestu B.

⁷⁵ málinu: F, A, B, D, G, I; málunum E. riðu: F, A, G, I; riða B, D, E. síðan: F, A (noget afbleget), B, D, E, I; nú G. þingi: F, A, B, E, G, I; "þīgīn" eller "þīgīn" D. ⁷⁶ sitr — sínu: F, B; sitr (ok sitr E) gunnarr nú í búi sínu D (til dels utydel.), E, I; sitr gunnarr þá í búi sínu A; sat g. nú um kurt (sál) í búino G. ok er nú: F, A, B; ok er D(?), E, I; er nú G.

52. ² í dal — markarfljót: F, A (noget afbleget), B; fyrir austan markarfljót í dal I; fyrir austan markarfljót D, E, G. ⁴ alsvartan: F, A, D, E, G, I; mgl. B. ⁵ heim: F, A, B, G, I; heim til sín D, E. ⁶ fara: F, A, B, D, E, G; farit hafa I. nakkvart skeið: F, A, B, I; nökkura hríð G; um hríð D, E. ⁸ menn: F, A, D, E, G, I; orð B. ok minnti á: F, A (til dels afbleget), B, D (temmelig utydel.), E; ok minnti hann á I; mgl. G. ⁹ hesta tvá: F, A, B, I; Ij hesta D, E, G.

10 ótta. þeir váru beztir hestar at reið í hjeraðinu — ok svá elskr hvárr at öðrum, at hvárr rann eptir öðrum. austmaðr var á vist með otkatli, er auðúlfr hjet. hann lagði hug á signýju dóttur otkels. auðúlfr var mikill maðr vexti ok styrkr.

53. Þat var um várit, at otkell mælti, at þeir myndi riða austr í dal at heimboði; ok ljetu allir vel yfir því. skammkell var í för með otkatli ok bræðr hans tveir, auðúlfr ok þrír menn aðrir.

5 otkell reið hinum bleikálótta hesti, enn annarr rann hjá lauss. stefna þeir austr til markarfljóts. hleypir hann nú fyrir otkell. æraz nú báðir hestarnir ok hlaupa af leiðinni upp til fljótshlíðar. ferr otkell nú meira enn hann vildi. gunnarr hafði

¹⁰ hestar at reið: *F*; reiðhestar *A, B, D, E, G, I*; ¹¹⁻¹² svá — eptir öðrum: *F* (*hvor dog s er udeladt i elskr*), *A* (*til dels noget afbleget*), *B* (*dog elskir for elskr*); svo elskr hvorr at öðrum (*hvor svo kan tages i betydningen desuden*) *D, E*; elskr (*skrevet elskvr i I*) hvárr at öðrum *G, I*. ¹³ hug: *F, A, D, E, G, I*; huga *B*. ¹⁴ mikill — styrkr: *F, A* (*hvor dog maðr er ulæseligt og styrkr udslettet*), *B* (*hvor dog mikill er udeglemt*), *D, G, I* (*de tre sidst nævnte have sterkr for styrkr*); mikill maðr ok sterkr *E*.

53. ¹ várit: *F, A, B, G, I*; sumarit *D* (*meget utydel.*), *E*. ² at heimboði: *F, A, B, D, E*; mgl. *G, I*. ³ för: *F, A, B*; ferð *D* (*utydel.*), *E*; ferð þessi *G, I*. ⁴ hans: *F, B, D, E, G, I*; mgl. *A*. ok þrír: *F, A (?)*, *B, E*; ok lj *D* (*utydel.*), *G*; austmaðr ok tveir *I*. ⁵ reið: *F, B, E, G, I*; riðr *A, D*. hesti: *F, A* (?) — kun "hef" er tydeligt), *B, E, G, I*; hestinum *D* (*utydel.*). ⁶ rann: *F, A, B, G, I*; rennr *D* (*noget utydel.*), *E*. þeir: *F, A, D* (*meget utydel.*), *E, G, I*; þeir nú *B*. ⁷ hleypir — otkell: *F, B*; hleypir hann mikinn (*forkortet*) fyrir otkell *G, I*; (ok tilf.) *E* hleyper otkell fyrir *A, D, E*. ⁷⁻⁸ æraz — hestarnir: *A* (*-ðir næsten ganske udslettet*), *D, E, G, I*; æraz (æðuz *B*) nú hestarnir báðir *F, B*. ⁸ hlaupa — upp: *F* (*der dog har hleypa for hlaupa*), *A, B, G, I*; hlaupa upp af leiðinne *D, E*. ferr: *F, A, B, E, G, I*; fór *D*. ⁹ nú (*foran meira*): *F, A, B, I*; mgl. *D, E, G*.

farit heiman einn samt af bæ sínum ok hafði 10
 kornkippu í annarri hendi enn handöxi í annarri.
 hann gengr á sáðland sitt ok sár þar niðr korninu
 ok lagði guðvefjarskikkju sína niðr hjá sjer ok
 öxina ok sár nú korninu um hrið. nú er at segja
 frá otkatli, at hann ríðr meira enn hann vildi. 15
 hann hefir spora á fótum ok hleypir neðan um
 sáðlandit, ok sjer hvárrgi þeira gunnars annan. ok
 í því er gunnarr stendr upp, ríðr otkell á hann
 ofan ok rekr sporann við eyra gunnari, ok rístr
 hann mikla ristú, ok blæðir þegar mjök. þar riðu 20
 þá fjelagar otkels. 'allir meguð jer sjá' segir gunn-

¹⁰ farit — samt: F; farit einn samt helman B; farit einn saman helman A, G; farit einn samt E; farit einn saman I; einn saman farið D. ¹¹ kornkippu: F, A, B, E, G, I; "koī kōpv" D (= kornskreppu). annarri — annarri: G, I; annarri hendi en í annarri handöxi A, E (*dog öxi for handöxi*); hendi enn í annarri hendi öxi D; hendi en í annarri hendi handöxi F, B. ¹² hann: F, A, D, E, G, I; ok B. sáðland sitt: F, A, B, G, I; sáðlandit D, E (*it utydel.*). sár: F, A (*lidit utydel.*), B, G, I; "fær" D; "fær" E (*mindre tydel.*). ¹²⁻¹⁴ þar — hrið: F, B; þar niðr korninu ok lagði af ser guðvefjarskikkju ok (?) ~~~~~ niðr exina hjá ser ok sár nú "kornininu" (*sål. som det synes*) um hrið A (*hvor, foruden de anforte utydeligheder, følgende er mere eller mindre afbleget [skönt læsningen vistnok er sikker]: or på det første sted; af ser, især i og r; fj; det hele skikkju; hj; og endelig um [skrevet v], der næsten er helt udsløttet*); þar niðr kornino (korni G) um hrið G, I; korninu D ("koī" — utydel.), E ("koīninu" — noget utydel., især ko). ¹⁴ nú: F, A, B, E, G, I; þat(?) D. ¹⁶ neðan: F, A, B, D, E; norðan G, I. ¹⁷ gunnars: A, D, E, G, I; mgl. F, B. ¹⁸ ríðr: sål. alle (F, A, B, D, E, G, I); men G tilføier foran dette ord over linien ok í því, da skriveren havde glemt ordene ok í því er. ¹⁹ gunnari: F, A, B; hánú D (*utydel.*), E, G, I. ²⁰ hann (*foran mikla*): A (*utydel.*), D, E, G, I; mgl. F, B. ristú: F, A (*hvor dog kun tu er nogenlunde synligt*), B, D, I; rispú E, G. blæðir: F, B; blæddi A(?), D (*utydel.*), E, G, I. þegar: F, A (*temmelig afbleget*), D (*utydel.*), E, G, I; mgl. B. ²⁰⁻²¹ þar riðu þá: A, B, G, I; "þr" riðu "þr" F (*for skrevet, vistnok for þar riðu þá*); þá riðu at D, E. ²¹ fjelagar:

arr 'at þú hefir blóðgat mik — ok er slíkt úsæmi-
 'liga farit: hefir þú stefnt mjer fyrst, enn nú treðr
 'þú mik undir fótum ok ríðr á mik'. skammkell
 25 mælti. 'vel er við orðit, húandi; enn hvergi vart
 'þú úreiðuligri á þinginu þá er þú tókt sjálfðæmit
 'ok þú hjelt á atgeirinum'. gunnarr mælti 'þá er
 'vit finnumz næst, skalt þú sjá atgeirinn'. síðan
 skilja þeir at því. skammkell æpti upp ok mælti
 30 'hárt ríðið jer, sveinar'. gunnarr gekk heim ok
 gat fyrir engum manni um — ok ætluðu engir,

F, A (utydel.), B, D, E; föronautar G, I. meguð jer sjá: F, B, G; ~~~| þat (forkortet — ligner dog mere et forkortet hann — den nederste del er udslettet) sjá A; mego þat sjá D, I; megu sjá þat E. 21-22 segir gunnarr: sðk. (her) F, A, B, D, G, I; hvorimod E indskyder disse ord efter blóðgat mik. 22 þú hefir: F, A, B, D, E, I; hefir G. 23 farit: F, A, B; gert D, E, G, I. hefir þú: F, B, D, E; þú hefir G, I; A er ulæselig fra farit til mjer, begge ord exclusive, men synes at indeholde noget mere end de andre böger. 23-24 nú treðr þú mik: F, B, D, E; ooo || "þu mik" C₇; treðr mik nú A (hvor mik nú er noget afbleget), G, I. 24 á mik: F, A, B, C₇, E (utydel.), G, I; á mik ofan D. 25 húandi: B ("bundi"), C₇ ("buanði"); mgl. F, A (der i øvrigt her er meget utydel.). D, E, G, I; enn: F, B, D (e utydel.), E; s. hann 'en C₇; mgl. G, I; ~~~ A. 26 á þinginu: F, B; á þingi A, D (utydel.), E, G, I; um sumarit á alþingi C₇. 26-27 þá er þú — atgeirinum: B; er þú helt á atgeirinum F, A (hvor dog kun "er þu" og "ellt" er tydeligt), D (atgeirinum utydel.), E, G, I; er þú tvíhendir atgeirinn C₇. 27 þá er: F, A, B, C₇, D, E, I; mgl. G. 28 næst: F, B, D, E, G, I; næst, skammkell, A, C₇. 29 skilja: F, A, D, E, G, I; skildu B, C₇. at því: F, B, C₇, D, E, G; talit at því slinn I; mgl. A. æpti — mælti: F, C₇, I; mælti ok æpti upp B, G; mælti A, D, E. 30 hart: F, A, B, C₇, G, I; of hart D, E. jer, sveinar: F, B, D, E, G, I; A ulæselig; "þ" nu fued sua skamm" (afstanden mellem f og k er her usædvanlig stor, og det sidste ord er i det hele taget usikkert) C₇. 31 fyrir — um: F, A, B, I; fyrir öngum um fyrir öngum manni G (forvirret); fyrir öngum um þetta C₇; um fyrir öngum manni D, E. 31-32 ok ætluðu — vera: F; ok ætluðu öngvir, at af mannavöldum (ved forglemmelse har membranen kun "vô" for völdum) myndi þetta vera B; ok ætluðu

at þetta myndi af mannavöldum vera. einu hverju sinni var þat, at hann sagði kolskeggi bróður sínum. kolskeggr mælti 'þetta skalt þú segja fleirum mönn-
'um, at eigi sje þat mælt, at þú gefir dauðum sök; 35
'því at þrætt mun vera í móti, ef eigi vitu vitni
'áðr, hvat jer hafið saman átt'. gunnarr sagði ná-
búum sínum, ok var lítil orðræða á fyrst. otkell
kemr austr í dal, ok er þar við þeim vel tekit —
ok sitja þar viku. otkell sagði rúnólfi allt, hversu 40

engir, at þetta munde af mannavöldum orðit hafa *A* (*afbleget og utydel.*, især: engir, der er så godt som udslettet; den første vocal i völdum; samt hafa, navnlig slutningen); ok ætloðu engir, at af mannavöldum mundi vorðit hafa *E, I*; ok ætluðu öngvir, af mannavöldum mundi vera *D* (*hvor ok, de to sidste vocaler i ætluðu, samt a i af er utydeligt*); ok ætluðu (*synes skrevet etlapu*) allir, at þetta mundi ekki af mannavöldum vera *Cγ* (*hvor følgende steder ere utydelige*: 'i "all'" [= aller eller allir], at, m̄ i "m̄ðr" [= myndi eller mundi], samt det første v og ðv̄ i "vavllðv̄" [= völdum]); mgl. *G.* 32 einu hverju: *F, A* (*hvor dog einu er udslettet og hverju til dels afbleget*), *B, D, E*; einu *G, I*; eitt hvert *Cγ*. 33 hann: *F, A, B, D(?)*, *E, G, I*; gunnarr *Cγ*. bróður sínum: *F, A, B, Cγ, G*; bróður sínum þetta *I*; þetta *D, E*. 34 kolskeggr: *F, B, D, E, G, I*; hann *A(?)*, *Cγ*. skalt þú: *F, A, Cγ, D, E, G, I*; skulum vit *B*. 35 elgi — gefir: *F, A* (*afbleget og til dels utydel.*), *B, Cγ, D, E, I* (*dog med udeladelse af þat*); eigi gefi *G*. 36 þrætt — móti: *F, A* (*til dels utydel.*); þrætt mun í (*á B*) móti (*mót Cγ*) *B, Cγ, D, E*; í móti (*mót I*) mun mælt *G, I*. 36-37 elgi — áðr: *F, A* (*til dels noget afbleget*), *B*; elgi vitu vitni *E, G, I*; "e viti" *D* (*feilskrevet*); öngir vitu áðr *Cγ*. 37 saman átt: *F, A* (*átt noget afbleget*), *B, D* (*beskadtiget og utydel.*), *E, G*; áðr saman átt *I*; "v̄ | azzl'" (*de tre sidste bogstaver utydelige og usikre*) *Cγ*. 37-38 nábum: *F, A* (*noget afbleget*), *Cγ* (*til dels meget utydel.*), *G, I*; "nv b̄v̄" *B* (= nú b̄um, dog muligvis en forvanskning af nábum); þeim(?) "nab̄v̄" (*v̄ utydel.*) *D*; þetta nábum *E*. 38 orðræða á fyrst: *F, B, E*; orðræða fyrst á *A* (*temmelig afbleget*), *D, G, I*; umræða á fyrst *Cγ*. 39 kemr austr: *F, A, Cγ, G, I*; kemr *D, E*; kom *B*. er — vel: *F, A* (*temmelig afbleget*); er þar vel við þeim *B, D*; er vel við þeim *G, I*; er vel við hánun *Cγ*; var þar vel við honum *E*. 40 þar: *F, B, G, I*; þeir þar *Cγ, D, E*; þeir(?) *A*. otkell: *Cγ, G, I*; skammkell *F, A, B, D, E*. rúnólfi

- fór með þeim gunnari. einn maðr varð til at spyrja at því, hversu gunnarr varð við. skammkell mælti 'þat myndi mælt, ef útiginn maðr væri, 'at grátit hefði'. 'illa er slíkt mælt' segir rúnólfr
- 45 'ok munt þú þat eiga til at segja næst er it 'finniz, at ór sje grátraust ór skapi hans; ok væri 'þat vel, ef eigi gyldi betri menn þinnar illsku. lítz 'mjer nú hitt ráð, þá er jer vilið heim fara, at ek 'fara með yðr; því at gunnarr mun eigi gera mjer
- 50 'mein'. 'eigi vil ek þat' segir otkell 'ok munu vjer 'ríða neðarlíga yfir fljótit'. rúnólfr gaf otkatli góðar

allt: F, C₇, G, I; allt rúnólfr A (*meget afbleget*), D; rúnólfr mált allt B; rúnólfe E. hversu: F, A, B, C₇, E, G, I; "húni" (= hverninn) D (*utydel.*). 41 fór: F, A (*utydel.*), B, D (*utydel.*), E, G, I; farit hafði C₇. 41-42 einn — því: F, B, D, E (*dog indskyde D og E þess efter til*); einn maðr varð til at spyrja C₇; einn maðr spurði at því I; einn maðr "f." at G; þá fretti einn maðr A (*noget utydel.*). 42 gunnarr varð: F, B, C₇, D, E, G; gunnarr yrði I; varð gunnarr A — *alle membranerne have "g." for gunnarr*. 43 mælti: F, B, D, E, G, I; "f." (eller "f.") A, C₇. maðr væri: F, A, B; maðr hefði svá við orðit C₇ (*til dels afbleget og utydel.*); væri D; hefði verit E; ætti í hlut G, I. 44 mælt: F, A, B, C₇, D, E; talat G, I. 45 ok (*foran munt*): F, A (*utydel.*), B, C₇, D (*utydel.*), E, G; mgl. I. 45-46 munt — finniz: F, B, G, I; muntú þat til segja næst er þið finniz A; munu þer það eiga til at segja næst er þer finniz C₇ (*noget utydel.*); muntú (*utydel.*) þat spyrja (a *utydel.*) til, er þið finnest næst D; muntú þat spyrja næstum er þit finnist E. 46 ór skapi: F, A, B, D (*skape utydel.*), E, G, I; kverkum C₇. 46-47 væri þat: B, C₇, D, E, G, I; mgl. F, A. 47 betri — illsku: F, A, B, D, E, G, I; þer betri menn illsku þinnar C₇ (*til dels noget utydel.*). 48 nú hitt: F, A, B, I; nú þat C₇ (*noget utydel.*), D, E; mgl. G. jer: F, A, B, C₇, E, G, I; mgl. D. helm fara: F, B, C₇ (*temmelig afbleget*), D, G, I; helm ríða E; ~~~~~ A. 49 fara: F, A, B, D, E, G, I; "ríði" (*snarere end "ríða"*) C₇. 49-50 eigi — mein: F, A, B (*hvor mein er skrevet mein*); mer ekki mein gera C₇ (*utydel.*), D (*til dels utydel.*), E, G, I. 50 munu vjer: A, D, E, G, I; man ek F, B, C₇. 51 neðarlíga yfir: F, A, B (*neðarla for neðarlíga*), C₇, E, G, I; neðarlíga D. 51-52 otkatli góðar gjafar: G, I; otk. gjafir góðar B;

gjafar ok kvað þá eigi sjáz mundu optar. otkell bað hann þá muna syni sínum, ef svá bæri við, þat er með þeim var vel.

54. Nú er þar til máls at taka, at gunnarr var úti at hlíðarenda ok sjer smalamann sinn hleypa at garði. smalamaðrinn reið heim í túnit. gunnarr mælti 'hví ríðr þú svá hart?' 'ek vilda vera þjer 'trúlyndr' segir hann 'ek sá menn ríða ofan með 5

hánum góðar gjafir F, A, D, E (dog, som også ellers i denne form af dette ord, med "iæ" for ja); hánum góðar gjafir at skilnaði C₁ (til dels afbleget). ⁵² sjáz mundu optar: F, A; mundu sjáz optar C₇ (utydel.), G, I; sjáz optarr myndu B; optar sjáz mundu (mundi E) D (til dels utydel.), E. ⁵³ þá: F, A, B, C₁, D (utydel.), G, I; mgl. E. syni sínum: — "fýni sínū" A, "fýni sínv" B; "fýni .f." F, "fýni .f." I (hvilke to membraner sikkert mene dativ singul.); C₇ utydel. (men synes dog at mene syni sínum); "fon sín" E; "fonū (eller sonū) sínū" G; ".ff. fína" D (utydel.). bæri við: F, A, D (utydel.), E, I; berr við G; bæri til B, C₇. ⁵⁴ þat — vel: sál. (þat [forkortet] "e" með | þei v vel" A (noget utydel.); mgl. F, B, C₇, D, E, G, I.

54. ¹⁻² þar — hlíðarenda: B; þar til máls at taka at hlíðarenda, at gunnarr er úti F; (þar tilf. E) til at taka at hlíðarenda. gunnarr er úti (staddir tilf. E) A, E, G, I; at segja frá gunnari, at hann er úti staddir D (meget utydel., med undtagelse af staddir); at segja frá gunnari, at hann var úti einn (utydel. — men dog snarere således, end um) morgin (skrevet morgin) C₇. ² ok (foran sjer): F, A, B, D, E, G, I; hann C₇. ²⁻³ smalamann — garði: F (der skrives hlaupa for hleypa), A (de to sidste ord utydelige), B, D (til dels utydel.), E (der dog har "smala" for smalamann), G, I; smalamann sinn ríða at garði — ok hleypði mikinn C₇ (til dels utydel., især ríða). ³ smalamaðrinn — túnit: F, B (dog ríðr for reið); hann reið heim í túnit A, C₇; smalamaðrinn (smali D) reið heim at honum í túnit D, E; smalamaðrinn reið heim í túnit at hánum G, I. ⁴ mælti: F, B, C₇; spurði E, I; "fþ" | (nærmest = spyrr) D; ".f." A, G. ríðr — hart: F, A (noget afbleget), B, C₇ (til dels utydel.), E, G, I; "riðr (þú udeglemt) í mē .f." hann D. vilda: F, A, B, C₇, E, G, I; vil D. ⁵ segir hann: C₇, D (hvor dog kun verbet [skrevet .f.] er tydeligt), E; mgl. F, A, B, G, I. menn ríða: F, A (temmelig afbleget), B, E, G, I; ríða menn C₇; ~~~~~ D.

‘markarfljóti átta saman, ok váru fjórir í litklæðum’.
gunnarr mælti ‘þar mun vera otkell’. ‘vilda ek
‘því segja þjer’ segir smalamaðrinn ‘at ek hefi opt
‘heyrt mörg skapraunarorð þeira. sagði svá skamm-
10 ‘kell austr í dal, at þú hefðir grátit þá er þeir
‘riðu á þik ofan. þykkja mjer ill vera orðtök
‘vandra manna’. ‘ekki skulu vit vera orðsjúkir’
segir gunnarr ‘enn þat eitt skalt þú vinna hjeðan
‘í frá, er þú vill’. ‘skal ek nakkvat segja kolskeggi

⁶ átta: sál. (nemlig vill) ikke alene F, A (noget afbleget), B, C₇, E, men også G, I, uagtet disse to membraner ovenfor (note til 53 a) kun opregne syv; D ulæselig. ⁷ gunnarr mælti: F, A, B, C₇, G, I; hvorimod E indskyder s. gunnarr efter otkell; D ulæselig. ⁷⁻¹¹ ‘vilda — orðtök: G (der dog indskyder til foran þeira, og hvor þú er udeglemt), I (der dog har “fmanan” [sikkert feilskrift for smáanar] i stedet for skapraunar, og hvor svá er afbleget); ‘ek hefi ok opt heyrt’ s. smalamaðrinn ‘mörg skapraunarmál við þig tölut — því at skammkell sagði austr í dal, at þú gretir þá er þeir riðu á þik ofan; ok sagða ek þer af því, at mer þikir illt orðtak A (hvor dog: de første fire ord ere så godt som helt udslettede og følgende usikre; heyrt utydeligt; og resten til dels afbleget, dog uden at læsningen deraf synes at være bleven usikker); ‘eg hefi ok oft (disse fire ord synes ulæselige i D) heyrt (i D ses kun “he” og en del af y) s. smalamaðrinn (sm næsten udslettet i D) ‘mörg skapraunarmál (D har orð for mál) — því at skammkell sagði austr í dal, áttú gretir þá er þeir riðu á þik ofan (D har ofan á þik for á þik ofan); sagða ek þer því, at mer þótti illt orðtak D, E; sveinninn sv. ‘ek (synes skrevet eck) hefi skapraunarorð (for største delen ulæseligt) heyrt, er þeir hafa mælt til þín. skammkell mælti svá austr í dal, at þú gretir (ulæsel.), er (ulæsel.) þeir riðu á þig; ok segi ek þer því, at mer þikkir illt orðtak C₇; sveinninn (smalamaðrinn B) mælti ‘ek hefi opt heyrt mörg skapraunarorð skammkels — því at (B har þau er for skammkels — því at) skammkell mælti þat (mgl. B) austr í dal, at þú gretir þá er þeir riðu á þik ofan; ok sagða (segi B) ek þer af því, at mer þikkir illt orðtak síkt (mgl. B) F, B. ¹² vandra: F, A, B, C₇ (til dels utydel.), E, G, I; annara D. skulu — orðsjúkir: F, A (sjúkir utydel.), B, D, E, G, I; skaltú vera orðsjúkr C₇. ¹³⁻¹⁴ þat — vill: D (dog med udeladelse af I), E (dog af for i frá), G, I; þat ellt (utydel. i A) skaltú vinna, er þú vilt, heðan

‘bróður þínum?’ segir smalamaðrinn. ‘far þú ok 15
 ‘sof’ segir gunnarr ‘ek mun segja kolskeggi slíkt
 ‘er mjer líkar’. sveinninn lagðiz niðr ok sofnaði
 þegar. gunnarr tók smalahestinn ok lagði á söðul
 sinn. hann tók skjöld sinn ok gyrði sik sverðinu
 ölvissnaut, setr hjálm á höfuð sjer, tekr atgeirinn — 20
 ok söng í hánnum hátt, ok heyrði rannveig móðir
 hans. hón gekk fram ok mælti ‘reiðuligr ert þú
 ‘nú, son minn, ok ekki sá ek þik slíkan fyrr’.
 gunnarr gengr út ok stingr niðr atgeirinum ok
 verpr sjer í söðulinn ok ríðr braut. rannveig 25
 gekk til stufu. þar var háreysti mikit. ‘hátt

(A *utydel.*; B *tílförir* i) frá (A *utydel.*) A, B; þat eitt skalt þú vinna, er þer líkar, heðan í frá F; ekki skaltú vinna heðan í(?) frá, nema þat er þú vilt C₇ (*tíl dels meget utydel.*). 15 bróður þínum: F, A, B, D, E, G, I; mgl. C₇. segir smalamaðrinn: B; s. sveinninn(?) C₇; s. hann I; mgl. F, A, D, E, G. 16 segir gunnarr: sál. (her) F, A (*utydel.*), B, C₇ (*utydel.*), G, I; *hvorimod E indskyder disse ord efter replikken*; mgl. D. ek: F, B, C₇, D, E, G, I; en ek A (*noget afbleget*). 16-17 slíkt — líkar: C₇; mgl. F, A, B, D, E, G, I. 18 þegar: F, A, B, G, I; brátt D, E; síðan C₇. 19 hann — sinn: F, B, C₇, E, G; hann tók skjöld A; mgl. I. 20 setr hjálm: F, A; setr hjálminn E; ok setr hjálm B; setti hjálm G, I; hann setti hjálm (*utydel.*) C₇. tekr: F, A, B, G, I; ok tekr síðan E; C₇ *ulæsel.* 21 í hánnum hátt: A, B, C₇ (*utydel.*), E; hátt í hánnum G, I; í hátt F. 21-22 ok heyrði — hans: F, A, E, G, I (*dog med udeglemt ok heyrði*); þat heyrði rannveig (*alle tre ord utydel.*) móðir hans C₇; rannveig heyrði þat, móðir gunnars B. 22 hón gekk fram ok: F, A, G, I; er hún gekk fram (*skrevet to gange*), ok B; er hón gekk fram. hón C₇; hón E. 23 nú, son minn: F, A, E; son minn B; nú, son minn’ s. hón G, I; nú, frændi’ s. hón C₇. ok ekki — fyrr: F, A, B, E, G, I (*de to sidste have hvilkian for slíkan*); mgl. C₇. 24 gunnarr gengr: F, A; gunnarr gekk B, C₇, E, I; gekk gunnarr G. stingr: F; stakk A, C₇, E, G, I; studdi B. 24-25 ok verpr: F, B; ok varp C₇, E, G, I; varp A. 25 í söðulinn: F, A, B, E, G, I; á bak C₇. ríðr: F, A, G; ríðr í B, I; reið í C₇, E. rannveig: A, C₇, E, G, I; rannveig móðir hans F, B. 26 til stufu: F, A, E, G, I; til stofunnar C₇; þá til stofu B.

‘kveðið jer’ segir hún ‘enn þó ljét bæra atgeirrinn,
 ‘er gunnarr gekk út.’ kolskeggr heyrði ok mælti
 ‘þat mun eigi engra tíðenda vita’. ‘þat er vel’
 30 segir hallgerðr ‘nú munu þeir reyna, hvárt hann
 ‘gengr grátandi undan þeim’. kolskeggr tekr vápn
 sín ok leitar sjer at hesti ok ríðr eptir slíkt er
 hann mátti. gunnarr ríðr um akratungu þvera ok
 svá til geilastofna ok þaðan til rangár ok ofan til
 35 vaðs hjá hofi. konur váru þar á stöðli. gunnarr
 hljóp af hesti sínum ok batt. þá ríðu hinir at.
 móhellur váru í götunum við vaðit. gunnarr mælti
 til þeira ‘nú er at verja sik — er hjer nú at-
 ‘geirrinn. munuð jer nú ok reyna, hvárt ek græt

27 segir hún: (“f.” for segir) F, A, B, E, G, I; nú C₇. 27-28 at-
 geirrinn, er gunnarr: F, A, B, C₇, E; atgeirrinn (atgeirr I) sonar
 míns, er hann G, I. 28 heyrði ok mælti: F, B, E, I; heyrði G (*der
 ikke har ok mælti, men tilføier i steden derfor s. hann efter re-
 plikken*); mælti A, C₇. 29 eigi — vita: F, B, C₇; ei öngra tíðinda
 vert (*vístnok forvanskning af vita*) E; eigi engra tíðenda I; eigi
 tíðendalaust G; benda fyrri tíðendum A. 30 nú — reyna: F, A, B,
 E, G, I; at þeir viti C₇. 31 tekr: F, A, B, E, G, I; tók C₇. 32 leitar
 — hesti: F, A, B, G, I; leitaði ser at hesti C₇; heit E. ríðr: F,
 A, B, E, G, I; reið C₇. 33 um: A, B, C₇, E, G, I; nú um F.
 34 geilastofna: F, A, B, E; geilastofu (*dog er u utydeligt og usik-
 kert*) C₇; geilustofna G; geiløstofna (*det første o lidt utydel.*) I.
 ok þaðan: F, E, G, I; ok þanneg A; ok (*utydel. og usikkert i C₇*)
 svá B, C₇. 34-35 ok ofan til vaðs: F, A, E, G (*der dog urigtig gen-
 tager ofan efter hofi [dette ord er skrevet over linien], men synes
 derpd at have villet udradere det*), I; svá ofan til vaðsins B; ok til
 vaðs C₇. 35 þar: F, B, C₇; þá A, E, I; mgl. G. 36 hljóp: F, A, B,
 G, I; hljóp þá C₇, E. batt: F, A, B, E, G, I; batt hann C₇.
 37 götunum: F, A, B, C₇, I; götunni E, G. við vaðit: F, A, B,
 E, G, I; mgl. C₇. 38 til þeira: F, A, B, E, G, I; mgl. C₇. 38-39 er
 hjer — reyna: F (*dog med tilføiet þat efter reyna*), A; er her nú
 kominn atgeirrinn. muno þer nú (mgl. E) ok reyna E, G; má nú
 her sjá atgeirrinn. manut þer nú ok reyna I; því at nú er her at-
 geirrinn máttú nú reyna, skammkell, B; skammkell — því at nú
 er her atgeirrinn. muno þer nú reyna C₇. 39-40 græt nakkvat fyrir:

‘nakkvat fyrir yðr’. þeir hljópu þá allir af baki 40
ok sóttu at gunnari. hallbjörn var fremstr. ‘sæk
þú eigi at’ segir gunnarr ‘þjer vilda ek sízt illt
‘gera; enn ek mun þó engum hlífa, ef ek á hendr
‘mínar at verja’. ‘þat mun ekki gera’ segir hall-
björn ‘þú munt þó drepa vilja bróður minn — 45
‘ok er þat skömm, ef ek sit hjá’ ok lagði til gunn-
ars tveim höndum miklu spjóti. gunnarr skaut
fyrir skildinum, enn hallbjörn lagði í gegnum skjöld-
inn. gunnarr skaut svá fast niðr skildinum, at
hann stóð fastr í jörðunni, enn tók til sverðsins 50
svá skjótt, at eigi mátti auga á festa, ok hjó með
sverðinu — ok kom á höndina hallbirni fyrir ofan

*F, A, B, E, G, I (der dog forvirret indskyder grátandi efter yðr);
geng grátandi undan Cγ. 40 þeir — allir: F, A, B, G, I; þeir
hlupu allir E; þá hljópu þeir Cγ. 41 gunnari: F, A, B, E, G, I;
hánunum Cγ. 42 hallbjörn — gunnarr: F, B (hallbjörn feilskrevet
hállbío), Cγ, E, G, I; mgl. A der til erstatning indskyder ordene
hallbjörn' s. gunnarr efter illt gera. 42 þjer — illt: F, A, B, E, G;
því at þer vilda ek sízt mein I; því at ek vilda þer sízt mein Cγ.
43-44 ek mun — mínar: F, A, B, Cγ, G (dog udelades þó i de fire
sidste, og Cγ har desuden þegar for ef); þó mun eg öngum hlífa,
ef eg á hendr mínar E; "ek may hendr" I (ved udeglemmelse).
44 ekki: F, A, B, I; ek ekki E, G; udeglemt i Cγ. segir: sál. ("f."
eller "f.") F, A, B, E, G, I; kvað (forkortet og lidt utydel.) Cγ.
45 þú — vilja: F, A, I; þú mant þó vilja drepa B, G; því at þú
munt þó vilja drepa Cγ; ef þú vilt drepa E. 46 þat — hjá: F, A,
B, E, G, I (dog er for ef); mer þat skömm at sitja hjá því Cγ.
46-47 ok lagði — höndum: F, A (der dog indskyder með efter
höndum), G, I; ok lagði til gunnars B, E; hann lagði til gunnars
Cγ. 48 fyrir: F, A, B; fyrir sik E, G, I; við Cγ. enn hallbjörn: F,
A, B, G, I; hallbjörn E; hann Cγ. 49 svá — skildinum: F, A, B, G,
I; svá (skrevet s — noget utydel.) niðr skildinum fast Cγ; niðr
skildinum svo E. 50 fastr í jörðunni: F, A, B, G, I; fastr í vellinum
E; í vellinum Cγ. tók: F, B, Cγ, E, G, I; hann tók A. 51 svá
skjótt: F, A, B, Cγ, E; skjóttlga, G, I. 51-53 með sverðinu —
úlflið: F (der sætter av [i ét tegn] for ú i úlflið), B (der dog har*

- úlflið svá at af tók. skammkell hljóp á bak gunn-
ari ok höggr til hans með mikilli öxi. gunnarr
55 sneriz skjótt at hánnum ok lýstr við atgeirinum —
ok kom undir kverk öxinni, ok hraut hón ór hendi
hánnum út á rangá. þá kvað gunnarr vísu
víst spurðir þú vazta
viggrennanda þenna
60 hrayggviglópr þá er hleyptuð
harðr ór mínum garði
hvárt vígstærir væri
vjer rjóðum spjör blóði
þess skal ek heiptar hvesi
65 hefna rjettrar stefnu.
gunnarr leggr í annat sinn atgeirinum ok í gegn-
um skammkel ok vegr hann upp ok kastar hánnum

"aðnð aðillbirni" for höndina hallbirni, samt úlfliðinn for úlflið), E (der dog har úlfliðinn for úlflið), G, I (av [i ét tegn] for á i úlflið); á höndina fyrir ofan úlflið A; á höndina hallb. C₇. 53 hljóp á bak: F, C₇, I; hleypir á bak A; hljóp at baki G; hleypir at baki B, E. 54 höggr: F, A, B, E, G, I; hjó C₇. hans: F, A, B, C₇, E, G; udeglemt I. með mikilli öxi: F, A, B, E, I; eyxi mikilli G; "m; exi" C₇ (utydel). 54-55 gunnarr — við: F (dog með udeladelse af við), A, B, G, I (der dog mindre rigtigt indskyder ok foran gunnarr); gunnarr sneriz við hánnum skjótt ok lýstr við C₇ (til dele noget utydel); gunnarr laust við E. 56 ok kom — öxinni: F, A, B, G, I; ok kom undir kverk exarinnar C₇; mgl. E. 56-57 hón — rangá: F, A, I; ór hendi hánnum út á rangá B, G; úr (snarere end ór) hendi skammk. ok út á rangá C₇; hón úr hendi honum ok út á ána E. 57-65 þá — stefnu: sál, bortset fra afvigelser i verset, B og F, hvilken sidste, ved et efter rangá anbragt tegn, henviser til verset, der står i den nederste margen, og som er indledet ved ordene þá kvað gunnarr vísu, af hvilke ord de tre første findes i den yderste margen, det sidste derimod i den nederste over selve verset; mgl. A, C₇, E, G, I. 66-67 gunnarr — gegnum: F, G (hoor dog ok er udeglemt), L; gunnarr leggr atgeirnum í annat sinn ok í gegnum C₇; gunnarr leggr atgeirnum í gegnum A, E; ok keyrir atgeirinn í gegnum hann B.

í leirgötuna at höfðinu. auðólfir austmaðr þreif upp spjót ok skaut at gunnari. gunnarr tók á lopti spjótit ok skaut aptr þegar — ok fló í gegn- 70 um skjöldinn ok austmanninn ok niðr í völinn. otkell höggr með sverði til gunnars — ok stefnir á fótinn fyrri neðan knje. gunnarr hljóp í lopt upp, ok missir otkell hans. gunnarr leggir at-geirinum til hans ok í gegnum hann. þá kemr 75 kolskeggr at ok hleypr þegar at hallkatli ok höggr hann banahögg með saxinu. þar vega þeir þá átta. kona hljóp heim, er sá, ok sagði merði ok bað hann skilja þá. 'þeir einir munu vera' segir hann

68 í leirgötuna at höfðinu: *F, B, E*; at höfðinu í leirgötuna *G*; í leirgötuna at höfði *A, I*; í leirgötuna at höfði ok mælti 'þar er nú atgeirinn, skammkell' *C₇*. austmaðr: *B*; *mgl. F, A, C₇, E, G, I*. 68-69 þreif — gunnari: *F* (dog þrifr for þreif), *A, B, E, G, I*; skaut til hans spjót *C₇*. 69 gunnarr: *F, B, E*; hann *A, G, I*; en hann *C₇* (en lídt *utydel. og udenfor linien*). 70 spjótit: *F, A, B, E, G, I*; *mgl. C₇*. fló: *F, A, B, E, G, I* (der har formen flaug); *mgl. C₇* (der i øvrigt her er noget *utydel.*). 71 ok (foran austmanninn): *F, A, B, E, G, I*; ok svá *C₇*. niðr: *F, A, E, G, I*; svá niðr *B* og, som det synes, *C₇*. 72 með — gunnars: *F, A, B, E, G, I*; til gunnars með sverði *C₇*. 73 fyrri neðan knje: *F, B, I*; fyrri neðan kneð *C₇*; fyrir ofan "kné" *A*; fyrir ofan knet *E*; *mgl. G*. gunnarr hljóp: *F, A, B, E, I*; hann hljóp *G*; gunnarr stökk *C₇*. 74 missir otkell: *B*; missir hann *A, I*; missti hann *C₇, E*; missir *F, G*. 74-75 atgeirinum til hans: *F, B, C₇* (atgeirinum *utydel.*); til hans atgeirnum *A, E, G, I*. 75 í gegnum: *F, A, B, C₇, E, I*; lagði í gegnum *G*. 75-76 kemr kolskeggr at: *F, B*; kom kolskeggr at *C₇*; kemr at kolskeggr *A, E, G, I*. 76-77 ok hleypr — banahögg: *F, A, B* (der dog udelader þegar), *E* (der dog har hleypr hann for ok hleypr), *G, I* (der dog har til hans banahöggvi for hann banahögg); ok hjó hallk. þegar banahögg (skrevet bana högg — dog kunde der have stået högg) *C₇*. 77 þar — átta: *F, A, B, E, G, I*; þeir vágú þar vilj menn *C₇*. 78 heim, er sá: *F, B, G, I*; heim til bæjarins, er hón sá *A* (til dels noget *afbleget*); inn (*utydel.*), at hofi, *C₇*; heim *E*. merði: *F, A, B, C₇, G, I*; merði, at þeir berðist *E*. 79 segir hann: *F, A, B, E, G, I*; *mgl. C₇*.

- 80 'at ek hirði aldri þó at drepiz'. 'eigi munt þú
 'þat vilja mæla' segir hón 'þar mun vera gunnarr
 'frændi þinn ok otkell vinr þinn'. 'klifar þú nakkvat
 'jafnan, mannfýla þín' segir hann — ok lá hann
 inni, meðan þeir börðuz. gunnarr reið heim ok
 85 kolskeggr eptir verk þessi, ok ríða þeir hart upp
 eptir eyrunum, ok stökk gunnarr af baki ok kom
 standandi niðr. kolskeggr mælti 'hart ríðr þú nú,
 'frændi'. gunnarr mælti 'þat lagði skammkell mjer
 'til orðs, er ek mæltu svá "jer ríðið á mik ofan"'.
 90 'hefnt hefir þú nú þess' segir kolskeggr. 'hvat

80 aldri: F, B, E, G, I; eigi A, C η . 80-81 munt — mæla: F, A, B, C η (til dels utydel.), I; muntú þat vilja gera mæla E; mun (!) þat vilja mæla G. 81-82 þar — frændi þinn: F, A, E; þar mun gunnarr frændi þinn vera G, I; því at þar man vera gunnarr frændi þinn B; því at þar var gunnarr frændi þinn C η (til dels afbleget). 82 ok otkell vinr þinn: B, G, I; ok otkell F, A, E; ok C η (der, hvis intet er udeglemt, således lader ok begynde Mörðs følgende replik). klifar: A, B, C η (utydel.), E, G, I; hlifar (måske blot skrivefeil) F. 83 jafnan — segir hann: F; ávallt, mannfýla þín' A; ávallt (feil-skrevet á vall) s. hann 'mannfýla þín' B; ávallt, mannfýla þín' s. mörðr E; jafnan, fýla þín' s. hann C η (til dels meget utydel.); fýla þín' s. hann G, I. ok lá hann: F, B, C η ; lá hann A, G, I; hann lá E. 84-85 reið — þessi: F (i kolskeggr mangler I), A; reið heim eptir verk (udeglemt i I) þessi ok kolskeggr E, I; eptir verk (for-skrevet úki) þessi helm ok kolskeggr G; ok kolskeggr riðu heim eftir verk þessi B; reið helm eptir víg þessi ok kolskeggr C η (til dels meget utydel., især eptir). 85 ríða þeir: F, A, B; riðu þeir E; riðu C η (?), G, I. 86 eyrunum: F, A, B, E, G, I; mýrunum E. ok (foran stókk): F, A, B, E, G, I; þá C η . 88 gunnarr mælti: I; "g. f." G; mgl. F, A, B, C η (med mindre disse ord her skulde have fulgt på replikken), E. 88-89 skammkell — orðs: F, C η (meget utydel., især orðs), E, G, I; mer til orðs skammkell, A, B. 89 er — ofan: G, I; er ek mæltu svá, er ríðit var á mik ofan (mgl. F) F, A, E; "e' ek ~~~~~ þ' riðu amik" || oooo C η (hvor selv det nogenlunde læselige er mere eller mindre afbleget); hann mælti svá þá er þeir riðu á mik B. 90 hefir þú nú þess: F, E, I (hvor dog hefir er udeglemt); hefir þú þess nú A, B; hefir þú þess G. 90-91 hvat

‘ek veit’ segir gunnarr ‘hvárt ek mun því úvaskari
‘maðr enn aðrir menn, sem mjer þykkir meira fyrir
‘enn öðrum mönnum at vega menn’.

55. Nú spyrjaz tíðendin — ok mæltu þat
margir, at eigi þætti þetta fyrr fram koma, enn líkligt
var. gunnarr reið til bergþórshváls ok sagði njáll
verk þessi. njáll mælti ‘mikit hefir þú at gört,
‘ok hefir þú verit mjök at þreyttr’. ‘hversu mun 5
‘nú ganga síðan?’ segir gunnarr. ‘vill þú, at ek
‘segja þjer þat’ segir njáll ‘er eigi er fram komit?
‘þú munt ríða til þings, ok munt þú njóta við
‘ráða minna ok fá af þessu máli hina mestu sæmð.
‘mun þetta upphaf vígaferla þinna’. ‘ráð þú mjer 10
‘heilræði nökkur’ segir gunnarr. ‘ek skal þat gera’

— mun: F, A, B, E; gunnarr mælti ‘hvárt mun ek G, I. ⁹² maðr:
F, B, E; vera G, I; mgl. A. sem: F, B; at A, E, G, I. ⁹³ enn
öðrum — menn: F, A, B, E (dog drepa for vega); manndrápum, enn
flestum mönnum öðrum (mgl. I) G, I.

55. ¹ tíðendin: F; tíðendi (tíðendin B) þessi víða A, B, G,
I; þessi tíðindi víða E. ² eigi þætti þetta: F; eigi þótti þetta A,
E; þetta þætti (‘þti’ G, I) eigi B, G, I. ³ var: A; væri G, I; var
til F, B, E. reið: F, A, B, G, I; reið helm ok síðan E. ⁴ verk
þessi: F, A, B, I; þessi tíðindi E; tíþindin G. at gört: F, A, B,
G, I; at verkum gert E. ⁵ ok hefir — mjök: F, B, E; enda hefir
þú verit mjög A; ok hefir þú ok verit mjök G; hefir þú ok mjök
verit I. þreyttr: sál. (med tt eller i) A, G, I; med t F, B, E.
⁶ síðan: F, A, B, I; mgl. E, G. ⁶⁻⁷ at ek — komit: F, B (hvor dog
þat mangler), E (der dog har segir njáll ‘þat sem for þat’ segir
njáll ‘er’); at ek segja þer þat’ s. njáll ‘þat (sál. gentaget) er fram
mun koma G; at ek segja þer’ s. njáll ‘hvat fram man koma I;
þat láta segja þer, at eigi er fram komit’ s. njáll A. ⁸ við: F, A,
B, E, I; mgl. G. ⁹ þessu máli: F, B (hvor dog þessu er feilagtig
forkortet som þess), E; þessu G, I; mgl. A. ¹⁰ mun þetta: F, G;
man þetta vera B; ok mun þetta E; mun þetta nú A, I. ¹¹ heil-
ræði nökkur: F (der har ‘ei’ for æ), A, G, I; nokkut heilræði E;
‘heilræði nökvat heilræði’ B. ek skal þat: F, A, E, G, I; þat

segir njáll 'veg þú aldri meir í hinn sama knje -
 'runn enn um sinn ok rjúf aldri sætt þá er góðir
 'menn gera meðal þín ok annarra — ok þó sízt á
 15 'því máli'. gunnarr mælti 'öðrum ætlaða ek at þat
 'skyldi hættara enn mjer'. 'svá mun vera' segir
 njáll 'enn þó skalt þú svá um þitt mál hugsa, ef
 'þetta berr saman, at þá munt þú skammt eiga
 'úlifat; enn ella munt þú verða gamall maðr'. gunn-
 20 arr mælti 'veizt þú, hvat þjer mun verða at bana?'
 'veit ek' segir njáll. 'hvat?' segir gunnarr. 'þat
 'sem allir munu sízt ætla' segir njáll. síðan reið
 gunnarr heim. — maðr var sendr gissuri hvíta ok
 geiri goða; því at þeir áttu eptir otkel at mæla.
 25 funduz þeir þá at ok töluðu, hversu með skyldi
 fara. kom þat ásamt með þeim, at sótt myndi

skal ek B. ¹⁴ meðal: F, A, E; milll B; á milli G; millom I.
¹⁵ því máli: F, A, B; þínu máli E (*meningslöst*); máli því, er þú
 verðr sekr G, I. mælti: F, A, B, E, I; "f." G. ætlaða: F, A,
 G, I; ætla E; hugða B. ¹⁶ skyldi hættara: F, B; skyldi hættara
 verða E, I; mundi hættara verða A; skili hættara G. svá: F, A,
 B, E, I; *mgk.* G. ¹⁸ þetta: F, A, B; þat E, G (*noget utydel, over
 linien*), I. at þá — eiga: F (*hvor dog eiga er tilføiet over linien,
 som det synes med en senere hånd*), A, E (*dog med udeladelse af at*);
 at þá mantú eiga skammt B, I; at þú munt eiga skammt G.
¹⁹ enn ella: F, A, B; ella E; enn elligar G, I. verða gamall
 maðr: B, G, I; verða maðr gamall E; verða gamall A; vera gamall
 F. ²¹ ek: F, B, I; ek víst A, G; ek þat E. hvat?: F, A, B, E;
 hvat þá? G, I. ²² munu: F, B, G, I; munu mer A, E. segir
 njáll: F, B; s. hann I; *mgk.* A, E, G. ²²⁻²³ reið gunnarr heim: F,
 A, B, E; hættu þeir at tala. reið gunnarr heim G; hættu þeir at
 tala I. ²³ hvíta: F, B, E, I; *mgk.* A, G. ²⁴ þeir — mæla: F, A,
 B, G, I; (*þeir udeglemt*) áttu eftirmál eftir otkel E. ²⁵ þeir þá at: F,
 A, B, E, I; þá G. töluðu: F, B, E; töluðu um I; töluðu um
 með ser A; töluðus við G. með (*foran skyldi*): F, B, E, G, I; at
 A. ²⁶ þat: F, A, B, E, I; "að" (*hvilket, for så vidt a angår, for-
 modentlig blot er en skrivefeil, fremkaldt ved á i det følgende ásamt*)

mál til laga. var þá at leitrat, hverr við myndi vilja taka; enn engi var til þess búinn. 'svá lítz 'mjer' segir gissurr 'at nú muni tveir kostir — 'at annarr hvárr okkarr sæki málit, ok munu vit 30 'þá verða at hluta með okkr; eða ella mun vera 'maðrinn úgildr. munu vit ok svá mega til ætla, 'at þungt mun at hræra málit: er gunnarr frænd- 'margr ok vinsæll. enn sá okkarr, er eigi hlýtr, 'skal til riða ok ekki ór ganga fyrr enn til enda 35 'kemr málit'. síðan hlutuðu þeir, ok hlaut geirr goði at fara með sökina. lítlu síðar riðu þeir vestan yfir ár ok kvámu þar sem fundrinn hafði verit við rangá ok grófu upp líkamina ok nemndu vátta at benjum. síðan lýstu þeir ok kvöddu níu 40

G. 26-27 myndi mál: F, E; mundi málit A, B; væri málit G, I. 27 at leitrat: F, A, B; leitrat at G, I; leitrat E. 27-28 við — taka: E, G; við mundi taka vilja A, B; við mundi taka I; til mundi vilja taka F (*hvor til formodenlig er fremkommet derved, at et udtryk som hverr til myndi verða at taka við málinu har foresvævet skriveren*). 28 enn — búinn: A, E, G (*dog med udeladelse af enn, og med gentaget var ved knieskifte*); ok var engi til þess búinn I; enn engi varð til þess F, B. 29 at nú muni: F, E, G, I; "at nú m" B (*hvor m neppe kan læses muni*); sem nú muni A. kostir: F, A, B; kostir fyrir höndum E; kostir fyrir höndum — sá, I; kostir til — sá, G. 31 þá — hluta: F, B, G, I; verða at hluta E; þá hluta verða A. 31-32 eða — maðrinn: F; eða mun maðrinn vera A; eða ella man maðrinn B; eða ella mun maðrinn verða E; elligar mun maðrinn verða (vera tilf. G) G, I. 32 munu — ætla: G, I (*hvor dog ok er udeladt*); munu vit ok svá til mega ætla A; munu við ok svá ætla mega til F; manu vit ok til þess ætla mega B; ætla eg E. 33 þungt mun: F, A, B, I; þungt mun vera G; þungt mune E. málit: F, B, E, G, I; málit ok erfitt A. er (*foran gunnarr*): F, A, E, G, I; enn B. 34 er eigi: F; sem eigi A, B, E, G, I. 35 skal: F, A, B, G, I; skal þó E. ór ganga fyrr: F (*yr for ór*), A, E, G, I; fyrri ór ganga B. 37 riðu: F, A, B, E, I; riða G. 38 yfir: F, B, E, G, I; um A. 39 líkamina: F, A, E; líkin G, I; hina dauðu B. 40 kvöddu:

búa um málit. þeim var sagt, at gunnarr var heima við þrjá tigu manna. spurði þá geirr goði, hvárt gissurr vildi at riða við hundrað manna. 'eigi vil ek þat' segir hann 'þó at mikill sje liðs-
 45 'munr'. riðu þeir þá aptr heim. málartilbúnaðr spurðiz um öll hjeruð; ok var sú orðræða á, at róstumikit myndi verða þingit.

56. Skapti hjæt maðr. hann var þóroddsson. móðir þórodds var þórvör. hún var dóttir þórmóðar skapta, óleifs-sonar breiðs, einars-sonar, ölvis-sonar barnakarls. þeir váru höfðingjar miklir
 5 feðgar ok lögmenn miklir. þóroddr þótti nakkvat grályndr ok slægr. þeir veittu gissuri hvíta at hverju máli. þeir hlíðverjar ok rangæingar fjöl-

A, E, G (med uvæsentlig feilskrift), I; nefndu F, B (uden det sidste n). niu: *sdl.* (1x) F, A, B, E, I; ".xj." G (feilagtigt). 41 þeim var sagt: F, B; þeir spurðu A, E, G (spurðu skrevet íþ og står over linien), I. 42 við (foran þrjá): F, A, B, E; með G, I. spurði — goði: F, A, B (spurði forskrevet spv;ði og geltr feilskrevet geir); ok spurði (skrevet .f. i G) geltr goði G, I; geltr goði spurði E. 43 vildi at: F, A, B, E; vill at G; vildi til I. við (foran hundrað): F, A, B, E; með G, I. 44-45 þó — liðsmunr: F, A; þó at liðsmunr æ mikill B, G, I; *mgl.* E. 46 riðu — heim: F, B; riðu (riða G) þeir þá heim aptr A, G, I; ok riðu þeir heim aftr E. málartilbúnaðr: F; málartilbúnaðrinn A, E; málartilbúnaðr þessi B, G, I. 48 spurðiz: F, B, E, G, I; spyrst A. sú orðræða á: F, A; sú orðræða B; sú orðrómr á E; (þá tilf. G) sú umræða á G, I. 47 róstu-: *sdl.* F, A, B, E, G; *hvorimod I synes at have rósti (snarere end rósta)*. myndi verða: F, B, E; mun verða A, G; mundi vera I.

56. 1 hann: F, A, B, E; ok G, I. 2 þórvör: F, A, B, G, I; þróðr (det sidste bogstav beskadiget) E. 3 skapta: F, B, I (hvor noget synes udraderet efter dette ord); "fkapta .f." A, G; *mgl.* E. óleifs: F, A, B, G, I; "olviss" E. einars-sonar: G, I (i margen, hvor dog kun "ein" er læseligt); *mgl.* F, A, B, E. 4-5 váru — feðgar: F; feðgar váru höfðingjar miklir A, E, G, I; váro höfðingjar miklir B. 6 lögmenn miklir: A, G, I; lagamenn miklir F, B; lögmenn E. 6 hvíta: F, A, B, E, I; *mgl.* G.

meintu mjök til þings. var gunnarr svá vinsæll, at allir sammæltuz á þat at fylgja hánnum. koma þeir nú allir til þings ok tjalda búðir sínar. í 10 sambandi með gissuri hvíta váru þessir höfðingjar: skapti ok þóroddr, ásgrímr elliðagrímrsson, oddr frá kiðjabergi, halldórr örnólfsson. nú ganga menn til lögbergs einn hvern dag. stóð þá upp geirr goði ok lýsti vígsök á hendr gunnari um víg 15 otkels. annarri vígsök lýsti hann á hendr gunnari um víg hallbjarnar hvíta, þá um víg auðólfs, þá um víg skammkels. þá lýsti hann vígsök á hendr kolskeggi um víg hallkels. ok þá er hann hafði lýst öllum vígsökunum, var þat talat, at hánnum 20 hefði vel mæltz. hann spurði at þingfesti ok at heimilisfangi. gengu menn síðan frá lögbergi.

⁸ mjök: F, A, B, E, I; mgl. G. ⁹ á þat: F, A, B, G, I; á E' ⁹⁻¹⁰ koma þeir nú: F, A, G, I; kómu þeir nú B; koma þeir E. ¹¹ með gissuri hvíta: F, A, G, I; voro (her overflödigt, da det gælder efter hvíta) með gissuri hvíta E; með gissuri B. höfðingjar: F, A, B, E; menn G, I. ¹² ok þóroddr: A, E, G, I; þóroddsson F, B. ásgrímr: F, B, G, I; ok ásgrímr A, E. oddr: A, E, G, I; oddi F, B. ¹³ halldórr: F, A, E, G, I; ok halldórr B. ganga: A, B, E, G, I; gengu F. ¹⁴⁻¹⁵ stóð — goði: F, A, B, G, I; geirr goði stóð þá upp E. ¹⁶ annarri: F, A, B, G, I; ok annarre E. á hendr gunnari: B, E, G, I; á hönd g A; "á .g." F (der således ser ud til at have læsemåden á gunnar, hvilket Olavius har optaget). ¹⁷ víg hallbjarnar: F, A, E, G, I; hallbjörn B. ¹⁷⁻¹⁸ um víg auðólfs — skammkels: F (der dog har feilskriften auðúlfr [snarere end auðólfr] for auðólfs), A, B, E, I; ligeledes G men med "u" for um på begge steder. ¹⁸ hendr: F, B, E, G, I; hönd A. ¹⁹ þá er hann: F, A, B, E (dog med udeglemt hann), I; er hann G. ²⁰ öllum vígsökunum: F, A, G, I (dog med feilskriften öllu for öllum); öllum vígsökum B; vígsökunum E. var þat talat: G, I; var þat mælt F, B, E; sögðu menn A. ²⁰⁻²¹ hánnum — mæltz: G, I; hánnum mæltiz vel A, E; hánnum talaðiz (forskrevet talaðaðiz) vel B; hann talaði vel F. ²¹⁻²² hann — heimilisfangi: A, E, G (þing forskrevet þingi), I; mgl. F, B. ²² menn: F, A, B, E, I; mgl. G.

líðr nú þingit þar til er dómarr skyldu fara út til
 sóknar. fjölmenntu þá hvárrtveggju út liði sínu.
 25 geirr goði ok gissurr hvíti stóðu sunnan at rang-
 æingadómi. gunnarr ok njáll stóðu norðan at
 dóminum. geirr goði býðr gunnari at hlýða til
 eiðspjalls síns. síðan vann hann eið. eptir þat
 sagði hann fram sök. þá ljet hann bera lýsingar-
 30 vætti. þá ljet hann bjóða búum í setu. þá bauð
 hann til ruðningar um kviðinn. þá beiddi hann
 framburðar um kviðinn. þá gengu búar at dómin-
 um, þeir er kvaddir höfðu verit, ok nemndu sjer
 vátta ok ljetu þat standa fyri kviðburði um mál
 35 auðúlfs, at aðili var í norvægi ok þeir áttu eigi
 um at skila málit. eptir þat báru þeir kvið um
 mál otkels ok báru gunnar sannan at sökinni.

23 þingit: F, A, E, I; "þ'gat" (sikkert feil læsning eller feil skrift for þingit) G; mgl. B. skyldu fara út: F, A, B, I; skyldu ("sl'ði" G) út fara E, G. 24 fjölmenntu — sínu: F, E; fjölmenntu (fjölmenna A) hvárrtveggju þá út liði sínu A, I; fjölmenntu þá hvárrtveggju mjök út liði sínu B; fjölmenntu hvárrtveggju G. 25 gunnarr: F, A, B, E; enn gunnarr G, I. 27 dóminum: F; rangæingadómi A, E; dómum B; mgl. G, I. at hlýða: A, B, E, G, I; "aalyða" F (urigtigt). 28 síns: F, A, B, G, I; mgl. E. síðan: A, E, G, I; ok síðan F, B. 29 sagði: B, E; "f." F, A, I; segir G. sök: A, E (feilskrevet kok), G, I; sök sína F, B. 30 ljet hann bjóða: F, A, B, G, I (der dog for bjóða har "boða", måske blot ved feilskrift); bauð hann E. 31-32 þá beiddi — kviðinn: F, B, G (dog burðar for framburðar); þá beiddi hann framburðar at kviðinnom E, I; mgl. A. 32-33 dóminum: F, A, E, G, I; dómum B. 33 er: F, A, B, E; sem G, I. 34 vátta: F, A, B, E, G; "vet|te"(?) eller "vet|ti"(?) I. kviðburði: F, A, B, G, I; kviðburðinum E. mál: F, A, B, E; víg G, I. 35 at aðili: F, A, B, G, I; ætterni hans E (hvor er eller at må være udeglemt foran ætterni). 36 um at skila málit: F, G; um at skila um málit A; um at skipa um málit I; um at dæma (urigt.) E; at setja mállnu B. 37 mál otkels: F, A, B, E, G; víg otkels I. báru gunnar: F, A, E, G, I; sögðu gunnar B. sökinni: F; sök þeir B; sök, at hann hefði vegit hann E; því, at hann hafði (hefði G) vegit otkel (hann A)

eptir þat bauð geirr goði gunnari til varna ok nemndi vátta at öllum gögnum þeim er fram váru komin. gunnarr bauð þá at móti geiri goða at 40 hlýða til eiðspjalls síns ok þeira varna, er hann myndi fram færa um málit. þá vann hann eið. þá mælti gunnarr síðan 'þá færi ek vörn fram um þetta mál, at ek nemnda vátta, at ek úhelgaða 'otkel fyrri búum af þeiri blóðugri ben, er otkell 45 'veitti mjer áverka með spora sínum. enn ek 'ver þjer, geirr goði, goðalýriti mál þetta at sækja 'ok svá dómöndum at dæma, ok únýti ek með þessu allan þinn málatilbúnað. ver ek þjer laga- lýriti, ifalausú lýriti fullu ok föstu, svá sem ek á 50

A, G, I. ³⁸ goði: F, B, E, G, I; mgl. A. gunnari til varna: F, A, B, E, I; til varna gunnari G. ³⁹ nemndi: F, A, B, E; nefndi ser G; nefndi ser síðan I. ⁴⁰ at móti geiri goða: F, A (*dog með udeladelse af at*), G (*i for at*), I (*dog som G*); geir í móte E; þá geir goða B. ⁴¹ eiðspjalls síns: F, A, B (*"érðf spialls sínf"*), E, I; "eið spialls" G. ⁴² fram — málit: F, A, E, G, I; frammi hafa um mál þetta B. ⁴²⁻⁴³ hann eið — síðan: G, I; hann eið. gunnarr mælti F, E; gunnarr eið. gunnarr mælti B; "h' eið. ev." A (= hann eið gunnarr — *hvad enten meningen har været at henføre gunnarr til den foregående sætning, i hvilket tilfælde enten gunnarr mælti eller hann mælti vel er udeglemt, eller gunnarr skulde begynde den følgende sætning, i hvilket tilfælde mælti eller et lignende udtryk er udeglemt*). ⁴³ færi: F, A, E, G, I; fæ | B (*måske blot ved forglemmelse for færi*). fram um: G, I; fyrir F, A, B, E. ⁴⁴ þetta mál: F, B, G; mál þetta A, E, I. at ek úhelgaða: G, I; ok úhelgaða ek F, A, B, E. ⁴⁵ búum: F, A, B, G, I; vottum E. af: F, A, B, G, I; at E. ⁴⁶ áverka: F, A, B, G, I; mgl. E. spora: A, B, E, G, I; sporum (*rimeligvis skrivefeil, fremkaldt ved endelsen i sínum*) F. ⁴⁷ goðalýriti: F; lýriti A, B, E (*feilskrævet lýrite*), G, I. ⁴⁸ svá: F, A, B, E; mgl. G, I. at (*foran dæma*): F, A, B, E, I; mgl. G. únýti: A, B, E, G, I; "vnyta" (*enten for únyttta eller [dog marest] skrivefeil*) F. ⁴⁹ allan: F, A, B, E, I; öllu G. ⁵⁰ ifalausú lýriti: A, E, I; ifalausú F (*hvor fa er noget forskrevet*), B; mgl. G.

‘at verja at alþingismáli rjettu ok alls herjar lögum.
 ‘ek mun ok segja þjer aðra meðför mína’ segir
 gunnarr. ‘munt þú þá skora mjer á hólum sem
 ‘þú ert vanr’ segir geirr ‘ok þola eigi lög?’ ‘eigi
 55 ‘skal þat’ segir gunnarr ‘ek mun stefna þjer at
 ‘lögbergi um þat, er þú kvaddir þess kviðar, er
 ‘eigi átti máli at skipta — um víg auðólfs —, ok
 ‘telja þik um þat sekjan fjörbaugsmann’. njáll mælti
 ‘ekki má þetta svá fara; því at þetta mun nú verða
 60 ‘mjök með kappi deilt. hafa hjer hvárirtveggju mikit
 ‘til síns máls at því sem mjer lítz. eru þau sum
 ‘víg, at þú munt ekki í móti mega mæla at þú
 ‘munt sekr um verða. hefir þú ok þann málatal-

⁵¹ alþingis-: A, B, E, G, I; "alþing" F. rjettu: B, I; mgl. F, A, E, G.
⁵² ok segja — meðför: F, A, B, G, I; segja þjer aðra meðförð E.
⁵²⁻⁵³ segir gunnarr: F, A, E, G, I; mgl. B. ⁵⁴ vanr: F, A, B, E, I;
 vanr at gera G. segir geirr: sðk. her F, B; meðens A, E sætte disse
 ord efter þá, men G, I indskyde g. mælti foran replikken. ⁵⁵ segir
 gunnarr: A, B, E, G, I; mgl. F. mun stefna: A, E, G, I; skal
 stefna F, B. ⁵⁶ um þat, er: F, A, B; um þat, at E, G; um er I.
⁵⁷ átti — skipta: B; átti málit (skrevet enten málit, altså med ud-
 prikket t, eller málit — feilagtigt for málit) at skipta F; átti máli
 um at skipa G og I (en læsemåde, der må anses for en forvansk-
 ning af átti máli at skipta); átti máli at fylgja A; skiptir máli E.
⁵⁸ þik — sekjan: F, A, B, E; þik elga at verða um (m noget af-
 bleget) sök (mindre tydel.) þá sekjan I (som her måske har den
 oprindelige læsemåde); at-elga þik verða sekjan um þá sök G (der
 således slutter sig til I, men på en forvirret måde). ⁵⁹ fara: F, A,
 B, G, I; vera E. ⁵⁹⁻⁶⁰ því — deilt: F, A (der dog har mjök með
 kappi verða for verða mjök með kappi), B (der dog udelader því
 at), G (der dog udelader nú), I (dog mjök verða for verða mjök);
 því at (þetta udeglemt) mun mjök verða deilt kappi E. ⁶⁰ hafa hjer:
 F, A, B, G, I; ok hafa E. ⁶²⁻⁶³ at þú munt ekki — verða: F, A (dog mega
 í móti for í móti mega), G (dog með ordfölgen mega mæla í móti),
 I (dog mega mæla á móti for í móti mega mæla); áttá mundir
 elgi í móte mæla, ok þú ert sekr um E; er gunnarr man elgi
 mega í móti mæla, ok hann man sekr um verða B. ⁶³ ok (foran

‘búnað á hánnum, at hann mun ok sekr um verða.
 ‘skalt þú ok þat vita, geirr goði, at enn er eigi 65
 ‘upp kastat þeiri skóggangssök, er á þjer stendr;
 ‘ok skal sú eigi niðri liggja, ef þú vill ekki gera
 ‘fyri mín orð’. þóroddr goði mælti ‘svá lítz oss,
 ‘sem þat muni friðligast, at sættz sje á málit —
 ‘eða hví leggrr þú svá fátt til, gissurr hvíti?’ ‘svá lítz 70
 ‘mjer’ segir gissurr ‘sem rammar skorður muni
 ‘þurfa við at setja, at váru máli, ef duga skal. má
 ‘þat sjá, at nær standa vinir gunnars; ok mun sá
 ‘verða málahluti várr baztr, at góðir menn geri

þann): A, B, E, G, I; mgl. F. 63-64 málattilbúnað: F, A, B, G, I; málattilbúnaðinn E. 64 hánnum: F, A, E, G, I; geirr B. hann — verða: A, G (som dog for mun har ma, der vel er fremkommet af mā = man), I; hann mun sekr verða E; hann (udeglegt i B) verðr sekr um F, B. 65 skalt þú: F, A, B, E, G; “Π’τ” (= skalt, med udeglemmelse af þú) I goði: F, B, E, G, I; mgl. A. 66 upp — -sök: F, A, B, I; “up|su skogangs fokin;” G (forvirret); fram komin sú skóggangssökin E. á þjer stendr: F, A, E, I; “h’ flēðr aa” G (jf. næst foregående læsemåde); þer á hendr man koma B. 67 sú eigi: F, A, B, E; eigi sú G, I. 67-68 ekki — orð: F, A, B; ekki fyri mín orð gera E; eigi þetta gera fyri mín orð G; þetta ekki gera fyri mín orð I. 68 goði: F, B, E, G, I; mgl. A. oss: F, A, B, G, I; mjer E. 69 muni friðligast: F, A; myndi friðligast B; væri friðligast G; se friðsamligast E; væri ráðligr A. málit: F, B, E, G, I; málin A. 70 hvíti: F, A, B, Cδ, E, G; inn hvíti I. 71 mjer: F, A, B, Cδ, E, I; mgl. G. gissurr (efter segir): F, B, E, G, I; gitzurr hvíti Cδ; hann A. 71-72 rammar — skal: Cδ; rammar skorður muni þurfa við at váru máli F; rammara man þurfa við (skrevet v, men v er utydel.) at váru máli B; rammar skorður muni (i tilf. I) móti settar máli váru A, I; rammar skorður muni i (her er linieskifte og móti er vistnok udeglemt) settar málinu G; rammar skorður seu við reistar voro máli E. 72-73 má þat: F, A, Cδ; þat má E; má þat ok B; ok má þat G, I. 73 ok mun: F, A, B, Cδ, E; man I; ma (vistnok for man — jf. anden note til 56 64) G. 74 verða: F, A, B, Cδ, G, I; vera E. málahluti: F, A, B, E; málahlutr Cδ, G, I.

75 'um, ef gunnarr vill þat'. 'sáttgjarn hefi ek verit
 'jafnan' segir gunnarr 'enda eiguð jer nú eptir
 'mikít at mæla; enn ek' þykkjumz þó mjök neyddr
 'til hafa verit'. urðu þær nú málalykðir með ráði
 hinna vitrustu manna, at málin váru öll lagið
 80 í gerð. skyldu gera um sex menn. var þá
 þegar gört um málit á þingi. var þat gört,
 at skammkell skyldi úgildir. enn manngjöld skyldu
 vera jöfn ok sporahöggít. enn bætt váru önnur
 vígin sem vert þótti — ok gáfu frændr gunn-
 85 ars fje til, at þegar váru bætt upp öll vígin

75 hefi: F, A, B, E, G, I; hafða Cð. 75-76 verit jafnan: F, B, Cð; jafnan verit A, E, G, I. 76 eiguð jer: F, A, B, Cð, E, I; "eiga þ" G. 76-77 nú — mæla: F, A, B, Cð, G, I; eftir at sækja E. 77 enn — þó: F, A (hvor þykkjumz dog er feilskrevet þikiuz), G, I; enn þó þikjumz ek B; en ek þikkjomk Cð; þikjumst eg þó E. 77-78 mjök — verit: F, E; mjök neyddr hafa til verit G; neyddr mjök hafa til verit B; neyddr til hafa verit A, I; mjök hafa varit hendr mínar ok verit nayddr til Cð. 78 nú: F, A, B; mgl Cð, E, G, I. 78-79 með — öll: F, A, B (der dog har feilskrifterne betrvztv for vitrustu og vorv for váru), E (dog med udeladelse af öll); með inna vitrosto manna ráði, at málin öll váro I; at vitra manna ráði, at öll málin váro G; at með ráði hinna vitrosto manna váro öll málin Cð. 80 gerð: F, B, Cð; dóm A, E, G, I. skyldu: F, A, B, E, G, I; ok "scvllðv" Cð. gera — menn: F, A, B, G, I; vj menn um gera E; gera um vj búar Cð. 80-81 var þá — þingi: F (hvor dog þingi er stærkt forskrevet), A (dog málin for málit), B, G, I (dog begge de sidst nævnte þingino for þingi); var þá þegar gert um málinn E; þar þegar á þingi Cð (se næst foreg. note). 81 þat gört: F, A, Cð, E, G, I; þat gerð B. 82 skyldi úgildir: F, B; skyldi vera ógildir E; var ógildir Cð; skyldi óheilagr A; einn skyldi úheilagr (G tilf. falkit [kun med ét I] hafa) G, I. 82-83 enn — -höggít: B; enn manngjöld skyldi jöfn látin ok sporahöggvit (skrevet spora hödt) F; en manngjöld váro jafn ok sporahögg Cð; en manngjöld jöfn ok sporahögg A; manngjöld jöfn ok sporahöggít G, I; enn manngjöld jöfn sporahöggi E. 83-86 enn bætt — þinginu: — en bætt váro önnur (mgl F, A, B) vígin (víg F, B) sem vert þótti (þóttu B, som om den havde sat verð for vert) — ok gáfu frændr gunnars fe til, at (svá G) þegar váro bætt upp

þar á þinginu. gengu þeir þá til ok veittu gunnari tryggðir geirr goði ok gissurr hvíti. reið gunnarr heim af þingi ok þakkaði mönnum liðveizlu ok gaf mörgum gjafar ok fjekk af hina mestu sæmð. sitr gunnarr nú heima í sæmð sinni. 90

57. Starkaðr hjet maðr. hann var sonr barkar blátannarskeggs, þórkels-sonar bundinfóta, er land nam umhverfis þríhyrning. hann var kvángaðr maðr, ok hjet kona hans hallbera. hón var dóttir hróalds hins rauða ok hildigunnar, dóttur þórsteins 5 titlings. móðir hildigunnar var unnr, dóttir eyvindar karfa, systir móðólfs hins spaka frá mosfelli, er móðylfingar eru frá komnir. synir þeira

öll (for bætt upp öll har: I upp bætt öll, G öll upp lykt, F bætt upp) vígin þar (mgl. F, A, G, I) á þinginu (þingi F, A) F, A, B, G, I; enn önnur vígina vóro bætt sem verð þótte (sál) — ok gáfu frændr gunnars fe til, at þegar vóro bætt vígin öll þar á þinginu E; en bætt váro öll vígin á þingi Cð. 86 þeir þá til: A, I; þeir þá at G; þeir þá F, B; þá til Cð, E. 87 geirr — hvíti: F, A, B, Cð, G, I; glzt. ok geirr E. reið gunnarr: F, A, E, G, I; reip gunnarr nú Cð; riðr gunnarr þá B. 88-89 ok þakkaði — gjafar: F, A, B (dog með indskudt mönnum efter mörgum), E (dog þeim for mörgum), G, I; ok gaf mörgom mönnum góðar gjafir ok þakkapl þeim liðveizlo Cð. 89 ok fjekk — mestu sæmð: F, A, B, E, G, I; ok fekk hann hina mesto sæmð af málino Cð. 89-90 sitr — sinni: B, G, I; sitr gunnarr nú í sæmð sinni A, E; sitr gunnarr heima í sæmð sinni F; ok sitr nú helma um kyrrt Cð.

57. 1 hjet maðr: F, A, B, E, G, I; er maðr nefndr Cð. sonr barkar: F, A, Cð, E, G, I; barkar s. B. 2 bundinfóta: F, A, B, Cð, G, I; bundinfótar E. 3-5 land nam: F, A, B, Cð, G, I; nam land E. 6 umhverfis þríhyrning: F (der dog — sikkert feilagtig — har þríhyrnings), A, Cð, E, G, I; umhverfum þríhyrning B. maðr: F, A, B, Cð, G, I; mgl. E. 4-5 hróalds: F, B, Cð; hrólfs A, E, G, I. 5 hildigunnar: F, A, B, E, G, I; hildigunnar læknis Cð (hvíken læsemáde máske fortjente at optages). 6 titlings: F, A, B, Cð, G, I; mgl. E. unnr: A, G, I; uðr E; "avðr" F (av i ét tegn), B, Cð. 7 karfa: A, B, Cð, E; "kpa" F; austmanns G, I. 7-8 frá mosfelli: F, B, Cð; mgl. A, E, G, I. 8 móðylfingar: F, A, B, I; "móylfng" 17*

starkaðar ok hallberu váru þeir þórgeirr ok börkr
10 ok þórkell. hildigunnr læknir var systir þeira.
þeir váru ofsamenn miklir í skapi, harðlyndir ok
údælir. þeir sátu yfir hlut manna.

58. Egill hjet maðr. hann var kols-son,
óttars-sonar ballar, er land nam meðal stotalækjar
ok reyðarvatns. bróðir egils var önundr í trölla-
skógi, faðir halla hins sterka, er var at vígi holta-
5 þóris með sonum ketils hins sljettmála. egill bjó
í sandgili. synir hans váru þeir kolr ok óttarr ok
haukr. móðir þeira var steinvör, systir starkaðar
undir þríhyrningi. synir egils váru miklir menn
ok kappsamir ok hinir mestu újafnaðarmenn. þeir

(*f har den i membranerne sædvanlige form*) E; "mo:modýfling" (*f har den i membranerne sædvanlige form*) G; móðóflingar Cð. þeira: F, A, B, Cð, E, I; mgl. G. ¹⁰ hildigunnr: F, B; hildigunn A, Cð, G, I; "hildigvñ" E. læknir — þeira: F, A, B, I; var systir þeira, læknir G; latr (!) var systir þeirra E; var systir þeira Cð. ¹¹⁻¹² í — údsællr: F (*dog hraðlyndir for harðlyndir*), B, Cð, E, G, I; ok ódællr í skapl A. ¹³ hlut manna: F, B, Cð; hlut margra manna A, G, I; margra manna hlut E.

58. ¹ kols: F, A, B, Cð, E; kolls G, I. ² óttars: F, A, Cð, E, G, I; ósurar B. land nam: F, B; nam land Cð; land hafði numit A, E, G, I (*hvor a i hafði er utydligt og i udvisket, og hvor der ses en nu halo udslettet tverstreg over m*). meðal: F, A, Cð; milli B; millom G, I; í millum E. stota-: sál (*i overensstemmelse med Landnámna V 5: Ísl. I 290*) F, A, B, E, I; stokka- Cð (*der altså har det nuværende navn*); stóra G (*i overensstemmelse med Melabók: Ísl. I 290 note 5*). ³ reyðarvatns: F, A, B, E, G (*hvor vatns er skrevet uadæ*), I; reyðarvatnmúla Cð. egils: F, A, B, Cð, E, I; hans G. önundr: F, A, B, Cð, E, I; "amðr" (= ámundr, *men rimeligvis fremkommet ved feillassning*) G. ⁴⁻⁵ var at — þóris: F, A, B, Cð, G, I; vó holtaþórir (sál.) E. ⁶ sljettmála: F, A, Cð, E, I; slettmálga B, G. ⁷ var (*foran steinvör*): A, B, Cð, E, I; het F, G. ⁸ undir þríhyrningi: Cð; mgl. F, A, B, E, G, I. ⁸⁻¹⁰ synir egila — starkaðar: F, A (*dog ráði for máli*), B, Cð (*dog velteuz [skrevet med i for ei] at hverje for váru at einu*), G, I; oversprunget

váru at einu máli ok synir starkaðar. systir þeira 10
 var guðrún náttól. hún var kvenna fríðust ok
 kurteisust. egill hafði tekit við austmönnum tveimr.
 hjet annarr þórir enn annarr þórgrímr. þeir váru
 frumferlar út hingat, vinsælir ok auðgir. þeir váru
 vígir vel ok frækniir um allt. starkaðr átti hest 15
 góðan, rauðan at lit; ok þótti þeim svá sem engi
 hestr myndi hafa við þeim í vígi. einu hverju sinni
 var þat, at þeir bræðr ór sandgili váru undir þrí-
 hyrningi. þeir höfðu viðrmæli mikít um alla bæendr
 í fljótshlíð — ok þar kom, at þeir tóluðu, hvárt 20
 nakkvarr myndi vilja etja hestum við þá. enn þeir
 menn váru, at mæltu þat til sóma þeim ok eptir-
 lætis, at bæði myndi vera, at engi myndi þora við

i E. 10 systir þeira: F, A, B, Cð, G, I; þeirra systir E. 11-12 hún
 — kurtelsust: Cð; hún var kvenna fríðust E; ok var kvenna kurt-
 elsust F, A, B; kvenna kurtelsust G, I. 12 við austmönnum tveimr:
 F, A, B (*der skriver manū for mōnnum*), E, G, I; austmenn I Cð.
 14 út: F, A, B, Cð, E, G; mgl. I. vinsælir: F, A, E, G, I; þeir
 váro vinsælir (Cð *skriver vvinfélir hvilket vistnok er en skrivefél*)
 B, Cð. 14-15 þeir — allt: F, A, B, E (*dog med udeladelse af ok*);
 þeir váro vígir vel ok of allt frækniir G, I; ok vel vígir ok frækniir
 um allt Cð. 15-16 þest góðan: F, A, B, Cð; góðan hest E, G, I.
 16-17 þeim — þeim: B, Cð (*dog uden svá*); sem engi hestr mundi
 hafa við þeim (mgl. G) F, G; engi hestr við þeim (hánum I) mundu
 hafa A, I; eingi mundu hafa við honum E. 17 hverju: F, A, B,
 Cð, E, I; mgl. G. 18 at þeir: F, B, Cð (þeir *rettet fra þorgeirr*); er
 þeir A, G, I; "at e" E. 19 viðrmæli: F, Cð (*skrevet viðmæli*), G,
 I (*viðr skrevet som to stavelser*); viðrmæli A, E; "viðr mælgí (g lídi for-
 skrevet)" B. 20 ok þar: F, A, B, Cð, E; þar G, I. at þeir tóluðu:
 F, A, B, E (*dog med udeglemmelse af þeir*), G; er þeir tóluðu I; at
 þeir mæltu svá Cð. 21 nakkvarr: F, A, B, Cð, E, G; nökkurr maðr I.
 vilja: F, A, B, E, G, I; þora at Cð. enn: F, A, B, Cð, G, I;
 mgl. E. 22 at mæltu þat: F, A; at þat mæltu E, G; er þat mæltu
 B, Cð, I. 22-23 til — eptirlætis: F, A, B, G; til sama þeim I; til
 eptirmællis við þá Cð; mgl. E. 23-24 þora — hest: A, B; þora við

at etja, enda myndi engi eiga þvílíkan hest. þá
 25 svaraði hildigunnr 'veit ek þann mann, er þora
 'mun at etja við yðr'. 'nemn þú þann' segja þeir.
 hón svarar 'gunnarr at hliðarenda á hest brúnan,
 'ok mun hann þora at etja við yðr ok við alla
 'aðra'. 'svá þykkir yðr konum' segja þeir 'sem
 30 'engi muni vera hans maki. eun þó at auvirðliga
 'hafi farit fyrir hánnum geirr goði eða gissurr hvíti,
 'þá er eigi ráðit, at oss fari svá'. 'yðr mun first
 'um fara' segir hón, ok varð þeim af hin mesta
 deila. starkaðr mælti 'á gunnar vilda ek at jer
 35 leitaðið sízt manna; því at erfitt mun yðr verða

þá at etja, enda mundi enginn þvílíkan hest eiga E; þora, enda mundi engi eiga þvílíkan hest F, G; þora — mundi ok engi eiga þvílíkan hest I; þora (*men underpríkket*) slíkan hest fá eða eiga, sem þeir Cð. 25 hildigunnr: F, B; hildigunn A; hildigunn læknir Cð, E, G, I. mann: F, A, B, Cð, E, G; manninn I. er þora: F, B, Cð, E; at þora A, G, I. 26 þann: F, A, B (*beskadiget*); þann mann G, I; þann þá E; þá Cð. 27 hón svarar: Cð (*verbet forkortet* f.); mgl. F, A, B, E, G, I. at hliðarenda: A, Cð, E (*dog — som det synes — á for at*), G, I; mgl. F, B. brúnan: F (*skrevet brýnag*), A, B, E, G, I; brúnan at lit Cð. 28 við alla: F, B; mgl. A, Cð, E, G, I. 29 konum: F, A, B, E, I; konunum G; konum jafnan Cð. segja þeir: sál. her A, E, G, I; *hvorimod* Cð *índskyder disse ord efter maki*; mgl. F, B. sem: F, A, B, Cð, G, I; at E. 30 muni vera: F, A, B, E, G, I; se Cð. þó at: F ('þot'), A ('þótt'), B ('þot'), Cð (*som B*), E, I; þó G. auvirðliga: A, B, Cð, G; auðvirðliga E; auvirðulliga I; óvirðilliga F. 31 hafi farit: F, A, B, Cð, G, I; *fære E*. geirr — hvíti: F, A, B, Cð, G, I; gizurr hvíti ok geirr goði E. 32 ráðit: F, A, B, E, G, I; vist Cð. oss fari svá: F, B, Cð; ver farim svá A; svá fari víðara E, G, I. 32-33 yðr — fara: Cð; yðr mun first fara F, A, B; yðr mun þó first um fara E; enn mun yðr first fara þó G; ok man yðr first fara þó um I. 33-34 af — deila: F (*der dog har "hið" for hin*): her af hin mesta deila B; af þessu deila mikil E; at þessu hin mesta deild G, I; næsta af deild A; af hin (*skrevet hið*) mesta þræta Cð 34-35 vilda — manna: A, E, G, I; vil ek at þer leitið sízt F; vil ek sízt at þer (mgl. Cð) leitið B, Cð 35 yðr verða: F, A, B, E; yðr Cð, G; verða I.

‘at ganga í móti giptu hans’. ‘leyfa munt þú oss, ‘at vjer bjóðim hánnum hestaat?’ segja þeir. ‘leyfa’ segir hann ‘ef jer prettið hann í öngu’. þeir kváðuz svá gera mundu. riðu þeir nú til hlíðarenda. gunnarr var heima ok gekk út; kolskeggr ok hjörtr 40 gengu út með hánnum — ok fögnuðu þeim vel ok spurðu, hvert þeir ætlaði at fara. ‘eigi lengra’ segja þeir ‘oss er sagt, at þú eigir hest góðan — ‘ok vilju vjer bjóða þjer hestaat’. ‘lítlar sögur ‘megu ganga frá hesti mínum’ segir gunnarr ‘hann 45 ‘er ungr ok úreyndr at öllu’. ‘kost munt þú láta ‘at etja’ segja þeir ‘ok gat þess til hildigunnr, at

³⁶ ganga: F, A, B, Cð, E, I; standa G. oss: F, B, Cð; mgl. A, E, G, I. ³⁷ segja þeir: sðl. her Cð; hvorimod A, E, G, I indskyde disse ord foran at vjer; medens F, B udelade dem. leyfa: Cð; leyfa mun ek F, A, E, I; leyfa mun ek þat G; leyfa man ek yðr B. ³⁸ segir hann: A, Cð, E, G, I; mgl. F, B. ³⁸⁻³⁹ kváðuz — mundu: F, B, Cð; kváðuz svá (þat I) gera skyldu A, G, I; kvóðo svo vera skyldu E. ³⁹ riðu þeir: F, B; riða þeir A, Cð, G, I; riða E. ⁴⁰⁻⁴¹ gekk — fögnuðu: F, B; gekk út; kolskeggr gekk út (mgl. G, I) með hánnum ok hjörtr bróðir þeira — ok fagna A, G, I; gekk út — ok kolskeggr með hánnum ok bróðir þeirra hjörtr — ok fagnar E; svá bræðr hans. þeir gengu út allir ok fögnuðu Cð. ⁴¹ vel: sðl. F, A, B, Cð, G, I; mgl. E. ⁴² spurðu: F, B, Cð, G, I; ”f.” A; spurði E. ætlaði at fara: F, A; ætluðu at fara B, E, G, I; ætloðu Cð. ⁴³ at (foran þú): A, B, Cð, E, G, I; er F. hest góðan: F, A, B, Cð, G, I; góðan hest E. ⁴⁴ hestaat: F (at skrevet at), A, Cð (at skrevet átt), G, I; hestat B (skrevet heft|at), E (skrevet heft at). ⁴⁵ segir gunnarr: sðl. (”f. o.”) Cð, E; medens G og I indskyde — den første ”o. f.”, den sidste ”o. f.”, foran replikken; hvorimod F, A, B udelade disse ord. ⁴⁵⁻⁴⁶ hann er: F, A; því at hann er B, Cð; er hann E, G, I. ⁴⁶ úreyndr at öllu: F, A, B, Cð (hvor dog at nærmest ser ud som mellemting af t og c), E; at öllu óreyndr I; úreyndr G. munt þú láta: F, A, Cð, E, I; mun þú (i margen) láta á G; myndu ver láta B. ⁴⁷ þess til hildigunnr: F, A (”hildigū.”), B; þess hildigunn til Cð; hildigunn þess til G, I; hildigunnr þess E.

‘þú myndir góðr af hestinum’. ‘lívi töluðuð jer um
 ‘þat?’ segir gunnarr. ‘þeir menn váru’ segja þeir
 50 ‘er þat mæltu, at þú myndir eigi þora at etja við
 ‘várn hest’. ‘þora mun ek at etja’ segir gunnarr
 ‘enn grálíga þykki mjer þetta mælt’. ‘skulu vjer
 ‘til þess ætla’ segja þeir ‘at þú munir etja?’ ‘þá
 ‘mun yðr þykkja för yður bezt’ segir gunnarr ‘ef
 55 ‘jer ráðið þessu. enn þó vil ek þess biðja yðr, at
 ‘vjer etim svá hestunum, at vjer gerim öðrum
 ‘gaman enn oss engi vandræði, ok jer gerið mjer
 ‘enga skömm. enn ef jer gerið til mín sem til

⁴⁸ hestinum: F, A, B, G, I; hesti þínom Cð (ved rettelse — som det synes med samme hånd), E. ⁴⁹ gunnarr: F, A, Cð, E, G, I; hann B. ⁴⁹⁻⁵¹ þeir menn — segir: — þeir menn váro, er þat mæltu s. þeir ‘at þú myndir eigi þora at etja við várn hest’. ‘þora mun ek við at etja’ s. Cð; þeir menn váro s. þeir ‘er þat mæltu (for disse tre ord har: E at þat mæltu, G er mæltu, I at þat s., A er þess gátu), at engi (forskrevet eniū i E) mundi (udeglenet I) þora at etja við várn hest’. ‘þora mun ek at etja’ s. F, A, E, G, I; oversprunget i B. ⁵² grálíga — þetta: F, A, E, G, I; grálíga þótti mer slíkt B; þó er slíkt grálíga Cð. ⁵³ þess — etja?: Cð; þess ætla þá? s. þeir F, A, B; þess ætla? s. þeir E, G; ætla? s. þeir I. ⁵⁴ yðr — bezt: Cð; yðr för yður (uden u I) þykkja bezt F, A, I; yðr þikja för yður (uden u) betri B; yður (skrevet yðr) för þikkja betri E; yður (skrevet yðr) för betri (feilskrevet bet^{te}) þikkja G. segir gunnarr: sðl. her (efter den første sætning i Gunnars replik) G; medens B indskyder disse ord efter den tredje enkelte sætning; hvorimod de udelades i F, A, Cð, E, I. ef: F, A, B, Cð, E, G; at I. ⁵⁵ enn — þess: F, A, B, Cð; en þess vil eg E; en þó vil ek G; þó vil ek I. biðja: A, Cð, E, G, I; beiða F, B. ⁵⁵⁻⁵⁷ at vjer etim — vandræði: F (dog med indskudt verði foran engi — hvilket verði er skrevet over linien og formentlig tilføiet af selve F skriver), A, ligeledes B (der dog indskyder at efter gaman og som har eigi for engi); ef ver etjum hestonom svá, at ver gerim mönnum gaman en oss engi vandræði Cð; at ver ettim (for ver ettim har G þer etid) svá hestunum, at oss verði gaman at enn eigi vandræði G, I; at ver etjum hestunum til gamans mönnum, en gerum oss engi vandræði E. ⁵⁷⁻⁵⁸ ok jer — skömm: F, A, B, Cð; ok gerit mjer öngva skömm E; ok gerit mer enga skömm ne áleitni G, I. ⁵⁸ til

‘annarra, þá er eigi ráðit, nema ek sveigja þann
 ‘at yðr, at yðr mun hart þykkja undir at búa. 60
 ‘mun ek þar eptir gera, sem jer gerið fyrir’. ríða
 þeir nú heim. starkaðr spurði, hversu þeim hefði
 fariz. þeir sögðu, at gunnarr gerði góða ferð þeira
 ‘hann hjet at etja hesti sínum. ok kváðu vjer á,
 ‘nær þat hestavíg skyldi vera. fannz þat á í öllu, 65
 ‘at hánúm þótti sik skorta við oss — ok baðz
 ‘hann undan vandræðum’. ‘þat mun opt á finnaz’
 segir hildigunnr ‘at gunnarr er seinþreytt til vand-
 ‘ræða enn harðrægr, ef hann má eigi undan

— til: F, B, E, G, I; til mín sem A; svá til mín sem til Cð.
 58 ráðit, nema: F, A, B, E, G, I; örvænt, at Cð. 59-60 þann —
 þykkja: Cð; þat á yðr, at yðr man þikja hart B; þat (*sal. begge, i*
det at yðr synes oversprunget), at yðr mun þikja hart (þungt E) A,
 E; þat-at (á G) yðr, er yðr (*mgl. I*) man þungt þikkja G, I; þat á
 yðr, at hart mun þikkja F. 62 nú heim: Cð; nú helm starkaðar-
 synir B; þá heim F, A, E, G, I. starkaðr spurði: Cð, E; hann
 spyr B; spurði starkaðr at F, A; spurði starkaðr þá G, I. hefði:
 F, B, Cð, G; “h.” I; hafði A, E. 63 sögðu: B, Cð, E; “f.” F, A,
 I; segja G. gerði góða: F, A, Cð, E, G, I; hafði góða gert B.
 64 hann hjet at: F, A, B, E, G, I; því at hann vildi Cð. hesti
 sínum: F, A, B, G, I; sínum hesti E; hestunom Cð. 65 þat hesta-
 víg skyldi: F, A, Cð; þat hestavíg skal B; þat (þetta E) hestaat
 skyldi E, G, I. fannz — í: F, A, B, E, G; (ok tilf. Cð) fannz þat
 á Cð, I. 66 hánúm: F, A, B, Cð, I; “hñ” (= hann) E; udeglemt
 G. skorta: F, A, B, Cð, E, I; skorta í öllu G. 67 vandræðum: Cð
 (*heor ræðum dog er skrevet 10ðð*); *mgl. F, A, B, E, G, I.* mun —
 finnaz: A, B; mun á finnaz F, Cð, E, I; má á finna G. 68 segir
 hildigunnr: B, Cð; s. hildig. F, I; s. hildigunn A, G; *mgl. E.* sein-
 þreytt: A (‘seþreytt’), E (‘seynþeytt’). *Det første y er foran-*
lediget ved det sidste og beror på feilskrifti; fremdeles F, B, I —
i hvilke tre membraner ordet dog kun har ét t og følgende ser ud som
et adjectiv; “feint þreytr” G (hvor seint måske er en skrivefeil for seint,
og hvorom i øvrigt må bemærkes, at ytr er dels afbleget og dels be-
skadiget, så at her kunde måske stå et participium; torþeystr Cð.
 68-69 vandræða: F, A, B, E, G, I; “vændræða” (*vforlænget*) Cð. 70 reið:

- 70 'komaz'. gunnarr reið at finna njál ok sagði hánúum hestaatit ok hversu orð fóru með þeim 'eða hversu ætlar þú at fari hestaatit?' 'þú munt hafa meira hlut' sagði njáll 'enn þó mun hjer margs manns bani af hljótaz'. 'mun nakkvat hjer af hljótaz
- 75 'minn bani?' segir gunnarr. 'ekki mun þat af þessu hljótaz' segir njáll 'enn þó munu þeir muna fornan fjandskap — ok nýjan munu þeir at þjer færa; 'ok munt þú ekki annat mega enn hrökkva við'. gunnarr reið þá heim.

F ("ðr" for ð), *A*, *Cð*, *E*, *G*, *I*; riðr (*skrevet to gange*) *B*. njál: *F*, *A*, *B*, *Cð*, *E*; njál ok sonu hans *G*, *I*. 70-71 sagði hánúum hestaatit: *F*, *B* (*der dog har "f." for sagði*), *E*; segir hánúum hestavígt *Cð*; s. þelm (jf. næst foreg. note) hestaatit *G*, *I*; sagði hánúum sem komit var *A*. 71-72 ok hversu — hestaatit: *A*, *B* (*dog fara for at fari*), *E* (*dog lór for orð fóru, samt fara for at fari*), *G*, *I* (*dog med udeglemmelse af det sidste hversu*); ok spurði, hversu fara mundi hestaatit (*sál.*) *Cð*; mgl. *F*. 73 hlut: *F*, *A*, *B*, *Cð*, *E*; hluta *G*, *I*. 73-76 enn — njáll: *Cð*; en þó man her hljótaz af margs manns bani'. 'mun nökkut (*skrevet ngvt — q noget afbleget*) her minn bani af ljótaz?' s. g. 'ekki man þat af þessu' s. n. *F*; en þó mun her af hljótaz margs manns bani'. 'mun nökkut minn bani her af hljótaz?' 'ekki mun þat af þessu' s. n. *A*; enu þó man her af hljótaz margs manns bani'. 'man þar nökvat (*sál.*) hljótaz af minn bani (*beskadiget, så at kun ni, en del af a og en tøddel af b er tilbage*)?' s. (*bortsmuldrer*) *g* (*forskrevet*). 'ekki man þat af þessu' s. n. *B*; en þó mun hjer hljótaz af margs manns bane'. 'mun nokkuð minn bane hjer af hljótast?' s. g. 'ekki' s. n. *E*; mgl. *G*, *I*. 76-77 enn — færa: *Cð* (*hvor i øvrigt i [d. e. i] i nýjan ser ud omtrent som t*); en þó munu þeir fornan fjandskap ok nýjan at þer færa *A*; en þó munu þeir fornan ok nýjan fjandskap at þjer færa *E*; en þó munu þeir fornan fjandskap at þer færa ok nýjan *G*; enn þeir fornan (a *ser næsten ud som o*) fjandskap ok nýjan at þer færa *I*; en þó munu þeir muna (minnaz á *F*) fornan fjandskap ok nýjan (*feilskrevet i B*), er at þer fara *F*, *B*. 78 annat mega: *F*, *A*, *B*, *Cð*, *G*, *I*; mega annat *E*. 79 reið þá: *F*, *A*, *Cð*; riðr þá *B*; reið síþan *G*, *I*; reið *E*.

59. Nú spyrr gunnarr lát höskuldar mágs síns. fám nóttum síðar varð ljettari þórgerðr at grjóta dóttir hallgerðar enn kona þráins, ok kom þar til sveinbarn. sendi hón þá mann til móður sinnar ok bað hana ráða fyrir, hvárt heita skyldi 5 eptir glúmi föður hennar eða eptir höskuldi móður-föður hennar. hón bað, at höskuldr skyldi heita. var þá þat namn gefit sveininum. gunnarr ok hallgerðr áttu tvá sonu. hjet annarr högni enn annarr grani. högni var maðr gerviligr ok hljóð- 10 lyndr, tortryggr ok sannorðr. — nú ríða menn til hestavígs, ok er þar komit fjölmenni mikit. var

59. ¹ Nú spyrr: Cð; þá spurði F, A, B, E, G, I. gunnarr: F, B, Cð, G, I; hann A, E. lát: A, B, Cð, E, G, I; andlát F. ² síðar: F, A, B, Cð, E; síðar. lítlo her eptir G og I (*der henføre fám nóttum síðar til efterretningen om Höskulds død*). ²⁻³ ljettari — þráins: Cð; þórgerðr (F har "g'ð" for gerðr) lettari at grjóta kona þráins F, B, G; þórgerðr at grjóta lettari kona þráins I; þórgerðr at grjóta kona þráins lettari A; þórgerðr á grjóta lettare E. ⁴ til sveinbarn: F, A, B, Cð, E; sveinbarn til G, I. ⁴⁻⁵ sendi — sinnar: F, A, E, G, I; sendi hún þá mann móður sinni B; hón sendi mann til móður sinnar Cð. ⁵ ráða fyrir: Cð; ráða Cγ; kjósa F, A, B, E, G, I. ⁶⁻⁷ eptir glúmi — móðurföður hennar: Cð; eptir g. föður (*† bortrevet*) hennar eða eptir höskuldi dalakollasyni (kolls *skrevet colli*) Cγ; glúmr eða höskuldr F, A, B, E, G, I. ⁷ hón — heita: A; hón bað höskuld heita F, B, Cγ (*hvor "h." for höskuld er bortrevet*), E; enn hón s., at (*mgl. G*) höskuldr skildi heita G, I; hallgerðr kvað höskuld heita skyldo Cð. ⁸ var þá — sveininum: A, G (*dog med udeladelse af þá*), I; var þá þess (*skrevet þs*) nafn gefit E; *mgl. F, B, Cγ, Cð*. ⁹⁻¹⁰ högni — grani: F, A, Cγ, Cð, E, G, I; grani enn annarr högni B. ¹⁰ gerviligr: *sdl. alle* (F, A, B, Cγ, Cð, E, G, I), *undtagen for så vidt nogle, og deriblandt F, for v hvoe i (af den i membranerne sædvanlige form), hvilket Olavius må have læst som p, hvis hans gerpillgr ikke beror på en skrive- eller trykfeil*. ¹⁰⁻¹¹ ok hljóðlyndr: F ("zlhod: lýndr"), A, B, Cγ, Cð, G, I; *mgl. E*. ¹² hestavígs: F, A, E, I; hestavígslins B, Cð; vígslins Cγ; hestapings G. er þar komit: F, A, B, Cγ, G, I; er þar Cð; kom þar E. fjölmenni mikit: F, B, Cγ; mikit fjölmenni A, Cð, E, G, I. ¹²⁻¹⁴ var

þar gunnarr ok bræðr hans ok sigfússsynir, njáll
ok synir hans allir. þar var kominn starkaðr ok
15 synir hans, egill ok hans synir. þeir ræddu til
gunnars, at þeir myndi saman leiða hrossin. gunnarr
svaraði, at þat væri vel. skarpheðinn mælti 'vill
'þú, at ek keyra hest þinn, gunnarr frændi?' 'eigi
'vil ek þat' segir gunnarr. 'hjer er þó betr á
20 'komit' segir skarpheðinn 'vjer erum hváirtveggju
'hávaðamenn'. 'jer munuð fátt mæla' segir gunn-
arr 'eða gera áðr enn yðr munu vandræði af

þar — allir: *F, B, Cγ*; þar var *g.* ok bræðr hans, sigfússsynir allir, njáll ok synir hans *Cδ*; gekk *g.* (*g.* gekk *E* for gekk *g.*) fyrstr (*fyrst G*), þá kolskeggr, þá hjörtr (*forakrevet hjostr i G*), þá sigfússsynir. en til annarrar handar gunnarr gekk njáll ok synir hans (*for ordene ok synir hans har — I: ok skarpheðinn [r udeglemt]*). þá bræðr hans; *E* og *G*: þá skarpheðinn, þá bræðr hans) *A, E, G, I*. 14-15 þar — hans synir: *B, Cγ* (*dog med indskudt ok efter var*), *Cδ* (*dog med indskudt ok foran egill*); þar var kominn starkaðr ok synir hans (*urigt. forkortet som hann*) ok egill ok synir hans *F*; þeir gingu í móti starkaðr ok synir hans ok (*mgk. E, G, I*) egill ok synir hans (*G har hans synir for synir hans*) *A, E, G, I*. 15-16 þeir — gunnars: *Cγ*; þeir töluðu til gunnars *B*; þeir tala við gunnar *Cδ*; ok ræddu til gunnars *F, A, E*; ok töluðu (*sál.*) til gunnars *G, I*. 16 þeir — leiða: *F, A, B, Cγ, E, G, I*; mál væri at leiða saman *Cδ*. hrossin: *F, A, B, G, I*; hestana *Cγ, Cδ, E*. 16-17 gunnarr — vel: *F, A, Cγ, E, G, I*, (*dog have kun E og I sv., medens de øvrige have ".f.", for svaraði*); gunnarr s. þat vel vera *B*; *mgk. Cδ*. 18 at ek — frændi: *F, A, B, Cγ, E, G* (*dog hestinn for hest*), *I*; gunnarr frændi, at ek fylgja hesti þínom *Cδ*. 19 segir gunnarr: *F, A, B, Cγ, E, G, I*; s. hann *Cδ*. hjer er: *F, A, Cγ, Cδ, E, G, I*; hitt væri *B*. 19-20 á komit: *F, A, B, Cγ, Cδ, E, I*; *mgk. G*. 20 vjer erum: *F, A, B, Cγ, E, G, I*; her eru *Cδ*. 21 hávaðamenn: *F, A, B, Cγ, E, G, I*; hávaðamiklir menn *Cδ*. 21-23 jer — standa: *A, B* (*dog uden enn, samt med "mā" for munu*), *E* (*der dog har segir gunnarr — ikke efter mæla, men — efter gera*); þer munot fátt gera eða mæla áðr vandræði muno af standa' s. gunnarr *G*; þer manot fátt mæla eða gera áðr þegar man vandræði af standa' s. gunnarr *I*; þer munuð fátt við mælaz áðr' s. *g.* 'en vandræði muno af standaz

enn hjer mun verða um seinna, þó at
 omi fyrir eitt. síðan váru hrossin saman
 gunnarr bjó sik at keyra, enn skarphjediinn 25
 fram hestinn. gunnarr var í rauðum kyrtli
 fði digrt silfrbelti um sik ok hestastaf mik-
 hendi. síðan rennaz at hestarnir ok bitaz
 svá at ekki þurfti á at taka, ok var þat hit
 gaman. þá báru þeir saman ráð sitt þór- 30
 ok kolt, at þeir myndi hrinda hesti sínum.
 á rynniz hestarnir, ok vita, ef gunnarr fjelli
 nú rennaz á hestarnir, ok hlaupa þeir þór-

monot fátt við mælaz' s. g. 'áðr standa mono af stórvend-
 þeir (skrevet þr) munu (skrevet "miv") fátt mæla' s. g.
 áðr munu vandræði af standa F. 23 hjer: F, A, B, Cγ.
 hitt Cδ. um seinna: F, B, Cγ (dog uden fordobling af n),
 dog har feilskriften fleina for seinna), G, I; seinna um A,
 þó — eitt: F; þótt allt komi fyrri sik B, Cγ; þó at (mgl. I)
 til eins A, Cδ, G, I; þótt til eins kome E. 24-25 hrossin
 leidd: F, A, B, Cγ, Cδ, E; saman leidd hrossin G, I.
 arr bjó: F, A, B, Cγ, E, G, I; ok hjó gunnarr Cδ. keyra:
 (skrevet), A, B, Cγ, E, G, I; keyra hestinn Cδ. 26 hestinn:
 E, G, I; "heftu .a." Cγ (der synes at ville udtrykke hestinn
); mgl. Cδ. 27 ok hafði — sik: G, I; ok hafði um sik
 silfrbelti (belti A) A, E; mgl. F, B, Cγ, Cδ. 27-28 ok hestastaf
 F; ok hafði (i B er i udeglemt) hestastaf (staf Cδ) mikinn
 B, Cγ, Cδ; hann hafði einn (mgl. E) staf A, E, G, I.
 rennaz at: F, Cγ, E, G; síðun rennaz á A, B, I; hlaupa
 an Cδ. 28-29 bitaz lengi svá: B, Cγ, Cδ; bitaz þeir lengi
 "bitaz lengi" F; bituz lengi svá G, I; bitust þeir svo
 29 ekki: A, B, Cγ, Cδ, E, G, I; engi F. á at taka: F, A,
 E, G, I; at keyra Cγ. 30 sltt: F, A, B, Cγ, Cδ, I; sín E, G,
 F, A, B, Cγ, E, G, I; börkr Cδ (her). hrinda hesti sínum:
 Cγ, G, I; hrinda sínum hesti E; hlaupa á lend hesti
 Cδ. 32 á rynniz hestarnir: A, Cδ, G, I; at rynnist hestarnir
 rynnist hestinn F, B; á rynnist hestr gunnars (skrevet .a.) Cγ.
 gunnarr fjelli fyrir: F, A, B, Cγ, E, G, I; þá lypi hestr gunnars
 Cδ. 33 rennaz á hestarnir: A; rennaz at hestarnir G, I;
 at hestarnir E; rennr (i F med "g" for nn; i Cδ "reðr") á

geirr ok kolr þegar á lend hesti sínum ok hrinda
 35 sem þeir megu. gunnarr hrindr nú ok sínum hesti
 í móti — ok verðr þar skjótr atburðr, sá, at þeir
 þorgeirr fjellu báðir á bak aptr ok hestrinn á þá
 ofan. þeir spretta upp skjótt ok hlaupa at gunnari.
 gunnarr varpar sjer undan ok þrífr kol ok kastar
 40 hánnum á völinn svá at hann liggir í úviti. þór-
 geirr starksaðarson laust hest gunnars svá at út
 hljóp augat. gunnarr laust þorgeir með stafnum

hestrinn *F, B, Cy, Cð*. 33-34 þorgeirr — þegar: *Cð*; þorgeirr ok kolr *F* (*g forskrevet*), *A, B, Cy, E, I*; kolr ok þorgeirr *G*. 34-35 lend — megu: *Cð*; lend hesti sínum *Cy*; lendina ok hrinda hestinom *I*; lend hestinum *F*; "lend hefti" || 000 *B*; lendina *A, E, G*. 35 nú ok: *Cð*; mgl. *F, A, B, Cy, E, G, I*. 35-36 sínum hesti: *F, A, B* (*hvor dog hesti er sá godt som aldeles bortsmuldret*), *Cð, E, G, I*; hesti sínum *Cy*. 36 í móti: *F, A, B* (*de tre første bogstaver for en stor del bortsmuldrede*), *Cy, Cð, E, I*; "móti" *G* (*som det synes*). verðr þar: *F, A, B, Cð, E, I*; varð þar *Cy*; verðr "þ" *G*. sá: *Cy, Cð*; mgl. *F, A, B, E, G, I*. 37 fjellu báðir: *Cy, Cð*; falla báðir *E, G, I*; falla *F, A, B* (*hvor dog fall er bortsmuldret og det tilbageblevne a [slutnings-aet] beskadiget og utydel.*). ok hestrinn á þá: *F, A, B* (*hvor dog det første ord [x?] er bortsmuldret*), *Cy, Cð, E*; enn hestarnir á þá *I*; en hestarnir báðir á hann *G*. 38 þeir — skjótt: *Cy, Cð*; þá spretta þeir upp *F, A, B, E, G, I*. hlaupa at gunnari: *F, A, B* (*hvor dog gunnari er bortsmuldret*), *Cy, E, G, I*; "g." *Cð* (*hvor hlaupa at således vistnok er oversprunget*). 39 gunnarr varpar: *F, B* (*hvor de to første bogstaver i gunnarr ere bortsmuldrede og slutnings-ret i varpar lidt beskadiget*), *Cy*; en hann varpar *Cð*; gunnarr varp *I*; hann varp *A, E*; g. veik *G*. þrífr: *F, B, Cy, Cð*; þreif *A, E*; greip *G, I*. kastar: *F, B, Cy, Cð*; kastaði *A, E, G, I*. 40 hann liggir: *F, Cð*; hann | 0000 *B*; hann lá *A, Cy, E, I*; lá *G*. 41 starksaðarson: *F, B, Cy, Cð, E*; mgl. *A, G, I*. hest: *F, A, B, Cð, E, G, I*; hestinn *Cy*. 41-42 út hljóp: *F, A, Cy, E, G*; ór ljóp *Cð*; út sprakk *B*; úti lá *I*. 42 augat: *F, A, B* (*der har "avgat." — av i ét tegn, og], hvor begyndelsen af den følgende linie rigtignok er borte, men hvor der ikke synes at have været plads til annat*), *Cy, E, G, I*; augat annat *Cð*. laust: *F, Cy, G, I*; 0000 *B*; laust þá *Cð*; lýstr þá *A, E*. stafnum: *F, A, B, E, G, I*; hestastafnum *Cy, Cð*.

43. Þorgeirr í úvit. enn gunnarr gengr til
 síns ok mælti við kolskegg 'högg þú hestinn
 þú skal hann lifa við örkuml'. kolskegg hjó 45
 af hestinum. þá komz á fætr Þorgeirr ok
 vápn sín ok vildi at gunnari. enn þat varð
 46. ok varð þröng mikil. skarphjediinn mælti
 mjer þóf þetta — ok er miklu drengilígra, at
 vegiz með vápnunum'. skarphjediinn kvað vísu 50

— úvit: F; fell Þorgeirr í úvit A, E; svá at Þorgeirr
 p. G, I) fell (þegar tilf. B og Cy) í úvit B, Cy, G, I; svá
 óviti Cð. enn gunnarr gengr: F, Cy; en gunnarr gekk
 I; g. gengr Cð; g. gekk E. 44 hests síns: F, A, Cy, G
 nf'), I; ooooo"r" B; hestsins Cð, E. við kolskegg: F, A,
 Cð, E, G; til kolskeggs (feilskrevet ved at udelade det
 I. 45 skal — örkuml: A, Cy (hvor örkuml er skrevet
 [av i ét tegn]), Cð (substantivet skrevet ork|uml snarere
 yml), G (hvor slutningen af örkuml er noget forskrevet), I;
 n við örkuml lifa (tilføiet med mindre skrift over linien) F;
 n lifa við "hæ" ooooo "avrkvl (av i ét tegn)" B (der vistnok
 g har haft skal hann lifa við harmkvæll ok örkuml); vil
 hann lifa við örkuml E. kolskegg: F, B, Cy, Cð, E, G, I;
 46 höfuð af hestinum: F, Cy, Cð (hvor höfuð er skrevet
 ar den i membranerne sædvanlige form); höfuðit af hest-
 þ hestinn A; hann E, G, I (i alle disse tre membraner for-
 g i G tillige noget forskrevet). komz — Þorgeirr: F; komz
 á fætr A; komz Þorgeirr (resten bortsmuldet) B; kemz
 et kezt i E og kem i I) Þorgeirr á fætr E, G, I; stóð Þor-
 fætr Cy, Cð. 47 tók vápn sín: F, B (hvor dog tó er bort-
), Cy, Cð, G; tekr vápn sín I; tók vápn A, E. 47-48 þat
 óvat: A, B, Cy, G, I; þat var stóðvat F, E; hann varð stóðv-
 48 ok varð: F, A, Cy, I; ok var B, E, G; þá varð Cð.
 rphjediinn — vápnunum: F, A (dog greiddilígra for drengilígra,
 í for vegiz), Cy, Cð, E (dog med udeglemmelse af er), G (dog
 for drengilígra, samt drepiz niðr for vegiz), I (dog med
 e af þetta, og i övrigt som G); mgl. her B — der efter
 lfoier 'ok er þat myklu drengilígra, at menn vegiz með
 49 skarphjediinn kvað vísu: sál, (som det synes) F (hvor
 etning er skrevet med rødt blæk — de to første ord, der ere sá
 , at de her væsentlig bero på gisning, i den yderste margen,

hjer verðr þröng á þingi
 þóf gengr langt ór hófi
 síð mun sætt með þjóðum
 sett leiðiz mjer þetta.
 55 rakkligra er rekkum
 rjóða vápn í blóði
 víst tem ek gráð hinn geysta
 gjarna ylgjar barni.

gunnarr var kyrr, svá at hán um hjelt einn maðr,
 60 ok mælti ekki orð þat er áfátt væri. njáll mælti,
 at þeir skyldi sættaz ok setja grið. þorgeirr kvaðz
 hvártki vildu selja grið nje taka — kvaðz heldr
 vilja gunnar dauðan fyrir höggit. kolskeggr mælti
 'fastara hefir gunnarr staðit, enn hann hafi fallit
 65 'fyrir orðum einum — ok mun enn svá'. nú riða

det sidste i den nederste, hvor det danner en lille linie for sig imellem teksten og det følgende vers); oooo"q (dog ser man kun en utydelig levning af dette bogstav) sk'ph' vífv þsa" B (der formodentlig har haft på kvað skarph. visu þessa); mgl. tillige med det følgende vers A, Cy, Cð, E, G, I. 59 kyrr, svá at: F, A, B, Cð, E, I; kyrr, svá G; svá kyrr, at Cy. hán um — maðr: F, A, B, Cy, Cð; hán um helt engi G, I; engi maðr helt honum E. 60 orð — væri: A, E, G (dog svá at for þat er). I; orð illt F, B, Cy; illt orð Cð. 60-61 mælti — grið: Cy, Cð; leitaði um sættir eða um (mgl. G) grið F, A, B, G, I; leitaði um sættir E. 61 kvaðz: F (der dog har feilskriften f. qz), A; ".q." Cy, kvað eller kveð Cð (utydek); kveð E, G, I; "létz" B. 62 vildu selja grið: F, B, Cy; vilja selja grið A, Cð (vilja temmelig afbleget), I; selja vilja grið G; vilja selja E. kvaðz: F, A, B; ok kvezt E; ok "læz" Cy; "oc (temmelig afbleget) læz" Cð; kallaðiz G, I. 62-63 heldr vilja: F, A, B, G, I; heldr vildu Cy, Cð; "helliz vilja" E. 64-65 fallit — einum: A, B, I (hvor i öðrigt hafi er forskrevet); fallit fyrir orðum einum (i Cy feilskrevet æinu) saman F, Cy, Cð, G; orði einu veginn verit E (der foran orði har fyrir, men synes at have villet udslette denne præp.). 65 svá: A, B, E, G, I; svá vera Cy, Cð; svá' s. hann F.

af hestapíngi — hverr til síns heima. veita
gunnari engar atfarar. líðu svá þau misseri.
gi um sumarit fann gunnarr ólaf pá mág
ok bauð óláfr hánnum heim enn bað hann þó
varan um sik 'því at þeir munu gera þjer 70
íllt, er þeir megu — ok far þú fjölmennr
n'. óláfr rjød hánnum mörg heilræði, ok mæltu
til hinnar mestu vináttu með sjer.

hestapíngi: *F, A, E*; af hestapíngino *Cð*; heim af hestapíngi
I; heim af hestapíngino *Cy*. síns heima: *F, A, B, Cy, E*;
heimillis *G, I*; sinna heimkynna *Cð*. ⁶⁶⁻⁶⁷ veita — atfarar:
synes at have v for e i engar, *A (hvor þeir dog mangler)*,
ta þeir nú gunnari engar atfarar *E, G, I*; veita þeir (*disse ord
del temmelig afblegede*) g. óngar atferðir *Cð*; veitir g. óngum
Cy (*urigt*). ⁶⁷ líðu svá þau: *F, B*; líða svá þau *Cy*; ok
o þau *E*; líða svá öll þau *A*; líða svá öll þessi *G*; líðr svá
I; ok "líþr (*dog ere disse to ord stærk afblegede*) Iva þav"
⁶⁸ sumarit: *F, A, B, Cy, E, G, I*; sumarit (*til dels noget af-
septir Cð*). pá: *F, A, B, Cð, E, G, I*; mgl. *Cy*. mág: *F, A,
Cð, E, I*; frænda *G*. ⁶⁹⁻⁷³ ok bauð — sjer: — ok bauð óláfr
ord er tilføiet mellem spalterne, med samme hånd som texten,
meligvis i følge en gisning af skriveren, for at afhjælpe den for-
der meget tidlig synes at have bemægtiget sig slutningen af
kapitel) hánnum heim en bað hann þó vera um sik varan 'því
munu gera oss þat illt, er þeir mega — ok farðu fjölmennr
hann reð hánnum mörg ráð þau er heil váro, ok mæltu
l vináttu með ser *A*; ok bauð hánnum heim. óláfr bað hann
varan um sik 'því at þeir munu gera þer illt, ef þeir mega
farðu fjölmennr jafnan'. hann reð hánnum mörg heilræði, ok
þeir til hinnar mestu vináttu með ser *G*; ok bauð hánnum
óláfr bað hann vera varan um sik 'því at þeir manu gera
þat er þeir mega — ok far þú jafnan fjölmennr'. hann reð
mörg heilræði, ok mæltu þeir til innar mestu vináttu með
ok bauð hánnum heim. en hann bað hann vera varan um
disse to ord noget beskadigede, men sikkert) 'því at þeir manu
oss þat illt, er þeir mega — ok far þú fjölmennr jafnan'.
reð hánnum mörg ráð þau er heil váro — ok mæltu til hinnar
vináttu (*begyndelsen af dette ord er beskadiget*) með ser *B*;
uð honum heim ok bað hann vera varann um sig 'því at

60. Asgrímr elliðagrímsson hafði mál at sækja á þinginu. þat var erfðamál. málinu átti at svara úlfr uggason. ásgrími tókz svá til, sem sjaldan var vant, at vörn var í máli hans. enn sú var 5 vörnin, at hann hafði nemnt fimm búa þar sem hann átti níu. nú hafa þeir þetta til varna. þá mælti gunnarr 'ek mun skora þjer á hólm, úlfr 'uggason, ef menn skulu eigi ná af þjer rjettu

þeir munu gera þjer þat illt, er þeir mega — ok far fjölmennr jafnann'. hann reð honum mörg ráð þau er hell vóro, ok mæltu þeir til hinnar mestu vináttu með ser E; ok bauð hánom heim en bað hann þó vera varan um sik 'því at þeir munu oss gera þat illt, sem þeir mega — ok farðu fjölmennr jafnan'. hann reð hánom mörg hellræði, ok mæltu þeir til ennar mestu vináttu með ser F; bauð hánom heim ok (bað mgl.) hann vera varan um sik 'því at þeir mono gera oss slíkt illt, er þeir megu, austr þar — ok farðu fjölmennr'. óláfr reð hánom mörg hellræði, ok mæltu þeir til hinnar mestu vináttu með ser Cð; g. bauð honum heim ok bað hann þó vera varan um sik 'því at þeir muno gera oss slíkt illt, sem þeir megu, austr þar — ok farðu fjölmennr'. óláfr reð honum mörg ráð þau er heil váro, ok mæltu þeir til vináttu innar mestu með ser Cγ.

60. 1-3 mál at — uggason: A, E (dog þingi um sumarit for þinginu), G (dog þingi for þinginu), I (dog som E); mál at (beskædiget B) sækja á þinginu (þingi Cγ) á (forskrevet i B) úlf (úlfr [!] B) uggas. F, B, Cγ; þetta sumar mál at sækja á þingi — úlf (sdl — ikke á úlf) uggason Cð. 4 var vant: A, B, Cγ, Cð, E, G, I; er vant F. máll hans: F, A, B, Cγ, Cð; málinu E; mállino því er hann átti at sækja G, I. 5 vörnin: F, Cγ, G, I; vörnin í (måske den oprindelige læsemåde) A, B (som det synes — et tegn, der ligner 1, er nemlig tilføjet over linien), Cð (hvor 1 er lidt afbleget); vörn (skrevet vñ, der måske kunde læses vörnin) í mállinu E. flmm: sdl ("v.") F, A, B, Cγ, Cð, E, G; ".x." I(!). þaræm: F, B, Cð, G, I; þar er A, Cγ; at E. 6 níu: F, A, Cγ, Cð, E, G, I; níu at nefna B. nú — varna: F, A, G, I; ok hófðu þeir þat til varna E; ok (mgl. B) hófðu þeir þessa vörnina B, Cγ, Cð. 6-7 þá mælti gunnarr: Cð; gunnarr mælti F, A, B, Cγ, E, I; herfor har G segir g. efter uggason. 7 mun skora: F, A, B, Cγ, Cð, G, I; skora E. 8-9 ef — máli: A, B, Cγ, E, G, I; ef menn skulu eigi fá rettu máli fram komit F; mgl. Cð.

‘ekki á ek þetta við þik’ segir úlfr. ‘fyrir mun nú þó ganga’ segir gunnarr ‘ok myndi njáll ætla ok helgi vinr minn, at ek mynda nakkvara vörn í máli með þjer, ásgrímr, ef væri eigi við’. lauk svá því máli, at úlfr hlaut reida fjeit allt. þá mælti ásgrímr til gunnars vil ek þjer bjóða í sumar, ok jafnan skal með þjer vera í málaferlum enn aldri í móti

‘ekki á — eigi við’: — ‘ekki á ek þetta við þik’ s. úlfr. ‘fyrir mun nú þó ganga’ s. g. ‘sem þú eigir við mik — ok mundi njáll ætla ok helgi vinr minn, at ek munda nökkora vörn hafa í með þer, ásgrímr, ef þeir væri eigi við’ Cγ; ‘ekki á ek þetta við þik’ s. úlfr. ‘fyrir hitt mon ganga þó’ s. g. ‘ok mundi þat ætla vinr minn njálss., (at er udeglemt) ek munda hafa nökora (sdl.) í máli með þer, ásgrímr, ef þeir væri eigi við Cδ; ok mundi njáll ætla ok helgi vinr minn, at ek munda hafa nökkura vörn í (mállu F) með þer, ásgrímr (for þer, ásgrímr har A og E) enne [i hvilken henseende det må bemærkes, at ásgrímr er i F over linien med den hånd, hvormed versene i margen ere af], medens G og I have ásgrími), ef þeir væri eigi við’. ‘ekki þetta við þik’ s. úlfr. ‘fyrir hitt (þat G) mun nú þó (for nú er E nú, men G og I þer) ganga’ s. gunnarr F, A, E, G, I; myndi þat ætla n. ok helgi vinr minn, at ek (af at ek er den del bortsmuldret — kun e er levnet nogenlunde fuldstændigt) a (dog er kun a og levninger af de andre bogstaver tilbage) nok (k næsten helt bortsmuldret) ooo| vörn í máli vna þeira þat, ef þeir eru eigi við’. ‘ekki á ek þetta (dog er þett næsten ændig borte) við þik’ s. úlfoooo| hitt ”mañv“ (= man nú) á s. g. B. ¹³ því: F, A, B, E, G, I; þessu Cγ, Cδ. ¹³⁻¹⁴ hlaut reida: F, A, B (hvor g er beskadiget); hlaut at gjalda Cγ, Cδ; di E, G, I. ¹⁴ fjeit allt: F, Cγ, Cδ, E; feoooo B; fe allt A, G, I. nælli ásgrímr: F, A, B, Cγ, Cδ, G, I; ásgrímr mælti E. er bjóða: F, A, B, Cδ, G, I; bjóða þer Cγ, E. ¹⁵⁻¹⁶ skal ek: Cγ, Cδ, E, G, I; skal F. ¹⁶ vera í málaferlum: Cγ; vera lū (ū usikkert) Cδ; í málaferlum vera E; í málaferlum F, A; í ferlum B (hvor dog begyndelsen af m ses efter i); heðan af lum G; í málum heðan af I. ¹⁶⁻¹⁷ aldri — þjer: F, Cγ; (móti þ”) Cδ; aldri í móti A, B (dog á for i), E, I (der har

‘þjer’. ríðr gunnarr heim af þingi. líttlu síðar funduz þeir njáll. njáll bað gunnar vera varan um sik — kvað sjer sagt, at þeir undan þríhyrn-
 20 ingi ætluðu at fara at hánnum — ok bað hann aldri fara við fámenni ok hafa jafnan vápn sín. gunnarr kvað svá vera skyldu. hann sagði njáli, at ásgrímr hefði boðit hánnum heim ‘ok ætla ek ‘at fara nú í haust’. ‘lát þú enga menn vita’
 25 segir njáll ‘áðr þú ferr eða hversu lengi þú ert ‘í brautu. enn ek býð þjer þó, at synir mínir ríði

allri for aldri); í móti aldri G. ¹⁷ ríðr gunnarr: F, B; reið gunnarr A, E, G, I; ríðr gunnarr nú Cð; reið gunnarr nú Cy. ¹⁸ þeir njáll: F, A, E, G, I; oooo B; þeir g. ok n. Cy; “þí (temmelig afbleget)” ~ Cð (der i øvrigt synes at have haft g. ok n.). njáll bað gunnar: F, Cy, E; ooo|“bað .a.” B; n. bað hann Cð; hann bað g. A, G, I. ¹⁹ kvað: F, A, B, G, I; ok kvað Cy, Cð (hvor dog ok [forkortet] er meget afbleget), E. ¹⁹⁻²⁰ at þeir undan þríhyrningi: F, A, B (hvor i i gl er bortsmuldret og g beskadiget), Cy, Cð, E; af þeim undan þríhyrningi, at þeir G, I. ²⁰ ætluðu: F, A, E, G, I; oooo B; “ætl” Cð; ætlaði Cy. ²¹ aldri — fámenni: B, Cy, E; aldri fara með fámenni F, G, I; aldri fara við fá menn A; fara fjölmennan Cð. jafnan: F, B, Cy, G, I; ávallt E; í hvern tíma A; mgl. Cð. ²² kvað — skyldu: F, A, E, G, I; kveð (skrevet q. i Cy, qz i Cð) svá gera mundu (de to sidste bogstaver i dette ord afblegede i Cð) Cy, Cð; “léts” svá gera myndu B. hann sagði njáli: Cy, Cð (begge dog med “.f.” for verbet); enn sagði þá B; hann sagði F, E; hann s. A, I; hann segir G. ²³ hefði: F, B, Cy, Cð, E, G; “.h.” I; hafði A. ²⁴ at fara nú: F; nú at fara A, B, Cð, E, G, I; at fara Cy. enga menn: F, A, B, I; enga Cy; öngan mann Cð, E, G. ²⁵ segir njáll: sðl. (“f. N.”) her Cy; medens I indskyder s. hann þá dette sted — uagtet den tillige har n. nælt foran replikken; B og E indsatte s. n. (begge ord beskadede i B) efter ferr; mgl. F, A, Cð, G. áðr þú ferr: F, A; oooo B; áðr enn þú ferr (helman tilf. I) G, I; at þú ferr Cð, E; attú ætlir at fara Cy. eða: Cy, Cð, G, I; ok A, E; mgl. F; stedet bortsmuldret i B. hversu: F, A, Cy, Cð, E; ooo B; hve G, I. ²⁶ í (foran brauta): F, A, Cð, E, G, I; á B, Cy. enn — þó: F, A (býð feilskrevet bý), B, Cy, I; ok býð ek þer þó Cð (over e i þer [her skrevet helt ud, uagtet dette ord

þer — ok mun eigi þá á þik ráðit'. rjeðu
 þat þá með sjer. nú líðr á sumarit til átta
 na. þá mælti gunnarr við kolskegg 'bú þú ferð
 a, því at nú skulu vjer riða til heimboðs í 30
 ngu'. 'skal nú ekki orð gera njálssonum?' sagði
 skeggr. 'ekki' sagði gunnarr 'eigi skulu þeir
 óta vandræði af mjer'.

61. Þeir riða þrír saman gunnarr ok bræðr
 s. gunnarr hafði atgeirinn ok sverðit ölvisnaut,
 kolskeggr hafði saxit. hjörtr hafði ok alvæpni.

pleier at forkortes þ'] står et tegn, der har nogen lighed med
 en ek b'ð þer E, G. 27 ok — ráðit: A; ok mun þá elgt ráðit
 G, I; mgl. F, B, Cy, Cð, E. 27-28 rjeðu — sjer: F, A, G, I;
 (?) þ' (her ses en del af det følgende þ) oooo|s'" B; þeir reðu
 nú með ser Cy; mgl. Cð, E. 29 mælti — kolskegg: Cð; sagði
 kolskeggi (kolskegg bróðr sínum E) F, B (e beskadiget), E, I;
 a. kolfk'." A, "f. g. kolfc." Cy, "f. g. kolfk'." G. 29-30 ferð
 F, A, Cy, E, G, I; ferð (efter dette ord ses en lille levning af þ)
 B; þik Cð. 30 nú skulu vjer: Cð; ver skulum F, A, B, G, I;
 skulum Cy, E. 30-31 til — tungu: F, B, Cy, Cð; í tungu til
 boðs A, E, G, I. 31 nú — gera: Cð; nökkut;(skrevet hqví i F)
 era (a beskadiget i B) orð F, A, B, Cy; nökkut gera orð E,
 31-32 sagði kolskeggr: F, A, B (ol bortrevet — dog ses en lille
 ng af o), Cð, E; s. hann Cy; hvorimod G og I have kolsk.
 i foran 'skal. 32 'ekki' sagði gunnarr: F, A, Cy, Cð, E, G, I;
 B. 32-33 elgi — mjer: F (der dog skriver vanredil for vandræði,
 gentager s. g. efter mjer), A, B (der dog tilføier "f. g." efter
 i overensstemmelse med noten til linie 32), Cy (der for vandræði
 er "vændæði", foran hvilket ord den har et underprikket a), E
 dog har oss for mjer), G, I; því at ekki vil ek, at þeir hljótt
 i mer eða nein "vænðæði" Cð.

61. 1-2 Þeir — hans: F, B (der dog har riðu for riða); Þeir
 liij saman bræðr A; Þeir riðu þrír saman gunnarr ok (mgl.
 kolskeggr ok hjörtr E, G, I; Nú riða þeir þrír saman gunnarr
 ræðr hans Cy; Riða þeir nú helman bræðr liij, gunnarr ok
 eggr ok hjörtr Cð. 2 atgeirinn: F, A, B, E, G, I; atgeir (Cy
 r "aigeir") slinn Cy, Cð. ok sverðit: F, A, B, E, G, I; ok
 Cy; sverþit Cð. 3 enn: F, A, B, Cy, E, G, I; mgl. Cð.
 F, A, B, Cð, E, G, I; sax sltt Cy. ok (foran alvæpni): F,

riðu þeir nú í tungu. ásgrímr tók vel við þeim,
 5 ok váru þeir þar nakkvara hríð. þá lýstu þeir
 yfir því, at þeir ætluðu þá heim at fara. ásgrímr
 gaf þeim góðar gjafar ok bauð at ríða með þeim
 austr. gunnarr kvað engis mundu við þurfa, ok
 fór hann eigi. — sigurðr svínhöfði hjét maðr. hann
 10 kom undir þríhyrning. hann bjó við þjórsá. hann
 hafði heitit at halda njósn um ferðir gunnars.
 hann sagði þeim nú til ferða hans ok kvað ekki
 mundu verða vænna enn svá 'er hann er við
 'hinn þriðja mann'. 'hversu marga munu vjer

A, B, Cð, E, G, I; *mgl. Cy.* 4 riðu: F, B, Cð, E; ríða A, G, I; ok riðu *Cy.* 5 váru þeir: F, B, *Cy*, Cð; ero þeir A, E, I; ero G. 5-6 lýstu — því: F, B, *Cy*; lýsa þeir yfir því E, G, I; lýser g. ífr því A; lýsti g. yfir Cð. 6 þeir — fara: F; þeir ætla þá heim at fara A; þeir myndu þá heim ríða B; þeir ætloðu heim at fara *Cy*; þeir ætla heim at fara E, G, I; hann "ætl" heim at fara Cð (*ífr. næst foregående note*). 7 gaf: F, B, *Cy*, Cð, E; gefr A, G, I. 7-8 með þeim austr: F, A, B, *Cy*, G, I; austr með þeim Cð, E. 8 kvað: F, A, B, *Cy* ("q."), Cð ("q."), G, I; kvezt E. 8-9 mundu — eigi: F, B (*der dog indskyder því efter hann*), *Cy* (*dog af því hvergi for eigi*), Cð (*dog som B*); mundu við þurfa en bað hann gera sem hánnum líkaði; en þó fór hann eigi A; við mundi (*synes skrevet mda*) þurfa en bað hann gera sem hann vildi; enn þó fór hann eigi E; við mundu þurfa en hann gera sem hánnum líkaði; en þó fór hann eigi G; mundo við þurfa enn bað hann ráða; enn þó fór hann eigi I. 10 kom: F, A, B, *Cy*, E, G, I; kom þenna dag Cð. hann — þjórsá: A, E, G, I; *mgl. F, B, Cy, Cð.* hann (*foran hafði*): F, A, B, *Cy*, Cð, E, G; *mgl. I.* 11 heilt: F, A, B, *Cy*, Cð, G, I; "heilt" (*neppe andet end skrivfeil*) E. njósn: *Cy*, Cð, I; njósnum F, A, B, E, G. ferðir: B, *Cy*, Cð, G, I; ferð F, A, E. 12 sagði: B; ".f." F, A, *Cy*, E, G, I; segir Cð. þeim — hans: F, B; þeim nú til ferða gunnars A; nú til ferða hans E; þeim nú um ferðir hans *Cy*, Cð (*hans utydel*); þeim um ferðir hans G; þeim nú um ferðir gunnars I. kvað: F, A, B, *Cy* ("q."), E, G, I; kvað þeim Cð. 13 verða: F, A, B, *Cy*, Cð, E, I; *mgl. G.* 'er hann er: F, B, *Cy*; er hann var I; at hann var A, E; er hann væri G; at hann væri Cð. 14 hinn: F, Cð, G, I; *mgl. A, B, Cy, E.*

en þurfa' segir starkaðr 'í fyrísát?' 'rýrt mun 15
 þa fyrir hánum smámennit' segir sigurðr 'ok
 er ráð at hafa færi enn þrjá tigu manna'.
 er skulu vjer fyrí sitja?' segir starkaðr. 'við
 knafhóla' segir sigurðr 'þar sjer eigi fyrr enn at
 komit'. 'far þú í sandgil' segir starkaðr 'ok 20
 agli, at þeir búiz þaðan fimmtán — enn vjer
 num koma hjeðan aðrir fimmtán til knafahóla'.
 þeirr mælti til hildigunnar 'þessi hönd skal þjer

en þurfa: A, B (menn þyrfa — fa noget beskadiget), Cγ, I;
 menn F, E, G; þurfa Cδ. segir — fyrísát?: F, A, I; í fyrir-
 s. starkaðr B, Cγ; s. starkaðr 'í firirsátir?' G; s. starkaðr 'í
 tinne?' E; s. starkaðr Cδ. 16 verða — smámennit: F, A, E;
 fyrir hánum smalmennit ("fmal mīt" B, "fmalimīt" Cγ) B,
 smámennit verða fyrir hánum I; verða smámennit fyrir gunnari
 smámennit verða fyrí gunnari G. segir sigurðr: B, Cγ, G, I;
 en F, A, E; mgl. Cδ. 16-17 ok eigi — manna: A; ok er eigi
 at hafa færri en xxx manna E; ok er ekki ráð at hafa færi
 (revet) menn enn þrjátigi manna I; ok er ráð at hafa eigi
 menn en xxx G; ok skulo "þér" eigi færi fara en xxx Cδ;
 kulut er fara við færi menn en xxx Cγ; eigi (det første i be-
 ret i B) færi enn xxx manna F, B. 18 fyrí sitja: F, A, B, Cγ.
 fyrí sitja fyrí gunnari E; sitja fyrí gunnari G, I. segir stark-
 B, Cγ, Cδ; herfor have G, I starkaðr mælti foran 'hver; mgl.
 E. 19 knafa-: F, Cγ, Cδ, E, I; knaf- A, B; knapp- G. sigurðr:
 Cδ, E, G, I; hann F, B. þar: F, A, B, E, G, I; því at þar
 Cδ. 20 er komit: F, A, B, E, I; kemr Cγ, Cδ, G. 1: F, A,
 Cδ, E, G, I; nú í B. segir starkaðr: sál. her B, Cδ, G, I;
 A og E have disse ord efter þú; derimod Cγ efter agli;
 F. 21 búiz þaðan fimmtán: F, A, B (þaðan feilskrevet), Cγ, E,
 búiz þaðan xv (feilskrevet .vx.) til knapphóla G; þkomi þannig
 Cδ. 22 koma — knafahóla: F, A (dog knafhóla for knafahóla),
 g fara for koma, samt knafhóla for knafahóla), Cγ, Cδ (dog
 udeladelse af verbet), E (dog med búaz for koma, samt med
 emmelse af til), I; koma aðrir xv (v dog bortrevet) þangat G
 xst foreg. note). 23 hildigunnar: F, A, B, Cγ, E, G, I; hildi-
 ar systur sinnar Cδ. þessi hönd skal: B, Cγ, E, G, I; þessi
 in skal A; þessar hendr skulo Cδ; þessi skal (beskadiget) F.
 þjer sýna: F, A, B; sýna þer Cγ, Cδ, E, G, I. 24-25 segir hún:

‘sýna gunnar dauðan í kveld’. ‘enn ek get’ segir
 25 hón ‘at þú berir lágt höfuðit af ykkrum fundi’.
 þeir fara fjórir feðgar undan þríhyrningi ok ellifu
 menn aðrir — fóru þeir til knafahóla ok biðu þar.
 sigurðr svínhöfði kom í sandgil ok mælti ‘ek em
 ‘sendr hingat af starkaði ok sonum hans at segja
 30 þjer, egill, at jer feðgar farið til knafahóla at sitja
 ‘fyri gunnari’. ‘hversu margir skyldu vjer fara?’
 segir egill. ‘fimmtán með mjer’ segir sigurðr.
 kolr mælti ‘nú ætla ek mjer í dag at reyna við
 ‘kolskegg’. ‘mjök þykki mjer þú ætla þjer’ segir

sdl. her *F* (over linien), *A, B, E, G, I*; medens *Cδ* har disse ord efter replik-
 ken; mgl. *Cy*. 25 lágt — ykkrum: *F, B, Cy*; lágt hökskeggit af ykkrom
Cδ; bæði lágt höfud ok hönd af þelm *A*; bæði höfuð ok hönd lágt
 af þelm *E*; bæði lágt hönd ok höfuð af þelm *G*; lágt bæði höfud
 ok hönd af þelm *I*. 26 þeir — feðgar: *F, A, B*; þeir fara nú illj
 feðgar þaðan *Cy*; þeir fóru fjórir feðgar (þegar *G*, máske ved urigtig
 læsning af feðgar) *G, I*; þeir (feilskrevet þi = þjer) vóru fjórir feðgar
E; þaðan fóru fjórir feðgar *Cδ*. undan þríhyrningi *F, A, B, Cy*,
Cδ, G, I; mgl. *E*. 27 aðrir: *F, A, Cy, Cδ, E, G, I*; með þelm aðrir
B. fóru þeir: *F, A, B, E, G*; þeir fóru *Cy, I*; þeir fara *Cδ*.
 knafa-: *F, A, B, Cy, Cδ, E*; knaf- *I*; knapp- *G*. biðu: *F, A, Cy*,
Cδ, E, G; biðuðu *I*; sitja *B*. 28 svínhöfði: *B, Cy, Cδ*; mgl. *F, A*,
E, G, I. ok mælti: *F, Cy, Cδ, E, I*; herfor har *A* s. hann og *G*
 s. sigurðr efter hingat; mgl. *B*. em: *F, A, B, Cy, Cδ, E, I*; var *G*.
 29 hingat: *F, A, B, Cy, Cδ, G, I*; mgl. *E*. 29-30 segja — farið: *F*
 (jer [skrevet þ'] meget beskaðiget, ð i feðgar forskrevet), *A, B* (dog
 færir for farið), *Cy, E, G, I*; þer egill ok þer feðgar (ð udeglemt)
 færir *Cδ* (forvansket). 30 knafa-: *F, A, B, Cy, Cδ, E*; knaf- *I*;
 knapp- *G*. at sitja: *F, A, B, Cy, E, G, I*; ok sættit þar *Cδ*.
 31 margir — fara: *F, A, B* (dog vera for fara), *E*; margir skulo ver
 fara *Cy, Cδ, G*; skulo margir ver fara *I*. 32 með — sigurðr: *Cy*,
G, I; með mer' s. hann *B*; s. hann 'með mer' *A, E*; með mer' *F*;
 s. sigurðr *Cδ*. 33 nú: *F, A, B, Cy, E, G, I*; þat (forkortet og af-
 bleget) *Cδ*. í dag: *A, E, G, I*; mgl. *F, B, Cy, Cδ*. reyna: *F, A*,
B, Cy, Cδ, E, G; elga *I*. 34 mjök: *F, A, Cy, Cδ, G, I*; mikit *B, E*.
 þú: *F, A, B, Cδ, E, G, I*; þú þá *Cy*.

ör. egill bað austmenn sína fara. þeir kváðuz 35
 r sakar eiga við gunnar — 'enda þarf hjer
 ls við' segir þórir 'er fjöldi manns skal fara
 orimr mönnum'. gekk þá egill í braut ok var
 . húsfreyja mælti þá til austmannsins 'illa
 guðrún dóttir mín brotit odd af oflæti sínu 40
 egit hjá þjer, er þú skalt eigi þora at fylgja
 í þínum — ok munt þú vera ragr maðr' segir
 'fara mun ek' segir hann 'með bónda þínum,
 mun hvárrgi okkarr aptr koma'. síðan gekk
 til þórgríms fjelaga síns ok mælti 'tak þú 45

tmenn sína: A, B, Cγ, Cδ, E, G, I; "avtīm (av i ét tegn) | f."
 mest at oplöse til austmann sinn — *múligt, at skriveren et*
har tænkt på þórir alene). fara: F, A, B, E, I; fara með
 I, G; til farar með ser Cγ. kváðuz: F, A, B, Cγ, Cδ, E;
 uz G, I. ³⁶ eiga við gunnar: F, A, B, Cγ, E, I; við gunnar
 δ. ³⁷ mikils við: F, A, B, Cδ, E, I; mikils Cγ. segir þórir:
 ge ord forkortede — *for verbet står "f."*, A ("f. þor"), B
 "zir"), Cγ ("f. þor"); "f. þr (men dette ord er dels noget af-
 og dels så godt som udsløttet, rimeligvis af selve skriveren, der
 haft i sinde at forandre ordet til þórir)" austmaðrinn Cδ;
 þeir (forkortet) I; sögðu þeir E. er: F, Cγ, I; at A, Cδ, E;
 skal fara: F, A, B, Cγ, I; skyldi fara E; udeglemt i Cδ.
 k þá egill: F (gekk skrevet geg), A; gekk egill þá B; gekk
 E; egill gekk þá Cδ, I; egill gekk Cγ. í (foran braut): F, A,
 E, I; á B. ³⁹ reiðr: F, A, B, Cγ; reiðr mjök Cδ, E, I.
 austmannsins: F, B; til austmannsins Cγ, Cδ, E; þá til
 "A; þá til aust"m" I. ⁴¹ ok legit: F, A, B, Cγ, I; er hón
 egit Cδ; er hón lá E. er — þora: F, A, B, E, I (dog þar
 er); er þú þórir (feilskrevet þont i Cγ) eigi Cγ, Cδ. ⁴² mági
 : A, E, I; bónda þínum ok mági F, B, Cγ; húsbúanda þínom
⁴²⁻⁴³ segir hón: F, A, B, E, I; mgl. Cγ, Cδ. ⁴³ segir hann:
 er A, I; í B og Cγ indskydes disse ord foran ok mun; på
 sted Cδ har s. þórir; mgl. F, E. með bónda þínum: F, A, B
 a feilskrevet þínv), Cγ, I; með bónda Cδ; ok fylgja mági
 E (forirret). ⁴⁴ ok mun hvárrgi okkarr: F, A, B, Cγ, Cδ, E;
 hvárrgi okkar (sdl.) man I. ⁴⁴⁻⁴⁵ síðan gekk hann: F, A, B, Cγ
 udeglemmelse af hann), E, I; hann gekk þá Cδ. ⁴⁵ ok mælti:

‘við kistuluklum mínum, því at ek mun þeim eigi lúka optar. bið ek, at þú eigniz slíkt af fje okkru, ‘sem þú vill. enn far útan ok ætla ekki til hefnda ‘eptir mik. enn ef þú ferr eigi útan, þá verðr 50 ‘þat þinn bani.’ austmaðrinn tekr vápni sín ok ræðz í flokk með þeim.

62. Nú er þar til máls at taka, at gunnarr ríðr austr yfir þjórsá. enn er hann kom skammt frá ánni, syfjaði hann mjök, ok bað hann þá æja þar. þeir gerðu svá. hann sofnaði fast ok ljet

F, A, B, Cγ, Cδ, E; mgl. I. tak þú: A, B, Cδ, E; tak I; tak þú nú F; tak nú Cγ. 46 kistuluklum: F, A, Cγ, Cδ, E, I; lyklum B. 46-47 ek mun — optar: F, A; eg mun ekki lúka þeim oftar E; ek mun þeim eigi optarr eiga at lúka I; ek mun eigi með þeim lúka optarr Cγ; ek mon ekki (*gisning; membranen har for disse tre ord "ec mū ec" i enden af en linie, hvor dog muligvis noget er udslettet*) hafa hendr yfir þeim optarr Cδ; ekki man ek stýra þeim optarr B. 47 bið — eigniz: F, A, B, Cγ; vil ek, at þú eigniz Cδ, E; ok eignaz I. 47-48 slíkt — sem: F, A, B, Cγ, Cδ, I; af se okkru slíkt er E. 48 enn far: F, A, B, E, I; ok far Cγ, Cδ. ætla: F, B, Cγ; “ætl” Cδ; ætlaz A, E, I. hefnda: F, A, B, Cδ, E, I; hefndar Cγ. 49 mik: F, A, B, Cγ, E, I; mgl. Cδ (*formodentlig ved udeglemmelse*). útan: F, A, B, Cγ, E, I; mgl. Cδ. 49-50 verðr þat: F, B, Cγ; er þat Cδ; mun þat verða A, E; “mañ” I (*hvor noget er udeglemt*). 50 austmaðrinn: F, B, Cγ, Cδ, E, I; austmaðr A. 50-51 tekr — þeim: A, I (*dog tók for tekr og ræðz for ræðz*); rezt í flokk með þeim ok tók vopn sín E; ræðz í flokk með þeim F, B; ræz í flokkinn með þeim Cγ; ræðz í flokk með þeim, ok sóro þeir til knafahóla ok sátu þar fyrir þeim gunnari Cδ.

62. 1-2 Nú — ríðr: F, A (*dog med udeladelse af máls*), B (*dog er for at*), E, I (*dog med udeladelse af máls, samt med er for at*); þar skal nú frá segja, er þeir gunnarr ríðu Cγ; Nú er at segja frá gunnari ok bræðrum hans, at þeir ríða Cδ. 2 enn — kom: F, B, Cδ; en er kom Cγ; en (ok E) er (þá er I) hann var kominn A, E, I. 3 ánni: F, A, B, Cγ, Cδ, E; þjórsá I. syfjaði hann: F, A, B, Cγ, E, I; tók hann at syfja Cδ. hann þá: F, A, Cδ, I; “það þá” B (*hvor það er en feilskrift, der svæver imellem det foregående það og det følgende þá, i det skriveren synes at have villet udelade hann*); þá E. 4 þar: F, B, Cδ; mgl. A, E, I. ok ljet: F, B, Cδ (*hvor*

svefni. kolskeggr mælti 'dreymir gunnar 5
 hjörtr mælti 'vekja vilda ek hann'. 'eigi
 þat' segir kolskeggr 'ok skal hann njóta
 s síns'. gunnarr lá mjök langa hrið. hann
 f sjer skildinum, er hann vaknaði, ok var
 orðit heitt mjök. kolskeggr mælti 'hvat 10
 þik dreymt, frændi?' 'þat hefir mik dreymt'
 gunnarr 'at ek mynda eigi riðit hafa ór
 svá fámennr, ef mik hefði þá þetta dreymt'.
 i okkr draum þinn' segir kolskeggr. gunn-
 að

15

r udeglemt), I; hann let A, E. ⁵ svefni: F, A, B, E, I;
 A Cð. ⁶ nú: F, A, B, E; "broðir — eller broðir — [mgl.
 mgl. I. mælti — ek: F, A (dog "i.f." for mælti), B, E
 for vilda), I; "villðv vekja" Cð (forvirret — i det kvaz
 nes udeglemt foran "villðv"). ⁶⁻⁷ eigi skal þat: F, A, B, Cð,
 al eigi E. ⁷ ok — njóta: F, E, I; hann skal njóta B; njóta
 A, Cð. ⁸ mjök langa hrið: F (der skriver "ðr" for ð),
 ungi Cð, E. ⁸⁻⁹ hann varp — vaknaði: Cð; ok varp af ser
 F, B; ok varp síðan (mgl. E) af ser skikkjunni A, E, I.
 eitt: B, Cð; varmt orðit E; varmt F, A, I. ¹¹ hefir þik
 A, B, Cð, E; þar fyr þik I. ¹² segir gunnarr: A, E,
 þorígt gentager disse ord efter replikken; herfor har Cð
 n 'þat hefir; mgl. F, B. ¹³ þá: F, B, Cð, E, I; mgl. A.
 okkr: Cð; segðu oss B; seg oss F (hvor seg er skrevet
 I; seg, frændi A. draum þinn: F, A, B, E, I; drauminn
 gir kolskeggr: B, Cð, E; medens I har kolskeggr mælti
 likken; mgl. F, A. ¹⁴⁻¹⁵ gunnarr kvað: sál. (ʽævnār [v for-
 d efter] ʽð" — begge ord til dels utydelige, især det første)
 rödt blæk, i den yderste rand, medens den i den ne-
 der "vísá" (dette ord ligeledes med rödt blæk og ud-
 en linie for sig), hvorpå verset følger, skrevet med samme
 m de øvrige vers, denne membran har i margen: det
 ordene gunnarr kvað og verset skulle indsættes i teksten,
 t ved et rödt kors i membranen foran 'þat dreymði mik;
 verset uden indledning; det hele (gunnarr kvað — illa, l. 14-28)
 Cð, E, I.

þykkjumz flýtir flokka
 fámennr riðinn sennu
 víst brá ek hrafns á hausti
 hungri braut ór tungu
 20 því at eldveitir öldu
 ek fýsumz þat lýsa
 merg etr valr frá vargi
 villr dreymði mik illa.

‘þat dreymði mik’ segir gunnarr ‘at ek þóttumz
 25 ‘ríða fram hjá knafahólum. þar þóttumz ek sjá
 ‘varga mjök marga, ok sóttu þeir allir at mjer,
 ‘enn ek snera undan fram at rangá. þá þótti
 ‘mjer þeir sækja at öllum megin, enn ek vörðumz.
 ‘ek skaut alla þá, er fremstir váru, þar til er þeir
 30 ‘gengu svá at mjer, at ek máttu eigi boganum
 ‘við koma. tók ek þá sverðit ok vá ek með,
 ‘annarri hendi, enn lagða með atgeirinum annarri

24 segir gunnarr: A, Cð, E, I; mgl. F, B. 25 knafa-: A, B, Cð, E; knaf- F, I. 26 varga mjök marga: Cð; varga marga (i B er g beskadiget og a bortsmuldret) F, B; marga varga A, E, I. sóttu — mjer: F, B; sóttu þeir at mer allir öllum megin Cð; þótti mer (þessir tilf. E) aller at mer sækja A, E; þóttu (her mgl. mer) þessir at mer sækja allir I. 27 enn ek snera: F, B, Cð; en (mgl. I) ek snerumz A, E, I. fram: A, E, I; ok fram F, B; fram í nesit Cð. 27-28 þótti — megin: F, A, B, E (dog at mer for at), I; sóttu þeir at mer Cð. 28 enn ek vörðumz: F (hvor dog ek er tilföiet over linien, men, som det synes, med samme hånd som texten); enn ver vörðumz B, E, I; en vit vörðumz A; mgl. Cð. 29 ek skaut; F, Cð; ok skaut ek B; ek (udeglegt i I) þóttumz (feilskrevet þottvgt i E; þtöz i I) skjóta af boga mínum A, E, I. fremstir váru: F, B, Cð; fyrir — eller fyrr — stóðu E; fyrst (!) stóðu A, I. 30 gengu: F, A, B, E, I; sóttu Cð. 30-31 máttu — koma: F (hvor eigi er skrevet over linien), B; máttu hánun ekki við koma A, I; mátte ekki því við koma E; kom elgi boganom við Cð. 31-33 sverðit — atgeirinum annarri hendi: F; sverðit ok vá ek með, annarri hendi, en ek lagða með annarri hendi atgeirnom Cð; til sverðsins ok vá ek

i. hlífða ek mjer þá ekki — ok þóttumz ek
 gi vita, hvat mjer hlífði. drap ek þá marga
 na ok þú með mjer, kolskeggr. enn hjört 35
 mjer þeir hafa undir ok slíta á hánum
 tit, ok hafði einn hjartat í munni sjer. enn
 óttumz verða svá reiðr, at ek hjó varginn í
 r fyrir aptan bóguna. ok eptir þat þóttu mjer
 va vargarnir. nú er þat ráð mitt, hjörtr 40
 di, at þú riðir vestr aptr í tungu. 'eigi vil
 at' segir hjörtr 'þótt ek vita vísan bana minn,
 il ek þjer fylgja'. síðan riðu þeir ok kvámu
 hjá knafahólum. þá mælti kolskeggr 'sjer
 frændi, mörg spjót koma upp hjá hólunum 45

i annarri hendi, enn ek lagða atgeirnum með annarri hendi
 ega með sverðinu annarri hendi, en ek lagða með atgeirnum
 A; sverðit ok vá ek með enn annarri hendi með atgeirnum
 lagða með attgeirnum enn vó með sverðinu E. 33 hlífða
 þá: F, A, B, Cð, I; ok hlífða eg mjer E. 33-34 ok þóttumz
 F, A; ok þóttumz eg E; þóttumz ek þá ok I; þóttumz ek
 Cð. 34 mjer (*foran* hlífði): F, A, B, E, I; er Cð. 34-35 marga
 : B, E, I; mjök marga vargana Cð; marga varga F, A.
 mjer, kolskeggr: F, A, B, Cð, E; kolskeggr, með mer I.
 hafa undir: F, A, Cð, E; þeir undir hafa I; sem þeir hefði
 3. á hánum: F, E, I; af hánum A, B, Cð. 38 varginn:
 Cð, E, I; varginn með sverði A. 39 fyrir aptan bóguna: F,
 Cð; við bóguna E; í bógonum I. 39-40 ok eptir — stökkva:
det sidste bogstav i þóttu [skrevet þtv] er noget beskædiget,
þótti for þóttu), B, Cð (dog med udeladelse af ok), I; síðan
E. 40 ráð mitt, hjörtr: F, A, B, I; mitt ráð, hjörtr Cð;
ð E. 41 riðir vestr: F, A, B, Cð, I; farir (med feilskriften t
sidste r) E. 42 hjörtr: F, B, Cð, I; hann A, E. víta: F,
E, I; vísna Cð. 43 þá vil: F, A, B, E, I; þá vilda (hvor dog
ilføiet over linien med særdeles fine træk; jf. næst foreg. note)
ðu — kvámu: F, B, E; riðu þeir ok koma A, I; riða þeir
4 austr hjá: F, A, B, E, I; austr at Cð. knafa-: F, A, B,
knaf- I. þá mælti kolskeggr: Cð; kolskeggr mælti F, A,
hvorfor B har s. kolskeggr efter frændi. 45 frændi: F, A, B,
g. frændi I. mörg — upp: F, A, B, I; mörg spjót saman

‘ok menn með vápnum?’. ‘ekki kemr mjer þat at
 ‘úvörum’ segir gunnarr ‘at draumr minn sanniz’.
 ‘hvat skal nú til ráðs taka?’ segir kolskeggr ‘ekki
 ‘get, at þú vilir eigi renna undan þeim’. ‘ekki
 50 ‘skulu þeir at því eiga at spotta’ segir gunnarr
 ‘enn riða munu vjer fram at rangá í nesit. þar
 ‘er vígi nakkvat’. riða þeir nú fram í nesit ok
 bjogguz þar við. kolr mælti, er þeir riðu hjá fram
 ‘hvárt skal nú renna, gunnarr?’ kolskeggr mælti
 55 ‘seg þú svá fremi frá því, er sjá dagr er allr’.

63. Nú eggjar starksaðr sína menn. snúa þeir

koma upp Cð; koma upp mörg spjót E. hólunum: F, A, B; knafahólom Cð, E; knafhólom I. 46 ok menn með vápnum: F, B, Cð, E, I; mgl. A. 46-47 mjer — úvörum: F, A, I; mer þat á úvart B, E; þat “avart” Cð (avart *feilskrift for á úvart*). 47 at draumr minn sanniz: F, A, B, E, I; ok ræslz brátt draumr minn Cð. 48 skal — taka: I; skal nú til ráða taka B, Cð; skal nú til ráða F, A; er nú til ráða E. 49 get: A, Cð, E, I; get þess F, B. 50 at því — spotta: Cð; at því (*beskadiget i F*) spotta F, B; oss um þat spotta A, E; spotta um þat I. 51 enn — nesit: F, A, B, E; enn riða mano ver fram í nesit at rangá I; ok mono ver riða fram í nesit at rangá Cð. 51-52 þar — nakkvat: F (*hvor dog er er skrevet over linien, som det synes med den hånd, med hvilken mange af versene ere tilføiede i margen*), E, I; þar var vígi nökkut A, B; mgl. Cð. 52 riða — nesit: F (n i nú *beskadiget*), A, B, E (*dog med udeladelse af nú*), I; oooo||”] nefnd D; þeir gera nú svá Cð. 53 bjogguz: F, B, Cð; búaz A, D, E, I. við: F, A, B, Cð, D, E; um (m *lidt forskrevet*) I. kolr: F, A, B, D, E, I; kolr egilsson Cð. hjá fram: F, A, B, Cð, I; fram hjá D, E. 54 hvárt — renna: B, Cð; skal nú renna F; skal renna nú A, D, E, I. mælti: F, Cð, E; ”.f.” A, B, D; sv. I. 55 svá — því: F, B, Cð; svá fremi þat A, I; svo framt þat D; þat svo fram E. er sjá: Cð, I (*den sidste vocal noget forskrevet*); er þessi F, A, B, D; sem þessi E. allr: F, A, B, Cð, E, I; úte D.

63. 1 Nú — menn: Cð; Síðan eggjaði starksaðr sína menn F (a i sína *beskadiget*), A, B; Síðan eggjaði starksaðr menn sína I; Starksaðr eggjaði nú (mgl. D) menn sína D, E. 1-2 snúa — þeim: F, A, B (*dog nú for þá*), I (*som B*); snúa þeir þá framm at rangá

am í nesit at þeim. sigurðr svinhöfði fór fyrstr
afði törguskjöld einbyrðan enn sviðu í annarri
. gunnarr sjer hann ok skýtr til hans af
num. hann brá upp við skildinum, er hann 5
ina hátt fljúga, ok kom örín í gegnum skjöld-
k í augat svá at út kom í hnakkann — ok varð
íg fyrst. annarri ör skaut gunnarr at úlf-
i, ráðamanni starksaðr, ok kom sú á hann
n, ok fjell hann fyrri fætr bóanda einum, enn 10
dinn fjell um hann þveran. kolskeggr kastar
eini, ok kom í höfuð bóndanum, ok varð þat
bani. þá mælti starksaðr 'ekki mun oss þetta

at þeim D; snúa þeir síðann fram at þeim í nesit E; ok
fram í nesit at þeim Cð. ² fyrstr: F, A, B, D, E, I; fyrst
³ törgu-; sál. F ("torgv"), A ("taurgv"), B ("taurgv — av i
"), Cð ("torgv"), I ("taurgv — av i ét tegn, r og [det sidste]
ngede ned efter"); törgu D, E. einbyrðan: sál. A ("eibýrð"),
ýrð"), E ("eibýrð"), I ("eibýrð") — r forlænget ned efter);
endá B; "rendan" Cð; einn rauðan F. sviðu: F, A, B, I;
Cð, D, E. ⁴ sjer hann: F, A, Cð, E, I; sá hann B; sjer
ok skjtr til hans: F, A, B, Cð, D; skjtr til hans E; ok
⁵ við: Cð; hátt F, B; mgl. A, D, E, I. ⁶ örína hátt fljúga:
dog har "-ýgla" for -júga), A, B (der dog for -júga har
og desuden et ulæseligt, vistnok af selve skriveren udslettet,
[snarest i] imellem de to første bogstaver i verbet), D, E, I;
fló hátt Cð. ok kom: F, A, B, D, I; ok fló Cð; ok gekk
i (foran augat): F, A, B, D, E, I; mgl. Cð. kom í hnakk-
; fló í hnakkann Cð; kom hnakkann A (uden præp.); kom (gekk
hnakkann D, E, I; kom í "hnakan" B. varð: F, B, Cð, E,
A, D. ⁸ gunnarr: F (tilføjet over linien, men med feilskriften gr
B, Cð, I; hann A, D, E. ⁹ ráðamanni: A, D, E (ráða skrevet to
I; heimamanni Cð; manni F, B. sú: F, A, B, Cð, D, E; mgl. I.
F, A, B, D, E, I; á Cð. ¹⁰⁻¹¹ enn — þveran: Cð (dog "bundig"
andinn); ok fell bóndinn (bóndi B) um hann A, B, D, E, I; ok
n um hann F. ¹¹⁻¹² kastar — kom: F, B; kastaði til steini
A, I; kastaði til hans steini ok kom D, E; kastar steini
¹² höfuð: F, A, Cð, D, E, I; höfuðið B. varð: F, B, Cð, D,
A, I. ¹³⁻¹⁵ ekki — snarpliga: F, A (dog med udeladelse af

‘duga, at hann komi boganum við — ok göngum at
 15 ‘fram vel ok snarpliga’. síðan eggjaði hverr annan.
 gunnarr varði sik með boganum, meðan hann
 mátti. síðan kastaði hann niðr boganum. tók hann
 þá atgeirinn ok sverðit ok vegr með, báðum höndum.
 er bardaginn þá hinn harðasti. gunnarr vegr þá
 20 drjúgan menn ok svá kolskeggr. þá mælti þorgeirr
 starkaðarsonr ‘ek hjet at færa hildigunni höfuð
 ‘þitt, gunnarr’. þá kvað gunnarr vísu

við), *B* (snarpliga mangler *r*), *D* (der dog har þat for þetta, samt við boganum for boganum við, og som udelader vel ok), *E* (dog þat for þetta), *I* (dog som *A*); sækjom at fram betr; ekki þrífz oss, ef hann kemr boganum við *Cð*. ¹⁵ hverr: *F*, *A*, *B*, *D*, *E*, *I*; hverr þeirra *Cð*. ¹⁶ boganum: *Cð*; boganum ok örum *F*, *B*, *D*, *E*; boga ok örvum (skrevet *özuū*) *A*; boga ok öro *I*. meðan: *F*, *A*, *B*, *Cð*, *D*, *I*; á meðann *E*. ¹⁷ kastaði — boganum: *Cð*; kastaði (kastar *F*, *A*) hann (udeglegt *I*) þeim (jf. første note til ¹⁶) niðr *F*, *A*, *D*, *E*, *I*; kastar hann niðr þeim *B*. ¹⁸ þá: *F*, *A*, *D*, *E*, *I*; mgl. *B*, *Cð*. atgeirinn ok sverðit: *F*, *A*, *B*, *Cð*, *I*; sverðit ok atgeirinn *D*, *E*. vegr: *F*, *A*, *B*, *Cð*, *D*, *I*; vó *E*. höndum: *F*, *A*, *B*, *D*, *E*, *I*; mgl. *Cð* (hvor altsá með báðum er: med begge våben, forudsat, at udeladelsen af höndum ikke er en forglemmelse). ¹⁹ bardaginn — harðasti: *Cð*; þá (mgl. *F*) bardagi hinn harðasti (ákafasti *B*) lengi (mgl. *E*) *F*, *A*, *B*, *D*, *E*; þá enn hinn harðasti bardagi lengi *I*. ¹⁹⁻²⁰ gunnarr — kolskeggr: *Cð*; en þó vegr gunnarr drjúgum menn (‘meðja’ = mennina *F*, hvor dette ord er tilføjet over linien med samme hånd som versene i den nederste rand) ok kolskeggr *F*, *A*, *B*; enn þó vegr gunnarr ok kolskeggr drjúgum menn *D*, *E*; enn þó vegr gunnarr þá marga menn ok kolskeggr *I*. ²¹⁻²² ‘ek — gunnarr’: *F*, *A*, *D*, *E*, *I*; ‘ek het hildigunni at færa henni höfuð þitt, gunnarr’ *B*; til gunnars ‘ek het hildigunni (feilskrevet hildigunni) at færa henne höfuð (o noget forskrevet) þitt’ *Cð*. ²²⁻³⁰ þá kvað — mínu: sál. (bortset fra afvigelser i verset) *B* og *F* — i hvilken sidste membran ”Þa (utydel.) ”ð .g. vifv (det sidste bogstav synes at mangle; f er utydeligt; det første v forlænget nedad)” er skrevet med rødt blæk i den yderste rand, medens verset er tilføjet i den nederste og fremhævet som sådant ved en rød overskrift ”vifa (v forlænget nedad).“ i en linie for sig, der er noget afbleget: det hele indvises ved et rødt kors efter höfuð þitt, gunnarr”; mgl. *A*, *Cð*, *D*, *E*, *I*.

hykk at þat muni þykkja
þvenglaðs njörum engu
dýnu darra reynir 25
driptar máli skipta.
móins jarðar gakk þú myrðir
meir fram í dyn geira
leygs ef reið skal ráða
rínar höfði mínu. 30

mun henni þat þykkja neinu varða, hvárt
þeir þat eða eigi segir gunnarr 'enn þó munt
ærganga hljóta, ef þú skalt þat meðal handa
þorgeirr mælti þá við bræðr sína 'hlaupu
at hánnum fram allir senn. hann hefir engan 35
d, ok munu vjer hafa ráð hans í hendi'. þeir
fram börkr ok þórkell ok urðu skjótari enn
irr. börkr höggur til gunnars. gunnarr laust
tgeirinum svá hart, at sverðit hraut ór hendi
sjer hann þá til annarrar handar þórkell 40

ekki — hafa': Cð; 'ekki man henni þat þykkja svá miklu varða'
en þó munt þú þá nærr ganga verða' F; ekki mun henni
þykkja (þykkja þat E for þat þykkja) svá miklu ('mik' [sæðvantig
ut] E) varða' s. g. 'en þó muntú þá verða nærr (nærri I
þá' A, E, I; 'ekki mun henni þykkja svo miklu varða' s. g.
þó muntú nær ganga verða, ef þú vilt þat fá' D; mgl. B.
Cð; mgl. F, A, B, D, E, I. 35 at — senn: F (fram lítt be-
n, men sikkert), A, B; allir senn fram at hánnum I; at honum
enn E; at honum aller D; "þvíssat .g." Cð (= þvers at
I). 35-36 hann — hendi: F (hvor skjöld er forskrevet fkiðid),
D, E, I; ok munu ver hafa ráð hans í hendi, því at hann
gan skjöld Cð. 37 hljópu: F, A, Cð, D, E, I; hljópu þá B.
a: F, A, B, D, E, I; því at þeir urðu Cð. 38 höggur: F, A,
E; hjó Cð; udeglemt i I. gunnarr: F, B, E; hann A, Cð,
hann I. laust: F, A, Cð, D, E, I; lýstr B. 40 berki: F,
D, E, I; hánom berki Cð. sjer hann: F, A, D, E, I; sá
; g. ser Cð. handar: F, A, B, D; handar ser Cð, E, G

standa í höggfæri við sik. gunnarr stóð nakkvat
 höllum fæti. hann sveiflaði þá til sverðinu, ok
 kom á hálsinn þórkatli, ok fauk af höfuðit. kolr
 mælti egilsson láti mik fram at kolskeggi. ek
 45 'hefi þat jafnan mælt, at vit myndim mjök jafn-
 'færir til vígs'. 'slíkt megu vit nú reyna' segir
 kolskeggr. kolr leggir til hans spjóti. kolskeggr
 vá þá mann ok átti sem mest at vinna, ok kom
 hann eigi fyri sik skildinum, ok kom lagit í lærit
 50 útanfótar, ok gekk í gegnum. kolskeggr bráz við
 fast ok óð at hánom ok hjó með saxinu á lærit
 ok undan fótinn ok mælti 'hvárt nam þik eða

(ooo||"nðar s'"), I. 42 hann — til: Cð; hann sveiflaði D, E; sveiflaði hann G, I; gunnarr sveiflar F, A, B. 43 þórkatli: F, A, B, D, G, I; mgl. Cð, E. ok fauk af: F, A, B, D, E; svá at hvar fjarri kom höfuðit niðr I, svá hvar (forskrevet hvar) fjarri kom niðr höfuðit G; svá at af tók höfuðit Cð (hvis læsemåde måske er den oprindelige, i hvilket tilfælde læsemåden i F, A, B, D, E måtte anses for secundair og den i G og I for tertiær). 44 mælti egilsson: F, A, G, I; mælti 'egill' s. hann D og E (ved misforståelse); "egill (her må s. være udeglemt) .m." Cð; mælti B. láti: F, A, B, Cð, G, I; látið D; lát E (jf. næst foreg. note). 44-45 ek — jafnan: Cð; þat hefi ek lengi D, E, G, I; ok mælti 'þat hefi ek lengi F; ok hefi ek þat lengi B; því at ek hefi þat A. 45-46 myndim — vígs: F; myndim mjök jafnfærir menn til vígs B; myndim jafnfærir menn til vígs A; myndim jafnfærir (jafnir G) til vígs Cð, G, I; munum mjök jafnvígir D, E. 47 til hans spjóti: F, A, D, E, G, I; þá til hans spjóti Cð; spjóti til kolskeggs B. 48 vá þá: A; hafði þá vegit F, B, D, E, G, I; hafði vegit Cð. átti: F, A, Cð, D; átti þá B, E, G, I. vinna: F, B, D, E, G, I; starfa A, Cð. 48-49 kom hann: A, Cð; kom F, B, D, E, G, I. 50 útanfótar — gegnum: F, A, B, G, I; ok gekk í gegnum útanfótar D (hvor fót er næsten udslettet, og hvor der foran utan er tilføjet et, som det synes, halvt udraderet bogstav, der mest ligner: l — vistnok begyndende gentagelse af lærit), E; innanfótar ok gekk í gegnum Cð. 50-51 bráz við fast ok: F, A, B (dog brá for bráz), D, G, I; bráz við fast ok kom nær hánom ok Cð; mgl. E. 51 með: F, A, B, Cð, D, E, G; mgl. I. 52 undan: F, A, B, D, E, G, I; undan hánom Cð.

? 'Þess galt ek nú' segir kólr 'er ek var
 skjaldaðr' ok stóð nakkvara stund á hinn fótinn
 eit á stúfinn. kolskeggr mælti 'eigi þarft þú 55
 á, jafnt er sem þjer sýniz, af er fótrinn'.
 fjell þá dauðr niðr. enn er þetta sjer egill
 hans, hleypr hann at gunnari ok höggr til
 gunnarr leggr í móti atgeirinum, ok kom
 til miðjan. gunnarr vegr hann upp á atgeir- 60
 ok kastar hánnum út á rangá. þá mælti stark-
 falls vesall ert þú, þórir austmaðr, er þú sitr
 enn nú er veginn egill húsbúandi þinn ok
 r'. þá spratt upp austmaðrinn ok var reiðr
 k. hjörtr hafði orðit tveggja manna bani. aust- 65

ss — kólr: F, B, D, E, G, I; 'Þess galt ek' s. kólr A; kólr
 'Þess galt ek Cð. er ek: F, A, B, D, E, G, I; at ek
 54 berskjaldaðr: F (der i övrigt skriver Íkialldr for -skjaldaðr).
 Cð, G, I; berskjaldaðr fyri D, E. ok stóð nakkvara stund:
 B, D, E, G, I; kólr stóð um hrið Cð. 55 leit: F, A, B, D,
 I; sá Cð. 56 at lita á: F, B, D; á at lita E, G, I; at horfa
 "at hýg" A (der formodentlig har villet skrive at hyggja at).
 r — niðr: F, A, B, D, E, G, I; fellr kólr dauðr á jörð Cð.
 F, A, B, D, E, G, I; sá Cð. 58 faðir hans: Cð; mgl. F, A, B,
 G, I. hleypr: F, A, B, D, E, G, I; ljóp Cð. 59 í móti: F,
 D, G; í mót E; á móti B; til hans I. 59-61 ok kom —
 inum: F, A, B (dog hann for egil), Cð, I; ok kom á eigil
 n, ok fell hann dauðr niðr D, E; oversprunget i G. 61 kastar:
 B, Cð, D, G, I; kastaði E. 62 alls vesall: sál. F ("allzvesall",
 let synes — dog er skriften her temmelig afbleget), B ("allz
 — snarere to end et ord), E ("allzt vesall"), I ("allzt vesall"
 forlænget nedad); allvesall A, D, G; vesall Cð. 63 enn nú
 ; en Cð; nú er A, B, D, E, G, I. egill: A, B (feilskrevet
 Cð, D, E; mgl. F, G, I. 63-64 ok mágr: F, A, B, Cð, G, I;
 D, E. 64 þá — austmaðrinn: F, B, E; spratt austmaðrinn
 0; þá spratt þórir upp A, Cð; þá spratt hann upp G, I.
 var reiðr mjök: Cð, D, E, G (reiðr feilskrevet reid), I; varð
 mjök B; var mjök reiðr F, A. 65-66 austmaðrinn: F, B, Cð,
 G; "aust m." A; austr (!) I. 66 hleypr — brjóstit: F, A, B,

maðrinn hleypr at hánnum ok höggr framan á brjóstitt ok þar á hol. hjörtr fjell þá þegar dauðr niðr. gunnarr sjer þetta ok varpar sjer skjótt til höggs við austmanninn ok sníðr hann í sundr í miðju. 70 lítlu síðar skýtr gunnarr til barkar atgeirinum, ok kom á hann miðjan ok í gegnum hann ok niðr í völlinn. þá höggr kolskeggr höfuð af hauki egils-syni, enn gunnarr höggr hönd af óttari í ölboga-bót. þá mælti starkaðr 'flýjum nú. ekki er við

G, I (dog mgl. j²i brjóstitt); ljóp at hjört (skrevet h²o²t) ok hjó framan á bringuna Cð; leggr framan á brjóst hirt E; leggr framan í brjóst á (disse to ord utydelige — de synes skrevne b²o²t aa [aa í ét tegn]) hirt (h²i² noget afbleget) D. 67 ok þar á hol: Cð; ok gekk á hol E; mgl. F, A, B, D, G, I. hjörtr — niðr: F, B (dog niðr dauðr for dauðr niðr), D (dog med udeladelse af þá); ok fell hjörtr þegar dauðr niðr E; hjörtr fellr þegar dauðr niðr G; hjörtr fellr þegar dauðr til jarðar I; hjörtr fell þá þegar dauðr A; ok þegar dauðr Cð (hvor noget må antages at være udeglemt). 68-69 varpar — austmanninn: A, B, Cð, D, E; var skjótr til höggs við austmanninn F; hleypr at austmanninum G, I. 69 sníðr: F (n forskrevet); höggr A, B, D, E, G, I; hjó Cð. í (foran sundr): F, A, B, Cð, D, E, I; mgl. G. miðju: F, A, B, Cð, D, G, I; miðjunne E. 70 lítlu síðar: F (r forskrevet), A, B, Cð, G, I; þá D, E. til barkar atgeirinum: F, A, B, D, E; atgeirnom (feilskrevet attg/einō í Cð) til barkar Cð, G, I. 71 kom: F, A, B, D, E, G, I; mgl. Cð. í (foran gegnum): F, A, B, D, E, G, I; svá í Cð. hann (efter gegnum): F, A, B, Cð, D, G, I; mgl. E (formodentlig ved udeglemmelse, da ordene ok í gegnum ere tilføiede i margen). niðr: F, A, D, E; svá niðr B, Cð; langt niðr G, I. 72 þá höggr: F, A, B, D, E; þá hjó Cð, G, I. 73 höggr (efter gunnarr): F (skrevet h²o²ð — h² noget forskrevet — den usædvanlige forkortelsesmåde er foranlediget ved en rift i pergamentet), B (hvor r dog mangler); hjó D, E, G, I; mgl. A, Cð. óttari: F (til dels noget utydel.), A (temmelig utydel.), B, Cð, G, I; starkaðr D ('f²ka²'), E. öl- (í ölbogabót): — "aví" (av í ét tegn) B, "aví" (av í ét tegn) I; "ol" F (stærkt afbleget), A, Cð, D, E, G. 74 -bót: F (meget utydel.), A, B, Cð, G, I; -bóttne D, E. nú: F, A; mer (ver D, E) nú B, D, E; undan Cð; ver undan G, I. 74-75 ekki — um: F, B, G, I; ekki er her við menn um A (ordene er her við noget utydelige); nú er ekki við menn um Cð; ekki er við

um at eiga'. gunnarr mælti 'þat mun ykk 75
um þykkja illt til frásagnar, ef ekki skal mega
á ykk, at it hafði í bardaga verit'. síðan
gunnarr at þeim feðgum ok veitti þeim
ka. eptir þat skildu þeir; ok höfðu þeir gunn-
marga þá særða, er undan hjeldu. á fundinum 80
fjórtán menn enn hjörtr hinn fimmtándi.
arr reiddi hjört heim á skildi sínum, ok var
þar heygðr. margir menn hörmuðu hann, því
hann var vinsæll. starksaðr kom ok heim, ok
ldi hildigunnr sár þeira þorgeirs ok mælti 'yðr 85
mikit gefanda til, at jer hefðið ekki illt átt
gunnar'. 'svá væri þat' segir starksaðr.

mennt D; ekki er við E. 75 gunnarr mælti: F, A, B, D, E;
indskyde G og I s. g. efter replikken; mgl. Cð. 75-76 ykk
Cð; ykk F (utydel.), A (lidt afbleget), B, G, I; yðr D, E.
a — frásagnar: A, B, D, E, G, I; illt til frásagnar þykkja
det synes, uagtet skriften her er stærk afbleget, især illt til
þykkja illt til orðs ok frásagnar Cð. 76-77 mega — ykk: F,
G, I; á ykk sjá Cð; mega sjá á yðr D, E. 77 at it —
F (de to sidste ord temmelig afblegede), A, Cð, G (med feilskr.
for bardaga), I; at þjer hafit í bardaga ('b'ð|daga' — daga
afbleget — D) verit D, E; mgl. B. 78 hljóp gunnarr: F (verbet
, A, B, Cð, D, E; hljóp hann G, I. 79 eptir þat: F, A, B,
G, I; síþan Cð. höfðu þeir: F, A, B, D, E, G, I; hafði Cð.
ga þá: F, A, I; marga menn þá B; þá marga Cð, D(?), E,
jeldu: F, A, B, D, E; kómuz G, I; kómuz af fundinum Cð.
fundinum ljetuz: F, A, B, D, E, G, I; þar fello Cð. 81 enni:
G; ok F, A, D, E, I. 83 hann (foran þar): F, A, B, Cð, E,
yl. D, I. 83-84 því — vinsæll: F, A, Cð, G, I; því at hann
sæll maðr B; mgl. D, E. 84 starksaðr kom ok: F, A (stark-
ogtet utydel.), B, G, I; starksaðr (udeglegt Cð) kom Cð, D,
sár þeira þorgeirs: F, A, B, D, E, I; hann ok svá þór-
ár Cð; hann G. ok mælti: F, A (noget utydel.), B, D, E,
dag mælti er udeglegt; hón mælti Cð, G. 85-86 yðr — til:
til dels noget utydel.), B, D, E; mikit væri yðr gefanda til G,
it væri ykk gefanda til frændom Cð. 87 væri þat: F, A, B,
G, I; er víst Cð.

64. Steinvör í sandgili bað þórgrím austmann vera fyrir fjárforráðum sínum ok fara ekki útan ok muna svá lát fjelaga síns ok frænda. hann svaraði 'þat spáði mjer þórir fjelagi minn, at
 5 'ek mynda falla fyrir gunnari, ef ek væra hjer á 'landi; ok mun hann þat vitat hafa, er hann vissi 'dauða sinn fyrri'. hón mælti 'ek mun gefa þjer 'til guðrúnu dóttur mína ok fjeit allt at helmingi 'við mik'. 'eigi vissa ek, at þú myndir þat svá
 10 'miklu kaupa' segir hann. síðan kaupa þau þessu, at hann skal fá hennar; ok var þá boð þegar þat

64. 1-3 Steinvör — frænda: F (Steinvör *feilskrevet* Steinvör), A (*dog uden sinum*), B (*dog uden sinum, samt med feilskriften* raðv for-ráðum), Cð (*dog Steinnun for Steinvör, samt fearreiðum for fyrri fjárforráðum*), D (*dog uden sinum*), G (*dog fjárförum for fjárforráðum*), I (*dog uden sinum*); Steinvör (*begyndelsesbogstavet mangler*) í sangili bað þórgrím ei utann fara ok muna svo lát felaga síns ok vera heldr (*skrevet heilir*) fyrir fjárforráðum E. 4 svaraði: — svarar *eller* svaraði Cð, E, I; "á." B; "f." A, D, G; sagði F. þat (*foran* spáði): sál. alle (*nemlig: F, A, B, Cð, D, E, G, I*). 4-6 at ek — landi: F, A, B, D, E, G, I; ef ek væra her á landi, at ek munda falla fyrir g. Cð. 6-7 mun — fyrri: Cð; ok mun hann vita þat fyrir, er hann vissi dauða sinn F, A, E; ~~~hann vita þat fyrir, er hann vissi dauða sinn D; ok mundi hann vita þat (þat vita G for vita þat) fyrir, er hann vissi fyrri (mgl. B, G) dauða sinn B, G, I. 7 hón mælti: G, I; *herfor indskydes s. hón i B efter replikken, og i E efter mun; mgl. F, A, Cð, D*. 8 til — mína: F, A, B; guðrúnu dóttur mína til G, I; guðrúnu dóttur mína Cð, D, E. 8-9 at — mik: A; mgl. F, B, Cð, D, E, G, I. 9 ek: F, A, B, Cð, D, E; ek þat G, I. þat: F, A; þetta B, Cð; mgl. D, E, G, I. 10 kaupa: F, A, B, Cð, G, I; kaupa vilja D, E. segir hann: sál. her F, A, B, D, E, G, I; *hvorimod Cð indskyder disse ord efter ek*. kaupa (*foran* þau): F, A, B, D, E, G, I; "kævtto" (v forlænget nedad — *feilskrift for keypto*) Cð. 11 skal: F, A, B, D, E, G, I; skyldi Cð. 11-12 var — sumar: Cð; er boð þetta (þat A) um sumarit F, A; var (er D) boð þeirra um sumarit B, D, E; var brúðlaup ("brúðlaup" G, "bravð [r forlænget nedad] lavp" [*begge led have av i ét tegn*]) þat um sumarit G, I. 12 riðr: F, A, B, D (*til dels afbleget*), E, G;

nar. gunnarr ríðr til bergþórshváls ok með
um kolskeggr. njáll var úti ok synir hans — ok
gu í móti gunnari ok fögnuðu þeim vel. síðan
gu þeir á tal. gunnarr mælti 'hingat em ek 15
ninn at sækja at þjer traust ok heilræði'. njáll
ði, at þat var skylt. gunnarr mælti 'ek hefi
at í vandræði mikil ok drepit marga menn —
vil ek vita, hversu þú vill vera láta'. þat
nu margir mæla' segir njáll 'at þú hafir mjök 20
it til neyddr. enn nú skalt þú gefa mjer tóm
ráðagerðar'. njáll gekk í braut einn saman ok

Cð, I. 12-13 með hánom kolskeggr: F, A, B, D, G, I; kolskeggr
honom E; svá kolskeggr Cð. 13 ok (foran gengu): F, A, B,
G, I; mgl. Cð. 14 í (foran móti): F, A, Cð, D, E, G, I; á B.
ari: F, B, Cð, D; mgl. A, E, G, I. þeim vel: F, A, E, I; vel
G; hánom vel B, Cð; honom D. 15 tal: F, A, Cð, D, E, G,
al gunnarr ok njáll B. 16 at þjer — heilræði: A, B, Cð; at
traust ok heil ráð (disse to ord skrives i G heilrad, men heilrad
forlænget nedad] i I) G, I; heilræði at þer ok traust F; at þer
t D, E. 17 sagði — skylt: B; s. þat skylt vera Cð; s. 'skylt
t' F; s., at þat var makligt A, D, E; ok s., at þat var makligt
skrevet likgt) I (hvor svarar eller svaraði må være udeglemt
ok); svaraði (skrevet .f.) ok sagði, at þat væri makligt G.
arr mælti: Cð, G, I; hvorfor F, A, B indskyde sagði gunnarr
vita; mgl. D, E. 18 ratat: F, A, B, Cð, D, E; hitt G, I.
ræði mikil: A, G; mikil vandræði D, E; "vándræði mik" B,
dræði mik" (det sidste træk af m forlænget) F — hvilke to
bræner således synes at have mikit; vandræði I; vandkvæði
Cð. ok drepit marga menn: F, A (doguden marga), B, Cð, D,
mgl. G, I. 19 vita: F, A, B, D, E, G, I; nú vita Cð. vera láta:
Cð (láta feilskrevet la]lata); láta með fara D, E, G, I; láta nú
fara A. 20 segir njáll: F, A, B, D, E, G, I; mgl. Cð. 21 til
dr: F, A, B, D, E; neyddr til Cð, G, I. enn — gefa: F, A,
ð, G, I; enn nú gef E; gef D. tóm: F, A, B, Cð, G, I; tóm-
D, også D synes at have tómstund i den yderste margen.
dagerðar': F, B, Cð, G; ráðagerðarinnar' A, E, I; ráðagerðar-
' (til dels afbleget) s. njáll D. njáll gekk: F, A, B, G, I; hann
þá Cð; ok gekk D, E.

hugsaði ráðit ok kom aptr ok mælti 'nú hefi ek
 'nakkvat hugsat málit, ok lítz mjer sem þetta muni
 25 'nakkvat með harðfengi ok kappi verða at gera.
 'þorgeirr hefir barnat þórfinnu frændkonu mína, ok
 'mun ek selja þjer í hendir legorðssökina. aðra
 'skóggangssök sel ek þjer á hendir starkaði, er
 'hann hefir höggvit í skógi mínum á þríhyrnings-
 30 'hálsu. ok skalt þú sækja þær sakar báðar. þú
 'skalt fara þangat sem jer börðuz ok grafa upp
 'hina dauðu ok nemna vátta at benjum ok úhelga

23 hugsaði ráðit: *F, Cð*; hugsar ráðit *B*; hugsaði málit *A* (*hvor málit [skrevet mali?] er noget utydel. og hvor m synes noget forskrevet*), *D, E, G, I*. ok kom aptr: *F, B*; hann kom aptr *Cð*; ok kom aptr síðan *A, E*; kom aptr síðan *D*; ok kom síðan aptr *G, I*. 24 nakkvat hugsat málit: *F, B*; hugsað málit *D*; nakkvat hugsat ráðit *Cð*; nókkut at hugat *A, E, G, I*. sem: *F, A, B, G, I*; svo, sem *E*; ~~~~~ *D* (*der dog synes at have haft svo, sem*); svá, at *Cð*. þetta: *F, B, Cð, G, I*; þetta (*noget afbleget i D*) mál *A, D, E*. 24-25 muni nakkvat: *B, G, I*; muni nú nókkut *F, A*; muni *Cð, D, E*. 25 harðfengi — gera: *F, I*; kappi ok harðfengi verða at gera *A*; kappi ok harðfengi gera verða *Cð* (*gera verða feilskrevet á á*); harðræði ok kappi verða at gera *B*; harðfengi ok kappi (*her er maske verða udeglemt*) at vera *G*; kappi ok harðfengi verða at ganga *E*; harðfengi verða at ganga *D*. 26 þórfinnu frændkonu mína: *F, A, B, Cð, D, G, I*; frænkönu mína þórfinnu *E*. 27 mun: *F, A, B, D, E, G, I*; vil *Cð*. þjer — -sökina: *F*; legorðssökina þer í hendir *G*; þer sökina þá í hendir *Cð*; þer legorðssökina *A, B, D* (*til dels ulæselig*), *E, I*. 28 sel — starkaði: *F, A, B, D, E, G, I*; vil ek þer í hendir selja *Cð* (*der således, uden tvivl urigtigt, ogsa henfører denne sag til þorgeirr; se neden for kap. 66, linn. 47-49*). 30 -hálsu: *F, A, B, Cð, D(?), G, I*; -hálsi *E*. þær: *F, A, B, D, E, I*; þessar *Cð, G*. 30-31 þú — þangat: *F, A, B, D, E, I*; þú skalt fara þangat til *G*; þá skaltú fara til þangat *Cð*. 31 ok (*foran grafa*): *F, A, B, Cð, E, G, I*; *mg. D*. 32-33 ok nemna — dauðu: *B, Cð*; ok nefna vátta at benjum, at þú úhelgar alla hina dauðu *A, D* (*der dog har þá for alla, og hvor benjum, áttú óh er næsten helt udslettet, medens en del af det øvrige er temmelig afbleget*), *E*; ok nefna vátta at benjom, at þú úhelgar alla þá *I*; ok nefna vátta ok úhelga þá alla *G*; over-

la hina dauðu fyrir þat er þeir fóru með þann
 til fundar við þik at veita þjer ákvámur ok
 n bana ok bræðrum þínum. enn ef þetta 35
 róbat á þingi ok því sje við lostit, at þú
 ádr lostit þorgeir ok megir fyrir því hvártki
 þína sök nje annarra, þá mun ek svara því
 ok segja, at ek helgaða þik á þingskálapingi
 at þú skyldir bæði mega sækja þitt mál ok 40
 ra; ok mun þá verða svarat máli því. þú
 ok finna tyrfing í berjanesi, ok skal hann
 þjer sök á hendir önundi í tröllaskógi, er mál
 ir egil bróður sinn'. reið þá gunnarr heim

t i F. 33 með: F, A, B, Cð, D (utydel.), E (utydel.); við
 34 fundar við þik: Cð, D, G, I; fundarins F, A, B; fundarins
 udeglemt) E. 35 enn: F, A, B, Cð, D, E, G; ok Cð; mgl. I.
 óbat: sál. Cð, samt (dels med f, dels med v, for b) Fog A og B
 G og I; prófast D, E. ok því sje: F, A, B, Cð, D, E, I; þá
 Cð, G. við lostit: F, A, B, D, E, G, I; upp lostit Cð;
 and (lítt utydel. især b) Cð. þú: F, A, B, Cð (skrevet
 í ét tegn), Cð, D, E, G; mgl. I. 37 lostit: F, A, Cð, D, E,
 I; harit B; oooo Cð. fyrir því: Cð; þú B, G, I; mgl. F,
 E; oooo Cð. 39 mál: F, A, Cð, Cð, D, E, G, I; mgl. B.
 segja — því: F (der dog ikke har svá foran at þú, men
 annarra), A (dog uden svá), B (dog þessu for því). Cð
 en svá, samt med svarað verða málinu for þá — því), D
 en svá, samt med þar for þá og því máli for máli því), E
 ála feilskrevet þingska, svá mangler, þar stár for þá); ok
 at ek helgaða þik á þingskálapingi svá at þú skyldir bæði
 þína sök ok annarra — ok mun verða borgit því máli Cð (hvor
 synes udeglemt); mgl. G, I. 42 ok finna: F, A, B, E, G; finna
 I; at finna Cð (hvor fara formodentlig er udeglemt foran al).
 si: F, A, B, Cð, G; berunesi D, E, I; bjarnarnesi Cð. 43 sök
 undi: F, B, Cð; á hendir sök önundi I (i forstyrret orden);
 öðr' G (d. e. sök ámundi, i det á hendir eller á hönd er ude-
 sök á hönd önundi A, D, E; sök (utydel. især f) i hönd
 (sál.) Cð. i tröllaskógi: F, B, Cð, Cð (g forskrevet), G,
 A, D, E. mál: F, Cð, Cð, G; málit A, D, E, I; mæla B.
 þá gunnarr: F, A, Cð; reið gunnarr þá B, D, E, G; riðr

45 fyrst. enn nökkurum nóttum síðar riðu þeir njálssynir ok gunnarr þangat til sem líkin váru ok grófu þá upp alla sem jarðaðir váru. stefndi gunnarr þeim þá öllum til úhelgi fyrir atför ok fjörráð ok reið heim eptir þat.

65. Þetta haust hit sama kom út valgarðr hinn grái ok fór heim til hofs. þorgeirr fór at finna þá valgarð ok mörð ok sagði, hver firn váru, er gunnarr skyldi hafa úhelgat þá alla, er 5 hann hafði vegit. valgarðr kvað þat vera mundu

gunnarr nú Cð; gunnarr reið þá I. 45 fyrst: F, A, B, Cð, D, E, G, I; mgl. Cð. enn: F, A, B, D, E, G, I; ok Cð; mgl. Cð. 45-46 riðu — gunnarr: F, A, B, Cð (dog uden þeir), D (dog riða for riðu), E (som D), G, I; riðu þeir gunnarr ok njálssynir Cð. 46 þangat til: F, A, Cð; þangat B, Cð, D, E, G; "þaþog" I. líkin váru: F, A, B, Cð, D, E, I; fundrinn hafði verið Cð, G. 47 þá — váru: F, A, B; upp alla þá er jarðaðir váro D; þá upp alla þá sem jarðaðir váro I; upp báða þá ok alla þá er jarðaðir (feilskrevet iardir) váro (eller váro) E (forvirret); þá upp alla er jarðaðir höfðo verið Cð, G; þá upp alla Cð. 47-48 stefndi — öllum: F (med feilskriften steyði for stefndi), B, I; stefndi gunnarr þeim öllum þá A, Cð (hvor noget er udraderet imellem þeim og öllum); gunnarr stefndi þeim öllum (mgl. Cð) Cð, G; nefndi gunnarr ser votta ok stefnde þeim öllum D; stefndi g. votta at þeim þá öllum E (forvirret — måske i stedet for nefndi g. ser votta, at hann stefndi þeim þá öllum). 48 úhelgi: F, A, B, Cð, D, E, G, I; "vælgis" Cð. 49 ok reið — þat: F, A, B; ok reið heim síðan D, E, I; hann reið heim eptir þat Cð; þeir riðu heim eptir þat G; ok fóro (eller fóro) heim eptir (det første bogstav utydel.) þat Cð.

65. 2 fór at: F, Cð, Cð, D, G, I; ferr at A, E; fór til hofs at B. 3 valgarð ok mörð: F, B, Cð, G; mörð ok valgarð A, Cð, D, E, I. ok sagði: F, A, B, Cð, E, G, I; "i." D; at segja þeim Cð. firn: A, B (forskrevet), Cð (til dels utydel.), Cð, D, E, G, I; efni (utydelig tilføiet over linien, vistnok af den, der har skrevet versene i margen) F. 4 er (foran gunnarr): F, A, B, D, E, G, I; at Cð, Cð. skyldi — alla: F, A, B, Cð, D, G, I; hafði óhelgat þá alla Cð; hafði stefnt þeim öllum til óhelgi E. 5 hann hafði vegit: F, A, B, D, G; hann hafði vegit — kvað slíkt mikla úhæfu I; hann hefir vegit Cð; hann hafði vegit E; at höfðo verið Cð. þat

ð njáls ok þó eigi öll upp komin þau sem hann
yndi ráða hánun. þorgeirr bað þá feðga lið-
izlu ok atgöngu. enn þeir fóru lengi undan ok
æltu til fje mikit at lyktum. var þat í ráða-
rðum, at mörðr skyldi biðja þórkötlu dóttur 10
ssurar hvíta, ok skyldi þorgeirr þegar ríða vestr
n ár með þeim valgarði ok merði. annan dag
tíri riðu þeir tólf saman ok kvámu til mosfells,
var þeim þar vel fagnat — vǫru þar um nóttina.
þekja þeir þá til við gissur um bónorðit. lýkr svá 15

ra mundu: *F, Cð, G*; þetta vera mundu *A, I*; þetta mundu vera
D; þat vera *B*; þetta *E*. ⁶ ráð njáls: *F, A, B, Cð, Cð, D, I*; njáls ráð *E*. þó: *F, A, B, Cð, D, E, I*; "mog þó" *Cð*; mundu
G. upp: *A, B, Cð, D, G, I*; fram *Cð, E*. ⁶⁻⁷ þau — hánun:
G; þau sem hann mundi hafa ráðit hánun *A*; þau sem hann
undi hánun ráðit hafa *D, E*; þau sem hann mundi ráðit hánun
I; þau sem hann man hafa ráðit hánun *B*; *mgf. Cð*.
eðga: *A, B, Cð, G*; *mgf. Cð, D, E, I*. ⁸ ok atgöngu: *A, B, D, G, I*; *mgf. Cð, Cð*. lengi undan: *A, B, Cð, Cð, E, G, I*;
dan leingi *D*. ⁹ til fje: *A, Cð, Cð, D, E, G, I*; se til *B*. at
tum: *A, B, Cð, D, E, G, I*; ok at lyktum *Cð* (*der således hen-*
er disse ord til det følgende) var þat: *A, Cð, Cð, D, E, G*;
ð þat *I*; var þat þá *B*. ⁹⁻¹⁰ ráðagerðum: *A, B, Cð, Cð, D, I*
ilskrevet radom (*det forlængede rj g'dom*); ráðagerð *E, G*. ¹⁰⁻¹¹ þór-
tlu — hvíta: *A, B, Cð, G, I*; dóttur gizurar hvíta *Cð*; dóttur
urar hvíta, er þórkötla het *D, E*. ¹¹ þegar: *A, B, Cð, Cð, D, I*;
mgf. G. ¹² um: *A, Cð, D, E*; yfir *B, Cð, G*; *udegl. I*. valgarði ok
rði: *B, Cð, G, I*; valgarði ok merði, ok fór hann þá (*mgf. D, E*)
ki heim *A, D, E*; *mgf. Cð*. ¹³ eptir: *A, B, Cð, D, E, I*; *mgf.*
G. riðu: *B, Cð, Cð, D, E, G* (*det sidste bogstav utydel.*); ríða
I. tólf — kvámu til: *Cð og G* (*begge xij*); (*helman tilf. A*) xij
koma til *A, I*; xij saman til *D*; helman xv (*v ikke fuldkommen*
ek, men synes dog sikkert) saman ok kómu til *Cð*; 7 (*skrevet*
i Frumpp. side 5 lin. 7) saman ok kómu til *B*; *mgf. E*. ¹⁴ ok var
fagnat: *Cð, G*; var þeim þar vel fagnat *B* (*v i vel forskrevet*),
; *mgf. A, D, E, I*. vǫru — nóttina: *A*; var (?) þar um nótt *I*;
B, Cð, Cð, D, E, G. ¹⁵ vekja — til: *B*; vekja ("ek" for k) þeir
Cð; vekja til *G*; (*ok tilf. E*) vekja þeir þá til mála *A, D, E*;
þa þeir nú til *Cð*; víkja þeir þá til mála *I*. við — bónorðit:

með þeim, at ráðin skyldu takaz, ok skyldi boð
vera á hálfmánaðar fresti at mosfelli. riða þeir
heim. síðan fjölmenna þeir feðgar mjök til boðsins
— var þar ok mart fyrri boðsmanna —, ok fór
20 þat vel fram. fór þórkatla heim með merði ok
var fyrri búi, enn valgarðr fór útan um sumarit.
mörðr eggjar þorgeir á um málátillbúnað við gunnar.
þorgeirr fór at finna öfund í tröllaskógi — biðr
hann nú búa til vígsmálit egils bróður síns ok
25 sona hans 'enn ek mun búa til vígsmál bræðra

A, B, Cð, D, E, I; við gizur um bönorð Cð; um bönorðit við
gizur G. 15-16 lýkr — þeim: B, G; lauk svá með þeim Cð; lýkr
svá þar með þeim A, D, E, I; lýkr svá Cð. 16 ráðin skyldu takaz:
A, B, Cð (*der efter takaz tilföier "m; [m forskrevet] þm"*), Cð, I;
ráðin skyldi takast D, E; takaz skulu ráðin G. 16-17 boð vera:
A, Cð, Cð, D, E; boðit vera B, G; brúðlaup I. 17 á: A, B, Cð,
Cð, E, G, I; at D. hálfmánaðar: A, B, Cð, D (*som ét ord*), E,
G, I; hálfmánaðar Cð. riða þeir: A, D, E, I; riðu þeir Cð; riða
þeir nú B; riðu þeir nú Cð, G. 18 síðan — boðsins: A; ok buðu
mönnum ok fóru síðan til boðsins Cð; síðan riða þeir til boðs
(brúðlaups I) B, I; riðu þeir til boðs at ákveðnum degi D; þeir
riðu til boðs E; en síðan til boðsins Cð, G. 19 var — -manna:
A; var þar fjöldi fyrri boðsmanna B, G; var þar fyrri fjölþi boðs-
manna Cð; var þar fjölmennt fyrri boðsmanna I; *mgl.* Cð, D, E
19-20 ok fór þat: A, B, D, E, I; fór þat Cð; ok fór veizlan Cð, G.
20 fór: A, B, Cð, Cð, G, I; ok fór D, E. 20-21 ok var fyrri búi: A,
B, Cð, D, E, I; "oc hō v bvi" Cð (*heor tók mǫ antages at mangle*);
mgl. G. 21 fór (*foran* útan): A, Cð, Cð, D, E, G, I; *mgl.* B.
22 eggjar — -búnað: A, I; eggjar þorgeir á málátillbúnað B, Cð,
G; eggjar nú þorgeir á málátillbúnaðinn Cð; eggjaði um málátill-
búnaðinn D, E. 23 fór at: A, B, Cð, Cð, D; ferr at E, G, I. öfund: A,
B, Cð, Cð (*skrevet onū*), D, E, I; "amōd" (= ámund, *jf. note 16 til kap. 64*)
G. í tröllaskógi: Cð, G; *mgl.* A, B, Cð, D, E, I. 23-24 biðr hann
nú: A, B, I; biðr hann G; ok biðr hann Cð; ok biðr hann at D,
E; ok let hann Cð. 24 vígsmálit: B, Cð, D, E, G, I; vígsmál A,
Cð. 24-25 egils — sona: B (o í sona *forskrevet*), Cð; egills bróðr
síns í sangill ok sona E; bróður síns ok sona A; fóður síns (*dog*
se disse to ord snarest ud som ét) ok sona G (*urigt*); eptir egil
(*mgl.* Cð) bróður sinn (í sandgill *tilf.* D) ok sono (*feilskrævet fyn*)

nna ok áverkamál mitt ok föður míns'. öundur
 þess alþúinn. fara þeir þá ok lýsa vígunum
 kveðja níu vættvangsbúa. þessi málatilbúnaðr
 rðiz til hlíðarenda. riðr gunnarr þá at finna
 ok segir hánúum ok spurði, hvat hann vildi 30
 láta at gera. 'nú skalt þú' segir njáll 'stefna
 vættvangsbúum ok nábúum saman ok nemna vátta
 í búum ok kjósa kol til veganda at vígi hjartar
 þóður þíns — því at þat er rjett. síðan skalt
 lýsa víginu á hendr kol, þó at hann sje dauðr. 35
 skalt þú nemna þjer vátta ok kveðja búa al-

synir D; Cð, D, I. 25-26 'enn — míns': A, B, Cð (dog vígs-
 it for vígsmál), D, E, G (med feilskriften uigs for vígsmál), I;
 Cð. 26-27 öundur kvaðz þess: Cð; hann kvaz þess A; hann
 þess E, I; hann kvezt D; hann læz þess Cð; hann lètz þess
 A, B, G. 27 þá ok lýsa: A, B, Cð; þá ok lýstu G; nú ok lýsa
 ok lýsa D, I; þá at lýsa E. 28 kveðja: B, Cð, G; kveðja
 nan A, D, E, I; nefna Cð. vættvangs- — vættfangs A, B,
 vættfangs Cð, D, E; vetfangs G, I. 28-29 þessi — spurðiz: A,
 E, I; þessi málatilbúnaðr spyrz B, G; þessi málatilbúnaðr (for
 e ord har Cð feilagtig þenna málatilbúnað) frettiz (nú tilf. Cð)
 Cð. 29 riðr gunnarr þá: B, Cð; reið gunnarr þá A, D, E, I;
 riðr gunnarr G; þá tók(?) gunnarr Cð. 30 ok segir hánúum: A,
 Cð, Cð, D, E, I; mgl. G. spurði: A, Cð, D, E, I; spyrz B,
 G. 30-31 hvat — láta at: A, D; þá, hvat hann vildi láta at (at láta
 láta at Cð) Cð, E; hvat hann vill nú láta at G; hvat hann skyldi
 láta at I; þá, hvat hann skyldi nú láta at Cð; hvat þá skyldi
 B. 31 nú skalt þú: B, D, E, G, I; "N."(?) skaltú A, Cð;
 skalt Cð. segir njáll: A, B, Cð, D, E, I; mgl. Cð, G.
 vættvangs- — nábúum: B ('vat'fangs- osv. — som om skriveren
 de tænkt på váttr viðne), Cð (vættfangs- osv.); vættfangs/"vett"-
 gs- Cð, D; vetfangs- I -búum þínum ok nábúum (þínum tilf. I)
 Cð, D, I; nábúum þínum ok vættfangsbúum E; vetfangsbúum
 um G. saman: A, B, Cð, D, E, G, I; mgl. Cð. 32-33 vátta fyri
 m: A, D, E, I; þer vátta Cð; vátta B, Cð, G. 34 bróður þíns:
 B, Cð, Cð, D, G, I; mgl. E. 35 víginu: B, Cð; vígi Cð; víg-
 anti A, D, E, I; víglýsing G. hendr: B, Cð, D, G; hönd A,
 E, I. 36 þá — þjer: A, B, Cð, D, E, G, I; þú skalt nefna Cð.
 : A, B, Cð, Cð, G; búa til I; þá D, E

þingisreiðar at bera um þat, hvárt þeir væri í
 'atvist ok atsókn þá er hjörtr var veginn. nú skalt
 'þú ok stefna þorgeiri um legorðssökina ok svá
 40 'önundi í tröllaskógi um sökina tyrfings'. gunnarr
 fór með öllu sem njáll kenndi ráð til. þetta þótti
 mönnum undarligr málaltilbúnaðr. fara nú þessi mál
 til þings. gunnarr reið til þings ok njáll ok synir
 hans ok sigfússsynir. gunnarr hafði sendan mann
 45 mágum sínum, at þeir skyldi riða til þings ok
 fjölmenna mjök, ok kvað sjer þetta mundu vera

37 at (foran bera): A, B, D, E, G, I; "at" eller "oc" Cð; "oc" Cð.
 þeir væri: A, Cð, I; þeir váro B, Cð, G; hann var D; hann "vri"
 (vistnok ufuldkommen rettelse af var til væri) E. 38 atvist ok atsókn:
 A, I; atsókn ok í atvist D, E; atsókn B, Cð, Cð, G. 38-40 nú —
 tyrfings: A, D (dog uden ok foran stefna, samt med fyrir for um
 på det første sted), E (dog fyrir for um på det første sted), I; þú
 skalt stefna þorgeiri um legorðssökina ok svá önundi um sökina
 tyrfings B, Cð, G (der på dette sted har önundi, skrevet auði, men
 som har udeglemt skalt); mgl. Cð. 41 fór með öllu: Cð, G; fer
 með öllu D, E; fór nú með öllu B; ferr nú at öllu A; fór at öllu
 I; ferr nú svá (noget fordunklet) með öllum stefnum (ef næsten helt
 bortrevet) Cð. sem — ráð til: Cð; sem njáll hefir gefit ráð til
 Cð; sem njáll lagði (feilskrevet raði) ráð á B; svá sem hánnum
 váro ráð til kennd af njáli A; sem hánnum var boðit ok ráð til
 kennd af njáli I; sem hánnum var ráð til kennt af njáli G; sem
 honum var ráð til gefit af njáli E; sem honum váro ráð til gefna
 um málin D. 41-42 þetta — -búnaðr: B, Cð (dog med tilføiet vera
 efter -búnaðr), G; þetta þótti öllum undarligr málaltilbúnaðr A;
 þetta (mgl. I) þótti öllum (mgl. D) kynligr málaltilbúnaðr D, E, I;
 mgl. Cð. 42-43 fara — þings: A, B (þings feilskrevet þigf), G, I;
 fóro nú þessi mál til þings D, E; fara nú mál þessi til þings Cð;
 fara nú öll þessi mál til alþingis Cð. 43 reið: A, Cð, D, E, I;
 riðr B; riðr nú Cð, G. 43-44 ok njáll — hans: B, Cð; njáll ok
 synir hans D, G, I; ok synir njáls A, Cð, E, — unöiagtigt. 44 sendan
 mann: Cð; sent mann B, G; (ok tilf. A) sent menn ("mnn" A, "m" I)
 A, I; (ok tilf. E) sent orð D, E; sent vestr orð Cð. 45-46 skyldi —
 fjölmenna: A, B, Cð, D, G, I; kæmi til þings ok fjölmennu Cð;
 riði til þings ok fjölmenna (!) E. 46-47 ok kvað — vestan: Cð; ok

ok harðdrægt. þeir fjölmenntu mjök vestan.
rðr reið til þings ok rúnólfr ór dal ok þeir
dan þríhyrningi ok öundur ór tröllaskógi.

66. Enn er þessir menn kvámu til þings,
ga þeir í lið með gissuri hvíta ok geir goða.
innarr ok sigfússsynir ok njálssynir gengu allir í
um flokki ok fóru svá snúðigt, at menn urðu

D) kvað þetta mundu mjök kappdrægt (*feilskrevet kapdræck E*;
ppregið *D)* verða. þeir fjölmenntu mjök vestan *D, E*; kvað þeim
mjök kappdrægt mundu (*disse fire ord stiller I således: mundo*
mjök kappdrægt) verða. þeir fjölmenntu mjök (*mgl. I)* vestan
B, I; vestan *G* (*der nemlig har sprunget fra det første mjök til*
tredje); *mgl. Cð*. ⁴⁸ mörðr: *B, Cð* (*det første r udeglemt*), *Cð*,
mörðr valgarðsson *A, D, E, I*. ⁴⁹ ok (*foran öundur*): *A, B, D*,
; *mgl. Cð, Cð, G*. -skógi: *A, B, Cð, D, E, G, I*; -skógi, ok fjöl-
menntu mjök hváirtveggjo *Cð*.

67. ¹⁻⁷ Enn — miklu: — Enn er þeir koma á þing, ganga
í lið með þeim gizurr hvíti ok geirr. gunnarr ok sigfússsynir
njálssynir gingu allir í einum flokki ok fara svá snúðigt, at
urðu at gæta sín, ef fyrri váro, ef eigi felli. ok var ekki
tiðrætt um allt þingit, sem um málaferli þessi hin miklu *A*;
er þeir koma á þing, ganga þeir í lið með gizuri hvíta ok
goða. gunnarr ok sigfússsynir ok njálssynir gengu allir í
um flokki ok fóro svá snúðigt, at menn urðu at gæta sín, ef
urðu, at eigi felli. ok var ekki jafntiðhjalað um allt þingit
e to ord urigtigt skreffe allþingit), sem um málaferli þessi hin
lu *B*; Enn er þessir menn kómu til þings, ganga þeir í lið
gizuri hvíta ok geir goða. gunnarr ok sigfússsynir ok njálss-
r gengo í enom flokki ok fóro svá snúðigt, at menn vörðu at
a sín, ef fyrir væri, at eigi felli. ok ekki var annat jafntiðrætt
þingit (*disse to ord stå med henvisningstegn i margen og skrives*
, som om der skulde læses um þing), sem um málaferli þessi
o miklu *Cð*; Enn er þeir koma til þings, ganga þeir í lið
gizur hvíta ok geirs goða. gunnarr ok sigfússsynir ok njálssynir
gu allir í einum flokki ok fóro (*her er formodentlig svo ude-*
nt) snúðigt, at menn urðu at gæta sín, ef fyrri váro, at eigi
felli. ok var ekki jafntiðrætt um allt þingið, sem um málaferli
al hinu myklu *D*; eon (*e mgl*) er þeir koma til þings, ganga
til gizurar hvíta ok geirs goða. gunnarr ok sigfússsynir ok
ssynir gengu allir í einum flokki ok fóro svo snúðigt, at menn

5 at gæta sín, ef fyrí váru, at eigi fjelli. ok var
 ekki jafntíðrætt um allt þingit, sem um málafer
 þessi hin miklu. gunnarr gekk til móts við mág
 sína, ok fögnuðu þeir óláfr hán um vel. þeir spurðu
 gunnar um fundinn. enn hann segir þeim fr
 10 görla ok bar öllum vel söguna ok sagði þeim
 hvat hann hafði síðan at gört. óláfr mælti 'mikil:

urðu at gæta sín fyrir, at ei fellu (*sál.*). ok var ekki jafnt (*sál.*) tíðrætt um
 allt þingit, sem um málaferli þessi inu miklu E; með gizurr
 hvíta ok geir goða. gunnarr ok njálssynir ok sigfússynir gengo
 einum flokki ok fara svá snúðigt, at menn urðu at gæta sín, ef
 fyrir urðu, at eigi felli. ok ekki var jafnfjöltalat um þingit, sem
 um málaferli þessi hin miklo G (*der således lader mördr og hans*
ledsagere følges med gizurr og geirr til tinget); "œq" er þeir koma
 á þing, ganga í lið með þeim gizurr hvíti ok geltrr goði. enn
 sigfússynir ok njálssynir gengo allir með gunnari í einom flokki
 svá snúðigt, at menn urðu at geyma sín, ef fyrí váro, at menn
 felli eigi. ok var ekki jafntíðrætt um allt þingit, sem um mála-
 ferli þessi in miklo I; Enn (*utydel.*) er menn kvómu (ó og især in
noget utydel.) til þinga, var mönnum ekki jafntíðrætt (*in utydel.*, r
bortrevet, for tt står dtu), sem mál þessi en miklu. þeir váro
 jafnan í einum flokki (*til dels utydel.*) gunnarr ok njálssynir ok
 sigfússynir (*sigf beskadiget*), ok gengu þeir svá snúðigt hjá mönn-
 um, at þeir urðu (*ur bortrevet og d utydel.*) at gæta sín, ef þeir
 felli (*il beskadiget*) eigi fyrí þeim Cð. ⁷ gekk: B, Cð, Cð, G; gengr
 A, D, E, I. ⁸ ok — óláfr: A, B, E; fögnuðu þeir óláfr Cð (*til*
dels noget utydel.); þeir óláfr fögnöðu (*til dels utydel.*) I; ok fögnuðu
 þeir D; þeir fögnöðu Cð, G. ⁸⁻⁹ þeir spurðu gunnar: A, Cð (*med*
feilskriften spurði — *sp utydel.*), D, E; þer frettu gunnar at B; þeir
 spurðu at I; ok spurðu at Cð; ok spyrra at G. ⁹⁻¹¹ enn — gört:
 — en hann s. þeim frá gjörla ("giora" B *feilagt*) ok bar öllum
 vel sögu (*mgl. A*) ok sagde þeim, hvat hann hafði síðan at gört
 A, B; enn hann s. þeim gerla frá ok bar öllum vel söguna ok
 s. þeim, hvat hann hafði síðast at gert I; enn hann s. þeim frá
 öllu sem gerst ok bar öllum vel söguna ok segir þeim síðan, hvat
 hann hafði at gert Cð; hann s. þeim allgerla frá ok bar öllum vel
 ok sagði þeim síðan, hvat hann hafði at gert G; enn hann segir
 þeim gjörla frá — ok brá (!) þeim öllum vel (*við tilf. D*) — ok sagði
 þeim síðan, hvat hann hafði at gert D, E; *mgl. Cð.* ¹¹⁻¹² mikils
 er: A, B, Cð, E; mikils (*til dels beskadiget, men der synes at have*

rt, hversu njáll stendr þjer fast um alla
rð. gunnarr kvaðz aldri þat mundu launat
nn beiddi þá liðveizlu ok atgöngu. þeir
þat skylt vera. fara nú málin hvártveggi í 15
flytja nú hvárir sitt mál fram. mörðr spurði,
maðr skyldi hafa mál fram, er áðr hafði
þjer til úhelgi við þorgeir, svá sem gunnarr
njáll svaraði 'vart þú á þingskálapingi um
'? 'var ek víst' segir mörðr. 'heyrdir þú' 20

krif') er um Cð; mikils er þó G; mikils er þat I; mikilð
deglegt) D. 12-13 njáll — -gerð: B; njáll stendr þer fast
luti of ráðagerð Cð; njáll stendr þer fast um allar ráða-
fast njáll stendr þer (mgl. D) um alla ráðagerð þá er hann
n A, D, E, I; ooooo Cð. 13-14 kvaðz — geta: A; letz þat aldri
launat geta B; kvezt aldri þat mundu launat geta (feilskr.
kvezt þat aldri launad geta D; kvez hánom þat aldri
Cð; kvez (feilskr. keuz) aldri hánom mundu þat fá launat
aldri þat mundo ömbunat geta I; ooooo Cð. 14 enn —
A, D (dog það for beiddi), E, I; enn beiddi þá liðveizlu
h' beiddi h' beiddi þá liðueizlo" Cð; hann (mgl. G) beiddi
Cð, G. 14-15 þeir — vera: Cð; enn þeir letu þat skylt
en (mgl. A) þeir sögðo (svara eller svöruðu E, I) at þat
de tre sidste ord har D blot þat) skylt A, Cð, D, E, G, I.
— dóm: B, Cð (dog fóro for fara), Cð (dog er det usikkert,
skal læses mál eller málin), G ("u" [= vár] i hvártveggi liðt be-
fara nú mál hvártveggi i dóm á þingi A, I; ok munu
ggju (hvoristveggju E) mál fara i dóm D og E — forvirret.
— fram: Cð; flytja nú hvárir sín mál Cð; ok (mgl. A, I)
árir sitt mál A, B, D, E, G, I. 16-17 spurði — fram: —
"f." D, G; spyr A, "ff." B), hvi sá maðr skyldi (skal G)
fram (for disse tre ord har I mál hafa fram, men B mál
hafa) A, B, Cð, D, E, G, I; það þann mann eigi mál hafa
(de tre sidste ord utydelige — mál tilføiet med henvisnings-
margen) Cð. 17-18 hafði — úhelgi: Cð; hafði unnit til
er G; hefði til úhelgi ser unnit B; hafði til úhelgi unnit
D, I; hafði gert til úhelgi E. 18-19 svá — var: Cð; sem
var G, I; sem g. væri B; sem gunnarr er A, D; sem
E; mgl. Cð. 19 svaraði: sál. (eller svarar) B, Cð, E, I;
D, G; mælti Cð. 19-23 vart — gunnar' s. njáll: B (kun

segir njáll 'at gunnarr bauð hánnum alsætti?' 'heyrðaða
 'ek víst' segir mörðr. 'þá friðhelgaða ek gunnar'
 segir njáll 'til allra lögligra mála'. 'rjett er þetta'
 segir mörðr 'enn hví sætti þat, at gunnarr lýsti
 25 'vígi hjartar á hendr kol, þar sem austmaðrinn vá
 'hann?' 'rjett var þat' segir njáll 'þar sem hann
 'kaus hann til veganda fyrri váttum'. 'rjett mun
 'þetta víst' segir mörðr 'enn fyrir hvat stefndi
 'gunnarr þeim öllum til úhelgi, er fallit höfðu?'
 30 'eigi þarft þú þessa at spyrja' segir njáll 'þar sem
 'þeir fóru allir til áverka ok manndrápa'. 'eigi
 'kom þat fram við gunnar' segir mörðr. 'bræðr

har den hann for mörðr på det sidste sted); 'vartú á þingskáláþingi
 'um haustit?' 'var ek víst (þar I)' s. mörðr. 'heyrðir þú, at gunnarr
 bauð þeim boð (gríð I) ok alsætti?' 'heyrðaða ek víst' s. mörðr. 'þá
 friðhelgaða ek gunnar' s. njáll A, D, E (-ir þú, at gunnarr *utydligt*,
især gunnarr), I; ('hvárt tilf. G) vartú á þingskáláþingi um haustit?',
 'var ek víst' segir mörðr. 'þá friðhelgaða ek gunnar' s. njáll Cð,
 G; 'þar vartú við, mörðr, um haustið á þingskáláþingi, at ek frið-
 helgaða gunnar Cð. 25 þetta: A, B, Cð, Cð, D, E, I; þat G.
 24-28 'enn hví — víst' segir mörðr: — 'enn hví sætti þat (s. mörðr
tilf. I), at (er B) gunnarr lýsti vígi hjartar á hendr (hönd A) kol,
 þar sem austmaðrinn (þórir austmaðr I) vá (hafði vegit A) hann?'
 'rett var (er G) þat' s. njáll 'þar sem hann kaus (*udeglemt* Cð) hann
 (kol Cð) til veganda fyrri (með A, B) váttum'. 'rett mun (er Cð, G)
 þetta (þat G) víst (*mgl. Cð*)' s. mörðr A, B, Cð, Cð, G, I; *over-*
sprunget D, E. 29 öllum til úhelgi: A, B, Cð, Cð, D, E, G; til
 úhelgi öllum I. er fallit höfðu: Cð; þeim er fallit höfðu G; *mgl. A*,
 B, Cð, D, E, I. 30 þessa: A, Cð, D, E (*noget utydel.*), G, I; þess B;
 at þessu Cð. segir njáll: A, B, Cð, Cð, D, E, I; *mgl. G.* þar
 sem: A, B, Cð, Cð, D, E, I; því at G. 31 allir: Cð (*hædt beskadt*),
 D, E, G, I; *mgl. A, B, Cð.* áverka ok manndrápa: A, E, G, I;
 áverka við gunnar ok manndrápa Cð; manndrápa ok áverka B;
 manndrápa D; áverka Cð. 32 kom þat fram: Cð; var (varð A) þat
 (*mgl. G, hvis læsemåde ikke er urigtig, når man læser det som ekki og*
tager det i bemærkelsen intet) fram komit A, B, D, E, G, I; var
 þat þá framkvæmt Cð.

gunnars váru þeir hjörtr ok kolskeggr' segir njáll
 hafði annarr bana enn annarr sár á sjer'. 'lög
 þó er at mæla' segir mörðr 'þó at hart sje 35
 þú at búa'. þá gekk fram hjalti skeggjason ór
 sárdal ok mælti 'ekki hefi ek hlutaz til mála-
 la yðvarra; enn nú vil ek vita, hvat þú vill,
 gunnarr, fyrir mín orð gera ok vináttu'. 'hvers
 þúiz þú?' segir gunnarr. 'þess' segir hjalti 'at 40
 leggir málin öll til jafnaðardóms ok dæmi
 þessir menn'. gunnarr mælti 'þá skalt þú aldri

gunnars — kolskeggr: *I*; gunnars váro þeir kolskeggr ok hjörtr
Cð; váro þeir kolskeggr ok hjörtr gunnars (*forkortet .a.*) *A*;
 þeir (*begge ord noget utydelige*) gunnars kolskeggr ok hjörtr
 þro þeir "a." ok kolskeggr ok hjörtr *D* (*vistnok ved urigtig læs-*
af "a." som forkortelse for gunnars); váro þeir kolskeggr ok
G (*hvor gunnars er udeglemt*). segir njáll: *sdl. her I*; medens
 disse ord efter replikken; men *B, Cð, Cð, G* have njáll
 foran 'bræðr; *mgk. A, D.* 34 bana — sjer: *A, B, D, I*;
 en annarr sár *Cð*; bana en annarr var særðr *Cð*; (þeirra
G) sár enn annarr bana *E, G.* 35 þó at: *I*; þótt *A, B, Cð, Cð,*
 þó *D.* sje: *A, B, Cð, E*; þikki *Cð, D, G*; man! *I.* 36-37 gekk
 mælti: *A, B* ("þíof" for þjós), *Cð, D, E, G, I*; mælti hjalti ór
 sárdal *Cð.* 37-38 ekki — yðvarra: *A, B, E*; ekki hefi ek hlutaz
 mála yðarra *Cð, Cð*; ekki hlutast ek til málaferla yðvarra *D*;
 efi lítt hlutaz til mála yðarra *I*; ekki hefi ek hlutaz til mála
G. 38-39 þú — vináttu: *Cð, G*; þú vilt gera fyrir orð mín,
 gunnarr, ok vináttu *A*; þú vill gera fyrir mín orð ok vináttu, gunn-
 arr; þer villit gera fyrir mín orð, gunnarr, ok vináttu *B*; þú vilt
 fyrir mín orð, gunnarr (*mgk. Cð*) *Cð, D, E.* 39 hvers: *A, B,*
Cð, D, E, I; "húfu" *G.* 40 beiðiz: *Cð, D, E*; "bæiððiz" (*vistnok*
nutid med dø for dø) *Cð*; beiðir *A, B, G, I.* þú: *A, B, Cð,*
G, I; þú um *Cð.* segir gunnarr: *sdl. A, B, Cð, D, E, G, I*;
 þess *Cð* derfor har gunnarr mælti foran replikken. segir hjalti:
Cð, D, E, G; s. hann *A, B*; hvorimod *I* har hjalti svarar (*eller svaraði*)
 til replikken. 41 þú leggir: *sdl. alle (A, B, Cð, Cð, D, E, G, I).*
 öll: *Cð, Cð*; öll málin *A*; málin *B, D, E, I*; máltit *G.* til
 jafnaðardóms: *A, B, D, I*; í jafnaðardóm *E*; undir jafnaðardóm *G*; til
 þessar *Cð, Cð.* 42 menn: *A, B* ("m";), *Cð, Cð, G, I*; menn um

‘vera í móti mjer, við hverja sem ek á um’. ‘því
 ‘vil ek heita þjer’ segir hjalti. eptir þat átti hann
 45 hlut at við mótstöðumenn gunnars ok kom því
 við, at þeir sættuz allir. ok eptir þat veittu hvarir
 öðrum tryggðir. enn fyrir áverka þorgeirs kom
 legorðssökin enn skógarhöggit fyrir áverka stark-
 aðar. bræðr þorgeirs váru bættir hálfum bótum
 50 enn hálfar fjellu niðr fyrri tilfór við gunnar. enn
 jafnt skyldi vera víg egils ok sökin tyrfings. fyrri
 víg hjartar skyldi koma víg kols ok austmannsins.
 þá váru aðrir bættir hálfum bótum njáll var í
 gerð þessi ok ásgrímr elliðagrimsson ok hjalti

D, E. gunnarr mælti: B, Cð (hvor verbet dog mangler), Cð, D, E, G, I; mgl. A. 43 vera: A, B, Cð, Cð, D, E, I; mæla G. hverja — um: B, Cð, D, E; hverja menn sem ek á um A; hvern sem ek á um (mgl. G) G, I; hverja menn sem þú átt um Cð. 44 þjer: A, Cð, Cð, D, E; mgl. B, G, I. hjalti: B, Cð, D, E, G; hann A, Cð, I. 44-45 eptir — því við: A (dog í for at), B (mótstöðu- feilskrevet mótstöðu), Cð, D (dog síðan for eptir þat, samt í for at), E (som D), G (dog med udeladelse [formodentlig udeglemmelse] af hlut at eller hlut i), I; kom þá svá Cð. 46 eptir þat: A, B, Cð, D, E, G, I; mgl. Cð. hvarir: A, B, Cð, D, E, G, I; hvarirtveggjo Cð. 47 enn: A, B, Cð, D, E, G, I; mgl. Cð. 48-49 legorðs- — starkaðar: A, B (dog -högg for höggit), Cð (som B), D, E (dog med indskudt kom efter -höggit), G; legorðssökin enn fyrri skógarhöggit áverkar starkaðar I; skógarhöggit Cð (hvor således noget er udeglemt). 49 bræðr: A, D, E, I; en bræðr B, Cð, Cð, G. 50 fyrri: Cð, Cð, D, E, G, I; í B; udeglemt A. tilfór: A, B, Cð, Cð, D, E, G; atfór I. við gunnar: A, B, Cð, D, E, G, I; mgl. Cð. 50-51 enn — tyrfings: B; jafnt skyldi vera víg egils ok sök tyrfings Cð; en jafnt skyldi vera sökin tyrfings ok víg (víglt Cð) egils Cð, G; enn jafnt skyldi sök tyrfings ok víg egils í sandgill I; en jófn skyldi sök tyrfings ok lát egils í (úr D, E) sandgill A, D, E. 51-52 fyrri — -mannsins: A (der dog har "m" for -mannsins), B, Cð (dog vígt kols for víg kols), Cð, D, E, I (dog víg austmanns for austmannsins); fyrri (!) víg kols ok austmannsins skildi jafnt ok víg hjartar G. 53 þá váru aðrir: B, Cð, G; þá váro allir aðrir A, D, E, I; aðrir váro Cð. 54 gerð þessi: A, B, Cð, Cð, I; þessi gerð G; gerðinne D, E. 54-55 ok ásgrímr

eggjason. njáll átti fje mikit undir starkaði ok 55
 n í sandgili, ok gaf hann þat allt gunnari til
 þessa. svá átti gunnarr marga vini á þingi,
 hann bætti þá þegar upp vígin — enn gaf gjafar
 gum höfðingjum þeim er hánnum höfðu lið
 . ok hafði hann af hina mestu sæmð af mál- 60
 ok urðu allir á þat sáttir, at engi væri hans
 ngi í sunnlendingafjórðungi. reið gunnarr heim
 ingi ok sitr nú um kyrrt. enn þó öfunduðu
 stöðumenn hans mjök hans sæmð.

eggjason: A, B, Cð, D, E, G (*dog intet ok foran åsgrímr*), I;
 Cð. 55-57 njáll — þessa: — njáll átti fe mikit undir starkaði
 elm (svá G; *mgl. A, B*) í sandgill (*for det foregående har D*
 e fe mikið undir þeim egli í sandgilli ok starkaði, *men E har n.*
 e mikit undir þeim starkaði ok egli í sangilli), ok gaf hann
 G) þat allt gunnari til bóta þessa A, B, D, E, G, I; hann átti
 (k *noget utydel.*) fe at starkaði undir þríhyrningi, ok gaf hann
 unnari þetta til gjalda Cð; njáll gaf fe til bóta þessa Cð.
 svá — vígin: B, Cð (*der dog har þar upp öll for þá þegar*
 G (*dog uden þá*); svá átti g. marga vin á þingi (þinginu E),
 nn bætti þá (*mgl. E*) þegar upp allt feitt D, E, I; svá átti g.
 n vin á þingi, at þá galz (z *uformeligt og utydel.*) þar þegar
 et A; *mgl. Cð.* 58 enn: A, B, Cð, D, E, G, I; hann Cð.
 gjafar — höfðu: B, Cð; mörgom höfðingjom gjafir þeim sem
 n höfðu Cð; mörgum góðar gjafar höfðingjom þeim sem
 n hafði (*sdl.*) G; gjafir (E *har "giæ" for gja*) þeim höfðingjum,
 em I) hánnum höfðu A, D, E, I. 60 hafði hann af: Cð; hafði
 Cð, G; hafði A, B, D, E; fekk I. 60-61 af mállinu: B, Cð, G;
 állum þessum Cð; af öllu A, D, E, I. 62 í sunnlendinga-
 ngi: A, B (*"fnd" for sunn-*), Cð (*"fnd" for sunn-*), Cð, D,
 nnlending" (!] *for sunnlendinga-*), I; *mgl. G.* 62-63 reið —
 A, D, I; reið gunnarr nú helm af þingi ok sitr nú um
 " E; riðr gunnarr helm af þingi ok sitr nú (*mgl. Cð*) um
 Cð, Cð; riðr (*eller reið — her er nemlig feilskr.* "Rið")
 rrr þá helm af þingi ok sitr um kyrrt B; *mgl. G.* 63-64 enn
 smð: I (*kun at -stöðu- er feilskr. stöð*); en þó (þá A) öfunda
 uðu D, öfundu (!] E) mótstöðumenn hans mjök sæmð hans
 o E) A, D, E; en þó öfunduðu mótstöðumenn hans hann

67. Nú er at segja frá þórgeirri otkelssyni. hann gerðiz mannaðr vel, mikill ok sterkr, trúlyndr ok úslægr ok nakkvat talhljóðinn. hann var vinsæll af hinum bestum mönnum ok ástsæll af frændum s. sínnum. einu hverju sinni hefir þórgeirr starkaðarson farit at finna mörð frænda sinn. 'illa uni ek 'við' segir hann 'málalok þau, sem orðit hafa 'með oss gunnari. enn ek hefi keypt at þjer 'liðveizlu, meðan vit værim uppi báðir. vil ek nú,

mjök Cð; en þó (dette ord usikkert — membranen har nemlig "p" med et følgende næsten udraderet bogstav) öfunduðuz (uz skrevet ü) mótsöðumenn hans (efter dette ord ses levninger af noget udraderet) G; enn þó öfunduðu (eller öfunda — her er nemlig endelsen udeglemt) menn hans sæmð mjök B; mgl. Cð.

67. ² gerðiz: B, Cð, D, E, G; geriz A, I; "grouz (z beskaðiget og utydeligt)" Cð. mannaðr vel: A, D, E; "m" vel I; maðr B, Cð, Cð (utydel.); mgl. G. sterkr: sál. alle (A, B, Cð, Cð, D, E, G, I). ³ ok úslægr: A, B, D, E, I; úslægr Cð; ok slægr (!) Cð, G. ok nakkvat talhljóðinn: B, Cð, I; nökkut talhljóðinn A; ok (mgl. D, E) talhljóðinn D, E, G; mgl. Cð. ⁴ hinum bestum mönnum: A, B, Cð, Cð, D, E, I; höfðingjom G. ⁴⁻⁵ ástsæll — sínnum: A, B, Cð, D, E, G, I; ok svá af vinom ok frændom Cð. ⁵⁻⁶ einu hverju — farit: A, D, E, I; einhverjo sinni var þat sagt at þorgeirr starkaðarson hafði farit G; einhverjo sinni var þat, at þorgeirr starkaðarson fór Cð; þat var eitt sinn, at þorgeirr starkaðarson kom til hofs Cð; enn einhverju sinni ferr þorgeirr starkaðarson B. ⁶ mörð: A, B, Cð, D, E, G; mörð valgarðsson I; "moð" (m har en form, der svarer til q for n). Efter disse bogstaver er et lille hul i pergamentet, hvor der kan have stået et eller to bogstaver, og efter samme hul ses levninger af et bogstav, som det synes af et r, så at hele ordet formodenlig har været móður — muligvis blot en urigtig opløsning af mörð i forkortet form) Cð. ⁷ segir hann: sál. her A, D, E, I; G har disse ord efter þau; men Cð og Cð indskyde foran replikken — den første ok mælti svá, den sidste hann mælti; mgl. B. ⁷⁻⁸ þau — gunnari: A, B, Cð (dog þessi, er for þau, sem), D (dog þessi for þau), E (som D), G (dog er for sem), I; við gunnar Cð. ⁸ enn ek hefi: A, B, D, E, G, I; ek hefi Cð; hefi ek Cð. ⁹ meðan — báðir: Cð, I; meðan vit værum báðir uppi D, E; meðan vit erum uppi báðir B, G; meðan vit erum báðir uppi A;

þú hugsir nakkvara ráðagerð þá er gunnari 10
 egi mein at vera. ok leggz nú djúpt. mæli ek
 í svá bert, at ek veit, at þú ert hinn mesti
 vinr gunnars ok svá hann þinn. skal ek miklu
 auka sæmð þína, ef þú sjer vel fyrri. 'sýniz þat
 þú' segir mörðr 'at ek em fjegjarn, enda mun 15
 á enn. ok er vant fyrir at sjá, at þú sjer eigi
 þúniðingr eða tryggðarofsmaðr enn þú komir þó
 nu máli fram. enn þat er mjer sagt, at kol-
 leggr ælli mál fram at hafa ok ripta fjórðunginn
 nóeðarhváli, er föður þínum var goldinn í sonar- 20
 petr. hefir hann mál þetta tekit af móður sinni;
 er þetta ráð gunnars at gjalda lausafje enn

Cð. nú: A, Cð, E, I; mgl. B, Cð, D, G. ¹⁰ hugsir: A, B,
 D, E, I; hyggir G; hugsaðir Cð. ráðagerð: A, B, Cð, Cð,
 E, I; gerð G. ¹⁰⁻¹¹ þá — vera: Cð, G (dog at for er og verða
 vera); mgl. A, B, Cð, D, E, I. ¹¹ leggz nú: Cð, G; leggz A,
 D (den sidste del af ordet beskædiget, men synes dog sikker), D,
 E. ¹¹⁻¹² mæli — veit: Cð; mæli ek því þetta (for því þetta har
 þetta af því, men D þetta því) svá bert (ljóst B), at ek veit A,
 D, E, I; mæli ek því þetta svá ljóst G; því Cð. ¹³ ok — þinn:
 B, Cð, D, G, I; ok hann þinn E; mgl. Cð. ¹³⁻¹⁴ miklu auka:
 auka miklu A; auka mikla(?) E; mikit (mik" Cð, "mik" G)
 a Cð, G; auka mikit B; auka D; ok auka Cð. ¹⁴ þú sjer: A,
 Cð, Cð, D, E, I; þer sjáit G. ¹⁵ svá enn: A, B, Cð, D, E; enn svá
 G, I. ¹⁷ eða — -maðr: A, D, E, I; mgl. B, Cð, Cð, G. þú komir
 A, B, Cð, Cð; þó komir þú (mgl. I) D, G, I; þó kemr(?) þú E. ¹⁸ máli:
 B, Cð, Cð, E, G, I; mgl. D. mjer: B, Cð, Cð, D, E, G, I;
 A. ¹⁹ mál fram at hafa: A, Cð, G (mál udeglemt, men har
 nok indtaget samme plads som i Cð); at hafa mál fram Cð;
 frammi at hafa B, I; fram (frammi D) at hafa málið(?) D, E.
 a: A, B, Cð, Cð, E, I; rjúfa D, G. fjórðunginn: Cð, G;
 þung A, Cð, D, E, I; fjórðungi B. ²⁰ var goldinn: Cð; "v gollid"
 var goldit F, B, Cð (utydel.), G, I; vóro goldnar D og E (ucorrect).
 mál þetta tekit: F, B, Cð, G; tekið þetta mál Cð; mál þat tekit
 D, E, I. ²²⁻²⁴ ok er — yðr: F (dog med feilskrifterne "gaallða"
 gjalda og "rivpa" [r forlænget] for rjúfa), A (dog skulum [uden

'láta eigi landit. skal þess at biða, er þetta gengr
 'fram, ok kalla hann þá rjúfa sætt á yör. hann
 25 'hefir ok tekit sáðland af þorgeiri otkelssyni ok
 'rofit svá sætt á hánum. skalt þú fara at finna
 'þorgeir otkelsson ok koma hánum í málit með
 'þjer ok fara at gunnari. enn þó at í bresti
 'nakkvat um þetta ok fáid þer hann eigi veiddan,
 30 'þá skuluð þer þó fara at hánum optar. mun ek
 'segja þjer, at njáll hefir spát gunnari ok sagt
 'fyrir um æfi hans — ef hann vægi í hinn sama
 'knjerunn optar enn um sinn, at þat myndi hánum

(fölgende hver eller vit] for skal), B (I i láta forskrevet), Cð (dog
 heldr lausafe en for lausafe enn láta eigi, samt verðr framgengt
 for gengr fram), D (dog skulu vit for skal og verðr framgengt
 for gengr fram, samt med udeladelse af þá), E (dog skulu vit for
 skal, samt þat verðr framgengt for þetta gengr fram), G (dog med
 udeladelse af det første ok, med láta heldr lausafe en for gjalda —
 elgi, med til for fram, samt med yðra for á yör), I (dog skulom ver
 for skal og verðr fram gengit for gengr fram); mgl. Cð. 25 sáð-
 land: F, A, B, Cð, Cð, D, E, I; sáðjörð G. 25-27 ok rofit — otkela-
 son: F, A, B, Cð, Cð, I; ok rofit sætt á yör ok honum. skaltú
 fara at finna þorgeir otkelsson D; oversprunget i E og G. 27 koma:
 F, A, Cð (som det synes — ordet er nemlig beskadiget), D, E, I;
 kom B, Cð; kom þú G. í málit: F, A, B, Cð, D, E, G; oooo Cð
 (hvor dog uden tvivl har stået i málið); til I. 28 ok (foran fara):
 F, A, Cð, E; at B, Cð, D, G, I. 28-29 enn — veiddan: F, A, E;
 en þótt nakkvat bresti í um þetta ok fáit er elgi hann veiddan Cð;
 enn þót í bresti nökkut um þetta ok fáit hann elgi veiddan B, D;
 en þótt nökkut bresti í um þetta ok þit fáit hann elgi veiddan G;
 enn þó at í bresti nökkut um þetta ok fáit þit elgi hann veiddan I;
 ok þótt þið fáid elgi þegar drepið hann Cð. 30 þer: F, A, D; it
 B, Cð, G, I; udeglemt E. fara at hánum: F, A, B, Cð, D, E; at
 hánum fara G, I. mun ek: F, A; man ek ok B, D, E (hvor dog
 ek er feilskrevet e'), I; ek mon ok Cð, G. 31 at (foran njáll): F, A,
 D, E, G, I; hvat B, Cð. gunnari: A, D, I; hánum F, B, Cð, G;
 um forlög gunnars E. 31-32 sagt — hans: F, A, B, I; sagt fyrir
 æfi hans D, E; sagt (sagði G) hánom fyrir æfi sína Cð, G. 32 vægi:
 F, A, B, D, E; vegr Cð, G, I.

ráðast til bana, bæri þat saman, at hann ryfi
 ett þá, er gör væri um þat mál. skalt þú því 35
 þorgeiri koma í málit, at gunnarr hefir vegit föður
 hans áðr. ok er it eruð á einum fundi báðir, þá
 skalt þú hlífa þjer. enn hann mun ganga fram
 vel, ok mun gunnarr vega hann. hefir hann þá
 gegit tysvar í hinn sama knjerunn. enn þú skalt 40
 sjá af fundinum. enn ef hánun vill þetta til
 þessa draga, þá mun hann rjúfa sættina. er þar
 at sitja. eftir þetta ferr þorgeirr heim ok
 gir föður sínum af launungu. rjeðu þeir þat

ráðast: alle (F, A, B, Cð, D, E, G, I). bæri: F, A, E, I; "b'ri"
 "beir" D, "b'erj" (feilskr.) G; "eða (!) bæri" B. þat saman:
 þat þá svá við F, A, E; þat þá svo til D; þat svá við B, I;
 þat við G. ryfi: F, A, B, E, I; rjúfi Cð (rjú skrevet rix, hvilket
 sikkert ikke er at opfatte som en rettelse af ri til rv = ry), D,
 35 um þat mál: Cð, G; mgl. F, A, B, D, E, I. skalt þú: F, A,
 Cð, D, E, I; skulu vit fyr G. 36 þorgeiri koma: Cð, G; koma
 geiri F, A, B, D, E, I. at gunnarr: B, Cð, G; er gunnarr D;
 hann F, I; er hann A, E. 36-37 vegit — áðr: F, B; áðr vegit
 ur hans A, Cð, I; vegit föður hans D, E, G. 37 ok er: Cð; þá
 G; ok ef F, A, B, D, E, I. it: F, A, B, D, E, G, I; "þ'it" (þ for-
 ret) Cð. á — báðir: Cð, E; báðir á einum funde D; á einum
 di F, A, B, G, I. 38 hann (foran mun): F, A, B, D, E, G, I;
 geirr Cð. 38-39 fram vel: F, A, B, Cð, G; vel fram D, E, I.
 vega: F, A, B, Cð, D, E; drepa I; þá vega G. 39-40 þá vegit
 var: F, A, B, D, E, I; þá tysvar vegit G; vegit Cð. 40 enn þú
 lt: F, A, B, D, E, G, I; ok skaltú Cð. 41 þetta: F, A, B, D, E,
 I; mgl. Cð. 42 er (foran þar): F, A, D, E; ok er B, Cð, G, I.
 þetta ferr þorgeirr: F, A, B, E, I; þat ferr þorgeirr D; þetta
 r hann G; fór þorgeirr Cð (hvor þetta eller þat er udeglemt).
 af launungu: A, D, E; leyniliga I; af hljóði F, B, G; í hljóði Cð.
 46 rjeðu — fara: F; reðu þeir (mgl. B) þat (mgl. E) með ser, at
 öð indskyder B) þessa ráðagerð skyldu þeir af hljóði fara láta
 fara láta have D, E láta fara) A, B, D, E; ræddo þeir þat með
 at með þessar ráðagerðir myndi þeir af hljóði fara Cð; ræddu

45 með sjer, at með þessa ráðagerð skyldi þeir af hljóði fara.

68. Nökkuru síðar fór þorgeirr starkaðarson í kirkjubæ at finna namna sinn, ok gengu þeir á eintal ok töluðu dag allan hljótt. enn at lyktum gaf þorgeirr starkaðarson namna sínum spjót gull-
5 rekit ok reið heim síðan. gerðu þeir með sjer hina kærstu vináttu. á þingskálapingi um haustit sótti kolskeggr til lands at móeiðarhváli, enn gunnarr nemndi sjer vátta ok bauð þeim undan þríhyrningi lausafje eða land annat at lögligri virðingu.
10 þorgeirr nemndi sjer vátta, at gunnarr ryfi sætt á þeim feðgum. eptir þat var lokit þinginu. liðu nú þau missari. finnaz þeir namnar jafnan, ok eru með þeim hinir mestu dáleikar. kolskeggr mælti

þeir þat með ser, at með þessa ráðgerð skildu þeir af hljóði fara láta G; *mgk. I.*

68. 2-3 ok gengu — eintal: F; ok gengu þeir (*mgk. E, I*) á tal A, B, D, E, I; þeir gengo á tal Cð, G. 3 dag allan hljótt: F, A, B (*hljótt skrevet klot*), Cð, G; allan dag hljótt D, I; allan dag E. 4 þorgeirr — sínum: F, A, B, D, E, I; þorgeirr starkaðars. hánom Cð; hann þorgeiri starkaðarsyni nafna sínum G. 5 þeir: F, A, B, D, E, G, I; þeir nú Cð. 6 kærstu: F, A, B, Cð, I; mestu D, E, G. haustit: F, A, B, Cð, D, G, I; sumarit E. 7 til lands at: F, A, B, Cð, G, I; land at E; land á D. 8 sjer: B, Cð, D, E, G; *mgk. F, A, I.* 8-9 undan — -fje: A, Cð, D, E, G, I; lausafe undan þríhyrningi F, B. 9 eða land annat: F, A, B, G, I; ok land annat D, E; *mgk. Cð.* 10 þorgeirr nemndi: F, B, Cð; þorgeirr starkaðars. nefndi (*d udeglemt*) G; þeir undan þríhyrningi nefndu (nefna D) A, D, E, I. ryfi: A, B, Cð, D, E, I; riði (!) F; rjúfi G. 11 feðgum: Cð; *mgk. F, A, B, D, E, G, I.* lokit: F, A, B, E, I; sltit Cð, D (*"flü"*), G. 11-12 liðu nú: F, B, D; liða nú A, E, G, I; nú liða Cð. 12 finnaz þeir namnar: F, A, B, D, E, I; ok finnaz þeir nafnar nú Cð; finnaz þeir nú nafnar G. eru: F, A, Cð, D, E, G, I; váro B. 13 dáleikar: F, B; kærleikar A, Cð, D, E (*kær- synes skrevet kær*), G, I. 13-14 mælti til gunnars: F, A, B, D, E, I; talar við g. G; kom (*forstr.*) at

gunnars 'sagt er mjer, at mikil sje vinátta
 ára þórgेirs otkelssonar ok þórgेirs starkaðar- 15
 nar; ok er þat margra manna mál, at þeir
 muni vera útrúligir; ok vilda ek, at þú værir
 um þik'. 'koma mun til mín feigðin' segir
 gunnarr 'hvar sem ek em staddr, ef mjer verðr
 þess auðit'. skildu þeir þá talit. gunnarr sagði 20
 um haustit, at þar skyldi vinna viku heima
 aðra niðri í eyjum ok hætta þá heyverkum.
 Þá hann svá fyrir, at allt skyldi fara manna af
 þeim nema hann ok konur. þórgेirr undan

við g. ok mælti Cð. ¹⁴ mikil sje vinátta: F, A, B, D, E;
 at se um vináttu I; kærleikar miklir se Cð, G. ¹⁵⁻¹⁶ þeirra —
 aðarsonar: A, D, E, I; með þeim nöfnum F, B, Cð, G. ¹⁶ þat:
 B, Cð, D, E, G; mgl. I. ¹⁷ muni vera útrúligir: F, A, B, G;
 vera útryggiligir I; munu vera tortryggiligir D, E; se útrú-
 Cð. ¹⁸ til mín feigðin: F, A, B, Cð, D, E, I; feigðinn (ð ude-
 til mín G. ¹⁸⁻¹⁹ segir gunnarr: sál. her F, A, B, Cð (der
 gentager segir gunnarr efter replikken), D, E, G; hvorimod I
 disse ord efter staddr. ¹⁹ staddr: F, A, B, D, E, I; kominn
 G. ¹⁹⁻²⁰ mjer verðr þess: F, A, B, D, E (verðr feilskr. ðð), G,
 þess verðr Cð. ²⁰ skildu — talit: F, A, G; skildu þá talit I;
 þu þeir at því talit (it utydel.) E; skildu þeir með þessu talit
 skilja þeir þá tal sitt B; síþan skilþu þeir talit Cð. sagði: F,
 'f.' B, D, E, G, I; segir Cð. ²¹ at þar — heima: A, D (dog
 'snarest = vikuna] for viku), E, I; hversu menn skyldu
 — viku heima þar B; at þeir skyldu vinna viku heima þar F,
 G. ²² enn — eyjum: F, A, B, G; en aðra viku niðri í eyjom
 enn aðra viku í eyjom niðri I; ok aðra niðri (niðr E) í eyj-
 om (skrevet eiðvum E) D, E. ok — heyverkum F, B; ok (en G)
 síþan heyverkum Cð, G; ok hætta þar þá heyverki A, D; ok
 þar heyverkum E; ok lúka þar þá heyverkum I. ²³ hann
 F, A, B, Cð, D, E, I; svá hann G. ²³⁻²⁴ allt — bænum: F,
 E; allt skyldi fara af bænum manna (feilskr. mǫna) G; allt
 li fara af bænum I; allt skyldi fara heiman af bænom Cð;
 skyldi heiman fara af bænum D. ²⁴ hann ok konur: F, B;
 einn (synes skrevet eið i D) ok konur A, D, E, I; hann ok
 þeggr Cð; hann G.

25 þríhyrningi ferr at finna namna sinn. enn þegar
 er þeir funduz, töluðu þeir at vanda sínum. þór-
 geirr starkaðarson mælti 'ek vilda, at vit herðim
 'okkr ok færir at gunnari'. 'svá at einu hafa
 'fundir orðit við gunnar' sagði þórgeirr otkelsson
 30 'at fáir hafa af því sigraz; enda þykki mér illt at
 'heita griðníðingr'. 'þeir hafa rofít sættina enn
 'vit eigi' segir þórgeirr starkaðarson 'tók gunnarr
 'af þjer sáðland þitt enn móeiðarhval af okkr
 'feðgum'. nú semja þeir þat með sjer at fara at
 35 gunnari. segir þá þórgeirr starkaðarson, at gunnarr
 myndi á fára náttu fresti einn heima vera 'skalt
 'þú koma við hinn tólfta mann til móts við mik,
 'enn ek mun hafa jafnmarga'. síðan reið þór-
 geirr heim.

69. Þá er þeir húskarlar ok kolskeggr höfðu

25 ferr: F, A, D, E, I; fór B, Cð, G. 25-26 enn þegar er: F; ok
 þegar er Cð; enn þegar A, B, D, E, G, I. 28 okkr: F, A, B, D, E,
 G, I; okkr at Cð. færir: F, A, B, Cð, D, E, I; fari vlt G. einu:
 F, A, B, Cð, D, E, I; eins G. 29 orðit við gunnar: F, A, B, Cð,
 D, E, G; várir orðit I. 30 fáir: F, A, Cð, D, E, G, I; öngvir B.
 af: F, Cð, G; á A, B, D, E, I. 32 vit eigi: F, A, B, I; eigi vlt B,
 E; eigi ver Cð; eigi G (*hvor stæddet er udeglemt*). starkaðarson:
 F, A, B, Cð, D, E, I; mgl. G. 33-34 okkr feðgum: F, A, B, Cð, D,
 E, I; mer G. 34 nú: Cð, G, I; ok F, A, B, D, E. þat: F, A, B,
 D, E, G, I; þetta Cð. 35 segir: A, B; "t." Cð, G, I; sagði F, D,
 E. þá — -son: G; þá þórgeirr F, A; þórgeirr þat D, I; þórgeirr
 starkaðars. Cð; þórgeirr B, E. 35-36 gunnarr — fresti: F, A, B (*dog*
med indskudt þá foran á), D, E (*dog at for á*), G; á fára náttu
 fresti mundi gunnarr I; gunnarr mundi Cð. 37 koma: F, A, D,
 E, I; þá koma Cð, G; vera B. hinn: F, B, E, G, I; mgl. A, Cð,
 D. 38 hafa jafnmarga: F, A, B, D, E, I; hafa jafnmarga menn G;
 koma til móts við þik vlt jafnmarga menn Cð.

69. 1 þeir — kolskeggr: F, A, D, E, G, I; kolskeggr ok hús-
 karlar B; húskarlar gunnars Cð.

verit þrjár nætr í eyjum, þá hefir þórgeirr starkaðarson njósn af þessu ok gerir orð namna sínum, at hann skyldi koma til móts við hann á þríhyrningshálsa. síðan bjóz þórgeirr undan þríhyrningi 5 við hinn tólfta mann. hann ríðr upp á hálsinn ok bíðr þar namna síns. gunnarr er nú einn heima á bænum. ríða þeir namnar í skóga nakkvara. þar kom at þeim svefnhöfði, ok máttu þeir ekki annat enn sofa. festu þeir skjöldu sína í limar 10 enn bundu hesta sína ok settu hjá sjer vápnin. njáll var þessa nótt í þórólfsfelli ok mátti ekki sofa ok gekk ýmist út eða inn. þórhildr spurði

² eyjum: F, A, B, I; eyjonom Cδ, D, E, G. ²⁻³ hefir — -son: F, A, B, D, E, I; hafði þórgeirr "o.f." Cδ (urigt.); höfðu þeir þegar G. ² af þessu: F, B, D, I; af því Cδ, E; af G; á því A. ok gerir: F, A, B, D, E, I; þá gerir hann Cδ; gerir hann þá G. ⁴⁻⁵ á — -hálsa: Cδ, G, I; á þríhyrningshálsu A; á þríhyrningsh. F (hvor formen ikke ses); á þríhyrningshálsi B (det sidste n mangler), E (det sidste bogstav i hálsi utydel.); undir þríhyrning D. ⁵⁻⁶ síðan — mann: F (þórgeirr feilskrevet); síðan bjóz þórgeirr við inn xij mann undan þríhyrningi A, D, I; þórgeirr býz nú undan þríhyrningi við hinn xij. mann Cδ; síðan bjugguz þeir þórgeirr (mgl. B, E) undan (d næsten ganske bortrevet i B) þríhyrningi við hinn xij. mann B, E, G. ⁶ hann — hálsinn: F, Cδ, G; þeir ríða upp á hálsinn B; hann ríðr á þríhyrningsháls I; hann (þórgeirr E) ríðr á þríhyrningshálsa A, D, E. ⁷ bíðr þar: F, A, Cδ, D, E; bíðar þar I; bíðr G; bíðr "þog" B. ⁷⁻⁸ er — bænum: F, A, B, D, E, I; var einn heima á bænum G; var heima Cδ. ⁸ ríða þeir namnar: F, A, B, D, E; ríða þeir nú nafnar (r udeglemt G) G, I; þeir nafnar ríða Cδ. ⁹ þar: F, A, D, E, G, I; ooo B; þá Cδ. svefnhöfði: F, B, Cδ, G, I; svefnþungi nokkurr A; svefnþungi D, E. ¹⁰ sofa: F, A, B, E, G, I; at (i B först feilskr. af, men t siden sat over t) sofa Cδ, D. þeir: A, B, Cδ, D, E, G, I; mgl. F. í limar: F, A, B, D, E, G, I; upp í limarnar Cδ. ¹¹ enn bundu hesta sína: F, B, Cδ; en bundu hestana A, D, E, I; mgl. G. ok (foran settu): F, A, B, D, E, G, I; en Cδ. hjá sjer vápnin: F, A, D, E, I; hjá ser vápn sín B, G; vápn sín hjá ser Cδ. ¹² njáll — nótt: F, A, B, Cδ, D, E, I; (Þ)essa nótt var n. G. ¹²⁻¹³ mátti ekki sofa: F, A, Cδ, D, E,

njál, hví hann mætti ekki sofa. 'mart berr nú
 15 'fyrir augu mjer' sagði hann 'ek sje margar fylgjur
 'grimmligar úvina gunnars. ok er nakkvat undar-
 'liga: þær láta ólmlega ok fara þó ráðlausliga'.
 lítlu síðar reið maðr at durum ok steig af baki
 ok gekk inn, ok var þar sauðamaðr þeira þór-
 20 hildar. hón mælti 'hvárt fannt þú sauðina?' 'fann
 'ek þat, er meira myndi varða' segir hann. 'hvat
 'var þat?' segir njáll. 'ek fann fjóra ok tuttugu
 'menn' segir hann 'í skóginum uppi. þeir höfðu

G, I; fékk ekki sofit B. 13-15 ok gekk — sagði hann: F, A (dog uden mjer), B (hvor dog þór- er næsten ganske forsvundet, og hvor der står "f" eller "f." for spurði), Cð (dog s. n. for sagði hann), D (þórhildr forkortet þór., for mætti stár mätte og for augu mjer stár augun), E (þórhildr forkortet, for hví stár því, for ekki stár ei og for augu mjer stár augunn), G (dog þórhalla [sikkert urigt.] for þórhildr, og mjer mangler); 'mart berr fyrir augun' s. hann. gekk hann þá ýmist út eða inn. þórhalla(?) spurði njál, hvat hann dreymdi. hann svaraði (eller svarar) I. 16-16 margar — gunnars: A; margar fylgjur óvina gunnars grimmligar I; margar fylgjur óvina gunnars D, E; fylgjur margra úvina gunnars F, B, G; fylgjur margar sækja at gunnari Cð. 16-17 nakkvat undarlíga: F; þó nokkvat undarlíga A, B, G, I; þó nokkut undarligt D, E; þó mjök undarlíga (forkortet undari'. — ð ser næsten ud som et stort a) Cð. 17 ok fara þó: F, A, B; enn fara þó D, E, G, I; en fara Cð. 18 reið: F, A, B, Cð, D, E, I; kom G. durum: F, B, Cð, G; dyrunum A, D, E, I. 19 ok gekk inn: F, A, B, Cð, G, I; mgl. D, E. ok var þar: F, A, B, D, I; ok var þat E, G; var þat Cð. 19-20 þórhildar: F, B, Cð, G; mgl. A, D, E, I. 20 hón: F, B, Cð, G; þórhildr A; þórhalla(?) I; húsfreyja D, E. mælti: F, B, Cð, G, I; ".f." A; spurði D, E. hvárt fannt þú: F, B; fanntú A, D, E, G, I; fanntú nú Cð. 21 er: F, A, B, Cð, D, E, I; at G. myndi varða: F, A, B; mun varða G; varðar D, E; man vert I; mon þikkja Cð. 22 var: F, A, B, Cð, E, I; er D, G. njáll: F, A, B, D, E, G, I; hón Cð. 22-23 fjóra — menn: A; illj menn ok xx D, G; menn illj ok xx E; menn xliij I; xliij menn F, B, Cð. 23 segir hann: I; mgl. F, A, B, Cð, D, E, G. í skóginum uppi: F, A, B, D, G, I; á skóginom uppi Cð; uppe í skóginum E.

‘bundit hesta sína enn sváfu sjálfir. þeir höfðu
‘fest skjöldu sína í limar’. enn svá hafði hann 25
görla at hugat, at hann sagði frá allra þeira vápnabúnaði ok klæðum. njáll vissi þá görla, hverr hverrgi hafði verit, ok mælti til hans ‘gott hjóna
‘ert þú — ef slík væri mörg. ok skalt þú jafnan
‘þessa njóta. enn þó vil ek nú senda þik’. hann 30
játti at fara. ‘þú skalt fara’ segir njáll ‘til hlíðar-
‘enda ok segja gunnari, at hann fari til grjótár ok
‘sendi þaðan eptir mönnum. enn ek mun fara til
‘móts við þá, er í skóginum eru, ok fæla þá í
‘braut. hefir þetta af því vel í móti boriz, at 35
‘þeir munu engis afla í þessi enn láta mikit’.
sauðamaðr fór ok sagði gunnari sem górst frá öllu.

24 hesta sína: F, A, B, Cð, D, G, I; hestana E. 25-26 hafði hann görla: F, A, B, Cð, D, G, I; gjörla hafði hann E. 26-27 vápnabúnaði ok klæðum: F, A (-búnaði *feilskrevet, men rettet*), D, E, I; vápnabúnaði ok klæða B (-búnaði *feilskr. hvaði*); búningi ok vápnom Cð; vápnatillbúnaði G. 27-28 vissi — verit: F, B (hverr *urigtig skrevet* hvít og ha *forakrevet*), Cð, G; vissi þá gjörla, hverr hverrgi var (*feilskrevet* ↓) A, D, E; svaraði (eller svarar) ‘vita þikkjomz ek, hverr hverrgi er’ I. 28 til hans: F, A, B, Cð, D, G, I; *mgf.* E. 28-29 hjóna — mörg: Cð; hjónatak (hjónaval D), ef slíkir væri margir F, A, B, D, E, G, I. 29-30 jafnan þessa: Cð; þessa jafnan F, A, B, D, E, G, I. 30 þó — nú: F, A, B, E, G, I; þó vil ek D; vil ek nú Cð. 31 játti: Cð, G; játaði F, A, B, D, E, I. segir njáll: F, A, Cð, D, E, G, I; *mgf.* B. 32 ok segja gunnari: F, A, B, D, E, G, I; *udeglemt* Cð. 33 þaðan: B, Cð, G; þá F, A, D, E, I. 34 þá (efter við): F, A, B, Cð, D, E, G; *mgf.* I. er — eru: B, I; *mgf.* F, A, Cð, D, E, G. í (foran braut): F, A, B, Cð, D, E, I; á G. 35 hefir — móti: F, A, B; hefir þetta því vel í móti E, I; hefir því (ok *hlf.* D) þetta vel í móti D, G; ok hefir þetta því vel til Cð. 36 í þessi — mikit: F, A, B; í þessu en láta mikit D, E, G; en láta mikit Cð; enn mikit láta í þessi ferð I. 37 sauðamaðr: F, A, B, I; sauðamaðrinn Cð, G; hann D, E. 37 ok sagði: F, A, Cð, D, E, G, I; at segja B. sem — öllu: F, Cð, G; frá öllu sem gjörst A, B, D, E, I.

- reið þá gunnarr til grjótar ok stefndi at sjer
 mönnum. nú er at segja frá njáli, at hann ríðr
 40 til fundar við þá namna 'úvarliga liggíð jer' segir
 hann 'eða til hvers skal för sjá gör hafa verit?
 'ok er gunnarr engi klekktunarmaðr. enn ef satt
 'skal um tala, þá eru þetta hin mestu fjörrað.
 'skuluð jer þat ok vita, at gunnarr er í liðsamnaði;
 45 'ok mun hann hjer brátt koma ok drepa yör, nema
 'jer ríðið undan ok heim'. þeir brugðuz við skjótt
 — ok varð þeim mjök um felmt — ok tóku

38 þá gunnarr: F, A, B; gunnarr þá Cð, G, I; gunnarr D, E. ok
 stefndi at sjer: F, B, Cð, G; stefna þeir þangat (þá þangat D, E;
 þangat þá I) A, D, E, I. 39 at segja frá njáli: F, B (at udeglemt),
 Cð, D, E (frá udeglemt), G; frá njáli at segja A, I. at hann ríðr:
 F, A, B, Cð, D, I; at hann ferr E; hann ríðr G. 40 liggíð: F, A,
 B, D, E, G, I; sofit Cð. 40-41 segir hann: F, B, D, E, I; a. njáll
 G; *hvorimod Cð indskyder ok mælti foran replikken.* 41 gör hafa
 verit: F, A, B, Cð, G, I; hafa verit ger D, E. 42 ok (foran er): F,
 A, B, Cð, D, E, G; mgl. I. engl: A, B, Cð, D, E, G, I; "oggar
 (r forlænget)" F, *hvor engl er tilföiet med en anden hånd og mattere
 blæk over linien, med nedvisningstegn efter oggar, uden at dette ord
 er udslettet.* klekktunar-: — "klektu|nar" A, "klectonar (r for-
 længet)" Cð, "klekta|nar (r forlænget)" F; "kecktvǫ" F (c har her,
 ligesom andre steder i denne membran, stor lighed med t — kecktvǫ
 er formodentlig feilskrift for klecktvǫ); "klek'tíng" B, "klectinga" G;
 "glettun" D, "glettvn" E. 43 skal um tala: F, A, B, D, G, I;
 "fl'om" (= skulom) tala Cð; skal uppe E. eru: F, A, B, Cð, E,
 G, I; "e" D. 44 jer — vita: A, B, I; þer ok þat vita F; þer
 þat vita D, E; þit þat vita nafnar Cð; þit nafnar þat ok nafnar
 þat vita G (forvirret). liðsamnaði: F, A, B, D, E, G, I; liðsamnan
 Cð. 45 hjer brátt koma: F, A, G; her koma brátt D, E; brátt
 koma B, I; her koma Cð. 46 jer (foran ríðið): F, A, B, Cð, E,
 G, I; mgl. D. undan ok heim: F, A, B, E; burt ok heim D;
 undan Cð, G, I. brugðuz við skjótt: F, I; brugðuz við fast E;
 brugðu við skjótt A, B, D; bjogguz skjótt Cð, G. 47 ok varð —
 felmt: — ok (mgl. I) varð (var G) þeim mjök um felmt G, I; ok
 varð þeim mjök við felmt (el forskrevet i B) F, A, B, Cð; mgl. D, E.
 ok tóku: F, A, B, D, E; ok taka I; tóku G; þeir tóku Cð.

vápn sín ok stigu á hesta sína ok hleyptu heim undir þríhyrning. njáll fór til móts við gunnar ok bað hann ekki eyða fjölmenni 'enn ek mun ⁵⁰ fara í meðal ok leita um sættir. munu þeir nú 'vera hófliga hræddir. enn fyrri þessi fjörráð skal 'eigi koma minna, er við alla þá er um at eiga, 'enn eigi skal meira koma fyrri víg annars hvárs 'þeira namna, þó at þat kunni við at bera. skal ⁵⁵ 'ek varðveita þetta sje ok svá fyrri sjá, at þá sje 'þjer innan handar, er þú þarft til at taka'.

⁴⁸ ok stigu — sína: F, A, B, D, E, G (*dog uden ok*), I; mgl. Cð. hleyptu: A; "hlejpt" (I) I; hleypta D; riðu F, B ("rðu" [I]), Cð, E, G. ⁴⁹ til móts við: F, A, B, Cð, D, E, I; at sinna G. ⁵⁰ eyða fjölmenni F, A, B (*ð beskadiget og a bortrevet*); slíta fjölmennino Cð, G; auka fjölmenni (fjölmennit D, E) D, E, I. enni (*foran ek*): F, A, B, D, E, G, I; ok Cð. ⁵¹ fara — um: A, D, I; fara til móts við þá ok ganga í meðal ok leita um E; fara ok (at B, G) leita um F, B, G; leita at fara með Cð. ⁵² vera: F, A, B, E, G, I; mgl. Cð, D. hófliga: F, A, B; hæfliga Cð, D, E; ofliga G (*mulig det samme som hófliga, med udeladelse af h — jf. Frumpartar side 67-68*); mgl. I. hræddir: F, A, Cð, D, E, G, I (*h meget utydel.*); "hærdioo" B (*rdi lidt beskadiget*). ⁵³⁻⁵⁴ fyrri — minna: F, A, B (*hoor der for fyrri står for*), Cð (*dog fjörráð þessi for þessi fjörráð*), G, I (*der dog tilføier se efter minna*); ek mun fyrri þessi fjörráð láta eigi minna koma D, E. ⁵⁵ er (*foran við*): F, A, B, Cð, E, G, I; enn D. þá: F, A, B, Cð, D, E, G; mgl. I. ⁵⁶ enn eigi — koma: F, A, Cð, G; "æg (*den nederste del af g bortrevet*) fl' (*lidt beskadiget*) | kúa ma" B (= eigi skal koma meira); mgl. D, E, I. fyrri (*foran víg*): F, A, B, Cð, D, G, I; mgl. E. ⁵⁷ namna: F, A, B, Cð, I; mgl. D, E, G. þó — bera: F, A, Cð; þótt (þó D) þat kynni við bera (*beraz D, E*) B, D, E; þótt þat kunni til at bera G; þó at svá kunni til at bera I. ⁵⁸ þetta: F, A, B, D, E, I; þat Cð, G. svá: F, A, B, Cð, G; mgl. D, E, I. ⁵⁹⁻⁶⁰ þá — handar: F, A; þer se innan handar þá B, Cð; þat (*se tilf. G*) se þer innan handar D, E, G; þá se innan handar I. ⁶¹ er þú þarft til: A, B ("i" [= til] *beskadiget således, at kun i er tilbøge*), Cð; er þú þarft við F; ef þú þarft til D, E, G; er til þarf I.

70. Gunnarr þakkaði njáli tillögur sínan. njáll reið undir þríhyrning ok sagði þeim nömnunum, at gunnarr myndi ekki eyða flokkinum fyrr enn ór sliti með þeim. þeir buðu boð fyri sik ok váru óttafullir ok báðu njál fara með sáttarboðum. njáll kvaðz með því einu fara mundu, er eigi fylgði svik. þeir báðu hann vera í gerðinni ok kváðuz þat halda mundu, er hann gerði. njáll kvaðz eigi gera mundu nema á þingi, ok væri við hinir bestu 10 menn. þeir játtu því. gekk þá njáll í meðal svá

70. ¹ þakkaði: F, A, B, D, E, G, I; þakkar Cð. njáli: B, Cð; hánunum F, A, D, E, G, I. ² reið: F, A, D, E, G, I; ríðr B, Cð. sagði: A, E; "s." B, Cð, D, G, I; s. þat F. ³ eyða flokkinum fyrr: D, E, I; eyða fyrr flokkinum G; slíta flokkinum fyrr Cð; eyða flokkum fyr F; eyða fyrr flokkum A; eyða (y síðr í endan af en lánit og er beskudiget) fjölmenni fyrr B. ⁴ ór sliti: F, A, B, D, E, G, I; lykt Cð. ⁵ þeir buðu: F, B, Cð, G; buðu þeir A, D, E, I. ⁶ sáttarboðum: F; sættarboðum B, G; sættarboðunum A, D, E, I; sættarorðum til gunnars Cð. ⁷ kvaðz: F, A; "qz" Cð; kvez D, E, G, I; "léts" B. með — mundu: B, G, I; með því einu mundu fara A; þat (sál — nemlig et gennemstreges þ) því einu fara mundu F; því einu fara mundu E; því einu "m" fara sættarboðunum D; þess eyrindiss fara mundu Cð. er (foran eigi): F, B (meget utydel.), Cð, G, I; at D, E; udeglemt A. fylgði: F, B ("ooogði"), Cð, D, E; fylgdu A, G, I. ⁸ hann (foran vera): F, B, Cð, G; njál A, D, E, I. ⁹ kváðuz — er: F, B (hvor dog de sidste tre bogstaver ere så godt som helt bortrevne), Cð; kváðuz þat halda mundu, sem D, E, G; kváðuz (kölloðuz I) halda mundu þat sem A, I. ¹⁰ kvaðz: A; "q" F, "kz" D; kvez Cð, E, G, I; letz B. ¹¹ gera mundu: F, A, B, Cð, E, G; munda gera D, I. nema: F, A, Cð, D, E, I; fyrr enn B, G. þingi: F, A, Cð, D, E, G, I; "þing." (= þinginn?) B. ok væri — bestu: F, A, D, E, I; "s vi (beskudiget)" ooooo B; þá er (her savnes enten við eller þar) væri hinir bestu (skrevet desu) G; þá er við væri hinir vitrostu Cð. ¹² játtu því: Cð, G; játtuð því F, A, I; játtuð þessu D, E; ooooo B. gekk — svá: F, A (milli for meðal), D (milli for meðal); gekk njáll þá í meðal svo E; gekk njáll þá meðal manna svá G; gekk njáll svá þá meðal Cð; ooo þá njáll svá í milli B; fór þá njáll meðal svá I.

at hvárir handsöluðu öðrum grið ok sætt. skyldi njáll gera um ok nemna til þá er hann vildi. líttu síðar fundu þeir namnar mörd valgarðsson. mördur taldi á þá mjök, er þeir höfðu lagit mál undir njál, þar sem hann var vinr gunnars mikill 15 — kvað þeim þat illa duga mundu. ríða menn nú til alþingis at vanda. eru nú hváirtveggju á þingi. njáll kvaddi sjer hjóðs ok spyrr alla höfðingja ok hina bestu menn, er þar váru komnir, hvert mál þeim þætti gunnarr eiga á þeim nöfnum fyrri 20 fjórráðin. þeir svöruðu, at þeim þótti slíkr maðr

¹¹ handsöluðu: *F, A, B, Cð, E (lítt feilskrevet), I*; handseldu *G*; seldu *D*. ok sætt: *F, A, B, I*; ok sættir *Cð*; *mgí. D, E, G*. skyldi: *F, A, B, D, E, G, I*; en *Cð* (*hvor skyldi sones*). ¹² gera um ok: *F, B* (*hvor ok dog er bortrevet*), *Cð, G*; gera ok *A, E, I*; *mgí. D*. til þá er: *F*; þá til, er *Cð*; þá til, sem *A, D, E, I*; þá menn til, sem *G*; til þá alla, sem *B*. ¹³ fundu — -son: *G*; funduz þeir mördur valgarðss. ok þeir nafnar *Cð*; fundu þeir mörd valgarðsson *F, A, B, I*; fundust þeir mördur valgarðsson *D, E*. ¹⁴ mördur taldi: *F, A, D, E, I*; hann taldi *B*; taldi hann *G*; ok talði hann *Cð*. mál: *F, A, Cð*; mállit *D, E, G*; mál sitt *B, I*. ¹⁵ var — mikill: *F, A, B, Cð, I*; er vinr gunnars mikill' *G*; er mikill vinr gunnars' *D, E*. ¹⁶ kvað þeim: *F, A, G*; ok kvað þeim *Cð*; ok let *B*; kvað *E, I*; kvað hann *D*. ríða menn nú: *F* (*menn lítt forskrevet*), *A, B, D, E*; ríða menn nú *I*; nú ríða menn *Cð*; ríða menn *G*. ¹⁷ alþingis: *F* ('alþing'), *A, B, G, I*; þings *Cð, D, E*. eru — þingi: *F, A, B, D, E, I*; ok eru hváirtveggjo nú á þingi *Cð*; eru hváirtveggjo nú til þings komnir *G*. ¹⁸⁻²⁰ ok spyrr — þætti: *A, D* (*dog spurde for spyrr*), *E* (*spurdi for spyrr*); spurði ('sp' *B*) alla ena bestu menn, er þar váro komnir, hvert mál þeim (*lítt bezkadiget B*) þætti *F, B*; ok spyrr alla hina vitrostu menn, er þar váro komnir, hvert mál þeim þætti *Cð*; ok spurði alla menn, er þar váro komnir, hvert mál þeim "þou (o utydel.)" *I*; ok mækti 'hvert mál þikir yðr *G*. ²⁰⁻²¹ eiga — fjórráðin: *I*; eiga á þeim nöfnum (*m udeglemt*) fyrri fjórráð *G*; á þeim nöfnum eiga fyrri fjórráðin *B*; eiga á þeim nöfnum *Cð*; eiga á þeim fyrri fjórráðin *F, A*; eiga á þeim fjórráðum *D, E*. ²¹ þeir svöruðu: *B* (*hvor þeir er feilskr. som et forkortet þat*); þeir sv. *I*; þeir s. *F, D, G*; þeir sögðu *A*; þeir segja (*feilskr. seg*) *E*;

mikinn rjett á sjer eiga. njáll spurði, hvárt hann ætti á öllum þeim, eða ætti fyrirmenn einir at svara málinu. þeir sögðu mest á fyrimönnum
 25 enn þó á öllum mikit. 'þat munu margir mæla' kvað mörör 'at eigi hafi um sakleysi verit, þar 'sem gunnarr rauf sætt við þá namna'. 'eigi er 'þat sættarrof' segir njáll 'at hverr hafi lög við 'annan; því at með lögum skal land vart byggja
 30 'enn eigi með úlögum eyða'. sagði njáll mönnum þá, at gunnarr hafði boðit land fyrir — móeiðarhval —

allir svöroðu Cð. þótti: F, A, Cð, G; "þu" B og I; þætte D, E. slíkr maðr: F, A, B, Cð, D, E, I; slíkir menn G. 23 á sjer eiga: F, A, B, Cð, E, G; eiga á sjer D; eiga I. spurði: Cð, E, G, I; "f." A, D; "þ" B; "þu" (I) F. hann: F, A, B, Cð, D, E, I; "a." (túf. over linien) G. 23 öllum þeim: F, A, B, D, I; þeim öllum E; öllum Cð, G. ætti: F, A, B, Cð, G, I; eiga D, E. 23-24 fyrirmenn — svara: A (der dog har formenn for fyrirmenn), G; hann við fyrirmenn (menn forkortet m — dog synes man først at have skrevet m [= maðr]) einn at svara Cð (forvirret); fyrirmenn at svara fyrir alla F; fyrirmenn at svara málinu B, D, E; fyrirmaðr at svara alla (meget utydeligt — men hvis her virkelig står alla, må fyrir være udeglemt foran dette ord; måske skal der læses öllu) I. 24 sögðu: Cð, D, E; segja F; "f." A, G, I; "þ." B. mest — -mönnum: Cð, G (der dog feilagtig har "m" for -mönnum); at mest mundi (mundi E, I) á fyrimönnum F, E, I; at mest fyrimönnum A (hvor noget synes udeglemt); at mest myndi á fyrirmönnum standa B; at fyrirmenn mundu mestu eiga at svara D. 25 þó á öllum: F, A, E, I; þó á öllum þeim B; á öllum þeim Cð, G; "þó aalle; (aa i ét tegn)" D. 26 kvað: F; s. A, B (næsten udslettet), Cð, D, E, G, I. um: F, A, B, Cð, E, G, I; fyrir D. 26-27 þar — namna: F, A, G, I; þar sem gunnarr rauf við þá nafna sætt E; þar sem (mgl. D) gunnarr rauf sætt á (bortrevet B) þeim nöfnum (det første n meget beskædiget B) B, D; þat sem gunnarr hefir haft við þá nafna ok rauf sætt við þá Cð. 27 er: F, A, B, Cð, D, E, I; var G. 28 sættar-: F, B, Cð, D, E, G, I; sáttar- A. at (foran hverr): F, A, B, Cð, E, G, I; þó D. 29 með (foran lögum): F, A, B, Cð, D, E, I; mgl. G. 30 eigi — eyða: Cð, E, I; með úlögum eyða (e forskrevet i B) F, B; ólögum eyða A, G; eyða með ólögum D. 30-31 sagði — hafði: Cð; ligeledes (dog med þeim for mönnum) F, A, D, E (dog hafe for

eða annat fje. þóttuz þeir þá namnar falsaðir af merði ok töldu á hann mjök ok kváðuz af hánum hljóta þetta fjejjald. njáll nemndi tólf manna dóm á þessu máli. galt þá hundrað silfrs hverr er til 35 hafði farit enn tvau hundruð hvárr þeira namna. tók njáll við þessu fje ok varðveitti. enn hvárir veittu öðrum tryggðir ok grið, ok mælti njáll fyrir. reið gunnarr þá af þingi vestr til dala í hjarðarholt. tók óláfr pái vel við hánum. sat hann þar 40 hálfan mánað. gunnarr reið víða um dala, ok

hafði); hann (*forskrevet*) s. þeim, at gunnarr hefði B; því at gunnarr hafði I; þá mun gunnarr hafa G. 34 land — hvál: F, A, B (*hvor dog ei er bortsmuldret*), Cð, G, I; land at móelðarhvale D (*urigt*); þeim land annat E. 32-33 þá — merði: F; þá falsaðir nafnar af merði valgarðssyni A, I; nafnar þá falsaðir af merði G; nafnar þá falsaðir af vera Cð; nafnar nú falsaðir af merði B; þá falsaðir af merði D, E. 35 kváðuz: F, A, Cð, D, G, I; letuz B; þóttust E. 34 hljóta: F, A, B, Cð, D, E, I; hlottid (*feilskr. hlotid*) hafa G. nemndi: F, B, Cð, D, G; nefnir A, E, I. 35 á þessu máli: A, B, Cð, I; at þessu máli D, E; á máli þessu G; á málinu F. þá hundrað silfrs: F, A, B, D, I; þá "hvndæðr" silfr E; hundrað silfrs G; c silfr Cð. hverr: F, A, B, D, G, I; hverr þeira Cð, E. 36 hafði farit: F, A, B, Cð, G, I; höfðu farið D; hafði riðit E. enn (*foran tvau*): F, A, B, D, E, G, I; ok Cð. 37 þessu fje: F, A, Cð, D, E, G; fe þessu B, I. 37-38 enn — öðrum: F, Cð; en hvárir veittu öðrum þá A; enn hvárir veittu þá öðrum D, E, I; nú veittu hvárir öðrum (*feilskr. avr*) B; en "hðr" veitti öðrum G. 38 ok grið: F, A, B, Cð, D, E, I; mgl. G. ok (*foran mætti*): F, A, B, Cð, E, G, I; mgl. D. 39 reið gunnarr þá: F, A, B (*hvor þá dog er forskrevet og usikkert*), E, I; reið gunnarr D; riðr gunnarr nú Cð; gunnarr reið G. af — dala: F, B; vestr af þingi til dala A, I; vestr til dala af þingi Cð, D, E; austr (?) til dala af þingino G. 39-40 í hjarðarholt: B, Cð, D, E, G; fór hann þá í (*disse fire ord meget utydelige og til dels beskadede*) hjarðarholt A, I; mgl. F. 40-41 tók — mánað: A, G, I; ligeledes B, D, E — *kun at de udelade* pái; óláfr tók vel við hánom. sat hann þar hálfan mánað Cð; mgl. F. 41 gunnarr — dala: Cð; hann reið víða um dala A, B, E, I; hann reið víða G; D *indsætter disse ord oven for mellem hjarðarholt og tók*; mgl. F (*hvor den hele ude-*

tóku allir við hánun fegins hendi. enn at skilnaði
mælti óláfr til gunnars 'ek vil gefa þjer þjá gripi:
'gullhring ok skikkju, er átt hefir myrkjartan íra-
45 'konungr, ok hund, er mjer var gefinn á írlandi.
'hann er mikill ok eigi verri til fylgðar enn röskr
'maðr. þat fylgir ok, at hann hefir manns vit,
'hann mun ok geyja at hverjum manni þeim er
'hann veit at úvinr þinn er enn aldri at vinum
50 þínum; því at hann sjer á hverjum manni hvárt til
'þín er vel eða illa. hann mun ok líf á leggja at
'vera þjer trúr. þessi hundr heitir sámr'. síðan

læðelse [se de to næst foreg. noter] åbenbart er foranlediget ved gentagel-
sen af dala). ok (foran tóku): F, A, B, Cð, E, G, I; mgl. D. 42 við
— hendi: A, B, Cð, I; fegins hendi við hánun G; hánun fegins
hendi F; fegina hendi E (hvor noget er udeladt); vel við honum D.
43 til gunnars: Cð, G; mgl. F, A, B, D, E, I. 44 hæfr: F, A, B,
Cð, E, G, I; hæfde D. 44-45 írakonungr: F (g forakreves), A, B, D,
E, G; konungr (betegnet blot ved et lille k over linien) á (forskrevet)
írlandi Cð; konungr I. 45 hund: F, A, B, D, E, G, I; hundr Cð,
46 hann er mikill ok: F, A, B (hvor dog hann er bortsmuldrat), Cð, G,
I; hann er E; er hann D. fylgðar: F, A, B, Cð, D, E, I; fylgje
G. enn: F, A, B, D, E, G, I; "eq|eq" Cð (snarest ved en fejltagtig
gentagelse, uagtet det i øvrigt kunde være = enn einn). röskr: F,
A, B, Cð, D, E, I; hraustr G. 47 ok, at: F, A, I; honum ok, at
D; at B, Cð, G; mgl. E. 48 hann mun ok geyja: F (der for ja i geyja
har "gia"), A, D, E, I; hann man geyja B; því at hann mun geyja
Cð; því at hann geyr G. manni þeim: F, A, D, E, G; manni
B, Cð; þeim I. er (foran hann): F, A, B, Cð, D, E, I; at er G
(vaktende imellem at og er). 49 velt: F, A, B, Cð, E, G, I; ser D,
49-51 enn — illa: G; ligeledes Cð — dog med udeladelse af hann og
manni; enn aldri at vinum þínum (bortsmuldrat B). ser hann þó (ok A,
mgl. D og E) á hverjum manni (mgl. B) hvárt til þín er vel (for disse
tre ord har A og E hánun er til þín vel, D honum er vel til þín)
eða illa F, A, B, D, E; mgl. I. 51 ok líf: F, B, G, I; ok líft A, D,
E; líft Cð. 51-52 at vera: F, A, B (hvor dog at v er bortsmuldrat), Cð,
E, G, I; at fylgja þjer ok vera D. 52 þessi hundr: F, A, B, D, E,
G, I; hundrina Cð. 52-53 síðan mælti hann: F, A, B, E, G, I;
óláfr mælti þá (mgl. G) Cð, G. 53 nú skalt þú: F, A, B, Cð, D,

mætti hann við hundinn 'nú skalt þú gunnari fylgja
'ok vera hánum slíkr sem þú mátt'. hundrinn
gekk þegar at gunnari ok lagðiz niðr fyrri fætr 65
hánum. Óláfr bað gunnar vera varan um sik ok
kvað hann marga eiga öfundarmenn 'þar er þú
'þykkir nú ágætastir maðr um allt land'. gunnarr
þakkaði hánum gjafar ok heilræði ok ríðr heim
síðan. sitr gunnarr nú heima nakkvara hrið, ok 66
er kyrrt.

71. Líttu síðar finnast þeir nafnar ok mörðr.
verða þeir eigi á sáttir. þóttuz þeir láta fje mikit

E, I; þú skalt G. gunnari fylgja: F, A, B, E, G, I; fylgja gunnari
Cð, D. 64 þú mátt: F, B, Cð, G, I; þú mátt vera A; mjör D, E
hundrinn: F, A, Cð, D, E, G, I; hunde B. 65 gekk — fætr: F, A,
B (dog létum for fætr), Cð, D, G (dog med udslettelse af þegar), I;
lagðist (g udeglemt) niðr fyrri fætr g. ok fagnaði honum E. 66-67 ok
kvað — -menn: F (hvor dog marga er gentaget efter eiga, men har,
som det synes, svage spor af forvæg på udslettelse), A (eiga skrevet to
gange), I; ok kvað hann eiga marga öfundarmenn E; ok kvat hann
eiga margan öfundarmann (for d står urigtig g) D; ok kvað hann
marga öfundarmenn eiga Cð, G; 'því at þú átt marga öfundarmenn
B. 67 er: F, A, D, E, G, I; sem Cð; ooo B. 68 nú ágætastir maðr:
Cð, G, I; nú vera ágætastir maðr A, D; vera ágætastir maðr E;
ágætastir (eller ágætr — ordet er nemlig skrevet agot [det lange r],
hvoraf den gamle udgaves læsemåde), maðr nú F; ooo "av (meget
beskadiget)" B. land: F, A, Cð, D, E, G, I; landit B. 69 þakkaði:
F, A, B, D, E, G, I; þakkar Cð. gjafar ok heilræði: F, A, B (e
beskadiget samt ilræ bortrevet), Cð, I; gjafarnar (gæfirnar E) ok heil-
ræði E, G; heilræði ok gjafr D. 69-70 ríðr heim síðan: Cð; ríðr
nú heim síðan G; reið heim síðan E; ríðr heim B; "reiði [r langt]
hæi" F; reið helma A, D, I. 70 sitr: F, A, Cð, D, E, G, I; ok sitr
B. 71-72 helma — kyrrt: F; higeledes B og G — dog med ind-
skudt nú foran kyrrt; um kyrrt nökkora hrið Cð; helma um
hrið A, D, E, I.

71. 1 finnas: F, A, B, Cð, D, G, I; fundus E. þeir — mörðr:
F, B, E, G, I; þeir mörðr ok þeir nafnar A, Cð, D. 2 verða — á:
F, A, B, D, E, I; ok verða eigi á Cð; ok verða þeir eigi á eitt G.
þóttuz — mikit: F, B, G, I; þeir þóttuz láta fe mikit Cð; þóttuz

fyri merði enn hafa ekki 1 móti ok báðu hann
 setja aðra ráðagerð þá er gunnari væri til meins.
 5 mörðr kvað svá vera skyldu 'er þat nú ráð mitt,
 'at þorgeirr otkelsson fíflí ormhildi frændkonu gunn-
 'ars; enn gunnarr mun af því láta vaxa úpokka við
 'þik. skal ek þá ljósta upp þeim kvitt, at gunnarr
 'muni eigi hafa svá búit við þik. skuluð it þá
 10 'nökkuru síðar hafa atför við gunnar. enn þó skuluð
 'it gunnar eigi heim sækja; því at þat má sjer
 'engi ætla, meðan hundrinn lifir'. sömðu þeir nú
 þessa ráðagerð með sjer, at sjá skyldi fram koma.
 nú líör sumarit. þorgeirr venr kvámur sínar til

þeir láta út se mikit A; þeir nafnar þóttust hafa láttð (látt hafa
 for hafa láttð E) mikit se D, E. ³ fyri merði: F, B, I; fyri merði(?)
 D, E; fyri hánun G; fyri mörð(?) Cð; við mörð A. ¹: F, A, Cð,
 E, G, I; á B, D. ⁴ setja: F, A, B, D, E, G, I; en (sál) setja Cð. er
 (foran gunnari): F, A, B, Cð, E, G, I; mgl. D. ⁵ skyldu: F, A, B,
 Cð, E, G, I; "fku" D. er þat nú: F, A, B, Cð; ok er þat nú D,
 E; ok er þat I; þat er G. ráð mitt: F, A, G; mitt ráð B, Cð, D,
 E, I. ⁶ ormhildi: F, A, B, D, E, G, I; ormgerði Cð (her). ⁷⁻⁸ gunnarr —
 þik: F, A, B, E, G (dog hann for þik), I; gunnarr mun láta vaxa af því
 úpokka við þik D; hann mun láta vaxa úpokka við þik Cð. ⁹ þá —
 kvitt: F, B, Cð; þá ljósta þeim kvitt upp A, I; þá ljósta því upp D, E;
 ljósta þá því upp G. ⁹ muni — þik: A, I; mun eigi hafa svá búit G;
 muni eigi hafa við hann svá búit Cð; muni eigi svá hafa (hafa
 svá for svá hafa B) við þik gört F, B; eigi (sál [nemlig "ó"] D,
 muni elga E) sökótt við þik D, E. skuluð it: F, A, B, Cð, D, I;
 skolut þjer E; skaltú G. ¹⁰ hafa: F, A, B, Cð, D, E, G; hefja (ja
 liðt utydel.) I. ¹⁰⁻¹¹ þó — sækja: F, A, B (dog hann for gunnar),
 D (dog eigi gunnar for gunnar eigi), E (dog þjer hann for it gunnar),
 I; eigi skulot þit þó (mgl. G) sækja gunnar heim Cð, G. ¹¹⁻¹² sjer
 engi ætla: Cð; engi ser ætla G; engi ætla A; eigi ætla F, B; engi
 maðr I; enge gera D, E. ¹² lifir: F, A, B, D, E, I; lifir sámr Cð,
 G. sömðu þeir nú: F, B, Cð, G; þeir sömdu A, D, E, I. ¹³ at
 sjá — koma: F, A, B, Cð; þessi skyldi fram koma G; at þessi
 skyldi ("fki" D) fram fara D, E, I. ¹⁴ sumarit: F, B, Cð, G;
 sumarit allt D, E, I; sumarit allt ór hendi A. þorgeirr venr: F,
 B, Cð, G; venr þorgeirr A, D, I; vendir þorgeirr E.

ormhildar. gunnari þótti þat illa, ok gerðiz úþokki 15 mikill með þeim. fór svá fram um vetrinn. nú kemr sumar, ok verða þá enn optliga fundir þeira á laun. þeir finnaz jafnan þorgeirr undan þríhyrningi ok mörðr ok ráða atförr við gunnar þá er hann riði ofan í eyjar at sjá verk húskarla sinna. 20 eitt sinn varð mörðr varr við, er gunnarr reið ofan í eyjar, ok sendi mann undir þríhyrning at segja þorgeiri, at þá myndi vænast til at leita at

¹⁵ gunnari þótti þat: F, A, B (*hvor dog þótti næsten helt er bortsmuldret*), Cð, D, E, I; þat þótti gunnari G. ¹⁵⁻¹⁶ úþokki mikill: F, A, B, Cð, D, E, I; úþykkt mikil G. ¹⁶ fór: F, B; fór nú Cð, G; ok fór A, D, E, I. vetrinn: F, A, B, Cð, E, G, I; hrið D. ¹⁷ sumar: F, A, B, Cð, D, G, I; sumarit E. ¹⁷⁻¹⁸ þá — laun: F (*optliga forkortet og uden t*), A (*dog jafnan for optliga*), B, D (*som A*), E (*dog med udeladelse af optliga*), G; þá en (*her mgl. noget*) þeira á laun Cð; nú enn jafnan fundir þeira leynligir I. ¹⁸ finnaz: F, B, D, G; finnaz nú A, E, I; funduz Cð. jafnan: F, A, B, Cð, D, E, I; jafnaz (*formodentlig en ved det foregående finnaz foranlediget skrifteíl for jafnan*) G. ¹⁸⁻¹⁹ þorgeirr — mörðr: F, A, D, E, I (*hvor dog þríhyrningi er udeglemt*); þorgeirr starkaðarson (*skrevet ð'kaðr. f. B*) ok mörðr (*bortsmuldret i B med undtagelse af en del af m*) B, Cð; mörðr ok þorgeirr starkaðarson G. ¹⁹ ok ráða: F, A, B, D, E, I; þeir ráða Cð; þeir ráða nú G. ²⁰ riðl ofan: F, A, B, I; riðl G; riðr ofan Cð, D, E. sjá: F, B, Cð, G; sjá um A, D, E, I. ²¹ eitt — mörðr: F, B (*dog er sinn for største delen bortsmuldret*), Cð, G; (*ok tilf. A*) svá bar við (*at D, E*) einhverju sinni, at mörðr varð (*var E*) A, D, E; ok bar þat (*begge disse ord utydel.*) elno hverjo sinni, at mörðr varð I (*hvor við eller at eller til må antages at være udeglemt i den første sætning*). er gunnarr: F, A, B, Cð, E, G; at gunnarr I; gunnar, er hann D. ²² eyjar: F, A, B, D, E, G, I; eyjarnar Cð. ok sendi mann: F, B, G; ok sendi A; ok sendir D, E; hann sendi mann Cð; sendi (*se næsten ulæseligt*) hann þá I (*hvor ok, hvis det skulde have stået foran sendi, nu i al fald er ulæseligt*). ²²⁻²³ at segja — leita: F, B (*hvor dog þorgeiri er næsten helt bortsmuldret*); at segja þorgeiri, at þá myndi hánnum (*mgl. G*) vænligast (*vænast G*) Cð, G; (*ok tilf. E*) kvað þá vænast mundu (*mgl. D, E*) A, D, E; ok kvað þá væn (*utydel.*) I.

fara at gunnari. þeir brugðu við skjótt ok fara
 25 ofan þaðan við hinn tólfta mann. enn er þeir
 kvámu í kirkjubæ, þá váru þar fyrir aðrir tólf.
 þeir ræða um, hvar þeir skulu sitja fyrir gunnari;
 ok kom þat ásamt, at þeir skyldi fara ofan til
 rangár ok sitja þar fyrir hánum. enn er gunnarr
 80 reið neðan ór eyjum, reið kolskeggr með hánum.
 gunnarr hafði boga sinn ok örvar ok atgeirinn.
 kolskeggr hafði saxit ok alvæpni.

72. Sá atburður varð, er þeir gunnarr riðu
 neðan at rangá, at blóð fjell á atgeirinn. kolskeggr

24 þeir brugðu: *F* (brugðu *feilahr. brægr*), *A*, *B*, *D*; þeir brugðus *E*, *I*; þórgeltr brá *Cð*, *G*. 24-25 fara — mann: *A*; fara ofan þaðan (*alle disse ord ere meget utydelige, især det sidste, der næsten er ulæseligt og meget beskædiget ved en split i membranen*) ~~~ ooo|| "xj. maag" *I* (*der således uden tvivl har fuldstændig stemmet overens med A*); fóro ofan við hinn xj. mann *E*; fóro við tólfta ("xj") mann ("xj") ofan *D*; fara þaðan xj saman *F*, *B*; fóro þaðan xj saman *G*; fóro xj saman *Cð*. 26 kvámu: *F*, *B*, *Cð*, *G*, *I*; koma *A*, *D*, *E*. váru: *F*, *B*, *Cð*, *G*; ero *A*, *D*, *E*, *I*. aðrir tólf: *Cð*, *G*; xj menn *D*, *E*; xj menn *F*, *A*, *B*, *I*. 27-29 þeir ræða — hánum: — þeir ræða um, hvar (hvort *D*, *urigt.*) þeir skulu sitja (*udegiømt E*) fyrir gunnari; ok kom þat ásamt, at þeir skyldu fara til rangár ok sitja þar (*mgk. D*) fyrir hánum *A*, *D*, *E*; þeir reðu um, hvar þeir skulu sitja; enn þat kom ásamt, at þeir skyldu fara til rangár ok sitja þar fyrir gunnari *I*; reðu þeir þá þat (*B* *hor* þat þá *for* þá þat) at fara ofan til rangár ok sitja þar fyrir gunnari *F*, *B*; reðu þeir nú at (*for disse tre ord har Cð riðu þeir nú at ok*) sitja fyrir gunnari, er hann riði neðan ór eyjonom *Cð*, *G*. 30 ór eyjum: *F*, *A*, *B*, *E*, *I*; ór eyjonom *Cð*, *D*; *mgk. G*. reið: *F*, *Cð*, *G*; ok (*I*) reið *B*; þá reið *A*, *D*, *E*, *I*. 31 hafði: *F*, *A*, *B*, *Cð*, *E*, *G*, *I*; hafði alvæpne *D*. ok örvar ok atgeirinn: *F* (*atgeirinn skrevet alv.*), *A*, *B*, *D*, *E*, *G*, *I*; *mgk. Cð*. 32 saxit ok alvæpni: *F*, *A*, *B*, *G*, *I*; alvæpne ok saxit *E*; alvæpne ok sax sitt *D*; alvæpni ok sax *Cð*.

72. 1 gunnarr: *F*, *B*, *Cð*, *G*; *mgk. A*, *D*, *E*, *I*. 2 neðan at rangá: *F*, *B*; til rangár upp *A*, *D*, *E*; til rangár *I* (*se i år forlæst med en tværstreg over*); neðan með rangá *Cð*, *G*. fjell: *Cð*; kom *I*; mikit kom *F*, *B*, *G*; kom mikit *A*, *D*, *E*.

spurði, hví þat myndi sæta. gunnarr svaraði, ef slíkir atburðir yrði, at þat væri kallat í öðrum löndum benrögn 'ok sagði svá ölver búandi í 5 'hísing, at þat væri jafnan fyri stórfundum'. síðan riðu þeir til þess er þeir sá mennina við ána — sjá, at þeir sitja enn hafa bundit hestana. gunnarr mælti 'fyrísát er nú', 'lengi hafa þeir útrúligir 'verit' segir kolskeggr 'eða hvat skal nú til ráða 10 'taka?' 'hleypha skulu vit upp hjá þeim' segir

* spurði: F, A, Cð, D, I; ".f." G; "þ" B; spyr E. sæta: F, B, Cð, G; gegna A, D, E, I. svaraði: — ".f." B, ".f." Cð og I (*kum at v i denne har en anden form*), ".f." E; ".f." F, A, D, G. 4 slíkir atburðir yrði: F, B, G, I; slíkir atburðir yrði A, D, E; slíkir atburðir verða Cð. at (*efter yrði*): F, A, B, Cð, D, E, I; mgl. G. 4-5 væri — löndum: B (*kalla feilskr. for kallat*), D, E; væri í öðrum löndum kallat A; var (*er Cð*) kallat í öðrum löndum Cð, G, I; kallat (*sál, som det synes, oprindeligt — men der er gjort forsøg på at rette kallat til kallaz*) í öðrum löndum F. 5 benrögn: — "benrægn (*r forlænget nedad og av i ét tegn*)" F, "benrægn" A, "benrögn" B, "bén rávgn (*av i ét tegn*)" Cð; benrægn D, E, G, I. svá: F, A; mer svá B; þat Cð, E; mgl. D, G, I. 5-6 í hísing: Cð, G; "mín" (I) E; mgl. F, A, B, D, I. 6 væri jafnan: Cð, G; væri F, A, I; yrði B, D, E. stórfundum: F, A, B, Cð, E, G, I; stórtíðendum eða stórfundum D. 6-7 síðan riðu: F, B, Cð, D, E, G, I; riða A. 7 til þess: F, B; þar til Cð, G; upp þar til A, E; upp með ána ok þar til D; upp þannog I. sá: F, A, B, Cð, D, E; sjá G, I. mennina: F, A, Cð, G, I; oooo B; hestana ok mennina D, E. 7-8 við — sitja: A, I; við ána — sjá, at mennirnir sitja E; við ána ok sjá mennina sitja við ána D; við ána sitja F; sitja við ána B; við ána Cð, G. 8 enn hafa: A; hafa I; ok hafa D, E; ek höfðu F, B, Cð, G. hestana: A, D, E, G, I; hesta sína F, B, Cð. 9 nú: F, A, B, D, E, I; þar Cð; her G. útrúligir: F, A, B, Cð, G, I; ótryggiligr D, E. 10 segir kolskeggr: Cð (*navnet feilskr.*), G; *herfor have Fog B*: kolskeggr (*bortsmuldet i B*) svaraði *foran replikken*; A og D *har kolskeggr a. foran replikken og a. hana efter verit*; E: kolskeggr "f." *foran replikken og a. hann efter verit*; f: kolskeggr mælti *foran replikken og a. hann efter verit*. eða: F, A, B, D, E, G, I; mgl. Cð. 10-11 skal — taka: F, Cð, G, I (*dog ráða for ráða*); skal nú til ráða A, E; skal nú ráða taka B; er nú

gunnarr 'til vaðsins ok búaz þar við'. hinir sjá
 þat ok snúa þegar at þeim. gunnarr bendir upp
 bogann ok tekr örvarnar ok steypir niðr fyrri sik
 15 ok skýtr þegar er þeir kvámu í skotfæri. særði
 gunnarr við þat mjök marga menn enn drap suma.
 þá mælti þórgeirr otkelsson 'þetta dugir oss ekki,
 'göngum at sem harðast'. þeir gerðu svá. fyrstr
 gekk önundr hinn fagri frændi þórgeirs. gunnarr
 20 skaut atgeirinum til hans, ok kom á skjöldinn,
 ok klofnaði hann í tvá hluti, enn atgeirrinn hljóp
 í gegnum önund. ögmundr flóki hljóp at baki
 gunnari. kolskeggr sá þat ok hjó undan ögmundi

til ráða D. 11-12 hjá — við': F, A, B (dog med feilskriften \ddot{v} [= var] for \dot{v} [= 'við']); hjá þelm' s. gunnarr 'ok til vaðsins ok búaz þar um' I; hjá þelm til vaðsins' s. g. 'ok (mgl. Cð) búaz þar við' (um' G) Cð, G; með ánni til vaðsins' s. g. 'ok búast þar við' E; hjá þelm' s. hann D. 12-13 hlínr — þelm: B (hvor der af 'þeg⁵ kun þeg [e dog beskadiget] er tilbage, og hvor at er beskadiget, forskrevet og usikkert), Cð, G (dog sækja for snúa); hlínr sjá þat ok snúa upp (mgl. E) eptir þelm A, E, I; hlínr snúa þegar at þelm F; mgl. D. 14 örvarnar: F, A, B, Cð, G, I; örvar D, E. sik: F, A, B, D, E, I; færtr ser Cð, G. 15 kvámu: F, A, B; koma Cð, D, E, G, I. skotfæri: F, B; skotfæri við þá (hann G) Cð, G; skotmál A, D, E, I. 16 gunnarr: A, B, Cð, D, E, G, I; mgl. F. við — menn: F, A (dog med udeladelse af menn), B, E, G; mjök margan mann vit þat D; við þat marga menn I; marga menn Cð. drap suma: F, A, Cð, D, E, G, I; suma drap hann B. 17-18 þá — svá: F, A, B (dog med indskudt þá foran svá), G (dog gera for gerðu), I; þórgeirr otkelss. mælti 'þetta dugir oss ekki. gengom (!) at sem harpast'. þeir gera nú svá Cð; mgl. D, E. 18 fyrstr: B, Cð, E, I; fyrst F, A, D, G. 19 hinn: A, D, E; mgl. F, B, Cð, G, I. 20 atgeirinum til hans: F, A, B, D, E, I; at hánom atgeirnom Cð, G. á: F, A, Cð, D, E, I; í B, G. 21 hann: F, A, B, D, G, I; mgl. Cð, E. tvá: A, D, E, G, I; þrjá F, B, Cð. enn: F, A, B, D, E, G, I; mgl. Cð. 22 flóki: F, A, B, D, E, G, I; mgl. Cð. at baki: F, B, Cð, G; á bak A, E, I; á baki (!) D. 23 gunnari: — "a." alle (F, A, B, Cð, D, E, G, I). kolskeggr sá þat: F, B, Cð, G; en kolskeggr hljóp (mgl. A, E, I) at hánum A, D, E, I. hjó: A, B, Cð,

báða fætr ok hratt hánnum út á rangá, ok drukkn-
aði hann þegar. gerðiz nú bardagi mikill ok harðr, 25
ok hjó gunnarr annarri hendi enn lagði annarri.
kolskeggr vá ok drjúgan menn enn særði marga.
þorgeirr starkaðarson mælti til namna síns 'alllitt
'sjer þat á, at þú eigir föður þíns at hefna á
'gunnari'. þorgeirr otkelsson svarar 'víst er eigi 80
'vel fram gengit, enn þó hefir þú eigi gengit mjer
'í spor — enda skal ek eigi þola þín frýjuorð',
hleypr at gunnari af mikilli reiði ok lagði spjóti í

D, E, G, I; hjó þegar F. ögmundi: F, B; hánnum A, Cð, D, E,
G, I. 24 báða fætr: F, A, B, Cð, I; báða fætrna D, G; fætr E.
út: F, A, B, Cð, D, G, I; mgl. E. 24-25 ok drukknaði hann þegar:
A, B, D (dog uden ok), E, I (der dog har feilskriften drukna, for
drukknað eller drukknad); ok drukknad þegar F; ok dó hann
þegar G; ok drukknad hann þar Cð. 25 gerðiz — harðr: Cð;
gerðiz þá bardagi harðr F, B (dog geriz for gerðiz), D, G, I;
gerðiz þá harðr bardagi A, E. 26-27 ok hjó — marga: Cð; hjó
gunnarr annarri hendi en lagði annarri. kolskeggr vá drjúgt (F
har feilskriften r for t) menn ('mā' G) en særði marga F, B, G;
hjó gunnarr (D har gunnarr hjó for hjó gunnarr) þá (mgl. D) ann-
arri (með annarri D, E) hendi en lagði annarri (með annarri D, E).
kolskeggr vá drjúgt (drjúgum D, E) menn en (ok D, E) særði marga.
er nú harðr bardagi A, D, E; mgl. I. 28 at (foran þú): F, A, B,
D, E, G, I; "at | er (r forlænget nedad)" Cð. eigir: F, A, B, Cð
(synes skrevet eeg'), D, G, I; "æt'" (snarere = ætillr, end feilskr. for
ætlir) E. at (foran hefna): A, B, Cð, E, G, I; mgl. F, D. 29-30 á
gunnari: Cð, G; mgl. F, A, B, D, E, I. 30 þorgeirr otkelsson: Cð,
G; hann F, A, B, D, E, I. 30-31 er — gengit: F, B; eigi hefi ek
(D har hefe ek eigi for eigi hefi ek) mjök fram gengit A, D, E, I; geng
ek eigi vel fram Cð, G. 31 enn — eigi: F, A, G, I; ok hefir þú þó (mgl.
D) eigi D, E; en þó hefir þú eigi enn (B har enn eigi for eigi enn)
B, Cð. 31-32 mjer í spor: F, A, B, D, E, G; í spor mer I; mer í
fótspor Cð. 32 enda: F, A, B, Cð, D, E, G; enn þó I. þín frýju-
orð: F (ju feilskr. vi), A, D, E; frýjuorð þín G, I; þer (skrevet þ'
— þ máske gennemstreges) frýjuorð Cð; mörg frýjuorð B. 33 hleypr
— reiði: F (hleypr feilskr.); hleypr af mikilli reiði (udeglemt A) at
gunnari A, D, E, I; hleypr þá fram at gunnari með mikilli reiði

gegnum skjöldinn ok svá í gegnum hönd gunnari.
 35 gunnarr snaraði svá hart skjöldinn, at spjótt brotnaði í falnum. gunnarr sjer annan mann kominn í höggfæri við sik ok höggr þann banahöggvi. eftir þat þrífir hann atgeirinn tveim höndum. þá var þorgeirr otkelsson kominn nær hánú með brugðnu
 40 sverði ok reiddi hart. gunnarr snýz at hánú skjótt af mikilli reiði ok rekr í gegnum hann atgeirinn ok bregðr hánú á lopt ok keyrir hann

B; ok hleypr at gunnari með mikilli reiði G; hann leypr nú at gunnari með mikilli reiði Cð. spjótt: Cð, G; mgl. F, A, B, D, E, I. ³⁴ skjöldinn: F, A, Cð, D, E, G, I; skjöldinn gunnars B. svá í gegnum: F, A, B, Cð, E, G, I; mgl. D. hönd gunnari: A, D, E, I (— alle "s." for gunnari); höndina gunnari ("s.") Cð; höndina á gunnari G; höndina F, B. ³⁵ gunnarr (foran snaraði): F, B, Cð, D, E, G, I; hann A. hart: F, A, B, D, E, G, I; fast Cð. ³⁵⁻³⁶ brotnaði: F, B, Cð, G; brotnaðe í sundr A, D, E; suðr brotnaði I (vistnok en skrivefeil). ³⁶ sjer: F, A, B, D, E, G, I; sjer nú Cð. ³⁷ ok höggr: F, A, B, D, E, I; hann höggr G; síðan höggr hann Cð. -höggvi: sál ("högg") F; -högg A, B, Cð, D, E, G, I. ³⁷⁻⁴¹ eftir — skjótt: — eftir þat þrífir (þreif Cð) hann atgeirinn tveim (háðum G) höndum. þá var (utýdel. í F, hvorfor Olavius har læst er) þorgeirr otkelss. kominn (enn kominn G) nær (at B) hánú með brugðnu sverði ok reiddi hart (for brugðnu — hart har F, B, G reiddu sverði). gunnarr snýr nú (sál Cð; þá B; mgl. F, G) at hánú F, B, Cð, G; en þrífir tveim (tv bortrevet og "ei" bekaðiget og usihkert I) höndum atgeirinn. þá var þorgeirr otkelss. (mgl. D) kominn svá nærr ("næ" [= nærri] D) hánú (ulasel. I) ok (utýdel. I) hafði (haf ulasel. I) sverði reiðt. gunnarr snýz at hánú skjótt (I har skjótt at hánú for at hánú skjótt) A, D, I; þá var þorgeirr otkelss. kominn svo nær honum ok hafði sverði reitt. gunnarr þreif tveim höndum (feiskr. hon) atgeirinn ok (skrevet to gange) snýst skjótt at þorgeiri E. ⁴¹ af mikilli reiði: A, D, I; með mikilli reiði F, B, Cð, G; mgl. E. ⁴¹⁻⁴² — atgeirinn: F, A, Cð, G; atgeirinn í gegnum hann B, D, I; í gegnum hann E (jf. note 37-41). ⁴² bregðr hánú á: F, B, G; bregðr á Cð; vegr hann upp á (í D) A, D; vegr hann á E, I. hann (after keyrir): F, A, B, Cð, D, G, I; mgl. E.

út á rangá, ok rekr hann ofan á vaðit ok festi
þar á steini einum, ok heitir þar síðan þórgeirs-
vað. þórgeirr starkaðarson mælti 'flýju vjer nú, 45
'ekki mun oss sigrs verða auðit at svá búnu'.
sneru þeir þá allir í frá. 'sækju vit nú eptir þeim'
segir kolskeggr 'ok tak þú bogann ok örvarnar, ok
'munt þú komaz í skotsfæri við þórgeir starkaðar-
'son'. gunnarr kvað þá vísu

50

munu eldbeiðir eyðaz

ár ljesjóðar várir

geig þó at gervim eigi

geirleiks stöfum fleirum

enn ef ek skal runna

55

unnviggs þá er hjer higgja

mín nem þú mál ok greinir

mætr görvalla bæta.

43 rangá: F, A, B, D, E, G, I; ána Cð. ofan á vaðit: F, B, Cð, D; á vaðit ofan A, E, I; út á vaðit G. 44 þar (efter festi): F, A, D, E, G, I; "þ" (sæðvanlig = þat) B; hann þar Cð. steini einum: F, A, B, I; einum steini Cð, D, E, G. þar (foran síðan): F, A (her synes først skrevet þ, men rettet til þ), D, I; þar nú E; þat B, Cð, G. 45 flýju vjer: F, A, B, Cð, E, G, I; flýjum D. nú: F, A, B, Cð, D, E, I; nú undan G. 46 verða auðit: F, A, B, Cð, D, E, I; auðit verða G. 47 sneru — í: F, A (dog uden i), B (dog nú for þá), G, I; snúa þeir nú allir Cð; sneru þeir þá D, E. 47-48 'sækju — kolskeggr: F, B, Cð (dog sækjum for sækju vit), G (dog sækjum for sækju vit nú); 'leggju vit (ver E) nú eptir þeim' s. kolskeggr A, D, E; kolskeggr mælti 'leggjum nú eptir þeim I. 48 bogann ok örvarnar: F, A, B, Cð, G, I; boga þinn D, E. 49 munt þú: F, A, B, E; "m" (!) D; muntú enn Cð, G, I. skotsfæri: F, A, B, Cð, D, E, G; skotmál I. 49-50 þórgeir starkaðarson: F, B, Cð; þórgeir A, D, E, I; þá þórgeir starkaðarson G. 50-52 gunnarr — bæta: sál (bortset fra visse enkeltheder i verset) B (i teksten); "gunnar (n synes at ligne r) þú vísu" (disse tre ord med rødt, hvorpå verset følger) F (i den yderste margen og med den samme hånd som de øvrige i randen tilføiede vers); mgl. A, Cð, B, E, G, I.

- gunnarr svaraði 'eyðaz munu fjesjóðarnir um þat
 60 'er þessir eru bættir, er hjer liggja nú dauðir'.
 'ekki mun þjer fjesfátt verða' sagði kolskeggr 'enn
 'þorgeirr mun eigi fyrr af láta, enn hann ræðr
 'þjer bana'. þá kvað gunnarr vísu
 ullr munu ekkils vallar
 65 andrs nakkvarir standa
 jafnir unda stefni
 á rínar veg mínum
 áðr gnyfjarðar girðis
 græðendr munim hræðaz
 70 geisla gljúfra fösla
 gætir fagra sætis.
 'standa munu nakkvarir hans makar á götu minni
 'áðr enn ek hræðumz þá' segir gunnarr. síðan

59-60 gunnarr — dauðir: *F*; gunnarr mælti (*disse ord mgl. Cð*) 'eyðaz mono (nú tilf. *Cð*) fjesjóðarnir (fjesjóðar *G*) of þat er þessir (þeir *G*) eru allir bættir, er her liggja nú dauðir (*Cð* skríver dauð — hvor ð *máske skal antyde en forkortelse i forbindelse med lydens blødhed*) *Cð, G*; g. s. 'eyðaz munu þó þikja (*disse to ord mgl. D*) fjesjóðarner um þat er þessir eru (er *A*) bættir, er her liggja nú (*mgl. D*) dauðer *A, D*; g. s. 'eyðast munu nú fjesjóðarnir þá þikjast(?) um þat er þessir eru bættir, er hjer liggja nú dauðir *E*; 'eyðaz mano þer þó þikkjaz(?) fjesjóðarnir, bróðir, um þat er þeir ero bættir bólgeltirnir, sem her liggja nú dauðir *I*; *mgl. B*.
 61 fjesfátt: *F, A, B, D, E, I*; feskortr *Cð, G*. 62 eigi — láta: *F, B*; eigi af láta fyrri *A, D, E, G, I*; aldri af láta fyrr *Cð*. 63-65 hann — bana': *F, B, G*; hann ræpr þer bana' segir hann *Cð*; hann hefir þik dauðan' *D, E, I*; þú fær dauða' *A*. 65-71 þá — sætis: *sák. (kortset fra varr. i verset) B (i teksten)*; "auðar qð vilv [det første v forlænget nedad]" (*på disse tre nu til dels utydelige ord, der ere skrevne med rødt, følger verset*) *F* (*i nederste margen og med den hånd, hvormed alle de andre i randen af denne membran tilføiede vers ere skrevne*); *mgl. A, Cð, D, E, G, I*. 72-73 standa — gunnarr: *F, A, D* (*dog þorgeirr for þá*), *E* (*som D*), *I* (*dog uden þá*); standa mono nökkorir jafnokar hans á götu minni' s. g. 'áðr ek hræðumz þá' *Cð*; "standa mo

riða þeir heim ok segja tíðendin. hallgerðr fagnaði þessum tíðendum ok lofaði mjök verkit. rannveig 75 mælti 'vera má, at gott sje verkit; enn verra verðr 'mjer við, enn ek ætla, at gott muni af leiða'.

73. Þessi tíðendi spyrjaz víða, ok var þórgeirr mörgum mönnum harmdauði. þeir gissurr hvíti ok geirr goði riðu til ok lýstu vígunum ok kvöddu búa til þings — riðu þá vestr aptr. þeir njáll ok gunnarr funduz ok töluðu um bardagann. 5 þá mælti njáll til gunnars 'ver þú nú varr um

noekur' *amnní* (þá det ved *am* antydede sted synes "gotu" at være udraderet; n kan være rest af et m) |n| að: en ek hæðuz þ' G; mgl. B. 73-74 síðan riða: F, A, B, D, E, G; síðan riðu I; eptir þetta riða Cð. 74-75 fagnaði þessum: F, A, E; fagnar þessum B; fagnaði þeim G, I; fagnaði mjök þessum Cð; fagnaðe þeim vel ok þessum D. 75 ok lofaði mjök verkit: F (kit forkortet), B; ok lofaði verkit (I forkorter kit) D, E, I; ok lofaði mjök verkin Cð; ok lofaðe verkin A; mgl. G. 76 mælti: F, A, B, D, E, G, I; ".m. |.g." Cð (enten = mælti 'gunnarr! eller feilskr. enten for mælti til gunnars eller for mælti, móðir gunnars). gott sje verkit: F, A, B, Cð, D, E, I; góð se verkin G. verðr: F, B, G; varð A, Cð, D, E, I. 77 við: B, Cð, D, E, G, I; við' s. hón F; mgl. A. ek ætla, at: F, A, G, I; ek ætlaða, at Cð; mgl. B, D, E. leiða: F, A, B, Cð, D, I; þesso leiða G; leiða þessum verkum E.

73. 1 Þessi — spyrjaz: F, A, D; Þessi tíðendi spurðuz B, E; Þessi tíðendi spyrjaz nú I; Tíðinði þessi spyrjaz Cð, G. ok (foran var): F, A, B, D, E, G, I; mgl. Cð. 2 mörgum — -dauði: B, Cð; mörgum manni harmdauði F; mörgum harmdauðr G; mjög mörgum harmdauði E; mjög harmdauði A, D; mörgum mönnum harmdauði mjök I. 2-3 þeir — goði: Cð; gisurr hvíti ok geirr goði G; þeir gisurr hvíti F, A, B, D; þeir gisurr inn hvíti E, I. 3 riðu: F, A, B, Cγ, D, E, I; riðu nú Cð, G. ok (foran kvöddu): F, A, B, Cγ, Cð, D, E, G; mgl. I. 4 riðu — aptr: A, D, I (dog ok riðu for riðu; jf. næst foreg. note); ok síðan vestr aptr E; riða þá heim vestr B; riðu þeir þá vestr helm F; riðu þeir síðan helm (síðan gentages her i Cð ved feiltagelse) vestr Cγ, Cð; riða þeir nú helm G. 5 njáll — funduz: F, B, Cγ; njáll funduz ok gunnarr A, D, E, I; gunnarr ok njáll funduz Cð, G. 6 þá — gunnars: A (þá udeladt), B, Cγ

þik. nú hefir þú vegit tysvar í hinn sama knje-
 runn. hygg nú svá fyrir hag þínum, at þar higg
 'við líf þitt, ef þú heldr eigi þá sætt, sem gör er'.
 10 'hvergi ætla ek mjer af at bregða' segir gunnarr
 'enn þó mun ek þurfa liðsinni yðvart á þingi'.
 njáll svaraði 'halda mun ek við þik mínum trúnaði
 'til dauðadags'. ríðr gunnarr þá heim. Kór nú til
 þings, ok fjölmenna hváirtveggju mjök. er um
 15 þetta allfjölraett á þingi, hversu þessi mál myndi

(njáll udeglemt), Cð, G, I; njáll mælti til gunnars D, E; þá mælti
 njáll við gunnar F. ⁶⁻⁷ ver — þik: F, A, Cy, Cð, D, E, I; vertú
 varr um þik nú B; mgl. G. ⁷ nú (foran hefir): F, A, B, Cð, D, E,
 G, I; því at nú Cy. tysvar: Cy, Cð (feilskr. týð), D, G, I; tysvar
 sinnum B, E; ij sinnum F; tveim sinnum A. hinn: A, B, Cy,
 Cð, D, E, G, I; mgl. F. ⁸ hygg nú: F, B; hygg þú nú Cy, Cð;
 ok hygg nú A; ok hygg þó I; ok hygg D; "x hva" (med et x-lignende
 tegn over a; meningen har måske været at udtrykke hugsat) E; hygg
 G. ⁹ við líf þitt: F, A, B, Cð, D, E, G, I; líf þitt við Cy. heldr:
 F, A, B, Cy, Cð, D, E, I; heldr nú G. gör'er: F, A, Cð, D, E,
 G, I; nú er gör B, Cy. ¹⁰ af: F, A, B, Cy, Cð, D, E, I; henni G.
 bregða: F (i den usædvanlige forkortelse b'g/ða), A, Cy, Cð, E (feilskr.
 brega), G, I; "b'gða (g rettet fra ð, ð rettet fra a)" B; "b'gða" (i noget
 uformeligt) D. segir gunnarr: ætl. her F, B, Cy, Cð, E, G; hvortíð A,
 D, I indskyde disse ord efter mjer. ¹¹ liðsinni — þingi: F, A, B, Cy,
 E, I; liðsinnis yðvart á þingi D; liðsinhi þitt á þingi Cð; liðsinni yðvart
 G. ¹² svaraði: F; svarar eller svaraði E, I; "f." A, B, Cy, Cð, D; mælti
 G. við — trúnaði: F, A, B, Cy, D, E, G, I; trúnaði mínum við þik
 Cð. ¹³ ríðr gunnarr þá: F, B, G; ríðr gunnarr nú Cð; gunnarr
 ríðr þá Cy; reið gunnarr þá A, I; reið g. nú D, E. hú: F, A,
 B, Cð, D, E, G, I; nú á Cy. ¹⁴ þings: F, A, B ("þing"), Cy, D, E,
 G, I; þings framan Cð. fjölmenna: F (i udeglemt), A, Cy, Cð, D,
 E, G, I; fjölmennu (i udeglemt) B. hváirtveggju mjök: F (det
 sidste i udeglemt), A, B (-"tveggi" for -tveggju), Cy, Cð, D, E, I;
 mjök hváirtveggju G. ¹⁴⁻¹⁶ er um — lúkaz: F, A (dog þetta nú
 for um þetta), B, Cð (dog med indskudt ok foran er, samt med all-
 tíðrætt for allfjölraett), G (dog ok er for er um); er þetta nú all-
 fjölmennu þing. er nú allfjölraett af mönnum, hversu þessi mál
 mundu lúkast D; er þetta allfjölraett (dog i for II, samt i for

lúkaz. þeir gissurr hvíti ok geirr goði töluðu með sjer, hvárr þeira lýsa skyldi vígsökinni þorgeirs. eun þar kom, at gissurr tók undir sik málit ok lýsti sök at lögbergi ok kvað svá at orði, at 'ek lýsi lögmætu frumhlaupi á hönd gunnari hámundar- 20 'syni um þat er hann hljóp lögmætu frumhlaupi 'til þorgeirs otkelssonar ok særði hann holundar- 'sári því er at þen gerðiz enn þorgeirr fjekk 'þana æf. tel ek hann eiga at verða um sök þá

u), hversu þessi mál mundu lúkast E; er þetta nú allfölrætt á þingi, hversu ganga (*her er vel myndi udeglemt*) mál þessi eða lúkaz I; er um þetta mál allfölrætt á þingi hversu lúkaz mundi Cy. 16-17 þeir — þorgeirs: — þeir gisurr hvíti (*mgf. F, A, D, E, I; men jf. Cy og G*) ok geirr goði töluðu (*ræddu um A, D, E, I*) með ser (*með ser mgf. B*), hvárr þeira (*mgf. E*) lýsa skyldi (*skyldi lýsa A for l. a.*) vígsökinni (*vígsökum B*) þorgeirs F, A, B, D, E, I; þeir gisurr hvíti ok geirr goði töluðu með ser. gisurr mælti 'hvárr okkarr skal lýsa vígsökinni þorgeirs?' G; gisurr mælti 'hvárr okkarr, geirr, viltú at lýsi vígsökinni þorgeirs?' Cð; þeir geirr goði ok gisurr hvíti töluðu með ser, hvárr þeira lýsa skyldi vígsökinni þorgeirs Cy. 18 gissurr: F (*fórst skrevet sein, men ei derpå overstreget og s sat over a*), A, B, I; geirr Cy, E; geirr goði Cð, D, G. undir sik málit: F, A, B, Cð, D, E, I; undir sik vígsmálit Cy; málit undir sik G. 19 sök: F, A, B, Cð, D, E, I; sökinni G; oðr þessi Cy. svá: F, A, B, Cð, D, E, G, I; *mgf. Cy.* at orði: F, A, B, Cy, Cð, E, G, I; til orðs D. at (*foran ek*): F, A, B, D, E, I; *mgf. Cy, Cð, G.* 20 lögmætu: F (*med "i" for t*), A, B, I; "logmælltv" Cy, "logmeilto" Cð, "laugmælltu" D, "mælltv (*sammenskrævet med det foreg. lýst*) logmælltv" E (*feilskrift*), "log ml'u" G. 20-21 á hönd — frumhlaupi: F, A, B (*lögmætu feilskr. brygmætv*), D (*dog lögmæltu [?] for lögmætu*), E (*dog "logmælltv" for lögmætu*), I; á hendr g. um þat, at hann ljóp Cð; á g. hámundarson um þat, er hann hljóp G; *oversprunget i Cy.* 22 til — -sonar: F, A, Cy, D, E, I; at þorgeiri otkelssyni B, Cð, G. 23 þen: F, A, Cy, Cð, D, E, G, I; þeni B. þorgeirr fjekk: F, A, B, Cy, D, E, I; hann fekk Cð; þorgeirr hlaut G. 24 tel: F, A, B, Cy, Cð, D, E, I; því tel G. verða: F, A, B (*feilskr. vða*), Cy, Cð, D, I; vera E, G. um sök þá: F, A, B, Cð, D, E; "v fo (*eller fav [av i ét tegn]*)" I; um þá sök Cy; *mgf.*

- 25 'sekjan skógarmann, úælan, úferjanda, úráðanda
'öllum bjargráðum. tel ek sekt fje hans allt, hált
'mjer enn hált fjórðungsmönnum þeim er sekðar-
'fje eigu at taka eptir hann at lögum. lýsi ek til
'fjórðungsdóms þess er sökin á í at koma at lögum,
30 'lýsi ek löglýsing, lýsi ek í heyranda hljóði at
'lögbergi, lýsi ek nú til sóknar í sumar ok til
'sekðar fullrar á hönd gunnari hámundarsyni'. í
annat sinn nemndi gissurr sjer vátta ok lýsti sök
á hönd gunnari hámundarsyni um þat er hann
35 særði þorgeir otkelsson holundarsári því er at

G. 25 úælan: F, B, Cγ, I; "oælan" A; "oælanda" (!) Cδ, "oæla-
anda" (!) E, "oælañði" (!) D; "ulanðj" (!) G. úferjanda: F, Cγ, Cδ,
D (slutnings-aet forandret til det senere e), E (slutnings-aet mo-
derniseret til I), I; ferjanda (feilskr.) B; ok úferjanda A; "ufandj"
(I har den i håndskrifterne sædvanlige form)" G (enten = úfærandi,
eller dog snarere = úferjandi med udeladt j). úráðanda: F, A ("urað-
andj"), Cγ, Cδ, D ("ozaððe"), G ("uraðandj"), I; ok úráðanda B;
mgl. E. 26 öllum: F, A, B, Cγ, Cδ, D, E, I; "v" (!) G. sekt fje:
F, A, B, Cγ, Cδ, D, G, I; "fegta" fe E. allt: Cγ, I; hált (!) Cδ;
mgl. F, A, B (der i øvrigt skriver halt for det umiddelbart følgende
hált), D, E, G. 27 mjer: F, A, B, Cδ, D, E, G, I; mgl. Cγ. þeim
er: F, A, B, Cδ, D, E; þeim sem Cγ, I; þeir (!) sem G. 27-28 sekðar-
fje: F, A, B, Cγ, Cδ, D, G; "fegta" fe E; "fek'tar (r forlænget)" I
(neppe andet end skrivfeil). 28 eptir hann: Cγ, Cδ, D, E, G, I; mgl.
F, A, B. 28-29 lýsi ek til — lögum: sðl. her (rigtig) F (hoor i
øvrigt sökin á er feilskr. fævina [av i ét tegn]), A, G (at udeglemt
foran lögum); medens B og I indskyde denne passus — den første
efter lögbergi, den anden foran í annat sinn; mgl. Cγ, Cδ, D, E.
30 lýsi ek (foran i): Cγ, Cδ, G, I; mgl. F, A, B, D, E. í (foran
heyranda): F, A, Cγ, Cδ, D, E, G, I; at (formodentlig feilskrift, for-
anlediget ved det følgende at) B. 31 nú: F, A, B, Cγ; mgl. Cδ, D,
E, G, I. í sumar: Cγ, D, E; mgl. F, A, B, Cδ, G, I. 31-32 til
sekðar: Cγ, D (feilskr. í sokn), E (feilskr. í sektra); sektar F, A, B,
Cδ, G, I. 32 hámundarsyni: F, B, Cγ, Cδ, D, E, G; mgl. A, I.
32-39 í — fyrri: — í annat sinn (sinn A) nefndi (det sidste n ude-
ladt i F; nefnir A) gizzurr (geir D, E) ser (mgl. E) vátta ok lýsti sök
á hönd (hendr B) gunnari hámundarsyni um þat (mgl. D) er hann

ben gerðiz enn þórgeirr fjekk bana af á þeim vættvangi, er gunnarr hljóp til þórgæirs lögmætu frumhlaupi áðr. síðan lýsti hann þessi lýsing sem hinni fyrri. þá spurði hann at þingfesti ok at heimilisfangi — eptir þat gengu menn frá lögbergi 40 —; ok mæltu allir, at hánnum mæltiz vel. gunnarr var vel stilltr ok lagði fátt til. líðr nú þingit þar til er dómar fara út. gunnarr stóð norðan at rangæingadómi ok hans menn — enn gissurr hinn hvíti stóð sunnan at ok hans menn ok nemndi 45 sjer váttu ok bauð gunnari at hlýða til eiðspjalls síns ok til framsögu sakar sinnar ok til sóknar-

særði þórgelr otkelsson holundarsári því er at ben gerðiz (*forskrævet i B, så at det ser ud omtrent som "g'ldz" med et meget uformeligt ð*) enn þórgelr fekk (*udeglegt I*) bana af á (*udeglegt A*) þeim (*þvi A, D, E*) vættvangi (*"vetvangi [begge v forlængede]" I, "vetfangi" F, "vei fangi" B, "vættfangi" A, "uett fgi" D, "vettfangi" E — i de fem sidst nævnte membraner har i den i håndskrifterne sædvanlige form*), er gunnarr hljóp til þórgæirs (*for til þórgæirs har B, D at þorgelri*) lögmætu (*forskrævet F; lögmæltu D*) frumhlaupi (*for til — frumhlaupi har E lögmæltu frumhlaupe at þorgelri*) áðr. síðan lýsti hann þessi lýsing (*sök E*) sem hinni fyrri *F, A, B, D, E, I; mgl. Cγ, Cð, G.* 39 spurði: *F, A, Cγ, Cð, D, E, G, I; "fþ" B.* at (*foran heimilisfangi*): *Cð, E, I; mgl. F, A, B, Cγ, D, G.* 41 mæltu: *F, A, B, D, E; mæltu þat Cγ, Cð, G; sögðu I.* at (*foran hánnum*): *F, A, B, Cð, D, E, G, I; mgl. Cγ.* 42 var: *F, A, B, Cγ, Cð, D, E, I; var þá G.* lagði fátt: *F, A, B, Cγ, Cð, D, E, I; lögðu fáir G.* nú þlugit: *F, A, B, Cγ, Cð, G, I; mgl. D, E.* 42-48 þar til: *F* (*til er dog udeglegt*), *A, B, Cγ, Cð, D, E, I; til þess G.* 43 fara: *F, A, B, Cγ, Cð, D, G, I; fóro E.* norðan: *F, B, Cγ, Cð, D, G, I; "norð" (en usædvanlig forkortelse) A; "norðat" (!) E.* 44 ok hans menn: *A, D, E, I; mgl. F, B, Cγ, Cð, G.* enn: *B, Cγ, Cð; mgl. F, A, D, E, G, I.* 44-48 gissurr hinn hvíti: *E, I; gissurr hvíti A, D; gissurr F, B, Cγ; "g." G; geirr goði Cð.* 45 sunnan at: *F, A, B, Cð, D, I; "fvnat" (!) at" Cγ; "fvnat" (!) E; at sunnan at G.* ok hans menn: *A, D, E, I; ok geirr goði Cγ; mgl. F, B, Cð, G.* 45-46 ok nemndi sjer váttu: *G; ok nefndi váttu A, Cγ, Cð, D, E, I; ok nefnir váttu F; mgl. B.* 47 síns: *A, B* (*feilekr. þínt*), *Cγ, Cð, D, E, G, I; mgl. F.*

gagna þeira allra, sem hann hugði fram at færa.
 eptir þat vaðn hann eið. þá sagði hann fram sök
 50 sína svá skapaða í dóm, sem hann lýsti. þá ljet
 hann bera lýsingarvætti. þá bauð hann búum í
 setu ok til ruðningar um kviðinn.

74. Þá mælti njáll 'nú mun eigi sitjanda
 'hlut mega í eiga. göngum nú þar til er búarnir
 'sitja'. þeir gengu þangat til ok ruddu fjóra búa
 ór kviðinum enn kvöddu hina fimm bjargkviðar,

ok til — sinnar: F, Cð, G; ok til framsögu sakar A, B, D, E, I; mgl. Cy. til (foran sóknar-): Cy, Cð, I; mgl. F, A, B, D, E, G. 48 þeira allra: F, A, Cy, Cð; allra þeira I; þeira B; allra D, E, G. sem: F, A, Cy, D, E, G, I; er B, Cð. hugði: A, B, Cy, Cð, D, E, I; "hugði" (hvor, som man ser, prikken mangler over y) F; hefði G. 49 hann (foran eið): F, A, B, Cy, Cð, G, I; gerð D, E. þá (foran sagði): F, A, B, Cy, Cð, G, I; ok D, E. 49-50 sök sína: B, Cy; sök F, A, D, E, G, I; "föck | na" (d. e. sökina) Cð. 50 svá skapaða: A, Cy (skapaða feilekr. skapa), Cð, G (skapaða feilekr. skapaða), I; svá skipaða (feilagtig) F, D, E; mgl. B. í dóm: F, A, B, Cy, D, E, G, I; mgl. Cð. sem hann lýsti: A, D, E, I; mgl. F, B, Cy, Cð, G. þá (foran ljet): F, A, B, Cy, D, E, G, I; síðan Cð. 51 -vætti: F, A, B, Cy, E, G; -vitni Cð, D, I (Þá dette sted indskyde A, D, E, I: enn því eigi sakartökuvætti [sakartökuvitni D, I], at hann var aðillinn [aðilli D, I]). 52 ok (foran til): F, A, B, Cy, Cð, D, E, G; þá I. um kviðinn: F, A, B, Cð, D, E, G, I; mgl. Cy. 74. 1 Þá mælti njáll: F, A, B, D, E, G, I; Njáll mælti Cy, Cð. 1-2 mun — í: Cy (sitjanda beskadiget sál: sitooiða), I; mun eigi mega sitjanda (sitjandi B) hlut (udeglemt D) í F, A, B, D, E; man eigi sitjanda lut í at Cð; má eigi sitjanda hlut í G. 2 göngum nú: F, A, B, D, E, I; ok göngum nú Cy (til dels beskadiget, men sikkert), Cð; ok göngum G. er: A, Cy (hvor det foreg. til er udeglemt), Cð, D, E, I; sem F, B, G. 3 gengu þangat til: F, A, B, D; gengo þangat I; gerðu nú (mgl. G) svá Cy, Cð, G; gerðu svo ok gengu þangat til E. ruddu: A, D, E, I; kvöddu F ("kavðv [av i ét tegn]"), B, Cy, Cð, G. fjóra: sál. (med taltegn) F, A, B, Cy, Cð, D, E, I; "nu" (= nú) G (ved urigtig læsning af nu). 4 kviðinum: F, D, I; kvöðinn A, B, Cy, Cð, E, G. enn (foran kvöddu): F, A, B, Cy, D, E, G, I; ok Cð. hina fimm: F, A, B, Cy, Cð, I; hina D, E; "hinn" (eller noget lign.) G.

er eptir váru, um málit gunnars — hvárt þeir þór- 5
geirr starkaðarson eða þorgeirr otkelsson hefði farit
með þann hug til fundar at vinna á gunnari, ef
þeir mætti. enn allir báru þat skjótt, at þat hefði
verit. kallaði njáll þetta lögvörn fyrri málit ok
kvaðz mundu fram bera vörnina, nema þeir legði 10
til sætta. váru í þessu þá margir höfðingjar at
biðja sættanna; ok fjekkz þat af, at tólf menn
skyldi gera um málit. ganga hvárltveggju þá til
ok handsala þessa sætt. eptir þat var gört um
málit ok á kveðit um fjeðgjöld — ok skyldi allt greitt 15

⁵ er eptir váru: F, A, B, Cy, D, E, G, I (váru udeglemt); mgl. Cð.
⁵⁻⁶ þeir — otkelsson: A, D (*dog uden þeir*), I (*dog ok for eða*);
þorgeirr otkelss. eða þorgeirr starkaðars. E; nafnar F, B, Cy, Cð, G.
⁶ hefði: F, A, B, Cð, D, G, I; hófðu Cy, G. ⁸ fundar: F, B, Cy;
fundarins A, Cð, D, E, G, I. ⁸ allir báru þat: F, A, B, Cy, Cð,
G, I; þat báru þeir D, E. ⁹ verit: F, A, Cy, D, E, G, I; víst verit
Cð; ymtat verit B. kallaði — lögvörn: F, A, B, Cy, I (*hvor verbet
dog er feilskr. kalla, der også kunde stå for kallar*); njáll sagði þetta
lögvörn D, E; kallaði njáll þetta vera lögvörn G; kallar hann þetta
lögvörn vera Cð. málit: F, A, B, Cy, Cð, D, E, I; mgl. G. ¹⁰ kvaðz:
F, A; "qā" Cð, "kx" G, "kvjt" (!) E; kvez Cy, D, I; letz B. mundu
— vörnina: F, A, B, Cy, D; fram mundu bera vörnina Cð, E; fram
mundo sára vörnina I; fram mundu bera sökina G. legði: F, A,
B, Cy, Cð, E, G, I; leggi D. ¹¹ sætta: F, A, B, Cy, Cð, E, G, I;
sátta D. í þessu þá: F; í þessu máli þá A; þá í þessu máli I;
í þessu máli E; í þessu B, Cy, Cð, D, G. at (*foran biðja*): F, A,
B, Cy, Cð, D, E, I; ok at G. ¹² sættanna: F, A, B, Cy, Cð, D, I;
sáttanna E, G. ok (*foran fjekkz*): F, A, B, Cy, D, E, G, I; mgl.
Cð. af: F, A, B, Cy, Cð, D, E, I; af gizuri G. ¹²⁻¹³ tólf —
málit: F, A, B ("g'a v" *lídt beskædiget, men sikkert*), Cy, D, E,
G, I; dæma skyldi xij menn Cð. ¹³⁻¹⁵ ganga — málit: A; gangu
hvárir þá ok handsöluðu (*for hvárir — söluðu har B: þá hvárir
ok handsöluðu, Cy: þá hvárltveggjo ok handsöluðu, Cð [ufuld-
stændigt]*: nú til handsala hvárltveggjo) þessa sætt. eptir þat var
gört um málit (*af dette ord ses kun "íálit" i B, da begyndelsen er
fortsmuldret*) F, B, Cy, Cð; mgl. D, E, G, I (— *i det man har sprunget
fra det første málit til det sidste*). ¹⁵ á — gjöld: Cð; kveðit á um

þegar þar á þingi. enn gunnarr skyldi fara utan ok kolskeggr ok vera í brautu þrjá vetr. enn ef gunnarr færi eigi utan, ok mætti hann komaz, þá skyldi hann dræpr fyrri frændum hins vegna.
 20 gunnarr ljét ekki á sik finna, at hánúm þætti eigi góð sættin. gunnarr spurði njál at fje því, er hann hafði fengit hánúm til varðveizlu. njáll hafði ávaxtat fjeit ok greiddi þá fram allt, ok stóðz þat

feðjald *G*; kveðit á "avra (av i ét tegn)" (*I* — *máske fremkommet ved urigtig læsning af um*) feðjald *Cy*; kveðit á feðjöld *A, B*; kveðit á feðjald *F, E*; kvóðu á feðjald *D*; kveða á feðjöld (*sarere end feðjald*) *I*. 15-16 allt — þingi: *F, A*; allt greitt þar á þingi (þingino *Cy*) þegar *Cy, I*; allt greitt (*skrevet g't — den sædvanlige forkortelse for gert*) á þingino þegar *G*; greitt allt þegar á þingi *B*; þar greiðaz allt á þingino *Cð*; greitt þar á þingi (þinginu *D*) *D, E*. 16-17 enn — vetr: *F, A, B* (*dog uden i foran brautu; sk i skyldi beskadiget*), *Cy* (*dog uden enn*), *Cð* (*dog uden enn, med indskudt svá foran kolskeggr og med utan for i brautu*), *G*; *g.* skyldi fara utan ok vera í bruttu lið vetr *D, E*; skyldi *g.* vera utan þrjá vetr ena (*en utydek*) næstu (*utydek*) *I*. 18 gunnarr (*foran færi*): *F, A, B, Cy, Cð, G*; hann *D, E, I*. utan (*efter eigi*): *B, Cy, Cð, D, E, G, I*; *mgf. F, A*. 19 hann (*efter skyldi*): *F, A, B, Cy, Cð, D, E, G*; *mgf. I*. dræpr fyrri: *F, A, B, Cy, Cð, D, E, I*; "ðp" (!) *G* (*præpositionens udeglemmelse hidrører måske fra en split, membranen har og oprindelig har haft imellem ðp og frændum*). 20 sik: *F, B, Cy, Cð, E, I*; ser *A, D, G*. 20-21 eigi góð sættin: *F, A, B, Cð, D, E, G*; sættin eigi góð *Cy*; eigi allgóð sættin *I*. 21 spurði: *F, A, Cy, Cð, E, I*; "fþ." *G*, "f." *D*; spyrr *B*. at fje því, er: *F, A, B, Cy*; at því fe, sem *G*; eptir fe því, er *D, E, I*; hvar fe þat væri, er *Cð*. 22 hafði — -veizlu: *A, Cy, I*; hafði hánúm til varðveizlu fengit *G*; hafði fengit hánúm at varðveita *B*; fekk honum til varðveizlu *D, E*; hafði fengit til varðveizlu *F* (*hvor hánúm formodentlig er udeglemt efter fengit, i hvilket tilfælde F slutter sig til A, Cy, I*); skyldi vita (*máske forvanskning for varðveita*), er *g.* átt *Cð*. 23 ávaxtat: *F, A, B, Cð, G, I*; "avaxat" (*vístnok skrivefeil*) *Cy*; "aa vegxt (aa i ét tegn)" *E*; annaz *D*. þá fram allt: *I*; þat fram allt *D, E*; þá allt fram *A*; þá fram allt feitt *F*; af hendi allt feitt *Cð*; þá fram feitt allt *B, Cy*; þá fram *G*. 23-24 stóðz — endum: *F, A, B, Cy, D, E, G, I*; kvað þat á endom standaz *Cð*. 24 ok þat: *F, A, B, Cy, Cð, D, G, I*;

á endum ok þat er gunnarr átti at gjalda fyri sik. ríða menn nú heim. þeir njáll ok gunnarr 25 ríðu báðir samt af þingi. þá mælti njáll til gunnars 'geym nú svá til, fjelagi, at þú halt sætt þessa ok mun, hvat vit höfum við mælz. ok 'svá sem þjer varð hin fyrri útanferð mikil til 'sæmðar, þá mun þjer verða sjá miklu meir til 30 'sæmðar. munt þú koma út með mannvirðingu 'mikilli ok verða maðr gamall, ok mun engi maðr

mgl. E. gjalda: F, A, B, Cy, Cð, E, G, I; lykja D. 25 ríða — heim: A, B, D, E, I; ríða (ríðu Cy) menn nú heim af þingi Cy, Cð, G; ríða þeir nú heim F. 25-26 þeir — þingi: F, A, Cy; þeir njáll ok gunnarr ríðu báðir saman (heim *indskyder* I) af þingi (þinginu G) Cð, G, I; ríða þeir njáll ok gunnarr báðir saman af þingi B; þeir (*mgl. D*) gunnarr ok njáll ríðu báðir saman af þingi D, E. 26 þá mælti njáll: F, A, B, Cy, G, I; njáll mælti Cð, D, E. 27 geym — fjelagi: Cy; gôr (gôrðu F, A, B, D, G, [*hvor der dog af stedordet kun er en levning tilbage*]) svá vel (*mgl. D*), felagi F, A, B, Cð, D, G, I; gerðu felagi (1 *udeglemt*) svo vel E. halt: F, A, B, Cy, Cð, D, E, I; "hallð" G. 28 við mælz: A, B, Cy, Cð, E, G; "þú mælt" (!) F; "þú (eller måske snarere u a) mælt" s. hann D (*hvor der således synes at stå við ázt mælz* s. hann, i *det skriveren har glemt at udslette ázt [af eigaz]*); við mælz' s. hann I. 29 útanferð: B (n *udeglemt*), Cy, Cð; útanferðin D, E; útanferð þín A, G (*hvor dog ferð til dels er ulæseligt*), I; ferð F. mikil til: F, B, Cy, D, E; mjög til A; til mikillar I; til Cð, G. 30 þjer — til: Cy; þer sjá verða myklu meirr til B; þer verða þessi (*dette ord er tilf. over linien med en anden hånd*) miklu meirr til F (*hvis original vistnok har stemt overens med B*); þó sjá þer verða (verða þer D for þ. v.) miklu meiri til D, E; þer sjá verða miklu meiri G (*hvor til må være udeglemt enten efter verða eller efter meiri — med mindre man har haft i sinde at skrive sæmdarferð eller sæmdarför i stedet for sæmðar*); þer þó sjá vera til miklo meiri sæmdar I; þer þó (*begge disse ord mgl. Cð*) sjá verða meirr til A, Cð. 31 munt: F, A, B, Cð, D, E, G, I; ok munt Cy. 31-32 mannvirðingu mikilli: A, B, Cy, E, G, I; mikilli mannvirðingu F; virðingu mikilli Cð; mikilli virðingu D. 32 maðr gamall: F, A, B, Cy, Cð, E, G, I; gamall maðr D. 32-33 engi — standa: F, B (*dog þá her for hjer þá*); engi maðr her þá þer á sporðe standa A, E; þá engi maðr standa her á sporði þer I; engi

‘hjer þá á sporði þjer standa. enn ef þú ferr eigi
 ‘útan ok rýfr sætt þína, þá munt þú drepinn vera
 35 ‘hjer á landi — ok er þat illt at vita þeim er vinir
 ‘þínir eru’. gunnarr kvaðz ekki ætla at rjúfa
 sættir. gunnarr ríðr heim ok segir sættina. rann-
 veig móðir hans kvað þat vel, at hann færi útan
 ok ætti þeir við annan at deila fyrst.

75. Þráinn sigfússson sagði þat konu sinni,
 at hann ætlaði at fara útan þat sumar. hón kvað
 þat vel vera. tók hann sjer þá fari með högna

maðr her þá á íslandi á sporði þer standa *Cy*; einga maðr hjer á
 landi þjer á sporðe standa *D*; þá engi maðr standa á sporði þer
Cð; þer engi standa á sporði *G*. 34 þína: *F, A, B, Cy, Cð* (*ðer*
after þína ved forseelse indskyder ok ferr eigi útan), *G*; þessa *D*,
E, I. drepinn vera: *F, A, E*; vera drepinn *Cy, G, I*; drepinn
 verða *B*; verða drepinn *Cð*; drepinn *D*. 35 hjer á landi: *F, A, B*,
Cð, D, E, G, I; *mgf. Cy*. er (*after þeim*): *F, B, Cy, Cð, D, I*;
 sem *E, G*; udeglemt *A*. 36 kvaðz: *F, A*; “*q̄x*” *Cy, Cð*, “*k’x*” *G*;
 kvez *D, E, I*; letz *B*. 36-37 ekki — sættir: *F, A, B, D, E*; ekki
 ætla at rjúfa sætt *I*; ætla at rjúfa eigi sætt (*γ*); ekki ætla at rjúfa
 sættina *Cð, G*. 37 gunnarr ríðr: *F, A, B, Cy, D, E, I*; gunnarr
 reið *G*; reið gunnarr nú *Cð*. segir: *A, B, Cy, I*; “*f.*” *F, D, E*,
G; sagði *Cð*. 37-38 sættina — hans: *Cy, Cð*; sættina rannveigu
 móður sinni. hón *G*; sættina. rannveig *F, A, B, D, E, I*. 38 þat
 vel: *Cy* (*1 beskædiget*), *Cð, G*; þat vel vera *B*; vel *F, A, D, E, I*.
 38.39 at hann — fyrst: *F, B, Cð* (*dog þótt hann for at hann*); at
 hann færi útan (*út bortrevet*) ok ætti þeir við annan (*skrevet i*
margen, men indøst ved et efter við anbragt tegn) hann (*enten har*
dette ord skullet udslettes eller skriveren har glemt enn foran samme)
 at deila fyrst *Cy*; at hann færi útan ok ætti (eigi *G*) þeir við annan
 (aðra *G*) at deila *A, D, E, G*; at þeir ætti við annan at deila ok
 færi hann útan *I*.

75. 1 þat (*after sagði*): *F, A, B, Cð*; *mgf. Cy, D, E, G, I*.
 konu: *F, A, B, Cy, Cð, D, E, I*; húsfreyjo *G*. 2 at fara útan þat:
F, A, Cy, I; útan at fara þat *B*; útan þat *D*; útan þat sama *E*;
 útan þetta *Cð, G*. 2-3 kvað — vera: *Cy, Cð, G*; sagði, at þat væri
 (var *B, I*) vel *F, A, B, D, E, I*. 3 tók — þá: *F, B, Cy, Cð*; tók
 hann ser *A, D, E, G*; hann tók ser *I*. fari (*after þá*): *F, A, B*,

hinum hvíta. gunnarr tók sjer fari með arnfinni
 hinum víkverska ok kolskeggr bróðir hans. þeir 5
 grímr ok helgi njálssynir báðu föður sinn, at hann
 leyfði þeim at fara utan. njáll mælti 'erfið mun
 'ykkur verða útanferð sjá svá at tvísýnt mun ykkur
 'verða þykkja, hvárt it haldið lífinu — enn þó munuð
 'it fá sæmð í sumu ok mannvirðing — enn eigi 10
 'örvænt, at af leiði vandræði, er it komið út'. þeir
 báðu jafnan at fara. ok þat varð, at hann bað þá
 fara, ef þeir vildi. rjeðu þeir sjer þá far með

*Cy, G, I; far Cð, D, E. 4 hinum hvíta: F, A, B, Cy, (hvor i övrigt
 mandannaet er udeglemt), Cð, G, I; inum særeyka- D; víkverska
 E. fari (efter sjer): F, B, Cy, I; far A, Cð, D, E, G. 4-5 með
 arnfinni — hans: Cð (der dog synes at have "o:" for vík- og hvor
 tegnet for er over det følgende v er utydel.), G; með arnfinni enum
 víkverska ok kolskeggr F, B, Cy (dog uden hinum); ok kolskeggr
 með arnfinni hinum víkverska A, I; með arnfinne víkverska D, E.
 6 grímr — -synir: F, A, B, Cy, Cð, E, I; njálssynir grímr ok
 helge D; grímr ok helgi G. 6-7 at hann — fara: Cy, Cð, E (dog
 skyldi losa for leyfði), G (dog med indskudt njál foran at hann, samt
 uden at foran fara), I (dog losaði for leyfði); at leyfa þeim at fara
 A; leyfa, at þeir særi F, B; at fara D. 7 mælti: F, B, Cy, Cð, G;
 "f." A, D; sv. E, I. erfið: F (dog "it" for ið), B, Cy, Cð, E (dog
 "it" for ið), G (dog som F), I (dog som F og G); erfið A, D. 8 ykkur:
 F, A, B, Cy, Cð, E, G, I; yðr D. útanferð sjá: Cð, G, I; útan-
 ferðin F, B, Cy, D, E; útanferð A. 8-9 tvísýnt — þykkja: Cð; tví-
 sýnt (sól) mun á þykkja G; tvísýnt man verða F, A, I; tvísýni mun á
 B, Cy; torsýnt mun verða D, E. 9 haldið lífinu: B, Cy, Cð, D,
 E, I; fáit haldið lífinu F, A; hafit lífi G. 10 sumu: F, A, B, Cy,
 Cð, D, E, I; mgl. G. 11 örvænt: F, A, B, D, G, I; ólíklegt E; er
 örvænt Cy, Cð. at af leiði: F, A, Cy, D, E, I; af leiði B, Cð;
 at af hljótu G. vandræði: A, B, D, E, G, I; vandræði F, Cy;
 stórvandræði Cð. er (foran it): F, A, B, Cy, D, E, G, I; ef Cð.
 út: F, A, D, E, I; út_hingat B, Cy; aptr Cð, G. 12 at fara: F, A,
 B, Cy, Cð, G, I; mgl. D, E. þat varð: Cy, Cð, G; varð þat F, A,
 B, D, E; varð þat um síðir I. 12-13 bað — vildi: F, A, B (dog
 ráða for fara), Cy, Cð, G, I; veitite þeim D, E. 13 sjer þá far: F
 (far forskeytet), B, I; þá ser far A; ser far þá Cy; ser far Cð, D,*

bárði svarta ok óláfi syni ketils ór eldu. ok er
 15 nú mikil umræða á, at mjök leysiz á braut hinir
 betri menn ór sveitinni. þeir váru þá frumvaxta
 synir gunnars högni ok grani. þeir váru menn
 úskapglíkir: hafði grani mikit af skaplyndi móður
 sinnar, enn högni var vel at sjer. gunnarr lætr
 20 flytja vöru þeira bræðra til skips. ok þá er öll
 föng gunnars váru til skips komin ok skip var
 mjök búit, þá riðr gunnarr til bergþórshváls ok á

E, G. 14 svarta: F, A, B, Cγ, Cδ, D, E, G; enom svarta I. syni — ór: A, B, Cγ, D, E, G; syni ketils Cδ (*hvor det fölg. eldu bliver tilnavn, hvis ór ikke mangler blot ved udeglemmelse*); ketilssyni ór F, I. 15 umræða á: F, B, Cγ, I; ræða á G; "ü red á" Cδ (*hvor strengen over a synes at antyde, at man har tænkt på præpositionen*); umræða A, D, E (*hvor et utydeligt tegn over linien synes at skulle antyde det manglende a*). 15-16 mjök — ór: F, A, B (*dog i for á og mennirnir for menn*); mjök (brott Cδ) leysiz hinir betri menn ór Cγ, Cδ; mjög (mgl. G) leysiz í brott hinir bestu menn ór E, G; mjög leysiz í burt inir bestu menn af landinu ok D; mjök leysiz virðingamenn ór I. 16 þá: B, Cγ, G; menn F; mgl. A, Cδ, D, E, I. 17 synir gunnars: F, A, B, Cγ, D, E, G, I; "ff. n. | gunnarf .ff." Cδ (= synir njáls. gunnarssynir — *feilagtig, skönt ikke meningsløst*). högni ok grani: F, A, B, Cγ, Cδ, D, E, G; grani ok högni I. þeir váru menn: F, B, Cδ; þeir váro Cγ, G; váro þeir I; ok váro menn A; ok vóro D, E. 18 -glíkir: F, A, B, Cγ, Cδ, E, G, I; "lig" D. 18-19 hafði — sinnar: F, Cγ, Cδ, I (*sinnar udeglemt*), — *ligeledes (kun med skapi for skaplyndi)* A, B, D; hafði grani mjök skaplyndi móður sinnar G; grane hafði mikit af skape móðr sinnar E. 19 lætr: F, A, Cδ, G, I; let B, Cγ, D, E. 20 bræðra til skips: F, A, B, Cδ, D, E, G, I; til skips bræðra Cγ. þá: F, A, B, Cγ, Cδ, G, I; mgl. D, E. 21 föng — var: — föng gunnars váro komin (á búin I) ok skip (skipt G) var F, A, G, I; föng gunnars váro komin í skip var B (*hvor í er feilskrift for ok, med mindre ok skip eller lignende er oversprunget efter skip*); föng gunnars vóro komin til skips (D udelader til skips), ok var skipt D, E; þeira þing vóro til skips komin, ok skip var Cγ; þing gunnars váro búin ok til skips komin, ok þat var Cδ. 22 búit: F, A, B, Cγ, Cδ, D, G, I; albúit E. riðr gunnarr: F, A, B, Cγ, E, G, I; reið gunnarr D; reið hann Cδ. 22-23 ok á — menn: F (*hvor á dog er udeglemt*), A, B,

aðra bæi at finna menn ok þakkaði liðveizlu öllum þeim er hánnum höfðu lið veitt. annan dag eptir býr hann snimmendis ferð sína til skips ok sagði 25 þá öllu liði, at hann myndi riða í braut alfari. ok þótti mönnum þat mikit — enn væntu þó tilkvámu hans síðar. gunnarr hverfr til allra heimamanna sinna, er hann var búinn, ok gengu menn út með hánnum allir. hann stingr niðr atgeirinum ok 30 stiklar í söðulinn, ok riða þeir kolskeggr í braut. þeir riða fram at markarfljóti. þá drap hestr gunnars fæti, ok stökk hann af baki. hánnum varð

Cy, Cð, D, E, G; at finna menn ok á aðra bæi I. 23 þakkaði — öllum: F, A, B, Cy, G; þakkaði mönnum liðveizlu öllum Cð; þakkaði ok liðveizlu öllum mönnum I; þakkaði öllum D, E. 24 er (foran hánnum): F, A, B, Cð, D, E, G, I; mgl. Cy (sikkert ved udeglemmelse). höfðu: F, A, B, Cy, Cð, D, E, I; hafði G. 25 snimmendis ferð sína: A; ferð sína snemmendis E, I; ferð sína F, B, Cy, Cð, D, G. sagði: F, A, B; "f." Cy, D, E, G, I; segir Cð. 26 öllu liði: F, A, B, Cy, D, E, I; öllum heimamönnum sínum Cð; öllum G. myndi — braut: F, A, B (dog á for i), I; mundi þá riða í brott G; mun riða í brut D, E; mundi brott fara Cy; mundi fara Cð. 27 mönnum: F, A, B, Cy, Cð, D, E, G; mörgom mönnum I. væntu: F, A, B, Cy, D, G, I; vættu Cð, E ("vætv"). 27-28 tilkvámu hans: F, A, B (hans noget beskadiget), Cy, Cð, G; hans tilkvámu I; kvómu hans D, E. 28 síðar: F, A, D, E, I; "hþ"ooo B; "hþ (þ gennemstreget)" Cy, "hþ" Cð og G — hvilke forkortelser betyde síðan. hverfr: F, A, Cy, Cð, I; hvarf B, D, E, G. 28-29 heimamanna sína: Cy, Cð, G; manna F, A, B, D, E, I. 29 er hann: F, A, B (hvor i øvrigt det følg. var er udeglemt), Cð, D, E, G, I; ok er hann Cy. ok (foran gengu): A, D, E, I; mgl. F, B, Cy, Cð, G. 29-30 menn — allir: F, A, B, D, E, I; allir menn (mgl. G) út með hánnum Cy, G; allir heimamenn út með hánnum Cð. 31 stiklar: F, A, B, Cy, Cð, D, G, I; "stíglar" E. ok riða þeir kolskeggr: F, B, Cy, D (dog riðu for riða), E (som D), I; riða þeir kolskeggr (þá tilf. G) Cð, G; ok riða A. í (foran braut): F, A, Cy, Cð, D, E, G, I; á B. 32 þeir riða: F, A, B, D, G, I; þeir riðu E; þeir riða þar Cy; ok Cð. at: F, B, Cy, D, E, G, I; með A, Cð. drap: F, A, B, Cy, Cð, D, E, I; drepr G. 33 hann af baki: F, B, Cy, Cð, G; hann

litit upp til hlíðarinnar ok bæjarins at hlíðarenda.
 35 þá mælti hann 'fögr er hlíðin svá at mjer hefir
 'hón aldri jafnfögr sýnz — bleikir akrar enn slegin
 'tún —, ok mun ek riða heim aptr ok fara hvergi'.
 'ger þú eigi þann úvina fagnað' segir kolskeggr
 'at þú rjúfir sætt þína; því at þjer myndi engi maðr
 40 'þat ætla. ok munt þú þat ætla mega, at svá mun allt
 'fara, sem njáll hefir sagt'. 'hvergi mun ek fara'
 segir gunnarr 'ok svá vilda ek at þú gerðir'. 'eigi
 'skal þat' segir kolskeggr 'hvártki skal ek á þessu
 'níðaz ok á engu öðru því er mjer er til trúat;
 45 'ok mun sjá einn hlutr svá vera, at skilja mun

(gunnarr A, E) ór söðnum A, D, E, I. 34 upp til hlíðarinnar: F, B, Cy, G; upp til fljótsklípar (s dog udeglemt) Cð; til hlíðarinnar A, D, E, I. ok bæjarins — enda: F, A, B, Cy, Cð, D (dog á for at), E, I; megl. G. 35 þá mælti hann: B, G; hann mælti þá Cy, Cð; ok mælti F, A, D, E, I. fögr er: F, A, B, Cy, Cð, G, I; fögr er nú D, E. svá: F, A, B, D, E, I; ok svá Cy, G; ok svá fögr Cð. 35-36 mjer — sýnz: F, A, B, Cy (dog uden hón), D (dog sýnz jafnfögr for jafnfögr sýnz), E, G, I; hón hefir mer aldri fögr sýnz Cð. 36-37 akrar — tún: F, B, Cð; akrar ok slegin tún A, D, E, I; akrarnir en slegin túnin Cy, G. 37 riða heim aptr: F, A, Cy, G, I; riða heim B; fara heim aptr Cð; hverfa aptr D, E. 38 eigi: F, A, B, Cy, Cð, D, E, I; þat eigi G. segir kolskeggr: sál her F, A, Cy, D, G, I; meðans E satter disse ord efter þína, men B og Cð indlede replikken með kolskeggr mælti. 39-40 þjer — maðr þat: F, A, E (dog uden maðr); þer myndi þat engi maðr B, D (dog einginn for engi maðr), I; þat mundi (mon Cð, G) þer engi maðr Cy, Cð, G. 40 munt — mega: F; mantú þat hugsa mega B; máttú þat hugsa A, Cy, Cð, E, G, I; máttú hugsa D. 40-41 svá — fara: F, A, B, Cð, D, E, I; svá mun fara allt Cy; allt mun fara G. 41 hefir sagt: F, A, D, E, I; hefir þer fyrir sagt Cð, G; hefir þer spáð Cy; "spáði þú" (þ' beskædiget) B. 42 segir gunnarr: sál her A, Cy, Cð, D, E, G, I; hvortíð disse ord ere fra først af udelatte i F og B, men i F senere tilføiede (over linien) efter gerðir. 43 hvártki: F, A, B, Cð, D, E, G, I; hvergi Cy. 44 ok á engu: F, B, Cð, D; ok öngu A, Cy, E, I; ne á G. því — trúat: F, A, B, D, E; því sem (er G) mer er trúat til Cy, G, I; er mer er trúað til Cð. 45 man — vera: F, A, B, D, — lígel.

‘með okkr. enn seg þat móður minni ok frændum
 ‘mínum, at ek ætla ekki at sjá ísland; því at ek
 ‘tæun spyrja þik látinn, frændi, ok heldr mik þá
 ‘ekki til útferðar’. skilr þá með þeim. ríðr gunn-
 arr heim til hlíðarenda, enn kolskeggr ríðr til skips 50
 ok ferr útan. hallgerðr varð fegin gunnari, er
 hann kom heim, enn móðir hans lagði fátt til.
 gunnarr sitr nú heima þetta haust ok vetrinn ok
 hafði ekki mart manna um sik. líðr nú vetr ór
 garði. óláfr pái sendi gunnari mann ok bað hann fara 55

(kun uden vera) *Cy, E*; man ok sjá einn hlutr sá vera *I*; sjá er
 einn lutr svá *Cð*; sjá einn hlutr er svá *G*. 46-47 enn — ísland:
 — enn seg (’’legt“ [*I*] *F*; ’’legð þv“ *E*; seg þú *Cð, D, I*; segðu *G*)
 þat (*mgl. D*) móður minni ok frændum mínum (for móður — mínum
 have *F, A, B, G, I* frændum mínum ok móður minni), at ek ætla
 (mer tilf. *A, D, E, I*) ekki at sjá ísland *F, A, B, Cð, D, E, G, I*;
mgl. Cy. 48 ok (foran heldr): *F, A, B, Cy, Cð, D, E, I*; *mgl. G*.
 49 til útferðar: *F, A, B, D, E* (dog med urigtigt utan for út-), *G, I*;
 nú (feilskr. for út) hlíngat *Cð*; til at fara til íslands *Cy*. þá: *F*; nú
Cy; nú þar *Cð, G*; þar *A, B, D, E, I*. 49-50 ríðr gunnarr heim: *F, G*;
 ríðr (reið *Cy*) gunnarr nú heim *B, Cy, Cð*; ok ríðr gunnarr heim
A, I; ok ríðr *g. D, E*. 50-51 ríðr til — ferr: *F, B*; ríðr til skips
 ok ferr síðan *Cy*; ferr til skips ok síðan *Cð, G*; til skips ok ferr
 (tór *E*) *A, D, E, I*. 51 varð: *A, B, Cy, Cð, D, E, G, I*; verðr *F*.
 51-52 gunnari, er hann: *F, A, Cð, D, E, G, I*; er gunnarr *B, Cy*.
 52 lagði fátt til: *F, A, B, Cy, Cð, D, E, I*; hafði fátt um *G*. 53 þetta
 — vetrinn: *F, B, Cð*; þetta haust ok svá vetrinn *Cy*; þetta (*mgl. A*)
 haust ok þenna vetr *A, D, E, I*; *mgl. G*. 54 hafði — sik: *A, I*, —
 lígeledes *D* og *E* (kun at disse for mart manna have ’’m̃ m̃t“ [*D*] og
 ’’m̃ mart“ [*E*], begge forkortelser vistnok = mannmart, uagtet m̃ i re-
 gelen står for manna); hafði ekki mart manna með ser *F, B, G*;
 hafði ekki mart manna *Cy*; hefir mannmart (skrevet m̃ mart) með ser
Cð. 54-55 líðr — garði: *A, I*, — lígeledes (kun med vetrinn for vetr)
D, E; *mgl. F, B, Cy, Cð, G*. 55-56 sendi — hallgerði: *A, I* (dog sendir
 for sendi, samt ’’m̃“ [sædvanlig = menn] for mann); sendi *g. ’’m̃“* ok
 bað hann fara vestr þangað ok hallgerði með honum *D*; sendi *g. ’’m̃“*
 ok bað hann fære vestr þangat ok hallgerðr með honum *E*; bað gunn-
 arr til sín ok hallgerði *F, Cy, Cð*; bað gunnari ok hallgerði til sín *G*;

vestr þangat ok hallgerði enn fá bú í hendr móður
sinni ok högna syni sínum. gunnari þótti þat
fýsiligt fyrst ok játaði því; enn þá er at kom, þá
vildi hann eigi. enn á þingi um sumarit lýsa
60 þeir gissurr sekð gunnars at lögbergi. enn áðr
þinglausnir váru, stefndi gissurr öllum úvinum
gunnars í almannagjá: starkaði undan þríhyrningi
ok þórgeiri syni hans, merði ok valgarði hinum
grá, geir goða ok hjalta skeggjasyni, þórbrandi
65 ok ásbrandi þórleikssonum, eilífi ok önundi syni
hans, önundi ór tröllaskógi, þórgrími austmanni

bauð gunnari með ser at vera ok hallgerði B. 56-57 fá — sínum: F, B, — *ligeledes* (*kun med búlt for bú*) Cδ, G (*hvor dog ok — sínum er næsten ulæseligt*), I; fá búlt í hendr móður sloni ok syni sínum högna A; fá búlt í hendr móður sinne ok syne sínum D, E; þau (*feilskr.* þv) fengi búlt í hendr rannvelgo móðr hans ok högna syni sínum Cy. 57 þat: A, B, Cy, D, E, I; þetta Cδ, G; *mgk.* F. 58 fyrst: F, A, B, Cδ, D, E, G, I; í fyrsto Cy. því: F, A, B, Cy, D, E, G, I; þesso Cδ. enn þá: F, A, B, Cy (*dog er for en*), Cδ, G, I; enn E; ok D. 58-59 þá vildi hann eigi: F, I; þá vildi hann þat eigi D, E; vildi hann eigi A; vildi hann þat ekki Cy, Cδ, G; vildi hann þat þó eigi B. 59 enn — sumarit: F, A, Cy, D, E, G, I; enn um sumarit á þingi B; um sumarit á þingi Cδ. 59-60 lýsa þeir gissurr: F, A, Cy; lýstu þeir gizurr hvítli G; lýsa (*lýstu E*) þeir gizor hvíte ok geir goðe D, E; lýsti gizurr hvítli B; lýstu (*þá lýsa I*) þeir gelrr goði ok gizurr hvítli Cδ, I. 60 sekð — lögbergi: B, Cy, Cδ, I; sekt hans at lögbergi F, G; at lögbergi sekt hans A, D, E. 61 þinglausnir váru: F, B, Cδ, G; en þinglausner véro D, E; þinglausnir væri Cy; en þinglausnir væri A; er (*sðl.*) þinglausnir yrði I. stefndi: F, A, B (*feilskr.* stendi), Cy, Cδ, I; stefnir D, E, G (*beskadiget*). öllum: F, A, B, Cδ, D, E, G, I; at ser öllum Cy. 62 í: F, A, B, Cy, Cδ, E, G, I; upp í D. 63 merði ok: F, B, Cy, Cδ, D, E, I; ~~~~~"ðj" G; ok merði ok A. 64 gelr goða ok: F, A, B, D, E, I; *mgk.* Cy, Cδ, G. 65 þórleiks-: F, A, B, Cy; þórláks Cδ; þorkels G; þórbergs D, E, I. 65-66 syni hans, önundi: F, A (*dog med indskudt ok efter hans*), B, Cy, G, I; önundi D, E; *mgk.* (*vistnok oversprunget*) Cδ. 66-67 austmanni ór sandgilli: B, G; ór sandgill austmanni Cδ; ór

ór sandgili. gissurr mælti 'ek vil bjóða yör, at 'vjer farim at gunnari í sumar ok drepim hann'. hjalti mælti 'því hjet ek gunnari hjer á þingi þá 'er hann gerði mest fyrí mín orð, at ek skylda 70 'aldri vera í atföllum við hann; ok skal svá vera'. síðan gekk hjalti í braut. enn þeir rjeðu atförl við gunnar, er eptir váru, ok höfðu handtak at ok lögðu við sekð, ef nakkvarr gengi ór. mörðr skyldi halda njósnum til, nær best gæfi færi á gunnari — 75 ok váru þeir fjórir tigr manna í þessu sambandi.

sandgili F, A, Cy, D, E, I. ⁶⁷ gissurr mælti: F, B, Cy, E, G, — *ligel- ledes Cð og D, kun at de have gizurr hvít for gissurr; hvorimod I indskyder s. gizurr efter gunnari; mgl. A.* ⁶⁷⁻⁶⁸ ek vil — drepim: F, B, — *ligel. A og G, der dog have biðja (i A skrevet bjóða — det andet bogstav synes nemlig at forråde en vis vaklen) for bjóða; ek vil biðja yör, at ver farim at gunnari ok drepum (sdl.) hann í sumar I; nú vil ek biðja yör, at ver farim at ||ooo Cy; ek vil, at ver föllum at gunnari í sumar ok drepum hann D, E; ek vilda, at ver færim at gunnari í sumar ok dræpim Cð.* ⁶⁹ hjalti mælti: F, A, B, D, E, G, I; *hvorimod Cð indskyder s. hjalti skeggjas. efter gunnari. hjer á þingi: F, A, B, Cð, D, I; um sumarit G; mgl. E.* ⁶⁹⁻⁷⁰ þá — orð: F, A (orð udeglemt), B, Cð, D, E, G (*dog med udeladt er*); *mgl. I.* ⁷¹ aldri: A, D, E, I; elgi F, B, Cð, G. vera — hann: B, Cð, I; í atförl vera við ooo G; vera í atföllum við gunnar F; í atföllum vera við gunnar A, D, E. ok skal svá vera: A, B, D, E, I; skal ok svá vera F; ok skal ek svá gera Cð, G. ⁷² síðan gekk hjalti: F, A, B, D, E, I; hann gekk þá Cð; gekk hann G. rjeðu: F, A, B (*hvor i övrigt det foreg. þeir er udeglemt*), Cð, D, E, I; ráða G. ⁷²⁻⁷³ við gunnar: F, B, Cð, G; at gunnari A, D, E, I. ⁷³ handtak: F, A, B, Cð, G; handtók D, E, I. ⁷⁴ lögðu: F, B, Cð, D, E, G, I; lögð A. við sekð: F, A, I; sekt við B, Cð, D, E, G. ⁷⁵ njósnum til: B; njósnum F, D, E, G, I; njósn (*det sidste n noget forskrevet*) um A; vörð ok njósnir til Cð. best — gunnari: G; best gæfi færi á hánum F, B; best væri færi á D, I; best færi væri á A, E; færli gæfi á gunnari Cð. ⁷⁶ ok váru — manna: F, B, Cð, — *ligel. (kun med þat for þeir) A; xl manna váro G; þeir vóro xxx manna D, E; ok váro þat xx menn I* í þessu sambandi: F, B, Cð, G; er í þessu sambandi váro A, D, E, I.

þótti þeim sjer nú lítit mundu fyri verða at veiða
gunnar, er í brautu var kolskeggr ok þráinn ok
margir aðrir vinir gunnars. riðu menn heim af
80 þingi. njáll fór at finna gunnar ok sagði hánunum
sekh hans ok ráðna atföör við hann. 'vel þykki
'mjer þjer fara' sagði gunnarr 'er þú gerir mik
'varan við.' 'nú vil ek' segir njáll 'at skarpheðinn
'fari til þín ok höskuldr sonr minn, ok munu þeir
85 'leggja sitt líf við þitt líf'. 'eigi vil ek þat' segir
gunnarr 'at synir þínir sje drepnir fyri mínar
'sakar, ok átt þú annat at mjer'. 'fyrir ekki mun
'þat koma' sagði njáll 'þangat mun snúit vandræð-

77 þeim — verða: A, E, I, — *lígel D* (*kun með mundu lítið for lítit mundu*); þeim ser nú mundu lítið fyrir F; þeim ser nú mandu fyrir B (*hvor lítit vistnok er udeglemt*); þeim nú, sem þeim mundi lítið fyri verða G; þeim nú, sem lítit mundi fyrir Cð. veiða: F, A, B, Cð, D, E, I; vinna G. 78-79 í — gunnars: F (*dog á for í*), Cð, — *lígel D, E* (*kun at begge have á for í samt udelade aðrir*); á brotu var kolskeggr ok þráinn ok margir aðrir vinir gunnars váro í brottu B; á brottu var kolskeggr ok þráinn ok margir aðrir þeir er gunnars vinir váro A; í brottu (?) var sigldr kolskeggr ok margir aðrir þeir er gunnars vinir váro I; kolskeggr var í brottu ok margir vinir hans G. 79 riðu menn: F; riðu menn nú B, Cð, D; riða menn nú A, I; riðu þeir nú E, G. 80 fór: F, A, Cð, D, E, G, I; fór nú B. sagði: A, B, E, G; "f." F, Cð, D; segir I. 81 hans: F, B, I; sína A, Cð, D, E, G. við hann: F, B, Cð; at hánunum A, D, E, I; mgl. G. 82 sagði gunnarr: F, A, B, Cð, D, E, G; *hvorfor I har g. svaraði foran replikken*. 83 varan við: F, A, B, Cð, E, G, I; við varann D. nú vil ek: F, A, B, Cð, D, E, I; viltú G. segir njáll: *sðk her F, A, B, Cð, G; medens D og E satte disse ord — den første efter þín, den anden foran ok munu; hvorimod I derfor har njáll mælti foran replikken*. skarpheðinn: F, A, Cð, D, E, G, I; skarpheðinn s. minn B. 84 til: F, A, B, D, E, G, I; hingat til Cð. sonr minn: F, A, D, E, G, I; bróðir hans Cð; mgl. B (*óf næstsíðste note*). 85 líf (*efter þitt*): F, A, Cð, G, I; mgl. B, D, E. þat: A, B, Cð, G, I; mgl. F, D, E. 86 þangat: F, A, D, E, I; því at þangat B, Cð; en þagat G. 88-89 vandræðum:

‘um, þá er þú ert látinn, sem synir mínir eru’.
 ‘eigi er þat úglíklígt’ segir gunnarr ‘enn eigi vilda ⁹⁰
 ‘ek, at þat hlytíz af mjer til. enn þess vil ek biðja
 þik ok yðr feðga, at jer sjáið á með högna syni
 ‘mínúm. enn ek tala þar ekki til, er grani er; því
 ‘at hann gerir mart ekki at mínu skapi’. njáll
 hjet því ok reið heim. þat er sagt, at gunnarr ⁹⁵
 reið til allra mannfunda ok lögþinga, ok þorðu
 aldri úvinir hans á hann at ráða. fór svá fram
 nakkvara hrið, at hann fór sem úsekr maðr.

F, A, B, D, E, G, I; vandræðom Cð. 89 þá — eru: F, A, B, D (dog þá for þá er), E (som D), I (dog med udeglemt er þú); þegar er þú er allr, sem synir mínir ero Cð; sem synir mínir ero, þegar (sðl. — uden er) þú ert allr G. 90 gunnarr: F, B, Cð, G; gunnarr ‘at svá (þat E) se A, D, E, I. 90-91 eigi vilda ek: F, A, D, E (dog med udeglemt ek), G, I; eigi vilda ek þó B; þó vilda ek eigi Cð. 91 hlytíz af mjer til: F, B, D, E; “hlytíz (sðl.) at (!) m̃ i“ G; hlytíz af mer A, I; leiddi af mer til Cð. 92 þik — feðga: Cð; þik D, E, I; mgl F, A, B, G. jer sjáið: F (sjáið skrevet fiart), A (“fiart”), Cð (“fiart”), D, E; þer feðgar sjáit G; þú sjáir B (sjáir skrevet fiart), I (“fiart [r forlænget]”). 92-93 á — mínúm: F, A, B, Cð, D, E, I; um högna son minn G. 93 ek tala: F, A, B, Cð, G, I; tala ek D, E. þar — grani er: Cð, G (dog sem for partiklen er); ekki til grana F, B, D; ekki um grana A, E, I. 93-94 því at: F, A, B, Cð, G, I; því D, E. 94 mart ekki at: A, I; mart í móti B; ekki mart at F, D, E, G; nær ekki at Cð. 94-95 njáll — heim: I; reið njáll (þá tilf. A, E) heim ok het því F, A, D, E; reið njáll nú heim ok heitr því B; riðr njáll nú heim ok het þessu G; reið njáll nú heim eptir þetta Cð. 95 sagt: F, A, B, D, E, G, I; at segja Cð. 96 reið: F, A, B, D, E, G, I; riðr Cð. allra — -þinga: F, B, Cð, G; allra lögþinga ok gamans ok funda allra A, I; allra mannfunda (E har mannfunda allra for a. m.) lögligra ok gamansfunda (gamansfunda E) allra D, E. 97 aldri úvinir hans: F, Cð, G; úvinir hans aldri A, B, D, E, I. á hann at ráða: F, A, B (at feilskr. at hann at), D, E, G, I; at ráða á hann Cð. fór svá: F, A, B, Cð, D, G, I; svo fór E. 98 nakkvara hrið: F, A, B, Cð, E, G (hvor dog navneordet er udeglemt), I; um hrið D.

76. Um haustit sendi mörðr valgarðsson orð,
 at gunnarr myndi vera einn heima enn lið allt
 myndi vera niðri í eyjum at lúka heyverkum. riðu
 þeir gissurr hvíti ok geirr goði austr yfir ár, þegar
 5 þeir spurðu þat, ok austr yfir sanda til hofs. Þá
 sendu þeir orð starkaði undir þríhyrningi; ok funduz
 þeir þar allir, er at gunnari skyldu fara, ok rjeðu,
 hversu þeir skyldi með fara. mörðr sagði, at þeir
 myndi eigi koma á úvart gunnari, nema þeir tæki
 10 búanda af næsta bæ, er þórkell hjet, ok ljeti hann

76. ¹ orð: F, A, B, Cð, G; orð gizuri hvíta ok geir D; orð gizuri hvíta E; *udeglegt* I. ² myndi — heima: F; myndi einn vera heima B; mundi einn heima vera G; mundi (*feilskr. mnda* I) einn heima A, Cð, I; var einn heima E; var heima einn D. ²⁻³ lið — vera: F, A, B, D; lið mundi allt vera I; lið allt (*feilskr. all*) mundi E; allt mundi G; lið allt mundi vera ok vinna Cð. ³ niðri: F, A, B, D, E, G, I; niðr Cð. eyjum: A, B, Cð, D, E, G, I; "eyiv" F. at lúka heyverkum: F, B, G; ok lúka heyverkum A, Cð, E, I; ok lúka heyverki D. ³⁻⁵ riðu — sanda: F; riðu þeir (*for disse to ord har I riðr*) gizurr hvíti ok geirr goði austr iðr ár, þegar þeir spurðu (*spyrja A*) þat, ok austr A, I; riðu þeir gizor ok geirr austr yfir ár, þegar þeir spurðu þetta, ok austr D, E; gizurr hvíti ok geirr goði riðu þegar austan(!) iðr sanda G; riðu þeir geirr goði ok gizurr hvíti þá austr yfir ár, þegar þeir frettu þetta, ok svá austr yfir sanda B; riðu þeir geirr goði ok gizorr hvíti austr yfir ár Cð. ⁵⁻⁶ þá — þríhyrningi: A, — *ligel. F. kun at denne ikke har þríhyrningi skrevet helt ud og kunde således mene så vel dativ i overensstemmelse med A som accusativ i overensstemmelse med B, der har þríhyrning, uden i øvrigt at afvige fra A; þá sendu þeir orð starkaði (Cð har starkaði orð for o. s.) undan þríhyrningi Cð, G, I; þar kom starkaðr undan þríhyrningi D, E. ⁷ þeir þar: F, A, B, G, I; þeir Cð, E; þar D. at (*foran* gunnari): F, A, B, Cð, D, E, I; *mgk. G (sikkert ved uagtisomhed).* ⁷⁻⁸ ok rjeðu — fara: A, I; ok reðu, hverau at skyldi fara F, B; *mgk. Cð, D, E, G.* ⁹ koma — gunnari: F, B, D, E; komaz á úvart gunnari A; á úvart koma gunnari G; á úvart koma Cð; koma á úvart I. ¹⁰ af: F, B, Cð, G; þar á A, I; á D; af öðrum á E (*der først har villet skrive af öðrum bæ, men derpå rettet dette til á næsta bæ, uden at udslette af öðrum.*)*

fara nauðgan með sjer at taka hundinn sám — ok
 færi hann einn heim á bæinn. fóru þeir síðan
 austr til hliðarenda enn sendu menn at fara eptir
 þórkatli. þeir tóku hann höndum ok gerðu hánnum
 tvá kosti: at þeir myndi drepa hann — ella skyldi 15
 hann taka hundinn. enn hann keyri heldr at
 leysa líf sitt ok fór með þeim. traðir váru fyrir
 ofan garðinn at hliðarenda, ok námu þeir þar
 staðar með flokkinn. þórkell búandi gekk heim á
 bæinn — ok lá rakkinn á húsum uppi, ok teygir 20

14 nauðgan — taka: F, A, B, Cð, G, I; með ser D, E (— *i hvilke således det foregående hann bliver nominativ og subject i ljetil*). sám: F, A, B, D, E, G, I; mgl. Cð. 12 færi: F, A, B, Cð, D, E, I; fari G. hann — bæinn: A, B, Cð, E; hann heim einn á bæinn F; hann heim á bæinn G; hann einn heim á bæinn fyr D; einn heim fyrir á bæinn I. 12-13 fóru — austr: F, A, B, G, I; fóro þeir síðan D, E; þeir fóro austr Cð. 13 enn — fara: A, I; enn sendu menn D, E; en sendu F, B; en sendu síðan G; ok sendo Cð. 14 þeir — höndum: F, B, Cð, G; tóku hann A, D, E, I. 15 ella: F, A, B, Cð, G; elligar D, E, I. 16 taka hundinn: F, A, B, Cð; taka hundinn sám G; drepa hundinn D, E, I. 16-17 keyri — líf: F, A, G (kjöri for keyri), I (kaus for keyri); kaus (kjöri D, E) at leysa líf (höfuð D) B, D, E; vildi heldr leysa líf Cð. 18 ofan — hliðarenda: A, Cð, G; ofan garð at hliðarenda B; ofan (udeglegt E) garðinn D, E; ofan (norðan F) garðana at hliðarenda F, I. 18-19 námu — staðar: F, A, G, I, — *ligeledes E (men med det usagamæssige tillæg skækjusynir efter staðar)*; nema (til dels noget afbleget) þeir þar staðar Cð; námu þeir staðar þar B; námu þar staðar D. 19 flokkinn: F, A, B, Cð ("kiū" noget afbleget), D, E, I; flokkinum (inum skrevet inū) G (synes sikkert). þórkell búandi: B, Cð, G, I; bóndi þórkell F (formodentlig skrivfeil); þórkell A, D, E. 19-20 á bæinn: F, Cð; at bænum G; mgl. A, B, D, E, I. 20 ok lá rakkinn: F, A, B, D, E, I; rakkinn lá Cð, G. á húsum uppi: F, A, B, Cð, G, I; uppe á húsum D, E. 20-21 ok teygir — braut: F; ok teygir hann hundinn í (mgl. A) brott A, D, E; tryggir ("trýgir [þegge r forlængede nedad]" formodenlig fremkommet ved urigtig læsning af teygir) hann hundinn í brott I; hann teygir (teygði G) rakkann (hundinn G) á (i Cð, G) brott B, Cð, G. 21 í geilarnar

hann rakkann á braut í geilarnar með sjer. í því sjer hundrinn, at þar eru menn fyrir, ok hleypr á hann þórkel upp ok grípr nárann ok rífr þar á hol. önuðr ór tröllaskógi hjó með öxi í höfuð
 25 hundinum svá at allt kom í heilann. hundrinn kvað við hátt svá at þat þótti þeim með údæmum miklum vera, ok fjell hann dauðr niðr.

77. Gunnarr vaknaði í skálanum ok mælti 'sárt ert þú leikinn, sámr fóstri — ok búð svá sje 'til ætlat, at skammt skyli okkar í meðal'. skáli gunnars var görr af viði einum ok súðþakiðr útan —

með sjer: *G*; með ser ok í geilarnar *D*; í gellar nökkurar með ser *Cð*; með ser (ok *tílf. E*) í gellar nökkurar *F, A, B, E*; með ser *I*. því: *F, A, B, D, E, I*; því billi *G*; þessu *Cð*. 22-23 hleypr — upp: *F, A, B, I*; hleypr á hann upp þórkel *D, E*; leypr (hljóp *G*) upp á hann þórkel *Cð, G*. 23 nárann: *F, B*; á hánom nárann *Cð, G*; í nárann *A, D, E, I*. 23-24 ok rífr — hol: *G*, — *ligel. D og E* (*der i övrigt efter hol tilföie* ok fell hann dauðr niðr); ok rífr á hol þar *Cð*; *mgf. F, A, B, I*. 24-25 með — hundinum: *F, A, B, Cð, D, E*; í höfud hundinum með exi *G*; með sverði í höfud hundinum *I*. 25 svá — heilann: *F* (*dog er for at*), *A, B, I* (*dog uden at*); svá at í heilannam nam staðar *Cð, G*; svo at í heila stóð *D, E*. 26 við: *F, A, B, Cð, D, E, G*; upp *I*. 26-27 þeim — vera: *F, B*; mönnum með ódæmum miklum vera *Cð*; þeim údæmi vera *G*; með ódæmum *A, I*; undrum gegna *D*; með (!) undrum gegna *E*. 27 ok fjell — niðr: *A*; ok fell dauðr niðr *D, E, I*; *mgf. F, B, Cð, G*.

77. 1 vaknaði í skálanum ok: *F, A, D, E, I*; vaknar nú í skálanum ok *B*; vaknaði, er hundrinn kvað við, ok *G*; vaknar, er hundrinn kvað við hátt. gunnarr *Cð*. 2 þú: *F, A, D, E, I*; þú nú *B, Cð, G*. búð svá sje: *F* ("bvð s | se"), *B* ("bvð svá se"), *Cð* ("bvð sva se"), *G* ("buð [næsten ulæseligt] s se"). — Med hensyn til búð se noterne til kap. 3 42-43, 13 28-29, 38 21-22; má ok (*tílföiet over linien*) svá se *I*; mun svá *A, D, E*. 3 skammt — meðal: *F*, — *ligel. A* (*der dog for skyli har "fkilli", hvilket sikkert ikke bør henføres til skilja*); skammt skyli okkar á meðal (*I har i milli for á meðal*) verða *B, I*; okkar skyli skammt í milli verða *Cð, G*; skammt skyldi okkar í meðal *D, E*. 4 útan: *F, A, B, Cð, G, I*; fyrir utan *D, E*.

ok gluggar hjá brúnásunum ok snúin þar fyr 5
speld. gunnarr svaf í lopti einu í skálanum ok
hallgerðr ok móðir hans. enn er þeir kvámu at
bænum, vissu þeir eigi, hvárt gunnarr myndi heima
vera. gissurr mælti, at nakkvarr skyldi fara heim
á húsin ok vita hvat af kannaði. enn þeir settuz 10
niðr á völlinn meðan. þórgrímr austmaðr gekk
upp á skálann. gunnarr sjer, at rauðan kyrtil
herr við glugginum, ok leggr út með atgeirinum

⁵ ok gluggar — ásunum: *F* (hvor brún- i övrigt er skrevet brv — ikke brv), *A, D, E*; hjá brúnásunum (brúnásunum *G*) váro gluggar *Cð, G*; þar váro gluggar hjá brúnásunum *B*; ok gluggar á hjá brúnásinum *I*. snúin: *F, A, B, Cð* (feilskr. snú og noget afbleget), *G*; snútt *D, E, I*. þar: *F, A, B, Cð, E, G, I*; mgl. *D*. ⁶ í skálanum: *F, A, B, D, G, I*; mgl. *Cð, E* (hvor det foregående einu synes feilskr. einv, hvilken feilskrift kunde indeholde slutningen af skálanum, i det noget var oversprunget). ⁷ enn er: *Cð, G, I*; enn þá *E*; þá er *F, A, B, D*. ⁸ bænum: *Cð, G, I*; mgl. *F, A, B, D, E*. vissu þeir eigi: *F, A, B, Cð, G*; spurði gissurr *D, E, I*. ⁹⁻⁹ hvárt — vera: *F, A, B, Cð, D, E, I*; hvar (formodentlig skrivefeil for hvárt) *g.* var heima *G*. ⁹ gissurr mælti: *Cð*; ok báðu *F, A, B*, — lígel. *I*, uagtet man her i følge næst sidste note måtte vente singular (ligesom i *D, E*); ok báðu þeir *G*; ok bað *D, E*. ⁹⁻¹⁰ nakkvarr — kannaði: *Cð*; einn hverr skildi fara heim ok vita, hvat af kannaðiz *G*; einnhverr mundi fara (*B* har særí for mundi fara) heim fyrir ok vita (sáledes også *B*), hvers viss yrði *F, B*; einnhverr mundi fara ok (at *D*) forvitnaz um *A, D, I*; einnhverr mundi forvitnaast um *E*. ¹¹ á völlinn meðan: *Cð*; á vellinum meðan *B* (der dog interpungerer således, at den henfører meðan til den følgende sætning); á völlinn *F, A, D, G, I*; mgl. *E*. þórgrímr: *F, A, B, Cð, D, G, I*; en þórgrímr *E*. austmaðr: *F, B, Cð, D, E, G, I*; mgl. *A*. ¹² upp: *F, A, D, E, G, I*; heim *B, Cð* (. — Egentlig havde man hverken ventet upp alene eller heim alene, men heim at húsunum ok upp eller lign.). skálann: *F, A, B, D, E, G, I*; húsln (feilskr. h'vñn) *Cð*. ¹²⁻¹³ rauðan — glugginum: *Cð*, — lígeledes (kun med bar for herr) *B*; kyrtil herr við glugginum rauðan *A*; þer við glugginum rauðan kyrtil *E*; rauðan kyrtil þar við glugginn *F*; rautt klæði þar við glugginn *G*; þer við glugginum rautt klæði *D*; hann þer við glugginum —

á hann miðjan. þórgrími skruppu fætrnir ok varð-
 15 lauss skjöldrinn, ok hrataði hann ofan af þekjunni.
 gengr hann síðan at þeim gissuri þar er þeir sátu
 á vellinum. gissurr leit við hánum ok mælti
 'hvárt er gunnarr heima?' 'vitið jer þat — enn hitt.
 'vissa ek, at atgeirr hans var heima' segir aust-
 20 maðrinn. fjell hann þá niðr dauðr. þeir sóttu þá
 heim at húsunum. gunnarr skaut út örum at
 þeim ok varðiz vel, ok gátu þeir ekki at gört.

því at hann var í rauðom kyrtli I. 13-14 ok leggr — miðjan: F, A, B, D, E; leggr hann þá út með atgeirnom á hann miðjan I; hann leggr út atgeirnnum (Cð har atgeirnnum út for út atg.) í glugginn á austmanninnom (beskadiget i G) miðjom Cð, G. 14-15 þórgrími — skjöldrinn: F, B; hánum spruttu fætrnir ok verðr lauss skjöldrinn G; austmanninum varð laus skjöldrinn ok spruttu hánum (þórgrími D, E, I) fætrnir (fætr I) A, D, E, I; hánom skruppu (r udeglemt) hánom (!) fætrnir ok varð háltr á húsunum Cð. 15 ok hrataði hann: F, Cð, D, G; ok hrataði þórgrímr E; ok hrataði A, B; hrapaði hann I. 16 gengr hann síðan: F, B; gengr síðan A, D, E, I; hann gengr (beror þá gising, da der kun ses en del af det første bogstav) síðan G; hann gengr ofan Cð. þeim: F, A, Cð, D, E, G, I; hánum B. þar: Cð (?), D, E, G, I; mgl. F, A, B. 17 á vellinum: F (m [eller strengen derfor] udeglemt), A, B (beskadiget), Cð (den streg, der skulde betegne m, synes udeglemt), G, I; mgl. D, E. leit við hánum ok: F, A, B, D, E, G, I; mgl. Cð. 18 heima: F, B, Cð, D, E, G, I; helma eða eigi A. 19 atgeirr — helma: F (dog, som det synes, med "e" [over linien] for var), A, B, I; helma var atgeirr (noget afbleget, men synes sikkert at være feilskr. atgeirr) hans Cð; helma var atgeirrinn (hans tilføie D, E) D, E, G. 19-20 segir austmaðrinn: Cð; hvorimod E har s. þórgrímr efter þat I. 18; medens F, A, B, D, G, I sætte þórgrímr svarar ("f. [v forlænget]" I; "s." B; "f." F, A, D, G) foran replikken. 20 fjell — dauðr: Cð; síðan fell hann niðr dauðr F, A, B; síðan fell hann dauðr niðr D, E, I; síðan fell hann dauðr til jarðar G. 21 heim: B, Cð; mgl. F, A, D, E, G, I. húsunum: F, A, B, D, E, G, I; bænom Cð. 22 ok varðiz vel, ok gátu þeir ekki at gört: F, A, Cð, D; ok varðiz svá val, at þeir gátu ekki at "g't" (g' næsten helt bortsmuldret) B; ok varðiz, ok gátu (sál, uden þeir) ekki at gert, ok fór svá fram um hrið G; ok

þá hljópu sumir á húsin upp ok ætluðu þaðan at at sækja. gunnarr kom þangat at þeim örunum, ok gátu þeir ekki at gört, ok fór svá fram um 25 hrið. þeir tóku hvíld ok sóttu at í annat sinn. gunnarr skaut enn út örunum, ok gátu þeir enn ekki at gört ok hrukku frá í annat sinn. þá mælti gissurr hvíti 'sækjum at betr, ekki verðr af oss'. gerðu þeir þá hrið hina þriðju ok váru við lengi. 30 eptir þat hrukku þeir frá. gunnarr mælti 'ör 'liggr þar úti á þekjunni, ok er sú af þeira örum, 'ok skal ek þeiri skjóta til þeira, — ok er þeim þat 'skömm, ef þeir fá geig af vápnum sínum'. móðir

gátu (*fengo I*) þeir ekki at gert *E, I*. 23-26 þá hljópu — hrið: — þá hljópu sumir á húsin upp (*for á húsin upp har D, E: á húsin; F, B, G: í húsin; A: í húsin inn*) ok ætluðu þaðan at (*mgk. A*) at sækja. gunnarr kom (*kom ok G; skaut E*) þangat ('þa|þan' *feil-agtig I*) at þeim (at þeim *mgk. G*) örunum (*örum B; ok skaut at þeim örum D urigtig*), ok gátu (*fengo I*) þeir (*dortrevet G*) ekki at gört, ok (*mgk. B*) fór svá fram (*mgk. I*) um hrið (ok fór — hrið *mgk. G — jf. næst foreg. note*) *F, A, B, D, E, G, I; mgk. Cð*. 26 tóku: *F, A, Cð, D, E, G, I; tóku þá B*. sóttu at: *F, A, B, G, I; sóttu at þeim (!) Cð; tóko at sækja at D, E*. 27 enn út örunum: *A; út örunum D, E; eun út F; þá enn út B; út at þeim G; at þeim út enn Cð; at þeim enn út I*. enn (*foran ekki*): *A, I; mgk. F, B, Cð, D, E, G*. 28 hrukku: *F, B, E, G; "hraucka" (sál.) A; hrukku þeir D; hurfu Cð, I*. 29 hvítl: *F, A, B, Cð, D, G; mgk. E, I*. 30 gerðu — þriðju: *F (dog uden þeir), A, B, I (dog gera for gerðu); þá gerðu þá (!) hrið hina þriðju Cð; þeir gerðu þá hina þriðju hrið G; gengu at hit þriðja sinn D, E*. við lengi: *F, A, B, Cð, D, E, I; lengi við G*. 31 eptir — frá: *F, A, B, Cð, G, I; ok hrukku frá um síðir D, E*. 32 þar útl: *F, A, B, Cð, G (út for útl), I; mgk. D, E*. þekjunni: *Cð; vegginn F, A, B, D, E, G, I*. ok er sú: *F, B, G, I; ok er sú ör Cð; ok er þat A, D; er þat E*. 33 ok (*foran skal*): *F, A, B, Cð, D, E, G; mgk. I*. ok (*foran er þeim*): *F, B, Cð, G; mgk. A, D, E, I*. 34 skömm: *F (feilskr. skv), A, B, Cð, D, E; meast skömm G, I*. gelg: *F (skrevet gig), A, B, Cð, D, E, I; mein eðr gelg G*. vápnum sínum: *F, A, B, Cð, D, E, I; sínum vápnum G*. 34-35 móðir hans mælti: *F, A, B, Cð, D, E, G;*

- 35 hans mælti 'ger þú eigi þat, son minn, at þú
'vekir þá, er þeir hafa áðr frá horft'. gunnarr
þreif örina ok skaut til þeira, ok kom á eilíf
önundarson, ok fjekk hann af sár mikít. hann
hafði staðit einn saman; ok vissu þeir eigi, at
40 hann var særðr. 'hönd kom þar út' segir gissurr '—
'ok var á gullhringr — ok tók ör, er lá á þekjunni;
'ok myndi eigi út leitát viðfanga, ef gnógt væri
'inni: ok skulu vjer nú sækja at'. mörðr mælti
'brennu vjer hann inni'. 'þat skal verða aldri'

hvorimod I har s. rannveig móðir hans efter replikken. 35 son minn: B, Cð, G; *mgl.* F, A, D, E, I. 35-36 at þú vekir þá: F, B; at þú vekir þá upp Cð, G; at þú veker nú (upp I) við þá A, D, I; *mgl.* E. 36 er (foran þeir): F, A, D, E, I; ef B; þar sem Cð, G. áðr frá horft: F, A, B, I; (nú sílf. E) frá horft áðr D, E; frá horft Cð, G. 37 þreif: F, A, B, Cð, E, G; greip I; tók D. kom á: F, A, B, D, E, G, I; skaut Cð. eilíf: A, B, Cð, D, E, G, I; eyllf F. 38 af: F, A, B, Cð, I; *mgl.* D, E, G. 39-40 ok vissu — særðr: F, A, B, D (dog sár for særðr), E (som D), G (dog væri sárr for var særðr), I (dog væri for var); þeir vissu eigi, at hann væri særðr Cð. 40 út (efter þar): F, A, B, D, E, I; út um glugginn Cð, G. segir gissurr: F, A, D, E, I; *hvorimod* B, Cð, G *foran replikken indskyde gisurr hvítu mælti (B) eller gisurr mælti.* 42 út (foran leittat): A, B, Cð, D, E, I; "vit" (= vitt) eller "vit" (= útt [egenlig útt]) for út, *ligesom der på næst foregående sted i F for út står "vit"* F; *mgl.* G. leittat viðfanga: F, A, G; leita viðfanga B; leita Cð (*hvor viðfanga må antages udeladt ved forglemmelse, da samme membran strax sætter nog [se næst følg. note]*); hafa leittat viðfanga D, E, I. 42-43 gnógt væri inni: F, A, E (*skrevet noekt*); nóg væri inni Cð, D; gnóg væri inni til I; gnógar væri inni G; margar væri inni B. 43 skulu vjer: A, B, Cð, D, E, G, I; "nít" (*med forsøg på at forandre t til v*) þú" F, *hvor der således oprindelig er skrevet skalt þú, men rettet ad ufukdstændig, at man i og for sig selv både kan læse skulu þer (sål. Olavius) og skulu vjer — men dette sidste er af mere end én grund ubetinget at foretrække.* nú sækja at: F, B, I; nú sækja at hánun A; nú at sækja D, E, G; en at sækja Cð. 44 verða aldri: F, A, Cð, I; aldregt verða D, E, G; vera aldri B.

segir gissurr 'þó at ek vita, at líf mitt liggi við. ⁴⁵
 'er þjer sjálfrátt at leggja til ráð þau er dugi, svá
 'slægr maðr sem þú ert kallaðr'. strengir lágu á
 vellinum ok váru hafðir til at festa með hús
 jafnan. mörðr mælti 'töku vjer strengina ok berum
 'um ássendana enn festum aðra endana um steina ⁵⁰
 'ok snúum í vindása ok vindum af ræfrit af skál-
 'anum'. þeir tóku strengina ok veittu þessa um-
 búð alla, ok fann gunnarr eigi fyrr enn þeir höfðu
 undit allt þakit af skálanum. gunnarr skýtr þá af
 boganum svá at þeir komaz aldri at hánum. þá ⁵⁵
 mælti mörðr í annat sinn, at þeir myndi brenna

⁴⁵ ek — liggi við: F, A, B, D (dog med udeladelse af at), E, G; "lig" (legnet over linien noget uformeligt) líf mitt við Cð (det er imidlertid ikke fuldkommen sikkert, om der ikke står et lille, stærkt afbleget ord foran líð i enden af en linie); ek vita visan bana minn I. ⁴⁶ er þjer: F, A, B, Cð, D, E, I; en þer er G. til — dugi: F, A, B (dog at for er); ráð til þau (þat D) er dugi D, E; til þat ráð at dugi G; til ráð nökkor þau er dugi Cð; til ráð þat er líkast er til at yfir taki (yfir ta meget utydel.) I. ⁴⁷ maðr: F, B, Cð, D, E, G, I; mgl. A. kallaðr: F, Cð (der ses kun et utydeligt "kall" som det sidste ord på den sidste side af brudstykket), D, E, G, I; sagðr B; mgl. A. ⁴⁸⁻⁴⁹ með hús jafnan: F, A, B, I; með hús G; hús jafnan E; með hey jafnan D. ⁵⁰ um (foran áss-): F, A, D, E, G, I; á B. áss-: F, A; ás- B, E, G, I; ása- D. endana: F, D, G, I; enda A; mgl. B, E. ⁵¹ vindása: F, A, B, E, I; "uīða" (= vinda — formodentlig er fa udeglemt) D; vindási G. af ræfrit: F, A, D, E; af ráftit G; ræfrit I; svá ráftit B. ⁵²⁻⁵³ umbúð alla: F, A, B, D, G, I; alla umbúð E. ⁵³ ok (foran fann): F, A, B, D, E, I; mgl. G. ⁵³⁻⁵⁴ þeir — þakit: F, A (dog ræfrit for þakit), B (dog þakit allt for allt þakit), I (dog ræfrit allt for allt þakit); þeir höfðu allt þakit G; þeir höfðu ræfrit E; af var ræfrit D. ⁵⁴ gunnarr skýtr þá: F, A, B, I; gunnarr skýtr G; þá skýtr gunnarr D, E. ⁵⁵ komaz: A, B, D, G, I; "kom" F; kvómuz E. ⁵⁶ í annat sinn: F, A (her som ellers med sinni for sinn), B, D, G, I; mgl. E. ⁵⁶⁻⁵⁷ at þeir — iuni: B, — lígeledes (kun hann for gunnar) D, E, I; at þeir mundu brenna bæinn G; at þeir mundi brenna F; 'brennum

gunnar inni. gissurr svarar 'eigi veit ek, hví þú
 'vill þat mæla, er engi vill annarra, ok skal þat
 'aldri verða'. í þessu bili hleypr upp á þekjuna
 60 þórbrandr þórleiksson ok högr i sundr boga-
 strenginn gunnars. gunnarr þrífr atgeirinn báðum
 höndum ok snýz at hánú skjótt ok rekr í gegn-
 um hann atgeirinn ok kastar hánú dauðum á
 völinn. þá hljóp upp ásbrandr bróðir hans. gunn-
 65 arr leggrr til hans atgeirinum, ok kom hann skildi
 fyrri sik. atgeirrinn renndi í gegnum skjöldinn ok
 svá meðal handleggjanna. snaraði gunnarr þá svá

hann inni' A. 57 svarar: ("f. [v forlænget nedad]" I; "f." A, D, E; mælti F, B, G. 58 þat mæla: F, A, B, D, I; þetta mæla G; þat E. annarra: A, B, D, E, G, I; annarr F. 59 verða: F, A, B, D, G, I; vera E. þessu billi: F, A, B, I; því billi E, G; því D. hleypr upp: F, A, B, D, E, I; kom G. 60 þórleiks: A, B, E (skrifer g for k), I (medens dog E og I sætte þórbergs oven for, 75 65); þórleiks F (derimod þórleiks oven for, 75 65), G (ligesom 75 65); "þóllif (I har den i håndskrr. sædvanlige form)" D (men þórbergs 75 65). í (foran sundr): F, A, B, D, E, I; mgl. G. 61 gunnars: F, A, B, D, E, I; mgl. G. 61-62 gunnarr — höndum: F, G; gunnarr þreif báðum höndum atgeirinn D, E, I; þá þrífr gunnarr atgeirinn báðum höndum B; hann þrífr þá báðum höndum atgeirinn A. 62 ok snýz — skjótt: F, A (der dog indskyder et overflødigt svá foran skjótt), B, D, E, G (dog snýr for snýz); mgl. I. rekr: F, A, B, D, E, G; rak I. 63 atgeirinn (effer hann): A, B; mgl. F, D, E, G, I. 63-64 kastar — völinn: G; kastar hánú (út tilf. B) á völinn F, B; kastaði hánú út af þekjinni dauðum I; kastar hánú út af þekjunni A, D, E. 64 upp ásbrandr bróðir hans: F, A, B, D, E, I; ásbrandr upp á skálann G. 65-66 hann — sik: F, A, B, I; hann fyrri sik skildinn D, E; í skjöldinn, er hann kom fyrri sik G. 66 atgeirrinn: B, D, G, I; "atgñ" F, "atgeirñ" A, "atgñ" E — alle tre skrivemådder sikkert = atgeirrinn (uagtet Olavius har læst atgeirinum). renndi: F, A, B, D, E, I; hljóp G. 66-69 ok svá — -leggirnir: G; ok (forkortet z, men den nederste del deraf er bortsmuldet) meðal (til dels beskadiget, især e og l) hand (han bortsmuldet, d beskadiget) leggjanna. snaraði g. þá atgeirinn svá fast, at klofaði skjöldrinn ("fkiollð"ñ — ío endnu fuldkommen tydeligt, men dog nær ved at

fast atgeirinn, at skjöldrinn klofnaði enn brotnuðu báðir handleggirnir — ok fjell hann út af vegginum. áðr hafði gunnarr særða átta menn enn vegit þá 70 tvá. þá fjekk gunnarr sár tvau; ok sögðu þat allir menn, at hann brygði sjer hvártki við sár nje við bana. hann mælti til hallgerðar 'fá mjer leppa 'tvá ór hári þínu ok snúið it móðir mín saman 'til bogastrengs mjer'. 'liggr þjer nakkvat við?' 75

(forvinde) enn brotnuðu ("brotuoo'ðv") handleggirnir (a bortsmuldret) báðir B; ok í meðal handleggjanna. snaraðe g. þá atgeirinn svá at klofnaði skjöldrinn klofnaðe(?) en brotnuðu handleggirnir A; ok millum handleggjanna. g. snaraðe svo hart atgeirinn, at klofnaðe í sundr skjöldrenn enn brotnuðu handleggirnir D; ok millum handleggjanna. snaraði g. þá atgeirinn svo at handleggirnir brotnuðu enn skjöldrinn klofnaði (skrevet klofna [I har den i membranerne sædvant. form] — dog er i meget udydel.) E; ok millom handleggjanna. snaraði g. atgeirinn svá at skjöldrinn klofnaði enn brotnaði handleggirnir I; en brotnuðu báðir handleggirnir F. 69 vegginum: F, B, G; þekjunnir A, D, E, I. 70-71 áðr — tvá: F (dog sært for særða[. Ved på menes de to oven for nævnte, nemlig þórgrímr austmaðr og þórbrandr]), A (dog uden þá), I (dog ok for enn, samt uden þá); g. hafði áðr særða (sært D) vilj menn enn vegit tvo D, E; áðr hafði g. vegit ij menn enn sært (sæ bortsmuldret) 8 B; áðr hafði g. særða vilj menn G(. áðr hafði [og hafði áðr] má være et unöi-agtigt udtryk for nú hefir [og hefir nú], da det på den ene side ikke kan anlages at være meningen, at ásbrandr ikke skal regnes blandt de sårede, og der på den anden side ikke er nogen sådan forbindelse imellem áðr — tvá og det følgende, at man her kunde se et udtryk for: Gunnar havde såret o. s. v. før han selv blev såret). 71 þá — tvau: F, A, B (der her har formen ["tvá" =] tvá for tvau), D (dog tvö sár for sár tvau), E (dog hann for gunnarr), I; mgl. G. sögðu: F (ð udeglemt); ".I." A; segja B, D, E, G, I. 71-72 þat allir menn: F, A, B, I; allir þat D; allir E; menn þat G. 72 brygði: F, A, B, D, E, I; bregðr G. 73 við (foran bana): F, B, G, I; mgl. A, D, E. mælti: F, A, D, E, G, I; mælti þá B. 73-74 fá — tvá: F, A, B, D, E; fáuð mer leppa ij G; fá þú mer tvá leppa I. 74 móðir mín saman: F, A, B, D, E; saman, þit móðir mín G; móðir mín I. 75 -strengs: F, A, B, G, I; -strengsins D, E. við (efter nakkvat): F, A, B, E, G, I; á D.

segir hón. 'líf mitt liggr við' segir hann 'því
'at þeir munu mik aldri fá sóttan, meðan ek
'kem boganum við'. 'þá skal ek nú' segir hón
'muna þjer kinnhestinn; ok hirði ek aldri, hvárt
80 'þú verr þik lengr eða skemr'. gunnarr kvað
þá vísu

hverr hefir dreyrga darra
dómreynir til sóma
niðr drepr sveigar sága
85 síns ágætis mínum.
öngur skal lítills lengi
liðs ráðandi biðja
fús verðr fagrmjöls dísi
fenju hönd á venju.

90 'hefir hverr til síns ágætis nakkvat' segir gunnarr
'ok skal þik þessa eigi lengi biðja'. rannveig mælti
'illa ferr þjer, ok mun þín skömm lengi uppi'.
gunnarr varði sik vel ok fræknliga ok særir nú

76 mitt: F, A, B, D, G, I; mgl. E. 77 munu — sóttan: B; munu mik aldri fá sótt F; aldri fá sótt A (*hvor munu mik er udeglemt*); munu aldri fá sóttan mik D, E; munu mik aldri sótt fá [*"fot mik"*] (*disse to ord feilagtig tilsatte efter linieskiftet*) I. meðan: F, A, B; ef D, E, I. 78-79 ek nú — -hestinn: F, A, I (*dog uden ek*); ek nú muna kinnhestinn þann er þú laust mik B (*der udelader segir hón*); muna þer kinnhestinn' s. hón D; eg muna þjer nú kinnhestinn E (*der, ligesom B, udelader segir hón*). 80 lengr eða skemr: F, A, B; eðr eigi D, E; mgl. I. 80-89 gunnarr — venju: sál. (*bortset fra, at F udelader vísu, samt fra forskelligheder i verset*) F (*i den nederste margen*), B; mgl. A, D, E, I. 90-91 'hefir — biðja': F, A, D (*dog ek þik eigi leingi biðja þessa for þik — biðja*), E (*dog ei þessa for þessa eigi*); g. mælti 'hefir hverr til síns ágætis nökkut, ok skal eigi lengi lítills biðja' I; mgl. B (*se næst foreg. note*). 92 þjer: F, A, D, E, I; þer til hans B. lengi uppi: F, A, B, I; lengi uppe vera E; uppe vera D. 93 fræknliga: F, A, B, I; frækiliga D, E (*a udeglemt*). særir: F, A, B, I; særði D, E.

aðra átta menn svá stórum sárum, at mörgum lá
við bana. gunnarr verr sik þar til er hann fjell 95
af mæði. þeir særðu hann þá mörgum stórum
sárum. enn þó komz hann ór höndum þeim ok
varði sik þá enn lengi. enn þó kom þar, at þeir
drápu hann. um vörn hans orti þórkell elfara-
skáld í vísu þessi

100

spurðu vjer hvje varðiz
vígmoðr kjalar slóða
glaðstýrandi geiri
gunnarr fyri kjöl sunnan.
sókrýrir vann sára
sextán viðris mána
hríðar herðimeíða
hauðrmens enn tvá dauða.

105

enn svá segir þórmóðr ólafsson

öngur var sólar slöngvir
sandheims á islandi
hróðr er af heiðnum lýðum
hægr gunnari frægri.
viðr nam hjálma hríðar
hlífrunna tvá lífi
sár gaf stála stýrir
stórum tólf ok fjórum.

110

115

95 verr sik: F, A, B, I; varði sik vel (*udeglegt* D) ok frækliga D, E. 96 þá: A, B, I; *mg.* F, D, E. 97 ór: F, D, E; þá enn ór A, B; upp fyri (*forkortet, men tegnet over f utydel. og mindre sikkert*) þeim ok ór I. 98 enn (*foran* lengi): A, B, D, I; *mg.* F, E. þó — at: F, A, B, D; þar kom, at E; þó kom þar um síðir, er I. 99 vörn hans: F, A, B, I; vörn gunnars D; hans vörn E. 100 í vísu þessi: F, A; vísu þessa B, E, I; vísur þessar D(?). 100-117 enn svá — fjórum: *sdl* (*bortset fra foretagne forandringer i verset*) B; *mg.* F, A, D, E, I.

- gissurr mælti 'mikinn öldung höfu vjer nú at velli
 'lagit, ok hefir oss erfitt veitt — ok mun hans vörn
 120 'uppi, meðan landit er byggt'. síðan gekk hann
 til fundar við rannveigu ok mælti 'vill þú veita
 'mönnum várum tveimr jörð, er dauðir eru — ok
 'sje hjer heygðir?' 'at heldr tveimr' segir hón
 'at ek mynda veita yör öllum'. 'varkunn er þjer
 125 'til þess, er þú mælir' segir hann 'því at þú hefir
 'mikils misst' ok kvað á, at þar skyldi engu ræna
 ok engu spilla — fóru á braut síðan. þá mælti
 þorgeirr starkaðarson 'eigi megu vjer vera heima
 'í búum várum fyri sigfússsonum, nema þú gissurr
 130 'hvíti — eða geirr goði — sjer suðr hjer nakkvara
 'hrið'. 'þetta mun svá vera' segir gissurr, ok hlut-

118-119 nú — lagit: *F, A, E*; at velli lagt nú *B*; her at velli lagt *I*; at velli lagt *D*. 119 erfitt veitt: *F, A, B, D, E*; veitt erfitt *I*.
 119-120 hans vörn uppi: *F, B*; vörn hans uppi *I*; hans vörn uppi
 vera *D, E*; hans vörn uppi' s. hann *A*. 120 landit: *F, A, B, D, E*;
 ísland *I*. 121 fundar: *F, A, B, D, E*; móts *I*. 121-123 vill — hjer:
F; viltú veita mönnum várum lj (*D og E have tveimr mönnum*
vorum for mönnum várum lj) jörð, er dauðir ero, at þeir se her
A, D, E; velta mantú vilja tvelm mönnum her leg þeim sem
 dauðir ero, at þeir se her *I*; viltú velta mönnum várum lj, er
 dauðir eru, at her se *B*. 123 segir hón: *sál. her B, I*; *hvorimod F,*
A, D, E sætte disse ord efter replikken. 124 mynda: *F, A, D, E, I*;
 vilda gjarna *B*. yör öllum: *F, A, B, D, E*; öllum yör *I*. 124-125 þjer
 — hann: *A, B, E, I*; þer til þess' s. hann *D*; þat' s. hann 'er þú
 mællr þat *F*. 126 mikils: *F, A, B, E, I*; miklit *D*. kvað á: *F, E*;
 "kvað"||oo *B*; kvað *D, I*; sagði *A*. ræna: *A, B, D, E, I*. "raða
 (det lange r)" *F*. 127 ok engu: *F, D, E, I*; ne *A, B*. fóru —
 síðan: *F, A*; ok fóro á braut síðan *D, E*; fóro þeir í brot síðan *I*;
 síðan fóro þeir á "brot" *B*. 129 í: *F, A, B, D, E*; at *I*. sigfúss-
 sonum: *F, B, E*; þeim sigfússsonum *A, D, I*. 129-130 þú — sjer:
B, — *ligeledes F og I (kun at de udelade hvítu og goði)*; þú gizzurr
 eða geirr se *A*; þið (þjer *E*) gizzur ok geirr seuð *D, E*. 130 suðr: *F,*
A, B, D, I; *mgl. E*. 131 hrið: *F, A, B, E, I*; stund *D*.

uðu þeir, ok hlaut geirr eptir at vera. síðan fór hann í odda ok settiz þar. hann átti sjer son, er hróaldr hjet. hann var laungetinn, ok hjet bjartey móðir hans ok var systir þórvalds hins 185 veila, er veginn var við hestlæk í grímsnesi. hann hrósaði því, at hann hefði veitt gunnari banasár. hróaldr var í odda með föður sínum. þorgeirr starkaðarson hrósaði öðru sári at hann hefði gunnari veitt. gissurr sat heima at mosfelli. víg gunn- 140 ars spurðiz ok mæltiz illa fyrir um allar sveitir, ok var hann mörgum mönnum mjök harmdauði.

78. Njáll kunni illa láti gunnars ok svá sigfússsynir. þeir spurðu, hvárt njáli þætti nakkvat eiga at lýsa vígsök gunnars ok búa mál til. hann kvað þat ekki mega, er maðr var sekr orðinn, ok kvað heldr mundu verða at veita þeim í því vög- 5

182 þeir: *F, A, D, E*; þeir þá *B*; þeir um *I*. geirr: *F, A, I*; geirr goði *B, D, E*. 182-183 síðan fór hann: *F, A, D, E, I*; hann fór þá *B*. 183 settiz: *F, A, B, I*; settiz hann *D*; settust *E*. sjer: *F, B, D, E, I*; *mgk. A*. 184-185 ok hjet — hans: *F, B* (bjartey skrevet bíarey); ok het móðir hans bjartey *I*; móðir hans het bjartey *A, D, E*. 185 ok var: *F, A, D, E*; hún var *B*; *mgk. I*. 186 er veginn var: *F, A, D, E, I*; sá var veginn *B*. hestlæk: *F, A, B, D, I*; hestlæk *E*. 187 því: *F, A, B, D, E*; *mgk. I*. 188 í odda: *B*; *mgk. F, A, D, E, I*. 189-140 öðru — veitt: *F*, — lígeledes (dog veitt gunnari for gunnari veitt) *B*; öðru sári at hann hefði sært gunnar *A, I*; því, at hann hefði veitt gunnari annat sár *E*; því, at hann veittu honum annað sár *D*. 140 sat: *F, A, D, E, I*; var nú *B*. 141 spurðiz ok: *F*; *mgk. A, B, D, E, I*. 142 mönnum mjök harmdauði: *I*; manni (*mgk. E*) mjök harmdauði *D, E*; mönnum (feilagtig for-kortet) harmdauði *F*; manni harmdauði *B*; harmdauði vinum hans *A*.

78. 2 hvárt njáli: *F, A, B, D, I*; njál, hvort honum *E*. 3 eiga at: *F, A, B, D, E*; mega *I*. ok búa mál til: *A, E*; ok búa mál til þings *D*; eða búa mál til *F, B*; *mgk. I*. 4 orðinn: *F, A, B* ("vðrðinn"), *I*; ger *D, E*. 5-6 heldr — vega: *A*; heldr verða at

skarð at vega nakkvara í hefnd eptir hann. þeir
 urpu haug eptir gunnar ok ljetu hann sitja upp í
 hauginum. rannveig vildi eigi, at atgeirrinn færi
 í hauginn, ok kvað þann einn skyldu á hánnum
 10 taka, er hefna vildi gunnars. tók því engi á at-
 geirinum. hón var svá hörð við hallgerði, at henni
 hjelt við at hón myndi drepa hana, ok kvað hana
 valdit hafa vígi sonar síns. stökk þá hallgerðr til
 grjótár ok grani sonr hennar. var þá gört fje-
 15 skipti með þeim: skyldi högni taka land at hlíðar-
 enda ok bú á, enn grani skyldi hafa leigulönd.
 sá atburðr varð at hlíðarenda, at smalamaðr ok
 griðkona ráku fje hjá haugi gunnars. þeim þótti
 gunnarr vera kátr ok kveða í hauginum. fóru þau
 20 heim ok sögðu rannveigu móður gunnars atburðinn;

veita þeim vegskarð í því at drepa menn *F*; þeim heldr verða at
 veita vegskarð í því at drepa menn *B*; þá heldr mundu verða at
 veita þeim vegskörð (*sdl. E, hvor vegskörð er skrevet veg skörð*
snarere end veg skörð; uig skörð D) ok (at *[i]* *D*) vega *D, E*; kvað
 heldr mundo vera (*formodenlig skriveil for verða*) at veita hánnum
 í því vegsæmd at vega *I*. ⁷ haug eptir gunnar: *F, A, B, I*; eptir
 hann (*mgk. E*) haug *D, E*. ⁸ eigi — færi: *F, A, B* (færi *feilskrevet*),
D, I; at atgeirrinn fære ei *E*. ¹⁰ vildi: *F, B, D, E, I*; vill *A*. ¹⁰⁻¹¹ á
 atgeirinum: *F, A, B, I*; atgeirrinn *D, E*. ¹¹ henni: *F, A, D, E, I*;
mgk. B. ¹² valdit — síns: *F, B, D* (ollað for valdit), *I*; valdit hafa
 vígi gunnars *A*; hafa ollat dauða sonar síns *E*. þá hallgerðr: *F*,
A, I; hallgerðr þá *B, D, E*. ¹⁴ þá (foran gört): *F, A, B, E, I*;
mgk. D. ¹⁵ taka: *A, D, E, I*; hafa *F, B*. at (efter land): *F, A, B*,
E, I; á *D*. ¹⁶ bú á: *F, A*; búit á *B*; búa (*måske ved feilæsning af*
bú á) *D, E, I*. hafa (foran leigulönd): *A, B, D, E, I*; *mgk. F*-
 lönd: *F, A, B, D, E* (*forkortet således, at der kunde læses land*);
 -löndin *I*. ¹⁷ varð at: *F, A, E, I*; varð á *D*; gerðiz at *B*. ¹⁸ ráku:
F, B, D, E, I; rak *A*. ¹⁸⁻¹⁹ þeim — vera: *A, E*; þeim þótti gunn-
 arr *I*; ok þótti þeim gunnarr vera *D*; þeim þótti hann vera *F, B*.
¹⁹ kveða: *F, A, B, I*; kvað *D, E*. ¹⁹⁻²⁰ fóru þau heim: *F, A, B*;
 þau fóro heim *I*; *mgk. D, E*. ²⁰ gunnars: *F, A, B, D, I*; hans *E*.
 atburðinn: *F, A, D, E, I*; atburð þenna *B*.

enn hón bað þau fara til bergþórshváls ok segja njáli. þau gerðu svá — enn hann ljét segja sjer þrim sinnum. eptir þat talaði hann lengi hljótt við skarpheðinn. síðan tók skarpheðinn öxi sína ok ferr með þeim til hlíðarenda. þau högni ok 25 rannveig tóku við hánnum allvel ok urðu hánnum fegin mjök. rannveig bað, at hann væri þar lengi. hann hjet því. þeir högni gengu út ok inn jafnan. högni var maðr vaskligr ok vel at sjer görr ok tortryggr, ok þorðu þau fyri því eigi at segja 30 hánnum fyrirburðinn. þeir skarpheðinn ok högni váru úti eitt kveld ok váru fyri sunnan haug

21 fara — ok: B; mgl. F, A, D, E, I. 22 þau gerðu svá: A; þau gerðu nú svá B; þau fóro (for þau fóro har F fóro þau þá) til bergþórshváls ok sögðu njáli F, D, E, I. hann ljét: F, E; hann let þau B, D, I; njáli let þau A. sjer: F, A, B, E, I; þeim (máske blot feilskrift) D. 23 þrim sinnum: I; til sinnum F, A; tilj (formodentlig at læse þrysvar [ikke þrim sinnum eller þrysvar sinnum]) D, E; þrysvar sinnum B. 23-24 eptir — skarpheðinn: F (hvor lengi er feilskrevet leng), — lígeledes (kun med síðan for eptir þat) A og B og I; síðan let hann segja skarpheðni ok talaða (mælti E) lengi hljótt við hann D, E. 24 síðan — sína: A; skarpheðinn tók (tekr I) öxi sína D, E, I; skarpheðinn (hann F) tók vápn sín F, B. 25 ferr: F, A, B, D, I; fór E (noget utydel.). 25-26 högni ok rannveig: F, A, B, I; rannveig ok högne E; högne D. 26 við hánnum allvel: F, A, B; allvel við hánnum I; við honum vel D, E. 27 mjök: F, A, B, E, I; mgl. D. at hann væri þar: F; hann vera þar A, E; hann þar vera B, D, I. 28 hann hjet: F, B; ok hann het A, D, E; ok het hann I. út — jafnan: F, A, B, D; jafnan út ok inn I; út jafnan E. 29 görr: F, A, B, E; mgl. D, I. 30 tortryggr: F, A, D, E, I; nókkut tortryggr B. 30-31 ok þorðu — -burðinn: F (hvor b er feilskr. som þ); ok fyri því þorðu þau eigi at segja hánnum fyrirburðinn B; þorðu þau eigi af því at segja hánnum atburðinn A; ok þorðu þau ei at segja honum fyrirburði (sál.) af því E; þorðu menn því eigi at segja fyrirburðinn I; ok þorðu því eingi at segja honum fyrirburðinn (burðinn urigtig skrevet bæð ne) af því (af því er en feilagtig gentagelse af því) D. 31 skarpheðinn ok högni: F (skarp urigtig skrevet k'p), A, D, I; högni ok skarpheðinn B, E. 32-33 eitt

gunnars. tunglskin var hjart enn stundum dró
 fyrir. þeim sýndiz haugrinn opinn, ok hafði gunn-
 35 arr snúiz í hauginum ok sá í móti tunglinu. þeir
 þóttuz sjá fjögur ljós í hauginum brenna, ok bar
 hvergi skugga á. þeir sá, at gunnarr var kátligr
 - ok með gleðibragði miklu. hann kvað vísu — ok svá
 hátt, at þó mátti heyra görla, þó at þeir væri firr
 40 mælti dögla deilir
 dáðum rakkr sá er háði
 bjartr með beztu hjarta
 benrögn faðir högna
 heldr kvaðz hjálmi faldinn
 45 hjörpilju sjá vilja
 vættidraugr enn vægja
 valfreyju stafr deyja
 valfreyju stafr deyja.

síðan laukz aptr haugrinn. 'myndir þú trúa' segir

— gunnars: E, I; eitt kveld ok (*mgl.* A) firr sunnan haug gunnars A, D; hjá "hogi" gunnars auðr frá F; hjá ooooo| frá B. 33 tunglskin var hjart: F, A; tunglskin var mikitt B; tungl var hjart D, E; tunglit skeln hjart I. stundum dró: F, A, B, E, I; dró stundum D. 35 tunglinu: F, A, D, E, I; tunglskininu B. 35-36 þeir — brenna: F, B; þeir þóttust sjá fjögr ljós brenna í hauginum E; þeir þóttuz (*for* þeir þóttuz *har* I þóttuz þeir þá) fjögur ljós sjá brenna í hauginum A, I; þeir þóttust sjá illj ljós í hauginum D. 36 bar: F, A, B, E, I; brá D. 37-38 kátligr — miklu: F, B; kátligr ok með gleðimóti miklu A, I; kátr ok með mikille gleði E; með mikilli gleði D. 38 hann: F, A, B, D, I; ok E. ok: F, A, B, I; *mgl.* D, E. 39 þó mátti — firr: F, B; þó máttu þeir gjörla heyra, þótt þeir væri firr A; þeir máttu vel heyra, þó at þeir væri firr I; heyra mátte, þótt firr væri D, E. 40-50 'myndir — þjer': I; 'mundir þú trúa' s. skarpheðinn 'ef njáll segðe þer?' D; 'mundir þú trúa ef njáll segði þjer?' s. skarpheðinn E; 'mundir þú trúa' s. skarpheðinn 'fyriburð þessum ef njáll segði þer?' A; 'mundir þú trúa fyrirburð þessum ef njáll segði þer eða ek?' s. skarpheðinn F;

skarpheðinn 'ef aðrir segði þjer?' 'trúa mynda 50
 'ek' segir högni 'ef njáll segði; því at þat er sagt,
 'at hann ljúgi aldri'. 'mikit er um fyrirburði slíka'
 segir skarpheðinn 'er hann sjálf vitraði okkr, at
 'hann vildi heldr deyja enn vægja fyrir úvinum
 'sínnum, ok kenndi okkr þau ráð'. 'engu mun ek 55
 'til leiðar koma' segir högni 'nema þú vilir mjer
 'at veita'. 'nú skal ek þat muna' segir skarpheðinn
 'hversu gunnari fór eptir víg sigmundar frænda
 'yðvars. skal ek nú veita þjer slíkt er ek má.
 'hjet faðir minn því gunnari þar er þú ættir hlut 60
 'at eða móðir hans'. gengu þeir síðan heim til
 hlífðarenda.

79. Skarpheðinn mælti 'nú skulu vit fara

skarpheðinn mælti 'myndir þú trúa fyrirburð þessum ef njáll segði
 þer eða ek?' B. ⁵⁴ segir — segði: B; s. hann 'ef njáll segði F;
 ef njáll segði mer' s. högni I; ef hann segði mer' s. högni D, E;
 því er hann segði' s. högni A. ⁵² ljúgi aldri: F, A, B, D, E; munl
 aldri ljúga I. slíka: F, A, B, E, I; þessa D. ⁵³ er (foran hann):
 A, B, D, E; at I; mgl. F. ⁵³⁻⁵⁴ vitraði okkr, at hann: I; vitraz
 okkr — at hann B; vitraðis okkr ok E; vitraz okkr ok F, D; vitraz
 okkr A. ⁵⁵ kenndi: D, E, I; kenndi hann F, A; er sem hann
 kenni B. þau: F, A, B (feilskr. þavó [av i ét tegn]), I; þat D, E
⁵⁶ leiðar: F, A, B, I; vegar D, E. ⁵⁷ veita: F, A, B, E, I; fylgja D.
 þat muna: F, A, B, E, I; muna þat D. segir skarpheðinn: sál.
 A, D, E; medens B, I satte skarpheðinn mælti foran replikken;
 mgl. F. ⁵⁸ fór: F, A, B, E, I; fór vel D. ⁵⁹ yðvars: F, A, B, D,
 E; síns I. skal: F, A, B, D, I; ok skal E. þjer: A, D, E, I; yðr
 F, B. ⁶⁰ hjet: F, A, D, E, I; het ok B. gunnari: F, B, D, E, I;
 mgl. A. þar er: F, A, B, E; þar sem I; þar D. ⁶¹ eða: F, B;
 ok A, D, E, I. hans: F, A, B; þín (urigtig) D, E (forskrevet), I
 (meget utydelig). þeir síðan heim: F, A, B, E, I; síðan D.

79. ¹ Skarpheðinn mælti: sál. D, E, I; skarpheðinn ræddi A
 (som slutningsord i det foreg. capitel); medens Fog B indskyde herfor
 s. skarpheðinn efter fara. vit: F, A, B, D, I; "å" E (dog er tegnet
 over v utydeligt).

‘þegar í nótt; því at ef þeir spyrja, at ek em hjer,
 ‘þá munu þeir vera varari um sik’. ‘þínum ráðum
 ‘vil ek fram fara’ segir högni. eptir þat tóku þeir
 5 vápn sín þá er allir menn váru í rekkjum. högni
 tekr ofan atgeirinn, ok söng í hánnum hátt. rann-
 veig spratt upp af æði mikilli ok mælti ‘hverr
 ‘tekr atgeirinn þar er ek bannaða öllum með at
 ‘fara?’ ‘ek ætla’ segir högni ‘at færa föður mínum
 10 — ok hafi hann til valhallar ok beri þar fram á
 ‘vápnapingi’. ‘fyrri munt þú nú bera hann’ segir
 hón ‘ok hefna föður þíns; því at atgeirinn segir
 ‘manns bana eins eða fleiri’. síðan gekk högni
 út ok sagði skarphjæðni orðræðu þeira ömmu hans.
 15 síðan fara þeir til odda. hrafnar tveir flugu með

² þegar í nótt: *F, A, B, D, E*; í nótt þegar *I*. því at: *A, B, D, E, I*; því *F*. þeir spyrja: *F* (*r* í *verbet udeglemt*), *B, D*; spyrat *A, I*; spurt er *E*. ³ varari um sik: *F, B*; at öllu varare (*ra er udeglemt ved lineskifte i I*) *A, I*; at öllu varari um sik *D, E*. ⁴ rekkjum: *F, A, B, I*; “reycki” (= *reykkju* = *rekkju*) *D*; *avefne E*. ⁵ tekr: *F, A, B*; tók *D, E, I*. hátt: *F, B, D*; *mgl. A, E, I*. ⁶ af: *F, A, D, E, I*; með *B*. ⁷⁻⁸ mælti ‘hverr tekr: *F, B*; s. ‘hverr tekr *A*; spurði ‘hverr tekr *E, I*; spurðe, hver tæki *D*. ⁸ er ek bannaða: *F, A, E*; sem ek bannaða *B*; ek bannaða *D*; sem ek fyrirbauð *I*. ⁹ ek — mínum: *F* (*dog hann for högni*), *A, E* (*dog med indskudt hann efter færa*), *I*; ek ætla at færa föður mínum’ s. högni *D*; ek’ s. högni ‘ok ætla ek at færa föður mínum *B*. ¹⁰ ok (*foran hafi*): *F, A, B, D, E*; *mgl. I*. þar: *F, B, E*; hann *D*; *mgl. A, I*. ¹¹ nú bera hann: *F, B*; nú bera *I*; bera hann *D, E*; *ulæseligt i A*. ¹¹⁻¹² segir hón: *sdl. her D, E*; *medens I indskyder disse ord efter þíns, men A vistnok har stemmet overens enten med I eller med D og E; hvorimod B sætter hún svaraði foran replikken; mgl. F*. ¹³ fleiri: *F, B, E, I*; ‘f’lei” (= *fleira?*) *D*; *ulæseligt A*. ¹⁴ orðræðu — hans: *F, B*; orðræðu ömmu sinnar *I*; orð ömmu sinnar *D, E*; *ulæseligt A*. ¹⁵ síðan fara þeir: *F, B*; síðann fóro þeir *D, E*; fóro þeir síðan *I*; *ulæseligt A*. hrafnar — með: *F* (*der skriver vl for lu*), *B, I* (*dog fyrir for með*); ok flugu hrafnar tveir með *D*; hrafnar flugu með *E*; *ulæseligt A*.

þeim alla leið. þeir kvámu um nóttina í odda. þeir ráku fjenað heim á húsinn. þá hljóp út hróaldr ok tjörvi ok ráku fjeit upp í geilarnar ok höfðu með sjer vápn sín. skarpheðinn spratt upp ok mælti 'eigi þarft þú at hyggja at: jafnt er, sem 20 'þjer sýniz — menn eru hjer'. síðan höggr skarpheðinn tjörva banahögg. hróaldr hafði spjót í hendi. högni bleyp at hánum. hróaldr legg til högna. högni hjó í sundr spjótskaptit með atgeirinum enn rekr atgeirinn í gegnum hann. síðan gengu þeir 25 frá þeim dauðum ok snúa þaðan upp undir þríhyrning. skarpheðinn hleyp á hús upp ok reytir gras; ok ætluðu þeir, er inni váru, at fjenaðr væri.

16 þeir — odda: *A* (*hver dog þeir er utydeligt*), *I*; þeir kvámu í odda um nóttina *E*; ok kvámu um nóttina í odda *D*; þeir kómu um nótt í odda *F*, *B*. 17 fjenað — húsinn: *F*, *A*, *D*, *I*; heim á húsinn fenat *B*; fenað heim at húsunum *E*. hljóp: *F* ("lio" meget uformeligt og utydeligt), *A*, *B*, *D*, *E*; hljópu *I*. 18 fjeit upp: *F*, *A*, *B* (*lidt beskadt*); fenaðinn upp *D*, *E*; norðr felt *I*. 19 með — sín: *F*, *B*; vápn sín með ser *A*, *D*, *E*, *I*. 19-20 spratt — mælti: *F*, *B*; sprettir upp ok mælti *A* (*sprettir lidt utydeligt*), *E*, *I*; mælti ok sprettir upp *D*. 20 at hyggja at: *A*, *B*; at at hyggja *F*; at líta (*feilskrævet litaa [aa i ét tegn]*) á *E*; mgl. *D*, *I*. 21 menn eru hjer: *B*; mgl. *F*, *A*, *D*, *E*, *I*. 21-22 höggr — -högg: *B*; hjó skarpheðinn tjörva banahögg *I*; höggr hann tjörva banahögg *D*, *E* (*dog -sår for -högg*); höggr skarpheðinn hann (*i capitlets linie* 20 *burde der vel ikke stå mælti alene, men mælti til tjörva; et sådant udtryk forudsættes af hann på nærværende sted*) banahögg *F*, *A*. 22 í hendi: *F*, *A*, *B*, *D*, *E*; mgl. *I*. 23 högni hleyp: *B*; ok hleyp högni *F*, *A*, *D*, *E*, *I*. 24 högni: *F*, *B*, *D*, *E*, *I*; en hann *A*. spjótskaptit: *F*, *A*, *B*, *E*, *I*; spjótskaptið fyrir honum *D*. 24-25 enn rekr atgeirinn: *F*, *A*, *B*; enn rekr síðan atgeirinn *I*; ok rekr hann síðan *D*, *E*. 25 síðan gengu þeir: *F*, *A*, *D*, *E*, *I*; gengu þeir þaðan *B*. 26 ok snúa þaðan: *F*, *E*; snúa þaðan *A*, *I*; síðan snúa þeir þaðan *D*; þaðan fóru þeir *B*. 27 hleyp — upp: *F*, *A*, *I*; hleyp (hljóp *G*) upp á húsin *B*, *D*, *E*, *G*. 27-28 reytir gras: *F*, *E*; reytti gras *A*, *D*, *I*; reyttir grasit *B*; reyttir gras af þekjonni *G*. 28 ok

tóku þeir feðgar starksaðr ok þorgeirr vápn sín ok
 30 klæði ok fóru út ok hljópu upp um garðinn. enn
 er starksaðr sjer skarpheðinn, hræðiz hann ok vild
 aptr snúa. skarpheðinn höggr hann við garðinum
 þá kemr högni í mót þorgeiri ok vegr hann með
 atgeirinum. þaðan fara þeir til hofs, ok var mörðr
 35 á velli úti ok bað sjer griða ok bauð alsætti.
 skarpheðinn sagði merði víg þeira fjögurra. skarp-
 heðinn kvað þá vísu

vjer höfum fellda fjóra
 fleinstýranda dýra
 40 þeim skaltu beiðir beimum
 bylgju logs of fylgja.

ætlðu — váru: *F, A (er og begyndelsen af lani meget utydelig), D E (hvor dog er mangler), I (dog uden ok, samt med sem for er)*
 enn þeir, er inni váro, ætlðu *B*; ok ætlðu menn *G*. væri: *F, A, I*; mundi vera *D, E*; myndi heim kominn *B*; mundi kominn heim *G*. 29-30 tóku — klæði: *B*; tók starksaðr ok þorgeirr vápn sín ok klæði *F*; starksaðr ok þorgeirr tóku vápn sín ok klæði *G*. tók (tóku þeir *E*) starksaðr ok þorgeirr klæðe sín *A, E, I*; tók starksaðr klæðe sín ok þorgeirr *D*. 30 fóru — garðinn: *A*; fóru út ok upp um garðinn (*feilskr. gadiu F, B*; fóro út (*beskadiget*) inn garðinn *G*; hlupu upp um garðinn *D, E*; hljópu upp um húsa-garðinn *I*. 31 starksaðr sjer: *F, A (dog så for sjer), B, D, E, I*; hann sá *G*. hræðiz: *F, B, D, E*; hræddiz *A, I*; þá hræddiz *G*. vildi: *F, A, B, E, G, I*; vill *D*. 32 höggr: *F, A, B, D, E, I*; ooo"o" *G (hvor der således må antages at have stået hjó)*. við: *A, B, G, I*; upp við *F*; niðr við *D, E*. 33 kemr — hann: *F, A, B (dog á for i), D, E, I*; kom högni at ok vegr þorgeirr *G*. 34 atgeirinum: *F, A, B, D, E, I*; atgeirnum sínum *G*. þaðan fara: *F, A, B, I*; þaðan fóro *D, E(?)*; fara þeir *G*. 35 á velli úti: *F, B, G*; úti á velli *A, D, E, I*. griða: *F, A, B, D, E, I*; friðar *G*. 36 skarpheðinn — fjögurra: *F (víg feilskr. víg), A, B, D, E, I*; mgl. *G*. 36-37 skarpheðinn kvað þá vísu: *sál. G (i texten)*; "fk'p qd .v." *F (skrevet med rødt blæk i den yderste rand, men er ikke fuldkommen tydeligt i alle træk)*; "x |.q. v." *B (= ok kvað vísu)*; mgl. *D, uagtet denne membran tilføier verset (se næst følg. note)*; mgl. ligeledes, tillige med

kúgum karl svá at ægi
kaldráðum hlyn skjalda
aumur sel þú alla dóma
auðrunnr syni gunnars.

45

‘ok slíka för’ segir skarpheðinn ‘skalt þú fara —
‘eða selja högna sjálfðæmi, ef hann vill taka’. högni
kvaðz hitt hafa ætlat at sættaz ekki við föðurbana
sína. enn þó tók hann sjálfðæmi um síðir.

80. Njáll átti hlut at við þá, er eptirmál
áttu eptir þá starkað ok þorgeir, at þeir skyldi

verset, A, E, I. 38-45 B og G have verset i teksten, hvorimod F og D tilføie det i margen — dog med den forskel, at det i D ved et koredannet tegn indvises imellem alsætti og skarpheðinn, hvorpå der, efter verset, tilføies med rød, nu noget utydelig, skrift þa: a iñ vísan sem kjoðin (de to næst foreg. ord især utydelige) er s kaundín er (r forlænget nedad), ordret oversat verset hörer ind, hvor korset er og hvor hånden er (den »hånd«, her nævnes, må have stået i margen, men være bortskåren). 46-47 ‘ok slíka — taka’: F (dog vildi for det naturlige vill, hvilket her er optaget efter G); ‘ok skaltú slíka för fara sem þeir lili, er vit höfum vegit í nótt — eða sel högna sjálfðæmi, ef hann vill því taka’ G (med hensyn til ordene sem þeir — nótt må det bemærkes, at G oven for udelader sætningen skarpheðinn — fjögurra); sagði skarpheðinn, at slíka för skyldi mörðr (hann E) fara — eða selja sjálfðæmi, ef högne vildi taka D, E; ok segir, at slíka för skal hann hafa — eða selja sjálfðæmi, ef högni vildi taka A; ok slíka för skyldi mörðr hafa — nema hann seldi sjálfðæmi, ef högni vildi taka I; ‘ok mantú slíkan fyrir höndum eiga’ s. skarpheðinn ‘nema högni vill taka sætt af þer’ B. 47-49 högni — sína: F, A (”q“ for kvaðz), E (dog ”kʷʰ“ for kvaðz), I (dog kveðz for kvaðz, samt aldri for eigi); högne kves ekki hafa ætlað at sættast við föðurbana sína D; ‘hitt hafða ek ætlat’ s. högni at sættaz eigi við föðrbana mína’ B; högni mælti ‘hitt hafða ek ætlat at sættaz ekki við föðurbana minn’ G. 49 þó — síðir: F, B, D, E (hvor dog -ðæmi er forskrevet); tók (temmelig afbleget) hann (meget utydeligt) sjálfðæmi um síðer A; þó tók hann sjálfðæmi af merði of síðir G; þar kom um síðir, at hann tók sættir af merði I.

80. 1 at: F, A, B, G, I; í at sætta E (urigt.); mgl. D. er: F, A, B, D, E; sem G, I. 2 eptir: F, A, B, D, E (feilskr.), G; við (forkortet, samt

taka sættum. ok var hjeraðsfundr til lagðr ok teknir menn til gerðar. ok váru virðir í allir
 5 hlutir — tilföör við gunnar, þó at hann væri sekr.
 enn slík fjegjöld, sem gör váru — þá galt mörðr
 allt; því at þeir luku eigi fyrr upp gerð á hendr
 hánun, enn gört var áðr um hitt málit, ok ljetu
 þeir þat á endum standaz. váru þeir þá alsáttir.
 10 enn á þingi var umræða mikil um mál þeira geirs
 goða ok högna; ok kom þar, at þeir sættuz —
 ok hjelz sú sætt með þeim síðan. bjó geirr goði
 í hlíð til dauðadags, ok er hann ór sögunni. njáll
 bað konu til handa högna — álfeidar dóttur vetr-

*noget uformeligt og tillige afbleget) I. þá — þorgeir: F, A, E, G, I; þá þorgeir ok starksað B; þorgeir ok starksað D. 3 sættum: F, A, B, D, E, I; sætt G. hjeraðs-: F, A, B, D, E, I; þar G. 4 í: F, A, B, D, E, I; mgl. G. 5 tilföör: F, A, B, D, G; í tilföör E; í atföör I. 6 slík — váru: A, D, E, I; "flíkt fe (f har den i membranerne sæd-
 vanlige form) giollid [!] (se g't v" F; slíkt fe, sem gört var B, G. 6-7 þá — allt: F, A (til dels afbleget), I; galt mörðr allt B; galt mörðr G; þá greiddi mörðr þat allt D, E. 7 því at: A, B, G, I (hvor dog því er bortrevet); því er F; mgl. D, E. fyrr upp gerð: F (hvor dog fyrr er udeglemt), I; fyrr upp gerðinni B, E, G; upp fyrri (i utydel.) görd A; upp gerðinne fyrr D. 7-8 á hendr hánun: F, B, G; á hendr merði I; á hönd hánun A (til dels noget utydel.), E; mgl. D. 8 áðr: F, A, B, D, G, I; mgl. E. 8-9 ok ljetu — standaz: F, A (dog uden þeir), B, G (hvor dog ljetu er feilskr. letuz); ok letu þeir þat standa (!) á endom I; ok letu þat á endum standast um málit E; mgl. D. 9 váru — -sáttir: F, A, B, D, G; ok váro þá alsáttir I; váro þeir þá allir (!) sáttir E. 10 enn á þingi: F, A, B, D, E, I; á þinginu G. umræða: F, B, D, E, G, I; ræða A. 10-11 um mál — sættuz: G (dog med feilskriften "geir" for geirs, samt med en þar kom for ok kom þar); ok kom þar, at þeir sættuz geirr goði ok högni F, A (dog med indskudt þeir foran geirr), B, D, E, I. 12 með þeim: F, A, B, E, G (der urigtig interpungerer efter þeim); mgl. D, I. 13 sögunni: F, A, B, G; þessi sögo D, E, I. 14-15 vetrliða: F, A, D, E, I; vestliða B (i noget forskrevet), G.*

liða skálds — ok var hón hánum gefin. þeira 15
son var ari, er sigldi til hjaltlands ok kvángaðiz
þar. frá hánum er kominn einarr hjaltlendingr
hinn vaskasti maðr. högni hjelt vináttu sinni við
njál, ok er hann ór sögunni.

81. Nú er at segja frá kolskeggi, at hann
kemr til norvegs ok er í vík austr um vetrinn.
enn um sumarit eptir ferr hann austr til danmerkr
ok felz á hendi sveini konungi tjúguskegg ok
haðfi þar virðingar miklar. eina hverja nótt dreymir 5

¹⁵ hón: F, A, B, D, E, I; hón þá G. ¹⁶ hjaltlands: A, B, D, E, G, I; i F mgl. t (jf. den umiddelbart følgende note). ¹⁶⁻¹⁸ ok kvángaðiz — maðr: F (der dog skriver halletðingr [r forlænget] for hjaltlendingr), B, D, E, I; hinn vaskasti maðr ok kvændiz þar. frá hánum er kominn einarr hjaltlendingr vaskr maðr G; enn vaskasti maðr A (hvor noget må antages at være oversprunget). ¹⁸⁻¹⁹ sinni við njál: A, D, G, I; sinne við njál til dauðadags E; við njál F, B. ¹⁹ sögunni: F, G; sögu þessi B; þessi sögu A, D, E, I (. I övrigt må det bemærkes, at uagtet Högnes væsentligste deltagelse i sagaens begivenheder er forbi, så omtales han dog nogle gange i det følgende).

81. ¹⁻² Nú — norvegs: F, B, I, — ligeledes (kun med við norveg for til norvegs) D og E; "Nv e' at segja 7 (I har den i membranerne sædvanlige form) kolk' at k' A (hvor i övrigt det her anførte til dels er ulæseligt og beror på gisning — A har formodentlig stemmet ovesens med F, B, I); kolskegg fór utan, sem fyrr var ritað, ok kom við noreg G. ² ok er — austr um: F, B, G (dog var for er); er hann austr í vík of I; ok er í vík austr um sumarit ok um (mgl. D) D, E; ulæseligt A. ³ um sumarit eptir: F, B, D; um sumarit G, I; annat sumarit eftir E; ulæseligt A. ferr hann austr: F, A, B, D, E; ferr (fór G) hann suðr G, I. ⁴ felz — skegg: B (hvor dog verbet er beskadiget), D, E (hvor dog tjúguskegg er skrevet tývfkgs), — ligeledes (dog med blindz for felz) I, — fremdeles (men med var með for felz á hendi) G; "ni (meget utydel.) kgi tiugu fkeo" A; felst (imellem f og e står, ved feilskrift, et tegn, der ligner et forlænget r) "afveiq (en senere hånd, vistnok den, der har tilføjet versene i margen, har over linien, imellem a og f, indskudt det nødvendige hendi) ðaga kgi (dette f er ikke rettet til 1) tivgv fkeo" F. ⁵ þar — miklar: F, B, E, I;

- hann, at maðr kom at hánnum. sá var ljóss, ok þótti hánnum hann vekja sik. hann mælti við hann 'statt upp þú ok far með mjer'. 'hvat vill þú mjer?' segir kolskeggr. hann mælti 'ek skal fara'.
 10 þjer kvánfang, ok skalt þú vera riddari minn. hann þóttiz játa því. eptir þat vaknaði hann síðan fór hann til spekinga eins ok sagði hánnum drauminn. enn hann rjeð svá, at hann myndi fara suðr í lönd ok verða guðs riddari. kolskeggr tók
 15 skírn í danmörku enn nam þar þó eigi yndi ok fór austr í garðaríki ok var þar einn vetr. þá fór hann þaðan út í miklagarð ok gekk þar á málavæðiz spurdiz þat til hans, at hann kvángaðiz þar ok

þar (næsten ganske ulæseligt) ~~~~~ "mik (så godt som ganske ulæseligt) [lar" A; þar virðingar D; virðingar miklar af hánnum G. 5-6 dreyndi hann: F, B; dreyndi hann A, E, G, I; var þat D. 6-7 ok þótti hánnum: F, B; hánnum þótti A, D, E, G, I. 7 vekja: F, A, B, D, E, I; "knyðia" (vistnok forvanskning af knýja, der måske har været den oprindelige læsemåde) G. hann — hann: F, A (utydel.), B, I hann mælti D, E; ok mælti G. 8 statt upp þú: F; statt þú upp A, B, D, E, G, I. 9 mjer (eðer þú): F, A, B, E, G, I; mgl. D kolskeggr: G; hann F, A, B, D, E, I. hann mælti: I; mgl. F, A, B, D, E, G. 12 elna: F, A, B, E, G, I; nokkurs D. sagði: A, B, E, G; "f." F, I; segir D. 13 drauminn: F (forskrevet), A, B, D, E, I; draum sinn G. 14 verða: F, A, I; vera B, D, E, G. 15 skírn F, A, B, D, E ("f. skírn [r forskrevet]"), I; kristni syðr G. enn nam — yndi: F, A, B; enn nam þar eigi yndi I; ok nam þar eigi yndi F; ok nam eigi þar yndi G; ok nam þar fræði þau, e þar liggja til D. 15-16 ok fór: F, A, B, E, G, I; síðan fór (her e hann eðer kolskeggr udeglemt) D. 16 einn vetr: sál. F (skrevet ívet [r forlænget], som om der skulde læses i vetr), A, B, D, E; einn vetrinn I; um vetr G. 16-17 þá — þaðan: F, A, B, I; þá fór hann E, G; þaðan fór hann D. 18 spurðiz þat til hans: B; spurði (spurði F, ok spurðiz G) þat síðast til hans F, A, G; spurðiz þat síðast til I; þat spurðist síðast til hans D, E. kvángaðiz: F, A, B, D, E, I; kvændiz G. 19-20 ok var þar til dauðadags: F, A, B, D,

var höfðingi fyrri væringjaliði ok var þar til dauðadags. ok er hann ór sögu þessi. 20

82. Nú er þar til máls at taka, at þráinn sigfússson kom til norvegs. þeir kvámu norðr við hálugaland ok hjeldu suðr til þrándheims ok svá inn til hlaða. enn þegar er hákon jarl spurði þat, sendi hann menn til þeira ok vildi vita, hvat 5 manna væri á skipi. þeir kvámu aptr ok sögðu hánnum hverir váru. jarlinn sendi þá eptir þráni sigfússyni, ok kom hann á hans fund. jarl spurði,

E, I; mgl. C. 20 sögu þessi: F; sögunni B, I; ~~~ G (der enten har haft det samme som F eller som B og I); ok er hann ór þessi sögu ok þóttli (vera tilf. D) enn vaskaste maðr A, D, E.

82. Nú — at: F, A, B, D, E, I; mgl. G. 2-4 norvegs — inn: A (der dog gentager ok [ved skrivefeil], samt udelader svá inn), B (der dog udelader inn), I; noregs (skrevet sigif D — o [foran g] synes tydeligt). kvómu þeir norðr við hálugaland ok heldu suðr til þrándhelms ok síðan D, E; noregs (skrevet þoreg[r forlænget]). þeir kómu norðr við hálugaland ok heldu F; þrándhelms G. 4 þegar er: E, G; þegar F, A, B, D, I. spurði: F, A, B, E, G, I; vissi D. 5 sendi: F, A, B, D, G; þá sendi E, I. 5-6 ok vildi — skipi: F, A, B, D (dog skipenu for skipi), E (som D); ok vildi vita, hvat manna þeir væri I; "e' (tegnet over e udslettet) ho (usikkert, især o) | fuð (f har den i membranerne sædvanlige form, men er meget utydel.) burði úi at" G (= er höfuðburði væri at. Rimeligvis har den oprindelige læsemåde været ok vildi vita, hvat manna væri á skipi, þeira, er höfuðburði væri at. Man har da på den ene side sprunget fra þeira til þeira, medens man på den anden side har forkortet). 6-7 þeir — jarlinn: F, B; enn þeir kvómu aptr ok sögðu hákone jalle hverir vóro. j. D, E; þeir kómu aptr ok sögðu hverir váro. j. G; en (er tilf. A, hvor begge disse ord ere temmelig afblegede) þeir kómu aptr ok sögðu hákoni (jarli I) hverir væri (váro I). jarl (sál, [ikke jarlinn], som det synes, A, hvor dette ord er meget afbleget; "j." I) A, I. 7-8 þá — -syni: F, A; þá (mgl. G) eptir þráni B, G; þá menn eptir þráni sigfússyni E; þá menn eptir þráni (eller þráinn?) sigfússyni ok bað hann koma til sín I; þá menn eptir þeim þráni sigfússyni D. 8 ok kom — spurði: F, A (dog med tilføiet hann efter spurði), B; ok kom hann á fund jarla. hann spurði E, G; sem hann kom til jarls,

hverrar ættar hann væri. hann segir, at hann
 10 væri skyldr mjök gunnari at hlífðarenda. jarl mælt
 'njóta skalt þú þess; því at sjet hefi ek marga ís-
 'lenzka menn ok engan hans maka'. þráinn mælt
 'herra, vilið jer, at ek sje með yör í vetr?' jarl
 tók við hánun. var þráinn þar um vetrinn ok
 15 virðiz vel. — kolr hjét maðr. hann var víkingr
 mikill. hann var son ásmundar eskisíðu austar-
 ór smálöndum. hann lá í gautelfi austr ok hafð
 fimm skip ok lið mikit. þaðan hjelt kolr ór elfinn
 til norvegs ok gekk upp á foldinni ok kom á úvar-
 20 hallvarði sóta — ok fundu hann í lopti einu. hann
 varðiz þaðan vel þar til er þeir báru eld at. þá
 gafz hann upp. enn þeir drápu hann ok tóku þar
 fje mikit ok hjeldu þaðan til ljóðhúsa. þessi tíð-
 endi spurði hákon jarl ok ljét dæma kol útlagan

spurði hann *I*; ok kvómu á hans málfund. jarl spurðe *D*. 9-10 hann segir — gunnari at: *F, A*; hann s., at hann var skyldr mjök gunnari frá *B*; hann sagðiz vera skyldr mjök gunnari at *G*; hann segir, at hann væri frændi gunnars á *D*; hann kvest vera frændi gunnars at *E*; þráinn s. hánun — ok þat, at hann væri skyldr gunnari at *I*. 11 þess: *F, A, B, E, G, I*; hans *D*. því at: *F, A, B, E, G, I*; *mgk. D*. 11-12 marga íslenska menn: *F, A, B, D, G*; marga menn íslenska *I*; nokkura íslenska menn *E*. 12 ok engan hans maka: *A, D, G* (*dog en for ok*), *I*; ok öngan (*önga B*) hans nóta *F, B, E*. 13 herra: *F, B, I*; *mgk. A, D, E, G*. 14 var þráinn: *F, A, E, G*; ok var þráenn *D*; var *I* (*hvor enten þráinn eller hann er udeglemt*); ok var hann *B*. um: *A, B, D, E, G, I*; *mgk. F*. 15 virðiz: *F, A, B, D, E, G*; virðr *I*. 16 mikill: *F*; einn *A, B, D, E, G, I*. 17 í gautelfi austr: *F, A, B, G, I*; austr í gautelfi *D, E*. 18 fimm skip ok: *F, A, B, D, E, I*; *mgk. G*. 19 á foldinni: *F, A, B, D, E*; vestr á foldinne *I*; á foldina *G*. kom: *F, A, D, E, G, I*; kómu *B*. 20 sóta: *F, A, B, E, G, I*; *mgk. D*. 21 þaðan: *F, A, B, D*; *mgk. E, G, I*. at: *F, A, B, D, E, I*; at húsunum *G*. 23 fje mikit: *F, A, B, E, G, I*; mikið fe *D*. 24 spurði hákon jarl: *F, A, B, G, I*; spurðust til hákonar jarls *D, E*. ljét: *F, A, B, E* (*till trods for læsemåden i*

um allt ríki sitt ok lagði fje til höfuðs hánnum. 25
 einu hverju sinni var þat, at jarl tók svá til orða
 'of fjarri er oss nú gunnarr at hlíðarenda. hann
 'myndi drepa útlaga minn, ef hann væri hjer. enn
 'nú munu íslendingar drepa hann. ok er þat illa,
 'er hann hefir eigi til vár farit'. þráinn sigfússson 30
 svaraði 'eigi em ek gunnarr, enn þó em ek skyldr
 'gunnari, ok vil ek bjóðaz til þessar ferðar'. jarl
 mælti 'þat vil ek gjarna. skal ok þína för allvel
 'búa'. síðan tók eiríkr son hans til orða 'við
 'marga hafið jer heit góð — enn misjafnt þykkir 35

næst foreg. note), G, I; let hann D (i overensstemmelse med næst foreg. note). útlagan: F ("vtilagan"); útlægan A ("vtilægan"), D, E; útlaga B ("v't lága"), I ("vtilaga [v forlænget nedad]"); "ut l'oooo G (l beskædiget). 25 ríki sitt: F, A, B, D, E, G; sitt ríki I. 26 einu hverju — orða: F, B, G; einu hverju sinni tók jarl svá til orða A, I; þat var einhverju sinne, at j. mælti D, E. 27-28 of — hjer: F, A (hist og her afbleget, samt uden nú), B (dog uden nú, samt med frá for at og med mína for minn), D (dog uden nú), E (dog uden nú, samt med útlæga menn for útlaga minn), G; drepa mundi gunnarr frá hlíðarenda útlaga minn, ef hann væri her. ok er hann oss of fjarri I. 29 drepa hann: F, A, B, D, G, I; hann drepa E. ok: F, A, B, D, E, G; mgl. I. 30 er (foran hann): F, A, B, G, I; at D, E. til vár farit: F, A, B, D, E, I; farit til vár G; oooo || "t" "v" Cs. sigfússson: F, B, Cs, D, E, I; mgl. A, G. 31 svaraði: F; svarar eller svaraði B, I; "f." A, G; mælti Cs, D, E. em ek (foran skyldr): A, B, Cs, D, E, G, I; mgl. F. 32 gunnari: Cs; hánnum F (der foran dette ord har et forkortet til, men som er underprikket), A (afbleget), B, D, E, G, I. bjóðaz — ferðar: Cs, G; játað undir þessa ferð F, A, B, D, E, I. 33 skal ok: F, A(?), B, G, I; ok skal Cs; skal ek ok D, E. för allvel: F, B (allvel feilskr. allve); för vel A(?), Cs, D, G; ferð vel E, I. 34 síðan — orða: F, A (rða ulæseligt), D, E, I; þá tók eiríkr s. hans til orða B; þá tók eiríkr (el bortrevet) til orða, son hans G; eiríkr jarlss. mælti Cs. 35 hafið jer: B, Cs, G; hefir þú F, A, D, E, I. heit góð: F, A, B, Cs, G, I; heiltit góðu D, E. þykkir: F, A ("þi'k" — k' utydeligt), B, D, E, G; þikir þat Cs; þikkja I.

‘út seljaz. er þetta hin torvelligsta för; því at
 ‘víkingr sjá er harðr ok illr viðreignar. munt þú
 ‘þurfa at vanda til ferðar þessar bæði skip ok
 ‘menn’. þráinn mælti ‘þó skal nú fara, at ferðin
 40 ‘sje eigi ríflig’. síðan fjeck jarl hánúm fim m skip
 ok öll vel skipuð. með þráni var gunnarr lamba-
 son ok lambi sigurðarson. gunnarr var bróðurson
 þráins ok hafði komit til hans ungr, ok unni hvárr
 öðrum mikit. eiríkr jarlsson gekk til með þeim
 45 ok hugði at mönnum ok vápnaafla ok skipti þar
 um, er hánúm þótti þurfa síðan, er þeir váru
 búnir, fjeck eiríkr þeim leiðsögumann. sigldu þeir

26 torvelligsta för: F, C_o, D, E, G; torvelligsta ferð A, I; torveldasta för B (*selvlyden i för beskadiget*). 27 harðr ok: F, A, B, E, I; bæði harðr ok G; mgl. C_o, D. 28 ferðar þessar: F, A, B, C_o, G, I; þessarar ferðar D, E. 28-30 skip ok menn: C_o, D, E, G; menn ok skip F, B; lið ok skip A, I. 30 þráinn mælti: söl. F, B (*ráinn bortsmuldret*), C_o, D, E, G, I; *hvorimod A synes at indskyde s. hann efter ek (se næst følg. note)*. nú: C_o, G; ek F, A, B, D, E, I. 39-40 at ferðin — ríflig: B, D (*dog þótt for at*), E (*som D*); þótt (*heraf er egenlig kun þo tilbage*) förin se (*e forskrevet*) eigi ríflig C_o; at eigi se ferðin ríflig A (*de fire første ord noget afblegede*); þó at eigi se ríflig ferðin G; þó at þú kallir ferðina eigi rífliga I; þótt ferðin se óríflig F. 41 þráni: A, D, E, I; hánúm B, C_o, G; þeim F. 42 ok (*foran lambi*): F, A, B, D, E, G, I; mgl. C_o. 42-43 gunnarr — þráins ok: F, A, B, C_o, G, I; ok (*mgl. D*) gunnar bróðurson (*bróður feilskr. b:ov: E*) þráins. sá D, E. 43 til hans ungr: F, B, C_o, G; ungr til hans A (*for største delen temmelig utydel.*), D, E, I. 43-44 hvárr öðrum: F, B, C_o, G; hvártveggj öðrum A, D, I; honum E. 44 jarls- F, B (‘jarl’), C_o, G; hákonar- A(?), D, E, I. til með þeim: F, A (*utydel.*), C_o, G, I; til skipanna B; með honum D, E. 45-46 ok hugði — um, er: F (*hvor dog af mönnum kun det første bogstav er tydel.*), A (*ok skipti — er utydel.*), B, D, E (*dog skipum for mönnum*), I (*dog sem for er*); at skipta (*með þeim tilföier G*) um menn ok vápnaafla þar sem C_o, G. 46-47 síðan — þeim: F, A (*der dog mangler er og hvor nir fekk eiríkr er temmelig afbleget*), B, I; enn þegar þeir váro búnir, fekk eiríkr þeim C_o, G; eiríkr fekk

þá suðr með landi; enn hvar sem þeir kvæmi við, þá heimilaði jarl þeim slíkt, er þeir þyrfti at hafa. þeir hjeldu austr til ljóðhúsa. þar spurðu 50 þeir, at kolr var farinn suðr til danmerkr. hjeldu þeir þá suðr þangat. enn er þeir kvámu suðr til helsingjaborgar, fundu þeir þar menn á báti; ok sögðu þeir, at þar var kolr fyrir ok myndi þar dveljaz um hríð. veðrdagr var góðr. þá sá kolr 55 skipin, er at fóru, ok kvað sik dreymt hafa hákon

bonum D, E 47 -mana: F ("m"), A, B, C_o (ooo"ian"), D ("m"), E ("m"), I; "mañs" (= -manns) G. 47-48 þeir þá: F, A, C_o, G, I; þeir nú B; síðan D, E. 48 enn: F, A, B, D, E, G, I; ok C_o. 48-54 kvæmi — fyrir: — kvæmi (kómu D, E, G, I) við (mgl. B, C_o, D, E, G), þá (mgl. B, C_o, D, E, G) heimilaði jarl þeim (mgl. A) slíkt (þat A [utydel.], B, D, I), er (sem A [utydel.], D, E, G, I) þeir (mgl. I) þyrfti (þurftu C_o, D, E, G, I) at hafa. þeir heldu (for þeir heldu har D: heldu svo, E: ok heldu svo) austr til ljóðhúsa. þar (þá A [utydel.], B, D, E, I) spurðu þeir, at kolr var farinn suðr (austr A) til danmerkr. heldu þeir þá (mgl. A, D, E) suðr þangat (for suðr þangat har C_o: suðr til danmarkar, D og E: þangat, I: eptir hánun). enn (ok D, E) er þeir kómu suðr (austr G; mgl. C_o, D, E) til helsingjaborgar (helsingjaborgar [den ældre form] A; helsingjaland C_o, D, G; i E er først skrevet helsingjaland, men dette derpå rettet til helsingjaborgar), fundu þeir þar menn á báti (for fundu — báti har B [analogisk]: þar fundu þeir menn á báti, A og E og I: fundu þeir bát einn ok menn á [á ulæseligt i A], D: fundu þeir bát einn ok "m" á), ok sögðu þeir (for sögðu þeir har A [utydel.] og C_o [beakadiget] og G: sögðu, E: segja þeim, D: segir þeim), at þar var kolr (for þar var kolr har 'C_o: kolr var þar, G: kolr væri þar) fyrir A, B, C_o, D, E, G, I; heldu (h synes forandret til k, eller vel snarere k til h) austr til ljóðhúsa. þá spurðu þeir, at kolr var farinn austr til danmerkr. heldu þeir þá suðr þangat. en er þeir þyrfti at hafa. þeir heldu austr til ljóðhúsa. þá spurðu þeir, at kolr (ikke: þar var kolr eller kolr var þar) fyrri F (forvirret). 54-55 myndi — um: F, B, C_o (myndi bortsmuldret på "nð" nær), G (men mundu [det sidste bogstav dog noget utydel.] for myndi); mundi dveljaz þar nokkora (utydel. A, D, E, I. 55 veðrdagr: F, B, C_o, D, E, G, I; einn tíma, er veðrdagr A. 56 ok (efter

jarl um nóttina ok kvað þetta vera mundu menn
hans ok bað alla menn sína taka vápn sín. síðan
bjogguz þeir við, ok tekz þar orrosta. berjaz þeir
60 lengi svá at eigi verða umskipti. kolr hljóp þá
upp á skip þráins ok ruddiz um fast ok drep
margan mann. hann hafði gylldan hjálm. nú sje
þráinn, at eigi mun duga — eggjar nú menninn
með sjer, enn hann gengr sjálfr fyrstr ok mæti

(fóru): F, A, B, D, E, I; hann G; *bortsmuldret* Cs. 56-57 hákon —
nóttina: F, A (*hákon jarl temmelig afbleget*), B, Cs, G; hákon jarl
um (eina I) hrið D, I; um hrið hákon jarl E. 57-58 kvað — hans
F, A, Cs (*menn bortsmuldret*); kvað þetta mundu vera menn hann
B, G; kvat þetta mundu vera hans menn D; kvað þar vera menn
hans fyr I; munu þetta vera hans menn E. 58 ok bað — sína
F, B, Cs (*menn meget beskadiget*), D, G; ok bað alla sína menn I
ok bað menn sína E; bað hann menn sína A (*hann menn meget
usikkert*). 58-59 síðan bjogguz þeir: F, A, B, Cs, G, I; þeir bjogguz
D, E. 59 tekz: F, A, B, Cs, G; tókz D, E, I. 60 lengi — verða
A, B, D, E (*dog verðr for verða*); svá at engi verða I; lengi, o
verða engi Cs (*det sidste gi bortsmuldret*), G; lengi svá ok (*sdl.*) eig
urða F. kolr hljóp þá: G; kolr (*lidt beskadiget*) hljóp Cs; síðan
hljóp (*hleypr E*) kolr F, A, B, D, E, I. 61 skip: F, B, D, E, G, I
skip til A; "r"ooo Cs. ruddiz um fast: F, B, Cs, G; ruddiz fast um
D, E, I; rudduz (*máske blot skriveil*) fast um A. 61-62 ok — mann
F, B, I; ooo"ðrepr (*næsten bortsmuldret*) m |ooo mañ (*uformeligt*)" Cs
ok drap (*hann tilf. G*) margan mann E, G; ok drap marga menn I
drepr margan mann A. 63 mun duga: F, A, I; "mā fógort ðvga
B; mun duga svo búlt D; mun (má E) svá búlt hlýða E, G; mun
svá gjört hlýða Cs (*som det synes, men skriften er for en stor de
bortsmuldret; dog er der endnu tilbage* "m sua" [*ua beskadiget*] o
"hlýð" [*ligeledes beskadiget*]). 63-64 eggjar — sjer: F, B; eggjar n
menn sína með ser D, I; ok eggjar menn sína með ser E; hann
eggjar nú menn sína með ser G; hann (*forkortet og så beskadiget
at kun den nederste del af h er tilbage*) "eðiooo u (*beskadiget*) fin
u (*beskadiget*) m. m; s' ' (*beskadiget*)" Cs; eggjar hann menn sína A
64 sjálfr fyrstr: A (*fyrstr utydeligt, men synes skrevet uden r foran s,
B; fyrstr sjálfr D, E; sjálfr fremstr Cs; fremstr sjálfr G; sjálfr
mót (det sidste træk af m tillige med den største del af o borte) I
sjálfr F.*

kol. kolr höggr til hans, ok kom í skjöldinn 65
 þráins ok klauf ofan skjöldinn. þá fjekk kolr
 steinshögg á höndina; fjell þá niðr sverðit. þráinn
 hjó til kols, ok kom á fótinn svá at af tók. eptir
 þat drápu þeir kol. hjó þráinn höfuð af hánum
 enn steypiti búkinum fyrir borð enn varðveitti höfuðit. 70
 þeir tóku þar fje mikit — hjeldu þá norðr til
 þrándheims ok fara á fund jarls. tók hann vel
 við þráni. hann sýndi jarli höfuð kols. jarl þakk-
 aði hánum verk þat. eiríkr kvað meira vert enn

65 höggr: F, A, B, D, I; hjó C_o, E, G. skjöldinn: F, A (*noget af-
 bleget*), B, D, E, G, I; skjöld C_o. 66 ok klauf ofan skjöldinn: F, B;
 hann klauf ofan (*allan tilf. E*) skjöldinn A, D, E; klauf hann ofan
 skjöldinn I; ok klauf hann (*allan tilf. G*) at endilöngu C_o, G. þá:
 F, B, C_o, D, E, G; í þessu I; eptir þat A. 67 fjell þá: F, A, C_o,
 E, G, I; ok fell B, D. 68 af tók: F, B, C_o, D, E, G; undan tók I;
 undan tók fótinn A. 68-69 eptir — þráinn: F, A, B, C_o, G; síðan
 drap þráinn kol ok hjó D, E; síðan hjó þráinn I. 69 höfuð af
 hánum: F, A, B, D, E, I; af hánum höfuðit C_o, G. 70 enn steypiti
 — höfuðit: C_o, G; enn steypiti búkinum útbyrðis (*fyrir borð B*) enn
 varðveitti höfud (*höfuðit B*) hans B, I; en steypiti búkinum á sjó
 út en varðveitti höfuð hans A; en steypitu búkinum (*feilekr. bvkigv*)
 fyrir borð — en varðveitti (*her synes nemlig snarere at stå "veitti", end
 "veitv", for veittu, som Olavius har læst*) höfud hans F; ok varðveitti
 þat enn steypiti bolnum útbyrðis (á sjá E) D, E (. *En plausibel
 læsemåde i stedet for eptir — höfuðit vilde være síðan hjó þráinn
 höfuð af hánum ok varðveitti — enn steypitu búkinum fyrir borð*)
 71 hjeldu þá: F, A; ok heldu þá D, E; heldu þeir þá B; halda nú
 C_o, G; sigldu síðan I. 72 ok fara: F, B, C_o, D, G; ok fóro A
 (*snarere end fara*), I; *mgl. E*. 72-78 tók — kols: A; tekr jarl vel
 við hánum. hann sýndi jarli höfud kols F; hann tók vel við þráni.
 hann (*feilekr. som hans*) tók höfud kols ok sýndi jarli I; hann tók
 vel við (*skrevet 1, men er meget beskædiget*) þráni. þráinn færði hánum
 höfuð kols C_o; hann tekr vel við þráni. þráinn færir (*sdl. [uden
 hensynsobjekt]*) höfuð kols G; tekr hann vel við þeim. þráinn (*sig-
 fússson tilf. D*) sýndi jarli höfuð kols B, D; ok færði þráinn honum
 höfud kols E. 78 jarl: B, C_o, D, E, G; en jarl F, A; enn hann I.
 74 verk þat: F, A, B, D; verkit C_o, E, G, I. eiríkr kvað: F, A, B,
 D, E; eiríkr son hans kvað C_o, G; eiríkr kvað þat I.

- 75 orða einna. jarlinn svaraði, at svá var, ok bað þá ganga með sjer. gengu þeir þangat, sem jarl hafði látit gera skip góð. jarl hafði látit gera skip þat eitt, er eigi var gört sem langskip. þar var gammshöfuð á — ok búit mjök. jarl mælti 'þú er
- 80 'skrautmenni mikit, þráinn, ok hefir þú þat a'gunnari frænda þínum: vil ek nú gefa þjer skip þetta — enn skipit heitir gammr. þar skal fylgja með vinátta mín. vil ek, at þú sjer með mjer svá lengi sem þú vill'. þráinn þakkaði jarli vel-
- 86 gerning sinn ok kveðz ekki fýsaz til íslands a svá búnu. jarl átti ferð austr til landamæris a

75 svaraði, at svá var: *F, E*; "f.", at svá var *A, D, I*; sagði, at svá var *B*; sagði svá vera skyldu *Ce, G*. 75-76 ok bað þá: *F, A, B, D, I*; j. bað þá *E*; ok bað þráinn *Ce, G*. 76 gengu — sem: *F, A*; þeir gengu (*ganga D*) þangat, sem *B, Ce, D, G, I*; mgl. *E*. 77-78 látit (*sætningin* sem jarl osu.) — sem: *A* (*tíl dels lídt utydel., men dog sikkert*), *I* (*dog þat eitt skip for skip þat eitt*); gera látið skip góð. jarl hafði gera látið eitt skip (*feilskr. skik*) þat er eigi var gört sem *B*; gera látið skip gott (*for skip gott har D eitt skip*) þat er eigi var gert sem *F, D*; látið gjöra eitt skip. þat var gört sem *Ce, G*; látið gera *E*. 78-79 þar — -höfuð: *F, A, B, Ce* (*der dog for var ha "q"* — *sikkert urigtig*), *D, G, I*; þat er gammshöfuð var *E*. 79 búit mjök: *F, B, Ce, D, G*; búnaðr mikill á höfðinu *A, E, I*. 80-81 hefir — þínum: *Ce, G*; hafit þit svá verit báðir (*for verit báðir har I báðir verið*) frændr þit gunnarr *F, D*; hafit báðir verit svá frændr þit gunnarr *B*; hafit þit svá báðir verit (*feilskr. v. E*) frændr ok gunnarr *E, I*. 81 skip: *F, B, Ce, E, I*; skipit *D* og *G*. 82 enn — gammr: *F, B, Ce, D, G, I*; er gammr heitir *E*. 82-83 fylgja með *F, B, D, E, I*; ok fylgja *Ce, G*. 83 at þú: *F, B, Ce, G*; nú, attú *D* bjóða þer, at þú *E, I*. 84 svá lengi sem: *F, B, D, E, G, I*; meðan *Ce*. þráinn — jarli: *Ce, G*; þráinn þakkaði jarli mikilliga *B, D*; þráinn þakkaði hánun *E*; hann þakkaði jarli (hánun *F*) *F, I*. 84-85 velgerning: *F, B, Ce, D* (*dog med feilskriften uelg'nīga*), *G, I*; gerning *E*. 85 kveðz ekki fýsaz: *F* (*dog kvas for kveðz*), *B, D, E*; kvez ekki fýsa *G, I*; kvez ekki ætla (*feilskrevet ela*) *Ce*. 86-88 jarl — sumarl ok var: *F, B* (*hvor dog íakonung er næsten ganske bort*

finna sviakonung. fór þráinn með hánum um sumarit ok var skipstjórnarmaðr ok stýrði gamm-inum. hann sigldi svá mikit, at fáir þurftu við hann. hann var öfundaðr mjök. enn þat fannz á 90 jafnan, at jarl virði mikils gunnar; því at hann setti þá harðliga aptr alla, er á þráin leituðu. var þráinn með jarli allan þann vetr. enn um várit spurði jarl þráin, hvárt hann vildi þar vera eða fara til íslands. enn hann kvaðz eigi þat hafa 95 ráðit við sik ok sagðiz vita vilja áðr tíðendi af íslandi. jarl sagði, at svá skyldi vera, sem hánum þætti henta. var þráinn með jarli. þá spurðuz

smuldret, *Cs* (dog þráinn fór for for þráinn), *D*, *G* (dog som *Cs*), *I* (dog þráinn fór for for þráinn [som *Cs* og *G*], samt var þráinn for ok var); var þráinn *E*. 89 hann — mikit: *Cs*, *G* (sigldi skrevet sigldi); ok sigldi (skrevet sigldi *F*) svá (*i B* har stíðet "8", men kun s er tilbage) mikit (*i B* er dette ord — skrevet mik — endnu fuld-stændig bevaret, men nær ved at bortsmuldre) *F*, *B*, *D*; ok sigldi (*feilskr.* sigldi) svo mjök *E*; ok sigldi mikit, svá *I*. 89-90 við hann: *F*, *E*, *I*; við hánum *B*; við hann at keppa *Cs*, *G*; við hann at þreyta *D*. 90 hann — mjök: *Cs*, *G*; ok var hann öfundaðr (underlig forkortet i *D*) mjök *F*, *B*, *D*, *I*; ok var hann mjök öfundaðr *E*. 91 jafnan: *F*, *B*, *Cs*, *D*, *E*, *G*; mgl. *I*. mikils gunnar: *F*, *B*, *E*, *I*; gunnar mikils *Cs*, *G*; hann mikils vegna gunnars *D*. 92 harðliga aptr alla: *F*; alla harðliga aptr *I*; harðliga aptr *E*, *G*; aptr harðliga *B*, *D*; háðulliga aptr *Cs*. 93 allan þann vetr: *F*, *B*, *Cs*, *D*, *E*, *G*; vetrinn þann nærsta eptir *I*. 94 vildi: *F*, *B*, *D*, *E*, *I*; vill *Cs*; udeglemt *G*. þar vera: *F*, *B*, *Cs*, *D*, *G*, *I*; heldr vera þar *E*. 95 til: *F*, *B*, *Cs*, *E*, *G*, *I*; út til *D*. enn hann: *F*, *Cs*, *D*, *E*, *G*; enn þráinn *I*; hann *B*. kvaðz: *F*; kvez *B*, *D*, *E*; letz *Cs*, *G*, *I*. 95-96 eigi — ráðit: *F*; þat eigi hafa ráðit *Cs*, *D* (ráðit *feilskr.* raða), *G*; ei hafa ráðit þat *E*; eigi hafa ráðit *B*; eigi ráðit hafa *I*. 96 ok — áðr: *F*; ok kvez vita vilja áðr *B*, *E*; ok "ku" vilja vita áðr *D*; ok kvez áðr vilja vita *I*; lez hann vita vilja áðr *Cs*; lez hann vilja vita áðr *G*. 97 sagði: *F*, *Cs*; ".i." *B*, *D*, *E*, *I*; segir *G*. at svá skyldi vera: *F*, *Cs* (a i vera næsten ganske bortsmuldret), *G*, *I*; at svo skal vera *E*; svá vera skyldu *B*, *D*. 98 þætti: *D*, *E*, *I*; þti *F* og *B* og *Cs*, þ'tti *G*. henta: *F*, *B*, *Cs*, *D*, *G*; betr henta *I*; heyra *E*. með jarli: *F*, *E*,

tíðendi af íslandi þau er mörgum þótti mikil —
 100 lát gunnars frá hljóðarenda. þá vildi jarl eigi, a
 þráinn færi út; ok var hann þá enn með jarli.

83. Nú er þar til máls at taka, at þeir grímr
 ok helgi synir njáls fóru af íslandi þat sumar, sem
 þeir þráinn fóru útan, ok váru á skipi með þeim
 óláfi eldu ketilssyni ok bárði hinum svarta. þeir

G, I; með jarli nú Cs; þá með jarli B; þá enn með jarli D
 98-99 spurðuz — mikil: F; spurðuz þau tíðendi af íslandi, er mörg
 um þótti (þóttu B) mikil B, D, E; spurðuz tíðindi af íslandi, e
 mörgum þóttu mikil I; spýrjaz þau tíðendi, er mörgum þótti mikil
 (mikil Cs) Cs, G. 100 frá: F, B, Cs, D, G; at E, I. 100-101 eigi —
 færi: F, B, D, G (dog med udeladt at); at þráinn færi eigi Cs, E, I
 101 ok — jarli: Cs, D; ok var hann með hánnum enn B; var hann
 þá með jarli G; ok var hann með hánnum eptir F; ok var hann
 með honum þat sumar E; ok var hann með jarli um sumarit I.

83. 1 Nú. — taka, at: F, B, D, E, I (dog uden máls); mgl.
 Cs, G. 1-2 þeir — njáls: F, B; þeir (Þeir Cs, G) grímr ok helgi
 njálssynir Cs, D, G, I; njálssynir E. 2 fóru: F, B, Cs, D, E, G
 fara I. af — sumar: F, B, Cs, E, G, I; þat sumar af íslandi D
 2-3 sem — útan: F, E; sem þráinn sigfússon fór af íslandi I; sem
 þráinn fór B; sem þráinn fór út(?) D; er þráinn fór utan (mgl. G
 ok kolskeggr, sem fyrr var ritað Cs, G. 3 váru: F, B, D, E, G, I
 "uar" (?) Cs. þeim: F, B, D, E, G, I; mgl. Cs. 4 óláfi — svarta: Cs
 "olafs" (?) (I har den i mbr. sædv. form) ellidu (?) ketilf .f." ok "bárð
 súa" G; óláfi eldu ketilssyni ok bárði F; bárði ok óláfi eldo ketils-
 syni I; bárði ok óláfi ketilssyni E; óláfi eldu ("kéildv" B, formodentlig
 blot skrivefeil, foranlediget ved, at det følgende ord begynder med ke-
 tilssyni ok bárði hvíta (?) B og D (ellers kaldes han svarti i disse
 to bøger, ligesom i alle de andre. Da alle bøger [bortset fra de
 feilagtige læsemåder i B og G] her have eldu, og ikke ór eldu
 [jf. cap. 75 og 119], må man antage, at elda her er blevet tilnavn
 [jf. ívarr elda Fms. VIII; árne efja med varianten árni ór efju
 Fms. VIII 164; einarr lygra, Fms. VIII 310, med stedsnavnet lygra
 eindriði ljoxa, Fms. VIII 358, med stedsnavnet ljoxa; ögmundur elki-
 land, Fms. IX, med stedsnavnet elkiland; osv.]. På den anden side
 kunde man tænke sig forbindelsen elduketill, men i så fald vilde
 sagaen snarere have syni elduketills, end elduketilssyni).

tóku norðanveðr svá hörð, at þá bar suðr í haf; 5 ok rak yfir myrkr svá mikit, at þeir vissu eigi, hvar þeir fóru; ok höfðu þeir útivist langa. þá kvámu þeir þar, er grunnsævi var mikit; ok þóttuz þeir vita, at þat myndi vera nær löndum. þeir njálssynir spurðu, ef bárðr vissi nakkvat til, hverjum 10 löndum þeir myndi næst vera. 'mörg eru til' segir hann 'at því, sem vjer höfum veðrföll haft — 'eyjar eða skotland eða írland'. tveim nóttum

⁵ svá hörð: F, B, D, I; svá hvöss G; svá stór Cs; hörð, svo E. bar: F, Cs, E, I; rak B, D; rekr G. ⁶ ok rak — mikit: F (det forste r í myrkr udeglemt), B, Cs, D, G (dog rekr for rak); en þá rak ifir myrkr svo mikit E; enn myrkr váro avó mikil I. þeir (foran vissu): F, Cs, D, E, G, I; þat ([forfartas] formodenlig blot skrifseil) B. eigi: F, B, D, E, G, I; ekki til Cs. ⁷ ok höfðu — langa: F, B, D, G; höfðu þeir útivist langa Cs; ok höfðu þeir langa útivist I; ok höfðu útivistir langar E. ⁷⁻⁸ þá — þar: F, E, I (dog koma — som det synes — for kvámu, samt sem for er); þeir kómu þar Cs, G; þar kvómu þeir D; þar koma þeir B. ⁸ grunnsævi var mikit: F, B, D, I; grunnsævi váro mikil Cs, E; grunnári váro mikil G. ok: F, B, D, G, I; mgl Cs, E. ⁹ vita — löndum: F; vita (silf. i morgen, med en noget matteze skrift, men med en hånd, der i det mindste ligner tekstene), at þeir mundu nær löndum Cs; vita, at þá mendi þeir vera (nókkur D) í nánd löndum B, D; þá vita, at þeir váro nær löndum E; þá vita, at þeir mundu í nánd löndum I; þá vita, at þeir mundu nær landi G. þeir: F, B, D, G; mgl Cs, E, I. ¹⁰⁻¹¹ ef — vera: F (ef feilahr. som af), B (ef næsten helt bortsmuldret), D (dog med urigtigt indskud af hjá foran hverjum), E (dog váro næstir for myndi næst vera), I (dog uden nókkvat til); bárðr, hverjum löndum (for disse to ord har G hverja landi) hann ætlaði at þeir mundu næst (næstir G) vera Cs, G. ¹² hann: F, B, Cs, D, G, I; bárðr E. sem — haft: F (dog "v" [= vit] for vjer), B, Cs, D, E (dog veðrstöðu for veðrföll), G; helst bafa veðr verit I (hvor sem sænes foran helst). ¹³ eyjar — írland: F; eyjarnar eðr skotland eðr írland Cs, G; eyjar eða skotland eða hjaltland E; orkneyjar eða skotland (her er eða udeglemt) írland B; orkneyjar eða skotland ok (!) írland D; eyjarnar skotlands eða írlands I.

síðar sá þeir lönd á bæði borð enn boða mikinn
 15 inn á fjörðinn. þeir köstuðu akkerum fyrir útan
 boðann. þá tók at lægja veðrit. enn um morguninn
 var logn. sjá þeir þá fara þrettán skip útan
 at sjer. þá mælti bærðr 'hvat skal nú til ráðs?
 'taka? því at menn þessir munu veita oss atsókn'
 20 síðan ræddu þeir um, hvárt þeir skyldi verja sig
 eða gefaz upp. enn áðr þeir höfðu ráðit, kvámu
 at víkingar. spurðu þá hvárir aðra at nömnunum
 — hvat fyrirnenn hjeti. þá nemnduz fyrirnenn
 kaupmanna ok spurðu í móti, hverir fyrir víkingum

¹⁴ sá: *F, Co, D, E, G, I*; sjá *B*. lönd: *F, D, E*; lönd *eller* land: *B, Co, I*; land *G*. ¹⁵ inn á fjörðinn: *F, B, D, G*; inn á firðinom *I* á fjörðinn *E*; í fjörðinn *Co*. þeir köstuðu: *F, B, Co, D, G*; þeir kasta *E*; köstuðu þeir þá *I*. ¹⁶ boðann: *F, B, Co, D* (*der först har skrevet fjörðenn, men tilføjet boðann som rettelse*), *E, G*; boðann ok gáto þar við haldiz *I*. þá: *F, B, Co, D, E, G*; um kveldit *I*. ¹⁶⁻¹⁷ veðrit — morginninn: *F, B, Co, D, G*; veðrit. enn um morguninn — þá *I*; veðrit um nóttina, ok *E*. ¹⁷ sjá þeir þá: *F, B, Co, D, G*; verðr þeim lítit (*feilskr. lit I*) inn á fjörðinn. sjá þeir (*for* sjá þeir *har E* þar sá þeir) *E, I*. ¹⁷⁻¹⁸ þrettán — sjer: *F, B, D, I*; skip fjórtán at sjer *E*; at ser v (*Ij Co*) skip *Co, G*. ¹⁸ þá mælti bærðr: *F, Co, D, E, G, I*; bærðr mælti *B*. skal nú: *F, B, Co, D, E, G*; skulum ver *E, I*. ¹⁹ því — þessir: *F, B, Co, D, G, I*; þessir menn *E*. munu: *F, B, Co, D, E, G*; *mgf. I*. atsókn: *F, B, D* atgöngu *Co, E, G, I*. ²⁰ síðan — um: *I*; síðan tala þeir um *Co, G*; þeir ræddu um *B, D*; síðan ræddu þeir *F, E*. ²¹ eða: *F, B, Co, D, G, I*; eða elgi eða *E(!)*. enn áðr: *F, Co, G, I*; enn áðr en *E*; áðr enn *B, D*. ráðit: *F, B, D*; um ráðit *E, I*; ráðið þetta með ser *Co*; þetta ráðit fyrir ser *G*. ²¹⁻²² kvámu at víkingar: *F*; kómu at víkingarnir *B, D, E*; þá koma at víkingarnir *I*; kómu (*koma G*) víkingar *Co, G*. ²² spurðu þá: *F, B, D, E, I*; spyrja *Co, G*. ²²⁻²³ at nömnunum — hjeti: *F, B, D, E* (*dog hetu for hjeti*); hvat fyrirnenn heto *I* at nöfnum fyrirnanna þeirra *Co*; at nöfnum fyrir^m þeirra *G*. ²³⁻²⁴ þá — -manna: *F, B* (*verbet feilskr.*), *Co, D, G*; nefndu fyrirnenn sig *E* stefndu í mót þeim ok nefndu sik *I* (*noget forvirret*). ²⁴ hverir: *F, Co, E, G, I*; hverr *B, D*. ²⁴⁻²⁵ víkingum væri: *Co*; víkingum reði *G*; Hönd reði *I*; liði þeirra væri *F, E*; liði þeirra reði *B, D*. ²⁵ annarr (*foran*

væri. annarr nemndiz grjótgarðr enn annarr snæ- 25
kólfr — synir moldans ór dungalsbæ í skotlandi
frændr melkólfs skotakonungs 'ok eru kostir tveir
'af oss górvir' segir grjótgarðr 'at jer gangið á
'land, enn vjer munum taka fje yðvart. hinn er
'annarr, at vjer munum sækja at yðr ok drepa 30
'hvern mann, er vjer nám'. helgi svarar 'þat vilja
'kaupmenn at verja sik'. þá mæltu kaupmenn
'mæl þú alls vesall. hverja vörn munu vjer veita?
'ok er fje fjörvi firra'. grímr tók þat ráð, at

nemndiz: *F, B, Co, D, E, G*; annarr þeira *I*. 25-26 snækólfr: *F, B, Co, D, G*; "knekollr (r forlanget)" *I*; "jokul" (= jökull) *E*. 26 moldans: *F, I*; moddans *Co, D, E, G*; soddans *B* (vistnok skrivefeil for moddans). dungals-: *F, Co, I*; duggals- *G*; dungaðs- *D, E*; dungans- *B*. í: *F, B, D, E, I*; af *Co, G*. 27 frændr: *F, B, Co, D, I*; frænða (a utydeligt) *E*; frændi (!) *G*. 27-28 eru — górvir: *F, B*; eru tveir kostir fyrir höndum af oss (gervir tilf. *D*) *Co, D, G*; er skjótr kostur af oss *E, I*. 29 land: *F, B, D, I*; land upp *Co, E, G*. taka fje yðvart: *F, B, Co, D, G*; ræna yðr feno *E, I*. hinn: *F, B, Co, D, E, G*; enn hinn *I*. 30 munum: *F, Co, D, E, G, I*; "mánim" *B*, sækja at: *F, B, Co* (sækja feilskrævet sek), *D, G, I*; berjast við *E*. 31 hvern mann: *F, B, E, G*; "hðn m" *Co*; hvert manns barn *D*; hvert "mað" barn *I*. vjer nám: *B, Co* (vjer forskrevet), *D*; ver fáam *F, I*; vjer kunnum fá *E*; viðnám veitir *G*. helgi: *F, B, D, E, I*; helgi njálss. *Co, G*. 32 þá mæltu kaupmenn: *F, B, D, E*; þá mæltu kaupmenninir *I*; hvorimod *Co* og *G* sættu sögðu þeir efter vesall. 33 mæl þú: *F, B, Co, E* (noget feilskrævet), *G, I*; mæl *D*. alls vesall: — "alfve, | fall" *F*, "allz vesall" *B*, "allzvfall" (sdk.) *Co*, "allj uestall *D*, "allj f vesfall" *E*, "allz uestall" *G*; ~"vef"~ *I* (hvor der imidlertid synes at have stået allvesall, da man endnu kan se den øverste del af ll umiddelbart foran v). munu vjer veita: *F, Co, G*; mundum ver veita *E, I*; manu ver hafu *B, D*. 34 ok er — firra: *Co, E* (hvor -firra synes skrevet ira med et eller flere tegn over ir, men hele ordet er utydeligt), *I*; ok er (mgl. *B*) fe fjörvi (r feilskr. *B*) fyrra ("fyrir" *F*, "fyrir" *B*, "fjör" *D*) *F, B, D* — i har overalt den i membranerne sædvanlige form); fe eðr fjörvi *G* (hvor de to hensynsformer styres af veita). grímr: *F, B* (feilskr. grím), *D, E, I*; grímr njálss. *Co, G*. ráð: *F, Co, E, G, I*; ráðs *B, D*.

35 hann æpti á víkinga ok ljet þá eigi heyra illan kurr kaupmanna. bårðr ok óláfr mæltu 'hyggið 'jer eigi, at íslendingar muni gera spott at látum 'yðrum? takið nú heldr vápn yður, ok verjum oss'. tóku þeir þá allir vápn sín ok festu þat með sjer, 40 at þeir skyldi aldri upp gefaz, meðan þeir mætti verja sik.

84. Víkingar skjóta nú á þá, ok tókz nú orrosta, ok verja kaupmenn sik vel. snækólfr hleypr at óláfi ok leggr í gegnum hann með spjóti. grímr leggr til snækólfs spjóti ok svá fast, at hann 5 fjell úthyrðis. helgi sneri þá til móts við grím,

35 á víkinga: *F*; á víkingana *B, Cs, D, E, I*; upp á víkinga *G*. 35-36 ljet — -manna: *F, B* (*dog -mannanna for -manna*), *Cs, D, E, I* (*dog uden på*); ljet(?) eigi heyra kaupmennina (*m forskrevet*) *G*. 36 bårðr — mæltu: *Cs, D, G, I*; þeir bårðr mæltu *E*; bårðr ok óláfr ræddu *F, B*. 37 muni gera spott: *F, B* (*dog "m" for muni*), *D* (*hvor dog muni mangler, vistnok ved udeglemmelse*), *E, G, I*; "m spotta" *Cs*. 38 takið nú heldr: *Cs* (*hvor dog aki er næsten ganske bortsmuldet*), *G*; takit nú *B, D*; takit heldr (*e forskrevet*) *F*; ok takit *E, I*. verjum oss: *Cs, G*; verið yðr *F, B, D*; verit yðr. munu þjer ok drepnir verða, ef þess verðr auðit *E*; verit yðr. þó manot þer drepnir, ef þess auðnar *I*. 39 þá: *F, B, Cs, D, E, I*; nú *G*. vápn sín: *B, Cs, D, E, G, I*; til vápna *F*. 40 skyldi aldri: *F, B, Cs, D, G*; skyldo eigi *I*; mundi ei *E*. 40-41 meðan — sik: *F, B, Cs, D, G* (*dog verjaz for verja sik*); *mgf. E, I*.

84. 1 Víkingar: *F, B, Cs, D, G, I*; Víkingarnir *E*. skjóta nú: *Cs, G*; skutu *F, B, D, E, I*. 1-2 tókz nú orrosta: *B, Cs* (*hvor k er bortsmuldet*), *D, G* (*dog teks for tókz*); tókz orrosta *F*; tókst þar orrosta hörð — ok berjaz um hrið *E*; tókz þá hörð orrosta — berjaz um hrið *I*. 2 ok verja — sik: *F, B, Cs, D, E, G* (*dog uden ok*); ok verjaz kaupmenn *I*. snækólfr: *F, B, Cs, D, G*; snækollr *E, I*. 3 hleypr: *F, B, Cs*; hljóp *D, E, G, I*. leggr í — með spjóti: *F, B, Cs* (*dog uden hann*), *D, G, I* (*dog lagði for leggr*); lagði hann í gegnum *E*. 4 grímr — spjóti: *F, B, D*; grímr lagðe til snækólfs spjóte *E*; grímr lagði til snækólfs (*sál*) spjóti síno *I*; oversprængt *Cs, G*. ok (*foran svá*): *F, B, Cs, D, G*; *mgf. E, I*. 5 fjell: *F, Cs, E, G, I*; fellr *B*; fauk *D*. úthyrðis: *F, B, Cs, D, G, I*; "avthyrðis" *E* (= á úthyrðis? *eller*

ok ráku þeir ofan alla víkinga; ok jafnan váru þeir njálssynir þar er mest þurfti. víkingar kölluðu ok báðu kaupmenn upp gefaz. enn þeir sögðu, át þeir skyldu aldri upp gefaz. í þessu varð þeim litit til hafa. sjá þeir þá, at skip fara sunnan 10
fyri nesit ok váru eigi færi enn tíu. þeir róa mikinn ok stefna at þangat. er þar skjöldr við skjöld. enn á því skipi, er fyrst fór, stóð maðr

stár av for ú?). eneri: F, B, C_o, E, G, I; snýst D. til: B, C_o, D, E, G, I; mgl. F. grím: B, C_o, D, G, I; "e." F; grjótarð E.
6 þeir (eðter ráku): F, B, D, E, I; þá C_o; mgl. G. víkinga: F; víkingana B, C_o (v bortsuuldret), D, E, G (feilskreuet uikingana), I.
6-7 jafnan — þar: F, B, C_o (a i þar næsten ganske bortsuuldret), D; jafnann vóro þeir synir njáls þar E; jafnan váro þeir þar njálssynir, G; váro njálssynir jafnan þar I. 7 er mest þurfti: F, D; sem meast þurfti B; er (sem C_o) mest þótti þurfa C_o, G; er (sem I) mest var mannaunin (i tilf. E) E, I. víkingar: F, B, C_o, D, G, I; víkingarnir E. 8 kölluðu — gefaz: F, B, D; kölluðu á kaupmenn ok báðu þá (kaupmenn G) upp gefaz C_o, G; kölluðu á þá ok báðu þá upp gefast E; kölluðu ok báðu kaupmenn jafnan gefa sik upp I. enn þeir: C_o, G; þeir F, B, D, E; kaupmenn I. 9 skyldu: C_o, G; mundu B, D, E, I; mundi F. upp gefaz: F, B, C_o (hvor upp er næsten ganske bortsuuldret og gefaz beskadiget), D, E; gefa sik upp I; upp gefaz, meðan þeir mætti G. i: F, B, C_o, D, G; ok i E og, som det synes, I. varð: F, B, C_o (noget beskadiget), D, G, I; var. E. 10 sjá þeir þá, at: E, I; sjá þeir þá D; sjá þeir þar B; sjá þeir F; ok sjá C_o, G. sunnan: F, B, C_o, D, G, I; mgl. E.
11 ok váru — enn: C_o (hvor der af elgi [skrevet e] kun er e tilbage, og hvor færi [forkortet] er næsten ganske bortsuuldret), D, G; ok váro elgi færi B (hvor tíu således må opfattes som hensynsform, med mindre det er ved forglemmelse, at enn mangler); váro elgi færi en F; elgi færi enn I; mgl. E. 12 mikinn: F, B, D; "mick" E, "mik" G, "mik" I (— i hvilke tre membraner forkortelsen snarest er at opløse til mikil); "fnd" (m beskadiget og i bortsuuldret) C_o. at þangat: F, B, D, I; at þeim þangat (þan forkortet og beskadiget) C_o; at þeim G; þangat E. er þar: F, B, E, I; ok er þar D; þar var C_o (þ beskadiget), G. 13 skjöld. — því: F, B, D; skjöld. á því C_o, G (dog þessu for því, samt uden interpunction efter skjöld); skjöld ok vápnabúnaðr (vopnatilbúnaðr E) mikill. enn á því E, I.

við siglu. sá var í silkitreyju ok hafði gylldan
 15 hjálm — enn hárit bæði mikit ok fagrt. sjá maðr
 hafði spjót gullrekit í hendi. hann spurði 'hverir
 'eigu hjer leik svá újafnan?' helgi segir⁴ til sín
 ok sagði, at í móti váru þeir grjótagarðr ok snæ-
 kólfr. 'enn hverir eru stýrimenn?' sagði sjá. helgi
 20 svaraði 'bárðr svartí, er lifir. enn annarr er fallinn
 'hjer fyri víkingum, ok hjet sá óláfr. enn bróðir
 'minn heitir grímr, er mjer fylgir'. 'eruð it ís-

⁴ sá: F, B, Cs, D, G, I; hann E. 14-16 hafði — hafði: F, B, Cs (dog uden bæði; gy beskadiget; m i mikit endnu helt, men nær ved at bortsmuldre), D (der dog tilføier á höfde efter hjálm, men udelader bæði), G (dog uden bæði), I (der dog indskyder var foran bæði); var hárit bæði mikit ok fagrt. hann hafði gylttann hjálm ok E. ¹⁶ gullrekit í hendi: F, B, Cs (hvor dog i h og det sidste træk af n er bortsmuldret), D, E, I; í hendi gullrekit G. hann spurði: F, E, I; sjá (sá D) spurði B, D; sjá spyr (skrevet spf) G; sjá "sp." er hann kom at Cs. ¹⁷ elgu — újafnan?: F, B; elga her svá 'újafnann leik?' E; elga (a meget beskadiget i Cs — dog synes den ikke at have stået elgu) her leik (næsten helt bortsmuldret i Cs, saman svá újafnan?) Cs, D; þar elgu leik saman svá újafnan G; þar ætti svá újafnan leik I. segir til sín: Cs; ".f." til sín F, D, G; sagði til sín B; nefndi sik E, I. ¹⁸ sagði: F, Cs, E; ".f." B, D, I; segir G. 18-19 váru — snækólfr: F (dog "f" for váru), B, D, I (dog grj bortsmuldret og ar lidt beskadiget); var snækollr ok grjótagarðr Cs (ok E; se snækólfr ok grjótagarðr G. ¹⁹ sjá: B, D, G; hann F, E, I; ooo Cs. 19-20 helgi svaraði: F; "helgi (fuldkommen læseligt, men nær ved at bortsmuldre) sv." Cs; helgi ".f." B, G; helgi svarar D; mgl. E, I. 20 bárðr — lifir: F; ooo "ð: (ð: meget beskadiget) svartí h. "oooo | "fir (f har den i membranerne sædvanlige form)" Cs; bárðr heitir sá, er lifir G; sá heitir bárðr svartí, er (nú tilf. E) lifir B, D, E; heitir bárðr, er nú lifir I (hvor sá må være udeglemt foran heitir). 20-21 er fallinn — óláfr: I; er látinn, er óláfr het F, B, D, G; óláfr, og er sá látinn E; "het" oo "af (f har den i membranerne sædvanlige form)" oooo Cs (hvor Helges replik åbenbart har sluttet med óláfr). 21-22 enn — fylgir: I; mgl. F, B, Cs, D, E, G. 22-23 ís-

‘lenskir menn?’ segir sjá. ‘svá er víst’ segir helgi. hann spurði, hvers synir þeir væri. þeir sögðu. þá kannaðiz hann við ok mælti ‘namnfrægir eruð jer 25 ‘föðgar’. ‘hverr ert þú?’ segir helgi. ‘kári heiti ‘ek ok em sölmundarson’. ‘hvaðan komt þú at?’ segir helgi. ‘ór suðreyjum’ segir kári. ‘þá ert þú vel at kominn’ segir helgi ‘ef þú vill veita ‘oss nakkvat’. ‘veita slíkt sem jer þurfuð’ segir 30 kári ‘eða hvers beiðið jer?’ ‘veita þeim atlögu’ segir helgi. kári sagði, at svá skyldi vera. lögðu þeir þá at þeim, ok tókz þá bardagi í annat sinn.

lenskir. — sjá: D; oooo| "f. fla" Cs; íslenskir menn? s. hann B, I; s. hann 'íslenskir menn?' F; íslenskir menn? E; bræðr? s. sjá G. 23 'svá er víst' segir helgi: F (dog hann [forkortet] for helgi), B, Cs (det første s meget beskadtiget), D, E (som F), G; helgi sv., at sva var víst I. 24 hann spurði: F, D, E; hann "f." Cs (hvis læse-måde dog for en del beror på gætning, da kun det nederste af h sp er tilbage, tillige med en utydelig leurning af tegnet over p); hann spyrr B, G; spurði hann ok I. væri: F, B, Cs, E, G, I; vóro D. sögðu: F; "f." I; segja E; svöruðu ok sögðu B; sögðu hánnum Cs, D, G. 25 ok mælti: F, Cs, D, E, G, I; mgl. B. namnfrægir: F, B, D, E, G, I; nafnfrægir menn Cs. 26 hverr ert þú: F, B, Cs, D, G, I; enn hverlr erut þjer E. 27 ok em: B, Cs, G; ok em ek F, D, E; segir hann 'ok em ek I. 28 helgi (foran 'ór): F, B, Cs, D, G, I; hann E. segir kári: Cs, E, G; s. hann D, I; mgl. F, B. 29 at (foran kominn): F, B, D, E, G, I; mgl. Cs. 29-30 veita oss nakkvat: F, B, Cs, G, I; nokkuð veita oss D; mjer veita nokkut E 30 veita slíkt sem: F, Cs, G, I; veita slíkt (feilskr. flik E) er B, E; slíkt er D. 31 kári: F, B, Cs, D, E, G; hann I. beiðið jer: F, Cs; beiði þer mlt G; beiðiz þer B, E, I; þurfi þer við eða beiðist D. atlögu: F, B, D; atgöngu Cs (tg beskadtiget), E, G, I. 32 sagði — vera: F, B, D, E, I; kvad ("kvaz" Cs — urigtigt) svá vera skyldu (s í vera og s í skyldu næsten ganske bortsmuldrede i Cs) Cs, G. lögðu: F, A, B, D, E, I; sóttu Cs, G. 33 ok tókz þá: F; tókz þá G, I; ok tókz þar Cs, E; tókst þar D; ok tókz (tekz A) þar þá A, B. í annat sinn: F, A, Cs, E, I; með þeim í annat sinn G; með þeim af nýju D; af nýju með þeim B.

enn er þeir hafa bariz um hrið, hleypr kári up
 35 á skip til snækólfs. hann snýr í móti kára ok
 höggr til hans. kári hleypr yfir slá eina, er k
 um þvert skipit, aptr öfugr. snækólfr hjó í slána
 svá at fal báða eggteina sverðsins. kári höggr til
 hans, ok kom sverðit á öxlina, ok varð höggit sv
 40 mikit, at hann klauf frá ofan höndina, ok hafði
 snækólfr þegar bana. grjótagarör skaut spjóti til

34 hafa: F, A, G; höfðu B, Cs, D, E, I. um: F, B, Cs, D, G, nökkura A, E, I. hleypr: F, A, B, Cs, D (feilskr. t for p), G; hljóp I; þá hljóp E. 35 skip til: F, A, B, I; skip þeira Cs, G; skip E "skip (og over p et tegn af uvis betydning)" D. snækólfa: A, B, Cs, D, G; "snækolf" F; snækolls E, I. hann — kára: A; hann snýr (feilskr. sný F) í (á B) móti hánum F, B, D; hann sneri (bá tilf. G) í móti hánum Cs, G; snækollr snýz í móti hánum I "snæk." snerist þegar í móte honum E. 36 höggr: F (skreve hoo), B, Cs, D, E, G; höggr þegar A, I. 36-37 hleypr — öfugr F, A, B (dog yfir for um); hleypr aptr öfugr yfir slá eina, er var um þvert skipit Cs; hleypr yfir slá eina aptr öfugr, er lá um þvert skipið D; hleypr öfugr yfir slána (formodentlig en ved de følg. eina foranlediget skrivefeil) eina, er stóð (!) um þvert skipit G hleypr yfir slá eina, er lá aptr um þvert skipit, öfugr I; hljóp yfir slá eina öfugr, er lá um þvert skipit aftr E. 37 snækólfr: F, G "En snækólfr (f har den i membranerne sædvanlige form)" B; "ei suæk." D; "Snæk'" A, "Snækol." Cs; snækollr E, I. hjó í: F Cs, D, G; höggr í A, E, I; hjó B (hvor det dog vel snarest er ved forglemmelse, at i mangler). 38 fal: F, B, Cs, D, G; festi E, I festir A. báða eggteina: A, Cs ("báða eastein[a]", dog er tegnet over i af en lidt tvivlsom beskaffenhed); báða eggteinana F, D, E (de sidste ord feilskr. eigteinaña), G, I; báðar eggjarnar B. höggr: F A (skrevet hoo), E, I; hjó G; hjó þá B, Cs, D. 39 sverðit á öxlina F, A, Cs (hvor dog it á er næsten ganske bortsmuldet), D, G, I; t öxlina sverðit (feilskr. fñit) B; á öxlina E. höggit: A, B, Cs, D, E, G, I; "hoo" F. 40 hann: F, A, Cs, E, G, I; mgl. B og D (hvor klauf vistnok står upersonlig). frá ofan: F, A, B, D, I; ofan frá Cs; frá E, G. ok hafði: F, A, B, D, G; "x h." Cs (hvor den störste del af de anførte bogstaver er bortsmuldet, tillige med det tegn, der sikkert har stået over h; hafði (utyd.) I; ok fekk E. 41 snækólfr: F, B, Cs, D, G; "fnæk." A, E; snækollr I. þegar: F, A, B

kára. kári sá þat ok hljóp í lopt upp, enn spjótitt missti hans. í því vǫru þeir grímr ok helgi komnir til móts við kára. hleypr þá helgi at grjótgardi ok leggr sverði í gegnum hann, ok varð 45 þat hans bani. gengu þeir þá um skip öll með báðum borðum. menn báðu sjer þá griða. gáfu þeir þá grið öllum enn tóku fje allt. eptir þat leggja þeir skipin öll undir eyjarnar út ok hvílduz þar um hríð.

f0

Cs (hvor dog betegnelsen for gar er næsten helt bortsmuldret), *D*, *E*, *G*; *mgl. I.* til (foran kára): *F*, *A*, *B*, *D*, *E*, *G*, *I*; at *Cs.* 42-44 kári — kára: — kári (hann *Cs*, *G*) sá þat ok hljóp í lopt (í lopt *mgl. G*) upp, en spjótitt (skrevet spjótitt *F*) missti hans (for en — hans har *A* ok kom elgi á hann). í því (hili tilf. *G*) vǫru þeir grímr ok helgi (for grímr ok helgi har *F*, *A*, *I* helgi ok grímr) komnir (for vǫru — komnir har *I* kómu þeir h. ok g.) til móts við kára *F*, *A*, *B*, *Cs*, *D*, *G*, *I*; *mgl. E.* 44 hleypr: *F*, *A*, *B*, *D*, *E*, *I*; hljóp *Cs*, *G*. 45 leggr — hann: *F*, *B*, *D*, *E*, *G*; leggr sverði í gegnum *A*; leggr hann í gegnum með sverði *I*; "lagði (vil snart være bortsmuldret) á fúð" 00000 *Cs.* varð: *F*, *Cs*, *G*; verðr *E*, *I*; var *A*, *B*, *D*. 46 bani: *F*, *A*, *B*, *D*, *E*, *G*, *I*; "ia far" *Cs* (hvor der altså har stået banasár). gengu: *F*, *B*, *D*, *E*, *G*; "ge" 0000 (snarere end "ga" 0000) *Cs*; ganga *A*, *I*. skip öll: *F* (skrevet skip öll), *A*, *B*, *E*; skipin öll *Cs* (hvor dog det sidste l er bortsmuldret), *D*, *G*; öll skipin *I*. 46-47 með báðum borðum: *F*; *mgl. A*, *B*, *D*, *E*, *G*, *I*, — lígeledes *Cs* (der har et hul på dette sted, men hvor der öiensynlig ikke har været plads for disse ord). 47 menn — þá: *F*, *B*, *D*; menn biðja ser þá *A*; menn báðu ser *E*, *G*; 000"u m fe" 0000 *Cs* (hvor der altså må antages at have stået báðu menn ser, med eller uden en partikkel); vikingarnir biðja ser *I*. 48 þá grið öllum: *F*, *A*, *D*, *G*, *I*; "þa gð" (beskadiget) 0000 *Cs*; þá öllum grið *B*; grið öllum *E*. fje: *F*, *A*, *B*, *Cs* (hvor ordet endnu er tydeligt), *G*, *I*; felt *D*, *E*. 49-50 skipin — hríð: sál. *G*; 0000 "skipin vñðir eyjar" (disse tre ord ere endnu læselige — dog er ý beskadiget) x" 00000 *Cs*; skipin öll (*mgl. D*, *I*) út undir eyjar *F*, *A*, *D*, *I*; skipin öll undir eyjarnar *B*; skipunum öllum út undir eyjarnar *E*.

85. Sigurðr hjett jarl, er rjett fyrir orkneyjum hann var hlöðvis-son, þórfinnss-sonar hausakljúfs torfeinars-sonar, rögnvalds-sonar jarls af mære eysteins-sonar glumru. kári var hirðmaðr sig 5 urðar jarls ok hafði tekit skatta af suðreyjum a gilla jarli. biðr hann þá njálssonu fara með sje til hrosseyjar ok sagði, at jarl myndi vel við þeim taka. þeir þágu þat ok fóru með kára ok kvámu til hrosseyjar. kári fylgir þeim á fund jarls o 10 sagði, hverir menn þeir váru. 'hversu kvámu þeir' sagði jarl 'á þinn fund?' 'ek fann þá' segir

85. ¹ er: F, A, D, E, G, I; hann B; ooo Cs. ² hlöðvis F, B, Cs ('hlavðvi', endnu læseligt), I ('loðvef [v forlænget nedad]'), hlöðvers- A, D, E, G. þórfinnss: F, A, B, D, G, I; þóris (?) I oooo Cs. hausakljúfs: F, A, B, Cs (endnu fullkommen læseligt), D, E, I; "hauffa klaufs (I har den i membranern sædvanlige form) G(?). ³ torfeinars — mæri: F (torf feilskr. tosf A (dog uden jarls), B (torf skrevet tosfv), D, I; "to: (o noget beska diget) oooo | oooooavguallz .f. mæra jarl"ooo Cs; torfeinars-sonar rögnvalds-sonar G; "tofs || .f. af mære" E (. I alle de her anfør tilfælde har f den i membranerne sædvanlige form — en omstændig hed, der i det følgende ikke vil blive fremhævet, men stiltiende foru sat). ⁵ tekit — suðreyjum: G; tekit (mgl. D) skatta (skatt A, I) eyjunum F, A, B, D, I; tekit skatta E; ooooo Cs. ⁶ biðr — sje sál. G; oooooo Cs (dog er endnu et beska diget "n." [= njála] ti bage, hvilket bekræfter den formodning, at Cs har her, som ellers, det væsentlige stemt overens med G); kári biðr þá nú (mgl. E) far F, A, B, D, E, I. ⁷ sagði: F, B; ".f." A, Cs ("f."), D, E, I; segir 7-8 jarl — taka: F, B, Cs, D, G; sigurðr jarl mandi vel taka vi þeim I; sigurðr jarl mun taka vel við þeim A; sigurðr jarl mun taka við þeim E. ⁸ fóru: F, A, Cs, D, E, G, I; fara B. ⁸⁻¹⁰ o kvámu — sagði: F (dog spurði feilagtig for sagði), A ("f." fe sagði), B, D (dog uden ok kvámu, samt med segir for sagði), E ("f. for sagði), I (dog, som det synes, segir hánun for sagði); t fundar við jarl. kári sagði jarli (mgl. G) Cs, G. ¹⁰ váru: A, B, C, D, E, G, I; væri F. ¹¹ sagði — fund? F, A, B, D, E, I; hlga' s. jar 'á þinn fund?' G; til þín? s. jarl Cs. ¹¹⁻¹² segir kári: sll ("f.

kári 'í skotlandsfjörðum, ok börðuz þeir við sonu
'moldans ór dungalsbæ; ok vörðuz þeir svá vel,
'at þeir urpu sjer jafnan meðal viðanna ok váru
þar jafnan, sem mest var raunin. ok vil ek nú 15
'biðja þeim hirðvistar með yðr herra'. 'því skalt
þú ráða' segir jarl 'tekiz hæfir þú svá mikit á
'hendr við þá áðr'. þeir váru þá með jarli um
vetrinn ok váru vel virðir. enn er á leið vetrinn,
gerðiz helgi hljóðr. jarl þóttiz eigi víta, hví þat 20
myndi sæta, ok spurði, hví helgi væri hljóðr, eða hvat
hánum þætti 'eða þykki þjer hjer eigi gott?' 'gott

for segir eller sagði) B, D; herfor har I kári sv. foran replikken;
mgl. F, A, C, E, G. 12-13 sonu — -bæ: C, (dog moddans for
moldans); moddans sonu ór duggalsbæ G; "ff. moldans skota
lga biððr" E; sonu moldans jarls F; sonu moldans A, I; sonu
moddans B, D. 13 þeir svá vel: F, A, B, E; svá vel I. (her synes
í alt fald ikke at have stået noget þeir); vel svá C, G; þeir svo D.
14-15 þeir urpu — raunin: F (det første jafnan skrevet iaphan), B
(dog í milli for meðal), D (dog í mille for meðal, samt med tilf. í
efter raunin); jafnan urpu þeir ser meðal (í milli G) viðanna ok
váro (her indskyder C, et overflødigst æ, fulgt af en lille vertical streg
og en prik) þar jafnan, sem mest var raunin C, G; þeir urpu ser
í milli viðanna jafnan ok váro þar optast, er mest þurfti A; þeir
vörpuðo ser millom viðanna ok váro þar jafnan, sem mest þurfti I;
þeir urpu af ser skjöldum í meðal viðanna ok váro þar jafnann
(na beskædiget), er mest þurfti E. 15 ok: C, G; mgl. F, A, B, D,
E, I. nú: F, A, B, C, D, E (feilskr. mv), I; mgl. G. 16 með yðr
herra: sál. C, G; með yðr G; mgl. F, A, B, D, E, I. 16-17 því
skalt þú: F, A, C, E, G, I; þer skulut B, D. 17-18 'tekiz — áðr':
F, A, B, C, D, E, I; mgl. G. 18 þeir — jarli: F, A, C, I; váru
þeir nú (mgl. E) með jarli B, D, E; njálssynir váro þar G. 19 ok
váru vel virðir: F, A, B, D, E, G, I; mgl. C. 19-20 enn — hljóðr:
sál. C, G; helgi var hljóðr, er á leið vetrinn B, D; helgi var hljóðr,
er á leið F, A, E, G, I. 20-21 hví — sæta: F, A, C, G, I (hverjo
for hví); hví þat sætte E; "hví þ (men, som det synes, med forsøg
på at rette þ til þ)" myndi fæta" B; hvat því munde sæta D.
21 spurði: F, A, B, C, ("fþ."), D, E, I; spyrr G. 21-22 hví — þætti:
C; hví hann væri hljóðr, ok spurði, hvat hánum þætti F, B; hann,

‘þykki mjen hjer’ segir helgi. ‘hvat hugsar þú
 ‘þá?’ segir jarl. ‘eiguð jer nakkvars ríkis at gæta
 25 ‘á skotlandi?’ segir helgi. ‘svá mun oss þykkja
 segir jarl, ‘eða hvat er at því?’ helgi svarar ‘skotar
 ‘munu hafa tekið sýslamann yðvarn af lífi ok tekið
 ‘njóspir allar at engar skyldi ganga mega yfir
 ‘pettlandsfjörð.’ jarl mælti ‘ert þú forspár maðr?
 30 helgi svarar ‘litt er þat reynt.’ ‘auka skal ek
 ‘sæmð þína’ segir jarl ‘ef þetta er svá — ella
 ‘mun þjer gjald at verða’. ‘ekki er hann þess háttar
 ‘maðr’ segir kári. ‘ok mun hann satt til segja; því
 ‘at faðir hans er forspár’. síðan sendi jarl menn

hvi hann væri svo hljóðr, ok spurði, hvat honum þætti at D; hvi
 (udeglegt 1) hann væri (svo tilf. E) hljóðr. A, E, G, I. 22 ‘eða —
 elgi: F, G; ‘þiki þer her elgi B; ‘þiki þer elgi her D; eða hvárt
 hann þætti þar (mgl. E) elgi A, E, I; eðr þætti hann þar
 elgi G. 23 hjer (eðr mjer): F, B, C, D, E, G; mgl. A, I. helgi
 F, B, C, D, G, I; hann A, E. 24 þá: F, A, B, D, E, G, I; mgl.
 C. gæta: F, A, B, C, D, E, G; geyma I. 25 á: F, B, C, D, G;
 í A, E, I. segir helgi: sál. her B, C, D, G; í A. indskydes disse
 ord. eðr gæta; I har helgi sv. foran replikken; mgl. F, E. 26 segir
 jarl: F, A, C, E, G. — ligeledes B og D (kun at de gentage de
 samme ord eðr því); I har ”j. f. (v. forlænges nedad)” foran
 replikken. at (foran því): F, A, E, G, I; undir B, D; mgl. C.
 helgi svarar: B (svarar forkortet .s.), E; helgi s. F, D, G; hann s.
 A; helgi mælti I; mgl. C. 27 hafa tekið: F, A, B, C, D, E, G;
 taka I. tekið (foran njóspir): F (forkortet tek’), A, C, D, E, G;
 mun hafa tekið I; tekið af B. 28 mega: C, G; mgl. F, A, B, D,
 E, I. 28-29 yfir pettlandsfjörð: F, A, E, I; um pettlandsfjörð B,
 D; yfir (um G) skotlandsfjörðu C, G. 29-30 jarl — reynt: F (dog
 hann for helgi), B, C, D, E; (dog spámaðr for forspár maðr, samt
 hann for helgi), G, I; mgl. A. 30-31 ek sæmð: F, A, C, E, I;
 sæmð, G; ek virðing. B, D. 31 segir jarl: sál. her F, A, B, D, G;
 hvortíð C, E, I sette disse ord foran replikkens sidste sætning.
 svá: F, A, G, I; satt B, C, D, E. ella: F, A, B, D, E, G; elligir
 I; enn ella C. 32 segir kári: F, A, B, C, D, E, G; hvortíð I
 har kári mælt foran replikken. til (foran segja); F, A, B, D, E, I;
 mgl. C, G.

stór til straumeyjar arnljóti sýslumanni sínum. 35
 eftir þat sendi arnljótr menn suðr yfir pettlands-
 fjörð — ok tóku þar njósnir ok frjettu þat, at
 hundi jarl ok melsnati jarl höfðu tekit af lífi
 hávarð í þrasvík mág sigurðar jarls. sendi þá
 arnljótr orð sigurði jarli, at hann skyldi koma suðr 40
 með lið mikit ok reka jarla þessa af ríkinu. enn
 þegar er jarl spurði þetta, dró hann her saman
 um allar eyjar.

35-straumeyjar: F, A, B, C, D, G, I; "fyméjar" B. 36 eftir þat:
 F, B, C, D, E, G; síðan A, I. arnljótr menn: A, E, F; hann
 menn C, G; arnljótr F, B, D. 36-37 yfir pettlandsfjörð: F, A (p
 feilskr. sá at det ómænt set ud som b), B, D, E, G, I; til pettlands-
 fjörðar C. 37 tóku: F, B, C, D, E, G, I; tóku þeir A. 37-38 óm
 frjettu — höfðu: F (melsnati skreuet melftæði, hvor ð dog synes
 underprikket), B (dog "melftæði" for melsnati), C, (dog uden þat), D
 (dog frettu for frjettu, samt "melftæði" — snarere end "melftæði" — for
 melsnati), G (dog en frettu síðan for ok frjettu þat); at hundi jarl
 ok melsnati jarl höfðu A, I; af hunda j. at melsnata (!) j. hafðu E
 (forvansket); oooo|| at hundi jarl ok melsnatti jarl ok hann varð
 þess varr at hann hafði Cð. 39 hávarð: F, A (feilskr. hænð), Cð,
 E, I; hallvarð B, C, D, G. þrasvík: C, Cð, E, G, I; "þæð víg"
 (g er feilskrift, foranlediget ved det følg. g i mág; F, "þæð vík"
 A, "þæð vík" B, "þjufk" D. mág: F, A, B, C, D, E, G (feilskr.
 mág), I; sýslumann Cð. jarls: A, B, C, Cð, D, E, G, I; mgl F.
 39-41 sendi — ríkinu: F (dog sendir hann [det sidste ord tilføjet over
 linien] for sendi þá arnljótr, samt at for ok), A (dog arnljótr þá for
 þá arnljótr, samt at for ok), B, C, D (dog uden þá, samt með mikit
 lið for lið mikit og með jarlana for jarla þessa), E (dog arnljótr þá
 for þá arnljótr, samt jarlana: [undagtig skreuet jallaþa for jarla
 þessa), G (dog með feilagtig gentagelse af þá efter arnljótr), I (dog
 arnljótr þá for þá arnljótr, samt taka for reka); það arnljótr jall
 fara til som fyrst at reka jalla þessa ór ríki sínu Cð. (ni dele noget
 utyd.). 41-43 enn — eyjar: — enn (mgl A) þegar jarl spurði þetta;
 dró hann her saman: (for her saman har B saman her) um allar
 eyjar A, E, I; enn (mgl F) þegar er (for þegar er har F, B, C
 þegar alene, men G er alene) jarl spurði þetta, dró hann saman her
 mikina F, B, C, D, G; dró sigurði jall ná saman her mikinn Cð.

86. Síðan fór jarl suðr með herinn, ok v
kári í för með hánum ok svá njálssynir. Þe
kvámu suðr við katanes. jarl átti þessi ríki
skotlandi: ross ok mýræfi, syðri lönd ok da
5 kvámu þar at móti þeim menn af þeim ríkjum
ok sögðu, at jarlar váru þaðan skammt í bra
með her mikinn. Þá snýr sigurðr jarl þang
herinum — ok heitir þar dungalsgnípa, er fundrin

86. ¹ Síðan — herinn: A (til dels utydel.), B, C η , D; Síðan
fór hann suðr með herinn C δ ; Síðan fór jarl með herinn F,
sigurðr jarl fór nú suðr með herinn C ϵ ; Sigurðr jarl fór með h
sinn E; mgl. G. ² í för með hánum: F, A, C ϵ , D, E, G, I; í fe
með hánum B, C η ; þar C δ . svá: F, A, B, C ϵ , C η , D, E, G,
mgl. C δ . ³ suðr við katanes: F, A, B, C η , E; við katanes C δ ,
suðr til kataness G, I; suðr á katanes C ϵ . Þessi ríki í: F, A,
C η , C δ , D, E; þessi ríki á C ϵ , G; ríki í I. ⁴ ross: — "roff
noget forlænget)" F, "roff" A og E og G, "róf" B og C η og C
"rof" C ϵ , "rof" D; "roff (r forlænget)" I (vistnok = í ross). mýræ
— "myrævi (m og r forlængede)" F, "mýr ævi" A, "mýr æfi"
"myræfi" D, "mýræfe" E, "mýræfi" G; "mýræfi" B; "mýræfi
forlænget)" I (noget utydel.); "mýrævi" C δ ; "mýrævi" (temme
utydel.) C η . syðri lönd: F, A, C ϵ , C η , D; "fýðr (neden for d
over linien stødende skråstreg er noget udskrabet — der har ud
tvíol først stød fýðri) lönd" B, "fýðr (v og r forlængede) lavnd
i ét tegn)" I, "fýðr löð (dog har o stærk lighed med a)" C δ , "fý
lö" E; mgl. G. ⁵⁻⁸ kvámu — herinum: — (ok tilf. C ϵ) kómu þ
(mgl. G) at (á C η ; í A, B, C ϵ , D, E, G, I) móti þeim menn (fe
skrevet som et forkortet mōnnum F; skotar A, E, I) af þeim (þessu
C ϵ , G) ríkjum ok sögðu ("f." F, D, I; segja A), at jarlar ("j." C
E, G; jarlarnir A, I) váru (væri F, A, C η , E) þaðan skammt í bra
(for þaðan — braut have B, C η , D: þaðan skammt á braut; A, C
G: skammt í brottu; I: skammt þápan) með her mikinn (for h
mikinn har F, A, B, C η , D, E, I mikinn her). Þá snýr sigurðr jarl
(for þá — jarl har B, D: þá anerl sigurðr jarl; G: ".ē. [utydel.
forskrevet] | þá sigurðar [!] j."; C ϵ : anerl sigurðr jarl; I: sigur
jarl snýr) þangat herinum (með herinn C ϵ ; með herinn sinn
[ved blanding af udtrykkene herinn og her sinn]) F, A, B, C ϵ , C
D, E, G, I; sigurðr jarl spurði nú til jarlanna ok snýr til móts v
þá C δ . ⁹ heitir þar: F, A, C η ("þ" [= þar] lidt utydel.), C δ ,

var fyrir ofan. laust þegar í bardaga mikinn með þeim. skotar höfðu látit fara sumt liðit laust, ok 10 kom þat í opna skjöldu jarlsmönnum, ok varð þar mannfall mikit þar til er þeir njálssynir sneru í móti þeim ok börðuz við þá ok kvámu þeim á flóttu. verðr þá þó bardaginn harðr. snúa þeir grímr ok helgi þá fram hjá merkinu jarls ok berjaz 15 hit djarfligsta. nú snýr kári í móti melsnata jarli. melsnati skaut spjóti at kára. kári hendi ok skaut

I; heitir þat *B, D*; "A. þ" *Cs* (= heitir þar *eller* hjét þar); het þar *G*. duggals-: *F, A, Cs, Cð, D, E, I*; duggals- *Cγ, G*; "ðvgálf" *B*. 8-9 er — ofan: *F, A, Cs, Cγ, D, E, G*; er fundrinn varð fyrir ofan *B, I*; sem fundrinn varð *Cð* (til *dele* *noget* *utyd.*). 9-10 laust — þeim: *I*; ok laust í bardaga með þeim mikinn *A, E*; sló þegar í bardaga með þeim *Cð*; þar laust í bardaga (*noget* *beskadiget*) með þeim *Cs*; ok laust í bardaga með þeim *F, B, Cγ, D, G* (*dog* "b"dag" [*formodentlig* *ved* *feilskrift*] *for* bardaga). 10 sumt liðit laust: *F, A, B, Cs, Cγ, Cð, D, I*; liðit sumt laust *E*; sumt liðit í skóginn *G*. 11 jarlsmönnum: *F, A, B, D, E, I*; við jarlsmenn *Cð*; jarli ok hans mönnum *Cs*; sigurði jarli ok hans mönnum *G*; jarli *Cγ*. varð þar: *F, A, B, Cs, D, E, I* (þar [*forkortet* *þ*] *liðt* *beskadiget*); var þar *Cγ, Cð*; varð þat *G*. 12 þar — sneru: *F* (til *udeglemt*), *A*; þar til er njálssynir sneru *B, Cs, D, E, G, I*; áðr njálssynir sneru *Cγ*; sneru þá njálssynir *Cð*. 12-13 í móti þeim: *F, Cs, Cγ, Cð, D, E, G*; á móti þeim *B*; í móti *A, I*. 13 ok kvámu: *F, A, B, Cs, Cγ, D, E, I*; "oc *kō* (*eller* *kā*)" *Cð*; þeir kómu *G*. 14 verðr — harðr: *F, A*; verðr (varð *G, I*) þá bardaginn (bardagi *B, E, G*) harðr *B, Cγ, D, E, G, I*; var þar þá bardagi harðr *Cs*; *udeladt* *Cð*. 14-15 snúa — þá: *Cs* (*dog* nú *for* þá), *G* (*dog* *uden* þá); snúa þeir helgi þá *F, A, Cγ, Cð, D, E* (*dog* *uden* þá), *I*; sneru þeir þá helgi *B*. 15 merkinu: *F, B, Cγ, D, E*; merki *Cð*; merkjum *A, Cs, G, I*. 15-16 berjaz hit djarfligsta: *Cs*; börðuz it djarfligsta *G*; berjaz djarfliga *I*; berjaz vel *F, A, Cγ, Cð, E*; börðuz vel *B, D*. 16 nú snýr kári í: *F, A, B, Cs, E, G*; snýr nú (*begge* *ord* *meget* *utyd.*) kári í *Cγ*; þá snýr (sneri *D*) kári í *D, I*; kári snýr þá á *Cð*. melsnata: *A, B, Cs* (*med* *et* *overflödigt* *tegn* *over* *I*), *E, G, I*; "melfatða (*m* *forlangt*)" *F*; "melfnatta" (*utyd.*) *Cγ*; "melfnaðða" (*n* *er* *snarest* *ud* *som* *u*) *Cð*; "melft" *ð* *D*. 17-18 melsnati

aptr spjóttinu ok í gegnum jarlinn. þá flýði hann
jarl. enn þeir ráku flóttann allt þar til, er þeir
20 spurðu til melkólfs skotakonungs, at hann dró þá
saman í dungalsbæ. átti jarl þá ráð við menn
sína, ok sýndiz þat öllum ráð at snúa aptr
berjaz eigi við svá mikinn landher. sneru þeir
þá aptr. enn er jarl kom í straumey, skipti hann
25 þar herfangi. síðan fór hann norðr til broseyjar.

— spjóttinu ok: *B* (hvor dog melsnati er skrevet Melfnata), *D* (dog "melfnati" [= melstarðr] for melsnati); melsnati (*F* [men således forkortet, kun mel er skrevet helt ud, medens den følgende del af ordet er tegnet ved en vandret streg]); hann *A*, *C₇*, *E* skaut spjótti til kárls (en kárl *C₇*; enn hann *C₆*, *G*; hann *E*) skaut aptr spjótti (feilskr. spjattv *F*; for aptr spjóttinu hvar *C₇* spjóttinu aptr) ok *E*, *C₆*, *C₇*, *E*, *G*, *I*; ok skaut spjótti *C₈*. 18 jarlinn: *E*, *I*; "j." *F*, *C₆*, *C₇*, *D*, *E*, *G*; hann *C₈*. 18-19 þá flýði hundi jarl: *F*, *A*, *B*, *C₇* (utydel., især flýði), *D*, *E*, *G*; "er flýði j. flýði" *C₈*; mgl. 19 enn þeir: *F*, *A*, *B*, *C₆*, *C₇*, *D*, *E*, *G*; þeir *C₈*; enn *I*. 20 þar *F*, *A*, *B*, *C₆*, *C₇*, *D*, *E*, *G*, *I*; til þess *C₈*. 20 til melkólfs — hann *E*, *I*; til melkólfs, at hann *F*, *A*, *C₆*, *C₇* (utydel.), *G*; þat til melkólfs ("j." [= jarla] tilf. *B*), at hann *B*, *D*; at melkólfr *C₈*. 20-21 her saman: *F*, *B*, *C₆*, *C₇*, *C₈*, *D*, *E*, *G*, *I*; saman við *A*. 21 dungalsbæ: *F*, *A*, *B*, *C₆*, *I*; "íðugaalf bæ" *C₇* (utydel. og ikke ganske sikkert); í duggalsbæ *G*; í dungalsbæ *D*, *E*; udeladt *C₈*. 21-22 — snúa aptr: *F* (dog öllum þat for þat öllum), *A* (dog sýniz þat for sýndiz), *B* (som *F*), *C₆*, *C₇* (til dels utydel.), *D* (som *F* og *B*), (dog uden þá og med vine for menn), *G* (dog vini for menn), (som *G*); udeladt *C₈*. 22-24 ok berjaz — þá aptr: *F*, *A*, *B* (berjaz for skrevet), *C₆* (dog lands- for land-), *C₇* (til dels utydel.), *D* (dog n. indskudt þá foran svá), *E* (dog her. snúa for landher. sneru), persprunget *G*; udeladt *C₈* (jf. næst fölg. note). 24-25 enn þeir herfangi: *A* (dog "þá" [= þá] for þar), *C₇* (til dels utydel.), *E* (dog for enn), *I*; en er jarl kom í straumey, skiptu ("skiptu" *F*) þeir *C₈* (mgl. *C₆*) herfangi (sinu tilf. *G*) *F*, *B*, *C₆*, *D*, *G*; snúru þeir aptr straumseyjar ok skiptu þar herfangi *C₈*. 25 síðan — norðr: *F*, *C₆*, *C₇* (noget utydel.), *D*, *E*, *G* (dog feilagtig auðr for norðr), síðan fóru þeir norðr *B*; fór (eller ferr?) jarl þá *C₈*. 26 njálskári: *F* (Kylgðu noget forskrevet), *A*, *B*, *C₇* (utydel.), *D*, *E*; njálskári fóru með hánum *I*; njálskári fóru með jarli ok svá *C₈*.

njálssynir fylgðu hánam ok kári. jarl gerði þá
veizlu mikla. ok at þeirri veizlu gaf jarl kára sverð
gott ok spjót gullrekit enn helga gullhring ok
skikkju enn grími skjöld ok sverð. eptir þat gerði
hann þá hirðmenn sína grím ok helga ok þakkaði æ
þeim framgöngu góða. þeir váru með jarli þann
vetr ok um sumarit þar til er kári fór í hernað.
þeir fóru með hánam. þeir herjuðu víða um
sumarit ok fengu hvervetna sigr. þeir börðu við
guðröð konung ór mōn ok sigruðu hann ok fóru æ

C, G; *udeladt* Cð. 26-27 jarl — mikla: F, A, B, C η (*utydel.*), D, E; jarl gerði þá mikla veizlu I; jarl gjörði kára veizlu mikla C α , G; ok gerði þar veizlu mikla Cð. 27 ok at þeirri veizlu: F, A, B, C η , D, E, I (*dog ena for ok*); ok at (á *vistnok skrifell*) G) þessi veizla C α , G; ok at veizlu þessi Cð. jarl (*after gaf*): F, A, B, C α , C η , Cð, E, G, I; hann D. 28 apjót gullrekit: F, A, B, C α , C η , Cð, D, E, G; gullrekit apjót I. 29 enn (*foran grími*): F, A, B, C α , C η , D, E, G, I; *mpl.* Cð. skjöld ok sverð: F, A, B, C α , C η , Cð, D, E, I; sverð ok skjöld E. eptir þat: F, A, B, C α , C η , Cð, D, E, I; mōna E. 30 hann: F, A, B, C η , Cð, D, E, I; jarl C α , G. 31 þeim — góða: A, B, C η , D; þeim góða framgöngu C α ; "hīm góða tām (?) góða" G; hánam æt framgöngu góða Cð; þeim framgöngu sína F, E; þeim framgöngu I. þeir váru: F, A, B, C α (*þeir utydel.*), C η , D, E, G, I; fóru þeir Cð. 32-34 ok um — um sumarit: F, B (*dog ok herjuðu for þeir herjuðu*), C η (*dog uden er, samt med ok herjuðu for þeir herjuðu*), D (*dog ok herjuðu for þeir herjuðu víða*); ok sumarit (þat sumar A, E) ok fóru í hernað með kára seldumantysl. þeir herjuðu víða um sumarit A, E, I (— *hvitte tre membrans læsmide er unötaglig*); ok um sumarit G (*hvor det følgende þar — sumarit mangler, vistnok ved at være oversprunget formedekt gentagelse af udtrykket um sumarit*); "ū sumit. h'vdu þr" C α (*hvis original vistnok har stemt overens med G, men hvor man har tilføjet herjuðu þeir for at udfylde det manglende. — G og C α tænke ömsværing jarlen som hærjende og Nials sønner som hans ledsagere*); en um sumarit fóru þeir í hernað með (*utydel.*) kára Cð. 34 fengu hvervetna: F, A, B, C η , D, E, G; fengu þeir hvervetna Cð; fengu jafnan I; hófuð horvetna C α . 35 guðröð: F, A, C α , C η , Cð, E, G; "guðrek (v og r forlængede)" I; guthorm B, D. ór mōn: F, B, C α , C η ("ur maun", *begge ord utydelige*), Cð ("ormaun"), D, G; í mōn

við þat aptr ok höfðu fengit mikit fje. váru þeir
með jarli um vetrinn ok sátu þar í góðu yfirlæti
um várit beidduz þeir njálssynir at fara til norvegs
jarl mælti, at þeir skyldi fara sem þeim líkaði,
40 fjeck þeim gott skip ok röska menn. kári sagði
þeim, at hann myndi þetta sumar koma til norvegs
með skatta hákonar jarls 'ok munu vjer þá þá
'finnaz' segir kári. ok á þat sammæltuz þeir
finnaz þar. síðan ljetu þeir njálssynir út ok sigldu
45 til norvegs ok kvámu norðr við þrándheim. dvöldu
þeir þar.

A, I; mgl. E. ok (foran fóru): F, B, C_a, C_γ, C_δ, D, G, I; mgl. A, E. ³⁶ mikit fje: F, A, B, D, E, I; se mikit C_a, C_γ, C_δ, váru þeir: F, A, C_δ, E, I; ok váro C_γ; "þ" (noget utydel.) þeir C_a; váro nú G; ok váro enn B; váro enn D. ³⁷ vetrinn: F, A, C_a, C_γ, C_δ, D, G, I; sumarit ok vetrinn E (wrigt.). ok sátu -læti: A, E, I; mgl. F, B, C_a, C_γ, C_δ, D, G. ³⁸ um (foran várit): A, C_γ, C_δ, I; enn um B, C_a, D, E, G. beidduz þeir: F, A, (skrevet beiddiz þá), C_a, C_γ, D, G; beidduz C_δ; bjugguz þeir "biogioz" (!) I. ³⁹ jarl — líkaði: F, A, B, C_γ, D; jarl mælti, þeir skyldi fara sem þeir vildi E, I; jarl bað þá fara sem þeir vildi C_δ; bað jarl þá fara (her følger i C_a et ord, der ser ud som det skulde læses þannann) sem þeir vildi C_a, G. ⁴⁰ ok röska menn: F, B, C_a, C_γ, D, G; ok vaska menn A, E, I; mgl. C. ⁴¹ þeim: C_a, C_δ, G; mgl. F, A, B, C_γ, D, E, I. ⁴²⁻⁴⁴ 'ok munu — finnaz þar: C_a; 'ok muno ver þar þá finnaz'. á þat sammæltuz þeir at finnaz þar G; ok mundu þeir þar (þá B) finnaz. ok svá kom at þeir sammæltuz á þat F, A, B, C_γ, D, E, I; ok mundi þeir finnaz þar C_δ. ⁴⁴ síðan — út: F, A, B, C_γ, D; síðan letu njálssynir út C_a, G, I; síðan letu njálssynir í haf E; fóru njálssynir (44-46 sigldu — þrándheim: B, — ligeledes D (men med við ok foran norðr); sigldu (skrevet sigldu [ig noget forskrevet] F) til norvegs ok kómu ("kō" C_a) við þrándheim F, C_a, C_γ, G; sigldu á haf kómu norðr til þrándheims I; sigldu til þrándheims (skrevet þianh A) A, E; lettu elgi fyrr en þeir kómu til norvegs ok kómu til þrándheims C_δ. ⁴⁶⁻⁴⁸ dvölduz þeir þar: C_a; dveljaz þar um hríð mgl. F, A, B, C_γ, C_δ, D, E, I.

87. Kolbeinn hjet maðr ok var kallaðr arnljótason. hann var þrænzkr maðr. hann sigldi þat sumar út til íslands, er þráinn ok njálssynir fóru utan. hann var þann vetr í breiðdal austr. enn um sumarit eptir bjó hann skip sitt í gauta- vik. ok þá er þeir váru búnir, reri at þeim maðr á báti ok festi bátinn við skipit enn gekk síðan upp á skipit til fundar við kolbein. kolbeinn spurði

87. ¹ Kolbeinn: F, A, B, C_o, C_q, C_ð, D, G, I; Kolbjörn E. ¹⁻² ok var — arnljótason: B, D; ok var arnljótason- (skrevet arlio) [det i linsen stående r forlængst] F, C_ð, I; ok var arnljóts- A, C_q, E, G; hann var arnljóts- C_o. ² hann var: F, A, B, C_o, C_q, D, E, G, I; mgl. C_ð. ³ þat: F, A, B, C_o, C_q, C_ð, D, E, G; þetta I. út til: F, A, B, C_o, C_q, D, G; til C_ð, E; mgl. I (til ved udeglemmelse). þráinn ok: C_o, G; þeir kolskeggr ok F, A, B, D, E, I; þeir C_ð; mgl. C_q. ⁴ fóru utan: F, C_o, C_q, C_ð, D, G; fóro heðan A, I; fóro af íslandi E; sigldu til nóregs B. þann — austr: F, A, C_o, C_q, E; þann vetr austr í breiðdal B, D, I; þann vetr í breiðdal C_ð; í breiðdal um vetr G. ⁵ sumarit eptir: A, B, C_o (af eptir er hun begyndelsen tilbage), C_q, D, G, I; um sumarið C_ð, E; várit eptir F. sitt: F, A, B, C_q, C_ð, E, I; sitt austr D, G; austr C_o. ⁶ ok þá: F, A, C_q, G, I; "z"ooo C_o (hvor der iøvrigt, efter rummet at dømmes, sikkert har stået þá); ok E; enn þá B; en C_ð, D. búnir: F, B, C_o, C_q, C_ð, D, G; mjög búnir A, E; búnir mjök I. ⁶⁻⁷ at — báti: F, A, B, C_o (ooo þeim maðr á báti), C_q, E, G, I; maðr á báti at þeim D; þar maðr til þeira á báti C_ð. ⁷ ok festi — skipit: F, B, C_o (ooo festi [f bortsuldrer] bátinn "ú [i over u bortsuldrer] flup [af sk og af strengen over p ere hun levninger tilbage]"), C_q, D, G; ok festi bátinn við kaupskipit A, I; ok feste við skipit E; ude- ladt C_ð. ⁷⁻⁸ enn — skipit: F, A, C_o ("e gekk síðan vpl aa skipit" — alt i henseendende tilstand), C_q, D, G, I; enn gekk síðan upp á skip B; hann gekk upp á kaupskipit E; ok fór þegar C_ð. ⁸ fundar við kolbein: F, A, B, C_q, C_ð, D, E, I; móta við þá C_o ("mota [mo næsten helt bortsuldrer] á þá"), G. ⁸⁻⁹ kolbeinn — namni: F, A (dog hann for kolbeinn), B (dog spyrr for spurði), C_o ("kolb. íþó [i, så vel som den øverste del af d, bortsuldrer] þna mað [halvt bortsuldrer, men dog endnu fuldkommen læseligt] at [næsten helt bortsuldrer] oofni [f til dels bortsuldrer]"), C_ð, D ("f." for spurði), E, G (dog heiti for namni), I; mgl. C_q. ⁹⁻¹⁰ hrappr

penna mann at namni. Þrappur heiti ek' segir hann. 'hvers son ert þú?' segir kolbeinn. Þrappur svarar 'ek em son örgumleida, geirólfs-sonar gerpis'. 'hvat vill þú mjer?' segir kolbeinn. 'vil biðja þik' segir hrappur 'at þú flytir mik um haf'. kolbeinn spyr 'hver nauðsyn er þjer á

— hann: F, A, B, C_o ("hrappur h. ek .f. | h."), C_o, D, E, G, I; m. C_o. 10-14 hvers s. ertú? s. kolbeinn. hrappur. "f. (v. utydel.)" "ek em son "avrgumleida", geirólfs-s. (e meget blegget) gerpis'. 'hvat viltú mer?' s. kolbeinn. 'ek vildi, at þú flytir (synes skrevet med "v" for i) mik um haf' segir hann C_o; 'viltú mer?' s. kolbeinn. 'ek vilda leida þik, at þú flytir mik um haf'. kolbeinn svarar ("a." B; "f." D) 'hvers son ertú?' 'ek em son örgumleida ("avrgumleida" B, "aurgumleida" D), geirólfs-sonar gerpis ("g"pif" B; "geipif" D) B, D; hvat viltú mer?' s. kolbeinn. 'ek vil leida þik' s. hrappur 'at þú flytir mik um islandshaf'. kolbeinn 'hvers son ertú?' 'ek em' s. "aurgumleida", geirólfs-s. gerpis' A; hvat viltú mjer?' s. kolbeinn. 'eg vil biðja þig' s. hrappur 'viltú flytir mik i brútt af islandi'. kolbeinn "f." 'hvers son ertú?' 'eg em son "avrgu" (av i ét tegn) leida', geirólfs-s. gerpis' E; hvat viltú mer?' s. hann. 'ek vil biðja' s. hrappur 'at þú flytir mik um islandshaf'. kolbeinn "f." 'hvers son ertú?' hann svarar (eilei svaraði) 'ek em son "avrgu" (av i ét tegn, r og v forlængede) leida' g'pif" f. gerpis' I; hvat viltú?' s. kolbeinn. 'ek vilda biðja þik' hrappur 'at þú flytir mik um haf'. kolbeinn spyr, hvers s. hann svarar 'ek em' s. hann 'son "aurgu" leida', geirólfs-s. "g'pif" eilei "helt (s lidt beskadt) v (heraf er dog kun den første del tilbage) oooooooooo kolb. (k beskadt) ek vilda oodla (for en stor del bortsmuldet) | þik f. hraeoou þv (næsten helt bortsmuldet) flyt' mik (næsten helt bortsmuldet) v (for en stor del bortsmuldet) haf. kolb. f. oooooooooo v. ek (af k er kun 1 tilbage) e (for endnu tilstede) oooooooooo f. (v. utydel.) g'pif (beskadt) g'pif (med et overflødig træk, der lidt ligner efter a) oooooooooo f. (begge disse bogstaver beskadt) enp (af p er kun 1 tilbage, men en synes fuldkommen sikkert) ooooo' C_o (hvor det sidste ord måske har heddet griplis; jf. G' læsemåde); ek vil leida þik, at þú flytir mik um haf'. kolbeinn s., hvers son hann svarar. 'ek em son "aurgumleida (gum mindre tydel.)', geirólfs-sonar gerpis' C_o; hvat viltú mer?' s. kolbeinn. 'ek vil biðja þik, at þú flytir mik um haf' F. 14 spyr: F, C_o, G; "f." (f. beskadt) C_o

‘ek hefi vegit víg eitt’ segir hrappr. ‘hvent víg er 15 þat?’ segir kolbeinn ‘eða hverir eru til eptirmáls?’ hrappr svarar ‘ek hefi vegit örlyg örlygsson, hróðgeirs-sonar hins hvíta. enn til eptirmáls eru vápnfirðingar’. ‘þess get ek, at sá hafi verr, er þik flytr’ segir kolbeinn. hrappr mælti ‘vinr em ek 20

“f.” E, “f.” I; “f.” A, D; “f.” (= svarar eller svaraði) B; mælti Cð (jf. næst fölg. note). er þjer á? F, A, B, Cη, Cð, D, E, I; hánun væri á at fara utan G, — ligeledes uden tvivl Cs (hvor dog nu kun “vian [n beskädiget]” er tilbage). 15 eitt: F, A, B, Cη, D, E, I; mgl Cð, G; men Cs synes at have haft ek hefir vegit mann einn for ek hefi — eitt. segir hrappr: F, A, B, Cη, D, E, G; s. hann Cð, I — men I har desuden hann svarar (eller svaraði) foran replikken; ooooo Cs. 15-16 hvert — þat: F, B, Cη, D, G; hvert víg var þat A, E, I; “hvi ooi e” þ” Cs (hvor en prik under t, hvis den ikke er leorning af et tegn i linien neden under, må antyde, at hvert skal forandres til hverr — og replikken har da vistnok lydt hverr maðr er þat); hverr hefir fyrir orðit Cð. 16 segir kolbeinn: F, A, B, Cs (hvor “f.” og en del af kolb. er endnu i behold), Cη, D (kolbeinn feilekr. kolb.), E, G, I; mgl Cð. 17-19 hrappr — vápnfirðingar: Cð (svarar forkortet f. [tegnat over v utydel.]), G (dog s. hrappr efter replikken i steden for hrappr svarar foran samme); ‘ek hefi vegit (feilekr. négi B; disse tre ord mgl D) örlyg (“ólaug” D) örlygs-son, hróðgeirs-sonar hins hvíta. enn til eptirmáls eru þeir vápnfirðingar B, D; ‘ek hefi vegit örlyg (“avilavg [av begge steder i et tegn]” E) örlygs-son (ölvis-s. A, E), hróðgeirs-sonar ins (mgl E) hvíta, ek (mgl E) eru til eptirmáls vápnfirðingar A, Cη, E; hann svarar (eller svaraði) ‘ek hefi vegit örlyg ölvis-s., hróðgeirs-s. eus (skrevet ennf) hvíta, ek ero vápnfirðingar til eptirmáls I; ooooooooo “hög” f (r meget beskädiget) f. hñf (nf beskädiget) hooooooooo00w vapn fir”oooo Cs; ‘vápnfirðingar’ s. hrappr (disse to ord utydelige og usikre. Der kan have stået “f. h.” eller “f. h.”) ‘an ek vá (utydel.) örlyg örlygs-son, hróðgeirs-sonar hins hvíta F. 19-20 ‘þess — kolbeinn: F (ordene verr, er utydel.), B, D; ‘þess get ek’ s. kolbeinn ‘at sá hafi verr, er þik flytr’ A, Cη, E, I (dog kolbeinn svarar [eller svaraði] foran replikken for segir kolbeinn); ‘sá mon verr hafa, er þik flytr’ s. kolbeinn Cð; ‘þess get ek, at sá hafi verr, er við þer tekr eðr þik flytr’ s. kolbeinn G; “ooo get ek at hooooooooo00okr (stærkt beskädiget) e (efter e, hvor der vistnok har stået en prik, er nu et lille hul) þik flopo (k fl meget beskädiget)” Cs.

‘vínar míns — enn geld ek þat, er illa er til m
‘gört —; enda skortir mik eigi fje til at leggja fy
‘farit’. síðan tók kolbeinn við hrappi. lítu síð
gaf byr, ok sigla þeir í haf. hrapp þraut vistir
25 hafi: settiz hann þá at með þeim, er næstir vár
þeir spruttu upp með illyrðum. ok svá kom,
þeir ráðaz á — ok hefir hrappr þá þegar undir tv
menn. þá var sagt kolbeini, ok bauð hann hrap

20 mælti: F, A, B, C η , C δ , D, G, I; "f." E; oooo Cs. 20-21 ek ví
míns: F, B, C δ , D, E, G; "un" (= vinar) C η (synes tydeligt [v
em vinar har også udseende af oprindelighe]); ek vína míns A,
ooo'n' (n næsten helt bortsmuldet og tegnet over samme lidt bes
diget. Dette brudstykke bruger ofte ' for r i enden af et ord)
e"ooooo Cs. 21 enn (foran geld): F, A, B, C η , D, G, I; enda C
mgl. E; ooo Cs. þat — mín: F, A, B, C η , C δ , D, E; þat, se
til mín er illa I; ef illa er til mín G; oooooo Cs. 22-23 enda
farit: F; enda (mgl. C δ) skortir mik eigi fe til at leiga farit B, C
C δ , D; enda skortir mik eigi fe til at leiga far undir mik G; en
spari ek (for disse tre ord har E eg spare) eigi at leiga far —
at ek hefi nógt fe til þessa (þess E) A, E; enn eigi spari ek
leiga far — því nógt hefi ek fe til þess I; oooooo Cs (hvor k
fe er tilbage). 23 síðan — hrappi: F (hvor hrappi er forkortet
men hvor " er meget utydeligt); síðan tók (tekr A, E, I) kolbe
við hánun A, B, C η , D, E, I; kolbeinn tók við hánun C δ ; þ
varð um síðir, at kolbeinn tók við hánun G. 24 gaf byr: F, C
gaf þeim byr A, B, D, E, I; gaf þeim byri G; "v (utydel.) byr" C
ok — haf: F, C δ (la utydeligt), E; ok sigla (sigldu G) þ
(mgl. D) á haf B, C η , D, G; ok (mgl. I) sigla þeir til hafs A,
hrapp þraut vistir: F, A (ir [i vistir] er udtrykt på en noget us
vanlig måde), B (hvor der for hrapp først synes at have stået "h
men det sidste bogstav er ufuldstændig udraderet), C η , D, I; hra
þraut vist G; hrappi þraut vistir E; hrapp þrutu vistir C δ . 25 þ
F, A, B, C η , C δ , E, G, I; mgl. D. 26 þeir spruttu: F, A, C η , C
þeir spretta B, D; spruttu þeir E; en þeir spruttu G; þeir hly
I. kom: F, B, C η , C δ , D, G, I; kemr A, E. 27-28 hefir — men
F, C η (hvor dog hefir er udeglemt); hefir hrappr þá under þegar
menn A; hefir hrappr þá þegar lj menn undir E; hefir hrap
þegar undir lj menn (de to sidste ord ulæselige C δ) C δ , I; he
hann þá þegar undir B; hefir hann þá undir þegar D; hefir hrap

í mötuneyti sitt, ok hann þá þat. þeir koma af hafi ok leggja útan við agðanes. þá spyr kolbeinn hrapp 'hvar er fje þat, er þú bautt í leigu 'undir þik?' 'þat er út á íslandi' segir hrappr. kolbeinn mælti 'vera munt þú fleirum prettóttr 'enn mjer; enn þó vil ek þjer nú upp gefa alla 'leiguna'. hrappr bað hann hafa þökk fyrir 'eða 35

þegar undir G. 28 þá — hrappi: F ("hwp" for hrappi), A, B, C η (hrappi forkortet h η), D (hrapp for hrappi), E (som D), I; þat sá kolbeinn, ok bauð hann hrappi G; "kolb. | kō (utydel.) þa i oc (meget utydel.) lét (meget utydel.; "lēt" er = lét) h η p læ" C δ . 29 mötuneyti sitt: F, A, B, G, I; sitt mötuneyti D; mötuneyti til sín C δ ; mötuneyte með sér E; "mautu m; s" C η ([noget utydel.] = mötu með sér). ok hann þá þat: F, A, B, C η , D, E; ok þá hann þat I; ok þat þá hann G; udeladt C δ (i overensstemmelse med næst foreg. note). 29-30 þeir — leggja: F, B, C η , E (dog kvómu for koma), G, I; koma þeir af hafi ok leggja D; þeir koma af hafi A; þeir koma at C δ . 30-32 þá — þik: A (dog med spurde for spyr, samt uden hrapp), E (dog uden hrapp, samt med eftir for undir, I (dog spurði for spyr, samt þat se for fje þat); þá spyr (spurði F, C η) kolbeinn hrapp (mgl. F, B, C η , D), hvar se þat væri, er hann bauð í leigu undir (fyri G) slk F, B, C η , D, G; "kolb. þði þa ept' v skip leiguna" C δ (temmelig utydel., især v skip). 32 'þat — segir hrappr: A; hrappr svarar ("B." B, "f." E, "f." [v forlænget] I; "f." F, D) 'þat er út (mgl. E) á íslandi' F, B, D, E, I; hann s., at þat væri út á íslandi G; hrappr s. þat vera út á íslandi C η ; hrappr sagði hana (jf. næst foreg. note) vera eptir út á íslandi C δ . 33 kolbeinn mælti: C δ (hvor dog mælti er meget utydeligt og en del deraf bortskåren), I; medens G i steden for disse ord har s. kolbeinn efter mjer; mgl. F, A, B, C η , D, E. vera: F, A, C η , C δ ("ha" utydeligt og den nederste del bortskåren), D, E, G; verða B, I. fleirum prettóttr: F (prettóttr feilskr. pftot — prikken hører egentlig til t, over hvilket den ikke kunde få plads), A, B, C η , C δ , D, E, I; "spitugr (vistnok ved feilskrift for prettugr) fleirō" G. 34-35 enn þó — leiguna: F, A, C η (dog uden enn, som det synes; samt uden alla), E, I; enn þó vil ek nú (mgl. G) gefa þer upp alla leiguna B, D, G; udeladt C δ . 35 hrappr — eða: F, A, B (dog med indskudt alla foran þökk), C η , D (dog uden eða), E, G (dog þat for 'eða), I; udeladt i C δ .

‘hvat leggur þú nú til ráðs með mjer?’ ‘þat fyrr segir kolbeinn ‘at þú far sem bráðast frá skipi’ ‘því at allir austmenn munu illa túlka fyrri þjer’ ‘enn þó ræð ek þjer þat annat heilræði, at þú
 40 ‘svík aldri lánardröttin þinn’. síðan gekk hrappur á land upp með vápnum sínum ok hafði öxi einu mikla í hendi vafinskeptu. hann ferr þar til, er hann kemr til guðbrands í dala. hann var hinn mesti vin hákonar jarls. þeir áttu hof báðir saman
 45 ok var því aldri upp lokit nema þá er jarl kom þangat. þat var annat mest hof í norvegi — en

36 hvat — mjer?: F, A, B, C η , D, E, G, I (dog uden nú); ‘hvat ráð ser þú nú fyrri mer?’ kvað hrappur C \mathfrak{D} . 36-37 ‘þat — kolbeinn A, B, C η , D, E, G, I; ‘þat fyrst’ s. hann F; kolbeinn mælti ‘þú ræð ek þer fyrst C \mathfrak{D} . 37-39 ‘at þú — heilræði: F, A, B (dog far for far), C η (til dels meget utydelig, og, som det synes, med ”kaupmænd for allir austmenn), D (som B), I (hvor dog det første bogstav bráðast er således beskudiget, at der kunde have stået hraðast); ‘att farir sem fyst frá skipi — því at allir austmenn munu illa túlka fyrri þjer. en ræð ek þjer heilræði E; at þú verðir brott heðan ser skjótaskast — ok þat annat ræð ek þer C \mathfrak{D} ; mgl. G (i det man formodentlig har forvevlet det sidste at þú med det første). 40 svík: A, B, C η , C \mathfrak{D} , D (feilskr. fkuik); svíkir E, G, I. síðan gekk hrappur: F, A, B (s bortrevet), C η , D, E, G, I; gekk hrappur þá C \mathfrak{D} . 41 sínum: F, A, B, C η , C \mathfrak{D} , D, E, G; mgl. I. ok (foran hafði): A, B, C η , C \mathfrak{D} , D; hann A, E, G, I. 41-42 eina — vafinskeptu: F, (m næsten bortsmuldret), C η (vafinskeptu synes skrevet uauig fkeftu men er utydeligt, især fkeftu), D; mikla í hendi (ser tilf. C \mathfrak{D}) vafinskeptu C \mathfrak{D} , G; mikla vafinskeptu í hendi A, E, I. 42-43 hann ferr — dala: F, A, G; hrappur gekk þar til, er hann kom til guðbrand í (mgl. D) dala B, D; hann ferr þar til, er hann finnr guðbrand dölum C η ; hann fer til guðbrands í dölum E; ferr hann þar til, er hann kemr til guðbrandsdala. þar reð fyrri dalaguðbrandr I; hann kom til guðbrandsdala. sá het guðbrandr, er þar reð fyr C \mathfrak{D} . 44 hof báðir: F, A, C η , C \mathfrak{D} , G; báðir hof E; eitt hof báðir I; hof B, D. 45 því aldri: F, A, B, C η (því meget utydeligt), C \mathfrak{D} , D, E, I; aldri því G. er (efer þá): A, B, C η , C \mathfrak{D} , D, E, G, I; mgl. F. 46 þangat: F, A, B, C η

annat á hlöðum. þrándr hjét sonr guðbrands enn
guðrún dóttir. hrappn gekk fyrri guðbrand' ok kvaddi
hann vel. guðbrandr spýrr, hvat manna hann væri.
hrappr sagði til namns síns ok þat með, at hann 50
væri útan af íslandi. síðan biðr hann guðbrand,
at hana tæki við hánun. guðbrandr mælti 'ekki
lízt mjer svá á þik, sem þú munir gæfumaðr vera'.
'mjök þykki mjer ok logit frá þjer' segir hrappr
'en þat var sagt, at þú tækir við öllum þeim er 55
þik bæði ok engi maðr væri jafnagæstr sem þú.

D, E, G, I; mgl. Cð. 46-47 annat — annat: F, A, B, Cγ, D; hof mest
í nóregi ok annat E; annat mest en annað Cð; annat mest hof
í nóregi en G; annat höfuthof mest í nóregi enn I. 47 á: F, A,
B, Cγ, Cð, D; E (först skrevet); [= I], men derpå overstreget og
aa [å det tegn] sat i stedet, I; at G. 48 fyrri guðbrand: F, A, B,
Cγ (meget utydel.), Cð, E, G, I; til guðbrands D. 49 guðbrandr
spýrr: G (verbet; noget utydeligt), I; hann "f" B; hann "f." Cγ, D;
hann spurði F, A, Cð, E. manna: — "alle" (F, A, B, Cγ [noget
utydel.], Cð, D, E, G, I). væri: F, A, B, Cγ, Cð, D, E, I; se G.
50 hrappr (foran sagði): F, A, Cγ, Cð, E, G, I; hann B, D. 50-51 til
— íslandi: A, E (dog "f." for þat með; íslandi forkortet som island);
til nafns síns ok at hann væri íslenskr I; til sín ok at hann(?)
væri af íslandi títan Cγ (utydel.); til sín ok (at F, D) hann væri
útan af íslandi F, B, D; til sín ok kvas vera íslenskr Cð; at hann
var útan af íslandi G. 51 síðan biðr hann: F, A, Cγ, E, G (meget
utydel.), I; síðan beiddi hann B, D; ok biðr Cð. 52 at hann —
hánun: F (tæki skrevet tæki, hvor e har været noget utydeligt, hvor-
for Olausson har læst tæki), B, D, G (til dels utydel.); at hann skyldi
taka við hánun. A, E, I; "dröku" (= viðtöku) Cð; Cγ
guðbrandr mælti: F, A, B, Cγ (utydel.), D, E, G; guðbrandr svarar
(eller svaraði) I; hann s. Cð. 53 svá: F, B, Cγ (utydel.), Cð, D;
G, I; mgl. A, E. verra: F, A, E, Cγ, Cð, D, E, G; mgl. I. 54 þykki
— þjer: F, A, B, Cγ (dog uden ok); G, I; þiki mjer logit frá: E;
er ok; logit frá þer Cð, D. 55 en þat var sagt: F, A, B, Cγ, D;
E, G, I (dog at for en); udeleadt i: Cð. 55-56 tækir — bæði: F, A,
B (dog bæðum for bæði), Cγ, D (som B), E, G, I; værir góðr viðr-
takna Cð. 56 ok engi — sem þú: F, A, B, Cγ (her mangler dog
maðr væri), D, E, G, I; udeleadt i: Cð.

‘mun ek því í móti mæla, ef þú tekr eigi við
 ‘mjer’. guðbrandr mælti ‘hjer munt þú vera hljóta
 ‘hvar vísar þú mjer til sess?’ segir hrappr.
 60 ‘hinn úæðra bekk’ segir guðbrandr ‘gegnt öndvegi
 ‘mínu’. hrappr fór í sæti sitt. hann kunni fi-
 mörgu at segja. var þat fyrst, at guðbrandi þótti
 gaman at ok mörgum öðrum; enn þó kom svá,
 mörgum þótti ofkerski. ok þar kom, at hann sló
 65 tal við guðrúnu dóttur guðbrands svá at þat töluð
 menn, at hann myndi fífla hana. enn er guðbrandr

⁵⁷ mun — mæla: *F, A, E*; ok man ek því á (*mgl. C η*) móti mæla *B, C η* (*pá mæla nær til dels meget utydel.*), *D*; enn ek man því móti mæla *I*; en ek mun í móti því mæla *G*; udeladt i *C δ* . ⁵⁷⁻⁵⁸ ef mjer: *F, A, B, C η , D, E, G, I*; naturligvis udeladt i *C δ* (*ff. de to næ foreg. noter*). ⁵⁸ hljóta: *F, A, B, C η , D, E, G, I*; verða *C δ* . ⁵⁹ vísar — sess: *F, C η* ; vísar þú mer til sætis *B, C δ , D, G*; mantú vísar mer til sætis *I*; vísar þú mer at sitja *A*; skal eg sitja *E*. segir hrappr: *F, A, C η , C δ , G, I*; s. hann *E*; hvorimod *B* og *D* sæst hrappr mælti foran replikken. ⁶⁰ segir guðbrandr: *C δ , E, I*; m. *F, A, B, C η , D, G*. ⁶⁰⁻⁶¹ gegnt öndvegi mínu: *A, C η , E* (*öndu for öndvegi*), *G, I* (*som E*); ”gaghytt öndvægi” mínu *F*, ”gagút avn uegi (av i ét tegn)” mínu *C δ* ; utar frá önduginu *B*; utar frá ”öndúgi” mínu *D*. ⁶¹ hrappr — sitt: *F, C η , E*; hrappr fór (*fer gekk A, I*) til sætis síns *A, B, D, G, I*; udeladt i *C δ* . hann: *A, B, C η , D, E, G, I*; hrappr *C δ* . ⁶²⁻⁶³ var — öðrum: *F, A*, (*dog svá for þat*), *D* (*dog med svo for þat, samt med indskudt honu foran ok*), *G, I*; var þat fyst, at guðbrandi þótti gaman at mörgum (*mörgum orðum hans E*) *C η , E*; þótti guðbrandi fyrst gaman hánun *C δ* . ⁶³⁻⁶⁴ þó — ofkerski. ok: *F, A* (*dog þá for þó*), *B* (*þar kom for þó kom svá*), *C η* (*dog flestum for mörgum*), *C δ , D* (*dog svo kom for þó kom svá*), *E* (*dog ”af kefki” for ofkerski*), *I*; over sprunget i *G*. ⁶⁴ þar kom, at: *B, G*; þar kom, er *I*; svá kom at *F, B, C η , D, E*; svá lauk, at *C δ* . hann slóz: *F* (*s og del af l bortakåret*), *A, B* (*forskrevet omtrent således hðflota*), *C δ , D, G*; slóz *I* (*hvor hann mgl., sikkert ved udeglemmelse*); hann slæst *E*. ⁶⁵ dóttur guðbrands: *G*; *mgl. F, A, B, C η , C δ , D, I*. ⁶⁵⁻⁶⁶ svá — fífla hana: *G*; svá at margir töluðu (*mælti C δ*), at hann mundi fífla hana *F, A, B, C η , C δ , D*; svo margir töluðu, at hann fíflði (*uden object*) *E*; *mgl. I*. ⁶⁶ er:

varð þess varr, taldi hann á hana mjök, er hón átti tal við hrapp, ok bað hana varaz at mæla nakkvat við hann svá at eigi heyrði allir menn. hón hjét góðu um fyrst, enn þó dró til vanda um 70 tal þeira. þá setti guðbrandr til ásvarð verkstjóra sinn at ganga með henni hvert er hón færi. einu hverju sinni var þat, at hón beiddiz at fara á hnotskóg at skemmta sjer ok fylgði ásvarð henni.

A, B, C η , C ϑ , E (*hvor er dog mangler i teksten, men synes tilføiet i margin, skönt uden henvisningstegn*), G, I; *mgk. D.* 67 varð þess varr: F, A, B, C η , C ϑ , D, G, I; spurði þetta E. taldi hann á: F, A, B, C η , D, E, G, I; talaði hann um við C ϑ . 67-68 mjök — bað hana: B, C η , D, — *ligeledes (kun med hann for hrapp)* F, A, E, I; er hón setti tal við hann, ok bað hana C ϑ ; *oversprunget i G.* 68-69 varaz — menn: F, B (*dog uden nakkvat*), D (*dog uden nakkvat, samt med svo for svá at*); varaz at mæla (tala E) við hann nökkurt orð svá at elgi heyri (heyrðu E) allir menn A, E; varaz at elga tal við hann ne mæla við hann nökkurt orð svá at elgi heyrði allir menn I; varaz at tala nökkvat við hann svá at (*her mangler elgi*) heyrði aðrir menn G; varaz at mæla nökkurt við hann (*de tre sidste ord meget utydelige*) svá at eingir menn heyrði C η ; ekki mæla við hann C ϑ . 70 um fyrst: F, A, B, C η , D, G; um þat fyrst I; um þat C ϑ ; *mgk. E.* 70-71 vanda — þeira: F, B, C η , D, G; ens sama um tal þeira A, E, I; vana C ϑ . 71 þá — til: F, A, C η , D, G, I; þá setti guðbrandr B, C ϑ ; guðbrandr sette til E. verkstjóra: F, A, B, C η , C ϑ , D, E, G; verkman I. 72 henni: F, A, C η , D, G, I; henni út ok inn ok (*mgk. E*) B, E; þeim C ϑ . er hón færi: F, A, B, C η , D, I; er hún fare E; sem hón fór C ϑ ; er hón gekk G. 72-74 einu hverju — ásvarð: F (*"beiddiz" for beiddiz*), A (*dog ok skemmta for at skemmta*), C η (*hvor især þat, at er meget utydeligt, men hvor þat dog synes at stå [som þ'] over linien*), G (*dog varð for var, samt ok skemmta for at skemmta*); þat var einhverju sinne, at hón beiddiz at fara á hnotskóg at skemmta (*feilskr. fkeim*) ser ok fylgdi ásvarð E; einu hverju sinni var þat, at hón beiddiz (*skrevet beiddiz*) at fara á hnotskóg ok fylgdi ásvarð I; ok svá þó at (*for disse fire ord har D ok i hverju sinne svo ok þá er*) hún beiddiz (beidde D) at fara á hnotskóg at skemmta ser, þá fylgði ásvarð (*feilskr. afvað*) B) B, D; einhverju sinni fór hón á hnotskóg ok ásvarð með C ϑ .

75 hrappr leitar eptir þeim ok finnr þau á hnotskóginum. hann tók í hönd guðrúnu ok leiddi hana eina saman. síðan fór ásvaðr at leita hennar ok fann þau í runni einum liggja bæði saman. hann hleypr at með öxi reidda ok hjó til fótar hrapps. 80 enn hrappr bráz við fast, ok missti ásvaðr hann. hrappr spratt á fætr sem skjótast ok þreif öxi sína. síðan vildi ásvaðr undan snúaz. hrappr höggr í sundr í hánnum hrygginn. þá mælti guðrúna: 'nú hefir þú þat unnit, er þú munt eigi með föðrum þínum.

75-76 leitar — -skóginum: A, E (*dog skóginum for hnotskóginum, (dog í skóginum for á hnotskóginum)*); leitar eptir þeim ok fann þau F, C γ , G; kom þar C δ ; leitar eftir þeim einhverju sinni (*with a view to this expression cf. næst foreg. note*) ok fann þau B, 76 hann — guðrúnu: I; hann tók (*took E*) í hönd henni E, G; tók hann (*disse to ord meget utydelige*) í hönd henni C γ ; ok tók hönd henni F, A, B, C δ , D. leiddi: F, A, B, C γ , C δ , D, G, I; leiddi E. 77 síðan — leita: F, A, C γ , G, I; ok síðan fór (*mgk B, vísuð ved feilskrift*) ásvaðr at leita B, D; ásvaðr fór at leita C δ ; ásvaðr leitar E. hennar: F, B, C δ , D, E, I; þeirra A, G (*feilskr. þau*). 78 í runni — saman: A, B, I; í einum runne liggja bæði saman liggja í runni einum (*mgk F*) bæði saman F, C δ ; liggja bæði saman í runne einum D; í runni einum bæði saman G. 79 hleypr reidda: F, A; hleypr (*hljóp G*) at með reidda öxi E, G; hleypr með reidda öxi at I; hljóp at með öxi mikla B; hleypr at með mikla öxi D; hljóp at með öxi C δ . hjó til fótar hrapps: F, G; hjó fótarins hrapps B, D; hjó (*höggr A, E, I*) til fótarins (*indskyder E*) hánnum A, C δ , E, I. 80-81 enn — þreif: — enn hrapp bráz (*brá B, D*) við fast, ok missti ásvaðr (*hann F, A, E*) hann hrapps F). hrappr (*hann F*) spratt (*sprettr F; hleypr E*) á fætr sem skjótast (*hraðast E*) ok þreif F, A, B, D, E; enn hrappr bráz við fast — ok missti hann hans — spratt síðan upp sem skjótast greip I; en hann brá við fast ok spratt (*feilskr. sftt*) upp sem skjótast ok þreif G; hrappr klippti undan fætinum. hann þreif undan C δ . 82 síðan — snúaz: F, A, B, D, E; ásvaðr vildi þá undan snúaz I; *mgk C δ , G*. 83-85 hrappr höggr: F, A, B, D, E; hrappr höggr G; enn hrappr höggr I; ok hjó ásvaðr banahögg ok C δ . 84 þú unnit: F, B, C δ , D, G; þat verk unnit I; unnit þat verk A; unnit gert E. 84-85 er þú — vera: F, G (*dog med at for er, samt med u*

‘mínum lengr vera. enn þó er þat sumt, er hánnum 85
‘mun enn verr þykkja — því at ek fer með barni’.
hrappr svarar ‘eigi skal hann þetta af öðrum spyrja,
‘ok skal ek fara heim ok segja hánnum hvárttveggja’.
‘þá munt þú eigi með fjörvi í braut komaz’ segir
hón. ‘á þat skal hætta’ segir hann. eptir þat 90
fylgir hann henni til kvenna annarra, enn hann
fór heim. guðbrandr sat í öndvegi, ok var fátt
manna í stofunni. hrappr gekk fyrir hann ok bar
hátt öxina. guðbrandr spurði ‘hví er blóðug öx

glemmelse af með); er þú munt eigi lengr (*lengi I*) vera (*mgf. Cð*) með föður mínum *A, Cð, I*; ok muntú eigi lengr með föðr mínum *E*; er þú munt eigi með fjörvi undan komaz *B og D* (*hvilke to membrers læsemåde öiensynlig er indkommen fra det følgende*). 85-86 enn — enn: *A*; enn þó er þat sumt, at hánnum mun *E*; enn þó er þat annat, er feðr mínom man *I*; en þó mun hánnum enn sumt *F*; enn þó man feðr mínum sumt *B, D*; en hánnum mun þó annat *Cð*; mun hánnum þó sumt *G*. 86 því — barni’: *F, A* (*dog em for fer*), *E, I* (*dog med tilføiet s. hón efter barni*); þat er ek em (*fer G*) með barni’ *Cð, G*; þat er ek geng (*fer D*) með barni — veidr þú því’ *B, D*. 87 hrappr svarar: *B*; “*k*“ *f*“ *E*; hrappr “*f*“ *F, A, Cð, D*; hrappr mælti *I*; *hoorimod G herfor indskyder s. hrappr efter repúblikens første sætning* (*se næst følg. note*). spyrja: *F, B, Cð, D, E*; fretta *A*; fretta’ s. hrappr ‘en af mer *G*; udeglemt *I*. 88 ok skal ek: *F, A, B, Cð, D, E*; skal ek *G*; ok skal *I*. fara heim ok: *F, B, D, E, G, I*; fara heim at *A*; udeladt *Cð*. 89 þá — komaz: *F, A* (*der dog ved en feiltagelse gentager með fjörvi efter komaz*), *E, G* (*dog uden þú efter munt*), *I*; drepinn muntú þá *Cð*; hættumikit hefr þú þá *B og D* (*se note 87 84-85*). 90 á þat skal: *F, A, B, Cð, D, G, I*; þar skal eg á *E*. 90-92 eptir — fór: *F, A, B* (*dog fylgði [f og en del af y bortsmuldræt — tillige mangler i ved feilskrift] for fylgir, samt hrappr ferr for hann fór*), *D* (*dog fylgde for fylgir, samt hrappr ferr for hann fór*), *G* (*dog med feilskriften aða for annarra, samt með ferr for fór*), *I* (*dog fylgdi for fylgir*); þá fylgir hann henni til annarra kvenna. hann fór *E*; ferr hann þá *Cð*. 92 öndvegi: *F* (*öndugi*), *A, B* (*öndugi*), *D, E, G, I* (*öndugi*); öndvegi sínu *Cð*. fátt: *F, A, B, D, E, G, I*; mart *Cð*. 93 stofunni: *F, B, Cð, D, E, G, I*; stofu *A*. 94 spurði: *F, E*; “*f*“ *I*; “*f*“ *B*, “*f*“ *D*; spyrr hann *G*; “*f*“ *A*; mælti *Cð*.

- 95 'þín?' 'ek gerða at bakverk ásvarðar verkstjórn
'þíns' segir hrappr. 'þat munt eigi af góðu' segir
guðbrandr 'þú munt hafa vegit hann'. 'svá'
'víst' segir hrappr. 'hvat var til saka?' segir guð-
brandr. 'lítt myndi yðr þykkja' segir hrappr 'ha-
100 'vildi höggva af mjer fótinn'. 'hvat hafðir þú
'gört áðr?' segir guðbrandr. 'þat, er hann átti en-
'sök á' segir hrappr. 'þó mátt þú segja, hvat þú
'var' segir guðbrandr. hrappr mælti 'ef þú v-
'þat vita, þá lá ek hjá guðrónu dóttur þinni
105 'ok þótti hánun þat illa'. guðbrandr mælti 'star-

94-95 öx þín: F, A, B, Cð, D, G, I; öxinn E. 95-96 verkstjóra þín: B, D; mgl. F, A, Cð, E, G, I. 96 segir hrappr: B, D; s. hann G, I; hvorimod Cð i stedet herfor har hrappr "fv." foran replikken mgl. F, A. þat — góðu: F, A, B, D, E, G, I; udeladt i Cð. 96-97 segir guðbrandr (after góðu): sál. her B, D, E, G, I; hvorimod Cð sætter disse ord efter replikken; mgl. F, A. 97 'þú — vegit hann' F, A, B, D, G, I; 'hefir þú vegið hann?' Cð; mgl. E. 98 víst: A, B, D, E, G, I; udeladt i Cð. 98-99 segir guðbrandr (after saka) F, A, B, Cð, D, E, G; hvorimod I sætter guðbrandr mælti for replikken. 99 'lítt — þykkja': F (þykkja feilskr. þíki), A (þykk skrevet som i F), D, G (dog med indskudt þat efter yðr); 'lítt myndi yðr (þat tilf. E) þykkja' E, I; 'líttlar mandu yðr þíka' B; udeladt i Cð. segir hrappr: sál. her F, A, B, D, E, G, I (segir udeglemt hvorimod Cð sætter disse ord efter replikken. 100 af: F, A, Cð, E, I; undan B, G. 100-101 hafðir — áðr: F, A, B, D, I; hafðir áðr til gert E; gerðir þú til Cð; hafðir þú til sakanna G. 101 segir guðbrandr: sál. F, A, B (guð forsikret), D, E, G, I; hvorimod har guðbr. mælti foran replikken. 102-103 'þó — segir guðbrandr' F (dog med munt for mátt, samt uden segir guðbrandr), A (dog med indskudt þat foran segja, samt uden segir guðbrandr), B, D, E (dog þat for hvat þat var), I (dog med indskudt þat foran hvat, samt med guðbrandr mælti foran þó i stedet for segir guðbrandr efter var mgl. Cð, G. 103 mælti (foran 'ef): F, A, B, Cð, D, E, G; svara (eller svaraði) I. 103-104 þú — vita: B, D, G; þú vill vita þat E; þú vill vita F, I; þer er á því allmikil (mikil utydel.) forvit Cð. 104 hjá — þinni: I; hjá dóttur þinni F, A, B, D, E, G; dóttur þína Cð. 105 ok þótti — illa: F, A, B, D, E, G (dog þat hánun

‘menn upp ok taki hann, ok skal hann drepa’.
 ‘allitt lætr þú mik njóta mágsemdar’ segir hrappr
 ‘enn eigi hefir þú þat mannval at þetta muni
 ‘skjótliga gera’. Þeir stóðu upp, enn hann hopaði
 út undan. Þeir hlaupa eftir; enn hann kemz á 110
 skóg undan, ok höfðu þeir hans ekki. guðbrandr
 samnar liði ok ljet kanna skóginn. — ok finna
 þeir hann eigi, því at skógrinn var mikill ok þröngr.

for hánnum þat), I; udeladt i Cð. 106 menn upp: F, A, Cð, E, G, I; upp allir mínir menn B, D. taki — drepa: F, A, G (dog takid for taki); taki (takit D) hann (hrapp Cð), ok skal drepa hann B, Cð, D; taki hann ok drepi I; drept hann E. 107 allitt — mágsemdar: F, A, B, D, E (lætr skrevet latvr), I; allitt lætr þú njóta mágsemdar mig G; illa mundú þá gera til mágs þins Cð. segir hrappr: F (hrappr forkortet ¹⁰⁶, men ¹⁰⁷ er noget uformeligt), A, B, D, E, G, I; hvorimod Cð i stedet herfor har hrappr mælti foran replikken. 108-111 enn eigi — hans ekki: F (dog ikke med ordfølgen eigi hefir þú, men med den temmelig hårde hefir þú eigi, måske ved en skrivefeil i stedet for þó hefir þú eigi), A (dog þó hefir þú eigi for eigi hefir þú, samt komz for kemz), B (dog med indskudt hánnum efter eptir, samt med komz for kemz), D (dog med indskudt honum efter eptir); enn þó hefir þú eigi þat (for eigi þat stár her egentlig þat eigi, i det eigi først er udaglemt, men derpå tilføiet over linien på et urigtigt sted, nemlig efter þat) mannval at þetta muni skjótt gert geta. Þeir stóðu upp, enn hann hopaði undan. Þeir hlaupa eftir — enn hann komst í skóg undan, ok höfðu þeir hans ekki E; enn þó hefir þú eigi þat mannval at þetta muni skjótliga gera. Þeir stóðu upp allir, enn hann hopaði undan. Þeir hljópu eftir. komz hann á skóginn fyrri þeim, ok höfðu þeir hans ekki I; en eigi hefir (for dette ord har membranen kun et par ulæselige tegn) þú þat mannval at þat muni skjótt gera. Þeir stóðu þá upp, en hann hljóp út. Þeir hlaupa þá eftir hánnum en hann undan, unz hann kemr í skóg, ok hafa þeir þá hans ekki G; hrappr hefir nú fyrri ær óxina ok komz út ok til skógar Cð. 112 samnar — kanna: F, A (dog lætr for ljet), B, D (dog múnnum for liði), E (dog lætr or ljet), I (dog safnaði for samnar, samt lætr for ljet); let samna liði — ok koma í G; let nú leita hans um Cð. 113-118 ok finna þeir: F, A, B, D, E; ok fundu þeir G; finna þeir I; ok finnz Cð. 119 því — þröngr: F (þröngr mangler n), G; því at skógrinn var

hrappr ferr um skóginn þar til er hann kom
 115 rjóðr nakkvart. þar fann hann húsabæ ok manni
 úti — ok klauf skið. hann spurði þenna manni
 at namni, ok nemndiz hann tófi. tófi spurði a
 hans namni, ok nemndiz hrappr sem hann hjet
 hrappr spyrr, hví bóndi bjoggi svá fjarri öðrum
 120 mönnum. 'því sagði hann 'at ek þykkjumz hjer
 'lítt þurfa at amaz við aðra menn'. 'vit förum

þröngr ok mikill D; því at skógr var mikill ok "þiókr" B; því a
 skógrinn var (udeglegt I; — efter var indskyder A og E svá) mikill
 ok þröngr (þíkk I), ok gekk þeim því (for gekk þeim því har I
 og I þí gekk þeim) illa at leita (hans tilf. A, E) A, E, I; mgl. Cð
 114-115 ferr — fann hann: F, B (dog med udeladelse af um skóginn
 samt med kemr for kom), D (dog kemr for kom), G (dog med ude
 glemmelse af kom í eller et andet til sammenhængen passende udtryk)
 ferr (fór E, I) eptir skóginum þar til (for eptir — til har E: þar
 til í skóginum; men I, urigtig: aptr í skóginn þar til) er (mgl. A
 rjóðr nókkut verðr (varð E, I) fyrir hánnum. þar fann hann A, E, I
 fann á einn Cð. 115 húsabæ: F, A, B, Cð, D, E, G; *feilekr. í I*
 115-116 manni úti: F, A, B, D, E, G; manni úti fyrir I; var þar mað
 úti Cð. 116 ok (foran klauf): F, A, B, Cð, D, E, I; sá G. spurði
 (foran þenna): F, A, Cð, E, G; "fþ." I; "fþ." B; ".f." D. þenna
 F, B, Cð, D, G; þann A, E, I. 117 ok nemndiz hann tófi: F, B
 hann nefndiz tófi Cð; en hann nefndiz tófi A, D, G; 'tófi heiti ek
 a. hann E, I. 117-118 tófi spurði — hjet: F, B (dog "fþ." for spurði
 samt enn hann for ok), E (dog med indskudt ok efter spurði og
 hann foran hrappr); tófi spyrr hann at nafni. en hann nefndiz
 hrappr G; ok spurði hann at nafni. hann "fþ." hrappr heita A
 ok "fþ." í mót, hversu hann heiti. hrappr ".f." til nafns síns I
 tófi "fþ." at hans nafne. enn hann nefndiz tófi, sem hann D; ude
 ladt í Cð. 119 hrappr spyrr — öðrum: F (for spyrr står "fþ."), A
 ("f." for spyrr), B, D, E (dog spurði for spyrr); ok "fþ.", hví bóndi
 bjoggi svá fjarri I; hann spyrr tófa, hví hann se þar svá fjarri
 öðrum G; hrappr mælti 'hví býr þú svá fjarri öðrum Cð. 120 'því
 sagði hann 'at: F, A, B, Cð, D, E (dog tófi for hann); hann svarar
 (edledes — eller svaraði — I; ".f." G) 'því at G, I. 120-121 þykkjumz
 — menn: F, A, B, D (dog síst for lítt), E, G (dog lítt þurfa her
 for hjer lítt þurfa, I (som D); vil ekki hafa þröng af öðrum mönnum
 um Cð. 121-125 'vit — velt: sál. F (fyrri skrevet 1), A (dog me

‘kynliga með okkr um málin’ segir hrappr ‘ok mun ek fyrri segja þjer, hverr ek em: ek hefi verit með guðbrandi í dölum, ok stökk ek þaðan fyrri þat, er ek drap verkstjóra hans. enn ek veit, ¹²⁵ at vit erum báðir illmenni — því at þú myndir ekki hjer kominn frá öðrum mönnum, nema þú værir nakkvars manns útlagi —; ok geri ek þjer tvá kosti — at ek mun segja til þín eða vit njótum báðir jafnt þess er hjer er’. bóndi mælti ¹³⁰

udeglemmelse af ek fyrri eller et lignende udtryk, samt med hafa drept for dráp), B (dog her man fara kynliga með okkr "vám|mæli" for vit — málin, samt segja þer fyrri for fyrri segja þjer), D (dog málið for málin, samt segja þjer fyrri for fyrri segja þjer), E (dog med máli okkru for okkr um málin, med segja þjer fyr for fyrri segja þjer, samt med hafa drept for dráp), G (dog med "f." hrappr 'ok okkrum málum for um — hrappr, med fyrr for fyrri, samt med í [man skulde have ventet því í] braut þaðan, at for þaðan — er); hrappr mælti 'vit förum kynliga. man ek fyrri segja þer, hverr ek em: ek hefi verit með dalaguðbrandi, ok stökk ek fyrri þat í brott, er ek hafa drept (eller drepinn [pl. ek pinn forkortet þ]) verkstjóra hans. enn ek þikkjoms vita I; hann (eller hrappr) mælti 'farimz (mindre tydel.) vit ekki svá fjarri — því at ek veit Cð (jf. det følgende). ¹²⁶ því — myndir: F, A, B, D, E, I (dog med indskudt s. hann foran því); því at ek veit, at þú mundir G; mundir þú Cð. ¹²⁷ hjer — mönnum: F (mönnum unöiagtig forkortet m [ellers = menn]), I; kominn hjer frá öðrum mönnum E; her kominn frá öðrum A; her kominn einn frá öðrum mönnum B, D; her kominn Cð, G. ¹²⁷⁻¹²⁸ nema — útlagi: F, A, E, I; ef þú værir elgi nókkurs manns útlagi B, D, G; nema þú værir útlagi. hefi ek drepit verkstjóra guðbrands, ok mun ek sekr gjörr Cð (jf. note 87 121-125). ¹²⁸ ek (efter geri): F, B, Cð, D, E, G, I; mgl. A. ¹²⁹ at ek mun segja: F, A, B, D, E, G, I; sá er annarr, at ek segi Cð. ¹²⁹⁻¹³⁰ eða — þess er: F, D; eða vit njótum jafnt báðir þess er B; eða vit njótum (t og til dels um [skrevet u] utydeligt) báðir þess er G; eða ella njóti vit báðir þess sem Cð; eða vit neytum báðer (seilekr. báðe A) jafnt (samt E) þess sem (er E) A, E; elligar neytim vit báðir þess sem I. ¹³⁰⁻¹³¹ bóndi — segir: F, B, D; bóndi mælti 'þetta er sem þú segir' kvað tófi G(I); bóndi mælti ("f." A) 'þetta er heint (mgl. E) eptir því sem þú segir A, E; 'þetta er (her er noget udeglemt) því sem (her mangler þú) segir'

‘þetta er jafnt sem þú segir: ek nam konu þessa
 ‘er hjer er hjá mjer, ok hefir margr maðr eptir
 ‘mjer leitat’. síðan leiddi hann hrapp inn með sjer
 þar váru hús lítil ok vel gör. bóndi sagði hús-
 135 freyju sinni, at hann hafði hrapp ráðit með sjer
 ‘flestir munu af manni þessum illt hljóta’ segir
 hón ‘enn þó munt þú ráða vilja’. síðan var hrapp
 þar. hann var förull mjök ok var aldri heima
 hann fær nátt fundi guðrúnar jafnan. þeir sátu
 140 um hann feðgar þrándr ok guðbrandr — ok varð
 þat aldri, at þeir fengi færi á hánum; ok fór sv
 fram öll þau missari. guðbrandr ljet segja hákon
 jarli, hver vandræði hann hafði af hrappi. jar

s. bóndi I. ¹³² er hjer er hjá mjer: F, A, B, D, E; sem her er
 hjá mer G; er hjá mer er I. ¹³²⁻¹³³ eptir — leiddi hann: F, A, B
 B (*hvor dog hann er udeglemt*), D, E, I; at mer leitað síðan'. hann
 leiddi G. ¹³⁴ lítil: F, A, B, D, E, I; mikill (!) G. gör: F, A, B, D, E, I;
 G, I; at ser E (!). ¹³⁵ sinni: F, A, B, D, G; mgl. E, I. ¹³⁶ manni
 — hljóta: F, A, G; þessum manni illt hljóta B, D, I; þessum
 manne hljóta illt E. ¹³⁶⁻¹³⁷ segir hón: sál. (*med "f." for segir*) K
 A, B, D, E, G; *hvorimod I har hón svarar (eller svaraði) foran re*
þükken. ¹³⁷ ráða vilja: F, A, B, D, I; þessu ráða vilja E; ráða
 vilja þessu G. ¹³⁷⁻¹³⁸ síðan — þar: F, A, E, G; var hrappr þar I
 þar var hrappr B, D. ¹³⁸ hann — mjök: F, A, B, D, E, G; gerði
 hann víðförull I. var aldri: F, E, G, I; varð aldri D, "vð" I
 (*hvor resten er bortsmuldret — men der har sikkert stidet det samm*
som i D); var sjaldan A. ¹³⁹ fær — jafnan: F (*dog med indskud*
 "þ" [= við] *foran jafnan*), A, B, D, E (*dog som F*), G (*dog ude*
jafnan); [sinnr guðrúno jafnan (*feilskr. iaf*)] I. ¹³⁹⁻¹⁴⁰ sátu — guð
 brandr: F, A, G; sátu um hann jafnan feðgar þrándr ok guðbrand
 E; sátu um hann jafnan þrándr ok guðbrandr B, D; þrándr ok
 guðbrandr sátu um hann jafnan I. ¹⁴⁰⁻¹⁴¹ varð — hánum: A, I
 ("at þ: [þ = þeir] *endnu helt*; færi *feilskr. fær*), D (*dog aldri þ*
for þat aldri), I (*dog var for varð*); varð þat aldri, at þeir fengu
 fang á hánum G; fengu þeir aldri fang á honum E; varð þat aldri
 at þeir fengi hánum náð F. ¹⁴² öll: F, A, B, D, I; mgl. E, G
 143 af hrappi: F, A, B, D, I; hlotit af hrappi E; af hrappi hlotið G

ljæt dæma hrapp útlaga ok lagði fje til höfuðs hánnum enn hjæt þó at fara sjálfr at leita eptir hánnum. enn þæt fórz þó fyrir; ok þótti jarli þeim sjálfrátt at taka hann, er hann fór svá úvarliga.

88. Þetta sumar hit sama kvámu þeir njálssynir til norvegs af orkneyjum ok váru þar í kaupstefnu ok biðu þar kára sölmundarsonar, sem þeir höfðu við mælz. þráinn sigfússson bjó þá skip sitt til íslands ok var nú mjök búinn. þá 5

143-144 Jarl — útlaga: *F* (hrapp forkortet *h^o*, hvilket Olavius urigtig har gengivet med hann), *A* (dog hann for jarl), *B*, *D* (dog hann for hrapp), *E* (dog hann útlægan for hrapp útlaga), *G*; jarl lagði hrapp útlagan *I*. 144 lagði: *F*, *B*, *D*, *E*, *G*, *I*; leggja *A*. 143-144 enn hjæt — hánnum: *F*, *B* (dog uden hánnum), *D* (dog med indskudt hann foran hjæt, samt uden hánnum); ok ætlaði hann sjálfr at fara eftir hánnum *E*; en het þó at fara sjálfr ok (at *I*) reyna eptir hánnum (mgl. *I*) *A*, *I*; oversprunget *G*. 146 þæt — fyrir: *F*, *A*, *B*, *D*, *I*; þó fórst þæt undann *E*; "þó | forst fjn" *G* (!). ok þótti jarli: *F*, *A*, *B*, *D*; þótti jarli *I*; því at hánnum þótti *G*; ok þótte *E*. 147 taka hann: *F*, *A*, *D*, *G*; taka hann elgi *B* og *E* og *I* (måske den oprindelige læsemåde). er hann — úvarliga: *F*, *A*, *E*, *G*, *I*; svá úvarliga sem hann fór *B*, *D*.

88. 1-4 þetta — mæls: *G* (váru feilskrevet ú); Þetta sumar hit (*I* forskrevet i *B*) sama fóru njálssynir til noregs af orkneyjum, sem fyrr var ritat, ok váro þar í kaupstefnu (kaupstöðum *B*) um sumarit *B*, *D*; Nú er þæt sumar, er njálssynir fóro til noregs af orkneyjum (n forskrevet) ok váro þar í kaupstefnu (au feilskr. a med et tegn over, der formodentlig skal være v, men som dog mere ligner et r) um sumarit *F*; Nú er þæt at segja, at um sumarit fóro njálssynir af eyjum til noregs ok váro þar í kaupstefnu um sumarit *A*; Þæt (skrevet at [noget utydeligt]; kapitlæts begyndelsesbogstav mangler) sumar hit sama, er njálssynir fóro til noregs af eyjunum — ok váro þeir í kaupstefnu um sumarit *E* (anakoluti — se næst fölg. note); Þæt sumar, er njálssynir fóro af orkneyjom til noregs ok váro þar í kaupferðom um sumarit *I* (se næst fölg. note). 4-5 þráinn — sitt: *F*, *A*, *B* (dog med indskudt ok foran skip), *D* (som *B*), *E*; þá bjó þráinn sigfúss. skip sitt *I* (se næst foreg. note); þá bjóz þráinn *G*. 5 nú mjök búinn: *G*; þá mjök búinn *F*, *B*, *D*; þá mjök al-búinn *A*, *I*; þá mjög albútt *E*. 5-6 þá — á: *F*, *A*, *I*; þá fór hákon *j*. at *E*; þá fór (udeglet *D*) hákon jarl (mgl. *B*) til *B*, *D*; en hákon

- fór hákon jarl á veizlu til guðbrands. um nóttina
fór vígahrappr til goðahúss þeira jarls ok guð-
brands. hann gekk inn í húsit. hann sá þó
gerði hölgabrúði sitja, ok var hón svá mikil se-
10 maðr roskinn. hón hafði mikinn gullhring á henni
ok fald á höfði. hann sviptir faldinum hennar ok
tekr af henni gullhringinn. þá sjer hann ker-
þórs ok tekr af hánum annan gullhring. hann te-
k hinn þriðja af irpu ok dró þau öll út ok tók
15 þeim allan búnaðinn. síðan lagði hann eld í goð-
húsit ok brenndi upp. eptir þat gengr hann braut
tók þá at morna. hann gengr um akrland nakkvar-
þar spruttu upp sex menn með vápnum ok sæk-

j. fór á G. 6-7 um — -hrappr: F (for nóttina stár "götu eller "götu"
A (for nóttina stár "notti"), E, I; um þessa nótt hina sömu f-
vígahrappr B, D; þá fór ena sömu nótt! hrappr G. 7-8 þeira
guðbrands: F, A, B, D, E; jarls ok guðbrands G; þeira I. 8 han-
(foran gekk: F, B, D, G; ok A, E, I. hann (foran sá): F, A,
G, I; ok B, D. 9 hólga-: I ("havlga [av i ét tegn]"); "hávrga (av
ét tegn)" B; "havlða (av i ét tegn)" F, "hólða" A, "havlða" D og
"hólða" (hvor der måske er tilføjet et meget utydeligt l over o).
9-10 var — roskinn: F, A, G (dog uden svá); svo mikil sem maðr
roskinn E; var hón svá mikil sem roskinn maðr B, D; var hón
svá mikil sem væri vaxinn maðr I. 10-12 á hendi — gullhringinn
F, A (dog en tekr for ok tekr), B (dog hana faldinum for faldinum
hennar), D (dog uden hennar), E (dog svipte faldi for sviptir fald-
inum, samt hringinn for gullhringinn), I (dog svipti for sviptir
samt enn tekr for ok tekr); oversprunget i G. 12 sjer hann: F, A,
B, D, G, I; fer hann til E. 13 gullhring: F, B, D, G; hring A, E,
14 þriðja: F, A, B, D, G, I; þriðja hring E. irpu: F, A, B, D,
E, I; freyju G. öll út: F, A, B, D; út öll E, I; út G. 15 bú-
aðinn: F; búninginn A, E, I; búning B, G; umbúninginn I.
15-16 goðahúsit: F, A, B, D, E, G; húsit I. 16 ok brenndi upp: F,
A, B, D, E, I; mgl. G. braut: F, A; í brott D, E, G, I; á brott A,
17 tók: F, A, E, I; ok tók D, G; ok tekr B. hann gengr: F, A,
D, G; hann gengr þá E; ok gengr A, I. 18 þar spruttu: F, B, D,
G, I; þar spretta E; þá spruttu A. vápnum: F, A, B, D, E,

þegar at hánú. enn hann verð vel. verða þær
málalyktir, at hann vegr þrjá menn enn særir 20
þránd til úlfis enn eltir tvá til skógar svá at
þeir báru enga njósn jarli. hann gekk þá at
þrándi ok mælti 'kosti á ek nú at vega þik — ok
'vil ek þat eigi: skal ek meira virða mágsemð
'við þik enn jer virðið við mik'. hrappr ætlar nú 25
at snúa aptr á skóginn. sjer hann nú, at menn
eru komnir meðal skógarins ok hans. treystiz hann
þá eigi þangat á at leita. leggz hann þá niðr í
runna nakkvara ok liggj þar um stund þeir

vápnun fyrir hánú. *G.* 19 enn: *F, A, E, G, I*; *mgf. B, D.* verða: *F, A, E, G, I*; ok verða *B, D.* 20 vegr: *F, A, B, D, E, G*; drepr *I.* menn: *F, B, D*; *mgf. A, E, G, I.* 20-21 enn — úlfis: *F, A, B, D, E, I*; *overspr. G.* 21 eltir — skógar: *F, B, D* (*dog elte for eltir*), *G*; eltir tvá í skóg (skóginn *I*) *A, E, I.* 22 báru — jarli: *F, A, B, G* (*dog bera for báru*), *I*; báru enga njósn til jarls *D*; báru öngva (*o [for ö] völdeligi*) njósn *E.* 22-23 hann — þrándi: *F, A* (*dog uden þá*), *B, D* (*dog hrappr for hann*), *E*; hann gekk at þrándi þá *I*; hrappr gekk til þrándar *G.* 23 kosti: *F, B, D, E, I*; kost *A, G.* vega þik: *F, A, E*; drepa þik *I*; vega þik ef ek vil *B, D, G.* 23-24 ok vil — eigi: *A, I*; ok vil ek (nú tilf. *B*) elgi þat *F, B*; ok vil ek elgi *D, E*; en ek vil eigi *G.* 24-25 skal — virðið: *F, B* (*dog med indskudt nú efter ek*), *E* (*dog virðut for virðið*); skal ek meira virða við þik mágsemd en þer virðið *A*; ok skal ek (*for ok skal ek har D*: því at ek skal) meira virða mágsemd við þik en þer *D, G*; ok skal ek þat virða meira, at vit erom mágar, enn þer mandot *I.* 25 ætlar nú: *F, A, B, E, I*; ætlar þá *D*; ætlaði þá *G.* 26 snúa — skóginn: *F, B, D, E*; snúa aptr í skóginn *G*; snúa á skógin aptr *I*; snúaz aptr á skógin *A.* 26-27 sjer — hans: *F* (*meðal forkortet m;ðl*); hann ser þá. at menn eru komnir á milli skógarins ok hans *B, D*; ser hann, at þar eru komnir menn í milli skógarins ok hans *A*; ser hann, at þar eru menn komnir meðal skógarins ok hans *I*; sjer hann, at þar eru komnir menn í meðal hans ok skógarins *E*; ser hann nú, at menn eru komnir milli hans ok skógarins *G.* 27-28 treystiz — leita: *F, B* (*dog halda for leita*), *D* (*dog treystir for treystiz*), *G* (*dog uden á*); ok treystiz hann (*mgf. A*) elgi þangat á (*mgf. A, I*) at leita *A, E, I.* 28-29 í runna nakkvara: *F, B, D, E, I*;

- 30 hákon jarl ok guðbrandr gengu þenna morg-
snimma til goðahússins ok fundu þat brunnit up-
enn úti þrjú goðin ok ór öllum skrudanum.
tók guðbrandr til orða 'mikill mátt er gefinn goðu'
'várum, er þau hafa gengit sjálf ór eldinum'. 'ei-
35 'munu goðin þessu valda' segir jarl 'maðr mun
'brennt hafa hofit enn borit út goðin. enn g-
'hesna eigi alls þegar. mun sá maðr braut rekin-
'ór valhöllu ok þar aldri koma, er þetta hefir gör-
í því bili hljópu þangat menn jarls fjórir ok sög-
40 þeim ill tíðendi — kváðuz fundit hafa á akrinu
þrjá menn vegna enn særðan þránd til úlfi

"nócká" (foran hvilket ord í runna vistnok er udeglemt) A; í ru-
nökkurn G. ³⁰ jarl: F, A, B, D, G, I; mgl. E. gengu: F, B, E,
ganga A, D, I. ³¹ fundu — upp: F, B, D, E, I; sá, at þat v-
brunnit upp A; fundu þat brunnit G. ³² úti þrjú: F, A, E,
út (!) þrjú I; úti B, D. ór öllum skrudanum: F, B, D, E, I;
öllum skrudá A; svipt öllum skrudanum G. ³³ tók — orða: F,
B, D, G, I; mælti guðbrandr E. ³³⁻³⁴ mátt — várum: F, A, E,
mátt er gefinn goðunum B; mátt er goðum gefinn D; er má-
guðanna G. ³⁴ er þau — sjálf: F, B, D; er þau hafa sjálf gen-
E; er (mgl. I) þau hafa gingit sjálf út A, I; er þau hafa gengit
³⁵ segir jarl: F, A, B, D, E, G; hvorimod I har jarl mælti for-
replúkken. ³⁶ brennt hafa hofit: F, B (hvor hofit har været f-
skrevet og er nu til dels bortsmuldret), D, G, I (med feilskriften "hafa"
for hafa hofit); hafa brennt hofit A; gert hafa E. enn borit
goðin: F, A, G, I; ooo "borit vt goðin" B; enn borit goðin út
ok borit út goðinn E. goð: F; goðin B, D, E, G; goð vár A,
³⁷ mun — rekinn: F, B (dog í burt or braut); ok mun sá ma-
brott rekinn A, I; ok man sá maðr rekinn brott (í brott G) B,
ok sá mun rekinn burt D, ³⁸ ok þar aldri koma: F, A, B, D,
ok þar aldri koma síðan I; udeladt í E. ³⁹ í — fjórir: F, A, D,
(dog krómu for hljópu), I (dog jarls menn for menn jarla); ef
þat ljópu þangat menn jarls 4 B; í því bili hlupu þangat menn
⁴⁰ þeim ill tíðendi: F, A, B, D; þeim "illtíðindi" E; hánun ill t-
indi I; ill tíðindi G. ⁴⁰⁻⁴¹ á — vegna: G; á akrinum menn
vegna F; þrjá menn vegna á (udeglemt I) akrinum A, B, D, E,
⁴¹ særðan þránd: F, A, E; þránd særðan B, D, G, I.

‘hverr mun slíku valda?’ segir jarl. ‘vígahrappr’
sögðu þeir. ‘þá mun hann hafa brennt goðahúsit’
segir jarl. þeim þótti hann víst til þess líklig.
‘hvar mun hann nú vera?’ sagði jarl. þeir sögðu,⁴⁵
at þrándr segði, at hann hefði lagiz niðr í runna
nakkvara. jarl ferr þangat at leita, ok var hrappr
þá allr í brautu. skipaði jarl þá til at leita hans,
ok fundu þeir hann eigi. jarl var sjálfr í leitinni,
ok bað hann þá hvílaz fyrst. jarl gekk þá einn⁵⁰
saman braut frá öðrum mönnum ok bað engan
mann með sjer ganga ok dvaldiz um stund. hann

42 slíku: F; þessu A, B, D, E (*feilskr. þv*), G, I. víga-: A, B, D, E, G, I; víg- F (*vistnok feilskrift*). 43 hafa brennt: G; brennt hafa A, I; hafa brennt upp F, B, D, E. 44 jarl (*foran þeim*): F, A, E, G, I; hann B, D. 44-45 þeim — sagði jarl: F, A; þótte hann líkligastr til þess. ‘hvar mun hann nú vera?’ s. j. E (*hvor þeim vistnok er udeglemt foran þótte*); þeim þótti hann til þess líklig. j. “fj. ‘hvar man hann vera þá?’ s. hann I; þeim þótti þess vón. ‘hvar man hann nú vera?’ sagði j. B, D; *oversprunget i G*. 45-46 þeir — segði: F (“f.” *for sögðu*), B (“f.” *for segði*), D (“f.” *sá vel for sögðu som for segði*), E, G (*dog segja for sögðu*); þeir “f.” þránd “f.” I; “þ (*snarere end þ*)” f.” A. 46-47 runna nakkvara: F, A, B (*runna feilskr. nvha*), D, E, I (*runna nokkura [eller snarere nekkura]* — a þá *begge steder noget forskrevet, på det sidste sted, som det synes, ved at være en rettelse for n*); runn einn G. 47 ferr þangat: F, A, B, D, E, I; fór þá G. 47-48 ok var — leita: F (*dog uden allr*), B, D (*dog uden allr, samt med þá jarl for jarl þá*), I (*dog þá jarl menn for jarl þá*); hans. var hann þá í bruttu. lætr jarl þá leita E; *oversprunget i A og G*. 49 ok fundu — var: F, A (*dog var ok for var*), B, D, I (*dog som A*); ok fundu hans ekki. jarl var G; ok var hann E. 50 bað — fyrst: F, B, D (*dog uden hann*), I (*dog som D*); bað þá hvílaz nökkut fyrst A; bað menn hvílaz um stund G; fundu hann eigi E. jarl (*foran gekk*): F, A, B, E, G, I; ok D. 50-51 þá einn — öðrum: G; einn saman frá öðrum B, D, E; einn saman frá öllum F, A, I. 52 með sjer ganga: F, A, B, D, I; með ser fara G; fara með sjer E. ok dvaldiz um stund: F, B, D; ok dvaldist um hríð E; ok (jarl I) dvalðiz þar um stund A, I; hann dvaldiz þar nökkora stund G. hann (*foran fjell*): F,

fjell á knjebeð ok hjelt fyrir augu sjer. sið
gekk hann aptr til þeira. hann mælti við
55 'gangið jer með mjer'. þeir gengu með hánun
hann gekk þvers af leiðinni þeiri er þeir höf
áðr farit ok kvámu at dalverpi einu. þar spr
hrappr upp fyri þeim, ok hafði hann þar fólgt s
áðr. jarl eggjar menn at hlaupa eptir hánun
60 enn hrappr var svá fóthvatr, at þeir kvámu hve
í nánd hánun. hrappr stefndi til hlaða. þar vá
þeir þá búnir til hafs hváirtveggju þráinn sigfús
son ok njálssynir. hrappr hleypr þar at, sem þe
eru fyri njálssynir. hann mælti 'bjargið mje
65 'góðir drengir, því at jarl vill drepa mik'. hel

A, B, D, E, I; ok G. ⁵³ knjebeð: A; kne bæði F, B, I; knen bæ
E; bæði kne G; fyrir augu sjer: F, A; fyrir augun
fyrir augun bæði D, E; fyrir bæði augun G; upp báðom höndu
fyrir augo ser I. ⁵⁴ hann — þá: F, A, E, I; hann mælti G;
mælti B, D. ⁵⁵ jer: F, B, D, E, G, I; mgl. A. gengu með hánun
F, B, D, E, I; gerðu svá A, G. ⁵⁶ hann gekk: B, D, E, G; ok ge
hann A, I; hann snýr (*dette ord mgl. i texten, men er skrevet*
margen, som det synes, med den hånd, der har tilføiet sd man
vers) F. þeiri er: F, B, D; þeiri sem A, E, I; þar sem G. ⁵⁷ far
F, A, D, G, I; gengit (*feilskr. gengi*) B; leitit E. kvámu — ein
F, A, B, D; kom at dalverpi einu E, I; kómu í dalverpi eitt
⁵⁸ hrappr upp: F, A, B, E, I; hrappr þá upp D; upp hrappr
⁵⁸⁻⁵⁹ þar — áðr: F, A, B, D; þar fólgt sik E; fólgt sik áðr
þar fólgt áðr fyri þeim G. ⁵⁹ eggjar menn: F, D; eggjar nú me
B; eggjaði menn nú G; eggjar þá menn sína A, E, I. hlaup
F, A, B, D, G, I; "hleypa" E. ⁶⁰ hrappr (*foran* var): F, A, B,
hann E, G, I. kvámu: F, A, B, D, E; "komaz" (*snarere* e
"komaz") I; "komiz" (I) G. ⁶¹ hrappr stefndi: F, B, D; hann stefndi
G; hrappr stefnir A, E, I. ⁶¹⁻⁶³ þar — -synir: F, A, B, D, E,
þá váro búnir hváirtveggju þráinn sigfúss. ok njálssynir til ha
G. ⁶³⁻⁶⁴ þeir — -synir: F; þeir (mgl. E) njálssynir váro fyrir E,
þeir eru njálssynir B; váro þeir njálssynir D; njálssynir váro
landi A, I. ⁶⁴ hann mælti: F, A, D, I; ok mælti G; mgl. B.
⁶⁵ því — vill: F, A, G (*vill udeglemt*), I; jarl vill B, D; hjer f

leit við hánum ok mælti 'úgæfusamliga lítz mjer
'á þik — ok mun sá betr hafa, er eigi tekr við
þjer'. Þat mynda ek vilja' segir hrappr 'at it
'hlytið af mjer mest illt'. 'menn eru vit til þess'
segir helgi 'at launa þjer þat þá er stundir líða'. 70
hrappr sneri þá til móts við þráin sigfússon ok
bað hann ásjá. 'hvat er þjer á höndum?' segir
þráinn. hrappr mælti 'brennt hefi ek goðahús
'fyri jarli ok drepit menn nakkvara, ok mun hann
'hjer koma brátt — því at hann er sjálfr í eptir- 75
'leitinni'. 'varla samir mjer þat' segir þráinn 'svá
'mikit gott sem jarl hefir mjer gört'. þá sýndi

jarl ok vildi E. 66 leit — mælti: F, A, B, D, E, I; mælti ok leit
við hánum G. 66-67 úgæfusamliga — þik: A, B, D, E, G, I; úgæfu-
samligr maðr ert þú' s. helgi F. 67-68 mun — þjer: F, E, I; manu
þeir betr hafa, er eigi taka við þer B, D; mun sá verr hafa, er
(at G) við þer tekr A, G. 68-69 'at it — illt': F, A, I; 'at þú hlytir
af mer mest illt' G; 'at (uden tilföiet þú) hlytir af mer vest manna' B;
'attú hlytir manna verst af mer' D; mgl. E (se note 88 70). 69-70 'menn
— helgi: G; 'maðr em ek til þess' s. helgi F, A, B, D, I; mgl. E
(se næst fölg. note). 70 launa þjer þat: G; hefna þer þess F, A, B,
D, I; hefna þessa E (hvor ordene at hefna — líða' tillægges hrappr
líf. de to næst föreg. noter). 71 sneri — -son: F, B, D, I; sneri
þá til móts við þráin A; snere (snýrr G) þá (mgl. G) til fundar við
þráin sigfússon E, G. 72 bað: F, A, B, D, E, I; biðr G. ásjá:
— "afla" F, "afla" A, "á flá" B, "afla [aa í ét tegn]" D, "aa [í ét
tegn] flá" E, "a flá" G, "afla" I. 73 þráinn: F, A, B, D, E, G;
hann I. hrappr mælti: I; mgl. F, A, B, D, E, G. 73-74 brennt
— jarli: F, A, B, D, G; brennt hefi ek goðahús hákonar jarls I;
brenndi (skrivefél for brennt hefi [da der følger ok drepit]) eg goða-
hús jarls E. 74 menn nakkvara: F, A, B, D, G, I; nokkura menn
E. 75-76 hjer — -leitinni: F, B (dog uden hjer), D (dog kominn for
koma), G; hjer koma — því at hann er sjálfr í leitinne E; her
koma sjálfr — því at hann sjálfr er í eptirleitinni I; her koma
sjálfr í eptirleit A. 76 þat: F, A, B, D, E, I; mgl. G. segir: A;
"f." F, D, E, G, I; sagði B. 77 jarl — gört: F, D, I; jarl hefir
gört mer A, B, E; ek á jarli upp at gjalda G.

hrappr þráni gripina þá er haæn hafði borit
 goðahúsinu ok bauð at gefa hánnum fjeit. þráni
 80 sagði, at hann myndi eigi þiggja, nema annat f
 kvæmi í mót. hrappr mælti 'hjer mun ek st
 'nema, ok skal mik hjer drepa fyrir augum þj
 'ok munt þú þá biða af hvers manns ámæli'.
 sjá þeir ferð jarls ok manna hans. þá tók þráni
 85 við hrappi enn ljet skjóta báti ok fluttiz út
 skipit. þráinn mælti 'nú er þetta fylgsni helzt
 'brjóta botn ór tunnum tveim, ok skalt þú þ
 'fara í'. svá var gört, at hann fór í tunnum
 — ok váru bundnar saman síðan ok látnar fy
 90 borð. þá kemr jarl með liði sínu til njálssona

78 hrappr — þá: G; hann þráni gripina þá F, B, D; hrappr þráni
 (honum E) fjeit þat A, E, I. 78-79 borit ór goðahúsinu: F, B,
 borit ór höfnu A, I; haft úr goðahúsinu E; tekit af goðunum
 79 fjeit: F, A, I; þetta fe G; mgl. B, D, E. 79-80 þráinn — þiggja
 F (dog hann for þráinn), B, D, I; hann s., at hann mundi e
 þiggja feet A, E; en þráinn sagðiz eigi þiggja vilja G. 80-81 fje
 mót: F, A, D, G (dog komi for kvæmi), I; kæme í móte E;
 kvæmi fyrir B. 81-82 ek stað nema: F, B, D (dog uden ek);
 staðar nema G; ek nema staðar I; eg þó staðar nema E; ek
 nema staðar A. 82 hjer drepa: F, A, B, D, G, I; drepa her
 84 manna hans: F, "ma"oooo B; hans manna A, D, E, G,
 85 hrappi enn: F, B, D; hánnum enn A, I; hrapp ok G; honu
 ok E. 85-86 fluttiz út á skipit: F (fluttiz skrevet flutt) [heilket og
 kunde læses fluttuz]), A, I; flytjaz út á skipit G; flutte hann út
 skip E; flutta út skipit B, D. 86 þráinn mælti: F, A, E, G, I;
 mælti þráinn B, D. nú — helzt: F, A, B, D (dog þat for þetta)
 nú er þetta helzt fylksni G, I; þat er fylsne helzt E. 87 botn:
 E, G, I; botna B, D; ór botna A. 88 fara í: F, A, B, D, I; í fara
 E; í fara, hrappr G. svá var gört: F, B, D, G; var þat gert A,
 þat var E. 89 ok váru — látnar: F, D; saman síðan ok látnar
 (hoor noget [vistnok ok váru bundnar] er udeglemt); váro þær bund
 ar saman ok látnar G; ok váro látnar saman síðan ok skótt
 ok váro síðan saman látnar ok kastat I; ok váro látnar sam
 ok síðan E. 90-91 þá — þar: F, D (dog nú for þá, samt "íð" f

spurði, ef hrappur hefði komit þar. þeir sögðu, at hann kom. jarl spurði, hvert hann færi þaðan. þeir kváðuz eigi reiður hafa á hent. jarl mælti 'sá skyldi mikla sæmd af mjer hafa, er mjer segði 'til hrapps'. grímr mælti hljótt við helga 'fyrir 95 'hví skulu vit eigi segja? ek veit eigi, nema þrá-'inn launi okkr engu góðu'. 'eigi skulu vit segja 'at heldr' segir helgi 'þar er líf hans liggr við'. grímr mælti 'vera kann, at jarl snúi á okkr hefnd-'inni; því at hann er svá reiðr, at niðr mun nökkur 100

spurði); nú kemr jarl til njálssona með liði sínu ok "þ", ef hrappur hefði þar komit B; þá kom jarl með sínu liði til njálssona ok spyrr, ef hrappur hefði þar nökkut komit G; þá kemr jarl at með liði sínu. hann spurði njálssonu, hvort hrappur hefði ekki komit þar E; þá kemr jarl at með liði sínu. hann leitar til þeira njálssona ok spurði, ef (hvárt I) þar hefði komit hrappur (vígahrappr I) A, I. 92 kom: F, B, D, E; kom þar G; hafði þar komit I; hefði þar komit A. jarl spurði: F, E, G; "J þ" I; jarl spyrr B, D; "en .j. f." A. hann færi þaðan: F; hann fór þaðan D, G; hann hefði þaðan farit A, E, I; fór hann heðan? B. 93 þeir — hent: F, E (dog enn þeir for þeir), G (dog at for á); þeir kvóðust eigi reiður á hafa hent D; þeir letuz eigi hafa reiður á hent B; en þeir kváðuz eigi hafa reiður at því hent A; þeir kölluðuz eigi um þat geymt hafa I. jarl mælti: F, B, D, E, G, I; mgl. A. 94 mikla — hafa: F, B, D, G; miklar sæmðir þiggja af mer I; þó mikla sæmd hafa A; þó mikla sæmd (skrevet samð) fyrir hafa E. 95 hrapps: F, A, B, D; hans E, G, I. hljótt við helga: F, B, D, E, G, I; til helga hljótt A. 95-96 fyrir — segja: F, A (dog uden fyrir), B, D; hví (mgl. E) skulu vit eigi segja til hans E, G; skulom vit eigi segja jarli I. 96 ek: F, A, E, G, I; því at ek B, D. 97 launi — góðu: F, A, B (dog "ók" for okkr — sikkert ved feilskrift), D, E; ömbuni okkr engo góðu I; launi okkr öngu G. 97-98 vit — heldr: F, A, B, D (hvor dog vit mangler), G, I; vit at heldr segja til hans E. 98 segir helgi: sðl. her F, A, B, D, E, I; hvorimod G sætter disse ord efter replikken. er (foran líf): F, A, E, G, I; sem B, D. 99 mælti: F, B, D, E, G, I; "f." A. 99-100 vera — hefndinni: F, G; vera kann, at þeir snúi hefndinni á okkr B, D; þat má, at jarl snúi at okkr hefndinni I; jarl mun snúa á (at E) okkr hefndinni A, E. 100-101 hann — koma:

- 'verða at koma'. 'ekki munu vit at því fara' segir helgi 'enn þó skulu vit nú í braut leggja skipin'. 'ok í haf þegar er gefr'. 'skulu vit nú ekki biðja kára?' segir grímr. 'ekki mun ek um þat hira'.
- 106 'nú' segir helgi. þeir leggja út undir eyrna bið þar byrjar. jarl gekk at skipamönnum leitaði við alla þá; enn allir duldu, at nje ei vissi til hrapps. þá mælti jarl 'nú munu við fara at finna þráin fjelaga minn — ok mun hann'.
- 110 'selja fram manninn, ef hann veit nakkvat til eptir þat tóku þeir langskip eitt ok fóru út kaupskipsins. þráinn kennir ferð jarls ok stendur

F (der dog har "m̃v" [= munu] for mun — så at skriveren have opfattet nøkkur som stedord i nævneform flertal, hvis "m̃v" ikke er skriv(e)il), A (dog med indskudt nú foran svá), B, D (at verða nøkkur for nøkkur verða), E (dog som A), I (dog med indskudt nú foran svá, med feilskriften "nokkv [v orlænget nedad]" for nøkkur, samt uden verða at); niðr mun nøkkur koma reiðl hans 104 munu vit: F, A, B, D, G, I; mun eg E. 105 þó — skiplau: (dog uden i), B (dog á for í), D (dog uden nú), G (dog uden þó þó munu vit nú (mgl. I) láta í brott skipit A, E, I. 106 þegar E, G; þegar F, A, B, D, I. 107-108 'skulu — helgi: G (dog m̃v /eilagtig gentagelse af um efter nú); mgl. F, A, B, D, E, I. 109 eyrn G (eyrn /ormodentlig = hólmr, d. e. niðarhólmr); elna ey F; elna B, D; ey einhverja A, E; hólmr I. 110 biða þar byrjar: F, D; biðu þeir búinir (synes feilskrevet b'up') G; dveljaz þar A, E, gekk: F (skrevet geð), A, B, D, E, I; snýr G. skipamönnum: A, B, D, G, I; skipmönnum E. 107 leitaði við alla þá: F, B; leitu við þá alla (mgl. G) D, G; leitaði eptir við þá alla A; spurði alla eptir hrappi E, I. 107-108 nje — hrapps: F, A, B, G; neitt við til hans E; nøkkut vissi þeir (mgl. D) til hans D, I. 109 fara minn: G; leita (fara E; ganga F, B, D) til þráins felaga míns A, B, D, E, I. 110 manninn: A, B, D, E, G, I; hrapp F. 111 tó — eitt: F, A, B, D, I (dog taka /or tóku); tóko þeir langskip tóku þeir skip eitt E. 111-112 fóru — -skipsins: F, A, B, D, fóru til skipsins G; rero út til skipsins I. 112 kennir: F, A, D, G, I; kenndi B.

upp ok fagnar hánnum blíðliga. jarl tók því vel ok mælti svá ‘manns þess leitu vjer, er heitir ‘hrappr ok er íslenzkr. hann hefir gört oss hvet- 115 ‘vetna illt. vilju vjer nú þess biðja yðr, at jer ‘selið hann fram eða segið til hans’. þráinn mælti ‘vissuð jer, at ek drap útlaga yðvarn, herra, ok ‘hætta þar til lífi mínu, ok þá ek fyri þat af yðr ‘stórsæmðir’. ‘meiri sæmðir skalt þú nú hafa’ 120 segir jarl. þráinn hugsaði fyri sjer ok þóttiz eigi vita, hvat jarl myndi mest meta — þrætir nú þó,

113 ok fagnar hánnum blíðliga: A, I; í móte honum ok fagnar jarli blíðliga E; ok heilsar hánnum F, B, D, G. jarl tók: A, I; hann tók E; jarl svarar F, B, D, G. 114 þess leitu vjer: F, B, D, E, G, I; fer ek at leita A. 114-115 heitir hrappr: F, B, D; hrappr heitir A, E, G, I. 115 er íslenzkr: F, A, B, D, E; íslenzkr maðr I; íslenzkr at ætt G. 115-116 hvetvetna: F, A, B, E, I; “húueta” (= hvervetna) D (ved forvanskning); miklit G. 116 vilju: F, A, B, D, E, I; vildu G. þess biðja yðr: F, B, D, G; biðja yðr A, E; biðja þik I. 116-117 jer selið hann fram: F, A, B, D; þjer láttit hann lausann E; þer seldit hann fram G; þú sellr hann fram I. 117 segið: F, B, D, E; segit oss nókkut A; “f.” (= segðið — se de to næst foreg. noter) G; segir oss nókkut I. 118 vissuð jer: F (der dog har “viss” þ’i) [det sidste ord rettet /ra þv, hvorimod skriveren har glemt at rette det første], G, I; vissu þjer þat D; vissir þú A, E; vissir þú þat B. herra: sül. her F, A, B, D, I; hvorimod G indskyder dette ord efter jer; medens E sætter det efter þá ek. 119 hætta: F; hætta ek A, B, D, E, G, I. 119 120 þá — -sæmðir: F; þá ek af yðr þar fyri stórsæmðir B; þá ek (her indskyder E herra — se anden note til lín. 118) þar fyrir af yðr stórsæmðir (stórar sæmðir A, I) A, D, E, I; ek þá af stórsæmðir G. 120-121 ‘meiri — segir jarl: F, A (dog sæmd for sæmðir), B, D, E; jarl mælti ‘meiri sæmð (‘sæmð’ snarere end “sæmð”) skaltú nú hafa’ I; ‘meiri sæmðir skildir þú hafa’ s. jarl ‘ef þú segðir mer til hrapps’ G. 121 hugsaði: F, A, E; hugsaði nú B, I; hugsaði með G (hvor með [skrevet m;] vistnok beror på feillæsning for nú, hvis skriveren ikke først har tænkt på udtrykket hugsa með sjer); hugaðe (vistnok ved eilskrift /or hugsaðe) þá D. 121-122 ok þóttiz eigi vita: F, A, B, D, G, I; m.l. E. 122 mest: F, D, E, G; mest í B; þá mest A, I. 122-123 þrætir — sje: B, D, G

at hrappr sje þar, ok bað jarl leita. jarl haf
 lítit við þat ok gekk á land ok í braut frá öðru
 125 mönnum ok var þá reiðr mjök, svá at engi mað
 þorði við hann at mæla. jarl mælti 'vísi mjer t
 'njálssona — ok skal ek nauðga þeim til, at þe
 'segi mjer hit sanna'. þá var hánun sagt, at þe
 höfðu út látit. 'ekki má þat þá' segir jarl 'en
 180 'vatnkeröld tvau váru þar við skipit þráins, ok m
 'þar maðr vel hafa sólgiz í. ok ef þráinn hef
 'fólgit hann, þá mun hann þar í hafa verit. ok mun
 'vjer nú fara í annat sinn at finna þráin'. þráinn
 sjer þetta, at jarl ætlar enn út, ok mælti 'sv

(*dog med indskudt ok foran þrættir*); þrættir þó nú, at hrappr se
 ok (*mgl. I*) þrættir nú (*mgl. I*), at hann væri A, E, I. 123 ok bað
 jarl leita: F, B, D; ok bað jarl leita hans G; en bað þó jarl le
 ok at hyggja A, enn bað jarl leita þó ok at hyggja (*skrevet héggi*)
 E, ok bað jarl þó leta ok at hyggja I. jarl (*foran hafði*): A,
 D, E, G, I; hann F. 124 ok í braut: G; hann gekk þá A, E; han
 gekk I; einn F, B, D. 125 þá — svá: F, B, D, G; reiðr mjök, s
 A, I; svo reiðr E. 125-126 maðr — mæla: F, A (*dog uden maðr*)
 B, D, E (*dog som A*), G (*dog tala for mæla*); þorði at tala v
 hann I. 126 mælti: F, B, D, E, G; mælti þá A, I. vísi: F, A,
 D, E, I; vísi þer G. 127-128 skal — sanna: F, A (*dog þá for þe*)
 til), B (*dog med overflödigt indskud af sagna efter til*), D (*dog* "f
 for þeir segi), I; skal (vil G) ek nauðga þeim til sagna E,
 129 höfðu: F, A, B, D; hefði E, G, I. 130 vatnkeröld — þar: F,
 D (*med et overflödigt "r"*), eller et lignende tegn, foran vatnkeröld
 G, I; vazkeröld váro þar tvau A; vaztкерuld vóro E. við skipi
 F, A, I; við skip E, G; hjá skipi B, D. 131 maðr — í: F, B, A
 G (*dog uden i*); vel maðr hafa sólgiz í A; hafa maðr sólgiz í
 vel hafa maðr í sólgiz E (*hvis ordstilling her i grunden er de*
smukkeste). 132 mun — verit: A, D, G; mun hann þar í vera
 B (*dog uden hann*), I (*dog uden i*); má hann þar vel í vera
 132-133 munu — fara: F, A, B, E, I; munu ver fara nú D; skul
 ver nú fara G. 133 at finna þráin: F, B, D, E, I; at finna hann A
mgl. G. 133-134 þráinn sjer þetta: F, A, B, D; hann ser þetta
 þetta ser þráinn I; ser nú þráinn G. 134 ætlar enn út: F, A, I

‘reiðr sem jarl var næstum, þá mun hann nú vera 186
 ‘hálfu reiðari — ok liggr nú við líf allra manna
 ‘þeira er á skipinu eru, ef nakkvarr segir til
 ‘hrapps’. þeir hjetu allir at leyna; því at hverr
 var um sik mjök hræddr. þeir tóku sekka nakkv-
 ara ór búlkanum enn ljetu hrapp koma þar í 140
 staðinn — fóru nú aðrir sekkar á hann ofan þeir
 er ljettir váru. nú kemr jarl, er þeir höfðu um
 hrapp búit. þráinn kvaddi vel jarl. jarl tók kveðju
 hans ok ekki skjótt. sá þeir, at jarl var allmjök

D, E; ætlaði út í annat sinn G; ætlaði (æ forskrevet — måske som følge af, at skriveren har vaklet imellem ætlaði og atlaði) út I. mælti: F, A, B, D, E, I; mælti við sína menn G. 135 næstum: F, B, E, I; næst A, D; áðan G. mun hann nú vera: F, A, B, E, I; mun hann D; er hann nú G. 136-137 manna — eru: F, B, G, I (dog sem for er); þeira manna, sem á skipinu ero A; manna á skipinu D; vorra þeirra sem á skipi eru E. 137-138 ef — hrapps: G (hvor dog ef er udeglemt); mgl. F, A, B, D, E, I. 138 þeir hjetu allir: F, A, B, I; þeir heita allir G; enn þeir hetu aller D; þeir hetu E. 139 um — hræddr: F (hræddr skrevet reiðð: [r forlænget nedad]), A, B, I; um sig hræddr mjög E; hræddr um sik D; mjök hræddr um líf sitt G. 139-140 sekka — búlkanum: F, A, B, D (sekki for sekka); ór búlkanum sekka nökkora I; sekkana ór búlkanum G; ”fekkana vr bynckanv“ E. 140 enn — þar: F, I; en letu þar hrapp koma A; enn (ok D) letu koma hrapp B, D; enn letu hrapp E; ok let þráinn þar hrapp í koma G. 141-142 fóru — ljettir: F (hvor er stár over linien); váro nú aðrer sekkar (sekkir I) látnir á hann ofan þeir er (sem I) lettir (lettari E) A, E, I; váro nú látnir aðrir sekkar í staðinn ofan á hann þeir er lettari B; vóro nú látnir aðrir sekkir ofan á hann í staðinn þeir sem lettastir D; var nú komit öðrum sekkum á hann ofan þeim er lettari G. 142 nú kemr: F, B, D, G; kemr nú I; ok nú kemr A, E. 142-143 er þeir — hrapp: F, D, G; er þeir hafa um hrapp (hann A) A, B; þá (mgl. E) er þeir höfðu um E, I. 143 vel jarl: F, A, B, D, E, I; jarl vel G. jarl (foran tók): F, D, G, I; hann B, E; en hann A. 144 skjótt: F(?), B, D, E, G, I; skjótt A. 144-145 sá — reiðr: F, B, D; ok sá þeir, at hann var mjök reiðr I; ok sá þeir, at hann var reiðr mjög A, E; sá þeir nú, at jarl var hinn reiðasti G. 145 til

- 145 reiðr. jarl mælti til þráins 'sel þú fram hrapp
 'því at ek veit víst, at þú hefir fólgt hann
 'hvar mun ek hafa fólgt hann, herra?' segir
 þráinn. 'þjer mun þat kunnigast' segir jarl 'en
 'ef ek skal geta til, þá ætla ek, at þú hafir
 150 'áðan fólgt hann í vatnkeröldum þeim, er hjólað
 'váru við skipit'. 'eigi vilda ek, herra' segir þráinn
 'at jer vændið mik lygi — heldr vilda ek, at jer leiðir
 'aðið um skipit'. þá fór jarl upp á skipit ok leitaði
 aði ok fann eigi. þráinn mælti 'berið jer mik nú
 155 'undan, herra?' 'fjarri ferr þat' segir jarl 'en
 'eigi veit ek, hví vjer finnum hann eigi: ek þykkjumz

þráins: *F, A, B, D, G, I*; *mgk. E.* hrapp: *F, A, G, I*; hrappinn *B, D*; manninn *E.* 146 at (*foran þú*): *F, B, D, E, G*, er *A.* 147 hvar — herra: *F* (*der dog har feilskriften e'chafa*), *A, E, I* (*dog uden herra*); hvar man ek, herra, hafa fólgt hann *B, D*; herra, hvar mun ek hafa fólgt hann *G.* 147-148 segir þráinn: *F, G, I*; *mgk. A, B, D, E.* 148-151 'þjer — skipit': *G*; 'þú mun þat kunnigast (*kunnast A, kunnikt F*)' s. j. 'en ef ek skal geta til, þá ætla ek, at þú hafir áðan fólgt hann (*for hafir — hann A, E* hafir fólgt hann áðann, *men A* munir hafa fólgt hann) í keröldunum' *F, A, E*; jarl mælti 'þat man þer kunnast — enn ef ek skal geta til, hygg ek, at þú hafir "fólgt" hann áðan í keröldunum' 'í keröldunum' s. jarl *B*; 'í keröldum' *D.* 151 herra' segir þráinn *A, E, I*; herra *G*; *mgk. F, B, D.* 152 jer vændið: *F, A, B, D, E*, ('þ' væntit [*v forlænget nedad*]); þú vændir *G.* 152-153 at jer leiðir aðið: *F, A, D, E, G, I*; alltú leitaðir *B.* 153-154 þá — eigi: *F, I* (*dog uden upp*), *D*; þá fór jarl á skipit ok leitar ok finnr hann eigi *E*; þá fór jarl upp á skip at leita hrapps ok fann eigi *B*; þá fór jarl um skipit ok leitaði hrapps ok fann hann eigi *G*; j. leitaði þá um skipit ok fann eigi hrapp *I.* 154-155 þráinn — herra?: *G*; 'herr þú mik nú undan?' s. þráinn *F, A, B, D*; 'mællir þú mik nú undan?' s. þráinn *I*; 'mællir þú mig undan nú?' s. þráinn *I.* 155-156 enn eigi — hann eigi: *F, B* (*dog uden ek*), *D* (því *for* hví *G*; en eigi flinnu ver hann — veit ek eigi hví sætir' s. jarl *A* enn eigi flinnom ver hann þó — ok veit ek eigi, hví þat sætir *A* þótt ver flinnom hann ei — ok veit eg ei hví sætir *E.* 156 ek (*fora þykkjumz*): *A, E, I*; en ek *F, B, D, G.*

‘umz sjá allt í gegnum þá er ek kem á land; enn þá sje ek ekki til, er ek kem hjer’. lætr hann þá róa til lands með sik. hann var svá reiðr, at ekki mátti við hann mæla. sveinn son hans var 160 þar með hánum. hann mælti ‘undarligt skaplyndi ‘er þat at láta úverða menn gjalda reiði sinnar’. jarl gekk þá enn einn frá öðrum mönnum. síðan gekk hann þegar aptr til þeira ok mælti ‘róm ‘vjer enn út til þeira’. þeir gerðu svá. ‘hvar 165 ‘mun hann fólgin hafa verit?’ segir sveinn. jarl

157 sjá allt: F, B, D, G; allt sjá A, E, I. ‘þá er — land: F (*dog uden ek*), B, D, E; er kem (*ser næsten ud som kom*) á land I; s. jarl ‘þá er ek kem á land A; þá er ek em á landi G. 158 sje — hjer: F, B, D; se ek ekki til, þegar ek em her G; ekki, er ek kem (em A) her A, I; er eg kem hjer, se eg ekki E. 159-160 lætr hann þá: F, G; lætr jarl þá B, D; lætr (*let I*) hann nú A, I; lætr hann E. 160 hann var: F, A, B, D, E, G; ok var hann I. 161 þar: F, B, D, G; mgl. A, E, I. skaplyndi: B (*hvor t i undarligt er forskrevet, så at det ser ud som a*), D; mgl. F, A, E, G, I. 162 úverða: F, A, B, Cð, G, I; úverðuga E; aðra D. sinnar: F, A, B, Cð, E, G, I; þinnar D. 163 þá enn einn: A, I; þá enn einn brutt D; þá einn í (mgl. B) brot F, B; þá einn samann E; þá brott Cð; brott G. 163-164 síðan — þeira: F, A, B, D; síðan gekk hann til þeirra E; síðan gekk hann aptr Cð, G; mgl. I. 164 ok mælti: B, D, G; ok mælti til þeira Cð; hann mælti E, I; hann mælti þá A; mgl. F. 165 út: A, Cð, D, G, I; aptr B; mgl. F, E. gerðu: F, A, B, D, E, I; gera nú Cð, G. 165-166 hvar — verit: A, B, D, E (*dog med feilskriften vñ for verit*), G (*dog med indskudt nú foran fólgin*), I; hvar (*feilskr. hvit*) mun hann fólgin verit hafa F; hvar munu þeir hrapp hafa “fólgi” Cð. 166 segir sveinn: (med “f.” for segir) A, B, Cð, D, E, G; “f. freih J. fólgi.” F (= s. sveinn jarlsson, *hvor det overflødige, skönt ikke urigtige, tillæg jarlsson vistnok er fremkommet ved fællagtig læsning af* “J. f.” [*d. e. jarl svaraði*] eller lignende, *hvilke ord derpå ere erstattede ved indskud i jarlens replik*); *hvorimod I har sveinn mælti þá foran ‘hvar*. 166-167 jarl svaraði: B (*der dog tillige indskyder* “f. j.” *efter skipta*); “J. f.” Cð, G; *hvorimod F, A, D (utydel., især “f.”), E, I sætte “f. j.” efter*

svafaði 'eigi mun þat nú skipta; því at hann mun
'nú í brautu vera þaðan. sekkar tveir lágu þar
'hjá búlkanum, ok mun hrappr þar hafa komit
170 'staðinn þeira í búlkann'. þráinn tók til orða 'frá
'hrinda þeir enn skipinu ok munu enn ætla
'hingat til vár. skulu vjer nú taka hann ór búlk
'anum ok koma öðru í staðinn; enn þó skul
'sekkarnir lausir'. þeir gerðu svá. þá mælti þráinn
175 'látu vjer hrapp nú í seglit — þat er heflat up

skipta. ¹⁶⁷ eigi mun þat nú: *F, A, B, Cð, D*; eigi mun þat *G*,
öngu mun þat *E*. ¹⁶⁷⁻¹⁶⁸ því — þaðan: *F, A* (*dog uden þaðan*),
Cð (*dog á brotto for í brautu vera*), *D, E* (*dog þaðann vera for*),
vera þaðan); því at nú man hann þápan í brottu *I*; hann mun
í brottu þaðan *G*. ¹⁶⁸ sekkar: *F* (*der dog skriver feck*'), *B* ('fekkár'
Cð ('seckar [r forlænget nedad]'), *D* ('feck²'), *G* ('seck²'); "seckar"
A, "en | sekka"; *E*, "eð seckar [r forlænget nedad]";
¹⁶⁸⁻¹⁶⁹ tveir — búlkanum: *F, D, I*; "tv" váro þar hjá búlkanum
lj lágu hjá buncanum *E*; lj váro hjá búlkanom *A, Cð*; váro lj
búlkanum *G*. ¹⁶⁹⁻¹⁷⁰ mun — búlkann: *F, B* (*staðinn feilskrev*
stáinn), *D*; man hann hafa komit þar í staðinn þeira í buncanum
mun hann þar í staðinn hafa komit í staðinn *E*(?); mun hann
komit hafa í staðinn þeira í búlkann *A*; munu þeir þar hafa komit
hánom (*forskrevet*) í stað þeira í búlkann *Cð*; mun þar hrappr hafa
fölginn verit *G*. ¹⁷⁰ tók til orða: *F, A, B, D, G*; tók þá til orða
Cð; mælti *E, I*. ¹⁷¹ þeir: *F, Cð, D, G*; þeir nú *B*; þeir jarl
E, I. ¹⁷¹⁻¹⁷² enn ætla — vár: *B, Cð, D*; þeir enn ætla higat til
vár *G*; ætla út hingat til vár *F, I*; ætla út hingat *E*; ætla út til
vár *A*. ¹⁷² hann (*efter taka*): *F, A, B, D, E, G, I*; hrapp *C*.
¹⁷²⁻¹⁷³ búlkanum: *F, B, Cð, D, I*; "bulkanu" (*neppe blot feilskrip*);
A; "bolkunū (*vistnok feilskrip*) *G*; "bvnekañv" (?) *E*. ¹⁷³ komit
öðru: *F, B, D, G*; koma þar öðro *Cð*; láta annat *E*; láta annat þar
A; láta annat aptr *I*. ¹⁷³⁻¹⁷⁴ þó — lausir: *F* (*sekkarnir skrevet*
feck²'), *A* (*sekkarnir skrevet feck²n*'), *B* ('feck²nir' (*for sekkarnir*),
'feck²n' (*for sekkarnir*), *E* (*sekkarnir skrevet feck²ner*), *I* ('feck²n'
for sekkarnir); þó skulu "feck²n" lausir vera *Cð*; "seckarn" lausir
vera *G*. ¹⁷⁴ þeir gerðu svá: *F, A, B, D, E* (*þf. dog de tre næst föl-*
noter), *I*; þeir gera nú svá *Cð*; *mgk. G*. þá mælti þráinn: *A*,
þráinn mælti þá *F, B, D*; þráinn mælti *Cð*; *mgk. E, G*. ¹⁷⁵⁻¹⁷⁶ 'látu
— rána': *F, A, G* (*dog nú hrapp for hrapp nú*); 'látum ver n

‘við rána’. þeir gera svá. jarl kemr nú til þeira. var hann þá allreiðr ok mælti ‘vill þú nú selja fram manninn, þráinn? ok er nú verra enn fyrr’. þráinn svarar ‘fyri löngu selda ek hann fram, ef hann væri í minni varðveizlu — eða hvar mun hann verit hafa?’ ‘í búlkanum’ segir jarl. ‘hví leituðuð jer hans eigi þar þá?’ segir þráinn. ‘eigi kom oss þat þá í hug’ segir jarl. síðan leituðu þeir hans um allt skipit ok fundu hann eigi. þá

hrapp ór búlkanom en “koa” þar öðro í staðinn. látum nú hrapp í seglit — þat er hefiat við rána’ Cð (látum ver — staðinn *urigtig gentagelse*); ‘látum ver nú hrapp í seglit’. þat var hefiat upp við rána B, I; ‘látum ver hann nú í seglið þar (*vistnok ved seiltagelse* or þat) var hefiat upp við rána D; *mgl. E.* 176 þeir gera svá: F, A, B, D; þeir gera nú svá Cð, G; þeir gerðu svá I; *mgl. E* (j: *dog første note til nærvær. kapitel lin. 174. Man er nemlig sprunget enten fra svá til svá eller fra þeir til þeir*). kemr — þeira: Cð; kemr nú til þeira þráins G; kemr þá til þeira (þráins *tilf. B, D*) F, B, D; kemr nú út þangat A, E; kom nú þangat út I. 177 var — -reiðr: F, B, D; hann var nú allreiðr G; hann var þá (svá *indskyder I*) reiðr mjök A, E, I; *mgl. Cð.* 178 fram manninn, þráinn: F, A, G; manninn fram, þráinn I; fram manninn B, Cð, D, E. verra enn fyrr: F, B, Cð, D; verr en fyrr G; verra en næst A; verra enn nærstom E, I. 179 svarar: *sól. (eller svaraði)* I; “f.” F, A, E; mælti B, Cð, D, G. selda ek hann fram: F, A, B, D; hefði eg selt hann fram E; hefða ek hann fram selt (*seldan I*) Cð, G, I. 181 verit hafa: F, A, B, D, E; verit hafa áþan Cð; hafa verit I; hafa verit áðan G. ‘í búlkanum’ segir jarl: F (*der dog skriver “búlkaþu” [jf. oven for note 88 172-173]*), A, B, Cð, D, E (*dog bunkanum (or búlkanum)*), G; jarl mælti ‘í búlkanom’ I. 182 leituðuð: F, A, B, D, E, G, I; leittið Cð. eigi þar þá: F, B, D, G; eigi þar A, I; þá eigi Cð; ei E (*der tilføier hans(?) þar efter segir þráinn*). 182-188 ‘eigi — hug’ segir jarl: B; ‘eigi kom oss þat í hug þá’ s. jarl D; ‘eigi kom oss þat í hug’ s. jarl F, A, I; ‘eigi kom þat oss í hug’ s. jarl E; ‘eigi kom oss í hug’ s. jarl Cð; *mgl. G.* 184 um allt skipit: F, A, Cð, E, I; í skipinu B (*hvor k er nær ved at bortsmuldre*), D; *mgl. G.* hann: F, A, B, Cð, D, E, G; *mgl. I.* 184-185 þá mælti þráinn: A, Cð, I; þráinn mælti E; *hvorimod* F, B,

- 185 mælti þráinn 'vilið þer mik nú undan bera, herra
'víst eigi' segir jarl 'því at ek veit, at
'hefir fólgt manninn, þó at ek finnag hann ei
'enn heldr vil ek, at þú níðiz á mjer enn ek
'þjer'. fór jarl þá til lands. 'nú þykkjumz
- 190 'sjá' sagði jarl 'hvar þráinn hefir fólgt hrapp
'hvar?' sagði sveinn son hans. 'í seglinu' segir
jarl 'er var heflat upp við rána'. þá rann á byr
ok sigldi þráinn út ór firðinum til hafs. hann
mælti þá þetta, er lengi hefir uppi verit haft síðan
- 195 'látum geisa gamminn, gerrat þráinn vægja'. er
er jarl spurði orð þráins, þá mælti hann 'eigi be

D, G have s. þráinn efter replikken. 185 mik: F, A, B, Cð, D, E, mgl. G. bera: F, A, B, Cð, D, E, G; mæla I. herra: A, E, mgl. F, B, Cð, D, G. 186 víst eigi: F, B, Cð, D, G; eigi skal A, E, I. 187 manninn: F, A, B, D, E, I; hann G; hrapp Cð. — eigi: Cð, — lígeledes (kun med finna [E har finne] for finn F, A, B, D, E, I; mgl. G. 189 fór jarl: Cð, G, I; s. jarl. fór hann F, A, B, D, E. 189-190 nú — sagði jarl: F (hvor dog þykkjumz [eilskrævet þikivz], A (dog med udeladelse af sagði jarl), B, D, E, I; hann mælti 'se ek nú Cð. 190-192 hvar þráinn — segir jarl B, D; hvar þeir munu "fólgt" hafa hrapp — hann mun verit haft seglino Cð; at þráinn (hann A, I) hefir fólgt hrapp í seglinu F, E, I; at þeir hafa fólgt hann í seglinu G. 192 'er var — rána Cð; 'er þat var heflat upp við rána' E; mgl. F, A, B, D, G, rann á byrr: F, B, Cð, D, G; kastaðe (kastar I) á byr A, E, 193 sigldi — firðinum: I; sigldi þráinn A, D, E; sigldu þeir þráinn F, Cð, G; sigldu þeir þráinu þá B. 193-194 hann — þetta, er: þráinn mælti þá þetta, er G; þráinn (verbet er udeglemt) þá þetta er sem Cð; hann mælti þá þat er D; hann mælti þat þá, er B; hann (feilagtig forkortet .h. i E. At skriveren har ment noget andet end hann, kan neppe antages) mælti þetta, er (at A) A, E, I. 194 hefir síðan: F, D, G; hefir uppi verit haft Cð; uppi verit sípan B (hefir udeglemt) er uppi haft síðan A, E; hefir verit eptir haft sípan I. 195 gerrat: ("g" at [a forskrevet]"), A ("g" at"), B ("gerat [a forskrevet]"), Cð ("g" at I (skrevet "giorvat [v forlænget nedad]"); gertr ei D, E; "g" ir" 196 spurði: A, B, Cð, E, G, I; "þ" F; "þ" D. orð þráins:

hjer til úvizka mín heldr þat samband þeira, er þeim dregr báðum til bana'. þráinn var skamma stund í hafi ok kom til íslands ok fór heim til bús síns. hrappr fór með þráni ok var með hánum 200 þau misseri. enn um várit eptir sjeck þráinn hánum bú á hrappstöðum, ok bjó hrappr þar. hann var þó lengstum at grjóta ok þótti þar öllu spilla. þat mæltu sumir menn, at vingott væri með þeim hallgerði ok hann fífdi hana; enn sumir 205 mæltu því í móti. þráinn sjeck skipit merði úrækju frænda sínum. sá mörðr vá odd halldórsson austr

örð þráins þessi Cð; hvat þráinn hafði mælt A, I; þetta, hvat þráinn hafði mælt E; þetta G; til ferðar þráins B; til þráins D. á mælti hann: F, B, Cð, D, G; þá s. jarl A; s. hann I; "fé." hann vo E. berr: F, A, B, D, E, G, I; kemr Cð. 197 hjer — mín: C, B, D; her úvizka mín til Cð; úvizka mín til þessa G; her til anvit mitt A; her vanvit til I; hjer til "væntj." (d. e. væna) með þeim E. 197-198 þat samband þeira, er: F, A, B, D; samband þeira, er I; þat samband, er (at E) Cð, E, G. 198 þeim dregr báðum: F, A, Cð, E, G, I; þeim báðum dregr B; báðum þeim dregur D. 199 stund: F, A, B, D, E, G, I; hríð Cð. kom til íslands: F, A, B, D, E, G, I; kómu við ísland Cð. fór heim: F, B, Cð, E, G, I; fór A; heim D. 200 með þráni: F, B, Cð, D; með hánum A, G, I; til vistar með þráne E. með hánum: F, A, B, Cð, D (hvor dog hánnum er udeglemt), E, I; þar G. 201 enn um várit: F, B, Cð, D, E; en (mgl. E) annat sumar A, E, I. 202 bú: F, A, B, D, E, G, I; bústað Cð. hrappr þar: A, B, Cð, D, I; hann þar F, G; hann þar síðann E. 203 hann — grjóta: F, A, B, Cð (dog lóngom for lengstum), D (dog, som det synes, á for at), I; var lóngum at grjóta G; hann var þó lengstum á grjóta með þráne E. ok þótti: B, Cð, D, G; þótti hann I; hann þótti F, A, E. 204 menn: B, Cð, D, G; mgl. F, A, E. 205 ok hann fífdi hana: F, B, D; ok fífdi hana Cð; at hann fífdi (l udeglemt) hana E; ok hrappi ok fífdi hann hana G; ok hún fífdiz at hánnum I; mgl. A. 206 því í móti: F, A, E, G, I; því á móti B; í móte því D; í mót Cð. 206-207 skipit — sínum: F, A, Cð, E, G, I; gamminn merðe úrækju frænda sínum D; merði úrækju frænda sínum gamminn B. 207 mörðr: F, A, B, Cð, D, G; maðr E, I.

í gautavík í berufirði. allir frændr þráins hjeldu
nú hann fyrir höfðingja.

89. Nú er þar til máls at taka, er hákonungr
jarl missti þráins. hann mælti þá við svein sinn
sinn 'tökum langskip fjögur ok förum at njálssönnum
'sonum ok drepum þá; því at þeir munu vita
5 'hafa með þráni'. 'þat er eigi gott ráð' segir
sveinn 'at snúa sökum á úvalda menn enn láta
'þann undan setja, er sökina berr á baki'. 'þat
'skal þessu ráða' segir jarl. halda þeir nú eftir
njálssönnum ok leita þeira ok finna þá undir eyrunum
10 unni. grímr sá fyrst skip jarlsins ok mælti

208-209 allir — höfðingja: Cð, G (*dog har G hann nú for hjeldu*
hann — *verbet er nemlig udeglemt*), — *ligeledes (men uden nú)* F,
B, D, I; mgl. E.

89. 1-2 Nú — þráins: F, A (*dog uden máls*), B, D, E, I (*uden*
uden máls. samt med at for bindeordet er); Hákon jarl mis-
(missir nú G) þráins Cð, G. 2 hann mælti þá: Cð, G; at ha-
mælti F, B (*hvor i øvrigt det følgende við er udeglemt*), D, E;
hann ræddi A; at hann talaði I. 2-3 son sinn: F, A, B, D, E,
I; mgl. Cð. 3 tökum: Cð; tökum vit F, B, D, G; töku vit nú
E; tökum ver nú I. förum at: F, B, Cð, D, G; róum eptir þeir
A, E, I. 4 drepum: F, A, B, D, E, G, I; "b'iom þ" Cð. því at
F, A, B, Cð, D, G, I; mgl. E. 4-5 vitat hafa: F, A, B, Cð, D, E,
hafa vitað G. 6 sökum: Cð; sökinni F, A, B, D, E, I; sektinni
á úvalda menn: F, Cð, E; "aðða (*feilskr. for á úverða*) m" G;
óvalda A, B, D; á þann, er óvaldr (*her mgl. er*) I. 7 þann und-
setja: F, A, G, I; þann undann ganga E; þá (*uagtet det følgende er*
berr) undan setja Cð; hinn undan setja B, D. er — baki: C
er sakaðr er G; er (at A) sekr er F, A, B, D, E, I. 8 skal þess
F, A, E, I; skal þó G; vill þó Cð; skal B, D. halda — eptir:
G; halda þeir nú út eptir D; halda þeir nú eftir þeim B; hal-
nú eptir Cð; jarl heldr nú eptir þeim E, I; heldr nú eptir þeim
9 leita — finna: F, B, Cð, D, G; leitar þeira ok finnr A, E,
9-10 undir eyjunni: Cð, G; undir eyju einni F, A, B, D, E; út und-
hólmi I. 10 fyrst: B, Cð (*ufuldstændig skrevet fti*), D, G, I; fys-
A, E; "f" F. skip: F, A, B, D, G, I; "fcip" (*sikkert = skipi*)
Cð; herskip E. jarlsins: F; "jarl." B; "j." A, Cð, D, E, G,

helga 'herskip fara hjer — ok kenni ek, at hjer
'ferr jarl; ok mun hann oss engan frið bjóða'.
'þat er mælt' segir helgi 'at hverr sje vaskr, er
'sik verr, við hvern sem hann á um. skulu vjer
'ok verja oss'. allir báðu hann fyrri sjá. tóku 15
þeir þá vápn sín. jarl kemr nú at ok kallaði á
þá ok bað þá upp gefaz. helgi svarar, at þeir
mundu verjaz meðan þeir mætti. jarl bauð öllum
grið þeim er eigi vildi verja hann. enn svá var

0-11 ok — fara hjer: *F, B, Cð* (*hvor dog her- er næsten ganske udslettet, dog hvør et overflødigt og forstyrrende ek er indskudt foran hjer — men synes underprikket*), *D, G* (*dog við for til*); 'herskip fara her' s. hann *A, I*; *mgf. E.* 11-12 hjer ferr jarl: *B, E*; her er jarl *F, D, I*; þar er jarl *A*; hákon jarl ferr her *Cð, G.* 12 hann oss engan: *F* (*med teilskriften avnga [av i ét tegn] for engan*), *A, B, Cð, D, G* (*med teilskriften onga for engan*), *I* (*dog uden hann*); el oss *E.* 13 aegir helgi: (segir skrevet .f., kun at B har ".fc") *A, B, Cð, D, E, G, I*; *mgf. F.* hverr sje vaskr, er: *B, Cð, D, G*; sá se hverr vaskr, er *F*; sá se vaskr hver, er *E*; sá þikki hverr vaskr, er (at *A*) *A, I.* 14 sem hann á um: *Cð, E*; er hann á um *G*; sem hann á *F, A, B, D, I.* 14-15 skulu vjer ok: *F, A, B, Cð, D*; skulo ver nú ok *I*; ok skoium ver *E*; "g ok | sl'u" *G* (*ok altsð skrevet to gange og sjer udeglemt*). 15 allir — sjá: *F, A, B*; allir. þeir báðu (hann *mgf.*) fyrri sjá *D*; allir (þeir *E*) báðu hann ráða *E, G, I*; *mgf. (her) Cð* (*men se næst følg. note*). 15-16 tóku — sín: *F, A, B, D* (*dog "t" = taka, snarere end "t" = tóko*), *E, I*; tóko þeir þá vápn sín ok báðu helga fyrri sjá *Cð* (*í. næst foreg. note*); *mgf. G.* 16 kemr nú at: *F, A, B, E, I*; kemr (*utydeligt*) þá at *D*; kom nú at þeim *G*; kom at *Cð.* kallaði: *F, A, Cð, D, I*; kallar *B* (*skrevet kálár*), *E, G.* 17 bað: *F, A, B, D, E, G, I*; bað hann *Cð.* 17-18 svarar — mundu: *E*; svarar (*eller svaraði*), at þeir mundi *I*; "fð.", at þeir munu *D*; ".f.", at þeir mundu *F, G*; ".f.", at þeir munu *A*; segir, at þeir manu *B*; kvað þá vjerja *Cð.* 18 meðan þeir mætti: *F, Cð* (*hvor det sidste bogstav i verbet er forskrevet, sð at det ligner et noget uformeligt az*), *E, G*; meðan þeir megu (*mega A, D*) *A, B, D*; *mgf. I.* 18-19 öllum — hann: *F, A* (*dog vildu for vildi*), *E* (*dog som A*), *I* (*hvor er dog er udeglemt*); öllum grið þeim er eigi vildu verja helga *D*; þeim öllum grið, er eigi vildu verja helga *Cð*;

- 20 helgi vinsæll, at allir vildu heldr deyja með hánu jarl sækir nú at ok hans menn. enn hinir verj vel — ok váru þeir njálssynir þar jafnan, sem mest var raunin. jarl bauð þeim opt gríðin. þeir svöruðu jafnan hinu sama ok kváðuz aldri um 25 skyldu gefaz. þá sótti at þeim fast áslákr langeyju lendr maðr jarls ok komz upp á skip þrimr sinnum. þá mælti grímr 'þú sækir fast — ok væri vel, at þú hefðir eyrindi'. grímr þr þá upp spjót ok skaut undir kverk ásláki, ok ha

öllum gríð þeim (for disse tre ord har G þeim öllum gríð), er vildu verja sik eða helga B, G. 19-20 svá var helgt: F, A, D, svá var hann B; helgi var svá Cð, G, I. 20 heldr: A, Cð, G; F, B, D, E, I. með hánunum: F, A, B, Cð, D, E, G; mgl. 21 jarl: B; "j." F, A, D, E, G, I; jarllinn Cð. nú: Cð; þá mgl. F, A, B, D, E, I. hinir verjaz: Cð; þeir verjaz F, A, B, G, I; þeir vörðust E. 22 ok váru — sem: F, A, B, D, E (dog for sem), I; ok váro þeir njálssynir jafnan þar er G; njálssyn váro þar jafnan, sem Cð. 23 var raunin: F (-nin dog feilagtig kortet h'), A, Cð, D; var raun G (hvor et halvt udraderet tegn, ligner j, ses efter raun), I; var mannaunin E; "þin" (endnu h raunin B. þeim — þeir: Cð; opt gríð. en þeir F, A, B, D, G, I. 24 svöruðu — kváðuz: Cð (svöruðu dog feilskrevet for svöruðu "fvaríðv" B; "f." E, "f." F, "f." A; svara G) hinu sama ok sögðuz F, A, B, E, G; verjast — svöruðu hinu sama ok sögðuz D; sögðoz (feilskr. favðoz [av i ét tegn]) I. 24-25 upp skyldu: mundu (mundi I) upp F, A, B, D, E, G, I. 25 at þeim fast: F, B, Cð, D; fast at þeim E, I; at þeim G. 26 lendr maðr jarls: mgl. F, A, B, D, E, G, I. komz — skipit: F, A, B, D, G; kemst (disse to ord opfriskede — måske urigtig) á skipit E; komz (kom Cð) á skip þeira Cð, I. 27 fast at: F, A, B, Cð, D, E, G; at fast 28 at þú: F, A, Cð, I; attú B, D, E; ef þú G. eyrindi: F, A, Cð, D, G, I; erindit E. 28-29 grímr — ásláki: Cð, G (dog uden samt med kverkina for kverk); grímr þref (sdl. F ["þref"] og D ["þref"] — men utydligt og usikkert); þrifr B) upp spjót (eitt tilf. E) ok skaut (skýtr B) undir kverkina (feilskrevet kvekina E) F, B, D, E; grímr tók spjót ok skaut undir kverkina A; grípr hann síðan upp spjót eitt ok skaut undir höndina I.

hann þegar bana. lítlu síðar vá helgi egil merkis- 30
mann jarls. þá sótti at sveinn hákonarson ok
ljett bera at þeim skjöldu, ok urðu þeir þá hand-
teknir báðir njálssynir. jarl vildi þegar láta drepa
þá. enn sveinn kvað þat eigi skyldu ok sagði, at
væri nótt. þá mælti jarl 'drepi þá á morgin enn 35
bindi þá rammliga í nótt'. 'svá mun vera verða'
segir sveinn 'enn eigi hefi ek vaskari menn fyr-
fundit enn þessa, ok er þat hinn mesti mannskaði
at taka þá af lífi'. jarl mælti 'þeir hafa drepit
tvá hina vöskustu vára menn — ok skulu vjer 40
þeira svá hefna, at þessa skal drepa'. 'menn váru
þeir at vaskari' segir sveinn 'enn þó mun þetta

hann: B, Cð, D, G; áslákr F, A, E, I. egil: F, A, B, D, E; mgl. Cð, G, I.
merkis-: F, A, B, Cð, D, E, I; "hikta" (dog er a temmelig uforme-
gt og beror uden tvivl på feilskrift) G. 31 at — -son: F, A, E; at
sveinn hákonars. B, D; sveinn at hákonars. G; at sveinn jarl
hákonarson I; at sveinn jarl Cð. ok (foran ljett): F, B, Cð, D, E, G, I;
mann A. 32-33 urðu — -synir: G (báðir dog usikk.); váro njálssynir hand-
teknir Cð; urðu þeir handteknir F, A, B, D, E, I. 33-34 þegar láta drepa
þá: B, Cð, D, E, G; þegar drepa láta þá A; þegar drepa þá láta I;
láta þegar drepa þá F. 34 enn: F, B, Cð, D, E, G, I; mgl. A.
skyldu: F, B, D; skyldo vera Cð, I; vera skyldu A, G; mega E.
1-35 sagði — nótt: F; sagði, at nótt væri Cð (hvor ok foran sagði
feilskr. at), G; sagði, at þá væri nótt A, E, I; s. vera nótt D;
kvað vera nótt B. 35 drepi: F, A, B, Cð, D, G, I; drepit E. á
morgin: F, A, B, Cð, D, E, G; í I. 36 bindi þá: F, A, B,
D, I; bindi Cð, G; bindit þá E. 37-38 vaskari — þessa: F, A, B,
D (dog þá for þessa), E, I (dog uden fyr); seð ("føð" Cð, "feed" G)
vaskari menn en þessa (þá Cð) Cð, G. 38 mannskaði: F, B, Cð,
D, G; skaði A, E, I. 39 jarl mælti: F, A, B, Cð, D, E, G; hvor-
mod I sætter s. jarl efter sætningen þeir hafa osv.). 40 tvá —
menn: F (artiklen skrevet eiga), A, B, D; Ij (mgl. G) hina vöskusta
"vaskasta" E) menn vára Cð, E, G, I. 40-41 skulu — drepa: A;
skulu ver því drepa þá E; skal ek fyr því drepa þá Cð; skal fyr
at (því G) drepa þá F, B, D, G; skulu þeir því deyja I. 42 vaskari:
F, A, B, Cð, E, G, I; hraustari D. 42-43 þó — vill: F, A (mun lídi

‘gera verða sem þú vill’. váru þeir þá bundni
ok fjötraðir. eptir þat sofnaði jarl ok hans menn
45 enn er þeir váru sofnaðir, mælti grímr til helga
‘braut vilda ek komaz ef ek mætta’. ‘leitum
‘nakkvarra bragða þá’ segir helgi. grímr segir, þá
þar nær hánnum liggir öx ok horfir upp egginn
grímr skreið þangat til ok fær skorit af sjer bogastrenginn
50 strenginn við öxinni, enn þó fjekk hann sár mikil
á höndunum. þá leysti hann helga. eptir þat

forskrevet), *B* (*dog "manv" for mun — måske er vjer udeglemt*), *D*,
þó muntú slíko (þessu *G*) ráða verða (hljóta *G*) *Cð*, *G*; þú mun
ráða verða *E*. 43-44 váru — fjötraðir: *F* (*dog uden þá*), *A*, *B*, *D*,
(*dog med indskuit ok foran váru*), *I*; vóro þeir þá fjötraðir,
bunnir *E*; ok váro þeir handteknir (!) ok fjötraðir *Cð*. 44 ok hann
menn: *Cð*; *mgl.* *F*, *A*, *B*, *D*, *E*, *G*, *I*. 45 er — sofnaðir: *Cð*;
er menn váro sofnaðir *B*, *D*; þá (*mgl.* *G*, *I*) er hann (jarl *E*) v
sofnaðr *F*, *A*, *E*, *G*, *I*. til: *F*, *A*, *B*, *Cð*, *E*, *G*, *I*; við *D* 46 brau
F, *A* (*feilskrevet b^oott*), *B* ("B rót"), *Cð* ("b^ott"), *D* ("b^ott"), *G* ("b^ott")
I ("b^ot"); í brutt *E*. 46-47 'leitum — helgi: *F* (*dog leitu vit f*
leitum), *A* (*dog leitu vit for leitum f*), *B*; 'leitum í þá (*G har*
í for í þá) nökkurra bragða' s. helgi *D*, *G*; 'leitaþú (eller 'leita þú
þá í nökkorra bragða' s. helgi *Cð*; 'leitaðu nokkura bragða í'
helgi *E*; ok leitom í nokkora bragða' *I* (*som fortsætt. af Grims repli*
47-48 segir — öx: *Cð*; s., at þar lægi öx ein hjá honum *D*; s.,
þar liggir ex ein *A*; mælti 'her liggir nærr mer (*utydeligt og ik*
sikkert) ex *G*; ser, at þar liggir öx ein hjá hánnum *B*; ser, at þ
(*feilskr. þ^r: F*) liggir öx ein (*mgl. E*) *F*, *E*; ser þá, hvar liggir
ein *I*. 48 horfir upp: *A*, *Cð*, *G* (*her oratio directa; jf. næst fore*
note), *I*; horfði upp *F*; horfir upp á *B*, *D*, *E*. 49 grímr skre
þangat: *F* (*skreið feilskr. sk^eð*); hann skreið þangat *Cð*; grímr
skriðr þangat *A*, *D*, *G*; grímr færir þangat *I*; grímr fer þangat
grímr skriðr þegar *B*. 49-50 ok fær — -strenginn: *F*, *B*, *Cð*, *D*,
(*dog strenginn for bogastrenginn*); hann getr skorit bogastrenginn
(*boga feilskr. böga I*) af ser *A*, *E*, *I*. 50 við öxlinni: *F*, *A*, *B*,
I; við öxaregginni *Cð*, *G*; með öxlne *E*. 50-51 enn — höndunum
F, *A* (*dog höndum for höndunum*), *B* (*mikil forkortet mik*), *D*,
(*mikil forkortet mick; höndum for höndunum*); ok særðiz þó mj
á höndum *G*; hann skeindiz mjök á höndunom *Cð*; enn fekk hann
sár "mik" á hendiinne *I*.

skreidduz þeir fyri borð ok kvámuz á land svá at
 þeir jarl urðu ekki varir við. þeir brutu af sjer
 fjötrana ok gengu annan veg á eyna. tók þá at
 morna. þeir fundu þar skip ok kenndu, at þar 55
 var kominn kári sölmundarson. fóru þeir þegar á
 fund hans ok sögðu hán um hrakning sína ok sýndu
 hán um sár sín ok kváðu þá mundu jarl í svefni.
 kári mælti 'illa verðr slíkt, er þeir skulu taka
 hrakningar fyri vanda menn, er saklausir eru. 60
 eða hvat er nú gört næst skapi ykkru?' 'fara

⁵² skreidduz: F, A, (*skrevet skreiddiz [altså rettet fra skreiddiz til skreidduz]*), B, D, E, G, I (*feilskr. skreiddiz [r forlænget]*); steypioz Cð. kvámuz á land: F, B, E; kómuz at landi A, D, I; kómo at landi Cð, G. ⁵³ þeir jarl: A, B, Cð, D, G, I; þeir hákon F; jarla-menn E. við: F, A, B, Cð, D, G, I; við þá E. brutu: F, B, Cð, D, E, G, I; brjóta A. ⁵⁴ fjötrana: F (*forkortelsen for ra utydel.*), A, Cð, D, E ('fiotnaða'), I; "fiotrna" (*neppe andet end skrivefeil*) B; "afiotþa" (*vistnok skrivefeil*) G. gengu: F, B, Cð, D, G; ganga A, E; "ganga a" | I. tók þá: F, A, Cð, E, G, I; þá tók B, D. ⁵⁵ fundu þar skip: F, A (*hvor dog skip er udeglemt*), B, D, E, G, I; sá þar skip Cð. ⁵⁵⁻⁵⁶ at þar — -søn: F, A, B, D, E; at þar var kári sölmundars. Cð, G; þar kominn kára sölmundarson I. ⁵⁶⁻⁵⁷ fóru — hans: F, B, Cð, D, G; fóro þeir þegar á hans (s *udeglemt*) fund E; ok (*mgk. A*) fóro þegar á fund hans A. I. ⁵⁷⁻⁵⁸ sögðu — svefni: F (*dog jarl mundu for mundu jarl*), B (*dog jarl myndu þá for þá mundu jarl*), Cð, D (*dog jarl þá mundu for þá mundu jarl*), G (*dog þeir sögðu, at þá mundi jarl vera for ok kváðu — jarl*); kváðu jarl mundu í (*mundu í fattes i A*) svefni ok sögðu hán um hrakningar sínar ok sýndu hán um sár sín A, E; kváðu jarl munda vera í svefni ok ".f." hán um hrakningar sínar þær er þeir höfðu saklaust tekit fyri vanda menn I (*sjf. næst fölg. note*). ⁵⁹⁻⁶² kári — hann': — kári mælti 'illa verðr slíkt, er "þr scolv" hafa hrakningar fyri vanda menn (*her synes noget udeglemt — vistnok relativsætningen er saklausir eru*). eða hvat er nú "mest" (*skrivefeil for næst, med mindre at skulde være udeglemt foran ykkro*) gert ykkro skapi? 'fara at jarli' s. þeir 'ok drepa hann' Cð; kári mælti 'illa verðr slíkt, er þær skolur taka hrakningar fyri illa menn, er saklausir eru (*sdl.*). eða hvat er nú gert næst yðru skape?' 'fara at

‘at jarli’ sögðu þeir ‘ok drepa hann’. ‘ekki mu
 ‘oss þess auðit verða’ segir kári ‘enn ekki skort
 ‘ykkur áhuga. enn þó skulu vjer vita, hvárt han
 65 ‘er þar nú’. síðan fóru þeir þangat, ok var þ
 ‘jarl í brautu. þá fór kári inn til hlaða á fun
 jarls ok færði hánnum skatta sína. jarl mælti ‘he
 ‘þú tekist njálssonu til þín?’ ‘svá er víst’ seg
 kári. ‘vill þú selja mjer þá?’ segir jarl. ‘þat v

jarli ok drepa hann’ s. þeir E; kári mælti ‘illa verðr slíkt, er þ
 skulut hafa hrakningar fyrri vanda menn. eða hvat er þess ge
 er næst er skapl ykkru?’ ‘fara at jarli’ sögðu þeir ‘ok drepa han
 G; kári mælti ‘illa verðr slíkt, er (at F) þer skulut taka hrakning
 (hrakning F) fyrri vanda (‘vænðilíff’ A) menn. eða hvat er ‘nú g
 næst (at F, over linien, og vistnok med den hånd, hoormed så man
 vers ere tilfiede i margen) skapl ykkru?’ ‘fara at jarli ok dre
 hann’ ”.f.“ þeir F, A, B; kári mælti ‘hvat er nú næst (disse to o
 noget utydelige) gert skape ykkru?’ ‘fara at jarli’ ”.f.“ þeir. k
 mælti ‘illa verðr slíkt, er þjer skuluð taka hrakningar fyrri van
 menn. enn D; ‘hvat er nú næst skapl ykkru?’ ”.f.“ kári. ‘fara
 jarli’ ”.f.“ þeir ‘ok drepa hann’ I (der, ved at overspringe noget,
 kommen til at sammenblande to replikker; se næst foreg. note). 63 o
 Cδ, E, G; ykkur D; mgl. F, A, B, I. segir kári: F, A, B, Cδ,
 G, I; at drepa jarl D (jf. næst sidste note). 63-64 ekki — áhuga
 sál (dele med ekki dele med elgi) F, A, B, Cδ, I; ekki skortir ykk
 áræði D, G; ”eckí | skortir þú: æðis“ E. 64-65 þó — nú: F;
 skulu ver nú vita (D har vita nú for nú vita), hvárt hann er þ
 B, D; nú skulum ver vita, hvort hann er þar E; þó skulu v
 vita, hvárt hann se þar A, I; vita (reyna G) monu (megu G) v
 fyrst, hvárt jarl er þar nú Cδ, G. 65 síðan fóru þeir: F, A, B,
 E, G, I; þeir fara nú Cδ. 65-66 þá jarl í: A, I; jarl þá í F, D,
 G; jarl þá á B; jarl á Cδ. 66-67 til — jarls: F, A, B, D, E, I;
 hlaðir til móts við jarl G; til lands á hlaðir til móts við hák
 jarl Cδ. 67 ok — sína: Cδ, G; ok færði hánnum skattinn F, A,
 E; ok (bortsmulðret) færði jarli skattinn B; mgl. I. mælti: F,
 B, D, E, G, I; udeglemt Cδ. 68 tekist njálssonu: F, A, B, D,
 G, I; ”nv tek | n“ Cδ (hvor n er noget uformeligt, og hvor ”.f.
 synes udtraderet efter dette n). víst: F, A, B, Cδ, E, I; þat
 mgl. G. 69 selja mjer þá: Cδ; selja þá mer nú D; selja mer so
 njáls A, B, E, I; selja mer fram njálssonu F; nú selja þá fram

ek eigi' sagði kári. 'vill þú sverja þess, at þú 70
vildir eigi at mjer fara eptir?' segir jarl. þá
mælti eiríkr jarlsson 'ekki er slíks at leita —
þess kári jafnan verit vinr várr. ok skyldi eigi
svá farit hafa, ef ek hefða við verit: njálssynir
skyldi öllu hafa haldit heilu; enn hinir skyldi hafa 75
haft refsing, er til höfðu gört. þætti mjer nú
sannligra at gefa njálssonum sæmiligar gjafar fyri

segir jarl: *B, Cð, D, G, I; mgl. F, A, E.* 70 þess: *F, Cð; þess eller*
at D, E; þat B, G; mer I; mgl. A. 71 at mjer fara eptir: *F, I;*
at mer fara (for disse tre ord har Cð fara at mer) eptir bardagann
með njálssonum Cð, G; at mer fara með njálssonum A, B; fara
at mjer með njálssonum E; at mer fara með sonum njáls D.
segir jarl: *sáð. her F; medens A, B, Cð, D, E, G indskyde disse ord*
eran at þú; mgl. I. 71-72 þá — -son: *F, A, B, D, G; þá mælti*
eiríkr hákonars. I; "þa svar" | eið. j. f." Cð; "eireck" mælti s.
erls E. 72 at leita: *F; at hefða A, Cð, D, E, G, I; "at | at hefða" B.*
jafnan — várr: *F, E, I; verit jafnan vin várr A; verit vinr (vin*
D, G) várr jafnan B, Cð, D, G. 73-74 eigi — hafa: *F, B, D, E;*
eigi svá hafa farit *G, I; svá eigi farit hafa A, Cð.* 74 við verit: *F,*
Cð, E; þar verit A, I; þar verit við G. 74-78 njálssynir — sára-
sar: — njálssynir skyldu hafa haldit öllu — enn hinir skyldu haft
hafa refsing, er til höfðu gert. þætti mer nú sæmiligra at gefa
njálssonum góðar gjafir fyrir hrakningar þær, er þeir höfðu, ok
sárafar *F; njálssynir skyldu öllu hafa haldit heilu — en hinir skyldu*
hafa haft refsing, er til unnu. þætti mer nú sæmiligra at gefa
njálssonum góðar gjafir fyrir hrakningar þær, sem þeir höfðu, ok
sárafar *A; njálssynir skoldi hafa haldit öllu — enn hinir "sköldu"*
haft hafa refsing, er til höfðu gört. þætti mer nú betr gört at gefa
njálssonum sæmiligar gjafir fyrir "hrákning" sína ok sárafar, er þeir
hafa af yðr lotit *B; skyldu njálssynir haldit hafa öllu síno — en þeir*
skyldu haft hafa hrakning, er til höfðu gert. þætti mer nú sann-
gra at gefa njálssonum sæmiligar gjafir fyrir hrakningar þær, er
þeir hafa haft, ok sárafar *Cð; skyldu njálssynir hafa haldit öllu —*
enn hinir skyldu hafa haft refsing, er til gerðu. þætti mjer nú
sæmiligra at gefa njálssonum góðar "gjafir" fyrir hrakning sína ok
gjafir sem þeir höfðu sár á sjer *E; skildu njálssynir hafa góðar*
gjafir fyrir hrakningar þær, er þeir höfðu *G; njálssynir hafa engo*
haldit. enn þeir hafa (!) refsing, sem til hafa gert. þætti mer nú

'hrakningar þær, er þeir hafa haft, ok sárafar jarl mælti 'svá myndi vera víst; enn eigi veit e
80 'hvárt þeir munu taka vilja sættir'. þá mælti jarl
við kára, at hann skyldi leita um sættir við
njálssonu. síðan ræddi kári við helga, hvárt hann
vildi taka sæmðir af jarli. helgi svaraði 'taka
'ek af syni hans eiríki, enn ek vil ekki eiga u
85 'við jarl'. þá segir kári eiríki svör þeira bræðra

sæmlligra at gefa njálssonum góðar gjafir fyrri hrakningar þær, s
þeir hafa fengið um sárafar I. 79 jarl — víst: A (jarl skreovet
B; "j." mælti 'svá mundi víst I; jarllon mælti 'svá mundi v
víst' "f." hann F; "j." mælti 'svo er víst E; "j. fv." 'þat mun
vera víst Cð; 'svá mun vera verða' "f. j." G. 80 þeir — sætti
Cð, E (der dog feilagtig har taka vilja taka for taka vilja); þ
vilja taka sættir F, A, G; vilja taka sætt I (subjectet udeglemt); þ
vilja nú taka sættir B. 80-82 þá — -sonu: G; þá mælti jarl, at k
skyldi leita um sættir við njálssono I; þá mælti jarl, at kári sky
(mundi Cð) leita (eptir indskyder Cð) við njálssonu um sættir F
B, Cð; ok vil eg, at káre leite um sættir við njálssonu E. 82 síð
— helga: F, A, B, Cð (dog til for við), I (dog talaði for ræddi);
mælti káre við helga E; mgl. G (der, på grund af denne udegle
melse, urigtig følger den fölg. sætning til jarlens ord). 82-83 hv
hann vildi: F, A, B, Cð, E, I; ef þeir vildi G. 83 sæmðir af jar
F, A, E, G; sættir ok sæmðir af jarli Cð; sæmðir af jarli eða e
B; sæmð ef jarl vildi gera hánnum I. helgi svaraði: B, I (ver
forkortet), — lígeledes E (der har "f." for svaraði, men som till
sætter s. hann foran enn); "k elgi f." A; helgi sagði F; he
mælti G; hvorimod Cð sætter s. hann foran enn. 84 af syni ha
eiríki: F; af eiríki syni hans A, G; sæmðir af eiríki syni hans
af eiríki jarli I; af eiríki Cð, E. 84-85 ek — jarl: Cð; ekki vil
elga um við jarl B, G; ekki vil ek elga við (hákon indskyder I
jf. næst foreg. note) jarl F, A, I; ekki vil eg elga við þá jarl
svein E. 85 þá — bræðra: B (dog svar for svör) og Cð —
begge have segir; þá "f." kári eiríki (mgl. G) svör (svar G) þe
F, A, G; kári "f." eiríki svör þeirra E; þá svarar (eller svaraði) k
'vita skal eiríkr svör þessal' I. 86-87 svá — ef þeim: — svá s
þá (ok B; mgl. F, A, E, G) vera' "f." eiríkr (hann Cð) 'at (feils
af Cð) þeir (hann F, A, E) skulo (skal F, A, E) af mer taka sæm
ina (sæmder A, E), ef þeim (hánnum F, A, E) F, A, B, Cð, E,

‘svá skal þá vera’ segir eiríkr ‘at þeir skulu af
 ‘mjer taka sæmðina, ef þeim þykkir þat betra; ok
 ‘segi þeim þat, at ek býð þeim til mín — ok skal
 ‘faðir minn ekki mein gera þeim’. þetta þágu
 þeir ok fóru til eiríks ok váru með hánnum þar til 90
 er kári var búinn vestr at sigla. þá gerði eiríkr
 kára veizlu ok gaf hánnum góðar gjafar ok svá
 njálssonum. síðan fóru þeir kári vestr um haf á
 fund sigurðar jarls — ok tók hann við þeim all-
 vel — ok váru með jarli um vetrinn. enn um 95
 várit bað kári njálssonu, at þeir færi í hernað með

eríkr mætti ‘víst skal hann af mer sæmðin taka, ef hánnum I.
 87 betra: F, A, B, Cð, G, I; betr E. 88 segi: F, A, B; seg Cð, G,
 I; seg þú E. 89 ekki — þeim: Cð; ekki mein þeim gera A; þeim
 ekki mein gera F, B, G, I; ekki mega (*formodenlig ved feillæmning*
af mein [jf. Cð og A]) gera þeim E. 89-90 þetta — eiríks: F, A, B
 (*der dog indskyder njálssynir efter þeir*), E, G (*dog þat for þetta*), I;
 þeir þágu þetta Cð. 90 hánnum: F, A, B, Cs, E, G, I; eiríki Cð
 (*jf. næst foreg. note*). 91 er kári — sigla: F, A, Cð (*dog uden vestr*),
 Cs (*dog vestr búinn for búinn vestr*), E (*vestr skrevet velt*), G (*dog*
med at for er, samt uden at foran sigla); er kári var búinn með
 allt sitt vestr at sigla I; er kári var búinn vestr at sigla um haf á
 fund sigurðar (*feilskr. figvðar*) jarls B. 91-98 gerði — -sonum: Cs,
 G; (*áðr tilf. B*) gerði (*feilskr. g*) Cð eiríkr kára veizlu (*feilskr. veiz*
 A; “vígjlv” E) ok gaf hánnum gjafir ok svá njálssonum F, A, B, Cð,
 E; gaf eiríkr kára gjafir ok svá njálssonum ok gerði þeim veizlu I.
 98 fóru þeir kári: E, I; fóru þeir B; fór kári F, A, Cð, Cs, G. 98-94 um
 — jarls: F, A, Cð, Cs, G, I; um haf B (*jf. note 89 94*); á fund sigurðar
 jarls E. 94-98 ok tók — allvel: F, A; ok tók hann allvel við þeim
 I; ok tók hann (*sigurðr jarl [feilskr. jarl] B*) vel við þeim B, E;
 ok tók hann við hánnum vel Cð; *mgk. Cs, G.* 98 váru — vetrinn:
 F, A, B, G; váro þar um vetrinn E; váro þeir (*feilskr.*) meðr
 hánnum um vetrinn I; “þ þ þar m;” Cs (*resten af sætningen ude-*
glemt); var með jarli um vetrinn Cð (*jf. næst foreg. note*). 98-98 um
 várit: F, A, B, E, I; um sumarit Cð, Cs; “sum|it” (*det r, der for-*
modentlig står over m, er bedækket af en plet) G (*udeladelsen af um*
er sikkert blot en skrivefeil). 98-97 njálssonu — hánnum: Cs, G, —
 ligeledes (*kun med indskudt þá foran njálssonu*) F, B; njálssonu at

hánnum. enn grímr kveðz þat mundu gera, e
hann vildi þá fara með þeim til íslands. kári hj
því. fóru þeir þá með hánnum í hernað. þeir
100 herjuðu suðr um öngulseyjar ok allar suðreyjar
þá hjeldu þeir til satíris ok gengu þar upp o
börðuz við landsmenn ok fengu þar fje mikit o
fóru til skipa. þaðan fóru þeir suðr til bretland
ok herjuðu þar. þá hjeldu þeir til manar. þá
105 mættu þeir guðröði konungi ór mön, ok börðu

fara í hernað með honum *E*; njálssonu at fara (þeir mandu fara með hánnum í hernað *A, I*; at njálssynir færi í hernað með hánnum *Cð*. ⁹⁷ kveðz: *B, Cð, E, G, I*; "q" *A*, "qz" *Cð*; kvaz *F*. mundu gera: *F, Cð, G, I*; gera mundu *A, B, Cð, E*. ⁹⁸ hann — ísland *Cð, G* (*der dog tilf. út efter þeim*); kári færi þá til íslands *Cð*; hann vildi fara til íslands með þeim. enn *E*; hann vildi fara með (*stedordet er vistnok blot udeglemt*) til íslands *I*; kári færi þá með hánnum út til íslands *B*; hann vildi fara með hánnum út (*mgk. A*) til íslands *F, A*. ⁹⁹ fóru — hernað: *F, A* (*dog uden þá*); (F)óru þeir í hernað með honum *E*; Fóru þeir njálssynir nú með kára í hernað *B*; fóro (*sara G*) nú njálssynir (*bortsmuldræt i Cð, så at kun "f. tilbage af".ff."*) með kára í hernað *Cð, G*; Fóro nú njálssynir kári í hernað *Cð*; "oru (*sikkert = vóru, med mindre det følger*) hernaði er feilskrift for hernað) þz þa i hernaði | meðr kara" *I* (*overalt forlænget nedad*). ⁹⁹⁻¹⁰⁰ þeir — suðreyjar: *F, A, B, Cð* (*de viða for suðr*), *Cð, G* (*dog öngulsey for öngulseyjar — men i følgende sammenhængen synes her ikke at kunne være tale om Anglesey*) fóru þeir suðr um öngulseyjar ok herjuðu ok svá um suðreyjar þeir herjuðu suðr um öngulseyjar *E*. ¹⁰¹ satíris: *I* ("faturiff [*r for længet nedad*"); "fatur" (= saterist) *Cð*; "falltírf (*r for længet nedad*), *F*, "faltírf" *A*, "falltírís" (*snarere end "falltírís"*) *Cð*, "falltírís" *E*; "falltírís" *E*; "falltírís" *B*. þar upp: *A, B, Cð, Cð, G, I*; þeir þar upp *F*; þar á land *E*. ¹⁰² þar fje mikit: *B, Cð, E, G, I*; þar fje mikils *A*; til (!) sjár mikils *F*; þeir jafnan sigr ok sjár mikils *Cð* (*sáð*). ¹⁰²⁻¹⁰³ ok fóru til skipa: *F, A, B, I*; *mgk. Cð, Cð, E, G*. ¹⁰³ þaðan *F, B, Cð, Cð, E, G*; þá *A, I*. suðr: *F, A, Cð, G, I*; *mgk. B, Cð* (*hvor desuden til er udeglemt, men tilføiet over linien med en nyet hånd*), *E*. ¹⁰⁴ þá hjeldu: *F, Cð, G*; þaðan heldu *A, Cð, E, I*; þá fóro *B*. ¹⁰⁴⁻¹⁰⁵ þar mættu þeir: *F, A, B, Cð, E, G, I*; þeir mættu (t for tt) þar *Cð*. ¹⁰⁵ guðröði: — "gvdavði (*av i ét tegn*)"

þeir við hann ok höfðu sigr ok drápu dungal son konungs. þar tóku þeir fje mikit. þaðan hjeldu þeir norðr til kolu ok fundu þar gilla jarl, ok tók hann við þeim vel, ok dvölduz þeir með hánum nakkvara hrið. jarl fór með þeim til orkneyja á 110 fund sigurðar jarls. enn um várit gipti sigurðr jarl gilla jarli nereidi systur sína. fór hann þá í suðreyjar.

90. Þetta sumar bjogguz þeir kári ok njáls-

"guð|raudi" A, "gvð:ðði" B, "gvð:vdí (det sidste v har nogen lighed med o)" Cð, "gvð:avði (av i ét tegn)" E, "guðreýði" G, "guðraudi (r forlænget nedad)" I; "gvð:ðki" Cs. mōn: — "maŋ (m har en til q svarende form, og av er i ét tegn)" F (urigtig læst Manl af Olavius), "mon" A, "maŋ" B, "mōq" Cð, "mōw" Cs, "moq" E, "maun" G; "mōri (r forlænget nedad)" I (ved feillæsning). 105-106 börðuz þeir: F, B; herjaz þeir A, I; börðuz Cð, Cs, E, G. 106 ok höfðu sigr: F, B, Cð, Cs, G; ok sigruðust E; þeir höfðu (þar túf. A) sigr A, I, dungal: — "ðvŋgal" F, "ðvŋ|gál" B, "ðvŋ|gal" Cð, "ðungal" Cs og G og I; "ðufgal" A, "ðvfgal" E. 107 konungs: F, A, B, I; hans Cð, Cs, E, G. þar — mikit: F, A, B, Cs, E; þeir (ok G) tóko þar fe mikit (mikil I) Cð, G, I. þaðan: F, B, Cð, Cs ("þatan"), G; þá A, E, I. 108 til: F, A, B, Cð, E, I; í Cs, G. kolu: — "kolv" F og E, "kólrv" B, "kólo" Cð, "kolu" Cs og I; "klo" G; "kolni" A. 108-109 ok tók — vel: F, A, B, Cð; ok (mgl. Cs) tók hann vel við þeim Cs, E, G, I. 109 þeir með hánum: B, G, I; með hánum F, A, Cð; þar Cs, E. 110-111 á — jarls: F, A, B (jarls skrevet jarf), Cð, E, G, I; til móts við "h|grð" (den øverste del af r beskadiget) jarl Cs. 111 sigurðr: F, A, B (bortsmuldrat, så at kun en prik og en meget lille levning af den nederste del af g, samt "ðr" er tilbage), Cð, Cs, G, I; mgl. E. 112 gilla — sína: F (nereidi skrevet gereidi [r forlænget nedad]), B (nereidi skrevet nereidi); gilla nereidi ("neriði" A, "neriði" E, "nereidi [r forlænget nedad]" I) systur sína A, E, I; nereidi (n|eriði" Cs, "gereði" G) systur sína gilla jarl Cs, G; gilla jarl nereidi ("neriði [r forlænget nedad]") "ð." sína Cð. 112-113 fór — -eyjar: F, A, B, Cð, Cs (dog med túfðiet ok foran fórv), E, I; fór hann þá heim G.

90. 1 Þetta: B, Cð, Cs, G (hvor i øvrigt sumar er udeylemt); þat F, A, E, I.

synir til íslands. ok þá er þeir váru albúnir, ger
þeir á fund jarls. hann gaf þeim góðar gjafar,
skildu þeir með mikilli vináttu. láta þeir nú
5 haf. þeir hafa útivist skamma, ok gaf þeim
byri — ok kvámu við eyrar. þeir sjengu sjer he
ok ríða frá skipi ok ríðu til bergþórshváls. e
er þeir kvámu heim, urðu allir menn þeim fegn
þeir fluttu heim sje sitt ok rjeðu skipi til hlun
10 þar var kári þann vetr með njáli. enn um v
bað kári helgu dóttur njáls, ok fluttu þeir gr
ok helgi með hánum — ok lauk svá, at hón
föstnuð kára, ok var á kveðit á brúðhlaupsstef

² þá: F, A, B, Cð, Cs, I; er E, G. albúnir: F, A, B (*hvornir er bortsmuldret*), Cð, Cs, G, I; búnir E. ³ á fund jarls: F, B, Cð, G; á fund sigurðar jarls I; fyrir jarl Cs, E. hann gaf: Cs, E, G; gaf hann I; jarl gaf F, B; en jarl gaf A. ^{3 4} ok vináttu: F, A, G (*dog uden þeir*), I; ok skildu þeir með hinn m vináttu B; skildu þeir þá með hinn mestu vináttu Cs; ok sk með vináttu E; ok skilþo með hinom mestum kærleikum ⁴ láta þeir nú: F, A, B, Cs, G, I; leto þeir nú Cð; láta þeir ⁵ þeir — skamma: G; þeir höfðu útivist skamma Cð, Cs; þeir B, E) hafa (*höfðu E, I*) útivistir skammar F, A, B, E, I. ⁶ þ F, A, B, Cð, Cs, G, I; byr E. ok kvámu við eyrar: F, A, B, E (*dog med det feilagtige "eylar" for eyrar*), G; "z (*ses endnu, er nær ved at bortsmuldre*) kōua (!) aa evrar (v i evrar er forla nedad)" Cs; tóku þeir eyrar I. þeir sjengu: F, B, Cð, G; ok fe Cs, I; sá þeir A, E. ⁷ ríða — ríðu: F; ríðu frá skipi B; ríða skipi ok heim A; ríðu frá skipi heim Cð, G; ríðu (r1 *[tillige det foreg. z]* næsten ganske bortsmuldret, samt ð beskadiget) heim ríða E, I. ⁹ skipi: F, A, Cs, E, G, I; skipi (*feilskr. i B*) sínu B, ¹⁰ vartit: F, A, B, Cs, E, G, I; sumarit Cð. ¹¹ helgu dóttur nj Cð; helgu njálsdóttur E; dóttur njáls F, A, B, Cs, G, I. ¹² n F, A, E, I; þat með B, Cð, Cs, G. lauk svá: F, A, B, Cs lauk því svá Cs; lauk svá því máll G; svo lauk E. ¹³ föst kára: F (*föstnuð feilakrevet soithvð, men a tilføiet over linien, en senere hånd, på et urigtigt sted*), A, I; föstnuð hánum B; hán föstnuð Cð, Cs, G; honum gefinn E. var á — -stefnu: G (br

k var boðit hálfum mánaði fyri mitt sumar. váru þau með njáli þann vetr. enn um várit keypti 15 ári land at dyrhólmum austr í mýdal ok gerði þar bú. þau fjengu þar fyri ráðamann ok ráðakonu; enn þau váru með njáli jafnan.

91. Hrappr átti bú á hrappstöðum; enn þó var hann jafnan at grjóta, ok þótti hann þar öllu þilla. þráinn var vel til hans. einu hverju sinni var þat, þá er ketill ór mörk var at bergþórshváli

laups- skrevet brúð laups); var kveðit á brúðlaups ("brv|ðlavpf [r og forlængede nedad og av i ét tegn]" I, "brullaupf" A) -stefnu A, ; var kveðit á "brvllavps [av i ét tegn]" stefna (!) E; var á kveðin (n orskrevet) "b'vðlavpf [av i ét tegn]" -stefna F; á kveðinu brúðlaups "brúðlaupf" Cc, "brvllavpf" B, "b'vllavpf" Cð) -stefna B, Cð, Cc. 14 mitt sumar: F, B, Cð, I; miðsumar A, Cc, G; vetr E. 14-15 váru — vetr: Cc; (ok tilf. F, A, B, E, I) váro þau (mgl E, G) þann vetr með njáli F, A, B, Cð, E, G, I. 15 enn um várit: B, Cð, Cc, G; á F, A, E, I 16 land: G ("land"). — og vistnok ligeledes F, A, B, Cð, Cc, E (i hvilke 6 membraner ordet er forkortet); landit I. dyrhólmum: F, B, Cð, Cc, E, G, I; "dyrhólm" A. gerði: F, A, B, Cð, Cc, G, I; gerðu E. 17 þau fjengu: F, A, E, I; ok fekk B, Cð, Cc, G. ráðamann ok ráðakonu: A; "raðfj m" ok ráðakonu E; "raða (r forlænget nedad) m (m har en form, der svarer til h)" F, "raða m" B og Cð, "raða m" Cc, "raða (r forlænget nedad)" með I; "raða m" G. 18 þau — jafnan: F, A, Cð (dog uden þau), E, G (der dog tilføier "sinu" efter jafnan); þau váro jafnan með njáli B, Cc, I.

91. 2 jafnan at grjóta: B, G, I; at (á E) grjóta jafnan F (grjóta skrevet gt á), A, E; at grjóta Cð, Cc. hann: F, A, Cc, E, G, I; mgl B, Cð. 3 þráinn — hans: F, Cð, Cc, G, I; þráinn var til hans vel A, E; mgl B. 4 einu — -synir: F (dog "f." for sögðu), B (dog med feilskriften sin for sinni, og med "b'p'r" for bergþórs-, samt med at for þá er — hvíket at forandrer tankegangen og interpunctionen, med mindre det er = er), Cc (dog ligesom B) med at for þá er), E (dog med udeldelse af þá foran er, samt med "n." for njálsynir), G (dog som Cc); þat var einhverjo sinni, at (bör vel opfattes i betydning af er) ketill ór mörk kom til bergþórshváls, at þeir njálsynir sögðu Cð; einu hverjo sinni, er ketill ór mörk var at bergþórshváli, þá segja

- 5 — þá sögðu njálssynir frá hrakningum sínum kváðuz mikit eiga at heimta at þráni, nær s þeir talaði til. njáll sagði, at þat væri bezt, ketill talaði til við þráin bróður sinn. hann því. gáfu þeir katli tómstund til at tala við þrá
- 10 lítlu síðar innti ketill til við þráin. njálssynir frje ketil. enn hann kveðz fátt mundu frá her orðum þeira 'enn þat fannz á, at þráni þóttu 'mikils virða mágsemð við yðr'. síðan hættu þ talinu; ok þóttuz þeir sjá, at erfðliga horfði,
- 15 spurðu föður sinn ráðs, hversu með skyldi f

("f." I) njálssynir A, I. ⁵ hrakningum sínum: F, A, B, Cð, G, I; hrakningu sinni Cs. ⁶ kváðuz — þráni: Cð, Cs; kváðuz mikit at þráni eiga at heimta B; kváðuz (köllððuz I) mikit (mgl. F, A, E, G) eiga at þráni sigfússyni (mgl. A, G) F, A, G, I. ⁶⁻⁷ sem þeir talaði til: F, B, Cð, Cs; sem þeir talaði (her til väre udeglemt) þess G; sem (mgl. E, I) þeir talaði ("tolvðr" um þat A, E, I. ⁷ sagði: I; "f." F, B, Cð, E; segir A; "f." "f." G. ⁷⁻⁸ þat væri — sinn: Cð, G (dog uden til); þat væri (A, B) bezt, at ketill talaði (tali F) til (um A, I; mgl. Cs) við bróð sinn þráin (mgl. I) F, A, B, Cs, I; ketill skyldi tala um við bróð sinn þráin E. ⁸ hjet: F, A, B, Cð, Cs (forkortet 4 [uden tilf. prik]), E, G; játaði I. ⁹ gáfu þeir: F, A, Cs, E, G, I; gáfu þeir nú B; þeir gáfu Cð. tómstund — tala: F, A, E (dog uden til), tómstund (tómstundir Cs) til at tala þetta mál (mgl. Cð) B, Cs, G. ¹⁰ innti — frjettu: G; lanttu þeir til við F, A, B, Cð, E, I. ¹¹⁻¹² mundu — þeira: B, Cs (dog [ved en meget bras overg. til oratio directa] mínum for þeira), G; mundu (mgl. E) herma orðum þeira Cð, E; mundu herma af orðum þeira F, A, I. ¹² e því at F, A, B, Cs, E, I; mgl. G. þráni: F, A, B, Cð, E, G; bróður mínom I. ¹³ mágsemð: F, A, B, Cð, E, G (hvor foregående virða er udeglemt), I; "mágsemð" (= mágsemðir — er tegnet 'ikke fuldkommen tydeligt) Cs. ¹⁴ þeir (foran sjá): Cð, E, I; mgl. A, B, Cs, G. horfði: F, B, Cð, Cs, G; mundi horfa A, E; mundi horfa málino I. ¹⁵ ráðs: F, A, B, Cð, Cs, mgl. E, I. hversu með skyldi: A, B, Cs, E, G; hvern veg n skyldi Cð; hversu með skyldu F; hversu þeir skyldu með I.

— kváðuz eigi una, at svá búit stæði. njáll svar-
 ti 'eigi er slíkt svá úvant. þat mun þykkja um
 akleysi, ef þeir eru drepnir. ok er þat mitt ráð
 t skjóta at sem flestum um at tala við þá, at
 em flestum verði heyrinkunnigt, ef þeir svara 20
 illa. ok skal kári um tala; því at hann er skap-
 deildarmaðr. mun þá vaxa úþokki með yðr; því
 t þeir munu hlaða illyrðum saman, er menn eigu
 hlut at: þeir eru menn heimskir. þat kann ok
 vera, at mælt sje, at synir mínir sje seinir til 26

kváðuz — stæði: A (dog uden búit), B, I (dog kólloðoz for kváðuz);
 kváðust ei una við svo búit E; þeir kváðuz eigi una, at svá
 búit stæði F, C_s, G; 'því at vlt unum eigi, at svá búit se' C_ð.
 17 svaraði: sál. (forkortet svði) B; svarar eller svaraði C_s, E, I;
 "F, A, C_ð; mælti G. 17 þat (foran mun): F, A, C_s, E, G, I;
 "vi at þat B; þeim C_ð. 18 drepnir: F, A, B, C_s, E, G, I; "amig"
 19-20 um — flestum: F, A, B, C_s, E (dog uden um), I; mgl.
 C_ð og G (sikkert på grund af, at en skriver tidligere er sprunget fra
 t første til det sidste flestum — men C_ð har søgt at bøde på feilen
 d at indskyde ok i stedet for det manglende). 20 verði: F, A, B,
 C_s, G, I; yrði E. 20-21 svara illa: F, A, C_ð, C_s, G, I; svara
 illa um B; svare illa E. 21 ok: B, C_ð, C_s, G, I; þá F, A, E.
 um: F, A, C_ð, C_s, E, G, I; til B. 21-22 er skapdeildarmaðr: F, A, B
 i er beskædiget), C_ð, E, G, I; "hef' meiri skapdeilld (sál.) en þ'" C_s
 hvor dog ð og n og þ' er næsten helt bortrevet, så at n og þ' egent-
 g bero på gisning). 22 mun: F, A, B, E, I; ok mun C_ð, C_s, G.
 þokki: F, A, C_s, E, G, I; úþykkja (men det første og fjerde bogstav
 skrevne, dog især det første) B; "þýckir" C_ð. 23-24 þeir munu —
 hlut at: F (hvor dog saman har manglet fra først af, men er skrevet
 der liden med den samme hånd, som versene i margen), A (dog
 saman illyrðum for illyrðum saman), C_ð (dog í for at), C_s, E (der
 og skriver þ for þeir og hvor saman er udeladt), I (dog som A), —
 geledes (dog med her for menn) G; mgl. B (hvor man synes at
 ære sprunget fra þeir til þeir, og hvor því at således er kommet til
 t indlede sætningen þeir eru menn heimskir). 24 þeir: F, A, — med
 ensyn til B jf. næst foreg. note; því at þeir C_ð, C_s, E, G, I.
 24-25 þat kann ok vera: F, A, C_s, G; þat kann ok at vera C_ð; þat
 kann ok verða E; þá (snarere end þó) kann ok verða I; ooooo (kun

‘atgerða — ok skuluð jer þat þola um stund
 ‘sakir; því at allt orkar tvímælis þá er gört
 ‘enn svá fremi skuluð jer orði á koma, er
 ‘ættið nakkvat at at gera, ef yðvar er illa le
 80 ‘enn ef jer hefðið við mik um ráðit í fyrstu,
 ‘myndi aldri orði á hafa verit komit, ok m
 ‘yör þá engi svívirðing at verða. enn nú
 ‘jer af hina mestu raun — ok mun þat þó
 ‘aukanda fara um yðra svívirðing, at jer mu
 85 ‘ekki fá at gört fyrr enn jer leggið vandræð

et ' over linien er tilbage) B. 25 at mælt sje: F, A, I; at þ
 mælt B, Cð, Cs, G; mgl. E — *hvilken membran derimod indse
 sem mælt er efter atgerða.* 26-27 stundar sakir: F, Cð; stund
 Cs, E, G, I; ooooo B. 27 þá er gört er: F, A, B, Cð, Cs, I
 mgl. I. 28 er (foran jer): F, A; at B, Cð, Cs, E, G, I. 29
 gera: F ('at at g'a'), A ('at at g'a'), B ('at að g'a'), Cð ('
 g'a'), Cs ('at [i ét tegn] || at giða'), I ('at at g'a'); at g
 ('at g'a'), G ('at g'a'). 30 enn ef: F, A, B, Cð, Cs, E, I;
 (hvor en må betyde det samme som ef, hvis ef ikke er udege
 ráðit í fyrstu: F, B, Cs; ráðit þegar í fyrstu Cð; ráðiz í fyrs
 ráðiz í fystunni E (der i övrigt skriver um to gange), I; le
 fystu A. 31 myndi — verit: F, Cs, G; mundi aldri orði hafa
 á B, Cð; mundu þer aldri hafa orða á A, E, I. 32 svívirð
 verða: F, B, Cð, Cs, G (hvor dog verða er forskrevet og usik
 skömm í verða I; svívirða í vera A; svívirða E (hvor, hvis in
 udeglemt, svívirða må være verbum og engi = nemo. nú: F
 enn nú er forkortet eðv), A, B, Cð, Cs, E, I; mgl. G (sikker
 feilskrift). 33 af — raun: F (artiklen feilskr. eð), A, Cs, G;
 mestu raun af B; hina mestu raun Cð; af ino (sdl.) mestu nauð
 33-34 þat þó — fara: F, B, Cð (der dog for þó har þá [formod
 blot en ved det følg svá foranlediget skrivtejl]), Cs; þó þá
 aukanda I; þat þó aukanda fara A, G; þat þó vaxandi fa
 34 svívirðing: F, B, Cð, Cs, G, I; svívirðu A, E. 35 ekki fá
 Cs, E, G, I; ekki at fá B, Cð; fá ekki at A. 35-36 fyrr — y
 A, Cð ('vendæði' for vandræði), Cs, G, I; fyrr enn þer
 vandræði E (urigt.); nema þer leggit ájálfa yör í veð ok í
 dette í står en prik, der, hvis den ikke er tilfældig, antyder,
 skal gå ud) vandræði B. 36 er því: F, B, Cs, G; er af því E;

ör ok vegið með vápnum; ok er því langa nót
 at draga'. eptir þat hættu þeir talinu. ok varð
 þer margs manns umræða á. einu hverju sinni
 ar þat, at þeir bræðr töluðu til, at kári myndi
 ara til grjótar. kára kveðz önnur ferð þykkja 40
 etri; enn þó lætz hann fara mundu við þat er
 etta váru ráð njáls. síðan ferr kári til fundar
 ið þráin. tala þeir þá um málit, ok þykkir þeim
 igi einn veg báðum. kári kemr heim; ok spyrja

ri I; mun af því A; verþr Cð. 36-37 nót at at: F ("nót at at"), B
 not [= nót] at að"), Cð ("nót at at"); nót at A ("nót at"), C
 not at"), I ("nót at"); "nott at at" G; "nott | at" E. 37 þat
 ettu: F, A, B, E, I; þat hætta Cð; þetta hætta C, G. 37-38 ok
 rð — á: F, B (dog var for varð); ok varð her um (af E, I)
 margs manns umræða A, E, I; ok er þar margs manns umræða
 ; ok er her margs manns umbræða á, hversu (feilskr. h'vfa) þetta
 on fara Cð; mgl. G. 39 var — at kári: B; var þat, at (er Cð)
 þeir bræðr (mgl. Cð) töluðu til (mgl. C, G) við kára, at hann Cð,
 , G; var þat, at þeir ræddu, at kári F; ræddu þeir, at kári A,
 I. 40 til grjótar: B, G; mgl. F, A, Cð, C (hvor disse ord dog
 e tilføiede over linien med en ny hånd), E, I. kára: F, B, Cð, I;
 anum A, E; enn kára C, G. kveðz: C, E, I; "q" A og B,
 "jz" Cð og G; kvaz F. 40-41 önnur — betri: F, A, Cð (verbet
 revet picka), G, I; önnur ferð betri þikja E; þikkja önnur ferð
 etri B, C. 41-42 þó — váru: Cð (det første verb skrevet læz, hvilket
 så kan være fortid); kvez ("qz" G) þó fara mundu (for disse to
 d har C mundu fara) við þat er þetta váro C, G; kvez ("q" A,
 kvez" E) þó mundu fara, er þetta váro ("v" = var E) A, E; letz
 þó fara mundo við þat, er þat væri B; kvez (kvaz F) þó mundu
 ra, ef þetta væri F, I. 42 síðan ferr kári: F, A, B, I; ferr kári
 i C, G; fór kári þá Cð; kári fer E. 43 tala — málit: F, A, B,
 Cð, E, I (dog málin for málit); ok tala um þetta mál C, G. þeim:
 A, Cð (skrevet to gange), C, E, G, I; mgl. B. 44-45 ok spyrja —
 ráni: C (dog spurðu for spyrja), G; ok spyrja þeir njálssynir (for
 álssynir har E blot ".n." [jf. note 91 3-5], men A har njálssynir
 ára), hversu fór með þeim A, E, I; ok spyrja þeir njálssynir kára,
 versu farit hefir með þeim F; þeir spyrja bræðr, hversu fære
 tydel.) með þeim þráni Cð; þeir njálssynir speyrja 'hversu fór

- 45 njálsssynir, hversu orð fóru með þeim þráni.
 kvaðz ekki herma mundu orð þeira því at
 'er ván, at mælt sje slíkt svá at jer heyrð'. þr
 hafði sextán karla vígja á bæ sínum; ok riðu
 með hánun, hvert er hann fór. þráinn var skr
 50 menni mikit. hann reið jafnan í blári kápu
 hafði gylldan hjálm ok spjót í hendi jarlsnau
 fagan skjöld — ok gyrðr sverði. með há
 var jafnan í för gunnarr lambason ok lambi

með ykk þráni? B. ⁴⁶ kári: F, B, Cð, Cs, E, G, I; han
⁴⁶ kvaðz: F; "q" A og B (efter q har B tilföiet et gennem
 þ, men derpå udprykket dette), "qz" Cð, "kz" G; kvez Cs
 udeglemt (tillige med den følgende negtelse) I. ekki — þeir
 G; ekki mundu herma orð þeira A, Cð; elgi herma mundu
 F, B, I (dog jf. næst foreg. note); herma mundu fátt frá
 þeirra E. ⁴⁶⁻⁴⁷ því — ván: Cð, Cs, G; ok er (mgl. E) mælt
 F, A, E, I; því at mer þikkir líkara B. ⁴⁷ mælt sje slíkt:
 Cð; slíkt se mælt Cs, G; mælt se B; hermd se slík E, I. h
 F, A, B, Cð, E, I; heyrir á Cs, G. ⁴⁸ sextán: sál. ("xvi."
 xv F, A, B, Cs, E (skrevet .v. tan), G, I. karla vígja: F, A
 "viga [v forlænget nedad]" karla I; karla "vig" B; "vig" kar
 karla Cs, G. á bæ sínum: F, A, B, Cð, Cs, G; með ser
 sínun I; með sjer E. ⁴⁸⁻⁴⁹ átta — fór: F, A (sem for er), E
 Cs, E, G (dog som A); með hánun, hvert sem hann fór,
⁴⁹⁻⁵⁰ skrautmenni mikit: F, A, B, Cð (skraut- feilskr. scaft), E
 skrautmenni er opfrisket med en nyere hånd, hvorved det er
 met til at se ud omtrent som skrautangi), G, I; þ þ mesta skraut
 micht Cs (!). ⁵⁰ hann: Cð, Cs, G; ok F, A, B, E, I. jafn
 kápu: F, A, B, Cð, G, I; jafnann í kápu blárre E; í blári kápu
⁵¹ hafði: F, A, B, Cs, G, I; hafði jafnann E; mgl. Cð. spj
 -naut: Cs, G (hvor t i spjót, der står i enden af en linie, er
 beskædiget); spjótið jarlsnaut í hendi F (i hendi skrevet over
 med den hånd, hvormed versene ere tilföiede i margen);
 jarlsnaut A, B, Cð, E, I. ok (foran fagan): F, A, Cð, Cs,
 mgl. B, G. ⁵² gyrðr sverði: Cð, Cs, E, G; sverði gyrðr F, A,
⁵³ jafnan í för: F, A, Cs, G; í för jafnan Cð; jafnan í ferð (ferð
 B, I; jafnan E. ok lambi: F, A, B, Cs, E, G, I; mgl. Cð.

rðarson ok grani son gunnars frá hlíðarenda. víga-
 rappr gekk hánú þó næst jafnan. loðinn hjét 55
 k heimamaðr hans; hann var ok í ferðum með
 ráni. tjörvi hjét bróðir loðins, er enn var í
 rðum með þráni. þeir lögðu verst til þeira
 álssona vígahrappr ok grani gunnarsson ok ollu
 ví mest, er þeim var engi sæmd gör eða boðin. 60
 ynir njáls ræddu nú um við kára, at hann myndi
 ra með þeim til grjótar. ok þat gerði hann ok
 vað þat vel, at þeir heyrði svör þráins. bjogguz

ok (foran grani): F, A, Cð (hvor i övrigt grani er feilskr. gnani),
 E, I; mgl. B, G. son — -enda: F; gunnars-s., frá hlíðarenda
 Cð (hvor enda er skrevet to gange), Co (frá meget beskadiget), E,
 I; gunnarss. A. 55 gekk — jafnan: F, A, I; gekk honum þó
 næst jafnan E; gekk þó hánú næst jafnan B; gekk hánú þó
 næst Cð; gekk (var Co) hánú næst jafnan Co, G. 56 ok (efter
 et): F, Co, G; mgl. A, B, Cð, E, I. hans: F, A, B, Co, E, G, I;
 áins Cð. 56-57 hann var ok í ferðum með þráni: B, Co, G (dog
 var for var ok); hann var ok (mgl. E, I) jafnan í ferðum með
 áin (honum E) A, E, I; hann var í ferðum með þráni F; er var
 ferðum með hánú Cð. 57-58 tjörvi — þráni: F, B (dog hánú
 r þráni), Co; tjörvi het bróðir loðins, er var í ferðum með þeim
 Cð; mgl. (vistnok derved, at man er sprunget fra þráni til þráni) A, E,
 I. 58 verst: F, A, B, Cð, Co, E; "ueftr" (!) G; verst orð I. þeira: F,
 B, Cð, E, I; mgl. Co, G. 59 víga- — -son: Cð, Co, G; vígahrappr ok
 rani A, B, E, I; hrappr ok grani F. 59-60 ollu því mest: Cð; ollu
 mest því G; öllu mest um Co; ollu ("ölldv" B) mest F, A, B; völdi
 öllu E) þat mest E, I. 60 sæmd — boðin: Cð; sætt boðin F, A,
 Co, E, I; boðin sætt G. 61 synir — kára: Cð; njálsynir mæltu
 ala B) við kára B, Co, G; njálsynir ræddu opt við kára F; njáls-
 ynir minntu opt kára á A, I; njálsynir minntu oft á kára E.
 62 at hann — grjótar: B, Cð, Co, G; at hann mundi fara með
 þeim F; ef hann vildi fara með þeim A, E, I. 62-63 ok þat —
 vað þat: B; ok þat var ok kvað Cð; hann kvað þat Co, G; ok þat
 varð um síðir, ok sagði hann (mgl. A, I), at þat var (væri A, I) F,
 E, I; ok þat varð um síðir, at hann sagði, at þat være E. 63 svör:
 A, Co, E, G, I; "ívar" B; orð Cð.

þeir þá fjórir njálssynir ok kári hinn fimmti. þ
 65 fara til grjótar. þar var anddyri breitt, ok ma
 margir menn standa jafnfram. kona ein var
 ok sá ferð þeira ok segir þráni. hann bað me
 ganga í anddyrit ok taka vápn sín. þeir ge
 svá. stóð þráinn í miðjum durum. enn þeir st
 70 til sinnar handar hvárr vígahrappr ok grani gu
 arsson, þar næst gunnarr lambason, þá loðinn
 tjörvi, þá lambi sigurðarson, þá hverr at her
 því at karlar váru allir heima. þeir skarphjeð

64 þá — -synir: F, A, E (njálssynir forkortet .n.), I; nú illj m
 synir B; nú njálssynir Cð; þá illj Cs; illj G. ok (foran kári): F,
 Cð, Cs, E, G; enn I. 65 fara til: F, A; fóro til B, Cð (^o ^t [?] [?]
 Cs (til udeglemt), E, G (hvor verbet også er forkortet ved at
 slutningsvocalen over l — den er bedækket af en klat, men syn
 have været o), I (dog er det ikke sikkert, om verbet her er sk
 i eller i). breitt: F, A ("breidd"), B, Cs, G, I; breytt Cð (vi
 blot skrivefeil, fremkaldt ved y i det næst foreg. ord); mikil
 breitt E. 65-66 ok — standa: F, A, B, Cð (hvor dog standa mang
 Cs (dog uden ok), E; ok margir máttu þar standa G; ok m
 margir at standa I. 66-67 ein var útl ok: F, A, B, Cð, I; var
 ok Cs, G; ein E. 67 þeira: F, B, Cð, Cs, G; þeira njálssona A
 njálssona I. segir: E, G; "f." A og Cð og I, "f." F og
 sagði B. 68 ganga: F, A, B, Cs, E, G, I; ganga út Cð. 69 dur
 F, A, Cð, G, I; dyrunum B, Cs, E. 69-70 enn — hvárr: F, A
 (dog þar for þeir), E, G (dog uden þeir), I (dog váro for stóðu);
 til sinnar handar hánun hvárr (feilskr.) B; þeir stóðu til anna
 handar Cð. 70 ok (foran grani): F, A, Cð, Cs, E, G; eða A
 71-72 þar — heima: F (dog þá þar for þar, samt "k"la" for kar
 A (dog þá þar for þar, samt því for því at), Cs (dog þá var n
 [selolyden næsten helt bortsmuldret] for þar næst), E (dog þá for
 næst), G (dog þá var for þar); þar næst gunnarr lambas., þá loð
 ok tjörvi ok lambi sigurðars., þá hverr at hendi — því at ka
 váro heima allir B; þá hverr at hendi — gunnarr lambas., loð
 ok tjörvi ok lambi sigurðars., ok váro allir kallar (sál.) heima I;
 næst gunnarr lambas., þá hverr af hendi — því at karla (sál.; j
 váro allir heima Cð.

ganga at neðan — ok gekk hann fyrstr, þá kári, þá höskuldr, þá grímr, þá helgi. enn er þeir kvámu 75 at durunum, fjelluz þeim allar kveðjur, er fyri váru. þá mælti skarphjediinn 'allir sje vjer velkomnir'. hallgerðr stóð í anddyrinu ok hafði talat hljótt við hrapp. hón mælti 'þat mun engi mæla sá er fyrir er, at jer sjeð velkomnir'. skarphjediinn 80 mælti 'ekki munu mega orð þín, því at þú ert annat hvárt hornkerling eða púta'. skarphjediinn kvað þá vísu

4 ganga at neðan: F; ganga neðan at A; gengu neðan at G, I; engu at E; "geng(*det sidste bogstaa til dels bortsmuldreret*) ooooo | "fyrstr" B (*svage leendinger af det manglende synes at vise, at her har staaet gengu neðan at dyrum*); gengu neðan at dyrunum Cs; gengo elim at dyrom Cδ. ok — fyrstr: F, A, B, Cs (*dog lyst for fyrstr*), G, I; udeglemt Cδ. 74-75 þá kári — helgi: F, B (*dog uden þá foran höskuldr*), Cδ, Cs (*dog med indskudt en foran þá kári*); en (*mgl. E*) þá kári, þá höskuldr, þá grímr ok helgi E, G; en (*mgl. I*) þá kári, síðan höskuldr ok grímr ok helgi A, I. 75 enn: F, A, Cδ, E, G, I; ok B, E. 75-76 kvámu at durunum: Cδ, Cs; koma at dyrunom G; ooooo | "ðyrú" B; koma neðan at hlaðino I; kómu koma A at neðan F, A, E. 76 fjelluz þeim allar: Cs, E (*dog "felli" for fjelluz*), G; þá felluz þeim (*mönnum Cδ*) allar F, A, B, Cδ; felluz elim öllum I. 77 þá mælti skarphjediinn: B, Cδ, Cs, G; skarp-hjediinn mælti F, A, E, I. vjer: F, A, B, Cδ, Cs, E, G; ver her I. anddyrinu: F; "and." A; andyri E, I; dyronom Cδ, Cs; dyrum G. 78-79 talat hljótt: F, A, Cδ, E, G, I (*dog "talit" [sikkert] erófeill for talat*); áðr talat hljótt Cs; "tala" (!) B. 79 hón: F, B, Cδ, Cs, G, I; ok A, E. 79-80 mun — fyrir er: F, A, B (*dog sem er relat. er*), Cs; mon engi mæla sá er her er fyrir Cδ; man engi mæla, er her er fyrir I; munu öngvir mæla þeir er fyrir eru E; mælti (*utyd.*) engi sá er fyrir var G. 80 sjeð: F, A, B, Cδ, Cs, E, I; udeglemt G. 80-91 skarphjediinn mælti — púta: — skarph. mælti 'ekki munu mega orð þín, því at þú ert annat hvárt hornkerling eða púta' F, der foran skarph. mælti indvísar "fk'p. eller fk'p." quað vífv (*det første v forlænget*)" (*disse tre ord skrevne med sids*), hvorpá verset følger; skarph. mælti 'ekki munu mega orð

auk munu elda síka
 85 orð þín mega skorða
 gjarn seð ek úlf ok örnu
 ekki þessum rekkum.
 hornkerling ertu hernar
 hringi víðs freka skíða
 90 baldr semr óðins öldu
 útigangs eða púta.

'goldin skulu þjer þessi orð, áör þú ferr hein
 segir hallgerðr. helgi mælti 'þik em ek komin
 'at finna, þráinn — ef þú vill gera mjer sæm
 95 'nakkvara fyrri hrakningar þær er ek hlaut í no
 'vegi fyrri þínar sakir'. þráinn mælti 'aldri vis
 'ek, at it bræðr myndið gera drengskap ykkarn
 'fjár — eða hversu lengi skal fjárbón sjá y

þín — þú ert annat hvárt hornkerling eða púta' A; 'ekki ma
 (forkortet m) mega orð þín' s. skaph. 'því at þú er bæði herkerling
 ok púta' I; skaph. mælti ok kvað vísu (og derpá verset)
 skaph. kvað þá vísu (og derpá verset) B, Cð, Cs, G. 92 skulu þj
 B, E, G, I; skulu (feilskr. i F) þer verða F, A, Cð; skyldi þer ver
 Cs. þú ferr: F, A, G; en (skrevet iþ I) þú ferr ('fð' I) Cð,
 þú farir (förs feilskr. farit) B; þer farir Cs (t fa næsten helt bor
 smuldret); enn þjer farir E. 93 segir hallgerðr: sál her B, Cð, G;
 G; hvörinod A, E, I sætte s. hón efter orð; mgl. F. ek (efter en
 F, A, B, Cð, Cs, E, G; mgl. I. 94-95 gera — nakkvara: F, B, C
 G; gera mer nökkura sæmd (feilskr. sæm E) A, E; nökkora sæm
 gera mer I; nökkorar sæmdir gera mer Cð. 95 hlaut: F, A,
 Cð, Cs, E, G; tók I. 96-97 í — sakir: F, A, B, E, I; fyrri þín
 sakir í noregi Cs, G; fyrir yðrar sakir í noregi Cð. 96-97 vísar
 F, A, Cs, G, I; vísar ek þat E; vísar ek fyrr Cð; ætlaða ek
 97 at (foran it): F, A, B, Cð, E, G, I; mgl. Cs. gera: F, A, G;
 E, I; vilja gera B, Cs; gera vilja G. 98 hversu — sjá: F, A, G;
 þessi for sjá, B, Cs (dog uden sjá), E, G; hversu lengi skal fer
 heimta þessi eða bæn (snarere end bön) I; hve lengi fjár"bón
 sjá skal Cð.

‘standa?’ ‘þat munu margir mæla’ segir helgi ‘at þú ættir at bjóða sæmðina, þar sem líf þitt lá 100 við’. þá mælti hrappr ‘þar gerði nú gæfumuninn, ‘er sá hlaut skellinn er skyldi — ok dró yðr undir ‘hrakningina enn oss undan’. ‘lítil var þat gæfa’ segir helgi ‘at bregða trúnaði sínum við jarl enn ‘taka þik við’. ‘þykkiz þú eigi at mjer eiga bótina?’ 105 segir hrappr ‘ek mun bæta þjer því sem mjer ‘þykkir mækligt’. ‘þau ein skipti munu vit við

⁹⁹ munu margir mæla: F, A, C₆, G, I; munu margir menn mæla C₆; man margr tala B; mundu margir mæla E. segir helgi: F, A, B, C₆, C₆, E, I; mgl. G. ¹⁰⁰ at bjóða sæmðina: B (m *beska-diget*); at bjóða mer sæmpina C₆, C₆; at bjóða sættina F, A, E; bjóða sættina I; bjóða mer sættina G. sem: B, C₆, C₆, G; er A, E, I; til F (*ved feilskrift*). lá: F, A, B, C₆, C₆, E, G; lægi I. ¹⁰¹ þá mælti hrappr: F, A, B, C₆, G, I; hrappr mælti C₆, E. nú gæfumuninn: F, B, C₆ (*hvor i övrigt det foreg. verbum er feilskr. g'þ*), E, I; nú gæfumun A; gæfumuninn C₆, G. ¹⁰² er sá — undir: F, A, G (*dog uden ok*), I (*dog med at for er, samt med den noget hårde ordstilning undir yðr for yðr undir*); er sá hlaut skellinn er skyldi, ok yðr dró undir B; at sá hlaut skellinn er skyldi, er yðr dró undir (*for de sidste fjorten bogstaver står egentlig i membranen*) 'j ē yð' (*tegnet for y ligner dog ikke noget bogstav*) ðro uð (*skriften er nemlig opfrisket på en yderst ubehændig og tankeløs måde*) E; er sá "laust" skellinn er skyldi en yðr undir C₆ (*forvirret — mulig mgl. blot dró efter yðr, i hvilket tilfælde en står for er*); er yðr dró undir C₆. ¹⁰⁴ trúnaði sínum: A, B, C₆, E; "trvnat [*r og v forlængede nedad*] .f." I; trúnaði F; trú sinni C₆; sætt(!) G. ¹⁰⁵ þik við: F, A, B, C₆, G, I; þik í móti C₆; slíkann í staðinn, sem þú ert E. eigi — bótina: C₆, E; eigi at mer bótina eiga F, A; eigi eiga at mer bótina G; eigi bótina at mer eiga B; eigi at mer bótina I (*hvor eiga er udeglemt*); at mer eiga bótina C₆ (*det er vel blot en skrifteil, at nægtelsen mangler*). ¹⁰⁶ segir hrappr: sál (*verbet forkortet .f. eller t*) F, A, B, C₆, E, G, I; mgl. C₆. ek mun: F, A, C₆, E, G; man ek I; ek mon ok B, C₆. ¹⁰⁶⁻¹⁰⁷ því — mækligt: F, A, B; þem mer þikkir mækligt C₆; því er mjer þikir mækligast þjer E; því sem mer þikkir þú mækligr G; því sem mækligt er C₆, I. ¹⁰⁷⁻¹⁰⁸ munu vit við eigaz: C₆; munu vit eigaz við G;

- ‘eigaz’ segir helgi ‘at þjer mun ekki betr gegna skarphjeðinn mælti ‘skiptið ekki orðum við hrapp
- 110 ‘enn gjaldið hánnum rauðan belg fyrir grán’. hrapp mælti ‘þegi þú, skarphjeðinn — ekki skal ek spara ‘at bera mína öxi at höfði þjer’. ‘reynt mun slíkt ‘verða’ segir skarphjeðinn ‘hverr grjóti hleðr ‘höfði öðrum’. ‘farið heim taðskegglingar’ segir
- 115 hallgerðr ‘ok munu vjer yðr svá jafnan kalla hjeðan ‘í frá enn föður yðvarn karl hinn skegglausar’. þeir fóru eigi fyrr heim, enn allir urðu sekir þess orða þeir er fyrir váru nema þráinn. hann þekki menn af orðum þessum. þeir fóru í braut njál

munum vit samann elga E; mon (*her mgl. ek*) við þik elga C
 munu vit (*ver A, I*) elga F, A, B, I. ¹⁰⁸ ekki betr gegna: F, Cð, C_o (*betr ser dog uð som bet*), E; ekki (*forskrævet og usikke*) betr ganga G; ekki gagna í verða I; verr í geta B. ¹⁰⁹ skiptið: B; “*tkiptv (v forlænget nedad)*“ I; skiptum A, Cð, C_o, E, G. hrapp F, A, B, Cð, C_o, E, G; hann I. ¹¹⁰ enn gjaldið: F; “*en gjaldit*“ enn gjaldim B; en gjöldum Cð, C_o, E, G; ok gjöldom I. ¹¹¹ ok — spara: F, A, B, Cð, E, G, I; þora mun ek C_o. ¹¹² bera mína öxi: F, A; bera öxi mína C_o, E, G, I; bera öxi B; hlaða grjóti C slíkt: F, A, E; þat B, Cð, C_o, G, I. ¹¹⁴ höfði: F, A, B, C_o, E, mgl. Cð, G. farið: F, G; fari A, B, Cð, C_o, E, I. ¹¹⁵⁻¹¹⁶ munu — frá: F, B (*dog uden i*); munu ver svá jafnan (*ávallt A, E*) kalla yðr heðan af A, E, I; munu ver svá yðr jafnan kalla heðan af monu ver svá yðr kalla heðan frá jafnan Cð; svá munu ver y jafnan kalla heðan í frá C_o. ¹¹⁶ karl hinn: A (“*k’l en*”), Cð (“*ka k’l*”), C_o (“*karl k’l*”), E (“*ka2 | k’l*”), G (“*karl k’l*”), I (“*karl [r forlænget nedad] k’l*”); karlinn F (“*k’l*” || *k’l*”), B (“*kárlin*”). ¹¹⁷ heim: F, B, C_o, G; í brott A, E, I. ¹¹⁷⁻¹¹⁸ sekir þessa orða: F, A, B, E, I; þess orða sekir Cð, C_o; þessa sekir G (*máste ved udeglemselse af orð*) ¹¹⁸ þeir er — þráinn: F, A, B, Cð (*dog þar for fyrir*), C_o, G; þess sem fyrir váro I (*heor nema þráinn er udeglemt*); nema þráinn ¹¹⁸⁻¹¹⁹ hann — þessum: F (*þekti skrevet þekti*), A (“*þeckti*”), Cð (“*þecði*”), C_o (“*þekti*”), G (“*þeckti*”); ok (!) “*þeekte*“ menn af orðum þessum hann (*feilskr. he*) hepti menn af orðum þessum B; hann bað men þat ekki tala I. ¹¹⁹⁻¹²⁰ þeir — heim. þeir: F, B (*dog á for i*), Cð; þeir

synir ok fóru þar til er þeir kvámu heim. þeir 120
 sögðu föður sínum. 'nemnduð jer nakkvara vátta
 'at orðunum?' segir njáll. 'enga' sagði skarphjeðinn
 'vjer ætlum ekki at sækja þetta nema á vápna-
 þingi'. 'þat mun engi nú ætla' segir bergþóra
 'at jer þorið handa at hefja'. 'haf þú lítinn við, 125
 'húsfreyja' segir kári 'at eggja sonu þína; því at
 'þeir munu þó ærit framgjarnir'. eptir þat tala
 þeir lengi hljótt allir feðgar ok kári.

fóro í (*mgf. Cs*) brott njálssynir ok þar til er þeir kómu heim. þeir
 (ok *E*) *Cs*, *E*, *G*; þeir fóro í brott njálssynir ok kómu heim. þeir
A; njálssynir fóro heim ok *I*. 121 föður: *F*, *A*, *B*, *Cð*, *Cs*, *G*, *I*;
 njáll föður *E*. nakkvara: *F*, *A*, *B*, *Cð*, *Cs*, *G*, *I*; nokkut *E*. 122 orð-
 unum: *F*, *A*, *I*; orðum þessum *B*, *Cð*, *Cs*, *E*, *G*. segir njáll: *F*,
A, *B*, *Cð*, *Cs*, *G*, *I*; *hvorimod E* satter njáll mælti foran *replikken*.
 sagði: *Cs*; ".f." *F*, *A*, *B*, *Cð*, *E*, *G*, *I*. 123 vjer — nema: *F*, *A*, *B*,
I; því at ver ætlum ekki at sækja þetta nema *Cð*; því at ver ætlum
 þetta at sækja nema *Cs* (*hvor nægtelsen er udeglemt*); ver ætlum at
 sækja þetta *G*; ver skulum sækja þetta *E*. 124 mun engi nú: *F*, *A*;
 man nú engi *I*; mun engi *E*; mono engir *B*, *Cð*, *Cs*, *G*. 125 þorið
 — hefja: *B* (handa skrevet hända — *men det sidste a er næsten helt*
bortsmuldreret), *G*; þorit at hefja handa *Cð*; synir mínir munit handa
 hefja þora *Cs*; þorit vápn at hefja *F*; þorit vápn at bera *A*; þorit
 með vápnom at vega (hefna *I*) *E*, *I*. lítinn: *Cð* ("litiñ"); lítid *F*,
A, *B*, *Cs*, *E*, *G*, *I*. 126 segir kári: sál her *F*, *A*, *B*, *E*, *G*, *I*; *hvor-*
imod Cð satter disse ord foran húsfreyja og *Cs* indleder replikken
 med kári mælti. 127 þó ærit framgjarnir: *F*, *A*, *Cð*, *G* (ærit for-
 skrevet, så at det ser ud som etn eller eca); þó hölsti ("hollsti" *Cs*,
 "helti" [*feilskr.*] *I*) framgjarnir *Cs*, *I*; ærit framgjarnir, þót þeir se
 elgi eggjaðir *B*; ærit framgjarnir *E*. þat tala: *F*, *A*; þat tölöðo
E, *I*; þetta tölöðo *B*, *Cð*, *Cs*, *G*. 128 lengi — kári: *F*; lengi hljótt
 allir feðgar ok kári (sölmundarson tilf. *B*) mágr þeira *B*, *Cð*; aller
 feðgar ("feðga" *A* [*ðænbær skrifteit*]) hljótt ok kári lengi (*mgf. I*) *A*,
I; hljótt lengi feðgar ok svá kári *G*; feðgar hljótt ok kári *E*;
 leingi hljótt allir samt feðgar ok kári mágr þeira, ok vissu menn
 elgi (her er et lille hul i pergamentet, efter hvilket en del af ft synes
 at være tilbage, så at der måske har stået "fyft"), hvat þeir tölöðu
 — ok váro njálssynir allreiðir *Cs*.

92. Nú verðr umræða mikil um deild þeirra
 — ok þóttuz allir vita, at eigi myndi svá góð
 sjatna. rúnólfr son úlfs örgoða austr í dal v
 vin þráins mikill ok hafði boðit þráni heim;
 5 var á kveðit, at hann skyldi koma austr, er þrj
 vikur væri af vetri eða mánaðr. þráinn bað
 þessar ferðar hrapp með sjer ok grana gunnarsson
 gunnar lambason, lamba sigurðarson ok loðin
 tjörva. þeir váru átta. þær skyldu ok fara mæð

92. ¹ verðr umræða mikil: *F, A, B, E, I*; er umræða m
Cð; verðr (er *G*) umtal mikit *Cs, G*. deild þeirra: *F, A, B*,
 (deild skrevet ðæillt), *E, G, I*; deilu þeirra þráins *Cs*. ² allir: *F*,
B, E, I; þat allir *Cð, G*; menn *Cs*. ²⁻³ svá górt sjatna: *F* ("fog
 [r forlængt nedad] sjaþa"), *B* ("lúa gíox sjaþa"), *Cð* ("fog
 sjaþa"); svá búlt sjatna *A, E, I*; svá búlt (for svá búlt skriver *Cs* ábu
 standa *Cs, G*. ³ austr: *F, A, B, Cð, E, I*; *mgk. Cs, G*. ³⁻⁴ var — mik
F, B, Cð; var vinr þráins *A, E, G, I*; — hann var mikill
 þráins *Cs*. ⁴ ok hafði — heim: *F, A*; ok hafði (hann *sílf. I*) bo
 hánum heim *Cð, E, I*; hann hafði boðit þráin ("þm" = þeim
 formodentlig ved feillæmning af þráin eller þráni) heim *B, Cs*; ha
 hafði boðit heim þráni *G*. ⁴⁻⁵ ok var á kveðit: *F, A, B, E, G*,
mgk. Cð, Cs. ⁵ austr: *F, A, Cð, G, I*; austr þangat *Cs*; heim au
B; *mgk. E*. ⁵⁻⁶ er — mánaðr: *F, B* (vikur feilekr. vikv), *Cð* (þr
 feilekrevet (lllj.), *Cs* (dog "q" for væri, samt "mæðvr" for mánaðr),
I (dog þá er for er, samt et forkortet váro eller vóro for væri);
 er llj vikr vóro af vetri *E*; þá er llj vikur váro af sumri
 mánuðr *A*. ⁶⁻⁹ þráinn — tjörva: *A*; þráinn kvaddi til ferðar m
 ser vígahrapp ok grana gunnarsson ok lamba sigurðarson, loðin
 ok tjörva *E*; þráinn bað þessarrar ferðar vígahrapp með ser
 ganga ok grana gunnarsson, lamba sigurðarson, loðin ok tjörva
 þeir fóro með þráni vígahrapp ok grani, gunnarr lambas. ok lam
 sigurðars., loðinn ok tjörvi *F*; þeir fóro með þráin (hánum
 vígahrapp, (ok *sílf. Cð, G*) grani gunnarsson, (ok *sílf. Cð*,
 lambi ("lampbi" *Cð*) sigurðars., gunnarr lambason, loðinn ok tjö
Cð, Cs, G; þráinn sór nú ok með hánum vígahrapp ok gr
 gunnarss. ok lambi sigurðars., loðinn ok tjörvi *B*. ⁹ átta: *F*,
B, Cð, I; átta saman *Cs, E, G*. ⁹⁻¹⁰ mæðgur — þórgerðr: e
 hallgerðr ok þórgerðr *A, Cð*; þórgerðr ok hallgerðr *F, B, E, G*,

ur hallgerðr ok þórgerðr. því lýsti ok þráinn, 10
 at hann ætlaði at vera í mörk með katli bróður
 sínum, ok kvað á, hversu margar nætr hann ætlaði
 heiman at vera. þeir höfðu allir alvæpni. riðu
 þeir austr yfir markarfljót ok fundu þar konur
 snauðar. þær báðu, at þær skyldi reiða vestr yfir 15
 fljótit. þeir gerðu svá. þá riðu þeir í dal ok
 höfðu þar góðar viðtökur. þar var fyrri ketill ór
 mörk. sátu þeir þar tvær nætr. rúnólfr ok ketill
 báðu þráin, at hann myndi semja við njálssonu.

⁰ því — þráinn: F, A, B, E; því lýsti þráinn Cð, Cs, G; þráinn
 lýsti því I. ¹¹⁻¹³ ætlaði at vera — vera: F, A (*dog* "g' aqðit" for
 kvað á, samt í brott for heiman), Cð (*dog* at vera í mörk for heiman
 at vera), E (*dog* gerði á kveðit for kvað á, samt mundi í bruttu
 for ætlaði heiman at), G, I (*dog* gerði á kveðit for kvað á, samt
 mundi heiman for ætlaði heiman at); ætlaði heiman at vera Iij
 nætr eða Iij Cs; mundi í brott vera Iij nætr eða v ok hann ætlaði
 at vera í mörk með ketli bræðr sínum, ok kvað á, hversu margar
 nætr hann mundi í brott vera B. ¹⁸ þeir — alvæpni: F, A, B, Cð
 "þr v [dette v — hvis v, ligesom r i þr og v i alvæpni, er forlænget nedad
 — har skriveren underprikket og ombyttet med et i' margen til/øiet
 ofdoj all' allir alvæpni". Man har vel først villet skrive þeir váro allir
 alvæpnaðir, E, I; þeir höfðu alvæpni allir G; höfðu þeir allir al-
 væpni Cs. ¹⁸⁻¹⁴ riðu þeir austr: F; riðu þeir nú austr Cð; þeir
 riðu nú austr Cs; riðu nú austr G, I; riðu austr nú B; reiða nú
 austr A, E. ¹⁴⁻¹⁵ þar konur snauðar: F, B, Cð, Cs, G; þar snauðar
 konur E; snauðar konur (*feilekr. konu*) A; þar sátækjar konur I.
¹⁵ þær báðu: B, Cð, Cs, G; ok báðu þær I; ok báðu F, A, E.
¹⁵⁻¹⁶ at þær — fljótit: A, Cð; at þær skyldi reiða yfir fljótit vestr
 E; at þeir skoldu reiða þær vestr yfir fljótit B, G; (þá sílf. Cs) at
 þeir mandl (*skyldu Cs*) reiða þær yfir fljótit Cs, I; þá at reiða þær
 yfir fljótit E. ¹⁶ gerðu: F, A, B, Cs, E, G, I; gerðu nú Cð. þá
 riðu þeir: F, A, B, E, G; þá riðu þeir austr Cð; riðu þeir Cs; ok
 riðu þeir I. ¹⁷ þar góðar viðtökur: F, A, B, Cð, Cs, E; góðar
 viðtökur G; þar góðar viðtekjur I. fyrir: F, B, Cð, Cs, E, G, I;
 ságu A. ¹⁸ sátu þeir: F, A, B, Cs, E, G, I; ok sátu Cð. tvær: F,
 A, B, I; "ny." Cð, Cs, E, G. ¹⁹ báðu — semja: F, A, Cð (báðu
 ettet fra "hvðv"), G, I; báðu þráin, at hann semði B; báðu þráin

- 20 enn hann ljetz aldri mundu fje gjalda ok svar
 styggt ok kveðz hvergi þykkjaz varbúinn við njá
 sonum, hvar sem þeir fyndiz. 'vera má, at
 'sje' segir rúnólfr 'enn ek hefi hina skilning,
 'engi sje þeira maki, síz gunnarr at hlíðare
 25 'ljetz; ok er þat líkara, at hjer dragi öðrum hv
 'um til bana'. þráinn kveðz ekki þat mundu hræð
 þá fór þráinn upp í mörk ok var þar tvær na

vera varan um sik ok báðu, at hann mundi semja *Cs*; þráne at ríða með honum ok kvóðu þá mundu semja *E*. sonu: *F, A, B, Cs, G, I*; sonu njáls *Cð, E*. 20 enn hann: *Cð, Cs, E, G, I* (*hvor dog hann er udeglemt*); hann *B*. ljetz *G*; læz *Cð*; letz þeim *B*; kvaz *F, I*; kvez *A, E*. mundu *Cð, Cs, E, G*; fe mundu *B*; skyldu fe *A, I*. svaraði: *F, A, Cs*. "f." *B*, "fú" *Cs*, "fý. (v forlænget nedad)" *I*; svarar *Cs*. 21 sty *F* ("fýkt"), *A, B* ("feykt"), *Cð, E, I*; stutt *Cs, G*. ok kveð (*"z f"*), *Cð* ("z qz"), *Cs, E*; ok *G* (*hvor verbet således mangler vistnok ved forlekrift*); en hann kvez ("qz" *F*) *F, A*; kvez har hvergi þykkjaz varbúinn: *F, A, Cs, G*; hvergi varbúinn þikkjaz hvergi þikkjaz vanbúinn *B*; ekki þikkjaz varbúinn *Cð*; hvergi varbúinn *E*. 21-23 njálssonum: *F, A, B, Cs, E, G, I*; sonum *Cð*. 22 fyndiz: *F* ("fyndz"), *A* ("fynduz"), *B, E, I*; hittiz *Cs*; *Cð, G*. 23-25 at svá sje: *F, A, B, Cð, Cs, E, I*; svá *G*. 23 e skilning: *F, B* (*dog med tilf. á efter skilning*); hina skilning he (*á tilf. I*) *A, E, I*; ek hefi hitt fyrri satt *Cð, Cs, G*. 24 eng maki: *F, A* (*hvor dog verbet er udeglemt*), *E, I*; öngir (menn til se þeira makar *B, Cð, Cs, G*. síz: *F* ("fz"), *B* ("fz"), *E* ("fz") síþan *A, Cð, Cs, G, I*. 24-26 gunnarr — ljetz: *F, I*; gunnarr le gunnarr at hlíðarenda var allr *Cs, G*; gunnarr var allr at hlíðarenda *Cð*; gunnarr var at hlíðarenda allr *B*; gunnarr leið *E*. 25 ara: *F, A, B, Cð, Cs, G, I*; líkligra *E*. 25-26 hvárum: *F, A, B, Cs, E, G*; mgl. *I* (*der dog har et henvisningstegn, hvor ordet står*). 26 bana: *F, A, B, Cð, E, G, I*; lífláts *Cs*. kveðz: *Cs*, "qz" *Cð* og *G*, "q" *A* og *B*; kvaz *F*. ekki — hræðaz: *F, A*; ekki mundu hræðaz þat *Cs*; ekki hræðaz mundu þat *G*; þat mundo hræðaz *B, Cð*; engo kvíða um þat *I*. 27 fór þráinn: *E, G, I*; fóro þeir þráinn *Cð, Cs*; fóro þeir *B*. var þar: *F, A*; váro *G* (*hvor þar formodentlig blot er udeglemt*); váro þar *B, Cs, I*.

síðan reið hann ofan í dal, ok var hann hvartveggja út leystr með sæmiligum gjöfum. markarfljót fjell í meðal höfuðisa ok váru á smár spengr hjer ok 30 hvar. þráinn sagði, at hann ætlaði heim at ríða um kveldit. rúnólfr mælti, at hann skyldi eigi heim ríða — sagði þat varligr vera at fara eigi sem hann hefði sagt. þráinn svarar 'hræzla er þat, ok vil ek þat eigi'. göngukonur þær, er þeir 35 þráinn reiddu yfir fljótit, kvámu til bergþórshváls. ok spurði bergþóra, hvaðan þær væri. enn þær

²⁸ síðan — ofan: F, A, E, I; síðan ("þðan" [som det synes] C₆) ríðu þeir ofan C₆, G; síðan fóro þeir ofan C₆; síðan fóro þeir yfir B. var hann: A, E; var F, I; váro B, C₆, C₈, G. hvar-
tveggja: — "hvtuegia" F, "húueggja" A og G, "hvtv|eggja" C₆,
"húuegia" C₆, "hvtuegia" (r og v [begge steder] forlænget nedad)" I;
"hvt uegia" B; "hvetvetna" E. ²⁹ leyst: F, A, I; leiddr E; leystir
B, C₆, C₈, G. sæmiligum: F, A, C₆, C₈, E, G; góðum B, I. ³⁰ í
meðal: A; í millum F, E, I; á millum C₆; í milli C₆, G; milli B.
³⁰⁻³¹ váru — hvar: G; váro ("v" B) á smá-spengr (-spangir C₆)
her ok hvar B, C₆; váro smá (feilskreuet fm [utydeligt]) -spengr á
her ok hvar I; váro smá-speingr (-spangir E) her ok hvar á A, E;
váro spengr á her ok hvar F; spengr her ok hvar C₆. ³¹ ætlaði:
F, A, B, C₆, G, I; "ætl" C₆; ætlar E. at ríða: F, A, B, C₆, E,
G, I; mgl. C₆. ³² mælti — skyldi: F, B, C₆, G; bað hann A, C₆,
E, I. ³³ ríða: F, A, B, C₆, E, G, I; fara C₆. sagði — vera: F
og B (begge ".f." for sagði); ok "f" þat varligr vera C₆; ok
sagði ("f." G) varligr C₆, G; kvað þat vera varligr A; ".f." þat
vera ráðligr E, I. fara: F, A, B, C₆, E, G, I; hann færir C₆.
³⁴ hefði sagt: F, B, C₆, G; hafði sagt A, C₆; sagði I; hefði ætlat
E. ³⁴⁻³⁵ svarar — elgi: F ("f." for svarar), A ("f." for svarar), I
("f." [v forlænget] for svarar); "fv." 'hræzla er þat at fara ei sem
eg hefði ætlað' E; ".f." þat hræzlu vera 'ok vil ek elgi þat' B; kvað
þat vera hræzlu 'ok vil ek þat elgi' C₆; kvað þat hræzlu G; ".f."
þat hræzlu vita 'ok vil ek þat elgi' C₆. ³⁵ göngukonur: F, B, C₆,
G; göngukonur, vandar belgberur, C₆; konur A, E, I. ³⁶ þráinn —
fljótit: C₆, G; þráinn höfðu reitt yfir fljótit C₆; reiddu yfir fljótit
(ána A) F, A, B, E; höfðu rett yfir fljótit I. ³⁷ ok spurði berg-
þóra: F, A, E, I; bergþóra spurði B, C₆, G; húsfreyja spurði C₆.

sögðuz vera austan undan eyjafjöllum. 'hverr rei
 'yðr yfir markarfljót?' segir bergþóra. Þeir,
 40 'mestir oflátar váru' segja þær. 'hverir váru þeir'
 segir bergþóra. 'þráinn sigfússson' sögðu þær
 'fylgdarmenn hans. enn þat þótti oss at, er þ
 'váru svá fjölorðir ok illorðir hingat til bónda þ
 'ok sona hans'. bergþóra mælti 'margir kjósa e
 45 'orð á sik'. síðan fóru þær í braut, ok gaf þær
 þóra þeim gýligjafar ok spurði þær, hvenær þrá
 myndi heim koma. þær sögðu, at hann my

enn: *F, A, B, Cδ, Cε, G, I; mgl. E.* 38-39 hverr reiddi yðr: *F, A, B, Cδ, Cε, G* 39 markarfljót: *F, A, B, Cδ, E; fljótið Cε, G, I.* segir bergþóra: *sál. (verbet forkortet "f." og "f.") F, B, Cε, E, G; "f." hón A, Cδ; hvorir I indskyder bergþóra "fþ" foran spörgsmålet.* 39-42 þeir, er — *hans menn F, Cε (dog ok menn hans' s. þær for sögðu — hans), E, G (hans menn for fylgdarmenn hans); þeir, er mestir oflátar ero þær. 'hverir ero þeir?' s. bergþóra. 'þráinn sigfússson ok fylgdarmenn hans' s. þær A; þeir, sem mestir ero oflátarnir' s. þær B. 'hverir váro?' s. bergþóra. 'þráinn ok fylgdarmenn hans' s. þær Cδ; þeir menn þráns sigfúsar sonar' sögðu þær B.* 42 oss at, er: *A, E; okkr at' s. þær 'at' oss helst at, at (det ene at mgl. i G) Cδ, G; oss (okkr B) helst segja þær 'er (at B, Cε) F, B, Cε.* 43 fjölorðir — hingat: *F, A, E; fjölorðir hingat ok illorðir Cε, G; fjölmæltir ok illorðir hingat illorðir hingat B.* 44 hans: *F, A, B, Cδ, Cε, E, I; þinna G.* bergþóra mælti: *B, Cδ, Cε, G; bergþóra s. F; hvorimod E og I mgl. s. bergþóra og A s. hón 'efter replikken.* margir kjósa eigi: *F, B, Cδ, E, I; fáir kjósa Cε, G.* 45 síðan — í: *F, A (dog uden i) Cε, E, G, I; fóro þær nú í Cδ.* 45-46 bergþóra: *F, B; hón A, Cε, G, I; udeglemt i E.* 46 gýli-: *B ("gýli"); góðar A, Cδ, E mgl. F, Cε, G.* ok spurði þær: *F, A; ok spurði Cδ, E; hón spurði ("fþ" Cε) þær ("þr" Cε) Cε, G; bergþóra spurði þær B; spurði ok I.* 46-47 hvenær — koma: *F, B (dog nærr for hvenær), nær þráinn "m" helm koma Cε; nærr þráinn mundi koma B, G; hversu lengi þráinn mundi í brottu vera A, E, I.* 47 þær: *B, Cε, G; en þær A, Cδ, E, I.*

vera heiman fjórar nætr eða fimm. síðan sagði
bergþóra sonum sínum ok kára mági sínum, ok
sluðu þau lengi leyniliga. enn þann morgin hinn 50
sama, er þeir þráian riðu austan, þá vaknaði njáll
snemma ok heyrði, at öx skarphjeðins kom við
hli. stendr þá njáll upp ok gengr út. hann sjer,
at synir hans eru með vápnum allir ok svá kári
mágr hans. skarphjeðinn var fremstr. hann var 55
blám stakki ok hafði törguskjöld ok öxi sína
hidda um öxl. næst hánnum gekk kári. hann hafði

vera heiman: *F, Cð; heiman vera B, Cð; í brot vera E, I; vera*
(*hvor í brottu kan underforstås fra det foregående; se note 92 46-47,*
(*hvor heiman eller et lignende udtryk er udeglemt*). 48-49 síðan
sagði bergþóra: *F* (*verbet forkortet "f."*); síðan sagði (*"f."* *I*) hún
E, I; bergþóra s. Cð; bergþóra segir ("f." B, "f." Cð) þetta *B,*
ð, G. 49 ok kára mági sínum: *F, A, Cð, E, I; ok kára G; mgl.*
Cð. 50 leyniliga: *F, A, B, I; hljótt Cð, Cð, G; hljótt leynelega E.*
51 enn — riðu: *F; en þann (for en þann har G þann, men Cð*
anna) morgin hinn sama, er þráinn reið B, Cð, Cð, E, G; en þann
morgin enn sama reið þráinn A; enn þann inn sama morgin reið
þáinn I. 51-52 þá — snemma: *F; vaknaði (vaknar B) njáll snemma*
E, I; vaknaði (vaknar Cð) njáll Cð, Cð, G; njáll vaknaði snemma
52 skarphjeðins: *F, A, B, Cð, Cð, G; mgl. E, I.* 53 þili: *B, Cð,*
ð, G; þili F, A, E, I. stendr þá njáll: *F, A, I; stendr (feilskr.*
endi) njáll þá E; stóð þá njáll B, Cð, Cð, G. gengr — sjer: *A,*
gengr út ok ser *F; gengr. þá upp um garðinn. hann ser E;*
ekk út ok sá *B, Cð, Cð, G.* 54 eru — allir: *F; ero allir með*
vápnum *A, E; allir ero með vápnom I; váro með vápnum allir*
Cð; allir váro með vápnum Cð, G. svá: *F, A, B, Cð, E; mgl.*
ð, G, I. 55 hans (efer mágr): *F, A, B, Cð, E, G, I; þeira Cð.*
fremstr: *F, A, B (feilskr. frestr), Cð, E, G, I; "fremstr" (som om*
er skulde lasses framstr!) Cð. hann: *F, B, Cð, Cð, G; ok A, E, I.*
stakki: *F, A, B, Cð, Cð, G, I; brókum ok hafði uppháfa skó ok*
kyrtli blám *E.* törgu-: *F ("törgv"), A ("taurgv"), B ("trávgv" [!]),*
I ("taogv" [ao i ét tegn] [!]), E ("törgv"), I ("taurgo" [av i ét tegn
er forlængt] [!]); treyju ok törgu ("törgu" Cð, "törgu" G) Cð, G.
56 næst — hjörtr: *A (hvor hjörtr dog er feilskr. hjo|rt); kári gekk*
næstr hánnum (*for kári — hánnum har E næst honum gekk kári*).

silkitreyju ok hjálm gyllðan, skjöld ok var dregit á leó. næst hánúm gekk helgi. hann hafði rauðan 60 kyrtill ok hjálm ok rauðan skjöld ok markaðr á hjörtr. allir váru þeir í litklæðum. njáll kallaði á skarphjedin 'hvert skal fara, frændi?' 'í sauðum' sagði hann. 'svá var ok eitt sinn fyrr' segir hann. 'ok veidduð jer þá menn'. skarphjedin hló á 65 mælti 'heyrið jer, hvat karlinn segir faðir' 'eigi er hann grómlauss'. 'hvenær mæltir þú

hann hafði (*her indskyder E feilagtig et af et enkelt bogstav betydnisfuldt ord, der synes at være "i" og at være ufuldstændig overstreget*), treyjo ok hjálm gyllðan, (*her indskyder E "z"*) skjöld ok var á león (*for var — león har E markaðr á leó*). næst hánúm gekk helgi. hann (*ser ud som "hām" i E*) hafði rauðan kyrtill ok hjálm ok rauðan skjöld ok markaðr á hjörtr *E, I*; næst hánúm gekk hann hafði (*var i Cð*) silkitreyjo (*silki feilskr. filk' Cð*) ok gyllðan (*á höfði tilf. G*), skjöld (*mgf. Cs, G*) ok var (*mgf. Cs*) á leó. næst hánúm gekk (*mgf. Cs*) helgi. hann var í rauðum (*mgf. G*) kyrtill ok (*mgf. B*) hafði (*mgf. B, Cs, G*) hjálm á höfði ok (*mgf. G*) skjöld (*först skrevet sciollðr, men derpå, noget utydeligt til sciollð Cð; feilskr. skioll Cs*) ok markaðr (*skrevet m' á hjörtr B, Cð, Cs, G*; næst hánúm gekk helgi. hann var í rauðum kyrtill — hjálm á höfði ok rauðan (*n udeglemt*) skjöld ok markaðr á hjörtr. næst hánúm gekk kári. hann hafði silkitreyjo, gylltan, skjöld ok var dregit á leó *F*. ⁶¹⁻⁶² kallaði á: *F, A*; á *B, E, G, I*; kallar á sonu sína ok "fþ" *Cs*; spurði *Cð*. ⁶³ *F, A, B, Cs, E, G, I*; udeglemt *Cð*. frændi: *F, A, B* (*feilskr. Cð, Cs, G, I*; *mgf. E*. ⁶³ ok eitt sinn: *B, I*; ok einu sinni eitt sinn (*sinni F*) *F, A, E*; elno sinni *Cð*. ⁶⁴ veidduð jer: *Cð, Cs, E, G, I*; "veidv" *F* (*stedordet mgf.*). ⁶⁴⁻⁶⁵ hló — mælti: *B, Cð, I*; hló ok mælti *A, Cs, G*; mælti ok glotte við *E*. ⁶⁵⁻⁶⁶ — grómlauss: *Cs, G*; "hý:" (*ý synes rettet fra v, hvilket s' rører fra, at skriveren først har begyndt på hvat*), hvat karlinn segir? eigi er hann enn grómlaus *E*; heyri þer, hvat karlinn segir? eigi er hann grómlauss (*feilskr. grávmíávfl [av begge s' et tegn] I*, hvor der i øvrigt foran dette ord muligvis har stået og da vistnok enn, ligesom i *E*) *F, A, Cð, I*; eigi er karlinn grómlaus — eða heyri þer, hvat hann segir? *B*. ⁶⁶⁻⁶⁷ hvenær —

“ýr?” segir kári. “þá vá ek sigmund hinn hvíta
rænda gunnars” segir skarphjeðinn. “fyrir hva?”
sagði kári. “hann hafði drepit þórð leysingjason
fóstra várn” segir skarphjeðinn. njáll gekk inn. 70
ann þeir fóru upp í rauðaskriður ok biðu þar.
áttu þeir þaðan sjá, þegar hinir riði austan frá
dal. sólskin var um daginn ok heiðviðri. nú riða
þeir þráinn ofan frá dal eptir eyrunum. lambi
sigurðarson mælti “skildir blika við í rauðaskriðum, 75

70; hvenær (*feilskr.* ken *Cs*) mæltir þú þetta (þat *Cs*) *Cs, G*; hvenær
er *I* mæltuð jer þetta (þat *B*) fyrri (*mgk. E*) *F, A, B, E, I*.
segir kári: *sdl.* (*verbet forkortet .f. og t*) *F, A, B, Cð, Cs, E, G*;
forimod I sættr kári mælti foran spörgsmálet. vá ek: *F, A, Cð,*
e, E, G, I; “e” (*her er formodentlig ek udeglemt*) vá“ *B*. hinn:
E; *mgk. F, B, Cð, Cs, G, I*. 68 gunnars: *F, A, B, Cð, Cs, G, I*;
gunnars at hlífðarenda *E*. 69 sagði: *Cs*; “.f.” *F, A, B, Cð, E, G*;
þat *I*. drepit: *F, A, B, Cð, Cs, G, I*; udeglemt *E*. 70 fóstra várn:
fóstra minn *B, Cð, Cs, E*; frænda(!) minn *F, A, I*. segir
skarphjeðinn: *sdl.* her *B, Cð, Cs, G, I*; *hvorimod A og E* indskyde
isse ord i replikken foran þórð; *mgk. F*. inn: *Cð, Cs, G*; heim
A, B, E, I. 71 enn: *F, A, B, Cð, E, I*; *mgk. Cs, G*. upp í:
A, B, Cð, Cs, G, I; i *E* synes kun at stå et til ”;“ (= i) rettet
“. rauðaskriður: *A, Cð, Cs* (*det første a næsten helt bortsmuldet*),
G, I; rauðu skriður *F*; rauðaskriðu *B*. biðu: *F, A, B, Cð, Cs,*
G; biðoðu *I*. 72 þaðan sjá: *F, A, Cð, Cs, E, I*; sjá þaðan *B*;
á *G*. hinir riði austan: *A, Cs*; hinir riðu (at tilf. *E*) austan *F,*
E, I; er þeir riðu austan *G*; *mgk. Cð* (*hvor det er oversprunget*
og overgangen til en ny side). 72-73 frá dal: *F, Cð, E, G, I*; ýr
al *B, Cs*; frá dal eptir eyrunum *A*. 73 sól- — -viðri: *F, A, Cð,*
I; var sólskin á um daginn ok heiðviðri *B*; sólskin var um
eyrunum ok heiðviðri *Cs*; *mgk. G*. 73-74 riða þeir þráinn: *F, B,*
e; riða þeir *Cð, G*; riðr þráinn *A, E, I*. 74 frá: *F, A, B, Cð, E,*
úr *Cs, G*. eptir eyrunum: *F, B, Cð, Cs* (“ej” næsten helt bort-
smuldet), *E, G* (eyrunum *feilskr.* eyru|nū), *I*; *mgk. A* (jf. note 92 72-73).
sigurðar-: *F, A, B, Cð, Cs, G, I*; sigfús-(!) *E*. blika: *F, A*
synes lidt forskrevet), *B, Cð, Cs* (bli for en del bortsmuldet), *G,*
“blacka” *E*. rauðaskriðum: *sdl.* her alle (*F, A, B, Cð, Cs,*
G, I).

‘er sólin skínn á; ok mun þar vera nakkva
 ‘manna fyrísát’. Þá skulu vjer snúa ofan m
 ‘fljótinu’ segir þráinn ‘ok munu þeir þá til m
 ‘við oss, ef þeir eigu við oss nökkur eyren
 80 sneru þeir þráinn þá ofan með fljótinu. ska
 hjeðinn mælti ‘nú hafa þeir sjet oss — því sn
 ‘þeir nú leiðinni; ok er oss nú engi annarr
 ‘enn hlaupa ofan fyri þá’. kári mælti ‘mar
 ‘munu fyri sitja ok hafa eigi þann veg liðsm
 85 ‘sem vjer. eru þeir átta enn vjer fimm’. sn
 þeir nú ok ofan með fljótinu ok sjá yfir spö

76 sólin: F, A, B, Cð, C, G, I; sól E. mun þar vera: F, A
 (“mán þ’ v’a”), C, G, I; mun þar vera fyri E; “þ” Cð (f
 noget sikkert er oversprunget). 77 fyrísát: F, A, Cð, C, E, G; f
 sátir B; flokk ok fyrísát I. skulu: F, A, B, Cð, C, G, I; munu
 78 segir þráinn: sál. her F, B, C, G; hvorimod A, Cð, I sætte d
 ord efter vjer; mgl. E. til: F, A, B, Cð, C, E, I; snúa til
 79 við — eyrendi: F, A, B; við oss nakkvat eyrindi Cð, E; nö
 erendi við oss I; við oss eyrindi C, G. 80 sneru — þá: B,
 sneru (“fðv” F, men den gamle udgiver har öiensynlig overset te
 over η og rettet fðv til snúa) þeir þá F, A, I; snúa þeir þá E;
 sneri þráinn C, G. 81-82 því — leiðinni: A, E (dog med indsk
 ok foran því), I; því at (því at mgl. G) þeir snúa nú (af tilf. C
 det til dels er bortsmuldret], G) leiðinni F, C, G; því at nú snúa
 leiðinni (feilskr. leiðin) B; mgl. Cð. 82 oss: F, A, E, I; mgl. B, Cð, C
 83 hlaupa: F, A, C (lau næsten helt bortsmuldret), E, G, I; snúa B,
 ofan fyri: F, A, B, Cð, C, G, I; fyrir ofann E(!). kári mælti: F, A
 C, E, I; þá mælti kári G; mgl. Cð. 84-85 munu — sem vjer
 A, Cð (dog þenna for þann veg), C (dog “þan [n for en stor
 bortsmuldret]” for þann veg), E, G (dog þann [forskrevet] for þ
 veg, samt med indskudt höfum efter vjer); hafa fyrísát ok eigi ali
 liðsmun sem ver B; mano þeim þikkja fyri sitja, ok er elgi þ
 veg liðs munr sem ek vilda I. 86 eru — vjer: F, A, B; eru
 vilj, en ver erum Cð, G; þeir eru vilj, ena vær C, E, I. 87
 (foran ofan): Cð; mgl. F, A, B, C, E, G, I. 88-89 ok sjá — ni
 F, G; ok sjá spöng á niðri C; ok (þeir E) sjá, at spöng er
 niðri A, E, I; ok sjá, at þar lá lífr “spöng” niðri Cð; ok sjá, h

niðri ok ætla þar yfir. þeir þráinn námu staðar
 upp frá spönginni á ísinum. þráinn mælti 'hvat
 'munu menn þessir vilja? þeir eru fimm, enn vjer
 'erum átta'. lambi sigurðarson mælti 'þess get ek, 90
 'at þó myndi þeir til hætta, þó at manni stæði
 'fleira fyrri'. þráinn ferr af kápunni ok tekr af
 sjer hjálminn. þat varð skarphjeðni, er þeir hljópu
 ofan með fljótinu, at stökk í sundr skópvengr
 hans, ok dvaldiz hánun eptir. 'hví hvikaz þjer 95
 'svá, skarphjeðinn?' kvað grímr. 'bind ek skó minn'
 segir skarphjeðinn. 'föru vjer fyrri' segir kári 'svá

spöng er yfir B. 87 ætla þar yfir: F, Cð, Cs, G; ætla þar til B;
 ætla þeir skarphjeðinn þar yfir E; ætla (ætloðu I) þeir kári þar iðr
 A, I. 87-88 þeir þráinn — ísinum: F, A (dog þráinn ok þeir for
 þeir þráinn), B (dog nema stað for námu staðar), Cs, G (hvor dog
 þeir er udeglemt), I; þráinn ok þeir námu stað uppe fyrri(?) spöng-
 inne á spönginne (!) á ísinum E; mgl. Cð. 88 þráinn mælti: F, A,
 B, Cð, Cs, G; ok mælti E; *hvorimod I sætter s. þráinn efter vilja?*
 89 menn þessir: F, B, Cs; þessir menn A, I; þessir Cð, E, G.
 90 erum: F, A, Cð; mgl. B, Cs, E, G, I. sigurðarson: F, B, Cð,
 E, G, I; mgl. A, Cs. mælti: F, A, B, Cð, Cs, E, I; "f." G (utyde-
 ligt). 91 þó — þó at: F, A, B, Cð, E, I; þó mundi þeir til ætla,
 at G; þeir mundi til hætta, þó at Cs. 91-92 manni stæði fleira: F,
 A, B, E; manni fleira stæði I; enn stæði fleiri Cs, G; manni fleira
 sæti Cð. 92 ferr: F, A, E, G, I; ferr þá B; fór Cð, Cs. tekr: F,
 A, B (skrevet tek), E, G, I; tók Cs; "feti" (= setti) Cð. 93-94 er
 — fljótinu: F, A (dog þá er for er), B, Cð (dog at for er), Cs, G
 (dog uden þeir); mgl. E, I. 94 stökk í sundr: F, A, B, Cð, Cs, G;
 í sundr stökk I; slitnaði E. 95 dvaldiz hánun: Cð; dvaldiz hann
 F, B, Cs, E, G, I; dvelz hann A. hví: F, A, B, E, G, I; fyrir
 hví Cð, Cs. hvikaz: — F ("h'kaz" — *urigtig læst i den gamle
 udgave*), A ("h'kaz"), B ("hvikaz"), Cð ("hvikaz"), Cs ("hvikaz"),
 E ("h'ickaz"), G ("hvikaz"), I ("hvikaz [v forlænget nedad]"). 96 svá:
 F, A, B, Cð, Cs, E, I; nú allt G. kvað grímr: F; s. grímr A, B,
 E; *hvorimod Cð, Cs, G. I sætte grímr mælti foran replikken.* skó:
 F, A, Cð, Cs, E, G, I; skópveng B. 97 segir skarphjeðinn: A, Cs,
 E, G; segir hann F, B, Cð; *hvorimod I sætter hann sv. foran re-
 plikken.* fyrri: F, A, E; nú Cð; þá Cs; mgl. B, G, I. segir: sál.

lízt mjer á skarphjeðin, sem hann muni ekki
 'seinni verða enn vjer'. snúa þeir nú ofan
 100 spangarinnar ok fara mikinn. skarphjeðinn sprá
 upp þegar er hann hafði bundit skóinn ok hafði
 uppi öxina rimmugýgi. hann hleypr at fram
 fljótinu. enn fljótit var svá djúpt, at langt var u
 úfært. mikit svell var hlaupit upp fyrir austan
 105 fljótit ok svá hált sem gler, ok stóðu þeir þráir
 á miðju svellinu. skarphjeðinn hefr sik á lopt

(dog "f." og "f.") F, B, Cð, Cc, E, G; kvað A; udeglemt I. 97-99
 — verða: I; svá líz mer á hann, sem hann verði ekki seinni C
 svá líz mer, sem hann muni elgi verða seinni F; svá líz m
 sem elgi muni hann verða seinni A; svá lítz mer, sem hann m
 verða ekki seinni B; mer líz svá (mgl. G), sem hann muni e
 verða seinni Cc, G; eg get, at hann verði ei senni E. 99 sn
 þeir nú: B, Cð, G; snúa ("ín" for en stor del bortsmuldret) þ
 þá Cc; nú snúa þeir E; snúa þeir F, A, I. 100 spangarinnar:
 B, Cð, Cc, E, G, I; "ípeĩgĩĩnar" A. fara: F, A, B, Cð, Cc,
 fóro E, G. spratt: F (forkortet spĩt [!]), A, B (forkortet spĩt [!]),
 Cc (feilskrevet spĩtt), E, I; sprettr G. 101 þegar er: F; þegar A,
 Cð, Cc (þ og især ar for største delen bortsmuldret), G, I; er
 hafði bundit skóinn: A, B, Cc, E; hafði bundit skópvenginn (feils
 fcepvengin Cð) Cð, G, I; var búinn F. ok hafði: F, A, B, Cð,
 G, I; ok hann hafði (1 bortsmuldret — tillige med det følg. upp fi upp
 Cc. 102 rimmugýgi: F; mgl. A, B, Cð, Cc, E, G, I. hann: F, A,
 Cð, Cc, G, I; ok E. at fram at: F, A; at fram Cð; fram at E,
 "ĩ" (vistnok skrivfeil for fram) at B; at Cc, G. 103 fljótit — lan
 var: F, A, E; fljótit var djúpt ok langt I; "flío" || ooooo Cc; fljó
 var langt G; þat var langt B, Cð. 104 úfært: F, A, B, Cð, E,
 "óreiða (r forlænget nedad)" I. hlaupit upp: F, A, B, Cð,
 hlaupit G; mgl. I. 104-105 fyrir austan fljótit: Cð, G; öðrum me
 fljótsins F, A, B, E, I. 105 ok svá — gler: F (ok skrevet z/z),
 B, E, G, I (dog uden ok); mgl. Cð — som derimod efter svelli
 indskyder þat var svá hált, sem gler væri. ok stóðu þeir: F,
 Cð, E, G, I; "flóðr" þeir þar B. 106 miðju: F, A, B, Cð, E, I; mgl.
 106 hefr sik: F, A, B (der dog skriver hefr for hefr), G, I; hefr s
 upp Cð; hóf sik E.

hleypr yfir fljótitt meðal höfuðisa ok stöðvar sik
 ekki ok rennir þegar af fram fótskriðu. svellit
 var hált mjök — ok fór hann svá hart, sem fugl
 flygi. þráinn ætlaði í því at setja á sik hjálminn. 110
 skarpheðinn bar nú upp at fyrr — ok höggr til þráins
 með öxinni rimmugýgi, ok kom í höfuðit ok klauf
 ofan í jaxlana svá at þeir fjellu niðr á ísinn. þessi
 atburðr varð með svá skjótri svipan, at engi kom
 höggvi á hann. hann renndi þegar frá ofan óð- 115
 fluga. tjörvi renndi fyrir hann törgu, ok stöðjaði

107 yfir fljótitt: F, A, B, Cð, G, I; mgl. E. meðal: F, A (feilskr. meðar), I; milli B; á milli Cð; í milli G; í millum E. höfuðisa: F, A; höfuðisanna B (höfuð feilskr. höfu), Cð, E, G, I. 107-108 ok stöðvar sik ekki: Cð; hann stöðvar (stöðvaði G) sik ekki B, G; ok stöðvar sik F, A, E, I. 108 rennir: F, A, E, G, I; renn B, Cð. þegar — fótskriðu: F; þegar fótskriðu af fram I; af fram fótskriðu A, E; þegar fótskriðu Cð; fótskriðu at þeim G; þegar at fram þar þeir stöðu B. 109 ok fór hann: F, A, B, Cð; ok fór I; ok fór því E; en hann renndi G. 110 þráinn — því: Cð, G; þráinn ætlaði í þessu B; þráinn ætlaði þá A, E; þá ætlaði þráinn I; þráinn ætlaði F. 111 bar — fyrr: Cð; bar (herr A) nú (mgl. B, G) at fyrri (skroott helt ud i A, B, G; men forkortet i i F [der ikke har þeim, som der står i den gamle udgave]) F, A, B, G; herr nú at mjök I; her nú at skjótara (feilskr. skioar a) E. höggr: F, A, Cð, E, G, I; hó þegar B. 112 rimmugýgi: F, B, Cð, G; mgl. A, E, I. 112-113 klauf ofan í: F, A, I; klóf hann ofan í B, G; klauf (feilskr. klaup) í Cð; klauf E. 113 niðr: F, A, B, Cð, E, G; ofan I. ísinn: F, A, B, Cð, E, G; ísinn. tók skarpheðinn upp einn jaxlinn ok kastaði í pung sinn (sdl. næmílg "hþ" og ikke ser) I (jf. kap. 180). 114 varð — svipan: F, A, E; varð með skjótri svipan svá B; varð með svá skjótri skipan I; varð (mgl. Cð) með skjótri skipan svá Cð, G (Formodenelig er k i skipan oprindelig fremkaldt ved k i skjótri). 114-115 kom höggvi á hann: F; þeirra kom höga á hann B, G; fekk höggvi á hann komit A, E, I; þeirra gat höggvi (feilskr. hoo) á hann komit Cð. 116 hann — óðfluga: F, A, Cð, I (dog ofan frá for frá ofan); hann renndi þegar frá óðfluga ok ofan E; skarpheðinn renndi þegar ofan óðfluga G; skarpheðinn renndi óðfluga ofan með fljótnu B. 116 törgu: F ("torgv"), A ("torgu"), I ("tavrge

hann yfir upp ok stóðz þó ok rennir á
 svellsins. þá koma þeir kári at neðan í
 hánnum. 'karlmannliga er at farit' segir kári.
 120 'er enn yðvarr hluti' segir skarpheðinn ok kvað
 auðs kom ek eigi síðar
 enn til vápna sennu
 jer því at æskirýri
 allharðan ljét ek falla.
 125 enn því at jarl hrauð unnar
 elg fyri grím ok helga
 nú er eldviðum öldu
 efni slíks at hefna.

[av i ét tegn]"; "uo:gv skillði" E; "tö:gv bókla" B, "ta:rgv
 ét tegn] boclara" Cð. "uo|rgu buklera" G. 116-117 steðjaði —
 F, A, B; steðjaði hann upp yfir Cð; steðjaði hann upp eyfir h
 "steðia" upp hann upp lár G (*forværet*); hljóp upp yfir I.
 stóðz þó: F, B, Cð; ok stóð þó E, G; mgl. A, I. 117-118 ok
 — svellsins: F, A; ok renndi á enda svellsins E; ok renn
 til enda svellsins (*skrevet svelhuf*) I; hann renndi á enda sv
 Cð, G; mgl. B. 118 koma: F, G; kómu A, B, Cð, E, I. 118-1
 — hánnum: Cð; þeir kári (*feilestr. w*) F í móti hánnum F, A,
 I; "h" at neðat" (!) E. 119 at farit: F, A, E, G; at unnit I
 farit B; enn at unnit Cð. segir kári: F, A, B, E; *hvorimod*
 G, I sætte kári mælti foran replikken. 120 enn: F, A, B,
 mgl. E, G. segir skarpheðinn: F, A, B, E, G, I; *hvorimod*
 sætter skarpheðinn mælti foran replikken. ok kvað vísu: sá
 E, G; "s . q." B (*hvor det i margen tilføiede v ikke hører til t*
 mgl. A og I; *ligeledes oprindelig F, i hvis øverste margen den*
hånd, der har tilføiet alle de oprindelig manglende vers, har
med røde, nu til dels utydelige bogstaver, følgende bemærkning
qð (eller qð) vísvr . u ok 'eru (utydel.) ritað' eft' laugvna "
bogens sidste side dertil føiet Skarpheðinn (utydeligt og usikkert,
(sð utydel., at det beror på gining). 121-122 auðs — hefna: s
 kun B; *hvorimod F og E, der ligeledes have dette vers (F p*
sidste side — jf. næst foregående note) sætte det sidst; mgl. A
 G, I (, samt oprindelig F).

ok þessa aðra

brátt ljét ek brynjum hætta 130

bengríði fram ríða

fyllði heldr á holdi

hrafn vandgjálpar nafna.

veitið hrapp sem hjetuð

hríð á ísi víðum 135

reið söng róstu hljóðum

rimmugýgr til dimmum.

snúa þeir þá upp at þeim. þeir grímr ok helgi

sjá, hvar hrappr var, ok sneru þegar at hánum.

hrappr höggr þegar til gríms með öxinni. helgi 140

sjer þetta ok höggr á höndina hrappi svá at af

¹²⁹ ok þessa aðra: B; ok enn þetta E; "ok en (n) *beskadiget og udydel.*) *þíð* (*beskadiget og usikkert, især ð*) *flþh* (*nogenlunde tydeligt, med undtagelse af r*)" F (*med rød skrift på bogens sidste side og foran verset auðs — hefna* [jf. næst foreg. note]); mgl. *selvfølgelig* A, Cð, G, I. ¹³⁰⁻¹³⁷ brátt — dimmum: *sál*, *bortset fra indbyrdes afvigelser*, B (*der tilføier efter verset "þ man n' vel | fallit hólgi"* — *det segir, der står i den første udgave foran helgi, er indskudt af Olavius, sikkert med rette*) og Cð og E og G (*alle i teksten*), — *ligeledes* F (*på den sidste side* [jf. de tre næst foreg. noter]); mgl. A, I (, samt oprindelig F). ¹³⁸⁻¹³⁹ snúa — hánum: F; snúa þeir þá (*disse tre ord stå to gange*) upp. þeir grímr ok helgi *sá*, hvar hrappr var, ok sneru þegar at hánum A; snúa þeir þá upp aptr. sjá þeir grímr ok helgi, hvar hrappr stóð, ok snúa þegar at hánum I; þeir snúa nú at þeim. þeir grímr ok helgi sjá, hvar er hrappr, ok snúa þegar at hánum G; snúa þeir þá upp grímr ok helgi at hrapp E; snúa þeir nú grímr ok helgi at hrappi B; þeir grímr ok helgi snúa nú at upp ok sjá, hvar hrappr var, ok sækja þegar at hánum Cð. ¹⁴⁰ hrappr: F, A, Cð, E, G, I; hann B. þegar — öxinni: F, B (*öxinni feilskrevet öxi|næ*), Cð; með öxinni til gríms A; þegar til gríms með exi G; með öxi til gríms I; til gríms E. ¹⁴⁰⁻¹⁴¹ helgi sjer þetta: F, B, Cð, G; helgi ser þat A, I; þat ser helgi E. ¹⁴¹ höggr: F, A, B, E, G, I; hjó Cð. hrappi: — "h^w." F og A, "h^w." E, "h^wþ B, "h^wp." Cð; hrapps G; mgl. I.

tók enn niðr fjell öxin. hrappr mælti 'hjer h
'þú mikit nauðsynjaverk unnit; því at þessi h
'hefir mörgum manni mein gört ok bana'. 'h
145 'skal nú endir á verða' segir grímr ok legggr sp
í gegnum hann. fjell hrappr þá dauðr niðr. tj
snýr í móti kára ok skýtr at hánnum spjóti. k
hljóp í lopt upp, ok flaug spjótit fyri neðan f
hánnum. kári hleypr at hánnum ok höggr til h
150 með sverðinu, ok kom á brjóstit ok gekk þe
á hol, ok hafði hann þegar bana. skarpheð
grípr þá báða senn gunnar lambason ok gr
gunnarsson ok mælti 'tekit hefi ek hjer hve
'tvá — eða hvat skal við gera?' 'kost átt

142 enn — öxin: F, A, B, Cð, G, I; *mgl.* E. 142-143 hjer hefir
B, Cð, E, G; þetta hefir þú F, A; þú hefir I. 143 unnit: F, A
Cð, G, I; gert E. því²at: F, A, B, Cð, E, I; *mgl.* G. 144 ma
A, B, Cð, E, G, I; mönnum F. 145 endir á verða: G, I; en
verða Cð; endir verða F; endir vera A; ok endir á verða E
grímr: F, A, B, Cð, E, I; helgi G. 146-148 ok legggr spjóti í: A
Cð, E, I; ok lagði spjóti í F; grímr legggr þá spjóti til hans o
146 fjell — niðr: F, A, Cð, E, G (*dog tellr for fjell*), I; hrappr
þá ok var þegar dauðr B. 147 snýr: F, A, Cð, G; snerti E
snerist E. skýtr: F, A, B, E, I; skaut Cð, G. 148 í lopt upp
A, B, Cð, G; upp í lopt E, I. 148-149 fæstr hánnum: B, Cð, G;
kára F; fæstrna A, E, I. 149 hleypr: F, A, E, I; ljóp B; ljóp
Cð, G. höggr: F, A, E, I; hjó B, Cð, G. 149-150 til — þegar
(*dog uden gekk*), E (*dog uden með og gekk*), I; til hans
sverðinu á brjóstit ok þegar F, B; til hans með sverði frama
brjóstit ok G; með sverði framan á brjóstit ok þar Cð. 151
hafði hann þegar: Cð, E; ok hafði hann A; hafði hann þegar A
hafði hann þá B; hafði þegar I (*hvor noget savnes*). 152 gríp
senn: I; grípr (*greip G*) þá báða F, A, B, E, G; grípr þá
báða Cð. 152-153 gunnar — gunnarsson: F, A, B, Cð, E; grana gunn
son ok gunnar lambason G, I. 153 hjer: F, B; *mgl.* A, Cð, E, G
154 eða — við: F, A, I; eða hvat skal af E; eða (*mgl.* Cð)
skal ek við þá B, Cð, G. 154-155 kost — skarpheðinn: B (*dog*
báða *for hvárntveggja*), Cð; kost ættir þú' segir helgi 'at d

segir hælgi 'at drepa hvárntveggja, ef þú vill þá 155
'feiga'. 'eigi nenni ek' segir skarpheðinn 'at hafa
'þat saman at veita högna enn drepa bróður hans'.
'koma mun þar einu hverju sinni' segir hælgi 'at
'þú myndir vilja hafa drepit þá; því at þeir munu
'þjer aldri trúir verða — ok engi þeira, er nú eru 160
'hjer'. 'ekki mun ek hræðaz þá' segir skarpheðinn.
síðan gáfu þeir grið grana gunnarssyni ok gunnari
lambasyni ok lamba sigurðarsyni ok loðni. eptir

hvárntveggja, ef þú vildir þá feiga'. 'eigi nenni ek' segir skarp-
heðinn *I*; koste ættir þú at drepa hvortveggja þeirra ef þú vildir'
s. hælgi. 'eigi nenne eg' s. skarpheðinn *E*; kost (kosti *F*) áttir þú'
s. hælgi 'at drepa hvárntveggja (þeira tilf. *A*), ef þú vildir þá feiga'.
'eigi nenni ek' s. skarpheðinn (*disse to ord mgl. F*) *F*, *A*; "kost a
ek a (!) ð'pa | þa .f. skarp' ef ek vil ok nenni ek þ' eigi" *G*. 156-157 at
hafa — hans: *F*, *A*; at drepa grana ok hafa þat saman enn veita
högna bróður hans *I*; at hafa þat saman at veita högna at hverju máli
en (enda *B*) drepa bróður hans *B*, *E*, *G*; at hafa þat saman at veita
at hverju máli högna bróður hans enda drepa bróður hans *Cð*.
158 einu hverju sinni: *F*, *A*, *B*, *Cð*, *E*, *G*; eitt hvert sinn *I*. segir
hælgi: sál. her *F*, *A*, *Cð*, *E* (*der dog usigtig har grimr for hælgi*),
G, *I*; hvorumod *B* indsatter disse ord efter þar. 159 myndir — þá:
G; munt vilja drepa þá *Cð*; vildir þá feiga ok þú mundir vilja
drepa þá *E*; mundir vilja drepa *I*; mundir vilja hafa (*feilekr.*
hafafa) drepit hann *A*; mundir hafa viljat drepa hann *F*; mundir
hafa drepit hann *B*. 160-160 þeir — verða: *Cð*; aldri munu þeir
þer trúir *G*; hann man þer aldri trúr verða (*mgl. E*) *E*, *I*; hann
mun aldri þer trúir verða *A*; aldri mun hann þer trúr verða *F*, *B*.
160-161 þeira — hjer: *B*, *I*; þeira, er nú er her *Cð*, *G*; þeira, er
her ero (*er F*) nú *F*, *A*; sá, sem hjer er nú *E*. 161 mun ek hræðaz:
F, *A*, *B*, *Cð*, *G*, *I*; hræðums eg *E*. segir skarpheðinn: *I*; hvor-
imod *F*, *B* sette skarp. s., men *A*, *Cð*, *E*, *G* skarp. mælti, foran
repiðken. 162 síðan gáfu þeir: *F*, *A*, *Cð*, *E*, *G*, *I*; gáfu þeir þá *B*.
163 ok (*foran lamba*): *F*, *A*, *B*, *Cð*, *E*, *I*; *mgl. G*. loðni: *F*, *A*, *Cð*, *E*, *G*,
I; loðni. síðan gengu þeir til fljótsins þar sem skarpheðinn hafði yfir
laupit ok mældu þeir kári lengð laupsins með spjótakæptum sínum —
ok var xij álna *B*. 163-164 eptir — heim: *F*, *A*, *I*; eptir þetta fóru þeir
heim njálasynir *Cð*; síðann fóru þeir heim *E*; eftir þat fara þeir heim *B*;

þat sneru þeir heim, ok spurði njáll tíðenda. þeir
 165 segja hánnum öll sem gerst. njáll mælti 'mik
 'eru tíðendi þessi; ok er þat líkara, at hjer leið
 'af dauða eins sonar míns, ef eigi verðr meira at
 gunnarr lambason flutti lík þráns með sjer t
 grjótar, ok var hann þar heygðr.

93. Ketill í mörk átti þórgerði dóttur njáls
 sem fyrr var sagt, enn var bróðir þráns, ok þótti
 hann við vant um kominn. hann reið til njáls o
 spurði, hvárt hann vildi nakkvat bæta víg þráns
 5 njáll svaraði 'bæta vil ek svá at vel sje. ok vi

eptir þetta koma þeir heim G. 164 ok spurði njáll: F (verbet for
 kortet fj.); ok spyrr njáll B; ok spurðe njáll þá A, E, I; njá
 spurði Cð, G. 164-165 þeir — gerst: F (verbet forkortet .f.), B (som F)
 (enn tilf. E) þeir sögðu öll sem gjörst (glöggast I) E, I: en þeir
 sögðu hánnum allt sem gerst Cð; (ok tilf. A) þeir segja (söguðu A
 hánnum sem gjörst A, G. 165 njáll: F, A, B, E, G, I; hann Cð
 166 eru tíðendi: F, A, B, Cð, G, I; tíðindi eru E. líkara: F, A, B,
 G, I; líkast Cð; líkligast E. 166-167 hjer — míns: F (dog dauði fo
 dauða), A, I; her af leiði dauða eins sonar míns B, G; leiði s
 dauða sonar míns eins (míns eins skrevet míns. eif) E; her s
 ljóttiz dauði eins sonar míns Cð. 167 at (efter meira): F, A, B, Cð
 G; af E, I. 168 flutti — sjer: F; kom heim ok flutti lík þráns (o
 — þráns udeglemt I) með ser A, E, I; flutti lík þráns heim (mgl. B
 B, Cð, G.

93. 1 f: A, B, Cð; ór F, E, G, I. 1-2 þórgerði — þráns: —
 þórgerði dóttur njáls (for d. n. har B og G njálsdóttur), sem fyrr var sag
 (sem — sagt mgl. F, A, B, Cð, G), en (en hann A, B, Cð; hann G) va
 bróðir þráns F, A, B, Cð, G, I; eftirmál eftir þránn, enn han
 átte þórgerði dóttur njáls E. 3 hann — um: G; hann vant (fálak
 vā B) við F, B, E; hann nú vant við Cð; vant við A, I. hann
 B, Cð, I; ok F, A, E, G. 3-4 til — spurði: F, A, B, G; til mót
 við njál ok spurði Cð; til njáls ok spurði hann I; til bergþórs
 hvois ok spurði njál E. 4 hvárt hann: F, A, E; ef hann B, Cð
 G; hvárt þeir I. nakkvat: A, E, G, I; "nā" (vístnok = nakkvat
 F; nökkoro B, Cð. víg: F, A, Cð, E, G, I; vígit B. 5 njáll
 svaraði: sál (verbet forkortet fv. i I, men .f. i de övriga) F, A, B, Cð
 G, I; mgl. E. vil (efter bæta): F, A, B, E, G, I; mon Cð.

‘ek, at þú leitir þess við bræðr þína þá er bauga
 ‘eigu at taka, at þeir taki sættum’. ketill kvaðz
 þat vildu gera gjarna. var þat þá ráð þeira, at
 ketill skyldi fara ok finna þá alla, er gjöld áttu at
 taka, ok koma á griðum. síðan reið ketill heim. 10
 ketill ferr nú at finna bræðr sína ok stefndi þeim
 öllum saman til hliðarenda. tekr hann þar umb-
 ræðu við þá, ok var högni með hánum í allri umb-
 ræðu. ok kom svá, at menn váru til gerðar
 teknir ok lagðr til fundr, ok váru gör manngjöld 15
 fyrri víg þráins, ok tóku þeir allir við bótum sem
 lög stóðu til. síðan var mælt fyrri tryggðum ok

6 þess: A, B, Cð, E, G, I; þessa F. 6-7 þá — taka: A, Cð, E, I; þá er bættr eiga at taka F; mgl. B, G. 7 sættum: F, A, B, Cð, I; sáttum G; sættina E. kvaðz: F; "q" A og B, "qz" Cð og G; kveðs E, I. 8 vildu gera gjarna: A; vilja gera gjarna F; gjarna vilja gera B, I; gjarna vilja Cð, E, G. 8-10 var þat — griðum: A, E (dog ráðit for ráð þeira, samt at finna for ok finna), I (dog med at finna for ok finna, samt uden er — taka); mgl. F, B, Cð, G. 10 síðan — heim: A, E, I; ketill reið heim fyrst F, G; hann reið heim fyrst Cð; enn reið þó heim fyrst B. 11-12 ketill — saman: I; hann (ok E) ferr nú at finna (alla tilf. A) bræðr sína ok stefndi þeim öllum saman ("i si n" [= til sín] E) A, E; (en tilf. Cð) lítlo sifparr stefndi hann öllum bræðrum sínum F, B, Cð, G. 12-13 tekr — þá: F; tekr (tók Cð, G) hann þá (þar G) umbræðu (feilskr. i B vnn raðv, og i G um reðu) við þá B, Cð, G; tekr þar umræðu við þá A, I; teks (synes rettet fra tekr) þar umræða með þeim E. 13-14 hánú — umbræðu: -F; hánú í allri umbræðu ok kára (de to sidste ord [skrevne oc k'ra] ere måske fremkomne ved urigtig læsning af det følg. ok kom) Cð; hánú í öllu umtali A, B (öllu forskrevet og synes rettet fra allri), E, I; þeim í öllum ráðum G. 14 svá: F, A, Cð, E, G, I; þar B. 14-15 menn — gör: F, B (dog fundr til for til fundr), G (dog med indskudt var foran lagðr); menn váro til gerðar teknir. eptir þat var lagðr (lagt I) til fundr (i stedet for dette r har I z ved feilskrift), ok váro gjör (dæmd full I) A, I; menn váro til gerðar nefndir ok var gert E; gör váro full Cð. 16 allir: F, A, B, Cð, G, I; mgl. E. sem: F, A, B, E, G, I; er Cð. 17 síðan var: F, Cð, E, G; eptir þat var A, I; var þá B. tryggðum: F, A,

búið um sem trúligast. greiddi njáll fje allt a
hendi vel ok sköruliga. var þá kyrrt um stund
20 einu hverju sinni reið njáll upp í mörk, ok töluð
þeir ketill dag allan. reið njáll heim um kveld
— ok vissi engi maðr, hvat í ráðagerð hafði veri
lítlu síðar fór ketill til grjótar. hann mælti t
þórgerðar 'lengi hefi ek mikit unnt þráni bróður
25 'mínum — mun ek enn þat sýna; því at ek v
'bjóða til fóstrs höskuldi syni þráins'. 'gera ska
'þjer kost á þessu' segir hún 'þú skalt veita þessa
'uma sveini allt þat er þú mátt þá er hann e

B, E, I; griðum Cð, G. 18 greiddi: F, A, B, E, G, I; ok greiddi Cð. njáll: F, A, B, E, G, I; hann Cð. 18-19 fje — sköruliga: B; af handi fe allt vel ok sköruliga G; fe allt þat er gert var v ok sköruliga Cð; fe (feit I) allt vel af handi A, I, allt feð vel handi E. 19 var þá: F, B, G; ok var nú Cð; ok er þá (nú E) E, I. 20 reið njáll: F, A, B, Cð, G, I; var þat, at njáll fór E (hva i övrigt sinni er udeglemt). 20-21 töluðu — allan: Cð; töluðu þeir ketill allan dag F, B, G; ok fundus þeir ketill ok töluðu dag allan (for dag allan har E um daginn) A, E, I. 21 reið — kveldit: reið njáll heim at kveldi A, E; njáll reið heim at kveldi I; en u kveldit (for um kveldit har G at kveldi) reið njáll heim B, Cð. 22 vissi engi maðr: F, B, Cð, I; vissi engi E, G; vissu menn ei A. i — verit: F, A; i "raðū g'ðū" hafði verit G; i ráðagerð v E; i ráðagerðum (-gerðum feilatr. g'vm B) var B, Cð; þeir höf talat í ráðagerðum I. 23 lítlu — ketill: B, Cð, G; ketill ferr A, E, I. 24 mikit — bróður: F, A, B, E (der dog har skrifseil vnan for unnt, eller vel snarere for unnat), I; unnat mikit þrá bróður G; "mikit vnat .bb." Cð (= mikit unnat bróðrum). 25 er þat: Cð; þat enn B; nú þat I; þat nú F, A, E, G. 26 til þráins: Cð (þráins skrevet þrin), G (dog þinum for þráins, mads ved feilkæmng); höskuldi til fóstrs synt þráins F, A, I; höskel fóstr syne þráins E; höskuldi syni þinum fóstr B. 26-27 gera hún: F, B, I (dog skal ek for skal); gera skal þer á þessu kost hún G; gera mun ek yðr kost á þessu (feilatr.) s. hún Cð; s skal ok (mgl. E) vera' s. hún 'at þer (for at þer har E ok) skal gera kost á þessu A, E. 27-28 þessum sveini: F, A, E, G, I; svein þessum B, Cð. 28-29 allt — rosinn: F, B, Cð, G; þá þar til

‘roskinn ok hefna hans, ef hann er með vápnum
‘vegin, ok leggja fje til kvánarmundar hánum. 30
‘ok skalt þú þetta allt sverja’. hann játtaði þessu
öllu. ferr höskuldr nú heim með katli ok er með
hánum nakkvara hrið.

94. Einu hverju sinni ríðr njáll upp í mörk,
ok var tekit við hánum vel, ok var hann þar um
nóttina. um kveldit gekk sveinninn at hánum, ok
kallaði njáll á hann, gekk hann þegar til hans.
njáll hafði fingrgull á hendi ok sýndi sveininum. 5
sveinnian tók við gullinu ok hugði at ok dró á
fingr sjer. njáll mælti ‘vill þú þiggja gullit at

er hann er roskinn allt þat sem þú mátt *A, E, I*. 20 hann er: *F, A, B, Cð, E, G*; verðr *I*. 30 fje: *F, A, B, Cð, G, I*; *mgf. E*. 31 þetta allt sverja: *Cð*; þetta sverja *B, G*; sverja þess *E*; þó sverja þessa *I*; þó sverja þess (*sál. tydelig [skönt forkortet] A, medens man i F kunde læse þat*) *F, A*. játtaði: *F, A, G*; játaði *B, E, I*; játti *Cð*. 32 ferr höskuldr nú: *F, A, E, I*; fór höskuldr nú *B*; ferr höskuldr *Cð, G*. katli: *F, B, Cð, E, G*; hánum *A, I*. 32-33 ok er — hrið: *F, B* (*dog var for er*), *G* (*dog um for nakkvara*); ok er með hánom nökkora hrið ok var hinn skjóttligsti *Cð*; líðr nú svá fram nökkora hrið (*udeglegt I*), at höskuldr er með katli *A, E, I*.

94. 1 Einu hverju sinni: *F, A, E, G, I*; Einn hvern dag *Cð*. ríðr: *F, A*; “ríð“(?) *E*; reið *Cð, G, I*. 2 ok var — vel: *F, A*; ok var við honum vel tekit *E*; ok var þar tekit vel við hánum *I*; þar var tekit við hánum vel *G*; *mgf. Cð*. 2-3 ok var — nóttina: *Cð, G*; þar var hann um nóttina (nótt *A*) *F, A, E, I*. 3 um: *F, A, Cð, E, I*; en um *G*. 3-4 gekk sveinninn — hans: *A* (*dog uden gekk hann — hans*), *E* (*dog ok gekk hann at honum for gekk hann — hans*), *I*; kallaði njáll á sveinninn höskuld. hann gekk til njáls þegar (*for hann — þegar har Cð*: hann gekk þangat þegar, og *F*: ok gekk hann at hánum þegar) *F, Cð, G*. 5 fingrgull: *F, A, Cð, E, I*; gull *G*. ok sýndi sveininum: *F, A, E, I*; ok sýndi hánum *G*; hann sýndi sveininom gullit *Cð*. 6 sveinnian — gullinu: *A, I*; hann tók við gullinu *F, G*; hann tók við *Cð, E*. hugði at: *Cð*; leit á *F, A, E, G, I*. 6-7 ok dró á fingr: *F, A, Cð, E, G*; hann dró á hendr *I*. 8 þiggja vil ek víst: *Cð*; þiggja vil ek *G*; vil

‘gjöf?’ ‘þiggja vil ek víst’ segir sveinninn. ‘ve
 ‘þú’ segir njáll ‘hvat föður þínum varð at bana
 10 sveinninn svarar ‘veit ek, at skarphjediinn vá hann
 ‘ok þurfu vit ekki á þat at minnaz, er sættz he
 ‘á verit ok fullar bætr hafa fyri komit’. ‘betr
 ‘svarat’ segir njáll ‘enn ek spurða, ok munt
 ‘verða góðr maðr’. ‘góðar þykkja mjer spásög
 15 ‘þínar’ segir höskuldr ‘því at ek veit, at
 ‘ert forspár ok útyginn’. njáll mælti ‘nú
 ‘ek bjóða þjer fóstr, ef þú vill þiggja’. höskuldr
 kvaðz þiggja vilja bæði þann góða ok annan þann
 sem hann gerði hánun. urðu þær málalyktir,
 20 höskuldr fór heim með njáli til fóstrs. hann lj

ek F, A, E, I. 8-9 velzt — njáll: F, A, Cð, E, I; "Veltz" (?)
 10 sveinninn — ek: F, A, E, I; 'velt ek víst' s. sveinninn Cð,
 hann: F, A, E, I; hann á markaflijóti Cð, G. 11 ekki: F, A,
 E, I (feilskr. ek); ekki nú G. at minnaz: A, Cð, E, G, I; "amni
 F. hefir: F, A, E, G, I; hefir áðr Cð. 12 hafa: A, E, I; mgl.
 Cð, G. 13 segir njáll: F, A, Cð, G, I; mgl. E. ek spurða: F,
 E, I; ek mæltu til G; til er mælt Cð. 14 maðr: A, Cð, E, G,
 maðr' s. hann F. þykkja: F, Cð, G, I; "þiki" A, E. 14-15 s.
 — höskuldr: Cð; "úa spa (ved feilskrift enten for spár eller s
 sögur) þín .L. k'." G; virðingar þínar, er þú spár (skrevet to gan
 mer gott I; virðingar yðrar (feilskr. yðr' F), er þer spált mer'
 höskuldr ("fú." A, som forkortelse af sveinninn) F, A; virðin
 yðrar' s. höskuldr 'er þjer spált mjer E. 16 forspár ok: F, A,
 G, I; mgl. Cð. 16-17 nú vil ek: F, A, E, I; ek vil Cð, G. 17 fó
 F, A, Cð, E, G; til fóstrs I. ef — þiggja: F, A, Cð, G, I; mgl.
 höskuldr: Cð, G; hann F, A, E, I. 18 kvaðz: F; "q" A, "qz"
 og G; kvaðz E, I. góða: F, A, Cð, E, G; sóma I. 18-19 þann sem
 hánun: F, A, I; sem hann gerði hánun G; þann sem hann b
 hánun Cð; 'er þú villt gera mjer' E. 20 heim — fóstrs: F ('föstr'
 fóstrs), G (fóstrs skrevet föstrf); heim (mgl. E) með (udeglemt
 njáll, ok fóstraði (fóstrar E) njáll (udeglemt E) hann E, I; he
 með njáll A, Cð. 20-21 hann — mein: A, Cð (sveininum feilskre
 fveinö), E (njáll for hann); ok let ekki í mein sveininum I; ha

sveininum ekki í mein ok unni mikít. synir njáls leiddu hann eptir sjer ok gerðu hánum allt til sóma. nú líör þar til er höskuldr er frumvaxti. hann var bæði mikill ok sterkr, manna fríðastr sýnum ok hærör vel, manna bezt vígr, blíör í 25 máli, örlátr, stilltr vel, orögóör til allra manna ok vinsæll. njálssonu ok höskuld skildu hvártki á orö nje verk.

95. Maör er nemndr flosi. hann var sonr þórðar freysgoða, össurar-sonar, ásbjarnar-sonar, heyjangersbjarnar-sonar, helga-sonar, bjarnar-sonar bunu, gríms-sonar hersis ór sogni. móör flosa var ingunn dóttir þóris af espihóli, hámundar- 5

let ekki sveininum í mót *F*; hann let allt eptir sveininum *G*.
¹ unni: *F*, *Cð*, *G*; unni hánum *E*, *I*; unni hánum svá *A* (*menning: sá höit elskede han ham*). synir njáls: *F*, *G*; þeir synir njáls *A*, *E*, *I*; njálssynir *Cð*. ²² gerðu: *F*, *Cð*, *E*, *G*, *I*; gerðu þeir *A*. ²³ þar til: *F*, *A*, *E*, *G*; svá þar til *Cð*; til þess *I*. ²⁴ var: *F*, *Cð*, *E*, *G*; er *A*, *I*. ²⁴⁻²⁵ manna — sýnum ok: *F*, *A*, *E*, *G* (*dog uden ok*), *I* (*som G*); *agl. Cð*. ²⁵⁻²⁷ manna bezt — vinsæll: *G* (*med skrifseilen beztr for beztr*); blíör í máli, örlátr ok (*agl. F*) stilltr vel, manna bezt vígr, góðorör til allra manna ok vinsæll *F*, *Cð*; blíðmæltr (*feilskr. blíðmællt A*) ok örlátr ok (*agl. I*) stilltr vel, (*ok tilf. I*) manna bezt vígr, góðorör til allra manna. hann var vinsæll maör *A*, *I*; blíðmæltr, stilltr vel ok örlátr ok manna bezt vígr ok góðorör til allra manna. hann var vinsæll maör *E*. ²⁷⁻²⁸ njále- — verk: *Cð*, *G* (*dog skildi aldri for skildi hvártki*); ok (*agl. I*) aldri skildi þá sonu njáls á um neinn (*nókkorn I*) hlut *A*, *I*; aldrei skildi þá á sonu njáls um neinn hlut *E*; njálssonu ok höskuld skildi aldri á *F*.

95. ¹ Maör — flosi: *F*, *A*, *Cð*, *G*, *I*; Flosi hjét maör *E*.
² heyjangersbjarnar-sonar: — "eyiangrf. biarñ.f." *F*, "eyiangrf. biarñ.f." *A*; "eyiangrf. (?) biarñ.f." *E*, "eyiangrf. biarnar.f." *I*; *agl. Cð*, *G*.
³ helga-sonar: *alle* (*F*, *A*, *Cð*, *E*, *G*, *I*); *jf. derimod Landnæma IV 10*.
⁴ gríms- — sogni: *Cð*, *G*; *agl. F*, *A*, *E*, *I*. ⁵ var: *F*, *Cð*, *G*; het *A*, *E*, *I*. af: *Cð*, *G*, *I*; á *F*, *A*, *E*.

-sonar heljarskinns, hjörs-sonar, háls-sonar konungs, er rjeð fyrir hálsrekkum, hjörleifs-sonar hins kvensama. móðir þóris var ingunn dóttir helga hins magra, er nam eyjafjörð. flosi a
 10 steinvöru dóttur hells af síðu. hön var laungeti ok hjet sólvör móðir hennar dóttir herjóls hön hvíta. flosi bjó at svínafelli ok var höfðingi mikill hann var mikill vexti ok styrkr, manna kappsamr astr. bróðir hans hjet starkaðr. hann var eð
 15 sammæðra við flosa. móðir starkaðar var þraslaug dóttir þórsteins titlings, geirleifssonar. er móðir þraslaugar var unnr dóttir eyvindar kar

⁶ heljar-: F, A, Cð, E, I; "eljar" G. hjörs-sonar: F, A, E, G, mgl. Cð. ⁶⁻⁷ konungs: Cð; þess F, A, E, G, I. ⁷⁻⁸ hjörleifs-kvensama: A, Cð (el forskrevet), E, I; herjóls-sonar ins kvensama mgl. G. ⁸ þóris: F, A, E, I; þóris af espihöll Cð, G. ⁹ hins: Cð, E, G, I; mgl. F. ¹⁰ steinvöru: F (n udeglemt), A, E, G, steinnunni Cð. af: Cð, E, G, I; á F, A. ¹¹ ok hjet: F, Cð, G, het E; ok "hafðe" (?) A. ¹¹⁻¹² dóttir — hvíta: E, G (dog "hiorðell for herjóls), I; dóttir herjóls hvíta F; herjóls-dóttir hvíta C hön var herjóls-dóttir ens hvíta A. ¹² ok var — mikill: F, A, G, I (dog hann for ok); ok var mikill höfðingi Cð. ¹³ hann vexti: F, A, Cð, E; mikill maðr vexti I; mgl. G. ¹³⁻¹⁴ man kappsamastr: F, A, E, G, I; maðr kappsamr Cð. ¹⁴ hans hjet: A, Cð, E, I; flosa var G. ¹⁴⁻¹⁵ elgi sammæðra: Cð (hvor d skriveren først har oversat elgi, men tilføjet det, i formen e, ot länien); "fam|meðr" F, "famæðr" E — begge urigtig udelader elgi; "fæfæðr" A, "samfæðr" G (skriveren synes at have været uvished, om han skulde sætte "samfæðr" eller "samfæðr"), "famfæðr" I. ¹⁵⁻¹⁶ var þraslaug: F, Cγ, Cð, G; het þraslaug ok var A; I (var E) þórslaug ok var E, I. ¹⁶ titlings: A, Cð, G, I; "tuling" F og Cγ; "un|tunga" E. geirleifssonar: F, A, Cγ, Cð, G; mgl. E, I. ¹⁷ þraslaugar: F, A, Cγ, Cð, G; þórslaugar E, I. var: F, Cð, G; het A, E, I. unnr: A ("vnr"), Cγ ("vnr"), E ("vnr") ("vnr"); "vðr" F; "avðr" Cð, "auðr" G. dóttir: Cγ, Cð; ok dóttir A, E, I; hön var dóttir F, G. karfa: A, Cγ, Cð ("karva" E, G, I; "fkpa" F.

landnámamanns ok systir móðólfs hins spaka. bræðr flosa váru þeir þorgeirr ok steinn, kolbeinn ok egill. hildigunnr hjét dóttir starkaðar bróður 20 flosa. hón var skörungr mikill ok kvenna fríðust sýnum. hón var svá hög, at fár konur váru jafnhagar. hón var allra kvenna grimmust ok skaphörðust enn drengr góðr þar sem vel skyldi vera.

96. Hallr hjét maðr, er kallaðr var síðuhallr. hann var þórsteins-son, böðvarssonar. móðir halls hjét þórdíss ok var össurar-dóttir, hróðlaugs-sonar, rögnvalds-sonar jarls af mæri, eysteins-sonar glumru. hallr átti jóreiði þiðranda-dóttur hins spaka, ketils- 5 -sonar þryms, þóris-sonar þiðranda ór veradal. bróðir jóreiðar var ketill þrymr í njarðvík ok þórvaldr faðir

¹⁸ landnáma-: F, A, Cy, Cð, E, I; "lañ namf" G. ok "(foran systir): F, Cy, Cð, G (nu bortrevet), I; mgl. A, E. ¹⁹ steinn, kolbeinn: F, A, Cy, Cð, G, I; "steinketill" E. ²⁰ -gunnr: Cy, Cð; -guðr F; -gunn A, E, G, I. hjét: F, A, Cy, E, G, I; var Cð. bróður: F, Cy, Cð, G; bróðurdóttir A, E, I. ²¹ skörungr: F, A, Cy, E, G, I; kven-skörungr Cð. ²² sýnum: F, A, Cy, Cð, E, I; mgl. G. ²³⁻²⁴ jafnhagar: F, Cð, G; jafnhagar henne Cy; hagari E; þær er hagari váro A; þær sem um fram hefði I. ²⁵ hón var allra: F, A, Cy, Cð, I; enn hón var allra E; hón G (hvor således noget er udeglemt). ²³⁻²⁴ skaphörðust: F, A, Cy (p mgl.), Cð, E, I; skapstór G. ²⁴ enn: Cy, Cð; ok F, A, E, G; mgl. I. góðr: F, Cy, Cð, G; mikill A, E, I.

96. ¹ er kallaðr var: F, A, Cy, Cð, E; ok var kallaðr G, I. ² böðvara-: F, A, Cy, E, G, I; böðverks- Cð. ³ ok var — -dóttir: F, A, Cð, E; ok var dóttir ösurar I; ösurar (skrevet avēvar Cy) -dóttir Cy, G. hróðlaugs-: F ("hróðlavgt [av i ét tegn]"); hrollaugs- A, Cy, Cð, E, G, I. ⁴ rögnvalds-: A, Cy, Cð, E, G, I; "Rogvalds" F. jarls af mæri: F, A, Cy, E, I; mærajarls Cð, G. ⁵⁻⁶ hins — þiðranda: A, Cy (der dog urigtig indskyder ".i." efter þiðranda), Cð (som Cy), E, G ("þru|mf" for þryms, samt þegjanda for þiðranda), I; over-sprunget i F. ⁷ jóreiðar: A, E, I; þiðranda F, Cy, Cð, G. ketill þrymr: F, A, Cy, E (tilnævnet utydel.), G (dog "þrymr" for þrymr), I; þrym-ketill Cð. njarðvík: F, A, Cð (skrevet nárd víc), E (meget

helga droplaugarsonar. hallkatla var systir jórei
móðir þórkels geitissonar ok þeira þiðranda. þ
10 steinn hjet bróðir halls ok var kallaðr breiðm
son hans var kolr, er kári vegr í bretlandi. sy
halls af síðu vǫru þeir þórsteinn ok egill, þórva
ok ljótr ok þiðrandi sá er dísir drápu.

Þórir hjet maðr ok var kallaðr holtapórir. h
15 synir vǫru þeir þórgeirr skorargeirr ok þórleifr kr
ok þórgrímr hinn mikli.

97. Nú er þar til máls at taka, at njáll ta
við höskuld fóstura sinn 'ráðs vilda ek þjer le

utydel.), G, I; "fa/nð vǫ" Cy. þórvaldr faðir: F, A, Cy
(faðir forkortet .f.), E, I ("þorvallðr | foðr"); "þ'uallz .f." G (=
valda fōður). ⁸ var (foran systir): F, A, Cð, E, G, I; het
⁹ móðir: F, A, E (lidit utydel.), I; "m." Cy, Cð; "moður (u
som det synes, med spor af senere rettelse)" G. þórkels: F, A,
Cð, G, I; "þoðs" (?) E. ok þeira þiðranda: A, E, I; ok þiðr
F, Cy; mgl. Cð, G. ¹¹ son hans: F, A, I; hans son Cy, Cð, I
er — bretlandi: F, A (í skrevet to gange), Cy; er kári vá i (
bretlandi Cð, G; "e' k'ri vo at brettlið" E(I); er síþarr kemr
söguna I. ¹² halls af síðu: Cy, Cð, G; halls á síðu F, A, I; s
halls E. þeir: F, A, Cy, Cð, E, I; mgl. G — der dog and
mangelen ved et indviisningstegn efter vǫru. þórvaldr: F, Cy, Cð
þórvarðr A, E, I. ¹³ ok þiðrandi: F, Cy, Cð, E (ok utydel.)
þiðrandi A; "þiðranda" (?) G. sá — drápu: Cð; þann er
drápu E; þann er segir (sagt er F, G, I; udeglemt Cy) at dísir vǫ
A, Cy, G, I. ¹⁴ ok var kallaðr: F (kallaðr skrevet kallar), G; ok ka
Cð; er kallaðr var A, Cy, E, I. ¹⁴⁻¹⁶ hans — mikli: F (dog uden
mikli); hans synir vǫro þeir þórleifr krákr (mgl. Cð) ok þór
skorar (feilekr. skorarar G)-geirr ok þórgrímr hinn mikli Cy, Cð
hans son var skorargeirr (þórgeirr skorargeirr I). bræðr
(þóris I) vǫro þeir þórleifr krákr (ok krákr I, wrigt.), er skógv
ero frá komner, ok þórgrímr enn mikli A, E, I.

97. ¹ Nú — taka, at: F, A, E, I; þat var einu sinni, at
mgl. Cð, G. talaðt: F, G; talar Cy; talar nú Cð (f. næst f
note); kom at máli A, E, I. ²⁻³ fóstura — kvánfangs: — 'ráðs v
ek leita þer (her er noget — formodentlig ok — udeglemt) k

‘fóstri, ok kvánfangs’. höskuldi kveðz þat vel at skapi ok bað hann fyrri sjá ‘eða hvar vill þú helzt á leita?’ njáll svarar ‘kona heitir hildi- 5 ‘gunnr ok er starkaðar-dóttir, þórðar-sonar freys- ‘goða. þann veit ek kost beztan.’ höskuldr mælti ‘sjá þú einn fyrri, fóstri minn. þat skal mitt ráð, ‘sem þú vill vera láta’. ‘hjer munu vit á leita’ segir njáll. lítu síðar kvaddi njáll menn til ferðar 10 með sjer. fóru þeir sigfússsynir ok synir njáls allir ok kári sölmundarson. þeir riða austr til svína-

fangs F; (ok mælti tilföer I) ‘ráða vilda ek þer leita, fóstri (minn tilföer A), at (ok E) afia þer konu A, E, I; fósttra sinn ‘ek vilda leita þer kvánfangs Cy; fósttra sinn ‘ráða vilda ek leita þer ok fá kvánfang Cð; ‘ráða vilda ek þer leita ok kvánfangs G. 3-4 höskuldi — ok: Cy (de to første ord forkortede n. qz); höskuldr F, A, Cð, E, G, I. 4 sjá: Cy, Cð, G, I; ráða F, A, E. 4-5 ‘eða — leita?': Cy; ok spurði ('sp' F), hvar hann (mgl. I) mundi (vildi I) helzt á leita F, A, Cð, E, I; ok spyrr, hvar mundi (sdl. [uden hann]) helzt at vikja G. 5 njáll svarar: sdl. (verbet skrevet .f.) F, Cy, G; "n. f.v." E — der desuden indskyder s. hann efter hele replikken; njáll mælti Cð, I; hvorimod A har s. hann både efter hildigunnr og efter hele replikken. 5-6 hildigunnr: F, A, E; hildigunn Cy, Cð, G, I. 6 starkaðar-dóttir: F, A, Cy, Cð, E, I; "ð. fíkad:" G. þórðar-sonar: F, A, Cy, Cð, G, I; mgl. E. 7 þann — beztan: F, Cð; veit ek þann kost beztan A, E, I; hana veit ek kost beztan Cy; hana veit ek her beztan kost G. höskuldr mælti: F, A, Cy, Cð, E, G; hvorimod I sætter s. höskuldr foran þat skal. 8 einn — minn: Cð; fyrri, fóstri minn G; fyrri, fóstri F, A, I; fóstri, fyrri E; fyrir Cy. 9 sem — láta: F (hvor dog vill er udeglemt), A, E, I; (um þetta tilf. Cy, G) sem þú vill fyrri sjá Cy, Cð, G. munu — leita: Cð, G, I; mun ek á leita Cy; munum ver verða á at leita E; munu vit á líta F, A. 10 lítu síðar kvaddi: F, Cy, Cð, G; eptir þat kveðr A, I; síðann kveðr E. 11-12 fóru — allir ok: A, I (der dog udelader allir ok); þeir fóro sigfússsynir ok njálsynir ok Cð; þar fóro (váro G) sigfússsynir ok njálsynir allir (mgl. G) ok (mgl. G) F, Cy, G; fara þeir synir njáls ok sigfússsynir ok E. 12 riða: A, E; "riði" (det sidste bogstav måske beskædiget) Cy; riðu F, Cð, I; fara G.

fills. fá þeir þar góðar viðtökur. um daginn eptir
 ganga þeir njáll ok flosi á tal. þar koma ni
 16 ræður njáls, at hann segir svá 'þat er eriadi mi
 'hingat, at vjer förum bónorðsför ok mælum
 'mægða við þik, flosi, enn til eiginorðs við hild
 'gunni bróðurdóttur þína'. 'fyrir hvers hönd?' segir
 flosi. 'fyrir hönd höskulds þrámssonar fóstura mín
 20 segir njáll. 'vel er slíkt stofnat' segir flosi 'er
 Þó hafð þer mikit í hættu hvárir við aðra — ef
 'hvat segir þú frá höskuldi?' 'gott má ek frá
 'hánnum segja' segir njáll 'ok skal ek svá fje
 'leggja, at yör þykki sæmiliga, ef þer villið þet

13 fá þeir þar: F, Cð, G; þeir fá þar Cy; ok þar fá þeir A; ok
 þar I; ok hafa þar E. 13-14 um — tal: F, A (dog ok um for um
 um daginn eptir gengu (ganga I) þeir flosi ok njáll á tal (eint.
 Cy, G) Cy, Cð, G, I; enn annan dag eftir gengu þeir á tal flosi
 ok njáll E. 14-15 þar — svá: F (segir forkortet .f.), Cy (som
 Cð (dog kómo for koma), I (dog sagði for segir); ok þar koma ni
 ræður njáls, at hann mælti A; þar kom niðr tal þeira, at nj
 mælti G; mgl. E. 15-16 þat — hingat: F, A, Cð, E (dog vort f
 mitt), G, I; at þat er mitt eyrindi þingat (sdl.) Cy. 16-20 at vjer
 njáll: A (dog er for at), E (dog "eigins orðr" for eiginorðs), I (der d
 har n. svarar eller n. svaraði foran Njáls replik i stedet for segir njá
 efter samme); at ver förum bónorðsför at biðja hildgunnar fræne
 konu þinnar. 'fyrir hvers hönd?' s. flosi. 'fyrir hönd höskulds fóst
 mín' s. njáll F, Cy; at biðja kono (mgl. G, der på dette sted
 övrigt har skrevet et ord [uden tvivl hildgunnar], men igen udr
 deret det på det første bogstav [h] nær) til handa höskuldi fóstura mín
 hildgunnar bróðurdóttur þinnar Cð, G. 20 stofnat: F, A, Cð, E,
 á stofnat Cy, I. 20-21 enn — aðra: A (hvor dog hafð þer er feilskr
 naf þ'); en þó hafð þer (feilskr. þit E) hættumikil hvárir við að
 F, Cy, Cð, E, I; mgl. G. 21 eða: F, A, Cy, G, I; mgl. Cð,
 22-23 ek — segja: F (hvor dog segja er udeglemt), Cy, Cð, G; f
 hánnum segja E, I; segja frá hánnum A. 23 segir njáll: F, A, C
 Cð, E, I; mgl. G. 23-24 skal — leggja: A, E, I; skal ek fe
 leggja svá Cð, G; skal ek þar til fe svá F (leggja udeglemt); ek sk
 þar fe til leggja svá Cy. 24 yör: A, Cy, Cð, E, G, I; ykkir F. sæm
 lliga: F, A, Cð, E, G, I; allvel Cy. 24-25 villið — gera: F, A, C

‘mál at álitum gera’. ‘kalla munu vjer á hana’ 25 segir flosi ‘ok vita, hversu henni lítz maðrinn’. var þá sent eptir henni, ok kom hón þangat. flosi segir henni bónorðit. hón kvaðz vera kona skapstór ‘ok veit ek eigi, hversu mjer er hent við þat, er þar eru svá menn fyrir — enn þat þó 30 ‘eigi síðr, at sjá maðr hefir ekki mannaforráð; ok ‘hefir þú þat mælt, at þú myndir eigi gipta mik ‘goðorðslausum manni’. ‘þat er ærit eitt til’ segir flosi ‘ef þú vill eigi giptaz höskuldi, at þá mun

Cð (vilið feilskr. g'ld), E (dog [urigtig] lögum for álitum); villt þetta mál gera at álitum I; villt gera þetta at álitum G. 25 vjer á: F, A, Cγ, Cð, E, I; "ú" G. 26 hversu henni lítz: Cð; hversu henni lítiz F, A, E, I; hversu henni sýniz G; hvat henni sýniz Cγ, maðrinn: Cð ("mín"), G ("maðrinn"); "m." F, A, Cγ, E; "maðr" I. 27 var — henni: Cð; var þá kallat á hana (hildigunni F) F, Cγ, G; þá var kallat á hana A, I; þá var hón köllut E. 28-29 hón kvaðz — -stór: F, A (dog kvez for kvaðz), Cγ (det förste verb forkortet qz), Cð (det förste verb også her forkortet qz); hón "kvzt" vera skaphörð E; hón kallaðiz vera kona skaphörð I; hildigunn s. 'ek em kona skapstór G. 29 eigi: F, A, Cγ, Cð, E, G; eigi' s. hón I. 29-30 hent — fyrir: F; hent við þat (for við þat har E kun et forkortet þat), er þar ero menn (feilskr. mǫ. E) svá fyrir A, E; hent við þat, er menn ero þar svá fyrir I; hent vestr þar, er þar er en (er en skrevet e' en — vistnok feilagtig for eru menn) þannig fyrir Cð; þar hent, er þar eru svá menn fyrir Cγ; þar (utydel. og kunde måske være at læse þat) hent fyrri manna sakir G. 30-31 þat — síðr: F, A, I; þó er hlitt eigi síðr Cð; þó því síðr Cγ; þat þó hálfu síðr E; þat þó í öðru lagi G. 31-32 ok hefir — mælt: F, E, I (dog uden þat); en þú hefir þat mælt A; en ek s., at þú hefir þat mælt, flosi Cγ; en ek segi, flosi, at þú hefir þat mælt Cð; en ek s. svá, at þú, flosi, hafir þat mælt G. 32 elgi gipta mik: F, A (hvor i övrigt myndir er udeglemt), Cγ, Cð, E, G; mik elgi gipta I. 33 ærit eitt: F, B, Cγ, Cð, E; ærit A; yfrit eitt I. 33-34 segir flosi: sál her F, A, B, Cγ, E, G, I; hvorimod Cð sætter disse ord efter replikkens mellemste sætning. 34 elgi giptaz höskuldi: B, Cγ; elgi giptaz F, A, Cð, G, I; giptast elgi E. 34-35 þá — gera: F, A, E, I; ek mun þá (meget utydel.) engan kom á gera G; þá vil ek

35 'ek engan kost á gera'. 'þat mæli ek eigi' se
 hón 'at ek vilja eigi giptaz höskuldi, ef þeir
 'hánnum mannaforráð. enn elligar mun ek eng
 'kost á gera'. njáll mælti 'þá vil ek biða
 'mín um þetta mál þrjá vetr'. flosi svaraði,
 40 svá skyldi vera. 'þann hlut vilda ek til sk
 segir hildigunnr 'ef þessi ráð tækiz, at vit væ
 'austr hjer'. njáll kvaðz þat vilja skilja un
 höskuld. enn höskuldr kvaðz mörgum vel t

öngan á gera *Cð*; ek mun öngan á gera kostinn *B, Cy.* 35-38
 — gera': *F, A* (hón udeglemt, vilja skrevet to gange, samt ella
 elligar), *Cð*; 'þat mæli ek (udeglemt *B*) eigi' s. hón 'at ek (*mg*)
 vilja eigi giptaz höskuldi, ef er fáit (*for disse to ord har Cy*
 fær) hánnum (*næsten helt dortsuldræt i B*) mannaforráð. en (*mg*)
 elligar (ella *B*) mun ek engan kost á gera' *B, Cy, E*; 'þá mæli
 s. hón 'at ek vil eiga höskuld, ef þer fáit hánnum mannaforráð
 ella mun ek engan kost á gera' *G*; *oversprunget I.* 38 njáll m
sðl. F, B, Cy, Cð, G; *hvorimod A, E, I* indskyde s. njáll efter
 38-39 biða láta mín: *F, A, I*; biða mín láta *G*; láta biða mín *B*
Cð, E. 39 þetta — vetr: *F* (vetr forkortet vtr), *A, B*; þetta lii vetr
G; lii vetr *Cð*; þetta mál lii vetr ok lii sumur *E*; lii vetr o
 sumur um þetta mál *I.* 39-40 svaraði — vera: *sðl. (det første*
forkortet f. I, men .f. F, A, E) F, A, E, I; s. svá vera skyldo
 segir svá vera skalú *B*; kvað svá vera skyldo *Cð, G.* 40-41 'þann
 hildigunnr: *F* (hildig. forkortet hildig.), *Cy* (hildig. forkortet hildig.)
 'þann hlut vilda ek skilja' s. hildigunn *A, E*; 'þann lut (*for*)
 lut har *Cð* en þat) vil ek til skilja' s. hildigunnr (hildigunn *C*
B, Cð, G; hildigunn mælti 'þann lut vil ek segja (*feilskr.*
 yðr *I.* 41 þessi ráð tækiz: *A, G*; þessi ráð takaz *F, B, Cy, E*; t
 takaz *Cð*; þessi ráð skulo takaz *I.* vit værim: *F, A, Cy, E*;
 sem *B, Cð, G*; skulom vera *I* (*hvor vit således mangler*). 42 kv
F; "q" *A* og *B*, "q." *Cy, q." Cð* og *G*; kveðz *E, I.* 42-43 vilja — hösk
F, A, B, Cy, E, G; skilja vilja undir höskuld *I*; vilja undir fósstra
Cð (*hvor skilja således sikkert er udeglemt*). 43 enn höskuldr: *A*
G, I; enn er (!) höskuldr *E*; höskuldr *B, Cy*; udeglemt *A.* kv
F; "q" *A*, "q." *Cð* og *G*; "kvezt" *E*, "kveftz" *I*; lez *B, Cy.*
 trúá: *F, A, B, Cy, Cð, G, I*; trúá vel *E.*

enn engum betr enn fóstura sínum. nú ríða þeir
 austan. njáll leitaði höskuldi um mannaforráð, ok 45
 vildi engi selja sitt goðorð. líðr nú sumarit til
 alþingis. þetta sumar váru þingdeildir miklar.
 gerði þá margr sem vant var at fara til fundar
 við njál. enn hann lagði þat til mála manna, sem
 ekki þótti líkligt, at eyddiz sóknir; ok varð af því 50
 þræta mikil, er málin máttu eigi lúkaz — ok riðu
 menn heim af þingi úsáttir. líðr nú þar til, er
 kemr annat þing. njáll reið til þings. ok er fyrst

4 betr enn: B, Cy, Cð, G; betr eða jafnvel sem I; jafnvel sem
 F, A, E. sínum: A, B (*feilskr. sína*), Cy, Cð, E, G; mínum' F;
 mínóm' s. hann I. ríða: F, B, Cy, Cð, E, G, I; riðu A. 45 njáll
 leitaði: F, A, Cð, E, G, I; ok leitar njáll B, Cy. -forráð: F, A, B,
 Cy, E, G, I; -forráði Cð (*æ skrevet a*). 45-46 ok vildi — goðorð:
 F, B, Cy, Cð, G, I; ok vildi engi selja sitt forráð A; *mgl. E*.
 46-47 sumarit til alþingis: F, B, Cy, Cð, I; sumarit til "þ." G; til
 alþingiss A; til þings E. 47 þetta: F, A, Cð, E, G, I; þat B, Cy.
 váru — miklar: F (*lar [af miklar] udeglemt ted linieskifte*), Cð, G;
 var þingdeild mikil A, E, I; váro þingdeillor miklar B, Cy. 48 gerði
 — var: F, A (*dog er for var*), E, I; gerðu þá en margir sem vant
 var Cð; gerðu þá menn enn sem vanir váro G; gera þá margir
 (*beskadiget Cy*) sem vanir váro B, Cy. fara til fundar: F, B, Cy,
 E, G, I; fara til móta A; fóro til fundar Cð. 49 hann: F, A, B,
 Cy, Cð, G, I; njáll E. mála manna: F, A, B, Cy, E, G, I; ráða
 Cð. 50 þótti: F, A, B, Cð, E, G, I; udeglemt Cy. eyddiz sóknir:
 B, Cy; eyddist ("eyðigt" — *som det synes*) sókner ok svo varnir E;
 eyðaz mundi sóknir ok varnir Cð; eydduz sókner ok svá varnir
 A, I; eydduz ("eyðvz" F) sóknir ok varnir F, G. varð: F, A, B,
 Cy, Cð, G; verðr E, I. 51 þræta mikil: F, A, B, Cy, E, G, I;
 þrætur miklar Cð (*uagtet det foreg. varð*). 51-52 ok riðu menn: F,
 A, B, E, I; ok ríða menn G; riðu menn Cy; riðu menn nú Cð.
 52 þingi: F, A, B, Cy, G, I; "þing."|| E (*snarest = þinginu*); þing-
 no Cð. 52-53 þar — þing: F, B, Cy, G, I; þar til, at kemr þing
 annat E; svá þar til, er kemr annat þing Cð; þar til, er kemr
 annat þingit A. 53 njáll reið: F, B, Cy, G; njáll riðr Cð; ferr njáll
 ; ferr þá njáll A, E. 53-54 er fyrst kyrrt: F; var fyrst kyrrt B, Cy,

kyrrt þingit allt þar til, er njáll talar, at mön-
 55 væri mál at lýsa sökum sínum. margir ma-
 at til lítils þætti þat koma, er engi kvæmi
 máli fram, þó at til alþingis væri stefnt 'ok v-
 'vjer heldr' segja þeir 'heimta vart mál með
 'ok eggju'. 'svá má eigi vera' segir njáll
 60 'hlýðir þat hvergi at hafa eigi lög í landi.
 'þó hafið jer mikit til yðvars máls um þat;
 'kemr þat til vár, er lögin kunnum ok þ-
 'skulum stýra. þykki mjer þat ráð, at vjer kall-
 'saman allir höfðingjar ok talim um'. þeir ge-

Cð; var kyrrt fyrst G; nú er fyst kyrrt A; er nú fyst kyrrt F
 nú kyrrt fyst I. ⁵⁴ allt — er: F, A, B, Cγ, E; allt til þess
tre ord skreene to gange), er G; þar til, er Cð; enn I. tala
 Cð; talaði A, E, I; talaði um Cγ, G; talaði til B. ⁵⁴⁻⁵⁵ mön-
 — at: F, A, B, Cγ, Cð, G, I; menn skyldi E. ⁵⁵ sökum: F,
 Cγ, Cð, E, I; söknum G. ⁵⁶ at — koma: F (*lítills feilskr.* lítill
 I; at til lítills þótti ("þti" B) þat koma B, Cγ; at þat þótti til
 koma Cð; "at þti i lítills" G; þat, at til lítills þætti þat ve-
 er: *sdl. F ("e" — Olavius har urigtig en)*, Cð, G; at A;
 Cγ; því at E, I. kvæmi: F, A, B, Cγ, E, G; kom Cð, I.
 þingis: B, Cγ; þings Cð, E, G; þinga F, A, I (*forkortet þa*).
 (*foran vilju*): F, A, B, Cγ, E, G, I; mgl Cð. ⁵⁸ segja þeir:
 B, Cγ (*dog med udeglemmelse af þeir*), E, G, I; mgl Cð. h-
 vart mál: G; heimta vart Cð; heimta F, A, B, Cγ (*feilskr.* he-
 I; at heimta E. ⁵⁹ eggju: F, B, Cγ, Cð, E, G, I (*feilskr.* g-
 "eg." A. elgi vera: F, B, Cγ, Cð; elgi A, E, I; vera G (*jf.*
fölg. note). ⁵⁹⁻⁶⁰ ok — hvergi: F, A, B, Cγ, E, I; ok hæfir
 hvergi Cð; en hvergi hlýðir þat (*feilskr.* þat) G. ⁶⁰ lög í l-
 F, A, B, Cγ, Cð, E, I; "lög gillði" G (*vistnok ved feillæsing*).
 þat: F, A, Cð, G, I; um Cγ; mgl B, E. ⁶¹⁻⁶² ok kemr — s-
 F, Cð (*skulum unöiagtig forkortet som skulu*); ok kemr þat til
 er kunnum lögin ok þeim skulum stjórna A, E; enn þat kemr
 vár, er kunnum lögin ok þeim skyldim stjórna I; ok kemr þ-
 við þá, er lögin kunnu ok þeim skulu stýra G; því at þat
 til vár, er lögunum skyldum stýra (B *sílf.* at sætta mennina ok
 fríðinn) B, Cγ. ⁶³ þat: F, B, Cγ, Cð, G, I; mgl. A, E. ⁶⁴
 höfðingjar: F, A; allir höfðingjarnir B, Cγ, E, G; höfðingjarnir

þá til lögrjettu. njáll mælti þik kveð ek at þessu, 65
 'skapti þóroddsson, ok aðra höfðingja, at mjer
 þykkir sem málum várum sje komit í únýtt efni,
 'ef vjer skulum sækja mál í fjórðungsdómum,
 'ok verði svá vafit, at eigi megi lúkaz nje fram
 'ganga. þykki mjer þat ráðligast, at vjer ættim 70
 'hinn fimmta dóm ok sæktim þar þau mál, er
 'eigi megu lúkaz í fjórðungsdómi'. 'hversu skalt
 'þú' sagði skapti 'nemna fimmtardóminn — er fyri

höfðingjar I. talim um: F, A, Cy, Cð; talim her til B; "tolvm ̄"
 E (hvor tolvu báðe kan være forestillende og bydende måde); tölom
 um I; tala um G. 64-65 þeir gengu þá: F, B, Cy; gengo þeir þá
 E, I; þeir gengo Cð; þeir ganga G; ok gangim A. 66 njáll mælti:
 F, B, Cy, Cð, G; þá mælti njáll A, E, I. 67 únýtt: A ("onýtt"),
 B ("vnytt"), G ("vnytt"), I ("vnytt"); "vnyt" (en prik er sat over det
 sted i linien, hvor y og t berøre hinanden, måske for på én gang at
 gøre y til y og fordoble t) Cy, "onýt" eller "onýt" E; "onýt" F;
 óvænt Cð. 68 mál: F, A, B, Cy, Cð, E, G; mál vár I. 69 verði:
 F, A, B, Cy, Cð, E; verðr G, I ("vðr [r beskadiget]"). eigi megi:
 F, A, B, Cy, Cð, E; eigi megu G; engi megu I. 69-72 lúkaz nje —
 megu: — lúkaz (lyktaz F; lúkaz í fjórðungsdómi G) ne (eða Cð)
 fram ganga. þykki ("þekki" [I] F; þætti G) mer þat ráðligast (ráð-
 ligra F, B, Cy; ráðligt G), at ver ættim hinn fimmta (for hinn
 fimmta har F "eín fimt", A "eñ fītar", B "fimtár", Cð og G
 "fi|mt") dóm ok sæktim ("lýctum" Cð) þar þau mál (for þar þau
 mál har F þau mál þar í, A þau mál í fimmtardómi), er eigi megu
 (mætti G) F, A, B, Cy, Cð, G; lúkaz ne fram ganga. þikki mer
 ooooo|ligast, at ver ættim inn fimmta dóm ok sækjum þau
 1000000|tardómi ok (!) er elgo (feilskrift, snarest for eigi mego) I;
 oversprunget i E. 72 lúkaz: A, B, Cy, Cð, G, I; "lvck' vt" E (= lúkaz
 út, men begge ord utydelige, især det sidste); lyktaz F. fjórðunga-
 dómi: F, A, Cð, I; "fi|orðvngf dóm." Cy; fjórðungadómum B (ð
 udeglemt), E; fimmtardómi G (!). 72-73 'hversu — nemna: G (sagði
 forkortet .f.); "fooooo| ml'í fl'tv þar nefna" I; 'skaltú' sagði skapti
 'nefna F, B, Cy, E (utydel.); 'skaltú nefna' s. skapti A; "scalliv
 scaptu" .f. n. nefna" Cð. 73 -dóminn: F, A, B (feilskr. dómim), Cy,
 Cð, E (!), I; -dóm G. 73-74 fyrir forni: F, A, B (feilskr. i for' forni),

‘forn goðorð er nemndr fjórðungsdómr — ferr
 75 ‘tylftir, í fjórðungi hverjum?’ ‘sjá mun ek ráð
 ‘þess’ segir njáll ‘at taka upp ný goðorð — þ
 ‘er bezt eru til fallnir ór fjórðungi hverjum;
 ‘segiz þeir í þing með þeim, er þat vilja’. ‘þen
 ‘kost vilju vjer’ segir skapti ‘eða hversu vanc
 80 ‘sóknir skulu hjer vera?’ ‘þau mál skulu hjer
 ‘koma’ segir njáll ‘of alla þingsafglöpun — ef me
 ‘bera ljúgvitni eða ljúgkviðu. hjer skulu ok í koma
 ‘vjesfangsmál öll þau er menn vjesfengja í fjórðung
 ‘dómi, ok skal þeim stefna til fimmtardóms. s

Cy, Cð, E (utydel.), G; "i (beskadiget)" ooooo| I. 74 goðorð: F, Cy, Cð, G, I; goðorðin A, E(?). fjórðungsdómr: F, A, Cy, E(?), G, I (hvor et stykke af pergamentet er bortrevet efter -dó skönt intet synes at mangle); "flo:ðvng dömr" B. ferner: ("fnar|f h") Cð; þrennar F, A, B, E, G, I; ok þrennar Cy. 75 í: B, Cy, Cð, G; ór A, E, I. ek: F, A, B, Cy, E, G, I; ek ok 76 taka: F, A (feilskr. tak), B, Cð, E, G, I; menn taki Cy. A, B, Cð, E, G, I; "nv" (dog synes v forandret til y, navnlig at man har sat en prik derover) F; "du" Cy. 77 er: F, A (næsten helt bortsmuldret), Cy, E, G, I; sem Cð. ór: F, A, B, E, G, I; í Cð. 78 þat vilja: G; vilja A, E; þat vilja samþykkja B, Cy, Cð; "þf vilja" I. 79 vilju — skapti: F (vjer udeglemt), B, Cy, Cð, G, I; s. skapte 'viljum ver E. hversu: B, Cy, Cð, I; hve F, A, E. 80 sóknir — vera: F, Cð, I; sóknir skulu þ vera G; skulu sóknir vera E; sóknir skulu ("fkalv [for en bortsmuldret]" B) her í koma B, Cy; sóknir skulu her vera eð koma A. 80-81 í koma: F, A, B, Cy, E, I; í dóm koma Cð; vera G. 82 eða: B, Cy, Cð, E, G, I; ok F, A. ljúgkviðu: F ("livg kvooðv"), Cy, Cð (det sidste bogstav [o] noget forskrevet), E I; "lýgi| qttu" A (urigtigt) skulu ok: F, A, B, Cy, E, I; "fi" Cð; skulu G. 83 öll: F (hvor i øvrigt det næst foreg. ord ikke vefangsmál, som Olavius angiver, men "veifangf mál" = vefangmál, i det prikken under i viser, at i skal gå ud), B, Cy, Cð, mgl. A, E, I. vjesfengja: F, A, B ("vooeengia [dog er den nederende af i tilbage]"), Cy, E, I; "vefanga" Cð; "uefiang" (!) G. 84 skal — -dóms: F, A, B, Cy, Cð, G, I; mgl. E.

‘ok, ef menn bjóða fje eða taka fje til liðs sjer. 85
 ‘í þessum dómi skulu vera allir hinir styrkjustu
 ‘eiðar ok fylgja tveir menn hverjum eiði, er þat
 ‘skulu leggja undir þegnskap sinn, er hinir sverja.
 ‘svá skal ok, ef annarr ferr með rjett mál enn
 ‘annarr með rangt — þá skal eptir þeim dæma, 90
 ‘er rjett fara at sókn. hjer skal ok sækja hvert
 ‘mál sem í fjórðungsdómi — útan þat, er nemndar
 ‘eru fernar tylftir í fimmtardóm, þá skal sækjandi
 ‘nemna sex menn ór dómi enn verjandi aðra sex.

85 menn — taka: F, A, E, I; menn (*mgl. Cy*) bjópa eða taka fe B, Cy; menn bjóða fe eða gefa Cδ; menn gefa fe G. sjer: F, B, Cy, Cδ, G; ser (*mgl. E*) — ok (*avo ok E*) lunnhafnir þræla eða skuldar (‘fkyllðar [*for skrevei*]“ A, ‘fkyllðar“ E, ‘fkyllðar“ I) — manna A, E, I. 86 þessum: F, A, B, Cy, Cδ; þeim (*forkortet*) E, G, I. vera allir: F, A, B, Cy, Cδ, E, I; *mgl. G.* styrkjustu: — ‘fjyrkivstv“ F, ‘fjyrkuftu“ A; sterkostu B, Cy (*hvor i övrigt eiðar er udeglemt*), Cδ, E, G, I. 87 fylgja tveir menn: I; fylgja lj F, A, E; ‘fylgja .v.“ G, ‘.v. m m;“ Cy; ‘.y. | m i“ Cδ; ‘fj fylgja“ B. 87-88 er þat skulu: F, A, E, G, I; þeir er þat skulo Cδ; er þat Cy; ‘e’ þ f’ á“ B. 89 svá skal ok: F, B, Cy, Cδ; ok G; her skal ok svá A, E, I. 89-90 annarr — annarr með: F, B, Cy, G; annarr þeirra ferr með rett en annarr Cδ; aðrer sækja rett en aðrer (‘f.“ tilf. E) A, E, I. 91 er — at: F, Cδ, E; er rett (*udeglemt Cy*) ferr at B, Cy; er (sem I) rett fara með A, I; ‘e’ m; | rett (eller rett — ikke “retti”) for at“ G. sókn: — ‘fokn“ A og B og E, ‘fokn“ I, ‘sokn“ G, ‘focn“ Cδ; ‘foen“ Cy, ‘favkn“ F (*av [i ét tegn] kan meget godt stå for ó*). hvert: F, A, B, Cy, Cδ, G, I; *mgl. E.* 92 er: A; þá er F, B, Cy, E, G, I; at þá er Cδ. 93 fernar: B, Cy, Cδ, G; illj F, A; tvennar (!) E og I. fimmtardóm: F, A, B, Cy, G, I; fimmtardómi Cδ; fjórðungsdóm E (*urigt.*). sækjandi: F, A, B, Cy, Cδ, E, I; ‘fekianda“ G (*se noter til 97 94-95*). 94 ór dómi: F, A, B, Cy, Cδ, E, I; *mgl. G.* verjandi: F, A, B, Cy, Cδ, E, I; ‘uanda“ G. sex: A, B, Cy, Cδ, E, G, I; vi menn F. 95 hann: F, A, B, Cy, E; verjandi Cδ, I; ‘uanda“ G (*se note 97 98*). ór nemna: A, B, Cy, Cδ (‘ó nafna“ [*det første a sikkert ved feilskrift for ej*], E, I; nefna fj F, G.

- 95 'enn ef hann vill eigi ór nemna, þá skal sækja
 'nemna þá ór sem hina. enn ef sækjandi nem
 'eigi ór, þá er únýtt málit; því at þrennar ty
 'skulu um dæma. vjer skulum ok hafa þá l
 'rjettuskipun, at þeir, er sitja á miðjum pöll
 100 'skulu rjettir at ráða fyrri lofum ok lögum; ok
 'þá velja til þess, er vitrastir eru ok bezt at s
 'þar skal ok vera fimmtardómr. enn ef þeir ve
 'eigi á sáttir, er í lögrjettu sitja, hvat þeir v
 'lofa eða í lög leiða, þá skulu þeir ryðja lögrj
 105 'til, ok skal ráða afl með þeim. enn ef sá
 'nakkvarr fyrir utan lögrjettu, at eigi nái inn

96 nemna — hina: *F, G*; þá ór nefna sem hina *B, Cy*.
 nefna ór þá sem hina, er (sem *A, E*) verjandi átti *A, E, I*. 97
B, Cy, Cð, G; *mgk. F, A, E, I*. únýtt mállit: *F* ("ónýtt n
 hvilken forkortelse dog også kan læses ónýtt mállin), *B, Cy, C*
I; "mal (l meget utydel., så at der mulig kunde stå et forkortet
 tegn) ónýtt" *G*; ónýtt hvert mál *A*. þrennar: *B, Cy, Cð, I*.
 þrjár *F, I*; 1lj *A*. 98 vjer — þá: *F, A, B, Cy, E* (dog uden þá
 skolo menn ok þá hafa *Cð*; *mgk. i G* tillige med hele dette s
 om lögrjetta til lýriti 97 110 incl. 99-100 er — lögum: *A, E*.
 "lavfvm [av i ét tegn]" for fyrri lofum), *I*; skulu rettir at ráða
 lögum, er sitja á miðjum pöllum (for disse to ord har *B* o
 miðpöllum) *F, B, Cy*; skulu rettir at ráða fyrri lögrjetto, er á
 pöllum sitja *Cð*. 101 velja til þess: *F, B, Cy, Cð* (velja feilekr. v
 velja þar til *A, I*; til (her står et ord, der ser ud til at være et
 streget "via") velja *E*. 102 þar skal ok: *F* (skal forkortet *π*'), *A*
 dog skal er udeglemt), *Cð, E, I*; ok þar skal ok *B, Cy*. fimmtard
A, B, Cy, Cð, E, I; ".v. ðomōð:" *F* (= fimmtar-dómendr?).
A, B, Cy, Cð, E, I; *mgk. F*. 103 sitja: *F, A, B, Cy, Cð, I*; er
 104 lofa: *F, A, B, Cy, E*; hafa *Cð, I*. í lög leiða: *F, A, C*
 lögleiða *B, Cy, E*. skulu þeir: *F, A, B* ("π' þr'"), *Cy, E, I*;
Cð (sikkert her = skal, og ikke = skulu med udeglemt)
 105-106 enn — nakkvarr: *F, A*; ef sá er nokkr *E*; en ef nökk
 sá *B, Cy, Cð*; ef þeir ero nökkorir *I*. 106 at eigi nái: *F, A*; er
 nái *Cy, I*; er eigi nái *Cð*; "e' ei na" *E*; ok eigi nái *B*.

‘ganga eða þykkiz borinn vera máli, þá skal hann
 ‘verja lýriti svá at heyri í lögrjettu, ok hefir hann
 þá únýtt fyrri þeim öll lof þeira ok allt þat er
 ‘þeir mæltu til lögskila ok varði lýriti’. eptir þat 110
 leiddi skapti þóroddsson í lög fimmtardóm ok allt
 þetta, er nú var talit. eptir þat gengu menn til
 lögbergs. tóku menn þá upp ný goðorð. í norð-
 lendingafjórðungi váru þessi ný goðorð: melmanna-

107 þykkiz borinn vera: F, A, B, Cy, Cð, E; þykkiz sá borinn I.
 108 lýriti: sðk. (neml. med "-itu") alle (F, A, B, Cy, Cð, E, I). 109 þá: F,
 B, Cy, Cð, E, I; "þ" A (vistnok skrivefeil, foranlediget ved det foreg. "h").
 fyrri — þeira: F, A, Cy, E; fyrri þeim allt lof þeira Cð; lof (efter
 dette ord står et indvisningstegn; men det indviste mangler og er
 formodentlig bortrevet) fyrri þeim I; fyrri þeim öll lög þeira B.
 110 þeir mæltu: Cð; "þ" m." F; þeir mæla B (m forskrevet), Cy;
 hann (!) mælti A, I; "h" m." E (!). lýriti: — "lýriti" F, A, Cy,
 Cð; "lýriti" B; "lýnte" E; "lýritu" I (. Sætningen ok varði lýriti
 betyder og som man [d. a. han] rettede sin indsigelse imod.
 Hele dette afsnit om lovetten [vjer — lýriti 97 98-110], der, som
 anført, mangler i G, er måske ikke oprindeligt i nærværende form;
 men sandsynligvis har her i alt fald stået en bestemmelse om, hvor
 "femterretten" skulde have sit sæde). 110-111 eptir þat leiddi: F, A,
 B, E ("eft" leiddi þ"), I; eptir þetta leiddi Cy, Cð; en (!) leiddi G.
 111 þóroddsson: A, B, Cy, Cð, E, G; mgl. F, I. fimmtardóm: F,
 A, B, Cy, Cð, E, G; "fimmtar" ooooo I. 112 þetta — talit: Cy; þetta,
 sem nú var talt Cð; þat er upp var talit F; þat er nú var talt B;
 var þá (mgl. A, E) þetta í lög leiddi, sem nú var (er A) talt A, E,
 I; þat er hánun fylgir G. eptir — menn: F, Cð, E, G; eptir
 (bortrevet I) þat ganga menn A, I; síðan gengu menn B; eptir þat
 gengu þeir Cy. 113 lögbergs: F, A, B, Cy, Cð ("logb'g"), G, I;
 lögrettu (feilskrevet lozettu) E. 113-114 tóku — þessi ný goðorð:
 F (hvor upp dog mangler), B, Cy (dog "nu" for ný), Cð (dog ok
 tóko for tóku menn þá), E (goðorð þá det første sted feilskr. goðorð);
 tóko menn þá upp ný goðorð G (resten [i — goðorð] er vistnok blot
 oversprungen); tóku menn þá ný goðorð upp í norðlendingafjórðungi.
 vóru þessi ný goðorð þar A; tóko menn þá ný goðorð (-orð bort-
 revet) upp í norðlendingafjórðungi. váro þessi þar ný (bortrevet)
 goðorð I.

- 115 goðorð í miðfirði ok laufæsingagoðorð í eyjafir-
 þá kvaddi njáll sjer hljóðs ok mælti þat er mör-
 'um mönnum kunnigt, hversu farit hefir með o-
 'sonum mínum ok grjótármönnum — at þeir dráp
 'þráin sigfússson, ok var sættz á málit, ok ek t-
 120 'við höskuldi syni þráins. hefi ek nú ráðit hánu
 'kvánfang, ef hann fær goðorð nakkvat. enn engi v-
 'selja sitt goðorð. vil ek nú biðja yðr, at jer leyf-
 'at ek taka upp nýtt goðorð á hvítanesi til han-
 'höskuldi'. hann fjekk þat lof af öllum. tekr nj-
 125 nú upp goðorðit til handa höskuldi, ok var han

115 ok (efter miðfirði): F, A, E, I; þat (mgl. G) tók upp oddr ófeig
 B, Cy, Cð, G. laufæsinga-: F (med "o" for au), A, B, Cð,
 "lavfa (av i ét tegn) æfinga" E(!); "lavfæfīgia (av i ét tegn)" C
 "laufeinga"(!) G. 116-117 mörgum mönnum kunnigt: F, Cð; kunn-
 mörgum E; kunnikt nú mörgom mönnum I; nú mörgum kunn-
 A; mönnum kunnikt B; öllum mönnum kunnigt G. 117 fa-
 — oss: Cð; farit hefir með G; fór með F, A, B, E, I. 118 at:
 Cð, G, I; er F, A; mgl. E. 119 ok var sættz: Cð; ok sættum
 vit(!) G; enn síþan sættumz ver B; en þó sættumz ver F, A, E,
 málit: F, B, Cð, E, G; "malī" (= málin) A; mál þau I. ek t-
 Cð; hefi ek nú tekit F, A, E(?), G, I; hefi ek tekit nú B. 120 sy-
 þráins: Cð; syni hans G; mgl. F, A, B, E, I. hefi ek nú: Cð,
 ok F, A, B, E, I. 121 goðorð nakkvat: F, A, B, I; nokkut goðo-
 E; ser goðorð Cð, G. 121-122 enn — goðorð: F, B, G; en engi v-
 selja hánu sitt goðorð A, I; mgl. Cð, E. 122 nú biðja: B, Cð,
 I; nú beiða A; biðja F; ulæseligt I. 123-123 leyfið — goðorð:
 (dog "ný" for nýtt); leyfit (loft F, B, G) mer at taka upp n-
 ("ný" A) goðorð F, A, B, G, I; loft mjer at taka ný goðorð upp
 123-124 á — höskuldi: F, A, E (hvor dog handa er meget utydel-
 og höskuldi usikkert), G, I; á hvítanesi til handa hánu Cð;
 handa hánu B. 124 hann — öllum: Cð; hann fekk (begge o-
 næsten ulæselige) lof (meget utydel.) af öllum til þess E; hann fe-
 þat af öllum F, A, B, I; mgl. G. 124-125 tekr — höskuldi: Cð; t-
 njáll þá upp goðorð (sdl. tydel.) til handa höskuldi B; síðan t-
 hann upp goðorðit ("goðorð" F; "goðorð" A, "goðorð" G, "gvoðorð"
 til handa höskuldi F, A, G, I; mgl. E. 125 hann: F, A, B, E; m-
 Cð, G, I.

síðan kallaðr höskuldr hvítanessgoði. eptir þetta riða menn heim af þingi. njáll dvaldiz skamma stund heima, áðr hann reið austr til svínafells — ok synir hans ok höskuldr — ok vegr bónorðit við flosa. enn hann kveðz efna mundu öll mál við 130 þá. var þá hildigunnr föstnuð höskuldi ok kveðit á brúðhlaupsstefnu; ok lýkr svá með þeim. riða þeir þá heim. enn í annat sinn riðu þeir til brúðhlaups. leysti flosi út allt fje hildigunnar eptir

128 síðan kallaðr höskuldr: F, Cð, E, I; kallaðr síðan höskuldr B; síðan kallaðr A, G. 128-127 þetta riða: Cð, I; þat riða F (*hvor dog þat mangler*), A, G; þat riðu B, E (*meget utydel.*). 127 þingi: F, A, B, Cð, E, I; þinginu G. dvaldiz skamma: F, B ("ðooooðiz" *osn.*), Cð; dvelz skamma A, E, I; dvaldiz litla G. 128 áðr hann reið: Cð; áðr hann ríðr F, A, B, G, I; ok ríðr hann E. 129 ok höskuldr: Cð; með höskuldi G; mgl. F, A, B, E, I. vegr: F; vegr til um B, Cð (*k rettet fra g*), E, G, I; vegr nú til um A. bónorðit: F (*n forskrevet*), A, Cð, E, G; "bónorð." I (*mulig skal prikken antyde, at her menes bónorðit*); "bónorð" B. 130 við flosa: F, B, Cð, G, I; mgl. A, E. 130-131 enn — við þá: Cð, G (*dog skildu for mundu*); enn hann letz efna mundo við þá öll mál B; en (mgl. A, E, I) flosi kvaz (*kvez A, E, I*) efna (*enda I*) mundu (*skyldu A, E*) við þá F, A, E, I. 131 var þá: F, B, Cð, G; er þá A, I; mgl. E — *der udelader stykket var þá* — heim i. 131-133. 131 hildigunnr: — "hildio?" F; hildigunn A, B, Cð, G, I. höskuldi: F, A, Cð, I; oooo B; "hm" (!) G. 131-133 kveðit — -stefnu: F (*brúðhlaups skrevet b'ðilavpf [av i ét tegn]*), A (*brúðhlaups skrevet b'ðilavpf*); kveða á brúðhlaups ("b'vðilavpf [av i ét tegn]" -stefno I; á kvepin brúðhlaups ("b'vðilavpf [av i ét tegn]" B, "b'vðilavpf" Cð, "b'vðilavpf" G) -stefna B, Cð, G. 132 með þeim: F, B, Cð, G, I; mgl. A. 132-133 riða — heim: F, A, B, I; riða þeir nú heim Cð; mgl. G. 133 í: F, A, B, Cð, E, I; mgl. G. riðu þeir: F, G; riða þeir A, B, Cð, E (*utydel.*); mgl. I. 134 brúðhlaups: — "b'ðilavpf [av i ét tegn]" F, "b'ðilavpf" A, "b'vðilavpf [av i ét tegn]" B, "b'vðilavpf" Cð, "b'vðilavps [av i ét tegn]" E, "b'vðilavpf" G, "b'vðilavpf [av i ét tegn]" I. 134-135 út — hendi: — út (þá út B) allt (mgl. B) se hildigunnar (hennar F, B, G) eptir boðit ok greiddi (leysti A, fór þat F) vel af hendi F, A, B, G; allt se hildigunnar vel af hendi E; "oc vel af hendi ept"

- 135 boðit ok greiddi vel af hendi. fóru þau til ber
þórshváls ok váru þar þau missari, ok fór allt
með þeim hildigunni ok bergþóru. um vart ep
keypti njáll land í vörsabæ ok fær þat höskul
ok ferr hann þangat byggðum sínum. njáll r
140 hánnum hjón öll. ok svá var dátt með þeim öllu
saman, at engum þótti ráð ráðit, nema þeir rj
allir um. bjó höskuldr í vörsabæ lengi svá
hvarir studdu annarra sæmð, ok váru synir nj
í ferðum með höskuldi. svá var ákast um viná
145 þeira, at hvarir buðu öðrum heim hvert haust
gáfu stórgjafar. ferr svá lengi fram.

boðit" Cð (*hvor noget vistnok er udeladt, og hvor der ikke er sat n*
punctum efter "boðit"); út hildigunni (*feilskr. hildigvñ*) með
sino I. 135 þau: F, A, Cð, E, I; þau þá B, G. 136 þar þau: A
Cð, E, G, I; þau þar en næstu F. 136-137 vel með þeim: F, A
Cð, E, G; með þeim vel I. 137 um vart: B, Cð, G; en um v
F; enn (*feilskr. E í E*; "n" I [*í begyndelsen af et kapitel, me*
nyere rødt V urigtig tilføjet foran]) um sumarit A, E, I. 138 í
A, B, Cð, G, I; at E. vörsabæ: B ("vöðfa"); "offa" F, A, Cð
G, I. ok — höskuldi: F, A, B, E, G (*þat bortrevet*); *mgl. C*
139 hann — sínum: F (*sínum forkortet .f.*); hann þangat bygg
A; hann þangat til byggðum B; hann þangat "byggðir" (!) E; h
þagat búnaði G; höskuldr þangat byggðum I; þangat hösk
búnaði sínum Cð. njáll rjæð: F, A, B, Cð, E, I; reð njál
140 hjón: F, A, B, Cð, G, I; hjú E. svá var dátt: F, A (*dátt sk*
ðáðl), E, G, I; var svá dátt B; svá var mart Cð. 141 saman:
G; *mgl. F, A, B, E, I*. 141-142 þeir — um: A, E, I; hverr r
við annan (aðra G) um F, G; við annan reðiz um Cð; hv
reðiz við aðra B. 142 í — svá: F, A, Cð, G, I, (*der alle sk*
offa for vörsabæ); lengi í vörsabæ ("vöðfa bæ") svá B; svo í ossabæ
143 annarra sæmð: F, B, Cð, G, I; annarra sæmder A; "añaf n
E. 143-144 synir — höskuldi: A (*dog sörum for ferðum*), E, I; s
njáls í ferðum með hánnum F; njálssynir löngum í ferðum
hánnum B, G; njálsynir löngom í ferðum Cð (*ufuldstandig*). 144
áttu: F, A, B, Cð, E, I; öönni" G (*hvor der altid har stædet*
fengi). 145 hvert haust: F, A, B, Cð, G, E, I; *mgl. G*. 146

98. Maðr hjet lýtingr. hann bjó á sámsstöðum. hann átti þá konu, er steinvör hjet. hön var sigfússdóttir, systir þráins. lýtingr var mikill maðr vexti ok styrkr ok auðigr at fje, illr viðreignar. þat var einu hverju sinni, at lýtingr hafði 5 boð inni á sámsstöðum. hann hafði þangat boðit höskuldi hvítanessgoða ok sigfússsonum. þeir kvámu þar allir. þar var ok grani gunnarsson ok gunnarr lambason ok lambi sigurðarson. höskuldr njálsson átti bú í holti ok móðir hans, ok reið hann jafnan 10 til bús síns frá bergþórshváli, ok lá leið hans um

stórgjafar: *F, A, B, Cð, E, I*; gáfuz gjöfum *Cs, G*. ferr — fram: *F*; ferr svá framm lengi *A, E, I*; ferr (fór *G*) nú svá fram mjök lengi *Cð, Cs, G*; ferr svá fram nú mjök lengi *B*.

98. ¹ hjet: *F, A, B* ("h"), *Cð, Cs* ("h"), *E* (som *B*); er nefndr *G, I*. hann bjó: *F, B, Cð, Cs, G*; er bjó *A, E, I*. ²⁻³ þá — þráins: *F* (dog uden þá), *A, B, Cð* (dog dóttir sigfúss for sigfússdóttir), *I*; þá konu (konu þá *Cs*), er steinvör het, systir þráins sigfússsonar *Cs, G*; steinvöru systur þráins *E*. ⁴ maðr — styrkr: *F, B* (dog sterkr for styrkr); maðr ok sterkr *Cð*; vexti ok (bortismuldræt *Cs*) sterkr (skrevet ft'kr *Cs*, men lidt beskædiget) *A, Cs, E*; maðr vexti, sterkr *I*; vexti, sterkr *G*. ok (foran auðigr): *E, G*; mgl. *F, A, B, Cð, Cs, I*. illr: *Cð, Cs*; oooo *G*; ok illr *F, A, B, E, I*. ⁶ inni: *F, A, B, Cð, Cs, G, I*; mgl. *E*. hann: *F, A, B, Cð, Cs, I*; oooo *G*; ok *E*. þangat boðit: *F, A, B, Cs* (boð næsten helt bortismuldræt), *E, G, I*; "boðit þangat" *Cð*. ⁷ hvítanessgoða: *Cð, Cs, G*; mgl. *F, A, B, E, I*. ⁷⁻⁸ þeir kvámu þar: *Cð, Cs, G* (þar bortirevet); ok kvómu (koma *B*) þeir þar *B, E*; ok kvómu þeir *F, A, I*. ⁸⁻⁹ þar var — sigurðarson: *F* (der dog wrightig har "ftg" for sigurðar), *A* (dog uden gunnarsson, samt med forkortelsen "f." for sigurðar), *Cð* (dog uden ok foran grani), *Cs, E* (dog ok grane for þar — gunnarsson), *G* (þar næsten helt bortirevet og intet ok foran lambi), *I* (dog ok þar var for þar var ok); þar (var udeglemt) ok gunnarr lambas. ok lambi sigurðars. ok grani gunnarss. *B*. ¹⁰ átti — hans: *Cð*; ok móðir hans (hróðný tilf. *A, E, I*) áttu bú (for áttu bú har *E* bjuggu) í holti *F, A, B, Cs, E, G, I*. hann: *F, B, Cð, Cs, G*; höskuldr *A, E, I*. ¹¹ bús síns: *F, A, B, Cð, Cs, G, I*; bú síns *E*.

garð á sámsstöðum. höskuldr átti son, er ámunu
 hjet. hann hafði blindr verit borinn. hann var
 þó mikill vexti ok öflugr. lýtingr átti bræðr tvá.
 15 hjet annarr hallsteinn enn annarr hallgrímr. þeir
 váru hinir mestu úeirðarmenn — ok váru þeir
 jafnan með lýtingi bróður sínum; því at aðrir menn
 kvámu ekki skapi við þá. lýtingr var úti löngum
 um daginn, enn stundum gekk hann inn. hann
 20 gekk til sætis síns. þá kom kona inn, er ú
 hafði verit. hón mælti 'of fjarri váruð jer úti at
 'sjá, er oflátinn reið um garð'. 'hverr ofláti var
 'sá' segir lýtingr 'er þú segir frá?' 'höskuldr

¹² höskuldr: F, A, B, Cð, Cø, E, I; höskuldr njálss. G. son: F, B, Cð, G; oooo Cø (hvor der dog ikke kan have stået mere end son son þann A, E; þann son I. ¹³ blindr verit borinn: F, A, B, blindr borinn verit Cð; verit blindr borinn Cø, G; verit blindr fæddr E. ¹⁴ þó — öflugr: F, A, Cð, Cø, G, I (dog med "þa" f þó, samt med skrivefeilen avxflavz [av begge steder i ét tegn] f öflugr); þó mikill vexti B; mikill ok sterkr E. ¹⁵ hallsteinn: sá her alle (F, A, B, Cð, Cø, E, G, I). hallgrímr: F, A, B, Cð, Cø, I, G; hallbjörn I. ¹⁶ úeirðar: B, Cð, Cø, E, G; óelru A, I (skrev o æro); "vreidv" F. ¹⁷ lýtingi: Cø, G; mgl. F, A, B, Cð, E, 17-18 aðrir — skapi: B, Cð, Cø, G (der dog har skapi sínu f skapi); aðrir kómu ekki skapi F, A; ekki (udeglemt I) kómu menn skapi E, I. ¹⁸ við þá: F, B, Cð, Cø, E, G, I: "þ þ" A (= vt því — men þ' er en åbenbar skrivefeil, foranlediget ved det foreg. ords forkortelse). ¹⁸⁻¹⁹ löngum um daginn: Cð; um daginn F, I, Cø, G; jafnann E; jafnan um daga A, I. ¹⁹ inn: F, B, Cð, Cø, G, till starfs manna A, E, I. ¹⁹⁻²⁰ hann — síns: F, Cð, Cø, G; t sætis síns B (der således forbinder disse ord med det foreg. gekk inn); hann sat nú i sæti sitt A, E, I. ²¹ hón: F, A, B, Cð, E, ok Cø, G. of fjarri: F ("of | feari"), A, B, Cð, Cø, E (der skrives offæie), I; "ofhæri" G. ²¹⁻²² úti at sjá: A, I; úti F, B; at sjá E mgl. Cð, Cø, G. ²² um garð: F, A, B, Cð; her um garð Cø, G um garðinn E; um tún I. ²²⁻²³ 'hverr — sá': F, B; 'hverr oflá er sá' Cð, I; 'hverr var (er) ofláti sá' A, Cø, G; mgl. I ²³ segir lýtingr: sðl. F, A, B, Cð, Cø, G; hvorimod I har lýting mælti foran replikken; mgl. E. 'er — frá': F, A, Cð, Cø, I; mgl.

‘njálsson reið hjer um garð’ segir hón. lýtingr mælti ‘opt ríðr hann hjer um garð ok er mjer 26
 ‘eigi skapraunarlaust; ok bjóðumz ek til þess,
 ‘höskuldr mágr, at fara með þjer, ef þú vill hefna
 ‘föður þíns ok drepa höskuld njálsson’. ‘þat vil
 ‘ek eigi’ segir höskuldr ‘ok launa ek þá verr, enn
 ‘vera skyldi, njáli fóstra mínum; ok þrifz þú aldri 30
 ‘fyrir heimboð’ ok spratt upp undan borðinu ok
 ljet taka hesta sína ok reið heim. lýtingr mælti
 þá til grana gunnarssonar ‘þú vart hjá, er þráinn
 ‘var veginn — ok mun þjer þat minnisamt — ok
 ‘svá þú, gunnarr lambason, ok þú, lambi sigurðar- 35
 ‘son. vil ek nú, at vjer ráðim at höskuldi njáls-

B, E, G. 23-24 ‘höskuldr — hón: F, C δ , G (dog uden segir hón);
 ‘höskuldr njálsson’ s. hón ‘reið her um garð’ A, C δ , I; hún “f.”
 ‘höskuldr reið her um garð njáls. B; mgl. E (hvor alt hvad
 der mangler på dette sted, nemlig ‘hverr — hón, i. 23-24, sikkert
 ikke er udeladt med forsæt, men ved at springe fra garð til
 garð, hvilket ord sikkert har sluttet det manglende — jf. A og I).
 24-25 lýtingr mælti: sdi. F, A, B, E; hvorimod C δ , C δ , G, I sætte s.
 lýtingr efter garð (i. 25). 25 ríðr — garð: A, B, C δ , G, I; “ríðoo h ū
 garð” C δ ; ríðr hann her F; ríða þeir (feilskr. þt) hjer um garð E.
 26 skapraunar-: F, B, C δ , C δ , E (“skapravna” — det lille r over a
 noget utydeligt), G, I; skaprauna- A. bjóðumz — þess: F, A, C δ ,
 C δ , E, G (dog uden þess), I; bjóða vil ek þer B. 27 höskuldr —
 vill: F (dog uden mágr), B, C δ , C δ , G; at fara með þer, höskuldr,
 ef þú vill A, E; með þer (forkortet þr), höskuldr, at I. 29 enn: —
 “en” F og A og C δ og E og G, “en” C δ , “en” I (n lidt forskr.);
 “ih” B. 30 njáli fóstra mínum: F, B, C δ , C δ (“fo” næsten helt
 bortsmuldet), G; fóstra mínum njáli E; fóstra mínum A, I. 31 ok
 (foran spratt): F, A, C δ , C δ , E, G, I; hann B. 32 ljet: F, A, B,
 C δ , E, G, I; “bað (b for en del bortsmuldet)” C δ . 33 þá: F, A, B,
 C δ , G, I; mgl. C δ , E (hvor det følg. til deruden er udeglemt) hjá:
 F, A, B, C δ , E, G; i hjá I; udeglemt C δ . 34 mun: F, A, B, C δ
 (der indskyder vera efter minnisamt), E, I; er C δ , G. 35 svá þú:
 F, A, B, C δ , C δ , E, J; mgl. G. 25-26 ok þú — -son: B, C δ ; ok
 lambi sigurðars. F, A, C δ , E, G; mgl. I. 36 vil ek nú: F, A, C δ ,

- ‘syni ok drepim hann í kveld, er hann ríðr heim
 ‘nei’ segir grani ‘ekki mun ek fara at njálssonum
 ‘ok rjúfa sætt þá er góðir menn gerðu’. slíkur
 40 orðum mælti hverr þeira ok svá sigfússsynir —
 ok tóku þat ráð allir at ríða í braut. þá mælti
 lýtingr, er þeir váru í brautu ‘þat vitu allir menn
 ‘at ek hefi við engum bótum tekit eptir þráin ma
 ‘minn; skal ek ok aldri una því, at engi komi
 45 ‘mannhefnd eptir hann’. síðan kvaddi hann
 ferðar með sjer bræðr sína tvá ok húskarla þrjá
 þeir fóru á leið fyrir höskuld ok sátu fyrir hánu

*Cs, G, I; vil eg þá E; þeir sögðu svá vera. ‘vil ek’ s. lýtingr
 ráðim: A; ríðim F, B, Cð, Cs, E, G, I. 36-37 höskuldi — heim:
 hánun ok drepom (bydende måde) hann í kveld, er hann ríðr he
 I; honum ok drepum hann í kveld (skrevet kvell), er hann ker
 hjer E; höskuldi (hánun F, B) í kveld ok drepim (drepum F,
 G — bydende måde, i det mindste i F og sikkert også i B) hann
 B, Cð, Cs, G. 38 ekki mun ek: F, A, B, Cð, E, G, I; ek m
 ekki Cs. njálssonum: F, A, B, Cs, G, I; sonum njáls Cð,
 39 ok: F, A, Cð, Cs, E, G, I; ne B. sætt þá: F, A, B, Cð, E,
 G, I; þá sætt E. 40 þeira — -synir: F, A, B, Cð, Cs, G; sigfús
 sona (“figl”.ff.) E, I. 41 tóku — ríða: Cð; tóko þat ráð, at al
 ríðu Cs; taka þat ráð at ríða I; tóku þat ráðs at ríða F, A, B,
 ‘er þat ráð, at allir ríði G. 42 þeir — brautu: F, A, Cð, E, G,
 (hver dog váru er udeglemt); váro í brottu allir B; allir váro
 brottu Cs. allir menn: B, Cð, Cs, G; allir F, A, I; menn
 43 við engum: F, B, Cð, Cs, E, G; ekki við A, I. 43-44 mág min
 F, A, B, Cð, Cs, G, I; mgl. E. 44 ok: F, A, Cð, Cs, E; mgl.
 G, I. 44-45 engi — eptir: A, B, I; engi komi (kan være skrivefeil
 komi) mannhefnd eptir F; engi komi mannhefnd fyrir hann Cð;
 kome mannhefndir eftir hann E; elgi komi mannhefndir (ann till
 med det sidste træk af m bortsmuldrer i Cs) fyrir hann Cs,
 46 sjer: F, A, B, Cs, E, G, I; mgl. Cð (åbenbart ved forglemmelse)
 ok húskarla þrjá: F, A, Cs, E; ok húskarla sína III Cð, G; “1/2 av
 .III.” B (= ok húskarl [hinn] þriðja, hvis húskarl ikke er en skr
 feil for húskarla); mgl. I. 47 fóru á leið: F, A, B, Cð, G; fara
 leið Cs, I; fóro á veg E.*

norðr frá garði í gróf nakkvarri ok biðu þar til þess er var miðr aptann. þá reið höskuldr at þeim. þeir spretta þá upp allir með vápunum ok 50 sækja at hánnum. höskuldr varðiz svá vel, at þeir fá lengi eigi sóttan hann. enn þar kom um síðir, at hann særði lýting á hendi enn drap heimamenn hans tvá ok fjell síðan. þeir særðu höskuld sextán sárum, enn eigi hjoggu þeir höfuð af hánnum. þeir 55 fóru í skógana fyrir austan rangá ok fálu sik þar. þetta kveld hit sama hafði smalamaðr hróðnýjar fundit höskuld dauðan ok fór heim ok sagði hróð-

48 norðr frá garði: *F, B, Cð, Cs, G*; fyrir norðan garðinn *I*; norðr með garðinum *A*; niðri með garðinum *E*. gróf: — "gʰof" *F og Cð og G*, "gʰof" *A*, gʰof" *B og E*, "groʰ" *Cs og I*. nakkvarri: *F, B, Cð, Cs, G*; elinni *A, E, I*. biðu: *F, A, B, Cð, Cs, E, G*; biðpo *I*. 49 þess — aptann: *F, Cð, Cs, G*; er var miðr aptann *B*; þess er liðr til miðs aptans *A, I*; "miðz (*snaðere end miðz*) aptanf (*þegge ord se snarest ud som ét*)" *E*. 49-50 reið — þeim: *A* (*dog riðr for reið*), *B* (*reið feilskr. rei*), *Cð, Cs* ("reið hafvkooolt" þeim), *G, I*; reið (riðr *E*) at þeim höskuldr (*synes feilagtig orkortet hʰ i E*) *F, E*. 50 þeir — allir: *F, B*; þeir spretta upp allir *Cð, Cs, G*; spretta þeir þá upp aller *A, I*; spretta þeir þá upp *E*. 51 sækja: *F, A, B, Cð, E, G, I*; "kia" (*sikkert skrifseil*) *Cs*. varðiz svá vel: *F, B, G*; "vfc" svá vel *Cð*; verst svá harðliga (*vaskliga I*) *A, E, I*; varðiz leingl svá vel *Cs*. 52 fá — sóttan: *A, E, I*; fengu lengi eigi sóttan (*sótt G*) *B, G*; fá eigi lengi sótt *F*; gátu lengi eigi sótt *Cð*; fengu eigi sótt *Cs* (*jf. næst foreg. note*). enn (*foran þar*): *F, A, B, Cð, Cs, G, I*; *mgk. E*. 53 lýting á hendi: *F, A, B, Cs, E, G, I*; *udeglemt Cð*. 53-54 drap — tvá: *F, B, Cs, G*; hann drap heimamenn hans fj *Cð*; drap tvá heimamenn hans *A, E, I*. 54 síðan: *F, B, Cð, Cs, G, I*; þá síðan *A, E*. höskuld: *F, A, B, E, I*; hann *Cð, Cs, G*. 55 enn: *F, A, B, Cð, E, I*; *mgk. Cs, G*. 56 skógana: *F, A, B, Cs, E, G, I*; skóga *Cð*. austan rangá: *F, A, Cð, E, G, I*; "iuanan rangaa (*aa i ét tegn* — *gaa beskadiget*)" *Cs*; austan þverá *B*. 57 þetta — sama: *F, A, B, Cð, E*; þetta sama kveld *I*; þat hit (*mgk. G*) sama (*m næsten helt bortsmuldrat i Cs*) kveld *Cs, G*. 57-58 hafði — höskuld: *F, A, B, Cs* (*tíl dels beskadiget, men sikkert*). *E, G, I* (*dog hann for höskuld*); fann sauðamaðr hróðnýjar höskuld *Cð*. 58 ok fór: *F, A, B, E*;

nýju víg sonar síns. hún mælti 'ekki mun hann
 60 'dauðr vera — eða var af hánnum höfuðit?' 'eigi va
 'þat' segir hann. 'vita mun ek, ef ek sje' segi
 hún 'ok tak þú hest minn ok akfæri'. hann gerð
 svá ok bjó um með öllu. ok síðan fóru þau
 þangat, sem höskuldr lá. hún leit á sárin ok
 65 mælti 'svá er, sem mik varði, at hann myndi ekk
 'dauðr með öllu; ok mun njáll græða stærri sár
 síðan tóku þau ok lögðu hann í vagarnar ok óku

"h" löz (sál)." Cð; hann ferr Cs, G; fór hann I. 58-59 hróðnýju
 F, B, Cð, E; henni A, Cs, G, I. 60 síns: sál alle ("f." F, "fuf"
 A og Cð og I, "fuf" B, "fuf"oo Cs, "fuf" E, "fuf" G). hó
 mælti: F, A, Cð, Cs (stedordet næsten helt borte), G, I; hvorim
 B og E sætte s. hún, den sidste foran eða, den første efter replikken
 ekki: sál. alle (F, A, B, Cð, Cs, E, G, I). 60 vera: B, Cð, Cs
 E, G; mgl. F, A, I. hánnum: B, Cs ("h"m lidit beskædiget), G (hvo
 i övrigt af er udeglemt); mgl. F, A, Cð, E, I. höfuðit: F, A, I
 Cð, E, G, I; ooo"t" (også en levning af o er tilbage) Cs (efter almindelig
 skrivemåde = höfuð, men her måske dog en stærk forkortelse af
 höfuðit). 61-62 vita — hún: F, A, B, Cs, I; hitta(!) mun eg'
 hún 'ef eg se E; vita mun ek, ef ek se þat' s. hún G; vita mo
 ek, ef ek se hann Cð. 62 tak þú: F, A, B, Cs, E, G, I; taki Cs
 hest minn: F, A, B, Cð, Cs, G, I; hestinn E. akfæri: F ("ak|f"i"
 A ("ak|færi"), B ("ak f"), Cð ("ak f"), Cs ("ak færi"), I ("ak færi")
 "atfæri" (eller áfæri?) E; "læk f"i" G (hvor skriberen synes
 have villet udtrykke líkfæri). gerði: F, A, Cs, E, I; gerir G; gerð
 nú B; gerir nú Cð. 63 ok (foran bjó): F, B, Cð, Cs, G; tór ok I
 I; mgl. A. með öllu: F, A, B, Cs, E, G; at öllu I; mgl. Cs
 ok (foran síðan): F, A, Cs, G; mgl. B, Cð, E, I. fóru: F, B, Cs
 Cs, E, G, I (hvor i övrigt þau er udeglemt); fara A. 64 höskuldr
 lá: F, B, Cs, G; höskuldr var Cð; hann lá A, E, I. hún leit
 F, B, Cð, Cs, G; leit hún A, E, I. 65 mik varði: B, Cð, Cs (rð be
 skædiget), G; "vði .f. h" F; mér kom í hug A, E, I. 66 dauðr: I
 A, B, Cs, E, I; dauðr vera Cð, G. græða stærri sár: F, A, I
 Cð, Cs, G; grætt (ræ forskrevet) hafa stærre sár E; græða mei
 (sár mgl.) s. hún I. 67 síðan tóku þau: Cð; síðan tóku þau
 líklt F, A, Cs, E, G, I; tóku þau nú líklt B. ok — vagarnar: —

til bergþórshváls ok báru þar inn í sauðahús ok láta hann sitja upp við vegginn. síðan gengu þau heim bæði ok drápu á dyrr; ok gekk húskarl einn 70 til dura. hón snarar þegar inn hjá hánnum ok ferr þar til er hón kemr at hvílu njáls. hón spurði, hvárt njáll vekði. hann kveðz sofit hafa þar til 'enn nú em ek vaknaðr — eða hví ert þú hjer komin svá snimma?' hróðný mælti 'statt 75 þú upp ór binginum frá elju minni ok gakk út 'með mjer ok svá hón ok synir þínir'. þau stóðu

ok lögðu hann upp í vagninn Cð; ok lögðu upp (*mgl. B*) í vagninn B, Cð, G; ok lögðu í vagarnar ("vagnr" F, "vagn" A) F, A; ok höfðu með sér E; *mgl. l.* 68 báru þar inn: Cð; drógu þar inn I; draga þar inn F, A; draga hann Cð, G; drógu þar E; drógu líkít B. sauðahús: F, A, B, Cð, Cð, G, I; sauðhús E. 69 láta: F, A, Cð, Cð, G, I; letu B, E. 70 heim bæði: F, A, B, Cð, Cð, G; bæði heim E, I. ok — dyrr: F, B, Cð, Cð, G; ok drepa á dyrr E, I; þau drepa á dyrum A. 70-71 ok — dura: Cð, G; húskarl einn gekk til dyra Cð; ok gekk húskarl til dura (*hurðar A*) F, A, B; húskarl ("h'kar" E) gekk til dyra E, I. 71 snarar þegar: F, A, E, I; snarar B, Cð; snaraz þegar Cð; snaraðiz þegar G. hánnum: F, A, B, Cð, E, G, I; "þm" (= þeim) Cð. 72 ferr — kemr: F, A, B, Cð, I; ferr til þess er hón kemr Cð, G; *mgl. E.* at hvílu njáls: F, B; til hvílu njáls Cð, G; til rekkju njáls Cð; "at lokavilv .n." E; at hvíludyrum A; at lokrekkjodyrom I. 73 spurði: F, A, B, Cð, E, I; "sp" Cð; spyr G. 73-74 kveðz — vaknaðr: Cð (*em skrevet kē*), G (*dog vaki ek for em ek vaknaðr*); "qz" hafa sofit til þessa en vaka nú Cð; "q." sofit hafa þar til, enn sagðiz þá vaka B; kvez ("q" A, "qz" [= kvas] F) sofit hafa til þessa (þess A), enn kvez ("qz" [= kvas] F) þá vaka F, A, I; kvez vakat hafa til þessa E. 75 svá snimma: F, A, Cð, E, G, I; "snimma" (*sðk. feilskr. og svá udeglemt*) B; á nóttom Cð. hróðný mælti: F, B (*m er beskadtiget*), Cð, G, I; "h" mælti Cð; hróðný ".f." E; *hvorimod A sætter ".f. h" after upp.* 76 ór — minni: F (*binginum feilskr. binginn*), A, B, Cð, E, I; frá elju minni ór binginum Cð, G. 76-77 út — þínir: A, I; út með mjer ok synir þínir ok svo bergþóra E; út ok svá hón ok synir þínir F; út (*mgl. G*) ok (at G) sjá höskuld son þinn ok synir þínir Cð, Cð, G; út ok svá synir þínir at sjá höskuld

upp ok gengu út. skarphjeddinn mælti 'töku vjer
 'vápni vár ok höfum með oss'. njáll lagði ekki til
 80 þess, ok hljópu þeir inn ok gengu út vápnaðir.
 ferr hróðný fyrri til þess er þau koma at sauða-
 húsinu. hón gengr inn ok bað þau ganga eptir.
 hón vatt upp skriðljósi ok mælti 'hjer er nú,
 'njáll, höskuldr son þinn ok hefir fengit á sjer
 85 'sár mörg, ok mun hann nú þurfa lækningar'.
 njáll mælti 'dauðamörk sje ek á hánun enn engi
 'lífsmörk — eða hví hefir þú eigi veitt hánun

son þinn B. 77 þau stóðu: F, A (þau *feilskr.* þa/, E, I; þeir stóðu B; þeir standa Cð, Cø, G. 78-80 gengu út — vápnaðir: F, A, E, I (dog vápnaðir út for út vápnaðir); gengu út. skarph. mælti 'töku ver vápn vár ok höfum með oss'. njáll lagði ekki til þess. þeir fóro inn ok ljópu síþan út allir alvápnaðir B; ganga út. skarph. mælti 'höfum ver vápn vár með oss'. njáll lagði ekki til þess. þeir gengo út vápnaðir Cð; ganga út vápnaðir (í G er na *bortrevet* og p *beskadiget*) Cø, G. 81 hróðný fyrri: G; hróðný nú fyrri B; hón fyrri F, A, E (hón *forkortet* h?, *sá at der kunde være spørgsmål, om man ikke skulde læse hróðný*); hón nú Cð; hróðný Cø; "h^o" (= hón/ I. 81-82 til — -húsinu: F, Cø, E (dog kvómu for koma), G; til þess er þau kómu til sauðahússins (hússins *skrevet* koffinn) I; þar til er þau koma at sauðahúsinu A, B; þar til er þau koma til sauðahúsanna Cð. 82 hón gengr inn: F, Cð, E; hón gekk inn Cø, G; hón gengr inn fyrri (í húslit I) A, I; þá gengr hún inn B. ok — eptir: F (þau *skrevet* þ'), Cø (hvor dog eptir er *bortrevet*, *på en utydelig levning af e nær*); ok bað þau ganga inn eftir ser E; "oc biþr þa gæga (*det første g forskrevet*)" | oooo Cð; ok bað þá eftir (tír *bortrevet* G) ganga B, G; en bað þá ganga eptir A; en bað þá ganga með ser I. 83 hón vatt: F, A, E (hón *forkortet* h?. — se note 98 81), I; hún vatt þá B; þá (oo" a" Cø) vatt hón Cø, G. ok mælti: B, Cø, E, G, I; hón mælti F; *hvorimod A sætter s. hón foran* ok hefir. 83-84 er — þinn: B; er höskuldr s. þinn, njáll F, I; er nú höskuldr son þinn G; "er (r *stærkt beskadiget*) oooo h? f. þín" Cø; er (*udeglet* E) höskuldr s. þinn A, E. 84 á sjer: F, A, B, Cø, E; *mgk.* G, I. 85 mörg: F, A, Cø (g *næsten helt bortsmuldet*), E, G, I; stór ok mörg B. mun — lækningar: F, A, Cø, G, I (dog uden hann); mun hann mjök lækningar þurfa E; þarf mjök lækningar B.

‘nábjargir, er opnar eru nasarnar?’ ‘þat ætlaða
 ‘ek skarphjedi’ segir hón. skarphjediinn gekk at
 ok veitti hánnum nábjargir. skarphjediinn mælti þá 90
 við föður sinn ‘hverr segir þú at hann hafi vegit?’
 njáll svarar ‘lýtingr af sámstöðum mun hafa vegit
 ‘hann ok bræðr hans’. hróðný mælti ‘þjer fel ek
 ‘á hendi, skarphjediinn, at hefna bróður þíns. ok
 ‘vænti ek, at þjer muni vel fara, þó at hann sje 95
 ‘eigi skilgetinn, ok þú munir mest eptir ganga’.
 bergþóra mælti ‘undarliga er yör farit, er jer vegið

88 er — nasarnar: F, A, I; ok eru opnar nasar hans Cs, G; mgl. B, E. 88-89 ‘þat — hón: F, A; ‘þat ætla ek skarph.’ s. hón Cs, G (hvor skarph. er bortrevet); hún mælti ‘þat ætla ek skarph.’ B; hróðný mælti ‘þat ætla eg skarph.’ s. hón E; mgl. I. 89-90 skarphjediinn — nábjargir: A, Cs, E, G (dog gekk þá for gekk); “fk”p. gek at (her er ok sikkert udeglemt) veit’ (tegnet over t er lidt mislykket og har en vis lighed med a, hvorfor Olavius har læst velta for veitir) k’m | nabiarg’ F; hann gekk þá at höskuldi ok veitti hánnum nábjargir B; mgl. I. 90-91 skarphjediinn — sinn: I; þá mælti skarph. við föður sinn A, G; hann mælti þá til feðr (skrevet feðr) síns B; skarph. mælti við föður sinn E, Cs; skarph. gekk at föðr sínum ok mælti E. 91 hann hafi vegit: F, A, B, I; vegit hann hafi Cs, G; hann væge E. 92 af: F, A, B, Cs, G, I; á E. 92-93 hafa vegit hann: F, B, Cs, G; “veg” hann I (hafa altså udeglemt); hann hafa vegit A, E. 93 hans: F, A, B, Cs (beskadiget og utydeligt), E, G; mgl. I. 94 hendi: F (dog er i forskrevet og har lighed med i, hvorfor Olavius har læst hendr), B, E, G, I; “hend” (slutningsbogsstavet er nemlig bortsmuldret) Cs; höndum A. 94-96 ok — skilgetinn: F, B, G (dog værl for sje); “x uæti (af x er kun den nederste del tilbage — formodentlig har der stået uæti) ek (k næsten helt bortsmuldret) aoo (dog er kun en del af a tilbage) þ’ muni uel i (a beskadiget) | þótt h uæri e (det i, der skulde stå over e, er bortsmuldret) skilgeti (kilg beskadiget)” Cs (der altså har stemt overens med G); þá ætla þó, at þer man vel fara, þó at hann se eigi skilgetinn I (hvor þá ætla þó er forvirret); ok (mgl. E) þótt hann se eigi skilgetinn, þá ætla ek þó, at þer muni vel fara (for muni vel fara har E fare vel) A, E. 96 þú munir mest: F, Cs, E, G; þú munir þó mest A, I; þó manir þú B. 97 farit: A, Cs, E, G (hvor dog undar-

‘víg þau er yðr rekr lítt til enn meltið slíkt ok
 ‘sjóðið fyrir yðr svá at ekki verðr af; ok mun
 100 ‘hjer koma skjótt höskuldr hvítanessgoði ok biðja
 ‘yðr sætta, ok munuð jer veita hánun þat — ok
 ‘er nú til at ráða ef jer vilið’. skarpheðinn mælti
 ‘eggjar móðir vár oss nú lögeggjan’. síðan hljópu
 þeir út allir. hróðný gekk heim með njáli ok var
 105 þar um nóttina.

99. Nú er at segja frá þeim skarpheðni, at

llga er udeladt, sikkert ved en feiltagelse), I; kennt F, B. 97-98 er jer — þau: F, Cs (de to første ord noget beskadede, men sikre), G; er þer vegið (skrevet végi) þau víg B; þer vegit víg þau A, E, I. 98 lítt til: F, A, I; lítt eltt til B, Cs (‘lítt eltt ‘i“ [ið, men især itt, beskadiget, og e bortsmuldrer]); ekki til eðr lítt G; ekki til E. 98-99 slíkt — yðr: F, A (dog þetta for slíkt), B, Cs (‘líkt s floð i [f beskadiget] yð: i: helt — men yð for en del — bortsmuldrer”), E; slíkt fyrir yðr G; slíkt I. 99 svá — af: F, A, B, Cs, E, G; ok se ek þat fyrir, er ekki verþr af yðr I. 99-100 ok — -goði: Cs (‘s m á kōa skott [iðt mindre tydeligt] á? hvíta nef goð. [sdl.]); ok mun skjótt koma her hösk. hvítanessgoði G; man her skjótt koma hösk. hvítanessgoði I; ok man, þegar er spyrr, koma her höskuldr hvítanessgoði B; mun her, þegar spyrr, koma hösk. hvítanessgoði A; mun her koma höskuldr, þegar er spyrr E; ok mun þegar spurn koma til hösk. hvítanessgoða F. 100 ok (foran biðja): A, Cs, E, G, I; “s b’i á“ F (meningen skal måske være ok mun hann [som Olavius har opfattet den]); udeglemt B (hvor det følgende ord skrives biða). 101 veita hánun þat: F, A, I; þat veita hánun B, E; þegar veita hánun þat (mgl. Cs) Cs, G. ok: F, A, B, Cs, E, G; mgl. I. 102 til at ráða: F, A, E, I; til at vanda þegar í stað B; þegar til at “væna“ í stað Cs; þegar í stað ráð til at “uena“ G. ef jer villið: F, A, I; ef skal E; mgl. B, Cs, G. 103 vár: F, A, B, Cs, E, G; mín I. oss nú lögeggjan: B, E (dog uden oss), G, I; oss lögeggjun nú A; oss lögeggjun F, Cs. 103-104 hljópu — allir: F, G; hlaupa þeir út allir B, Cs; hljópu þeir út A, E, I. 104 heim: B, I; inn F, A, Cs, G; mgl. E. ok var: F, A, B, Cs, E (dog uden ok), G; ok var hún I.

99. 1-2 Nú — þeir: F, B; Nú er at segja frá skarpheðni ok þeim bræðrum (mgl. E, I), at (mgl. I, der her sætter punctum) þeir

þeir stefna upp til rangár. skarphjeðinn mælti
 'stöndu vjer nú ok hlýðum til'. þeir gerðu svá.
 síðan mælti hann 'föru vjer nú hljótt; því at ek
 'heyri mannamál upp með ánni. eða hvárt vilið 5
 'it heldr eiga við lýting einn eða við bræðr hans
 'báða?' þeir kváðuz heldr vilja eiga við lýting
 einn. 'í hánum er þó veiðrin meiri' segir skarp-
 hjeðinn 'ok þykki mjer illa ef undan berr; enn ek
 'treysti mjer best um at eigi dragi undan.' 'til 10
 'skulu vit svá stefna' segir helgi 'ef vit komumz
 'í færi, at eigi reki undan'. síðan gengu þeir
 þangat sem skarphjeðinn hafði heyrt mannamálit

A, E, I; Skarph. ok bræðr hans *Cs, G.* ² stefna — rangár: *F, E, I*; stefna (*snúa Cs, G*) upp með rangá *A, Cs, G*; stefna upp til þverár *B*. skarphjeðinn mælti: *F, B, Cs, E, G*; þá mælti skarph. *A, I* ³⁻⁴ stöndu — hann: — stöndu ver nú ok hlýðum til'. síðan mælti hann *A*; stöndom ver nú ok hlerom'. þeir gerðu svá. skarph. mælti *I*; stöndum ver her (nú *E*) ok hlýðum (hlustum *E*) ok *F, B, E*; *mgk. Cs, G.* ⁴ föru — hljótt: *A*; förom "þ" hljótt *I*; förum ljótt *B, E*; förum hljóðliga *F, Cs, G.* ⁵ upp: *F, A, B, Cs, G, I*; uppe *E.* ⁶ it heldr: *A, B* (*h noget forskrevet*), *Cs, G, I*; þjer heldr *E*; it helgi *F.* einn: *B, Cs, G, I*; *mgk. F, A, E.* ⁶⁻⁷ við — báða: *B*; við bræðr hans "ij." *Cs*; bræðr hans "ij." *A, G*; við þá "ij." *E*; þá tvá *I*; hina "ij." *F.* ⁷⁻⁸ kváðuz — einn: *F, A, B* (*dog uden einn*), *Cs, G*; grímr ok helgi kváðuz heldr vilja (*mgk. E*) eiga við lýting einn *E, I.* ⁸ veiðrin meiri: *F, A, Cs, G* (*veiðrin skrevet uendir*), *I*; meire veiðrinn *E*; "mi" veiðr *B.* ⁹ illa — berr: *F, A, I*; illa, ef þat ber undann *E*; illit, ef hann berr undan *B, Cs, G.* ¹⁰ best um: *B*; best *F, I*; þó best *E*; best af oss *Cs, G*; *mgk. A.* undan: *F, A, B, E, I*; undan mer *Cs, G.* ¹¹ skulu — stefna: *F, A, E, I*; skulu við svá ráða *G*; skulu vit ráða svá *B*; skal ok svá ráða *Cs.* ¹¹⁻¹² ef — undan: *F, A, I* (*dog dragi for reki*); ef vit komumz í færit, at (*beskadiget*) eigi skal undan reka *Cs*; at eigi ("ei" *B, "ei" E*) reki (*dragl E*) undan, ef vit komumz í færi (*færit B*) *B, E, G.* ¹³ þangat sem: *A, B, E, I*; þangat er *F*; þar til (*r beskadiget og til bortsmuldet Cs*) sem *Cs, G* (*hvor i øvrigt det næst foreg. þeir er udeglemt*). skarphjeðinn hafði heyrt: *A, E,*

ok sjá, hvar þeir lýtingr eru við læk einn. skarp-
 15 hjeðinn hleypr þegar yfir lækinn ok í melbakkann
 öðrum megin. þar stóð hallgrímr á uppi ok þeir
 bræðr. skarphjeðinn höggr á lærit hallgrími svá
 at þegar tók undan fótinn enn þrífr hallkel annarri
 hendi. lýtingr lagði til skarphjeðins. helgi kom
 20 þá at ok brá við skildinum, ok kom þar í lagit.
 lýtingr tók upp stein ok laust skarphjeðin, ok
 varð hallkell lauss. hallkell hleypr þá upp á mel-
 bakkann ok kemz eigi á upp annan veg enn hann
 skýtr niðr knjánum. skarphjeðinn slæmir til hans
 25 öxinni rimmugýgi ok höggr í sundr í hánnum

I; skarph. heyrði B, Cs, G; þeir heyrðu (*feilskr. hejðv*) F. 14 eru
 við læk: F, A, Cs, E, I; eru (váro B) við bekk B, G. 15 þegar: F,
 A, B, Cs, G, I; *mgk. E.* ok í: A, B, E, I; ok á G; á Cs; "x" F
 (*forholdsordet udeglemt*). 16 stóð — uppi: A, B; stendr (var Cs, G)
 hallgrímr á uppi F, Cs, G; stóð hallgrímr öðrom megin á uppi I;
 stóð hallgrímr fyrri E. 17 höggr: F, A, B ("hög"), E, I; hjó Cs, G.
 17-18 svá — undan: F, A, B, G (*dog af for undan*), I; svá at af tók
 lærit ok Cs; ok undan E. 18 hallkel: *sðk. kaldes denne mand her i*
alle membraner (F, A, B, Cs, E, G, I), *ligesom ogsa neden for; se der-*
imod 98 15. 19 lagði: F, B, Cs (*hvor dog kun la og en del af g er*
tilbage), G; leggr A, E, I. 19-20 helgi — skildinum: F, A, I (*hvor*
dog kom er udeglemt); ok kom helgi at í því ok brá við skildinum
 E; helgi kom skildi fyrir hann B; helgi kom fyrir hann skildi Cs;
 en helgi kom fyrir hann skildi hann (!) G. 21 tók upp stein: F, Cs,
 E, G; þrífr upp stein B; tók upp stein annarri hendi A, I. laust:
 F, A, B, E, G; laust (au *bortismuldret og resten noget utydelig*) með
 Cs; sló I. 21-22 ok — þá: F; ok varð hallkell þá lauss. hallkell
 hleypr þá (*mgk. E*) A, E, I; varð þá (i G þá varð for varð þá) hallkell
 lauss (*meget beskadtiget Cs*). hallkell hleypr þá Cs, G; varð hallkell þá
 lauss ok leyr þá B. 22-23 melbakkann: F, B (*feilskr. mel backana*),
 Cs, G; bakkann A, E, I. 23 á — veg: F, A; annan veg á upp
 B, G; annan vegh upp á Cs; upp annan veg E, I. 24 skýtr niðr:
 F, Cs, G; skaut niðr A, I (*hvor i övrigt det foreg. hann er udeladt*);
 skýtr undir sig E; skýtr á B. 25 rimmugýgi: F (*rīmvgi*); *mgk. A,*
 B, Cs, E, G, I. 25-26 í sundr — hrygginn: F, A, E, I; í sundr á

hrygginn. lýtingr snýr nú undan enn þeir grímr ok helgi eptir, ok kemr sínu sári á hann hvárr þeira. lýtingr komz út á ána undan þeim ok svá til hrossa ok hleypir til þess er hann kemr í vörsabæ. höskuldr var heima. lýtingr finnr 30 hann þegar ok segir hánnum verkin. 'slíks var þjer ván' segir höskuldr 'þú fórt rasandi mjök. 'mun hjer sannaz þat sem mælt er, at skamma 'stund verðr hönd höggvi fegin. þykki mjer sem 'þjer þykki nú ísjávert, hvárt þú munt fá haldit 35 'þik fyrri njálssonum'. 'svá er víst' segir lýtingr

hánnum hrygginn B; í hánnum syndr hrygginn G; í sundr hrygginn í miðju C. 26 nú undan: F, A, C_s (n i "nv" [= nú] er bortsuldreret, v beskaidiget og utydeligt), E, G, I; undan þeim ok til hrossa B. þeir: F, A, B, E, I; mgl. C_s, G. 27 eptir: F, A, B, C_s, E, I; eptir hánnum G. 27-28 á — þeira: C_s; hvárr þeira á hann B, G; hvárr þeira á lýting I; hvárr á hann (lýting A, E) F, A, E. 28 lýtingr komz út: F, G; lýtingr kemz út B, C_s; hann komz út A; lýtingr kemz E; kemz hann við þat út I. þeim: F, A, B, C_s, E, I; mgl. G. 29 hrossa: F, A, B, E, I; hrossa sinna C_s, G. hleypir til þess: A, B, C_s, G, I; hleypir (!) til þess F; hleypir þar til E. kemr: F, B, C_s, G, I; kom A, E. 30 vörsaa-: F ("vörsaa"), B ("vörsaa"); "offa" A, C_s, E, G, I. 30-31 lýtingr — ok: C_s (r í finnr bortsuldreret), G; lýtingr ferr þegar at sinna hann ok B; ok finnr hann hann þegar. lýtingr I; ok finnr hann þegar. lýtingr F, A, E. 31 segir: G ("se"ooo); "f." F og A og E og I, "f." C_s; sagði B. hánnum verkir: F, A, I; höskuldi verkin E; hánnum slíkt er í hafði "g'ðz" B; hánnum vígin C_s, G. 32 þjer: F, A, B, E, I; mer C_s, G. segir höskuldr: F, B, C_s, E, G, I; mgl. A. rasandi mjök: F, A, B; mjök rasandi ("rafanda" G) C_s, G; með ranglindi E, I. 33 mun — sem: A, C_s (er for sem), G (som C_s); ok mun her sannaz þat sem F; man (ok mun E) þat her (mgl. E) sannaz sem E, I; mun "þ" sannaz þat sem B. 34-35 þykki — þykki nú: F (sem þer feilskrævet þ' se [svarstegen over e noget utydeligt], men med omvisningstegn over linien), C_s; lítz mer sem þer þik nú B; þik mer sem þer þik nú þegar G; enda þik mer nú sem þer þik A, I; ok þik mjer E. 35-36 þú — þik: F, B, C_s; þú munt haldit þig fá A; þú mant þik fá haldit E, I; "þooooo"r

‘at ek kvámumz nauðuliga undan; enn þó vilda
 ‘ek nú, at þú kvæmir mjer í sætt við njál ok
 ‘sonu hans ok mætta ek halda búi mínu’. ‘svá
 40 ‘skal vera’ segir höskuldr. síðan ljet höskuldr
 söðla hest sinn ok reið til bergþórshváls við hinn
 sjetta mann. þá váru synir njáls heim komnir
 ok höfðu lagiz til svefns. höskuldr fór þegar at
 finna njál, ok gengu þeir á tal. höskuldr mælti
 45 til njáls ‘hingat em ek kominn at biðja fyrir lýtingi
 ‘mági mínum. hefir hann stórt af gört við yör --
 ‘rofit sætt ok drepit son þinn’. njáll mælti ‘lýtingr
 ‘mun þykkjaz mikit afhroð goldit hafa í láti bræðra

hallda þik“ G. ³⁶ fyrir njálssonum: C₆, G; eða eigi F, A, B, E, I.
 er vist: A, C₆, E, G, I; var vist F; er B. ³⁷ nauðuliga: —
 “nóðvliga“ B, “navðvliga“ C₆, “navþvliga (av i ét tegn)” I; “navðvg/
 ligða (av i ét tegn)” F (ved feilekrift), “naudugliga“ A, “navðvliga
 (av i ét tegn)” E; “naudliga“ G. undan: B, C₆, E, G, I; i brott
 F, A. ³⁸ nú: F, A, E, I; nú “giana“ B; mgl. C₆, G. sætt: F, A,
 B, C₆, G, I; sátt E. ⁴⁰ skal: F, A, B, E, I; skal ok C₆, G. höskuldr
 (efter segir): F, A, B, C₆, G, I; hann E. ⁴⁰⁻⁴¹ síðan — reið: F,
 A, I; let (lætr G) hann þá söðla hest sinn ok reið (ríðr G) B, G;
 lætr hann þá söðla ser hest ||oooo C₆; síðann reið hann E.
 41-42 hinn sjetta: F, A, B, I; “vii.“ E; “hii. lii.“ G. ⁴²⁻⁴⁵ þá —
 biðja: F (dog uden þeir), A; þá váro njálssynir heim komnir ok
 (her mangler höfðu) lagiz til svefns. höskuldr fór þegar at finna
 njál, ok gengu (feilekr. gg) þeir á tal höskuldr mælti (forholdsordet
 udeglemt) “h hii“ em ek kominn at “biða“ B; þá váro synir
 (njáls udeglemt) helma ok höfðu lagz til svefn (sdl.). höskuldr fór
 þegar at finna njál. hann mælti ‘hingat em ek kominn at biðja I;
 þá váru synir njáls heim komnir ok höfðu lagiz til svefns. hös-
 kuldr fann njál ok mælti ‘biðja vil eg E; ok gengo á tal. höskuldr
 mælti til njáls ‘hingat em ek kominn at biðja G. ⁴⁶ hefir hann:
 F, A, B, E; hann hefir G; þí at hann hefir I. ⁴⁷ rofit — drepit:
 A, I; ok rofit sætt ok drepit E; (ok tilf. B) rauf sætt ok drap F,
 B, G. ⁴⁸ þykkjaz — hafa: F (mikit afhroð er skrevet mik afroð);
 nú þikkjaz “mikit“ (både A og I) afhroð (skrevet af roð i A, hvor
 ð ved feilekrift ser ud næsten som þ [A bruger ikke þ for ð], men

‘sinna. enn ef ek geri nakkvarn kost á, þá mun
 ‘ek þín láta at njóta. ok mun ek þó þat skilja 50
 ‘fyri sættina: at bræðr lýtings skulu úhelgir fallit
 ‘hafa; lýtingr skal ok ekki hafa fyri sár sín enn
 ‘bæta höskuld fullum bótum’. ‘þat vil ek’ segir
 höskuldr ‘at þú einn dæmir’. njáll svarar ‘þat
 ‘mun ek nú gera sem þú vill’. ‘vill þú nakkvat’ 55
 segir höskuldr ‘at synir þínir sje við?’ njáll svarar
 ‘ekki mun þá nær sættinni enn áðr; enn haldá
 ‘munu þeir þá sætt, er ek geri’. þá mælti höskuldr

af roð i I) goldit hafa A, I; þikjast "af roð" goldit hafa E; þikkja
 "mik áfróð" goldit hafa B; miklit þikjaz hafa af höndum goldit G.
 48-49 láti bræðra sinna: A, E, G, I; láti bræðra hans F; drápi
 bræðra sinna B. 49 enn: F, A, B, G, I; mgl. E. ek (foran geri):
 F, A, E, G, I; mgl. B. á: F, A, E, G, I; á at sættaz B. 49-50 mun
 — at: F, A, E, I (dog at því for at); læt ek þín at B, G. 50 þó
 þat skilja: I; þat þó skilja A; þá skilja E; þó þat segja B; þat
 (forkortet således, at det måske kunde læses som "þ'" [= þer]) þó
 segja G; "þ". þo (þ noget forskrevet) .f." F. 51 úhelgir: F, A, B,
 E, I; vera úgildir ok svá G. 52 lýtingr — sín: F, B; (ok tilf. I)
 skal ok lýtingr ekki hafa fyri sár sín (sitt A, urigt.) A, I; skal
 lýtingr hafa ekki fyri sár sín E; lýtingr skal ok ekki hafa fyri
 sik G. 53 bæta höskuld: F, A, B, E, G ("b [beskædiget] |oooo — dog
 ses en lille leevning af et bogstav foran ?"); höskuld skal bæta I.
 53-54 segir höskuldr: sál. her G og I (begge med ".f." for verbet);
 hvorimod B sætter ".f. h." efter replikken; medens de øvrige indskyde
 "h." .f." (F) eller "h." .f." (A) eller "h." .f." (E) foran samme. 54 einn:
 E, I; mgl. F, A, B, G. 54-55 njáll — þú vill: F ("f." for svarar),
 A (dog ".f." for svarar, samt nú ok for nú), E (svarar forkortet f.);
 ‘þat man ek nú gera sem þú vill’ s. n. B; ‘þat vil ek þá’ s. njáll
 G; eða I (der fortsætter Höskulds replik). 55 ‘vill: F, B, E, G, I;
 ‘eða vill A (usædvænlige). 56 segir höskuldr: sál. her F, A, E, G, I;
 hvorimod B sætter disse ord efter replikken. við: F, B, E, I; hjá
 A, G. 57 nær sættinni: F, G; nærr sættum A, E, I; sættum nærr B.
 enn áðr: F, B, G; mgl. A, E, I. 58 þá sætt, er: G; þá sætt, sem
 B; þá sátt, sem F (hvor det foreg. þeir er forskrevet); þat, er E;
 þat, sem A, I. þá mælti höskuldr: F, A, B, G (hvor dog þá mælti
 er bortrevet), I; hösk. mælti E.

lúku vit þá málinu, ok sel þú lýtingi grið fyr
 60 'sonu þína'. 'svá skal vera' segir njáll. 'þat vil
 'ek' segir njáll 'at lýtingr gjaldi tvau hundruð silfrs
 'fyri víg höskulds enn búi á sámstöðum. ok þykki
 'mjer þó ráðligra, at hann seli land sitt ok ráðiz
 'í braut — enn eigi fyr því: ekki mun ek rjúfa
 65 'tryggðir á hánnum nje synir mínir; enn þó þykki
 'mjer vera mega, at nakkvarr risi sá upp í sveit,
 'at hánnum sje viðsjávert. enn ef svá þykkir, sem
 'ek gera hann hjeradssekjan, þá leyfi ek, at hann
 'sje hjer í sveit; enn hann ábyrgiz mestu til'.
 70 síðan fór höskuldr heim. þeir vöknudh njálssynir
 ok spurðu föður sinn, hvat komit hefði. enn hann
 sagði þeim, at höskuldr var þar föstri hans. 'hann

50 lúku vit þá: B; lúkum þá G; lúku'vit nú A, I; lúku vit F, E
 lýtingi: B, G; hánnum F, A, E, I. 60 sonu þína: F, A, B, E, I;
 hönd sona þinna G. 61 lýtingr: B, G (*beskadiget, men dog sikkert*);
 hann F, A, E, I. 62 höskulds: F, A, B, E, G; sonar míns I. sám-
 stöðum: F, A, B, E, I; lambastöðum G(?). 63 þó ráðligra: F, A,
 E, I; líkara B; ooooo G. land sitt: B, E, G; landit A, I; land (*for-*
kortet) F. ok ráðiz: F, B, G; ok fari A, I; eða(?) fare E. 64 enn
 — ek: F, A, B ('en ei for því. eg mā ek'), E, I (*dog ok for enn*);
 elgi fyr því, at ek muna G. 65 tryggðir á hánnum: F, B, I;
 "trygð" ooooo G; á hánnum tryggðer A; tryggðir (*feilskr. trygð*) E.
 þó: A, B, E, G, I; mgl. F. 66 vera: F, A, B, E, G; þat vera I.
 í: F, B, E, G, I; her í A. 67 viðsjá-: sál F ("v̄ sja"), A ("við sja"),
 I ("v̄ sja"); "viðsja": E; ooo"sja" G; "j sja" B. 67-68 svá — gera: F,
 B; yðr þikkir sem ek gera I; yðr þikkir sem ver gerum E; hánnum
 þikkir sem ver gerim A; "þ" s̄ s̄ þicki ek g'a" G (*de to streger over*
linien, der i övrigt ere meget utydelige, skulde måske antyde, at þicki
skal læses foran s̄ — altså þer þicki svá, sem ek gera). 68 hjerads-:
 F, A, E, G, I; "h'at" B. 68-69 at hann sje: F, B; at hann búi I;
 hánnum at búa A, E; ooooo G. 69 mestu til: F, A; mest til E, I;
 til mest sjálfr B; mest í sjálfr G. 70 vöknudh njálssynir: F, A, G;
 vakna njálssynir B; vöknudh synir njáls E, I. 71 spurðu föður
 sinn: F, A, E, G; spyrja föðr sinn B; spurðu I. 72 þeim: F, A,
 E, I; mgl. B, G. var — hans: F, A; föstri hans var þar I; var

‘mundi biðja fyrir lýtingi’ segir skarphjediinn. ‘svá
 ‘var’ segir njáll. ‘þat var illa’ segir grímr. ‘ekki
 ‘myndi höskuldr hafa skotit skildi fyrir hann’ segir 75
 njáll ‘ef þú heðir dreptit hann þá er þjer var þat
 ‘ætlat’. skarphjediinn kvað þá visu

kennum landa linna
 leygs gjörvallir þeygi
 satt erat þollr nje þetta
 þínligt föður mínum.
 hafgeymir mun heiman
 hyrs ef þat má spyrjaz
 stendr af stála skyndi
 stríð hins verra biða.

80

85

‘telju vjer ekki á föður várn’ segir skarphjediinn.

þat (forkortet) fóstri hans E; kom (hafði komit B) fóstri hans B, G. 78 lýtingi: B, E (hvor slutningsbogstavet dog er utydeligt), G; “lýt.” F, “lýti.” A; lýting I. 73-74 ‘svá — grímr: A, B, E, G; ‘svá var’ s. njáll. ‘þat var’ s. grímr ‘illa’ F; mgl. I. 75-77 myndi — ætlat: F; mundi höskuldr hafa skotið skildi fyrir lýting’ s. njáll ‘ef þú heðir þá (mgl. G) vegit (“veg” B) hann, er þer var þat ætlat B, G (der dog for er — ætlat har ok heðir þer þat ætlat verit); munda ek’ s. njáll (s. njáll stóðr ikke her i E) hafa skotið skildi fyrir hann, ef þú heðir þá (mgl. E) dreptit hann (E indskyder her s. njáll), er þer var þat ætlat A, E; “mða (det sidste bogstav noget uformeligt, men kan dog neppe læses e)” | (stóðr her virkelig mða, mð ek hafa antages at være udeglemt ved linieskiftet) skotit skildi fyrir hann þó at (þó at [således stillet] er neppe rigtigt) þú heðir “ðreþ” hann þá er þer var þat ætlat I. 77-85 skarphjediinn — biða: F (hvor dette stykke er tilsat, med den i slige tillæg sædvanlige hånd, i den nederste margen af side 103 [der begynder kap. 99 26 med hrygginn. lýtingr snýr nú undan og ender kap. 100 16 med hann fór opt frá öðrum mönnum elnn saman ok þuldi. þetta], men uden indvismingstegn); mgl. A, B, E, G, I. 86 telju vjer: A, B, E, I; “telim v” F; teljum G ekki — skarphjediinn: F, B, G, I; ekki’ s. skarphjediinn ‘á föður várn’ A; s. skarphjediinn ‘ekki á föður vorn’ E. 87-88 nú — síðan: F (heldz eller hjeltz [ti man véd ikke med

nú er at segja frá því, at þessi sætt heldz með þeim síðan.

100. Höfðingjaskipti varð í norvegi. hákon jarl var liðinn undir lok enn kominn í staðinn óláfr tryggvason. urðu þau örlög hákonar jarls, at karkr þræll skar hann á háls á rimul í gaular-
5 dal. þat spurðiz með tíðendum þessum, at siðaskipti var orðit í norvegi. höfðu þeir kastat hinum forna átrúnaði. enn óláfr konungr hafði kristnat vestr lönd — hjaltland ok orkneyjar ok færeyjar.

vished, om det er fortid eller nutid, man her har for sig] skrevet kelli), B (segja feilskrævet legi; heldz skrevet kélz [breddetegnene ere i denne membran uden betydning]), — ligeledes (kun uden síðan) A (heldz skrevet kelli) og E (heldz skrevet kelli); nú "kellz" þessi sætt með þeim síðan G; "kellz" síðan þessi sætt með þeim I.

100. ¹ Höfðingjaskipti varð: F, B, G, I; Höfðingjaskipte var orðit E; Þann tíma var höfðingjaskipti A. ¹⁻³ hákon — -son: F (*der dog har "fað" for staðinn, samt [ved feilskrift] hakoñ for hákon*), A, G (*dog i staðinn kom for kominn i staðinn*); at hákon jarl var frá enn kominn í staðinn óláfr tryggvason E; at hákon jarl sigurdars. fell í frá, enn óláfr tryggvas. kom í staðinn I; var kominn í land óláfr konungr tryggvas., enn hákon jarl var liðinn und (*skrevet vnd*) lok B. ² urðu — hákonar: F; (ok tilf. B) urðu þau (*mgl. A*) æflok hákonar A, B, E, G; varð sú endalykt I. ⁴ karkr þræll: F, A, B (*navnet skrevet kark*), E, G; þræll hans karkr I. á rimul: F, A, B, E, I; *mgl. G*. ⁵ þat — þessum: G; þat spurðiz með þessum tíðendum B; þat ("þar" I) spurðiz þar (ok E) með F, A, E, I (*hvor det ene þar er vrigtigt*). ⁶ var orðit: F, B, G; varð A, E, I. höfðu þeir: F, B, G; ok höfðu þeir A; "soooov" E; ok höfðu menn þar I. ⁶⁻⁷ hinum forna átrúnaði: A, B, G; fornum átrúnaði E; enum forna sið F; inom forna sið ok þeim átrúnaði — ok komlin í staðinn sönn trúa ok heilög skírn I. ⁷⁻⁸ enn — lönd: B (*lönd forkortet*); en (ok A, E) konungr (konungrinn A, E) hafði kristnað vestr lönd (*lönd forkortet i F og E, "lond" A*) F, A, E; konungrinn hafði ok kristnat vestr lönd I; *mgl. G*. ⁸ hjaltland — færeyjar: F, A, E; ok orkneyjar ok færeyjar B (*hvor hjaltland sikkert er udeglemt foran det første ok, i det skriveren har sprunget fra det forkortede lönd til land, der forkortes på samme måde*); hjalt-

þat mæltu margir menn svá at njáll heyrði, at slíkt væri mikil firn at hafna fornum sið ok 10 átrúnaði. njáll sagði þá 'svá lítz mjer, sem hinn 'nýi átrúnaðr muni vera miklu betri ok sá muni 'sæll, er þann fær heldr. ok ef þeir menn koma 'út hingat, er þann sið bjóða, þá skal ek þat vel 'flytja'. hann mælti þat opt. hann fór opt frá 15 öðrum mönnum einn saman ok þuldi. — þetta hit sama haust kom skip út austr í fjörðum í beru-firði þar sem heitir gautavík. hjet þangbrandr stýrimaðr. hann var son vilbaldrs greifa ór sax-

land ok orkneyjar G; hjaltland ok grænland ok færeyjar I. ⁹ þat — menn: G; þat mæltu margir B, E; þá mæltu margir F, A, I. ¹⁰ slíkt — firn: F, A, B (dog "lík" for slíkt), I; slíkt væri firn mikil E; slíkt væri firn G. ¹⁰⁻¹¹ hafna — átrúnaði: G; hafna fornum átrúnaði F, A, B, E; kasta fornum "fit") I. ¹¹ sagði þá: F ("f. þa"), A ("f. þa"); "f." B, G; "fv." E, "fv." I. ¹¹⁻¹² sem — miklu: F, A, G, I; (sem er her formodentlig udeglemt) inn nýi átrúnaðr mune vera E; hinn "nýi" átrúnaðrinn, sem hann se myklu B. ¹² muni: B ("máni"); muni vera A; "m" F og G, "m̄v" E, "man" I. ¹³ er — heldr: F, E, G (dog ef for er); er þann hefir heldr B; er þann fær A; er þann fær ok heldr I. ok — menn: F, A, B, I; ok ef þeir G; en ef þeir menn E. ¹⁴ sið bjóða: A, B, E, G; bjóða F; sið boða I. ¹⁴⁻¹⁵ þat vel flytja: F, A, B (flytja skrevet flyt^a), I; þann sið vel flytja E; þat flytja G. ¹⁵ hann — þat opt: A, E, I; mgl. F, B, G. ¹⁵⁻¹⁶ opt frá — þuldi: F (hvor þuldi i övrigt synes skrevet þoldi); opt (feilskrevet of E; opt síðan B; mgl. I) frá öðrum mönnum ok þuldi einn saman A, B, E, I; opt síþan einn samt ok þuldi nökkut G. ¹⁶⁻¹⁷ hit sama haust: F, B; sama haust (feilskrevet havi [av i ét tegn]) E) E, G; haust et sama A; sama sumar I. ¹⁷⁻¹⁸ skip — -firði: F, A (dog út skip for skip út), I (dog aust-fjörðum for fjörðum); skip út (hlgat tilf. G) austr í berufirði B, G; skip út austr í fjörðum ok kvómu (her tilföies "vestr", men er ud-streget) fyr I. ¹⁸ hjet þangbrandr: F, A, B, I; þangbrandr het E, G. ¹⁹ -maðr: sál. I; "m̄." F, "m̄" B og E; "m̄" A; "m̄m̄" G. hann var: F, A, B, G; mgl. E, I. vilbaldrs: — "villbaldr" G, "villballdr" (b ser i övrigt ud som en mellemting imellem b og ð)"

20 landi. þangbrandr var sendr út hingat af óláfi konungi tryggvasyni at bjóða trú rjetta. með hánum fór sá maðr íslenzkr, er guðleifr hjet. hann var son ara márs-sonar, atla-sonar, úlfs-sonar hins skjálga, högna-sonar hins hvíta, útryggs-sonar, 25 úblauðs-sonar, hjörleifs-sonar hins kvensama hörðalandskonungs. guðleifr var vígamaðr mikill ok manna hraustastr ok harðgörr í öllu. bræðr tveir bjoggu á berunesi. hjet annarr þórleifr enn annarr ketill. þeir váru hólmssteins-synir, össurar-sonar hins 30 breiðdælska. þeir lögðu til fund ok bönnuðu mönnum

B, "vilballðvrf" F; "vilballðuf" A, "Vilballðr" E; "vifballðuf" I (det første I beror måske blot på feilskrift). 20 þangbrandr — hingat: F, B, G; þangbrandr var sendr út A, E; hann var sendr til íslands I. 20-21 af — rjetta: G; af óláfi konungi tryggvasyni (mgl. I) at boða trú F, A, B, I; at boða trú af óláfe tryggvasyni E. 22 fór — íslenzkr: F; var í för (ferð G) íslenzkr maðr (bortsmuldret i B, så at kun "er tilbage af "m") B, G; var íslenzkr maðr A, E, I. guðleifr: F, A, B, E, I; guðleikr G. 23-24 hann — ara: F, A, B, I; hann var ara-s. G; ara-s. E. 23 márs: — "marf" A og G, "márf" B, "mars" E, "m|arf" I; "maff" F. atla-sonar: F, A, B, G, I; mgl. E. 24 skjálga: F, A, E, G, I; gamla B. hins: F, B, G, I; mgl. A, E. útryggs: F, A, B, G, I; sigtryggs E (der først har skrevet "vbavf." snarere end "vkavf." [i begge tilfælde med av i ét tegn], men derpå overstreget dette ord). 25 hjörleifs: F (e lidt forskrevet), A, B (I forskrevet), E, I; "h'ðleiff" G. hins: F, B, E, G, I; mgl. A. 25-26 hörðalandskonungs: F, A, B, I; hörðakonungs E; mgl. G. 26 guðleifr: F, A, B, E, I; guðleikr G (hvor i øvrigt det følgende -maðr er udeglemt). ok (foran manna): F, A, B, E, G; mgl. I. 27 hraustastr: F, B; "hva|ooasfr" G; rökvastr A, E, I. bjoggu: F, A, B, G, I; eru nefndir, er bjoggu E. 28 hjet — ketill: F; het annarr þórleifr ok (!) ketill A; het annar ketill en annarr þórleifr E; þórleifr ok ketill I; het annarr þórleifr (þórleikr G) en annarr ketill ("þórkell" B, der måske har tænkt på den þórkell, der omtales i begyndelsen af næste kap.) B, G. 29 hólmssteins: F, A, B, G, I; hallsteins E. hins: G; mgl. F, A, B, E, I. 30 þeir: F, A, E, I; þeir bræðr B, G. út: F, A, B, E, G; mgl. I. mönnum: F, A, B, E, I; mgl. G.

at eiga kaup við þessa menn. þetta spurði hallr af síðu. hann bjó at þvátta í álptafirði. hann reið til skips við þrjá tigu manna. hann ferr þegar á fund þangbrands ok mælti til hans 'hvárt ganga 'ekki mjök kaupin?' hann sagði, at svá var. 'nú ³⁵ 'vil ek segja þjer mitt eyrendi' segir hallr 'at ek 'vil bjóða yðr öllum heim til mín ok hætta á, hvárt 'ek geta kaup fyrir yðr'. þangbrandr þakkaði hánun ok fór til þvátár. um háustit var þat, at þangbrandr var úti einn morgin snimma ok ljet skjóta sjer ⁴⁰ tjaldi ok söng messu í tjaldinu ok hafði mikit við; því at hátíð var mikil. hallr mælti til þang-

³¹ þessa menn: B, G; þá F, A, E, I. ³¹⁻³² spurði — síðu: F, A, E; spyrr hallr af síðu B, G; spyrr síðhallr, er fyrr var nefndr I. ³² hann bjó: F, E, I; Hallr bjó A (*der begynder et nyt kap. med Hallr*); hann bjó þá B, G. hann (*foran reið*): F, A, B, G; hallr E, I (*hvor i övrigt det fölg. verbum er udeglemt*). ³³ við: F, A, B, G, I; með E. ³³⁻³⁴ ferr — þangbrands: F, A, E (*dog fór for ferr*), I; fór þegar á fund við þangbrand (*feilskr. þagb"nd*); G; fór þegar at finna þangbrand B. ³⁴ til hans: F, A, B, E, G; við hann I. hvárt ganga: B; ganga A, I; hvárt gengr G; gengr F, E. ³⁵ kaupin: F, B, E, G; kaupin við menn A, I. sagði — var: F (*sagði forkortet f.*), A (*som F*), B; segir, at þat var E; "fv.", at svá væri I; "qð|ooo ua" G. ³⁵⁻³⁶ nú — þjer: F (*dog uden þjer*), A, B, E, I (*som F*); ek mun segja þer G. ³⁶ at F, A, B, E, G; mgl. I. ³⁷ öllum — mín: F, A, B, E, I; heim öllum G. ³⁸ geta kaup fyrir: A, I; geta keypt fyrir F; get keypt fyrir E; fæ keypt fyrir B; get keypt við G. ³⁹⁻⁴⁰ til — snimma: G (*hvor au i haustit er bortrevet*); til þvátár. þat var um háustit einn myrgin snemma, at þangbrandr var úti B; þangat. um háustit var þat, at þangbrandr var úti snemma um morgin A, I; þangat. þat var um háustit, at þangbrandr (*feilskr. þoz.brand*) var úte anemma um morguninn E; þangat um háustit. þat var einn morgin, at þangbrandr var úti snemma F. ⁴⁰⁻⁴¹ skjóta sjer tjaldi: B, G; skjóta tjalde A, E; reisa tjald I; skjóta landtjaldi F. ⁴¹ messu í tjaldinu: A, G, I; þar "m." í tjaldinu E; messo í B; messu F. ⁴² því — mikil: F, A, B, E, I; mgl. G. ⁴²⁻⁴³ til þangbrands: F, A, E, I; þá til þangbrands B; mgl. G. ⁴³ þenna dag: F, A, B, G, I;

brands 'í hverja minning heldr þú þenna dag?'
 'michael engill á daginn' segir hann. 'hver rök
 45 'fylgja engli þeim?' segir hallr. 'mörg' segir þang-
 brandr 'hann skal meta allt þat sem þú gerir bæði
 'gott ok illt — ok er hann svá miskunnsamr, at
 'hann metr allt þat meira, sem vel er gört'. hallr
 mælti 'eiga vilda ek hann mjer at vin'. 'þat munt
 50 'þú mega' segir þangbrandr 'ok gefz þú hánúm
 'þá í dag með guði'. 'þat vil ek þá til skilja'
 segir hallr 'at þú heitir mjer því fyrir hann, at
 'hann sje þá fylgjuengill minn'. 'því mun ek

dag þenna E. 44 'michael — hann: G; þangbrandr s. 'í minning
 michael's höfuðengils' B; 'michael's engils' s. þangbrandr (hann E)
 A E; hann "v." 'michael's engils (e borteveit)' I; 'michael's engill'
 s. hann F. 44-45 'hver — hallr: E (fylgja feilskr. fýgja), I; 'hvat
 fylgir engli þeim?' s. hallr F, B, G; mgl. A. 45-46 'mörg' segir
 þangbrandr: E, I; 'mart gott' s. þangbrandr (þang forskrævet í B)
 F, B, G; mgl. A (hvor skriveren óiðensynlig har forseztet det þang-
 brandr, der er anført i note 100 44, med þangbrandr på dette
 sted). 46-47 þat — illt: I; gott þat er þú gerir B, G; þat er þú
 (forskr. E) gerðir (gerir E) vel F, A, E. 47 ok er hann: F, A, B, E;
 ok er G; er hann ok I. 48 allt þat meira: A, G, I; þat allt meira
 (meir E) F, B, E. sem — gört: E (dog er for sem), I; sem þú
 gerir vel G; er (sem B, at A) hánúm þikkir vel F, A, B. 48-49 hallr
 — vin: F, B (hvor "a" í "vill|ða" og "ví" í "vín" er halot borts-
 muldret), G, I (dog mer hann for hann mjer); 'eiga vilda ek hann'
 s. hallr 'mer at vin A; 'eiga vilda eg' s. hann 'at varðalds (skreuet
 vðals og rettet til vðals) -engill E (hvor noget savnes). 50 þang-
 brandr: F, A, B, G, I; hann E. 51 þá (foran í): F, A, B, E, G; í
 vald I. þat — skilja: B (v halot bortsmuldret og skil forskrævet),
 I; þat vil (ek udeglemt) þá skilja til F; þá vil eg þat til skilja E;
 ok vil ek þat þá til skilja A (sikkert feilagtig); þat vil ek til skilja
 G. 52 segir hallr: F, A, B, G, I; mgl. E. mjer því fyrir hann: G;
 mer því I; þá því fyrir hann B; því fyrir hann F, A; því E 53 þá
 fylgjuengill: F, A, I; fylgjuengill E; gæzluengill B; varðaldsengill G.
 53-54 mun -- þjer: B; vil ek helta þer E, G; mun ek helta F, A, I.

'heita þjer' segir þangbrandr. tók hallr þá skírn ok öll hjú hans.

55

101. Um várit eptir fór þangbrandr at boða kristni ok hallr með hánnum. enn er þeir kvámu vestr um lónsheiði til stafafells, þá bjó þar þór-kell. hann mælti mest í móti trúnni ok skoraði þangbrandi á hólum. þá bar þangbrandr róðukross 5 fyri skjöldinn. enn þó lauk svá með þeim, at þang-brandr hafði sigr ok drap þórkel. þaðan fóru þeir til hornafjarðar ok gistu í borgarhöfn fyri vestan heinabergssand. þar bjó hildir hinn gamli. hans son var glúmr, er fór til brennu með flosa. þar 10 tók við trú hildir ok hjú hans öll. þaðan fóru

54 tók — skírn: F, A, E; tók hallr þá við skírn B, G; var hallr þá skírn I. 55 hjú: F, A, B, E, I; hjón G.

101. 1-2 fór — hánnum: F, B, — *lígeledes* (*kun med trú for kristni*) A, E, I; bað þangbrandr, at menn skildu skíraz ok taka við trú, ok fóru þeir hallr vestr (*skrevet uest*) í sveltir G. 3 vestr um: F, A, B, I; vestr ífr G; um E. stafa-: F, A, B, E, I; "háfa" G. þá bjó þar: A, B, E, I; þar bjó F, G. 4 mest — trúnni: F, B (*dog á for i*), G, I (*trúnni skrevet tréni*); mest (*mgf. E*) í móti trú A, E. ok: F, A, E, G, I; hann B. 5 þangbrandi: A; *forkortet* F, B, E, G, I. þá: F, A, B, E, G; þar I (*mulig skrifseil, foranlediget ved det følgende bar*). róðu-: F, A, B, G, I; *mgf. E*. 6 skjöldinn: F, A, B, E, I; "skjöld"ooo G. enn — þeim: F, A; enn svo lauk með þeim E; lauk svá með þeim I; "z (*halet bortsmuldret*)" lauk svá B; oooo"uk 8" G. 7 drap: F, A, E, G, I; drap hann B. 8 til hornafjarðar: F, A, E, G ("ho"oooo), I; í hornafjörð B. vestan: F, A, E, G, I; austan(?) B. 9 heinabergssand: F, A, B, G; heinabergssand E (*urigt*); heinabergsland I (*måske ved feillassning*). 9-10 gamli — glúmr: F, A, B, I; oooooo"glúmr h8 son á glúmr" G (*der sdt. må antages at have skrevet ordene hans — glúmr to gan.e*); gamle. hans s. var glúmr hildisson (*skrevet hildisf*) E. 10 fór til brennu: F, A, B, E, I; til brennu fór G. 10-11 þar — hildir: F, A, B, E (*hildir feilskr. hildis z hildir*); hildir tók þar við trú I; oooooo G. 11 hjú: F, A, B, E, G; hjón I.

þeir til fellshverfis ok gistu at kálfafelli. þar
 bjó kolr þórsteinsson frændi halls, ok tók hann
 við trú ok hjú hans öll. þaðan fóru þeir til
 15 breiðár. þar bjó össurr hróaldsson frændi halls
 ok tók við primsigning. þaðan fóru þeir til svína-
 fells, ok tók flosi primsigning enn hjet at fylgja þeim
 á þingi. þaðan fóru þeir vestr til skógahverfis ok
 gistu í kirkjubæ. þar bjó surtr ásbjarnar-son,
 20 þórsteins-sonar, ketils-sonar hins fílska. þeir höfðu
 allir verit kristnir langfeðgar. eptir þat fóru þeir
 ór skógahverfi ok til höfðabrekku. þá spurðiz allt
 um ferð þeira. maðr hjet galdrahjediðinn, er bjó í

¹² at: F, A, B, G, I; á E. ¹³⁻¹⁴ ok tók — öll: F, A, E (dog uden hann; hans forkortet som hann), G (hvor öll er bortrevet), I (dog hjón for hjú); oversprunget i B (se næst følgende note). ¹⁴⁻¹⁶ þaðan — við primsigning: G (hvor dog þaðan — breið- er bortrevet); þaðan fóru þeir til breiðár, ok bjó þar össurr hróaldss. frændi halls (frændi halls mgl. I). hann tók primsigning A, E, I; ok tók við primsigning B (hvis original öiensynlig har stemt overens med G, men skriveren er sprunget fra halls til halls); mgl. F (i det en skriver har sprunget fra þaðan til þaðan). ¹⁶⁻¹⁷ þaðan — primsigning: F, A, B (dog "v primsigning" [= við primsigning] for primsigning), E (der skriver f'm [= frim] for prim-), I (med skrivefeilen sveina for svína-); mgl. G (hvor man har sprunget fra primsigning til primsigning). ¹⁷ enn: F, A, B, E, I; ok G. hjet — þeim: F, A, E ("h. at fylgia [!] þm"), G, I; hallr het at veita hánnum B (urigt). ¹⁸ vestr: F, A (hvor i övrigt þeir er forkortet þ), B, E, I; mgl. G. ¹⁹ surtr: A, E, I; svartr F, B, G. ásbjarnar-: F, A, B (skrevet afbians), G, I; "afbiáns" (!) E (. Alle membraner [F, A, B, E, G, I] lade ásb. være søn af þórsteinn — ikke, som Landnáma, omvendt). ²⁰ fílska: F, A, B, E, I; "fínzka" G. ²⁰⁻²¹ höfðu — -feðgar: F, G; höfðu verit allir kristnir (skrevet krifa) langfeðgar B; höfðu aller langfeðgar verit kristnaðir A; höfðu allir feðgar verit kristnir E; feðgar höfðu allir verit kristnir I. ²² ór — ok: F, A, I; ór skóga-hverfi B, G; mgl. E. þá: F, A, B, E, I; þar G. ²²⁻²³ allt um ferð: B; allt um ferðir F (hvor det ikke er ganske sikkert, om ikke noget er tilfötet over t), E; allt fyrir um ferð A, I (hvor det

kerlingardal. þar keyptu heiðnir menn at hánum, at hann skyldi deyða þangbrand ok föruneysi hans. 25 hann fór upp á arnarstakksheiði ok efldi þar blót mikit. þá er þangbrandr reið austan, þá brast í sundr jörðin undir hesti hans, enn hann hljóp af hestinum ok komz upp á bakkann; enn jörðin svalg hestinn með öllum reiðingi, ok sá þeir hann 30 aldri síðan. þá lofaði þangbrandr guð.

102. Guðleifr leitar nú galdrarheðins ok finnr hann á heiðinni ok eltir hann ofan at kerlingardalsá ok komz í skotsfæri við hann ok skýtr til hans spjóti ok í gegnum hann. þaðan fóru þeir til dyrhólma ok áttu þar fund, ok boðaði þangbrandr 5

følgende þeira er forkortet på en usædvanlig måde, nemlig þf); um ferð G. 23 er: F, A, B, E, I; hann G. 24 þar — hánum: F, A, B, I; heiðner menn keyptu at hánum E; at hánum keyptu heiðnir menn G. 25 deyða: F, A, B, E, G; drepa I. föruneysi hans: F, A, B, E, I (-neyti feilskr. neti); líð hans allt G. 26 hann fór: F, B, G; ok fór hann A, E, I þar: F, A, B, E, I; mgl. G. 27-28 þá brast — jörðin: F (sundr skrevet svnd), A, B, E; þá brast jörðin í sundr I; brast í sundr jörð G. 28 hans: F, B, E, G; þangbrands A; mgl. I. 28-29 enn — bakkann: F (á skrevet to gange ved sideskifte), A, B, G; enn (feilskr. En/en) hann komst upp á bakkann af hestinum E; ok komz hann upp á bakkann I. 30 reiðingi: F, A, E, G, I, reiðinginum B. 30-31 hann aldri: F, A, B, E, G; aldri hann I.

102. 1 leitar nú: F; leitar A, B, G; leitaði E, I. finnr: F, A, B, G; fann E, I. 2-3 eltir — -dalsá: A (dog "a" for at [sikkert ikke = á]), E (dog uden ofan), I; eltir (elti B) hann ofan at kerlingardal F, B; hljóp hann ofan í kerlingardal G. 3 ok — við hann: F, B; "q komz h (beskædiget, men dog sikkert) ooo | kot feru á h" G; hann komz (kemz A) í skotsfæri við hann A, I; mgl. E. 3-4 skýtr — spjóti ok: E, G; sköt spjóti til hans ok B; skýtr til hans spjótinu ok A; skýtr spjótinu til hans ok F; skýtr til hans spjótino. Nýgr þat I. 4 fóru: F, A, B, E, G; fara I. 5 ok — fund: F, A, B, I; ooooooooo G; mgl. E. boðaði þangbrandr: B, G; boðaði hann A; boðuðu E, I; buðu F.

þar trú ok kristnaði þar ingjald son þórkels háeyrartyrðils. þaðan fóru þeir til fljótshlíðar ok boðuðu þar trú. þar mælti mest í mót vetrliði skáld ok ari son hans, ok fyri þat vágú þeir vetr-
10 liða, ok er þar um kveðin vísa þessi

ryðfjónar gekk raynir
randa suðr á landi
beðs í bænar smiðju
baldrs sig talum halda.
15 sóknbeiðir ljet síðan
snjallr morðhamar gjalla
hauðrs í hattar steðja
hjaldrs vetrliða skaldi.

þaðan fór þangbrandr til bergþórshváls, ok tók
20 njáll við trú ok öll hjú hans. enn mörðr valgarðs-
son gekk mest í móti. þeir fóru þaðan út yfir

6-8 ok kristnaði — trú: *B* (kristnaði skrevet uden t, þórkels udeladt [vistnok ved feilskrift], háeyrar skrevet háeyrar), *E* (der har skrivefeilen hæya: for háeyrar, — ligeledes har den buðu for boðuðu); ok kristnaðiz þar ingjaldr son þórkels háeyrar (háeyrar *A*, háeyrar *I*) -tyrðils. þaðan fóro þeir til fljótshlíðar ok boðuðu (buðu *F, A*) þar (mgl. *I*) trú *F, A, I*; mgl. *G* (hvor skriveren har sprunget fra trú til trú). 8 mælti — mót: *F, A, E*; mælti mest í móti þeim *I*; mæltu mest í mót *B*; mælti í móti *G*. vetrliði: *F, A, E, I*; vetrliði *B, G*. 9-10 ok fyri — þessi: *F, A, B* (dog vætliða for vetrliða), *I* (dog kveðin um for um kveðin); ok fyri þat vógu þeir vetrliða skáld, ok er þar um at tala ok kveðinn vísa þessi *E*(!); mgl. (tillige med verset) *G*. 12 þaðan fór þangbrandr: *F, A, I*; þá fór þangbrandr *B*; þaðan (ok þaðan *G*) fóro þeir *C, E, G*. 20 við — hans: *F, A, B* (trú skrevet tív, men v næsten helt bortsmuldret), *C, E, G* (dog uden við); við trú ok hjú hans öll *I*. 20-21 enn — móti: *B* (dog á for í), *C, E* (som *B*), *G*; enn þeir mörðr ok valgarðr gengu mjög í móti trú (trúnni *I*; mgl. *F*) *F, A, I*; mgl. *E*. 21 þeir fóru: *C, G*; fóro þeir *A, E, I*; ok fóro þeir *F, B*. út: *F*; vestr *A, B* (vestr [men nær ved at bortsmuldre]), *C, E, I*; austr (ved feilskrift) *G*.

ár. þeir fóru í haukadal ok skírðu þar hall, ok
var hann þá þrevetr. þaðan fóru þeir til gríms-
ness. þar efldi flokk í móti þeim þórvaldr hinn
veili ok sendi orð úlfi uggasyni, at hann skyldi ²⁵
fara at þangbrandi ok drepa hann, ok kvað til
vísu þessa

úskelfum man 'ek ulfi
einhendis boð senda
mjer 'es við stála stýri 30
stugglaust syni ugga,
at gnýskúta geitis
goðvarg fyrir argan
þann 'es við ragn of rignir
reki hann enn vjer annan. 35

úlfr uggason kvað aðra vísu í móti
tekkat ek sunds þó 'at sendi
sannraynir boð tanna
hvarfs við hlaypiskarfi
hárbarðs vjea fjarðar. 40

²³ þeir fóru: F, A, B, E, I; þeir kómu G; þá kómu þeir C_i. skírðu þar hall: F; skírðu hall A, E, I; skírdiz þar (mgl. G) hallr B, C_i, G.
²⁵ þá: F, A, B, E, G, I; mgl. C_i. fóru þeir: A, B, C_i, E, G; fór hann F, I. ²⁴ þar: F, B (r forskrevet), C_i, G; þá A, E, I. í móti þeim: A, B (dog á for I), C_i (som B); í móti þangbrandi G (der udelader flokk — vistnok ved feilskrift); í móti hánnum F, E, I. hinn: A, B, C_i, E, G, I; mgl. F. ²⁵ ok sendi: F, A, E, G, I; ok sendi hann C_i; hann sendi B. at hann skyldi: F, A, C_i, E, G, I; "at (nær ved at bortsmuldre, men tydeligt) þr" ||oooo B. ²⁶ þangbrandi — hann: F, A, E, I; þangbrandi ok drepa þegar í stað C_i; þeim G. ²⁶⁻²⁷ til vísu þessa: F, A (þessa forkortet og noget utydel.); hann til vísu þessa C_i; til hans víso þessa I; vísu þessa E; vísu G. ³⁰ uggason: A, C_s, C_i, E, G, I; mgl. F. aðra vísu í: F, A, C_s, I; vísu aðra í E, G; aðra á C_i.

esat ráfaka rækis
rang esu mál á gangi
sje 'ek við mínu meini
mínligt-flugu at gína.

- 45 'ok ætla ek ekki' sagði úlfr 'at vera ginningarfífl
'hans. enn gæti hann, at hánúm vefiz eigi tungan
'um höfuð'. ok eptir þat fór sendimaðr aptr til
þórvalds hins veila ok sagði hánúm orð úlfs. þór-
valdr hafði mart manna um sik ok hafði þat við
50 orð at sitja fyri þeim á bláskógaheiði. þeir þang-
brandr ok guðleifr riðu ór haukadal. þeir mættu
manni einum, er reið í mót þeim. sjá spurði at
guðleifi. ok er hann fann hann, mælti hann 'njóta
'skalt þú þórgils bróður þíns á reykjahólum, at ek

⁴⁵ ek ekki: F, A, Cs, E, G, I; ekki ek Ci. sagði úlfr: Ci, I (*meget utydel.*); s. (segr E) hann F, A, E; mgl. Cs, G. ⁴⁶ enn: F, A, Ci, E, I; ok Cs, G. ⁴⁶⁻⁴⁷ hánúm — höfuð: F, A, Cs, Ci (*dog "h" [der ellers betyder hann] for hánúm*), E (*dog höfuðit for höfuð*), G (*af "h"m" [= hánúm] er kun "h" tilbage*); eigi "vefist" tungan um höfud hánúm I. ⁴⁷⁻⁴⁸ ok — vella: F, A, I (*dog er ok næsten ulæseligt*); eptir þat fór sendimaðr aptr til þórvalds G; sendimaðr fór aftr til þórvalds vella E; ok eptir (*þat savnes*) fóru sendimenn aptr til þórvalds hins (*feilskr. hín*) vella Ci; eptir þat fóru sendimenn aftr til þórvalds Cs (*hvor dog det følgende verb står i ental [sagði]*). ⁴⁸ sagði hánú: F, A, Cs (*se næst foreg. note*), E, G, I; sögðu Ci. ⁴⁹ um sik: F, A, Cs, Ci, E, I; mgl. G. ⁵⁰ þeim: F, A, Cs, Ci, E, I; mgl. G. ⁵⁰⁻⁵¹ þang- — -dal: F, Cs (*det sidste mandnavn forkortet gudi*), Ci (*dog riðu nú for riðu*), I; þangbrandr riða frá haukadal ok guðleifr A; þangbrandr riðu frá haukadal E; guðleifr ok þangbrandr riðu nú um dal G. ⁵¹ þeir mættu: Cs, Ci, G, I; þeir (ok E) mættu þá (*þar F*) F, A, E. ⁵² er — þeim: F, A, Cs, Ci, G, I; mgl. E. sjá spurði: A (*dog sá for sjá*), Cs (*hvor dog verbet er forkortet sþ [måske nutid]*), Ci, E (*som A*), G, I (*som A og E*); spurði sjá F. ⁵³ ok er — mælti hann: F, A, E, G (*dog þá mælti for mælti*), I; er hann fann þá ok (*hann Ci*) mælti Cs, Ci. ⁵⁴ þórgils: F, A, Cs, Ci, E, I; þorgeirs G. reykja-: F, A, Cs, G, I; "reyk

'vil gera þjer njósn, at þeir hafa margar fyrísátir 55
'— ok þat með, at þórvaldr hinn veili er með
'flokk sinn við hestlæk í grímsnesi'. 'ekki skulu
'vjer ríða at síðr' segir guðleifr 'til fundar við
'hann'. ok sneru þeir síðan ofan til hestlækjar.
þórvaldr var þá kominn yfir lækinn. guðleifr mælti 60
til þangbrands 'hjer er nú þórvaldr, ok hlaupum
'nú at hánun'. þangbrandr skaut spjóti í gegnum
þórvald, enn guðleifr hjó á öxlina ok frá ofan
höndina; ok var þat hans bani. eptir þat ríða
þeir á þing upp — ok hafði svá nær, at frændr 65
þórvalds myndi ganga at þeim. veittu þeir njáll

(den nederste del af alle bogstaverne bortskåren)" C₁, "æjck" E.
54-55 at ek — þjer: F (hvor dog ek mgl.), A, C₂ (e i ek forskrevet, så
at det næsten ser ud som y), C₁ (den nederste del af alle bogstaverne bort-
skåren), E, I (dog því at for at og þjer udeladt); at ek ber þer G. 55 þeir
hafa: F, A, C₂ (I noget beskadiget), C₁ ("þ: ʀ" [den nederste del af
begge ordene bortskåren]"), E, G; þer "eiw" I. margar fyrísátir:
F, A, I; "mga: (at ikke fuldkommen tydeligt, men synes dog sikkert)
i fatv" E(!); "m̃g" i sat" G; "marg" f' fat" C₂. 57 flokk sinn:
F, A, C₂, E, I; flokki sínum G. við — -nesi: F, A, C₂, E (dog
hestalæk for hestlæk; við læk þann, er hestlækr (skrevet hæst lækr)
heittir, í grímsnesi I; í grímsnesi við hestlæk G. 58 vjer: A, E, G;
vær nú C₂; "þ" F (hvor dog 1 over v er lidt uformeligt), I. 59 hann:
F, A, E, I; þá C₂, G. ok — síðan: F; ok sneru síðan C₂; sneru
þeir þá E; sneru síðan A; sneru þeir I (hvor intet síðan eller
þá synes at have stået, men hvor i øvrigt det følgende "ofan" er
næsten ulæseligt); ok sneri þangbrandr G. 60 þá: A, C₂ (der synes
at stå "þaa", men det sidste bogstav er forskrevet), E, G; mgl. F, I.
61 til þangbrands: F, A, E, G, I; "þa þ þangb" C₂ (= þá við
þangbrand). þórvaldr: F, A, E, I; þórvaldr hinn veili C₂, G.
62 nú (foran at): F, C₂; mgl. A, E, G, I. 63-64 á — höndina: F
(öxlina feilskræst avluna [av i ét tegn]), A (öxlina feilskr. auluna), G,
I; ofann frá höndina E; á höndina ok af við öxlina C₂. 64 ok var:
A; var I; ok varð F, C₂, E, G. 64-65 eptir — upp: F, A, C₂ (dog ríðu
for ríða), G (som C₂), I (dog uden upp); síðann ríða þeir til þings E.
65 svá: F, A, E, I; mgl. C₂, G. 66 þeim: A, C₂, E, G, I; hánun F.

ok austfirðingar þangbrandi. hjalti skeggjason kvað
kviðling þenna

70 spari 'ek eigi goð gayja
gray þykki mjer frayja
[æ man annat tveggja
óðinn grey eða freyja].

hjalti fór utan um sumarit ok gissurr hvíti. enn
skip þangbrands braut austr við búlandsnes, ok
75 hjet skipit vísuendr. þangbrandr fór allt vestr um
sveitir. steinunn kom í mót hánnum móðir skáld-
refs. hón boðaði þangbrandi heiðni ok taldi lengi
fyrir hánnum. þangbrandr þagði, meðan hón talaði,
enn talaði lengi eptir ok sneri því öllu, er hón hafði
80 mælt, í villu. 'hefir þú heyrt þat' sagði hón 'er þórr

66-67 veittu — -firðingar: F, A, Cs (*dog* ok *veittu for veittu*), G (*som Cs*), I; austfirðingar veittu þeim E. 67 hjalti — kvað: F, A, E, G; hjalte skeggjas. kvað þá Cs; oooooo| þá C; ok hjalti skeggjas. — hann kvað I. 74 þangbrands: F, A, Cs, E, I; *medens der i G kunde have stædet þeirra þangbrands.* austr: F, A, Cs, C, G, I; *mgl. E.* 74-75 ok — vísuendr: F (*skibets navn skrevet vísvnd*), A ("*vísvnd*"), Cs, E; skipit het vísuendr G; *mgl. I.* 75 þangbrandr fór: A, Cs, E, G, I; ooo| "foz" C; þeir þangbrandr fóro F. 75-76 allt — sveitir: F, A; vestr um sveitir I; allt vestr um dall Cs, G (*hvor de to sidste bogstaver ere bortrevne*); "allt veit"oooo C; utan um sumarit E. 76 steinunn: A, E, I; steinvör F, Cs, G. 77 þangbrandi: F, A, E, I; hánnum Cs, G. lengi: F, A, Cs, C, E; "len|ooo" G (*hvor der synes at stå et tegn over i, hvilket, i forbindelse med den plads, det bortrevne synes at have optaget, måske antyder, at her har stædet noget mere — f. ex. lengi um?*); *mgl. I.* 78-79 þangbrandr — eptir: F, A (*talaði þá det første stæð forkortet tal*); þangbrandr þagði á (*eller at?*) meðann at hón taldi enn talaði lengi eftir E; þangbrandr þagði meðan hón taldi lengi eptir I (*hvor enn talaði er oversprunget [i övrigt er hón — eptir temmelig afbleget, især det sidste ord]*); hann þagði meðan, en (*hann indskyder G*) talaði (*taldi G*) leingi síðan Cs, G; oooooo| "ingi síðan" C. 79-80 öllu — villu: A; í villu, er hón hafði mælt F, Cs; öllu, er (*sem I*) hón hafði mælt E, G, I. 80 þat: F, A; *mgl. Cs, C, E, G, I.* sagði hón: *sæl. (verbet*

‘bauð kristi á hólm, ok þorði krístr eigi at berjaz
 ‘við þór?’ ‘heyrt hefi ek’ segir þangbrandr ‘at
 ‘þórr var ekki nema mold ok aska, ef guð vildi
 ‘eigi, at hann lifði’. ‘veizt þú’ segir hón ‘hverr
 ‘brotit hefir skip þitt?’ ‘hvat segir þú til?’ segir 85
 hann. ‘þat mun ek segja þjer’ segir hón

braut fyrri hjallu gæti

band ráku val strandar

magfellandi mellu

mástalls vísund allan.

90

hlífðit krístr þá ‘es knayfði

knarr malmfeta varrar

lítt hygg ek at guð gætti

gylfa hreins at einu.

ok enn kvað hón aðra vísu

95

þórr brá þvinnils dýri

þangbrands ór stað langu

hristi borð ok baysti

barðs auk laust við jarðu.

forkortet .f. eller f.) F, A, Cs, G, I; "fag" | ooo Cs; mgl. E. er þórr: F (selvlyden i þórr forskrevet), A, Cs ("e" poi" begge ord noget beskadigede), G; at þórr E, I. 81 þorði krístr: Cs, Cs (ooo | "ði k'f'"); þorði hann F, G; treystiz hann A, E, I. 82 heyrt hefi ek: F, Cs, G; heyrt hefi ek þat A, I; þat hefi eg heyrt E. 83 var — ef: F (var forkortet v, men i ikke ganske tydeligt); var ekki nema aska, ef G, "uar eki nēa (af dette ord er den sidste del af n og hele den nederste del af e bortsmuldet) afka (kun det sidste a og den forreste del af det første er nu tilbage)" Cs; værl (feilskr. væ|rec [c dog ikke fuldendt] E) ekki nema (annat en A) mold ok aska, þegar A, E, I. 84 lifði: F, A, Cs, Cs, E, I; værl G. veizt þú: F, A, Cs, E, I; "neistu þu þ" G. 85 brotit hefir: F, Cs, E, G, I; braut A. til: F, A; til þess Cs, E, G, I. 86 þat — hón: F, A, Cs, E, G (dog "ma" for man); hón kvað vísu I. 95 ok — vísu: F; ooooo "aðra vísv" (efter dette ord ses begyndelsen af et større bogstav, vistnok þ) Cs; aðra vísu kvað hón A, E, I; mgl. Cs, G.

100 mana skíð umb sjá síðan
 sundfært atals grundar
 hregg því at hart tók leggja
 hánnum kennt í spánu.

 eptir þat skildu þau þangbrandr ok steinunn, ok
 105 fóru þeir vestr til barðastrandar.

103. Gestr oddleifsson bjó í haga á barðaströnd. hann var manna vitrastr, svá at hann sá fyrir örlög manna. hann gerði veizlu í móti þeim þangbrandi. þeir fóru í haga við sex tigu manna. 5 þá var sagt, at þar væri fyri tvau hundruð heiðinna manna ok þangat væri ván berserks þess er útryggr hjet; ok váru allir við hann hræddir. frá hánnum var sagt svá mikit, at hann hræddiz hvártki

104-105 eptir — -strandar: *F* (dog steinvör for steinunn), *Cs* (der dog udelader ok steinunn); ooooooooo"z steinv"oooooooo *Ct*; eptir þat (disse to ord meget afblegede i *A*) skildu (tillige med de to næst foregående ord næsten ulæseligt i *I*; skilduz *A*) þau steinunn ok þangbrandr, ok fóru þeir vestr til barðastrandar (meget afbleget i *A*) *A*, *I*; eftir þat skildu þau steinunn ok þangbrandr *E*; mgl. *G*.

103. ¹ oddleifsson: *F*, *A*, *Cs*, *G*, *I*; het maðr ok var oddleifss. — hann *E*. ² manna vitrastr: *F* (feilskrevet m̃ vitr), *A*, *Cs*, *E* (feilskrevet m̃ vitragt), *I*; vitrastr manna *G*. ³ örlög: *F* ("örlav [av i ét tegn]"), *A* ("örlug"), *Cs* ("örlaug"), *E* (som *F*), *G* ("örlög"); óordna luti ok örlög ("avrlav [av begge steder i ét tegn]") *I*. ³⁻⁴ hann — -brandi: *F*, *A*, *Cs* (dog uden þeim), *E*, *G* (som *Cs*); mgl. *I*. ⁴ þeir — tigu manna: *F*, *A*, *Cs* (dog með for við), *E*, *G* (som *Cs*); mgl. *I*. ⁵ þá — væri: *F*, *A*, *Cs* (dog var for væri), *G*, *I* (dog þat for þá; þar ulæseligt); þar var *E*. ⁶ ok þangat væri: *F*, *A* (væri [forkortet u] meget afbleget); ok þangat var *Cs*, *I*; þá var þat ok sagt, at þangat væri *G*; þangat var *E*. ⁶ berserks: sál. *A*, *Cs*, *E*, *G*, *I*; men feilskrevet b'ferkfa i *F* (hvor skriveren først har sat "b'ferkia", derpå rettet "i" til "r" [hvorved dette bogstav har fået en i denne membran usædvanlig kort form], men glemt at udprykke "a"). — Olavius har öiensynlig taget det sidste "r" for "i" [= ij]. þess: *F*, *A*, *Cs*, *G*, *I*; eins *E*. ⁷ allir: *F*, *A*, *Cs*, *E*, *G*; allir menn *I*. ⁸ var — mikit: *F* (der dog for var sagt

eld nje egg; ok váru heiðnir menn hræddir mjök. þá spurði þangbrandr, ef menn vildi taka við trú. ¹⁰ enn allir heiðnir menn mæltu í móti. 'kosti mun 'ek yðr gera' segir þangbrandr 'at vjer skulum 'reyna, hvár betri er trúan. vjer skulum gera 'elda þrjá. skuluð jer heiðnir menn vígja einn 'enn ek annan, enn hinn þriði skal úvígðr vera. ¹⁵ 'enn ef berserkrinn hræðiz þann einn eldinn, er 'ek vígi, enn veðr hina báða, þá skuluð jer taka 'við trú'. 'þetta er vel mælt' segir gestr 'ok mun 'ek þessu játa fyri mik ok heimamenn mína'. ok

blot har "f."), A, E; var svá mikitt sagt I; var þat sagt Cs, G. 8-9 hræddiz — egg: A; ræddiz (E har "hræðizt" [der både kan læses hræðist og hræddist]) hvárki eld ne járn E, G (hvor i övrigt det foreg. hann er udeladt), I; hræddiz hvárki egg ne eld F; fljóði hvárki eld ne eggjar Cs. ⁹ mjök: F, A, Cs, G, I; við hann E. ¹⁰ spurði: F, A, E; "sp" eller "sp." I (tegnet over p utydeligt); "sp" Cs; spyr G. taka við trú: F, A, Cs, G, I; við trú taka E. ¹¹ í móti: F, G; í móti því Cs; mjög í móti A, I; í móte mjög E. ¹¹⁻¹² kosti — gera: F; kosti mun ek gera yðr A, Cs, E, I; þá kosti mun ek gera G. ¹² vjer skulum: Cs, G; þer skulut F, A ("þ" flkolut" [þ' temmelig afbleget og f ulæseligt]), E, I. ¹³⁻¹⁴ gera elda þrjá: A, Cs, G, I; gera til elda E; "þ" g'igia | jellða" F (det første g rettet fra v og det sidste perpendiculairt gennemstreget, uden at den øvrige forvirring er hævet). ¹⁴ skuluð — elnn: A (dog med indsat ok foran skuluð), E (som A), I; skulu ("fl'v [til dels forskrevet]" F, "fcl'u" (d. e. skulu) Cs, "Sl'u" G) þer ("þ" [umiddelbar forbundet med det foregående ord]" F, "þ" Cs, "þr" G) vígja einn heiðnir menn F, Cs, G. ¹⁵ enn (foran hinn): F, A, Cs, E, G; mgl. I. úvígðr vera: F, A, I; vera úvígðr E, G; "úa uigðr" Cs (!). ¹⁶ einn eldinn: Cs; eldinn G; eld E; mgl. F, A, I. ¹⁶⁻¹⁷ er ek vígi: Cs, E (ek feilskr. e'), G, I (er udeglemt); er ek vígða F, A. ¹⁷ enn — báða: Cs, G; en (ok E) vepr (vaði F, A, E) yðvarn eld F, A, E, I. ¹⁸ við: F, A, E, G, I; mgl. Cs. segir gestr: sál. (med "f." eller "f." for verbet) F, A, Cs, E, G; hvorimod I sætter gestr mælti foran replikken. ¹⁸⁻¹⁹ mun — mína: F, A (ek þessu meget afbleget), Cs, G; mun eg þessu játa fyrir heimamenn mína ok mik E; skal svá vera I. ¹⁹⁻²⁰ ok er — mælt: F, A (hafði meget utydeligt), Cs, E, G; mgl. I.

- 20 er gestr hafði þetta mælt, þá játuðu miklu fleiri.
 þá var sagt, at berserkrinn færi at bænum. ok
 váru þá görvir eldarnir ok brunnu. tóku menn
 þá vápn sín ok hljópu upp í bekkina ok biðu svá.
 berserkrinn hleypr at með vápnum ok inn í dyrrnar.
 25 hann kemr innar í stofuna ok veðr þegar þann
 eldinn, er hinir heiðnu menn höfðu vígðan, ok
 svá hinn úvigða. hann kemr at þeim eldinum, er
 þangbrandr hafði vígt ok þorir eigi at vaða ok
 kvaðz brenna allr. hann höggv sverðinu upp á
 30 bekkinn — ok kom í þvertrjeit, er hann reiddi hátt.
 þangbrandr laust með róðukrossi á höndina — ok

20 miklu: F, A, I; þessu miklu Cs, G; þessu ok 0000 Cs; *mgf. E.*
 fleiri: F, Cs, G; fleiri, ok varð at rómr (*næsten rent udslettet i A*) mikill
 A, I; fleire, ok var góðr rómr ger at E. 21 færri: F, A, Cs, E (*skrevet
 to gange*), G; lór I. 21-23 ok váru þá: F, A, E; váro þá I; "z þa" Cs
 (váru *altsá udeglemt*); þá váro Cs, G. 22 brunnu: A, Cs, E, G, I; "b"nn"
 (= brunnr) F (*feilekr.*). tóku: F, A, Cs, E, I; taka G. 23 vápn sín: F, A
 (vápn *stærk afbleget*), E, I; at vápna sik (*Cs og G, 000"na figa"* Cs. upp:
 F, A, Cs, E, I; *mgf. G.* biðu: F, A, Cs, E, G; biðupu I. 24-25 hleypr
 — veðr: E (*dog ok for hann*), I; hleypr at með vápnum ok inn í
 dyrrin hann kemr í stofuna (*eller stufuna? [de tre mellemste bog-
 staver ere nemlig meget utydelige]*) innar ok veðr A; hljóp inn með
 vápnum. hana kemr í stofuna ok veðr F; 000"hop (*h utydel.*) iū
 með: 00000 Cs; hljóp inn með vápnum. enn er hann kemr í
 stofuna, þá (*mgf. G*) veðr hann Cs, G. 25-26 þann eldinn: F, Cs, G;
 "þan (*p utydel.*) ellð" Cs; eldinn þann A, E, I. 26 hinir heiðnu
 menn: F, G, I; hinir heiðnu A (*tíl dels noget afbleget*); heiðnr
 menn Cs; "hei" 00000 Cs; heiðnr E. höfðu vígðan: I; vígðu F,
 A, Cs, E, G. 26-27 ok svá hinn úvigða: I; *mgf. F, A, Cs, E, G.*
 27 hann — eldinum: I; ok kemr hann (*mgf. F, Cs, E, G*) at eldi
 (eldinum F; *mgf. Cs, G*) þeim F, A, Cs, E, G. 28 vígt: F, A, Cs,
 E, G; vígþan I. þorir — vaða: F, Cs, G; þorði elgi at vaða þann
 eldinn (eld E) A, E, I. 29 kvaðz brenna allr: F, A; kvest brenna
 allr E; 000"allr brenna" Cs; kvez allr brenna Cs, G, I. á: F, A,
 E, I; í Cs, G. 30 ok kom: A, E, G, I; enn þó kom Cs; ok kemr F.
 31 róðukrossi á höndina: F, A, Cs, Cs, G, I; krosse á höndina berserk-

varð jartegn svá mikil, at sverðit fjell ór hendi berserkinum. þá leggr þangbrandr sverði fyrri brjóst hánnum, enn guðleifr hjó á höndina svá at af tók. gengu þá margir at ok drápu berserkinn. eptir 35 þat spurði þangbrandr, ef menn vildi taka við trú. gestr kveðz þat eitt um hafa mælt, er hann ætlaði at halda. skírði þangbrandr þá gest ok öll hjú hans ok marga menn aðra. rjeðz þá þangbrandr um við gest, hvárt hann skyldi nakkvat fara í 40 fjörðu vestr. enn gestr latti þess ok kvað þar

inum E. 31-32 ok varð — mikil: F (jartegn skrevet iartegn), A (jartegn skrevet iartegn); "q vð (sál, som det synes) iartein sva mikil" I; þá varð "iarteign" svo mikil E; þá varð svá mikil iartein ("iartein" C_o, "iarteig" G) C_o, G. 32-33 fjell — berserkinum: F, A, C_o, G, I; "fell o:"|ooooo C_i; fell niðr úr hendi honum E. 33-34 þá — tók: F (dog uden at), A (der dog har með sverði for sverði), C_o; ooooooooo "oft h̄m en g" | ooooooooo C_i; þá leggr þangbrandr sverpino til berserksins fyrri brjóstit, enn guðleifr hjó á höndina berserkinom svá at af tók I; þá höggr þangbrandr með sverði "i .b's'." , enn guðleifr höggr af honum höndina E; en guðleifr hjó á höndina svá at af tók. þá leggr þangbrandr sverði fyrri brjóst hánnum G. 35 þá margir at: F, C_o, G; þá at margir E, I; ooo"at mg" C_i (noget utydel.); at þá margir A. 36 ef — trú: C_o (a over t i "t." [= taka] noget utydel.), G (dog uden við), I; ooooo"aka v trv" C_i (til dels noget utydel.); ef (hvort E) þeir vildi við trú taka F, A, E. 37 kveðz: C_o, E, I; "q" A, "kz" G; kvaz F. þat eitt — er: F; þat eitt hafa um mælt, er A; þat eitt hafa mælt um, at G; þat elna hafa um mælt, er (at C_o) C_o, I; þar ærit hafa um mælt, er E(?). 37-38 ætlaði at halda: F, C_o; "ætlaði at" |ooooo C_i; ætlaði at efna A, E, I; er ráðinn at halda G. 38 skírði — þá: A, C_o, E, G, I; þangbrandr skírði þá F. 38-39 öll hjú hans: C_o, G; hjú (hjón I) hans öll F, A, E, I. 39 menn: C_o, C_i, G; mgl. F, A, E, I. rjeðz: F, A, B, C_o, E, G; "Reð." I. þá þangbrandr: F, A, E, I; þangbrandr þá B, C_o, G. 40-41 nakkvat — fjörðu: F, B, C_o, E, G, I (dog fjörðuna for fjörðu); fara (dog er dette ord ulæseligt) nokkut í fjörðuna A. 41 gestr: C_o, G; hann F, A, B, E, I. 41-42 þar — harða: F, A (þar dog ulæseligt), B (dog uden þar), C_o; þar vera harða menn G; þar menn mundu harða E;

vera menn harða ok illa viðreignar 'enn ef þat er
 'ætlát fyrir, at trúa þessi skuli við gangaz, þá mun
 'á alþingi við gangaz, ok munu þar þá vera allir
 45 'höfðingjar ór hverju hjerði'. 'flutta ek á þingi'
 segir þangbrandr 'ok varð mjer þar erfðiligast um'.
 'þó hefir þú mest at gört' segir gestr 'þó at öðrum
 'verði auðit í lög at leiða. enn þat er sem mælt
 'er, at eigi fellr trje við hit fyrsta högg'. síðan
 50 gaf gestr þangbrandi góðar gjafar, ok fóru þeir
 suðr aptr. þangbrandr fór í sunnlendingafjórðung
 ok svá til austfjarða. hann gisti at bergþórshváli,
 ok gaf njáll hánun góðar gjafar. þá reið hann
 austr í álptafjörð til móts við síðuhall. hann ljet

menn mundo þar vera harða I. 42 illa: F, A, B, C_s, G, I; illir (!)
 E. 43 ætlát fyrir: F, A, C_s, G; fyrir ætlát E; "að: ætlát" C_t; ætlát
 B, I. trúa þessi: F, A, B, C_s, E, G; trúan I. gangaz, þá: F,
 B, G, I; gangaz' s. gestr 'þá A; ganga, þá C_s; ganga' s. gestr 'þá E.
 44 á — gangaz: F, A, E; "gi" gangaz" I; hún á þingi í lög
 leidd B; "þ a alþ" | oooo C_t; þat á kveðit ok á alþingi (þingi C_s)
 vera í lög leitt (for í lög leitt har G "lög leitt") C_s, G. ok —
 vera: F, A, I; munu þar þá vera B; ok munu þar þá C_s, E, G.
 45 hverju hjerði: A, B, C_s, E, G, I; heruðum F. ek: F, A, B,
 E, I; ek þetta C_s, G. 46 ok varð: F, A, C_s, C_t, G, I; varð E; ok
 var B. þar — um: F, A; erfðiligast um E; þar erfðast um I;
 þar (þat G) erfðast B, C_s, G. 47 þó hefir þú: C_s, G; þó hefir þú
 nú B; þú hefir þó F, A, E, I. 48 auðit: F, A, B, C_s, G, I; lagt E.
 48-49 enn — mælt er: F, A, B, C_s, G, I; "ð" | ooooo C_t; er þat
 mælt E. 49 fellr: F, A, B, C_s, G, I; fallt E. 49-50 síðan gaf gestr:
 F, A, B, C_s, G, I; "Síðan" | ooooo C_t; gestr gaf E. 50 fóru þeir:
 C_s, G; fór hann F, A, B, E, I. 51 þangbrandr fór í: F, B, C_s, G;
 þangbrandr fór þá í I; "þgb" | ooooo C_t; hann fór þá í A; þang-
 brandr fór þá um E. 52 svá: F, B, C_s, G; þaðan A, E, I. 52-54 hann
 gisti — -fjörð: F, A, B (dog þaðan for þá), E (dog "goda gæi" for
 góðar gjafar, fremdeles "avt" for austr, samt "alta" for álpta), I;
 mgl. C_s, G. 54 til — -hall: F (hall feilskr. hallz), B, C_s, G; til halls
 A, E; mgl. I.

bæta skip sitt, ok kölluðu heiðnir menn þat járn- 55
meis. á því skipi fór þangbrandr útan ok guðleifr
með hánum.

104. Þetta sama sumar varð hjalti skeggja-
son sekr á þingi um goðgá.

Dangbrandr sagði óláfi konungi frá meingerðum
íslendinga við sik — sagði þá vera svá fjölkunnga,
at jörðin spryngi í sundr undir hesti hans ok tæki 5
hestinn. þá varð óláfr konungr svá reiðr, at hann
ljet taka alla íslenzka menn ok setja í myrkvastofu
ok ætlaði þá til dráps. þá gengu þeir gissurr hvíti
at ok hjalti ok buðu at leggja sik í veð fyrri þessa

55 bæta: F, A, E, I; bæta upp B, Cs, G. 56-57 fór — hánum: F
(*det sidste mandnavn forkortet svðl.*), A (*dog guðleifr for guðleifr*), B, G
(*som A*), I (*der dog udelader með hánum*); á því skipi fóru þeir
þangbrandr utan ok "guðl." Cs; á því skipe fór (*sál.*) utan þeir
íslleifr (*eller íslleifr [enten er nemlig k rettet til f eller omvendt f til k]*)
ok þangbrandr E.

104. 1 Þetta sama sumar: F; þat sama sumar Cs, G; Þat
sumar B; Þá um sumarit A, E, I. 1-2 skeggjason: F, A, B, Cs, E
G; *mgl. I.* 2 á þingi: F, A, G, I; *mgl. B, Cs, E.* goðgá: F, A,
B, Cs, E, G; goðgá, ok fór hann utan I. 4 íslendinga: A, B,
Cs, E, G, I; manna F. sagði: B; "sag"ooo| G (*hvor der kunde
have stået sagði hann*); ".l." F, A, Cs, I; ok segir E. 5 í sundr:
F ("ífvnd"), A, Cs, E, I; sundr G; *mgl. B.* undir hesti hans: F, B, Cs,
G; *mgl. A, E, I.* 5-6 tæki hestinn: F, Cs; "t"oooo|"heftu"(!) G;
sylgi hestinn B; tæki heit hans A, E, I. 6 svá — hann: F, A, B,
Cs, G, I; reiðr ok E. 7 alla — menn: F, A, B, E, I (*hvor dog
menn er udeladt — vistnok ved forglemmelse*); íslenzka menn Cs,
G. myrkvastofu: — "mýrk"stofv" F, "mýrkua stofv" A, "mýrkva
stofv" B, "mýkua stofv" Cs, "mýrkva stofv" E, "iooo|kua stofv" G,
"mýrkva stofv" I. 8-9 gengu — hvíti at: F, A; gengu þeir at ("í
bortskæret") Cs) gizurr hvíti B, Cs; gengr at giz. hinn hvíte E;
gengu þeir giz. hvíti Cs, G, I. 9 buðu: F, A, Cs, Ct, G, I; bauð
E; báðu B. at leggja: F, A, B, Ct, E, G, I; *mgl. Cs.* 9-10 fyrri
þessa menn: F, A, B, Cs, Ct, E, G; *mgl. I.* 10 ok boða: F, Ct, E;

- 10 menn ok fara út til íslands ok boða trú. kon-
ungr tók þessu vel, ok þágu þeir þá alla undan.
þá bjoggu þeir gissurr ok hjalti skip sitt til íslands
ok urðu snemmbúnir. þeir tóku land á eyrum, er
tíu vikur vátu af sumri. þeir fjengu sjer þegar
15 hesta enn fjengu menn til at ryðja skip. ríða þeir
þá þrír tigir manna til þings ok gerðu þá orð
kristnum mönnum, at við búnir skyldi vera. hjalti
var eptir at reyðarmúla; því at þeir spurðu, at
hann var sekr orðinn um goðgá. enn þá er þeir

ok boða (bjóða G) þar C₂, G, I; at boða A, B. 10-11 konungr: — "kr" F, "kgr" A og B og C₂ og E og G, "kgr" C₂; "kgr" I. 11 þá alla: F, E, I; alla þá A, B, C₂, C₂, G. 12 þá — íslands: F, A, B; þá bjoggu þeir hjalti ok gizzurr skip ("f'ooo C₂, hvor dog også den øverste del af k er tilbage) sitt til íslands C₂, C₂, I; þá bjoggu þeir skip til íslands hjalte ok gizzur E; þeir hjalti ok skeggi(?) bjoggu skip sitt til íslands G. 13 snemmbúnir: F, C₂, C₂ ("fem [der synes tydelig at stå fem] hvu"), E, G; snemma búnir A, I; vel reiðfara (det sidste r rettet fra I) B. þeir — eyrum: F, A, C₂, C₂, G, I; ok tóku land við eyrar B; þeir tóku eyjar E. 14 vátu: F, A, B, C₂, C₂, G, I; eru E. 14-15 þeir — hesta: F, B; fengu þeir (mgl. I) þá þegar ser hesta A, I; fengu þeir ser þá (mgl. E, G) hesta C₂, C₂, E, G. 15 enn — skip: F; enn fengu menn til (mgl. B) at ryðja skip sitt B, C₂; en (ok E) menn til (mgl. E) at ryðja skip (skipit E, I) A, E, I; mgl. C₂, G. 15-16 ríða — þings: F, A (dog riðu for ríða), I; ríða þeir (mgl. C₂) þá við xxx manna til þings B, C₂; ríða þeir til þings við xxx manna E; ok riðu til þings við xxx manna C₂, G. 16 ok gerðu þá: F, B, C₂, C₂ (hvor i øvrigt det følg. orð er udeglemt), G (þá feilskr. þa, i det skriveren formodentlig først har tænkt på "þa"); gerðu þá A; ok gerðu E, I. 17 at við — vera: A, B, I; at þeir skyldu við búnir vera (verða C₂) C₂, E; at þeir skyldi þá (mgl. G) vera við búnir C₂, G; er við búnir skyldu vera F. 18 at (foran reyðar-): F, A, B, C₂, E; við C₂, G, I. þeir spurðu: B, C₂, C₂ (hvor dog þeir mgl.), G; hann spurðe A, E; hann hafði spurt F, I. 19 var sekr orðinn: F, B, C₂, E, G, I; var sekr C₂; hafðe sekr orðet A. þá er þeir: F, A, C₂, C₂, G; þá er þeir gizzurr B; er þeir E, I.

kvámu í velloandköttlu ofan frá gjábakka, þá kom 20 hjalti þar eptir þeim ok kveðz ekki vilja sýna þat heiðnum mönnum, at hann hræddiz þá. riðu nú margir kristnir menn í móti þeim — ok riðu þeir með fylktu liði á þing. heiðnir menn höfðu ok fylkt fyrir. ok var þá svá nær, at allr þingheimr 25 mundi berjaz; enn þó varð þat eigi.

105. Þorgeirr hjet maðr. hann var tjörva-son, þórkels-sonar langs. móðir hans hjet þórunn ok var þórsteins-dóttir, sigmundar-sonar, gnúpa-bárðarsonar. guðríðr hjet kona hans. hón var

20 í: A, B, C_s, C_t, G; til F, I; at E. ofan: F (*skrevet vvan*), A, B, C_s, C_t, E, I; upp G. 20-21 þá — þeim: A (*dog uden þeim*), E, I; þá (*mgk. C_s, C_t, G*) kom hjalti eptir þeim F, B, C_s, C_t, G. 21 kveðz: C_s, C_t, E, I; "q." B, "kz" G; kvaz F, A. vilja sýna þat: F, A, B, C_t, E; vilja þat sýna C_s; þat vilja sýna G, I. 22 þá (*efter hræddiz*): F, A, B, C_t, E, I; *mgk. C_s, G*. 22-23 nú — þeim: F (*dog þá for nú*), B (*dog þá for nú, samt á for i*), C_s, C_t (*dog á for i*), G; þá kristnir menn margir á móti þeim A, E; kristnir menn í móti þeim margir I. 23-24 þeir — þing: F (*fylktu feilskr. fylltv*), B (*dog uden með*), G; með (*meðr C_t*) fylktu (*feilskr. fllktv C_t*) liði á þing (*þingit E*) C_s, C_t, E; þeir með fylkingu mikilli á þingit A; þeir með mikilli fylkingu á þing I. 24-25 höfðu — fyrir: F, A, B, I; höfðu ok fylkt (*feilskr. fýgt*) liði sínu fyrir E; fylktu ok fyrir (*á móti C_t*) C_s, C_t, G. 25 var þá: F, A, C_t, E; var I; varð þá C_s, G; lagði þá B. allr þingheimr: F, A, I; allr þingheimrinn C_s, C_t, E, G; þingheimrinn B. 26 þó varð þat: F, B, C_s, C_t, E, G; þat varð þó A, I.

105. 1 maðr: C_s, G; maðr, er bjó at ljósavatni F, A, B, C_t, E (*dog hann for er*), I. 1-2 tjörva-son: *alle* (F, A, B, C_s, C_t, E, G, I); *se derimod ísl.* 2 I 9 12-13, 226 9-10, 227 4-5, 337 13. 2 þórkels-sonar langs: F, A, C_s, C_t, E, G; þórkels. I; ketils-s. langháls B. 2-3 hans — ok var: F, A, B, C_t, E, I; þorgeirs var þórunn C_s, G. 3 sigmundar: F, A, B, C_t, E, I; sigurðar C_s, G. gnúpa-: F, A, B, C_s, E, G, I; "gnopa" C_t. 4 guðríðr — hans: F, A, B, C_t, E, I; guðrún het kona þorgeirs C_s (*geir ulæseligt*), G. hón: F, B, C_s, C_t, E, G, I; ok hón A.

- 5 dóttir þórkels hins svarta ór hleiðrargarði. hans bróðir var ormr töskubak faðir blenna hins gamla ór saurbæ. þeir þórkell váru synir þóris snepils, ketils-sonar brimils, örnólfs-sonar, björnólfs-sonar, gríms-sonar loðinkinna, ketils-sonar hæings, hall-
 10 bjarnar-sonar hálftröls ór hrafnistu. þórgeirr bjó at ljósavatni ok var höfðingi mikill ok manna vitrastr. kristnir menn tjölduðu búðir sínar, ok váru þeir gissurr ok hjalti í mosfellingabúð. um daginn eptir gengu hváritveggju til lögbergs, ok nemndu
 15 hvárir vátta kristnir menn ok heiðnir, ok sögðuz hvárir ór lögum annarra; ok varð þá svá mikit úhljóð at lögbergi, at engi nam annars mál. síðan

5 þórkels: F, A, B, C₁, E, I; ketils C₂, G. hleiðrar: F ("hleiddrar"), A ("hleiddrar [a lídt afbleget]"), B ("hleiddrar"), C₂ ("hleiddrar [af usik-
 kerti]"), C₁ ("hleiddrar"), E (feilskr. hleif), I ("hleiddrar"); "hleinn" G.
 6-7 hans — þóris: F (der dog urigtig indskyder ketill ok foran þór-
 kelli), A, B (der indskyder ok ketill efter þórkelli), C₁ (der dog har
 bróðir hans for hans bróðir, fremdeles -baki for -bak, og som fi
 overensstemmelse med F] indskyder ketill ok foran þórkelli), E (dog
 son for bróðir, samt "baki" for -bak), I (dog "baki" for -bak);
 þóris-s. C₂, G. 7 snepils: F ("snepilf"), B ("snepilf"), C₂ ("snepilf
 [ligner dog snepilf]"), I ("snepils"); "sn|efilf" A, "sn|efilf" G; "snepilf"
 C₁; "næpils" E. 8 brimils: F, B, C₂ ("r" noget beskadiget), C₁, E, G;
 "pmilf" A; þryms I. 9 -kinna: A, B, C₂ (lídt beskadiget), C₁, G, I; "kinv"
 E; "gl." F. hæings: F, A, B, C₂, E, G, I; "hængf fon" C₁. 10 ór
 hrafnistu: sđl. her F, A, B, C₁, E, G, I; hvorimod C₂ indskyder
 disse ord efter loðinkinna. 10-12 þórgeirr — vitrastr: C₂ (til dels be-
 skadiget), G; mgl. F, A, B, C₁, E, I, — jf. note 105 1). 14 gengu: F, B,
 C₂, C₁, G, I; ganga A, E. lögbergs: F, A(?), B, C₂, C₁, G, I; lögrettu E.
 15 hvárir: F, A, B; hvorir ser E; hváritveggjo I; "hvz" tuod | (her
 ses ulæselige leendinger af nogle bogstaver foran formentlige leendinger
 af "vatta") C₁; ser C₂, G. heiðnir: A, B, C₂, C₁, E, G, I; heiðnir
 menn F. 16 hvárir (foran ór): F, C₂, G, I; mgl. A, B, E. varð
 þá: F, A, B, E; varð G; oooo C₂ (der, efter pladsen at dømme, har
 stemt overens med G); var þá I. 17 nam annars mál: A, G; nam

gengu menn í braut, ok þótti öllum horfa til hinna mestu úefna. kristnir menn tóku sjer til lögsögumanns hall af síðu. enn hallr fór at finna 20 þórgeir goða lögsögumann frá ljósavatni ok gaf hánum til þrjár merkr silfrs, at hann segði upp lögin. enn þat var þó ábyrgðarráð, er hann var heiðinn. þórgeirr lá dag allan ok breiddi feld á höfuð sjer svá at engi maðr mælti við hann. enn 25 annan dag gengu menn til lögbergs. þá beiddi þórgeirr sjer hljóðs ok mælti 'svá lítz mjer, sem 'málum várum sje komit í únýtt efni, ef vjer 'skulum eigi hafa ein lög allir. enn ef sundr

mál annars F, B; heyrði annars mál E; mátti nema annars mál I; nam, hvat annarr mælti C_s (efter de tilbageblevne levinger at dømme).
 18 braut: F, B, C_s (beskædiget), E, G, I; brott þaðan A. öllum: F, A, B, C_s (utydet.), E, G; öllum mönnum I. 18-19 hinna mestu úefna: B, C_s, E, G, I; "enar mestu okælfu (okæ sæt godt som ulæseligt)" A; iónna mestu vafninga F. 19-20 til lögsögumanns: F, A, I; til lögmans B, C_s, G; lögmenn E. 20 hallr: F, A, B, C_s, G, I; hann E. 21 lögsögumann: B; mgl. F, A, C_s, E, G, I. 22 til: F, A, B, C_s ("till [utydet.]"), G, I; mgl. E. 23 þat var þó: F, A, B, C_s ("þ [utydet.] ú þó"), E, I; var þat G. -ráð: F, A, B, E, I; -hlutr G, oo"ut" (beskædiget)" C_s (følgelig som G, da tegnet over t diensynlig står i stedet for r i linien). er: F, C_s, G; þar sem B; því at A, E, I. 24 dag allan ok: F, B, G; "a"oooo"agh x" C_s (det første a beskædiget); svá dag allan ok A; svá allan dag, at hann E, I. 24-25 feld á höfuð sjer: F, A, B, C_s (af sjer er kun "i" tilbage), G, I; á höfud ser feld E. 25 svá — hann: F, B, C_s (dog uden maðr), G; ok mælti engi maðr (for mælti engi maðr har E engi maðr mælte) við hann E, I; mgl. A. 26 menn: F, B, C_s ("m" [nær ved at bortsmuldrer]), E, G, I; þeir A. lögbergs: F, A, B, C_s (skrevet logb ergf [b lidt uformeligt]), G, I; lögbergis E. 27 lítz: F, B, C_s ("litz [z lidt beskædiget]"), G, I; þíki A, E. 28 málum várum: F, A (málum skrevet malum, men alum temmel. afbleget), B, C_s (oooo"i varv"), E, G; máli váro I. í únýtt: — "lönýt" F, "i önýt" A, "iönýt" C_s, "j önýt" E, "iönýt" (feilskr.) G; í úvænt B, I. 28-29 vjer skulum: B; mgl. F, A, E, G, I; oooo C_s. 29 enn: F, B, C_s, G; ok E, I; mgl. A.

30 'skipt er lögunum, þá mun sundr skipt friðinum;
 'ok mun eigi mega við þat búa. nú vil ek þess
 'spyrja heiðna menn ok kristna, hvárt þeir vilja
 'hafa lög þau, er ek segi upp'. því játuðu allir.
 hann kvaðz vilja hafa swardaga af þeim ok festu
 85 at halda. þeir játuðu því allir, ok tók hann af
 þeim festu. 'þat er upphaf laga várara' sagði hann
 'at menn skulu allir vera kristnir hjer á landi ok
 'trúa á einn guð — föður ok son ok anda helgan
 '— enn láta af allri skurðgodavillu, bera eigi út
 40 'börn ok eta eigi hrossakjöt. skal fjörbaugssök á
 'vera, ef víst verðr; enn ef leyniliga er með farit,

30 skipt er: F, A, B (skipt *feilskr.* skíp), I; er skipt E, G; oooo C_o.
 mun sundr: F, B, C_o, G; mun í sundr E; mun ok sundr A, I.
 31 eigi — búa: B, C_o, G; eigi við þat mega búa F, A; við þat eigi
 mega búa I; þat ei mega vera E. þess: F, A, B, E, I; *mgl.* C_o,
 G. 32 heiðna — kristna: A, B, C_o, E, I; kristna menn ok heiðna
 F, G. 32-33 vilja — er: F, A (*dog sem for er*), B, G (*som A*); vilja
 (vill I) hafa (*mgl.* E) þau lög, er (*sem E, I*) C_o, E, I. 33 segi upp:
 F, A, B, C_o, G, I; vil upp kveðja (!) E. því játuðu: F, A, C_o, E,
 G, I; þeir játuðu því B. 34 kvaðz: F, A, G; "q" B; kvez C_o, E, I.
 vilja: F, A, C_o, E, G, I; vildu B. 34-35 swardaga — halda: F, A, I
 (*dog af þeim "fvarða" for swardaga af þeim*); af þeim festu ok svar-
 daga at halda þat E; swardaga af þeim ok festu þá er þeir heldi
 síþan C_o, G; swardaga af þeim, at þeir heldi þat síþan B. 35-36 þeir
 — festu: F, A (*dog uden allir*), C_o, G, I (*som A*); ok tók hann af
 þeim festu B; ok svo var E. 36 'þat: F, A, B, C_o, E, I; þorgeirr
 mælti 'þat G (*der dog lige fuldt sætter s. hann efter várara*). 37 allir
 vera kristnir: F, A, E, I; vera allir krisnir B; vera kristnir allir
 C_o, G. 38 anda helgan: F, A, B, C_o (*det første a beskædiget*); helgan
 anda E, G, I. 39 enn: F, A, I; ok B, C_o, E, G. allri: F, A, B,
 C_o, E, G; *mgl.* I. 39-40 bera — börn: F, A, C_o, I; ok bera eigi
 út börn E; bera eigi börn út B; bera eigi út börn sín G. 40 ok
 eta — -kjöt: F, I (*dog uden ok*); ok eta eigi hrossaslátr A, B; ok
 ei eta (*skrevet eta*) hrossaslátr E; ok eta eigi hross C_o, G. 40-41 fjör-
 — vera: F, A, B, C_o, E, G (*dog uden á*); fjörbaugsgarði (-garði
skrevet helt ud) varða I. 41 víst verðr: F, A, B, C_o, I; uppvíst verðr
 E; vart verðr við G.

‘þá skal vera vísislaust’. enn þessi heiðni var af tekin öll á fára vetra fresti — at eigi skyldi þetta heldr gera leyniliga enn opinberliga. hann sagði þá um dróttinsdaga hald ok föstudaga, jóladaga ok 45 páskadaga ok allra hinna stærstu hátíða. þóttuz heiðnir menn mjök sviknir vera. enn þó var þá í lög leidd trúan ok allir menn kristnir görvir hjer á landi. fara menn við þat heim af þingi.

42 vera: F, A, B, Cs (ooo"aa"), G, I; mgl. E. 43-44 enn þessi — opinberliga: B; en þessi heiðni var af numin á fára vetra (*for-skrevet, öiensynlig ved at rettes fra "naia"*) fresti — at eigi skyldi þetta heldr gera á laun heldr en opinberliga F; enn þessi heilni var öll af numin fám vetrom síðarr — at þetta skyldi eigi heldr gera leyniliga enn opinberliga I; en þessi (*begge ordene utydelige*) heiðni var öll af numin fám vetrum síðarr — at eigi skyldi ('at é sk" noget afbleget) þetta heldr á laun gera en hinnveg A; en þessi heiðne var af numinn öll fám vetrum síðar — at þetta skyldi hvorki gera leyniliga ne opinberliga E; mgl. Cs, G. 45-46 um — hátíða: — "v ðóttf ðaga kallð zfoftv.ð. iola.ð. zpa/ka.ð. z all" ehv"() ð'ftv hátíða" F; "v ðóttf.ð. g foftu.ð. jola.ð. g pafka.ð. g allra (allra afbleget, især ra) hína stærstu hátíða" A; "z vp vm ðóttinf ðaga kallð z foftvdaga kallð; | J ola ðág z pafka ðág z allra hína stærftv hátíða" B; "u ðóttinf | ðagha kallð. z foftv ð. Jolað. z pafka ð. z allar hinar stærstu hátíðir" Cs; "i. svhv ðaga kallg | z foftvdaga z jola ðag z pafka ðað"(). z allra hína stærftv (*sdl.*) hátíða" E; "u ðóttinf ðaga ok foft|oooga. iolað. ok pafka.ð. ok allar hín stærftu hátíðir" G; "g ðóttinf ðaga kallð g favftoda|ga (av í *et tegn*). jola.ð. g pafka ð. g allra ina stærftu hátíða" I. 46 þóttuz: F, A, E, I; þóttuz nú B; nú þóttuz Cs, G. 47 mjök: F, A, B, E, I; mgl. Cs; ooo G. vera: F, A, B, Cs, G, I; mgl. E. 47-48 enn — trúan: B, Cs (*der dog har "log leidd" for í lög leidd*), G; en þó var í lög leidd trúan A; en þá var í lög leidd trúan F, I; var þá trúann lögleidd E. 48 kristnir görvir: A, B, Cs, G, I; gerfir kristnir F, E. 49 fara — þingi: F (menn skrevet *m*, men rettet fra "þ" som begyndelse til "fr" [= þeir]), A, B, E (*dog fóru for fara*), I (som E); fara menn nú heim við þat af þingi G; fara menn nú heim af þinginu (nu sammenskrævet på en lidt usædvanlig måde) Cs.

106. Sá atburður varð þrim vetrum síðar á þingskálapingi, at ámundi hinn blindi var þar son höskulds njálssonar. hann lét leiða sik búða í meðal. hann kom í búð þá, er lýtingr var inni af 6 sámsstöðum. hann lætr leiða sik inn í búðina ok þar fyrir, sem lýtingr sat. hann mælti 'er hjer 'lýtingr af sámsstöðum?' 'já' segir lýtingr 'eða 'hvat vill þú mjer?' 'ek vil vita' segir ámundi 'hverju þú vill bæta mjer föður minn. ek em 10 'laungetinn, ok hefi ek við engum bótum tekit'. 'bætt 'hefi ek föður þinn fullum bótum' segir lýtingr 'ok 'tók við föðurfaðir þinn ok föðurbræðr; enn bræðr

106. ¹ varð: F, A, B, Cs, E, I; var G. ¹⁻² þrim — þingi: F, A, B, Cs, G, I; at (*synes, tydeligt*) þingskála". Þg." þrim nóttum síðar E(I). ²⁻³ var — sonar: B, Cs, G; son hösk. njálssonar var á þingino I; var á þingi höskulds-s., njálssonar F, A, E. ³⁻⁴ búða í meðal: A, E, I; búða í (á B) millum (u *forskrævet* í B, í *det* millum *synes rettet fra* "milli") F, B; í milli búða Cs, G. ⁴⁻⁵ var — -stöðum: F, A, B, Cs ("to" [= tó] *beskadiget*), G, I; á sámsstöðum var inne E. ⁵ lætr: F, A, E; let B, Cs, G, I. ⁵⁻⁶ inn — hann: F (*hvor fyrir dog mangler*), A (*hann, [forkortet a] meget afbleget*), B, I (*dog innar for inn*); fyrir lýting ok Cs, G; í búðina (*skrevet havðina [av i et tegn]*) ok E. ⁶⁻⁷ hjer — -stöðum: F, A, I; lýtingr her af sámsstöðum B, Cs, G; lýtingr á sámsstöðum hjer E. ⁷⁻⁸ já — mjer? B (*dog hann for lýtingr*), Cs, G (*lýtingr eller hann udeglemt*); hvat viltú (mjer tilf. E)? s. lýtingr F, A, E, I. ⁸ segir ámundi: sál (*verbet forkortet .f. eller f.*) F, A, B, Cs, E, I; mgl. G. ¹¹ föður þinn: Cs (*oo"odvr þin [o og þi beskadiget]*), G; víg (*forkortet v i E*) föður þíns F, A, B, E, I. fullum bótum: F, A (*til dels afbleget*), B, Cs, G, I; mgl. E. segir lýtingr: sál (*verbet forkortet .f.*) Cs (*"f. lytuog"*), G; s. hann I; mgl. F, A, B, E. ¹² tók: F, A (*meget stærk afbleget*), B, Cs, E, I; "a" (*snarest = tóko, men kan dog læses tók*) G. við — föðurbræðr: F, B, Cs (*af föðurbræðr er dog kun tilbage "[f] b." samt den nederste del af et bogstav foran b [ordet har vistnok været forkortet [f.bb.]], E (dog "afl" [vistnok ved feilskrift for afl] i stedet for föðurfaðir*), G; við (*forkortet v, men stærk afbleget*) njáll ok föðurbræðr þínir A; njáll við ok föðurbræðr þínir I. ¹²⁻¹³ bræðr mínir váru: F, A, B, I; bræðr mínir E; mínir

‘mínir váru úgildir. ok var bæði, at ek hafða illa
 ‘til gört, enda kom ek allhart niðr’. ‘ekki spyr
 ‘ek at því’ segir ámundi ‘at þú hefir bætt þeim. 15
 ‘veit ek, at jer eruð sáttir. ok spyr ek at því,
 ‘hverju þú vill mjer bæta’. ‘alls engu’ segir lýt-
 ingr. ‘eigi skil ek’ segir ámundi ‘at þat muni
 ‘rjett fyrí guði, svá nær hjarta sem þú hefir mjer
 ‘höggvit. enda kann ek at segja þjer, ef ek væra 20
 ‘heileygr báðum augum, at hafa skylda ek annat
 ‘hvárt fyrí föður minn fjebætr eða mannhefndir.
 ‘enda skipti guð með okkr’. eptir þat gekk hann
 út. enn er hann kom í búðardyrnar, snýz hann
 innar eptir búðinni. þá lukuz upp augu hans. þá 25
 mælti hann ‘lofaðr sjer þú, guð dróttinn minn:

bræðr váro *Cs, G.* 13 ok (*foran var*): *F, A, B, Cs, E, G*; *mgl. I.*
 illa: *F, A, B, E, I*; hart *Cs, G.* 14 allhart: *F, B*; hart *Cs, E, G, I*;
 ok hart *A.* 15-16 at þú — ek, at: *F, A, B* (*dog ok veit for veit*),
E (*dog hafr for hefir, samt ok veit for veit*), *G, I*; veit ek þat, at
 þú hefir bætt þeim ok *Cs.* 16 ok — því: *F, G*; ok spurða eg at
 því *E*; ok spyr ek at hinu *B*; spyr ek eptir því *I*; en at því (*hinu*
Cs) spyr ek *A, Cs.* 17 vill mjer bæta: *F, A, B* (*dog villir for vill*),
E, G (*bæta skrevet betta*); vill bæta mer *Cs, I.* 17-18 lýtingr: *F, A,*
B, Cs, G, I; hann *E.* 18 segir ámundi: *sðl. (verbet forkortet .f.) her*
F, A, B, E, I; *heorimod Cs og G sætte s. ámundi efter guði.* munt:
F (“mni”), *A, B, Cs, E, I*; se *G.* 19 sem — mjer: *F, A, B, G*;
 mer sem þú hefir *Cs, E*; sem mer er *I.* 20 at (*foran segja*): *F,*
E, I; þat at *Cs, G*; *mgl. A, B.* 21 heileygr: *F, B, Cs, G, I*; heil-
 eygðr *A, E.* 22 fyrí — -hefndir: *F, B* (*dog hefnd for hefndir*), *Cs* (*dog*
eptir for fyrí), *G, I*; fjebætr (*bætr E*) fyrí föður minn eða mannhefndir
 (*mannehfnd E*) *A, E.* 23 enda: *F, A, B, Cs, G, I*; ok *E.* 23-24 gekk hann
 út: *F, A, B, Cs, E, G*; gengr hann í brott *I.* -dyrrnar: *B, Cs, E* (*skrevet*
ðýzna), *G, I*; dyrrin *F, A.* snýz: *F, A, B, E, I*; sneriz *G*; þá
 sneriz *Cs.* 25 þá — hans: *F, B, Cs* (“a la” *beskadiget*), *E, G, I*; *mgl.*
A (*heis skriver har sprunget fra búðinni til búðinni*). 25-26 þá mælti
 hann: *F, I*; hann mælti þá *E*; hann mælti þetta (“þa”) *Cs*; hann
 mælti *B, G*; *mgl. A* (*se næst foreg. note*). 26 ‘lofaðr — minn: *Cs*
 (*of lidt beskadiget for oven*); ‘lofaðr se guð (*mgl. G*) dróttinn minn

‘sje ek nú, hvat þú vill.’ eptir þat hleypr hann innar eptir búðinni þar til er hann kemr fyr líting ok höggr með öxi í höfuð hánnum svá at
 30 hún stóð á hamri ok kippir at sjer öxinni. lítingr fellr áfram ok var þegar dauðr. ámundi gengr út í búðardyrrnar. ok er hann kom í þau hin sömu spor, sem augu hans höfðu upp lokiz, þá lukuz nú aptr — ok var hann alla æfi blindr síðan.
 35 eptir þat lætr hann fylgja sjer til njáls ok sona hans. hann segir þeim víg lítings. ‘ekki má ‘saka þik um þetta’ segir njáll ‘því at slíkt er

G, I; ‘lofaðr sertu, guð E; ‘lofaðr se dróttinn F, B; mgl. A (se note 106 25). 27 sje — vill’: Cs; se ek nú, hvat hann vill’ F, B, G; ser nú, hvat hann vill’ I; seð er nú, hversu vera vill’ E; mgl. A (se note 106 25). 27-28 eptir — búðinni: F, Cs, G, I; hann leypr þá innar eftir búðinni B; ok hleypr E; mgl. A (se note 106 25). 28-29 þar — líting: F, A, B, Cs, G (dog uden er), I; at honum lítingi E. 29 ok — höfuð: F (dog “hog” for höggr), I (dog uden með); hann höggr með öxi (með öxi udeglemt i G [se note 106 29-30]) í höfud Cs, G; ok (hann B) höggr exinni í höfud (höfuðit [uagtet det følgende hánnum] B) A, B, E. 29-30 svá — hamri: F, A, E, I; svá at stóð af(?) hamri G; svá þegar stóð á hamri B; mgl. Cs. 30 ok — öxinni: F, A, E, G (dog hann for ok), I; mgl. B, Cs. 31 fellr: B, Cs, G, I; fell F, A, E. var (foran þegar): F, A, Cs, E, I; er B; mgl. G. gengr: F, A, E, G, I; gekk B, Cs. 32 -dyrrnar: E (skrevet dýrina), G, I; dyrrin F, A, B, Cs. 32-33 er hann — spor: F, B (dog uden hin), Cs (dog kemr for kom), E (som B); er hann kemr í þau sömu spor G; er hann kom í þau spor en sömu A; var kominn í þau sömu spor I. 33 augu — lokiz: Cs, G; upp höfðu lokiz augu hans F, E, I; höfðu lokiz upp ögu hans B; upp höfðu lokiz augun A. 33-34 lukuz nú aptr: B, Cs, G; lukuz aptr F; lukuz (lukaz[?] I) aptr augu hans A, I; lukuz aftr augun E. 34 alla — síðan: F (blindr feilskr. blidz), A, B, Cs, E; blindr alla æfi síðan G; alla æfi blindr þápan af I. 35 eptir þat: F, A, B, Cs, G, I; síðan E. 36 hann — víg: F, Cs, G; segir hann þeim (um indskyder E) víg (víglt I) A, E, I; ok segir þeim víg B. 37 þetta: F; slíkt A, B, Cs, E (feilskr. flig), G, I (feilskr. flík).

‘mjök á kveðit — enn viðvörunarvert, ef slíkir at-
 ‘burðir verða, at stinga eigi af stokki við þá er
 ‘svá nær standa’. síðan bauð njáll sætt frændum 40
 lýtings. höskuldr hvítanessgoði átti hlut at við
 frændr lýtings, at þeir tæki sættum. ok var þá
 lagit mál í gerð, ok fjellu hálfar bætr niðr fyri
 sakastaði þá er ámundi þótti á eiga. eptir þat
 gengu menn til tryggða, ok veittu frændr lýtings 45
 ámunða tryggðir. menn riðu heim af þingi, ok er
 nú kyrrt lengi.

107. Valgarðr hinn grái kom þetta sumar
 út. hann var þá heiðinn. hann fór til hofs til

38 enn: F, A, I; ok B, Cs, E, G. 38-39 ef — verða: F, A, E; þar
 er slíkir atburðir verða (kunnu vera B) B, Cs, G; ef slíkir atburðir
 (her má kunnu vere udeglemt) til at falla I. 39 at (foran stínga):
 F, B, Cs, E, G, I; "g" (= ok) A. stínga — stokki: F, A, B, Cs,
 E, I; stínga af stokki eigi G (vistnok ved feilskrift). 40 svá: F, A,
 B, E, G, I; mgl. Cs. síðan — sætt: F, A, B, E, I; njáll bauð
 sættir Cs, G. 41-42 höskuldr — lýtings: F; ok átti höskuldr hvíta-
 nessagoði lut (‘hl’ooo Cs [I er ved at bortsmuldre]) at við frændr
 lýtings B, Cs, G; höskuldr hvítanessagoði átti hlut (í tilf. E) A,
 E, I. 42 tæki sættum: B; skyldi sættina taka I; tæki (skyldu taka
 A, E) bóttina F, A, E; þægi boð njáls Cs, G. ok (foran var): F,
 A, Cs, E, G, I; mgl. B. 43 lagit — gerð: F; lagit málit í gerð
 (‘gð’ eller ‘gð’) A [ved feilskrift]; dóm I) A, E, I; málit lagit (ude-
 glemt i G) í gerð B, Cs, G. ok (foran fjellu): F, B, Cs, G; mgl.
 A, E, I. bætr: F, A, B, Cs, G, I; mgl. E. 43-44 fyrir — þá: F, A,
 B (dog sakar- for saka-), Cs (som B), E (som B og Cs); í sakastaði
 þá I; fyrir sakir málstaða þeirra G. 44 er — á: — er hann þótti
 á F, A, E; sem ámundi þótti (þóttiz Cs, G) B, Cs, G; er hann
 þótti I. 45-46 gengu — tryggðir: F, A, B (dog er lýtings udeglemt),
 I (dog er frændr udeglemt); gengu til frændr lýtings ok veittu
 ámunða tryggðir E; váro veittar tryggðir ámunða af frændum
 lýtings Cs, G. 46 menn riðu: F, A, Cs, E, G, I; riðu menn nú B.
 47 lengi: F, A, B, Cs, G; lengi síðan E; um hrif I.

107. 1 þetta sumar: B, Cs, G; mgl. F, A, E, I. 2 þá: F, A,
 Cs, E, G, I; þá enn B. til hofs: F, A, Cs, G, I; þá til hofs B;

marðar sonar síns ok var þar um vetrinn. hann
 mælti til marðar 'riðit hefi ek hjer um byggðina
 5 'viða — ok þykki mjer eigi mega kenna, at
 'hin sama sje. kom ek á hvítanes, ok sá ek
 'þar búðartoptir margar ok umbrot mikil. ok kom
 'ek á þingskálaping, ok sá ek þar ofan brotna
 'búð vára alla — eðr hví sæta firn slík?' mörðr
 10 svarar 'hjer eru tekjin upp ný goðorð ok fimmtar-
 'dómslög, ok hafa menn sagt sik ór þingi frá
 'mjer ok í þing með höskuldi'. valgarðr mælti
 'illa hefir þú launat mjer goðorðit, er ek sjekk
 'þjer í hendr, at fara svá úmannliga með. vil ek

mgl. E. ³ ok — vetrinn: *F, A, Cs, I*; ok var (hann tilf. *G*) þar (með hánnum *B, Cy*) um vetrinn *B, Cy, G*; *mgl. E.* ⁴ til marðar: *F, A, B, Cy, Cs, G*; til marþar sonar síns *I*; *mgl. E.* ⁴⁻⁵ hjer — viða: *F, A, B, Cy, G*; her viða um byggðina *Cs*; um byggðina viða (*mgl. E*) *E, I*. ⁵ mega kenna: *F, A, E*; kenna mega *B, Cy, Cs, G, I*. ⁶ kom ek: *F, B, Cy, Cs, G*; ek kom *A, E, I*. ⁷ þar — margar: *F, B, Cy, E*; þar (noget utydeligt og til dels lidt beskadiget i *Cs*) toptir margar *Cs, G*; þar búðartoptir *I*; búðartoptir margar *A*. ⁷⁻⁸ ok kom ek: *B, Cy, G*; ok kom ek ok *Cs*; ek kom ok (*mgl. E*) *F, A, E, I*. ⁸ þingskálaping: *F, B, Cy, Cs, E, G, I*; þingskála *A*. ⁸⁻⁹ þar ofan — alla: *F, A* (hvor det foregående ek er feilskr. e'), *B* (dog uden þar), *Cy, Cs* (dog uden alla), *G* (som *Cs*), *I* (dog niþr for ofan); þar ofann brotnar búðir vorar *E*. ¹⁰ svarar: — "f.v." *Cy*; "f." *F, A, B, E*; mælti *Cs, G, I*. eru tekjin upp: *F, A, Cs* ("eru [u ubetydelig beskadiget] tek up [det sidste træk af u og det første af p beskadiget]"), *E, G*; eru upp tekjin *I*; "e" tekjin upp *B*; er tekitt upp *Cy* (med følgende flertal ný goðorð). ¹¹ -dóms-: *F, A, Cy, Cs* ("dóms [men alle bogstaverne beskadigede]"), *E, G, I*; "dóms þingi" *B*. ¹¹⁻¹² sagt — mjer: *F*; sik sagt ór þingi (lögom *I*) frá mer *A, E, I*; sagtz ór þingi frá mer *B*; sagt sik ór þingi við mik *Cs* ("fakt sik or þingi [gi meget beskadiget] u mi"oo), *G*; "sagt í þig" *I* "m" *Cy* (!). ¹³ þú (foran launat): *F, A, B, Cs, E, G, I*; *mgl. Cy.* goðorðit: *F, A, B* (feilskr. goðorði), *Cy, E, I*; goðorð *Cs, G*. ¹³⁻¹⁴ sjekk þjer: *F, A, B, Cy, G*; seidd þjer *E*; "þ" *I* (verbet nemlig udeglemt); "hefi þer (begge ord utydelige) [feingt (fl lidt beskadiget)]" *Cs*. ¹⁴ at fara svá: *A, Cs, G, I*; "sá s" *F* (= ok fara svá); er þú fórt svá *B, Cy*; ok farit *E*. úmannliga:

‘nú, at þú launir þeim því, at þeim dragi öllum 15
 ‘til bana. enn þat er til þess, at þú rægir þá
 ‘saman — ok drepi synir njáls höskuld. enn þar
 ‘eru margir til eptirmáls um hann, ok munu þá
 ‘njálssynir af þeim sökum drepnir verða’. ‘eigi
 ‘mun ek þat gört geta’ segir mörðr. ‘ek skal 20
 ‘leggja ráðin til’ segir valgarðr ‘þú skalt bjóða
 ‘njálssonum heim ok leysa þá út með gjöfum.
 ‘enn svá fremi skalt þú rógit frammi hafa, er
 ‘orðin er vinátta með yðr mikil ok þeir trúa þjer

F (fórst skrevet vmakliga, men rettet af samme hånd til vmliga), A, Co, E, G, I; úmakliga B, Cy. 15 nú: A, B, Cy, Co ("n"oo), G; mgl. F, E, I. at þeim: F, A, Co ("at [a lidt beskadiget] þ"), E, I; er þeim B, Cy; at G. 16 þess: F, A, B, Cy, G, I; ooo Co; þess, áttú launir þeim E. 17 ok drepi — höskuld: F, A, I; ok drepi synir njáls höskuld hvítanessgoða E; þar til er (at G) njálssynir (synir njáls Cy) drepa höskuld B, Cy, G; "þ (hvorpð følge levninger af et bogstav [vistnok a]) oooo (her står et ulæseligt tegn, der ligner et n) .n. ff. oooooo (foran e svag levning af 2 og efter e levning af p. Efter det sidste hul levninger af et ord, sikkert et forkortet höskuld)" Co (der således sikkert i alt væsentligt har stemt overens med B, Cy, G). 18 -máls: F, A, Co (lidt beskadiget og noget utydeligt, men synes skrevet malf), E, G, I; -mællis B, Cy. um hann: F, A, B, Cy, E, I; mgl. Co, G. 19 njálssynir: F, A, B, Cy, Co (ooo"ff."), G, I; synir njáls E. af — verða: A (dog vera for verða), B, Cy; af þessum sökum drepnir verit (!) E; drepnir af þeim sökum Co, G; af þeim málum drepnir verða F, I. 20 þat gört geta: F, A, B, Cy, Co (ooo"glort [it meget beskadiget] geta"), G, I; fá þat gert E. 21 leggja ráðin til: F, Cy, G; oooo"i til" Co (der således må antages at have stemt overens med F, Cy, G); leggja ráðit til B; leggja ráð til A; ráð til leggja I; ráð til gefa E. 22 njálssonum heim: F, B, Cy, Co ("n. f [kun en levning] ooooo"), G; heim njálssonum I; heim sonum njáls A, E. þá út: B, Cy, Co ("þa vt [it beskadiget]"), G; þá í brot F; þá á brott A; í brott I; á brutt E. gjöfum: F, A, B, Cy, Co, E, I; göðum gjöfum G. 23 frammi: A, B, Cy, Co ("frammi [mí beskadiget og utydeligt, men synes dog sikkert]"), I; í frammi F; fram E, G. 24 orðin — mikil: F; orðin er vinátta mikil með yðr A; vinátta er orðin með yðr mikil B, Cy; "vinátta e' m; yðr | orðin

- 25 'eigi verr enn sjer. máttú svá hefnaz við skarp-
 'hjeðin þess er hann tók fjeit af þjer eptir lát
 'gunnars. munt þú svá fremi taka höfðingskap,
 'er þessir eru allir dauðir'. þessa ráðagerð festu
 þeir með sjer, at sjá skyldi fram koma. mörðr
 30 mælti 'þat vilda ek, faðir, at þú tækir við trú —
 'þú ert maðr gamall'. 'eigi vil ek þat' segir val-
 garðr 'heldr vil ek, at þú kastir trúnni — ok sjá,

(1 næsten helt bortsmuldreret) mikil (bogstaverne mikil mere eller mindre be-
 skadigede)“ Cs; orðin er áðr vínátta mikil með yðr I; orðin er vínátta
 með yðr E; vínátta er orðin með yðr G. trúa: F, A, Cs, E, G, I; manu trúa
 B, Cy. 24-25 þjer — sjer: F, A, B, Cy, Cs ("þ' eigi vñ en fer [n og er lídt
 beskadiget]"), E, I; ser eigi verr en þer G (?). 25 svá: F, A, E, G, I;
 svá ok Cs; ok svá B, Cy. 25-26 hefnaz — þess: F (z forskrevet, så
 at det nærmest ligner "zz"), A, B, Cy, E; hefnaz við skarpheðin
 (þá tilf. G) G, I; "lavna skar|þa þ (beskadiget og utydeligt)“ Cs.
 26 hann — þjer: F, B, Cy, Cs (ooo "tok feit af þ' [utydek]"), G; þeir tóku
 af þer feit A, E; þeir högni tóku feit af þer I. lát: F, A, Cs ("lajt"),
 E, G; látt I; fallit B, Cy. 27 munt þú: F, A, Cs ("mt"oo), E, G, I;
 máttú B, Cy. taka höfðingskap: F, A, G, I (hvor substantivet i
 øvrigt synes skrevet havfþgs|skap [av i ét tegn — a meget utydeligt
 og uformeligt]); "tak|oo h (for en stor del bortsmuldreret) ooooooooooap-
 (foran det mellemste a synes at stå den øverste del af et i; også foran
 ap, hvis a er noget beskadiget, ses det nederste af et eller to bogstaver)“ Cs
 (hvor der synes at have stået taka höfðingjaskap); fá höfðingjaskap E;
 þlkkja höfðingi B, Cy. 28 er þessir eru: F, A, B, Cy; sem þessir
 eru E; er þeir eru Cs ("e' þz [þ lídt beskadiget] — verbet udeglemt),
 G, I. dauðir: F, A, B, Cy, E, G; "ðav (av i ét tegn)“ |oooo Cs
 (hvor sætningen i øvrigt öiensynlig har sluttet med dauðir); "ðavþ'
 havfk (av begge steder i ét tegn) q 'n. ff. "hf (hf i ét tegn)“ I (?). festu: F,
 A, E, G, I; staðfestu B, Cy, Cs (ooo "ð festu [ð f u lídt beskadigede]").
 29 sjá — koma: F, A, B, Cy, E, G; skyldi fram fara I (hvor
 stedordet savnes). 29-30 mörðr — trú: F, B (dog faðir mian for
 faðir), Cy (som B), G (som B og Cy); 'þat vilda ek, faðer, at þú tækir
 við trú' s. mörðr A, E; 'þat vilda (ek udeglemt)' s. mörðr 'at þú
 tækir við trú, faðir I. 32 vil ek, at þú kastir: F, A, B, Cy (hvor i
 øvrigt det fölg. ord skrives trúnni), E, I; vilda ek, at þú kastaðir
 niðr G. 32-33 sjá — fari: F (hversu feilskr. h'v), A, I; sjá þá,
 hversu fari Cy; sjá, hversu þá fari at B; "siam þa hu (u beskadiget) ooo|

'hversu þá fari'. mörðr kvaðz þat eigi gera mundu. valgarðr braut krossa fyri merði ok öll heilög tákn. lítlu síðar tók valgarðr sótt ok andaðiz, ok var 35 hann heygðr.

108. Nökkuru síðar reið mörðr til bergþórs-hváls ok fann þá skarphjeðin. hann sló á mikit fagrmæli við þá, ok talaði hann dag allan ok kveðz við þá mart vilja eiga. skarphjeðinn tók því öllu vel enn kvað hann ekki þess leitat hafa fyrr. svá 5 gerðiz, at hann kom sjer í svá mikla vináttu við

at fari" G; sjáum, hversu ferr E. 33 mörðr — mundu: F (mörðr udeglemt), A (det første verb forkortet \bar{h}), B ("kvéz" for kvaðz, samt "mði" for mundu), Cy (det første verb forkortet $\bar{q}\bar{z}$), I ("kvezt" for kvaðz); mörðr kvezt þat ei vilja gera E; 'eigi mun ek þat gera' s. mörðr G. 34 öll: F, A, B, Cy; önnor I; oooo G; udeladt i E. 35 lítlu síðar: B, Cy; síðan I; þá F, A, E, G. 35-36 var hann heygðr: F, A, G (hvor der af heygðr kun er "he" tilbage [men sætningen synes at have sluttet med heygðr]), I; er hann heygðr Cy; er hann heygðr hjá hofi B; var hann þar heygðr ok fare bannsettr E(!).

108. 2 þá skarphjeðin: F, A, B, Cy, E; skarphjeðin ok þá helga I; skarphjeðin G. 2-3 hann — mæli við þá: F (adjectivet forkortet mik), A (dog uden mikil), B (som F), Cy (som F og B), G (adjectivet forkortet mik'; hann for þá), I (dog ok for hann; adjectivet forkortet mik [som i F, B, Cy]); ok sló á hann "mick" fagrmæle E(!). 3 talaði — allan: F, A; talaði hann (mgl. G) allan dag við þá (bræðr tilf. G) Cy, G; töluðu dag allan B; töluðu allann daginn E; töloþo þeir allan dag I. kveðz: A, E, G; "q." Cy; kvas F; letz B; kveðz hann I. 4 við — vilja: F, A, G; vilja (vildu B) mart við þá B, E, I; "v (heraf er dog kun begyndelsen tilbage) oooooo þa mtt" Cy. tók því: F, A, B, Cy, E, I; "þi" G(!) öllu: F, A, B, Cy ("aul"ooo), G, I; mgl. E. 5 enn — fyrr: F (dog uden þess), B; ooo"quað h ekki þess hafa leitat"oooo Cy; en kvað hann þess ekki leitað hafa fyrr I G; en hann kvað hann ekki fyrr þess leitat hafa E; en kvað hann þó þess ekki leitað hafa fyrr A; ok kvað hann þess þó leitat hafa fyrr I (negtelsen vistnok udeglemt). 5-7 svá gerðiz — hvárigum þótti: F, A (dog kom [måske det oprindelige] for gerðiz); ok svá varð, at hann kom sjer í svá mikla kærleika

- pá, at hvárigum þótti ráð ráðit nema við aðra rjeðiz um. njáli þótti ávallt illt, er mörðr kom þangat — ok fór svá jafnan, at hann amaðiz við.
- 10 einu hverju sinni var þat, at mörðr kom til berg-þórshváls. hann mælti til þeira njálssona 'veizlu 'hefi ek þar stofnaða, ok ætla ek at drekka erfi 'eptir föður minn. enn til þeirar veizlu vil ek 'bjóða yðr njálssonum ok kára ok því heita, at jer
- 15 'skuluð eigi gjafalaust í braut fara'. þeir hjetu at fara. ferr mörðr nú heim ok býr veizluna. hann

ok vináttu við pá, at hvárigum þótti B; ooo|''fva kóm at'' (*subjectet udeglemt*) ''kom fer 1 fva mooooooooo|ka 3 vinaiv 1 þa at hvárig'' ooooooooo| Cy; ok svá kom, at með þeim urðu 1no mestu kærleikar (*her indskydes ved feilskrift ok kom*) — ok svá var ákaft með þeim, at hvárigum þótti G; svá kom hann ser í mikla vinátto við pá, at hvárigum (þótti udeglemt) I; svo kom, at hann kom ser í mikla ''vínatt'' við pá, ok þótte hvórigum E. 7-8 við — um: F, B, G; ''næa 1 að'ra ræðiz''ooo Cy; um ræðiz við aðra A, I; hvórir ræðiz um við aðra E. 8 ávallt: A; þat ávallt E; jafnan F (''íamfñ''), B, Cy, G, I. 8-9 mörðr kom þangat: A, B, Cy, G, I; mörðr kom þar E; hann kom þangat F. 9 fór svá jafnan: F, A, E, G; ooooooooo| ''fnan'' Cy; fór svá opt I; svá fór löngum B. við: F, A, B, Cy, I; við hann E, G. 10 einu — þat, at: F, A, B, G; ''Ein looooooooo' 1 þ at'' Cy; eltt hvert sinn var þat, er I; þat var einu sinne, er E. kom: F, B, Cy, G; fór A, E, I. 11 hann: B, Cy, G; mörðr F, E; at hann A; at mörðr I. njálssona: F, A, B, Cy, E, I; njálssona ok kára G. 12 þar stofnaða: A, I; þar stofnat F, B, E (*hvor i övrigt det foreg. ek er udeglemt*); ''þ' stofna (*den sidste del af a bortskåret*)'' ooo Cy; búit G. 12-13 drekka erfi eptir: F, A, B, Cy, G, I (*der dog for erfi eptir blot har ''er''*); erfa E. 13 þeirar: F, A, B, Cy, E, I; þessar G. 14 heita: F, A, B, Cy, E, I; helt ek G. 15 gjafa — fara: F, E (''gæfa'' for gjafa), G, I; fara gjafalaust í brott A; ''gia(*den sidste del af a bortskåret*)oooooooo| íb' fara'' Cy; gjafalausr á brott fara B. 15-16 hjetu at fara: F, A, E, I (*hjetu skrevet heito [prikken under 1 skal vistnok antyde, at 1 skal udgå]*); hjetu ferðinni B; hetu förlinni Cy; helta förlinni G. 16 ferr mörðr nú: B; ''f''oooooooo Cy; ferr hann nú F, A; fór hann nú G; ferr hann I; ok fór hann E. hann: F, A, B, Cy, G, I; ok E.

bauð þangat mörgum bóndum, ok var veizla sú fjölmenn. koma þangat njálssynir ok kári. mörðr gaf skarphjeðni gullsylgju mikla enn kára silfrbelti enn grími ok helga góðar gjafar. þeir koma heim ²⁰ ok hrósa gjöfum þessum ok sýna njáli. hann segir, at þeir mundu fullu keypt hafa 'ok hyggið at því, at jer launið eigi því sem hann mundi vilja'.

109. Líttu síðar höfðu þeir heimboð með sjer höskuldr ok njálssynir, ok buðu þeir fyrri höskuldi. skarphjeðinn átti hest brúnan fjögurra vetra gamlan bæði mikinn ok sjáligan. hann var

17 mörgum bóndum: F, A, B, E, I; ooooo|"bonðv" Cy; bóndum mörgum G. 17-18 veizla sú fjölmenn: F, A, B, Cy, G; veizlan fjölmenn I; þar fjölmenn veizla E. 18 koma — mörðr: F, A (dog hann for mörðr), B (dog ok svá for ok), I (som A); ooooo|"gat .n. ff. 3 fva k'j" Cy; þar kómu njálssynir ok kári. mörðr G; ok E. 19 mikla: F, A, B, Cy, G, I; mgl. E. 20 enn (foran grími): F, A, B, E; oooo Cy; ok I; mgl. G. góðar gjafar: F, A, E ("godr gæf"), I; aðrar gjafir góðar B, Cy ("aðrar gíaf' god'oo); aðra gripti góða G. 20-21 koma — hrósa: F, A, E, G; kómu heim ok hrósa I; kómu heim ok hrósuðu B; oooo|"heim. 3 hrofoðo" Cy. 21 gjöfum þessum: F, A, B, Cy, E; gjöfunum (feilskr. gíofunū) G; gjöfom góðom I. sýna: F, A, B, Cy, G, I; "fjn"(!) E. 22 segir — hafa: F, A (dog fullu verði for fullu), I (som A); segir þá fullu manu keypt hafa B; oooo|"þa. fullu munu þ' kæpt ha'oo Cy; s., at þeir mundu fullu (verði tilf. E) kaupa E, G. 23 því (eſter hyggið at): F, A, B, Cy, G, I; mgl. E. jer launið: F, A, B, Cy, E, G; launa I. hann mundi: F, B, E; hann mun A, I; þeir mundu G; ooooooo Cy (hvor der dog ses begyndelsen af det første bogstav, der snarest synes at have været "m" [begyndelse af mundi eller mundu], så at altid subjectet [hann eller þeir] synes at have manglet).

109. 1-2 með sjer: F, A, B, Cy, G, I; mgl. E. 2 höskuldr — -synir: A, B (ok udeglemt), Cy, E, I; njálssynir ok höskuldr F, G. ok buðu þeir: F, A, B, E, I; þeir buðu G; oooo Cy. 3 hest brúnan: F, A, B, Cy ("heft brúna'oo), G, I; brúnann hest E. 3-5 fjögurra — leiddr: F, A (hvor dog vetra gamlan — eller nötagtigere vetra [jf. E og I] — er udeglemt), B (dog góðan for sjáligan), Cy (ooooooo|"gamlan bæði mikinn 3 fialigooooooo|ð: 3 hæði

- 5 graðr ok hafði ekki verit fram leiddr. þann hest
gaf skarpheðinn höskuldi ok með hross tvau. allir
gáfu þeir höskuldi gjafar — ok mæltu til vináttu.
síðan bauð höskuldr þeim heim í vörðabæ. hann
hafði þar marga fyrri boðsmenn ok mikit fjölmenni.
10 hann hafði látit taka ofan skála sinn. enn hann
átti útibúr þrjú, ok váru þau búin mönnum at
sofa í. þeir koma þar allir, er hann hafði boðit.
veizlan fór allvel fram. ok er menn skyldu heim

ecki vit ⁵im leiðdr:'). E (dog uden gamlan, samt med hestirinn for hann), I (dog uden gamlan, — ligeledes uden ekki, uagtet negtelsen er nødvendig); "ok uar ⁶h ekki ⁷im" (her må vel leiddr være ude-glemt) "⁸h ⁹ú .ij. uetr baði (sål. = báði) mill ¹⁰q suahgr" G. ¹¹skarp-heðinn: F, G; hann A, B, Cy, E, I. hross tvau: B, Cy, G, I; merhryssi ij F; merar ij A, E (talordet feilskr. tveær). ¹²höskuldi gjafar: F, A, I; 0000000 | "giaf": Cy (der sikkert har stemt overens med de foregående); gjafar höskuldi G; höskuldi góðar gjafir ("gæf" E) B, E. vináttu: F, A, B, Cy, G, I; vináttu við hann E. ¹³síðan bauð höskuldr: F, A, B, I; "Siþ" 000000 Cy; síðan bauð hann G; höskuldr bauð E. vörðabæ: — "offa" F, A, B, E, G, I; 0000 Cy (hvor kun en utydelig översætte del af et bogstav er tilbage). ¹⁴hann — -menn ok: A, I (hvor dog de to første ord ere ulæselige); hafði hann marga fyrri boðsmenn ok G; hann hafði marga boðsmenn fyrir ok B; "¹⁵h | let nãa i boðf m̄ ða z" F, "¹⁶h let nãa000000 | m̄ ða q" Cy; þar var E. ¹⁷enn: F, A, B, Cy, G, I; mgl. E. ¹⁸útbúr þrjú: F, A, B, I; þrjú útibúr E, G (-búr skrevet býr); 000000 | "ij. vti." Cy (hvor der, efter pladsen at dømme, synes at have stået búr lij úti). ¹⁹11-12 váru — i: G; 000"þa (af þ er kun en levning tilbage) 000000 m̄ a" 0000000 Cy; váro þau búin at hvíla í A; "²⁰þ þav (av i et tegn, men meget utydeligt) ~~~~~ at hvíla i" I; váro þau búin mönnum til hvílu B; váro þar búnar upp hvílu í F; hvíldu menn þar E. ²¹12 þeir — boðit: F; þeir kómu allir til veizlunnar, sem hann hafði boðit G; þeir koma allir til veizlu, sem hann hafði boðet A, I; þeir kómu allir til veizlunnar, sem boðit var B; 0000 | "komo allir til veizlunnar fe (besyndelsen af m ses) 000000 Cy; mgl. E. ²²13 allvel: F, A, B, Cy, I; vel E, G. ²³13-14 ok er — fara: F, A (dog þá er ftr er), Cy ("Ok er m̄ skjýlloð ²⁴h" 00000), G, I (som A [dog er slutningsbogstavet i fl'ðo utydeligt]); "²⁵Ok ²⁶ð¹ e' m̄ ²⁷i h̄m" B (= ok ádr er menn fóre

fara, valdi höskuldr mönnum góðar gjafar ok fór á leið með njálssonum. sigfússsynir fylgðu hánum 15 ok fjölmennit allt. mæltu hvárir, at engir skyldi í millum þeira komaz. nökkuru síðar kom mörðr í vörsábæ ok kallaði höskuld til máls við sik. þeir gengu á tal. mörðr mælti 'mikill verðr manna-
'munr með yðr njálssonum. þú gaft þeim góðar 20
'gjafar, enn þeir gáfu þjer gjafar með miklu spotti'.
'hvat færir þú til þess?' segir höskuldr. 'þeir gáfu
'þjer hest, er þeir kölluðu vánfola, ok gerðu þat til

heim [man har öiensynlig glemt at rette "e" til enn efter at have tilføiet ádr]]; mgl. E. 14 valdi: F, A, B, Cy (oo"alpi"), G, I; gaf E. 15 njálssonum: F, A, B, E; oooo "ff." Cy (hvor der ikke kan antages at have været plads til mere, end i F, A, B, E); þeim njálssonum G, I. 15-16 sigfúss- — allt: F, A, B, Cy (hvor dog allt er bortskåret); sigfússsynir fóru ok allt fjölmenne (feilatr. fiol me) E; fylgdi hánum fjölmennit allt G; ok fjölmennit allt I. 16 hvárir: F, I; þat þá hvárir A; þá hvárlrtveggjo G; þeir E; þeir þá en af nýjo Cy; þeir þá enn til vínáttu af nýju B. 16-17 engir — komaz: F (dog á for i), B, Cy ("ongir fkyjooooooooo lvm þra komaz"); engi skyldi í millum þeira komaz G; engir skyldu komaz í meðal (mille E, millom I) þeira A, E, I. 17 kom: F, A, B, G, I; fór E; oooo Cy. 18 vörsa- — "offa" alle (F, A, B, Cy, E, G, I). 18-19 kallaði — mælti: F, I (dog kallar for kallaði); kallaðe (hann tilf. G) til máls við sik höskuld. þeir gingu á tal. mörðr mælti A, G; "kall" h^o til talfv sic." oooo Cy (hvor der öien-synlig ikke har været plads til ordene þeir gengu á tal); kallar höskuld út til tals við sik. mörðr mælti B; mælti við höskuld E. 19-20 verðr mannamunr: B, Cy, G; mannamunr verðr F, A, E, I. 20 yðr: F, A, B, Cy, E, I; yðr, þer ok G. gaft: F, A, B, E, G; gefr I; oooo Cy. 21 gjafar — spotti: F, A, I; með spotte (háði G) miklu E, G; oooooooooo"her ses en levning af lipotu mikklo" Cy (der, efter pladsen at dømme, har stemt overens med E); gjafir með háð-ungu ok spotti mikklo B. 22 færir: F, A, I; ánnr B, Cy, E, G. segir höskuldr: sál (verbet forkortet .f.) F, A, B, E, G; oooo Cy; hvor-ímod I sætter höskuldr mælti foran replikken. 23 hest: F, B, Cy, G; hest brúnan A, E; hest brúnan' s. mörðr I. er þeir: F, A, B, Cy, E, G; ok I. vánfola — "vahnfola" F, "van fóla" B, "ván

- 'spotts við þik; því at þeim þóttir þú ok úreyndr.
 25 'ek kann ok þat at segja þjer, at þeir öfunda þik
 'um goðorðit. tók skarpheðinn því upp á þingi,
 'er þú komt eigi til þings á fimmtardómsstefnu.
 'ætla skarpheðinn ok aldri laust at láta goðorðit'.
 'eigi er þat' segir höskuldr 'ek tók við á leiðmóti
 30 'í haust'. 'njáll hefir því valdit þá' segir mörðr.
 'þeir rufu ok' segir mörðr 'sætt á lýtingi'. 'ekki
 'ætla ek þat þeim at kenna' segir höskuldr. 'eigi
 'munt þú mæla í móti því' segir mörðr 'þá er it

fola" I; ooo"ola (o halvt bortskåret)" Cy; "vafola" A, "ua fola" G;
 "vofolallð" E. 23-24 til spotts: F, B, Cy, E, G, I; fyrir spotts sakir
 A. 24 ok (foran úreyndr): F, A, Cy, G, I; vera B; mgl. E. 25 ek
 — þat at: F; ek kann ok at A, B, Cy; ek kann ok E, I; ok kann
 ek at G. 25-26 öfunda — goðorðit: F, A, E; "aufunda þic v goð:"
 |oooo Cy; öfunda þik um goðorð B; öfunda þig mjök um guþorþit
 I; "öfunduðu þak af (marere end of) goðorð þínu (nu fremkommet
 ved rettelse)" G(I). 26 því: F; þat A, B, Cy, E, I; þá G. 27 er:
 F; at A, B, Cy, E, G, I. til þings: F, A, B, G, I; "i"oooo
 Cy; mgl. E. 28 ætla — ok: F, A, I; "ætl. Scph." |ooooo Cy; ætla
 skarpheðinn B, E; ok ætla skarpheðinn þat G (der ogsa beholder
 goðorðit). 29 þat' segir höskuldr: sál. (verbet forkortet .f.) F, A, E,
 G, I; þat satt' s. höskuldr 'því at B; oooooo"t (foran t ses en uty-
 delig leevning af et bogstav, hvorover en prik, måske enden af en
 tværstreg, da den bortskårne begyndelse af linien kan formodes at
 have været "þ sat. þt" [jf. B]) Cy. leiðmóti: F, A, B, Cy, E, I;
 leið G. 30 í haust: F, B, Cy ("ha" |ooo), E, G, I; á hausti A.
 valdit þá: F ("völdit þa"), A ("ollat | þa"), B ("vallðit þá"), Cy
 ("vallðit þa"), E ("ollat þa"), I ("valðit þa"); "þa ollat" G. 31 þeir
 — lýtingi: F, A; þeir rufu ok (mgl. G) sætt á lýtingi' s. mörðr
 B, I; þeir rufu ok sætt á lýtingi' E; enda rufu þeir sætt á lýtingi'
 G; ooooooo" (her ses leevning af et bogstavtegn, vistnok þr smi a
 lýtingi" Cy. 32 ætla: F, A, B, E, G, I; "ætl." (vistnok = ætlaða,
 da der er god plads til a, uagtet ordet står i enden af en linie) Cy.
 þat þeim: F, A; þeim þat B, E, G; þeim I; oooooo Cy. 33 munt
 — því: F; muntú því í móti mæla G; muntú í móti því mæla I;
 máttú (skrevet mattu i A) mæla í móti því A, E; máttú því á
 móti mæla B; "mattu þ' imo" |ooooo Cy. segir mörðr: sál. (verbet

‘skarpheðinn fóruð austr at markarfljóti, fjell öx
 ‘undan belti hánum — ok hafði hann ætlat at 35
 ‘drepa þik’. ‘þat var’ segir höskuldr ‘viðaröx hans;
 ‘ok sá ek, er hann ljet undir belti sjer. ok er
 ‘hjer svá skjótt frá mjer at segja’ segir höskuldr
 ‘at þú segir aldri svá illt frá njálssonum, at ek
 ‘muna því trúa. enn þó at því sje at skipta — 40
 ‘ok segir þú þat satt, at annat hvárt sje, at ek
 ‘drepa þá eða þeir mik — þá vil ek miklu heldr
 ‘þola dauða af þeim, enn ek gera þeim nakkvat

forkortet .f.) F, A, B, E, G; 0000"Æ." Cy; mgl. I (der i övrigt har skrevet, men siden udraderet, "Æ" efter mæla [se næst forej. note]).
 33-34 þá — öx: F, A, I; þá er þit skarpheðinn fóruð at markar-
 fljóti — at ex fell E, G; at þá er þit skarpheðinn fóruð austr at
 markarfljóti — at öx fell B; "at þa e' þit fēp. i oð aust" | 0000 "flioti
 at avx (av i ét tegn) fell" Cy. 35-36 ok hafði — þik: F, A, B, Cy
 (hvor dog ok er bortskåret), G, I; mgl. E. 36 'þat — hans: F, A,
 B, Cy (hvor dog s. höskuldr 'viðar er bortskåret), E; 'þat var viðarex
 hans' s. höskuldr G; höskuldr mælti 'viðaröx hans var þat I.
 37 er hann ljet: F, A, B, Cy; at(?) hann kom G; at hann let E, I.
 38 hjer — höskuldr: F, G (der dog udelader s. höskuldr); her svá
 skjótt at segja' s. höskuldr 'um mik A, E, I; þer þat, mörðr, svá
 skjótt frá mer at segja B; "þ æ. fva fliot at segja i" | 000 Cy.
 39 þú — -sonum: F, A, E (dog illa for illt); aldri segir þú svá
 illt frá njálssonum G; þú segir mer aldri svá frá njálssonum (*for-*
kortet N. [formodentlig ved udeglemmelse af "ff."]) I; þú skalt aldri
svá illt frá þeim njálssonum segja B, 0000"her ses leuning af et
dogatategn, vistnok l'it allð' fva illt ? þ .N. ff. segja" Cy. 40 muna
því trúa: F, A, B, Cy (000"ia þ' trúa"); muna trúa því I; muna
trúa G; "fkv" (d. e. skula eller skull) því trúa E. enn: F, A,
E, I; ok B, Cy, G. 41 ok segir þú þat: B, Cy (000"her ses leuning
af þju þ"), G; ok segir þú F, A, I; at þú segir E. 41-42 at annat
— mik: F, B, Cy ("at aþat hvi se at ,e|000000 þr mik"), G; at
annat hvárt se, at þeir drepi mik eða ek þá A; annat hvort, at eg
drepi þá eða þeir mik E; annat hvárt, at þeir drepi mik eða ek
þá I. 43 þá — heldr: G; "þa" 000 "ec mýklo h" | 000 Cy; þá skal
ek heldr miklu B; þá skal miklu heldr F; vil ek hálfu heldr A;
þá skal ek hálfu heldr E, I. 43 af: F, A, B, Cy, E, I; fyrir G.

‘spotts við þik; því at þeim þóttir þú ok úreyndr.
 25 ‘ek kann ok þat at segja þjer, at þeir öfunda þik
 ‘um goðorðit. tók skarpheðinn því upp á þingi,
 ‘er þú komt eigi til þings á fimmtardómsstefnu.
 ‘ætla skarpheðinn ok aldri laust at láta göðorðit’.
 ‘eigi er þat’ segir höskuldr ‘ek tók við á leiðmóti
 30 í haust’. ‘njáll hefir því valdit þá’ segir mörðr.
 ‘þeir rufu ok’ segir mörðr ‘sætt á lýtingi’. ‘ekki
 ‘ætla ek þat þeim at kenna’ segir höskuldr. ‘eigi
 ‘munt þú mæla í móti því’ segir mörðr ‘þá er it

fola“ I; ooo“ola (o halvt bortskæret)“ Cy; “váfola“ A, “ua fola“ G;
 “vofolallð“ E. 22-24 til spotts: F, B, Cy, E, G, I; fyrir spotts sakir
 A. 24 ok (foran úreyndr): F, A, Cy, G, I; vera B; mgl. E. 25 ek
 — þat at: F; ek kann ok at A, B, Cy; ek kann ok E, I; ok kann
 ek at G. 25-26 öfunda — göðorðit: F, A, E; “aufunda þic v̄ god“
 |oooo Cy; öfunda þik um goðorð B; öfunda þig mjök um guðorðit
 I; “öfunduðu þik af (snarere end of) goðorð þínu (nu fremkomet
 ved rettelse)“ G(I). 26 því: F; þat A, B, Cy, E, I; þá G. 27 er:
 F; at A, B, Cy, E, G, I. til þings: F, A, B, G, I; “t“oooo
 Cy; mgl. E. 28 ætla — ok: F, A, I; “ætl. Sēþ.“|oooo Cy; ætla
 skarpheðinn B, E; ok ætla skarpheðinn þat G (der også beholder
 göðorðit). 29 þat segir höskuldr: sál. (verbet forkortet .f.) F, A, E,
 G, I; þat satt s. höskuldr ‘því at B; ooooo“t (foran t ses en uty-
 delig leuning af et bogstav, hvorover en prik, måske enden af en
 tværstreg, da den bortskærne begyndelse af linien kan formodes at
 have været “þ fat. þt“ [jf. B]) Cy. leiðmóti: F, A, B, Cy, E, I;
 leið G. 30 í haust: F, B, Cy (“ihs“|ooo), E, G, I; á hausti A.
 valdit þá: F (“vollðit þa“), A (“ollat þa“), B (“vallðit þa“), Cy
 (“vallðit þa“), E (“ollat þa“), I (“vallðit þa“); “þa ollat“ G. 31 þeir
 — lýtingi: F, A; þeir rufu ok (mgl. G) sætt á lýtingi s. mörðr
 G, I; þeir rufu ok sætt á lýtingi E; enda rufu þeir sætt á lýtingi
 B; ooooo“ (her ses leuning af et bogstavlegn, vistnok þ)r sæti a
 lýtingi“ Cy. 32 ætla: F, A, B, E, G, I; “ætl.“ (vistnok = ætlaða,
 da der er god plads til a, uagtet ordet står i enden af en linie) Cy.
 þat þeim: F, A; þeim þat B, E, G; þeim I; ooooo Cy. 33 munt
 — því: F; muntu því í móti mæla G; mantú í móti því mæla I;
 máttú (skrevet mattu i A) mæla í móti því A, E; máttú því á
 móti mæla B; “mattu þi imo“|oooo Cy. segir mörðr: sál. (verbet

‘skarpheðinn fóruð austr at markarfljóti, fjell öx
 ‘undan belti hánun — ok hafði hann ætlat at 35
 ‘drepa þik’. ‘þat var’ segir höskuldr ‘viðaröx hans;
 ‘ok sá ek, er hann ljet undir belti sjer. ok er
 ‘hjer svá skjótt frá mjer at segja’ segir höskuldr
 ‘at þú segir aldri svá illt frá njálssonum, at ek
 ‘muna því trúa. enn þó at því sje at skipta — 40
 ‘ok segir þú þat satt, at annat hvárt sje, at ek
 ‘drepa þá eða þeir mik — þá vil ek miklu heldr
 ‘þola dauða af þeim, enn ek gera þeim nakkvat

forkortet .f.) F, A, B, E, G; 0000"Æ." Cy; mgl. I (der i övrigt har skrevet, men siden udraderet, "Æ" efter mæla [se næst forej. note]).
 33-34 þá — öx: F, A, I; þá er þit skarpheðinn fóruð at markar-
 fljóti — at ex fell E, G; at þá er þit skarpheðinn fóruð austr at
 markarfljóti — at öx fell B; "at þa e' þit fep. i oð auft" 0000"floti
 at avx (av i ét tegn) fell" Cy. 35-36 ok hafði — þik: F, A, B, Cy
 (hvor dog ok er bortskåret), G, I; mgl. E. 36 'þat — hans: F, A,
 B, Cy (hvor dog s. höskuldr 'viðar er bortskåret), E; 'þat var viðarex
 hans' s. höskuldr G; höskuldr mælti 'viðaröx hans var þat I.
 37 er hann ljet: F, A, B, Cy; at(?) hann kom G; at hann let E, I.
 38 hjer — höskuldr: F, G (der dog udekader s. höskuldr); her svá
 skjótt at segja' s. höskuldr 'um mik A, E, I; þer þat, mörðr, svá
 skjótt frá mer at segja B; "þ Æ. fva fkiot at segia i" 000 Cy.
 39 þú — -sonum: F, A, E (dog illa for illt); aldri segir þú svá
 illt frá njálssonum G; þú segir mer aldri svá frá njálssonum (*for-*
kortet N. [formodentlig ved udeglemmelse af "ff."]) I; þú skalt aldri
svá illt frá þeim njálssonum segja B, 0000"her ses levning af et
bogstætegn, vistnok l'it allð' fva illt i' þ .N. ff. segia" Cy. 40 muna
því trúa: F, A, B, Cy (000"ia þ' trua"); muna trúa því I; muna
trúa G; "fky" (d. a. skula eller skull) því trúa E. enn: F, A,
E, I; ok B, Cy, G. 41 ok segir þú þat: B, Cy (000"her ses levning
af þju þ'"), G; ok segir þú F, A, I; at þú segir E. 41-42 at annat
— mik: F, B, Cy ("at anāt hvt fe at ,e|0000000 þr mik"), G; at
annat hvárt se, at þeir drepi mik eða ek þá A; annat hvort, at eg
drepi þá eða þeir mik E; annat hvárt, at þeir drepi mik eða ek
þá I. 43 þá — heldr: G; "þa" 000 "ec mjkle h" 000 Cy; þá skal
ek heldr miklu B; þá skal miklu heldr F; vil ek hálfa heldr A;
þá skal ek hálfo heldr E, I. 43 af: F, A, B, Cy, E, I; fyri G.

‘mein. enn þú ert maðr at verri, er þú hefir
 45 ‘þetta mælt.’ síðan fór mörðr heim. nökkuru
 síðar ferr mörðr at finna njálssonu. hann talar
 mart við þá bræðr ok kára. ‘sagt er mjer’ segir
 mörðr ‘at höskuldr hvítanessgoði hafi mælt, at þú,
 ‘skarpheðinn, hafir rofit sætt á lýtingi. enn ek
 50 ‘varð þess viss, at hánun þóttir þú hafa haft við
 ‘sik fjörráð, er it fóruð austr til markarfljóts. enn
 ‘mjer þykkja þau ekki minni fjörráð, er hann bauð
 ‘þjer til veizlu ok skipaði þjer í útibúr þat er
 ‘firrst var húsum — ok var þar borinn at viðr
 55 ‘alla nóttina, ok ætlaði hann at brenna yðr inni.
 ‘enn þat bar við, at högni gunnarsson kom um

43-44 ek — mein: A, E (*dog neitt for nakkvat*), I; velta þeim
 nökkud (neitt F, G) mein (til meins G) F, B, G; “velta (v be-
 skadiget) þm |oooooooo|“ Cy. 44 þú (*foran ert*): F, A, B, Cy, G,
 I; mgl. E. 44-45 er þú — mælt: F, A, G (*þetta ser nu ud*
som “þt|oo), I; er þú mæltir þetta E; at þú byrir þetta mál
 B, “at (*beskadiget*) þv|oooooooo|“ Cy. 45-46 nökkuru — mörðr: F;
 nökkuru síðarr ferr hann A; nökkuru síðarr fór (*reið B*) mörðr
 (hann B) B, I; “Noccozo|oooooooo” (*her synes at sid en leuning af*
 h)“ Cy; nökkurum dögum síðarr fór mörðr G; nökkuru sinne fór
 mörðr E. 46 talar: F, B, Cy (oo“lar”), G; “tal”. A (*sikkert = talaði*);
 talaði E, I. 48 hvíta- — mælt: B (*hvíta feilekr. hvta*), Cy; hvítaness-
 goði mælti G; hafi þat mælt A, E, I; hafi mælt F. 49 skarpheðinn,
 hafr: F (*verbet feilekr. havi*), A, B, Cy, E, G; hafr, skarpheðinn I.
 50 viss: F, A, Cy, E, G, I; varr B. hánun: F, A, E, G, I; höskuldr
 B, Cy. 50-51 haft við sik: A, B, G, I; haft við hann F; við sik Cy,
 E. 51 austr: A, E, I; mgl. F, B, Cy; oooo G. 51-52 enn — ekki: Cy;
 en mer þikkja elgi þau G; enn mer þikkir þau elgi B; en þó þikki
 mer þau elgi F; en þau þiki mer þó (*selolyden meget uformelig i E*)
 ekki A, E; “þav (*av i ét tegn*) þikki in þo(?) ekki” I. 53 veizlu:
 A, B, Cy, E, G, I; heimboðs F. 54 húsum: F, A, E, G, I;
 öðrum mönnum B, Cy. ok var þar: F, A, B, Cy, E; ok þar
 var I; var þar G. at viðr: F, A, B, Cy, G, E, G; viðr at I.
 55 hann: F, A, B, Cy, G, I; mgl. E, G (*hvor i övrigt alla nótt-*
ina, ok er bortrevet). 56-57 enn — nóttina: B, Cy (*dog er for*

‘nóttina — ok varð þá ekki af því, at þeir gengi
 ‘at; því at þeir hrædduz hann. síðan fylgði hann
 þjer á leið ok mikill flokkur manna. þá ætlaði
 ‘hann þjer aðra atgöngu at veita ok setti þá til 60
 ‘grana gunnarsson ok gunnar lambason at vega
 ‘at þjer. enn þeim varð bilt, ok þorðu þeir eigi
 ‘á þik at ráða’. enn er hann hafði þetta mælt,
 þá mæltu þeir fyrst í mót. enn þar kom, at þeir
 trúðu. ok gerðuz þá í fáleikar af þeira hendi til 65
 höskulds — ok mæltu nær ekki við hann, hvar sem

at); en þat var við, at högni (*udeglemt i C₁*) kom um nóttina *F, A, C₁*; en þat bar at um nóttina, at högne kom *E*; þat var ok, at högni kom þar um nóttina *I*; en þat bar við, at regn (*her er verbet bortrevet*) um nóttina *G*. 57-58 því, at þeir gengi at: *F, A*; því, at þeir gengi at þer *I*; *mgk. B, C_γ, C₁, E, G*. 58 því at þeir hrædduz hann: *F, A, C₁*; er þeir hræddust hann *E*; því at þeir hrædduz *G*; því at þeir hræddoz apra atgöngu *I(!)*; því at hann hræddiz hann *B, C_γ*. fylgði hann: *F, A, B, C_γ, C₁, E, G*; fylgþo þeir *I*. 59 þjer (foran á): *F, B, C_γ, E, G, I*; þeim(!) *A, C₁* mikill flokkur manna: *F, A, B, C_γ, I*; mikill mannsföldi *C₁*; mikill fjöldi *G*; mikit lið annat *E*. þá: *F, A, B, C_γ, C₁, G, I*; ok *E*. 60 hann þjer — veita: *F, C₁* (*hvor i övrigt hann er udeglemt*); hann aðra atgöngu at veita þer *B, G*; hann aðra atgöngu at veita *C_γ*; hann þer aðra (*mgk. E*) atgöngu *A, E, I*. 60-62 ok setti — þjer: *F* (*dog uden þá*), *A* (*som F*), *B, C_γ, C₁* (*dog uden til*); ok setti til grana gunnarsson at vega at þer *E, I*; *mgk. G*. 62 þeim varð: *F, A, B, E*; þeim var *G*; “þ | við” *C_γ* (*egenlig = þat varð; men mulig er “þ” feilskrift for “þm”*); hánuz varð *C₁*; “huz var þ” *I*. þorðu þeir: *F, C₁, E*; þorðu *A, B, C_γ, G*; þorþi *I*. 63 á þik at ráða: *F, A, B, C_γ, C₁, G, I*; at ráða á þig *E*. enn er: *F* (*hvor i övrigt det følgende hann er udeglemt*), *A, B, C_γ, E, I*; en þá er *G*; ok er *C₁*. mælt: *F, A, C_γ, C₁, E, G, I*; talat *B*. 64 fyrst í mót: *F, A, B* (*dog á for i*), *C_γ, C₁* (*som B*), *E, I*; í mót fyrst *G*. at: *F, B, C₁, E, G, I*; er *A, C_γ*. 65 gerðuz þá í fáleikar: *F, C_γ*; gjörðuz (*gerðiz G*) í (*mgk. G*) fáleikar *C₁, G*; gerðuz þá fáleikar (*mikler tilf. A, I*) *A, B, E, I*. 65-66 til höskulds: *F, A, B, C_γ, C₁, G*; við höskuld *E, I*. 66 mæltu — hann: *F, A, B, C_γ, C₁, I* (*dog med indskudt þeir efter mæltu*); mæltu nær ekki orð við hann *E*; mæltuz þeir nærr ekki við *G*. hvar sem: *F, A, E, G, I*;

þeir funduz. enn höskuldr gaf þeim lítit tillæti.
ok fór svá fram um hrið. höskuldr fór austr til
svínafells um haustit at heimboði, ok tók flosi vel
70 við hánnum. hildigunnr var þar ok. flosi mælti
til höskulds 'þat segir hildigunnr mjer, at fáleikar
'sje miklir með yðr njálssonum. ok þykki mjer
'þat illa. ok vil ek bjóða þjer, at þú riðir eigi
'vestr. ok mun ek fá þjer bústað í skaptafelli;
75 'enn ek mun senda þorgeir bróður minn at búa
'í vörsabæ'. 'þat munu þá sumir menn mæla'
segir höskuldr 'at ek flýja þaðan fyrri hræzlu sakir,
'ok vil ek þat eigi'. 'þá er þat líkara' segir flosi

"¹¹ 6" C₁ (= hvar er); þá er B, Cy. 67 þeim: F, A, B, Cy, C₁, G; mgl. E, I. lítit: F, B, Cy, C₁, E, I; lítt A, G. 68 ok (foran fór): F, A, B, Cy, I; mgl. C₁, E, G. 68-69 höskuldr — heimboði: F, C₁; höskuldr fór um haustit til svínafells at heimboði E; höskuldr fór austr til svínafells at heimboði um haustið A; höskuldr fór austr til svínafells at heimboði I; hann fór til svínafells um haustið at heimboði G; höskuldr fór austr til svínafells B, Cy. 69-70 vel við hánnum: F, I; við hánnum vel A, C₁, E; við honum allvel B, Cy; vel við þeim G. 70 þar ok: F; ok þar A, B, G; þar Cy, C₁, E, I. 71 segir: F, B, E, I; "f." A, Cy, G; sagði C₁. 72 sje miklir: F, A, B; miklir se Cy, E, I; se C₁, G. 72-73 ok þykki — illa: F, A, C₁, E, G, I (dog uden ok); mgl. B, Cy. 73 ok (foran vil): F, A, B, Cy, C₁, E, G; mgl. I. 74 ok (foran mun): F, A, B, Cy, C₁, E, G; mgl. I. bústað: F, A, B, Cy, C₁, E, I; bólastað G. 75-76 at búa — -bæ: F ("offa" for vörsa-), B, Cy (som F), C₁ (som F og Cy), G (som F, Cy, C₁); í vörsabæ, ok skal hann þar búa A, E, I. 76 þat — mæla: B, Cy; þá munu þat sumir mæla C₁; þá munu þat mæla sumir F, A, E, I; þat mun þá sagt G. 77 segir höskuldr: — "f." hösk. F, A, B, Cy, E, G; sagði höskuldr C₁; hvorimod I sætter "havfk (av i et tegn) f." foran replikken flýja þaðan: F, A, B, Cy, C₁, E, I; "flýgia" (vistnok ved feilskrift for "flýgia" = flýja) G. 78 þat elgi: F, A, E, G; elgi þat (γ, I); því þat elgi B, C₁. þá — líkara: F, B, Cy, C₁, G; þat er þá líkara A; þá er þat líkast E; þá er líkara I. segir flosi: sál. (verbet forkortet f.) A, B, Cy, E, G, I; sagði flosi C₁; hvorimod F sætter s. flosi efter replikken.

‘at stórvendræði leiði af’. ‘illa er þat’ segir höskuldr ‘því at heldr vilda ek vera úgildir, enn 80 ‘margir hlyti illt af mjer’. höskuldr bjóz heim fám nóttum síðar. enn flosi gaf hánú skarlatsskikkju — ok var blaðbúin í skaut niðr. reið höskuldr heim í vörsabæ. er nú kyrrt um hrið. höskuldr var maðr svá vinsæll, at fáir váru hans 85 úvinir. enn hin sama er úþykkt með þeim allan

79 stór- — af: F (‘‘stórvendræði leiði af’’), B (‘‘stór vendræði [eller i et ord?] leiði af’’), Cγ (‘‘stórvendræði [snarest således — nemlig som et ord] leiði af’’), G (‘‘stór vandæði leiði af’’); ‘‘stórvandræði af’’ C₁ (verbet altså udeglemt); her leiði af stórvandræði (stórvandræði skrevet stórvæðræði i A, stór vandæði i E, stór vandræði i I) A, E, I. þat (efter er): B, Cγ, C₁, E, G, I; þá A; þat þá F. segir (foran höskuldr): — ‘‘f.’’ F, A, B, Cγ, E, G, I; sagði C₁. 81 margir: F, A, B, Cγ, E, G, I; margir menn C₁. 81-82 höskuldr — síðar: F, A, C₁, E (dog reid for bjóz), G; höskuldr bjóz nú helm ‘‘fím (dog er x noget uformeligt, måske på grund af et forsøg til rettelser)’’ nóttom síðarr I; fám nóttum síðarr bjóz höskuldr (hann B) helm B, Cγ. 82 enn (foran flosi): F, A, I; mgl. B, Cγ, C₁, E, G. hánú: A, B, Cγ, C₁, E, G, I; ‘‘h’’ F (altsá ‘‘h’’ [= hann] rettet til ‘‘h’’ [= höskuldr]), i stedet for til det længere ‘‘hwm’’ [= hánú], hvortil der ikke har været plads). 82-83 skarlatsskikkju: F (‘‘fkallaz skikkju’’), A (‘‘fk’lazzskikkju’’), B (‘‘fkárlaz skikkju’’), Cγ (‘‘fcarlazz skikkju’’), C₁ (‘‘fkallaz skikkju’’), G (‘‘skallaz skikkju’’), I (‘‘fkarlazz skikkju’’); skikkju með skarlat E. 83 ok — niðr: F, B (dog ofan for niðr), Cγ (som B), C₁ (dog uden var); blaðbúna (gulhlaðna E) í skaut niðr E, G; ok var blað í skaut ofan A; ok váro á hlöð í skaut ofan I. 83-84 reið höskuldr: F, A, I; riðr nú höskuldr B, Cγ; riðr höskuldr nú C₁, G; fór höskuldr E. 84 í vörsabæ: F (dog ‘‘offa’’ for vörsa-), A (dog som F), B, C₁ (dog som F, A), G (dog som F, A, C₁); vestr í ‘‘offa bð’’ I; mgl. E. er nú kyrrt: F; ok er nú kyrrt B, C₁, G; er hann nú helma I; ok er nú (mgl. E) helma A, E. 85 maðr svá: B, C₁; svá maðr G; svá F, A, E, I. 85-86 fáir — úvinir: F, A, E, I; hann átti (feilskr. at C₁) fá úvini B, C₁, G. 86 enn hin: F; ‘‘en’’ I; ‘‘en’’ A, G; hin B, C₁, E. er úþykkt: F; var úþykkt B, C₁; úþykkt er (var G) E, G; er úþekkt A; óþekkt er I þeim: F, A, C₁, E, G, I; þeim njálssonum B.

vetrinn. — njáll hafði tekit til fósturs son kára, er þórðr hjet. hann hafði ok fóstrat þórhall son ásgríms elliðagrimssonar. þórhallr var röskr maðr
 90 ok harðgörr í öllu. hann hafði numit svá lög at njáli, at hann var hinn þriði mestr lögmaðr á íslandi. — nú várar snimma um várit, ok færðu menn snimma niðr sæði sín.

110. Dat var einn dag, at mörðr kom til bergþórshváls. þeir gengu þegar á tal njálssynir ok kári. mörðr rægir höskuld at vanda sínum ok hefir nú enn margar nýjar sögur ok eggjar

87 vetrinn: F, B, C₁, G; vetrinn (vetr A) í gegnum A, E, I.
 88 fóstrat þórhall: F, A, B, E (navnet skrevet þalla), G, I; fóstur veitt þórhalli C₁. 88-89 son ásgríms: F, A, E, I; ásgríms-s. B, C₁ ("afgíms fon" [i modstrid med den i næst foreg. note anførte læse-måde]), G. 89 röskr maðr: F, A, B, C₁, I; röskr E; hraustr maðr G.
 90 harðgörr í öllu: F, A, B, E, G, I; mjök harðgjör C₁. 90-91 numit — njáll: A, E, G; svó numit lög af njáli C₁; numit ("nvm" B, "nvmít" I) lög at njáll svá B, I; "nvm" svá lög F. 91 at hann — þriði: F, A, B, C₁, E, I (var udeglemt); hann var G (hvor at er udeglemt). lögmaðr: A, E, I; lagamaðr F, B, C₁, G. 92 várar: F, A, B (verbet feilskr. vára), E, G, I; "N vafts miok" C₁ (skulde vistnok være nú várast mjök). um várit: F, A, C₁, E, G, I; mgl. B.
 92-93 færðu — sín: I; færðu menn snemma niðr korn A; færa (fæiðu [feilskr. fæðv] E) menn (mgl. E) niðr korn snemma E, G; færa (ser ud som "f'a") menn niðr korn sín snemmendis C₁; færa menn niðr korn sitt B; "f'a m niðr" ^{ko²n} (þá s følger et forskrevet, meget kort, ord)" F (hvor Olavius har læst færa menn niðr korn sín, i det han, sikkert med rette, har antaget, at s burde gå ud, samt at det sidste forskrevne ord egentlig skulde være "fin").

110. ¹ einn: F, A, B, C₁, E, G; einn hvern I. kom: F, A, B, E, G, I; "kō snemidi" C₁. ² þegar: F, A, B, C₁, E, G; mgl. I. ³ ok kári: F, A, E, I; ok hann B, C₁; mgl. G. mörðr — sínum: F; mörðr rægir (rægði E) höskuld at vanda A, E, I; ok rægði mörðr höskuld þá enn (við þá tilföier G) at vanda sínum (mgl. G) C₁, G; ok rægði mörðr þá enn höskuld af nýju ok at vanda B. ⁴ hefir nú: F; hefir þá A, I; hafði þá B, C₁, E, G. nýjar sögur: F, A, B, C₁; sögr nýjar E; nýjar sagntir I; sagntir nýjar G. ⁴⁻⁵ ok

einart skarphjeðin ok þá at drepa höskuld ok kvað 5
hann mundu verða skjótara at bragði, ef þeir særi
eigi þegar at hánun. 'gera skal þjer kost á þessu'
segir skarphjeðinn 'ef þú vill fara til með oss ok
'gera at nakkvat'. 'þat vil ek til vinna' segir
mörðr. ok bundu þeir þat með fastmælum, ok 10
skyldi hann þar koma um kveldit. bergþóra spurði
njál 'hvat tala þeir úti?' 'ekki em ek í ráðagerð
'með þeim' segir njáll 'sjaldan var ek þá frá
'kvaddr, er hin góðu vāru ráðin'. skarphjeðinn
lagðiz ekki niðr um kveldit ok ekki bræðr hans 15
nje kārī. þessa nótt hina sömu kom mörðr ofan-

eggjar — þá: F, A; eggjaði nú einart skarphjeðin ok þá B; ok
eggjar (*skrevet eg i C₁*) nú einart (*fast C₁*) skarphjeðin ok þá bræðr
C₁, G; ok eggjar skarphjeðin mjök I; eggjaði einatt skarphjeðin E.
5 drepa: F, A, B, E, G, I; "i z ð'p'a" C₁ (*d. e. fara ok drepa*).
6 hann mundu verða: F, A, I; hann verða mundu E; hann mundu
ella verða B; ella hann mundu verða G; "h mōv'ellið" C₁ (= hann
mundu elligar [*skriften ikke aldeles tydelig*]). at bragði: G; mgl.
F, A, B, C₁, E, I. 7 þegar at hánun: F, A, B, C₁, G, I; at honum
þegar E. skal: F, A, B, C₁ ("skal [*lidt utydelig*]"), G, I; skal eg E.
þessu: F (*forkortet som þess*), A, E, I; því B, G; mgl. C₁. 8 segir
(*foran skarphjeðinn*): — "f." F, A, B, E, G, I; sagði C₁. til: B,
C₁, G; mgl. F, A, E, I. 9 þat vil ek til: F, A, C₁, E, G, I; til vil
ek þat B. segir (*foran mörðr*): — "f." F, A, B, E, G, I; sagði
C₁. 10 ok bundu — fastmælum: F, A, C₁ (*dog uden þat, måske ved
forglemmelse, der forekommer hyppig i dette fragment*), E (*dog uden
með*); "ok þ'z þ fast melū bundū" G (*med forskudt ordfølge og med
"bundū" for "bundu"*); ok bundu þeir þat fastmælom með ser I;
þeir bundu þat nú með fastmælum B. 11 hann þar koma: F, A, I;
oooo"koa" C₁; mörðr þar koma G; hann koma þar E; hann þar
kominn B. 12 tala þeir: F, A, B, E, G; mæla þeir I; þeir tala C₁.
-gerð: F, A, C₁, G, I; -gerðum B, E. 13 segir njáll: — s. n. F, B,
G, I; s. hann A, E; sagði n. C₁. sjaldan: F, A, B, C₁ ("fi'ooo"),
E, G; ok sjaldan I. 14 kvaddr: F (*for skrevet*), A, B, C₁, G; kallaþr E, I.
hin góðu: F, A, B, E, I; "hinv" betri C₁; betri G. 15 niðr: F, B, C₁, G;
til svefns A, E, I. 16-17 kom — -verða: B, G; ofanverða kom mörðr

verða. tóku þeir þá vörn sín njálssynir ok kári ok riðu í braut. þeir fóru þar til er þeir kvámu í vörðabæ ok biðu þar hjá garði nökkurum. veðr 20 var gott ok sól upp komin.

111. Í þenna tíma vaknaði höskuldr hvítanessgoði. hann fór í klæði sín ok tók yfir sik skikkjuna flosanaut. hann tók kornkippu ok sverð í aðra hönd ok ferr til gerðisins ok sár niðr 5 korninu. þeir skarphjedin höfðu þat mælt með sjer, at þeir skyldi allir á hánum vinna. skarp-

Ct; kom mörðr (valgarðss. tilföte F, E, I) F, A, E, I. 17 tóku — kári: B; tóku þá njálssynir vörn sín ok kári G; "tokv n fy/noget utydel." "ooooooooo, "z tvo k't" Ct; ok tóku þeir vörn sín njálssynir ok kári F; ok tóku þeir njálssynir vörn sín E, I; ok tóku þeir njálssynir (forkortet .n.) þá vörn sín ok hesta A. 18 riðu í braut: F, B (dog á for i), G; riðu í brott síðan Ct; riðu brott allir I; riðu síðan í brott allar A; riðu þeir allir í brutt E. fóru: F, A, Ct, E, G, I; riðu B. þeir kvámu: F, A, B, Ct, E; þeir koma (a lidt utydel.) I; koma (!) G. 19 vörðabæ: B; "offa" F, A, Ct, E, G, I. ok — nökkurum: F, A, Ct ("ooooooooo" "gði [det r, der skulde stå over g, er borte] nöck'vm"); ok biðu þar hjá gerði nökkuru B; ok biðu þar hjá garði G; mgl. E, I. 20 var: F, A, B, Ct, E, G; var á I.

111. 1 Í þenna: A, B, Ct, E, I; hvorimod F og G (der, ligesom I, her begynde et nyt kapitel) have udeladt í — F í alt fald kun foreløbig, da det følgende þ er lille, medens udeladelsen i G derved får udseende af at være definitiv, at det følgende bogstav er noget større end de sædvanlige minuskel-bogstaver — men dels er dette ofte tilfældet med det andet (næst første) bogstav i et kapitel, og dels synes der at være ladt en lille plads for initialen. 2 hann (foran fór): F, A, B, E, I; ok G; ooo Ct. sik: F, A, B, E, G, I; mgl. Ct. 3-4 hann tók — hönd: F, A ("kippr [þ þ i ét teygn]" for klippu), I; hann tók kornkippu í aðra hönd en sverð í aðra E; hann tók (for disse ord har G tók hann) kornkippu í hönd sjer enn sverð í aðra B, G; "h to (af o er kun en utydelig levning tilbage)" ooooooooo "þv hnd fer z eitt fvd iadna" Ct. 4 ferr: F, A, E; fór B, Ct, G, I gerðisins: F ("g'ðisinn"), A ("g'ðisinn"), B ("g'ðisinn"), E ("g'ðisinn"); "g'ðisinn" G, "g'ðisinn" I; ooooo Ct. niðr: F, A, B, E, G, I; mgl. Ct. 5-6 mælt með sjer: F, A, B, E, G, I; "með: f'oooooooo Ct.

hjeðinn spratt upp undan garðinum. enn er höskuldr sá hann, vildi hann undan snúa. þá hljóp skarphjeðinn at hánnum ok mælti 'hírd eigi þú at 'hopa á hæl; hvítanessgoðinn' ok höggr til hans, 10 ok kom í höfuðit, ok fjell höskuldr á knjein. hann mælti þetta við, er hann fjell 'guð hjálpi mjer enn 'fyrigefi yðr'. hljópu þeir þá at hánnum allir ok unnu á hánnum. eptir þat mælti mörðr 'ráð kemr 'mjer í hug'. 'hvert er þat?' segir skarphjeðinn. 15 'þat, er ek mun fara heim fyrst. enn síðan mun 'ek fara upp til grjótár ok segja þeim tíðendin ok

6 á hánnum vinna: F, B, C₁, G, I (dog at for á); nökkut at gera á hánnum at vinna A; at honum vega E. 7 spratt upp: F (verbet feilskr. þrat), B, C₁, G; sprettr upp A, E; sprettr I(?). 8 hann, vildi: F, A, B, C₁, E, G; þat, þá vildi I. snúa: F, A, B, C₁, E, I; leita G. 8-9 hljóp — mælti: F, A, B, C₁ (hljóp skarphjeðinn bortskóret), G, I; mælti skarph. E. 9 eigi þú: F, A, B, G, I; þú el E; "é" C₁. 10 hopa á hæl: F, B, C₁ ("opa" for hopa), E, G, I; opa A. -goðinn: B, C₁ (ooo|"in"), E, G, I; "g." F, "g." A. höggr: F, A, C₁, E, G, I; hjó B. 11 ok (foran kom): F, A, B, C₁, G; svá at E, I. ok (foran fjell): F, A, C₁, E, G, I; mgl B. höskuldr: A, E, I; höskuldr þá B; oooo C₁, G; hann F. hann: A, B, E, I; höskuldr F; ok G; oooo C₁. 12 við — fjell: B, C₁, G; mgl F, A, E, I. 13 hljópu — allir: F, A, B, I; "hlupu þ' þá" ooooooooo G; þeir hlupu at honum allir E; hljópu þeir þá at hánnum öllum (feilskr. ollm, snarere end ollm) megin C₁. 14 á hánnum: F, A, B, E (á ser nærmest ud som at), G, I; ooooooooo "fex" C₁ (hvor der formodentlig har stået á hánnum allir senn). eptir þat: F, A, E, I; þá B, C₁, G. mörðr: F, A, B, C₁, G, I; "h (her følger et utydeligt ord, der har nogen lighed med þwrs eller þwrs) ærulaft (av i ét tegn)" E(?). 15 mjer: F, A, C₁, E, G, I; mjer nú B. hvert: F, A, B, C₁ ("hv [resten dels utydelig, dels bortskóret]"), E, I; "hú" (= hvat) G. 16 þat — heim: F, A (dog at for er), B (som A), E (dog [mindre godt] uden er eller at); þat sagði mörðr 'at ek mun heim fara C₁; "at ek i" oooo G; ek man fara heim I. enn: F, A, B, E, G; ooo C₁; ok I. 17 fara upp: F, C₁, E, G, I; fara A; ríða upp B. tíðendin: F, A, B, E, I; "tíðin" G; "tíðin (n lidt beskadiget)" ooo C₁.

‘láta illa yfir verkinu. enn ek veit víst, at þór-
 ‘gerðr mun biðja mik, at ek lýsa víginu. ok
 20 ‘mun ek þat gera; því at þeim megu þat mest
 ‘málaspell verða. ek mun ok senda mann í vörsa-
 ‘bæ ok vita, hversu skjótt þau taki til ráða. ok
 ‘mun sá spyrja þar tíðendin, ok mun ek láta sem
 ‘ek taka af þeim’. ‘far þú svá með víst’ segir
 25 skarphjeðinn. þeir bræðr fóru heim ok kári. ok
 er þeir kvámu heim, sögðu þeir njáli tíðendin.
 ‘hörmulig tíðendi eru þetta’ segir njáll ‘ok er slíkt

18 illa yfir verkinu: A, B, C, E, I; iðr illa verkinu G; illa yfir
 verkunum (skrevet $\dot{v}kvn\bar{v}$, der synes rettet fra " $\dot{v}kvm$ ") F. víst: F,
 A, B, E, G, I; mgl. C. 19 mun biðja: F, A, B, G; oooooo C; biðr
 E, I. at ek: F, A, G; til at C; at B, E, I. 20 mun: F, A, C, E,
 G, I; skal B. 20-21 þat gera — verða: F (dog vera for verða), A;
 þat gera — því at þeim (udeglegt E) má þat mest málaspell verða
 (vera I) E, I; þat gera — því at þat má þeim mest málaspell
 verða B; "þ' g'a" oooooo "ma þm mest mala spell vða" C (hvor
 der således synes at have stået því gera þat, at þat osv.); þat gera
 — því at þat má þeim verst gegna ok mest málaspell gera G.
 21 ek mun ok: F, A, B, G (ok forskrevet), I; ek ooooo C; ok mun
 eg E. vörsa-: B; "offa" F, A, C, E, G, I. 22 ok vita, hversu:
 F, A, B, C, E, G; at heyri, hve I. taki til ráða: F, B; taki til
 ráðs I; taka til ráða A, E; taka til ráða G; oooooo C. 23 sá —
 tíðendin: F, A, C (dog uden sá — snarest forglemmelse), E, I; ek
 spyrja þar tíðenda B; ooooooooo||"ða" G (der måske har stemt over-
 ens med B). 23-24 ok mun — þeim: F, — ligeledes, dog með þeim
 tíðendin for þeim, E og I; "z mvn ek" ooooooooo||"ftta af þm tíðindín"
 C; ok láta sem ek hafa af þeim tíðendin (forkortet tíð) B; ok mun
 (tilføiet over linien, uden følgende ek) láta sem ek fretta af þeim G;
 mgl. A. 24 víst: F, A, B, I; mgl. E, G; oooo C (hvor der i øvrigt
 ikke har været plads til víst, hvis der efter den i dette brudstykke
 herskende brug har stået "fagði fkr'p"). 25 þeir — kári: F, A, C, I;
 (þeir udeglegt) bræðr fóro nú heim ok kári G; þeir bræðr ok kári
 fóro heim B; þeir fóro heim synir njáls ok kári E. 25-26 ok er —
 tíðendin: F, A, E, G (dog "En" [= en er] for ok er), I (dog
 "tíðin n." for njáll tíðendin); "en e' þ: kōv (her ses begyndelsen
 af et) ooooooooo||n tíðindín" C (jf. G); ok sögðu n. tíðendin B.
 27 eru þetta: F, G; mgl. A, B, C, E, I. segir: — "f." F, A, B,

‘illt at vita; því at þat er satt at segja, at svá
 ‘fellt mjer þetta nær um trega, at mjer þætti
 ‘betra at hafa látit tvá sonu mína — ok lifði hös- 80
 ‘kuldr’. ‘þat er nökkur varkunn’ segir skarphjediinn
 ‘þú ert maðr gamall — ok er ván, at þjer falli nær’.
 ‘eigi er þat síðr enn elli’ segir njáll ‘at ek veit
 ‘görr enn jer, hvat eptir mun koma’. ‘hvat mun
 ‘eptir koma?’ segir skarphjediinn. ‘dauði minn’ 85
 segir njáll ‘ok konu minnar ok allra sona minna’.
 ‘hvat spár þú fyr mjer?’ segir kári. ‘erfitt mun
 ‘þeim veita at ganga í mót giptu þinni’ segir njáll
 ‘því at þú munt þeim öllum drjúgari verða’. sjá
 einn hlutr var svá, at njáli fjell svá nær, at hann 40
 mátti aldri úklökkvandi um tala.

E, G, I; "fag"oo C₁. 28 satt: F, B, C₁, G; sannligt A, E, I. 29 þetta — trega: F, G; nærr um trega A, B, C₁, I; nærr þessi tregi E. 30-31 lifði höskuldr: F, B, C₁, G; væri höskuldr á lífi A, E, I. 31 nökkur: F, B, G; oooo C₁ (der, efter pladsen at dømme, må antages at have stemt overens med F, B, G); nú nökkur A, I; nú E. segir: — "f." F, A, B, E, G, I; sagði C₁. 32 maðr: F, A, B, E, G, I; mjök C₁. 33 er þat — at ek: F (hvor ek dog er udeglemt), B, G; "e" þ síðr en elli fag"oooooooo C₁ (der sikkert har stemt overens med F, B, G, på sagði nær, for hvilket alle de øvrige 6 membraner have "f."); er (mgl. I) þat síðr' s. njáll 'en elli, at ek A, I; er þat at síðr' s. njáll 'enn eg E. 34 görr — koma: F, A, B, C₁, G; gjör, hvat eftir mun koma, enn þjer E; hvat eptir man koma gerr enn þer I. 35 segir (foran skarph.): — "f." F, A, B, E, I; sagði C₁; udeglemt G. 36 segir njáll: sðk her (verbet forkortet .f.) F, A, B, E, I; hvortíð der efter replikken står "f." njáll i G og ooo"ði n." i C₁. 37 fyr: F, A; mgl. B, C₁, E, G, I. segir (foran kári): — "f." F, A, B, E, G, I; sagði C₁. 38 velta: A, B; verða G; oooo C₁ (hvor der har været plads til et ord som velta eller verða); mgl. F, E, I. í: F, A, E, G, I; á B; mgl. C₁. giptu: F, A, B, C₁, E, I; gæfu G. segir njáll: "f." njáll A, B, E, G, I; -sagði njáll C₁; mgl. F. 39 þeim — verða: F ("drjúgari" for drjúgari), B, G; oooooooooo"ivgi vða" C₁; öllum þeim verða drjúgari A; verða þeim öllum drjúgari E, I. 41 um: F, A, G, I; til (en læse-måde, der måske burde foretrækkes) B, C₁, E.

112. Hildigunnr vaknaði ok fann, at höskuldr var í brautu ór rúminu. hón mælti 'harðir hafa 'draumar verit ok eigi góðir, ok leitið jer at hán um 'höskuldi'. þeir leituðu hans um bæinn ok fundu hann eigi. þá hafði hildigunnr klædda sik. ferr hón þá ok tveir menn með henni til gerðisins ok finna þar höskuld veginn. þar kom þá ok at smalamaðr marðar valgarðssonar ok segir henni, at þeir njálssynir hefði farit neðan þaðan 'ok kall-
10 'aði skarpheðinn á mik ok lýsti víginu á hönd 'sjer'. 'karlmannligt verk væri þetta' sagði hildigunnr 'ef einn hefði at verit'. hón tók skikkjuna

112. ¹ vaknaði: F, A, B, C_i, E, G; vaknaði í skálanom I. ² rúminu: F, A, E, I; hvílunni B; sænginni (lítt afbleget, men sikkert) C_i; rekkjinni G. hón mælti: F, A, B, C_i, G; *heorimod E, I sette "f."* hón *efter* góðir. ²⁻³ harðir — verit: F (harðir *feilskr.* h'ðar), A, B, E, I; "h'ðer hafa ða" 000000 C_i; "h'ðar e'u ðaun" G (?). ³ jer: F, A, B, E, G, I; *mgl. C_i*. ⁴ hans um bæinn: F, A, B; at hán um bæinn I; hans C_i, E, G. ⁵ hildigunnr: B, C_i, G, I; hón F, A, E. klædda: F ("klæða"), G; klætt A, B, C_i, E, I. ⁵⁻⁶ ferr hón þá: F, A, B, C_i (*noget afbleget, men sikkert*), G; fór hón þá I; ok fer E. ⁶ ok tveir — gerðisins: F (*dog gerðisins for gerðisins*), A (*dog uden með henni*), B, G, I; "ok" 00000000 ð; kne i g'ðisinf" C_i (*meget utydel.*); til gerðisins ok tveir menn með henne E. ⁶⁻⁷ ok finna þar: B, C_i (?), G; ok finna E; finna þau þar (*bortrevet i I*) F, A, I. ⁷ þar — ok at: A; þar kom þá ok F; þar kom þá E, G; þar kom at I; þá kom þar at B; 000000 C_i. ⁸ valgarðssonar: F, I; *mgl. A, B, C_i, E, G*. segir henni: E; s. henni F, A, B; s. hann henni I; "f." G; "fagði (*utydel.*)" C_i. ⁹ þeir njálssynir: F, B, G; þeir skarpheðinn A, E; skarpheðinn ok þeir (*sdl.*) I; C_i. hefði: F, A, G, I; höfðu B, E; 0000 C_i. ⁹⁻¹⁰ kallaði — lýsti: F, A, E, G, I; "kallaði sk'p á mik s lýstu" C_i (*meget utydel.*); kallað á hann ok lýsti skarpheðinn B. ¹⁰⁻¹¹ víginu á hönd sjer: F, B, G; 00000000 "nd s" C_i (*meget utydel.*); á hönd sjer víginu A, E, I (*sar utydel.*). ¹¹⁻¹² sagði hildigunnr: — "f. hildig." I; s. hón F, A, B, G; "fagði (*meget utydel.*)" C_i; *mgl. E*. ¹² einn: A, B, E, G, I; einn maðr F; *ulæseligt (måske bortskåret)* i C_i at verit: F, A, B, G, I; 000000 "t" C_i; gert E.

ok þerrði með blóðit allt ok vafði þar í innan
blóðlifrarnar ok braut svá saman ok lagði niðr í
kistu sína. nú sendir hón mann upp til grjótar 15
at segja þangat tíðendin. þar var mörðr fyrir ok
hafði sagt áðr tíðendin. þar var ok kominn ketill
ór mörk. þórgerðr mælti til ketils 'nú er hös-
'kuldr dauðr, sem vit vitum. ok mun þú nú, hverju
'þú hjezt þá er þú tókt hann til fóstrs'. 'þat má 20
'vera' segir ketill 'at ek hafa þá ærit mörgu heitit;
'því at ek ætlaða ekki, at þessir dagar myndi
'verða, sem nú eru orðnir. enda em ek við vant

13 með blóðit allt: F, B; þar með blóðet allt (mgl. E) A, E, I; blóðit með G, "blóðit með:" C_i (utydel.). í innan: B; innan í G, ooo"an 1" C_i; í F, A, E, I. 14 svá saman: F, B, C_i (utydel.); G; saman E; svá saman skikkjuna A, I. 14-15 lagði — sína: G; lagði í kistu sína B, I; "lagði|oooooooooína (usikkeri)" C_i (der, efter pladsen at dømme, synes at have stemt overens med B, I); let í kistu sína A, E; lagði í kistu niðr F. 15 nú — upp: F (dog sendi for sendir), A, B (som F), C_i (temmelig udydel., men overensstemmende med F og B), I; hón sendi mann upp (mgl. E) E, G. 16 þangat: F, A, E; þeim B; þórgerðr I; mgl. í G, og har vistnok ligeledes manglet i C_i. 16-17 mörðr — kominn: F, A (dog uden tíðendin), B; "i x hæfði aðr sagt tíðindin þr 7"oooooooo C_i (utydel.); mörðr fyrir ok hafði hann sagt þeim áðr. þar var ok kominn I; ok kominn mörðr ok G; þá kominn E. 19 vlt vitum: F, A, I; ver vitum B, G; þú veist E; ooooooooo (her står en ulæselig slutning af et ord) "nv aðr (begge ord udydelige)" C_i. mun þú: F, A, B, E, G, I; mun C_i (utydel.). 20 hjezt — fóstrs: A, E (dog hefir heitit for hjezt), I; hefir heititð F, B, C_i (meget udydel.), G. 21 segir ketill: sál (verbet forkortet .f.) F, I; s. hann A, B, E, G; "oooooooo h" C_i(?). þá — heitit: — þá "hellir" (nógu G) mörgu heititð G, I; ærit (nógu A) mörgu heititð þá (mgl. A, B, E) F, A, B, E; "ærit mörgv heitit" ooo C_i (meget udydel.). 22-23 ekki — orðnir: F, A, E (hvor dog dagar [jf. F og A] eller atburðir [jf. I] er udeglemt); ekki, at þessir atburðir (her mgl. myndi verða, sem nú eru orðnir I; at ekki mundu þessir dagar verða, sem nú eru B; þá, at ekki mundu þessir dagar lifr koma, sem nú eru komnir G; at ekki "mði þessr"oooooooo "v e vorðn" C_i (den synlige skrift meget udydelig og læsningen til dels

‘um kominn; því at náit er nef augum, þar sem
 25 ‘ek á dóttur njáls’. ‘hvárt vill þú’ segir þórgerðr
 ‘at mörðr lýsi víginu?’ ‘eigi veit ek þat’ segir ketill
 ‘því at fleirum þykki mjer sem illt leiði af hánum
 ‘enn gott’. enn þegar er mörðr talaði við ketil,
 þá fór hánum sem öðrum, at svá þótti, sem mörðr
 30 myndi hánum vera trúr. ok varð þat ráð þeira,
 at mörðr skyldi lýsa víginu ok búa mál at öllu
 til þings. fór mörðr þá ofan í vörsabæ. þangat
 kvámu níu búar þeir er næstir bjoggu vættvangi.
 mörðr hafði tíu menn með sjer. hann sýnr

usikker). 23-24 enda — um: F, A, B, I; en ek "e" við vant um G;
 "x(?) er(?) ek við: va(?)" ~~~~ C_i; er eg vant við E. 24 sem: B,
 C_i, G, I; er F, A, E. 25 segir þórgerðr: sál (*verbet forkortet .f.*) F,
 A, B, I; nú' s. þórgerðr G; oooooo C_i; mgl. E. 26 þat: F, A, B,
 C_i, E, I; mgl. G. segir: — "f." F, A, B, E, G, I; sagði C_i
 (*noget utydel.*). 27-28 því at — gott: F, B, E (*dog "en e."* [= enn
 elgi] for enn), G, I; ooooo"þycki in sem illt leiði af hán en gott"
 C_i (*meget utydel. og læsningen til dels usikker*); mgl. A. 28 er (*efter*
 þegar): F, I; ooo C_i; mgl. A, B, E, G. talaði við ketil: F, A, B,
 C_i (*ta bortskåret*), I; talaði við hann G; kom (*ligner kem*) til tals
 við hann E. 29 hánum (*efter* fór): F, A, B, C_i (*meget utydel.*), G, I;
 kalle E. svá: B, G; hánum A, E, I; ooo C_i; mgl. F. 30 hánum
 vera trúr: F; trúr vera hánum C_i (*meget utydel.*), G; hánum trúr
 A, I; trúr vera B, E. ok varð — þeira: F, G (*dog uden ok*), I;
 varð þat at ráði E; ok var þat ráð þeira A, B, C_i (*noget utydel.*).
 31-32 mál — þings: F, B, G; "malit at ollv i þings (*de to sidste ord*
usikre)" C_i; mállit til þings E; mállit at öllu til alþingiss A, I.
 32 fór mörðr þá: F, A, B, G; ok fór mörðr þá (mgl. E) E, I;
 ooooooo C_i. vörsa-: B; "offa" F, A, C_i, E, G, I. 33 níu: sál
 ("ix." eller "ix.") F, A, B, C_i (*noget utydel.*), G, I; mgl. E. er:
 F, A, B, C_i, E, G; sem I. bjoggu: F, A, B, E, G; váro I; ooooo
 C_i. vættvangi: — "vetígi" F, "vætfangi" A, "vet fangi" B; ooo"ígi"
 C_i (*et meget utydeligt*), "vetifangi" E, "vetfangi" I; mgl. G. 34 mörðr
 — sjer: F (*tíu menn skrevet x.m.*), A, C_i (*hvor sjer dog er ulæseligt*),
 E, I (*hafði feilskr. hafþ*); mörðr hafði "x" (*formodentlig ved fejl-*
læsning af x) menn með ser B; mgl. G.

búum sár höskulds ok nemnir vátta at benjum ok 35
nemnir mann til hvers sárs nema eins. þat ljet
hann eigi sem hann vissi, hverr því hefði sært —
enn því hafði hann sjálfr sært. enn hann lýsti
viginu á hendr skarphjeðni enn sárum á hendr
bræðrum hans ok kára. síðan kvaddi hann heiman 40
vættvangsbúa níu til alþingis. eptir þat reið hann
heim. hann fann nær aldri njálssonu. enn þó
var styggt með þeim þá er þeir funduz, ok var
þat ráðagerð þeira. víg höskulds spurðiz um allar

35 búum sár höskulds: F, B, G; sárin hösk. búunum (búum I) A, E, I; ooooooooo Ci. ok nemnir: F, A, Ci, G, I; nefnir E; ok nefndi B. 36 mann: F, A, B, Ci (utydel.), E, I; mgl. G. sárs: F, A, B, E, I; mgl. G; oooo Ci. eins: F, A, B, E, G, I; "t einf" Ci. 37 eigi — vissi: F, A; sem hann vissi eigi Ci ("sem h viff"), E, G, I; at hann vissi eigi B. því hefði: F; því hafði G; þat hefði B, E; þat hafði A, I; oooooo Ci. 38 enn því — sært: F, Ci ("en þ' hafði hafði [i] h fialf' sært"); enn þat hafði (skrevet to gange i B) hann sjálfr sært (i G forkortet s't [men "s" har, som på flere steder i denne membran, stor lighed med g]) B, G; en (mgl. E) þat hafði ((eilskr. hafi E) hann sært sjálfr A, E; enn þat hafði hann sært sárit I. 38-39 enn — viginu: F, A; "en (meget utydel.) h (utydel.)" [oooooooo Ci; enn hann lýsti vígi I; enn viginu lýsti hann B; hann lýsti viginu E, G. 39 hendr (foran skarphjeðni): F, A, I; hönd B, Ci ("hnd [noget utydel.]"), E, G. sárum: F, A, B, Ci (utydel.), E, I; sárunum G. 40 síðan kvaddi hann: F, A, B, E, G, I; oo~ "kvaddi (kv utydel.)" Ci (der synes at have haft hann kvaddi. Dog er dette usikkert, da hann kan være udeglemt efter kvaddi). heiman: F, A, B, Ci (utydel.), G, I; til E. 41 vættvangs- — "vettfang" F, "vættfang" A, "vettfang" B, "vættfang" (fan meget utydel.)" Ci, "vettfangs" E, "vettfang" I; mgl. G. níu: sál. (med romerske taltegn) F, A, B, G, I; ".xx." E(!); oooo Ci. eptir þat: F, A, B, G, I (þat udeglemt); síðan E; ulæseligt Ci. 42 hann (foran fann): F, A, B, G, I; ok E; ulæseligt Ci. 42-43 enn — þá: A; ~~~~~med: þm" Ci; ok þó styggt með þeim þá E; enn þó styggt þá F, B; enn þá var styggt með þeim I; enda var jafnan stutt með þeim þá G. 44 ráðagerð þeira: A, B, E, G, I; ráðagerðir þeira F; "þa" [oooooooo Ci.

- 45 sveitir ok mæltiz illa fyrir. þeir njálssynir fóru at finna ásgrím elliðagrímsson ok báðu hann liðveizlu. 'þess meguð jer ván vita' segir hann 'at 'ek mun yðr veita at öllum hinum stærrum 'málum. enn þó segir mjer þungt hugr um
50 'málin; því at margir eru til eptirmáls, enn víg 'þetta mæliz allilla fyrir um allar sveitir'. nú fara njálssynir heim.

113. Maðr er nemndr guðmundr hinn ríki, er bjó á möðruvöllum í eyjafirði. hann var eyjólfsson, einars-sonar, auðunar-sonar rotins, þórólfs-sonar smjörs, þórsteins-sonar skrofa, gríms-sonar kambans. móðir guðmundar hjét hallbera dóttir

45 illa: F, B, C_i, I; þat illa E, G; "allítt" (d. e. all-lítt) A. njálssynir: F, A, B, C_i, G, I; synir njáls E. 46 báðu: F, A, B, C_i, E, G; beiddu I. 47 þess — ván: F (hvor man dog mdske kunde lase "van" for "van" [= ván]), A, B, I; þess megu þer vánir C_i, G; þat megi þjer E. segir: — "f." F, A, B, E, G, I; sagði C_i. 47-48 at ek — veita: F, A, B, C_i; at ek man veita yðr E, I; mgl. G (rimeligvis ved et spring fra at foran ek til at foran öllum). 48 öllum: F, A, C_i, E, G, I; mgl. B. stærrum: A, B, G; stærstum F, C_i, E, I. 49-50 þó — málin: A, B (dog þessi mál for málin), E (dog málit for málin), G (som E), I (dog uden mjer); þó segir mjer þungt um málin hugrinn C_i; "f. m þvngt v ma/lín" F. 50 til eptirmáls: F, A, B, E, I; til (udeglemt C_i) eptirmælis C_i, G. 50-51 enn víg — sveitir: B, C_i (dog illa for allilla); ok mæliz víg þetta allilla fyrir um allar sveitir F; ok mæliz víg þetta allilla fyrir (for allilla fyrir har I "il"oooo) um öll herut A, E, I; en víg þetta mun illa fyri mælas G. 51-52 nú — heim: F, I; nú (ok E) fóru njálssynir heim A, C_i, E; fóro þeir njálssynir nú heim G; mgl. B.

113. 1 Maðr — ríki: F, A, C_i, E (dog uden hinn ríki), I; Guðmundr hinn (mgl. B) ríki het maðr B, G. 2 er bjó — -firði: F, A, B, C_i, G (dog hann for er), I; mgl. E. 3 þórólfs-: F, A, E, G, I; þórleifs B; ~~~ C_i. 4 skrofa: — "fkrofa" F og A, "fkrof" C_i (hvor skriveren mdske har tænkt sig skrof sammensat med det følgende gríms); "fkrufa" G; "fkrvf" E; "fkrovó" B; "fkavfa (av i ét tegn)" I(?). 5 hjét (foran hallbera): F, A, C_i, E, G, I; var B.

þórodds hjálms. enn móðir hallberu hjét reginleif dóttir sæmundar hins suðreyska. við þann er kennd sæmundarhild í skagafrði. móðir eyjólfis föður guðmundar var valgerðr rúnólfsdóttir. móðir valgerðar hjét vilborg. hennar móðir var jórunn hin 10 úborna dóttir ósvalds konungs hins helga. móðir jórunnar var bera dóttir játmundar konungs hins helga. móðir einars föður eyjólfis var helga dóttir helga hins magra, er nam eyjafjörð. helgi var son eyvindar austmanns ok raförtu dóttur kjarvals íra- 15 konungs. móðir helgu dóttur helga var þórunn hyrna dóttir ketils flatnefs, bjarnar-sonar þunu,

5-7 dóttir — reginleif: *F, A* (dog "hjálf. f." urigtig for hjálms, samt var for hjét), *B* (dog hennar for hallberu), *I* (dog var for hjét); "h^o v^o dott^r þóroðz hjálmf. en^o mod^r h^o | het reginleif" *C₁*; þórodds-dóttir hjálms. móðir hallberu var reginleif *E*; h^on var *G*. 7 suðreyska: *F, A, B, E, G, I*; "föðrsefka" *C₁* (som det synes [od og a er nemlig meget udydel.]). þann: *F, A, B, C₁, E, I*; hann *G*. 8 í skagafrði: *F, A, B, C₁, G, I*; mgl. *E*. 9 var (foran valgerðr): *F, A, C₁, E, I*; ooo *G*; mgl. *B*. 10 valgerðar hjét: *A, E, I*; valgerðar var *F*; hennar var *B, C₁, G*. vilborg: *B*; valborg *A, C₁, E, G, I*; valbjörg *F*. var (foran jórunn): *F, A, B, E, I* (hvor i övrigt det fölg. jórunn er udeglemt); mgl. *C₁, G*. 11 konungs: *F, A, B, C₁, G, I* (feilskr. *kg*); mgl. *E*. 11-13 móðir jórunnar — hins helga: — "Móðer oziūā | v^o h^on .ð. Játmdar kgs enf helga" *A*, "mod^r jorvna: .v. kerrū. döttur | jatmdar. kgs. hins helga" *E*; "Moþ^r orvna: v^o b^oa .ð. edmdar mf helga" *I* (. Med *A, E, I* kan man jevnføre Isk. I 40 note 4 og 257 4-5); mgl. *F, B, C₁, G*. 13 einars föður: *A, B, C₁, E, G, I*; oversprunget i *F*. 14-20 helgi — hálogalandi: *F* (der dog udelader ór sogni), *A* (dog móðer helga var rafarta dóttir for ok raförtu dóttur samt "kyrna" [!] for hyrna, fremdeles udelades ór sogni, og endelig står her het þórgerðr for var þórgerðr), *B* (dog enn helgi for helgi sami hennar móðir for móðir hverar), *E* (dog eyvindar s. for helgi var son eyvindar samt móðir helga var rafarta dóttir for ok raförtu dóttur, fremdeles hennar móðir for enn móðir hverar), *I* (dog móðir helga var rafarta dóttir for ok raförtu dóttur, fremdeles udelades ór sogni, og endelig står her het þórgerðr for var þórgerðr

gríms-sonar hersis ór sögni. móðir gríms var
 hervör. enn móðir hverjar var þórgerðr dóttir
 20 háleygs konungs af hálogalandi. — þórlaus hjét kona
 guðmundar hins ríka dóttir atla hins ramma eilífs-
 -sonar arnar, bárðar-sonar í ál, ketils-sonar refs,
 skíða-sonar hins gamla. herðiss hjét móðir þór-
 laugar dóttir þórðar at höfða, bjarnar-sonar byrðu-
 25 smjørs, hróalds-sonar, hróðlaugs-sonar hryggs, bjarn-
 ar-sonar járnslíðu, ragnars-sonar loðbrókar, sigurðar-
 -sonar hringa, randves-sonar, ráðbarðssonar. móðir
 herðisar dóttur þórðar var þórgerðr skíðadóttir.
 hennar móðir var friðgerðr dóttir kjarvals írakon-

samt helga for háleygs): "fon eyuínðr auftmanz z rafíðitv dotti
 kjaruall íra kgi | mod' kalgv dott' (snarere end dotti) kalgv z þorvz
 kyzna dott' keitulf flatneff z (?) biarn' son' byvz gmf son' k'ísf oz | fogu
 mod' émf z k'vo: en k'nar mod' z þg'ðr ð | kaleygs kgi af kaloga
 landi" *Ci* (noget utydeligt); *mgk. G.* 20 þórlaus: *F, A, B* ("þórlóg"),
Ci, E, G; þórgerðr *I.* 21 hins (foran ríka): *F, A, Ci, E, G, I*; *mgk. B.*
 22 arnar: *F, A, B, Ci, E, I*; *mgk. G.* í ál, ketils-: *A, I*; "ialketulf."
F; "jarlketulf" *Ci*; "jarlf. ketulf." *B*; "jarls. ketula." *E*; "iarn ketulf." *G.*
 23-24 refs, skíða-: *F, A, B, E, I*; "refskíða" *Ci*, "ref skíða" *G.* 24 at
 höfða, bjarnar-: *A, E*; í (frá *I*) höfða, bjarnar *G, I*; "hofða biarn" *F*,
 "hofða . biarnar" *B*, "havfða biarn" *Ci*. byrðu-: *F, A, B, Ci* ("byrðv
 [v ikke fuldkommen tydeligt]"), *I*; "býðu (som det synes rettet fra
 býnu)" *G*; "býftv" *E.* 25 hróðlaugs-sonar: *F, Ci*; *mgk. A, B, E, G, I.*
 hryggs: *F* ("hrykf"), *A, B, Ci* (lidt utydel.), *E, I*; "hryggf" *G.*
 26-28 bjarnar- — slíðu: *F, A, B, Ci* ("biarn [det lille over n
 meget utydeligt] foñ | iarnslíðv [iarn meget utydeligt]"), *E, I*; "biarn
 (b noget utydeligt) síðu" *G(I).* 26-27 sigurðar-sonar hringa: *F, A, B,*
E, I; "híðr foñ ringf foñ" *Ci*; *mgk. G* — tillige med det følgende
 til írakonungs (l. 29-30) incl. 27 randves: — "rañvef" *F*, "rañvñf" *A,*
 "rañvñf" *B*, "rañvñf" *Ci*, "rañðvef" *E*, "rañðvñf" *I.* ráðbarða-:
 — "raðb'ðz" *F*, "rað barz" *A*, "raðb'ðz" *Ci*, "raðbazz (det sidste a
 utydeligt)" *E*; "raðbiartz" *I*; "roðb'ðz" *B.* 28-29 dóttur — móðir: *A,*
E (der dog skrives Dot' for dóttur), *I* (dog "þórðar.ð." for dóttur
 þórðar); "fkiða .ð." *F og B*, "fkiða ð" *Ci.* 29 kjarvals: — "kjarfialf." *F*
 (= kjarfjals, sonar), "kjarfalf" *A*, "kjarvålf" *B*, "kjarvalf (al utydel.)"

ungs. — guðmundr var höfðingi mikill. hann var 30
 auðigr maðr at fje. hann hafði hundrað hjóna. hann
 sat yfir virðingu allra höfðingja fyri norðan öxna-
 dalsheiði, svá at sumir ljetu bústaði sína, enn suma
 tók hann af lífi, enn sumir ljetu goðorð sín fyrir
 hánnum. ok er frá hánnum komit allt hit mesta 35
 mannval á landinu: oddaverjar ok sturlungar ok
 hvammverjar ok fljótamenn ok ketill byskup ok
 margir hinir beztu menn. guðmundr var vinr
 ásríms elliðagrimssonar, ok ætlaði ásrímr þar til
 liðveizlu.

40

114. Snorri hjet maðr, er kallaðr var goði.
 hann bjó at helgafelli, áðr guðrún úsvífrsdóttir

Ct, "kænvals" E, "kjarfal" (I) I. 30 guðmundr: F, A, B, Ct, E, I;
 guðmundr hinn ríki G. 30-31 hann — fje: B; hann var auðigr at
 fe Ct, G; ok (mgl. F) auðigr F, A, I; mgl. E. 31 hundrað: F, A,
 Ct (meget utydel. — der synes at stå "hð|rat" eller noget lignende),
 G, I; með ser "é." B; mart E. hjóna: F, A, B, Ct, E, I; hjóna ok
 aldri færa G. 32-33 öxnadalsheiði: A, E, I; land F, B, Ct, G. 33 enn
 (foran suma): F, A, B, Ct, G, I; mgl. E. 34 tók hann: F, A, B, Ct
 (utydel.), E, I; udeglemt i G. enn (foran sumir): F, A, B, Ct, E, G;
 mgl. I. 35 komit allt: F, A, B, Ct, G, I; "komn" E. 35-36 hit mesta
 mannval: F, B, Ct, E, G, I; mannval et mesta A. 36 landinu: F,
 B, Ct (meget utydel.); íslandi A, E, G, I. odda-: F, A, B, Ct (meget
 utydel.), G, I; odd- E. 36-37 sturlungar — -menn ok: F, G, I (men
 uden ok foran hvammv. og efter -menn); ~~~~~ "hvamv (meget utydel.)"
 ~~~~~ "s flota| m Ct; hvammverjar ok sturlungar, fljótverjar ok B; sturl-
 ungur ok þórvarðr þórarens. ok hvammverjar ok fljótamenn ok (mgl.
 E) A, E. 38 bestu: B, Ct, G; mestu F, A, E, I. vinr: F, A, Ct ("v —
 men" er utydeligt), E, G, I; mikill vin B. 39 ásrímr: A, I; hann F, B,
 Ct, G; mgl. E. 39-40 þar — -veizlu: F, A, Ct, E, G, I; til liðveizlu þar B.

114. 1 hjet — goði: F (dog feilagtig "kallar" for kallaðr var),
 A, B, I (var udeglemt); het maðr ok var kallaðr goði Ct, E; goði
 het maðr G. 2-5 hann — -tungu: F (keypti feilskr. keypi), A (dog
 uden landit, samt med síðan for til elli), B (dog síðan for til elli),
 Ct (ooo"bio at helga [h beskædiget og g forskrevet] felli oooo [der ses
 en lille levning af ð] gvðr² ofu|fvz² oo"qtt' [o beskædiget] keypi [!

keypti at hánun landit. ok bjó hón þar til elli.
enn snorri fór þá til hvammsfjarðar ok bjó í sæl-
5 ingsdalstungu. þórgrímr hjét faðir snorra ok var
son þórsteins þorskabíts, þórólfs-sonar mostrar-
skeggs, örnólfs-sonar fiskreka. enn ari hinn fróði
segir hann vera son þörgils reyðarsíðu. þór-
ólfr mostrarkegg átti ósku dóttur þórsteins hins
10 rauða. móðir þórgríms hjét þóra dóttir óleifs
feilans, þórsteins-sonar hins rauða, óleifs-sonar
hins hvíta, ingjalds-sonar, helgasonar. enn móðir
ingjalds hjét þóra dóttir sigurðar orms í auga,
ragnars-sonar loðbrókar. enn móðir snorra goða

— e *lídt beskadiget*] at h̄m l̄dt z b̄io h̄o þ̄r s̄dan. | en. fno [o *lídt beskadiget*]“ ooo“f“ oooo”¹ kvamf [v *lídt beskadiget*] f“ðr z b̄io i [nær ved at b̄ortsmuldr̄e] f̄elngf dalf | tun [utydel.]“ooo, I (som B); hann bjó at helgafelli, áðr enn guðrán osvífedóttir keypte þat at honum ok bjó þar síðann. enn snorre fer þá til hvammsfjarðar ok bjó í sælingsdalstungu E; mgl. G. ⁵⁻⁶ þórgrímr — þórsteins: A (dog þórsteins-s. for son þórsteins), B (dog hans for snorra), C₁ (oo“oiḡm [af þ er en leuning tilbage, z *lídt beskadiget*]“ oooo“ð“ [af a ses en leuning foran ð] fnozra [fn og r *lídt beskadiget*] . z v̄ [af r er kun en leuning tilbage] son [n *lídt beskad.*] þórsteinf [det sidste f *beskad.*]“), E (dog hann for ok), I; “þ̄grmr .h. fað’ z v̄ þ̄steinf“ F(!); hann var þórgríms-s., þórsteins-sonar G. ⁸ mostrar-: — “mostrar“ A, “mostrar“ (= uformeligt og utydeligt, ar i ét tegn)“ B, “mostr̄“ C₁, “mostr̄“ G; “mostr̄“ (= mostra) F, “mostra“ E (hvor i øvrigt det foregående -sonar er udeglemt), “mostra“ I. ⁹ segir: F, A, B; “f.“ G, I; sagði C₁, E, son þörgils: F, A, C₁, E, I; þörgils-son B; son þórgríms G. ⁹ mostrar-: — “mostr̄“ A, “mostr̄“ C₁, “mostrar“ E, “mostr̄“ G, “mostrar“ I; “m.“ F; “mostr̄“ B. ⁹⁻¹⁰ hins rauða: F, A, B, C₁ (v̄v̄ “rauða [utydeligt og r især usikkert]“), E, G; rauða I. ¹⁰ hjét: F, A, C₁, E, G, I; var B. ¹¹ hins rauða: A, C₁ (r udvirket), E, G; rauða F; rauða B; mgl. I. ¹² hins (foran hvíta): A, B, C₁, E, G, I; mgl. F. helgasonar: F, A, C₁, E, G, I; mgl. B. ¹²⁻¹³ enn móðir ingjalds: F, B, C₁; móðir ingjalds A, G; móðir hans E; móðir helga I. ¹⁴ enn: F, A, B, C₁, E; mgl. G, I. goða: F, A, B, E, I; mgl. C₁, G.

var þórdíss súrsdóttir systir gísla. snorri var 15 vinr mikill ásgríms ellidagrimssonar, ok ætlaði hann þar til liðveizlu. snorri var vitrastr maðr á íslandi þeira er eigi váru forspáir. hann var góðr vinum sínum enn grimmr úvinum. í þenna tíma var þingreið mikil ór öllum landsfjórðungum, ok höfðu 20 menn mörg mál til búin.

115. Flosi spyrr víg höskulds mágs síns, ok fær hán um þat mikillar áhyggju ok reiði, ok var hann þó vel stilltr. hán um var sagðr málatalbúnaðr sá sem hafðr hafði verit eptir víg höskulds, ok ljét hann sjer fátt um finnaz. hann sendi orð 5

¹⁵ var þórdíss — gísla: F, A, B, E, I; het þórdíss systir gísla súrssonar C₁ (til *dels utydeligt*), G ("sýr" for súrs-). ¹⁵⁻¹⁷ snorri — liðveizlu: F, A (dog hugði for ætlaði), C₁ (dog snorri goði for snorri), G (som C₁), I (dog mikill *feilekr.* mikill, samt hugði for ætlaði); snorre var mikill vin ásgríms ellidagrimssonar ok hugði þar til vináttu E(!); mgl. B. ¹⁷ var vitrastr maðr: F, B, C₁, I; goði var vitrastr maðr E; var vitrastr manna G; var í þann tíma vitrastr maðr kallaðr A. ¹⁸ þeira — váru A, B, C₁, G (dog sem for er); "p₂(?) e' é 9" F; "p₂(?) e' ei være" E; þeira er eigi váro kallaðr I. ¹⁸⁻¹⁹ vinum sínum: F (vinum *feilekr.* vinum), A, B, C₁, E; vinr vinum G; ok heilráðr vinom sínum I. ¹⁹ úvinum: F, A, B, C₁, G, I; óvinum sínum E. þenna: F, A, B, C₁, G, I; þann E. ²⁰ ór: F ("jyr"), A, E, G; af B, C₁(?), I. lands-: C₁ ("lò's [noget utydeligt]"), G; mgl. F, A, B, E, I. ²¹ búin: F, G(?); búit A, B, C₁, E, I.

115. ¹ spyrr: F, A, B, C₁, E, G; spyrr nú I. mágs síns: C₁, G; mgl. F, A, B, E, I. ² fær hán um þat: F, A, B, I; "fæ(?) hán" E; afnar hán um þat C₁, G. mikillar áhyggju: F, A, B, C₁, E, G; "mikilla áhyggi" I(!). ok reiði: F, A, B, C₁, E, I; mgl. G. ²⁻³ ok var hann þó: F, A, B, E, I; ok (enn C₁) þó var hann C₁, G. ³⁻⁴ mála- — verit: F, A, C₁ (dog "bunþaðinn [a ulæseligt og ðinn utydeligt]" for -búnaðr), E (dog búnaðr for tilbúnaðr), G (dog er for sem; hafði *udeglemt*), I (dog síþan for hafðr); málatalbúnaðrinn (búnaðrinn *feilekr.* búnaðrinn) slíkr sem verit hafði B. ⁴ víg höskulds: F, A, B, C₁; höskuld E, G; höskuld um vígsakir I(!) ⁵ ljét — finnaz: B, C₁, G; lagði hann fátt til F, A, E, I.

halli af síðu mági sínum ok ljóti syni hans, at þeir skyldi fjölmenna mjök til þings. ljótr þótti bezt höfðingjaefni austr þar. hánú var þat fyrri spát, ef hann riði þrjú sumur til þings ok kvæmi
 10 hann heill heim, at þá myndi hann verða mestr höfðingi í ætt sinni ok elztr. hann hafði þá riðit eitt sumar til þings, enn nú ætlaði hann annat. flosi sendi orð kol þórsteinssyni ok glúmi syni hildis hins gamla, geirleifi syni öndar tóskubaks
 15 ok móðólfi ketilssyni. ok riðu þeir allir til móts við flosa. hallr hjét ok at fjölmenna mjök. flosi reið þar til er hann kom í kirkjubæ til surts ásbjarnarsonar. þá sendi flosi eptir kolbeini egils-

6 halli — sínum: I; halli mági sínum af síðu E; síðuhalli mági sínum C₁ G; halli á síðu mági sínum F, A; á síðu halli mági sínum B. 7 skyldi fjölmenna: F, A, B, C₁, E, G; fjölmennu I. 8 -efni: F, A, B, C₁ (synes skrevet efni), E, I; -efni vera G. fyrri: F, C₁; mgl. A, B, E, G, I. 10 hann heill: C₁; hann G; heill F, A, B, I; mgl. E. verða: F, A, B, C₁, E, I; mgl. G. 11 í ætt sinni: F, C₁, G; í sinni ætt B; sinna frænda A, E, I. 11-12 þá riðit — þings: F, A, C₁ (dog uden þá), E, G, I; þá riðit eitt sinni áðr B. 13 ætlaði hann annat: F, C₁, I; ætlaði hann til annat A; ætlaði hann annat sinn B, G; ætlar hann til annat sumar E. 14 ok (foran glúmi): F, A, B, C₁, E, G; mgl. I. 15-16 syni hildis hins gamla: F; hildissyni ens gamla A, B, C₁, E, I; hildissyni G. 16 geirleifi — -baks: sál A (jfr. 'Níals-saga' Havnæ MDCCCIX side 387 note a, samt kap. 124 her neden for); geirleifs(feilskr. g₁leif F, men B har "golf")-sonar, öndar (ásmundar B, ámundar C₁)-sonar tóskubaks F, B, C₁, E, I; mgl. G. 17 ok móðólfi ketilssyni: F, A, B, E, G (dog uden ok), I; "ok | móðolff ketilf foh" C₁(?). til (foran móta): F, A, B, C₁, G, I; í E. 18 flosa: F, A, E, I; hann B, C₁, G. ok (eðter hjét): F, A, B, C₁, I; mgl. E, G. 19 þar — kom: F, A, B, C₁, E, G (dog uden hann); mgl. I. surts: F, A, E, I; svarts B ("várdz"), C₁ ("fítz [temmelig utydel.]), G. 20 sendi flosi eptir: F, B; sendi hann eptir A, I; sendi (sendir C₁) hann (oooo G) orð (usikkert í C₁) C₁, E, G.

syni bróðursyni sínum, ok kom hann þar. þaðan reið hann til höfðabrekku. þar bjó þórgrímr skrauti 20 son þórkels hins fagra. flosi bað hann ríða til alþingis með sjer. enn hann játaði ferðinni ok mælti til flosa 'optar hefir þú glaðari verit, bóndi, enn 'nú; ok er þó nökkur varkunn á, þó at svá sje'. flosi mælti 'þat hefir nú víst at hendi borit, er 25 'ek mynda gefa til mikla mína elgu, at þat hefði 'eigi fram komit. er illu korni til sáit, enda mun

¹⁹ bróðursyni sínum: A, B, C₁ ("bróðv?" *utdeligt*), E, G, I; "b^od".f." F(!). ok kom hann þar: F, B, C₁, G; ok (*mgf.* E) móðólf kettilasyni ok kol þórsteinnssyni, ok kómu þeir aller til hans A, E; ok kómu þessir allir til hans I. ¹⁹⁻²⁰ þaðan reið hann: F, A, B, E, G, I; ok reið hann þar til er hann kom C₁. ²⁰ þar bjó: F, B, C₁, E; en þar bjó A, I; þar bjó þá G. þórgrímr skrauti: F, A, B, C₁, E, I; grímr svartli G. ²¹ son þórkels: F, A, B, E, I; þórkels-son C₁, G. flosi: F, B, C₁, G; ok A, E, I. ²¹⁻²² til alþingis með sjer: F, A, B, E; með ser til alþingis I; til þings með ser C₁; til þings meðan(!) G. ²² játaði ferðinni: F, A, E, I; játti því B og C₁; "íatoo (*efter pladsen at dømme har her ikke stået játaði, men játti*) | þi" G. ²³ til flosa: F, B, C₁, G, I; þórgrímr til hans A; þórgrímr við hann E. optar: F, A, B, C₁, E, I; oft G. ²³⁻²⁴ glaðari — nú: F; verit glaðare, bóndi, en nú E; bóndi, verit glaðari enn nú C₁; glaðligri verit en nú, bóndi B; fyrr verit glaðari en nú, bóndi A; glaðari verit en nú G; fyrrum verit glaðari en nú I. ²⁴ ok er — sje: F, A (*dog at for þó at*), G (*dog til, at for á, þó at*), I (*som A*); ok er þó vorkunn, at svo se E; enn þó er nökkur vorkunn á, at svá ("íva [*a beskadiget*]" se ("fe [*skadiget*]" C₁; *mgf.* B. ²⁵ at hendi: F; at höndum A, E, I; til handa B, C₁; til G. er (*foran ek*): F; at A, B, C₁, E, G, I. ²⁶ mikla mína elgu: G; alla mína elgu C₁ ("alla [*begge a lidt beskadigede, men siktre*] min [*det forreste træk af m næsten helt forsvundet*] | a eigv"), I; mína elgu alla B; mína elgu F, A, E. ²⁶⁻²⁷ þat — komit: F, A (*dog þetta for þat*), I (*som A*); "at þta" ||oooo E; elgi hefði til (at C₁, "at hð"oo| G) borit B, C₁, G. ²⁷ er (*foran illu*): C₁, G; er ok F, A, B, I. til sáit: F, G; sáit B; sáit vorði A, I; oooo"ð" (*foran ð ses levning af et bogstav*) C₁.

‘illt af gróa’. þaðan reið hann um arnarstakks-
 heiði ok á sólheima um kveldit. þar bjó loðmundr
 30 úlfsson. hann var vinr flosa mikill. flosi var þar
 um nóttina. enn um morgininn reið loðmundr
 með hánum í dal — ok váru þar um nótt. þar bjó
 rúnólfr son úlfs örgoða. flosi mælti til rúnólfs
 ‘hjer munu vjer hafa sannar sögur um víg hös-
 35 ‘kults hvítanessgoða. ert þú maðr sannorðr ok
 ‘kominn nær frjett; ok mun ek því trúa öllu, er
 ‘þú segir mjer frá, hvat til saka hefir orðit með
 ‘þeim’. rúnólfr mælti ‘ekki þarf þat orðum at
 ‘fegra, at hann hefir meir enn saklaus veginn

28 gróa: F, A, B, I; leiða C₁ (“leiða [l] lidit beskadiget, men dog endnu fuldkommen tydeligt”), G. um (foran arnar-): F, B, C₁, G; yfir A, I. -stakks-: F, A, C₁, G, I; “dagr” B. 29 ok (foran á): F, A, B, C₁, I; mgl. G. loðmundr: — “laodmōðr (ao i ét tegn)” F, “loð-mundr:” A og I, “lōðmōðr:” B, “loðmōðr:” C₁; sölmundr G. 30 hann: B, C₁ (temmelig utydel.), G, I; en hann F, A. flosa mikill: C₁ (utydel.), G; mikill flosa F, A, B, I. flosi var: C₁ (“floði v̅ [v beskadiget og r̅ så godt som udslettet]”), G; var hann B; ok var hann F, A, I. 31 nóttina: F, B, C₁, G; “nott.” A, “not.” I. enn: F, A, B, C₁, I; mgl. G. morgininn: F, A, G, I; myrgininn eftir B, C₁. 31-32 loðmundr með hánum: F (navnet skrevet loðm.), A (navn. skrev. loðmōðr), B (navn. skrev. lōðmōðr), I (navn. skrev. loðmōðr); “meðr (noget beskadiget, men sikkert) h̅m (meget beskadiget) loðmōðr:” C₁; flosi G. 32 ok váru — nótt: A, I (dog var for váru); mgl. F, B, C₁, G. 33 son úlfs: F, A, C₁ (“son | v̅lft [l] og især f beskadiget, men ordet er sikkert”), G, I; úlfs-s. B. örgoða: — “avrgoða (av i ét tegn)” F og B, “aurgōða” A og I, “o:rgōða (dog er o: stærkt beskadiget og aldeles usikkert)” C₁, “aurgōða” G. 34 sögur: F, B, C₁, G; frettir A, I. 35 hvítanessgoða: F, A, B, G, I; mgl. C₁ ok (foran kominn): F, A, G, I; enn B, C₁. 36 frjett: F, A, C₁, G, I; frettum B. 36-37 því — mjer: F, A, I; því trúa, sem þú segir B; “a (endnu helt, men nær ved at bortsmuldre) þi e’ þv seg’” C₁; trúa þi sem þú segir G. 38 mælti: F, A, C₁ (“ml’i [m beskadiget, men dog endnu fuldkommen tydeligt]”), G, I; “.f.” B. 38-39 þarf — fegra: F, A, C₁ (dog uden at), I (dog orði for orðum); þarf orðum um þat at “fegra” G; má þat orðum fegra B. 39 at (foran hann): F,

‘verit. ok er hann öllum mönnum harmdauði. 40
 ‘þykkir engum jafnmikit sem njáli fóstra hans’.
 ‘þá mun þeim verða illt til liðveizlumanna’ segir
 flosi. ‘svá mun þat’ segir rúnólfr ‘ef ekki dregr
 ‘til’. ‘hvat er nú at gört?’ segir flosi. ‘nú eru
 ‘kvaddir búar’ segir rúnólfr ‘ok lýst víginu’. ‘hverr 45
 ‘gerði þat?’ segir flosi. ‘mörðr valgarðsson’ segir
 rúnólfr. ‘hvje trútt mun þat?’ segir flosi. ‘skyldr
 ‘er hann mjer’ segir rúnólfr ‘enn þó mun ek satt
 ‘frá segja, at fleiri hljóta af hánun illt enn gott.
 ‘þess vil ek nú biðja þik, flosi, at þú gefir ró 50
 ‘reiði ok takir þat upp, at minnst vandræði hljótiz

B, C₁, G; mgl. A, I. veginn: F, A, B, I; drepinn C₁; mgl. G.
 40 hann (foran öllum): F, A, B, C₁, I; mgl. G. 41 þykkir: F, B;
 ok þik A, C₁ ("x þik" [begge ord beskådigede]), G; ok þótti þó I.
 jafnmikit sem: F, A, B, C₁, I; verra en G. 42-43 segir flosi: sál.
 (verbet forkortet .f.) F, B; sagði flosi C₁; ".f." flosi 'ok eptirmælenda'
 A; ok eptirmælenda I — der sætter flosi mælti foran replikken. 43 segir
 (foran rúnólfr): — ".f." F, A, B, I; sagði C₁. 44 segir (foran flosi):
 — ".f." F, A, B, I; sagði C₁. 45 segir rúnólfr (foran 'ok): sál.
 (verbet forkortet .f.) her A, I; hvorimod B sætter ".f. RVNolfr (A ud-
 slettet)" og C₁ "sagði R. (eller R.)" efter replikken, medens F udelader
 disse ord. 46 segir (efter gerði þat?): — ".f." eller "I." F, A, B, I; sagði
 C₁. 46-47 segir rúnólfr (foran 'hvje): sál. (verbet forkortet .f.) F, B,
 I; "sagði RVNolfr (' meget utydel.)" C₁; mgl. A. 47-48 'hvje —
 rúnólfr: sál. (segir på begge steder forkortet .f.) F, A (dog tryggt
 for trútt); "hvífr ír þv (beskådiget) hñ sagði fl". (fl'. beskådiget)
 Skyllði e' h m sagði (i næsten helt udslettet) | R. (noget utydel.)" C₁.
 'hversu trúir þú hánun?' s. flosi. 'skyldr "e' (men e for den største
 del borte)" mörðr s. rúnólfr B; mgl. I. 48 þó: F, A, B, I;
 "þ (nær ved at bortsmuldre)" C₁. 49 frá: A, B, C₁, I; frá hánun F.
 hljóta — illt: A, C₁, I; hljóta illt af hánun F; hafa lotit af hánun
 illt B. 50 þess — flosi: F; þess vil ek nú biðja þig (mgl. I) s.
 rúnólfr A, I; enn (skrevet Eñ, men næsten helt bortsmuldrat) þess
 vil ek biðja þik B; enn þess vil ek þik biðja C₁. 51 þat upp, at:
 A; þat upp, sem I; upp þat er B; þat af, er F, C₁. 51-52 minnst
 — af: A, I; minnst vandræði standi (leiði B) af F, B; minnstr

'af; því at njáll mun góð boð bjóða ok aðrir hinir 'beztu menn'. flosi mælti 'ríð þú þá til þings, 'rúnólfr. ok skulu mikit þín orð mega við mik —
 55 'nema til verra dragi um, enn vera skyldi.' síðan hætta þeir talinu, ok hjet rúnólfr ferðinni. rúnólfr sendi orð hafri hinum spaka frænda sínum. hann reið þegar þangat. flosi reið þaðan í vörsabæ.

116. Hildgunnr var úti ok mælti 'nú skulu 'allir heimamenn mínir vera úti, er flosi ríðr í 'garð. enn konur skulu ræsta húsin ok tjalda ok 'búa flosa öndvegi'. síðan reið flosi í túnit. hildi-
 5 gunnr sneri at hánum ok mælti 'kom heill ok 'sæll, frændi — ok er fegit orðit hjarta mitt til- 'kvámu þinni'. 'hjer skulu vjer' segir flosi 'eta

(skrevet minftz') vandi se i C. 52-53 góð — menn: F, A, I; "god boð bióða fy' fonv sína. z allir hín | b"ooooo C; ok allir hínir bestu menn gott til leggja, at þer takit sættum B. 53 þá: F; mgl. A, B, C, I. 54 rúnólfr: F, A, C; rúnólfr s. flosi I; með mer B. skulu: F, A, C, I; munu B. þín — mik: F; mega orð þín við mik B; "mega | þuoooooooo migh" C; stóða orð þín við mik A; stóða orð þín um I. 55 um: A, B, I; mgl. F, C. 56 hætta: A, I; hætlu F, B, C (oo"ettv"). 57 frænda sínum: A, B, C, I; mgl. F. 58 þangat: F, B, C ("þngat [ga beskadiget, men sikkert]"); til hans A, I. þaðan: F, B, C ("það'n" — nær ved at bortsmuldre); I; mgl. A. vörsa-: B; "offa" F, A, C, I.

116. 2 helma- — úti: F; heimamenn vera úti B, C; vera úti heimamenn A; menn vera úti I. 3 garð: F, B, C, I; "gðan" (= garðrinn for garðinn) A. ræsta — tjalda: F, A, B; "ualíða (t udvísket og i utydel) hín z ræsta" C; bua húsin ok tjalda I 4 bua: F, A, B, C; gera I. öndvegi: — "avndvgi (av i ét tegn)" F, "aunduegi" A, "öndvagi"(!) B, "öndugí" C, "aundugi" I. túnit: F, A, C, I; tún B. 5 sneri: F, A, I; sneri þegar B, C. ok mælti: F, B, C, I; hvorimod A sætter s. hón efter frændi. 6 fegit orðit: F, B, C; nú fegit A, I. 6-7 tilkvámu: F, I; kvámu B, C(?); í tilkvámu A. 7 segir flosi: sál. (verbet forkortet .f.) F, B; herfor sætter A og I flosi mælti foran replikken; mgl. C. 7-8 eta dagverð:

‘dagverð ok ríða síðan’. þá váru bundnir hestar þeira. flosi gekk inn í stofuna ok settiz niðr ok kastaði í pallinn undan sjer hásetinu ok mælti 10 ‘hvártki em ek konungr nje jarl, ok vil ek ekki láta gera háseti undir mjer, ok þarf ekki at spotta ‘mik’. hildigunnr var nær stödd ok mælti ‘þat er illa, ef þjer mislíkar; því at þetta gerðu vjer af ‘heilum hug’. flosi mælti ‘ef þú hefir heilan hug 15 ‘við mik, þá mun sjálft leyfa sik; mun ok sjálft lásta sik, ef illa er’. hildigunnr hló at kaldahlátr þann ok mælti ‘ekki er enn mark at — nær ‘munu vit gangaz verða áðr enn lýkr’. hón settiz niðr hjá flosa, ok töluðu þau lengi hljótt. síðan 20

F, B; eta dagverð í dagh C; matas A, I. 8-9 hestar þeira: F, B, C; (oo"eft' þra"); hestarnir A, I. 9 stofuna: F, A, B, I; "stfv (det første v noget afbleget, men synes sikkert)" C. 10 kastaði: F, A, B (noget beskadiget), I; kastar C. undan sjer hásetinu: F, B; hásetinu undan ser A, I; "vndan s' hægindinn (det sidste bogstav ligner y)" C. 11-12 vil — láta: B, C; þarf ekki at F, A, I. 12 ok þarf: F, A, B, C; þarf her I. 13 var — ok mælti: F, A (dog mælti svá for mælti), I (som A); "ml'tu | þt hyn (beskadiget) ½ flædd (!) n" C; mælti B. 14 ef (foran þjer): F, A, I; er B, C. 15 flosi mælti: F, A, I; herfor har B s. flosi efter mik; hvorimod C hverken har stemt overens med F, A, I, eller med B, og vistnok overhovedet ikke haft noget tilsvarende. 16 mun sjálft leyfa sik: I; "lof' þ f"ooooo C (hvor der ikke har været plads til ordene ef vel er); mun sjálft lofa sik, ef vel er F, A, B. mun ok: A, I; enda mun F, B; ooooo C. 17-18 at kaldahlátr þann: B; "at" (her følger først et hul i pergamentet, der har været oprindeligt, og derefter ses levninger af nogle bogstaver — vistnok "kallð") | "a hlát" C; kaldahlátr F; kaldan hlátr A, I. 18-19 nær — verða: C (h' mnnv feller mnnu — begge selolydene ere nemlig beskadigede og den sidste usikker. Her følger et lille oprindeligt hul i pergamentet; jf. næst foreg. note] við | gangafiz ["x" noget utydel.] vða"); nærr manu vit gangaz (enn tilf. B — jf. A) B, I; "nri m ½ gga" F(!); "næri munu ½ ganga | eñ" A(!). 19 áðr enn: C; áðr F, A, B, I. 20 niðr: F, A, B, C; mgl. I. töluðu þau: F, A, B, C; "tavloði" (!) I.

váru borð tekin, enn flosi tók laugar ok lið hans. flosi hugði at handklæðinu, ok var þat raufar einar ok numit til annars endans. hann kastaði í bekkinn ok vildi eigi þerra sjer á ok reist af borðdúkinum
 25 ok þerrði sjer þar á ok kastaði til manna sinna. síðan settiz flosi undir borð ok bað menn sína eta. þá kom hildigunnr í stofuna ok gekk fyri flosa ok greiddi hárit frá augum sjer ok grjet. flosi mælti 'skappungt er þjer nú, frændkona, er
 30 'þú grætr. enn þó er þat vel, er þú grætr góðan 'mann'. hón tók þá til orða 'hvert eptirmæli skal 'ek nú af þjer hafa eða liðveizlu?' flosi mælti

21 enn flosi tók: F, A, C₁; flosi tók B; ok tók flosi I. laugar: F, B, C₁, I; "hā|laug" A. lið: F, A, B, C₁; menn I. 22 flosi: F, A, C₁; hann B, I. handklæðinu: F, B, C₁ ("hð [af h er kun h til- bage, og ð er næsten helt borte] klæðin [kl beror þá gising og æð er beskadiget] | v"); handklæði I; þerrunni (ikke perrouni) A. var þat: F, B; vóru þat I; var hón (nemlig þerran) A; mgl. C₁. 23 numit — endans: F, B, I; "num i aṇan endan (ð beskadiget)" C₁; numin til annars jaðarsins A. hann kastaði: F, B; hann kastaði því C₁; ok kastaði A; flosi kastaði þegar I. 24 þerra sjer: F, A, B, C₁; þurrka sik I. ok reist: F, A, C₁ ("z reist [f bortsmuldret]"); enn reist B; hann reist þá I. 25 þerrði sjer: F, A, B; þerrði sik I; þurrkaði sigh C₁. þar: F, A, C₁, I; mgl. B. kastaði: F, A, B, C₁; fleygði síðan I. 26 síðan settiz flosi: F, A, B, C₁; hann settiz þá I. borð: F, A, B; borðit C₁, I. sína: A, C₁; mgl. F, B, I. 27 þá — stofuna: F (dog "flavf [av i ét tegn]" for stofuna), A, B (dog "flofo" for stofuna), C₁ ("þa [þ beskadiget] kō [tværstregen bortsmuldret] hll|ðigvñ i flufvna"); hildig. kom þá i stofuna I. 27-28 ok gekk fyri flosa: A, I; mgl. F, B, C₁. 28 ok (foran greiddi): F, A, B, C₁; hón I. grjet: F, B, C₁ ("grjet [z beskadiget]"), I; gret þá A. 29 flosi mælti: F, A, I; hvorimod B sætter s. flosi og C₁ "lagði fl'. (lidt beskadiget)" efter frændkona. 29-30 er þú grætr (foran enn): A, I; mgl. F, B, C₁. 30 vel, er þú grætr: F, B, C₁; vel, at þú grátir A; varkunn — því að þú grætr I. 31 hón — orða: I; hvorimod F og B sætte s. hón og C₁ sagði hún efter hafa, medens A sætter s. hón efter liðveizlu. 32 nú (efter ek): A, I; mgl. F, B, C₁. mælti: F, C₁ ("ml' i [l' beskadiget og hele ordet nær ved at bortsmuldret]").

‘sækja mun ek mál þitt til fullra laga eða veita
 ‘til þeira sætta, er góðir menn sjá at vjer sjem
 ‘vel sæmðir af í alla staði’. hón mælti ‘hefna 35
 ‘myndi höskuldr þín, ef hann ætti eptir þik at
 ‘mæla’. flosi svaraði ‘eigi skortir þik grimmleik —
 ‘ok sjet er, hvat þú vill’. hildigunnr mælti ‘minna
 ‘hafði misgört arnórr örnólfsson ór forsárskógum
 ‘við þórð freysgoða föður þinn, ok vágu bræðr 40
 ‘þínir hann á skaptafellsþingi kolbeinn ok egill’.
 hildigunnr gekk þá fram í skálann ok lauk upp
 kistu sína. tók hón þá upp skikkjuna þá er flosi
 hafði gefit höskuldi. í þeiri skikkju hafði höskuldr
 veginn verit, ok hafði hón þar varðveitt í blóðit 45
 allt. hón gekk þá innar í stofuna með skikkjuna.
 hón gekk þegjandi at flosa. þá var flosi mettr ok

1; "f." A, B. 33 fullra: F, A, C₁ ("fullra [f meget beskadiget]"),
 I; mgl. B. eða veita: F, A; eða B; ok veita þer I; ok C₁.
 34 sætta: F, A, B; sætta C₁, I. 35 sæmðir: F, A, I; haldnir C₁.
 "hallðin (in næsten udslettet)" B. 36 ætti: F, A, C₁, I; hefði átt B.
 37 flosi svaraði: F; flosi "f." A, B; "h. sv." I; flosi mælti C₁.
 38 sjet er, hvat: F, A, B, I; se ek, hvat er C₁. hildigunnr mælti:
 F, A, I; hón mælti C₁; mgl. B. 39 örnólfsson: F, A, B, I; "ömv
 broðir (r meget uformeligt). örnolff" C₁(?). 41 kolbeinn: F, A, I;
 þeir kolbeinn B; oooo"l|bein" C₁. 42 hildigunnr: F, A, C₁, I; hún
 B. þá (foran fram): F, A, B, I; mgl. C₁. í skálann: F; í skála
 A, B; "í skala (pergamentet bortsmuldret over og bag ved la)" C₁;
 mgl. I. 43 sína: B, I; "f." F; sinni A, C₁. hón þá: F, A, B, I;
 mgl. C₁. 43-44 þá er — höskuldi: F (dog uden þá), B, I (som F);
 "þa e' h' h' (a beskadiget men tydeligt) ooooeigt (levning af et þ er til-
 bage) | af fl." C₁; flosanaut A. 44-45 í — verit: A; ok í þeiri hafði
 hann veginn verit I; ok í þeiri var höskuldr (hann F) veginn F,
 C₁; ok hann var veginn í B. 45 ok hafði hón: F, A, C₁; hafði hón
 I; hún hafði B. varðveitt: F, A, C₁ (oooo"itt" — levning af e
 er tilbage), I; vafit B. 46 hón: F, A, C₁, I; ok B. innar: F, A,
 C₁ ("ih"), I; inn B. 47 þá var flosi: F, A, C₁ ("þa [i hensmuldrende
 tilstand, men endnu sikkert] v [r beskadiget] fl"); þá var hann B;

af borit af borðinu. hildigunnr lagði yfir flosa
 skikkjuna. dundi þá blóðit um hann allan. hón
 50 mælti þá þessa skikkju gaft þú, flosi, höskuldi,
 'ok vil ek nú gefa þjer aptr. var hann í þessi
 'vegin. skýtt ek því til guðs ok góðra manna,
 'at ek særi þik fyrir alla krapta krists þíns ok
 'fyri manndóm ok karlmennsku þína, at þú hefnir
 55 'þeira allra sára, sem höskuldr hafði á sjer dauðum
 '— eða heit hvers manns níðingr ella'. flosi kast-
 aði af sjer skikkjunni ok rak í fang henni ok
 mælti 'þú ert hit mesta forað ok vildir, at vjer
 'tækim þat upp, er öllum oss gegnir verst — ok
 60 'eru köld kvenna ráð'. flosa brá svá við, at hann

hann var þá *I*. ⁴⁸ af borit af borðinu: *F*; af borit borðinu (*borð-*
unum B) *B*, *C*; framman borit af borðinu *A*, *I*. hildigunnr: *F*, *A*,
C, *I*; hún *B*. ⁴⁸⁻⁴⁹ yfir flosa skikkjuna: *F*; skikkjona yfir flosa *I*;
 þá ífr flosa (hann *B*) skikkjuna *A*, *B*, *C*. ⁴⁹ blóðit: *F*, *A*, *B*, *I*;
 blóð *C*. hann allan: *F*, *A*, *B*, *C*; allan hann *I*. ⁵⁰ þá (*efter*
mælti): *F*, *A*, *B*, *I*; *mgl* *C*. gaft þú, flosi: *F*, *A*, *C*, *I*; flosi,
 gaftú *B*. ⁵¹ vil — þjer: *F*; vil ek nú gefa þer hana *B*, *C*; gef ek
 þer nú *A*, *I*. í þessi: *F*; ok í þessi *A*; ok í henni *B*, *C*, *I*.
⁵² guðs: *F*, *A*, *B*, *C*; guðs' s. hón *I*. ⁵⁴ karl-: *A*, *B*, *C* ('*k'ill*
[utydel.]'), *I*; '*k'*' *F*. ⁵⁵ þeira allra sára: *F*; þeira sára allra *B*; allra
 þeira sára *C* ('allra [*r næsten helt borte*] þa''*oooo*'), *I*; allra sára
 þeira *A*. sem höskuldr: *C*; sem (er *A*) hann *F*, *A*, *B*, *I*. ⁵⁶ heit:
F; heitir *B*, *C* ('*heit*' [*ft beskadiget*]'); ver *I*; udeglemt *A*. ella:
F, *B*, *C*; elligar *I*; *mgl* *A*. ⁵⁷ af sjer skikkjunni: *F*, *A*, *B*, *C*
 ('af s' [*disse to ord bero på gising, da de ere næsten aldeles borte*]
 skick''*oo''üne*'''); skikkjunni af sjer *I*. rak: *F*, *A*, *I*; 'rat'' (= ratt for
 hratt) *B*; '*k''ooo''ad''oo*' (*ð beskadiget — et par mindre bogstavlevninger*
ses) '*k'*' *C* (*hvor der således har stået kastaði hann*). ok (*foran*
mælti): *F*, *A*, *B*, *I*; '*fl*' (*beskadiget, men endnu sikkert*)'' *C*. ⁵⁸ ok
 vildir: *F*, *A*; ok vildir þú *B*; 'þv | villð' (*hensmildrende, men endnu*
sikkert)'' *C*; ok villt *I*. ⁵⁸⁻⁵⁹ vjer tækim þat: *F*, *B*, *C*; þat tæki ver
A; '*v* takit'' *I* (*ved feilskrift for ver takim þat*). ⁵⁹ er — gegnir: *F*; er
 oss gegndi *A*; sem öllum gegnir *I*; er öllum gegndi *B*, *C* ('*e'*
 oll'm''*ooo*''*ð''oo*).

var í andliti stundum rauðr sem blóð enn stundum fölr sem gras enn stundum blár sem hel. þeir flosi fóru til hesta sinna ok riðu í braut. hann reið til holtsvaðs ok bíðr þar sigfússsona ok annarra vina sinna.

65

Ingjaldr bjó at keldum bróðir hróðnýjar móður höskulds njálssonar. þau vátu börn höskulds hins hvíta, ingjalds-sonar hins sterka, geirfinns-sonar hins rauða, sölva-sonar, gunnsteins-sonar berserkjabana. ingjaldr átti þraslaugu dóttur egils þórðar- 70 -sonar freysgoða. móðir egils var þraslaug dóttir þórsteins titlings. móðir þraslaugar var unnr dóttir eyvindar karfa systir móðólfs hins spaka. flosi sendi orð ingjaldi, at hann kvæmi til móts við hann. ingjaldr fór þegar við hinn fimmtánda mann. 75 þeir vátu allir heimamenn hans. ingjaldr var mikill maðr ok styrkr. fálátr var hann jafnan heima ok

⁶¹ í — rauðr: *I*; stundum röðr *B*; í andliti stundum *F*, *Ct*; stundum í annliti *A*. enn (*efter* blóð): *F*, *B*, *I*; ok *A*; ooo *Ct*. ⁶² gras: *F*, *A*; nár *B*, *Ct*; aska *I*. enn — hel: *F*, *A* (*dog uden enn*), *Ct* (*som A*), *I*; *mgf.* *B*. ⁶³ fóru — riðu: *A*, *I*; riðu *F*; riðu þá *B*, *Ct*. ⁶⁴ reið: *F*, *A*, *I*; riðr *B*, *Ct*. holtss-: — "hollss" *A*, *B*, *I*; holtss- *F*, *Ct*. bíðr: *F*, *B*, *Ct*; beið *A*; bíðaði *I*. ⁶⁴⁻⁶⁵ ok annarra vina sinna: *A*, *I*; ok annarra sinna manna *F*; ok annara manna *Ct*; *mgf.* *B*. ⁶⁶ bjó: *F*, *A*, *B*, *Ct*; hét maðr. hann bjó *I*. ⁶⁹ gunnsteins: *A* og *I* (*ff. Landn. V 8*); þórsteins *F*, *B*, *Ct*. ⁷⁰ dóttur egils: *F*, *B*, *Ct*; egils-dóttur *A*, *I*. ⁷² unnr: *sdl. alle* (*F*, *A*, *B*, *Ct*, *I*). ⁷³ eyvindar karfa: *A*, *Ct*, *I*; eyvindar karpas (*skrevet k'pa [men i uformeligt]*) *F*; karlhöfða *B*. systir — spaka: *A*, *I*; *mgf.* *F*, *B*, *Ct*. ⁷⁴ ingjaldi: *F*, *A*, *B*, *I*; ingjaldi frá keldum *Ct*. ⁷⁴⁻⁷⁵ móts við hann: *Ct*; hans *F*, *A*, *B*, *I*. ⁷⁵ ingjaldr (*foran* fór): *F*, *A*, *Ct*, *I*; hann *B*. ⁷⁶ þeir — hans: *A*, *I*; *mgf.* *F*, *B*, *Ct*. ⁷⁷ ok styrkr: *F*; ok sterkr *A*, *Ct*, *I*; vexti ok styrkr *B*. fálátr — heima: *A*, *I*; fálátr *B*, *Ct*; ok fálátr *F*. ⁷⁷⁻⁷⁸ ok hinn hraustasti karlmaðr: *F*, *B*; ok (*mgf. I*) enn rökavasti karlmaðr *A*, *I*; ok hinn traust-

- hinn hraustasti karlmaðr ok fjedrengr góðr við vini sína. flosi fagnaði ingjaldi vel ok mælti til hans
- 80 'mikill vandi er kominn at hendi oss, ok er nú 'vant ór at ráða. bið ek þik þess, mágr, at þú 'skiliz eigi við mitt mál fyrr enn yfir lýkr vand- 'ræði þessi'. ingjaldr mælti 'við vant em ek um 'kominn fyri tengða sakir við njál ok sonu hans
- 85 'ok annarra stórra hluta, er hjer hvarfa í milli'. flosi mælti 'þat ætlaða ek þá er ek gipta þjer 'bróðurdóttur mína, at þú hjetir mjer því at veita 'mjer at hverju máli'. 'þat er ok líkast' segir ingj- aldr 'at ek gera svá. enn þó vil ek nú heim ríða
- 90 'fyrst ok þaðan til þings'.

asti maðr *Ci.* 78 ok (*foran* fjedrengr): *F, A, B, Ci*; *mgl. I.* 79 fagn- aði ingjaldi: *A, I*; fagnaði hánum *F, B*; fagnar hánum *Ci.* til hans: *F, A, B, I*; *mgl. Ci.* 80 mikill — hendi: *F, Ci*; mikil vandræðe ero komin at hendi (höndum [*h bortirevet*]) *I* *A, I*; mikil vandræði ok vandi er kominn at höndum *B.* oss: *B, Ci*; oss, mágr *A, I*; oss mágum *F.* 81 þik þess, mágr: *Ci*; þess, mágr *B*; þig þess *A*; þik *F, I.* 82 mitt mál: *F, A, B, I* ("oont mal"); mið *Ci.* yfir lýkr: *I*; lýkr yfir *F, Ci*; lýks lár *A*; ór slítr um *B.* 83-85 vandræði: *F, A, Ci, I*; vandræði *B.* 86 em: *A, B, Ci* ("e" [= er]), *I*; "ek" (= emk [*vistnok en skrisfeil*]) *F.* 84 fyri tengða sakir: *F* (*dog med feilskriften* + [= við] *for* fyri), *A, Ci, I*; tengðir *B.* 85 annarra stórra hluta: *F, A, B* ("áhar[?] stóna lita" [*hvilket ikke stemmer overens med det foreg. tengðir*]), *I*; annara stórrhluta *Ci.* hvarfa: *F, A*; hvarfla *B* (*feilskr. hvarfla*), *I*; stendr *Ci.* í milli: *F, I*(?); í millum *A*; á milli *B, Ci.* 86-87 þat ætlaða — því at: *F* (*dog "æta" for hjetir*), *A, Ci, I* (*mjer bortirevet og því [skrevet þ] utydeligt*); þess minnir mik, at þú heitir mér því þá er ek gipta þer bróður- dóttur mína, at þú mundir *B.* 87 veita: *F, A, B, I*; fylgja *Ci.* 88 máli: *F, A, B* ("máli" [*nær ved at bortsmuldre*]), *Ci*; *mgl. I* (*sikkert ved uagtsomhed*). ok (*foran* líkast): *F, A, Ci*; *mgl. B, I.* segir: — "f." *F, A, B, I*; sagði *Ci.* 89 enn: *F, A, Ci, I*; ok *B.* 89-90 ek nú — fyrst: *F, A, B, I* (*nú er borte, men har sikkert stået her*); "vil vil (!) fyrst hei ríða" *Ci.* 90 þaðan til þings: *F, A, Ci*; þaðan til alþingis *I*; svá til þings *B.*

117. Sigfússsynir spurðu, at flosi var við holts-
vað ok riðu þangat til móts við hann. ok var þar
ketill ór mörk ok lambi bróðir hans, þórkell ok
mörðr ok sigmundr sigfússsynir. þar var ok lambi
sigurðarson ok gunnarr lambason ok grani gunnars- 5
son, vjebrandr hámundarson. flosi stóð upp í móti
ok fagnaði þeim öllum blíðliga. þeir gengu fram
at ánni. flosi hafði af þeim sannar sögur, ok
skilr þá hvergi á ok rúnólf í dal. flosi mælti til
ketils ór mörk þik kveð ek at þessu: hversu 10
‘harðsnúinn ert þú á þetta mál eða aðrir sigfúss-
‘synir?’ ketill mælti ‘þat vilda ek, at sættir yrði
‘með oss. enn þó hefi ek svarit eiða at skiljaz
‘eigi við þessi mál fyrr enn yfir lýkr með nökkuru
‘móti ok leggja líf á’. flosi mælti ‘drengr ert þú 15

117. ¹ holts-: — ”holls“ A, B, I; holta- F, C₁. ² þangat: F, A, B, I; þá C₁. ok (foran var): F, A, C₁, I; mgl. B. ³ ok (foran lambi): F, A, B, C₁; mgl. I. bróðir hans: F, A, C₁, I; mgl. B. ³⁻⁴ ok mörðr — -synir: A (dog sikhvatr for sigmundr — men jf. kap. 34); mörðr ok sigmundr bróðir þeira C₁; ok mörðr sigfússsynir, sikhvatr bróðir þeira F; sigfúss. ok mörðr bróðir hans ok sikhvatr bróðir þeira I; mörðr. sikhvatr bróðir þeira var ok þar B. ⁴ þar var ok: C₁; ok F, B; mgl. A, I. ⁵ ok (foran gunnarr): F, B, C₁, I; mgl. A. lamba-: F, A, B, I; ”j“ C₁(I). ok (foran grani): F, A, C₁; mgl. B, I. ⁶ í móti: F, A, I; á móti B; á móti þeim C₁. ⁷ öllum blíðliga: C₁; blíðliga B, I; glaðliga F, A. ⁷⁻⁸ þeir — ánni: F, A, C₁, I; mgl. B. ⁸ flosi — sögur: F, A, B, C₁; ok hafði flosi sannar sögur af þeim I. ⁸⁻⁹ ok skilr — dal: C₁; ok skildi þá ekki á ok rúnólf í (yr F) dal F, A, I; mgl. B. ⁹ flosi: F, A, C₁, I; ok B. ¹⁰ ór mörk: F, B, C₁, I; mgl. A. þik — þessu: F, A, C₁, I; mgl. B. ¹¹⁻¹² aðrir sigfússsynir: F, A, I; sigfússsynir C₁; þeir bræðr þínir B. ¹² mælti: F, A, C₁, I; ”f.“ B. ¹²⁻¹³ sættir — oss: F, B, C₁; sættir yrði í meðal vár I; yrði sættir í meðal vár A. ¹³ eiða: F, A, C₁; at eiða B; eiða’ s. hann I. ¹⁴ yfir lýkr: F, A, I; ór slíti B. ¹⁴⁻¹⁵ með nökkuru móti: F, B; mgl. A, I. ¹⁵ flosi mælti: F, A, B; herfor har I s. flosi foran ok

- ‘mikill, ok er slíkum mönnum allvel farit’. þeir
 tóku báðir senn til orða grani gunnarsson ok
 gunnarr lambason ‘sektir vilju vjer at fram komi
 ‘ok mannráð’. flosi mælti ‘eigi er ráðit, at bæði
 20 ‘sje, at vjer kjósim ok deilim’. grani mælti þat
 ‘var mjer þá í hug, er þeir drápu þráin á markar-
 ‘fljóti enn síðan höskuld son hans, at ek mynda
 ‘aldri sættaz við þá heilum sáttum; því at ek vilda
 ‘vera þar gjarna, er þeir væri allir drepnir’. flosi
 25 mælti ‘setit hefir þú svá nær, at þú mættir hafa
 ‘hefnt þessa, ef þú hefðir haft til þrek ok karl-
 ‘mennsku. þykki mjer sem þess biðir þú nú —
 ‘ok margr annarra —, er myndir mikit fje til gefa,
 ‘er stundir líða, at þú hefðir eigi orðit við staddr.
 30 ‘sje ek þat görla, þó at oss veitti þat at vilja, at
 ‘vjer dræpim njál eða sonu hans, þá eru þeir svá
 ‘mikils háttar menn ok stórættaðir, at þar mun

er slíkum. ¹⁶ mikill: A, I; góðr F, B. ok er — farit: F, A, I (dog vel for allvel); mgl. B. ¹⁷ tóku: F, A, I; taka B. ¹⁷⁻¹⁸ grani — lambason: F, B, I; gunnarr lambas. ok grani gunnarss. A. ¹⁸ at (foran fram): A, B, I; er F. ¹⁹⁻²⁰ flosi — sje: F, A, I; ‘eigi er víst’ s. flosi B. ²⁰ vjer: A, B, I; “v” (= vit) F. ²¹⁻²² á markarfljóti: B; við markarfljót F, A, I. ²³⁻²⁴ því — gjarna: F, A; því at þar vilda ek gjarna vera I; ok gjarna vilda ek vera þar B. ²⁴⁻²⁵ flosi mælti: F, A, I; hvorimod B indskyder s. flosi foran at þú. ²⁵⁻²⁶ at þú — þessa: F; at (er A) þú mættir þessa hefnt hafa A, I; at þú hefðir mátt hefna B. ²⁶ haft til þrek ok: F; haft til þess þrek eða B; til þrek ok A, I. ²⁷ þykki: F, A, I; ok þykki B. þess — nú: F, A; þess beiðir þú nú I; þú beiðir þess B. ²⁸ ok margr annarra: A, I; ok margir aðrir F; mgl. her B (se derimod note 117 ²⁹). er (foran myndir): F; at B; er þú A, I. til gefa: F (gefa *feilskr.* gef), B, I; gefa til A. ²⁹ er stundir líða: A, I; ok margir (feilskr. mag) aðrir B; mgl. F. þú — staddr: F, A, I; eigi væri við staddr B. ³⁰ sje ek þat: F, I; ok se ek þat B; se ek A. ³⁰⁻³¹ oss — dræpim: A; ver “ðræpim” B; “v ðræpī” F, I. ³² menn ok stórættaðir: A, I; menn F; mgl. B.

‘svá mikit eptirmál verða, at vjer munum fyrir
 ‘margs manns knje ganga verða ok biðja oss liðs
 ‘áðr vjer komim oss í sætt ok ór þessum vanda. ³⁵
 ‘meguð jer ok svá til ætla, at þeir munu margir
 ‘snauðir, er áðr eigu stórfje — enn sumir munu láta
 ‘bæði fjeit ok lífit’. mörðr valgarðsson reið til
 fundar við flosa ok kvaðz ríða vilja til þings með
 hánum með öllu liði sínu. flosi tók því vel ok ⁴⁰
 hóf bónorð við hann, at hann skyldi gipta rann-
 veigu dóttur sína starkaði, er hjó at stafafelli
 bróðursyni flosa. gekk flosa þat til, at hann þóttiz
 svá ráða undir sik trúnað hans ok fjölmenni.
 mörðr tók vænliga á ok veik undir gissur hinn ⁴⁵
 hvíta ok bað tala um á þingi. mörðr átti þór-
 kötlu dóttur gissurar hvíta. þeir mörðr ok flosi
 riðu báðir saman til þings ok töluðu alla daga.

118. Njáll mælti til skarphjedsins ‘hverja ráða-
 ‘gerð hafið jer nú fyrir yðr bræðr ok kári?’ skarp-

³⁴ verða (*efter ganga*): F, A, I; ljóta B. ok (*foran biðja*): F, A, B; at I. liðs: F, B; liðsinniss A, I. ³⁵ áðr: F, A; áðr enn B, I. oss í sætt ok: F; oss A, B; *mgl.* I. ³⁷ snauðir: F, B; snauðir verða A, I. áðr: F, B; nú A, I. ³⁷⁻³⁸ láta — lífit: F, A; láta báði lífit ok felt B; bæði láta lífit ok felt I. ³⁹ fundar: F, A, I; móts B. kvaðz ríða vilja: F (*ríða feilekr. eiða*); kvez ríða vilja A; kvez vilja ríða I; bauð at ríða B. ⁴⁰ með öllu: F, A, I; við öllu B. ⁴³ til: F, A, I; til þess B. ⁴⁵ vænliga á: F, I; vænliga á því A; þessu vænliga B. ok veik — hinn: F (*dog uden hinn*), A; ok veik til gissurar I; enn veik undir ráð gissurar B. ⁴⁶ um: F, A, I; til B. ⁴⁷ gissurar hvíta: F, A, B; hans I. ⁴⁸ til þings: A, B, I; á þing F. daga: F, A, I; daga, ok vissi engi þeira ráðagerð B.

118. ¹ til skarphjedsins: A, B, I; við skarph. F; *mgl.* D. ² nú — kári: B, I (*dog uden nú*); nú fyrir yðr bræðr ok mágar A; nú fyrir yðr bræðr eða mágar (*de tre sidste ord utydelige og se omtrent således ud "boð: .e. mað [ag næsten som ét bogstav]"*) F; kári nú D.

hjeðinn mælti 'lítt rekju vjer drauma til flestra
'hluta. enn þjer til at segja, þá munu vjer riða í
5 'tungu til ásgríms elliðagrimssonar ok þaðan til
'þings. enn hvat ætlar þú um ferð þína, faðir?
njáll svaraði 'riða mun ek til þings; því at þat er
'sómi minn at skiljaz eigi við yðvart mál, meðan
'ek lifi. væntir mik þess, at margir verpi þar vel
10 'orðum á mik, ok njótið jer mín enn gjaldið hvergi'.
þar var þórhallr ásgrímsson fóstri njáls. þeir njáls-
synir hlógu at hánnum, er hann var í kasti mórendu,
ok spurðu, hvje lengi hann ætlaði at hafa þat. þór-
hallr svaraði 'kastat skal ek því hafa þá er ek á
15 'at mæla eptir fósttra minn'. njáll mælti 'þá munt
'þú bezt gefaz, er mest liggr við'. þeir búaz nú
allir heiman þaðan ok váru nær þrír tigur manna
ok riðu þar til er þeir kvámu til þjórsár. þá
kvámu þeir eptir frændr njáls þórleifr krákr ok

² mælti: F, B, D; "f." A; "fv." I. rekju: F, A, B; rekum D, I.
⁴ þjer — þá: F, A, B, I; þó D. ⁴⁻⁵ í tungu: F, A, B, I; mgl. D.
⁵ elliðagrimssonar: F, A, B, I; mgl. D. ⁶ enn — faðir: F, A (dog
reið for ferð), B, I (som A); eða hversu muntu breyta D. ⁷ svaraði:
— "fv." I; "f." F, A; mælti B, D. ⁸ yðvart mál: F, D (mál dog
udeglemt); "ýðuar mál" A; yðr (for yður) mál B; mál sona minna I.
⁹ þess: F, A, B, I; mgl. D. ⁹⁻¹⁰ margir — mik: F (dog góðum
for vel), A, B, I (dog margr for margir — verbet næsten helt ud-
slettet på pi nær); mgl. D. ¹⁰ ok njótið — gjaldið: F, A, B, I; þer
munod njóta mín hvervetna enn gjalda mín D. ¹¹ var: F, A, D, I;
var þá ok B. fóstri njáls: F, A, B, I; mgl. D. ¹² hvje: F, A, B,
D; hversu I. ætlaði — þat: F, A, B, D; ætlaði (feilskr. ætla) þat
at hafa I. ¹³⁻¹⁴ þórhallr: A, I; hann F, B, D. ¹⁴ svaraði: F,
"fv." I; svarar D; "f." A, B. kastat — þá: F, B; kastað skal
ek hafa því þá D; kastað skal því A; kasta skal ek því þá I.
¹⁵ fósttra: F, A, B; njál fósttra D, I. ¹⁶⁻¹⁷ búaz — váru: F (dog
bjogguz for búaz nú), A, B (som F), I; fóro helman D. ¹⁸ riða
þar til: F, B, I; riða þar til A; mgl. D. ¹⁸⁻¹⁹ þá — eptir: F, A,
I; þar kómu þeir til móts við þá B; véro þar fyrri D. ¹⁹⁻²⁰ þórleifr

þórgrímr hinn mikli. þeir váru synir holtapóris 20
ok buðu lið sitt njálssonum ok atgöngu. ok þeir
þágu þat. ríða þá allir saman yfir þjórsá ok þar
til er þeir kvámu á laxárbakka ok æja þar. þar
kom til móts við þá hjalti skeggjason. ok tóku þeir
njáll tal með sjer ok töluðu lengi hljótt. hjalti 25
mælti þat mun ek sýna jafnan, at ek em ekki
‘myrkr í skapi. njáll hefir beðit mik liðveizlu.
‘hefi ek ok í gengit ok heitit hánnum mínu lið-
‘sinni. hefir hann áðr selt mjer laun ok mörgum
‘öðrum í heilræðum sínum’. hjalti segir njáli allt 30
um ferðir flosa. þeir sendu þórhall fyrir í tungu
at segja ásgrími, at þeir mundu þangat um kveldit.

— mikli: *F, A, B, I*; þorgeir skorargeir ok bræðr hans *D*. 21-22 ok
buðu — þat: *F, A*; ok (þeir *B*) buðu njálssonum lið sitt ok at-
göngu. ok þeir þágu (þekktuz *I*) þat *B, I*; *mgk. D*. 22 ríða — saman:
F, A; ríða þá allir samt *I*; ríðu (u *noget utydel.*) þá aller saman *D*;
ríða þeir allir saman *B*. 22-23 yfir — kvámu: *F, A* (*dog koma for*
kvámu), *B* (*dog koma for þeir kvámu*), *E* (000000||"mv"), *I* (*som A*);
mgk. D. 23 ok æja þar: *A, E, I*; *mgk. F, B, D*. 23-24 þar kom: *E*,
I; þar kom þá *D*; kom þar *A*; ok kom þar *F, B*. 24-25 ok tóku —
tal: *F* (njáll *fork. n.*), *A* (njáll *fork. n.*), *D* (njáll *fork. n. [noget utydel.]*),
E (njáll *fork. n. [men E har undertiden "n." for njálssynir]*), *I*
(*dog taka for tóku*; njáll *forkortet. n.*); þeir njálssynir tóku þegar
tali *B*. 25 ok — hljótt: *F, A, B* (*dog uden lengi*), *E, I*; *mgk. D*.
25-26 hjalti mælti: *F, A, B, E, I*; þá mælti hjalti *D*. 26 þat —
jafnan: *F, A, B, E, I*; nú mun ek enn þat sýna *D*. 27 skapi: *F*,
A, D, E, I; skapi mínu *B*. beðit mik: *F, B, D, I*; mik beðit
A, E. 28 hefi — gengit ok: *F, A, I*; ek hefi ok *B*; ok hefi ek *D, E*.
28-29 mínu liðsinni: *A, D, E*; ok mínu liðsinni *F*; minni lið-
veizlu *I*; mínum tænaði *B*. 29-30 hefir — sínum: *F, A, B* (*dog ok*
seld for áðr selt), *I* (*dog ok for áðr*); hann hefir selt mjer laun í
heilræðum sínum ok mörgum öðrum *E*; er hann þess makkligr fyri
mörg heilræða sín *D*. 30-31 hjalti — flosa: *F, A* (*dog "f." for*
segir), *B, E, I* (*dog "f." for ferðir — det følgende flosa skrevet helt*
ud); *mgk. D*. 31 fyrir í tungu: *A, B, D, E, I*; í tungu fyrir *F*.
32 ásgrími: *F, D*; *mgk. A, B, E, I*. mundu þangat: *F, B*; mundi

ásgrímr bjóz þegar við ok var úti, er njáll reið í tún. njáll var í blári kápu ok hafði þófahött á 35 höfði ok taparöxi í hendi. ásgrímr tók njál af hesti ok bar hann inn ok setti hann í háseti. síðan gengu þeir inn allir njálssynir ok kári. ásgrímr gekk þá út. hjalti vildi snúa í braut — ok þótti þar of mart vera. ásgrímr tók í taumana ok 40 kvað hann eigi skyldu ná í braut at ríða ok ljet taka af hestum þeira ok fylgði hjalta inn ok setti hann hjá njáli. enn þeir þórleifr sátu á annan bekk ok menn þeira. ásgrímr settiz á stól fyrri njál ok

þangað D; ætluðu þangat E; ætlaðe þangat A; ætloþo þangat felpgar I. 33-34 ásgrímr — tún: F (dog med feilskriften intvín for i tún), A, B, E (dog uden þegar, samt med túnlð for tún), I; mgl. D (jff. dog neden for). 34-35 ok hafði — hendi: F (-hött 'skrevet hant [av i ét tegn]), A (dog "hatt" for -hött), B (dog "hai" for -hött og "tápa" [urigtig] for tapar-), E (dog uden hafði samt med "hatt" for -hött), I (dog ("hai" for -hött); "x tapoxe ('oxe meget utydel.) | jhøde þofa hat (a hat meget utydel. især ha) aa (i ét tegn) höfde" D. 35-36 tók — hesti: F; tók njál af hestinum A, E, I; tók njál af baki B; var úti ok tók njál af baki, er hann kom í tún D (jff. note 118 33-34). 36 inn: F, A, B, E, I; inn í stofu D. hann í háseti: A, B, D; í háseti F; hann í sæti E, I. 37 síðan — kári: F, A, B, E (dog þeir gengu for síðan gengu þeir), I (dog allir inn for inn allir); ~~~~~"n. ggu jñ alle:" D. 38 þá: F, A, E, I; mgl. B, D. snúa í: F, A; snúa á B, D, I; ríða í E. 38-39 ok þótti — vera: F, I; ok þótti þar vera of mart (mann-mart E) A, E; ok þótti þar of mannmart B; mgl. D. 39 taumana: F, A, B, E, I; beisltaumana D. 40 skyldu — ríða: F (dog "fkyllði" [vistnok skrivefeil] for skyldu), A, E, I (der først har sat [eller villet sætte] skyldu í brott ríða, derpå tilføiet "ná" over linien, men ikke indskudt at foran ríða); ná skyldu í burt ("b't [utydel.]") að ríða D; skoldu ná á brott at fara B. 40-41 ok ljet — þeira: F, A, B, E, I; mgl. D. 41 ok — inn: F, A, E, I; ásgrímr fylgði hjalta inn B; gekk inn með hjalta D. 42 hjá: F, A, I; niðr hjá B, D; niðr í sæti hjá E. 42-43 enn — þeira: F, A, B (dog þórleifr krákr for þórleifr), I; enn þeir þórleifr ok menn þeirra sátu á annan bekk E; mgl. D. 43 settiz — njál: F (manden. fork. n.), A (som F), B (manden. fork. n.), D (manden. fork. n.); settiz á stól fyrri framan hjá njáli I;

spurði 'hversu segir þjer hugr um mál vár?' njáll svarar 'heldr þungliga; því at mik uggir, at hjer 45 'muni eigi gæfumenn í hlut eiga. enn þat vilda 'ek, vinr, at þú sendir eptir öllum þingmönnum 'þinum — ok ríð til þings með mjer'. 'þat hefi ek 'ætlát' segir ásgrímr 'ok því mun ek heita þjer 'með, at ór yðrum málum mun ek aldri ganga, 50 'meðan ek fæ nakkvara menn at með mjer'. enn allir þökkuðu hánum þeir er inni váru ok kváðu slíkt drengiliga mælt. þar váru þeir um nóttina.

sat á stóll fyrri njáll E. 44 spurði: F, A, D, I; mælti B, E. segir — vár: F, B; segir þjer hugr um málaferli vor E; segir yðr hugr um málaferli (málaferlin A) A, I; honum segir hugr um mál þeirra D. 44-45 njáll svarar: — "n. f.v." E, "n. f.v." I; "mál .f." F, "n. f." A, "n. f." B; mgl. D, som derimod sætter s. njáll efter eiga. 45 þungliga: F, B; þungt A, E, I; erfiðiliga D. 45-46 at hjer — eiga: F; at her muni eigi gæfumenn hlut at eiga A; at eigi mune gæfumenn hlut í eiga D; at hjer eigi eigi gæfumenn í hlut E; at ei eigi giptumenn í lut B; eigi (utydeligt), at gæfumenn eigi her í hlut I (hvor i övrigt uggir er ulæseligt). 46-47 enn — sendir: B; ok sentú E; njáll mælti (til ásgríms tilf. I) 'send þú F, A, D, I (. Den i F, A, D, I indeholdte redaktion, der forudsætter en større pause efter heldr — eiga', er i denne henseende måske den oprindelige, men står ellers tilbage for B, som Olavius har fulgt). 47 þingmönnum: A, B, D, E, I; "þgsm" F (= þingsmönnum — en usædvanlig sammensætning). 48 ríð: F (skrevet ríð), A, B, D, I; "rúðit" E. 48-50 því — með: F, A, B (dog uden þjer), E (dog uden með), I; þat með D. 50 ór — ganga: F, A (dog málaferlum for málum), B (dog skal for mnn; ganga bortsmuldret på det sidste ga nær, hvoraf dog kun a er udeskadiget), I (som A); ór yðrum málaferlum mun eg ganga aldri E; skiljast aldri við yðvart mál D. 51 menn at: E; menn F, B, D; at A, I. enn (foran allir): F, A, B, E, I; mgl. D. 52 allir — inni: F, A, D (dog við for inni), E, I; "þi þo (o beskadiget; efter o ses levning af et andet bogstav)" oooooooooo B. 52-53 ok — mælt: F, A, E; oooo"ðv (ð beskadiget; foran ð ses en utydelig levning af et bogstav) shi"oooooooo B; ok sögþo þat vera drengiliga mælt I; mgl. D. 53 þar váru þeir: F, A, E, I; hvorumod B har haft "þi þ (af þi er kun den nederste del, og af þi kun þ tilbage)"; vóro þar nú D.

enn um daginn eptir kom þar allt lið ásgríms.
 55 síðan ríða þeir allir saman þar til er þeir koma
 á þing upp; ok váru áðr tjaldaðar búðir þeira.

119. Flosi var þá kominn á þing ok skipaði
 alla búð sína. rúnólfr skipaði dalverjabúð enn
 mörðr rangæingabúð. hallr af síðu var lengst
 kominn austan enn nær ekki annarra manna. hallr
 5 hafði þó fjölmennt mjök ór sinni sveit ok fór
 þegar í lið með flosa ok bað hann sáttar ok friðar.
 hallr var vitr maðr ok góðgjarn. flosi svaraði öllu
 vel ok tók þó lítit af. hallr spurði, hverir hánur

⁵⁴ enn — eptir: F, A, B, E, I; eptir um daginn D. kom — lið: F, A, E, I; "k" "oooooooo B; kvómu þar þingmenn D. ⁵⁵ síðan — allir: F, A, E (dog ríðu for ríða), I (dog uden þeir); "r" (eller ri [i beskædiget]) "oooooooo B; ríða þeir þá allir D. ⁵⁵⁻⁵⁶ þar — upp: F, A (dog kómu for koma), B (þar [forkortet þ'] beskædiget således, at kun þ er tilbage, men nær ved at bortsmuldrer); þar til er þeir koma á þingvöll I; þar til er þeir ríðu á þingit E; á þing upp D. ⁵⁶ ok — þeira: A, E; ok tjalda (tjölduðu D) búðir sínar F, D; "z" tíallð "oooooooo B; mgl. I.

119. ¹ þá — þing: A, B, E, I (dog þá ok for þá); á þingi F, D. ¹⁻² skipaði alla: F, A, B, E, I; tjaldaðe D. ² búð: F, A, B, D, I; "bavðina (av i ét tegn)" E (hvor der dog synes gjort forsøg på at udslette na, medens man har ladet i stå). skipaði: F, A, B, E, I; hafðe D. ²⁻³ enn mörðr: F, A, E, I; mörðr B; mörðr hafði D. ³ af síðu: F, A, B, E, I; mgl. D. ³⁻⁴ lengst kominn austan: F, A, B; lengst austan kominn D, I; kominn lengst austann E. ⁴ enn — manna: F, A, E, I; mgl. B, D. ⁴⁻⁵ hallr — sveit: A, I (dog mjök fjölmennt for fjölmennt mjök); "h" hafði þá fjölmennt mjök. ó "oooooooo" B; hallr var lengstum fjölmennr mjök í sinni sveit E(!); hallr af síðu hafði þó fjölmennt mjök F; mgl. D. ⁵⁻⁶ ok fór — flosa: F, E; ok gekk þegar í lið með flosa B, I; ok sneriz í lið með flosa A; mgl. D. ⁶ sáttar ok friðar: A, I; sátta ok friðar E; "fattr" f'ðar" B; "fætta" f'ðr" F; flosa jafnan sætta D (hvor det foran flosa stående hann óiensynlig er nominativ). ⁷ hallr — maðr: F, A, B, E, I; því at hann var vitr D. ⁷⁻⁸ svaraði — af: F; svarar ("f" "E, "f" "I, "f" "A) vel ok tók af öllu (mgl. A) lítit (lítinn B) A, B, E, I; tók af öllu "ht" ok svarar þó öllu vel D.

hefði liðsinni heitit. flosi nemndi til mörð val-
garðsson ok kvaðz hafa beðit dóttur hans til handa ¹⁰
starkaði frænda sínum. hallr kvað góðan kost í
konunni enn segir allt illt við mörð at eiga 'ok
'munt þú þat reyna áðr þessu þingi sje lokit'.
síðan hættu þeir talinu. — þat var einn hvern dag,
at þeir njáll ok ásrímr töluðu lengi hljótt. þá ¹⁵
spratt ásrímr upp ok mælti til njálssona 'ganga
'munu vjer ok leita oss vna, at vjer verðim eigi
'bornir ofrlíði; því at þetta mál mun verða sótt
'með kappi'. ásrímr gekk þá út ok næst hánum

⁹ hefði: A, D, E, I (e forskrevet); "hefði hella" ooo B; höfðu F.
liðsinni: F, A, I; oooo B; liði D, E. ⁹⁻¹⁰ til — -son: F, A, B, I;
"v. f. . . i (her er tilføjet et tegn, der dog synes at være uden be-
tydning)" E; til þess mörð D. ¹⁰ kvaðz: F, A; kveþz D, E, I; letz B.
hafa beðit: F, A, D, E, I; beðit hafa B. ¹¹ frænda sínum: F, A, B
(oo"unda [æ nær ved at bortsmuldre] sín"), E (sínnum feilskr. sína), I;
mgl. D. hallr: F, B, D, I; hann A, E. ¹² konunni: A, B, E, I; henni F,
D. segir: A, B, D, E, I; kvað F. ¹³ þessu þingi sje: F, B, D; þessu
þingi er A, enn þessu þingi er I, en þingi er E. ¹⁴ síðan —
tallnu: F, A, I; þeir hættu tallnu E; síðan hættu þeir tali sínu at
sinni B; mgl. D. hvern: F, A, I; oooo B (hvor der i øvrigt ikke
synes at have været plads til dette ord); mgl. D, E. ¹⁵ at þeir —
töluðu: F, A, B, D, E (dog töluðuz við for töluðu); er þeir ásrímr
ok njáll töluðu I. hljótt: F, A, B, E, I; mgl. D. þá: A, B, E, I;
sþan F; ok síðan D. ¹⁶⁻¹⁷ til — munu vjer: F; "i þra . N. ff.
ooooga (dog er g næsten helt borte) m (m beskadiget og v næsten helt
borte) v" B; við sonu njáls 'göngu ver E; 'ganga manu ver D;
'ganga mun ek ok njálssynir A; 'ganga mano þer synir njáls ok
ek I. ¹⁷ ok leita oss vna: F, B; at leita oss vna (at vinum A) A,
D, I; ok leitum oss vna E. ¹⁷⁻¹⁸ verðim — ofrlíði: F (dog
"ofrlíði" for ofrlíði), A; "féém" elgi bornir (feilskrevet b'nir) ofrlípi I;
sem (verðum D) elgi ofrlíði bornir B, D, E. ¹⁸⁻¹⁹ mál — kappi:
F (hvor mun oprindelig er udeglemt, men tilsat i margen med den
hånd, hvormed de mange vers ere tilføiede); mál (mgl. I) mun með
kappi sótt (ooo"i [prikken usikker]) B) verða (af "vða" er i B ð lídi
beskadiget og v nær ved at bortsmuldre; vera I; mgl. D) A, B, D,
E, I. ¹⁹ hánum: A, B, D, E, I; mgl. F.

- 20 helgi njálsson, þá kári sölmundarson, þá grímr
 njálsson, þá skarpheðinn, þá þórhallr ásgrímsson,
 þá þórgrímr hinn mikli, þá þórleifr krákr. þeir
 gengu til búðar gissurar hins hvíta ok gengu inn
 í búðina. gissurr stóð upp í móti þeim ok bað þá
 25 sitja ok drekka. ásgrímr svarar 'eigi veit þannig
 'við — ok skal þetta ekki á mútr mæla: hveirrar lið-
 'veizlu skal ek þar ván eiga, er þú ert, frændi?
 gissurr svaraði 'þat myndi jórunn systir mín ætla,
 'at ek mynda eigi undan skeras at veita þjer.
 30 'skal ok svá vera nú ok optar, at eitt skal ganga
 'yfir okkr báða'. ásgrímr þakkaði hánum ok gekk

20 þá (*foran kárt*): F, D, I; en þá A, B; ok E. sölmundarson: F, B, D, E, I; mgl. A. 21 njálsson: F, A, B (*hvor der nemlig har stået "N. I." — men der er kun svage rester tilbage*), D, I; mgl. E. þá (*foran þórhallr*): F, A, D, E, I; enn þá B. ásgrímsson: A, B, E, I (*hvor son er udeglemt*); mgl. F, D. 22 þórgrímr — krákr: F (*dog uden hinn*), A (*som F*), B, E (*dog ok for þá*), I; þorgeir skorargelr, þá þórgrímr mikli D. 23 hins: I; mgl. F, A, B, D, E. gengu: F, B, D, E, I; mgl. A. 24 gissurr: F, A, B, D, I; hann E. í (*foran móti*): F, A, D, E, I; á B. 25 ok drekka: F, A, B, E, I; mgl. D. svarar: — "Ív." I; "Í." F, A, B, D, E. 26-28 eigi — við: F, D (*dog svo for þannig*); eigi er (*udeglemt E*) þann veg ("þañveg" I, "þañeg" A) við vaxit ("varit" I) A, B, E, I. 29 þetta: F, A, B, I; þat D, E. á mútr: F ("a mtr"), A ("a mtr"), B ("á | mtr"), E ("aa [i é tegn] mtr"), I ("a mtr [*dog er o noget uformeligt og kunde måske læses v eller u, skönt den hånd, hvormed denne del af membranen er skrevet, ellers bruger et nedad forlænget v for v og u og ú*]"); hljótt D. 30-31 hveirrar — ert: A, B, E (*dog vænta for ván eiga*), I; hveirrar liðveizlu skolu ver at þjer von eiga D; hverja (*a forskrevet*) liðveizlu skal ek þar eiga, er þú ert F. 32 svaraði: — "Ív." I; "Í." A, E; mælti F, B, D. systir mín: A, B, I; systir þín E(I); mgl. F, D. 33 skeras — þjer: B; því skeras at velta þer I; skeras þer at velta F; "þ" fkeraz at veita" A(I); skerst E; ganga þer at velta D. 34 skal ok svá: F, I; ok skal svo E; ok svo skal D; skal svá A, B. nú ok optar: F, A, B, E, I; mgl. D. 35-36 ganga — báða: B, I; yfir okkr ganga báða E; ífr okkr báða ganga A; yfir okkr ganga F, D.

í braut síðan. þá spurði skarphjeðinn 'hvert skal 'nú ganga?' ásrímr svarar 'til búðar ölfusinga'. síðan gengu þeir þangat. ásrímr spurði, hvárt skapti þóroddsson væri at búð. hánú var sagt, ³⁵ at hann var þar. gengu þeir þá inn í búðina. skapti sat á pallinum ok fagnaði ásrími. hann tók því vel. skapti bauð ásrími at sitja hjá sjer. ásrímr kveðz skamma dvöl eiga mundu 'enn þó 'er við þik erendit'. 'lát heyra þat' segir skapti. ⁴⁰ 'ek vil biðja þik liðsinnis' segir ásrímr 'at þú 'veitir mjer lið ok mágum mínum'. 'hitt hafða ek

³² í brant síðan: F, A, E, I; á brott síðan B; á brott D. þá — -hjeðinn: F (*nævnet feilskr. k'þ.*), A, B, I; þá spyr skarph. E; skarph. mælti D. skal: A, B, E, I; skulu ver F, D. ³³ ganga: F, A, B, D, I; fara E. svarar: — "fú." D, "fú." I; "f." F, A, B, E. búðar ölfusinga: F (ölfusinga skrevet avlvfúnga [av i ét tegn]), A ("aulbúnga"), B ("ölvfúnga"), E ("avlvfúnga [av i ét tegn]"), I ("avlfýnga [av i ét tegn, men er usikkert og kunde læses o]"); "aulvaufúnga bud" D. ³⁴ gengu: F, B, D; ganga A, E, I. ³⁴⁻³⁶ þangat — þá: F, A (dog i búð for at búð), B (som A), E (dog "j bauð [av i ét tegn]" for at búð, samt þeir gengu for gengu þeir þá), I (dog i búð for at búð, samt þá gengu þeir for gengu þeir þá); mgl. D. ³⁷ pallinum: F, A, B, I; palle D, E. fagnaði: F, A, I; fagnaði vel B, E; heilsaðe D. ³⁷⁻³⁸ hann — vel: F, A, B, I; mgl. D, E. ³⁸ skapti — sjer: F, B (dog hánú for ásrími); ok bauð hánú at sitja hjá ser A (ok for skapti er urigtigt, eftersom A ikke udelader hann tók því vel), E (i overensstemmelse med næst foregående note); ok bauð honum at sitja D (jf. næst foregående note); mgl. I. ³⁹⁻⁴⁰ kveðz — þik: F (dog kvaz for kveðz), A, B ("q" for kveðz), E (dog mundu eiga for eiga mundu); kvest þar skamma stund dveljast mundu 'enn þó eru við þik D; mælti 'við þik á ek I. ⁴⁰ erendit: F ("eyndit"), A ("erēdit"), B ("erēndit"), E ("eind [noget utydeligt]"); "eyndit" D (jf. næst foreg. note); "eyrin|di" I (jf. næst foreg. note). 'lát — skapti: F, A (dog "lattu" for 'lát), B (dog 'lát mik for 'lát), E (som A); 'láttu þat heyra' s. hann I; mgl. D. ⁴¹ liðsinnis: F, A, E, I; liðveslu B, D. segir ásrímr: sál. (verbet forkortet f) A, B, E; mgl. F, D, I. ⁴¹⁻⁴² at þú — mínum: A, B, E, I (dog uden lið); at þú veitir at málum várum F; "z ueit' að malū uo?" D.

'ætlat' segir skapti 'at ekki skyldi koma vandræði
'yður í hífýli mín'. ásgrímr svarar 'illa er slíkt
45 'mælt at verða mönnum þá sízt at liði, er mest
'liggr við'. 'hverr er sá maðr' segir skapti 'er
'fjórir menn ganga fyrri, mikill maðr ok fülleitr,
'úgæfusamligr, harðligr ok tröllsligr?' hann svarar
'skarphjeðinn heiti ek, ok hefir þú sjet mik jafnan
50 'á þingi. enn vera mun ek því vitrari enn þú, at
'ek þarf eigi at spyrja þik, hvat þú heitir. þú
'heitir skapti þóroddsson. enn fyrr kallaðir þú þik

43 skyldi: A, B, D, E, I; mundi F. 43-44 koma — yður: A, B
(*"kōa vendæði yður"*); vandræði yður koma D, I; *"kōa vandæði
yður"* F (*yður mæske blot skrifæil for yður*); koma vandræði E (*yður rime-
ligois blot udeglemt*). 44 svarar: — "fú." D, "fú." E, "fú." I; ".f." F, A, B. 44-45 slíkt mælt: F, A, B (*"fúkt" oo"i"oooo*); E; "fú" I
(*der i øvrigt vistnok har stemt overens med F, A, B, E*); gert D.
45 mönnum: F, D (*hvor i øvrigt det foregående verða er udeglemt*);
mgl. A, E, I; oooo B. liði: F, D; gagni A, B (*"gagn"oo*); E, I
(*hvor i øvrigt det foregående at er udeglemt*). 46 sá maðr: F, A, B
(*"fa hn [nær ved at bortsmulðre]"*); D, E; maðr sá I. 47 menn: F,
A, E, I; mgl. D, og har ligeledes manglet i B (*med mindre det skulde
have stået på et andet sted*). fyrri: A (*"fýri", I (fýri)"*); "i" (*hvil-
ket både kan læses fyr og fyrri*) F, D, E; oooo B. 47-48 mikill — trölls-
ligr: F (*fölleitr feilskr. flavleitr [av i ét tegn]*), A (*dog med ind-
skudt ok efter fólleitr*), E (*som A*), I (*som A og E*); ooooo"fol (*nær
ved at bortsmulðre*) leitr x v gíæfv famligz (*famligz for en del bort-
smulðret; herefter ses utydelige levninger af harðligr ok tröllsligr"*)
B (*der ikke synes at have haft maðr*); fólleitr ok skarpleitr,
mikell ok ógæfusamligr ok "tufllig" D. 48 svarar: — "fú." D,
"fú." E, "fú." I; ".f." F, A, B (*utydeligt og nær ved helt at for-
svinde*). 49 ek: A, D, E, I; ooo B (*der vistnok har stemt med A,
D, E, I*); ek s. hann F. sjet mik jafnan: F, A, I (*jafnan utydeligt
og beskadiget*); "jafnan feist mik" B; opt seð mik D; seð mik fyr E.
50 enn vera mun ek: F, B (*"En va" f, der skulde stå over v, bort-
revet*) ooooo, I; en mun ek A; enn ek em D; "z og (o uformeligt) e"
eg" E(I). enn þú: F, A, B (*meget beskadiget og nær ved at for-
svinde*), E, I; mgl. D. 51-52 þarf — heitir. þú heitir: F (*dog uden
þik*), A, E, I (*dog uden þik, samt med "at a"ooo for hvat*); "þarf
él at spyrja at hv þv heit" B (*hvor skapti således er vocativ*); velt,

'burstakoll þá er þú hafðir drepit ketil ór eldu.
 'gerðir þú þjer þá koll ok bart tjöru í höfuð þjer.
 'síðan keyptir þú at þrælum at rísta upp jarðarmen, 55
 'ok skreitt þú þar undir um nóttina. síðan fórt
 'þú til þórólfs loptssonar á eyrum, ok tók hann
 'við þjer ok bar þik út í mjölsekkum sínum'.
 eptir þat gengu þeir ásgrímr út. skarphejðinn
 mælti 'hvert skulu vjer nú ganga?' 'til búðar 60
 'snorra goða' segir ásgrímr. síðan gengu þeir til
 búðar snorra. þar var einn maðr úti fyrri búðinni.
 ásgrímr spurði, hvárt snorri væri í búð. sá sagði,
 at hann var þar. ásgrímr gekk inn í búðina ok
 þeir allir. snorri sat á palli. ásgrímr gekk fyrir 65
 hann ok kvaddi hann vel. snorri tók hánnum blíð-

at þú heitir D. 53-54 þá er — þá koll: F, A (*dog uden þá foran koll*),
 E (*dog í for ór*), I (*dog "leððo" for ór eldu*); "þa e' þv hafð" ðæf
 kétel | eððv; þv gð "oooooooo B; mgl. D. 55 rísta upp: F, B, I; rísta
 D; "þa ríftv" upp E; "ríftv" upp A. 57-58 tók — bar: F (*bar synes
 feilskrævet b't*), A, B ("tok h v þ [beskadiget]" ooooo), E, I; bar hann
 D. 58 út (*foran í*): F, A, B, E, I; mgl. D. -sekkum: — "fekk" F,
 "fekkū" A, "fekk" E; "fekkū" B, "fekkū" I; -kýlum D. 59 þat:
 F, A, B, D, E; þetta I. ásgrímr út: F, A, B, E; ooo I (*der sikkert
 ikke har haft mere end det ene af disse ord*); í burt D. 60 mælti:
 A, B, D, E, I; spurði F. ganga: F, D; fara A, B (*bortsmuldræt på
 í nær*), I; heðan E. 61 segir ásgrímr: sál (*verbet forkortet .f.*)
 B, D, E, I; mgl. F, A. 61-62 síðan — snorra: F, A, B (*dog búðar-
 linnar for búðar snorra*); "ñþ ganga þf" I; þeir gengu þangat E;
 mgl. D. 62 einn: F, A, B, E, I; mgl. D. búðinni: F, D; "hvð" ooo
 B; búðardyrum A; dyronom E, I. 63 væri í búð: F, A, B, E;
 "uð j buðeñe (ude utydel.)" D; var í búð I. sá sagði: D; sá
 "f." F; hann "f." A, B, E; "h f.v." I. 64 var: A, B, D, E, I;
 væri F. 64-65 ásgrímr — allir: F, A, B, E, I; þeir ásgrímr gengu
 lan í búðina D. 65 snorri sat á palli: F, A (*palli skrevet balli*), B
 ("Sno" ooooo | "ápalli"), E, I; mgl. D. 65-66 ásgrímr gekk fyrir hann:
 F, A, B, I; ásgrímr gekk fyrri snorra D; ok gekk ásgrímr fyrir
 hann E. 66 vel: F, A, B, E, I; "fy" (= fyrri) D. 66-67 hánnum blíð-

hjeðinn mælti 'lítt rekju vjer drauma til flestra
'hluta. enn þjer til at segja, þá munu vjer ríða í
5 'tungu til ásgríms elliðagrimssonar ok þaðan til
'þings. enn hvat ætlar þú um ferð þína, faðir?'
njáll svaraði 'ríða mun ek til þings; því at þat er
'sómi minn at skiljaz eigi við yðvart mál, meðan
'ek lifi. væntir mik þess, at margir verpi þar vel
10 'orðum á mik, ok njótið jer mín enn gjaldið hvergi'.
þar var þórhallr ásgrímsson fóstri njáls. þeir njáls-
synir hlógu at hánun, er hann var í kasti mórendu,
ok spurðu, hvje lengi hann ætlaði at hafa þat. þór-
hallr svaraði 'kastat skal ek því hafa þá er ek á
15 'at mæla eptir fósttra minn'. njáll mælti 'þá munt
'þú bezt gefaz, er mest liggir við'. þeir búaz nú
allir heiman þaðan ok váru nær þrír tigur manna
ok riðu þar til er þeir kvámu til þjórsár. þá
kvámu þeir eptir frændr njáls þórleifr krákr ok

² mælti: F, B, D; "f." A; "fv." I. rekju: F, A, B; rekum D, I.
⁴ þjer — þá: F, A, B, I; þó D. ⁴⁻⁵ í tungu: F, A, B, I; mgl. D.
⁵ elliðagrimssonar: F, A, B, I; mgl. D. ⁶ enn — faðir: F, A (dog
reið for ferð), B, I (som A); eða hversu muntú breyta D. ⁷ svaraði:
— "fv." I; "f." F, A; mælti B, D. ⁸ yðvart mál: F, D (mál dog
udeglemt); "yðuar mál" A; yðr (for yður) mál B; mál sona minna I.
⁹ þess: F, A, B, I; mgl. D. ⁹⁻¹⁰ margir — mik: F (dog góðum
for vel), A, B, I (dog margr for margir — verbet næsten helt ud-
slettet på pi nær); mgl. D. ¹⁰ ok njótið — gjaldið: F, A, B, I; þer
munuð njóta mín hvervetna enn gjalda mín D. ¹¹ var: F, A, D, I;
var þá ok B. fóstri njáls: F, A, B, I; mgl. D. ¹² hvje: F, A, B,
D; hverso I. ætlaði — þat: F, A, B, D; ætlaði (feilskr. ætla) þat
at hafa I. ¹³⁻¹⁴ þórhallr: A, I; hann F, B, D. ¹⁴ svaraði: F;
"fv." I; svarar D; "f." A, B. kastat — þá: F, B; kastað skal
ek hafa því þá D; kastað skal því A; kasta skal ek því þá I.
¹⁵ fósttra: F, A, B; njál fósttra D, I. ¹⁶⁻¹⁷ búaz — váru: F (dog
bjogguz for búaz nú), A, B (som F), I; fóro helman D. ¹⁸ riðu
þar til: F, B, I; ríða þar til A; mgl. D. ¹⁸⁻¹⁹ þá — eptir: F, A,
I; þar kómu þeir til móts við þá B; vóro þar fyrri D. ¹⁹⁻²⁰ þórleifr

þórgrímr hinn mikli. þeir váru synir holtapóris 20
ok buðu lið sitt njálssonum ok atgöngu. ok þeir
þágu þat. riða þá allir saman yfir þjórsá ok þar
til er þeir kvámu á laxárbakka ok æja þar. þar
kom til móts við þá hjalti skeggjason. ok tóku þeir
njáll tal með sjer ok töluðu lengi hljótt. hjalti 25
mælti 'þat mun ek sýna jafnan, at ek em ekki
'myrkr í skapi. njáll hefir beðit mik liðveizlu.
'hefi ek ok í gengit ok heitit hánum mínu lið-
'sinni. hefir hann áðr selt mjer laun ok mörgum
'öðrum í heilræðum sínum'. hjalti segir njáli allt 30
um ferðir flosa. þeir sendu þórhall fyrir í tungu
at segja ásgrími, at þeir mundu þangat um kveldit.

— mikli: *F, A, B, I*; þorgeir skorargeir ok bræðr hans *D*. 21-22 ok
buðu — þat: *F, A*; ok (þeir *B*) buðu njálssonum lið sitt ok at-
göngu. ok þeir þágo (þekktuz *I*) þat *B, I*; *mgf. D*. 22 riða — saman:
F, A; riða þá allir samt *I*; riðu (u *noget utydel.*) þá aller saman *D*;
riða þeir allir saman *B*. 22-23 yfir — kvámu: *F, A* (*dog koma for*
kvámu), *B* (*dog koma for þeir kvámu*), *E* (ooooo||"mv"), *I* (*som A*);
mgf. D. 23 ok æja þar: *A, E, I*; *mgf. F, B, D*. 23-24 þar kom: *E,*
I; þar kom þá *D*; kom þar *A*; ok kom þar *F, B*. 24-25 ok tóku —
tal: *F* (njáll *fork. n.*), *A* (njáll *fork. n.*), *D* (njáll *fork. n. [noget utydel.]*),
E (njáll *fork. n. [men E har undertiden "n." for njálssynir]*), *I*
(*dog taka for tóku*; njáll *forkortet. n.*); þeir njálssynir tóku þegar
tali *B*. 25 ok — hljótt: *F, A, B* (*dog uden lengi*), *E, I*; *mgf. D*.
25-26 hjalti mælti: *F, A, B, E, I*; þá mælti hjalti *D*. 26 þat —
jafnan: *F, A, B, E, I*; nú mun ek enn þat sýna *D*. 27 skapi: *F,*
A, D, E, I; skapi mínu *B*. beðit mik: *F, B, D, I*; mik beðit
A, E. 28 hefi — gengit ok: *F, A, I*; ek hefi ok *B*; ok hefi ek *D, E*.
28-29 mínu liðsinni: *A, D, E*; ok mínu liðsinni *F*; minni lið-
veizlu *I*; mínum tænaði *B*. 29-30 hefir — sínum: *F, A, B* (*dog ok*
seld for áðr selt), *I* (*dog ok for áðr*); hann hefir selt mjer laun í
heilræðum sínum ok mörgum öðrum *E*; er hann þess mækligr fyrir
mörg heilræða sín *D*. 30-31 hjalti — flosa: *F, A* (*dog "f." for*
segir), *B, E, I* (*dog "f." for ferðir — det følgende flosa skrevet helt*
ud); *mgf. D*. 31 fyrir í tungu: *A, B, D, E, I*; í tungu fyrir *F*.
32 ásgrími: *F, D*; *mgf. A, B, E, I*. mundu þangat: *A, B*; mundi

‘spár’. ‘margir hafa þat mælt áðr’ segir snorri ‘ok
 ‘mun ek ekki við slíku reiðaz’. eptir þat gengu
 þeir út ok fjengu þar enga liðveizlu. þaðan fóru
 þeir til búðar skagfirðinga. þá búð átti hafr hinn
 95 auði. hann var son þórkels eiríks-sonar ór goddöl-
 um, geirmundar-sonar, hróalds-sonar, eiríks-sonar
 ördígskeggja, er felldi grjótagarð í sóknadal í norvegi.
 móðir hafrs hjét þórunn ok var dóttir ásbjarnar
 myrkárskalla hrossbjarnarsonar. þeir ásgrímr gengu
 100 inn í búðina. hafr sat í miðri búðinni ok talaði

mer slíkt B; mgl. A, E, I. 91 þat mælt áðr: F; mælt þat áðr B;
 þat mælt D; "þ fýrð. m." E; "þ' | þ' | þ' ml't áðr" A, "þ' | (uty-
 delígt) þ' (den övreste del af þ udslettet og ' helt borte) | ml't áðr" I.
 92 mun — reiðaz: F, A, B, E, I; reidumst ek ekki við slígt D.
 93-94 eptir — út: F, A, B, I (dog ~ | "ga [a usikkert]" for gengu);
 gengu þeir þá út D; síðann gengu þeir þaðan E. 95 ok — -veizlu: F,
 A, B (dog uden þar), E, I; mgl. D. 96-97 þaðan fóru þeir: F, A, B,
 E, I; ok fóru D. 98 hann: F, A, B, D; ~ I; mgl. E. eiríks-
 sonar: F, A, B, E; ~ I; mgl. D. 99-100 goddölum: — "goddöl" F;
 "gðau|lū" D; "gudðolū" A, "gvððolū" B, "gvððolū" E; ~ I.
 101 ördígskeggja: — "avrdígskegja [av i ét tegn]" E; "avrdígsf (av i
 ét tegn) fkegja" B, "avrdígs (av i ét tegn) fkegja" I (meget utydel.); "avrdí
 (av i ét tegn) fkegja" F, "aur|ðū fkeggja" A, "au:ðūfkeggja" D.
 grjótagarð: A, D, E, I (meget utydel.); oooo B (dog synes det klart,
 at også her har det sidste bogstav været ð eller ð); "tótgð:" (måske
 blot en anden skrivemåde for grjótagarð) F. í sóknadal: D, I;
 "ífoknðal" F, "ífoknðal" A, "í f (beskadiget)" oooo B; mgl. E. 102 hjét:
 F, A, E, I; også B synes at have haft ".h." (= hjét); var D. ok var:
 F, A, E, I; også B har haft "z" (men der er kun den nederste del
 af z og v tilbage); mgl. D. 103 hross-: sál. B (nemlig "hrossf [som ð
 synes]"), D ("hrossf"), E (som D); dog sætte de bedste bøger et enkelt s
 — "hross" F, "hross" A og I — hvormed kan jevnføres ísl. 1 172
 note 6. þeir ásgrímr gengu: F, A, B (dog er þi næsten helt borte), D,
 I; ásgrímr gekk E. 104 miðri búðinni: F, A, D, I; búðinne miðri E;
 "hvðini (det sidste i beskadiget, og den prik, der vistnok har sidd
 over n, er borte)" B. talaði: F, A, B ("talaði [t beskadiget]"), D, I;
 mælti E.

við mann. ásrímr gekk at hánum ok heilsaði á hann. hafr tók hánum vel ok bauð hánum at sitja. ásrímr mælti 'hins vilda ek biðja þik, at þú veittir 'mjer lið ok mágum mínum'. hafr svaraði skjótt ok kvaðz ekki mundu taka undir vandræði þeira ¹⁰⁵ 'enn þó vil ek spyrja, hverr sá er hinn fólleiti, er 'fjórir menn ganga fyrr ok er svá illiligr sem 'genginn sje út ór sjávarhömrum'. skarpheðinn mælti 'hird ekki þú þat, mjólki þinn, hverr ek em — því at ek mun þora þar fram at ganga, er þú sitr ¹¹⁰

¹⁰¹ gekk at hánum ok: F, A, B (at er rettet fra "jñ" og ser ud som en mellemting imellem "jñt" og "jat"), E, I; mgl. D. ¹⁰¹⁻¹⁰² á hann: F, B, D; hánum A, E, I. ¹⁰² hafr: E, I; hann F, A, B, D. hánum (foran vel): A, B, I; því F, D, E. bauð — sitja: F, A, B, C, D; bað hann sitja E; bauð at sitja hjá ser I. ¹⁰³ ásrímr mælti: F, A, B, C, D, E; hvorimod I sætter s. ásrímr efter þik. hins: F, A, C, D, E, I; þess B. þik: F, A, B, C, D, I; mgl. E. veittir: F, B, C, D, E, I; "veit": marere end "vett" A. ¹⁰⁴ svaraði: F; "fð" C, "fð." I; svarar E; "f." A, D; ooo B. ¹⁰⁵ mundu taka undir: A, B, C, D, E; taka mundu undir F; mundo taka I (hvor i øvrigt det foregående ekki er udeglemt). vandræði þeira: F (navneordet skrevet vændræði), C, D, E, I; þeira vandræði A, B. ¹⁰⁶ spyrja: F, A, B, D, I; þess spyrja E; spyrja þigh þess C. sá — fólleiti: F (med 1 for ll), A, B, C (1 for ll), D; sá inn fólleiti er I; er sá hinn fólleite E. ¹⁰⁷ menn: F, A, C; mgl. B, D, E, I. fyrr: A ("fjā"), B ("fjā"); "f" F, E; fyrri C ("fjā"), D ("fjā"), I ("fjā"). er (foran svá): A, B, C, E, I; mgl. F, D. ¹⁰⁸ sjávarhömrum: F, B, D, E, I; "hofr biðgym" C, "fæfr biðgū" A. ¹⁰⁸⁻¹⁰⁹ skarpheðinn mælti: F, A, B, C; skarp. "fð." I; hvorimod D sætter s. skarp. efter þat; mgl. E. ¹⁰⁹ hird ekki þú: F, B, D; hird þú ekki E og I, hirtú ekki A; hirt ekki C. mjólki: — "miolki" A og C og I, "miolki" E, "molke" D; "miólki" B (vistnok står her, som ikke sjelden ellers, ø for o, hvad enten dette betyder o eller ó); "mioki" F (enten af mjó-r, eller måske ved feilskrift for "miólki"). hverr ek em: F, C, D; mgl. A, B, E, I. ¹¹⁰ því — mun: F, C, D; ok man ek A, B, E, I. þora þar fram at: F, A, B, E, I; þar þora fram að D; þora þar fram C.

‘fyrir; ok mynda ek allúhræddr, þó at slíkir sveinar
 ‘væri á götu minni. er þjer ok skyldra at sækja
 ‘svanlaugu systur þína, er eydiss járnsaxa ok þau
 ‘steðjakollr tóku í braut ór hífýlum þínum — ok
 115 ‘þorðir þú ekki at at hafa’. ásgrímr mælti ‘göngum
 ‘út. ekki er hjer ván liðveizlu’. síðan gengu þeir
 til möðrvellingabúðar ok spurðu, hvárt guðmundr
 hinn ríki væri í búð. enn þeim var sagt, at hann
 var þar. þeir gengu þá inn í búðina. háseti var
 120 í miðri búðinni, ok sat þar guðmundr ríki. ásgrímr

¹¹¹ fyrir: F, A, B, C₁, E, I; mgl. D. ok — -hræddr: A, C₁, E, I (dog uden ek); ok fara allúhræddr B; ok (mgl. D) munda (skrevet mnde i D, men m næsten udslettet) ek allítt ("allitt" D, men feískr. allt lit i F) hræðaz F, D. ¹¹¹⁻¹¹² slíkir — minni: F, D, E; slíkir sveinar væri (sæti I) á götu fyr mer A, I; sveinar sæti á götu minne fyrir mer, sem þú ert C₁; slíkir sveinar sitti á götu minni, sem þú ert B. ¹¹² er þjer ok: F, A, B (oo"þ" [þ utydeligt] z"), I; er "þ" ok C₁; ok er þjer D; enn þjer er E. ¹¹³ járnsaxa: F, A, B, D, I; "arnfaxa" C₁; "z iaznfaxa" E. ¹¹⁴ tóku — þínum: F; tóku ór hífýlum þínum A, B, C₁ (navneordet skr. hybylv [den nederste del af det si:ste y afbleget]), E (navneordet skr. heybýlum), I (navn. skr. hybýlom); "foktv (v utydel.) j hybyle þi" D. ¹¹⁴⁻¹¹⁵ ok — hafa: F, C₁, D (dog "hafaðg" for hafa); mgl. A, B, E, I. ¹¹⁶ út: F, A, B, C₁, E, I; "vt heð" (ðn meget afbleget)" D. ekki — -veizlu: F, A, B, I; ekki er her vón til (skrevet to gange) "nockv;" liðveizlu C₁; ok er hjer ekki von liðveizlu E; ekki er til liðs at ætla D. síðan gengu þeir: F, A, D, E, I; oooo"ggv (den tværsireg, som må antages at have stået over gg, er borte) þi" B; ok gengu þeir þá C₁. ¹¹⁷ möðr-: F, A, B, C₁, D, I; möðru- E. spurðu: F, A ("f."), B, C₁, E, I ("f."), "fpde afg. (eller afg.)" D. ¹¹⁸ hinn: F, A, E, I; mgl. B, C₁, D. væri í búð: A, B, E, I; væri í búðinni F, D ("uæ j hvðene [afbleget]"); var þar C₁. enn þeim: F, B, E, I; þeim A, C₁; honum D. ¹¹⁹ þeir gengu þá: F; þeir gengu D; ásgrímr gekk A, B, C₁, E, I. ¹²⁰ miðri búðinni: F, A, C₁, D (noget utydel.), E, I; búðinni miðri B. þar guðmundr ríki: F (ríki forkortet r — men tegnet over linien temmelig afbleget); þar guðmundr í A, guðmundr þar í I; "þar (ar i ét tegn) |ooooñðz (ñ er levning af m) á" B, guðmundr þar á D (noget afbleget); þar guðmundr C₁; guðmundr

gekk fyrri guðmund ok kvaddi hann. guðmundr tók hánú vel ok bauð hánú at sitja. ásrímr mælti 'eigi vil ek sitja. enn biðja vil ek þik lið-
'sionis; því at þú ert kappsamr ok mikill höfðingi.' guðmundr mælti 'ekki skal ek í móti þjer vera. ¹²⁵
'enn ef mjer sýniz at veita þjer lið, þá munu vit
'vel mega tala um þat síðar' ok tók á öllu vel. ásrímr þakkaði hánú orð sín. guðmundr mælti
'maðr er sá einn í liði þínu, er ek hefi horft á
'um hríð, ok lítz mjer úlíkr flestum mönnum ¹³⁰
'þeim er ek hefi sjet'. 'hverr er sá?' segir ásrímr.
'fjórir menn ganga fyrri enn hann' segir

þer E. ¹²¹ guðmund — hann: A, D; hann ok kvaddi hann F, E, I; hann ok kvaddi hann vel (*feilskr. vé*) B, hann ok kvaddi vel C_i. ¹²² hánú vel: F, A, C_i, D, E, I; vel kveðju hans B. bauð hánú at: F, A, B, D, E, I; bað hann C_i. ¹²³⁻¹²⁵ ásrímr mælti: F, A, B, C_i, E, I; *hvorimod D satter s. ásrímr efter liðsinnis.* ¹²⁵ eigi — enn: F, A, B, C_i, I; eg vil sitja. enn E; *mgl. D.* ¹²⁶⁻¹²⁷ liðsinnis: F, A, B, D, E, I; liðveizlu C_i. ¹²⁴ kappsamr — höfðingi: F, A, C_i, E, I; kappsamr ok höfðingi mikill B; 'haufíge (*sál, men þau utydeli*) melli guð mð" D. ¹²⁵ guðmundr mælti: F, A, B, D, E, I; *hvorimod C_i satter sagði (skrevet "sagði" [af ag er kun levninger tilbage]) guðmundr foran enn ef. skal — vera: F (dog uden i), A, B (dog á for i), D (dog mun for skal), E, I; skal vera á móti þer C_i.* ¹²⁶ lið: F, A, B, C_i, D, E; *mgl. I.* ¹²⁶⁻¹²⁷ munu — þat: F, A, B, E (*dog uden vel*); megom vit vel tala um þat C_i, I; megu vit tala um þat slíkt D (!). ¹²⁷ á (*foran öllu*): F, A, B, D, E, I; hann C_i. ¹²⁸ hánú: F, A, B, E, I; oo"m vel (*for største delen borte*)" C_i, honum vel D. ¹²⁹ er sá einn: F, B, D, I; sá er einn C_i; er sá A, E. þínu: A, B, C_i (*beskadiget*), E, I; yðru F, D. ¹³⁰ hríð: F, A, B, E, I; stund C_i, D. úlíkr: A, B, E, I; ógurligri F, C_i, D. ¹³¹ þeim — sjet: F, A, B (*dog sem for er*), C_i (*dog hefir áðr for heð*), E, I; *mgl. D.* hverr er sá: F, B, D, E, I; hverr er sá maðr C_i; hvar er sá A. segir (*foran ásrímr*): — "f." F, A, B, D, E, I; sagði C_i. ¹³² menn: A, C_i, D, E, I; *mgl. F, B.* ¹³²⁻¹³³ fyrri — guðmundr: F (*fyrri forkortet i*), B (*fyrri skrevet tjú*), I (*som B*); "m (*i utydeligt*) f. g'm." D; "fyrri" C_i (*som det synes —*

- guðmundr 'jarpr á hár ok föllitaðr, mikill vöxtum
 'ok ernligr ok svá skjóttligr til karlmennsku, at
 185 'heldr vilda ek hans fylgi hafa enn tíu annarra.
 'ok er þó maðrinn úgæfusamligr'. skarphjeðinn
 mælti 'veit ek, at þú þykkiz til mín mæla. ok er
 'eigi einn veg farit úgæfu okkarri. ek hefi á mæli
 'af vígi höskulds hvítanessgoða, sem varkunn er.
 140 'enn þeir gerðu illmæli um þik þórkell hákr ok
 'þórir helgason, ok hefir þú af því hina mestu
 'skapraun'. gengu þeir þá út. skarphjeðinn mælti
 þá 'hvert skulu vjer nú ganga?' 'til ljósvetninga-
 'búðar' segir ásgrímr. þá búð hafði tjaldat þórkell

men ordet er næsten helt borte); "fyr" en hann' s. guðmundr A; "fyr": enn hann er' s. guðmundr E. 133 hár: F, D; hárelt A, B, C, E, I. ok föllitaðr: F, B, C, E, I; ok fölleitr A; "fuleit" D. vöxtum: F, A, E, I; vexti B, C; mgl. D. 134 ok ernligr: F, B, D, E; "z erligr:" (uagtet pergamentet er beskadiget imellem e og r og til dels over disse bogstaver, synes erligr sikkert, og står da i stedet for errligr, ligesom f. ex. snori for snorri) C; ok drengilligr I; mgl. A. 135 vilda — hafa: F, A, D; vilda ek hans fylgi I; vilda eg hans fylgi (feilskr. fylg eller fylg) eins E; vilda ek hans lið ok fylgi hafa B; vil ek hann til liðs C. annarra: F, A, B, D, E, I; aðra C (se næst foreg. note). 136 þó: F, A, B, C, D, E; mgl. I. úgæfu-: F, A, B, E, I; "ogíptu (t. udslettet)" D. 136-137 skarphjeðinn mælti: F, A, B, E, I; hvorimod D indskyder s. skarph. efter mæla. 137 veit — mæla: F, B (dog mælt hafa for mæla); til mín þíkes þú mæla D; veit ek, at þú þykkiz við mik mæla (mælt hafa A, I, A, E, I. 137-138 er eigi: F, A, B, D; "þ" I (er synes ikke at have manglet her fra først af); er E(I). 138 farit úgæfu okkarri: F, A, B, I; farit ógíptu okkare E; vareð ógíptu hvors okkars D. 139 hvítanessgoða: F, A, B, E, I; mgl. D. varkunn: F, A, B, E, I; "u'ðugt (g næsten helt udslettet)" D. 140 hákr: F, A, B ("hákr"), D, E; mgl. I. 141-142 af — skapraun: F, D; af því á mæli A, E, I; fyr þat á mæli B. 142-143 skarphjeðinn mælti þá: F; þá mælti skarph. A, E, I (til dels udslettet); þá spurði skarph. B; hvorimod D sættir s. skarph. efter replikken. 143 ganga: F, A, E, I; fara B; mgl. D. 144 tjaldat: F, A, B (feilskr. tjallda — det første a beskadiget), E, I; mgl. D. þórkell: F, A, B, D, I; mgl. E.

hákr. hann var son þorgeirs goða tjörva-sonar, 145 þórkels-sonar langs. enn móðir þorgeirs var þórunn þórsteins-dóttir, sigmundar-sonar, gnúpabárðar-sonar. móðir þórkels háks hjét guðríför. hún var dóttir þórkels hins svarta ór hleiðrargarði, þóris-sonar snepils, ketils-sonar brimils, örnólfs-sonar, 150 björnólfs-sonar, gríms-sonar loðinkinna, ketils-sonar hæings, hallbjarnar-sonar hálftröills. þórkell hákr hafði verit útan ok framit sik í öðrum löndum. hann hafði drepit spellvirkja austr á jamtaskógi. síðan fór hann austr í svíþjóð ok fór til lags með 155 sörkvi karli, ok herjuðu þeir í austrveg. enn fyrir

145 son — tjörva-sonar: F, A, B, I; þorgeirs-s. goða, tjörva-sonar E; son þorgeirs tjörva-sonar, goða D. 146 enn (foran móðir): F, A, B, E; ~~~ I; mgl. D. þorgeirs: F, oo"eirl goða" B (skriften noget beskadtiget, men sikker); þórkels A, D, E; ~~~ I. 147-149 þórsteins — hins: F (der dog, ved feilskrift, har "h. ket" for háks hjét), A, I; þórunn-dóttir, sigmundar-sonar, gnúpabárðar-sonar. móðir þórkels var guðrún. hún var dóttir þórkels D; "ð. (næsten helt borte) sigmundar (m meget beskadtiget, og den tværstreg, der sikkert har stædt over m, er borte) gni (ni beskadtiget) oooooooooðir þoooooooo|h. gvdndz þkélf.ð. hinf" B; þórsteins-dóttir, þórkels-sonar ins E(!). 149 -garði: F, A, B, D, I; -górdum E. 150 snepils: F, B ("snépilf [n og det sidste i beskadtiget]"), D, E ("snépils"), I; "fnefilf" A. ketils-sonar brimils: A, I; brimils-sonar F, E; mgl. B, D. 152 hákr: F, A, B, E, I; mgl. C, D. 153 verit: F, D; farit A, B, C, E, I. ok — löndum: F, A, B (dog á for í), E, I; ooooo C; mgl. D. 154 drepit: F, A, C, D, E, I ("drep"); oo"imít sik (begge ord utydelige) |ðrepit" B(!). á jamtaskógi: F (jamta- feilskr. imia), B, E (dog í for á); á jamtalandi í eypiskógi I; á jamtalandi A, D; ooooo C. 155 svíþjóð: F ("sviðioð"), A ("sviþioð"), B ("sviþioð"), C ("sviþioð"), D ("svið þioð"), E ("sviðþioð"); "sviriki" I. 156-158 lags — karli: F (dog "svavrk" [av i ét tegn, men v har megen lighed med o] for sörkvi), A, I; "fö:kue:k'ilj" D; lags við sörkvi jarl (forkortet .) E; lags við sölva karla B; ooooo C. 156 herjuðu þeir í: F (herjuðu feilskr. h'iv), D; herjuðu þaðan í (mgl. E) A, C, E, I; herjaði þaðan um B. enn: F, A, B, E, I; ooo C; mgl. D.

austan balagarðssíðu átti þórkell at sækja þeim
vatn eitt kveld. þá mætti hann fíngalkni ok varðiz
því lengi. enn svá lauk með þeim, at hann drap
160 fíngalknit. þaðan fór hann austr í aðalsýslu. þar
vá hann at flugdreka. síðan fór hann aptr til svi-
þjóðar ok þaðan til norvegs øk síðan út til íslands,
ok ljet hann gera þrekvirki þessi yfir lokhvílu
sinni ok á stóli fyrir háseti sínu. hann barðiz ok
165 á ljósvetningaleið við guðmund hinn ríka með
bræðrum sínum, ok höfðu ljósvetningar sigr. gerðu
þeir síðan illmæli um guðmund þórir helgason ok

¹⁵⁷ bala-: F, A, B, I; "bal" E; "ðala" D; oooo C₁. átti þórkell: F, A, B, C₁, E; átti þórkell átti I(!); "þr atte þórkell ú (men ú overstroget)" D (noget utydel.). þeim: F, A, E, I; "þ" (vistnok blot feilskrift for "þm" eller "þ") B; ooo C₁; mgl. D. ¹⁵⁸ fíngalkni: — "fíngalkni" F, "fín|galkni" A, "fíngalkni" B, "fīgalkne" D, "fíngalkni" I; "fíngalkne e"oooo C₁ (hvor der uden tvivl har stået "fíngalkne einv"); "fíngalpne einv einv"(!) E. ¹⁵⁹ enn: F, A, B (dog næsten helt borte), D, I; ooo C₁; mgl. E. með þeim: F, A, B, C₁, E, I; mgl. D. ¹⁶⁰ fíngalknit: — "fíngalknit" F, "fíngalknit" A, "fíngalknit" B, "fīgalkned" D, "fíngalknit" I; "fíngalknit" E; oooooooooo C₁. í aðal-: — "íaðal" (prikken under l er vel en skrivefeil) F, "íaðal" A, "í aðal" C₁, "j.íaðal" E; "í aðals" I; "íðal" D(!); "í áðal" B. ¹⁶¹ aptr: F, A, B, E, I; austr D(!); oooo C₁. ¹⁶² ok þaðan — út: F; ok þaðan (aptr tilf. I) til nóregs ok út A, B, E, I; "z það'n i no"oooooooo C₁; "z i (eller s)" D (= ok svá eller ok svó). ¹⁶³ ok ljet hann: F, A, B (oo)"let h", E, I; hann let D; oooo C₁. þessi yfir lokhvílu: F, A, D, E; "þessi yf (beskadiget)"oooooooo C₁; sín yfir lokrekkjo I; þessi fyr lokhvílu B. ¹⁶⁴ stóli: F, A, B, E, I; "Stoche (ft meget afbleget)" D; oooo C₁. háseti: F, A, B, C₁ (oooo"t"), D, E; öndugi I. ¹⁶⁴⁻¹⁶⁶ ok á — ljósvetningar: F, A (dog uden hinn), B (dog er det første ok så vel som etningar helt borte), I; "ahofu"ooo oooooooooo "Á með: bræðr" h/her ses begyndelsen af n"ooooooooo C₁; við guðmund enn ríka með bræðrum sínum, ok höfðu ljósvetningar D; ok við ljósvetninga ok guðmund hinn ríka, ok höfðu (feilekr. höf) E(!). ¹⁶⁷ síðan — guðmund: F; þá illmæli um guðmund A, D, E, I; "þa illmæli" ooooo C₁; þá um guðmund illmæli B. ¹⁶⁷⁻¹⁶⁸ þórir — hákr: F, A, B, E, I; oooooooooo|þórkell hak" C₁;

þórkell hákr. þórkell mælti svá, at sá væri engi á íslandi, at hann myndi eigi ganga til einvígis við eða á hæl hopa fyrir. var hann því 170 kallaðr þórkell hákr, at hann eirði hvártki í orðum nje verkum, við hvern sem hann átti.

120. Ásgrímr elliðagrímsson ok þeir fjelagar gengu til búðar þórkels háks. ásgrímr mælti þá til fjelaga sinna þessa búð á þórkell hákr, kappi 'mikill; ok væri oss mikit undir, at vjer fjengim 'líðsinni hans. skulu vjer hjer til gæta í alla staði; 5 'því at hann er einlyndr ok skapvandr. vil ek nú 'biðja þik, skarphjeðinn, at þú ljetir ekki til þín

mgk. D. 168 mælti svá: F; mælti þat I; hafði þat mælt E; mælti A, D; "ml"ooo B (*hvor der neppe har stået "s" eller "p" efter "ml"i*); oooo C. engi: F, A, I; engi maðr B, D, E; oooo C. 169 myndi: F, A, B, C, E, I; þyrði D. 169-170 ganga — við: F; "g (*lidt beskædiget*)" oooooo C; at (*jf. næst foreg. note*) ganga til einvígis við D; til einvígis ganga við (*mgk. E, I*) A, E, I; til einvígis ganga við, ef þyrfti B. 170 á — fyrir: B ("a"ooo| "hópa i"), E; "hæl opa i" A (*hvor det vistnok er uagtsomhed, at á er udeladt*); hopa á hæl fyrir D; á hæl hopa F; nökkut á hæl hopa I; oooooo C. var — því: F; var hann því A, B, C, E, I; því var hann D. 171 eirði: A, B, E, I; eirði öngu F, D; oooo C. 172 verkum: F, B, D; í öðru A, E, I; ooooo C. átti: F, A, B, D, I; átte um E; ooo C.

120. 1 elliðagrímsson: A, E, I; *mgk. F, B, C, D.* 2 gengu — háks: F; gengu til búðar þórkels A, B, E, I; oooooooo C; "nāu staðr ute í" buðene" D (*temmelig utydeligt, især ute*) 2-8 ásgrímr — sinna: F, A (*dog uden þá*), B, E (*som A*), I (*som E og A*); oooooo| "t" fela" oooo C; þá mælti ásgrímr D. 3 kappi: F, A, D (*utydel.*), E, I; ok kappi B; oooo"pi" C. 4 ok (*foran væri*): F, A, B, E, I; ooo C; *mgk. D.* mikit undir, at: F; nú mikið undir, at D; munr undir, at B; munr, at A, I; munr at, ef E; oooooo C. 5 líðsinni hans: F, A, D, E, I; oooooo| "h" C; hans líðsinnu B til gæta: F, B, D (*ta udslettet*), E; "t" oooo C; gæta til A; geyma til I. 6 skapvandr: F, A, B, C, E (*selekr. skapvandr*), I; "skapvandr" D. 7 ljetir: F; látir A, B, C, D, E, I. 7-8 þín taka: F, A, B, E

‘taka um tal vart’. skarphjeðinn glotti við ok var svá búinn, at hann var í blám kyrthi ok í blárendum
 10 brókum — ok uppháva svarta skúa á fótum. hann hafði silfrbelti um sik ok öxi þá í hendi, er hann hafði drepit þráin með ok hann kallaði rimmugýgi, ok törgubuklara ok silkihlað um höfuð ok greitt hárit aptr um eyrun. hann var allra manna her-
 15 mannligastr, ok kenndu því hann allir úsjenn. hann gekk sem hánnum var skipat ok hvártki fyrr nje

(verbet feilskr. tak.), I; "taka (det sidste a næsten helt borte)" C; (formodenlig er udeladelsen af þín blot en fejl); "þī kūa (o meget utydel.)" D. 8 um tal vart: F, B, D (til dels meget afbleget); oooooo C; (der, efter pladsen at dømme, har haft disse ord); udel. A, E, I, glotti við: A, E, I; glotti at F, B; ooooo C; strauk um enneð ok glotte við D. 8-9 ok — at: F, A, B, E (dog hann for ok), I; ooooooooo"at" C; udel. D. 9-10 í blárendum brókum: F (naemneordet skrevet brakv), A, B (dog uden i), D, I; oooooo C; í blám hosum E. 10 uppháva: F, A, B, D, I; oooo"fa" C; mgl. E. svarta skúa: F ("fíta skva"), A ("suarta skua"), C ("fíta skvo"), D ("fíta skuo"), E ("fvaizta sko"), I ("fvar|ta skva"); "fkva fvar|ta" B. á fótum: F; mgl. A, B, D, E, I; oooo C. 11 ok öxi — hendi: F, A, B (dog uden ok), D, I; ok öxi í hendi þá E. 12 drepit þráin með: F, A, D; þráin drepit með B; drepit ("ðrep" I) með þráinn E, I (hvor i övrigt hann foran hafði er udeglemt). hann kallaði: F, D; kallaði B, E, I; kallaði hana A. 13 ok (foran törgu-): F, A, B, D, I; mgl. E. törgubuklara: F ("tavrgv [av i ét tegn] bvklara"), A ("taurgu bukara"), B ("tözgv búklara [u synes rettet fra v]"), I ("tavrgo [av i ét tegn] bvklara"); "tgu skollð í kēðe" D; "bvcklara .j. kōi" E. ok silki- — höfuð: F, A, B (dog uden ok), I; silkihlað um enne D; mgl. E. 14 um eyrun: F, B, D; um eyrat A, I; með eyranu E. allra: F, A, B, E, I (feilskr. allr); udel. D. 14-15 hermanneligastr: F, A, D; ernligastr B, E; "efnligastr" I (som det synes). 15 því hana allir: F; hann því aller D; hann aller A, B, E; allir hann I. úsjenn: — "v sefū" B, "ofen" F (of har — da skriften er temmelig afbleget — for flygtig betragtning nogen lighed med m, hvorfor Olavius har læst menn), "ofeu" D; "ofenan" A og I, "ofenan" E. 16 ok (foran hvártki): F; mgl. A, B, D, E, I (hvor i övrigt fyrr efter hvártki er udeglemt).

síðar. þeir gengu nú inn í búðina ok í innan-
verða. þórkell sat á miðjum palli ok menn hans
alla vega út í frá hánun. ásgrímr kvaddi hann.
þórkell tók því vel. ásgrímr mælti til hans 'til 20
'þess eru vjer hingat komnir at biðja þik liðveizlu,
'at þú gangir til dóma með oss'. þórkell mælti
'hvat myndið jer þurfa minnar liðveizlu við, þar
'sem jer genguð til guðmundar? ok mundi hann
'heita yðr liði sínu?' 'ekki fjengu vjer hans liðsinni' 25
segir ásgrímr. þórkell mælti 'þá þótti guðmundi
'úvinsælt vera málit — ok mun svá ok vera; því at
'slík verk hafa verst verit unnin. ok veit ek, hvat

17 nú: F; mgl. A, B, D, E, I (dog står her over linien efter gengu et overflødigt tegn, der kunde antages for henvisningstegn — men der ses intet tilføiet i den i øvrigt, i det mindste nu, meget smalle margin).
17-18 ok í innanverða: F, E (innan skrevet eīnān [!]), I (verða bort-
revet); ok innanverða A; innanverða B; mgl. D. 19 hánun: F;
mgl. A, B, D, E, I (?). 19-20 hann. þórkell: F, A, B, E, I; "þórkell" (!).
"h" D. 20 til hans: F, B; mgl. A, D, E, I. 21 hingat komnir: F, D,
I; komnir hingat A; her komnir B, E. 22 gangir: A, D, I; "gē"
F, "gē" oo B; gengir E. 23 hvat myndið — við: A, B, E, I (dog
"mōvt" for hvat myndið); munu þer þurfa minnar liðveizlu F, D.
24 jer (foran genguð): F, A, B, D, E; mgl. I (formodentlig ved for-
glemmelse). guðmundar: F, A, B (beskadiget, især den første stavelse),
I; guðmundar ríka E; búðar guðmundar ríka D. 25 heita — sínu: F;
heita yðr sínu liðsinni D; heita at veita yðr lið I; veita yðr lið
A, B, E. hans liðsinni: F, D; hans liðveizlu A, B, E; þar lið-
veizlu I. 26 segir ásgrímr: F, D; herfor sette A og B ásgr. "f.",
men E og I ásgr. sv. ("f." E, "f." I) foran replikken. þótti: F,
A, B, D, I; þikr E. guðmundi: F, A, B, E, I; hánun D. 27 vera
(efter úvinsælt): F; udel. A, B, D, E, I. mun: F, A, C, D, E, I;
"ma" (måske ved feilskrift) B. ok (foran vera): F; udel. A, B, C, D,
E, I. 28 verk — unnin: F; hafa verk verit verst unnin E, I; hafa
verk vest unnin verit A; hafa verst unnin verð D (verk formo-
dentlig blot udeglemt); verk verða vest (skrevet vest [ve nær ved at
bortsmuldre]) unnin B; oooooooooo "vni" C. 28-29 veit — fara: F,
A, B (hingat feilskr. hinga), I (þjer [skrevet þ] beskadiget og utydel.);

- þjer hefir til gengit hingat at fara, at þú ætlaðir,
 30 'at ek mynda vera úhlutvandari enn guðmundr ok
 'mynda ek vilja fylgja at röngu máli'. ásgrímr
 þagnaði þá — ok þótti þungt fyrir. þórkell mælti
 'hverr er sá hinn mikli ok hinn feiknlígi, er fjórir
 'menn ganga fyrri, fölleitr ok skarpleitr, úgæfu-
 35 'samliqr ok illmannliqr?' skarpheðinn mælti 'ek
 'heiti skarpheðinn, ok er þjer skuldlaust at velja
 'mjer hæðyrði saklausum manni. hefir mik aldri

velt eg, hvat yðr hefir gengit til hingat at fara E; "vert ek ^h ^t þ"
 |ooooooooo C; hað (íð *úæseligt*) þjer því hingað fareð D. 29-30 þú
 — guðmundr: F, A (*dog uden vera*), B, E (*som A*), I (*som A og*
 E); "þv ætlað" at ek" |oooooooooooo "her ses leorning af o eller v) ðmðr"
 C; þjer (*gising* — *der ses kun* "þ") ætluðuð mik úhlutvandara
 enn guðmund D. 30-31 ok mynda — at: F; ok munda ek fylgja
 (velta A) at A, E, I; "z mða vilja" |oooooo C; ok fylgja at B; at
 ek munda vilja fylgja D. 31-32 ásgrímr — þá: F, B, C; (oooooooo "aði
 þa"), D, I; þagnaði ásgrímr þá A; þá þagnaði ásgrímr E. 32 ok
 þótti þungt fyrir: F, A; ok þótti fastr fyrir B; "z þotti þvngt"
 |ooo C; ok þótti þungt horfa I; ok þótte þungt E; *mgl. D.* 33 er
 sá: F, A, B, E, I (*men feilskr. "er"*); "ta m (a over m *synes tydeligt*)"
 D; ooo C. 33-34 ok hinn — fyrri: — "ok en (eller eh) feilgi
 (*synes — uagtet skriften er temmelig afbleget — aldeles sikkert, men*
er naturligtvis en skrivfeil) e' .111). m gga f'" F; ok enn feiknlígi
 — ok ganga lllj "fyki" A; "z íð illfeingilígi (íll *ikke aldeles tyde-*
ligt, men fuldkommen sikkert) | 'er .111). ganga f'" B; "z hñ feikn-
lighi e'" |oooooooooooo C; "e". lllj gga f' z en "feighge (det første i
har nogen lighed med z)" D (de over linien anbragte bogstaver ere om-
visningstegn, og vise, at man skal læse ok enn felglígi, er osv.); ok inn
felglígi, er lllj menn ganga "fyz" E; ok inn fræklígi — ok ganga
 lllj menn "fyk" I. 34-35 úgæfusamliqr: F, B, C, E, I; ok úgæfu-
 samliqr D; ógrunsamliqr A (*vistnok ved feillæning*). 36 skarp-
 heðinn (*efter heiti*): A, B, C; (oo"kp'p'), D, E, I; skarp. s. hann F.
 skuldlaust: — "fkvllavft (av i ét tegn)" F (*afbleget*), "fkýllð lóft" B,
 "fkollð lavft (av i ét tegn)" C; skyldulaust A, D, E, I. 37 hæðyrði:
 F; hæðyrði A, B, D ("hæð yðe" — *synes sikkert*), E; háþungarorþ
 I; ooooo C. saklausum manni: F, A, B, C; (ooooo"i m"), E, I;
mgl. D. 37-38 aldri þat hent: F, A, C; ("allðri þ" | oooo), E, I; þat

‘þat hent, at ek hafa kúgat föður minn ok bariz
 ‘við hann, sem þú gerðir við þinn föður. hefir þú
 ‘ok lítt riðit til alþingis eða starfat í þingdeildum, 40
 ‘ok mun þjer kringra at hafa ljósaverk at búi þínu
 ‘at öxará í fásinninu. er þjer ok nær at stanga
 ‘ór tönnum þjer rassgarnarendann merarinnar, er
 ‘þú ázt áðr enn þú riðir til þings — ok sá smala-
 ‘maðr þinn; ok undraðiz hann, er þú gerðir slíka 45
 ‘fúlmennsku’. þá spratt þórkell upp af mikilli
 reidi ok þreif sax sitt ok mælti ‘þetta sax fjekk
 ‘ek í svíþjóðu, ok drap ek til hinn mesta kappa,

aldri hent D; aldri slíkt hent sem þik B. 40 ok (foran lítt): F, B, D, E, I; mgl. A; ooo C_i. riðit — eða: F, A, B (dog ok for eða) C_i (som B), I (som B og C_i); stundað til þings D; mgl. E. starfat: F, A, D, E, I; stapit B; oooo C_i. 41 hafa: F, A; gera B, C_i, D, E, I. ljósaverk: — ”l¹,fa vk” F og B, ”l¹ofa vk” A og D (v ad godi som udslettet) og E, ”l¹ofa” |ooo C_i; ”l¹ofvk (v lidt forskrevet)” I. at búi þínu: F, A, B, E (dog ”aa [i ét tegn]” for at), I; ooooo C_i; mgl. D. 42 nær: F, D; skyldara A, B (feilskr. skjöldar), C_i, E, I. 43 rass: — ”raz” F og A og I, ”rað” D, ”raðt” E; ”arx” B; oooo C_i. -endann: F, A, B, D, E; enda I; ooooo C_i. 44 enn þú riðir: E, I; þú riðir D; þú reitt F (reitt ser næsten ud som tet eller cet), A; þú fórt helman B; ooooo C_i. 45 hann, er: F (”h e”); er D; hví A, B, E, I; ooooo C_i. slíka: F (feilskr. slíka), A, B, D, I; svo mikla E; oooo C_i. 46 þá spratt þórkell: B; þórkell spratt þá F; þórkell spratt A, C_i (þ og den største del af o borte), D, E, I. 46-47 af mikilli reidi: F, A, B, E, I; ”af” |oooo C_i; mgl. D. 47 ok þreif sax sitt: F; ok greip sax sitt B, D (s i sax udslettet); ok greip (ofann tilf. E) saxit A, E, I; ooooooooo”killi (k næsten helt borte) reidi” C_i (hvor således ordene af mikilli reidi synes at have stået to gange — jf. næst foreg. note). fjekk: F, A, B, D, I; hafða E; oooo C_i. 48 svíþjóðu: — ”sviðioð” F, ”fuiþioðu” A, ”fviþioð” B, ooooo C_i, ”fuiðþioðu” D, ”fviðþioð” E, ”fviþioþ” I. ok — kappa: A: ok drap ek enn mesta kappa F, B; ok drap ek með enn mesta kappa E, I; ooooo ”hín mesta ka” |ooo C_i; udel. D. 49 enn — með: F, A, B (dog ”já” [d. e. enn] ”margán [arg lidt forskrevet]” for margan), I (dog með því for með); ooooooooo”ðr (af ð er kun en del tilbage)” C_i (der,

‘enn síðan vá ek margan mann með. ok þegar er
 50 ‘ek nái til þín, skal ek reka þat í gegnum þik. ok
 ‘skalt þú þat hafa fyrri fáryrði þín’. skarphjediinn
 stóð með reidda öxina ok glotti við ok mælti
 ‘þessa öxi hafða ek í hendi þá er ek hljóp tólf
 ‘álna yfir markarfljót, ok vá ek þráin sigfússson, ok
 55 ‘stóðu þeir átta fyrir, ok fjekk engi þeira fang á
 ‘mjer. hefi ek ok aldri svá reitt vápn at manni,
 ‘at eigi hafi við komit’. síðan hratt hann þeim
 frá bræðrum sínum ok kára mági sínum ok óð
 fram at þórkatli. skarphjediinn mælti þá ‘ger þú

*efter pladsen at dømme, formodentlig har haft enn síðan vá ek enn
 margan mann meðr, altså egentlig det samme som B); enn síðann
 vó eg með margan mann E; ok hefe ek hjer með drepið margan
 mann D. 49-50 ok þegar — þín: F (dog uden er), B, D (som F);
 ok (enn E) þegar er (mgl. A, I) ek nái þer A, E, I; "s þeg ek þ"
 |ooo C; (hvort nái vistnok er udeglemt, da det ikke godt kunde stå
 efter þjer). 50 þat (efter reka): F, B, D; saxit A, E, I; oooo C.
 ok (foran skalt): F, A, B, E, I; ooo C; udel. D. 51 þat hafa: F, A,
 B, D, E, I; "hafa" |ooo C. þín: F, A, B, D, I; þitt E; ooo C.
 52 stóð — öxina: F, A, B, C; (oooooooo)"reiðða [af r er kun en del
 tilbage] oxin" |oo, E, I; hafða reidda öxena um öxl D. mælti:
 F, A, B, D, E; mælti síþan I; ooo C. 53 í hendi þá: F; þá í
 hendi A, I; í hendi B, E; "í hendi" |ooo C; þá D. 53-54 hljóp —
 — -son: F; "hljop xi/ alna yfer markar (m utydel.) flhot" |oooooooo D;
 hljóp yfir markarfljót xlj álnar, ok vá ek þráin sigfússson B; oooooo
 ooooo"vo ek þ"in f" |oooo C; hljóp iðr markarfljót, ok ek vá
 þráin sigfússson A, I; vó þráinn sigfússson á markarfljóte E.
 55 þeir átta fyrir: F, B; þar vilj menn hjá A, E; þar hjá vilj menn
 I; oooooo C. fjekk engi þeira: F; "fek eingin" |oooooooo C; fengu
 ekki A, B, E, I. á: F, B, E, I; af A; ooo C. 56 ek ok: F, B,
 E; ek A; ok I; oooo C. reitt: — oo"eitt (der synes at have stået
 reitt)" C; "reið" E; "rétt" A, "rett" B og (snarere end "reit") I (—
 i alle tre vistnok = reitt); "reið (eller reið[?])" F (enten skrivefeil for
 reiðt eller flertal = reidd). 57-58 þeim frá bræðrum sínum: F, E; þeim
 frá ser bræðrum sínum B; oooo"æð^m sín^v f^o (den nederste del af i
 bortskåren) s"" | C; frá bræðrum sínum A, I. 58 kára mági sínum:
 F, B; kára E; svá kára A, I. oooooo C. 59 skarphjediinn mælti þá:*

‘nú annat hvárt, þórkell hákr, at þú slíðra saxit 60
 ‘ok setz niðr, eða ek keyri öxina í höfuð þjer ok
 ‘klýf þik í herðar niðr’. þórkell slíðraði saxit ok
 setz niðr þegar — ok hafði hvártki orðit á fyrir
 hánnum áðr nje síðan. þeir ásgrímr gengu þá út.
 skarphjeddinn mælti ‘hvert skulu vjer nú ganga?’ 65
 ásgrímr svaraði ‘heim til búðar várrar’. ‘þá fóru
 ‘vjer bónleiðir til búðar’ segir skarphjeddinn. ás-
 grímr sneriz við hánnum ok mælti ‘margstaðar hefir
 ‘þú heldr verit orðhvass. enn hjer, er þórkell átti
 ‘hlut at, þykki mjer þú þat eitt hafa á hann lagit, 70
 ‘er makligt er’. gengu þeir þá heim til búðar
 sinnar ok sögðu njáli frá öllu sem gerst. hann
 mælti ‘búið arki at auðnu, til hvers sem draga

F, A, B, E (dog uden pá); ok mælti I. 60 nú: F; mgl. A, B, E, I.
 hákr: F; mgl. A, B, E, I. 61 eða ek keyri: F, A, B, I; elligar keyre
 eg E. 62 klýf þik: F; klýf A, B, I; men i E synes at stå "klivfe
 eg þ". 62-63 slíðraði — þegar: I; slíðraði ("flødari" A — sikkert ved
 feilskrift) saxit ok sez (settiz E) þegar niðr A, E; slíðraði saxit ok
 settiz niðr B; settiz þá niðr ok slíðraði saxit F. 63-64 hafði —
 hánnum: F, E, I (hafði tilføiet i margen, men er nu så godt som
 ulæseligt); hafði hvárki á orðit fyri þórk. A; hefir hvárki vorðit á
 fyri þórkell B. 64 þá: F; udel. A, B, E, I. 65 mælti: F, B, I;
 mælti þá A, E. 66 svaraði: F; "á." B, "f.v." E, "f.v." I; "f." A.
 67 bónleiðir: — "bón leið" F, "bónleiðir" A; "bón leið" I; "bón
 leiðir" B; "beimleðis" E (leð utydeligt, og kunde måske læses leið).
 67-68 ásgrímr — mælti: A (dog at for við), B, E (som A); þá sneriz
 ásgrímr at hánnum ok mælti til skarphjeddins I; ásgrímr mælti þá F.
 69 heldr verit: A, E, I ("hellðr [meget utydel.]" ||oooo); verit heldr
 F; verit B. er þórkell átti: F, A, B (átti skrevet at, men beska-
 diget, så at a næsten er helt borte); sem þórkell átti I; er þórkell
 á E. 70 hafa — lagit: I (lt lidt beskadtiget); á hann hafa lagt A,
 hafa þó á hann lagt (t utydel.) E; hafa á hann leikt F; hafa á
 hann leitat B. 72 gerst: A, B, E, I; ooo" (den øverste del af " er
 bortskåren)" C; "g't" (enten, ved udeglemmelse, for gert var, eller
 skrivefeil for gerst) F. hann: F, A, B, E, I; njáli C. 73 búið —
 draga: — "bvð arki at (af a er kun en løvning tilbage) óóóóóv (ð lidt

‘vill’. guðmundr hinn ríki spurði nú, hversu farit
 75 hafði með þeim skarphjeðni ok þórkatti, ok mælti
 svá ‘kunnigt mun yðr vera, hversu farit hefir með
 ‘oss ljósvetningum — ok hefi ek aldri farit jafn-
 ‘mikla skömm nje sneypu fyrri þeim, sem nú fór
 ‘þórkell fyrri skarphjeðni; ok er þetta allvel orðit’.
 80 síðan mælti guðmundr til einars þveræings bróður
 síns ‘þú skalt fara með öllu liði mínu ok veita
 ‘njálssonum þá er dómar fara út. enn ef þeir
 ‘þurfu liðs annat sumar, þá skal ek sjálfr veita
 ‘þeim lið’. einarr játaði þessu ok ljet segja ás-

*beskadiget, men fuldkommen sikkert) | i h'f se drága“ B; má at arka
 ljótt at auðno, til hvers draga I; mun elgi arka at auðnu nú, til
 hvers sem draga A; mun el arka verða at auðnu (synes skrevet
 avðnv [av i ét tegn], men ordets begyndelse er utydel.), til (skrevet
 to gange) hvers draga E; “bvið“ dragi til þess, sem vera F; má
 vera, at dragi til þess, er vera C₁. 74 spurði nú: F; spyrr B, C;
 hafði spurt E, I; hafði spurn af A. 74-75 farit hafði: F, A, E; fór
 I; “fít hef“ C₁ (temmelig utydel.); “farit hafi“ B (máske er hafi
 skrivefeil for hafði). 75 skarphjeðni ok þórkatti: F, A, B, E, I; “þor-
 kattli x fk’p“ C₁ (líti utydel., især sk’ — naonlig k). ok (foran
 mælti): F, A, B (“x [beskadiget]”), E, I; “h“ C₁. 76 mun yðr vera: A, B,
 E, I; er yðr F; udeglemt C₁. hefir: F, A, B, E, I; udeglemt C₁.
 77 ok hefi ek: F, A, C₁, E, I; at ek hefi (fi beskadiget) B. jafn-:
 F (skrevet ianf), A, B, E, I; “fo“ | C₁ (meget utydeligt). 78 skömm
 nje sneypu: F; “fkām“ eðr svívirðing C₁; sneypu A, B, E, I.
 79 þórkell fyrri skarphjeðni: F, A, B, C₁, I; skarph. með þórkel
 E. allvel: F, C₁ (skrevet al vell); vel A, B, E, I. 80-81 síðan —
 síns: A, B, E, I; síðan mælti hann við einar “þvæng“ bróður sinn
 C₁; hann mælti þá til einars þveræings bróður (skrevet h’ðvri)
 síns F. 81-82 ok veita njálssonum: F, A, C₁, I; ok veita sonum
 njáls E; at veita njálssonum B. 82 fara út: F, A, B, E, I; “vi
 f“ (“noget utydel.”) C₁ (“i almindelighed forkortelse af frá —
 ordstillingen út fara, for fara út, beror vistnok på en skrivefeil).
 83 liðs: F, B, E; liþ I; liðs við A; liðs meðr C₁. þá: F, A, B,
 E, I; mgl. C₁. 83-84 sjálfr — lið: F, B, C₁, E, I; veita þeim lið
 sjálfr A. 84 þessu: A, B, C₁, E, I; því F. 84-85 ásgrími: F, A,*

grími. ásrímr mælti 'úlíkr er guðmundr flestum 85
'mönnum at höfðingsskap'. ásrímr sagði síðan njáli.

121. Annan dag eptir funduz þeir ásrímr
ok gissurr hinn hvíti, hjalti skeggjason ok einarr
þveræingr. þar var þá ok mörðr valgarðsson. hann
hafði þá látit af höndum sökina ok selt í hendr
sigfússonum. þá mælti ásrímr 'þik kveð ek at 5
'þessu fyrstan, gissurr hinn hvíti, ok hjalta ok einarr,
'at ek vil segja yðr, hvers efni í eru. yðr mun
'þat kunnigt, at mörðr hefir sótt málit. enn svá
'er við vaxit, at mörðr hefir verit at vígi höskulds
'ok sært hann því sári, er engi var til nemndr. 10
'sýniz mjer sem þat mál muni únýtt vera fyri

B, C₁, I; mgl. E. 85 ásrímr: F, B, E, I; hann A, C₁. 85-86 flestum
— -skap: B; flestum mönnum E; flestum (öllum tilföier I) höfð-
ingjum F, A, C₁, I. 86 ásrímr — njáli: A, B (dog ok for ásrímr),
E, I (dog med tilfötet ok þeim efter njáli); ásrímr ".f." þetta njáli
F; ásrímr sagði njáli þetta C₁.

121. 1 Annan dag: F, A (der står egentlig ved skrivefeil "Aan"
for Anna), B, C₁, E; Um daginn I. funduz: F, A, C₁, E, I;
finnaz B. 2 hinn: B; mgl. F, A, C₁, E, I. hjalti: F, C₁, I; ok
hjalti A, B, E. 3 hann: F, A, C₁; mörðr B, E; mgl. I. 4 látit:
F, A, B, E, I; mgl. C₁. höndum: F, A, B, C₁, I; hendr E. sökina:
F, I; sóknina A, B, C₁, E. 5 þá mælti ásrímr: F, A, B; ásrímr
mælti C₁, E, I. 5-6 at þessu fyrstan: F, A, B, I; fyrstan at þessu
C₁; at þessu E. 6 gissurr hinn hvíti: — "e h h" C₁; "eizoi. h".
B, "eiz. h." F og A; "eizt" E, "eizvæ." I. ok (foran hjalta): F,
A, C₁, I; mgl. B, E. einarr: F ("einh"), A ("einh"), B ("einar"), E
("ejnh"), I ("einar"); "einf þvængz (slutningen utydelig, men synes
dog sikker)" C₁ (der dog har "hjalta" — altså genstandsform). 7 hvers
— eru: A, B; hver efni í ero E, I; í hvert efni komit er málum
þessum F; "i hvæfni komt e' malvæ" C₁ (?). 7-8 mun þat: F; er A,
B, E, I; er nú C₁. 8 sótt: F, A, B, E, I; áðr sótt C₁. 9 við: F,
A, B, E, I; áðr við C₁. mörðr hefir: F, A, E; hann hefir B, I;
mörðr hefir áðr C₁. 11 sýniz: F, A, B, E, I; ok sýniz C₁. þat
(foran mál): A, B, C₁ ("þat [noget utydelig]"), E, I; þetta F. vera:
F, A, B, E; mgl. C₁, I.

‘laga sakir’. ‘þá vilju vjer þat fram bera þegar’
 segir hjalti. þórhallr ásgrímsson mælti ‘þat er
 ‘ekki ráð, at eigi fari þetta leynt allt þar til er
 15 ‘dómar fara út’. ‘hverju skiptir þat?’ segir hjalti.
 þórhallr svarar ‘ef þeir vitu nú þat þegar, at rangt
 ‘hafi verit til búit málit, þá megu þeir svá bjarga
 ‘sökinni at senda þegar mann heim af þingi ok
 ‘stefna heiman til þings enn kveðja búa á þingi.
 20 ‘ok er þá rjett sótt málit’. ‘vitr maðr ert þú, þór-
 ‘hallr’ segja þeir ‘ok skal þín ráð hafa’. eptir
 þetta gekk hverr til sinnar búðar. sigfússsynir
 lýstu sökum at lögbergi ok spurðu at þingfesti ok
 heimilisfangi. enn föstunáttina skyldu fara út dómar

¹² þat — þegar: *F*; þetta fram bera *E* (*det hele skrevet to gange*); bera þat fram *A, B, C, I*. ¹³ segir: — “.f.” *F, A, B, E, I*; sagði *C*. ¹⁴⁻¹⁵ ‘þat er — fara: *F*; ok kvað þat ekki ráð, at eigi færi leynt (*her indskyder B allt og I at — det sidste vistnok skrivefeil for allt*) þar til er dómar færri *A, B, E, I*; “s k”ooo “þ ecki (*uttydel*)” rað at þ f’i þ leynt að: *ðom f’i*” *C*. ¹⁵ hverju: *F, B, C* (“hvíu [lítið] beskædiget og ‘over v borte]”), *E, I*; hvat *A*. segir: — “.f.” *F, A, B, E, I*; sagði (*skrevet to gange*) *C*. ¹⁶ þórhallr svarar: *I* (*verbet forkortet* (*fv.*); þórhallr mælti *F, B, C* (“þórhallr ml’i [r m beskædiget og r usikkert]”); ásgrímr mælti *A, E*. nú þat: *F*; nú *A, C, E, I*; *mgk. B*. ¹⁶⁻¹⁷ at — mállt: *F*; at (*er E*) rangt hefir verit til búit *A, C, E, I*; at rangt (*feilskr. raht*) hefir til verit búit *B*. ¹⁷ bjarga: *F, A, B, C, I*; fá borgit *E*. ¹⁸ þegar: *A, B, C, E, I*; *mgk. F*. mann: *A, C, I*; “m” (*sikkert = mann*) *F og E*; “m” (*sædvanlig = menn*) *B*. heim: *F, A, B, E, I*; *mgk. C*. ¹⁹ heiman: *F, A, B, I*; “hēia” *E*. ²⁰⁻²¹ þórhallr: *F, B, I*; ásgrímr *A, E*. ²¹ skal þín ráð: *F, A, E, I*; þín ráð skal *B*. ²² þetta — búðar: *F, B* (*dog þat for þetta*), *I* (*som B*); þat gekk hver til búðar sinnar *E*; þat gekk hverr þeira til sinnar búðar *A*. ²³ sökum: *F, A, B*; sök *I*; viginu *E*. þingfesti: *F, A, B, I*; “lofeste” (*formodentlig skrivefeil for “logfeste”*) *E*. ²⁴ föstunáttina: *F* (*u feilskr. v*); föstunótt *A* (*feilskr. faunott*), *I*; frjádagenótt *B*; föstudaginn *E*. fara út dómar: *F, A, E*; dómar fara út *I*; fara framm dómar *B*.

til sóknar. er nú kyrrt þingit þar til. margir 26
menn leituðu um sættir með þeim, ok var flosi
erfiðr enn aðrir þó miklu orðfleiri, ok þótti úvæn-
liga horfa. nú kemr at því, sem dómar skyldu út
fara föstukveldit. gekk þá allr þingheimr til dóma.
flosi stóð sunnan at rangæingadómi ok lið hans, 30
þar var með hánnum hallr af síðu ok rúnólfr ór
dal son úlfs örgoða ok aðrir þeir sem flosa
höfðu liði heitit. enn norðan at rangæingadómi
stóðu þeir ásgrímr elliðagrímsson ok gissurr hvíti,
hjalti skeggjason ok einarr þveræingr. enn njáls- 35
synir váru heima við búð ok kári ok þórleifr krákr
ok þórgrímr hinn mikli. þeir sátu allr með vápn-
um, ok var þeira flokkur úárenniligr. njáll hafði

25 þar til: F, A, B, I; allt þar til er dómar skyldu út fara E.
26 menn: A, B, E, I; mgl. F. var: F, B, E, I; varð A. 27 erfiðr:
F, A, E, I; "erfiðr" B. miklu orðfleiri: F, A, E (orðfleiri skrevet
fleire^borð — til dels mindre tydeligt); orðfleiri miklo I; erviðri
myklu B. þótti: F, A, E, I; þótti mönnum B. 28 sem: F, B; er
A, E, I. 28-29 skyldu út fara: F, E; skulu út fara A; skyldu (skulo
I) fara út B, I. 29 föstukveldit: F, A, E; frjádagaskveldit B; mgl. I.
gekk: F; gengr A, B, E, I. þingheimr: F, A, I; þingheimrinn
B, E. 31-33 þar — heitit: F; þar var með hánnum (mgl. E) hallr af
síðu ok rúnólfr úlfs. ("ý [den nederste del borte]" oo || "ðal" B — altså
har der stød yr dal) ok aðrir þeir er flosa höfðu liði heitit A, B,
E; mgl. her I — der indskyder det tilsvarende nøden for efter þver-
æingr. 33 rangæingadómi: F, A, B (ómi bortemuldræt); mgl. E, I.
34 elliðagrímsson: F; mgl. A, B, E, I. hvíti: F, A, B; inn hvíte
E; mgl. I. 35 skeggjason: F; mgl. A, B, E, I. þveræingr: F, A,
B, E; þveræingr. með flosa var síðhallr ok rúnólfr úlfs. ok áþrir
þeir sem hánnum höfðu liði heitit I. 36 heima við: F; heima at
A og I, heimann(!) at E; heima í B. 36-37 ok þórleifr — mikli:
A, B (dog uden det sidste ok), I (dog uden det første ok); þórgrímr
ok þórleifr E; ok þórleifr krákr ok þórgeirr skorargelr ok þórgrímr
mikli F. 37 þeir sátu allir: F; ok sátu A, B, E, I. 38 þeira —
ligr: F (flokkur skrevet flok), A, B, I; "flokkur þra o(?) areneligr" E.
38-40 njáll — mált: F, A (dog "leiðt" for beðið, formodentlig ved

beðit dómendr at ganga í dóminn. sigfússsynir
 40 sækja nú málit. þeir nemndu vátta ok buðu njálssonum at hlýða til eiðspjalls síns. síðan unnu þeir eið. þá sögðu þeir fram sök. þá ljetu þeir bera lýsingarvætti. þá buðu þeir búum í setu. þá buðu þeir til ruðningar um kviðinn. þá stóð upp
 45 þórhallr ásgrímsson ok nemndi vátta ok varði lýriti kviðburðinn ok fann þat til, at sá hafði lýst sökinni, er sannir lagalestir váru á ok sjálfr var útlagi. 'til hvers mælir þú þetta?' segir flosi. þórhallr svarar 'mörðr valgarðsson fór til vígs höskulds
 50 'með njálssonum ok særði hann því sári, er engi 'maðr var til nemndr þá er váttar váru nemndir 'at benjum. meguð jer eigi í móti mæla, at únýtt 'er málit'.

122. Njáll stóð þá upp ok mælti þess bið 'ek hall af síðu ok flosa ok alla sigfússsonu ok 'alla vára menn, at jer gangið eigi í braut ok

feillæsing), B (dog "mál" for nú málit), I; oversprunget E.
 40 nemndu: F, A, B, E; nefna ser I. 41 síns: F, B, E (der i övrigt skriver eiðspjalls for eiðspjalls — måske står æ for iæ), I; mgl. A.
 42 þá sögðu þeir: F, A, E, I; ok sögðu B. sök: F, A, B, E; sökina I. 43 bera: A, B, E; fram bera F; fram I (hvor bera er udeglemt). 43-44 þá buðu þeir (after setu.): F, A, B, I; ok E. 44-45 þá — -son ok: F; þórhallr ásgrímsson A, B, E, I. 45 lýriti: — "lýritu" F og A, "lýriti" B, "lýrite (e usformeligt)" E (!); "lýritar eiðr" I. 46 kviðburðinn: F, A, E, I; kviðinn B. ok (foran fann): A, B, E, I; mgl. F. 46-47 lýst sökinni: F, A, B, I; sökinn lýst E. 47-48 útlagi: F, A, B, I; útlægr E. 48 mælir þú: F (verbet skrevet málir — hvorimod þú er udeglemt), A, E, I (þú udeglemt); talar þú B. 49 svarar: — "f." I; "f." A, "f." B; mælti F, E. 51 maðr: F; mgl. A, B, E, I. til nemndr: F, A, B, E; nefndr til I. 52 í: F, A, E, I; á B. 53 er: A, B, E, I; se F.

122. 1 þá: F; mgl. A, B, E, I. 2 alla: F, A, E, I; svá B. 3 eigi: F, A, E, I; mgl. B (sikkert ved udeglemmelse). í: F, E, I;

‘heyrið mál mitt’. þeir gerðu svá. hann mælti þá ‘svá sýniz mjer, sem mál þetta sje komit í 5
 ‘únýtt efni — ok er þat at líkendum, því at af illum
 ‘rótum hefir upp runnit. vil ek yör þat kunnigt
 ‘gera, at ek unna meira höskuldi enn sonum mín-
 ‘um. ok þá er ek spurða, at hann var veginn,
 ‘þótti mjer slökkt hit sætasta ljós augna minna. ok 10
 ‘heldr vilda ek misst hafa allra sona minna, ok
 ‘lifði hann. nú bið ek þik, hallr af síðu, ok rún-
 ‘ólf ór dal, gissur hvíta ok einar þveræing ok
 ‘hafr hinn spaka, at ek ná at sættaz á víg þetta
 ‘fyrir hönd sona minna. ok vil ek, at geri um 15
 ‘þeir er best eru til fallnir’. þeir gissurr ok einarr
 ok hafr töluðu langt erendi sínu sinni hverr þeira

á A, B. ⁴ heyrið: F (*feilskr. herit*), A, B, I; heyrit þjer E. ⁴⁻⁵ hann mælti þá: F; hann mælti B, E, I; *mgk. A.* ⁵⁻⁶ mál — efni: F (*únýtt skrevet onýt — der således kunde være flertal*); þetta mál (*mgk. E, I*) se komit í ónýtt efni A, E, I; þetta mál se í ónýtt efni komit B. ⁷ vil — þat: F; ek vil yör A, B, E, I. ⁹ þá: A; *mgk. F, B, E, I.* ¹⁰ slökkt: F, A, B, I; sem slögt være E. ¹¹ heldr vilda ek: F (*heldr feilskr. hellaða*), A, E, I; vilda ek heldr B. sona minna: F, B, E, I; minna sona A. ¹² hann: F, A, E; höskuldr B, I. þik, hallr: F; þess hall A, B, I; hall E. ¹²⁻¹³ rúnólf: A, B, E, I; ”avū.” F. ¹³ ór dal: F, A, B, I; *mgk. E.* gissur hvíta: A, B, I; gissur hinn hvíta E; ”hiall”. s. f.” F (*svarere = hjalta skeggjason end = hjalti skeggjason*). ok (*foran einarr*): F, B, I; *mgk. A, E.* ¹⁴ ek — sættaz: F, A, B (*dog á for at [vistnok blot skrifteil]*); ”nais at ek sættvz (*skrifteil for sættumz*)” I; eg mega sættast (*feilskr. sættast*) E. víg þetta: F; vígit A, E, I; víg höskulda B. ¹⁵⁻¹⁶ geri — fallnir: F (*geri feilskr. g’a*), A, B (*dog þeir allir for þeir*); þeir geri um, er best eru til fallner E; þeir geri um, sem bestir menn ero I. ¹⁶⁻¹⁷ einarr ok hafr: A, B, E; hafr ok einarr F; einarr I (*der dog strax har hverr*). ¹⁷ töluðu — þeira: B, — *lígeledes A og I (kun at de have, sitt sinni for sínu sinni)*; töluðu langt eyrindi (”ei”oo”ndi”) hver þeira um (”v [noget utydeligt]”) sig E; talaði sitt eyrindi hverr þeira F.

ok báðu flosa sættaz ok hjetu hánnum sinni vin-
 áttu í mót. flosi svaraði þá öllu vel enn hjet þó
 20 eigi. hallr af síðu mælti þá til flosa 'vill þú nú
 'efna orð þín ok veita mjer bæn mína, er þú
 'hjezt at veita mjer þá er ek kom útan þórgrími
 'syni digrketils frænda þínum þá er hann hafði
 'vegitt halla hinn rauða?' flosi mælti 'veita vil ek
 25 þjer, mágr; því at þú munt þess eins biðja, at
 'mín sæmd sje þá meiri enn áðr'. hallr mælti
 'þá vil ek, at þú sættiz skjótt ok látir góða menn
 'gera um ok kaupir þú þjer svá vináttu hinna
 'bestu manna'. flosi mælti 'þat vil ek yðr kunnigt
 30 'gera, at ek vil gera fyrir orð halls mágs míns
 'ok annarra hinna bestu drengja, at hjer geri um

¹⁸ sættaz: A, B, E ('sættað' 'snarere end' 'sættað'). I; sættar F. ¹⁸⁻¹⁹ sinni vináttu: F, A, B, I; vináttu sinne E. ¹⁹ í: F, I; á A, B, E. svaraði þá: F; "fv. /tegnet over v borte, da der er et lille hul i pergamentet) þá" E, "fv. þá" I, "f: þá" B; "f." A. öllu vel enn: F; vel öllu enn B; öllu vel ok A, E, I. ²⁰ þá: F; mgl. A, B, E, I. nú: F, A, B, I; mgl. E. ²¹ mína: F, A, B, I; mgl. E. ²² hjezt at veita: B, I (hvor at [utydel.] veita er tilføjet i margen); hjezt A, E; hefir áðr heitið F. er ek: F, E; er A; ek B, I. ²³ syni digrketils: F; digrketilsyni A, B, E, I. þá: I; mgl. F, A, B, E. ²⁴ halla: F, A, B, I; hall E. ²⁵ eins biðja: F (eins skrevet enf), B, E; eins beiða I; biðja A. ²⁶⁻²⁸ at mín — meiri: F, A; er mín sæmd er þá meiri B; er mín sæmd se þá meire eftir E; er minn sómi man þá meiri I. ²⁷ þá: F, A, I; ooo B; þat E. skjótt: F, A, B, I; mgl. E. ²⁸ um: F, B, E, I; mgl. A. kaupir þú þjer: F (kaupir synes forkortet káp [av i ét tegn] — ikke med p); "káp" (av i ét tegn) B; kaup þer A, E, I. ²⁹⁻³⁰ hinna bestu manna: A, B (bestu for største delen borte, med undtagelse af slutningsvocalen i manna), E; inna bestu manna her á landi I; góðra manna F. ²⁹ yðr: F, A, B, I; mgl. E. ³⁰ vil gera: F, A, B, E; geri I. ³¹ hinna bestu drengja: F; enna (a temmelig uformeligt i A, som om skriberen ikke havde været enig med sig selv, om han skulde sætte enna eller ennu) bestu manna A, E; bestu manna B; inna bestu manna her á landi I. ³¹⁻³² hjer — nemndir: A (menn fólkskr.

‘sex menn af hvárra hendi, lögliga til nemndir. þykki mjer njáll makligr vera, at ek unna hánun þessa’. njáll þakkaði hánun ok þeim öllum ok aðrir þeir er hjá váru ok kváðu flosa vel fara. 35 flosi mælti ‘nú vil ek nemna mína gerðarmenn. ‘nemni ek fyrstan hall mág minn ok össur frá ‘breiðá, surt ásbjarnarson ór kirkjubæ, móðólf ‘ketilsson’ — hann bjó þá í ásum — ‘hafr hinn ‘spaka ok rúnólf ór dal. ok mun þat einmælt, at 40 ‘þessir sje bezt til fallnir af öllum mínum mönnum’. það hann nú njál nemna sína gerðarmenn. njáll stóð þá upp ok mælti ‘til þessa nemni ek fyrstan ‘ásgrím elliðagrímsson ok hjalta skeggjason, gissur

mun for $\overline{m}n$); hjer geri góðir menn um lögliga til nefndir af hvorre hendi E; góðir menn geri um af hvárra hendi lögliga til nefndir I; hinir vitrustu menn af hvárra hendi lögliga til nefndir geri um B; hann geri um ok enir bestu menn af hvárra liði lögliga til nefndir F. 33 njáll — vera: F; njáll makligr E, I; makligr njáll A, B. 34 þessa: A, B, E, I; þess F. 34-35 hánun ok — kváðu: F (der dog har "kvæðv" [nærmest at læse kvæðv = kvæddu] for kváðu); þeim öllum ok aðrir þeir er hjá váru ok segja ("I." B, I) A, B, I; honum ok öllum er hjá váru ok sagði E. 35 fara: A, B, E, I; farit hafa F. 36 flosi mælti: F, A (skrevet to gange), E, I; hvorimod B har s. flosi efter -menn. vil: F, B; man A, E, I. mína gerðarmenn: F, A, B; gerðarmennina I (hvor i øvrigt det foregående verb skrives nafna [viðnok skrivfeil]); mennina til gerðar E. 37 nemni ek fyrstan: F, A, B, E; fyrstan nefni ek I. mág minn: F; af síðu E; mgl. A, B, I. ok (foran össur): A, B, E, I; mgl. F. 38 surt: F, A, E, I; svart B. 39 þá: F, A, B; mgl. E, I. 39-40 hinn spaka: F; mgl. A, B, E, I. 40 ok (foran rúnólf): F, A, B, I; mgl. E. rúnólf: B, I; "kvæðv." F; rúnólfr A, E. þat einmælt: F, B; einmælt A, I; þat mælt E. 41 sje: F, B, E, I; eru A. öllum mínum: E, A, E; mínum B; öllum I. 42 það hann nú: F, B; ok það A, E, I. 42-43 njáll stóð þá: F; njáll stóð A, E, I; hann stóð B. 43 fyrstan: F, A, B, I; mgl. E. 44 ásgríms — skeggjason: F, A, B, I, (í hvílle á membraner navnene til dels ere forkortede — men de have overalt accusativ, hvor formen er tydelig); "a.s.g.m.:

45 'hvíta ok einar þveræing, snorra goða ok guðmund
'hinn ríka'. síðan tókuz þeir í hendr njáll ok
flosi ok sigfússsynir, ok handsalaði njáll fyrir alla
sonu sína ok kára mág sinn þat sem þessir tólf
menn dæmði. ok mátti svá at kveða, at allr þing-
50 heimr yrði þessu feginn. váru þá sendir menn
eptir snorra ok guðmundi; því at þeir váru í
búðum sínum. var þá mælt, at dómendr skyldi
sitja í lögrjettu enn allir aðrir gengi í braut.

123. Snorri goði mælti svá 'nú eru vjer hjer
'tólf dómendr, er málum þessum er til skotit. vil
'ek nú biðja yðr alla, at vjer hafim enga trega í
'málum þessum svá at þeir megi eigi sáttir verða'.
5 guðmundr mælti 'vilið jer nakkvat hjeraðsektir gera
'eða útanferðir?' 'engar' segir snorri 'því at þat
'hefir opt eigi efnz, ok hafa menn fyri þat drepnir

. e. g. f. z hiallste. fkegia. f." E. 44-45 gissur hvíta ok: B; gizzur
hvíta F, I; ok gizzur hvíta ok A; "eigi. h. hvi." E. 45 ok (foran
guðmund): F, B; mgl. A, E, I. 46 hinn: F, E, I; mgl. A, B.
47 alla: F, A, B, E; mgl. I. 48 mág sinn: F; mgl. A, B, E, I.
48-49 þat — dæmði: F, B; ok skyldu þessir xij menn dæma A,
E, I. 49-50 þingheimr: F, B, I; þingheimrlinn A, E. 50 yrði: F, A,
B, I; varð E. váru þá: F, A, B, I; ok vóro E. 51 snorra ok
guðmundi: F, A, B; þeim snorra goða ok guðmundi I; guðmundi
ok snorra E. 52 var — skyldi: F, A, B, I; skyldi þá dómendr E.
53 sitja: F, E; sitja eptir A, B (sitja *feilskr.* lítu), I. gengi: F, B;
ganga E, I; gengu A.

123. 1 mælti svá: F, A, I; mælti E; tók svá til orða B.
eru vjer: F, A, B, E; ero I. 2 tólf dómendr: F, A, E, I; dómendr
xij B. 3 nú: F; mgl. A, B, E, I. enga trega: F, A, I; öngan
trega B; öngva tregðu E. 4 svá — verða: F; svá at þeir megi
(*"megv"* E) eigi vel (mgl. E) sáttir verða (vera A, E) A, E, I;
mgl. B. 5 nakkvat: F, B; nökkurar A, E, I. hjerað-: F, B;
heraðs- A, E, I. 6 eða útanferðir: F, A, B, I; mgl. E. engar:
A, B, E, I; "avnæ (av í *ét tegu*)" F. snorri: F, A, I; snorri goði
B, E. 6-7 þat — efnz: A, B; hefir opt illa efnz I (*hvor þat sáledes*

‘verit ok orðit úsáttir. enn gera vil ek fjesætt
 ‘svá mikla, at engi maðr hafi dýrri verit hjer á
 ‘landi enn höskuldr’. hans orð mæltuz vel fyrir. 10
 síðan töluðu þeir um ok urðu eigi á sáttir, hverr
 fyrst skyldi upp kveða, hversu mikil fjesekt vera
 skyldi. ok kom svá, at þeir hlutuðu um. ok hlaut
 snorri upp at kveða. snorri mælti ‘ekki mun ek
 ‘lengr yfir þessu sitja. mun ek nú segja yðr, hvat 15
 ‘mitt ákvæði er — at ek vil höskuld bæta láta þrenn-
 ‘um manngjöldum; enn þat eru sex hundruð silfrs.
 ‘skuluð jer nú at gera, ef yðr þykkir of mikit eða
 ‘of lítið’. þeir svöruðu, at þeir skyldu hvergi at
 gera. ‘þat skal ok fylgja’ sagði hann ‘at hjer skal 20
 ‘allt fjeit upp gjaldaz á þinginu’. þá mælti gissurr
 hvíti ‘þetta þykki mjer varla vera mega; því at
 ‘þeir munu hjer lítinn einn hlut hafa at gjalda fyri

er udeglemti); þat "efn" opt illa F; þat "efnið" illa jafnan E.
 8 ok orðit úsáttir: F, A, B, I; mgl. E. 8-9 gera — svá: F (substan-
 tívæt skrevet se fæi), A (substantívæt skrevet fæstæt); gera vil ek fjesekt
 svá B, I; gerum (u noget forskrevet og synes rettet fra í) ver svo
 fjesekt E. 9-10 hjer — höskuldr: F, B; á landi enn höskuldr E;
 á landinu en höskuldr A; á landino I. 11 um: A, E; um mállit F;
 til B; mgl. I. 12 fyrst skyldi upp: F, A, B, I; fyrst skyldi á E.
 12-13 hversu — skyldi: F, A (dog "féfætt at" for fjesekt), B, I; mgl.
 E. 13 svá: F, A, E, I; þar B. um: F; mgl. A, B, E, I. 14 upp
 at kveða: F, A, B, E; goði upp at segja I. snorri mælti: F, A,
 B; hann mælti E; þá mælti hann I. 15 lengr: F, A, B, E; lengi I.
 15-16 mun — er: F, B (dog uden yðr); man ek nú segja, hvat mín
 ákvæði ero I; þat eru mín atkvæði A; mun eg nú segja, hvat minn
 áhugi er E. 16 höskuld bæta láta: F; höskuld láta bæta B; láta
 höskuld bæta A; láta hann bæta E; láta bæta hann I. 18-19 of
 mikit — lítið: F, A, B, E; þurfa I. 19 skyldu: F; vildu A, E, I;
 völdi B. 20 sagði hann: (verbet forkortet .f.) I; mgl. F, A, B, E.
 21 allt — gjaldaz: F, A; fælt allt upp gjaldaz B; upp gjalda allt I;
 lykjust allt feð E. 22 hvíti: F, B (feilskr. hviti); mgl. A, E, I. þykki
 mjer: F, A, B, I; "maa (aa í ét tegn)" E(I). 23-24 hjer — sik: —

‘sik’. guðmundr hinn ríki mælti ‘ek veit, hvat
 25 ‘snorri vill. þat vill hann, at vjer gefum til allir
 ‘gerðarmenn slíkt sem várr er drengskapr til; ok
 ‘mun þar þá margr eptir gera’. hallr af síðu
 þakkaði hánnum ok kveðz gjarna vilja til gefa sem
 sá er mest gæfi. játuðu því þá allir gerðarmenn.
 30 eptir þat gengu þeir í braut ok rjeðu þat með
 sjer, at hallr skyldi segja upp gerðina at lögbergi.
 eptir þat var hringt, ok gengu allir menn til lög-
 bergs. hallr af síðu stóð upp ok mælti ‘mál þessi,
 ‘er vjer höfum gört um, höfu vjer orðit vel á
 35 ‘sáttir ok höfum gört sex hundruð silfrs. skulu
 ‘vjer gjalda upp helminginn gerðarmenn, ok skal

her lítinn hlut hafa at gjalda fyrir sik A; hafa lítild at gjalda (*skrevet gællða*) fyrir sig hjer E; “lítin ein lvt hafa $\frac{1}{2}$ a“oo “lvka (1 og en del af v nær ved at bortsmuldre — efter lvka ses endnu forsvindende levninger af “ $\frac{1}{2}$ h“oo)“ B; hafa lítinn einn hlut til at gjalda fyrir sik F; hafa lítinn lut at gjalda fyrir sik B. 24 hinn ríki: F; *mpl. A, B, E, I.* 24-25 hvat — hann: F; hvat snorri vill. hann vill A, B, I; at snorri vill E. 25 gefum til allir: F, A, B, I; “legg̃v allir $\frac{1}{2}$ “ E. 26 -menn: F; *hvorimod artiklen tilføies i A (“mūin“), B (“mīrn” [n“ og en del af r nær ved at bortsmuldre]), E (“mūin“), I (som E).* er drengskapr: F, B, E, I; drengskapr er A. 27 mun — margr: F; munu þar þá (*mpl. A, I*) margir A, B, I; munu þar allir E. 28 þakkaði: F, A, B, I; mælti ok þakkaði E. til gefa: F, A, B, I; gefa til E. 29 gæfi: A, B, I; gæfi til F, E. -menn: F, A, B, E; “mūin“ I. 30 eptir þat: F, A, B, I; síðann E. í braut: F, A, I; á brott B; í brutt allir E. 30-31 rjeðu — segja upp: F (*der dog har “ræddv” for rjeðu*), A, B (*dog upp segja for segja upp*), I (*dog hallr af síðu for hallr*); skyldi ok hallr upp kveða E. 32 allir: F, A, E, I; *mpl. B.* 33 af — upp ok: F; stóð upp ok A, B, I; *mpl. E.* mál þessi: F (*þessi skrevet over linien i den sædvanlige forkortede form — men da i er temmelig lille og noget uformeligt, har Olavius læst þat*), A, E, I; um mál þessi B. 34 gört um: F; um gert’ s. hann E; gert A; dæmt I; til talat B. vel: F; *mpl. A, B, E, I.* 35 höfum gört: F; gerðum A, B, E, I. 36 upp helminginn: F, A, B (*helmingian feilskr. helmīn*), I; helming E. -menn: F, A, B, E; “mūin“ I.

‘hjer allt upp gjaldaz á þinginu. enn þat er bæen-
 ‘arstaðr minn til allrar alþýðu, at nakkvarn hlut
 ‘gefi til fyri guðs sakir’. því svöruðu allir vel.
 nemndi hallr þá vátta at gerðinni, at hana skyldi 40
 engi rjúfa mega. njáll þakkaði þeim gerðina. skarp-
 hjeðinn stóð hjá ok þagði ok glotti við. gengu
 menn þá frá lögbergi ok til búða sinna. enn
 gerðarmenn báru saman í búanda kirkjugarði fje
 þat sem þeir höfðu heitit til at leggja. njálssynir 45
 seldu fram fje þat, er þeir höfðu, ok svá kári; ok
 var þat hundrað silfrs. njáll tók þá fje þat, er
 hann hafði; ok var þat annat hundrað silfrs. síðan
 var fje þetta borit allt saman í lögrjettu. ok gáfu
 menn þá svá mikit til, at engan penning vantaði 50

37 allt upp gjaldaz: F; allt goldit A, I; goldit allt B, E. þinginu: F, A, B, I; þingi E. enn þat er: F; er þat A, B, E, I. 38 allrar: F, A, B, I; mgl. E. 38-39 nakkvarn hlut gefi: F, A, B, I; hverr leggi (feilskr. leg) nokkut E. 39 því svöruðu allir: F; en aller (menn tilf. I) svöruðu A, B, E, I. 40-41 hana skyldi engi: F; engi skyldi hana A, B, E, I. 41 þeim gerðina: F, A, I; gerðina B; honum gerðina E. 42 þagði — við: F, A, B, I; glotti við ok þagði (utydel.) E. 43 búða sinna: F, A, B, I (hvor í övrigt det foreg. til er udeglemt); "bavðr" (av i ét tegn). hn" E. enn: F, B; ok A; mgl. E, I. 44-45 í — sem: F, A, B (dog allt, er for sem), I; feð í bónda kirkjugarði þat sem E. 45 njálssynir: F; synir njáls A, B, E, I. 46 fje — kári; ok: F, A, B, I; "feð (eð beskadiget) x k'n (beskadiget)" E (hvor der rigtignok ere små huller i pergamentet, men hvor der dog ikke synes at have stået mere). 47 þat (foran hundrað): A, B, E, I; "þr" F (rimeligvis skrivefeil, fremkaldt ved det foreg. "þr"). njáll — fje þat: A, B, I; njáll tók þat fe F; þá tók n. þat c silfrs E. 48 hafði: F, A, E, I; varðvettit B. ok var — silfrs: F, B; ok var þat c A, I; mgl. E (jf. sidste note til 123 47). 49 fje — í: F; borit saman (mgl. I) fe þetta allt í A, I; saman borit fe þat allt í E; borit fe þetta allt saman til B. 49-50 ok — til: F, A (dog uden mikit), B (dog uden þá), I (dog uden til); svo (feilskr. Sv) gáfu menn til E. 50 vantaði: F, E; skorti A, B (skrevet skorti) [hvilket kunde læses skortit] — dog er tegnet over i noget uformeligt, I.

á. njáll tók þá silkislæður ok bóta ok lagði á hrúguna ofan. síðan mælti hallr til njáls, at hann skyldi ganga eptir sonum sínum 'enn ek mun 'ganga eptir flosa — ok veiti nú hvárir öðrum 55 'tryggðir'. njáll gekk þá heim til búðar sinnar ok mælti til sona sinna 'nú er málum várum komit 'í gott efni. vjer erum nú menn sáttir enn fje 'allt komit í einn stað. skulu nú hváirtveggju 'ganga til ok veita öðrum grið ok tryggðir. vil 60 'ek þess nú biðja yðr sonu mína, at jer spillið í 'engu um'. skarpheðinn strauk um ennitt ok glotti við. ganga þeir nú allir til lögrjettu. hallr gekk til móts við flosa ok mælti 'gakk þú nú til lög- 'rjettu; því at nú er fjeit allt vel af hendi goldit 65 'ok saman komit í einn stað'. flosi bað þá sig- fússsonu ganga til með sjer. gengu þeir þá út allir. þeir gengu austan at lögrjettu. njáll gekk

51 þá: F; mgl. A, B, E, I. 51-52 lagði — ofan: F; lagðe á ofan á hrúguna A, B, I; kastaði á hrúguna E. 52 síðan — hann: F; síðan mælti hallr, at njáll A, B, I; hallr mælti, at njáll E. 54 eptir flosa: F, A, B, I; til flosa E. nú: F, A, B, I; mgl. E. 55 heim: F, A, B, I; mgl. E. einnar: F, B; mgl. A, E, I. 56 málum várum: F, B, E; máli váru A, I. 57 nú (epter erum): F; mgl. A, B, E, F. menn sáttir: F, A, B, E; sáttir menn I. enn: F, B; ok A, E, I. 58 hváirtveggju: F, A, B, I; hvorir E. 59 ok (foran velja): F, A, B, E; at I. grið ok tryggðir: F, A, B; tryggðir ok grið I; tryggðir E. 60 þess — mína: F; nú biðja yðr A, B, E, I. 60-61 í engu: F, A, B, I; eigi E. 62 við: F; við í móti B; í móti A, E; um tönn I (um skrevet v, men har ved beskædigelse fået udsende af $\frac{1}{2}$). ganga þeir nú: F, B; ganga þeir þá A, I; gengu þeir E. 63 nú (foran til): F, A, B; mgl. E, I. 64 því — fjeit: F; ok er nú feet A, B, E; ok er I. goldit: F, A, I; greitt E; greitt ok goldit B. 65 saman — stað: F, A; í einn stað saman komit E; komit í einn stað B; saman borit í einn stað I. þá (epter bað): F; mgl. A, B, E, I. 66 til: F, A, B, E; mgl. I. 67 þeir gengu: F; ok gingu A; ok B, E, I. at lögrjettu: A, B, E, I; mgl. F.

vestan at lögrjettu ok synir hans. skarphjeðinn gekk á meðalpallinn ok stóð þar. flosi gekk í lögrjettu at hyggja at fjenu ok mælti þetta fje er 70 'bæði mikit ok gott ok vel af höndum greitt, sem 'ván er at'. síðan tók hann upp slæðurnar ok spurði, hverr þær myndi hafa til gefit. enn engi svaraði hánnum. í annat sinn veifði hann slæðunum ok spurði, hverr til myndi hafa gefit, ok hló at. 75 ok svaraði hánnum engi. flosi mælti þá 'hvart er, 'at engi yðvarr veit, hverr þenna búning hefir átt, 'eða þorið jer eigi at segja mjer?' skarphjeðinn mælti 'hvat ætlar þú, hverr til hafi gefit?' flosi mælti 'ef þú vill þat vita, þá mun ek þat segja 80 'þjer, hvat ek ætla. þat ætla ek, at til hafi gefit 'faðir þinn, karl hinn skegglaus — því at margir

68 lögrjettu: F, B, E, I; mgl. A. 69 meðal-: F (*lídt forskrævet, så at det ser ud omtrent som "meþaal [aa í ét tegn]"*), B; mið- A, E, I. 69-70 í — hyggja: F, A, B, I (*hyggja skrevet hygja*); til lögreittu ok hugði E. 71 bæði: F; mgl. A, B, E, I. ok gott: F, A, B, I; mgl. E. 72 er (*efter ván*): F, A, E, I; var B. síðan tók hann: F, A, B, I; hann tók E. slæðurnar: F, B, E, I (*skrevet sløpurnar*); slæðurnar ok veifði A. 73 þær — til: F; þær mundi til hafa B; til mundi hafa A, I; þat hefði til E. 73-75 enn engi — gefit: F, B (*dog uden hánnum. Desuden er der af í — veifði kun en del tilbage, nemlig "J [lídt beskadtiget]" ooooo"ín ve"oo"ði"*), I (*dog ok í for í*); en engi "fv." hánnum. í annat sinn veifði hann slæðunum ok spurði ens sama A; mgl. E (*hvor skriveren har sprunget fra gefit til gefit*). 76 hánnum: F; mgl. A, B, E, I. þá: F; mgl. A, B, E, I. er: F, B, E; er þat I; "e" þr" A. 77-78 yðvarr — mjer: F, A, B (*dog búnat for búning*), I; þorir at ganga við, eða enginn velt, hver þennann búning hefir til lagt E. 79 hverr — gefit: F, A, B, E; mgl. I. 79-80 flosi mælti: F, A, B, I; *hvorimod E sætter s. flosi efter vita*. 80-81 mun — þat ætla ek: I; man ek segja þer, hvat ek ætla. þat er mín ætlan A; man ek segja, hverr ek ætla B (*í hvis text der således må tænkes en pause foran faðir*); mun ek segja þer, at ek ætla F; ætla eg E. 82 karl hinn: — "karl en" A (*snarere end "karlen"*), "kazil jū" E, "karl in" I; "k'lin" F, "karlín" B. 82-83 margir vitu

‘vitu eigi, er hann sjá, hvárt hann er heldr kona
 ‘eða karlmaðr’. skarphjeðinn mælti ‘slíkt er illa
 85 ‘mælt at sneiða hánun afganglum, er engi hefir
 ‘áðr til orðit dugandi maðr. meguð jer ok þat
 ‘vita, at hann er karlmaðr; því at hann hefir sonu
 ‘átt við konu sinni. hafa fáir várir frændr legit
 ‘úbættir hjá garði várum svá at vjer hafim eigi
 90 ‘hefnt’. síðan tók skarphjeðinn til sín slæðurnar
 enn kastaði brókum blám til flosa ok kvað hann
 þeira meir þurfa. flosi mælti ‘hví mun ek þeira
 ‘meir þurfa?’ skarphjeðinn svarar ‘því þá — ef
 ‘þú ert brúðr svínfellsáss, sem sagt er, hverja
 95 ‘hina níundu nótt ok geri hann þik at konu’. flosi
 hratt þá fjenu ok kveðz þá engan penning hafa
 skyldu af — kvað þá vera skyldu annat hvárt: at

eigi: *F, A, B*; margir menn vita eigi *I*; fáir vita, þeir *E*. 83-84 heldr — karlmaðr: *F*; karlmaðr eða kona *A, B, E, I*. 84-85 slíkt — mælt: *F*; illa er slíkt gert *A, B, E, I*. 86 áðr — maðr: *F, B, I*; dugandi maðr áðr til orðit *E*; til orðit áðr dugandi manna *A*. ok þat: *B*; þat ok *F*; þat *A, E*; *mgf. I*. 87 hann — hann: *F, A, B* (*dog karl for karlmaðr*), *I*; *mgf. E* (*hvor i det mindste hann er udeglemt*). 88 átt: *F, B, E*; getið *A, I*. 88-89 legit — várum: *F, B*; legit óbættir hjá garði *A, E*; verit óbættir *I*. 90 sín: *F, A, B, E*; *mgf. I* (*sikkert ved forglemmelse*). 91 brókum blám: *F, A, B, I*; blám brókum *E*. 91-92 kvað — þurfa: *F, B*; kvað (*sagði I*) hann þær meirr þurfa *A, I*; kvað honum þess meirr þörf *E*. 92 hví — þeira: *F, A, B, I*; því mun eg þess *E*. 93 skarphjeðinn svarar: *sdl* (*verbet forkortet fñ.*) *I*; skarph. mælti *F, A, B*; *mgf. E*. því þá: *F*; því at þá *B* (!); *mgf. A, E, I* (*hvor i øvrigt det følger, ef þú er udeglemt*). 94 svínfellsáss: *A, B, I*; snæfellsáss *E*; snæfellsáls *F*. 94-95 hverja hina níundu: *F, A*; hverja ínu íx. hverju *E* (!); ína níundu hverja *B, I*. 95 ok geri hann: *A*; at hann geri *F, B*; ok geri *E, I*. 96 kveðs þá: *A*; ”q þá“ *F*; ”q“ *B*; kvað þá *E* og *I* (*i hvilke på formodentlig er pronomener*). 96-97 hafa skyldu af: *F*; skyldu af hafa *A, B, E, I*. 97 kvað — skyldu: *F*; ok sagði, at vera skyldi *A, B, E, I*.

höskuldr skyldi vera úgildr, ella skyldi þeir hefna hans. vildi þá flosi engi grið selja ok engi taka ok mælti til sigfússsona 'göngu vjer nú heim. eitt 100 'skal yfir oss líða alla'. síðan gengu þeir heim til búðar. hallr mælti 'hölzti miklir úgæfumenn 'eigu hjer í hlut at'. þeir njáll ok synir hans gengu heim til búðar. njáll mælti 'nú kemr þat 'fram, sem mjer sagði löngu hugr um, at oss 105 'myndi þungt falla þessi mál'. 'eigi er þat' segir skarphjediinn 'því at þeir megu aldri sækja oss at 'landslögum'. 'þá mun þat fram koma' segir njáll 'er öllum mun verst gegna'. þeir menn töluðu um, er gefit höfðu fjeit, at þeir myndi í braut 110 taka. guðmundr hinn ríki mælti 'þá skömm kys 'ek mjer eigi til handa — at taka þat aptr, er 'ek gef — hvártki hjer nje annars staðar'. 'vel 'er þetta mælt' sögðu þeir. vildi þá ok engi í

⁹⁸ ella skyldi: F, A, B; elligar skyldu E; "n'o" I (*hver ella er ude-glemt*). ⁹⁹ þá — ok engi: F, A; flosi þá engi grið selja ok engi (grið sif. B) B, I; flosi þá hverki (!) selja grið ne E. ¹⁰⁰ göngu vjer nú: F, B; göngum nú A, I; göngum E. ¹⁰¹ líða alla: F; ganga alla B, I; ganga A, E. ¹⁰²⁻¹⁰³ hölsti — at: F; her eigu hölsti miklir úgæfumenn í lut at B; her eigu hölsti ("hellste" E, "hölsti" [tegnat over e synes at vise, at skriveren har tænkt på "o"] I) miklir ("miklir" [skrifteit] E) úgæfumenn hlut at (for hlut at har E í hlut) A, E, I. ¹⁰⁴ búðar: F, A, E, I; búða B. ¹⁰⁴⁻¹⁰⁵ kemr þat fram: F, A, B, I; mun þat fram koma E. ¹⁰⁵ sem: F, B, E, I; er A. sagði — um: F, B; sagði lengi hugr um E; sagði lengi hugr um A; hefir lengi hugr um sagt I. ¹⁰⁶ þungt — mál: F, A, B, I; þessi mál þungt falla E. ¹⁰⁷ því at: B, I; mgl F, A, E. ¹⁰⁸ þá mun þat: F; þat man þá A, B, E, I. segir njáll: sál (verbet forkortet .i.) F, A, B, I; mgl E. ¹⁰⁹ mun verst: A, B, E, I; oss mun verr F. ¹⁰⁹⁻¹¹⁰ þeir — um: F; þeir töluðu um (til B) B, E; menn töluðu um þeir A, I. ¹¹⁰ í (foran braut): F, A, E, I; á B. ¹¹¹ hinn ríki: F; mgl. A, B, E, I. ¹¹² mjer eigi: F, B; eigi mer A, E, I. ¹¹³ gef: F, A, E, I; gaf B. ¹¹⁴ þetta: F, E; þat A, B, I. vildi — í: F, A, I (*dog á for I*);

115 braut taka. snorri goði mælti þat er mitt ráð,
 'at gissurr hinn hvíti ok hjalti skeggjason varðveiti
 'fje þetta til annars alþingis. segir mjer svá hugr
 'um, at eigi muni langt líða áðr til muni þurfa at
 'taka þessa fjár'. hjalti tók ok varðveitti helming
 120 fjárins enn gissurr sumt. gengu menn þá heim
 til búða sinna.

124. Flosi stefndi öllum sínum mönnum upp
 í almannagjá ok gekk þangat sjálfr. þá váru þar
 komnir allir hans menn, ok váru þat tíu tigur
 manna. flosi mælti til sigfússsona 'hversu veiti
 5 'ek yör þess at málum, at yör sje skapfelligast?
 gunnarr lambason mælti 'ekki líkar oss fyrr enn
 'þeir bræðr eru allir drepnir njálssynir'. flosi
 mælti 'því vil ek heita sigfússsonum at skiljaz
 'eigi fyrr við þetta mál, enn aðrir hvárir hníga fyrir
 10 'öðrum. vil ek ok þat vita, hvárt nakkvarr er sá

---

ok vildi þá engi í E; vildu þá öngir í B. ¹¹⁵ snorri goði: F, A, B, E; guðmundr I. ¹¹⁶ hinn: I; mgl. F, A, B, E. ¹¹⁷ fje — annars: A, E, I; feit til annars F; fe til B. ¹¹⁸ til muni: F, B; enn til muni E, I; til man A. ¹¹⁹ þessa fjár: F; þessa (*forkortet*) "fja" (*kan være skrivefeil, men kan også være flertal*) E; til þessa fjár A, B, I. hjalti — varðveitti: F, A, B; hallr(!) tók ok varðveitti I; skyldi hallr varðveita E(!). helming: A, B, E, I; helminginn F. ¹²⁰ gengu: F, A, E, I; ganga B. helm: F; mgl. A, B, E, I.

124. ¹ öllum: F, A, B, E; mgl. I. upp: F, A, B, E; mgl. I. ² þá váru þar: F, A, B, I; ok vóro þangat E. ³ ok váru þat: F, A, B, I; þat vóro E. ⁴ þess at málum: B, E; svá at málum A, I; þá at málum þessum F(!). sje skapfelligast: F, A, B, E; getiz at I. ⁵ mælti: F, A, B, I; "f." E. fyrr: F, A, B, E; annat I. ⁶ bræðr eru allir: F, A, B, E (*der skriver e' for eru*); allir bræðr se I (*cf. næst foreg. note*). drepnir njálssynir: E, I; vegnir njálssynir F, B; vegnir A. ⁷ mælti: F, A, E, I; "f." B. skiljaz: F, A, B, I; skilja E. ⁸ fyrr — mál: F, I; við þetta mál fyrr E; fyrr við þeira mál B; við þeira mál fyrr A. ⁹⁻¹⁰ fyrir öðrum: F, B, E, I; mgl. A. ¹⁰ ok þat: F, A, I; ok B; þat E. hvárt: F, A, B, E; ef I.

‘hjer, at oss vili eigi veita at þessu máli’. enn allir kváðuz þeim veita vilja. flosi mælti ‘gangi ‘nú allir til mín ok sveri eiða, at engi skeriz ór ‘þessu máli’. gengu þá allir til flosa ok sóru hánnum eiða. flosi mælti ‘vjer skulum ok allir 15 ‘hafa handtak at því, at sá skal hverr hafa fyrri ‘gört fje ok fjörvi, er ór þessu máli gengr fyrr ‘enn yfir lýkr’. þessir váru höfðingjar með flosa: kolr son þórsteins breiðmaga bróðurson halls af síðu, hróaldr össurarson frá breiðá, össurr önund- 20 ar-son töskubaks, þórsteinn hinn fagri geirleifsson, glúmr hildis-son hins gamla, móðólfr ketilsson, þórir son þórðar illuga ór mörtungu, frændr flosa kolbeinn ok egill, ketill sigfússson ok mörðr bróðir hans, þórkell ok lambi, grani gunnarsson, gunn- 25 arr lambason ok sigurðr bróðir hans, ingjaldr frá keldum, hróarr hámundarson. flosi mælti til sig-

10-11 sá hjer: F, A, E, I; her sá í váru liði B. 11 at (foran oss): F, A, B; er E, I. enn: F, B; mgl. A, I. 12 þeim: A, B, I; hánnum F. 13 nú: F, B; mgl. A, I. 14 gengu þá: A, B, I; þá gengu F. sóru: A, B, I; svörðu F. 15 eiða: F, A, B; mgl. I. ok allir: F; ok A, B; mgl. I. 16 handtak: F, A, I; handtök B. 16-17 hverr — gört: I; hafa fyrri gert F, A; fyrri gert hafa B. 17 þessu máli gengr: F, B; gengr þessu máli A, I. 17-18 fyrr — lýkr: F; mgl. A, B, I. 19 son þórsteins: F, A, I; þórsteins-s. B. 20 frá breiðá: F, B, I; mgl. A. 21 hinn: F, B, I; mgl. A. 22 hins gamla: A; mgl. F, B, I. 23-24 þórir — egill: — ”þir .f. þþar| illvga o: mavra (av í ét tegn) tvngv. f’nd: fl’ kolbein z egill“ F, ”þo|riff .f. þo:ðr .f. jlluga .f. o: moztungu frænd: fl’. kolbein z egill“ A, ”f. þþr jllvga .f. o: mózatv|gv frændi fl’a; kólbein z Egill b’p“.ff. fl’a“ B, ”þo:’ þo:þar .f. jllvgi o: mavrtvngo (av í ét tegn) | frændi fl’. kolbein egils .f.“ I. 25-27 þórkell — keldum: A, B, I; ingjaldr frá keldum, þórkell ok lambi, grani gunnarss., gunnarr lambas. ok sigurðr bróðir hans F.

fússsona 'takið þer yör nú höfðingja þann er yör
 'þykkir bezt til fallinn; því at einn hverr mun fyrir
 30 'þurfa at vera málinu'. ketill ór mörk svaraði 'ef
 'undir oss bræðr skal koma kjörit, þá munu vjer
 'þat skjótt kjósa, at þú sjer fyrir. heldr þar mart
 'til þess: þú ert maðr ættstórr ok höfðingi mikill,
 'harðrægr ok vitr. virðu vjer ok svá, at þú setiz
 35 'fyri vára nauðsyn í málit'. flosi mælti 'þat er
 'líkast, at ek játumz undir þetta, sem bæn yður
 'stendr til. mun ek nú ok á kveða, hverja atferð
 'vjer skulum hafa. ok er þat mitt ráð, at hverr
 'maðr riði heim af þingi ok sje um bú sitt í
 40 'sumar, meðan töður manna eru undir. ek mun
 'ok heim riða ok vera heima í sumar. enn drótt-
 'insdag þann er átta vikur eru til vetrar, þá mun
 'ek láta syngja mjer messu heima ok riða síðan
 'vestr yfir lómagnúpssand. hverr várr skal hafa

28 takið — nú: F; klósi þer yör A, B, I. höfðingja þann er F, A, B; þann höfðingja, sem I. 29-30 einn — vera: B; einn hverr mun þurfa fyrir at vera A; einhverr mun þurfa at vera fyrir F; "en þv man | f¹ þ²fa" I. 30 ór mörk svaraði: F; "f.v." I; "f." B; mælti A. 31 bræðr — kjörit: F (o meget uformel.); skal kjörit A; bræðrum skal kjörit B; skal vera bræðrum I. 32 þat skjótt: F; skjótt B; þat aller A; allir I. 32-33 þú — þess: A, I; undir þik falli sá (sjá B) vandi F, B. 33 maðr: F, B; mgl. A, I. 34 harðrægr: F, A; harðfengr B; harðráðr I. 35 í málit: F, A, B; mgl. I. 36 ek játumz: F, B, I; ver játumz A. bæn: F, A, B; bæn I. 37 stendr: F, B, I; er A. atferð: F, B; atförr A, I. 38 maðr: F, B; mgl. A, I. þingi: F, B, I (meget utydel.); þinginu A. ok sje um: — "z. | þai v" F, "z. þai v" B, "(her ses en lille leening af et bogstav, formodentlig af y) þai v" I; ok se við A. 40-41 meðan — sumar: F; meðan töðuaner ero. ek mun riða heim ok vera heima í sumar A, B; mgl. I (sprunget fra sumar til sumar). 42 þann: F, B; þá A, I. átta: F, A, I; "vi." B. 44 skal: B; man A, I; maðr skal F.

‘tvá hesta. ekki mun ek lið auka ór því sem nú ⁴⁵
 ‘hefir til eiða gengit; því at vjer höfum þat ærit
 ‘mart, ef oss kemr þat vel at haldi. ek mun
 ‘riða dróttinsdaginn ok svá nóttina með. enn
 ‘annan dag vikunnar mun ek kominn á þríhyrnings-
 ‘hálsa fyrri miðjan aptan. skuluð jer þá þar allir ⁵⁰
 ‘komnir, er eiðsvarar eruð við þetta mál. enn ef
 ‘nakkvarr er sá þá eigi þar kominn, er í mál
 ‘þessi hefir gengit, þá skal engu fyrri týna nema
 lífinu, ef vjer megum ráða’. ketill mælti ‘hversu
 ‘má þat saman fara, at þú ríðir dróttinsdag heiman ⁵⁵
 ‘enn komir annan dag vikunnar á þríhyrningshálsa?’
 flosi mælti ‘ek mun riða upp ór skaptártungu ok
 ‘fyrri norðan eyjafjallajökul ok ofan í goðaland; ok
 ‘mun þetta endaz, ef ek ríð hvatliga. mun ek nú
 ‘ok segja yör alla mína fyrirætlan — at þá er ⁶⁰

---

⁴⁵ lið auka: F, A, I; auka lið B. ⁴⁶ þat ærit: A, B; ærit F; þat helzti I. ⁴⁷ kemr þat: I; kæmi þat F, B; kæmi A. ⁴⁸ dróttins-: F, A, I; sunnu- B. ⁴⁹ dag: A, I; aptan F, B, mun ek kominn: A, B; vil ek kominn I; mun ek riða F. ⁵⁰⁻⁵¹ skuluð — mál: F; skulu þer þá allir þar koma, er eiðsvarar erot B; skulu þeir (*forkortet þ' [í övrigt sædvanlig forkortelse for þer]*) þá allir þar komner, er eiðsvarar ero A; skulut "þ" þar þá allir komnir þeir er eiðsvarar ero I. ⁵²⁻⁵³ þá — hefir: A; eigi þar kominn, er í mál þessi hafa (*sál*) F; þá, er eigi er þar kominn, er í mál þessi hefir I; þá, er eigi er þar kominn, er í þessi mál hafa (*sál*) B. ⁵³ þá — týna: F; þá (*mgl B*) skal sá öngu fyrri týna B, I; sá skal engu týna fyrir A. ⁵⁴ lífinu: F, A, I; lífi einu B. megum: F, A, I; "megim" B. ⁵⁵ dróttinsdag: — "ðottif . ð." F, "ðottif . ð." A, "ðottif ð." I; sunnudaginn B. ⁵⁶ annan dag vikunnar: F, I; annan dag viku A; mánadaginn B. ⁵⁸ -fjalla-: F, A, B; "fell" I ofan í goðaland: F, A, I; "f" (*der er usædvanlig stor afstand imellem dette og det følgende ord, måske på grund af radering*) "ofán'góðan(!) lð" B. ⁵⁹ mun (*foran þetta*): F; má A, B, I. ⁶⁰ ok: F, B; *mgl. A, I.* fyrirætlan: F, B; ætlan A, I.

‘vjer komum þar saman, skulu vjer ríða til berg-
þórshváls með öllu liðinu ok sækja njálssonu með
‘eldi ok jární ok ganga eigi fyrr frá, enn þeir eru
‘allir dauðir. skuluð jer þessi ráðagerð leyna; því
65 ‘at líf vart allra liggir við. munu vjer nú láta taka
‘hesta vára ok ríða heim’. gengu þeir þá allir til
búða sinna. síðan ljet flosi söðla hesta sína ok
biðu engra manna ok ríða síðan heim. flosi vildi
eigi finna hall mág sinn; því at hann þóttiz vita,
70 at hallr myndi letja allra stórvirkja.

Njáll reið heim af þingi ok synir hans, ok
váru þeir heima allir um sumarit. njáll spurði
kára mág sinn, hvárt hann myndi nakkvat ríða
austr til dyrhólma til bús síns. kári svaraði ‘ekki
75 ‘skal ek austr ríða; því at eitt skal ganga yfir
‘mik ok sonu þína’. njáll þakkaði hánnum ok kvað
slíks at hánnum ván. þar var jafnan nær þrim
tigum vígra karla með húskörlum.

---

64 þar: F, B; her A, I. ríða: F, A, B; fara I. 62-63 njáls-
jární: F, A, B; þá með eldi ok jární njálssonu I. 65 vart: F, A, B;
“var” I. allra liggir við: F, A, I; liggir við allra B. 65-66 láta —
vára: A, B (vára *feilskr.* v), I; leita til hesta várra F. 66 allir: F;
mgk. A, B, I. 67 sína: F, B; þeirra A, I. 68 biðu — heim: F
(manna *feilskr.* mǫnna); ríðu síðan (þeir I, *mgk.* B) heim ok biðu
engra manna A, B, I. flosi: F, B; því at hann A, I. 69 því at
hann: F, I; hann A; *mgk.* B. 70 hallr: F; hann A, B, I. stór-
virkja: F, A, I; “ftórjrkia” B. 71 hans: F, B, I; *mgk.* A (*síkkert ved
forglemmelse*). 71-72 ok váru — allir: A, B, I; váro þeir heima F.
73 mág sinn: F; *mgk.* A, B, I. nakkvat: F, B; *mgk.* A, I. 74 austr
til dyrhólma: F, A, B; til dyrhólma austr I. 75 ek: F, I; *mgk.*
A, B. því at: F, A, I; *mgk.* B. 75-76 ganga yfir mik: F, A, I;
yfir mik ganga B. 77 at: F, A, I; af B. þrim tigum: — “xxx.” F;
hálfum þriðja tigi A, B (*der desuden indskyder manna foran vígra
karla*), I.

Þat var einu hverju sinni, at hróðný höskulds-
dóttir móðir höskulds njálssonar kom til keldna. 80
ingjaldur bróðir hennar fagnaði henni vel. hún tók
ekki kveðju hans enn bað hann þó ganga út með
sjer. ingjaldur gerði svá, at hann gekk út með
henni — ok gengu ór garði bæði saman. síðan
þreif hún til hans, ok settuz þau niðr bæði. hróðný 85
mælti 'hvárt er þat satt, at þú hefir svarit eið
'at fara at njáli ok drepa hann ok sonu hans?'
hann svaraði 'satt er þat'. 'allmikill níðingur ert þú'
segir hún 'þar sem njáll hefir þrygvar leyst þik
'ór skógi'. 'svá er nú þó komit' segir ingjaldur 90
'at líf mitt liggr við, ef ek geri eigi þetta'. 'eigi
'mun þat' segir hún 'lífa munt þú allt at einu ok

⁷⁹ einu hverju: *F, I*; einhverju *B*; einu *A*. at: *F, I*; er *A, B*.
⁸⁰ móðir — -sonar: *B*; mgl. *F, A, I*. ⁸² kveðju hans: *F, B*; kveðju-
unni *A, I*. þó ganga út: *F*; þó ganga *B*; út ganga *A, I*. ⁸³⁻⁸⁴ ingj-
aldur — henni: *F*; hann gekk út með henni *B, I*; hann gerði svá *A*.
⁸⁴ ok (foran gengu): *F, B*; þau *A, I*. ór: *F, A, B*; af *I*. ⁸⁵ bæði
(eftir niðr): *F*; mgl. *A, B, I*. ⁸⁵⁻⁸⁶ hróðný mælti: *F*; hún mælti
B, I; hún mælti þá *A*. ⁸⁶ hvárt: *F, I*; mgl. *A, B*. hefir: sðl. *alle*
(*F, A, B, I* [e dog her utydeligt og usikkert]). eið: *F, A, B*; eiða *I*.
⁸⁷ drepa — hans: *F, B*; sonum hans ok drepa þá *A, I*. ⁸⁸ þat':
A, B, I; þat' s. hann *F*. allmikill — þú: *F, B, I*; þú ert all-
mikill níðingur *A*. ⁸⁹ segir hún: sðl. (verbet forkortet .f.) *alle* (*F, A,*
B, I) — men i I er, med den nyere hånd, hvormed en del af denne
membran er skrevet, også tilføjet hún mælti (på en tilføjet lap) foran
replikken. ⁸⁹⁻⁹⁰ þrygvar — skógi: *F, B*; þig þrygvar leyst ór skógi
A; "þik þryfðu vr skogi leýft" | tan" *I* (hvor þrygvar ór skógi leys
har udgjort enden af en linie, men er bortskåret, og det derved
fremkomne hul udfyldt, som her angivet og med den i næst foregående
note omtalte hånd, på den tilføiede lap). ⁹⁰ þó komit: *F*; komit *A, I*;
mgl. *B*. ingjaldur: *F*; hann *A, B, I*. ⁹¹ eigi þetta: *F, A, B*; "eigi
þá | e" *I* (hvor det urigtige "eigi þá" er tilføjet på den i noterne
124 ⁸⁹ og ⁸⁹⁻⁹⁰ omtalte måde). ⁹¹⁻⁹² eigi mun þat: *F, A, B*; þat man
ekki *I*. ⁹² allt at einu: *F, A, B*; "langan allðr a (her følger en

'heita góðr maðr, ef þú svíkr eigi þann, er þú
 'átt beztr at vera'. hón tók þá línúfu ór þússi
 95 sínum alblóðga ok raufótta ok mælti 'þessa húfu
 'hafði höskuldr njálsson ok systurson þinn á höfði
 'sjer þá er þeir vágu hann. þykki mjer þjer því
 'verr fara at veita þeim, er þaðan standa at'.
 ingjaldr svarar 'svá mun nú ok fara, at ek mun
 100 'eigi vera í móti njáli, hvat sem á bak kemr.
 'enn þó veit ek, at þeir munu at mjer snúa vand-
 'ræðum'. hróðný mælti 'þá mátt þú nú mikit lið
 'veita njáli ok sonum hans, ef þú segir hánun
 'þessa ráðagerð alla'. 'þat mun ek eigi gera' segir
 105 ingjaldr 'því at þá em ek hvers manns niðingr, ef
 'ek segi þat, er þeir trúðu mjer til. enn þat er

*líden levning af et bogstav [vistnok I, i det I synes at have haft
 langan aldr allt at elno] — det følgende er nemlig tilent på den nye
 angione måde) [e aðr allt at elno" I. 98 góðr: B, I; þá góðr A; at
 betri F. eigi þann: F; þann eigi A, B, I. 94 beztr at vera:
 F, B; "best at va | (her følge to uformelige bogstaver, der nærmest
 ligne na. — Da nu "tr at va" er tilføjet med den oven for omtalte nyere
 hånd, synes I oprindelig at have stemt overens med A) I; best at
 launa A. 95 ok raufótta: B; alla ok raufótta F; mgl. A, I. húfu:
 F, B, I ("havl[fo — havl [av i ét tegn] med den nyere supplerende
 hånd); mgl. A. 96 ok systurson þinn: A; mgl. F, B, I. 97 þá —
 hann: F (dog uden þá), A, B; þá er hann var veginn I. mjer: F,
 A, B, — ligeledes I (hvor der oprindelig er skrevet m', men hvor ' er
 lidt beskædiget og er derfor tilføjet med den nyere hånd). 98 fara: F;
 sama A, B, I. 99 ingjaldr: F; hann A, B, I. svarar: — "sfr. (snarere
 end "fr.)" F, "fr." I; "fr." A, B. nú: A; mgl. F, B, I. fara: F,
 B, I; fara' s. hann A. 100 í: F, A, I; á B. 101 at mjer snúa: F,
 A, B; snúa at mer I. vand-: F, A, I; vend- B. 102 hróðný: F;
 hón A, B, I. 103-104 þá — alla: F; þú mátt nú ok mikit lið gera
 njáli ok segja hánun þeira ráðagerð alla B; þú mátt nú mikit lið
 (gagn I) gera njáli ok segja hánun ráðagerð þeira A, I. 105 ingi-
 aldr: F, A, I; hann B. 106 er — mjer: F, A, B; sem mer er
 trúat I.*

‘karlmannligt bragð at skiljaz við þetta mál, þar
 ‘sem ek veit vissar hefndar ván. enn seg þat
 ‘njáli ok sonum hans, at þeir sje varir um sik
 ‘þetta sumar allt — því at þat er þeim heilræði 110
 ‘— ok hafi mart manna’. síðan fór hón til berg-
 þórshváls ok sagði njáli þessa viðræðu alla. njáll
 þakkaði henni ok kvað hana vel hafa gört ‘því at
 ‘hánun myndi helzt misgört í vera at fara at mjer
 ‘allra manna’. hón fór þá heim. enn njáll sagði 115
 þetta sonum sínum.

Kerling var sú at bergþórshváli, er sæunn
 hjæt. hón var fróð at mörgu ok framsýn. enn
 þá var hón gömul mjök; ok kölluðu njálssynir
 hana gamalæra, er hón mælti mart. enn þó gekk 120
 þat flest eptir. þat var einn dag, at hón þreif
 lurk í hönd sjer ok gekk upp um hús eptir ok
 at arfasátu einni, er þar stóð. hón laust arfa-
 sátuna ok bað hana aldri þrifaz — svá vesöl sem

107 þetta mál: *F, B*; þetta *I*; þeira mál *A*. 107-108 þar — hefndar: *F*; er (ef *I*) maðr veit hefndar (hefnda *A* [*feilskr. hefða*], *I*) *A, B, I*.
 108 seg: *F*; seg þú *A, B, I*. 109-110 þeir — allt: *F*; þeir se þetta
 sumar varir um sik *B*; hann se þetta sumar allt varr um sik
A, I. 110-111 því — manna: *F, B* (*dog mannmart for mart manna*);
 ok hafi mart manna (*for mart manna har A mannmart*) — því at
 þat er hánun heilræði *A, I*. 112 þessa viðræðu alla: *F*; þeira viðr-
 tal allt *B*; þessa ráðagerð alla *A, I*. 114 helzt — fara at: *F*; “méft
 mif g’t i g’t at va á mótu” *B(I)*; helzt misgerð í vera at standa á
 móti *I*; helzt misgerð í at vera í móti *A*. 115 þá: *A, B, I*; *mgk. F*.
 njáll: *A, B, I*; hann *F*. 116 þetta: *F, B*; þá *A*; *mgk. I*. 117 sú: *F*,
A; sú ein *B*; ein *I*. 118 þá: *A*; þó *F, B, I*. 121 flest: *B*; mart
A, I; sumt *F*. 121-122 þreif — sjer: *F, A, I*; tók ser lurk í hönd *B*.
 122 upp: *F, A, I*; norðr *B*. eptir ok: *I*; *mgk. F, A, B*. 123 er þar
 stóð: *I*; *mgk. F, A, B*. 123-124 hón — -sátuna: *F, A, B*; *mgk. I*.
 124 vesöl: *F* (“væfvi”), *B* (“véfol”); veslug *A, I*.

125 hún var. skarphjeðinn hló at ok spurði, hví hún
 abbaðiz upp á arfasátuna. kerlingin mælti þessi
 'arfasáta mun vera tekin ok kveykðr við eldr þá
 'er njáll bóndi er inni brenndr ok bergþóra fóstura
 'mín — ok berið jer hana á vatn' segir hún 'eða
 130 'brennið hana upp sem skjótast'. 'eigi munu vjer
 'þat gera' segir skarphjeðinn 'því at fáz mun annat
 'til eldkveykna, ef þess verðr auðit, þó at hún sje
 'eigi'. kerling klifaði allt sumarit um arfasátuna
 at inn skyldi bera. enn þó fór þat fyrir ávallt.

125. At reykjum á skeiðum bjó rúnólfr þór-
 steinsson. hildiglúmr hjet son hans. hann gekk
 út dróttinsdagsnótt þá er tólf vikur váru til vetrar.
 hann heyrði brest mikinn svá at hánnum þótti
 5 skjálfa bæði jörð ok himinn. síðan leit hann í

125 abbaðiz — -sátuna: F; hví hún amaðiz við arfasátuna (sátuna
 B) B, I; hvers hún kynni arfasátuna A. kerlingin: F, B; kerling
 A, I. 127 vera: B; mgl. F, A, I. 128 bóndi: F; mgl. A, B, I.
 fóstura: F, A, B; udeglemt I. 129 vatn: F, B, I; vötn A. segir
 hún: sðl. (verbet forkortet .f.) F, A, I; mgl. B. 130 upp: F; mgl. A,
 B, I. 132-133 ef — eigi: F (verðr skrevet vð), B (dog uden at, samt
 med feilskriften kv for hún [= hún]); þótt hún se elgi, ef þess
 verðr auðit A, I. 133-134 klifaði — skyldi: F, I; klifaði opt um
 arfasátuna at inn (feilskr. i) skyldi A; talaði jafnan til um sumarit,
 at arfasátuna skyldi inn B. 134 enn þó: A, B; enn I; ok F. fyrir
 ávallt: B; ávallt fyrri A; fyrri F, I.

125. 1 At: F, B, I; Á A. 2 út: F, A, B, — ligeledes I (kun
 at der står "vt t", i det "vt" er, med den oven for, note 124⁸⁹ osv.,
 omtalte nyere hånd, sat i stedet for den bortskaarne selolyd). dróttins-
 dags-: F; dróttins- A, I; sunnu- B. tólf: sðl. (xli) A, B, I;
 ".ix." F. 4 svá — þótti: F, B; ok þótti hánnum A, I. 5 jörð ok
 himinn: F, A; "jörð | x himinen (de to sidste ord med den nyere
 hånd)" I; jörðin ok himinninn B. síðan: F, A, B, — med hvilke I
 uden tvivel oprindelig har stemt overens (men af den gamle skrift er
 kun n og foran dette en utydelig levning af et bogstav tilbage, foran
 hvilken den nyere hånd har sat "x" (som om der skulde stå

vestraettina. hann þóttiz sjá þangat bring ok eldslit á ok í hringinum mann á grám hesti. hann bar skjótt yfir, ok fór hann hart. hann hafði loganda eldbrand í hendi. hann reið svá nær hánum, at hann mátti görla sjá hann. hann var svartr sem 10 bik. hann kvað vísu þessa með mikilli raust

ek rið hesti

hjelugbarða

úrigtoppa

ills valdanda.

15

eldr er í endum

eitr er í miðju

svá er um flosa ráð

sem fari kefli

svá er um flosa ráð

20

sem fari kefli.

þá þótti hánum hann skjóta brandinum austr til fjallanna fyrir sik, ok þótti hánum hlaupa upp eldr mikill í móti svá at hann þóttiz ekki sjá til fjallanna fyrir. hánum sýndiz sjá maðr ríða austr 25 undir eldinn — ok hvarf þar. síðan gekk hann

hann leit hann[!]). ⁶ -ættina: F, A, I; -ætt B. hann — þangat: F, B; ok þóttiz hann sjá A, I. ⁸ ok fór hann hart: F, A; "g for hart" I (der måske oprindeligt har stemt overens med F og A, da "g for" er suppleret af den yngre hånd); mgl. B. hann (foran hafði): F, A, I; ok B. ⁹ eldbrand: F; brand A, B, I. ¹⁰ hann (efter sjá): F, A, B; mgl. I. hann var: F; ok var hann B; hánum sýndiz hann A, I. ¹¹ hann — með: F, B; ok heyrði, at hann kvað vísu með (mgl. I) A, I. ²² þá: F, A, B; síðan I. hann skjóta: F, A, I; sem hann skyti B. brandinum: F, A, B; eldbrandinum I. ²³ fyrir sik: B; mgl. F, A, I. ²³⁻²⁵ ok þótti — fyrir: F, — lígeledes (dog med svá mikill for mikill í móti svá) A, I; mgl. B. ²⁵⁻²⁶ hánum — þar: F, B (dog þessi for sjá), I (som B); mgl. A.

inn ok til rúms síns ok fjekk langt úvit ok rjetti þó við ór því. hann mundi allt þat er fyrir hann hafði borit ok sagði föður sínum. enn hann bað
 30 hann segja hjalta skeggjasyni. hann fór ok sagði hjalta. 'þú hefir sjet gandreid' segir hjalti 'ok er þat jafnan fyrri stórtíðendum'.

126. Flosi bjó sik austan þá er tveir mán-
 aðir váru til vetrar ok stefndi til sín öllum sínum
 mönnum þeim er hánnum höfðu liði ok ferð heitit.
 hverr þeira hafði tvá hesta ok góð vápn. þeir
 5 kvámu allir til svínafells ok váru þar um nóttina.
 flosi ljet snimma veita sjer tíðir dróttinsdaginn,
 enn síðan gekk hann til borðs. hann sagði fyrir
 öllum heimamönnum sínum, hvat hverrgi skyldi
 starfa, meðan hann væri í brautu. síðan gekk
 10 hann til hesta sinna. þeir flosi riðu vestr á sand.
 flosi bað þá fyrst ekki allákast riða ok kvað þó

²⁷ inn ok: A, B, I; mgl. F. rúms síns: F, A, I; hvílu sinnar B.
²⁸ þó: F; mgl. A, B, I. hann (foran mundi): F, A, B; ok I. er: F, A, B; sem I. ²⁹ enn: F, A, I; mgl. B. ³⁰⁻³¹ hann fór — hjalta: F (sagði forkortet .f.); hann fór ok sagðe hánnum A, I; síðan fór hann ok sagði hánnum B. ³¹ 'þú — hjalti: B (segir forkortet .f.); hann (skrevet .h. [altså en mellemting af hann og hjalti] I) mælti 'þú hefir set gandreid A, I; en hann kvað hann seð hafa gandreid F. ³² jafnan: F, B; ávallt A; optast I.

126. ¹⁻² tveir mánadír: F, A, I ("manvþr" for mánadír); "vi .vikvr" B. ³ er: A, B, I; sem F. liði ok: F; mgl. A, B, I. ⁶ dróttins-: F, A, I; sunnu- B. ⁷ enn: F, B; mgl. A, I. ⁷⁻¹⁰ hann sagði — sinna: F, B (dog uden sínum); (ok tilf. A) eptir þat gekk hann til hesta sinna. enn áþr sagði (segir A) hann fyrir öllum heimamönnum sínum (mgl. A), hvat hverrgi skyldi starfa, meðan hann væri í brottu A, I. ¹⁰ riðu: A, I; riðu fyst F, B. ¹¹ flosi — riða: F, A, B (dog uden all-); bað flosi þá eigi mjök riða ákast fyst I. ok kvað þó: F; kvað þó A, B; en sagði I.

hinn veg lúka mundu. hann bað alla bíða, ef nakkvarr þyrfti at dveljaz. þeir riðu vestr til skógahverfis ok kvámu í kirkjubæ. flosi bað alla menn koma til kirkju ok biðjaz fyrir. menn gerðu 15 svá. síðan stigu þeir á hesta sína ok riðu upp á fjall ok svá til fiskivatna ok riðu nökkuru fyri vestan vötnin ok stefndu svá vestr á sandinn — ljetu þeir þá eyjafjallajökul á vinstri hönd sjer — ok svá ofan í goðaland ok svá til markarfljóts ok 20 kvámu um nónskeið annan dag vikunnar á þríhyrningshálsa ok biðu til miðs aptans. kvámu þar þá allir nema ingjaldr frá keldum. sigfússsynir töldu á hann mjök. enn flosi bað þá ekki ámæla ingjaldi, meðan hann væri eigi hjá 'enn þó skulu 25 'vjer gjalda hánnum síðar'.

127. Nú er þar til máls at taka at bergþórshváli, at þeir grímr ok helgi fóru til hóla — þar vátu þeim fósturuð börn — ok sögðu þat föður sínum, at þeir mundu ekki heim um kveldit. þeir

¹² hann bað alla: *F, B*; hann mælti, at allir (*udeglegt A*) skyldi *A, I*. ¹³ vestr: *F (feilskr. vestr), A, I*; allt *B*. ¹⁴ flosi bað: *F, B*; ok bað flosi (*mgk. A*) *A, I*. ¹⁵ biðjaz fyrir: *F, B, I*; biða fyrir ser *A*. ¹⁶ upp: *A, I*; *mgk. F, B*. ¹⁷⁻¹⁸ svá — vötnin: *F, A, B*; fyrir vestan fiskivötn *I*. ¹⁹ svá: *F, A, B*; *mgk. I*. ²⁰ þá: *F, A, B*; *mgk. I*. sjer: *F, B*; *mgk. A, I*. ²¹ svá ofan: *F, A, I*; riðu þaðan *B*. ²² annan dag vikunnar: *F*; annan dag viku *A, I*; mánadaginn *B*. ²³ biðu: *F, B*; biðu þar *A, I*. ²⁴ þá (*foran allir*): *F, B, I*; *mgk. A*. ²⁵⁻²⁶ sigfúss — mjök: *F (dog er synir udeglegt og mjök feilskrevet mig)*; ok töldu sigfússsynir á hann mjök *A, B*; ok töldu sigfússsynir mjök á hann *I*. ²⁷ þá: *F, A, B*; *mgk. I*. ²⁸ væri: *F, A, B*; var *I*. ²⁹⁻³⁰ þó — síðar: *F, I*; ver skulum gjalda hánnum síðar *B*; þó skulu ver hefna hánnum *A*.

127. ¹ þar (*foran til*): *F, B, I*; *mgk. A*. ²⁻⁴ þat föður sínum: *I*; föður sínum *A, B*; móður sinni *F*. ⁵ mundu: *F, A, B*; myndi *I*. heim: *F, A, I*; heim koma *B*.

- 5 váru í hólum allan daginn. þar kvámu konur
fátækar ok kváðuz komnar at langt. þeir bræðr
spurðu þær tíðenda. þær kváðuz engi kunna
tíðendi at segja 'enn segja kunnu vjer nýlundu
'nakkvara'. þeir spurðu, hverja nýlundu þær segði,
10 ok báðu þær eigi leyna. þær sögðu svá vera skyldu
'vjer kvámu at ofan ór fljótshlíð, ok sá vjer sig-
'fússsonu alla ríða með alvæpni, ok stefndu þeir
'upp á þríhyrningshálsa ok váru fimmtán í flokki.
'vjer sá m ok grana gunnarsson ok gunnar lamba-
15 'son, ok váru þeir fimm saman. þeir stefndu hina
'sömu leið. ok kalla má, at nú sje allt á fœr ok
'á flaug um hjeraðit'. helgi njálsson mælti þá
'mun flosi kominn austan, ok munu þeir allir
'komnir til móts við hann. ok skulu vit grímr
20 'vera þar sem skarphjediinn er'. grímr kvað svá

5 daginn: F, B, I; dag A. 5-8 konur fátækar: A (*adjectivei feilskr. fætæk'*), B, I(?); fátækar konur F. 6 komnar: F, B; komit hafa A; hafa komit I. bræðr: F; mgl. A, B, I. 7-8 engi — at segja: I; engi segja kunna tíðendi B; engi tíðindi segja F; ekki segja tíðendi A. 8 segja kunnu vjer: F; "f. v" (*sikkert = v*) B (= segju vit í *det skriveren kun har tænkt sig to koner, hvilket ogsa synes det naturligste*); segja þó A, I. 9 hverja — segði: A, B, I; hver sú væri F. 10 sögðu — skyldu: F; kváðu svá vera skyldu B; sögðu, at svá skyldi vera A, I. 11 vjer: F, B; vit A ("v"), I ("vþ"). at ofan: F, A, B; ofan at I. vjer: F, A, B; "v" I. 12 alla ríða: F, B; ríða alla A, I. alvæpni: F, A, B, E; vápnom I. ok stefndu þeir: A, B, I; ok stefndu E; þeir stefndu F. 14 vjer: F; vit A, B, E, I. 15-16 þeir — sömu: F; ok stefndu (ríðu A, B, E, I) allir eina A, B, E, I. 16 at — allt: F, A, E, I (*sje dog glemt*); nú, at allt se B. 17 á flaug: A ("a flaug"), B ("á | flavg [av í ét tegn]"); "flağ" E; "flavgv [av í ét tegn]" F; "a flvgan" I. um hjeraðit: F; mgl. A, B, E, I. njálsson: F, A, B; mgl. E, I. 18 kominn austan: F, A, B, E; austan kominn I. 19 komnir: A, E, I; koma F; ríða B. 20 sem: A, B, E, I; mgl. F (*sikkert glemt*). er: F, A, B, I; mgl. E. 20-21 kvað — skyldu: F, B (*dog* "f." *for* kvað); svarar ("f." I, "f." A og E), at svá

vera skyldu, ok fóru þeir heim. þenna aptan hinn sama mælti bergþóra til hjóna sinna 'nú skuluð þer kjósa yðr mat í kveld — at hverr hafi þat, er 'mest fýsir til; því at þenna aptan mun ek bera 'síðast mat fyrir hjón mín'. 'þat skyldi eigi vera' 25 sögðu þeir, er hjá váru. 'þat mun þó vera' segir hón 'ok má ek miklu fleira af segja, ef ek vil. 'ok mun þat til merkja, at þeir grímr ok helgi 'munu heim koma í kveld, áðr menn eru mettir. 'ok ef þetta gengr eptir, þá mun svá fara fleira, 30 'sem ek segi'. síðan bar hón mat á borð. njáll mælti 'undarliga sýniz mjer nú. ek þykkjumz sjá 'um alla stufuna, ok þykki mjer sem undan sje 'gafiveggirnir báðir enn blóð eitt allt borðit ok 'matrinn'. öllum fannz þá mikit um öðrum enn 35 skarphjeðni. hann bað menn ekki syrgja nje láta öðrum herfílígum látum svá at menn mætti orð á

skyldi vera A, E, I. 21 ok fóru þeir: F; fóru þeir I; ok fara þeir þá B; fóro þeir þá A, E. 21-22 þenna — bergþóra: F, B; nú er til máls (*feilskr. mal I*) at taka at bergþórshváll, at (*mgl. A, E*) bergþóra mælti A, E, I. 23 er: F, B, E, I; *mgl. A*. 24-25 bera síðast: F, B, I; síðast bera A, E. 26 þeir — váru: A, B, E, I; þau F. vera: F, B; fram koma A, E, I. 27 miklu — segja: F, B (*dog "ma" [= mera eller meira] for fleira*); þó (*feilskr. þ A*) segja miklu fleira A, E, I. 28 merkja: F; marka A, B, I; marks um E. ok helgi: F, B, E, I; *mgl. A*. 29 í kveld — mettir: I; áðr menn eru mettir í kveld F, B; í kveld A, E. 30 ok (*foran ef*): F, A, I; enn B; *mgl. E*. fleira: F, B; annat A, E, I. 31-32 njáll mælti: F, A, B, E; *mgl. I (der således, med eller uden forsat, tillægger bergþóra den følgende replik)*. 34 gafiveggirnir báðir: B, I; gafiveggirnir E; báðer stafarnir A; gafiveggirnir F. blóð eitt: F; blóðugt A, B, E, I. 34-35 ok matrinn: F, A, B, E; *mgl. I*. 35 öllum — um: A, E, I; þá fannz öllum mikit um þetta F; öllum fannz mikit til þessa B. öðrum enn: A, I; nema F, B, E. 36 menn (*after bað*): F, B; þá A, E, I. nje: F, A, B, E; eða I. 37 öðrum: F, A, E, I; "áharf flok" B (?). herfílígum: F, B, E, I; "áðfílígū" A.

því gera 'mun oss vandara gört enn öðrum, at
'vjer berim oss vel. ok er þat jafnt at vánum'.
40 þeir grímr ok helgi kvámu heim áðr borð váru
ofan tekin, ok brá mönnum mjök við þat. njáll
spurði, hví þeir færi svá hverft. enn þeir sögðu
slíkt sem þeir höfðu frjett. njáll bað engan mann
til svefns fara ok vera vara um sik.

128. Nú er þar til at taka, er flosi er. hann
mælti 'nú munu vjer ríða til bergþórshváls ok
'koma þar fyrri náttmál'. þeir gera nú svá. dalr
var í hválinum, ok ríðu þeir þangat ok bundu þar
5 hesta sína ok dvölduz þar til þess er mjök leið
á kveldit. flosi mælti 'nú skulu vjer ganga heim
'at bænum ok ganga þröngt ok fara seint ok sjá,
'hvat þeir taki til ráðs'. njáll stóð úti ok synir

38 mun: A, E, I; ok mun F, B. öðrum: F, A, I (*næsten ulæseligt*);
öðrum mönnum B, E. 38-39 at — oss: F, B, E, I (*pá oss nær
næsten ulæseligt*); ef ver berum oss ekki A. 39 jafnt at vánum: B;
at vánum F; mikil varkunn A, E, I. 40 borð: A, B, E, I; borðin F.
41 mönnum — þat: F, B; þá öllum mjök við E, I; þá við mjög
öllum A. 42 spurði: F, B, E, I; spyrr A. færi svá hverft: F, A,
B, E; sneri svá þvert I. enn: F, A, B, I; *mgk* E. 44 til — sik:
F; niðr leggja (!) enn marga vera vara um sik B; leggjast niðr ok
vera varann E; niðr leggjaz enn marga vera úti I (*úti meget uty-
deligt, men synes sikkert*); niðr leggjaz um kveldit A.

128. 1-2 er þar — mælti: A (*dog at hann for hann*), I; er at
segja frá flosa. hann mælti E; talar flosi við sína menn F; talar
flosi til sinna manna B. 3 náttmál: A, B, E, I; matmál F. þeir
— svá: F, B; þeir ríðu svá E, I; *mgk* A. 4-5 þar hesta sína: F,
A, B, I; hestana E. 5-6 til — kveldit: F, A, I; til er mjög var
líðið á kveld E; "miök læga. Oc leið amfoc|akvellið" (!) B. 6 mælti:
F, A, B, E; mælti þá I. ganga heim: F, A, B, I (*hvor der i övrigt
for skulu vjer blot står "n'm"*); heim ganga E. 7 at bænum: F, A,
E, I; *mgk* B. ganga — seint: F, A, I; göngum þröngt ok förung
seint E; fara seint ok ganga þröngt B. sjá: F, A, B, I; sjáum E.
8 taki til ráðs: F; taka til ráðs B; taka til A, E, I.

hans ok kári ok allir heimamenn ok skipuðuz fyrir á hlaðinu, ok var þat nær þrír tigur manna. 10 flosi nam staðar ok mælti 'nú skulu vjer at hyggja, 'hvat þeir taka til ráðs; því at mjer litz svá, ef 'þeir standa úti fyri, sem vjer munim þá aldri 'sótta geta'. 'þá er vár för ill' segir grani gunnarsson 'ef vjer skulum eigi þora at at sækja'. 'þat 15 'skal ok eigi vera' segir flosi 'ok skulu vjer at 'ganga, þó at þeir standi úti. enn þat afhroð munu 'vjer gjalda, at margr mun eigi kunna frá at segja, 'hvárir sigraz'. njáll mælti til sinna manna 'hvat 'sjeð jer til, hversu mikit lið þeir hafa?' 'þeir 20 'hafa bæði mikit lið ok harðsnúit' segir skarphjeddinn

9 ok (foran kári): F, A, B, E; mgl. I. 10 ok var þat nær: B (dog uden ok), E; ok váro þat nær I; ok váro þeir nær F; ok var þat A. þrír tigur: — xxx alle (F, A, B, E, I). manna: A, B, E, I; mgl. F. 11 staðar: B, E, I; stað F; þá staðar A. at hyggja: F, A, B, E; hyggja at I. 12 til: A, B, E, I; mgl. F. svá: F, B, I; svá á A, E. 13 sem: F (hvor i övrigt det følgende "þ" [d. e. vjer] har nogen lighed med "þ", hvorfor Olavius har læst við), B, I; at A, E. 14 sóttá geta: F, E; sótt geta A, B; sótt fá I. ill: F, A, B, E; 'allhíll (híll næsten helt afbleget)' I. 14-15 gunnarsson: F, B; mgl. A, E, I. 15 vjer (efter ef): A, B, E, I; mgl. F. þora — sækja: F, I; þora at sækja þá A, B; sóttá geta E (uden þá — men jf. næst fölg. note). 15-16 'þat skal: F, A, B, I; "þa fík þ" E (måske i stedet for "þa. þ fík"). 16-17 skulu. — ganga: A, E, I; "m" ver at ganga B; munu ver at sækja F. 17 þó — úti: F, A, B, I; mgl. E. afhroð: — "afroð" A, "afroð" E, "af roþ" I, "afrað (av i ét tegn)" F; "af ráð" B. 18 vjer: F, A, B, E; mgl. I (hvor det foreg. verb er skrevet manō) margr mun: A, B, E; margir munu (udeglegt I) F, I frá: F, A, E, I; frá tíðendum B. 19 hvárir sigraz: F (hvor der står "þt þi hvír sigz" — i det skrieveren oprindeleg har villet sætte þótt þeir sigriz), B, E; hvárir sem sigraz A, I. 20 sjeð jer til: F; segi þer frá A, B, E, I. hversu — hafa: F, A, B, E; hve mikit þeir hafa líp I. 20-21 'þeir — skarphjeddinn: F (bæði feilskr. beðit), B; 'þeir hafa harðsnúit lið' s. skarphjeddinn 'ok þó mikit A, I; skarph. s. 'harðsnúit lið ok þó mikit E.

'enn því nema þeir þó nú stað, at þeir ætla, at
 'þeim muni illa sækjaz at vinna oss'. Þat mun
 'ekki vera' segir njáll 'ok vil ek, at menn gangi
 25 'inn; því at illa sóttiz þeim gunnarr at hlíðarenda,
 'ok var hann einn fyrir. eru hjer hús rammhig,
 'sem þar váru, ok munu þeir eigi sótt geta'.
 'þetta er ekki þann veg at skilja' segir skarpheðinn
 'gunnar sóttu heim þeir höfðingjar, er svá váru
 30 'vel at sjer, at heldr vildu frá hverfa enn brenna
 'hann inni. enn þessir munu þegar sækja oss
 'með eldi er þeir megu eigi annan veg; því at
 'þeir munu allt til vinna, at yfir taki við oss.
 'munu þeir þat ætla, sem eigi er úlíkligt, at þat
 35 'sje þeira bani, ef oss dregr undan. ek em ok
 'þess úfúss at láta svæla mik inni sem melrakka
 'í greni'. njáll mælti 'nú mun sem optar, at jer
 'munuð bera mik ráðum synir mínir ok virða mik
 'engis. enn þá er jer váruð yngri, gerðuð jer þat

22-23 því — illa: F; því nema þeir staðar, at þeim þíkkir sem illa
 mani A, I; því nema þeir staðar, at þeim þíkkir illa munu E; þó
 nema þeir nú stað ok ætla, at þeim mani illa B. 24 vera: F, B;
 mgl. A, E, I. menn gangi: F, B, E, I (hvor der dog står "g|anga"
 for gangl); ver gangim A. 26 eru hjer: A, E, I; en her eru F, B.
 27 sótt geta: A, B, E, I; skjótt sækja F. 28 þetta — skilja: F, B;
 þetta er ekki svá A, E; ekki er svá I. 29 gunnar: A, B, E, I; því
 at gunnar F. svá: F, A, B, E; mgl. I. 31 þegar: F, B; mgl. A,
 E, I. 32 er: F; ef A, B, E, I. annan veg: F, A, B, I; öðruvísi E.
 33 við: F, A, B, E; með I. 34 sem: F, B, E, I; at A. 34-35 þat
 sje — dregr: F; þat (þetta E) mani þeira bani, ef oss dregr A,
 E, I; þat mundi þeira bani, ef oss drægi B. 35-36 ek — úfúss:
 F; em ek ok (mgl. I) ófúss (ül indskyder E) þess A, E, I; em ek
 ok úfúss B. 36 svæla mik: F, A, E, I; mik svæla B. 37 í greni:
 F, A, B, E; mgl. I. mun: F, A, E, I; er B. 39 yngri: F, E, I;
 ungir A, B. 39-40 gerðuð — eigi: F, B; þá (mgl. E) gerðu þer

‘eigi, ok fór yðvart ráð þá betr fram’. helgi mælti 40
 ‘geru vjer sem faðir várr vill. þat mun oss best
 ‘gegna’. ‘eigi veit ek þat víst’ segir skarpheðinn
 ‘því at hann er nú feigr. enn vel má ek gera
 þat til skaps föður míns at brenna inni með
 ‘hánum; því at ek hræðumz ekki dauða minn’. 45
 hann mælti þá við kára ‘fylgjumz vjer vel, mágr,
 ‘svá at engi várr skili við annan’. ‘þat hefi ek
 ‘ætlat’ segir kári ‘enn ef annars verðr auðit, þá
 ‘mun þat verða fram at koma, ok mun ekki mega
 ‘við því gera’. ‘hefn þú vár’ segir skarpheðinn 50
 ‘enn vjer skulum þín, ef vjer lifum eptir’. kári
 kvað svá vera skyldu. gengu þeir þá inn allir ok
 skipuðuz í dyrrnar. flosi mælti ‘nú eru þeir
 ‘feigir, er þeir hafa inn gengit. skulu vjer nú

ekki svá (*utyd.* I) A, E, I. 40 ok fór — fram: F; ok fór yðr þá
 betrat B; ok fór yðr þá betr (*best E*) A, E; ”g (*beskadiget og utyd.*)
 for (*lidt beskadiget*) jþr þa betr“ I. 41 geru vjer: F, A, B, E;
 gerum I. 41-42 þat — gegna: F, A, E, I (*dog oss öllum for oss*);
 þá man oss best ganga B. 42 víst: F, A, B, I; *mgk. E* 43-44 vel
 — þat: F; þó má ek þat vel gera B; þó má ek gera þetta A, E, I.
 44 föður míns: F, B; hans A, E, I. 45 hræðumz — minn: F; em
 ekki hræddr við döða minn B, E, I; em ekki hræddr um líf mitt
 ne við dauða A. 46 hann — við: F, B (*dog til for við*); skarp-
 heðinn mælti við E; ok mælti við A, I. vjer: A, E; við B, I;
mgk. F. 47 engi várr skili: A, E, I (*dog i modstrid med denne mem-
 brans foregående* ”v“ [= vlt]); engi skiliz F; hvárgi (*jf. næst foreg.
 note*) skili B. 48 segir kári: *sdl* (*verbet forkortet .f.*) F, A, B, E;
mgk. I. 49 verða — koma: F, A, E, I; hljóta framman at ganga B.
 49-50 ekki — því: B (*því forskrevet þ'ví*); ekki mega við A, E, I;
 ok ekki mega við því F. 50-51 hefn — þín: A, E, I; hefndu (*fn
 forskrevet*) vár en ver ”þn“ s. skarpheðinn F; hefn þú mín ok vár
 en ek mon þín s. skarpheðinn B. 51 eptir: F, A, B, E; lengr I.
 52 kvað — skyldu: F; segir svá vera skoldu B; ”f.“, at svá skyldi
 (”fklh“ A) vera A, E, I. 53 í dyrrnar: I; í dyrrin F, A, B; ”f“ |j.
 ðýrnar“ E. 54 hafa inn gengit: F, A, B, E; ganga (!) I. skulu vjer

55 'heim ganga sem skjótast ok skipaz sem þykkvast
 'fyri dyrrin ok geyma þess, at engi komiz í braut
 '— hvártki kári nje njálssynir; því at þat er várr
 'bani'. þeir flosi kvámu nú heim ok skipuðuz
 umhverfis húsin, ef nakkvarar væri laundyrir á.
 60 flosi gekk framan at húsunum ok hans menn.
 hróaldr össurarson hljóp at þar sem skarpheðinn
 var fyrir ok lagði til hans. skarpheðinn hjó
 spjótit af skapti fyrir hánun ok hljóp at hánun
 ok hjó til hans, ok kom öxin ofan í skjöldinn, ok
 65 bar at hróaldi þegar allan skjöldinn, enn hyrnan
 sú hin fremri tók andlitit, ok fjell hann á bak
 aptr ok þegar dauðr. kári mælti 'Hitt dró enn
 'undan við þik, skarpheðinn, ok ert þú vár frækn-
 'astr'. 'eigi veit ek þat víst' segir skarpheðinn
 70 ok brá við grönum ok glotti at. þeir kári ok

nú: A, B, E, I; ok skulu ver F. 55 skipaz: F, B, E; skipa A, I.
 56 fyri dyrrin: F, B; fyri E; mgl. A, I. 57 hvártki — -synir: F, B;
 kári eða synir njáls A, I; njálssynir eða kári E. því — er: F;
 (enn tilf. B) ella (eillgar I) er þat várr bani A, B, E, I. 58 kvámu
 nú heim ok: F; kómu heim at ok B; kómu heim ok A, I; mgl. E.
 59 umhverfis: F; umhverfum B; umbergiss A; fyrir um E; um
 öll I. nakkvarar: F, A, I; nökkor (altsá laundyrir neutrum) B, E.
 61 at þar: A, E, I; þar at F; þar at fram B. 61-62 sem — fyrir:
 F, A, B, I (sem udeglemt); er fyri var skarpheðinn E. 63 skapti:
 F, A, B, I; skaptinu E. ok hljóp at hánun: A, B; mgl. F, E, I.
 64 ok kom — í: F, A, B, I; með öxinne í E. 64-65 ok bar —
 skjöldinn: F, A (dog hánun for hróaldi), E (dog hánun for hróaldi
 þegar), I (som A); mgl. B. 65-66 enn — tók: F, B; en hyrnan fremri
 tók A, I; ok tók hyrnan fremri E. 68 við þik, skarpheðinn: F, B;
 skarp., við þik I; þjer, skarp. E; skarp. A. ok ert þú: F, B;
 þú ert A, E, I. 69 víst: F; mgl. A, B, E, I. 70 ok brá — at: F;
 sá, at hann brá grönum ok glotti I; 'sá ek þó (mgl. A), at hann
 brá grönum ok glotti við' A og B(!); 'enn hitt sá eg, at hann brá
 grönum ok glotte við' E(!). þeir kári ok: A, E; þeir kári B, I;
 kári ok F.

grímr ok helgi lögðu út mörgum spjótum ok særðu marga menn. enn þeir flosi gátu ekki at gört. flosi mælti 'vjer höfum fengit mikinn skaða á 'mönnum várum. eru margir sárir enn sá veginn, 'er vjer myndim sízt til kjósa. nú er þat sjet, at 75 'vjer fám þá aldri með vápnum sótta. er sá nú 'margr, er eigi gengr jafnsköruliga at, sem ljetu, 'enn þó eggjuðu mest. mæli ek þetta mest til 'graua gunnarssonar ok gunnars lambasonar, er 'sjer ljetu verst eira. enn þó munu vjer nú verða 80 'at gera annat ráð fyrir oss. eru nú tveir kostir 'til, ok er hvárrgi góðr: sá annarr at hverfa frá '— ok er þat várr bani; hinn annarr at bera at 'eld ok brenna þá inni — ok er þat stórr ábyrgðar- 'hlutr fyrri guði, er vjer erum menn kristnir sjálfir. 85 'enn þó munu vjer þat bragðs taka'.

71 mörgum spjótum: *F, A, I*; spjótum mörgum *E*; spjótum *B*.
 72 marga menn: *F, A, B, I*; margan mann *E*. þeir flosi gátu: *A, B, E, I*; flosi ok hans menn fengu *F*. 73 mikinn skaða: *A, B, E*; skapa mikinn *I*; mikinn mannskaða *F*. 74 mönnum — enn: *F* (*dog er sárir feilskrevet farid*), *I*; mönnum várum, er margir ero særðer, en *A, E*; "én varv. en márg' éro far"; *B*. 75 myndim: *F, A, B, I*; vildum *E*. nú — sjet: *A, B, I*; er nú þat seð *F*; er þat satt *E*. 76 vjer: *F, A, E, I*; *mgk B*. fám — sótta: *B*; getum þá elgi með vápnum sótta (unnit *A, E*) *F, A, E*; megom þá elgi með vápnum vinna *I*. sá nú: *A, B, I*; nú sá *F, E*. 77 er: *F, I*; at *A, B, E*. -sköruliga at: *F*; -skarpliga at *A, E*; -djarfliga at *I* (*jar meget afbleget*); -röskliga fram *B*. ljetu: *F, B*; ætluðu *A, E*; ætlaði *I*. 78-80 enn — eira: *A*; *mgk F, B, E, I*. 80 enn þó: *F, A, B, E*; enda *I*. 80-81 nú verða at: *F, B, I*; verða at *A*; *mgk E*. 81 annat ráð: *A, B, I*; "áñat h'it" *F* (*der tilføier "rað" i margen, hvilket "rað" vistnok skal træde i stedet for "h'it", uagtet dette ikke er udslettet*); annat *E*. 82 til: *F, B*; *mgk A, E, I*. sá: *F, A, E, I*; sá er *B*. 83 hinn: *F*; en hinn *A, E, I*; hinn er *B*. 84-85 stórr — -hlutr: *F*; stór ábyrgð *E, I*; þó stór ábyrgð *A*; "þó stór á byrð (efter ð er begyndelsen til et bogstav udraderet)" *B*. 85 fyrri guði: *F, A, B, E*; *mgk I*. menn: *F*; *mgk A, B, E, I*. 86 enn — taka:

129. Deir tóku nú eld ok gerðu bál mikit
 fyrir durunum. þá mælti skarphjediinn 'eld kveykv-
 'ið jer nú, sveinar — eða hvárt skal nú búa til
 'seyðis?' grani gunnarsson svaraði 'svá skal þat
 5 'vera, ok skalt þú eigi þurfa heitara at baka'.
 skarphjediinn mælti 'því launar þú mjer, sem þú
 'ert maðr til, er ek hefnda föður þíns, ok virðir
 'þat meira, er þjer er úskyldara'. þá báru konur
 sýru í eldinn ok slöktu niðr fyrir þeim. sumar
 10 báru vatn eða bland. kolr þórsteinsson mælti til
 flosa 'ráð kemr mjer í hug. ek hefi sjet lopt í
 'skálanum á þvertrjám, ok skulu vjer þar inn bera
 'eldinn ok kveykva við arfasátu þá er hjer stendr
 'fyrir ofan húsin'. síðan tóku þeir arfasátuna ok

F; enn þó "manō"(?) ver láta taka eld ok bera at sem skjótast *I*;
 ok munum ver taka eld ok bera at sem skjótast *E*; ok munu ver
 láta taka eld sem skjótast ok bera hann at *A*; ok munu ver láta
 taka eld sem skjótast *B*.

129. ¹ þeir tóku nú: *F, B*; Síðan tóku þeir *A, E, I*. ² dur-
 unum: *F, A, B, I*; dyrum *E*. ²⁻³ kveykvið jer: *F, A, E, I*; "g'a
 þi (þ forskrevet ved enten at rettes fra þ' til þ eller omvendt)" *B*.
³ eða: *F*; *mgk. A, B, E, I*. nú: *F, A, E*; ooo *I*; *mgk. B*. ⁴ seyðis:
 — "fejðis" *F*, "fejðis" *A og B*, "fejðis" *E*, "fejðis" *I*. gunnarsson:
F, B; *mgk. A, E, I*. þat: *F, A, B, E*; *mgk. I*. ⁵ ok (foran skalt):
F, A, B, I; *mgk. E*. ⁶ skarphjediinn mælti: *F, I*; skarphjediinn svarar
 ("f" *B*, "f" *E*) *B, E*; *mgk. A*. ⁷⁻⁸ er ek — úskyldara: *F* (er foran
 þjer feilskr. e'), *B*; ok virðir þat lítils (minna *E, I*), er ek hefnda
 föður þíns *A, E, I*. ⁹ niðr: *F*; *mgk. A, B, E, I*. ⁹⁻¹⁰ sumar —
 bland: *A*; *mgk. F, B, E, I*. ¹⁰ til: *F, A, B, E*; við *I*. ¹¹ kemr —
 hug: *F*; kemr mer nú í hug *B*; þat kemr mer í hug *A og E*,
 kemr mer í hug þat *I*. hefi sjet: *F, A, B, E*; udeglemt *I*.
¹² þvertrjám: *F, A, B* (feilskr. þv't tiam), *I*; þvertrjánnum (rj ser ud
 om trent som n) *E*. ¹²⁻¹³ inn bera eldinn: *F, B, E, I*; bera inn
 eld *A*. ¹³ arfasátu þá er: *F, B*; arfasátuna þá (*mgk. A*) er (sem *I*)
A, E, I. ¹³⁻¹⁴ hjer — húsin: *F, B* (dog uden hjer); her (*mgk. I*)
 er fyrir ofan húsin *A, I*; fyrir ofan húsin eru(?) *E*.

báru þar inn eldinn. fundu þeir eigi fyrr, er 15
 inni váru, enn logaði ofan allr skálinn. gerðu
 þeir flosi þá stór bál fyrir öllum durum. tók þá
 kvennaliðit illa at þola þat er inni var. njáll
 mælti til þeira 'verðið vel við ok mælið eigi æðru;
 því at jel eitt mun vera — ok skyldi langt til 20
 'annars slíks. trúðið jer ok því, at guð er miskunn-
 'samr, ok mun hann oss eigi láta brenna bæði
 'þessa heims ok annars'. slíkar fortölur hafði hann
 fyrri þeim ok aðrar hraustligri. nú taka öll húsin
 at loga. þá gekk njáll til dura ok mælti 'hvárt er 25
 'flosi svá nær, at hann megí heyra mál mitt?'
 flosi kvaðz heyra mega. njáll mælti 'vill þú
 'nakkvat taka sættum við sonu mína eða leyfa
 'nökkurum mönnum útgöngu?' flosi svarar 'eigi

¹⁵ þar inn eldinn: *I*; þar í eldinn *A, E*; í eld *F, B*. ¹⁵⁻¹⁶ fundu — váru: *F, B*; ok fundu þeir eigi, er inni váro, fyrr *A*; ok fundu þeir, er inni váro, eigi fyrr *E, I*. ¹⁶ logaði — skálinn: *F, B, I*; logaði ofan skálinn allr *A*; ofann logaði allr skálinn *E*. ¹⁶⁻¹⁷ gerðu — durum: *F, A, I*; gerðu þeir þá flosi stórt bál fyrir dyrum *E*; gerði flosi þá stórum bál fyrir dyrunum *B*. ¹⁸ -liðit: *A, B, E, I*; -fólkit *F*. er: *A, B, I*; sem *F, E*. ²⁰ jel: *F, A, B, I*; stundar-el *E*. ok (*foran* skyldi): *F, E*; en þó *A, B*; enn *I*. ²¹ slíks: *F, A, E, I*; því líks *B*. trúðið — því: *F, A, E*; trúit ok því *B*; því skulut þer ok trúa *I*. ²⁴⁻²⁵ miskunnsamr — bæði: *B, E* (*dog uden bæði*), *I*; miskunnsamr, ok man hann oss eigi bæði láta brenna *A*; svá miskunnsamr (*skrevet miskvæðs/samr*), at hann mun oss eigi bæði brenna láta *F*. ²⁴ fyrri þeim: *F, A, B, I*; *mgl. E.* hraustligri: *F, B, E, I*; hreystilligri *A*. ²⁴⁻²⁵ taka — loga: *F, A, B* (*dog tóku for taka*), *I*; tóku at loga öll húsin *E*. ²⁵ hvárt: *F*; *mgl. A, B, E, I*. ²⁶ megí: *F, A, B, E*; má *I*. mitt: *F, A, E, I*; *mgl. B*. ²⁷ kvaðz: *F*; "q" *B*; kveðz *A, E, I*. mega: *F, I*; *mgl. A, B, E*. ²⁷⁻²⁹ njáll — útgöngu?: *F, A* (*dog s. njáll efter mína i stedet for njáll mælti*), *B, I*; *oversprunget i E*. ²⁹ svarar: — "h." *F*, "fv." *E*; "f." *A*, "f." *B*; mælti *I*. ³⁰ taka — þína: *A, B, E, I*; víþ sonu þína sættum taka *F*.

- 30 'vil ek taka sættum við sonu þína; ok skal nú
'yfir lúka með oss ok eigi frá ganga fyrr enn þeir
'eru allir dauðir. enn lofa vil ek útgöngu konum
'ok börnum ok húskörlum'. njáll gekk þá inn ok
mælti við fólkit 'út skulu þeir nú allir ganga, er
35 'leyft er. ok gakk þú út, þórhalla ásrímsdóttir,
'ok allr lýðr með þjer sá er lofat er'. þórhalla
mælti 'annarr verðr nú skilnaðr okkarr helga enn
'ek ætlaða um hrið. enn þó skal ek eggja fōður
'minn ok bræðr, at þeir hefni þessa mannskaða,
40 'er hjer er görr'. njáll mælti 'vel mun þjer fara;
'því at þú ert góð kona'. síðan gekk hón út ok
mart lið með henni. ástríðr af djúpárbakka mælti
við helga njálsson 'gakk þú út með mjer, ok mun
'ek kasta yfir þik kvenskikkju ok falda þik með
45 'höfuðdúki'. hann taldiz undan fyrst. enn þó
gerði hann þetta fyri bæn þeira. ástríðr vaðði
höfuðdúki at höfði helga, enn þórhildir kona skarp-
hjeðins lagði yfir hann skikkjuna, ok gekk hann

30-31 ok skal — fyrr: A, B, I; ok skal nú yfir lúka með oss ok eigi "frá ganga F; því at eigi skal frá ganga fyrr E. 31-32 þeir eru allir: F, A, B, E; allir þeir ero I. 32 lofa vil ek: F, B; leyfa vil ek E; þó vil ek leyfa (lofa I) A, I. 34-35 út — leyft: A, E (dog uden nú), I (dog sem lofat for er leyft); nú er þeim út at ganga öllum, er lofat ("leypt" F) F, B. 36 sá: F, A, B, I; þeim E. 37 nú — helga: F; skilnaðr okkarr helga nú B; skilnaðr okkarr ("ockna" E) helga A, E, I. 38 ok bræðr: F, A, B; mgl. E, I. þeir hefni: F, A, B; hefni I; hefna E. 40 er (foran hjer): F, A, B, E; sem I. 43 við helga njálsson: F, B; til helga A, E, I. 44-45 falda — -dúki: F; "fallða þ' þ höfvðvk" B; höfuðdúk A, E, I. 46 taldiz: F, A, E, I; mæltiz B. fyrst: F, A, B, I; í fystu E. 46 bæn: F, A, B, E; bón I. ástríðr: F, A, B, I; hón E. 47 höfuðdúki: — "höfuð duki" A, "höfv ðvki" B, "höfv ðvc" F, "höfvð ðvek" E, "hæfvft (av i ð tegu) ðvk" I. helga: F; hánnum A, B, E, I. 47-48 þórhildir kona skarpheðins: F; þórhildir A, E, I; þórhalla B (urigtig).

út á meðal þeira. ok þá gekk út þórgerðr njáls-
dóttir ok helga systir hennar ok mart annat fólk. ⁵⁰
enn er helgi kom út, þá mælti flosi 'sú er há
'kona ok mikil um herðar, er þar ferr. takið ok
'haldið henni'. enn er helgi heyrði þetta, kastaði
hann skikkjunni. hann hafði haft sverð brugðit
undir hendi sjer ok hjó til manns, ok kom í ⁵⁵
skjöldinn — ok af sporðinn ok fótinn af mann-
inum. þá kom flosi at ok hjó á hálsinn helga
svá at þegar tók af höfuðit. flosi gekk þá at
durum ok mælti, at njáll skyldi ganga til máls
við hann ok svá bergþóra. þau gerðu svá. flosi ⁶⁰
mælti 'útgöngu vil ek bjóða þjer, njáll bóndi; því
'at þú brennr úmakligr inni'. njáll mælti 'eigi vil
'ek út ganga; því at ek em maðr gamall, ok em

---

⁴⁹ á meðal: *F, B*; í millum *A, E*; millum *I*. ok (*foran* þá): *F*;
mgl. A, B, E; ooo *I*. ⁵⁰ annat fólk: *F, B*; annat *A, E*; fólk *I*.
⁵¹ þá: *A, B, E, I*; *mgl. F*. sú: *F, A, B, E*; "fva" *I(?)*. ⁵¹⁻⁵² há
— herðar: *F, A, B* (*dog herðarnar for herðar*), *I*; konan mikil um
herðarnar *E*. ⁵² er þar ferr: *B*; er þar fór *F*; *mgl. A, E, I*. takið:
F; takið hana *B*; ok (*mgl. I*) tæki þer hana *A, E, I*. ⁵³ helgi heyrði
þetta: *F, E, I*; helgi heyrði þat *B*; þetta heyrði helgi *A*. ⁵³⁻⁵⁴ kasta-
aði hann skikkjunni: *F, A, B*; kastaði hann skikkjunne af sér *I*;
þá kastar hann af sjer skikkjunne *E*. ⁵⁴⁻⁵⁵ sverð — sjer: *B*; sverð
undir (*I I*) hendi sér *F, I*; sverðit undir skikkjunni *A, E*. ⁵⁵ hjó:
F, A, B, E; höggur *I*. ⁵⁶ af (*foran* sporðinn): *F, A, E, I*; tók af *B*.
⁵⁶⁻⁵⁷ af manninum: *F*; undan manninum *B*; með *A, E, I*. ⁵⁷ at
(*foran* ok): *F, A, B, I*; at í því *E*. hálsinn: *F, E*; hals *A, B, I*.
⁵⁸⁻⁵⁹ at durum: *F, E*; at dyrunum *A, I*; til dyra *B*. ⁵⁹⁻⁶¹ mælti —
bóndi: — mælti, at njáll skyldi ganga til máls (*tals B*) við hann
ok svá (*mgl. B, E*) bergþóra. þau gerðu (*for disse to ord har B og*
E njáll gerði) svá. flosi mælti 'útgöngu vil ek þer bjóða *A, B, E*;
kallaði á njál ok kvax vildu tala við hann ok bergþóra. njáll gerir
nú svá. flosi mælti 'útgöngu vil ek bjóða þer, njáll bóndi *F*; mælti,
at njáll skyldi út ganga ok svá bergþóra *I*. ⁶² úmakligr: *F, A, B*,
I; ómakliga *E*. ⁶³⁻⁶⁴ em maðr — minna: *F* (*dog uðem em ek*), *A*;

‘ek lítt til búinn at hefna sona minna — enn ek
 65 ‘vil eigi lifa við skömm’. flosi mælti þá til berg-
 þóru ‘gakk þú út, húsfreyja; því at ek vil þik
 ‘fyrir engan mun inni brenna’. bergþóra mælti
 ‘ek var ung gefin njáli — ok hefi ek því heitit
 ‘hánun, at eitt skyldi ganga yfir okkr bæði’. síðan
 70 gengu þau inn bæði. bergþóra mælti ‘hvat skulu
 ‘vit nú til ráða taka?’ ‘ganga munu vit til hvílu
 ‘okkarrar’ segir njáll ‘ok leggjaz niðr — hefi ek
 ‘lengi værugjarn verit’. hón mælti þá við svein-
 inn þórð kárason ‘þik skal bera út, ok skalt þú
 75 ‘eigi inni brenna’. ‘hinu hefir þú mjer heitit,
 ‘amma’ segir sveinninn ‘at vit skyldim aldri skilja,
 ‘meðan ek vilda hjá þjer vera. enn mjer þykkir

---

em maðr gamall ok lítt búinn (fær E) til hefnda eftir sonu mína
 B, E; gamall maðr em lítt fær til hefnda eftir sono mína I.
 64 enn: F, A, B, I; ok E. 65 þá: F; mgl. A, B, E, I. 66 út, hús-
 freyja: F, B, E (dog uden út); út, bergþóra I; út A. 67 fyrir engan
 mun: F, A, E, I; með öngu móti B. 68 ek var ung: F, A, B, E;
 ung var ek I. njáli: F, A, B, E; mgl. I (sikkert ved forglemmelse).
 69 ok hefi — bæði: F (dog uden ok), I; hefi ek hánun því heitit,
 at eitt skyldi ganga yfir okkr bæði B; ok hefi eg honum því heitið,
 at eitt skyldi yfir okkr ganga E; ok skal eitt lífr okkr ganga bæði A.
 70 inn bæði: F, E; bæti inn I; inn A, B. 70-71 skulu vit: F, A,
 B, E; skulum I. 71 ráða: F, B, E; ráps I; mgl. A. munu vit:
 F, A, B, I; mun eg E. 72 segir njáll: sál. (verbet forkortet .i.) F;
 hvorimod B og I sætte njáll ”hv.“, men A og E njáll mælti, foran
 replikken leggjaz: F, A, B, E; leggjumz I. 72-73 hefi — verit:
 F; mgl. A, B, E, I. 73-74 hón — -son: F; síðan mælti hón (feilskr.
 hon I, hvis skriver vistnok først har tænkt på njáll [jf. E]) við svein-
 inn þórð kárason (son kára I) A, I; síðan mælti hún til sveinsins
 þórðar kárasonar B; hann mælti við þórð kárason E. 74 bera út:
 A, B, I; út bera F, E. 75 mjer heitit: F, A; heitið mer B, E, I.
 76 amma: F, B, E; mgl. A, I. at — skilja: F, A (aldri skrevet
 alló), B, I; mgl. E. 77 meðan — vera: F; ok skal (nú tilf. B) svá
 vera A, B, E, I. 77-78 enn — betra: F; því at mer þykkir betra

‘miklu betra at deyja með ykkir njáli enn lifa eptir’.
 hón bar þá sveininn til hvilunnar. njáll mælti við
 brytja sinn ‘nú skalt þú sjá, hvar vit leggjumz 80
 ‘niðr, ok hversu ek býg um okkr; því at ek ætla
 ‘hjeðan hvergi at hræraz, hvárt sem mjer angrar
 ‘reykr eða bruni. mátt þú nú nær geta, hvar
 ‘beina okkarra er at leita’. hann sagði, at svá
 skyldi vera. þar hafði slátrat verit uxa einum, 85
 ok lá þar húðin. njáll mælti við brytjann, at
 hann skyldi breiða yfir þau húðina. ok hann hjet
 því. þau leggjaz nú niðr bæði í rúmit ok leggja
 sveininn í millum sín. þá signdu þau sik ok
 sveininn ok fálu önd sína guði á hendi ok mæltu 90
 þat síðast svá at menn heyrði. þá tók brytinn
 húðina ok breiddi yfir þau ok gekk út síðan.

miklu I; því at mer þykkir myklu (*mgl. A, E*) betra A, B, E.
 78 njáll: F; *mgl. A, B, E, I.* enn lifa eptir: F, B; *mgl. A, E, I.*
 79 hón bar þá: F; síðan bar hón A, B, E, I. 81 býg: A; bý F, B, E
 (*hvor i övrigt det följande um mangler, vistnok ved forglemmelse*), I.
 82 hjeðan hvergi: F, B; mer hvergi heðan A, E, I. 83 mátt —
 nær: F; man þú nú nær B; máttu þá næst E; mantú þá næst
 A, I. 84-85 at — vera: A, B, E, I; svá vera skyldu F. 86 þar —
 einum: F; uxa einum hafðe slátrat verit A, B, E, I. 86 njáll —
 brytjann: F, A (*dog brytja for brytjann*); njáll mælti til brytjans B;
 þá mælti njáll við brytjann I; njáll s. E. 87 breiða — húðina: F,
 B; breiða (*leggja E*) húðina lífr þau A, E, I. 87-88 hann hjet því:
 F, B; het hann því E; heitr hann því I; gerði hann svá A.
 88 leggjaz — rúmit: F, A (*dog uden nú*); lögbuz niðr bæpi í rúmit
 I; leggjaz bæði niðr í hviluna B; leggjaz niðr bæði E. 88-89 leggja
 sveininn: F; leggja sveininn þórð B; lögðu sveininn A, E, I. 89 í
 millum: F, E; í milli A, I; á milli B. þá — sik ok: F, B, E;
 þá signdu þau sig bæði ok A; þau signuðu sik bæpi ok svá I.
 90 önd — hendi: A, B, E; guði önd (*skrevet hånd*) sína á hendi F;
 guði á hendi önd sína I. 91 svá — heyrði: F (*dog uden at*), B;
mgl. A, E, I. 91-92 tók — breiddi: F, A, B, I; breiddi brytinn
 húðina E. 92 út síðan: F, B, E, I; síðan út A.

ketill ór mörk tók í mót hánnum ok kippti hánnum út. hann spurði vandliga at njáli mági sínum.
 95 enn brytinn sagði allt hit sanna. ketill mælti 'mikill harmr er at oss kveðinn, er vjer skulum svá 'mikla úgæfu saman eiga'. skarphjediinn hafði sjet, er faðir hans hafði niðr lagiz, ok hversu hann hafði um sik búit. hann mælti þá 'snimma ferr
 100 'faðir várr. í rekkju, ok er þat sem ván er — 'hann er maðr gamall'. þá tóku þeir skarphjediinn ok kári ok grímr brandana jafnskjótt sem ofan duttu ok skutu út á þá, ok gekk því um hríð. þá skutu þeir spjótum inn at þeim. enn þeir
 105 tóku öll á lopti ok sendu út aptr. flosi bað þá hætta at skjóta 'því at oss munu öll vápnaskipti 'þungt ganga við þá. meguð jer nú vel bíða þess,

92 í: F, A, E, I; á B. 93-94 ok — út: F, A, B, I; mgl. E. 94 hann: F, B; ok A, E, I (*lítt beskadiget*). njáli: F, A, B, I; mgl. E. 95 enn brytinn sagði: F; enn hann s. B; hann sagði ("i." A, E) A, E, I. 96 at oss: F, A, B, I; "off at" E. 97 úgæfu: F, A, E; úgíptu B; úhamingjo I. saman eiga: F, B, E, I; átt saman A (*hvor hafa enten er underforstået eller [snarere] udeglemt*). 97-98 hafði sjet — búit: A, B, I; hafði seð föðr sinn, er hann hafði niðr lagiz, ok hversu hann hafði niðr lagiz, ok hversu hann hafði um sig búit E(!); sá, er faðir hans lagðiz niðr, ok hversu hann bjó um sik F. 99 hann mælti þá: F, B; ok mælti þá A, I; ok mælti E. 100 í rekkju: B; "attekiv (*dog danner se et enkelt tegn, i det man først har skrevet o, men derpå i således, at det dækker en del af e*)" F; í reykju sína E; í hvílu A, I. 101 hann — gamall: F, B; hann er gamall maðr I; því at hann er maðr gamall A, E. 102 ok (*foran kári*): F, A, B, E; mgl. I. 102-103 brandana — á þá: F, A (*dog slöngdu for skutu*), E (*som A*); jafnskjótt eldibrandana sem ofan fella ok skutu út á þá B; brandana ok slöngdu út á þá jafnskjótt sem ofan fello I. 103 því: F; þat A, E, I; svá B. 104-105 enn þeir tóku: F, E; ok tóku þeir A, B, I. 106 bað: F, A, B, I; mælti ok bað E. 106 munu: F, I; mun A, B, E. 107 þungt ganga: F, A, B, I; ganga þungt E. nú: F; ok E; mgl. A, B, I.

‘er eldrinn vinnr þá’. þeir gera nú svá. þá fjellu ofan stórviðirnir ór ræfrinu. skarphjeðinn mælti þá ‘nú mun faðir minn dauðr vera, ok hefir hvártki 110 ‘heyrt til hans styn nje hósta’. þeir gengu þá í skálaendann. þar var fallit ofan þvertrejt ok var brunnit mjök í miðju. kári mælti til skarphjeðins ‘hlaup þú hjer út, ok mun ek beina at með þjer. ‘enn ek mun hlaupa þegar eptir. ok munu vit þá 115 ‘báðir í braut komaz, ef vit breytum svá; því at ‘hingat leggr allan reykin’. skarphjeðinn mælti ‘þú skalt hlaupa fyrri enn ek mun þegar á hæla þjer’. ‘ekki er þat ráð’ segir kári ‘því at ek má ‘vel komaz annars staðar út, þó at hjer gangi eigi’. 120 ‘eigi vil ek þat’ segir skarphjeðinn ‘hlaup þú út ‘fyrri enn ek mun þegar eptir’. kári mælti ‘þat ‘er hverjum manni boðit at leita sjer lífs, meðan ‘kostr er; ok skal ek ok svá gera. enn þó mun ‘nú sá skilnaðr með okkr verða, at vit munum 125

---

108 vinnr: F, A, B, I; sigrar E. gera nú: F, B; gerðu A, E, I. fjellu: F, A, E, I; falla B. 109 ræfrinu: F, A, E, I; ráfinu B. 110 þá: F; mgl. A, B, E, I. minn: F, A, B, E; várr I. 111 þeir gengu þá: F; síðan gengu þeir A, B, E, I. 112 þvertrejt: A, B, E, I; þvertre F. var: A, E, I; mgl. F, B. 116 mun hlaupa: F, A, I; mun E; skal hlaupa B. þá: F, B, I; mgl. A, E. 118 í: F, I; á A, B, E. 117 allan: F, A, B, E; mgl. I. 118 fyrri: F (“í”), A, B, I; fyr E. enn: F, A, E, I; mgl. B. 118-119 á hæla þjer: F, B; eptir A, E, I. 119-120 má — út: B; “kom” (hvílkur man ekki vel, með Olavius, kan læse komumz — hvorimod et hjælpeverb synes udeglemt) vel aþanf staðar vt” F; man komaz annars staðar A, I; mun annars staðar E. 120 þó — eigi: F, B, I (hjer udeglemt); mgl. A, E. 122 eptir: F, A, B; á hæla þer E, I. kári mælti: A, B, E; hvorimod F og I sætte s. kári foran ok skal. 123 manni: F, B; mgl. A, E, I. 123-124 meðan kostr er: F; meðan má B; mgl. A, E, I. 124 ok (foran svá): F; mgl. A, B, E, I. 125 nú: A, B; “þó” (!) F; mgl. E, I. verða: F, A, B, I; vera E. munum: F, A, E, I; “máim” B.

- ‘aldri sjáz síðan; því at ef ek hleyp út ór eldin-
‘um, þá mun ek eigi hafa skap til at hlaupa inn
‘aptr í eldinn til þín, ok mun þá sína leið fara
‘hvárr okkarr’. ‘þat hlægir mik’ segir skarphjeðinn
180 ‘ef þú kemz í braut, mágr, at þú munt hefna
‘vár’. þá tók kári einn setstokk loganda í hönd
sjer ok hleypir út eptir þvertrejnu. slöngvir hann
þá stokkinum út af þekjunni — ok fjell hann ofan
at þeim, er úti váru fyrir. þeir hljópu þá undan.
185 þá loguðu klæðin öll á kára ok svá hárit. hann
steypir sjer þá út af þekjunni ok stiklar svá með
reykinum. þá mælti einn maðr, er þar var næstr
‘hvárt hljóp þar maðr út af þekjunni?’ ‘fjarri fór

126-127 því — mun ek: *F* (*dog uden út, samt uden det sidste ek [der er udeglemt]*), *A* (*dog uden því at*), *I* (*som A*); ef eg hleyp út ór eldinum. mun eg þá *E*; ef ek hleyp út ór eldinum — því at ek man *B*. 127-128 inn — þín: *F*, *B*; inn aptr til þín í eldinn *A*, *I*; til þín inn í eldinn *E*. 129 segir skarphjeðinn: *sál.* (*verbet forkortet* f.) *F*, *B*; *hvorimod A*, *E*, *I* sætte skarph. mælti foran replikken. 130 í: *F*, *E*, *I*; á *A*, *B*. mágr: *F*, *B*; *mgk. A*, *E*, *I*. munt: *F*, *B*; munir *A*, *E*, *I*. 131 vár: *A*, *B*, *I*; mín *F*, *E*. einn — loganda: *F* (*setstokk skrevet feztok, nærmest at opfatte som setstokk*); einn stokk loganda *A*; einn loganda stokk *I*; ”efn (*n beskadiget*)oooock“ *B* (*her har kun stået einn stokk*); stokk *E*. 132-137 slöngvir — reykinum: *F* (*dog med kastar for slöngvir, samt uden ofan*); slöngvir þá stokkinum út af þekjunni, ok fellr hann ofan at þeim. þeir hljópu undan. þá loguðu klæðin öll á kára ok svá hárit. hann steypir ser út af þekjunni ok stiklar þá með reykinum *A*; slöngvir hann þá stokkinum af þekjunni, ok fellr hann ofan at þeim er fyrri váro. þeir hljópu þá undan. þá loguðu öll klæði á kára ok svá hárit. hann steypir ser út af þekjunni ok stiklar svá með reykinum *B*; ok felldi hann ofan at þeim. þeir hlupu þá undan. þá loguðu klæðinn öll á kára ok svo hárit. hann steypir sjer út at (*sdl.*) þekjunne ok fer með reykinum *E*; slöngvir þá stokkinum út af þekjunne ok stiklar þá með reykinum. þeir hljópu allir undan. þá loguðu öll klæðin á hánun ok svá hárit *I*. 137 einn — næstr: *F* (*st forskrevet*); maðr einn, er úti var *B*; maðr einn *A*, *E*, *I*. 138 þar maðr út: *F*, *B*, *E*; þar maðr *A*; maðr út *I*. fór: *F*, *A*, *B*, *E*; fór um *I*.

‘þat’ sagði annarr ‘ok kastaði skarphjeðinn þar eldi-
‘stokki at oss’. síðan grunuðu þeir þat ekki. kári 140
hljóp til þess er hann kom at læk einum ok kast-
aði sjer í ofan ok slökkti á sjer eldinn. þaðan
hljóp hann með reykinum í gróf nakkvara ok
hvíldi sik. ok er þat síðan kölluð káraróf.

130. Nú er at segja frá skarphjeðni, at hann
hleypr út á þvertrejt þegar eptir kára. enn er
hann kom þar er mest var brunnit þvertrejt, þá
brast niðr undir hánun. skarphjeðinn kom fótum
undir sik ok rjeð þegar til í annat sinn ok rennr 5
upp vegginn. þá reið at hánun brúnássinn, ok
hrataði hann inn aptr. skarphjeðinn mælti þá
‘sjeit er nú, hversu vera vill’. gekk hann þá fram
með hliðvegginum. gunnarr lambason hljóp upp
á vegginn ok sjer skarphjeðin. hann mælti svá 10
‘hvárt grætr þú nú skarphjeðinn?’ ‘eigi er þat’

130 ok — þar: B, E, I; heldr (til dels forskrevet) kastaði þar skarph.
F; ok kastaðe þar A. 140 grunuðu — ekki: F; grunuðu þeir ekki
A, B, I; grunaði þat öngan E. 141 til þess: F, A, B, I; þar til E.
læk einum: F, B, E; lækinum A; oooooo I. 141-142 ok kastaði
sjer: A, B; “kaftapi” I(!); ok kastaði sjer þar E; hann kastaði
ser þar F. 142 þaðan: A, B, E, I; síðan F. 143 gróf: — “grof” F
og I, “grof” A og E, “gróf (f beskadiget)” B. nakkvara: F, A, B, I;
eina E. 144 sik: F, A, B, I; sig þar E. ok — kölluð: F, B (dog
uden ok), I; ok er þat köllut síðan A, E. -gróf: — “grof” F,
“gróf” A og B og E og I.

130. 2 hleypr: F; hljóp A, B, E, I. enn: F, A, B, E; mgl. I.
3 þar — þvertrejt: F, A (dog sem for er), B (som A), E; á þvert-
trejt þar sem mest var brunnit I. 4-5 skarphjeðinn — sik ok: F, A,
B; skarphjeðinn kom undir sig fótum ok E; hann I. 5-6 rennr upp:
F, B, E; rann upp A; rennr upp í I. 7 hrataði: F, A, B, E;
hrapaði I. 8 sjeit er: A, B, E, I; se ek F. hversu: F, B, E, I;
hvat A. 8-9 fram með: F, B; framm at A, I; at E. 10 sjer: A, B,
E, I; “s” (!) F. hann mælti svá: F; hann mælti B; ok mælti
E, I; mgl. A.

segir skarphjediinn 'enn hitt er satt, at súrnar í
 'augunum. enn hvárt er sem mjer sýniz — hlær
 'pú?' 'svá er víst' segir gunnarr 'ok hefi ek aldri
 15 'fyrr hlegit, síðan þú vatt þráin á markarfljóti'.
 skarphjediinn mælti 'þá er þjer hjer nú minja-
 'griprinn'. tók hann þá jaxl ór pússi sínum, er
 hann hafði höggvit ór þráni, ok kastaði til gunn-
 ars, ok kom í augat svá at þegar lá úti á kinn-
 20 inni. fjell gunnarr þá ofan af þekjunni. skarp-
 hjediinn gekk þá til gríms bróður síns. hjelduz
 þeir þá í hendr ok tráðu eldion. enn er þeir
 kvámu í miðjan skálann, þá fjell grímr dauðr niðr.
 skarphjediinn gekk þá til enda hússins. þá varð
 25 brestr mikill. reið þá ofan öll þekjan. varð skarp-
 hjediinn þá þar í millum ok gaffaðsins. mátti
 hann þaðan hvergi hræraz. þeir flosi váru við

12 skarphjediinn (*after* segir): *B, I*; hann *F, A, E*. 13-14 hvárt —
 þú?: *F*; svá sýniz mer sem þú hlær (*s. skarph. tilf. A*) — eða
 hvárt er svá? *A, B, I*; svá sýniz mer' s. hann 'sem þú hlær *E*.
 14 svá: *F, B, E, I*; þat *A*. 15 þú: *A, B, E, I*; *mgk. F*. á markar-
 fljóti: *F, B, E*; *mgk. A, I*. 16 mælti: *F, B, I*; "t." *A*; "t." *E*.
 þjer hjer nú: *F, B*; þer her *A, I*; hjer nú *E*. minja-: — "minia"
F, "mínía" *B*, "minia" *I*, "menia" *A*, "menía" *E*. 17 tók — jaxl:
F, B; hann tók þá jaxl *E*; tók jaxl *A*; ok tók jaxllon *I*. pússi:
F, B, E; pungl *A, I*. 18-19 til — augat: *F*; í auga gunnari *A, B*,
E, I. 19 at: *A, B, E, I*; *mgk. F*. 20 ofan af þekjunni: *F, A, E, I*;
 af þekjunni ofan *B*. 21-22 hjelduz þeir: *F, A, B, I*; ok heldust *E*.
 24 skarphjediinn gekk þá: *F, B, E*; skarph. gekk *A*; enn skarph.
 gekk *I*. hússins: *F, A, B, I*; hússins ok keyrði óxina í gaffaðit
 svo at gekk upp á fetann *E*. 25 reið — öll: *A, E, I*; brast þá ofan
F, B. 25-26 skarphjediinn — millum: *F*; skarph. (hann *I*) millum
 þess *B, I*; hann þá í millum þess *A, E*. 26 gaffaðsins: — "gaff-
 aðinn" *F og A*, gaffaðsins" *E*; "gaffaðinn" (*!*) *B*, "gaffaðinn" *I*.
 26-27 mátti hann: *A, B, I*; ok mátte hann *E*; mátti hann þá *F*.
 27 hræraz: *A, B, I*; "hvaft (*v* noget uformeligt, da det er lukket oven
 til — formodentlig menes der r)" *F*; komast *E*.

eldana þar til er mornat var mjök. þá kom þar maðr einn ríðandi at þeim. flosi spurði þann at namni. enn hann nemndiz geirmundr ok kveðz vera 30 frændi sigfússsona. 'jer haðð mikit stórvirki unnit' segir hann. flosi svarar 'bæði munu menn þetta 'kalla stórvirki ok illvirki. enn þó má nú ekki 'at hafa'. 'hversu mart hefir hjer fyrimanna látiz?' segir geirmundr. flosi svarar 'hjer hefir látiz njáll 35 'ok bergþóra ok synir þeira allir, þórðr kárason 'ok kári sölmundarson, þórðr leysingi. enn þá vitu 'vjer úgörla um fleiri menn þá er oss eru úkunn- 'ari'. geirmundr mælti 'daudan segir þú þann nú, 'er vjer höfum hjalat við í morgin'. 'hverr er 40

²³ eldana: *F, A, E, I*; eldinn *B*. mornat var mjök: *F, B*; mjök var mornat *A, I*; morna tók *E*. ²⁸⁻²⁹ þá — ríðandi: *F, A* (*dog uden elnn*), *I* (*som A*); þá kom þar ríðandi einn maðr *B*; var þá kominn maðr einn ríðandi *E*. ³⁰ enn: *F*; mgl. *A, B, E, I*. kveðz vera: *F* ("ð þa"), *A, E, I* (*dog uden vera, der formodentlig blot er udeglemt*); letz vera *B*. ³² segir hann: sðl. (*verbet forkortet .f.*) *F*; hvorimod *A* og *B* og *E* sætte ok mælti, men *I* hann mælti, foran replikken. svarar: — "fð." *B, I*; "f." *A*; mælti *F, E*. ³²⁻³³ munu — kalla: *F* (*dog uden menn*), *A, B*; man þetta kallat *I*; má þetta kalla *E*. ³³⁻³⁴ enn — hafa: *F, B, I* (*dog ok for enn*); ok má þó nú ekki at gera *E*; ok þó má nú ekki at fara *A*. ³⁴⁻³⁵ 'hverau — geirmundr: sðl. *F* (*segr forkortet .f. og fyrimanna skrevet f' ð*); geirmundr mælti 'hversu mart hefir her fyrimanna ("f' ð" *A*, "f' ð" *I* — *derimod har B blot "ð" [= manna]*) látiz? *A, B, I*; geirmundr spurði, hversu mart fyrimanna ("f' ð" *I*) látist *E* (*hvor en form af verbet hafa er udeglemt*). ³⁵ njáll: *F, A, B, I*; njáll bóndi *E*. ³⁶ ok synir þeira allir: *F, B*; helgi ok grímr ok skarpheðinn *A, E*; helgi, grímr ok skarpheðinn njálssynir *I*. ³⁷ ok (*foran kári*): *A, B, E, I*; mgl. *F*. þórðr leysingi: sðl. *F* og *B* (*leysingi má opfattes som tilnævn, hidrørende fra, at manden nedstammede fra en leysingi — jf. I på nærvær. sted, samt kap. 39 her foran*); þórðr s. þórðar leysingja *I*; mgl. *A, E*. þá (*foran vitu*): *F, A, B, E*; mgl. *I*. ³⁸⁻³⁹ úkunnari: *F, A, E, I*; úkunnir *B*. ³⁹⁻⁴⁰ daudan — morgin: *F*; daupan segir þú (*udeglemt I — men der synes tilføjet et henvisningstegn, dog*

‘sá?’ segir flosi. ‘kára sölmundarson fundu vit
 ‘bárðr búi minn’ segir geirmundr ‘ok fjekk bárðr
 ‘hánum hest sinn, ok var brunnit af hánum hárit
 ‘ok svá klæðin’. ‘hafði hann nakkvat vápna?’ segir
 45 flosi. ‘hafði hann sverðit fjörsvafni’ segir geir-
 mundr ‘ok var blánaðr annarr eggteinninn. ok
 ‘sögðu vit bárðr, at dignat myndi hafa. enn hann
 ‘svaraði því, at hann skyldi herða í blóði sigfúss-
 ‘sona eða annarra brennumanna’. flosi mælti ‘hvat
 50 ‘sagði hann til skarphjedbíns?’ geirmundr svarar
 ‘á lífi sagði hann þá grím báða þá er þeir skildu,
 ‘enn þó kvað hann þá nú mundu dauða’. flosi
 mælti ‘sagt hefir þú oss þá sögu, er oss mun

uden at der nu står noget tilsvarende i margen) þann mann (mgl. E),
 er ver vítom er í (for ver — í har E og veit at) brot. hefir (osoo D)
 komiz ok ek hefi talat við E, I; dauða segir þú þá suma, er ver
 vítom at á brott hafa komiz ok ek hefi talat við B; dauðan segi
 þer þann mann, er á brott hefir komiz ok ek hefi talat við A.
 44 svá: F, A, B, I; mgl. E. vápna: F, A, E, I; vápna B. 45 fjör-
 svafni: F, B; "fjörsvafni" A; "fjörsvafni" I; "fjörsvafni" E. 45-46 segir
 geirmundr: sál. her (verbet forkortet .f.) F, E, I; heorimod B sættir
 disse ord (verbet forkortet .f.) foran ok sögðum, medens A udelader dem.
 46 annarr eggteinninn: F; annarr eggteinninn á A, B, E; á annarr
 eggteinninn I. 47 bárðr: F; mgl. A, B, E, I. myndi hafa: F, A,
 B, I; hefiði E. 47-48 enn — herða: F (herða feilskr. a'di); en
 (mgl. I) hann svaraði því, at hann skyldi herða þat (sverðit A, I)
 A, B, I; hann kveat herða (feilskr. kelda [dog mdske med et svagt
 forsøg på rettelser]) skyldu sverðit E. 48 brennumanna: F, B, E;
 brennumanna flosa I; manna flosa A. flosi mælti: F, B, I; heor-
 imod A og E sætte s. flosi efter replikken. 50 skarphjedbína: F; skarp-
 hjedína eða grims A, B, E, I. geirmundr svarar: sál. (verbet for-
 kortet .f.) F; heorimod A, E, I sætte s. geirm. efter skildu; mgl. E.
 51 grím: F; mgl. A, B, E, I (.f. note 130 50). þá (efter báða): F,
 A, E; mgl. B, I. 52 kvað — dauða: F; kvað hann þá mundu nú
 báða dauða A; s. hann þá nú mundu báða dauða B; kvað hann
 þá nú báða dauða mundu B; kvað hann þá báða nú munde
 dauða I. 52-53 flosi mælti: F, A, B, E; mgl. I. 53 oss þá sögu: F;

‘eigi setugrið bjóða; því at sá maðr hefir nú á
 ‘braut komiz, er næst gengr gunnari at hlífðarenda 55
 ‘um alla hluti. skuluð jer þat nú ok hugsa, sig-
 ‘fússsynir ok aðrir várir menn, at svá mikit eptir-
 ‘mál mun hjer verða um brennu þessa, at margan
 ‘mun þat gera höfuðlausan enn sumir munu ganga
 ‘frá öllu fjenu. grunar mik nú þat, at engi yðværr 60
 ‘sigfússsona þori at sitja í búi sínu; ok er þat
 ‘rjett at vánum. vil ek nú bjóða yðr öllum austr
 ‘til mín ok láta eitt ganga yfir oss alla’. þeir
 þokkuðu hánum boð sitt ok kváðuz þat þiggja
 mundu. þá kvað móðólfr ketilsson vísu 65

stafr lifir einn þar er inni
 unnfúrs viðir brunnu
 synir öllu því snjallir
 sigfúss níals húsa.
 nú er goldnis sonr goldinn 70
 gekk eldr of sjöt rekka
 ljóss brann hyrr í húsum
 höskulds bani ins röska.

oss (mjer E, mgl I) þá luti A, B, E, I. mun: A, B, I; *modens ordet er således forkortet i F og E ("m"), at det også kan læses munu.* 54 at (efter því): B, E, I; at at F; mgl A. á: F, I; í E; mgl A, B. 55 at (efter gunnari): F, A, E, I; frá B. 56 um alla hluti: F; í öllum lutum A, B, E, I. þat — hugsa: A, E (dog uden ok); nú ok þat hugsa I; nú (ok B) þat vita F, B. 57 várir menn: A, B, E, I; brennumenn F. 57-58 eptirmál: F, A, B, E; eptirmáli I. 58 mun — um: F; mun verða um I; man vera um B; mun verða eptir A, E. 59 mun þat gera: F; "man g'a þ" I; man mun þat gera A, B, E. 60 nú: F, A, I; ok B; mgl E. 61 þori: F; mune þora E; þori nú A, B, I. búi sínu: F, A, E, I; búum sínum B. 62 rjett at vánum: F; mikil varkunn I; þó mikil varkunn A, B, E. yðr öllum: F, A, B, I; öllum yðr E. 63 ganga yfir oss: A, B, E, I; yfir oss ganga F. 64-65 boð — mundu: F; mgl A, B, E, I.

‘öðru nökkuru munu vjer hælaz mega’ segir flosi
 75 ‘enn því, er njáll hefir inni brunnit; því at þat er
 ‘engi frami’. flosi gekk þá upp á gafiðit ok
 glúmr hildisson ok nakkvarir menn aðrir. þá
 mælti glúmr ‘hvárt mun skarphjeðinn nú dauðr?’
 enn aðrir sögðu hann fyrir löngu dauðan mundu
 80 vera. þar gaus upp stundum eldrinn enn stundum
 slokknaði niðr. þeir heyrðu þá niðri í eldinum
 fyrir sjer at kveðin var vísa

mundit mellu kindar
 miðjungs brúar iðja
 85 gunnr um geira sennu
 galdrs bráregni halda
 er hræstykkis hlakka
 hrausts síns vinir mínu
 tryggvi ek óð ok eggjar
 90 undgengin spor dundu.

74 nökkuru — mega: F; munu ver hælaz A, B, E, I. segir flosi: sðl her (verbet forkortet .f.) A, B, I; hvorimod E sætter disse ord efter enn því og F efter replikken. 75 enn: F, E, I; heldr en A, B. er njáll hefir: F, A, B, I; at njáll hafi E. því at þat er: F, A, B; "þ (der synes først skrevet þt, men t derpå overstreges) v" E; því at þat er oss I. 76 flosi: A, B, E, I; hann F. gafiðit: — "gafiðit" (1 forskrevet) F, "gafiðit" A, "gaflaðit" E; "gafiðit" (1) B; "gafiðit" I. ok (foran glúmr): F, A, B, I; mgl. E. 77 aðrir: F (feilskrevet aðir), A, E; með þeim B, I. 78 glúmr: F, A, B, I; glúmr hildiss. E. nú dauðr: A, B; dauðr nú E; dauðr F, I. 79 sögðu: F, A, E, I; kvæðu B. 79-80 mundu vera: F, A; munda I; munda hafa verit E; hafa verit (utydeligt med undtagelse af "v" [= ver] B. 80 gaus upp stundum: F, B; gaus stundum upp A, E; gekk stundom upp I. 81 niðr: F; hann niðr B, E; þar niðr I; mgl. A. 81-82 þeir — vísa: F (niðri í skrevet niðr i); þá heyrðu þeir, at kveðin var vísa niðri í eldinum E; þeir heyrðu þar í eldinum niðr fyrir sik, at var kveðin vísa B; þar heyrðu þeir í eldinn niðr, at þar var kveðin vísa A; þar heyrðu þeir í eldinum fyrir niðri, at kveðin var vísa þessi I.

grani gunnarsson mælti 'hvárt mun skarpheðinn
'hafa kveðit vísu þessa lífs eða dauðr?' 'engum
'getum mun ek um þat leiða' segir flosi. 'leita
'vilju vjer' segir grani 'skarpheðins eða annarra
'manna þeira sem hjer hafa inni brunnit'. 'eigi ⁹⁵
'skal þat' segir flosi 'ok eru slíkt heimskir menn
'sem þú ert, þar sem menn munu samna liði um
'allt hjeradit. mun sá allr einn, er nú á dvalar,
'ok hinn, er þá mun verða svá hræddr, at eigi
'mun vita hvert hlaupa skal. ok er þat mitt ráð, ¹⁰⁰
'at vjer riðim allir í braut sem skjótast'. flosi
gekk þá skyndiliga til hesta sinna ok allir hans
menn. flosi mælti til geirmundar 'hvárt mun ingj-
'aldr heima at keldum?' geirmundr kveðz ætla,
at hann myndi heima vera. 'þar er sá maðr' ¹⁰⁵

⁹¹ gunnarsson: F, A, E, I; mgl. B. ⁹² lífs eða dauðr: F, B, I; dauðr eða lífs A, E. ⁹³ þat: F, B, E, I; mgl. A. segir flosi: sál- (verbet forkortet .f.) F, A, B, E; hvarimod I sættr flosi mælti foran replikken. ⁹⁴ segir grani 'skarpheðins: A, B; skarpheðins' s. grani F; skarpheðins E; "lata sk"ooooooooo I. ⁹⁵ manna: F, A, B, I; brennumanna E. þeira sem hjer: F, E; þeira er her A; "þi er h" B(I); þeira sem I. inni: F, B, E, I; mgl. A. ⁹⁶ slíkt: F, A, B, I; slíktir E. ⁹⁷ sem þú ert: F, B, E, I; mgl. A. ⁹⁸ allt hjeradit: F, A, E; allt herað I; heradit B. mun (foran sá): F, A, B, I; ok mun E. nú á dvalar: F, A, B; á dvalar I; nú dvalar (verb) E. ⁹⁹ hinn — hræddr: I; þá mun verða svá hræddr F, A, B; þeir munu verða svo hræddir E(I). ¹⁰⁰ mun: F, A, B, I; munu E (jf. næst föreg. note). hvert hlaupa: F, A, B, I; hvar leynast E. þat mitt ráð: F, A, E; nú þat mitt ráð B; þat mitt ráð heldr I. ¹⁰¹ vjer — skjótast: F, B (dog á for I); ver riðim í brott aller sem skjótast A; ver riðum sem skjótast í brutt E; að riða í brutt sem skjótast I. ¹⁰¹⁻¹⁰² flosi — menn: F, A (dog uden þá), B, E (som A); þeir flosi gengu nú skyndiliga til hesta sinna allir C_g; þeir gengo þá til hesta sinna I. ¹⁰³ mælti: A, B, C_g, E, I; mælti þá F. ¹⁰⁴⁻¹⁰⁵ kveðz — vera: F, A (dog uden vera), B, C_g, I; kvað hann heima E.

segir flosi 'er rofit hefir eiða við oss ok allan
'trúnað'. flosi mælti þá til sigfússsona 'hvern kost
'vilið þer nú gera ingjaldi? hvárt vilið þer gefa
'hánum upp? eða skulu vjer nú fara at hánum ok
110 'drepa hann?' þeir svöruðu allir, at þeir vildu nú
fara at hánum ok drepa hann. þá hljóp flosi á
hest sinn ok allir þeir ok riðu í braut. flosi reið
fyrir ok stefndi upp til rangár ok upp með ánni.
þá sá hann mann ríða ofan öðrum megin árinna.
115 hann kenndi, at þar var ingjaldr frá keldum. flosi
kallar á hann. ingjaldr nam þá staðar ok sneri
við fram at ánni. flosi mælti til hans 'þú hefir
'rofit eiða við oss, ok hefir þú fyrri gört fje ok

106 eiða við: F, C_g, I; eiða á B, E; eið á A. 107 flosi mælti þá: F; hann mælti þá B; flosi mælti C_g, I; ok mælti A, E. 107-108 kost — ingjaldi: F, B (*dog uden* nú), C_g (nú gera ingjaldi *noget utyde-
ligt*), I; kost vill þer gera hans A; vill þjer gera hans kost E.
108 hvárt: F, A, C_g, E, I; eða (?) B. gefa: F, A, B, E; nú gefa
C_g, I. 109-110 skulu — hann: F, A, C_g, I; skulu ver nú fara at
hánum B; vill þjer drepa hann E. 110 allir: F, A, B, C_g, E; allir
senn I. 110-111 vildu — hánum: F, C_g; vildu nú (*mgl E*) at
hánum fara A, E; vildu fyrri vist (*v forskrevet*) nú at hánum fara
B; munde fara at hánum I. 111 ok drepa hann: F, C_g, I; *mgl A*,
B, E. 111-112 þá — braut: A, B (*dog riðu á for ok riðu i*), E, I
(*dog ste for hljóp*); flosi hljóp þá á hest sinn ok allir þeir ok riðu
í braut F; *mgl C_g*. 112-113 reið — stefndi: F, B, C_g, I; riðr fyrir
ok stefnir A, E. 113 til — ánni: F, A, C_g, I; með rangá E; til
þverár ok með ánni B. 114 hann: F, A, E, C_g, E; þeir I ofan
— árinna: F, A, B; öðru megin árinna E; ofan með ánni öðrum
megin C_g, I. 115 hann kenndi, at: F, C_g, I; kenndi (ok kenndi B)
hann, at A, B; *mgl E*. 116 kallar á hann: F, C_g; kallaði á hann
A, B, I; kallaði á ingjald E. ingjaldr — staðar: F, I; ingjaldr
nam þá stað C_g; ingjaldr (hann E) nam staðar (stað B) A, B, E.
116-117 sneri — ánni: F, A (*dog sneris for sneri*), C_g; sneri við
þeim at ánni E; stefndi þó við fram (*seilekr. fra*) at ánni B; veik
at ánni fram I. 118 eiða við: C_g, I; sattu við F; sattu á A, E;
sattir á B. hefir þú: F, A, B, C_g, I; *mgl E*. 118-119 fje ok fjörvi:

‘fjörvi. eru hjer nú sigfússsynir ok vilja gjærna
‘drepa þik. enn mjer þykkir þú við vant um 120
‘kominn; ok mun ek gefa þjer líf, ef þú vill selja
‘mjer sjálfðæmi’. ingjaldr svarar ‘fyrir skal ek nú
‘ríða til móts við kára enn selja þjer sjálfðæmi.
‘enn ek vil því svara sigfússsonum, at ek skal
‘eigi hræddari við þá, enn þeir eru við mik’. ‘bíð 125
‘þú þá’ segir flosi ‘ef þú ert eigi ragr; því at ek
‘skal senda þjer sending’. ‘bíða skal ek víst’ segir
ingjaldr. Þórsteinn kolbeinnsson bróðurson flosa reið
fram hjá hánum ok hafði spjót í hendi. hann var
röskvastr maðr með flosa einn hverr ok mest 180
verðr. flosi þreif af hánum spjótit ok skaut til
ingjalds, ok kom á hina vinstri hliðina ok í gegnum

F, C_f, I; fe ok lífe E; fe ok lífinu A; fjörvi B. 119 eru — vilja: F, A (dag ok for nú), B, C_f, I; vilja sigfússsynir E. 120 við vant um: F, A, B, C_f, E; þó vant við I. 122 ingjaldr svarar: sál (verbet forkortet .s.) A, B, E; hvorimod I satter sagði ingjaldr efter kára; mgl. F, C_f. 123-124 ek — við: F, B (dag uden nú), C_f; ek ríða til A; og svara E; nú til móta við I. 124 ek vil því: F, B, C_f, I; því vil ek A, E. 125 eigi: F, A, C_f; ei vera B, E, I. eru: F, A, B, C_f, E; mgl. I. 126 þá: F, A, B, E, I; mgl. C_f. segir flosi: sál (verdet forkortet .s.) A, B, E; hvorimod F og C_f sette flosi mætti, og I flosi mætti þá, foran replikken. ragr: F, A, B, C_f (temmelig utydeligt, men han anses for sikker), I; bleyðimaðr E. 127 skal senda þjer: F, A, C_f, E; skal senda B; vil senda þer I. 128-131 bróðurson — verðr: F, C_f (dag hraustastr for röskvastr); bróðura. flosa reið frammi hjá ok hafði spjót í hendi. hann var röskvastr maðr eins hverr með flosa ok mest virðr (forkortet iðr) B; bróðura. flosa reið fram hjá flosa (for fram hjá flosa har A með hánum) ok hafði spjót í (udglømt E) hendi. hann var röskvastr (hraustastr A) maðr með flosa A, E; reið fram hjá flosa. hann var bróðurson hans. hann var mestr maðr eins hverr í líði hans flosa ok röskvastr. hann hafði spjót í hendi I. 132 hina: F, A, B, E, I; mgl. C_f. ok í gegnum: F, C_f, I; ok í A; í B, E. 133 mundaðinn: F, B, E, I; mundaðinn A, C_f.

skjöldinn fyrri neðan mundriðann, ok klofnaði hann
 allr í sundr, enn spjótitt hljóp í fótinn fyrir ofan
 135 knjeskelina ok svá í söðulfjölinu ok nam þar
 staðar. flosi mælti þá til ingjalds 'hvárt kom á
 'þik?' 'á mik kom víst' segir ingjaldr 'ok kalla
 'ek þetta skeinu enn ekki sár'. ingjaldr kippti þá
 spjótinu ór sárinu ok mælti til flosa 'bíð þú nú,
 140 'ef þú ert eigi blauðr'. hann skaut þá spjótinu
 apr yfir ána. flosi sjer, at spjótitt stefnir á hann
 miðjan. hopar hann þá hestinum undan, enn
 spjótitt fló fyrri framan brjóst flosa ok missti hans.
 spjótitt kom á þórstein miðjan, ok fjell hann þegar
 145 dauðr af hestinum. ingjaldr hleypir nú í skóginn,
 ok náðu þeir hánun ekki. flosi mælti þá til sinna
 manna 'nú höfu vjer fengit mikinn mannskaða.

133-135 klofnaði — -skelina: *F* (dog lærirð for fótinn), *C_f*, *I* (dog med lærir
 for fótinn, samt uden allr); klofnaði hann í sundr. spjótitt kom þá
 í fótinn fyrir ofan knjeskelina *B*; klofnaði hann í sundr. spjótitt
 hljóp í fótinn fyrri neðan (!) kneð *E*; 'svá í fótinn fyrir ofan kne *A*.
 136 þá til ingjalds: *F*; til ingjalds *A*, *B*, *C_f*, *E*; *mgf. I*. kom á: *F*,
A, *B*, *C_f*, *I*; nam *E*. 137 víst: *F*, *A*, *B*, *C_f*, *E*; *mgf. I*. 138-139 þá
 — sárinu: *F*, *B* (dog uden þá), *C_f*, *I*; spjótinu ór fótinum *A*, *E*.
 139 nú: *F*, *A*, *E*; *mgf. B*, *C_f*, *I*. 140-141 hann — apr: *F*, *B*, *C_f*
 (dog ingjaldr for hann), *I* (som *C_f*); ok skaut hann þá spjótinu *A*;
 ok skaut spjótinu *E*. 141 stefnir: *F*, *A*, *B* ("stefn" [f beskadiget]),
C_f, *I*; stefndi *E*. 142 hopar: *F*, *B*, *C_f*, *E*, *I*; opar *A*. undan: *F*;
mgf. A, *B*, *C_f*, *E*, *I* (, da ordet godt kan undværes). enn: *F*, *B*,
C_f, *I*; *mgf. A*, *E*. 143 brjóst: *B*, *E*; brjóst hánun *A*; hest *C_f*;
 hestinn *F*, *I*. 144 spjótitt: *F*, *B* ("m plet [plet til dele beskadiget og
 nær ved at bortsmuldre]), *C_f*, *I*; ok *A*, *E*. þegar: *F*, *C_f*, *I*; *mgf.*
A, *B*, *E*. 145 hleypir nú í skóginn: *F*; "leypa (!) þá | í skógin" *B*;
 hleypir þá (*mgf. E*) í skógin ("fkoil" [f] *C_f*, skóg *A*) *A*, *C_f*, *E*, *I*.
 146 ekki: *F*, *A*, *B*, *C_f*, *E*; þá ekki *I*. þá: *F*; *mgf. A*, *B*, *C_f*, *E*, *I*.
 147 höfu vjer: *F*, *A*, *C_f*, *E*, *I*; höfum *B* (uden vjer). fengit mikinn
 mannskaða: *A*, *B*, *E*; "fengin mfska"ða" *F* (fengin formodentlig skrie-
 feil for fengit mikinn); fengit mannskaða mikinn *C_f*, *I*.

‘megu vjer nú ok vita, er þetta hefir at boriz,
 ‘hvert heillaleysi vjer höfum. er þat nú mitt ráð,
 ‘at vjer riðim á þríhyrningshálsa. megu vjer þaðan 150
 ‘sjá mannaferðir um allt hjeraðit; því at þeir munu
 ‘nú hafa sem mestan liðsamnað. ok munu þeir
 ‘ætla, at vjer hafim riðit austr til fjótshlíðar af
 ‘þríhyrningshálsu. ok munu þeir þá ætla, at
 ‘vjer riðim austr á fjall ok svá austr til hjeraða. 155
 ‘mun þangat eptir riða mestr hluti liðsins. enn
 ‘sumir munu riða hit fremra austr til seljalands-
 ‘múla, ok mun þeim þó þykkja þangat vár minni
 ‘ván. enn ek mun nú gera ráð fyrir oss. ok er
 ‘þat mitt ráð, at vjer riðim upp í fjallit þríhyrning 160

148 nú ok: *F, A, E, I*; ok *B*; *mgð. C_g*. 148-149 er þetta — höfum: *F, A* (dog borit for boriz), *B, E*; hvert heillaleysi ver höfum, er þetta hefir at (til *I*) borit *C_g, I*. 149 nú: *F, A, C_g, E, I*; “av (næsten bortsmuldret): *2” B*. 151 -reiðir um allt: *C_g, I*; -reið um allt *F*; -reið um *B*; -reiðar í *A*; -reið í *E*. 151-152 þeir munu nú: *F, B, C_g, I*; nú munu þeir *A, E* (hvor í övrigt det foreg. því at er feilekr. þ). 152 liðsamnað: *F* (feilekr. lið samnan), *A, B, C_g*; safnaðan *I*; mannaöfnuð *E*. 152-154 ok munu — -hálsu: *F, A, B* (dog manum hafa riðit for hafim riðit austr), *E*; ok munu þeir ætla, at ver munum hafa riðit austr til fjótshlíðar af þríhyrningshálsa. megu ver þaðan sjá mannaferðir um allt hjeraðit *I* (!); *mgð. C_g*. 154 þá: *F*; *mgð. A, B, C_g, E, I*. 155 riðim austr á: *F*; riðim svá austr á *C_g*; riðim norðr á *A, B*; höfum riðit þaðan austr *I*; höfum riðit austr um *E*. svá: *F, A, B, E, I*; *mgð. C_g* (jf. næst foreg. note). 156 mun — riða: *F, A, B*; mun þangat riða *E*; munu þeir þangat eptir riða *C_g*; mon ok þangat eptir leita *I*. 157 til: *F, A, B, C_g, E*; fyrir *I*. 158-159 ok mun — ván: *F*; ok man þeim þikka þangat þó vár minni ván *A*; mun þeim þikka þó þangat minne von *E*; ok man þó þikka vár þangat minni ván *B*; ok mun vár þó þikka þangat minni vánin (von *I*) *C_g, I*. 159-160 enn — mitt ráð: *F, B, C_g* (der dog endegyder hljóta at foran gera), *I* (dog þó hljóta at for nú); en nú mun ek gera ráð fyrir oss *A*; ok er þat mitt ráð *E*. 160 fjallit: *F, A, B, C_g, I*; *mgð. E*.

— ok bíðum þar til þess er þrjár sólr eru af himni. þeir gera nú svá, at þeir ríða upp í fjallit ok í dal einn, er síðan er kallaðr flosadalr. sjá þeir nú þaðan allra manna ferðir um hjeraðit.

131. Nú er at segja frá kára, at hann fór ór gróf þeiri, er hann hafði hvílt sik, ok þar til er hann mætti bærði. ok fóru svá orð með þeim sem geirmundr hafði sagt. reið kári þaðan til 5 marðar valgarðssonar ok sagði hánum tíðendin. hann harmaði mjök. kári kvað þá annat karlmannligra enn gráta þá dauða ok bað hann heldr samna líði ok koma öllu til holtswaðs. síðan reið kári í þjórsárdal til hjalta skeggjasonar. ok þá er

¹⁰¹ bíðum: sál F, C_g; — lígeledes E og I (í hvílks bíðum dog han værs forestillende måde); bíðum A, B. þrjár sólr eru: F; en þriðja sól er A, B, C_g, E, I¹⁰² (er udeglemt). af: F, A, B, C_g, I; "en í et tegn" B(I). ¹⁰² himni: F, A, C_g, E, I; "hífi" B. ¹⁰³⁻¹⁰⁴ gera — hjeraðit: B; gera nú (ok tilf. I) svá F, C_g, I; váro þar um daginn (nóttina[I] B) en ríða síðan í fjallit A, E.

131. ¹ at — at: F, B, C_g; at segja frá kára eðlmunadareyni, at I; þar til máls at taka, at (er E) kári er, at (mgl. A) A, E. fór: F, A, C_g, E, I; ferr B. ² gróf: — "gróf" F og I, "gróf (g forskrevet)" B, "gr" C_g; "grvni" A, "gröfne" E. þeiri — sik: F, B (dog sik í þer sik), C_g, I (som B); mgl. A, E. ok (foran þar): C_g; mgl. F, A, B, E, I. ³ mætti bærði: F, A, B, C_g, E; hann bærð I. fóru: C_g; "fo" (vístuðr = fóro) F, A, E, I; fór B. ⁴ reið kári þaðan: F, A, C_g, E; kári reið þaðan I; reið kári fyrst B. ⁵ valgarðssonar: A, B, E, I; mgl. F, C_g. ⁶ hann harmaði mjök: F; hann harmaði mjök tíðendin I; en hann harmaði mjök B, C_g; en hann aumkæðe mjök A, E. kári: A, B, C_g, E, I; "k'a." F (hvor dette kára muligvis: træds det foregående punctum, er tænkt som objekt for harmaði, i hvilket tilfælde kári er udeglemt foran kvað). þá (efter kvað): F; nú C_g; mgl. A, B, E, I. ⁷ heldr: F, B, I; mgl. A, C_g, E. ⁸ öllu: A, B, C_g, E, I; mgl. F. holtswað: — "holts" B, "holts" F og A og C_g og E, "holldz" I. ⁹⁻¹⁰ reið kári: C_g; reið hann F, B, E, I; ríðr hann A. ¹¹⁻¹² þá — þjórsá:

hann kom upp með þjórsá, sjer hann mann ríða 10
 eftir sjer hvattliga. kári beið mannsins ok kennir,
 at þar var ingjaldr frá keldum. hann sjer, at
 hann var alblóðugr um lærit. kári spurði ingj-
 ald, hverr hann hefði særðan. enn hann sagði.
 'hvar funduz it?' segir kári. 'við rangá' segir 15
 ingjaldr 'ok skaut hann yfir ána til mín'. 'gerðir
 þú nakkvat í móti?' segir kári. 'aptr skaut ek
 'spjólinu' segir ingjaldr 'ok sögðu þeir, at maðr
 'yrði fyrir ok væri sá þegar dauðr'. 'vissir þú eigi'
 segir kári 'hverr fyri varð?' 'líkt þótti mjer vera þór- 20
 'steini bróðursyni flosa' segir ingjaldr. 'njót þú heill
 'handa' segir kári. síðan riðu þeir báðir saman

F, A, B, C_g, I; er hann kom upp með ánni E. 10 sjer (foran hann): F, B, C_g, I; þá ser A, E. 11 eftir sjer: F, E; eftir A, B, C_g; upp með ánni I. kári beið mannsins: F, I; kári biðr manns þessa C_g; ok biðr kári mannsins (hans A) A, B, E. ok kennir: F; kennir A; hann kennir B, E; hann kenndi C_g, I. 12 var (eftr þar): F, A, C_g, E, I; er B. 13-15 hann sjer — lærit: F; ok (mgl. B) var alblóðugr (allr tilf. C_g) um lærit B, C_g; ok var blóðugr um lærit E; hann var alblóðugr um lærit I; ok var blóðugr mjög A. 16-18 kári spurði ingjald: F; kári spurði I; hann spurði (usikkert í C_g, om der skal læses spyrir eller spurði) ingjald B, C_g, E; hann spurði A. 14 særðan: F, A, B, E, I; særtr C_g. enn hann sagði: F, C_g, E, I; hann s. B; "U. f." A (der formodentlig har villet skrive 'flosi' s. hann). 15 it: A, C_g, E, I; þer F, B. rangá: F, A, C_g, E, I; þverá B. 16 ingjaldr: F (forakrevet), B, C_g, E, I; hann A. ok — mín: F, A, C_g, E, I; mgl. B. 17 nakkvat í: F, E, I; ekki í (á B) A, B, C_g. 18 þeir: F, A, B, C_g, I; mgl. E. at: A, B, C_g, E, I; er F. 19 fyrir: F, A, B, C_g, I; mgl. E. væri sá þegar: C_g; væri sá A, B, E; var sá þegar F, I. 19-20 vissir — varð F: F, B, C_g, E (dog uden elgi); vissir þú nökkut, hverr sá var? I; hverr mundi sá? s. kári A. 20 líkt — vera: F, I; líkt þótti mjer þat vera B; líkt þótti mer B, C_g; líkast þótti mer vera A. 21 flosa: F, A, B, C_g, E; hans flosa I. segir ingjaldr: sáð her (verbet forkortet .i.) F, A, B, C_g, E; hvorimod I sætter disse ord efter vera. njót þú: F, A, B, C_g; njóttu þá I; njót E. 22 þeir: A, B, C_g, E;

til móts við hjalta skeggjason ok sögðu hánun
 tíðendin. hann tók illa á verkum þessum ok kvað
 25 hina mestu nauðsyn at riða eptir þeim ok drepa
 þá alla. síðan samnaði hann liði ok kveðr upp
 almenning. riða þeir kári nú við þetta lið til móts
 við mörð valgarðsson, ok funduz þeir við holtswað.
 var mörðr þar fyrir með allmiklu liði. þá skiptu
 30 þeir leitinni. riðu sumir hit fremra austr til selja-
 landsmúla enn sumir upp til fljótshlíðar enn sumir
 hit efra um þríhyrningshálsa ok svá ofan í goða-
 land. þá riðu þeir norðr allt til sands enn sumir
 til fiskivatna — ok hurfu þar apr. sumir riðu austr
 35 í holt hit fremra ok sögðu þórgeiri tíðendin. ok
 spurðu þeir hann, hvárt þeir flosi hefði þar ekki
 um riðit. þórgeirr mælti þann veg er, þó at ek sje
 ekki mikill höfðingi, þá mun flosi þó annat ráð

þeir kári I; *mgk. F.* 25 hina mestu: F, B, C_g, I; öllum A, E.
 26 þá: F, A, B, E, I; *mgk. C_g.* kveðr: F; kvaddi A, B, C_g, E, I.
 27 riða — lið: F, B (*dog þá for nú*), C_g (*dog uden kári*), I (*dog með for við*); ok riða þeir kári (*mgk. E*) þá þegar A, E. 29 var: F, A, B, E; ok var C_g, I. með allmiklu: B, C_g, E, I; með miklu A; "almiklu" F (*hvor udeladelsen af með formodentlig beror på en skrivefeil*). skiptu: F, B, C_g, E, I; skipta A. 30 riðu sumir: A, B; með ser (*er forskrevet*), ok riðu sumir E; fóro sumir F, C_g; ok leituðu þá I. 31 upp: F, A, B, E; austr C_g, I. 32 um: A, B, C_g, E, I; til F. svá ofan: F, B, C_g, E, I; ofan ok svá A. 33 þá — allt: A, B (*þeir [forkortet þ:] for største delen bortsmuldrat*), C_g (*dog uden allt*), I; þaðan riðu þeir norðr F; þeir riðu sumir norðr E. 34 til (*after sumir*): F, B, C_g, E, I; austr til A. 34-35 sumir — fremra: I; enn sumir riðu í holt (*skrevet hóllt [men til dels nær ved at bortsmuldrer]*) B; sumir austr í holt et fremra A, C_g, E (*dog uden í holt*); sumir it fremra austr í holt F. 36 þeir hann — flosi: C_g; hvárt þeir F, A, B, E, I. þar ekki: C_g; ekki þar F, A; ekki B; ekki þar komit öða I; nokkut þar E. 37 þann veg er: F, B, E; "þáne" (!) A; *mgk. C_g, I.* 38 þá — ráð: F (*dog uden þó*), B (*dog ráðs for ráð*), C_g, I; at flosi mun þó annat ráð (*til ráða E*) A, E.

‘taka enn ríða fyrir augu mjer, þar sem hann hefir
 ‘drepit njál föðurbróður minn ok sonu hans bræðr- 40
 ‘unga mína. ok er yðr engi annarr á görr enn
 ‘snúa aptr; því at jer munuð hafa leitát langt um
 ‘skammt fram. enn segið þat kára, at hann ríði
 ‘hingat til mín ok veri hjer með mjer, ef hann
 ‘vill. enn þó at hann vili eigi austr hingat, þá 45
 ‘mun ek annaz um bú hans at dyrhólmum, ef
 ‘hann vill. segið hánnum ok þat, at ek mun veita
 ‘hánnum slíkt er ek má ok ríða til alþingis með
 ‘hánnum. mun hann ok vita þat, at vjer bræðr
 ‘erum aðilar um eptirmálit. sætlu vjer ok svá at 50
 ‘at ganga málinu, at sektir skuli verða, ef vjer
 ‘megum ráða, ok síðan mannhefndir. enn ek fer

---

40 njál: F, A, C_g, E, I; mgl. B. 40-41 sonu — mína: C_g; sonu hans A; bræðruna mína F, B, E, I. 41 yðr — enn: F (*hver engi dog er udeglemt*), A, B (*dog uden annarr*), C_g; yðr engi annarr til enn I; sá til at E. 42 hafa leitát: F, I; leitað hafa A, B, C_g, E. 44 hjer: F, I; mgl. A, B, C_g, E. 45-47 enn þó — vill: A (*annaz feilskr. āns*), B (*dog uden um*), C_g (*dog ef hann vil [edk] for þó at hann vill*), E (*dog ef hann vill [ei] hingat austr for þó — hingat*); enn þótt hann vill þat eigi, þá mun ek annaz um bú hans á dyrhólmum I; þat F (*hvis original måske har haft væsentlig del samme som A osv., men med vill þat for vill, i hvilket tilfælde afskriveren er sprunget fra ef hann vill til ef hann vill*). 47 segið hánnum ok: F, C_g; ok segit hánnum E; segit hánnum B; en segit hánnum (þó tilf. I) A, I. 47-49 veita — með hánnum: I; veita hánnum ok ríða til alþingis F, A, B, C_g (*dog þinga for alþingis*); ríða til þinga E. 49 vjer: F, A, C_g, E, I; ek em ok ver B. 50 aðilar: F, A, B, C_g, E; “atilar“ (?) I. 50-52 sætlu — mannhefndir: F; sætlu ver svá at ganga at málinu, at sektir verði, ef ver megum ráða, ok svá mannhefndir C_g; sætlu ver svá ok at (*her sømnes et at*) ganga málinom, at sættilr (*skrevet fæst* [máske skrivefeil for fæst]) verði, ef ver megum ráða, ok síðan mannhefndir I; skolu ver ok svá at ganga málinu, at sektir verði, ef ver megum ráða, ok svá mannhefndir eftir þat B; sætlu ver ok at ganga svá eptir, at sektir skyli verða á málinu, ef ver megum ráða, ok svá mannhefndir eptir þat

‘af því hvergi nú með yör, at ek veit, at ekki
‘mun gera; ok munu þeir nú vera sem varastir
55 ‘um sik’. ríða þeir nú aptr — ok funduz allir at
hosi ok töluðu þar um með sjer, at þeir hefði
svívirðing af fengit, er þeir höfðu eigi fundit þá.
mörðr kvað þat ekki vera. þá eggjuðu margir, at
fara skyldi til fjótshlíðar ok taka upp bú þeira
60 allra, er at þessum verkum höfðu verit. enn þó
var því vikit til atkvæða marðar. hann kvað þat
vera hit mesta úráð. þeir spurðu, hví hann mælti
þat. ‘því’ segir hann ‘ef bú þeira standa, þá munu
‘þeir vitja þeira ok kvenna sinna; ok mun þá þar
65 ‘mega veiða á, er stundir líða. skuluð jer nú ekki
‘efa yör, at ek skal trúr kára í öllum ráðum; því

A; ætlum ver svo eftir at ganga, at sektir skulu vera á málum
þessum ok mannhofndir E. 53 af — yör: F, B (*dog elgi for hvergi*),
C_g (*som B*), I (*dog elgi for hvergi nú*); nú fyrir því elgi með yör
A; nú elgi með yör fyrri því um sinn E. 53-54 ekki mun gera: F,
A, B, E; ekki (*selekr. ek*) mun stoða C_g; til einokis mon koma I.
54 nú vera: A, B, C_g, E; nú I; vera F. 55 um sik: F, C_g, I; *mg.*
A, B, E. ríða þeir nú: F, C_g, I; síðan ríðu (*ríða E*) þeir A, B, E.
55-56 allir at hosi: F, C_g, I; at hosi aller A, B; at hosi E. 56 þar
um: F; um A, C_g, E, I; þat B. 56-57 hefði — fengit: F, B; hefði
(*höfðu A*) svívirðu af fengit A, E; hefði (*höfðu I*) mikla svívirðing
af fengit (*förinni I*) C_g, I. 57 er — fundit þá: F, A, B (*dog hefði*
for höfðu), C_g, I; *mg.* E. 58 vera: F, A, B, E; þannig vera C_g, I.
margir: F, A, B, C_g, I; sumir E. 59 skyldi: F, B, E, I; skyldi
upp A; skyldu C_g. 60 þessum verkum höfðu: F, A, B, C_g; þessum
verkum hafa E; verkunom höfðu I. 61 því: F, C_g, I; *mg.* A, B, E.
61-62 kvað þat vera: F; sagði (*"f."* C_g, I) þat vera B, C_g, I; *"f."*,
at þetta var (*glemt i A*) A, E. 62 hví hann mælti: F, A, C_g, E; því
hann mælti I; hví hann talaði B. 63 ‘því’ segir hann: F; hann
"f." A, E; mörðr *"f."* I; hann svarar (*"f."* B, *"s."* C_g) B, C_g.
64 þeira ok kvenna sinna: F, A, B, I; búa sinna ok kvenna C_g; þeirra E.
64-65 þá — á: F, A, B, C_g, I; þar þá mega veiða þá E. 65-66 nú
— yör, at: F, A, C_g, I; nú ekki ifar í, at B; ekki gefa yör til E(I).
66 skal trúr kára: C_g (*hvor skal dog egentlig mangler — men se det*

‘at ek á fyrri sjálfan mik at svara’. hjalti það hann svá gera sem hann hjet. þá bauð hjalti kára til sín. hann kvaðz þangat mundu fyrst ríða. þeir sögðu ok, hvat þorgeirr hefði boðit hánun. enn 70 hann ljetz þess boðs síðar neyta skylðu enn kvað sjer vel hug um segja, ef slíkir væri margir. dreifðu þeir þá öllu liðinu. — þeir flosi sá öll tíðendi þar sem þeir vóru í fjallinu. flosi mælti ‘nú ‘skulu vjer taka hesta vára ok ríða í braut; því 75 ‘at nú mun oss þat vel hlýða’. þeir sigfússsynir spurðu, hvárt þeim myndi duga at koma til búa

fólgende ord) "trur [it ser næsten ud som n, og måske er skal trur på en måde blandet sammen [ved feilskrift] k'a"), I; skal trur vera kára B; skal kára trúrr A, E; "n" jðr (møget forskrevet, i det skriveøren enten har villet rette yðr til trur eller omvendt, i hvilket sidste tilfælde trur er udeglemt) k'a" F. ráðum: F, A, B, C_g, E; hlutum ok öllum ráðum. I. 68 svá: F, A, B, C_g, H, I; mgl. E. þá bauð hjalti: F, A, B, C_g, E; hjalti bauð H, I. 69-70 kára til sín: F, A, B; til sín kára E; kára með ser at vera C_g, I; kára at vera með ser H. 70 hann — ríða: F, A. (dog kvez for kvaðs), B (dog letz for kvaðs), C_g (dog "h" [= utydelig] for kvaðs — mundu mangler), E (som A); hann kvez ok þangat fyst munda ríða I; en hann "knoxt" svá gera skildo ok ríða þangat fyst H. 69-70 þeir sögðu ok: A, B, E; þeir sögðu F, I; þeir sögðu honum H; þá s. þeir C_g. 70 hánun: F, A, B, C_g, E, I; mgl. H. 70-71 enn — skyldu: F (ljetz feilskr. let), B, C_g (dog "qz" for ljetz), I (dog kvez for ljetz); en hann kvez þess boðs síðar munda neyta H; en hann kvez hans boðs síðarr njóta skyldu A; enn hann kvest þess boðs síðar "vita" skyldu E. 71-72 enn kvað — segja: F; enn (ok H) kvez ("h" B og H, "qz" C_g; "qz þo" I) vel hugr (C_g hörer her op) um segja B, C_g, H, I; en kvez vel munda treysta A, B. 72 dreifðu — liðinu: F, A, B, E; ok dreifa þeir nú liði sínu öllu H; drepa þeir nú niðr liðina öllu I. 73-74 sá — fjallinu: F, A, B, I (dog sjá for sá); "fav (av i ét tegn)" öll tíðindi í fjallinu þar sem þeir vóro E; sjá nú öll tíðindin þar sem þeir vóru á fjallinu H. 75 f: F, A, E, H, I; mgl. B. 76 nú — hlýða: A, B, E; nú mun oss þat vel (mgl. F) duga F, I; oss mun þat nú vel duga H. þeir: F, A, B, E; I; mgl. H. 77 spurðu: F, A, B, E, I; "f:" nú H. 77-78 þeim — sinna: F, A, B, E, I; þeir

sinna ok segja fyrir. 'þat mun mörðr ætla' segir flosi 'at jer munið vitja kvenna yðvarra. ok er þat
 80 'geta mín, at þat sje ráð hans, at standa skuli bú
 'yður úrænt. ok er þat mitt ráð, at engi várr
 'skiliz nú við annan ok riði allir austr með mjer'.
 tóku þeir þat þá til ráðs allir. riðu þeir þá í
 braut ok fyrri norðan jökul ok svá unz þeir kvámu
 85 til svínafells. flosi sendi þegar menn at draga at
 föng svá at engan hlut skyldi skorta. flosi hældiz
 aldri um verk þessi, enda fann engi maðr hræzlu
 á hánum. ok var hann heima allan vetrinn fram
 um jól.

---

skyldo nokkut vitja búa sinna ok kvenna H. 78 ok segja fyrir: F, A, E, H, I; mgl. B. 78-79 'þat — flosi: F, A, B, E, I; flosi mælti 'þat er geta mín, at mörðr ætli H. 79 kvenna yðvarra: F, B, E, H, I; búanna A. 79-80 er þat — sje: F, A, B, E, I; þat mun vera H. 80-81 bú yður úrænt: F, B, E; búin "yðr" órænt I; búin órænt A; bú "yðr" úrænt — ok ætla þeir svá at veida yðr, at þer vitit kvenna yðvarra H. 81-84 ok er þat — braut ok: A; ok er þat nú mitt ráð, at engi skillis við annan ok riði allir austr með mer. tóku þeir þat ráðs allir. riðu þeir þá allir á brott ok B; "se" þaþ raðf all' riðv þe þa all' avstr (av í ét tegn) s" F (hvis original måske har haft ok er þá þat mitt ráð, at engi skillis við annan ok riði allir austr með mer. tóku þeir þá þat ráðs allir. riðu þeir þá allir austr ok — i *hvilket tilfælde skriveren er sprunget fra þá þat til þá þat*); ok er þat ráð mitt, at nú skilli engi við annan ok riði allir austr með mer. tóku þeir nú þat til ráðs allir. riðu þeir nú allir í braut ok I; er þat mitt ráð, at eingi yðvarr skilli við annan ok riðit allir austr með mer. tóku þeir nú allir þat ráðs (*her tilføies urigtig "s raððr"*) ok riðu austr með þennum ok riðu H; ok er þat nú mitt ráð, at engi maðr skillist við annan — ok riði austr með mjer. tóku þeir þá (*her savnes þat*) ráð allir. riðu allir E. 84 unz þeir kvámu: F; austr A, B, H, I; mgl. K. 85 sendi þegar menn at: F, A, H, I; sendir menn at B; let þegar E. 86 skyldi skorta: F, A, B; skorti E, H, I. 87 verk þessi: B; verkin A, H, I; verk þetta F; verkit E. enda: F, A, B, E, H; enn þó I. maðr: A, B, E; mgl. F, H, I. 88 hann: F, A, B, H, I; mgl. E. 89 um: F, A, B, E, I (*uttydel.*); yfir H.

132. Kári bað hjalta fara at leita beina njáls því at því munu allir trúa, er þú segir frá ok þjer sýniz. hjalti kvaðz þat gjarna gera vilja at flytja bein njáls til kirkju. síðan riðu þeir þaðan fimmtán menn. þeir riðu austr yfir þjórsá ok 5 kvöddu þar upp menn með sjer til þess er þeir höfðu hundrað manna með nábúum njáls. þeir kvámu til bergþórshváls at hádegi dags. hjalti spurði kára, hvar njáll myndi undir liggja. enn kári vísaði þeim til, ok var þar mikilli ösku af at 10 moka. þar fundu þeir undir húðina, ok var sem hón væri skorpnuð við eld. þeir tóku upp húð-

132. ¹ bað hjalta: *F, A, B, E*; blöð (*nú tilf. H*) hjalta skeggja-son *H, I*. fara at: *A, B*; at fara at *F*; fara með ser at (*ok H*) *H, I*; *mgk. E*. ² því at — er: *F, E, I*; því at allir munu því trúa, sem *B*; því at allir munu trúa því er *A*; munu þí allir trúa, er *H*. ²⁻³ ok þjer sýniz: *F, B, H, I*; *mgk. A, E*. ³ kvaðz: *F*; "q" *B og H*; "qj" *I*; kvez *A, E*. gjarna gera vilja: *F*; gjarna vilja gera *H*; gjarna vilja *I*; fúsliga mundu gera *A*; mundu fúsliga gera *B*; fúsliga gera mundu *E*. ⁴⁻⁵ síðan — þeir riðu: *A, B*; þaðan riðu xv menn (*mgk. I*). þeir riðu *F, I*; þaðan riðu þeir xv saman. þeir riðu *H*; síðan riðu þeir xv samann *E*. ⁵⁻⁶ ok kvöddu — sjer: *B*; þeir kvöddu þar upp með ser menn *I*; ok kvöddu þar menn upp (*uppe [I] E*) *A, E*; ok kvöddu þar menn með ser *F*; ok kölluðu þaðan menn til ferðar með ser *H*. ⁶⁻⁷ til — manna: *F, A, B, E* (*þess glemt*); þar til er þeir vóro c saman *I*; þar til at þeir urðu nærr c manna *H*. ⁷⁻⁸ þeir kvámu: *F, H, I*; kómu þeir *A, B, E*. ⁸ at: *F, A, B, E, I*; nærr *H*. dags: *F, H, I*; *mgk. A, B, E*. ⁹ kára: *F, A, B, E, H*; *mgk. I*. njáll — liggja: *F*; njáll mundi liggja undir *B*; njáll (*hann E*) mundi liggja *A, E, H, I*. ¹⁰ kári vísaði þeim: *F, B*; kári vísaði (*sagði H*) honum *H, I*; kári (*hann E*) vísaði þar ("þ" [*I*] *E*) *A, E*. ¹⁰⁻¹¹ þar mikilli — húðina, ok: *F, A* (*dog mokat for at moka*). *B* (*som A*); þar mikilli ösku af mokat. þeir fundu þar undir húðina, ok *I*; mikille ösku af mokat. þar fundu þeir húðina, ok *E*; þar aska mikil. þeir mokuðu henne af, ok var þar hvíla njáls undir ok húðin *H*. ¹¹⁻¹² sem — eld: *F, A, B*; sem hón væri skorpnuð af eldi *H*; sem hón væri skorpnuð við eldinn *I*; hón skorpnuð saman nokkut *E*. ¹²⁻¹³ þeir — undir: *F*

ina, ok váru þau bæði úbrunnin undir. allir lofuðu guð fyrir þat ok þótti stór jartegn í vera. 15 síðan var tekinn sveinninn, er legit hafði í millum þeira; ok var af hánnum brunninn fingrinn einn, er hann hafði rjett upp undan húðinni. njáll var út borinn ok svá bergþóra. síðan gengu til allir menn at sjá líkami þeira. hjalti mælti 'hversu 20 'sýnaz yðr líkamir þessir?' þeir svöruðu 'þinna 'atkvæða vilju vjer at bíða'. hjalti mælti 'ekki mun 'mjer um þetta einarðarfátt verða. líkami bergþóru 'þykki mjer at líkendum ok þó vel. enn líkami 'njáls ok ásjána sýniz mjer svá bjartr, at ek hefi

(dog'uden bæði); þeir tóko upp húðina, ok vóro þau óbrunnin bæði H, I; þeir tóku hana upp, ok váro þau bæði (mgl. B) óbrunnin under (húðinni tilf. B) A, B; en þau vóro óbrunnin bæði E 12-14 allir — þat: F, A, H, I; ok lofuðu allir guð fyrir þat E; allir lofuðu guð B. 14 jartegn: — "jar'tegn" F, "jartegn" A, "járteín" B, "jarteign" E, "jarteign" H, "jarteign" I. 15 tekinn sveinninn: F, A, B, E; tekinn sveinnenn úr fangl þeim I; sveinninn tekinn ór faðmi þeim H. í millum: F, A, E; í milli I; í meðal H; á meðal B. 16 einn: B, H; mgl. F, A, E, I. 17 upp: A, B, I; út F, H; mgl. E. 18 út borinn: F, A, B, E, H; óbrunninn (!) I. svá: F, A, B, H, I; mgl. E. 18-19 síðan — menn: F, A, B, I; síðan gengu allir menn til H; ok gengu til menn E. 19 líkami: F, A, B, E, I; líkam H. hjalti: F, A, B, E; hjalti skeggjason H, I. 19-21 mælti — hjalti: F (dog med lífaz for sýnaz, samt uden at), A (dog "I." for svöruðu), B (dog med sýniz for sýnaz, samt uden at), E (dog med sýniz for sýnaz, med svara for svöruðu, samt uden at); mælti 'hversu líz yðr á líkami þessa' þeir sögðoz hans atkvæða bíða. hjalti H; mgl. I (i det skriveren vistnok har sprunget fra mælti til mælti). 21-22 ekki — verða: F; ekki mun mer fátt einurðar um þetta — því at I; elgi mun mer verða (mgl. E) einarðar skortir um þetta E, H; elgi mun mer verða einarðarfátt A, B. 23 líkami: F, A, H, I; líkamr B, E. 23 líkendum ok þó vel: F, A, B, E, I; góðum líkindum H. 23-24 líkami — ásjána: F, E; njáls líkami ok ásjóna H, I; njáls ásjána ok líkami (líkamr B) A, B. 24 sýniz: F, A, B, E; þiki H, I.

‘engis dauðs manns líkama sjet jafnbjartan’. allir 25
sögðu, at svá var. þá leituðu þeir skarpheðins.
þar vísuðu heimamenn til, sem þeir flosi heyrðu
at vísan var kveðin. ok var þar þekjan fallin at
gaflinum. ok þar mælti hjalti at til skyldi grafa.
síðan gera þeir svá ok fundu þar líkama skarp- 30
heðins. ok hafði hann staðit upp við gafflaðit.
ok váru brunnir fætr af hánnum mjök svá neðan
til knjá, enn allt var annat úbrunnit á hánnum.
hann hafði bitit á kampinum. augu hans váru
opin ok úprútin. hann hafði rekit öxina í gaffl- 35

25 engis dauðs: *F, H*; engan dauðs *A, B, E*; enskis *I*. líkama: *F, A, B, E, H*; líkam *I*. 26 svá var: *B, H, I*; svá værl *A, E*; "fyndu"
F (hvor i synes rettet fra v, og hvor noget — snarest svá — er ude-
glemt). þá — skarpheðins: *F, A, B, H, I*; *mgk. E*. 27 þar: *F, A, B, H, I*; þá *E*. heimamenn: *sál alle (F, A, B, E, H, I), da et "þi", der findes i F foran ordet, er udprykket.* 27-28 sem — kveðin:
F, B (dog höfðu heyrð for heyrðu), *I*; skarpheðins (nödvendigt ind-
skud [jf. anden note til 132 26]), sem þeir flosi hefðu heyrð at "3." var
kveðin *E*; sem þeir flosi höfðu vísuna heyrð kveðna *A*; er flosi
hafði heyrða kveðna "1." *H*. 28 var: *F, A, B, E, I*; er *H*.
29 gafflinum: *F*; "gafflaðinu" *A*, "gáflaðinu" *B*, "gafflaðinu" *E*, "gaff-
aðino" *H*, "gafflaðino" *I*. þar — grafa: *F* (dog leita for grafa),
A, H, I; þá mælti hjalti, at þar skyldi grafa *B*; s. hjalti, at þar
skyldi til grafa *E*. 30 síðan gera þeir: *F*; síðan gerðu þeir *A, B*;
ok þeir gera nú ok *I*; þeir gerðu *E, H*. 30-31 þar líkama skarp-
heðins: *A, E*; líkama skarpheðins þar *F, I*; líkama skarpheðins *H*;
þar skarpheðin *B*. 31 hafði — upp: *F, A, E, I*; hafði hann staðit
B; stóð hann þar upp *H*. gafflaðit: — "gafflaðit" *F og A*, "gaff-
aðit" *B*, "gafflaðit" *E*, "gafflaðit" *H*, oooo||"lapit" *I*, "gafflaðit" *I*.
32 fætr — svá: *F, A, B, H, I, I*; af honum fætrner *E*. 32-33 neðan
til knjá: *F, A, B, E*; neðan (upp *I*) at knjám *H, I, I*. 33 var: *H, I, I*;
mgk. F, A, B, E. á hánnum: *F, A, B, H, I, I*; *mgk. E*.
34 hann — kampinum: *F, H*; hann hafði bitit á kampi sínum
A, B, I, I; *mgk. her E* (men indskydes neden for). 35 opin ok
úprútin: *F, A, H, I, I*; opin *B*; óprútin *E*. hann: *F, A, B, E, H, I*;
enn hann *I*. öxina: *F, A, B, E, I, I*; öxina rimmugýgl *H*.
35-36 gafflaðit: — "gafflaðit" *F og A og B*, "gafflaðit" *E*, "gafflaðit"

aðit svá fast, at gengit hafði allt upp á miðjan fetann; ok var hón ekki af því dignuð. síðan var hann út borinn ok öxin. hjalti tók upp öxina ok mælti 'þetta er fágætt vápn, ok munu fáir bera
 40 'mega'. kári mælti 'sje ek mann til — hverr 'bera skal öxina'. 'hverr er sá?' segir hjalti. 'þór-
 'geirr skorargeirr' segir kári 'sá er ek ætla nú
 'mestan mann í þeiri ætt vera'. þá var skarp-
 hjeðinn færðr af klæðum; því at þau váru ekki
 45 brunnin. hann hafði lagit hendr sínar í kross ok á ofan hina hægri. dila fundu þeir á hánum

H, "gafslapit" I, "gafsladit" I². 36-37 svá — fetann: A, — ligeiðes (men uden allt) F, B, H; svá fast, at allt hafði gengit upp á miðjan fetann I; svá fast, at gengit hafði á miðjan fetann upp I²; sem fyrr sagði. hann hafði bituð á kampinum E. 37 ok var — dignuð: F; ok var ekki dignut A, B, H, I, I²; öxin hafði ekki dignað E. 38 hann — öxin: B; hann borinn út ok öxinn E; út borin öxin A og I, "½ (herpð følger et forskrevet ord, der har nogen lighed med "bortn", og som af Olavius er bleven læst brotin, men som formodentlig skal betyde borin) avín (av i ét tegn)" F; öxin út borin H, I². 39 þetta — vápn: F, A, B, I; fágætt vápn I²; þetta er fagurt vopn E; þetta er gott vápn ok fagurt H. 40 kári mælti: F, A, H, I, I²; hvorimod B og E sætte s. kári — den første efter til, den sidste efter replikken. 40-41 mann — öxina: F, A, B, I (dog þar mann for mann), I² (dog þann er for hverr); manninn þann er bera má öxina H; mann til at bera E. 42-43 sá — vera: F; er ek ætla nú mestan mann vera (mgl. E, H) í þeiri ætt A, B, E, H; er ek ætla nú mestan í þeiri ætt I; mgl. I². 44 færðr af klæðum: B, E, I; af klæðum A (hvor noget er glemt, formodentlig færðr); flettr af klæðunum (klæðum H) F, H, I². 44-45 því — brunnin: F, B, I; því at ekki vóro brunnin E; því at þau vóro óbrunnin H, I²; mgl. A. 45 hann — sínar: F, A (dog ok for hann), B, E, H, I²; hann hafði hendr sínar lagit I. 45-46 ok á — hægri: F, A, B, E, I, I²; mgl. H. 46-47 dila — bringunn: F; en (mgl. B, I²) tvá dila fundu þeir á hánum annan meðal herðanna (herða I, I²) en annan á (for en annan á har B ok fyr) brjóstinu (bringunn I²) A, B, E, I, I²; lj dila fundu þeir á hánum annan á bringunn (feilskr. b'ing) en annan í meðal herðanna H. 47-48 var — brenndr:

í millum herðanna enn annan á bringunni, ok var hvárrtveggi brenndr í kross. ok ætluðu menn, at hann myndi sik sjálfr brennt hafa. allir menn mæltu þat, at betra þætti hjá skarphjeðni dauðum 50 enn þeir ætluðu; því at engi maðr hræddiz hann. þeir leituðu gríms ok fundu bein hans í miðjum skálanum. þeir fundu þar gegnt hánun undir hliðveggjunum þórð leysingja. enn í vefjarstufunni fundu þeir sæunni kerlingu ok þrjá menn aðra. 55 alls fundu þeir þar bein af ellifu mönnum. fluttu þeir nú líkin til kirkju. þá reið hjalti heim ok kári með hánun. blástr kom í fótinn ingjaldi. fór hann þá til hjalta, ok græddi hann ingjald — ok

F, A, B, E, I; vóru báðir brenndir H, I². 48 ætluðu: F, A, B, E, I, I²; ætla H. 49 myndi — hafa: F, A, B, E, I; mundi sjálfr brennt hafa sik I²; mundi sjálfr hafa brennt stik H. menn: F, A, B, E, I; mgl. H, I². 50 þætti hjá: F, A, B, E, I, I²; væri yfir H. 51 þeir ætluðu: F, H; ætluðu A, B, I, I²; lífs E. því — maðr: F, A, B, E, I, I²; af því at hann var hvítr sem anjór ok elngi H. 52 gríms: A, B, E, H, I, I²; bein gríms F. bein hans: F, A, E, H, I, I²; hann B. 53-54 þeir — leysingja: F; þórð leysingja fundu þeir gegnt honum undir hliðveggnum E; þeir fundu ok þórð leysingja gegnt hánun undir hliðvegginn B, I; en gegnt honum út undir vegginn fundu þeir þórð leysingja H; enn gegnt út undir hliðvegginn þórð leysingja I²; mgl. A. 54 enn: F, B, E, H, I, I²; mgl. A. vefjarstufunni: F, A, E, I; vefjastofunni H; vefjarstofu B, I². 55 þrjá: F, A, B, H, I, I²; fjóra E. 56 þar — mönnum: F (dog "ix." for ellifu), A, E (dog uden þar), I; af ix mönnum bein H; þar ix manna bein I²; þar xi menn B. 56-57 fluttu — líkin: F; fluttu þeir nú lík þessi I²; fluttu þeir nú bein þessa manna H; síðan fluttu þeir lík þessi (þau A, I) A, B, E, I. 57-58 þá — hánun: F, A, B, I; þá reið kári heim (forkortet 4°. I²) með hjalta E, I²; reið kári nú með hjalta H. 58 ingjaldi: F, B; ing. (usikkert, om dativ eller genetiv) A, E, I; ing. frá keldum H, I². 58-59 fór — ingjald: A; (ok tilf. E) fór hann þá (mgl. E, I²) til hjalta, ok græddi (skrevet g^od^o I²) hann hann (det ene hann mgl. i E) E, H, I²; fór hann þá til hjalta, ok var hann (mgl. B) þar græddr B, I; oversprunget i F. 59-60 ok var — haltr: F, A; ok var þó jafnan haltr I; ok var haltr

60 var hann þó jafnan haltr síðan. kári reið í tungu til ásríms elliðagrimssonar. þá var þórhalla heim komin, ok hafði hón þá sagt áðr tíðendin. ásrímr tók við kára báðum höndum ok bað, at hann skyldi vera þar öll þau missari. kári kvað svá vera 65 skyldu. ásrímr bauð því öllu liði til sín, er at bergþórshváli hafði verit. kári segir, at þat var vel boðit 'ok skal þetta þiggja fyrir þeira hönd'. var þá flutt þangat allt liðit. — þórhalli ásríms-syni brá svá við, er hánnum var sagt, at njáll fóstri 70 hans var dauðr ok hann hafði inni brunnit, at hann þrútnaði allr ok blóðbogi stóð ór hvárritveggju hlustinni — ok varð eigi stöðvat, ok fjell

ávallt B; ok var alla æfi haltr H, I²; hann var æ haltur E. 61 elliðagrimssonar: F, B, E, H; mgl. A, I, I². þá — heim: F, A, B, E, I, I² (dog þar for heim); þórhalla var þá heim H. 62 hón — tíðendin: F; hón (mgl. I²) sagt áðr tíðindin H, I²; áþr sagt tíðendin I; hón (mgl. B) sagt áðr þessi tíðendi A, B; hón sagt tíðindi þessi E. 63 höndum: F, A, B, E, H, I²; mgl. I. 63-64 ok bað — þar: B; at hann skyldi vera þar F (hvor noget — snarest ok bað — *må antages at være glemt foran at*); ok bað hann (kára H) þar vera H, I²; ok (mgl. E) sagði, at hann skyldi þar vera A, E, I. 64 kvað: F, A, E, H, I, I²; ".f." B. 65 því öllu liði: F, A, B; því lípi öllu I; þangat öllu liði E; því fólki öllu H, I². 65-66 er — verit: F, A, B, E, I; verit hafði at bergþórshváll H. 66-67 segir — hönd': sál (segir forkortet .f.) B, I (dog væri for var); ".f.", at þat væri vel boðit 'ok skal þat þiggja fyrir hönd þeira' A; ".f.", at þat være vel boðið ok skyldi þetta þiggja fyrir þeirra hönd E; kvað þat vel boðit ok lez þat þiggja mundu fyrir þeira hönd F; kvað þat(?) þiggja skildu fyrir þeirra hönd H. 68 var — liðit: F, A, E, I; ok var þá þangat flutt allt fólkit H; var þá þangat fluttr allr lýðrinn B. 69 er — sagt: F, A, B, E, I; at hann heyrði H. 70 var: F, A, B, H, I; være E. hafði: F, A, B, H, I; hefði E. at (foran hann): F, A, B, E, I; mgl. H. 71 ok (efter allr): F, A, B, E, I; en H. stóð: F, A, B, H, I; stókk E. 71-72 hvárritveggju hlustinni: A, B, E, I; hvárrutveggja eyranu F, H. 72 ok (foran fjell): F, A, B, E, I; þá H.

hann í úvit, ok þá stöðvaðiz. eptir þat stóð hann upp ok kvað sjer lítilmannliga verða 'enn þat mynda 'ek vilja, at ek hefnda þessa á þeim nökkurum, 75 'er hann brenndu inni, er nú hefir mik hent'. enn aðrir sögðu, at engi myndi hánum þetta virða til skammar. enn hann kvaðz ekki taka mega af því, hvat mælt væri. — ásgrímr spurði kára, hvers trausts hann myndi eiga ván af þeim fyrir austan 80 ár. kári segir, at mörðr valgarðsson ok hjalti skeggjason myndi veita hánum slíkan styrk sem þeir mætti ok þorgeirr skorargeirr ok þeir allir bræðr. ásgrímr sagði þat mikinn afla. 'hvern

75 þá stöðvaðiz: *F, A, B, E, I*; staðnaði þá *H*. 76 kvað — verða: *F, A, E, H, I* (kvað *beskadiget* og sjer *dortskåret*); mælti lítilmannliga verðr mer *B*. enn þat: *F, B, H*; ok þat *A, I*; ok *E*. 78 ek hefnda: *F, A, B, H* (*verbet feilskr. hefða*), *I*; ver hefnudum *E*. þeim nökkurum: *F*; nokkurum þeim *H*; þeim *A, B, E*; ooo *I*. 76 hann brenndu: *F, A, H, I*; njál brenndu *B*; hann brenndi *E*. er nú — hent: *F, A, B, H, I*; *mgk. E*. 77 enn aðrir sögðu: *F, B*; en aðrir svörðuð *H*; þeir "Ív." *I*; ok þeir sögðu *A*; ásgrímr s. E. 77-78 engi — skammar: *F, B* (*dog smámar for skammar*); engi mundi virða hánum þetta til skammar *A*, ooooooooo||"þá í skamar" *I* (*der for-modentlig har stemt overens med A*); eingi mundi virða honum til lítilmennsko *H*; ekki mætte virða honum þetta til skammar *E*. 78-79 enn — væri: *F* (kvaðz *forkortet q*); en hann letz ekki mega taka af því, hvat menn talaði *B*; en hann kvoð ekki munda taka af því, hvat menn mælti *H*; en (*mgk. I*) hann (þórhallr *E*) kvað ekki mega taka fyrri þat, hvat menn (vandir menn *I*; *mgk. A*) mælti *A, E, I*. 79-81 kára — ár: *B*; hvers trausts kári mundi ván elga af þeim fyrir austan árnar *F*; kára at því, hvers trausts hann ætti ván fyrir austan ána *H*; kára, hvert ("Ív." *E*) traust hann mundi elga af (undir *I*) þeim, er (*mgk. E*) fyrir austan ár eru (*for er — eru har I fyrir austan ár*) *A, E, I*. 81-82 at mörðr — skeggjason: *F, B, H* (*dog uden at*); at (*mgk. E*) mörðr ok hjalti skeggjason *A, E*; at hjalti ok mörðr *I*. 82 hánum slíkan: *F*; hánum þann *B, H*; þeim slíkan *A, E*; þeim allan slíkan *I*. 83 mætti: *F, A, B, H, I*; hefði *E*. ok (*foran þorgeirr*): *F, A, B, H, I*; *mgk. E*. 83-84 ok — bræðr: *F, A, E, H*; ok allir þeir bræðr *I*; *mgk. B*. 84 sagði: *F*;

- 85 'styrk skulu vjer af þjer hafa?' segir kári. 'allan þann sem ek má veita' segir ásgrímr 'ok skal ek líf á leggja'. 'ger þú svá' segir kári. ásgrímr mælti 'ek hefú ok komit gissuri hvíta í málit — 'ok spurða ek hann at ráðum, hversu með skyldi
90 'fara'. 'þat er vel' segir kári 'eða hvat lagði hann 'til?' ásgrímr svarar 'þat lagði hann til, at vjer 'skyldim öllu kyrru fyrir halda til várs enn ríða 'þá austr ok búa mál til á hendr flosa um víg 'helga ok kveðja búa heiman ok lýsa á þingi
95 'brennumálum ok kveðja þar hina sömu búa í 'dóm. ek spurða ok gissur, hvert sækja skyldi 'vígsmálit. enn hann sagði, at mörðr skyldi sækja,

kvað *A, B, E, H, I.* afla: *F, A, B, E, I;* styrk *H.* 85 styrk — hafa: *F, A, B* (*dog afla for styrk*), *E* (*dog hjá for af*), *I;* afla skal ek elga hjá þer *H.* 86-88 allan þann sem: *F, I;* allan þann er *A, B, H;* allt þat er *E.* 86 veita: *F, A, B, E, I;* veita þer *H.* skal ek: *F, A, B, E, H;* ek skal *I.* 87 líf: *F, B;* líft *A, E, H, I.* 'ger — kári: *F, A, E, I;* kári mælti 'gerðu svá' *B;* 'haf þú þökk fyrir, ok var mér slíks ván at þer' s. kári *H.* 87-88 ásgrímr mælti: *I;* *hvorimod A, B, F, H have "f."* ásgrímr — *A* *efter hefi ok, B og H foran* ok spurða, *F* *efter replikken; mgl. E.* 88 gissuri — málit: *A, H, I;* í málit gisori "h't"oo *B;* gisuri í málit *F, E.* 89 spurða — ráðum: *I;* spurða ek hann ráða *F, B;* spurða ek hann *A, H;* spurði hann *E.* 90-91 þat er — til? *sál. (segir forkortet f.) A* (*dog var for er*), *B* (*lagði sáledes beskædiget: "lagð"oo*), *E* (*er glemt*), *I;* vel er þat "f." kári 'eða hvat "f." hann til þeirra ráða? *H;* hvat lagði hann til? "f." kári *F.* 91 svarar: — "f." *F,* "f." *E,* "f." *I;* "f." *A, B;* mælti *H.* 91-92 þat — fyrir: *F, A* (*dog uden til og fyrir*), *B, E, I;* öllu kvað hann kyrru skyldu fyrir *H.* 93 mál til: *F;* málit til *H;* til málit *E, I;* þá til málit *B;* til málin *A.* 94 helga: *F, A, B, E, I;* helga þjálsönar *H.* búa heiman: *F, A, B, E, I;* ser búa *H.* ok (*foran lýsa*): *F, B, E, H, I;* en *A.* 95 -málum: *A, B, H, I;* -málinum *F;* -málinu *E.* þar — búa: *F, A, B, E, H;* ino sömu búa þar *I.* 96 ok gissur: *F, A, B* ("z gisoz [z næsten helt borte og hele ordet nær ved at bortsmuldre]"); ok gisur hvíta *E;* gisur *H, I.* 97 vígsmálit: *F, B;* vígsmálit helga *H;* um vígsmálit *A, E, I.* sagði

‘hvárt sem hánnum þætti gott eða illt “skal hann
 “því þungast af hafa, at hánnum hafa öll málin
 “verst farit hjer til. kári skal ok síreiðr jafnan 100
 “er hann finnr mörð — ok mun hann slíkt til
 “draga ok forsjá mín í annan stað” sagði gissurr’.
 kári mælti þá ‘þínum ráðum munu vjer fram fara,
 ‘meðan þeira er kostur ok þú vill fyrri vera’. — svá
 er at segja frá kára, at hann mátti ekki sofa um 105
 nætr. ásgrímr vaknaði eina nótt ok heyrði, at
 kári vakði. ásgrímr mælti ‘hvárt verðr ekki svefn-
 ‘samt á nætrnar?’ kári kvað þá vísu

kemrat ullr um allar

álmsíma mjer grímur

110

— sækja: *F, A, E, I*; s., at mörðr valgarðsson skyldi sækja *B*; kvað mörð sækja skyldo *H*. ⁹⁸ hvárt — eða: *F, H*; þótt hánnum þætti *A, B, E, I*. ⁹⁹ því — hafa: *F, A, B*; af því þungast af hafa *E, H*; þungast af hafa — því *I*. ⁹⁹⁻¹⁰⁰ hafa — til: *F*; hafa áðr öll málin verst farit *B*; hefir vest áðr farit öll málin blngat til *H*; hafa öll málin vest farit *A, E, I*. ¹⁰⁰⁻¹⁰¹ ok síreiðr — mörð: *F*; ok síreiðr jafnan (ávallt *A*) er hann finnr hann *A, I*; ok ávallt síreiðr, er hann finnr hann *E*; ok síreiðr hánnum ávallt er þeir finnaz *B*; jafnan stríðr, er hann finnr mörð *H*. ¹⁰¹⁻¹⁰² hann — draga: *F*; hann slíkt allt til draga *A, E*; slíkt allt draga hann *I*; hann slíkt til draga allt *H*; hann slíkt allt til draga, ef hann er fhræddr gerr *B*. ¹⁰² ok forsjá — stað: *F, A, E, I*; ok forsjá mín *H*; *mgl. B*. sagði gissurr: *sá* (*verbet forkortet .i.*) *F, B, H*; *mgl. A, E, I*. ¹⁰³ þá: *F, A, B, I*; *mgl. E, H*. munu vjer: *F, A, B, I*; viljo ver *H*; vil eg *E*. ¹⁰⁴ þeira er kostur: *F*; ver elgum þeira (þessa *A, I*) kost *A, B, H, I*; eg á þessa koste *E*. ok þú vill: *F, H*; ok þjer villt *E*; at þú villr *B*; at þið villt *A, I*. vera: *F, A, B, E, I*; vera með oss *H*. ¹⁰⁵ at segja: *F, A, B*; sagt *E, H, I*. ekki: *F, A, B, E, H*; nær ekki *I*. ¹⁰⁶ vaknaði eina nótt: *F*; vaknaði nótt eina *A, B*; vaknaði um nótt eina *E, I*; vakti nótt eina *H*. ¹⁰⁷ ásgrímr mælti: *F, A, B, E*; ásgrímr (hann *H*) mælti til hans *H, I*. hvárt: *F, B, H*; *mgl. A, E, I*. ¹⁰⁸ á: *F*; um *A, B* (of), *E, H, I*. þá vísu: *F, A*; þá vísu þessa *B, E, I*; vísu *H*.

115

beðhlínar man ek bænir
 bauga svefn á augu
 síz brandviðir brenndu
 böðvar nausts á hausti
 ek em at mínu meini
 minnigr nial inni.

engra manna gat kári jafnopt sem njáls ok skarp-
 hjeðins. aldri ámælti hann úvinum sínum, ok aldri
 heitaðiz hann við þá.

133. Eina nótt bar svá til at svínafelli, at
 flosi ljet illa í svefni. glúmr hildisson vakði hann,
 ok var lengi áðr enn hann gæti vakit hann. flosi
 mælti þá 'kalli mjer ketil ór mörk'. ketill kom
 5 þangat. flosi mælti 'segja vil ek þjer draum minn'.
 'þat má vel' segir ketill. 'mik dreyms þat' segir
 flosi 'at ek þóttumz staddr at lómagnúpi ok ganga
 'út ok sjá upp til gnúpsins. ok opnaðiz hann. ok

117 kári: F, A, B, E, H; hann I. 117-118 skarpheðins: F, B, H;
 skarpheðins ok bergðóru ok helga A, E, I. 118 aldri (foran ámælti):
 F, H, I; en aldri A (hvor denne sætning mangler subjectet), B, E
 (hvor aldri urigtig gentages efter hann).

133. 1-2 Eina — svefni: F, B, C_g, H; Nú er þar til máls at taka
 (E indskyder her at svínafelli), at flosi (I indskyder her at svínafelli)
 let illa í svefni eina nótt A, E, I. 3 hildisson: F, C_g, H, I; mgl.
 A, B, E. 4 ok var — vakit hann: F, B (dog uden enn), C_g (dog
 at for enn); ok var lengi áðr en (mgl. I) hann vaknaðe A, E, F;
 mgl. H. 5 mælti — mjer: F, B (dog uden þá), C_g (som B); bað hann
 kalla (á tilf. E) A, E, I; kallaði á H. ketill: F, A, B, C_g, H, I;
 hann E. 6 þangat: F, A, B, E, H, I; "þeg" C_g (= utydeligt). segja
 vil ek: F, A, B, E, I; ek vil segja C_g, H. 7 þat — ketill F, A,
 B, C_g, E, H; mgl. I. 6-7 segir flosi: F, A, C_g, E, H, I; mgl. B.
 7 þóttumz staddr: F; þóttumz vera A, B, E, I; væri staddr H;
 "va (a utydel.)" C_g. ganga: F, A, B, E, H, I; "s þóttvz (vz utydel.)
 ek gga" C_g. 8 ok sjá: F, A, B, C_g (utydel.), I (meget utydel.); eg
 þóttumst sjá E; ek sá H. gnúpsins: F, A, B, C_g, E, I; fjallsins
 H. ok opnaðiz hann: F, A, B, C_g, E, I; mer þóttu gnúprino

‘gekk maðr út ór gnúpinum ok var í geithjeðni
 ‘ok hafði járnstaf í hendi. hann fór kallandi ok 10
 ‘kallaði á menn mína — suma fyrr enn suma
 ‘síðar — ok nemndi þá á namn. hann kallaði
 ‘fyrstan grím hinn rauða frænda minn ok árna
 ‘kolsson. þá þótti mjer undarliga við bregða. mjer
 ‘þótti hann þá kalla eyjólf bölverksson ok ljót son 15
 ‘halls af síðu ok nakkvara sex menn. þá þagði
 ‘hann stund nakkvara. síðan kallaði hann fimm
 ‘menn af váru liði, ok váru þar sigfússsynir bræðr
 ‘þínir. þá kallaði hann aðra fimm menn, ok var
 ‘þar lambi ok móðúlfr ok glúmr. þá kallaði hann 20

opnas H. 8-9 ok gekk — var: F, A, B, C_g '(dog þar gekk for ok gekk), E, I; ok ganga þar út maðr H. 9 geithjeðni: F, A, B, C_g, E, I; geithjeðni grám H. 10 ok — hendi: F, A, B, E, H, I; mgl. C_g. 10-11 hann — kallaði: F, A, B, E, I; hann fór kallandi H; ok kallaði C_g. 12 þá á: F (dog er á udeglemt), E, H; þá alla á C_g; á A, B, I. 12-13 hann kallaði fyrstan: F, A, B, E, I; fyrst kallaði hann á C_g, H. 13 frænda minn: F; mgl. A, B, C_g, E, H, I. 14-16 þá þótti — sex menn: F (dog uden menn), B (dog uden við bregða, samt uden þá efter hann), C_g (dog, som det synes, med kalla á for kalla); þá þótti mer undarliga. mer þótti sem hann kallaðe (á tilf.) E eyjólf bölverksson ok ljót son síðuhalls ok nökkura vi menn (for vi menn har E menn af voro liði) A, E, I; ok ljót son halls af síðu ok nokkora vi menn aðra. þá þótti mer undarliga við bregða. þá kallaði hann á eyjólf bölverksson H. 16-17 þá — nakkvara: A, C_g, E (dog uden þá), I; þá þagði hann nokkora stund H; þá þagði hann "þ" stund B; þá þagnaði hann stund nökkura F. 17-19 fimm menn — fimm menn: B (der dog seilagtig har "óoi" [altsá vistnok .V.] for det første fimm og ".V." for det sidste), C_g (der dog indskyder ketill efter þínir), I (dog uden þar); á v menn af váru liði, ok vóro sigfússsynir bræðr þínir, ketill. þá kallaði hann á aðra v menn B; enn á menn mína, ok vóro þar sigfússsynir bræðr þínir. kallaði hann á aðra fimm (gentaget skil "óoi" fimm) menn E; síðan kallaði hann v menn F og A (hvilke to membraners læsemåde synes at hidrøre fra, at man er sprunget fra fimm menn til fimm menn). 19 var: F, A, B, E, H, I; váro C_g. 20 lambi ok: F, A, C_g; lambi B, E, I; lambi sigurðarson ok H. 20-21 þá — menn: F, A, C_g.

- þrjá menn. síðast kallaði hann gunnar lambason
 'ok kol þórsteinsson. eptir þat gekk hann at mjer.
 'ek spurða hann tíðenda. hann ljetz kunna at
 'segja tíðendin. þá spurða ek hann at namni. enn
 25 'hann nemndiz járngrímr. ek spurða, hvert hann
 'skyldi fara. hann kvaðz fara skyldu til alþingis.
 '“hvat skalt þú þar gera?” sagða ek. hann svaraði
 “fyrst skal ek ryðja kviðu enn þá dóma enn þá
 “vígvoll fyrri vegöndum”. síðan kvað hann þetta
 30 'höggorma mun hefjaz
 'herðipundr á landi
 'sjá munu menn á moldu
 'margar heila borgir.
 'nú vex blára brodda
 35 'beystisullr í fjöllum

E (dog á líj for þrjá), I (dog enn líj for þrjá); þá kallaði hann á þrjá menn aðra H; mgl. B. 21 síðast kallaði hann: F, A, C_g, I; (en tilf. H) síðast kallaði hann á E, H; þá kallaði hann síðast B. 22 eptir þat: F, A, B, C_g, E, I; síðan H. 23 ek spurða: F, A, B, C_g, E; ok spurða ek H, I. 23-24 hann ljetz — tíðendin: F, B (dog tíðendi for tíðendin), C_g (dog "ð [= utydelj]" for ljetz); hann kves ("ð" A, "kvezt" E) segja mundu tíðindin (tíðendi A) A, E; en hann "ð" eingi kunna at segja H; mgl. I. 24 þá spurða ek hann: F, B, C_g, H; ek spurða hann ok I; ok spurða ek hann A, E. enn: F, B, C_g, H; mgl. A, E, I. 25 spurða (foran hvert): F, A, B, C_g, H, I; spurða hann E. 26 hann kvaðz — alþingis: F, A (dog "ð" for kvaðz), C_g ("q" for kvaðz), I (kves for kvaðz); hann kves (skrevet kvz) fara skyldu til þings E; "til alþingiss" s. hann B; "ek skal fara (de to sidste ord meget utydelige og usikre)" sagði hann "til alþingis" H. 27 sagða ek: sál. (verbet forkortet f.) F, B, C_g, E, H; þóttumz ek segja I; s. fiosi A. hann svaraði: sál. F (verbet forkortet f.), B, I (verbet forkortet f.); hvorimod C_g sætter s. hann efter kviðu; mgl. A, E, H. 28 fyrst — kviðu: F, A, B (kviðu sál. beskadiget: "qvíð"oo), C_g, E, I; ek skal ryðja kviðu fyrst H. enn þá: F, A, B ("en þá" — begge ord fuldkommen tydelige, men dog beskadigede og nær ved at bortsmuldre), C_g, E, H; ok I. 28-29 enn þá vígvöll: A, B, E, I; þá vígvöll F, C_g; þá völl H.

‘koma mun sumra seggja

‘sveita dögg á leggi.

‘hann laust niðr stafnum, ok varð brestr mikill.

‘gekk hann þá inn í fjallit. enn mjer bauð ótta.

‘vil ek nú, at þú segir, hvat þú ætlar draum minn 40

‘vera’. ‘þat er hugboð mitt’ segir ketill ‘at þeir

‘muni allir feigir, er kallaðir váru. sýniz mjer

‘þat ráð, at þenna draum segi vit engum manni

‘at svá búnu’. flosi kvað svá vera skyldu.

Nú líðr vetrinn þar til er lokit var jólum. 45

flosi mælti þá til sinna manna ‘nú ætla ek, at

‘vjer skulim fara heiman; því at mjer þykkir sem

‘vjer munim eigi setugrið hafa mega. skulu vjer

33-39 hann laust — hann þá: *F, C₅* (*dog laust þá for laust, samt síðan for þá*); þá laust hann niðr stafnum, ok varð þá brestr mikill. (ok *tílf. E*) gekk hann þá (*mgk. E*) *A, E, I*; síðan laust hann niðr járnstafnum svá fast, at mikill brestr varð af. ok síðan gekk hann *H*; síðan æpti hann svá mikit óp, at mer þótti allt skjálfa í nándir, ok löst niðr stafnum, ok varð þá brestr mikill. gekk hann þá *B*. 40-41 segir — vera: *F* (*draum minn skrepet drā̃ [av i ét tegn] m^u*), *A* (*dog drauminn for draum minn*), *B, E, I*; ráðir draum minn *C₅*; ráðir drauminn *H*. 41 segir ketill: *sðk. her (verbet for-kortet .f.) F, A, B, C₅, E, I* (*hvor i övrigt det foreg. mitt er glemt*); medens *H* satter disse ord foran sýniz. 42 muni allir feigir: *F, A, B, C₅, I*; muni allir feigir vera *E*; se allir feigir *H*. er kallaðir váru: *F, A, B, C₅, E*; sem kallaðir váro *I*; er þer þóttu kallaðir *H*. 43 þenna draum: *F, A, B, C₅, E, H*; draum þenna *I*. segi vit: *F, A, B, C₅, I*; ”fegio við” *H*; segir þú *E*. manni: *F, B, C₅, E, H*; *mgk. A, I*. 44 flosi — skyldu: *A, B, C₅, E, H, I*; *mgk. F*. 45 líðr — jólum: *F, B* (*dog leið for líðr*), *C₅* (*dog líðr á for líðr*), *H* (*dog leið á for líðr*); leið þar til vetrinn, er lokit var jólum *A, I*; leið þar til vetrinn, er komin vóro jól *E*. 46 þá: *F, C₅, H*; *mgk. A, B, E, I*. sinna: *F, A, B, C₅, H, I*; *mgk. E*. 46-47 at — heiman: *F, B* (*dog uden at*), *C₅, E, I*; at ver ”fkm” heiman fara *H*; at ver skilim riða heiman *A*. 47-48 því — elgi: *F, B, C₅*; þiki mer sem ver munim nú (*mgk. I*) varla *A, I*; þiki mjer sem nú munum ver varla *E*; mer elgi sem vær megum *H* (*þykkir udeglemt*). 48 hafa mega: *F, C₅, H* (*tíl trods for det foregående megum*); eiga *A, B*.

‘nú fara í liðsbón. mun nú þat sannaz, sem ek
50 ‘sagða yðr, at vjer myndim mörgum fyrri knje
‘ganga verða áðr enn lokit er þessum málum’.

134. Síðan bjogguz þeir heiman allir. flosi
var í leistaþrókum; því at hann ætlaði at ganga.
vissi hann, at þá myndi öðrum minna fyrri þykkja
at ganga. þeir fóru heiman á knappavöll enn
5 annan aptan til breiðár enn frá breiðá til kálfafells
þaðan í bjarnanes í hornafjörð þaðan til stafafells í
lón enn þá til þváltár til síðuhalls. flosi átti stein-
vöru dóttur hans. hallr tók við þeim allvel. flosi

I; bjóða H. skulu: F, B, C_g, H; ok skulu A, E, I. 49 nú (foran fara): F, A, C_g, H, I; mgl. B, E. nú þat: F, A, C_g, E, H, I; þat nú B. 50 myndim: F, A, C_g, E, I; manim B; munum H. 50-51 mörgum — verða: A, C_g, H, I; mörgum fyrri kne ganga þyrfa B; fyrri mörgum kne ganga verða F(I); mörgum verða fyrri kne E(I). 51 lokit — málum: F, A, B; lokit se þessum málum C_g; lokit se málum þessum E; þessum málum se lokit H; lokit væri þessum málum I.

134. ¹ helman allir: F, B, C_g, E; allir helman I; helman H; aller A. ¹⁻² flosi var: F, A, B, C_g, E, I; ok var flosi H. ² leistaþrókum: F, C_g, E (leista- feilskr. leita), I; leistaþrókum A, B; leistaþrók H. ³ vissi hann: B; því at hann vissi H; ok vissi hann E; ok hann vissi A, I; vissi hann (þá tilf. F) ok F, C_g. þá — þykkja: F, H; þá (bortskáret I) mundi öðrum minna þikkja fyrir B, C_g, I; þá mundi þikja öðrum minna fyrir E; öðrum mundi þá minna þikja fyrir A. ⁴ þeir fóru: A, B, C_g, E, H, I; þá fóru þeir F. -völl: F, A, B, C_g, I; -völlu E, H. ⁵ annan aptan: F; annat kveld B, C_g, H, I; annat kveldit A; þá E. frá breiðá til: A, B, C_g, I (‘fra [utyd.] b [her ses levning af et r]’“oooo); þaðan til H; “þil” (ved feilskrift enten for þá til eller þaðan til) E; þá til F. ⁶ þaðan í: F, A, B, C_g, E, I; en þaðan á H. bjarna-: F, A, C_g, E (skrevet birna), I; bjarnar- B, H. -fjörð: A, B, E, H, I; “f.” F, “f.” (som det synes) C_g. þaðan: F, A, B, C_g, H; “þ (beskadiget [kun den øverste del er tilbage])”“oooo I; þá E. í: F, A, C_g, E, H, I (næsten ulæseligt); “þán j” B(I). ⁷ enn: F, B, C_g, H, I (utyd.); mgl. A, E. síðuhalls: F, A, B, C_g, E, I; halla af síðu H. ⁷⁻⁸ flosi — hans: F, B, C_g, E; flosi átti steinvöru dóttur halle A, I; mgl. H. ⁸ við þeim allvel: F, A, B, E; allvel við þeim I; við þeim vel C_g;

mælti til halls 'biðja vil ek þik, mágr, at þú riðir
'til þings með mjer með alla þingmenn þína'. hallr 10
svaraði 'nú er svá orðit, sem mælt er, at skamma
'stund verður hönd höggvi fegin. ok er sá nú allr
'einn í þínu liði, er nú hefr eigi höfuðs, ok hinn,
'er þá eggjaði hins versta verks, er eigi var fram
'komit. enn liðveizlu mína er skylt at ek leggja 15
'til alla slíka sem ek má'. flosi mælti 'hvat leggr
'þú nú til ráðs með mjer þar sem nú er komit?
hann svarar 'fara skalt þú allt norðr til vápna-
'fjarðar ok biðja alla höfðingja liðsinnis. ok munt
'þú þó þurfa þeira allra áðr enn þingi sje lokit'. 20
flosi dvaldiz þar þrjár nætr ok hvíldi sik ok fór

við flosa vel H. ⁹ til halls: F, A, B, C_g, E, I; *mgk. H.* biðja
— þik: F, A, B, C_g, E, I; þat vilda ek H. riðir: F, A, B, C_g,
E, I; riðir H (*gf. næst foreg. note*). ¹⁰ þings: F, B, E, H, I; alþingis
A, C_g. með alla: F, B, C_g, H, I; með E; ok veitir mer með
alla A. ¹¹ svaraði: F; "f." B, E; mælti A, C_g, H, I. ¹² ok er sá
nú: F, A, B, E, I; er sá nú H; er nú sá C_g. ¹³ þínu liði: F, C_g
(*meget utydeligt — dog synes liði temmelig sikkert*), E, H; yðru liði
B; þínu föruneýti A, I. er (*foran nú*): F, A, B, E, I; at C_g (?), H.
hefr eigi höfuðs: F, A, B, C_g (*temmelig utydeligt*), H, I; "hef" "hofs"
E(I). ¹⁴⁻¹⁵ ok hinn — komit: F; ok þá eggjaði ens verra, er eigi
var fram komit H; ok hinn, er þá (*mgk. E*) eggjaði (lýsti A, E, I)
ens verra A, B, E, I; "eñ þa (*begge disse ord meget utydelige*) | egnaði
inf frá" (I) C_g. ¹⁵⁻¹⁶ liðveizlu — má: F, B (*dog í alla staði for
alla*), C_g (*dog uden mína*); liðveizlu mína em ek skyldr at leggja
til alla slíka (*for alla slíka har E "lígt allt lígt" (I)*) sem ek má
A, E; liðveizla mín er skyldug at leggja til allt slíkt sem ek má H;
liðveizla — þá er yðr sú innan handar, er ek má velta I. ¹⁷ ráðs:
F, A, B, C_g, H, I; *mgk. E.* ¹⁸ hann svarar: sál (*verbet forkortet*
f. A, f. E, f. I) A, E, I; hallr mælti F, B ("ha" "ooo" | "ml'i"),
C_g, H. ¹⁸⁻¹⁹ allt — -fjarðar: A, B, C_g, E, H; norðr allt til vápna-
fjarþar I; allt norðr í vápnaþjóð F. ²⁰ þó — allra: F, A, C_g, E;
þó þurfa allra þeira I; þyrfa allra B, H. enn — lokit: F; þingi
se lokit B, C_g, E; þinginu er lokit A, I; þingi lúki H. ²¹ dvaldiz
þar: F, A, H, I; dvelst þar E; dvalpis B, C_g. sik: F, A, B, C_g, H,

þaðan austr til geitahellna ok svá til berufjarðar.
 þar váru þeir um nótt. þaðan fóru þeir austr til
 breiðdals í heydali. þar bjó hallbjörn hinn sterki.
 25 hann átti oddnýju systur sörla broddhelgasonar,
 ok hafði flosi þar góðar viðtökur. hallbjörn spurði
 margs ór brennunni. em flosi sagði hánnum frá
 öllu görla. hallbjörn spurði, hversu langt flosi
 ætlaði norðr í fjörðuna. hann kvaðz fara ætla til
 80 vápnafjarðar. flosi tók þá fjesjóð af belti sjer ok
 kvaðz vildu gefa hallbirni. hann tók við fjenu enn

I; hesta sína E. ok fór: A, B, C₅, E, I; ok "q" F; hann fór H. 22 geitahellna: F (n forskrevet adledes, at a er rettet til n), A, B, C₅; geitnahellu E; geitahella I; geltafells H. 23 þar váru þeir: F, B, C₅, H; ok váro þar A, E, I. 24 í heydali: F, A, B, H, I; í heydal C₅; mgl. E. hlón: F, B, C₅, E, H, I; mgl. A. 25 oddnýju: F, B, C₅, E, H, I; oddrúnu A. 26 ok hafði — viðtökur: F, A, B, C₅. I (dog viðtekjur for viðtökur); flosi hafði þar góðar viðtökr E; þar hafði flosi góðar viðtökur H. 26-28 hallbjörn — görla: sál (sagði forkortet .f.) A (dog af for ór), B, E (dog með af for ór, samt uden hánnum), I; hallbjörn ".f." margs af brennunni, en flosi s. honum gerla frá öllu H; hallbjörn spurði (forkortet sp eller sp.) margs ór brennunni. enn þeir (der står nemlig enten "þr" eller "þr" [r er i övrigt en mellemting af r og l]) ".f." hánnum frá öllu gjörla C₅; — F har hallbjörn spurði margs ór brennunni. en þeir s. hánnum frá öllu sem gjörst, men sætter dette stykke neden for efter flosi þakkaði hánnum, hvilket uden tvivl hidrører fra, at man er sprunget fra hallbjörn spurði foran margs til hallbjörn spurði foran hversu, men har opdaget feilen og søgt at rette den ved at indskyde det oversprungne efter den væsentlige del af samtalen mellem flosi og hallbjörn. 28-29 hallbjörn — ætlaði: F, A, C₅, E (dog hve for hversu), I; hann spurði, hversu flosi ætlaði langt B; hallbjörn ".f." flosa, hversu langt hann ætlaði H. 30 kvaðz: — "q" F og A; kvez E; sagðiz B, ".f." I; lez C₅, H. fara ætla: F, A, E, I; ætla at fara C₅; ætla B, H. 31 þá: F, A, B, C₅, E, H; mgl. I. af belti sjer: F, A, C₅, H, I; af belte sínu E; mgl. B. 31 kvaðz — hallbirni: F (kvaðz forkortet q.), C₅ (kvaðz fork. q [u tydel.]); "q" vildu gefa honum H; kvez ("q" A) vilja gefa hánnum A, E; ".f." vildu gefa hánnum I; gaf hallbirni B. hann: F, A, B, C₅, E, I; hallbjörn H.

kveðz þó ekki gjafar eiga at flosa 'enn þó vil ek
'vita, hverju þú vill at ek launa þjer'. 'ekki þarf
'ek fjár' segir flosi 'enn þat vilda ek, at þú riðir
'til þings með mjer ok veittir at málum mínum. 35
'enn þó á ek hvártki at telja til við þik mægðir
'nje frændsými'. hallbjörn mælti 'því mun ek
'heita þjer at ríða til þings með þjer ok veita þjer
'at málum sem ek mynda bróður mínum'. flosi
þakkaði hánun. þaðan fóru þeir breiðdalsheiði ok 40
svá á hrafnkelsstaði. þar bjó hrafnkell þóris-son,
hrafnkels-sonar hrafns-sonar. flosi hafði þar góðar

32 kveðz: E, I; "q̄r" C_g, "q̄" F, "q̄" A og H; letz B. gjafar
eiga: F, E ("gæf" eiga); eiga gjafir A, B, C_g, H, I. flosa: F, A,
B, C_g, E, I; honum H. 32-33 enn — vita: F, A, B, I; enn vita
vil eg E; ok vil ek vita C_g, H. 33 þjer: F, B, C_g, E, H; mgl. A, I.
34 fjár: F, A, B, C_g, H, I; "gæfva" E. segir flosi: sðl. her (verbet
forkortet .f. eller f.) F, A, B, C_g, H, I; hvörmod E sætter ".f." flosi
efter replikken. þat vilda ek: A, B, C_g, E, H; þat vilda I (ek
vistnok blot udeglemt); vilda ek F. 35 veittir: A, C_g, H; "veit" F,
B; "veit" mer E, I. 36-37 enn — frændsými: F, A (dog uden enn), E
(dog uden enn og til), I (som E); enn ek á hvárki at telja til við
þik mágsemd ne frændsemi C_g; elgi af því — hvárki á ek til at
telja við þik mágsemd ne frændsemi H; en þó at ek eiga hvárki at
telja til við þik mágsemd ne frændsemi, þá væntir ek, at þú manir
þó þetta gera B. 37 mælti: F, A, C_g, E, H, I; ".f." B. 37-38 því
— helta: A, B, C_g (dog vil for mun), E, H, I (som C_g); þat mun
ek velta F. 38 með þjer: F, C_g, H; mgl. A, B, E, I. 38-39 þjer at
málum: A, B, C_g, E, I; at málum þínum F, H. 39 ek — mínum:
F, B, C_g, E, H; ek munda, þóttú værir bróðer minn A; þú værir
bróðir minn I. 40 þaðan — heiði: B, C_g; þaðan fóru þeir yfir
breiðdalsheiði H; þaðan reið flosi (hann yfir I) breiðdalsheiði A, I;
flosi fór þaðan breiðdalsheiði F; "þan for h i breiðdals (!)" E. 40-41 ok
svá: F, A, B, E, H; ok I; svá C_g. 41 á — -staði: F, A, B,
C_g, H, I; til hrafnkelsstaða E. 42 hrafns-sonar: A; runólfssonar E;
"ravmf (av i ét tegn) .f." I (formodentlig ved feilslæsning af ramn-
sonar); raums F ("ravmf (av i ét tegn)"), B ("ravmf (av i ét tegn) .f."),
C_g ("raums"), H ("raumf"). hafði: A, B, C_g, E, H, I; sekk F.

viðtökur, ok leitaði hann eptir um þingreið við hrafn-
kel ok liðveizlu. hrafnkell fór lengi undan. enn þó
45 kom þar, at hann hjet, at þórir son hans myndi riða við
alla þingmenn þeira ok vera í slíkri liðveizlu sem
samþingisgoðar hans. flosi þakkaði hánun ok fór
í braut ok á bersastaði. þar bjó hólmosteinn spak-
bersason, ok tók hann allvel við flosa. flosi bað
50 hann liðveizlu. hólmosteinn kvað hann löngu hafa
laun selt um liðveizlu. þaðan fóru þeir á val-
þjófsstaði. þar bjó sörli broddhelgason bróðir

43 ok — eptir: *F, A, E, I*; ok leitaði hann *B*; hann leitaði eptir
C, *H*. 43-44 um — liðveizlu: *F, B*; við rafnkell um þingreið ok
liðveizlu *A, C*, *E, I*; um þingreið við hrafnkell *H*. 44-46 hrafnkell
— þeira: *C* (*dog enn hrafnkell for hrafnkell*); en hann fór lengi
undan. en þar kom, er hann het, at þórir "f." hans mundi riða við
alla þingmenn þeira *F*; rafnkell fór undan. en þó kom þar, at hann
het, at þórir son hans mundi riða með þingmönnum þeira *A, I*;
rafnkell fór undan. enn þó kom þar, at þórir son hans mundi
riða með þingmenn þeirra *E*; rafnkell fór lengi undan. enn þó
kom þar, at þórir son hans skyldi riða við alla þingmenn þeirra
(*forskrævet*) *B*; en þar kom, at hann "heit" — ok var þó lengi fyrir
— ok s. hans með þingmenn þeirra alla *H*. 46 slíkri: *F, A, B, C*,
E, I; þeirri *H*. 46-47 sem — hans: *A, B, C*, *E, I* (*dog har her
den senere hånd tilføjet "ad" over linien*); sem aðrir samþingis-
goðar hans *F*; sem aðrir *H*. 48-49 í — -son: *F, C* (*dog á for i*);
í brott ok á bersastaði. þar bjó hólmosteinn son spakbersa *A, B, H, I*
(á bersastaði *bortskåret på de to sidste bogstaver nær*); til hólmosteins
(*feilskr. komstejns*) á bersastaði (*bersa- feilskr. b's*). hann var son
spakbersa *E*. 49 allvel við: *F, A, B, I*; vel við *C*, *H*; allvel við
þeim *E*. flosi bað: *F, B, C*, *E*; en flosi bað *H*; ok bað flosi *A*;
ooooo *I*. 50-51 kvað — liðveizlu: *F*; "q" hann löngu hafa selt
laun um liðveizlu *C*; kvað hann fyrri löngu hafa laun selt til lið-
veizlu *A*; s. hann fyrri löngu hafa selt lön til liðveizlu *B*; s. hann fyrri
löngu laun hafa selt (*feilskr. fell*) til liðveizlu (*bortskåret på li nær*) *I*;
kvað hann fyrri löngu selt laun fyrri liðveizlu *E*; kvat hann fyrri löngu
hafa sett (*adledes, som det synes*) laun um þat ok kvat sík skyldan
at veita honum *H*. 51-52 fóru — staði: *F, A, C*, *E, I*; fór hann á
valþjófsstaði *B*; fór hann til valþjófsstaða *H*. 52 sörli: *F, B, C*, *E, H, I*;
"faulur (tui noget forskrevet)" *A*. broddhelgason *A, B, C*, *E, I*; "bøð" |

bjarna broddhelgasonar. hann átti þórdísi dóttur guðmundar hins ríka á möðruvöllum. þeir höfðu þar góðar viðtökur. enn um morgininn vakti flosi 55 til við sörla, at hann myndi ríða til alþingis með hánum, ok bauð hánum fje til. 'eigi veit ek þat' segir sörli 'meðan ek veit eigi, hvaðan guð-mundr hinn ríki stendr at mágr minn; því at ek 'ætla hánum at veita, hvaðan sem hann stendr 60 'at'. flosi mælti 'finn ek þat á svörum þínum, 'at þú hefir kvánríki'. flosi stóð þá upp ok bað taka klæði þeira ok vápn. fóru þeir þá í braut ok fjengu þar enga liðveizlu. þeir fóru fyri neðan lagarfljót ok yfir heiði til njarðvíkr. þar bjoggu 65 bræðr tveir þórkell fullspakr ok þórvaldr. þeir

hans (forkortet) "f." F (ved feillæsing af broddhelgas. — til trods for det følgende brøðir); mgl. H. 53 bjarna — -sonar: F, B, C_g, E, H; vígabjarna I; bjarna A. 54 hins ríka á: F, C_g; ens ríka af A, B, E, I; ríku af H. 54-55 þeir höfðu þar: A, B, C_g, E, H, I (dog uden þar); "þr̃ hof/| ðṽ þr̃ hofðṽ þr̃" F(I). 55 viðtökur: F, A, C_g, E, H; viðtökur B; viðtekjur I. enn: F, C_g, E, H; ok A, B, I. morgininn: F, A, B, E, H, I; "m̃gin (stregen over m̃ utydelig)" C_g (= morgin). 56 við: F, A, B, E, H; mgl. C_g, I. sörla: F, B, C_g, E, H, I; "saulua" A. alþingis: F, C_g; þings A, B, E, H, I. 57 bauð hánum: F, B, C_g, E, H, I; "bauð h̃" A. veit: F, A, B, C_g, E, I; vil H. 58 sörli: F; hann A, B, C_g, E, H, I. eigi: A, B, C_g, E, H, I; "è vift" F. 59 hinn — minn: F; hinn ríki mágr minn stendr at C_g, E, H, I; ríki (mgl. A) mágr minn stendr at A, B. 59-61 því at — stendr at: F, A, B, C_g (dog uden því at), E; því at ek ætla honum at veita H; mgl. I. 61 flosi mælti: F, A, B, C_g, E, I; mgl. H. þat — þínum: F, A, B. (dog uden þat), C_g (dog í for á), E, I; mgl. H. 62 flosi stóð þá: F; stóð flosi þá C_g, H; síðan stóð flosi A, E, I; síðan spratt flosi B. 63 þeira: F, A, B, C_g, E, I; sín H. fóru þeir þá í: F, A, C_g, E, H; ok fóro þeir í I; fóro þeir þaðan á B. 64 þar: F, A, B, C_g, E, I; mgl. H. þeir fóru: C_g, H; fóro þeir F, A, B, E, I. neðan: F, A, B (oo"ðan [ð beskædigei]"), C_g, E, I; norðan H. 65 yfir heiði til: F; um heiði til A, B, C_g, H; heiði til I; um heiði fyrir neðan E(I). 66 þórvaldr: A, E, I; þórvaldr brøðir

- váru synir ketils þryms, þiðranda-sonar hins spaka, ketils-sonar þryms, þóris-sonar þiðranda. móðir þeira þórkels fullspaks ok þórvalds var yngvildr
- 70 þórkels-dóttir fullspaks. flosi hafði þar góðar viðtökur. hann sagði þeim bræðrum deili á um erendi sín ok bað þá liðveizlu. enn þeir synjuðu áðr enn hann gaf þeim þrjár merkr silfrs hvarum þeira til liðveizlu. þá játuðu þeir at veita flosa.
- 75 yngvildr móðir þeira var hjá stödd, er þeir hjetu alþingisreiðinni, ok grjet. þórkell mælti 'hví grætr 'þú, móðir?' hón svarar 'mik dreymdí, at þórvaldr 'bróðir þinn væri í rauðum kyrtli — ok þótti

hans *F, B, C_g, H*. 67 þryms (*pá det første sted*): *A, B, E, I*; *mgk. F, C_g, H*. 67-68 þiðranda- — þiðranda: *F, A, C_g, H* (*dog urigtig þiðranda-sonar for tilnavnet þiðranda*); "þonf .f. þiðranda | .f. inf spaka ketilf .f. þrymf. þonf .f. þiðranda" *I*; þiðrandasonar ins spaka *E*; "þórisf .f. þiðranda" *B* (*hvis original måske har haft det samme som I, og hvor en afskriver da har sprunget fra þóris-s. þiðranda til þóris-s. þiðranda*). 69 þórkels — var: *F, B* (*dog her ketils for þórkels*), *E, H, I*; bræðra þórkels ok þórvalds var *C_g*; þórkels ok þórvalds het *A*. 70 þórkels-dóttir: *F, C_g*; dóttir þórkels *A, E, H, I*; dóttir ketils *B*. 70-71 góðar viðtökur: *F, A, B, C_g, E, H*; "g. ¹ tekioz" *I*. 71 hann: *F, A, B, C_g, E, I*; ok *H*. 71-72 bræðrum — sín: *F, C_g*; bræðrum deili á eyrendum sínum *H*; deili (deild *I*) á um erendi sín *A, I*; eyrendi sín *B*; á um ferð sína *E* (*hvor et ord som deili må være udeglemt*). 73 enn (*efter áðr*): *F, H*; *mgk. A, B, C_g, E, I*. þeim: *F, B, C_g, H*; *hvorimod dette (her ikke nødvendige, men dog formenlig oprindelige) ord mgk. A, E, I*. 74 til liðveizlu: *F, A, B, C_g, E, I*; *mgk. H*. flosa: *F, A, B, C_g, E, I*; honum lið *H*. 75-76 hjá — grjet: *F* (*dog uden stödd*), *B* (*dog við for hjá*), *C_g, H* (*dog þá hjá for hjá, samt hón for ok*); hjá stödd. hón gret, er hón heyrði, er (at *I*) þeir hetu alþingisferðinni *A, I*; hjá stödd. hón gret, er þeir hetu alþingisreiðinni *E*. 76-77 mælti — móðir? *A, B, C_g, E, H, I*; spurði, hví hón "grét" *F*. 77 hón svarar: *F, B* (*h^o .f. '.*), *C_g* (*h^o f^o .f. '.*), *I* (*h^o f^o .f. '.*); 'því' sagði hón 'at *H*; *hvorimod E sætter "f."* hón *efter dreymdí; medens A ikke har noget tilsvarende*. 77-78 þórvaldr — væri: *A, B, C_g, E*; þórvaldr bróðir þinn var *F, H*; mer þótti þórvaldr bróðir þinn vera *I*.

‘mjer svá þröngr vera sem saumaðr væri at
 ‘hánúm. mjer þótti hann ok vera í rauðum hosum 80
 ‘undir — ok vafit at vandum dreglum. mjer þótti
 ‘illt á at sjá, er ek vissa, at hánúm var svá úhægt,
 ‘enn ek máttu ekki at gera’. þeir hlógu at ok
 kváðu vera loklausu og sögðu geip hennar ekki
 skyldu standa fyri þingreiðum sínum. flosi þakkaði 85
 þeim vel ok fór þaðan til vápnafjarðar — ok kvámu
 til hofs. þar bjó bjarni broddhelga-son, þórgils-
 -sonar, þórsteins-sonar hins hvíta, ölvis-sonar,
 eyvalds-sonar, öxnapórissonar. móðir bjarna var

79 svá þröngr vera: *F* ("þröngr" for þröngr), *A*, *B*, *C*_g, *E*, *I*; vera svá þröngr *H*. 80 hann ok: *F*, *A*, *B*, *C*_g, *H*, *I*; ok hann *E*. 81 undir: *F*, *A*, *I*; mgl. *B*, *C*_g, *E*, *H*. vafit at: *A*, *B*, *C*_g, *H*; vafit *I*; "vafidz at" *F*; "vafin at hm" *E*. mjer þótti: *F*, *A*, *B*, *C*_g, *E*; ok mer þótti *H*; þótti mer *I*. 82-83 illt — máttu: *F*, *B* (*dog uden á og svá*), *C*_g (*dog [urigtig] at á at for á at*), *E* (*dog med så for vissa, samt uden svá*), *H* (*dog at for er*), *I* (*dog med at for á at, samt uden er ek vissa*); allt á at sjá, sem hánúm væri mjög úhægt, en ek mættu þó *A*. 83 gera: *F*, *A*, *B*, *E*, *H*, *I*; hafa *C*_g. 84-85 kváðu — standa: *B* (*loklausu skrevet lóc lavfv [av i ét tegn]*), *E* (*der i stedet for loklausu har "lavklejfv [av i ét tegn]"*); kváðu vera "lokleyfu" — sögðu geip hennar ekki skyldu (*standa mangler*) *A*; "q" vera "loklofv" ok ".f.", at ekki skyldi geip hennar standa *C*_g; "qðv va vitlavfv (av i ét tegn) x qðv geip har fyllidz (!) standa *F* (*ordforbindelsen forstyrret og negtelsen udeglemt*); kölluðu "lok-lavfv (av i ét tegn)" ok geip hennar — ".f.", at þat skyldi ekki standa *I*; kvóðu "lokleyfu" hennar ok kvóðu slíkt ekki skildo standa *H*. 86 þingreiðum sínum: *B*, *C*_g, *H*; þingreiðum þeira *F*; þingreið sinni *A*; þingreið þeira *E*, *I*. þakkaði: *F*, *B*, *C*_g, *E*, *H*, *I*; þakkar *A*. 86 vel: *F*, *A*, *C*_g, *E*, *H*, *I*; val *B*. fórf: *F*, *C*_g, *E*, *H*, *I*; "fo" *A*; mgl. *B*. kvámu: *A*, *C*_g, *Cx*, *H*; kom *F*, *B*, *E*, *I*. 87-88 þórgils-sonar: *F*, *A*, *C*_g, *H*; mgl. *B*, *Cx*, *E*, *I*. 88 hins: *F*, *A*, *B*, *C*_g, *Cx*, *E*, *I*; mgl. *H*. 89 eyvalds-: *F* ("eyvallz"), *B* ("eyvallðz"), *C*_g ("eyvallz"), *Cx* ("eyvallz [noget afbleget, men sikkert]"), *E* ("eyvallðz" eller "eyvallðz"), *I* (som *B*); "geyualldz" *H*; "auvallz" *A* (*måske ved feillassning af auvalds*). *Landnáma* kalder denne mand ósvaldr.

90 halla lýtingsdóttir. móðir broddhelga var ásvör
 dóttir þóris grautatla-sonar, þóris-sonar þiðranda.
 bjarni broddhelgason átti rannveigu þórgeirs-dóttur,
 eiríks-sonar ór goddölum, geirmundar-sonar, hró-
 alds-sonar, eiríks-sonar örðigskeggja. bjarni tók
 95 við flosa báðum höndum. flosi bauð bjarna fje
 til liðveizlu. bjarni mælti 'aldri hefi ek selt karl
 'mennsku mína við fjemútu eða liðveizlu. enn
 'nú er þú þarft liðs mun ek gera þjer um vin-
 'veitt ok ríða til þings með þjer ok veita þjer sem
 100 'ek mynda bróður mínum'. 'þá snýr þú öllum vanda
 'á hendr mjer' segir flosi 'enn þó var mjer slíks

ðxna-: — "avxna (av í ét tegn)" F og I, "avxna (av í ét tegn)" B, "auxna" A og Cx (det første a noget utydeligt), "oxna" C₅ og E (o utydeligt); "ey|rna" H(!). 90 var (foran ásvör): F, A, B, C₅, Cx, E, H; het I. 91 þóris-sonar: F, A, B, C₅, E, H, I; "þonf (f utydeligt)" Cx (der synes at opfatte dóttir — þiðranda sálendes: dóttir þóris grautatla, sonar [her står "fon" -- ikke "f."] þóris þiðranda). þiðranda: F, A, B, C₅, Cx, E, I; "þiðranda .f." H. 92 ór goddölum: — "ór godðavilv (av í ét tegn)" F. "ór gúdd dól" B, "vr guð ðaulu" H, "or (meget utydeligt) go|ððavilv (av í ét tegn, g meget uformeligt og o usikkert, da det næsten ser ud som sammen-skrevet av)" I; "iguddolū" A, "igud ðaulum" Cx, "igvð |ðaulv" C₅; mgl. E. 93-94 geirmundar-sonar, hróalds-sonar: F, A, B, C₅, Cx, H, I; mgl. E. 94 örðig-: — "avrðig (av í ét tegn)" F, "avrðig (av í ét tegn)" B, "aurþig" Cx, "avrðig (av í ét tegn)" E, "avrþig (av í ét tegn)" I; "aurðū" A, "aurðv" C₅; "aurgū" H. 96-97 mætti — liðveizlu: F, A (dog ne svá for eða), B (dog ne for eða), C₅ (som B), Cx (som B og C₅), E (dog ".f." for mætti, samt ne for eða), I (som A — dog "f" for við, meðens mína er bortskáret); a. ok kvez aldri hafa selt karlmennsku sína við femútu H. 98 liða: F, A, B, C₅, Cx; liðveizlu E, H; oooo I. 99 mun — vinveitt ok: F, A, B, Cx, E (dog uden um), I (mun bortskáret); mun ek gera þer liðveizlu vinveitta ok C₅; vil ek H. 99 með þjer: F, B, C₅, Cx, H; mgl. A, E, I. 100 ek: F, A, B, C₅, E, H, I; mgl. Cx. 100-101 'þá — flosi: F, A, B, Cx, I; flosi mætti 'þá snýr þú öllum vanda mer á hendr C₅; flosi mætti 'nú snýr þú vandanum mer á hendr H.

‘at þjer ván’. þaðan fóru þeir flosi til krossavíkr. þar bjó þórkell geitisson. þórkell var vinr flosa mikill áðr. flosi sagði hánun erendi sitt. þórkell kvað þat skylt vera, at hann veitti hánun slíkt er ¹⁰⁵ hann væri til fær — ok skiljaz eigi við hans mál. þórkell gaf flosa góðar gjafar at skilnaði. þá fór flosi norðan ór vápnafirði ok upp í fljótsdalshjerað ok gisti at hólmssteins spakbersasonar. flosi sagði hánun, at allir hefði vel staðit ¹¹⁰ undir hans nauðsyn ok erendi nema sörli broddhelgason. hólmssteinn kvað þat til þess bera, at

¹⁰² ván': F, A, B, C_g, Cx; ván' s. hann I; ván, at þú mundir ólíkr flestum öðrum í þínum drengskap' H. þaðan — flosi: F, H; þaðan fóru þeir C_g; síðan fór flosi A, B, Cx, I. ¹⁰³ þar — -son. þórkell: C_g; þar bjó þórkell geitisson. hann I; þórkell geitisson F, A, B, Cx, H. ¹⁰⁸⁻¹⁰⁴ vinr — áðr: C_g (flosa mikill skreuet fl' mál [men utydeligt]); vin flosa mikill H; vin hans mikill áðr F; vin hans mikill B (her er "að:" nemlig underprikket og overstreget), Cx; vin þeira mikill áðr A; mikill vin þeira áþr I. ¹⁰⁴ flosi — sitt: F, B, Cx, I; flosi "f." eyrindi sitt C_g; flosi "f." hánun erendi sín A; hann sagði honum sitt erendi H. þórkell: F, A, B, C_g, Cx, I; en þórkell H. ¹⁰⁵ at hann veitti: F, B, C_g, Cx, H (verbet synes feilskreuet veitt); at veita A; mgl. I. slíkt er: A; slíkt sem F, I; slíkt allt, sem B; allt slíkt sem Cx; allt lið slíkt sem C_g; slíkt er hann mætti ok H. ¹⁰⁶⁻¹⁰⁷ ok — mál: F, A, C_g, Cx, H, I; mgl. B. ¹⁰⁸ þá fór flosi: A, I; þaðan fór flosi B, C_g, Cx, H; þaðan fóru þeir F. norðan — -firði ok: A (norðan forkortet noð^o, snarere end noð^o. [rimeligvis er norðan ór vápnafirði en rettelse af den meget gamle feil, der findes i membranerne]); norðr til vápnafjarðar ok F, B, C_g, Cx, H; mgl. I. ¹⁰⁹ gisti: A, B, C_g, Cx, H, I; gistu F. -bersa-: A, B, H, I; -bóðvars- F, C_g, Cx (noget utydel, men sikkert). ¹¹⁰ flosi sagði hánun: F; ok sagði hánun C_g, H; ok sagði A, B, Cx, I. ¹¹⁰⁻¹¹¹ at — erendi: F, B (dog uden at), C_g (dog hófðu for hefði), Cx (dog undir staðit for staðit undir); at allir hófðu vel staðet under hans nauðsyn A; at allir hefði vel undir staðit hans nauðsyn I; at allir "hauðing" hófðu vel staðit undir hans eyrendi H. ¹¹¹ sörli: F, B, C_g, Cx, H, I; "faulur" A. ¹¹¹⁻¹¹² broddhelgason: A ("brodd h" .f. [ð forskreuet, og synes rettet

hann væri engi ofstopamaðr. hólmsteinn gaf flosa
 góðar gjafar. flosi fór upp fljótsdal ok þaðan suðr
 115 á fjall um öxarhraun ok ofan sviðinhornadal ok út
 með álptafirði fyri vestan. ok lauk flosi eigi ferð
 fyrr enn hann kom til þváltár til halls mágs síns.
 þar var flosi hálfan mánuð ok menn hans ok hvíldu
 sik. flosi spurði hall, hvat hann legði nú til ráðs
 120 með hánum — hversu hann skyldi nú með fara eða
 breyta högum sínum. hallr mælti 'þat ræð ek,
 'at þú sjer heima við bú þitt ok sigfússsynir
 'enn þeir sendi menn til at skipa til búa sinna

fra hjf"); bróðir hans (hólmsteins H) F, B, C_g, Cx, H, I — jf. anden note til 134 52. 112 kvað — þess: F, A, Cx, H, I; "q" þat til C_g; "f." þat til B. 113 væri: F, B, C_g; var A, Cx, H, I. 114 gjafar: F, A, B, C_g, H, I; "gíaf" at fklílnaði" Cx (sikkert i det hele, men mindre sikkert i nogle enkeltheder). flosi fór upp: A, C_g; fór flosi upp F; flosi fór þá upp I; flosi fór (þaðan tilf. Cx) upp í B, Cx, H. 114-115 suðr á: F, A, C_g, Cx, I; upp á B; suðr um H. 115 öxarhraun: A, B, C_g, Cx ("aux" utydeligt); öxnahraun F(!); "eyi" hraun" H (eyi öiensynlig wigtig læsning af eyx); öxarhelði I. ofan: F, A, B, C_g, Cx, I; ofan um H. sviðin-: A, B, C_g, Cx, I; "ívinin" F (ved feilskrift); mgl. H (hvor i øvrigt det følgende horna er noget beskadiget og utydeligt). 116 með álptafirði: A, B, C_g, Cx, H, I; um álptafjörð F. vestan: F, A, B, C_g, Cx, I; vestan fram H. 116-117 lauk — fyrr: A; lauk flosi elgi fyrr I; lauk elgi fyrr F, B, C_g, Cx; letli elgi fyrr ferðlune H. 118 þar var flosi: A, B, C_g, Cx (flosi ulæseligt [men der synes, efter pladsen at dømme, at have stået "fl"], I; ok þar var flosi H; þar var hann F. menn hans: F, A, B, C_g, Cx, I; hans menn H. hvíldu: A, B, C_g, Cx, H, I; hvíldi F. 119-120 legði — hánum: F, B (dog uden nú), C_g, Cx (með hánum ulæseligt), H (dog råða for råða), I (som B); lagði(?) til ráðs A. 120 nú: F, C_g; mgl. A, B, Cx, H, I. með fara eða: F; með fara ok A, Cx, H; með fara at I; mgl. B, C_g. 121 mælti: F, A, C_g, Cx, H, I; "f." B. ek: F, A, B, C_g, H, I; ek þer Cx. 122 sjer: F, A, B, C_g, H, I (r ulæseligt); "bíð" (?) Cx. við bú þitt: F, A, B, C_g, Cx, I; mgl. H. ok: F, A, B, C_g, Cx, I; ok svá H. 123 þeir — sinna: F (dog ser det første til ud som "i" og synes altså at gå ud), A (dog uden þeir), B (af sinna er kun "na" tilbage), C_g, Cx, I; þeir fál menn til búa sinna

‘enn jer farið heim at sinni — enn þá er jer ríðið
 ‘til þings, ríðið allir saman ok dreifið ekki flokki 125
 ‘yðrum. fari þá sigfússsynir at hitta konur sínar.
 ‘ek mun ok ríða til þings ok ljótr sonr minn með
 ‘alla þingmenn okkra ok veita þjer slíkt lið sem
 ‘ek má mjer við koma’. flosi þakkaði hánnum.
 hallr gaf hánnum góðar gjafar at skilnaði. flosi fór 180
 þá frá þvátta. ok er ekki um hans ferð at tala
 fyrr enn hann kemr heim til svínafells. er hann
 þá heima þat er eptir var vetrarins ok sumarit
 allt til þings framan.

135. Nú er þar til máls at taka, at kári
 sölmundarson ok þórhallr ásgrímsson riðu einn
 hvern dag til mosfells at finna gissur hvíta, hann

at annaz þar um H. 124 jer farið: B, Cx (‘p’ far’ [r¹ utydeligt]);
 farit F; er ríðið A, C_g, I; þer ríðið nú H. er: F, A, B, C_g, Cx, I;
 mgl. H. 125 þings: F, A, B, C_g, Cx, H; alþingis I. ríðið allir saman:
 F, A, C_g, Cx, I; ríðið (farit B) allir samt B, H. 126 hitta: F; finna A,
 B, C_g, Cx, H, I. 128 alla — okkra: F, B, C_g, Cx, H; þingmenn
 mína alla þá er ek fæ A; þingmenn mína ok alla (meget utydel.)
 þá sem ek fæ I. þjer slíkt lið: F; þer lið slíkt A, B, C_g, Cx,
 H (af þer lið er kun en utydelig løvning af et bogstav [et þ?] til-
 bage); lið slíkt I. 129 mjer við koma: F, A, B, C_g, Cx, I; við
 komaz H. 130 hallr: F, C_g, H; en hallr A, B, Cx, I. góðar gjafar:
 F, B, C_g, Cx, H, I; gjafir góðar A. 131 þá: F, A, B, C_g, Cx, I;
 nú H. 131-132 ekki — fyrr: F (dog ferðir for ferð), A, I (dog ferð
 hans for hans ferð); ekki um hans ferð fyrr at tala B; nú ekki at
 segja frá ferðum hans fyrr C_g; ekki frá því at segja fyrr H; ekki
 getið um ferð hans fyrr Cx. 132 kemr: F; kom A, B, C_g, Cx, H, I.
 er (foran hann): F, B, C_g, Cx, H, I; var A. 133 er eptir var: F, A,
 B, Cx; sem eptir var H; er eptir er C_g, I. 133-134 sumarit —
 framan: A, B, C_g, Cx, I (dog alþingis for þings); um sumarit allt til
 þings F; allt sumarit til þings H.

135. 1-2 Nú — ásgrímsson: A, I; Þórhallr ásgríms. ok kári
 sölmundars. F, B, C_g, Cx, H. 2 riðu: F, A, I; ríða B, C_g (a uty-
 deligt), Cx, H. 2-3 einn hvern dag: F, B; einn dag C_g, Cx, H; mgl.
 A, I. 3 at — hvíta: F, B, C_g, Cx, H; þar bjó gisurr hvítli A, I.

tók við þeim báðum höndum. ok váru þeir þar
5 mjök langa hríð. þat var einu hverju sinni þá er
þeir gissurr tóluðu um brennu njáls, at gissurr
kvað þat allmikla giptu, er kári hafði í braut komiz.
þá varð kára vísa á munni

- hjálmkassa fór hvesstr
herðimeidr af reiði
10 út ór elris sveita
úfúss nials húsa
þá er eldgunnar inni
oddrunnar þar brunnu
15 menn nemi mál sem ek inni
mín harmsakar tína.

þá mælti gissurr 'varkunn er þat, er þjer sje
'minnisamt. ok skulu vit nú ekki um tala fleira
'at sinni'. kári sagði, at hann ætlaði þá heim at

4 við — höndum: F, A, B, C_g, C_x, I; vel við þeim báðum H.
4-5 þeir þar mjök: F, B, C_g, I; þeir þar at hans mjög A; þeir þar
C_x; "þr mi" H. 5 þá: F, A, B, C_x, H, I; at þá C_g. 6 gissurr
(foran tóluðu): F, B, C_g, C_x; gissurr hvítu H; mgl. A, I. um
brennu njáls: F, C_g, C_x, I (utydel.); um brennuna njáls A, H; til
njálsbrennu B. 7 kvað — giptu: F; kvað þat (mgl. C_x) vera all-
mikla giptu C_g, C_x; kvað þat vera mikla giptu A; ~~~~~"giptv
(g beskadiget) mikla" I; kvat (kv ulæseligt) þat mesta gipta (!) verit
hafa H; "f." vera allmikla giptu í "vôðna" B. hafði — komiz: F,
A, B (dog á for i), C_g (til dels utydelig, især í braut [synes skrevet
ib^ot]), C_x (dog uden i), I; komz á braut H. 8 á: F, B, C_g, C_x;
~ H; ooo I; mgl. A (sikkert ved uagtsomhed). 17 gissurr: F, A,
C_x; gissurr hvítu B, C_g, H. þat — sje: F; þat, at þer se A; at
þer se B, C_x; at þer se þat C_g; þer á því, þótt þer se þat H.
18-20 skulu — mælti: A; "fl'u þ (tegnet over v utydeligt) nu ekki
vm tala fleira at síni k' f. g. (f. g. temmelig utydeligt) at þ qulaði
heim at rípa | oiz (tegnet over s meget utydeligt) f" C_x (ogsaa þá
andre steder, end de anførte, er skriften noget utydeligt); skulu ver
nú ekki fleira til tala at sinni'. kári segir, at hann vill heim ríða.
gissurr mælti B; skulu ver þar ekki um tala fleira (for um tala fleira

ríða. gissurr mælti 'ek mun nú gera mjer dælt 20
'um ráðagerð við þik. þú skalt eigi heim ríða.
'enn þó skalt þú í braut ríða ok austr undir eyja-
'fjöll at finna þorgeir skorargeir ok þórleif krák.
'þeir skulu ríða austan með þjer; því at þeir eru
'aðiljar sakanna. með þeim skal ríða þórgrímr 25
'hinn mikli bróðir þeira. jer skuluð ríða til marðar
'valgarðssonar. skalt þú segja hánun orð mín til,
'at hann taki við vígsmáli eptir helga njálsson á
'hendr flosa. enn ef hann mælir nökkuru orði í
'móti þessu, þá skalt þú gera þik sem reiðastan 30
'— ok lát sem þú munir hafa öxi í höfði hánun.
'þú skalt ok í annan stað segja á reiði mína, ef

har H fleira um tala) at sinni'. kári s, at hann mundi helm ríða
(*utydel.* C₅). gissurr mælti C₅, H; *mgf.* F. 20 ek mun nú: A, B, C_x;
ek mun C₅, H; skal ek nú F (*í f. næst foreg. note*). 21 um — þik:
F, A, C₅; við þik um ráðagjörð (*snarere end ráðagjörðir*) C_x; um
ráðagjörð slíka við þig H; um ráðagerðir við þik B. 21-22 þú skalt
— austr: F, C₅ (*dog á for i*), C_x; þú skalt elgi helm ríða. en þó
skaltú nú í brott ríða, ef þú vill. þú skalt allt austr í holt ríða A;
skalt þá (!) nú helm ríða ok síðan á braut. þú skalt ríða austr H; þú
skalt ríða austr B. 23 þorgeir — krák: F, C₅, C_x; þá þorgeir
skorargeir ok þórleif krák A; þorgeir skorargeir ok þórleif krák
bróðr hans B; þorgeir skorargeir ok þórleif krák ok þórgrím inn
mikla H (*hvilken læsemåde synes den naturligste i og for sig. Jf. note*
185 25-26). 24 austan: F, A, B, C₅, C_x; austr (!) H. því at: A, B,
C₅, C_x; *mgf.* F, H. 25 sakanna: F, B, C₅, H; allra sakanna A; málsins
C_x. 25-26 með — þeira: F, A, B (*dog yðr for þeim*), C₅, C_x (*dog*
"h'm" for þeim); *mgf.* H (*í f. note 185 23*). 26 jer skuluð: A, B, C₅,
C_x, H; þeir skulu F. 27 skalt þú: A, B, C₅, C_x; ok F, H. 28 vígs-
máli: F, A, B, C₅, H; vígsmálinu C_x. njálsson: F, B, C₅, C_x, H;
mgf. A. 29 hendr: F, A, B, C₅, H; hönd C_x. nökkuru orði í:
F, C₅, C_x, H; nökkuru "óíðá" á B; nökkurt orð í A. 31 lát: A, B,
C₅, C_x; láta þá H. þú (*foran* munir): F, A, C₅, C_x, H;
mgf. B. hafa: F, A, B, C₅ (*utydel.*), C_x; "þa geg" hafa" H (*geg*"
= *gegn*?). 32 í annan — á: F, C₅; segja á H; segja í annan
stað A, B, C_x. mína: F, A, B, C_x, H; þína (!) C₅.

‘hann lætr illa at komaz. þar með skalt þú segja,
 ‘at ek mun láta sækja þórkötlu dóttur mína ok
 35 ‘láta hana fara heim til mín. enn þat mun hann
 ‘eigi þola; því at hann ann henni sem augum í
 ‘höfði sjer’. kári þakkaði hánnum sína ráðagerð.
 ekki talaði kári um liðveizlu við hann; því at hann
 ætlaði, at þat myndi hánnum fara vinveittliga sem
 40 annat. kári reið þaðan austr yfir ár ok svá til
 fljótshlíðar ok austr yfir markarfljót ok svá til
 seljalandsmúla. þeir ríða austr í holt. þórgeirr
 tók við þeim með hinni mestu blíðu. hann sagði
 þeim um ferðir flosa ok hversu mikit lið hann

33 lætr illa at: *F, C_g, H*; vill láta illa at þessu *A*; vill eigi at þessu láta vel *B*; vill eigi láta at þessu vel *Cx*. þar — segja: *F, A, B, Cx*; þú skal ok þat segja með *C_g*; þú skalt ok segja þat með *H*. 34 ek — mína: *F, B, Cx*; ek mun láta sækja dóttur mína þórkötlu *C_g*; ek mun sækja þórkötlu dóttur mína *A*; þorkatla dóttir mín skal heim fara *H*. 35 láta hana: *F, B* (hana *feilskr. h*), *C_g, H*; láta *A*; *mgk. Cx*. mun: *F, A, C_g, Cx, H*; “ma” *B* (dog *har her mulig stædet mæ, da en streg over a kan være bortsmuldet*). 36 eigi þola: *F, A, B, C_g, Cx*; þola eigi *H*. því at hann: *F, A, B, Cx, H*; “þ h (utydeligt — især tværstregen — og tæt forbundet med det følgende “a”)” *C_g(?)*. augum: *F, A, B, C_g*; augunum *Cx, H*. 37 þakkaði hánnum sína: *F, A, B, C_g, Cx*; “þakkaar(?) hñ vel” *H*. 38-40 ekki — annat: *A*; ekki talaði (“saði” *F*) kári um liðveizlu við hann — því at hann ætlaði (þá tilf. *F*), at hánnum mundi þat (skrevet þ [liðt beskadiget] i *B*) fara vinveittliga (*mgk. B*) sem annat *F, B*; ekki talar kári um liðveizlu við hann — því at hann ætlaði, at eigi mundi þurfa *Cx*; *mgk. C_g, H*. 40 reið þaðan: *F, A, B, C_g, Cx*; ríðr nú *H*. 40-41 ár — fljót: *F* (dog “þat” [ved *feilskrift for þan* = þaðan] for svá), *A, B, C_g* (temmelig *utydel.*), *H*; markarfljót ok svá til fljótshlíðar *Cx(?)*. 42 ríða: *F, A, B*; ríða nú *C_g, Cx, H*. þórgeirr: *F, A, C_g, Cx, H*; þorkell *B(?)*. 43 við — blíðu: *F, B, C_g, Cx*; við þeim báðum höndum *A*; vel við þeim *H*. hann: *F, A, B, Cx*; ok *C_g, H*. 44 um ferðir: *F, A, C_g* (der *synes i alt fald at stæ f’ð*); um ferð *Cx*; frá ferðum *B*; allt um ferðir *H*. ok (foran hversu): *F, A, B, Cx*; ok sagði *H*; *mgk. C_g*.

hafði þegit í austfjörðum. kári sagði, at þat var 45
varkunn, at hann bæði sjer liðs, svá mörgu sem
hann myndi svara eiga. þorgeirr mælti 'því betr,
'er þeim ferr öllum verr at'. kári segir þorgeiri
tillögur gissurar. síðan riðu þeir austan á rangár-
völlu til marðar valgarðssonar. hann tók vel við 50
þeim. kári sagði hánnum orðsending gissurar mágs
hans. hann tók seinliga undir þat ok kvað meira
at sækja flosa einn enn tíu aðra. kári mælti
'jafnt ferr þjer þetta sem hann ætlaði; því at þjer
'eru allir hlutir illa gefnir — þú ert bæði hræddr 55
'ok huglauss. enda skal þat á bak koma, sem

45 þegit í austfjörðum: *F, A, B* (at bortsuldreret), *C_g, Cx*; felngit í fjörðuna haustr *H*. sagði — var: *F* (dog væri for var), *B, Cx*; kvað þat *C_g, H*; sagði, at þat var mikil *A*. 46 sjer: *F, A, B, C_g, H*; *mgk. Cx*. mörgu: *A, B, C_g, Cx, H*; "morgv" *F*. 47 mælti: *F, A, C_g, Cx, H*; ".f." *B*. 47-48 betr — at': *F, H*; betr (ser í övrigt ud som "bött" [bött var her ikke aldeles utænkeligt]), er þeim ferr öllum verr' *C_g*; betr, er þeim ferr allt verr (. því harðara skulu ver á þá sækja tilf. *A*)' *A, Cx*; betr, at þeim færi verr at *B* (sikkert oratio obliqua [jfr. næst foreg. note]). 49 gissurar: *F, A, B, Cx*; gizurar hvíta *C_g, H*. riðu: *A, B, C_g, Cx, H*; riða *F*. austan: *F, A, B, C_g* (utydel.), *H*; austr (!) *Cx*. 50-51 hann — þeim: *F, Cx, H* (dog uden við, der vistnok blot er glemt); ok tók hann vel við þeim *B*; hann tók við þeim vel *A*; hann tók vel við þeim kára *C_g*. 51 kári sagði: sál (verbet forkortet således, at tempus ikke ses) *F, A, B, C_g, Cx*; þeir sögðu *H*. 51-52 mágs hans: *F, B, Cx*; mágs síns *C_g*; hvíta mágs hans (síns *A*) *A, H*. 52 tók — þat: *F, C_g, H* (dog urigtig um for undir); var heldr orðdr *A, B, Cx*. kvað meira: *F, C_g, Cx*; kvað ("f." *B*) meira vera *A, H*; torveldra kvað hann *A*. 53 einn: *F, B, C_g, H*; *mgk. A, Cx*. 54 jafnt — þetta: *A, B, C_g, Cx* (dog þetta svá for þetta), *H* (dog uden þetta); þetta ferr þer *F*. 54-55 því — eru: *F, A, B, Cx*; ok (*mgk. C_g*) eru þer *C_g, H*. 55 þú: *B, C_g*; er þú *A*; því at þú *F, Cx, H*. 55-56 hræddr ok huglauss: *F, A, B, Cx*; ragr ok huglauss *H*; hræddr ok illgjarn *C_g*. 56 enda — sem: *F, B, C_g, Cx, H*; hlitt fylgir ok, at *A*.

þjer er makligt, at þórkatla skal fara heim til
 'föður síns'. hón bjóz þegar ok kvaðz þess fyri
 löngu búin, at skildi með þeim merði. mörðr
 60 skipti þá skjótt skapi sínu ok svá orðum ok hað
 af sjer reiði ok tók þegar við málinu. kári mælti
 þá 'nú hefir þú tekit við málinu — ok sæk nú
 'úhræddr; því at líf þitt liggr við'. mörðr kvaðz
 allan hug skyldu á leggja at gera þetta vel ok
 65 drengiliga. eptir þat stefndi mörðr til sín níu
 búum. þeir váru allir vættvangsbúar. mörðr tók
 þá í hönd þórgeiri ok nemndi vátta tvá 'í þat

57 fara heim: F, A, C_g, C_x; heim fara B, H. 58 bjóz þegar: F, A, B, C_x; bjó slk þegar C_g; bjóz H. 58-60 kvaðz — búin: F, C_g (kvaðz synes skrevet qz), C_x (dog "qz" for kvaðz); letz þess fyrir löngu búin hafa verit B; kvað þat vera nærr skapi sínu A; kvað þess fyrir löngu ván H. 59 merði: F, B, C_g, C_x; mgl. A, H. mörðr: A, B, C_g, C_x; mörðr valgarðsson H; hann F. 60 svá: F, A, C_g; mgl. B, C_x, H. 61 ok (foran tók): F, A, C_g, C_x, H; enn B. 62 þá: A, B, C_x; mgl. F, C_g, H. sæk: F, A, B, C_g, C_x; "teg" (?) H. 63 mörðr: F, A, B, C_g, C_x; mörðr valgarðsson H. kvaðz: F, C_x (her synes i alt fald at stå "qz"); "q" C_g ("utydel") og H; kvez A; sagðiz B. 64 skyldu á: A, C_g, H; "fyllði (!)" at" (sikkert en ved det følgende at foranlediget skrivefeil for á) F; á skould B; mundu á C_x. vel: F, A, C_g, C_x, H; val B. 65-66 eptir — -búar: F (vættvangs skrevet vettfangf), A (vættvangs skrevet vættvangf), B (dog mörðr stefndi for eptir — mörðr. vættvangs skrevet vei fangf), C_g (vættvangs skrevet vettfangf — men utydeligt, især ifā), C_x (vættvangs skrevet vettfangf); tók mörðr nú ok stefndi at ser "vættfangsbuvm" ix H. 66-67 mörðr — þórgeiri: F, A, B, C_g, C_x; for denne sætning tillige med det følgende indtil 135¹¹⁴ ordene þórgeirs þórissonar' incl. har H kun ok bjó mál til at lögum ok lýsti hanseldri sök þórgeirs þórissonar. 67 nemndi vátta tvá: F, A; "néfndi vátta; a" B; nefndi vátta C_x; for denne sætning tillige med det følgende indtil 135¹¹⁴ ordene þórgeirs þórissonar' incl. har C_g kun tók af bánum mállit at lögum. síþan lýsti hann vígsökinni ok bjó mállit til at öllu (?) eptir því sem þá váro lög í landi (i hvilket passus flere steder ere mere eller mindre utydelige).

‘vætti, at þorgeirr þórisson selr mjer vígsök á
 ‘hendr flosa þórðarsyni at sækja um víg helga
 ‘njálssonar með sóknargögnum þeim öllum, er sök- 70
 ‘inni eigu at fylgja. selr þú mjer sök þessa at
 ‘sækja ok at sættaz á — svá allra gagna at njóta,
 ‘sem ek sje rjettr aðili. selr þú með lögum, enn
 ‘ek tek með lögum’. í annat sinn nemndi mörðr
 sjer vátta ‘í þat vætti’ segir hann ‘at ek lýsi lög- 75
 ‘mætu frumhlaupi á hönd flosa þórðarsyni, er hann
 ‘veitti helga njálssyni heilundarsár eða holundar
 ‘eða mergundar þat er at ben gerðiz enn helgi
 ‘fjekk bana af. lýsi ek fyrri búum fimm’ ok nemndi
 hann þá alla ‘lýsi ek löglýsing. lýsi ek hand- 80
 ‘seldri sök þorgeirs þórissonar’. í öðru sinni
 nemndi hann vátta ‘í þat vætti, at ek lýsi heil-
 ‘undarsári eða holundar eða mergundar á hönd
 ‘flosa þórðarsyni, því sári, er at ben gerðiz enn

---

69 hendr: F, A; hönd B, Cx. 70 þeim öllum: F, A, B; öllum þeim Cx. 73 með (efter þú): A, B, Cx; mð að“ F. 75 segir hann: sál (verbet forkortet .i.) F, B; mgl. A, Cx. 75-76 lögmætu: — ”laug | mætv“ A, ”lögmætv“ B; ”lavgmætv (av i dt tegn)“ F; ”laugmelltu“ Cx. 76 hönd — -syni: F, A, B; hendr flosa Cx. 77 heilundarsár: — ”heilvð“ fár“ B; ”helvnd“ fár“ F; ”helundar fár“ A; ”helund“ fari“ Cx (hvor skriveren har tænkt på særðl, men glemt det foregående veitti — jf. 135⁷⁸ anden note). Uagtet e for el ingenlunde er sjelden i gamle membraner, kan det dog anses for sikkert, at det i håndskrifter til denne saga hyppig forekommende helund beror på en misforståelse, i det skriverne have tænkt på hel, død (jf. ”Níals-saga“ Havnix MDCCCIX pag. 227 note p). 78 eða mergundar: F, B, Cx; mgl. A. þat: A; því de övriga (F, B, Cx), som om det næst foregående verb var særðl (jf. note 135⁷⁷). 79 fimm: F, A; mgl. B, Cx. 80 hann: F; mgl. A, B, Cx. 81-89 i öðru — þórissonar: — i öðru sinni nefndi hann vátta ‘í þat vætti, at ek lýsi heilundarsári (begge have e for el) eða holundar eða mergundar á hönd flosa þórðarsyni, því sári, er at ben gerðiz en helgi fekk bana af á þeim vættvangi (for disse to ord [skrevne þei vætt vangi]

- 85 'helgi fjeck bana af á þeim vættvangi, er flosi þórðarson hljóp til helga njálssonar lögmætu frum-
'hlaupi áðr. lýsi ek fyri búum fimm' síðan nemndi hann þá alla 'lýsi ek löglýsing. lýsi ek hand-
'seldri sök þórgeirs þórissonar'. þá nemndi mörðr
- 90 sjer vátta hit þriðja sinn 'í þat vætti' segir hann 'at ek kveð vættvangsbúa þá alla níu' ok nemndi þá alla á namn 'alþingisreiðar ok búakviðar at bera
'um þat, hvárt flosi þórðarson hljóp lögmætu frum-
'hlaupi til helga njálssonar á þeim vættvangi, er
- 95 'flosi þórðarson veitti helga njálssyni heilundarsár 'eða holundar eða mergundar þat er at ben gerðiz
'enn helgi fjeck bana af. kveð ek yðr þeira orða
'allra, er yðr skylda lög til um at bera ok ek vil
'yðr at dómi beitt hafa ok þessu máli eigu at

har F "þ' vettfangi"), er flosi þórðarson (mgl. A) hljóp til helga njálssonar (mgl. A) lögmætu (sáð. ["laugmætu"] A; "lavgmí'o fav í ét tegn)" F) frumlaupi áðr. lýsi ek fyri búum fimm' síðan nefndi hann þá alla 'lýsi ek löglýsing. lýsi ek handseldri sök þórgeirs þórissonar' F, A; mgl. B, Cx. 88-90 mörðr — slonn: A; mörðr ser enn vátta Cx; mörðr (hann B) ser vátta F, B. 90 segir hann: sáð. (verðet forkortet .f.) F, A; mgl. B, Cx. 91 vættvangs- — "vættuanga" A, "vettfangi" F, "væt fangi" B, "uetfangi" Cx. þá alla: B, Cx; þessa alla F; þessa A. 92 alla (foran á): F, A, Cx; mgl. B. alþingisreiðar: A, B; "zalþingis reiðar" F (z formodentlig blot skrifteik); til alþingisreiðar Cx. 93 um: F, A; vitni B, Cx. lögmætu: — "laugmætu" A; "lavgmí'v (av í ét tegn)" F, "lög ml'tv" B, "laugml'tu" Cx. 94 þeim vættvangi: — "þei vættvangi" A; "þm vei||fangi" B; "þ' vettfangi" F; "þm || vettfangi" Cx. 95-96 heilundar- — mergundar: Cx (heil- skrevet hel); "helvndr. far. e. kol'n .f. e. mgvndr" F; "heflvndar fa" oooo"gvndr (foran g ses leorning af et bogstav [vístnok et m] — n og ' er beskadede og det hele er nær ved at bortsmuldrer) oooooo B; holundarsár "helundar" eða mergundar A. 96 þat: sáð. í fölgje gíening: — "þ'" F (útydeligt), A, Cx; ooo B. 97 þeira orða: F, A, B; orða þeira Cx. 98 bera: F, B, Cx; skilja A. 99 eigu: F; á A, B, Cx.

‘fylgja. kveð ek yör lögvöð svá at jer heyrð á 100
 ‘sjálfir. kveð ek um handselt mál þorgeirs þóris-
 ‘-sonar’. mörðr nemndi sjer vátta ‘í þat vætti’ segir
 hann ‘at ek kveð vættvangsbúa þessa níu alþingis-
 ‘reiðar ok búakviðar at bera um þat, hvárt flosi
 ‘þórðarson særði helga njálsson heilundarsári eða 105
 ‘mergundar eða holundar, því sári, er at ben
 ‘gerðiz enn helgi fjeck bana af á þeim vættvangi,
 ‘er flosi þórðarson hljóp til helga njálssonar áðr
 ‘lögmætu frumhlaupi. kveð ek yör þeira orða
 ‘allra, er yör skylda lög til um at bera ok ek vil 110
 ‘yör at dómi beitt hafa ok þessu máli eigu at
 ‘fylgja. kveð ek yör lögvöð. kveð ek yör svá
 ‘at jer heyrð á sjálfir. kveð ek yör um handselt
 ‘mál þorgeirs þórissonar.’ þá mælti mörðr ‘nú er

104 sjálfir: A, B, Cx, I; allir F. um: F, A, B, I; yör um Cx.
 102-114 mörðr — þórissonar: — mörðr nefndi sjer vátta (lt v. slinn
 tilf. I) ‘í þat vætti (mgl. I)’ s. hann (s. hann mgl. F, A) ‘at ek kveð
 vættvangs (‘vættvangr’ A, ‘vætfangr’ I; mgl. F) -búa þessa íx al-
 þingisreiðar ok búakviðar at bera um þat, hvárt flosi þórðarson
 særði helga njálsson heilundarsári eða mergundar eða holundar
 (helundar [skrevet heil’n.] — holundar stár således i F; “holundr sari
 . e. heilundr . e. | mgunðr” A; “holðar hi . e. heilðr. sari . e. mgunðr f.”
 I), því sári (mgl. F, A), er at (mgl. F) ben gerðiz en helgi fekk bana
 af á þeim vættvangi (de to sidste ord skrives þei vættvangi A, þ vet-
 fangi I; F har “þi | vettfangi”), er flosi þórðarson (mgl. A, I) hljóp
 til helga njálssonar (til — -sonar stár således i A; til helga I; at
 helga njálssyni F) áðr lögmætu frumhlaupi (áðr — -hlaupi stár
 således i I [lögmætu skrevet lavgmætv — av i ét tegn]; “lavgmil’v
 f’mlavpi að; [av begge steder i ét tegn]” F; “f’mlhlaupi aðr” A). kveð
 ek yör þeira orða allra (for þeira orða allra har I allra þeira orða),
 er yör skylda lög til um at bera (skilja A, I) ok (en A, I) ek vil
 yör (mgl. A, I) at dómi beitt (beitt I) hafa ok þessu máli eigu (á
 A, I) at fylgja. kveð ek yör (mgl. A) lögvöð. kveð ek yör (mgl.
 A, I) svá at þer heyrð á sjálfir (for á sjálfir har I sjálfir á). kveð
 ek yör (mgl. A, I) um handselt mál þorgeirs þórissonar (“þif.” [I] I)
 F, A, I; mgl. B, Cx. 114 þá: F, A, B, Cx, I; síðan H.

- 115 'hjer mál til búit sem jer beidduz. vil ek nú
'biðja þik, þorgeirr skorangeirr, at þú komir til
'mín, er þú riðr til þings, ok riðim vit þá báðir
'saman með hvarntveggja flokkinn ok haldim okkr
'sem bezt saman; því at flokkur minn skal þegar
120 'búinn til öndverðs þings. ok skal ek yðr í öllum
'hlutum trúr vera'. þeir tóku því öllu vel. ok
var þetta bundit swardögum, at engi skyldi við
annan skilja fyrr enn kári vildi, ok hverr þeira
skyldi leggja sitt líf við annars líf. skildu þeir nú
125 með vináttu ok mæltu mót með sjer á þingi. reið
þá þorgeirr austr aptr. enn kári reið vestr yfir ár

115 hjer: A, B ("h' [beskadiget og nær ved helt at bortsmuldre]"), C_z, Cx, H, I; mgl. F. beidduz: F; beiddut C_z, H; báðut A, B, Cx, I. 115-116 vil — skorangeirr: F, B, C_z (dog beiða for biðja), H; ok vil ek nú (mgl. I) biðja (beiða A) þig, þorgeirr A, I; vill ek biðja "þozg" Cx. 116 komir: F, A, B, C_z, H, I; riðir Cx. 117 er þú riðr: F, A, B, C_z (riðr ulæseligt); þá er þú riðr Cx, H; þá er þer riðit I. 117-119 riðim — bezt: F; riðum (sikkert for riðim — jf. det følg. haldim) vit þá báðir saman með báða flokkana ok haldim okkr sem bezt H; "þa (afbleget) v ba (v ba så godt som helt udslettet og følgende meget usikkert) þa sam (= utydel) flokkana x kallðr okkr se bezt (meget utydeligt)" C_z; riðim (riðum A) þá með báða saman flokkana ok haldim (höldum A) okkr vel A, I; förum þá með bápa saman flokkana ok höldum okkr sem bazt (her synes nemlig at stå "bazt", snarere end "best" med forskrevet e) Cx; riðim þá við báða flokkana ok höldum okkr sem bezt B. 120 ok — yðr: F, A, B, I; skal ek yðr H; ok skal ek Cx. 120-121 i — vera: F, A, B, Cx, I; trúr í öllum hlutum H. 122 bundit: F, A, B, I; bundit með H; nú bundit Cx. 123 skilja: F, A, I; skiljaz B, Cx, H. hverr: A, B, Cx, H, I; "h'v" F. þeira: F, A, B, Cx, I; mgl. H. 124 leggja sitt líf: F, A, B, Cx, H; sitt líf leggja I. skildu þeir nú: F, H; síðan skildu þeir A, B, Cx, I. 125 á þingi: F, A, B, Cx, I; til þings-reiðar H. 125-126 reið þá þorgeirr: A, B, Cx, I; riðr nú þorgeirr F; þeir þorgeirr riða nú H. 126 reið vestr: A; reið austr (!) Cx; riðr vestr F, H; reið vestr aptr B, I.

þar til er hann kom í tungu til ásgríms. ásgrímr
tók við hánum ágæta vel. kári sagði ásgrími alla
ráðagerð gissurar hvíta ok málatilbúnaðinn. 'slíks
'var mjer at hánum ván' segir ásgrímr 'at hánum 130
'myndi vel fara; enda hefir hann þat nú sýnt'.
ásgrímr mælti 'hvat spyr þú austan frá flosa?'
kári svarar 'hann fór allt austr í vápnafjörð, ok
'hafa náliga allir höfðingjar heitit hánum liðveizlu
'ok alþingisreið. þeir vænta sjer ok liðs af reyk- 135
'dælum ok ljósvetningum ok öxfirðingum'. þeir
töluðu þar mart um. liða nú stundir allt framan
til alþingis.

þórhallr ásgrímsson tók fótarmein svá mikit,

127 þar: F, A, B, H, I; ok þar Cx. í — ásgríms: F, A, B, H; í
tungu til ásgr. elliðagrímssonar Cx; til ásgríms í tungu I. 127-128 ás-
grímr — hánom: I; hann tók við hánom B, Cx; hann tók við
þeim F, A, H(?). 128 kári: F, A, B, Cx, H; hann I. 128-129 ásgrími
— -tilbúnaðinn: F, A (dog tilbúnat for tilbúnaðinn), I (som A);
ásgrími allan máltilbúnat ('t' bvnadinn [I] malfin' B) ok ráðagerð
gissurar hvíta (mgl. Cx) B, Cx; ok tillögur gissurar ok allan máltilbúnað
H. 130 at hánom ván: F, B, Cx, H, I; ván at hánom A. 131 enda
— sýnt: F, B, Cx, H (dog lýst for sýnt); ok hefir hann þat enn
(mgl. I) sýnt A, I. 132 ásgrímr mælti: F, B, Cx, I; ásgrímr spurði
A; "æ." (= eða) H. 133 svarar: F; "fý" Cx, "fý." I; "f." A, B;
udeglemt H (med mindre kári skulde være vocativ og høre til Ásgríms
replik). fór: F, A, B, Cx, I; "hef" H (hvor således farit er ude-
glemt). í vápnafjörð: F, A, B, Cx, I; til vápnafjarðar H. ok
(foran hafa): F, A, B, Cx, I; mgl. H. 134-135 liðveizlu — -reið: A,
B, Cx, I; sinni liðveizlu ok alþingisreið F; liðveizlu sinni ok þing-
reið H. 135 vænta: A, B, Cx, H, I; "væntv" F. 136 öxfirðingum:
A, I; eyfirðingum F, B, Cx, H. 137 töluðu þar: F, A, B, Cx, I;
tala nú her H. um: F, A, Cx, H, I; til B. liða -- framan: F,
B (dog uden allt), Cx (som B); nú liða stunder allt framan A; nú
líða stunder fram allt I; nú liða fram stunder H. 138 alþingis: F, A,
Cx, H, I; þings B. 139 svá mikit: F, A, Cx, I; mikit svá B, H.

140 at fótrinn fyrir ofan ökkla var svá digr ok þrúttinn
sem konulær, ok mátti hann ekki ganga nema
við staf. hann var mikill maðr vexti ok rammr
at afli, dökkur á hár ok svá á skinnslit, vel orð-
stilltr ok þó skapbráðr. hann var hinn þriði maðr
145 mestr lögmaðr á Íslandi. nú kemr at því, er
menn skyldu heiman ríða til þings. ásgrímr mælti
til kára 'þú skalt ríða til öndverðs þings ok tjalda
'búðir várar ok með þjer þórhallr son minn;
'því at þú munt bezt ok hógligast með hann fara,
150 'er hann er fótلامي, enn vjer munum hans mest

140 fótrinn — var: *F, B, Cx, H* (dog ökklat for ökkla); fyrir ofan ökkla var fótrinn *A, "f"* (tegnet over *f* forskrevet) ofa (a beskadtiget) "oooo" | la *v* fotriñ " *I.* ok þrúttinn: *F, A, Cx*; mgl. *B, H, I.* 142 við: *A, B, Cx, H, I*; mgl. *F* (sikkert glemt). vexti: *F, A, B, Cx, I*; at vexti *H.* 143 hár — -litt: *A, I*; hár ok skinnslit *B, Cx*; hárelit ok skinnslit *F*; hárslit *H.* 143-144 vel — -bráðr: *F*; vel orðstilltr ok þó bráðskapaðr ("br [af r er kun en ubetydelig levning tilbage]"oooo| den gamle hånd i *I*, hvor der neppe har været plads til et så langt ord, som bráðskapaðr. Den nyere hånd har tilføiet "u" over "br" og "ðvr" på den tilsyede lap) *A, B, Cx, I*; ok manna karlmannligstr, vel orðstilltr ok þó "karfkapþr" *H.* 144 var hinn þriði maðr: *A, B*; var inn þriði *F, Cx, I*; var (beror på gisning, da membranen her har ulæselige tegn, der have en vis lighed med "vi.") einn *H.* 145 lögmaðr: *F, A, B, I*; lagamaðr *Cx, H.* at því: *F, A, B, Cx, H*; mgl. *I* (hvor disse ord formodentlig ere bortskårne, men ikke blevne erstattede af den nyere hånd). 145-146 er — þings: *B*; er (sem *F*) menn skyldu (forskrevet *F*) ríða (fara *F*) heiman til þings *F, H*; at menn skulu heiman ríða til alþingis *A*; "at m fl'v || m fl'o ríða t' þg." *I* (de første tre ord stå på den tilsyede lap, skrevne med den nyere hånd); er menn skildu fara til þings *Cx.* 147 til (foran kára): *F, B, Cx*; við *A, H, I.* 149 því at: *A, B* ("þv"oo" "at"), *Cx, H, I*; mgl. *F.* bezt ok hógligast: *F, A, B, H, I*; hógligast ok bezt *Cx.* 149-150 með — fótلامي: *F, H*; með hann fara — því at hann er fótلامي *Cx*; með hann fara, er hann er fótmeiddr *I*; er hann er fótmeiddr, með hann fara *A*; "með hann fara en h er sva tót (med et nyere forsøg på at rette det første t til l) meðð: at | hann (her er ma tilsat over linien med mattere skrift og noget flygtige træk) nær ecki gánga" *B.* 150 enn — hans: *F, B, Cx, H*; því at ver munum

‘þurfa á þessu þingi. með ykkur skulu ríða tuttugu ‘menn aðrir’. eftir þat var búin ferð þeira. ok ríðu þeir síðan til þings ok tjölduðu húðir ok bjogguz vel um.

136. Flosi reið austan ok þeir tíu tígir manna, er at brennu höfðu verit með hánum. þeir ríðu þar til er þeir kvámu til fljótshlíðar. skipuðu þá sigfússsynir til búa sinna ok dvölduz þar um daginn. enn um kveldit ríðu þeir vestr yfir þjórsá 5 ok sváfu þar um nóttina. enn um morgininn snimma tóku þeir hesta sína ok ríðu fram á leið. flosi mælti til manna sinna ‘nú munu vjer ríða í ‘tungu til ásgríms elliðagrímssonar til dagverðar ok ‘troða illsakar við hann’. þeir kváðu þat vel gört. 10 þeir ríða nú þar til er þeir eigu skammt í tungu.

hans ("h" A) A, I. 150-151 mest — þingi: F, A, B, Cx, I; þó mest þurfa, áðr þessu þingi lúki H. 152 ykkur skulu ríða: F; ykkur skulu fara H; ykkur skulu ok ríða A, I; yðr skulu ("fka!" B) ok ríða B, Cx. 153-154 húðir — um: F (bjogguz skrevet bioeivz), B, Cx, I; húðer ok bjuggu vel um A; húð sína H.

136. 2 brennu höfðu verit: B ("breñv höfðv vīt [alle tre ord endnu udeskadigede, men til dels nær ved at bortsmuldre]"), Cx; brennu váro A, I; brennunni höfðu verit F, H. 3 þar — kvámu: F (hvorr dog kvámu er udeglemt), A, Cx, I; ooooo"þr (þ beskadiget) kómv hēf' B; nú H. 3-4 skipuðu — sinna: F, A, I; ok skipuðu nú sigfússsynir til búa sinna H; "fkípvdv þr sigf" (h beskadiget). "ooo "t' bva" [oooo B; skipuðu þeir þá til búa sinna sigfússsynir Cx. 5 vestr yfir: F, B, Cx, I; vestr um A; austr (!) yfir H. 6 manna sinna: A, B, Cx; sinna manna F, H, I. 7 elliðagrímssonar: Cx; mgl. F, A, B, H, I. til dagverðar: A; mgl. F, B, Cx, H, I. 8 illsakar við hann: A, B, Cx, I; við hann illsakar (illsakarnar H) F, H. kváðu: F, A, Cx, H, I; "f." B. gört: F, A, B, H, I; vera Cx. 9 ríða — í: A (dog til for í), B, H (dog áttu for eigu); ríðu nú þar til (her er er þeir udeglemt) elga skammt til I; "rípu nu þr til e futydeligt" oooo"attv fka"oo"t til" Cx; ríðu þar til er þeir áttu skammt til F.

ásgrímr stóð úti ok nakkvarir menn með hánúm.
 þeir sjá þegar flokkinn er mátti heiman. menn
 ásgríms mæltu þar mun vera þorgeirr skorar-
 15 'geirr'. ásgrímr mælti 'ekki in heldr ætla ek þat;
 því at þessir menn fara með hlátri ok gani, enn
 'frændr njáls slíkir sem þorgeirr er munu eigi
 'hlæja fyrr enn nakkvat er hefnt brennunnar. ok
 'mun ek geta annars til — ok má vera, at yðr
 20 'þykki þat úlíkligt. þat er ætlun mín, at vera
 'muni flosi ok brennumenn með hánúm, ok munu
 'þeir ætla at troða illsakar við oss. ok skulu vjer

12 nakkvarir menn með: F, A, H, I; menn með Cx; menn hjá B.
 13 sjá þegar: F, H; sá þegar A, B, I; sáu Cx. er — menn: F;
 er sjá (mgl. I) máttl. helmamenn A, B, H, I; "hei (s) utydeligt og
 beskadiget" "oooooooo Cx. 14 ásgríms mæltu: F, A, B, Cx (hvor der
 først står en utydelig levning af et bogstav, vistnok "a" for ásgríms,
 og derpå følger "mi'u [beskadiget, men dog sikkert]"), I; "I." H (jf.
 næst følg. note). 14-15 mun — skorargeirr: F, A, B, Cx; man vera
 þorgeirr I; vera þorgeirr skorargeirr H (jf. næst foreg. note). 15-16 ekki
 — at: F (ekki in heldr skrevet i in heldr); "Eckin heldr ætla ek þ"
 B; eigi heldr ætla ek þat Cx; ekki ætla ek þat — því at H; eigi ætla
 ek þat A; mgl. I. 16 hlátri ok gani: F (gani skrevet gani), B (gani
 skrevet gani); oooooo "gani (kan ikke skelnes fra gam)" Cx; hlátri ok
 gapl A; gapl ok hlátri I; hlátri ok gabbi ok gapl H. 17 slíkir sem
 þorgeirr er: F, B, Cx, E, I; slíkir sem skorargeirr er H; mgl. A.
 monu: F, A, Cx, E, H, I; "mā" B. 18 nakkvat — brennunnar:
 F, B, Cx; þeir hafa nakkvat "hefnð" (!) brennunnar H; hefnt er E,
 I; hans er hefnt A. 19 annars til: F, A, B, Cx, E, I; til annars
 (feilskr. arnāt) H. ok má: F; ok kann B, Cx (utydel.), E, H;
 kann A, I. 20 ætlun mín: F, A, B, Cx, E, I (hvor i øvrigt det fore-
 gående er er udeglemt); mín ætlan H. 21 brennu — hánúm: F,
 A, B, Cx, E, I; með honum brennumenn H. 21-22 ok muna —
 oss: F; ok man ("mā" B, "m [stregen over m utydelig]" Cx, "m"
 E — B har således åbenbart ental, medens forkortelserne i Cx og E
 [især i E] kunde opfattes som flertal; mani I) ætla at troða illsakir við
 oss B, Cx, E, I; ok munu ætla at troða vit mik illsakarnar H; mgl. A.
 22-23 ok sku'u — allir: F, H (dog uden nú); skulom ver sú allir

‘nú inn ganga allir’. þeir gera nú svá. ásrímr ljet sópa hús ok tjalda ok setja borð ok bera mat á. hann ljet setja forsæti með endilöngum bekkjum 25 um alla stofuna. flosi reið í túnit ok bað menn stíga af hestum ok ganga inn. þeir gerðu svá. þeir flosi kvámu í stofuna. ásrímr sat á palli. flosi leit á bekkina ok sá, at allt var reiðubúið þat er menn þurftu at hafa. ásrímr kvaddi þá 30 ekki enn mælti til flosa ‘því eru borð sett, at ‘heimull er matr þeim er hafa þurfu’. flosi stje undir borð ok allir menn hans enn lögðu vápn

inn ganga *I*; skulu ver nú ganga inn aller *A, B, Cx, E*. 28 þeir — svá: *F*; þeir gerðu nú (*mgf. A, E, I*) svá *A, B, Cx, E, I*; *mgf. H*. 24-26 sópa — stofuna: *B* (*dog "x létu" [féti vistnok ved feilskrift for féti] i stedet for ok setja*); sópa (*feilskr. sofa*) húsin ok tjalda, setja (*skrevet xletia [men prikken under x viser, at det skal udgås]*) borð ok bera á mat. hann let setja forsæti með endilöngum bekkjum um alla stofuna *F*; sópa hús ok tjalda, (*ok tilf. Cx, E*) setja borð ok bera mat á. hann let (*for hann let har E ok; mgf. A*) setja forsæti með endilöngum ("endilöngum" *A*) bekkjum (*bekkjum* *E*) um alla stofu (stofuna *E*) *A, Cx, E*; sópa hús ok tjalda ok setja mat á borð. hann let setja forsæti með endilöngum bekkjum ok borðum um alla stofuna *H*; tjalda hús ok sópa, setja borð með endilöngum bekkjum um alla stofuna ok bera mat á *I*. 28 túnit: *B, Cx, E*; tún *F, A, H, I*. 27 hestum: *F, A, B, Cx, I*; baki *E*; baki hestum sínum ok binda alla *H*. ok ganga inn: *F, A, B, Cx, E*; ok ganga inn eptir þat (*eptir þat beror på gisning, da membranen har "ett" þat [de to sidste bogstaver med spor af udradering]"*) *H*; *mgf. I*. þeir gerðu svá: *F, A, B, Cx, E, I*; þeir gera nú svá *H*. 28-29 þeir flosi — bekkina: *F, A* (*dog en ásrímr for ásrímr*), *E, I* (*som A*); flosi kom í stofu. enn ásrímr sat á palli. flosi leit á bekkina *B, Cx*; ásrímr sat á palli. ok er flosi kom í stofuna, leit hann á báða bekki *H*. 29 reiðubúið: *F, A, B, Cx* (*hvor úl er utydeligt*), *H, I*; búið *E*. 31 enn: *F, B, Cx, H*; ok *A, E, I*. 32 heimull er matr: *F, A, B, Cx, E, I*; matr er heimull *H*. hafa: *F, A, B, Cx, E, I*; eta *H*. 32-33 stje undir borð: *A, B, Cx, E, H, I* ("v" "ooo" oð" — *wrigtig suppleret af den nyere hånd ved at indskyde på den tilsynde lap "ðir bor", så at der kommer til at stå "v|ðir bor oð"*);

sín upp at þili. þeir sátu á forsætum, er eigi
 35 máttu uppi sitja á bekkjunum. enn fjórir menn
 stóðu með vápnum fyri framan þar sem flosi sat,
 meðan þeir mötuðuz. ásgrímr þagði um mat-
 málit ok var svá rauðr á at sjá sem blóð. enn
 er þeir váru mettir, báru konur af borðum enn
 40 sumar báru innar handlaugar. flosi fór at engu
 óðara enn hann væri heima. bolöx lá í palls-
 horninu. ásgrímr þreif hana tveim höndum ok
 hljóp upp á pallsstokkinn ok hjó til höfuðs flosa.
 glúmr hildisson gat sjet tilræðit ok hljóp upp þegar
 45 ok gat tekit öxina fyri framan hendr ásgrími ok

gengr undir borðit *F.* ³³ menn hans: *F, B; hans menn A, Cx, E, H, I.* ³⁴ at þili: *F, B, Cx (beskadiget og lidt utydeligt), H; til þilis A, I; til þilsins E.* þeir: *F, A, B, Cx, E, I; en þeir H.* ³⁵ máttu: *F, A, B, Cx, E, H; "mattu" I.* uppi — bekkjunum: *F, H; sitja uppi á bekkjonom I; uppi sitja á bekkjum A; "vp sitia jbeckivm" Cx (til dels noget utydeligt, især iv); upp sitja á bekkina B; sitja á þöllunum E.* enn: *F, A, B, Cx, I; mgl. E, H.* ³⁶⁻³⁷ framan — mötuðuz: *F (dog "fin" for framan), B, Cx (dog er for sem), H (som Cx), I (dog "mavtufts [av i ét tegn]" for mötuðuz); "finar (sikkert en ved det følgende þar foranlediget skrivefeil for framan) þr e' fl".* sat meðan þi autuðuz" (!) *A; framan flosa, meðan hann mataðist E.* ³⁷⁻³⁸ um matmálit: *F, A, B, Cx, E, I; meðan þeir átu H.* ³⁸ á — blóð: *F, A, B (dog uden á), E (som B), H, I ("á | at sia fem blóð blóð" — at sia fem blóð tilföiet med den nyere hånd i stedet for at sjá sem, der er bortskåret); sem blóð á at sjá Cx.* ³⁹ af borðum: *A, B, Cx, E, I; af borðunum F; mat af borðum H.* ⁴⁰ innar handlaugar: *F, H; innar laugar A, E, I; handlögur B, Cx.* ⁴¹ enn — heima: *A, B, Cx, E, I; en heima F; "enna" (eller "eima"?) H(I).* ⁴¹⁻⁴² palls-horninu: *F, B, Cx, H, I; pallhorninu A; pallinum E.* ⁴² þreif: *A, B, Cx, E, I; tók F, H.* hana tveim höndum: *F, A, B, Cx, I; "oxina tvim hð" (!) E; tveim höndum öxina H.* ⁴³ palls-: *A, B, Cx; "ballz" F (neppe andet end skrivefeil); pall- E, I.* ⁴⁴ gat sjet tilræðit: *F, A, B, Cx, E; "fek fet i raðit" I.* ok hljóp upp þegar: *F, B, Cx; hljóp upp þegar A, I; mgl. E.* ⁴⁵ gat tekit: *F, B, Cx; þreif A, E, I.* ásgrími (efter hendr): *F, B, Cx, I; hánúm A, E.*

sneri þegar egginni at ásrími — því at glúmr var rammr at afli. þá hljópu upp miklu fleiri menn ok vildu ráða á ásrím. enn flosi kvað engan mann skyldu ásrími mein gera 'því at 'vjer höfum gört hánnum ofraun — enn hann 50 'gerði þat eina at, er hann átti. ok sýndi hann 'þat, at hann var ofrhugi'. flosi mælti til ásríms 'hjer munu vjer nú skiljaz heilir ok finnaz á þingi 'ok taka þar til úspilltra mála'. 'svá mun vera' segir ásrímr 'ok mynda ek þat vilja, um þat er 55 'þessu þingi er lokit, at jer færð lægra'. flosi svaraði engu. gengu þeir þá út ok stigu á hesta sína ok riðu í braut. þeir riðu þar til er þeir kvámu til laugarvatns ok váru þar um nóttina. enn um morgininn riðu þeir fram á beitivöllu ok áðu 60

---

46 þegar — ásrími: F, A, I; þegar egginni at hánnum B, Cx; óxinne at honum E. því at glúmr: F, A, B, Cx; því glúmr I; því at hann E. 48 vildu — ásrím: A, B, Cx, I; vildu ráða at ásrími E; tóku ásrím F. enn: F, B, Cx; mgl. A, E, I. 49 engan — ásrími: Cx; "ongán māh(!) .a." F (hvor skyldu er udeglemt); óngan mann skyldu hánnum B; engan mann hánnum skyldu A, I; honum skyldu engi (skrevet over linien) E. 50 höfum gört: A, B, Cx, E, I; gerðum F. enn: F, A, B, Cx, I; mgl. E. 51 þat — er: F; þat at, sem A, B, I; þat, sem E; slíkt at, sem Cx. hann (after sýndi): F; mgl. A, B, Cx, E, I. 52 var ofrhugi: F, A, B, Cx; er ofrhugi I; var fullhugi E. mælti: F, A, B ("ml'i") [foran et hul, hvorved l'i er beskadedet — men det synes sikkert, at der ikke har stået på efter møltil], Cx, E; mælti þá I. 53 skiljaz heilir: A, E, I; skiljaz F, Cx (z utydeligt); skilja (sk noget forskrevet) B. ok (foran finnaz): F, B, Cx, E, I; en A. 54 mála: A, B, Cx, E, I; málanna F. mun vera: F, A, B, Cx, I; munum ver gera E. 55 þessu: F; mgl. A, B, Cx, E, I. færð lægra: F, A, B, Cx, I; fengit lægra hlut E. 57 svaraði: F; "fv (utydel.) þa" Cx, "fv. þa" E, "fv. þa" I, "f. þa" A, "f. þa" B. 57-58 stigu — sína: F, A, E, I (dog stíga for stigu); til hesta sinna B, Cx. 58 í: F, A, B, E; mgl. Cx, I. riðu þar til: F, B, Cx; ríða þar til I; riðu til þess A, E. 60-61 riðu — þar: F, A, B, Cx

par. þar riðu at þeim flokkar margir. var þar hallr af síðu ok allir austfirðingar. flosi fagnaði þeim allvel ok sagði þeim frá ferðum sínum ok viðskiptum þeira ásgríms. margir lofuðu þetta ok
 65 sögðu slíkt röskliga gört vera. þá mælti hallr 'þetta lítz mjer annan veg enn yðr; því at þetta 'þykki mjer úvitrligt bragð. mundu þeir þó muna 'harmsakar sínar, þó at þeir væri eigi af nýju á 'minntir — enn þeim mönnum allvant um, er svá
 70 'leita annarra manna þungliga'. fannz þat á halli, at hánnum þótti þetta mjök ofgört. þeir riðu þaðan allir saman þar til er þeir kvámu á völlu

(áðu ulæseligt), I; áðu þeir á bettevöllum E. 61 þar riðu: F; þá riðu B, E; þá riðu þar A, Cx, I. margir: F, A, B, E, I; "mílr (= meget utydeligt)" Cx. 62 allir: F, A, B, Cx, I; mgl. E. 63 þeim allvel: A, Cx, E, I; þeim vel F; hánnum vel B. 64 viðskiptum: F, B, Cx; frá skiptum A, E, I. þetta ok: F; flosa ok A, E, I; "fl" (?) Cx; mgl. B. 65 sögðu — vera: (sögðu forkortet .L) F, I (dog uden slíkt); kváðu slíkt röskliga ("raufliga" A, "ravfliga fav i ét tegn") E — begge dele vistnok for röskliga; "ð'n [meget utydeligt, især n] ígliga [det sidste i utydeligt]" Cx) gert vera (mgl. E) A, B, Cx, E. þá mælti hallr: F, Cx; hallr mælti A, B, E, I. 66 þetta: F, A, B, Cx, I; þat E. annan — yðr: F; "auðr ufa en yðr" Cx (det hele utydeligt, dog især auðr); "öðr víff" enn öðrum B; annan veg I; öðruví A ("öðru víf"), E ("öðr víf"). 66-67 því — bragð: F (der dog ikke har úvitrligt, men "vítvrligt"), B, Cx; mer þykkir þetta gert hafa verið úvitrliga I; þiki mjer þetta gert óviturliga E; mer þótti þetta gert úvitrliga A. 68 harmsakar sínar: F, A, B, I; harma sína Cx, E. þeir: A, B, Cx, E, I; mgl. F. 68-69 af — minntir: F, B, Cx, I; á minntir af nýju E; minntir á af nýju A. 69 enn þeim mönnum: F, Cx (utydel.); enn þeim mönnum er B, I; er þeim mönnum A, E. 69-70 svá — þungliga: A, B (dog uden manna), Cx (som B), E (dog uden annarra); annarra leita svá þungliga I; svá þungliga leita annarra F. 70 halli: F, A, B, Cx, E; öllu um halli I. 71 mjök: A, I; mgl. F, B, Cx, E. 72 þaðan: F, A, B, Cx, I; mgl. E. saman: F, A, E, I; samt B, Cx. þar — kvámu: F; til þess er þeir kómu A, E; unz þeir kómu B, Cx; mgl. I. 72-73 völlu hina

hina efri ok fylktu þar liði sínu ok riðu síðan á þing ofan. flosi hafði látit tjalda byrgisbúð, áðr hann riði til þings. enn austfirðingar riðu til 75 sinna búða.

137. Nú er þar frá at segja, at þórgeirr skorar-geirr reið austan með miklu liði. váru þeir bræðr hans með hánum þórleifr krákr ok þórgrímr hinn mikli. þeir riðu þar til er þeir kvámu til hofs til marðar valgarðssonar ok biðu þar til þess er 5 hann var búinn. mörðr hafði samnat hverjum manni, er vápnfærr var. ok fundu þeir þat eina á, at hann var hinn öruggasti í öllu. riðu þeir nú þar til er þeir kvámu vestr yfir ár. þá biðu þeir hjalta skeggjasonar. hann kom þá er þeir 10

efri: F, A, B, Cx, I; efri völlu E. 73-74 ok riðu — ofan: A, B (*dog enn for ok*), Cx (*utydel.*), I; ok riðu síðann ofann á þing E; ok riðu á þing ofan F. 74 byrgis-: — "býrgif" F og I, "býrgif" B. "býrgif (ýr noget utydel.)" Cx, "býrgis" E; "birgif" A. 75 hann — þings: F; hann reið til þings B, Cx ("h reið til þ'ooo), I; en hann reið til þings E; hann reið á þing A. riðu: A, B, E, I; *beskadiget og utydeligt i Cx; mgl. F.* 76 sinna búða: F, A, B, E, I; búða sinna Cx.

137. 1 Nú — segja, at: A; Nú er frá því at segja, at I; Nú er þar til máls at taka, at E; mgl. F, B, Cx. 2 miklu: F, A, B, Cx, I; allmiklu E. 2-3 váru — hánum: F; þar (ok A, I) váro bræðr hans með hánum A, B, Cx ("þ' v'ooooo [*foran og efter hullet ses utydelige bogstavleevninger, vistnok af det forkortede bræðr hans*] "mð' k'm [*meget utydeligt*]"), I; ok E. 4 riðu — kvámu: A, B, Cx ("riðu [eller riðu] þ' til e' [*meget utydeligt*] þ' (wavy), E; riðu I; kómu F. til hofs: F, A, B, E, I; *synes at mangle i Cx.* 5 þar: F, A, B, Cx, I; mgl. E. 6-7 samnat hverjum manni: F, A, B, Cx, E; hverjom manni safnað I (*hverjom med den gamle, manni safnað med den nye, supplerende, hånd*). 7-8 þat eina á: F; þat B, E; "þ (*beskadiget, især oven til*)"oooo Cx (*hvor der, efter pladsen at dømme, ikke kan have stået mere end "þ a" eller "þ" alene*); mgl. A, I. 8-9 þeir nú — kvámu: F; þeir nú unz þeir kómu B; þeir (mgl. E) síðan til þess er þeir kómu A, E; síðan I. 9-10 þá biðu þeir:

höfðu skamma stund beðit. fögnuðu þeir hánnum vel — ok riðu síðan allir saman til þess er þeir kvámu til reykja í byskupstungu. ok biðu þeir þar ásgríms elliðagrimssonar. ok kom hann þar til
 15 móts við þá. riðu þeir þá vestr yfir brúará. ásgrímr segir þeim þá allt sem farit hafði með þeim flosa. þórgeirr mælti 'þat mynda ek vilja, at vjer 'reyndim karlmennsku þeira, áðr lyki þinginu'. riðu þeir allt þar til er þeir kvámu á beitivöllu. kom
 20 þar til móts við þá gissurr hinn hvíti með allmikitt fjölmenni. tóku þeir þá tal langt með sjer. riðu þeir þá á völlu hina efri, ok fylktu þeir þar öllu liði sínu ok riðu svá á þing ofan. flosi ok

---

F, B; ok biðu þar A, E, I. 11 skamma stund: F; skamma hrið B; líttla stund A; stund E; skamma (navneordet mangler) I. fögnuðu: F, A, B, I; ok fögnuðu E. 12 saman: F, A, E, I; samt B. til þess: F, A, E, I; þar til B. 13 þeir: F; mgl. A, B, E, I. 14 ásgríms — hann: F, E; ásgríms. kom hann A, B; ásgrímr kom I. 15 riðu — brúará: F, A, B, I; mgl. E. 15-16 ásgrímr — þá: (verbet forkortet .f.) F, B (dog uden þá): ok segir ásgrímr þeim þá (mgl. E, I) A, E, I. 16 allt — hafði: F; "áallt hvi (ordet synes tydelig skrevet således fra først af — men der er med en nyere hånd og meget mat blæk gjort forsøg på at rette i til e) faf hafði." B; allt (mgl. E) hversu (hve A) fór A, E, I. 17 vjer: F, A, E, I; "v" B. 18 karlmennsku þeira: F, A, B, I; þá E. lyki þinginu: F, B; lýkr þinginu A, I; en þing (feilskr. þig) være úte E. 18-21 riðu — fjölmenni: F (dog uden hinu), B (dog nú unz for allt þar til er); ooooooooo||"mots vpa .e. h'. m; allmít folmí" C₅; riðu þeir síðan til þess er þeir kómu á beitivöllu. kom þar gissurr hvíti með allmikitt lið A, I; gissurr hinn hvíte kom til móts við þá á beitevöllum ok E. 21 tóku — sjer: A, B, I (dog taka for tóku); tóko þeir langt tal með sjer E; tóku þeir þá langt (mgl. F) tal sín á (i C₅) milli F, C₅. 22 þá — efri: F, A, B, I; "nv avollvuv (!) ina efri" C₅; á inu efri völlu E. 22-23 þeir — sínu: F; þar öllu (mgl. I) liði sínu B, C₅, I; öllu liði sínu þar A; þar öllu liðinu E. 23 ofan: C₅; mgl. F, A, B, E, I.

menn hans hljópu til vápna allir. ok var þá við sjálft, at þeir myndi berjaz. enn þeir ásgrímr ok 25 þeira sveit gerðuz ekki til þess ok riðu til búða sinna. var nú kyrrt þann dag svá at þeir áttuz ekki við. þar váru komnir höfðingjar ór öllum fjórðungum á landinu. ok hafði aldri verit þing jafnfjölmennt áðr, svá at menn myndi. 30

138. Eyjólfr hjet maðr. hann var bolverks-son, eyjóls-sonar hins grá ór otradal, þórðar-sonar gellis, óleifs-sonar feilans. móðir eyjóls hins grá var hróðný, dóttir miðfjarðarskeggja, skinnabjarnar-sonar, skutaðarskeggjasonar. eyjólfr bolverksson 5 var virðingamaðr mikill ok allra manna lögkænastr, svá at hann var hinn þriði maðr mestr lögmaðr á

24 menn hans: F, A; hans menn C₅, E, I; ooooo B. hljópu: A, C₅, E, I; tóko F; ooooo" a" B. til vápna allir: F, A, B ("i" [levning aft'] oo"pna allir [a beskadiget og det første i næsten helt bortrevet]"), I; allir til vápna (sinna tilf. E) C₅, E. 24-25 var — sjálft: F, C₅; var (varð E; lá B) þá (mgl. I) við sjálft B, E, I; var þá bútt til A. 25 þeir (foran myndi): F, A, B, E, I; allir þingheimrinn C₅. 26 þeira sveit: F, A, B (beskadiget, så at af "þra" er þ borte og af "fveit" er kun den nederste del af bogstaverne tilbage), C₅, I; hans E (hvor et navneord mangler). gerðuz: A, C₅, I; "giorð" F; gerðiz B, E. 26-27 búða sinna: F (hvor i øvrigt det foregående til mangler), A, B, C₅, I; búðar sinnar E. 28 þar: F, C₅; þá A, B, E, I. 29 fjórðungum á landinu: F, A, C₅, I; fjórðungum E; svetum B. verit þing: F, E; þing verit A, B, C₅; þingit verit I. 30 jafn — myndi: F, A, B, C₅, I; jafn (ser ud som "iafni") — fjölmennt, svo at menn myndi, fyrr E.

138. 3 óleifs-sonar: F og I, óláfa-sonar A, B, C₅; "olafs" (!) E. 3-4 hins grá var: F, C₅; var B, E, I; mgl. A. 4-5 skinna — skeggja-sonar: A (skutaðar skrevet skutaðar), E (dog -bjarna- for -bjarnar-, sami "fkavtaðr [av i ét tegn]" for skutaðar-), I (dog "fkavtaðar [av i ét tegn]" for skutaðar-); mgl. F, B, C₅. 5 bolverksson: C₅; mgl. F, A, B, E, I. 6-9 virðinga — sterkr: — virðingamaðr mikill ok allra manna lögkænastr (skrevet lavgkehtr [av i ét tegn] F; lögvitrastr C₅), svá at hann var inn þriði (inn þriði mgl. B) maðr (mgl. F, A, B, I)

íslandi. hann var allra manna fríðastr sýnum,
mikill ok sterkr ok hit bezta höfðingjaefni. hann
10 var fjegjarn sem aðrir frændr hans. flosi gekk
einn dag til búðar bjarna broddhelgasonar. bjarni
tók við hánnum báðum höndum, ok settiz flosi niðr
hjá hánnum. þeir töluðuz mart við. flosi mælti
til bjarna 'hvat skulu vjer nú til ráða taka?' bjarni
15 svaraði 'ek ætla nú ór vöndu at ráða. enn þat
'sýniz mjer þó ráðligast at biðja sjer liðs; því at
'þeir draga afla at yðr. ek vil ok spyrja þik,
'flosi, hvárt nakkvarr er allmikill lögmaðr í liði
'yðru; því at yðr eru tveir kostir til. annarr er
20 'sá at biðja sætta, ok er sá allgóðr. hinn er ann-
'arr at verja mál með lögum, ef varnir verða til,

mestr lögmaðr (lagamaðr *A, B, C₅*) á íslandi. hann var allra
(*mgl. B*) manna fríðastr sýnum, mikill ok sterkr *F, A, B, C₅, I*;
mikill virðingamaðr, mikill ok sterkr ok allra manna löghjænast,
svo at hann var inn líj. mestr lögmaðr á íslandi. hann var allra
manna fríðastur sýnum *E*. ⁹ hit bezta: *A, B, E*; besta *I*; it mesta
F, C₅. ¹¹ einn: *F, B, C₅*; einn hvern *A, E, I*. ¹² ok settiz flosi:
F, B, E, I; ok sex flosi *A*; flosi settiz *C₅*. ¹³ hánnum: *F, B, C₅*.
E; bjarna *A, I*. töluðuz mart við: *F, A, I*; töluðu mart *C₅, E*;
töluðuz við *B*. mælti: *A, B, E, I*; mælti þá *F, C₅*. ¹⁴ skulu
vjer: *F, C₅*; skal *A, B, E, I*. ¹⁵ ek — vöndu: *F, A, C₅* (*dog uden*
nú), *E, I*; ór vöndu þikki mer *B*. enn: *F, A, B, C₅, E*; at(?) *I*.
¹⁶ þó: *F, A, B, C₅, I*; *mgl. E*. ¹⁷ afla: *F, A, B, E, I*; liðsafla *C₅*.
¹⁷⁻¹⁹ ek — yðru: *F, A* (*dog föruneýti for liði og possessivet udeglemti*),
I (*dog "favrone"ool"tu fav i ét tegn og ti med den nyere hånd]" for*
liði); ek vil spyrja þik, hvárt nökkurr er allmikill lagamaðr í liði
yðru *C₅*; ek vil ok spyrja, hvárt nökkórr er lagamaðr allmikill með
yðru liði *B*; hvort er nokkur allmikill lögmaðr með þjer, flosi? *E*.
¹⁹ því at: *A, B, C₅, E, I*; "þt at" *F(?)*. yðr: *F, A, C₅, E, I*;
nú *B*. ¹⁹⁻²¹ annarr — annarr: *C₅, I* (*dog uden er sá efter annarr*);
annat hvárt at biðja sætta, ok er sá allgóðr. hinn er annarr *A, E*;
annat hvárt at biðja sætta — ok er sá allgóðr — "e." hinn *B*;
"annar h¹⁸" at biðja sætta, ok er sá allgóðr, eða hinn annarr *F*.
²¹ varnir verða: *F*; varnir eru *B, C₅*; má ok (*má ok meget utyde-*

‘þó at þat þykki með kappi at gengit. þykki mjer
 ‘því þann verða upp at taka, at jer hæfið áðr með
 ‘ofstopa at farit — ok samir nú eigi, at jer minnk-
 ‘ið yðr’. flosi mælti ‘þar er þú spurðir eptir um 25
 ‘lögmennt, þá mun ek þjer því skjótt svara, at sá
 ‘er engi í várum flokki, ok engis veit ek ván
 ‘nema þórkels geitissonar frænda þíns’. bjarni
 mælti ‘ekki munu vit hann telja. þó at hann sje
 ‘lögvittr, þá er hann þó forsjáll mjök. þarf þat 30
 ‘engi maðr at ætla at hafa hann at skotspæni.
 ‘enn fylgja mun hann þjer sem sá annarr, er bezt
 ‘fylgir; því at hann er ofrhugi. enn ek mun segja

ligt í E) se varnlr (vörn E) A, E; "varn' e'v varn' (de to første ord ere den nyere udfyldning)" I (der altid oprindelig synes at have stemt overens med A). 22-23 þykki mjer — taka: F, C₅ (dog af for upp); þikki mer þat því af at taka B; þiki mer því ("þi" E) verða þat af at ráða A, E; "en þ' þik'ki m þaū vða (her ses ulæselige leorninger af et bogstav) af at rapa" I (ki m þaū vða er udfyldning — formodentlig har I oprindelig stemt overens med A i det væsentlige). 23-24 áðr — farit: F (dog uden at), B (som F), C₅; áðr at farit með ofstopa A; "aðr farit at m; of flopa aðr f'it (flopa aðr f'it er udfyldning efter et med F osv. stemmende håndskrift)" I; farit með ofstopa E. 24 ok (foran samir): F, A, B, C₅, I (med den nyere hånd); mgl. E. 24-25 jer minnkið yðr: F, A, C₅, E, I; minnka slk B. 25 þar er: F, A, B, C₅, E; mgl. I. spurðir eptir: F, A, E, I; spurðir at C₅; frettir eftir B. 26 lögmennt: F ("laugm̄n [av i ét tegn]"), A ("laugm̄n"), E ("logm̄n"); lögmenn B, C₅ ("lavg m̄n"); lagamenn nökkurn I. þjer — svara: F; þer skjótt "f." B; þer um þat skjótt (snart I) svara C₅, I; þat skjótt segja þer A; þat "f." E. 26-27 sá — flokki: F, C₅, I; engi er í várum flokki (hóp E) A, B, E. 27 ván: F, B, C₅, I; ván í austfjörðum A, E. 28 mælti: F, A, C₅, E, I; "f." B. vit hann telja: F, C₅, I; ver hann telja A, E; ver telja hann B. sje: F, B, C₅, E; se lögmaðr ok I; væri maðr A. 29 hann (foran þó): F, A, B, C₅, I; mgl. E. forsjáll: F, A, C₅, E, I; úforsjáll (!) B. 31 engi maðr: A, B, E; ok engi maðr C₅, I; ok engi maðr ser F. 32 annarr: F, C₅, I; mgl. A, B, E. 33 því at: A, B, C₅, E, I; "þt (på tværstregen er sat en nogenlunde perpendicularer streg, som det synes uden betydning) at" F. ek mun

þjer, at þat verðr þess manns bani, er vörn færir
 35 'fram fyri brennumálit. enn ek ann eigi þess
 'þórkatli frænda mínum. munu vit því verða at
 'leita annars staðar á'. flosi kveðz eigi vita skyn
 á, hverir lögmenn væri mestir. bjarni mælti 'eyj-
 'ólfr heitir maðr ok er bölverksson. hann er
 40 'mestr lögmaðr í vestfirðingafjórðungi. ok mun
 'hánun þurfa at gefa til fje mikit, ef hánun skal
 'verða komit í málit. Ænn þó munu vjer ekki at
 'því fara. vjer skulum ok ganga með vápnum til
 'allra lögskila ok vera sem varastir um oss enn
 45 'ráða eigi á þá, nema vjer eigim hendr várar at
 'verja. mun ek nú ganga með þjer ok fara í
 'líðsbónina; því at mjer þykkir sem nú muni eigi

segja: *F, B, C_g, I*; segja mun (vil *E*) ek *A, E*. 34 at: *F, B, C_g, E, I*; *mgk. A*. 35 enn — þess: *F*; en ek ann þess eigi *A, B, C_g, I*. ok ann eg þess eigi *E*. 36-37 munu — á: *A (dog uden því), B*; munum ver til verða at leita annars staðar *E*; munut er því verða annars staðar á at (*mgk. F*) leita *F, C_g, I*. 37 kveðz: *E, I*; "qz" *F*, "q" *A og C_g*; letz *B*. 37-38 skyn á: *F, A, C_g, E, I*; *mgk. B*. 38 lögmenn væri: *F, B, C_g, E*; lögmenn váro *A*; lagamenn væri *I*. 40 mestr: *F, A, B, C_g, I*; "mest" *E (formodentlig skrivefeil)*. lögmaðr: *A, E*; lagamaðr *F, B, C_g, I*. 41 þurfa — mikit: *F, A, E*; þurfa at gefa til mikit fe *I (fe står i margen, men indvismingstegnet er sat efter mikitt)*; þurfa fe til at gefa *C_g*; verða at gefa til fe *E*. 42 verða — málit: *F, A, E*; verða komit í mállit með oss *I*; komit verða í mállit *B ("kūit vða jm"oooo), C_g*. 43-43 at því fara: *F, A, B ("eckit at" ooo"ara [at og ara nær ved at bortsmuldre])*, *C_g, E*; fara at því *I*. 43 ok (foran ganga): *F, A, B, I*; *mgk. C_g, E*. 44 vera: *F, A, B, C_g, I*; verum *E*. 45 þá: *A, B, C_g, E, I*; "þa f" *F (= þá fyrri eller þá fyrr)*. 46 mun ek nú: *F, A, B, C_g*; ok mun eg nú *E*; mun ek nú ok *I*. 46-47 ganga — -bónina: *F (der dog for bónina har "bona", hvilket neppe er andet end en skrivefeil)*, *B, C_g (dog -bón for -bónina)*; ganga með þer í líðsbónina *A*; ganga (fara *E*) í líðsbónina með þer *E, I*. 47 þykkir: *F, B ("þick" [af þ er næsten intet tilbage, og det hele er nær ved at bortsmuldre])*, *C_g, I*; sýniz *A, E*. 47-48 sem — mega: *F*; sem nú megi eigi *C_g*; "fe v manim"

‘mega kyrru fyrir halda’. síðan gengu þeir út ór búðinni ok til þeira öxfirðinga. talaði bjarni þá við lýting ok blæing ok hróa arnsteinsson, ok 50 fjeck hann skjótt af þeim slíkt er hann beiddi. þá fóru þeir til fundar við kol son vígaskútu ok eyvind þórkels-son áskels-sonar goða ok báðu þá liðveizlu. enn þeir fóru lengi undan. enn þó kom svá, at þeir tóku til þrjár merkr silfrs ok 55 gengu þá í málit með þeim. þá gengu þeir til ljósvetningabúðar ok dvölduz þar nakkvara hríð. flosi beiddi ljósvetninga liðveizlu. enn þeir váru erfíðir ok torsóttir. flosi mælti þá með mikilli reiði ‘illa er yðr farit. jer eruð ágjarnir heima í 60 ‘hjeraði ok ranglátir enn vilið mönnum ekki at ‘liði verða á þingum, þó at menn krefi yðr. þat

eigi mega B; sem eigi megi A, E; nú eigi mega I. 48-49 út — öxfirðinga: F; til öxfirðingabúðar E; út ór búðinni ok til þeira eyfirðinga (austfirðinga B, C_g, I) A, B (-inni *bortsmuldret og "a 1"* *beskadiget*), C_g, I. 49 talaði: A, B, C_g, E, I; talar F. 49-50 þá við: F, A, B, C_g; við þá E, I. 50 blæing: F, A, B, C_g, E; *mgk* I. arnsteinsson: F, B, C_g — *alle med "f." for son*; "aursteif.f." A; ok arnstein E; "eyiolff. ff." I. 51 hann (*efter fjeck*): F, B, C_g, E, I; bjarni A. slíkt — beiddi: F, B, I; slíkt sem hann vildi E; slíkt er hann vildi ok beiddi C_g; slík heit, sem hann vildi A. 52 þá — við: A, B; þeir fóru þá (*mgk* C_g) til fundar við F, C_g, I; þá fundu þeir E. 53 þórkels-: *sál alle* (F, A, B, C_g, E, I). áskels-sonar goða: F, A, B, I; goða E; *mgk* C_g. ok báðu: F, C_g; báðu B; ok bað A, E, I. 55 svá: F, A, C_g, E, I; þar B. til: F, A, B, I; *mgk* C_g, E. 56 þá — þeim: F, C_g; þá (*síðan B*) í mállit með þeim (honum E) A, B, E, I. þá gengu þeir: B, E, I; þá ganga þeir A; þeir gengu þá F, C_g. 59 erfíðir ok torsóttir: F, A, C_g; lengi erfíðir ok torsóttir I; ervíðir E; torsóttir B. 60 farit: F, A, B; saman farit C_g, E; saman komit I. jer: F, B, C_g; *mgk* A, E, I. 61 mönnum: F, A, B, C_g, I; *mgk* E. 62 menn krefi yðr: B, C_g, E, I; yðr krefi A; þurfi þessa við F. 63-64 þat — þingum: A, I; þat mun ok allmjök (*mgk* C_g) í (at B) þingum haft við yðr á

‘mun ok lagit mjök til ámælis við yör ok at brizglum
 ‘haft við yör á þingum, ef jer munið eigi hrakningar
 65 ‘þær, er skarpheðinn brakði yör ljósvetninga’. í
 annan stað hafði hann við þá hljóðmæli ok bauð
 þeim fje til liðveizlu ok lokkaði þá svá með fagr-
 mælum. þar kom, at þeir hjetu liðveizlu. ok
 gerðu þeir sik þá svá örugga, at þeir kváðuz
 70 berjaz skyldu með flosa, þó at þess þyrfti við.
 bjarni mælti þá til flosa ‘vel er þjer farit. þú ert
 ‘höfðingi mikill ok röskr maðr ok einarðr ok skerr
 ‘litt af manni’. síðan fóru þeir í braut ok vestr
 yfir öxará ok svá til hlaðbúðar. þeir sá mært
 75 manna úti fyri búðinni. þar var einn maðr sá er
 hafði skarlatsskikkju á herðum sjer ok gullhlæð um
 höfuð ok öxi silfrrekna í hendi. bjarni mælti ‘hjer

þingum ok yör (*mgf. B*) til ámælis lagt *F, B, C_g*; ok mun þat
 lagt til ámælis (*skrevet amalif*) á þingum *E*. 64-65 hrakningar þær:
A, B, C_g, E, I; háðung þá ok bityrði *F*. 66 hann við þá: *F, B*;
 hann fram við þá *C_g*; flosi við þá *A, E*; flosi við *I*. 67 fje til
 liðveizlu: *F, B, C_g*; þá framme te *A, I*; te *E*. 68 ok lokkaði —
 liðveizlu: *B, C_g* (*dog ok þar for þar, samt liðveizlunni for lið-*
veizlu); ok lokkaði svá þá (*for svá þá have E og I þá svá*) til lið-
veizlu. þar kom (um stóðir *indskyder I*), at þeir hetu liðveizlu (*lið-*
veizlunni B; liðveizlu sinni *I*) *A, E, I*; *mgf. F* (*í det man er sprunget*
fra liðveizlu til liðveizlu). 69 þeir sik þá: *A, C_g, I*; sik þá *F*;
 sik *B, E*. 70 þó — við: *F, A, B, C_g, I*; ef þess þyrfti *E*. 71 þá:
F, C_g; *mgf. A, B, E, I*. 72 ok röskr maðr ok: *F, A, E*; ok (*mgf. I*)
 röskr maðr ok (*mgf. B*) *B, I*; ok hraustr maðr *C_g*. skerr: *F, B,*
C_g; skófr *A, E, I*. 73 fóru: *F, A, B, C_g, E*; fara *I*. í braut ok:
F, A, C_g, I; á brott ok *B*; *mgf. E*. 74 öxará: *A, B, C_g, E, I*;
 áne *F*. svá: *F, A, B, C_g, E*; kómo *L*. 74-75 þeir — manna: *F,*
C_g; þeir sá þar mart manna *B*; þeir sá, at mart var manna *A, I*;
 þar var mannmart *E*. 76 skarlatsskikkju: *F* (*skarlatss- skrevet skiklar*)
A (*skarlatss- skrevet skarlar*), *B* (*skarlatss- skrevet skarlatz*), *E* (*skarlatss-*
skrevet skallagt), *I* (*skarlatss- skrevet som i F*); “*skallaz týrtel z skallas*
skikkrv“ *C_g*. sjer: *F, B*; *mgf. A, C_g, E, I*.

‘berr vel til. hjer er hann nú eyjólfur bolverksson,
 ‘ef þú vill finna hann, flosi’. síðan gengu þeir til
 móts við eyjólf ok kvöddu hann. eyjólfur kenndi 80
 þegar bjarna ok tók hánun vel. bjarni tók í
 hönd eyjólf ok leiddi hann upp í almannagjá.
 menn þeira bjarna ok flosa gengu eftir. menn
 eyjólf gengu ok með hánun. þeir báðu þá vera
 uppi á gjárbakkanum ok sjáz þaðan um. þeir 85
 flosi gengu þar til er þeir koma þar er gatan liggur
 ofan af hinni efri gjánni. flosi kvað þar gott at
 sitja ok mega víða sjá. þeir settuz þá niðr. þeir
 váru þar fjórir menn saman ok eigi fleiri. bjarni
 mælti þá til eyjólf ‘þik eru vjer komnir at finna, 90
 ‘vinr; því at vjer þurfum mjök þinnar liðveizlu í
 ‘alla staði’. eyjólfur mælti ‘hjer er nú gott mann-

78 hann nú: F; hann I; mgl. A, B, C₂, E. 79 ef — flosi: F; mgl. A, B, C₂, E, I. 79-80 síðan — eyjólf: F, A, B, I; gengu þeir þá til móts við hann C₂; þeir gengu til móts við hann E. 81 þegar bjarna: A, B, E, I; bjarna þegar F; bjarna C₂. 82 eyjólf: F, B, C₂, E, I; hánun A. hann: F, A, B, C₂, E; mgl. I. í almannagjá: F, A, C₂, E, I; á gjábakka B. 83 menn — eftir: F; bjarni bað flosa ganga eftir ok menn hans A, B, C₂, E (dog hans menn for menn hans), I (dog með menn sína for ok menn hans). 84 þeir (foran báðu): F, A, B, C₂, I; ok (!) E. 85 gjár-: F, B, I; gjá- A, C₂, E. 86 flosi gengu: F; gengu E; ganga A, B, C₂, I. þeir koma — liggur: F, C₂; þeir koma (kómo I) þar er gatan (gata B) liggur (lá I) B, I; gata lá E; þeir sá, hvar gata lá A. 87 af: sgl. alle (F, A, B, C₂, E, I). gott: F, B, C₂, E; vera gott A, I. 88 ok mega víða sjá: F, A, B (”x”“ooooo” víða sía [af g er noget af den nederste del tilbage. víða er beskadiget — især i — og nær ved at smuldre bort]”); ok mega sjá víða E; ok mega víða um sjáz I; mgl. C₂. 88-89 þeir váru — menn: F, A, E, I; þeir váro þar þá illi C₂; ”x” 2 (v rettet fra I) þi (noget forskrevet) (”I” B. 89 ok eigi fleiri: F, A, B, C₂, I; mgl. E. 90 mælti: F, A, C₂, E, I; talaði B. vjer: F, A, B (”i” beskadiget, men synes sikkert”), C₂, E; vti I. 91 vinr: F, B, C₂; vinr’ s. hann A, E; vinr’ s. bjarni I. mjök: F, A, B, C₂, I; mgl. E. 91-92 í alla staði: F, A, B (”i” alla staða [ft beskadiget]”ooo), E, I; mgl. C₂.

‘val á þinginu — ok mun yör lítit fyrir at finna
 ‘þá menn, er yör er miklu meiri styrkr at enn
 95 ‘hjer sem ek em’. bjarni mælti ‘þat er ekki svá.
 ‘þú hefir marga þá hluti, er engi er þjer meiri
 ‘maðr hjer á þinginu — þat fyrst, at þú ert ætt-
 ‘aðr svá vel sem allir þeir menn, er komnir eru
 ‘frá ragnari loðbrók. hafa ok forellrar þínir jafnan
 100 ‘í stórmælum staðit víða á þingum ok heima í
 ‘hjeraði ok höfðu jafnan hinn meira hlut. þykkir
 ‘oss því líkligt til, at þú munir vera sigrsæll í
 ‘málunum’. eyjólfir mælti ‘vel mælir þú, bjarni —
 ‘enn lítit ætla ek at ek muna í eiga’. flosi mælti
 105 þá ‘ekki þarf hjer at munda til þess er oss er í

93 fyrir: F, A; fyrir því B, C_g, E, I. 94 menn: A, C_g, E, I; *mgk* F, B. er miklu meiri styrkr: F, B, C_g, E (*dog* "fleire" [I] for meiri), I; "mun miklu meiri styrkr e" A (I). 95 sem ek em F, C_g, I; sem em A; er eg em E; sem ek á lut at (*lídt beskadiget, men sikkert*) B. mælti: F, A, C_g, E, I; "f. (v næsten helt borte)" B. ekki svá: F, A, B, C_g, E; svá ekki I. 96 þú: F, C_g; því at þú A, B, E, I. þá hluti, er: F; luti þá er B; þá hluti til, er (at A, I) A, C_g, I; hlute þá til, at E. 97 hjer: F, A, B ("h" [I] *noget beskadiget*), C_g; *mgk* E, I. þat: F, E; þat er A, B, C_g, I. 98 vel: F, A, C_g, E, I; val B. þeir menn: F; þeir B, C_g, E; ero þeir A, I. 99 hafa ok: F, B, C_g; hafa A, E, I. jafnan: F, C_g, E, I; ávallt A, B. 100 í stórmælum staðit: F, A, I; staðit í stórmælum C_g; í stórmálum staðit B; staðit í stórmálum E. 100-101 víða — hjeraði: F; bæði á þingum (þingi E) ok svá (*mgk* E) heima í heraðe A, B, E, I; *mgk* C_g. 101 ok — hinn: F, B, C_g; ok (*mgk* E) höfðu þeir jafnan A, E, I. 102 því líkligt til: A, I; því líkligt F, B, C_g; fyrir þat líkligt E. 102-103 vera — málunum: C_g; vera (*mgk* F, B) sigrsæll í málum (í málum *mgk* A, E, I) sem frændr þínir F, A, B, E, I. 103 mælti: F, C_g; "f." A, B; "f." E, "f." I. mælir þú, bjarni: F; talar þú A, B, C_g, E, I. 104 at — í: A, E, I; mik í þessu (því B) F, B, C_g. 105 þá: F; *mgk* A, B, C_g, E, I. hjer — þess: F (munda *skrevet mða*), B (munda *skrevet mvinða*); "h" at mða i C_g; at krasa af því ofan A, I; at leynd því E. 105-106 er oss er í hug: F, A, B, C_g, I; at E.

‘hug. liðveizlu vilju vjer þik biðja, eyjólfir — at þú
 ‘veitir oss at málum várum ok gangir at dómum
 ‘með oss ok takir varnir ef verða ok færir fram
 ‘fyri vára hönd ok veitir oss um alla hluti á þingi
 ‘þessu þá er til kunnu falla’. eyjólfir spratt upp ¹¹⁰
 reiðr ok sagði svá, at engi maðr þarf sjer þat at
 ætla at hafa hann at ginningarfífl eða forhleypir,
 fyri sjer, ef hann dregr ekki til. ‘ek sje nú ok’
 segir hann ‘hvat yðr hefir til gengit fagræmis
 ‘þess, er jer höfðuð við mik’. hallbjörn hinn ¹¹⁵
 sterki þreif til hans ok setti hann niðr hjá sjer í
 millum þeira bjarna ok mælti ‘eigi fellr trje við

¹⁰⁶ þik biðja: F, A, C_g, E, I; beiða þik B. eyjólfir: F; mgl. A, B, C_g, E, I. ¹⁰⁷ oss (eðer veitir): F, B; mgl. A, C_g, E, I. - at dómum: F, A, B, C_g, I; til dóma E. ¹⁰⁸ takir: F, A, C_g, E, I; tækir B (hvor de to næst foregående verber skrives veit' og æg' og kunde stå i fortid). varnir ef verða: F, A, B, C_g, E; 'und' ef 'ðe' I. færir: F, A, C_g, E, I; færðir B (jf. til 188¹⁰⁸). fram: F, B, C_g, E; fram varnir I (jf. til 188¹⁰⁸); mgl. A. ¹⁰⁹ veitir: F, A, C_g, E, I; veitir B (jf. note til 188¹⁰⁸). oss — hluti: A, B, C_g, E, I; um alla luti oss F. ¹¹⁰ kunnu: F, B; kunnu at A, C_g, E, I. spratt: F, A, C_g, E, I; sprettir B. ¹¹¹ sagði: sgl. (forkortet I. og I.) F, A, B, C_g, I; mælti E. ¹¹²⁻¹¹³ at engi — dregr: — at engi maðr (mgl. B) þarf ('þ'pi' [I] F, 'þyrfti' B) ser þat at ætla at hafa hann at ginningarfífl eða forlaypt (således — nemlig "forlaypt [ay i ét tegn]" F; hleypifífl A, I) fyrir ser (eða — ser mgl. B), ef hann dregr (drægl F) F, A, B, I; 'engi maðr þarf sjer þat (for 'engi — þat har C_g þat þarf engi maðr ser) at ætla at hafa mik at ginningarfífl eða forlaypt (hleypifífl E) fyrir ser ("s" [= stik] E), ef mik dregr C_g, E. ¹¹⁴ 'ek — ok: F, C_g (dog ek for 'ek [se note 188¹¹¹⁻¹¹³]); 'ok (B har ok [se note 188¹¹¹⁻¹¹³]) se ek nú A, B, E, I. ¹¹⁵ yðr — gengit: A, C_g, I; yðr (ykkir E) hefir gengit til B, E; yðr hefir gengit F (hvor til er glemt). ¹¹⁶ þess — höfðuð: F, C_g; þess, er þið (jf. næst foreg. note) höfðuð E; þess, er þer höfðuð ("havft [av i ét tegn]" I) fram (f"mj" I) A, I; mgl. B. hinn: F, E; mgl. A, B, C_g, I. ¹¹⁷⁻¹¹⁸ hjá — millum: F, B; í (á A) millum (milli C_g, E) A, C_g, E, I. ¹¹⁹ bjarna ok mælti: F, A, B, C_g (her synes nemlig at stå "Bina s ml'i"); "b. m. s" E (= bjarni mælti ok); "B .m. "I.

‘hit fyrsta högg, vinr, ok sit hjer fyrst hjá oss’.
 flosi dró þá gullhring af hendi sjer ok mælti
 120 þenna hring vil ek gefa þjer, eyjólf, til vináttu
 ‘ok liðveizlu ok sýna þjer svá, at ek vil eigi
 ‘ginna þik. er þjer fyrri því best at þiggja hring-
 ‘inn, at engi er hjer sá á þingi at ek hafa þvílíka
 ‘gjöf gefit’. hringrinn var svá góðr ok mikill ok
 125 vel görr, at hann tók tólf hundruð mórennd.
 hallbjörn dró á hönd eyjólf hringinn. eyjólf mælti
 ‘þat er nú líkara, at ek þiggja hringinn, svá vel
 ‘sem þjer ferr. munt þú ok til þess ætla mega,
 ‘at ek mun taka við vörn ok gera at slíkt er þarf.
 130 bjarni mælti ‘nú ferr hvárumtveggja ykkrum vel.
 ‘eru menn hjer nú vel til fallnir at vera váttarnir,
 ‘þar sem vit hallbjörn erum, at þú takir við mál-
 ‘inu’. stóð þá eyjólf upp ok svá flosi ok tókuz

118 vinr, ok: F, C_g; vinr' "i. f." hann (udeglemt A) 'ok A, E, I; vinr B. fyrst hjá oss: F, A, B, E, I; "hla off ön" C_g (noget utydeligt, især hla). 119 þá: F, B, C_g; mgl. A, E, I. ok mælti: A, B, C_g, E, I; mgl. F. 120 eyjólf: F, B ('eyjólf'), C_g; mgl. A, E, I. til: F, A, B, E, I; "t" (lidt utydel.) C_g. 121 svá: F, A; svá þat B, E, I. 122 fyrri: F; mgl. A, B, E, I. 123 engi — þingi: F; engi maðr er sá her á þingi (þinginu B, I) B, E, I; eigi er sá maðr her á þinginu A. 124 góðr ok mikill ok: B (hvor góðr dog er forskrevet); góðr ok F; mikill ok E; mikill ok svá A, I. 125 tólf: sll (xlv) F, A, B, I; mgl. E (sikkert ved forglemmelse). 126 á — hringinn: F, B; á hönd hánnum hringinn A, E; hringinn á hönd hánnum I. 127 nú — þiggja: F (dog líkast for líkara), E; líkara, at ek þiggja nú A, B, I. 127-128 vel — ferr: F; sem þer ferr vel (val B) A, B, E; svá sem þer villt I. 128 munt — mega: F (dog uden ok), B; muntú ok svá til mega ætla A; (ok tilf. E) muntú ok svá mega til ætla E, I. 129 mun taka: F, A, E; taka B, I. vörn: F, A, B, I; vörnane E. er: F, A, B; sem E, I. 130 ykkrum: F, A, I; mgl. E. 131 eru — fallnir: F; ero her nú ok menn vel til fallnir A, I; ok eru hjer ná ok menn til E. 132 vit: F, A, E; "þ" I. 133 þá eyjólf: F; eyjólf þá A, E, I. svá: F, A, E; mgl. I. ok tókuz: F; tókuz þeir þá

í hendr. tók eyjólfir þá varnargögn öll af flosa ok svá ef sakar nakkvarar gerðiz af vörninni; því at 135 þat er opt annars máls vörn, er annars er sókn. þá tók hann þau öll sóknargögn, er þessum sökum áttu at fylgja, hvárt sem sækja skyldi í fjórðungs- dóm eða fimmtardóm. flosi seldi at lögum, enn eyjólfir tók at lögum. hann mælti þá til flosa ok 140 bjarna 'nú hefi ek hjer tekit við máli, sem jer 'beidduð. nú vil ek þó, at jer leynið þessu fyrst. 'enn ef málit kemr í fimmtardóm, þá skuluð jer 'þat mest varaz at segja, at jer hafið fje gefit til 'liðveizlunnar'. flosi stóð þá upp ok svá bjarni 145 ok allir þeir. gengu þeir flosi ok bjarni hvárr til sinnar búðar, enn eyjólfir gekk til búðar snorra goða ok settiz niðr hjá hánum. þeir töluðuz við mart. snorri goði þreif til handarinnar eyjólfis ok fletti upp af erminni ok sjer, at hann hafði gull- 150

A, E, I. 134 eyjólfir — öll: E, I; þá eyjólfir varnargögn öll A; eyjólfir þá öll varnargögn F. 135 sakar — af: F, A, I; nokkuraz sakir geraz á (*her stár nemlig snarere aa i ét tegn end at*) E. 136 máls — sókn: F; máls (*mgl. I*) sókn, er annars er vörn A, E, I. 137 þau öll: F; öll þau A, E, I. þessum sökum: F; þeim sökum A, I; þeim söknum E. 138 hvárt: F, A, E; ok hvort I. 138-139 fjórðungs- — fimmtardóm: F (*dóm begge steder forkortet dū*); fimmtardómi eða fjórðungadómi A, E, I. 140-141 flosa ok bjarna: F, A, E; bjarna ok flosa I. 141 hjer — máli: F, A; her tekit við málinu (*áli ulæseligt*) I; tekit við málum þessum E. 142 beidduð: F, A, I; beidduð mik E. þó: F, I; *mgl. A, E*. 143 málit: F, A, E; mál I. 144 fja: F, A, I; feð E. 145 liðveizlunnar: F; liðveizlu A, E, I. 145-147 stóð — sinnar búðar: A, E (*dag uden svá*); stóð þá upp ok svá bjarni ok allir þeir. gekk þá hverr til sinnar búðar I; gekk þá heim til búðar sinna ok bjarni F. 148-149 við mart: A, E, I; mart við F. 149 goði: F, A, I; *mgl. E*. eyjólfir: — "ey." F, "eyjol." A, "Ey." E, "ej." I. 150 fletti upp af: F; fletti upp I; flettir upp A, E. hafði: F; hefir A, E, I.

bring mikinn á hendi. snorri goði mælti 'hvárt
 'er þessi hringr keyptr eða gefinn?' eyjólfur fannz
 um fátt ok varð orðfall. snorri mælti 'ek skil
 'görla, at þú munt at gjöf þegit hafa. ok skyldi
 155 'þessi hringr eigi verða þjer at höfuðbana'. eyjólfur
 spratt upp ok gekk í braut ok vildi ekki um tala.
 snorri mælti, er hann sá, at eyjólfur stóð skyndiliga
 upp 'þat er líkara um þat er þessu þingi er lokit,
 'at þú vitir, hvat þú hefir þegit'. gekk eyjólfur þá
 160 til búðar sinnar.

139. Nú er þar til máls at taka, at ásgrímr
 elliðagrimsson er ok kári sölmundarson, at þeir
 funduz allir saman ok gissurr hvíti ok hjalti
 skeggjason ok þórgeirr skorargeirr ok mörðr val-
 5 garðsson. ásgrímr tók þá til orða 'ekki þarf þetta
 'í hljóðmæli at færa; því at þeir einir menn eru
 'hjer nú við, er hverr veit annars trúnað. vil ek

154 á hendi: F, E; mgl. A, I. snorri goði mælti: F; snorri mælti
 E; snorri mælti þá I; þá mælti snorri A. 152 hringr — gefinn:
 F, A, I; gullhringr gefinn eða keyptr E. 153 um fátt: F, A, I; fátt
 um E. skil: F, E, I; skil nú A. 154 at gjöf þegit hafa: F, A, E;
 "þeg" hafa at gjöf I. 155 þessi — -bana: A; hringrinn eigi verða þer
 at höfuðbana F; þer þessi hringr eigi verða at höfuðbana I; þessi
 hringr eigi þjer at bana verða E. 157 hann — skyndiliga: A; hann
 sá, at eyjólfur stóð (spratt E) E, I; eyjólfur stóð F. 158 líkara: F, A,
 I; líklígra E. þessu þingi: F; dómum A, E, I. 159 þá: F, E,
 I; mgl. A.

139. 1-5 er þar — orða: — er þar til máls at taka, at (er
 E, I) ásgrímr elliðagrimsson (mgl. E) er (udeglemt I) ok kári söl-
 mundarson, at þeir funnuz (þannaz I) allir saman (samt I) ok
 (mgl. A) gizurr hvíti ok (mgl. A) hjalti skeggjason ok þórgeirr
 ("þegm." E[I]) skorargeirr ok (mgl. A) mörðr valgarðsson. ásgrímr
 tók þá til orða (orða E) A, E, I; talar ásgrímr elliðagrimsson við
 gizur hvíta ok kára sölmundarson, hjalta skeggjason, mörð val-
 garðsson, þórgeirr skorargeirr F. 7 nú við, er: A; nú, er E; nú
 við, at I; at F.

‘nú spyrja yðr, ef jer vitið nakkvat til ráðagerðar þeira flosa. sýniz mjer sem vjer munim verða ‘at gera ráð vart í annan stað’. gissurr hvíti 10 svarar ‘snorri goði sendi mann til mín ok ljet ‘segja mjer, at flosi hafði þegit mikit lið af norð- ‘lendingum enn eyjólfir bolverksson frændi hans ‘hafði þegit gullhring af nökkurum ok fór leyniliga ‘með. ok kvað snorri þat ætlan sína, at eyjólfir 15 ‘bolverksson myndi ætlaðr vera til at færa fram ‘lögvarnir í málinu ok myndi hringrinn til þess ‘gefinn vera’. þeir urðu allir á þat sáttir, at þat myndi svá vera. gissurr mælti þá til þeira ‘nú ‘hefir mörðr valgarðsson mágr minn tekit við málinu 20 ‘því er öllum mun torvelligast þykkja — at sækja ‘flosa. vil ek nú, at jer skiptið öðrum sóknum ‘með yðr; því at nú mun brátt verða at lýsa ‘sökum at lögbergi. vjer munum ok þurfa at ‘biðja oss liðs’. ásgrímr svarar ‘svá skal nú ok 25 ‘vera. enn biðja vilju vjer þik, at þú sjer í liðs-

⁸ til ráðagerðar: *F*; af ráðagerðum *A, I*; til af ráðagerðum *E*.
⁹⁻¹⁰ munim — annan: *F*; munim (*"mvñ [n noget forskrevet]"*) *I* þurfa at gera ráð vart í annan (öðrum *A*) *A, I*; verðum at gera ráð vort í öðrum *E*. ¹² hafði: *F, A, I*; hefði *E*. af: *F, A, E*; at *I*. ¹⁴ hafði: *F, A, I*; hefði *E*. ¹⁵ kvað — sína: *F* (*dog urigtig "ð" for kvað*), *A, I*; kvez snorri þat "ætla" *E*. ¹⁶ ætlaðr vera til: *F*; vera ætlaðr til *A, I*; til þess ætlaðr *E*. ¹⁷ lögvarnir í málinu: *F, A, I*; lögvarnir í málum *E*. hringrinn: *F, E, I*; hringr *A*. ¹⁸⁻¹⁹ þat myndi svá: *F, E*; þetta mundi (ok tilf. *I*) svá *A, I*. ¹⁹ þá til þeira: *F*; til þeirra *E, I*; "i" (*I*) *A*. ²⁰ valgarðsson: *F*; mgl. *A, E, I*. ²⁰⁻²¹ málinu — öllum: *F*; máli því at öllum *A*; málinu, er öllum *E*; því máli, sem flestum *I*. ²² öðrum sóknum: *F*; sóknum *E*; sökum *A, I*. ²⁴ sökum: *F, A, I*; sóknum *E*. vjer munum ok: *F*; munu ver nú ok (mgl. *E*) *A, E*; munu ver ok nú *I*. ²⁵⁻²⁶ svarar — vera: sál (*det første verb forkortet "s."*) *A*, "r." *E*, "f." *I*) *A, E, I*; "s." svá vera skyldu *F*.

‘bóninni með oss’. gissurr kvaðz þat mundu til
 leggja. síðan valdi gissurr með sjer alla hina
 vitrustu menn af liði þeira. þar var hjalti skeggja-
 80 son ok ásgrímr ok kári, þorgeirr skorargeirr. þá
 mælti gissurr ‘nú munu vjer fyrst ganga til búðar
 ‘skapta þóroddssonar’. síðan gengu þeir til ölfus-
 ingabúðar. gissurr hvíti gekk fyrstr, þá hjalti, þá
 kári, þá ásgrímr, þá þorgeirr skorargeirr, þá bræðr
 85 hans. þeir gengu inn í búðina. skapti sat á palli.
 ok er hann sá gissur hvíta, stóð hann upp í mót
 hánun ok fagnaði hánun vel ok öllum þeim ok
 bað gissur sitja hjá sjer. hann gerir nú svá.
 gissurr mælti þá til ásgríms ‘nú skalt þú vekja til
 40 ‘um liðsbón við skapta, enn ek mun þá til leggja
 ‘slíkt er mjer sýniz’. ásgrímr mælti ‘til þess eru
 ‘vjer hingat komnir, skapti, at sækja at þjer traust

27 kvaðz: A; "q" F, ".q." E; kvez I. 28-29 með — þeira: F; alla
 hina vitrustu menn af liði þeira til fylgðar við sik A; með ser alla
 hina vitrustu menn af liði þeira til fylgðar með ser I(?) ; sjer alla
 hina vitrustu menn með sjer af liði þeirra til fylgðar E. 29-30 hjalti
 — kári: F; hjalti ok (mgl I) ásgrímr ok kári ok (mgl I) A, I;
 ásgrímr ok kári ok hjalte skeggjason ok E. 31 gissurr: E, I; gissurr
 hvíti F; uðaglemt A. munu — ganga: F, E; skulum ver ganga
 fyst A, I. 32-33 síðan — -búðar: A (ölfusínga skrevet aulufínga), I
 (ölfusínga skrevet aulvefínga); þeir gera (gerðu E) nú svá F, E.
 33 hvíti: F; mgl A, E, I. fyrstr: F, A, E; fyst I. 34 kári, þá
 ásgrímr: F, I; ásgrímr, þá kári E; kári A (þor þá ásgrímr óen-
 sýnlig er glemt). þá þorgeirr skorargeirr: F, E (dog uðan þá); þá
 þorgeirr A, I. 35 hvíta: F; mgl A, E, I. 37 fagnaði: F, A, E;
 fagnar I. 38 gerir nú svá: F; settiz þá (mgl A) niðr A, E, I. 39 þá
 til ásgríms: F; til ásgríms E, I; við ásgrím A. vekja til: F, E, I;
 til vekja A. 40 liðsbón við skapta: A, I; liðsbónina við skapta E;
 liðveisluna við skapta fyrst F. 40-41 þá — mjer: A; þá (mgl F, E)
 leggja til slíkt er (sem F, I) mer (mgl F) F, E, I. 42-43 hingat —
 liðsinni: F; hjer komnir, skapte, at sækja af þjer traust ok liðsinn
 E; her komnir at sækja at þer traust, skapti, ok liðsinn I; komnar

‘ok liðsinni’. skapti mælti ‘torsóttir þótti yör ek
 ‘næstum vera, er ek vilda ekki taka undir vend-
 ‘ræði yður’. gissurr mælti ‘nú er annan veg til 45
 ‘farit. nú er at mæla eptir njál bónda ok berg-
 ‘þóru húsfreyju, er bæði váru saklaus inni brennd,
 ‘ok eptir þrjá sonu njáls ok marga aðra góða
 ‘menn. ok munt þú aldri þat vilja gera at verða
 ‘mönnum eigi at liði ok veita frændum þínum ok 50
 ‘mágum’. skapti svarar ‘þat var mjer þá í hug,
 ‘er skarphjebinn mælti við mik, at ek hefða sjálfr
 ‘borit tjöru í höfuð mjer ok skorit á mik jarð-
 ‘armen, ok hann kvað mik orðinn svá hræddan,
 ‘at þórólfr loptsson af eyrum bæri mik á skip út 55
 ‘í mjölkýlum sínum ok flytti mik svá til Íslands,
 ‘at ek mynda eigi eptir hann mæla’. gissurr mælti
 ‘ekki er nú á slíkt at minnaz; því at sá er nú
 ‘dauðr, er þetta mælti. ok munt þú vilja veita
 ‘mjer, þó at þú vilir eigi gera fyri sakir annarra 60

hingat at sækja at þer traust, skapti, ok liðsinni A. 43-44 yör —
 vera: A; ek yör næstum (næst E) vera E, I; ek vera næstum F.
 44-45 undir — yður: F, A (dög vandræði for vandræði), E (som A);
 við vandræðum yðrum I. 45 mælti: F, A; mælti þá I; hvíti mælti
 þá E. 46 nú er (foran at): F; er nú A, E, I. 47 húsfreyju: F, I,
 I²; “Avspeyiv. is” E; konu hans A. bæði váru saklaus: A, E, I,
 I²; saklaus váro F. 48 góða: A, E, I, I²; mgl. F. 49 aldri þat: F;
 þat aldri A, E, I, I². vilja gera: F, A, E; vilja I; gera I².
 52 mælti: F, A, I; mælti þat E. hefða sjálfr: F, E, I; sjálfr
 hefði A. 54 orðinn: A, E, I; orðit hafa F. 55 af eyrum: A; mgl.
 F, E, I. 56-58 á — svá: F; í mjölkýlum sínum á skip ok flytti mik
 svá A; í mjölsækkjom sínom ok flytti mik svá I; “; mjoalkýllv sinv”
 E(I). 57 at ek — mæla: F; at eg munda eigi mæla eftir hann
 eða veita þeim er þat gerði E; at ek munda eigi veita at þeim
 máliom I; mgl. A. gissurr: A, E, I; gissurr hvíti F. 59 þetta mælti:
 F; þetta (slíkt I) hefir mælt A, E, I. ok: F, I; mgl. A, E. 60 villir
 eigi gera: F, A; gerir eigi E, I.

- ‘manna’. skapti svarar ‘þetta mál kemr ekki til þín, nema þú vilir vasaz í með þeim’. gissurr reiddiz þá mjök ok mælti ‘úlíkr ert þú þínum fōður, þó at hann þætti nakkvat blandinn. varð
- 65 ‘hann þá mönnum jafnan at liði, er menn þurftu ‘hans mest’. skapti mælti ‘vjer erum úskaplíkir. ‘it þykkiz hafa staðit í stórræðum: þú, gissurr ‘hvíti, þá er þú sóttir gunnar at hlíðarenda — enn ‘ásgrímr af því er hann drap gauk fóstbróður sinn’.
- 70 ásgrímr svarar ‘fár bregðr hinu betra, ef hann ‘veit hit verra. enn þat munu margir mæla, at ‘eigi dræpa ek gauk fyrr enn mjer væri nauðr á. ‘er þat nökkur varkunn, at þú verðir oss eigi at ‘liði; enn hitt er varkunnarlaust, at þú bregðir
- 75 ‘oss briggzlum. mynda ek þat vilja, um þat er ‘þessu þingi er lokit, at þú fengir af þessum ‘málum hina mestu úvirðing ok bætti þjer engi

61 manna: F, A, E; mgl. I. 62 þú — þeim: F, A, E (dog öðrum for þeim); "í vasaz" I (hoor noget — måske þú villr — má antages at være udeglemt). 63 mjök: F, A, I; mgl. E. 63-64 þínum fōður: F, A, I; fōðr þínum E. 65 þá mönnum jafnan: A; þá jafnan mönnum E; mönnum jafnan þá I; mönnum þó jafnan F. 65-66 menn þurftu hans: F; menn þyrftu B, E, I; hans þurfti A. 66 úskaplíkir: F, A, E, I; menn ulíkir B. 67 it þykkiz: F; þer þikiz A, B, I; "e" þikiz E (i det skriveren har opfattet "e" som relatio). stórræðum: F; stórmálum A, B, E, I. 68 þá: F, A, E, I; mgl. B. 70 fár bregðr: F, A, B, I; fáir bregða E. hann: F, B, E (uagget det foreg. fáir bregða, I; mgl. A (måske den oprindelige udtryksmåde). 72 eigi dræpa ek: F, A, E, I; ek dræpa eigi B. væri: F, I; var A, B, E. 73 þat: A, B, E, I; þer þat F. 73-74 varkunn — hitt er: B; varkunn, at þú veitir ("veitir" A) oss eigi lið, en hitt er A, E, I; oersprunget i F. 75-76 um — þingi er: F; um þat (disse to ord ere tilfjæde over linien med tekstens hånd) áðr þessu þingi er B; áðr þinginu se A, I; áðr en þingi være E. 77 úvirðing: F, A, B, E; svirðing I. bætti: F ("þæt [priken over t dog ikke meget tydelig]"), B, I; bæti A, E.

‘þá skömm’. þeir gissurr stóðu þá upp allir ok gengu út ok svá til búðar snorra goða ok gengu inn í búðina. snorri sat á palli í búðinni. hann 80 kenndi þegar mennina ok stóð upp í móti þeim ok bað þá alla vel komna ok gaf þeim rúm at sitja hjá sjer. síðan spurðuz þeir almæltra tíð- enda. ásrímr mælti til snorra ‘til þess eru vit ‘gissurr frændi minn komnir higat at biðja þik 85 ‘liðveizlu’. snorri goði svarar ‘þat mælis þú þar, ‘er þjer heldr varkunn til — at mæla eptir mága ‘þína slíka sem þú áttir. þágu vjer mörg ráð þægi- ‘lig af njáli, þó at nú muni þat fáir. enda veit ‘ek eigi, hvernar liðveizlu jer þykkiz mest þurfa’. 90 ásrímr svarar ‘mest þurfu vjer, ef vjer berjumz

78 þeir gissurr stóðu: *F*; stóðu þeir gissurr *A, B, E, I*. 79 út ok svá: *F, B*; í brott ok *A, I*; *mgk. E*. 79-80 ok gengu — búðinni: *A, B* (*dog uden gengu*), *E*; snorri sat á palli í búðinni. þeir gengu inn í búðina *F*; snorri sat á pallinum í búðinni *I*. 81 í (*foran móti*): *F, A, E, I*; á *B*. 82-83 bað — sjer: *F, A, B, E*; bað þeim at sitja ok bað þá vel komna *I*. 83 almæltra: *F, B, E, I*; *mgk. A*. 84-85 vit — higat: *F* (*komnir forkortet kom [som om der skulde læses kominn]*), *B* (*dog "m" [d. a. mer = vjer] for vit*); vit gissurr frændr komner hingat *A*; ver gissurr frændi minn hingat komnir *I*; ver hjer komnir *E*. 86 goði: *F*; *mgk. A, B, E, I*. þat — þar: *F, A, I*; þar mælis þú þat *B*; þat mælis þú *E*. 87 þjer — til: *F, A, B*; þik heldr vorkun til *E*; “þik hellör (*de to sidste bogstaver bortskårne, men tilføiede med den nyere hånd*) | nokkv varkv“ *I*. 88-89 ráð — af: *F*; hellræði af *A, B*; hellræði at *I*; góð ráð at *E*. 89-90 fáir — elgi: *F, A, B* (*dog uden ek*); engi eða fáir. enda veit eg elgi *E*; e (*synes sikkert, er skrevet med den gamle hånd og vistnok begyndelsen til engi — jf. E*) fa’ kejra vil (*disse tre ord tilsatte med den nyere hånd*) | ek (*med den gamle hånd*)“ *I* (*hvor der oprindeligt måske har stået engi enn elgi veit ek*). 90 mest: *F, A, E, I*; *mgk. B*. 91 ásrímr svarar: *F, A, B, E*; *mgk. I* (*hvor det vistnok har stået, men er bortskåret, uden at blive suppleret af den nyere hånd*). mest þurfu vjer: *F, B*; mest þikjumz ver þurfa *A, E*; “mikillar þíkkíoms v’ þ’fa“ *I* (*der oprindeligt vistnok har stemt overens med A og E, og*

‘hjer á þinginu’. snorri mælti ‘svá er ok, at mikit
 ‘liggr yör þá við. er þat ok líkast, at jer sækið
 ‘með kappi — enda munu þeir svá verja. ok
 95 ‘munu hvárigir gera öðrum rjett. munuð jer þá
 ‘eigi þola þeim ok ráða á þá. er þá ok sá einn
 ‘til; því at þeir vilja þá gjalda yör skömm fyri
 ‘mannskaða enn svívirðing fyri frændalát’. fannz
 þat á, at hann hvatti þá fram í öllu. gissurr hvíti
 100 mælti þá ‘vel mællir þú, snorri. ok ferr þjer þá
 ‘best jafnan ok höfðingligast, er mest liggr við’.
 ásrímr mælti ‘þat vil ek vita, hvat þú vill þá
 ‘veita oss, ef svá ferr sem þú segir’. snorri mælti
 ‘gera skal ek þjer vináttubragð þat er yður sæmð

mikillar þi, der er skrevet med den nyere hånd, er da urigtig sat i
 stedet for ásrímr svarar [jf. næst foreg. note] ‘mest þi’. 92 hjer: F;
 mgl. A, B, E, I. þinginu: F, B, E, I; þinginu, vaskra dreingja
 ok vápna góðra A. 92-93 snorri — við: F, B (dog uden at), E (dog
 uden at og þá); snorri mælti ‘svá er ok’ s. hann ‘mikit liggr yör
 við þat A; ”fva mik lígr v v || mik lígr yör v þ” I (mik — v
 tilfölot med den nyere hånd, rimeligvis for er ok’ s. hann). 93 er
 þat ok: F; er þat A, B; þat er E; man þat I. 94 svá verja: F,
 A, I; ok svá verja B; svo ok verjas E. 95 hvárigir: F, A, B, I;
 ”hvir“ (?) E. munuð jer: F, A, E, I; ok munu þer B. 96 er þá
 ok sá: F; ok er þá sá A, I; ok er sá þá E; er sá þá B. 97 vilja
 þá: F; munu vilja þá E; vilja A, B, I. 98 enn svívirðing: F, B;
 ok svívirðing E, I; ok svívirðu A. 99 á — öllu: F, B; á í öllu,
 at hann hvatte þá fram í öllu E; á (mgl. I), at hann hvatti þá
 heldr framm A, I. 99-100 gissurr — snorri: F, A (dog uden hvít);
 gissurr mælti þá ‘vel mællir þú’ s. hann I; gissurr mælti þá ‘vel
 talar þú, snorri B; ‘vel mællir þjer, snorri’ s. gissurr E. 100 ok
 (foran ferr): F, B; mgl. A, E, I. 101 best — höfðingligast: F, A,
 I (dog uden best, der blot synes udeplemt); jafnan best ok höfðing-
 ligast B; best ávallt E. liggr við: F, A, B, E; þarf I. 102 vita:
 F, B, E, I; vita’ segir hann A. þá: F; mgl. A, B, E, I. 103 segir:
 F, E, I; mæltir A; ”fór“ (?) B. mælti: F, B, E, I; ”f.“ A.
 104 þjer — þat: A, B, E, I; þat vináttubragð þer F. 104-105 yður
 — öll: F, A, B; öll yður sæmð skal I; yör skal öll sæmð E.

‘skal öll við liggja. enn ekki mun ek til dóma 105
‘ganga. enn ef jer beriz á þingi, þá ráðið jer því
‘at eins á þá, nema jer sjeð allir sem öruggastir;
‘því at miklir kappar eru til móts. enn ef jer
‘verðið forviða, munuð jer láta slá hingat til móts
‘við oss; því at ek mun þá hafa fylkt liði mínu 110
‘hjer fyrir ok vera við búinn at veita yðr. enn
‘ef hinn veg ferr, at þeir hrökkvi fyrir, þá er þat
‘ætlan mín, at þeir muni ætla at renna til vígis í
‘almannagjá. enn ef þeir komaz þangat, þá fáið
‘jer þá aldri sótta. mun ek þat á hendr takaz at 115
‘fylkja þar fyri liði mínu ok verja þeim vígit. enn
‘ekki munu vjer eptir ganga, hvárt sem þeir hörfa
‘með ánni norðr eða suðr. ok þá er jer hafið
‘vegitt í lið þeira svá nökkvi mjök, at mjer þykki
‘jer mega halda upp fjebótum svá at jer haldið 120
‘goðorðum yðrum ok hjeraðsvistum, mun ek til

104 beriz á þingi: A, B, I; beriz á þinginu E; "b'ðit forviða" F (= berðit [I] forviða — skrifseik, hidrörende fra, at skriferen, uagtet den rigtige begyndelse [b'], har forvildet sig til verðit forviða [se neden for]). 107 á þá: F, I; á A, B, E. nema: F, A, B, E; at I. 108 eru til móts: F, A, E, I; "elga (ga noget beskædiget, men dog sikkert) i lvt" B. 109 munuð jer: F; þá munu þer A, B, E, I. slá: F, B; slás A, E; mgl I (sikkert ved forglemmelse). 110 þá: F; mgl A, B, E, I. hafa fylkt: F, A; fylkt hafa B, E; hafa fylkt öllu I. 111 vera við: A, E, I; vera F; "vörðit" við B. 112 ferr: F, A, B, E; verðr I. hrökkvi fyrir: F, B; láti fyrir A, I; láte undan B. 113 at (foran renna): F, A, B, E; mgl I. 116 ok (foran verja): F, B, E, I; at A. 116-117 enn — vjer: F, A, B, I; ekki mun eg E. 117-118 hörfa — suðr: F, A (dog út for norðr), B, E (dog ganga for hörfa); hörfa austr eða vestr með ánni I. 118 ok þá: F, B, E; ok I; en þá A. 119 nökkvi: — "nock" A; "nkv" (I) F; "nökkv" (I) B; "nökkv" I; "nockv" E. 119-120 mjer — fjebótum: F, A, B (slutningen af mega og begyndelsen af halda beskædiget), E; þer megitt halda bótum upp I. 121 hjeraðs-: A, B, E, I; "hjerað" F. 121-122 mun — hlaupa: F; þá

‘hlaupa með menn mína alla ok skilja yðr. skuluð
 ‘jer þá gera þat fyrir mín orð at hætta bardaganum,
 ‘ef ek geri þetta, sem nú hefi ek heitið’. gissurr
 125 þakkaði hánum vel ok kvað þetta í allra þeira
 nauðsyn mælt vera. gengu þeir þá út allir.
 gissurr mælti ‘hvert skulu vjer nú ganga?’ ‘til
 ‘möðrvellingabúðar’ sagði ásgrímr. fóru þeir þá
 þangat.

140. Ok er þeir kvámu í búðina, þá sá þeir,
 hvar guðmundr hinn ríki sat ok talaði við einar
 konalsson fósttra sinn. hann var vitr maðr. gengu
 þeir þá fyrir guðmund. hann tók þeim vel ok ljét

man ek hlaupa til I; mun ek þá hlaupa til A, B, E. 122 alla: F, A, I; mgl. B, E. 123-124 skuluð — heitið: F; skulu þer þá gera fyrir mín orð, ef ek geri þetta B; skulu þjer þetta gera fyrir mín orð, ef eg geri þetta fyrir yðr (*máste at opfatte som yður*) E; skulut (*her savnes þer*) þetta gera fyrir mín orð, ef ek geri annat fyrir yður orð I; skulu þer þá gera þetta fyrir mín orð A. 125 vel: F, A, B, H, I; mgl. E. 126-128 þetta — vera: F (*dog uden i, der blot synes udeglemt*), H (*dog uden þetta*); þetta allra þeira nöðsyn vera B; þetta í allra þeira (mgl. I) þórf (*þvrf [skrifseil enten for þórf eller þurfi]*) I mælt A, E, I. 127 skulu vjer: F, H; skal A, B, E, I. 128 möðrvellingabúðar: A, H; norðlendingabúðar (!) B, E, I; norðlendingabúða F (ogsá urigtigt [*se begynd. af næste kapitel*])). sagði ásgrímr: F, sami (*kun at verbet er forkortet .f.*) B og E og H; hvorimod A og I satte ásgr. svarar ("fv", "I, "f." A) foran replikken og desuden a. hann efter samme. 128-129 fóru — þangat: B; fóru þeir þá þangat til E; ok fara þeir þá þangat I; þá fóru þeir þangat H; fóru þeir þangat A; mgl. F.

140. 1 Ok — kvámu: F, A, B, E, I; oooo": (2 *beskadiget*) gingu in" H. þá: F, H; mgl. A, B, E, I. 2 hinn ríki: F, B, H; mgl. A, E, I. sat: F, A, B, E, I; sat á palli H. 3 hann — maðr: F, A; hann var inn vitrastu maðr B, E; "h v in vitras (2 *beskadiget*) | ti in" I (ti in tilsat med den nyere hånd på den oven for [note 124 20] omtalte måde); mgl. H. 3-4 gengu — guðmund: B; þeir gengu þá (mgl. H) fyrir guðmund (hann F) F, H; gengu þeir þá (nú E) inn (innar I) í búðina ok fyrir guðmund (hann I) A, E, I. 4 hann — ljét: A, B (val for vel), E, H (*dog hann for ok*); "gvþmðr:"

ryðja fyrri þeim búðina, at þeir skyldi allir sitja 5
mega. spurðuz þeir þá tíðenda. ásgrímr mælti
‘ekki þarf þetta á mútr at mæla: til þess eru vjer
‘hjer komnir at biðja þik öruggrar liðveizlu’. guð-
mundr svarar ‘hvárt hafið jer nakkvara höfðingja
‘fundit áðr?’ þeir svöruðu, at þeir hefði fundit 10
skapta þóroddsson ok snorra goða, ok sögðu hánnum
allt af hljóði, hversu hvárum þeira fór. þá mælti
guðmundr ‘næstum fór mjer til yðvar lítilmann-
‘liga, er ek var yðr erfiðr. skal ek nú því skemr
‘draga fyrir yðr, er þá var ek torsóttari. ok skal ek 15

ooooo *I (oprindelig vistnok stemmende overens med de foregående — men den nyere hånd har urigtig erstattet det bortskårne ved "gyðmðr let")*; guðmundr tók þeim allvel ok let *F*. ⁵ fyrri þeim búðina: *F*, *E*, *I*; búðina fyrri þeim *H*; fyrri búðina *A*, *B*. at þeir skyldi: *F*, *B*, *E*, *I*; "3" | ooo"skyldu" *H*; ok skyldu *A*. ⁶ spurðuz þeir þá: *F*, *A*, *H*, *I* (sp af spurðuz bortskåret, men af den senere hånd urigtig erstattet med "fpv"); "fpvrð | þa" *E*(!); spurðuz þeir þá almæltira *B*. ⁷ ekki — mæla: *A*, *I*; mgl *F*, *B*, *E*, *H*. ⁷⁻⁸ til — liðveizlu: *E*, *I*; til þess erum (adledes — uden vjer) komnir her at biðja þig öruggrar liðveizlu, guðmundr *A*; ver viljum, guðmundr, biðja þik öruggrar liðveizlu *F*; ver viljum biðja þik, guðmundr, öruggrar liðveizlu *B*; "vær viljum bið" | ooooo"evðmðr liðveizlu" *H*. ⁸⁻⁹ guðmundr svarar: *adl* (verb. fork. fv.) *I*; guðmundr "f." *B*; guðmundr ríki s. *E*; hann "f." *A*; guðm. mælti *F*, *H*. ⁹ hvárt: *F*; mgl *A*, *B*, *E*, *H*, *I*. ⁹⁻¹⁰ nakkvara — fundit: *F*, *A*, *B*, *E*, *I*; her höfðingja hitt *H*. ¹⁰ svöruðu — fundit: *adl* (svöruðu forkortet fv.) og fundit *feilskr.* fvndi) *I*; "f.", at þeir hefði fundit *F*, *A*, *E*; "f.", at þeir fundu *B*; "k" | ooooo"hit hafa" *H* (= kváðuz hitt hafa [?]). ¹¹ þóroddsson: *F*; "þóris." *H*(!); mgl *A*, *B*, *E*, *I*. ¹¹⁻¹² hánnum allt af: *B*, *I*; hánnum allt í *F*, *A*, *E*; guðmundr af *H*. ¹² hvárum þeira fór: *F*, *B*; ooo"u" (?) "hafði farið" *H*; farið hafði hvárum þeira *A*, *E*, *I*. ¹³⁻¹⁴ næstum — -liga: *F*, *A*, *B*; mer fór næstum til yðvar lítilmannliga *H*; næstum fór mer lítilmannliga til yðar *I*; næst fór mjer til yðar lítilliga *E*. ¹⁴ er ek var yðr: *A*, *B*, *E*, *I*; (því at tilf. *H*) ek var yðr þá *F*, *H*. ¹⁵ draga: *A*, *B*, *E*, *I*; troða *F*, *H* (hvor i övrigt det følgende fyrir mangler). er — torsóttari: *A*, *E* (dog sem for er), *I*; sem ek var þá erfiðri *F*, *B*, *H*. ¹⁵⁻¹⁶ ok — nú: *F*; ~~~~~ (dog ses utydelige bogstavlevninger) ek nú z *H*;

'nú ganga til dóma með yör með alla þingmenn
 'mína ok veita yör um allt á þingi þessu ok
 'berjaz með yör, þó at þess þurfi við, ok leggja
 'mitt líf við yðvart líf. ek mun ok því launa
 20 'skapta, at þórsteinn holmuðr son hans skal vera
 'í bardaganum með oss; því at hann mun eigi
 'treystaz öðru enn gera sem ek vil, þar sem hann
 'á jóðísi dóttur mína. mun skapti þá til fara at
 'skilja oss'. þeir þökkðu hánun vel — ok töluðu
 25 lengi síðan svá at ekki heyrðu þat aðrir menn.
 guðmundr bað þá ekki ganga fyrri knje fleirum
 höfðingjum. kvað hann þat vera lítillmannligt 'ok
 'munu vjer nú á hætta með þetta lið, sem nú
 'höfu vjer. jer skuluð ganga með vápnun til
 30 'allra lögskila enn berjaz þó eigi svá búit'. gengu

ok skal nú *E*; mun ek *A, E, I*. 16 með yör með alla: *F, A, E, I*;
 með yör við alla *B*; "yör mǫ" *H(!)*. 17 nm — þessu: *H*; slíkt er
 (sem *I*) ek má *F, A, B, E, I*. 18 þó at þess þurfi: *F, A, B, E*; þótt
 þurfi þess *H*; ef þess þarf *I*. 18-19 ok — yðvart líf: *H*; ok leggja
 líf mitt við yðart líf *F, A, B, E*; *mgf. I*. 19 mun — launa: *F, A, I*;
 man ok launa því *B*; mun því launa *E*; skal ok því launa *H*.
 20 son hans: *F, A, B, E, I*; *mgf. H*. 22 treystaz öðru: *F, B*; öðru
 treystaz (*skrevet treystaz H*) *E, H*; treystaz *I* (öðru *udeglegt*); treysta
 öðru *A*. hann (*foran á*): *F, A, B, E, H*; *mgf. I* (*sikkert blot ved
 forglemmelse*). 23-24 til — skilja: *H*; vilja skilja *F, A, B, I*; eigi
 vilja skilja við *E*. 24 vel: *H*; *mgf. F, A, B, E, I*. 25 lengi —
 menn: *B*; þeir lengi síðan svá að aðrir heyrðu eigi *H*; lengi hljótt
 síðan svá at ekki heyrðu aðrir menn *F*; þó (*mgf. E, I*) lengi síðan
 (hljótt *tilf. E*) svá at ekki vissu aðrir menn (*mgf. A*) til *A, E, I*.
 26-27 ganga — höfðingjum: *H*; fyrri kne fleirum höfðingjum ganga
B; fara fyrri kne fleirum höfðingjum *F, A, E, I*. 27 kvað — lítill-
 mannligt: *A, I*; ok kvað ("f." *B*) hann (*mgf. B*) þat vera lítillmann-
 likt *F, B*; ok kvat þat lítillmannligt vera *H*; "x kft (*k* *uformeligt, t*
utydeligt) þ (*beskadiget og utydeligt*) va karmligt" *E*. ok: *H*; *mgf.*
F, A, B, E, I. 29 höfu vjer: *F, A, B, E, H*; "hæfvm (*av i ét tegn*)" *I*
 skuluð: *F, E*; skulut ok *A, B, H, I*. 29-30 með — -skila: *F, A, B*,

þeir þá út allir ok heim til búða sinna. var þetta fyrst á fára manna viti. líðr nú svá þingit.

141. Dat var einn dag, at menn gengu til lögbergs. ok var svá skipat höfðingjum, at ásgrímr elliðagrimsson ok gissurr hvíti, guðmundr hinn ríki ok snorri goði váru uppi hjá lögbergi, enn austfirðingar stóðu niðri fyrir. mörðr valgarðsson stóð 5 hjá gissuri hvíta mági sínum. mörðr var allra manna málsnjallastr. gissurr mælti þá, at hann skyldi lýsa vígsökinni, ok bað hann mæla svá hátt, at vel mætti heyra. mörðr nemndi sjer vátta

E, I; til allra lögskilla með vápnum H. ³⁰ enn — búlt: A, B (*dog ok for enn*), E, I (*som B*); en berjaz eigi svá búitð F; en ráða eigi á þá at svá búnu H. ³⁰⁻³¹ gengu — allir ok: F (*dog uden út*), A, E, I; "gga þz þa vt || allir (r *beskadiget — efter allir ses levninger, formodentlig af z*)" B; gengu þeir þá H. ³¹ búða sinna: F, A, B, H, I; búðar sinnar E. var: F, A, B, E, I; ok var H. ³² fyrst — vitti: F; fyst at (á B, I) fárra manna vitorði (-orði *meget beskadiget i B*) A, B, E, I; "þa | fyrft a (*disse to ord meget utydelige, især ft a*) farra manna vitorði þessi raðagiorð" H. líðr — þingit: A, B (ooo)? [*noget utydeligt og foran samme ses en liden levning af et bogstav*] nv [*næsten helt borte*] | [vá þ (*her ses den nederste del af et gj*)" ooo], E; líðr nú svá á þingit I; leið nú svá þingit F; mgl. H.

141. ¹ einn: F, B, E, H, I; einn hvern A. at (*foran menn*): F; er A, B, E, H, I. ²⁻⁴ gissurr — goði: A (*dog uden hinn*), B (*som A*), I; gisur hvíti ok guðmundr inn ríki ok snorri goði E; gisurr hvíti, guðmundr ríki, snorri goði F; guðmundr ríki, gisurr hvíti ok snorri goði, hjalti ok mörðr H. ⁴ váru: F, A, B, E, I; stóðu H. uppi hjá: F, H, I; uppi í hjá E; upp hjá B; uppi á A. ⁵ stóðu: F, A, B, E, I; mgl. H (*jf. 141 ⁴ første note*). fyrir: F, A, B; frá H, I; mgl. E. mörðr valgarðsson: F, A, B, I; ok mörðr valgarðsson E; mörðr H. ⁶ hvíta: A, E, H; mgl. F, B, I. mörðr: H; hann F, A, B, E, I. ⁷ manna: A, B, E, H, I; mgl. F. málsnjallastr: F, B, E, H; snjallmæltastr A, I. þá: A, H; til hans E; mgl. F, B, I. ⁸ vígsökinni: F; vígsökunum A, B, E, I; oooo"fauk" (*ft meget beskadiget og = noget utydeligt*)" H. ok — mæla: A, H, I; bað hann mæla F; bað tala B; ok mæla E. ⁹ vel mætti heyra: F, H, I; vel mætti skilja A, E; skilja mætti B. sjer: F, A, B, E, I; 48*

- 10 'nemni ek í þat vætti' segir hann 'at ek lýsi lög-
 'mætu frumhlaupi á hönd flosa þórðarsyni, er hann
 'hljóp til helga njálssonar á þeim vættvangi, er
 'flosi þórðarson hljóp til helga njálssonar ok veitti
 'hánum holundarsár eða heilundarsár eða merg-
 15 'undarsár þat er at þen gerðiz enn helgi fjekk
 'hana af. tel ek hann eiga at verða um sök þá
 'mann sekjan, skógarmann úalanda úferjanda úráð-
 'anda öllum bjargráðum. tel ek sekt fje hans allt,
 'hálf mjer enn hálf fjórðungsmönnum þeim er
 20 'sektarfje eigu at taka eptir hann at lögum. lýsi
 'ek vígsök þessi til fjórðungsdóms þess er sökin
 'á í at koma at lögum. lýsi ek löglýsing. lýsi
 'ek í heyranda hljóði at lögbergi. lýsi ek nú til

ser þá H. 10 nemni ek: F, A, B, E, I; mgl. H. segir hann: H, I; mgl. F, A, B, E. 10-11 lögmætu: A, I; lögmæltu F ("lavgmí'v [av í dt tegn]"), B, E, H. 11 hönd: F, A, H, I; hendr B, E. 12 til — sonar: F, A, B, E, I; at (*temmelig utydeligt, men synes dog sikkert*) helga njálsa. H. 12-13 á þeim — njálssonar: A (*vættvangi skrevet vættvangi*); mgl. F, B, E, H, I (*— i hvilke membraner det synes udeladt ved uagtksomhed eller misforståelse*). 14-15 holundar- — mergundarsár: I; holundar-sár eða mergundar eða helundar H; holundar-sár eða mergundar F, B, E (*o noget utydel.*); "holundar . e. mǫgūðar farir" A (!). 15 þat: A, B, E, H (?), I; "þá" F (!). 16-17 hann — þá mann: F; hann verða um sök þá mann (*ann helt ulæseligt*) H; hann B; þig eiga at verða um sök þá A, E, I. 17 úalanda: F, H; "o ælanda" (!) E, "ó ælanda" (!) I; "v ælanda" (!) A; úælan B. 18 sekt fje hans: F, B, H; sekt fe þitt A, I; "fegta (?) fe þitt" E. allt: F, A, B, E, I; mgl. H. 19 er: A, B, E, H, I; sem F. 20 sektar-: F, A, B, H, I; segta E. 20-22 eptir — koma at lögum: A, B (*hvor - dóms er udeglemt, og hvor der står sök for sökin*); at lögum eptir hann. lýsi ek vígsök þessi til fjórðungsdóms þess er sökin á í at koma at lögum F; eftir hann at lögum. lýse eg vígsök þessi í fjórðungsdóm þann er sökinne á í at koma at lögum E; eptir hann at lögum. lýsi ek sök þessi til fjórðungsdóms þess er sökin átti í (*begge disse ord meget utydelige og usikre*) at koma at lögum H; at lögum I (*hvor eptir — koma er oversprunget*). 23 at lögbergi:

‘sóknar í sumar ok til sektar fullrar á hönd flosa
 ‘þórðarsyni. lýsi ek handseldri sök þórgeirs þóris- 25
 ‘sonar’. at lögbergi var görr mikill rómr at því,
 at hán um mæltiz vel ok sköruliga. mörðr tók til
 máls í annat sinn ‘nemni ek yðr í þat vætti’ segir
 hann ‘at ek lýsi sök á hönd flosa þórðarsyni um
 ‘þat er hann særði helga njálsson holundarsári eða 30
 ‘heilundarsári eða mergundarsári, því sári, er at
 ‘ben gerðiz enn helgi fjekk bana af á þeim vætt-
 ‘vangi, er flosi þórðarson hljóp til helga njálssonar
 ‘lögmætu frumhlaupi áðr. tel ek þik, flosi, eiga
 ‘at verða um sök þá mann sekjan, skógarmann 35

F, A, B, I; mgl. E, H. 24-25 í — -syni: F, B; ok til (mgl. E, H) sektar fullrar á hönd (hendr E) flosa þórðarsyni A, E, H; "g sektar fullrar" oooooo I (der vistnok har stemt overens med E, men hvor den nyere hånd har erstattet det bortskårne med "i fvar lyfi ek"). 26-27 at lögbergi — sköruliga: F (dog uden at því, måske som følge af, at skriveren er sprunget fra at til at); at lögbergi var gjörr mikill rómr at því, at mörðr hefði vel talat ok sköruliga B; at lögbergi var mikill rómr at því ger, at merði hefði vel mælt ok sköruliga E; at lögbergi varð mikill rómr at því gjörr, at mörðr hefðe mælt vel ok sköruliga A; "a (beskadiget)" oooooooo || "romr at þi g'a at Moðr hefði mlt vel g sköruliga" I (hvor det bortskårne er af den nyere hånd urigtig erstattet med "v' nv goðr romr"); at lögbergi var gjör goðr rómr at því, er merði hafði vel mælt ok sköruliga, ok var þat lofat mjök H (neden for — note 141 44). 27-36 for tók — úráðanda har H "v. f. n. f. j þ. v. f. h at ek l. m. f. tel ek h. haa (aa i ét tegn). h. fl. þ. f. "h(?) a. h. n(?) skógarm valanda yf ueranda" — til dels forvirret. 28 máls: A, B, E, I; orðs F. yðr: F, B, E, I; mgl. A. 29 hönd: F, A, E, I; hendr B. 29-30 um þat: A, B, E, I; "lyfi ek" F (hvor der synes rettet ved begge ordene, der vistnok bero på feilskrift). 30-31 eða heilundarsári eða mergundarsári: I; holundarsári eða mergundar F, A, B, E. 32-33 þeim vættvangi: — "þei vættvangi" A; "þm | vét fagi" B, "þ vetfangi" I; "þvi vetfangi" F, "þi vettfangi" E. 34 lögmætu: A, E, I; lögmæltu F ("lavgm!v [av i ét tegn]"). B. áðr: F, A, E, I; mgl. B. 35 verða: F, A, B, I; vera E. mann: F; mgl. A, B, E, I.

‘úalanda úferjanda úráðanda öllum bjargráðum. tel
 ‘ek sekt fje þitt allt, hálfst mjer enn hálfst fjórð-
 ‘ungsmönnum þeim er sektarfje eigu at taka eptir
 þik at lögum. lýsi ek sök þessi til fjórðungsdóms
 40 þess er sökin á í at koma at lögum. lýsi ek
 ‘löglýsing. lýsi ek í heyranda hljóði at lögbergi.
 ‘lýsi ek nú til sóknar í sumar ok til sektar fullrar
 ‘á hönd flosa þórðarsyni. lýsi ek handseldri sök
 ‘þorgeirs þórissonar’. síðan settiz mörðr niðr. flosi
 45 gaf gott hljóð til ok mælti ekki orð meðan. þór-
 geirr skorargeirr stóð upp ok nemndi sjer vátta
 ‘nemni ek í þat vætti, at ek lýsi sök á hönd

³⁶ úalanda: *F, H* (se oven for note 141 ²⁷⁻³⁶); "o ælanda" (?) *E*; "vælanda" (?) *A*; úælan *B, I*. ³⁶⁻³⁷ tel ek: *F, A, B, E, I*; ek tel *H*.
³⁷ sekt fje: *F, A, B, H* (fje utydeðigt), *I*; "fegta (?) fe" *E*. allt: *F, A, B, I*; mgl. *E* og *H* (jf. 141 ⁴⁸ anden note). ³⁸ er sektarfje eigu: *A, H, I*; sem sektarfe eigu *F*; sem sektarfe eigu *E*; er sektarfe á (?) *B*. ³⁸⁻⁴⁰ eptir — koma at lögum: *F* (dog uden ek, samt med sem for er), *A* (dog hann for þik), *B* (dog hann for þik, samt koma eftir for koma at), *E* (dog hann for þik, samt "þm" [I] for þess); "e. h. a. l. lyfi ek .f. þ. i f. ð. þ. e. f. a. i. k. at | laugvm" *H* (= eptir hann at lögum. lýsi ek sök þessi í fjórðungsdóm þann er sökin átti jf. note 141 ²⁰⁻²²) í [her mangler at — måske strengen over og prikken efter i skal træde i stedet derfor?] koma at lögum); "lavgö (av i ét tegn)" *I* (?). ⁴¹ lýsi ek (foran í): *F, A, H, I*; mgl. *B, E*.
⁴² sóknar — fullrar: *A, B, H* (dog en for ok), *I*; sóknar í sumar ok til fullrar (feilekr. fyllar) sektar *F*; sektar fullrar ok sóknar í sumar *E*. ⁴³ hönd: *F, A, B, E, H*; hendr *I*. ek (foran handseldri): *F, A, B, E, I*; mgl. *H*. ⁴⁴ síðan settiz mörðr: *F, A, B, E, I*; ok enn lýsti mörðr í ið (í ið ser omtrent ud som nð) þriðja sinn með sama hætti sem fyrr ok lýst í þá enn (gising for "e") handseldri sök þorgeirs þórissonar. at lögbergi var gjör góðr rómr at því, er merði hafði vel mæls ok sköruilla, ok var þat lofat mjök. mörðr settiz þá *H*. ⁴⁵ meðan: *A, B, E, H, I*; á meðan *F*. ⁴⁵⁻⁴⁶ þorgeirr — upp: *F, A, B, I*; þá (síðan *E*) stóð upp þorgeirr skorargeirr *E, H*. ⁴⁶ sjer: *F, B, E, H*; mgl. *A, I*. ⁴⁷ nemni — vætti: *F, A, B* ("n ef [ef hdið beskadiget]oo 'þ vætti'", *E*; 'í þat vætti' a. hann *H, I*. sök: *F, A, B, E, I*; sökum (?) *H*. hönd: *A, B, E, I*; hendr *F, H*.

‘glúmi hildissyni um þat er hann tók eld ok
 ‘kveykti ok bar í hús inn at bergþórshváli þá er
 ‘þeir brenndu inni njál þorgeirsson ok bergþóru 50
 ‘skarpheðinsdóttur ok þá menn alla, er þar brunnu
 ‘inni. tel ek hann eiga at verða um sök þá mann
 ‘sekjan, skógarmann úalanda úferjanda úráðanda
 ‘öllum bjargráðum. tel ek sekt fje hans allt, hálf
 ‘mjer enn hálf fjórðungsmönnum þeim er sektarfje 55
 ‘eigu at taka eptir hann at lögum. lýsi ek sök
 ‘þessi til fjórðungsdóms þess er sökin á í at koma
 ‘at lögum. lýsi ek löglýsing. lýsi ek í heyranda
 ‘hljóði at lögbergi. lýsi ek nú til sóknar í sumar
 ‘ok til sektar fullrar á hönd glúmi hildissyni’. 60

48-49 tók — bar: F, A, B (eld ok skrevet ellð z, men ð z næsten helt borte), E, I; bar eld H. 49 hús inn: A (”h³ iñ”), E (”hvf iñ”); ”hvf nn” H; ”hvfñn” F, B, ”hvfñn” I. at: F, A, B, H, I; á E. 50-51 þeir — -dóttur: F, A, B (dog hann brenndi for þeir brenndu), E, I; ”geirf. f. bññ inni z b’gþora skarpð doittur” H. 51-52 ok þá — inni: F; ok þá menn alla, er þar letuz A, B, E, I; mgl. H. 52 ek — þá: F, A, H (verða um sök utydeligt, men dog sikkert), I; (ek udeladt) hann eiga at verða um þá sök E; ek hann verða B. mann: F, B, H; mgl. A, E, I. 53 úalanda: F, H; ”vælanda”(I) A, ”v | ælāða”(I) B, ”oælanda”(I) E; ”ó æl.” I. 54 sekt fje: F, A, B, H, I; ”fegta(I) fe” E. allt: F, A, B, E, I; mgl. H. 55 fjórðungsmönnum þeim er: A, E, H, I; fjórðungsmönnum þeim sem F; þeim fjórðungsmönnum, er B. 56 eptir hann: F, A, E, H (hann ulæseligt); eftir B; mgl. I. 56-58 lýsi ek sök — lögum: F (dog uden ek), A, B (der dog urigtig indskyder ”Lýsi ek löglýsing,” foran lýsi ek sök osv., og således har hin formel to gange), I; ”lýfe eg ððfoð” (skriveren har tænkt på handseldri [I] sök) | ”þi j fnoðvngs ðð þs(I) e” lokine a j at kōa at logv” E; mgl. H. 58 lýsi ek löglýsing: B (dog ”löglýsingi” [I] for löglýsing), E, H (oooooooo”ñing”), I; ek lýsi löglýsing A; mgl. F. (foran heyranda): F, A, E, H, I; at B. 59 at lögbergi: F, A, B, E, I; ”fua at domendz keyri vm ðom” oooo H(I). 59-60 nú — fullrar: A, B (dog uden nú), H (dog en for ok til); nú (til er udeglemt) sóknar í sumar ok til fullrar sektar F; nú til sóknar fullrar ok til sektar E; nú til sektar fullrar I. 60 -syni:

kári sölmundarson sótti kol þórsteinsson ok gunnar
 lambason ok grana gunnarsson. ok var þat mál
 manna, at hánnum mæltiz furðuliga vel. þórleifr
 krákr sótti sigfússsonu alla. enn þórgrímr hinn
 65 mikli bróðir hans sótti móðólf ketilsson ok lamba
 sigurðarson ok hróar hámundarson bróður leiðólfs
 hins sterka. ásrímr elliðagrímsson sótti leiðólf ok
 þórstein geirleifsson, árna kolsson ok grím hinn
 rauða. ok mæltiz þeim öllum vel. síðan lýstu
 70 aðrir menn sökum sínum. ok var þat lengi dags,
 at því gekk. fóru menn þá heim til búða sinna.
 eyjólfir bolverksson gekk til búðar með flosa. þeir
 gengu austr um búðina. flosi mælti til eyjólfis
 'hvárt sjer þú nakkvara vörn í málum þessum?'
 75 'enga' segir eyjólfir. 'hvat er nú til ráðs?' segir
 flosi. 'nú er ór vöndu at ráða' segir eyjólfir 'enn

F, A, B, E, I; "f." "ooooo" "fem fyri" H öf. ok enn — fyrri í note 141 44). 61-62 ok gunnar lambason: F, A, E, H, I; mgl. B. 63 furðuliga: F, A, I; forkunnar B; mgl. E, H. 64 enn: F, A, B, E, H; mgl. I. hinn: F, B, H, I; mgl. A, E. 65 bróðir hans sótti: F, A, B, E, I; mgl. H. 66 ok (foran hréar): A, B, H, I; mgl. F, E. 67 elliðagrímsson: F, B, E, H, I; mgl. A. leiðólf ok: F, A, B, I; leiðólf inn sterka ok (mgl. E) E, H. 68 geirleifs-: F, A, E; geirólfs- B, I; ooooo H. árna: F, A, B, E; ok árna I; oo|rna" H. 69 þeim öllum vel: F, A, B, E; oooooooo"vel" I (det bortskárne er af den nyere hånd urigtig erstattet ved "hinn vel"); þeim öllum forkunnar vel H. 70 menn: H; mgl. F, A, B, E, I. sökum sínum: F, A, B, E, H; sínom sökum I. 71 at því: F, E, I; er því A, B; "at þ" H. fóru — sinna: F, A, E, I (dog, som det synes, uden heim; til búða sinna næsten ulæseligt); fóru menn þá heim til búðar sinnar B; "hðan forv m (til dels udsløttet)" ~~~~ ooo ~~~~ H. 72-74 flosi — þú: F; flosi spurði, ef hann sæl B, H; ok spurði flosi, ef hann sæl A, E, I. 75 segir eyjólfir: sál. (verbet forkortet. f.) F, B, E, I; sagði eyjólfir H; "f." hann A. ráða: F, A (hvor i örigt det sidste foreg. er mangler), B, E, I; mgl. H. segir (foran flosi): sál. (forkortet. f.) F, A, B, E, I; sagði H. 76-77 nú — yðr: A, E (dog nokkurt ráð for

‘þó mun ek til leggja nökkur ráð enn með yðr.
 ‘nú skalt þú selja af höndum goðorð þitt ok í
 ‘hendr þorgeiri bróður þínum. enn þú segz í
 ‘þing með áskatli goða þórketilssyni norðan ór 80
 ‘reykjardal. enn ef þeir vitu þetta eigi, þá má
 ‘vera, at þeim verði at þessu mein; því at þeir
 ‘munu sækja í austfirðingadóm — enn þeir ætti
 ‘í norðlendingadóm at sækja. ok mun þeim þetta
 ‘yfir sjáz. ok er fimmtardómsmál á þeim, ef þeir 85
 ‘sækja í annan dóm enn vera á. skulu vjer þat
 ‘mál þá upp taka ok þó at síðasta kosti’. flosi
 mælti ‘vera má, at oss sje nú launaðr hringrinn’.
 ‘eigi veit ek þat’ segir eyjólfir ‘enn veita skal ek

nökkur ráð enn), I (dog enn til leggja nökkur ráð for til — enn);
 til mun ek leggja nökkur (eitt hvert F) ráð með þer’ s. (‘en’ F,
hvis original formodenlig har haft enn’ s. [jf. A og I] eyjólfir F, B;
 ”; mun ek leggja eitt(?)“ ~~~~~ H (hvor der neppe har været plads
 til s. eyjólfir, með mindre með þer [eller með yðr] har manglet).
 78 nú skalt þú: F, A, B, E, I; þú skalt H. 78-79 af — hendr: F,
 A (dog hendi for höndum), B, H (dog hendr fá for hendr), I (dog
 hendi for höndum, samt fá í for I); í hendr goðorð þitt E. 79 þór-
 geiri: H; þórgilsi F, A, B, E (‘þórgilsi’), I. 80 áskatli: F, A, B, H, I;
 ásláki E. 81 reykjardal: F, B, E, H, I; reykjadal A. þetta: F, A,
 B, E, I; þat H. 82 vera: F, A, B (a synes rettet fra ð), E, I;
 verða H. at þessu mein: F, A, H; mein at þessu E; at því mein
 B; at þessu nokkut mein I. því at: F, B, E, H; mgl. A, I.
 83 sækja: F, A, B, E, I; ”sækja (til dels utydeligt) m“ ~~~~~ H (hvor
 der formodenlig har stædt sækja mált). -dóm: F, A, H; -dómi B,
 E, I. þeir ætti: F, A, B, E, I; þat ætti þá H. 84 -dóm: F, A,
 B, H; -dómi E, I. þetta: F, A, B, E, I; ~~~~~ H (hvor der ikke
 synes at have været plads til mere end ”þ“). 85 þeim: F, A, B, E,
 I; því E. 86 sækja: F, A, B, E, I; sækja mált H. dóm: F, A, B,
 E, I; ”fiordung (ang meget utydeligt)“ H (hvor der mulig kan have
 stædt ”fiordungf. ð.“). vera á: F, A, I; ”v’a“ (!) B og E; sækja á H.
 86-87 þat mál þá: H; þá sök F, A, B, E, I. 87 síðasta: F, B, E, H;
 elsta A, I. 88 nú: H; mgl. F, A, B, E, I.

90 'yðr til laga svá at þat sje mál manna, at eigi sje
 'ván frammar. skalt þú nú senda eptir áskatli. enn
 'þórgeirr skal nú þegar koma til þín ok einn maðr
 'með hánnum'. lítlú síðar kom þórgeirr þar ok tók
 við goðorðinu. þá kom þar ok áskell. sagðiz
 95 flosi þá í þing með hánnum. var þetta nú ekki á
 fleiri manna vitorði enn þeira.

142. Nú líðr þar til er dómar skulu út fara.
 bjoggu þeir sik þá til hváirtveggju ok vápnuðuz.
 þeir gerðu hváirtveggju herkuml á hjálmum sínum
 þórhallr ásgrímsson mælti 'farið jer nú, faðir minn,

90 sje (e^{fter} þat): F, A, B, E, I; skal H. mál manna: F, A, B, H
 (~ "al m" ~ "a"), I; mælt E. 91 ván frammar: A, B, H, I; framarr
 vón F; kostr frammar E. skalt þú: A, B, E, H, I; skal F. 91-92 á-
 katli — skal: — áskatli. en þórgils skal F, A, B, I; áslákl. enn
 þórgils skal E; ~~~~~| "fkal hn" H (her synes dog at have stået
 "afkatli z þg'i z [?]" osv.). 92 þegar koma: F, A, B, E, H; koma
 þegar I. þín: F, A, H, I; móts við þik E; oooo B (der i øvrigt,
 e^{fter} pladsen at dømme, blot har haft þín). 93 þórgeirr þar: H
 (~ "geir þar [þar utydeligt]"); þórgils þar A, B, I; "þgisl þ" E;
 "þg." F. 93-94 ok tók við goðorðinu: H; tók hann þá við manna-
 forræði (for -forræði har E forræðinu, A forræða, B oooo) F, A, B,
 E, I. 94 ok (foran áskell): F, A, E, I; mgl H; ooo B. 94-95 sagðiz
 — hánnum: F, A, B, H (ok sagðiz for sagðiz. — með hánnum er
 ulæseligt), I; "z sagiz .fl'. j þig mǫ" E(!). 95-96 ekki — þeira: F,
 A (dog at for á), B ("eck" oooooooooo "vít" ooooo "n þa"), I; ekki
 at fleiri (membranen har "fleir") manna vitorði E; á fárra manna
 vitorði H.

143. 1 Nú líðr: F; er nú kyrrt A, B, E, I; er nú kyrrt
 þingit H. 2 bjoggu — til: F (verbet skrevet biveiv), B (i de to sidste
 ord "þá t" er þ beskædiget og tegnet over t bortse"); bjoggu þeir þá
 sig til A; bjoggu þeir sik til I; ok bjoggu sik (ik ulæseligt) þá H;
 bjoggu þeir þá til E. 2-3 vápnuðuz — herkuml: F; "vapnuðu sig
 z giorðu" ~~~~~ H; vápnuðuz. þeir höfðu þá ok hváirtveggju gert
 herkuml A, E; vopnuðuz. þeir höfðu þá ok gert herkuml hváirt-
 veggju I; "h'kvl" B (!). 4 ásgrímsson: F, B, E, H; mgl A, I. 'farið
 — minn: F; "til fauð" snf fari þeir" (þeir vistnok = þjer jlf. láuð

‘at engu allæstir ok gerið nú allt sem rjettast. 5
 ‘enn ef nakkvat vandaz í fyrir yör, látið mik vita
 ‘sem skjótast. ok skal ek þá gefa ráð til með
 ‘yör’. þeir ásgrímr litu til hans. ok var andlit
 hans sem í blóð sæi, enn stórt hagl hraut ór
 augum hánnum. hann bað færa sjer spjót sitt. 10
 þat hafði skarphjediinn gefit hánnum — ok var hin
 mesta gersimi. ásgrímr mælti, er þeir gengu í
 braut ‘eigi var þórhalli frænda gott í hug, er hann
 ‘var eptir í búðinni. ok eigi veit ek, hvat hann
 ‘tekr til. nú skulu vjer ganga til með merði val- 15
 ‘garðssyni’ sagði ásgrímr ‘ok láta fyrst sem ekki
 ‘sje annat; því at meiri er veiðr í flosa enn í
 ‘mörgum öðrum’. ásgrímr sendi þá mann til

í den følgende del af replikken]) "nv" H; farit þjer nú E; farit þer A, B, I. ⁵ allæstir: F, A; allæstan B, E; allgeystir eller allgeystan (de fire sidste bogstaver ere nemlig ulæselige) H; allgeystan I. ok (foran gerið): F, B, E; mgl. A, I; ~ H. ⁶ látið mik: F, A, B, E; þá látit mik I; "latið mig þa" H. ⁷ þá — til: F, B, H; þá gefa til ráð E; gefa ráð til I; þá gefa ráð A. ⁸ þeir — hans: F, B, H; þeir ásgrímr fadír hans litu til hans A, I; ásgrímr leit til þórhalls sonar síns, er þeir gengu út úr búðinne E. ⁹ sem í: F; sem B; "fem (med eller uden følgende í eller á)" H; sem á E; at sjá sem á A; á at sjá sem á I. enn: F, A, B, E, H; mgl. I. ⁹⁻¹⁰ ór augum hánnum: F, A, B, I; ór augum hans H; af ögunum hans E. ¹⁰ færa: F, A, B, H, I; fá E. ¹²⁻¹³ er — braut: F, B (dog á for i), H (af verbet er "gi" ~ "v" og af í braut eller á braut kun ulæselige levininger tilbage); mgl. A, E, I. ¹³ frænda: F, A, B, I; frænda nú H; mgl. E. ¹⁴ elgi velt ek: F, A, B, I; ~ H; velt eg elgi E. ¹⁵ til (efter tekr): F, A, B, E, I; nú ráða H. ¹⁵⁻¹⁶ ganga — ásgrímr: A, B, E, I (dog uden til); s. ásgrímr 'ganga til með merði valgarðssyni I; til marðar valgarðssonar F. ¹⁶ fyrst: A, E, I; mgl. F, B, H(?). ¹⁷ annat: F, A, B, E, H; í orðit I. ¹⁷⁻¹⁸ því — öðrum: B, H; því at meiri (er mgl.) veiðr í flosa en mörgum öðrum F; því at "mn" er veiðr í flosa einum enn nokkurum öðrum E; því at meiri er veiðr í hánnum en í öðrum þeim A; mgl. I. ¹⁸ þá mann: F; mann A, B, H(?), I; "m" E. ¹⁸⁻¹⁹ til — guðmundar: F;

gissurar hvíta ok hjalta skeggjasonar ok guðmundar
 20 ríka. þeir kvámu nú allir saman ok gengu þegar
 til austfirðingadóms. þeir gengu sunnan at dóm-
 inum. þeir flosi ok allir austfirðingar með hánum
 gengu norðan at dóminum. þar váru ok reykdælir
 ok öxfirðingar ok ljósveitningar með flosa. þar var
 25 ok eyjólfur bolverksson. flosi laut at eyjólfu ok
 mælti 'hjer ferr vænt at — ok kann vera, at eigi
 'fari fjarri því, sem þú gæzt til'. 'lát þú hljótt
 'yfir því' segir eyjólfur 'koma mun þar, er vjer

til gissurar hvíta ok (mgl. I) hjalta ok guðmundar A, B, E, I; ~~~~~
 "h (utydligt) z h (utydligt) hálta z guðmundi enum" H. 20 þeir
 kvámu nú: F, H; þeir kómu B; ok kómu þeir A, E, I. 21 til —
 dóms: A, E, I; at austfirðingadómi F, B, H. 21-22 dóminum (efter
 sunnan at): F, A, B, E, I; "dómini" ~~~~~ H (hvor der efter dóminum
 synes at have stillet noget [to eller tre ord] mere end i de øvrige mem-
 braner). 22 þeir — hánum: A, E (dog uden med hánum), I; en
 (því at B) flosi ok allir austfirðingar með hánum F, B; ~~~~~ flosi
 ok hans menn ok allir austfirðingar með hánum H (hvor der foran
 flosi måske har stillet því at. Man synes at kunne skimte en leening
 af þ i selve begyndelsen af det ulæselige). 22-24 norðan — öxfirð-
 ingar: F (reykdællir feilskr. rekðelur), A, B, E (dog uden ok öxfirð-
 ingar), I; "norð (ð halo udslettet)" ~~~~~ "fir (disse tre bogstaver til
 dels udslettete)ðing" H (hvor, efter pladsen at dømme, at dóminum
 — eller i det mindste dóminum — har manglet). 24 ok ljósveitningar:
 A (hvor i øvrigt det følgende med er udeglemt); mgl. F, B, E, H, I.
 24-25 var ok: F (var dog udeglemt), A, H, I; var B, E. 25 eyjólfur:
 F; hánum A, B, E, H, I. 26 hjer — ok: F; her ferr vænt at A,
 B, E; her mun vænt at fara I; ~~~~~ H (hvor der i øvrigt synes at
 have stillet noget mere, end i A, B, E, eller endog i F. — Jf. den
 latinske oversættelse af Njála side 508 note c). kann vera, at: F,
 A, B, E, I; ~~~~~ "búða" (sikkert for búð, at = búlt, at. — Jf. lat.
 overs. anf. sted) H. 27 fjarri því, sem: F, A, B; fjarri því, er I; því
 fjarre, sem E; fjarri' segir hann 'því, sem H. 28 því: F, A, E, H(?),
 I; mgl. B. eyjólfur: F, B, H(?); hann A, E, I. koma: F, A, E, I;
 því at koma B; ~~~~~ "oma" H. 28-29 er — neyta: B; at ver munum
 þess at neyta F; at ver munum þurfa til þess ("þa" [?] A) at taka
 A, I; at ver þarfum til at taka E; at til þess mun þurfa at taka H.

‘munum þurfa þess at neyta’. mörðr valgarðsson
nemndi sjer vátta ok bauð til hlutfalla öllum þeim 30
mönnum, er skóggangssakar áttu at sækja í dóm-
inn, hverr sína sök skyldi fyrstr fram segja eða
hverr þar næst eða hverr síðast. bauð hann lög-
boði at dómi svá at dómendr heyrðu. þá vǫru
hlutaðar framsögur, ok hlaut hann fyrst fram at 35
segja sína sök. mörðr valgarðsson nemndi sjer
vátta í annat sinn ‘nemni ek í þat vætti’ sagði
hann ‘at ek tek miskviðu alla ór máli mínu
‘hvárt sem mjer verðr ofmælt eða vanmælt. vil
‘ek eiga rjetting allra orða minna, unz ek kem 40
‘máli mínu til rjettra laga. nemni ek mjer þessa

29 valgarðsson: A, B, E, H, I; mgl. F. 30 öllum: F; mgl. A, B, E, H, I. 31 skóggangs-: F, A, B, H, I; "fkog" E. sækja (foran i): F, A, E, H, I; sækja eða fram segja B. 32 sína — segja: A; sína sök skyldi fyst sækja eða fram segja F, H (skyldi fyst er dog ulæseligt); fyst "fi" sækja sína sök eða fram segja I; sína sök skyldi fyst fram segja eða sækja E; sína sök skyldi fyrst sækja (feilskrævet fæki) B. 33 síðast: F, A, B, E, H; "íðast" I. 33-36 bauð — segja: F, A (dog fystir for fyrst), B (dog þá bōð for bauð, samt framsagnir for framsögur); bauð lögboði at dómi svo at dómendr heyrðu. þá vǫru hlutaðar framsögr, ok hlaut hann fystr at segja fram E; bauð hann lögboði svá at dómendr heyrðu. þá vǫru hlutaðar framsögur, ok hlaut fyst fram at segja mörðr valgarðsson I; "x bauð h i f" "ft fram at" H (hvor skriveren öiensynlig er sprunget fra hann til hann). 36 sök: F, A, E, H, I; sókn B. mörðr — nemndi: F, B, E; mörðr nefndi A, H; "n." hann I. 37 í annat sinn: F, A, E, I; mgl. B, H. vætti: F, A, B, E, H; vitni I. 37-38 sagði hann: H; mgl. F, A, B, E, I. 38 miskviðu alla: F, A, B, E, H; alla miskviðu I. máli mínu: A, B, E, I; mínu máli H; málinu F. 39 vil: F, A, B, E; þá vil I; H. 40 rjetting — minna: F, B, E (dog uden allra), H, I; allra orða minna leiddretting A. 41 rjettra: F, A, E, H, I; mgl. B. laga: F, A, B, E, I; laga. vil ek eigi (disse tre ord næsten ulæselige) vera horfinn máll, þó at ek ganga frá dómum vitna at leita eða annarra gagna H. 41-43 nemni — vættis: H; nefni ek mer þessa vátta F, A, E; "nefni ec m." B (hvor det således er

‘vátta eða þeim öðrum, er neyta eða njóta þurfu þessa vættis’. mörðr valgarðsson nemndi sjer vátta ‘nemni ek í þat vætti’ sagði hann ‘at ek býð
 45 ‘flosa þórðarsyni eða þeim manni öðrum, er hand-
 ‘selda lögvörn hefir fyrir hann, at hlýða til eið-
 ‘spjalls míns ok til framsögu sakar minnar ok til
 ‘sóknargagna þeira allra, er ek hygg fram at færa
 ‘á hendr hánum. býð ek lögboði at dómi svá at
 50 ‘dómendr heyra um dóm þveran’. mörðr valgarðs-
 son mælti ‘nemni ek í þat vætti’ sagði hann ‘at

klarere end í F, A, E, at skríveren har nöiedes med at anföre forme-
 lens begyndelse); mgl. I. 43-44 valgarðsson — vátta: H; mælti F, A,
 E, I; “v. f.” B (!). 44 nemni ek: F, A, B, E, I; mgl. H. í —
 hann: E (verbet forkortet .f.); í þat vætti F, A, B, H; “dómendr í |
 þ vitni” I. 45-47 eða þeim — minnar ok til: — eða þeim manni
 öðrum (mgl. B), er (at A) handselda lögvörn (í F stár “farkvoðn [av
 i ét tegn]”, dog således, at der er lidt rettet ved f og at k er for-
 andret til g — så at man uden tvivl bør læse lögvörn, men ikke
 sökvörn med Olavius; jf. første note til 142¹⁵⁸) hefir fyrir hann (at
 lögum indskyder E), at hlýða til eiðspjalla (feilskr. o’ðspjallz I) míns
 (“fins” [I] E) ok til (mgl. B, I) framsögu sakar (mgl. I) minnar ok
 til (mgl. A, I) F, A, B, E, I; “.e. at heyra | t’ eiðspjallz sínf .e.
 þ avði, (av i ét tegn) er handfældu lavg (av i ét tegn) vorn hefir f’
 h .e. at heyra . z | framsögu sakar sínar z” H (!). 48 þeira allra: F,
 A, B, E; allra þeira H, I. færa: F, A, B, E, H; bera I. 49 lög-
 boði: F (feilskr. lavgbavði [av begge steder i ét tegn]), A, B, H, I;
 lögboð E. at dómi: F, A, H; mgl. B, E, I. 50 dómendr heyra:
 F, A; dómendr heyri E, H, I; “hýri” B (ý = ey). For mörðr
 (142⁵⁰) — dómendr 142¹⁴⁴ har H “föð van h eið. þa sagði h fram
 farkina (av i ét tegn). yf’ haufði þ man | er ion heiter. hñ skullði
 reifa malid est’. þa leit h b’a lyfingar uttni. .e. u (utydeligt) jetti. þa
 leit h bera sakar tauku vætti z aullum vattvm let h eida fylgja. z
 aull vætti let h fveria eida. að en vætti bæri. z¹⁵⁸ dómendr”.
 50-51 valgarðsson: F; mgl. A, E, I; oooo B (hvort det, efter pladsen
 at dømme, ligeledes har manglet). 51 vætti: A, E; “v.” F, “v.” B,
 hvilke begge uden al tvivl mene vætti; vitni I. sagði hann: A, B,
 E, I; mgl. F.

‘ek vinn eið at bók, lögeið, ok segi ek þat guði,
 ‘at ek skal svá sök þessa sækja, sem ek veit
 ‘sannast ok rjettast ok helzt at lögum, ok öll lög-
 ‘mæt skil af hendi inna, meðan ek em at þessu 55
 ‘máli’. síðan kvæð hann svá at orði ‘þórodd nemnda
 ‘ek í vætti, annan þórbjörn — nemnda ek í þat
 ‘vætti, at ek lýsta lögmætu frumhlaupi á hönd flosa
 ‘þórðarsyni á þeim vættvangi, er flosi þórðarson
 ‘hljóp lögmætu frumhlaupi til helga njálssonar þá 60
 ‘er flosi þórðarson særði helga njálsson holundar-
 ‘sári eða mergundar því er at þen gerðiz enn
 ‘helgi fjekk bana af. talda ek hann eiga at verða
 ‘um sök þá mann sekjan, skógarmann úalanda
 ‘úferjanda úráðanda öllum bjargráðum. talda ek sekt 65

52-53 bók — guði, at: F, A, E, I; ”bók (af k er meget lidt tilbage)“
 ooooooooo | ”.f. þ (beskadiget)“ ooooooooo B. 53 svá sök þessa: F, A, B,
 I; sök þessa svo E. 54 sannast: F, A, E, I; sannast fyrir guði B.
 54-55 lögmæt: A, I; lögmælt F, B, E. 55 af hendi inna: F, A; skal
 ek af höndum inna I; frammi hafa ok af hendi inna B; af hendi
 hinna bestu manna E(?). 55-56 meðan — máli: F, B (”með“ oooo) ”at
 þsv mali“; meðan (á meðan E, I) ek em á þessu þingi A, E, I.
 56-57 nemnda ek (efter þórodd): A; ”n.“ F (”hvort ek måske er ind-
 befattet under forkortelsen — jf. 142⁷⁷ tredje note); nefni(?) ek B, E, I.
 57-58 vætti — vætti: A; ”væti aðan þbio:n. n. ef(?) iþ v.“ F; ”væti.
 aða þbio:n. n (beskadiget og usikkert). ec. | j þ. v.“ B; vitni ok þor-
 björn annan — nefni(?) ek í þat vitni I; vætte annat. þorbjörn
 nefnda eg í þat vætte E(?). 58 lýsta: F, A, B; lýst(?) E, I (feilskr.
 lýft). lögmætu: A, I; lögmæltu F, B, E. hönd: F, A, E, I;
 hendr B. 59 þeim vættvangi: A (”þei vættv.“); ”þm vættfangi“ I,
 ”þm vet fagi“ B; ”þi vættfangi“ F, ”þi vættfangi“ E. 59 er: F, A,
 B, E; at I. 60 lögmætu: A, I; lögmæltu F, B, E. 62 mergundar:
 F, A, B, I; mergundarsára E. því: F, A, B; ”þ“ I; mgl. E.
 gerðiz: F, A, E, I; ”g’iz“ B(?). enn: F, B, E; ok A, I. 63 talda:
 F, A, B, E; tel I(?). eiga at: F, A, E, I; mgl. B. 63 64 verða — þá:
 F, A, B, I; vera um þá sök E. 64 mann: F, B; mgl. A, E, I.
 úalanda: F; ”vælanda“ (?) A. ”v ælanda“ (?) B, ”o ælanda“ (?) E og I.
 65 talda: F, A, B, E; tel(?) I. 65-66 sekt — allt: F, A; ”fækt“ alt

‘fje hans allt, hálf mjer enn hálf fjórðungsmönnum
 þeim er sektarfe eigu at taka eptir hann at lögum.
 ‘lýsta ek til fjórðungsdóms þess er sökin á í at
 ‘koma at lögum. lýsta ek löglýsing. lýsta ek í
 70 ‘heylanda hljóði at lögbergi. lýsta ek nú til sóknar
 ‘í sumar ok til sektar fullrar á hönd flosa þórðar-
 ‘syni. lýsta ek handseldri sök þorgeirs þórissonar.
 ‘hafða ek þau orð öll í lýsingu minni, sem nú
 ‘hafða ek í framsögu sakar minnar. segi ek svá
 75 ‘skapaða skóggangssök þessa fram í austfirðinga-
 ‘dóm yfir höfði jóni, sem ek kvað at þá er ek
 ‘lýsta’. mörðr mælti ‘þórodd nemnda ek í vætti,
 ‘annan þorbjörn — nemnda ek í þat vætti, at ek
 ‘lýsta sök á hönd flosa þórðarsyni um þat er hann
 80 ‘særði helga njálsson holundar-sári eða mergundar,

fe hans *I*; fe hans sekt allt *B*; "segta fe *ks*" *E*(!). ⁶⁶ fjórðungs-
 mönnum: *F, A, B, I*; *mgk. E*. ⁶⁷ er sektarfe: *A*; sem sektarfe *F, B, I*; er segtafe *E*. eigu: *A, B, E, I*; áttu *F*. ⁶⁸⁻⁶⁹ lýsta —
 lögum: *F, A* (dog átti for á), *E, I*; oversprunget i *B*. ⁷⁰ nú til
 sóknar: *F, A, B, E*; til sóknar nú *I*. ⁷¹ til sektar fullrar: *A, I*;
 til fullrar sektar *F*; sektar fullrar *B, E*. hönd: *F, A, E, I*; hendr
B. ⁷² öll: *F, A*; *mgk. B, E, I*. lýsingu: *F, A, B, E*; "lavglavgn
 (av begge steder i ét tegn)" *I*(!). ⁷⁴ hafða: *F, B, I*; hefi *A, E*.
 framsögu: *F, E*; framsögn *A, B, I*. sakar: *F, A, B, I*; sóknar *E*.
⁷⁵ fram: *F, A, E, I*; *mgk. B*. ⁷⁶ -dóm: *F, A, B*; dómi *E, I*. yfir
 höfði jóni: *F, A, B, E*; *mgk. I*; med hensyn til *H* jf. den anden note
 til 142 ⁵⁰. ⁷⁶⁻⁷⁷ sem — lýsta: *A, B*; sem ek kvað þá at, er (*mgk. F*)
 ek lýsta *F, E*; *mgk. I*. ⁷⁷ mörðr (142 ⁷⁷) — lýsta 142 ⁸⁷ mangler i
A, som det synes, ved uagtssomhed. mörðr mælti: *F, B, I*; *mgk. E*.
 nemnda ek (efter þórodd): *E*; "n. ek" *F*, "n. ek." *I*, "n." *B* (hvor
 forkortelsen vistnok også indbefatter ek). ⁷⁷⁻⁷⁸ vætti — vætti: —
 "v. anan þbiozn. n. ek ip v." *F*, "v. anan þbiozn. n. jf. næst foreg.
 note) j p v." *B*; vitni, en annan þorbjörn — í þat vitni *I*; "þ
 vætte. en anan þbiozn (dette ord tilføjet i margen) nefnda eg j þ
 vætte" *E*. ⁷⁹ lýsta: *F, B, E*; lýsi(?) *I*.

því sári, er at þen gerðiz enn helgi fjeck bana
 'af, á þeim vættvangi, er flosi þórðarson hljóp til
 'helga njálssonar áðr lögmætu frumhlaupi. talda
 'ek hann eiga at verða um sök þá mann sekjan,
 'skógarmann úalanda úferjanda úráðanda öllum bjarg- 85
 'ráðum. talda ek sekt fje hans allt, hálftr mjer
 'enn hálftr fjórðungsmönnum þeim er sektarfje eigu
 'at taka eptir hann at lögum. lýsta ek til fjórð-
 'ungsdóms þess er sökin á í at koma at lögum.
 'lýsta ek löglýsing. lýsta ek í heyranda hljóði at 90
 'lögbergi. lýsta ek nú til sóknar í sumar ok til
 'sektar fullrar á hönd flosa þórðarsyni. lýsta ek
 'handseldri sök þorgeirs þórissonar. hafða ek þau
 'orð öll í lýsingu minni, sem nú hefi ek í fram-
 'sögu sakar minnar. segi ek svá skapaða skóg- 95
 'gangssök þessa fram í austfirðingadóm yfir höfði

81 sári (efer því): F, B, I; mgl. E. enn: F, B, E; ok I. 82 þeim vætt-
 vangl: — "þm vei fangl" B, "þm ueifangl" I; "þl vettfangl" E,
 "þl vetfangl" F. 83 helga — áðr: F, B; helga njálssonar E; hans I.
 lögmætu: I; lögmæltu F, B, E. 84 hann eiga: F, B, I; eiga at
 hann ætte E(!). um: F, B, E; fyrir I. mann: F, B; mgl. E, I.
 85 úalanda úferjanda: F; "v ælāða(!) v f'andā" B, "o ælandā(!) ó|
 ferandā" E; óælan ok óferjanda ok I. 86 talda: F, B, E; tel(!) I.
 sekt fje hans: F, I (sekt skrevet sækt); fe hans sekt B; "fegta fe
 hūf" E. 87 er: E; sem F, B, I. sektarfje: F, B, I; segtafe E.
 88 lýsta: B, E; "l." (uden tvivl forkortelse af lýsta) F; lýst(!) I.
 89 er: F, B, E; sem I. á: B, E, I; átti F. 90 lýsta (efer lögum):
 F, B, E; "lý." (vistnok = lýst) I (der også anvender denne forkor-
 telse for tekstens lýsta på de tre næst følgende steder). 91 lýsta ek
 (foran nú): F, E; "lý." I; ok B. 92-93 ok — fullrar: F, E; ok
 fullrar sektar I; mgl. B. 93-94 þau orð öll: F, B; þau öll orð E;
 öll þau orð I. 94 lýsingu minni: I; framsögu (framsögn B) lýs-
 ingar minnar F, B; "fram fogv lýfngv m| ue" E(!). nú hefi ek:
 F, E, I; ek hefi B. 94-95 framsögu: F, E; framsögn B, I. 95 aegi:
 B, E, I; "π'"(!) F. 95-96 skapaða — þessa: F; skapaða sök B, I;
 "fkapaða fkokgans(!) fok" E. 96-97 yfir — lýsta: I; (yfir udeglemt)

‘jóni, sem ek kvað at þá er ek lýsta’. lýsingar-
vátar marðar gengu þá at dómi ok kváðu svá at
orði, at annarr taldi vætti fram enn báðir guldu
100 samkvæði ‘at mörðr nemndi sjer þórodd í vætti
‘enn annan mik. enn ek heiti þórbjörn’. síðan
nemndi hann föður sinn. ‘mörðr nemndi okkr í
‘þat vætti, at hann lýsti lögmætu frumhlaupi á
‘hönd flosa þórðarsyni, er hann hljóp til helga
105 ‘njálssonar, á þeim vættvangi, er flosi þórðarson
‘veitti helga njálssyni holundar-sár eða mergundar
‘þat er at ben gerðiz enn helgi fjekk bana af. taldi
‘hann flosa eiga at verða um sök þá mann sekjan
‘skógarmann úalanda úferjanda úráðanda öllum bjarg-

höfði jóni, sem ek kvað at þá at ek lýsta *F*; yfir höfði jóni, sem
ek kvað þá at, er ek lýsta *B*; sem eg kvað þá at, er eg lýsta, yfir
jóni *E*. ⁹⁸ -vátar: *F, A, E, I*; -vætti *B*. þá: *F, A, E, I*; "f"m
(= *noget beskadiget*)|| þa" *B*. ⁹⁹ vætti: *F, A, B* ("vættu [tú] dels nær
ved at bortsmuldre"), *E*; vitni *I*. enn: *F, A, I*; "e" *E*; ooo *B*.
¹⁰⁰ samkvæði: *F, A, E*; "fám"oooo *B*; atkvæði ok samþykki *I*.
sjer — vætti: *F*; þórodd í vætti *A, B*; þórodd í vitni *I*; okkr þórodd
at í vætte *E*. ¹⁰¹⁻¹⁰² enn annan — nemndi hann: *F, A* (*dog annan
for enn annan*), *B* ("en annan mik en ec"oooooooo"n|S"oooooooo"n [*den
øverste del beskadiget*]), *E*; en annan þórbjörn — ok nefndi *I*(?).
¹⁰³ vætti: *F, A, B, E*; "u" (*sikkert at læse vitni*) *I*. lýsti: *F, A, B*,
E; "l" *I*. lögmætu: *A*; "lavgm" (av i ét tegn) *I*; lögmæltu *F, B*
(*"lög ml'tv [i] borte og resten af ml'tv nær ved at bortsmuldre*"), *E*.
¹⁰⁴⁻¹⁰⁵ til — -sonar: *A, B, E, I*; at helga njálssyni *F*. ¹⁰⁵ for á þeim
(142 ¹⁰⁵) — þórissonar 142 ¹¹⁸ har *I* "m] savm v orðu avll v mælliv
vott" (*i margen med samme hånd*) *m*. nv en fē | týftuar aðr hafði *m*.
mælt sua fegið at h lýfti hð fellð | favk þ'g". þof f. (av alle tre
steder i ét tegn)". þeim vættvangi: *A* ("þei vætt vangi"); "þm
vei fangi" *B*; "þ' vettf"gi" *F*, "þ' vettfangi" *E*. ¹⁰⁷ þat: sál rettet;
"þ" (!) *F, A, B*; "þav" (!) *E*. enn: *A, B, E*; "e." (= eða) *F*.
¹⁰⁸ verða — þá: *F, A, B*; vera um þá sök *E*. mann: *F, B*; mgl.
A, E. ¹⁰⁹ úalanda — úráðanda: — "v alandí v'f'landí | v raðandí"
F; "v ælanda v'f'landa vradanda" *A*, "vællanda v'f'landa (anda endnu
aldeles tydeligt, men nær ved at smuldre bort) | v (v næsten helt borte)
raðanda" *B*, "œllanda ó flanda o Raðanda" .

'ráðum. taldi hann sekt fje hans allt, hálft sjer 110
 'enn hálft fjórðungsmönnum þeim er sektarfje
 'eigu at taka eptir hann at lögum. lýsti hann til
 'fjórðungsdóms þess er sökin átti í at koma at
 'at lögum. lýsti hann löglýsing. lýsti hann í
 'heyrandi hljóði at lögbergi. lýsti hann nú til 115
 'sóknar í sumar ok til sektar fullrar á hönd flosa
 'þórðarsyni. lýsti hann handseldri sök þorgeirs
 'þórissonar. hafði hann þau orð öll í lýsingu
 'sinni, sem hann hafði í framsögu sakar sinnar ok
 'vit höfum í vættisburð okkrum. höfu vit nú rjett 120
 'borit vætti okkart ok verðum báðir á eitt sáttir.
 'beru vit svá skapat lýsingarvætti þetta fram í
 'austfirðingadóm yfir höfði jóni, sem mörðr kvað
 'at þá er hann lýsti'. í annat sinn sögðu þeir
 fram í dóm lýsingarvætti ok höfðu sár fyrr enn 125

110 sekt fje: F ("fek[?] fe"), A, B ("fekð[?] fé"); "fegta fe" E.
 111 fjórðunga-: F, A, B (hvort n er udeglemt); fjórðung- (máske skrif-
 feil) E. er: A, B, E; sem F. sektarfje: F, A, B; segtase E.
 112 eigu at: B, E; áttu at A; áttu F (at máske blot glemt). 113 sökin
 átti: F, A, B; sökinne á E. 114 at lögum: F, A, E; eftir lögum B.
 115 nú: F, A, E; mgl. B. 116-117 á — -syni: F, A, B; mgl. E.
 117-118 lýsti — -sonar: F, A, E; med hensyn til I se første note til
 142 106; mgl. B. 118 hann (efter hafði): A, B, E, I; mgl. F. þau
 orð öll: A; þau öll orð F, I; orð "þó" öll B; öll þau orð E.
 119 sinni: F, A, B, E; sinni' sögðu þeir I. hann hafði: F, B, E;
 hann hafði áðr (!) I; "hæfði" (!) A. framsögu: F, B, E, I; fram-
 sögn A. sakar: F, A, B, E; sóknar I. 120 vit: A, B, E, I; i F
 synes ligeledes at stå "v", men dette har dog nogen lighed med "v"
 (hvorför Olavius har læst ver). vættis-: F, B, E; vitnis- A, I.
 rjett: F, A, E, I; mgl. B. 121 vætti: F, A, B, E; vitni I. báðir:
 A, E, I; mgl. F, B. eitt: F, A, B, I; eitt orð E. 122 lýsingar-
 vætti þetta: A, E; lýsingarvitni I; vætti þetta F; vætti B. 123 höfði:
 F, A, E, I; mgl. B. 123-124 kvað at þá: A, E; kvað þá at F; kvað
 á þá I; hafði þá B. 125 fram: F, A, B, E; mgl. I. -vætti: A, B,
 E; "v." (sikkert = -vætti) F; "v." (sikkert = -vitni) I. höfðu: F;

frumhlaup síðar ok höfðu öll orð önnur hin sömu sem fyrr ok báru svá skapat lýsingarvætti þetta fram í austfirðingadóm, sem mörðr kvað at þá er hann lýsti. sakartökuváttar marðar gengu þá at
 130 dómi, ok taldi annarr vætti fram enn báðir guldu samkvæði ok kváðu svá at orði, at þeir mörðr valgarðsson ok þorgeirr þórisson nemndu þá í þat vætti, at þorgeirr þórisson seldi vígsök í hendir merði valgarðssyni á hendir flosa þórðarsyni um
 135 víg helga njálssonar 'seldi hann hánnum sök þá 'með sóknargögnum öllum þeim er sökinni áttu at 'fylgja. seldi hann hánnum at sækja ok at sættaz 'á ok svá allra gagna at njóta, sem hann væri 'rjettr aðili. seldi þorgeirr með lögum enn mörðr
 140 'tók með lögum'. báru þeir svá skapat sakartökuvætti þetta fram í austfirðingadóm yfir höfði jóni, sem þeir þorgeirr ok mörðr nemndu þá váttu at.

höfðu þá A, B, I; höfðu þar E. fyrr: A; fyrri B, E; "fyr" F; "fyr" I. 126 ok — önnur: A; ok höfðu öll önnur orð B; öll orð höfðu þeir önnur I; ok höfðu öll orð F, E. 127 skapat: F, A, I; "fkápaða" (!) B; skipat E. -vætti þetta: F, A, E; vætti B; "v." (sikkert = -vitni) I. 129 sakar-: F, A, E, I; saka- B. 130 dómi: F, B, I; dóminum A, E. vætti: F, A, B, E; "v." (sikkert = vitni) I. 131 samkvæði: F, A, B, E; samþykki ok "fā | fūð" I. kváðu: F, A, I; "q. (noget utydeligt)" E (nærmest = kvað); komz B. at þeir: F, A, E; at B; mgl. I. 132-133 þat vætti: A; vætti B, E; "v." (sikkert = vætti) F; "v." (sikkert = vitni) I. 133 í hendir: F, B, E, I; í hönd A. 135 hánnum: F, A, B, I; honum at lögum E. 136 er: A, E, I; sem F, B. 139 aðili: F, A, B, E; "atili" I. 139-140 með — með: F, B; at lögum en mörðr tók at (með E) A, E, I. 140 skapat: F, A, B, I; "felliða" (!) E. 140-144 sakartökuvætti þetta: A; sakartökuvætti F (-vætti forkortet .v.), E; sakartökuvitni (-vitni forkortet .u.) I; vætti B. 141 austfirðingadóm: F, A, E; austfirðingadómi B; dóm I. 142 váttu (efter þá): F, B, E, I; mgl. A. 143 alla váttu: F (jf. öllum váttum og öll vætti anden note til 142 80); alla váttu sína

alla vátta ljetu þeir eiða sverja áðr enn vætti bæri ok svá dómendr. mörðr valgarðsson nemndi sjer vátta 'í þat vætti' sagði hann 'at ek býð búum 145 'þeim níu, er ek kvadda um sök þessa, er ek 'höfðaða á hönd flosa þórðarsyni, til setu vestr á 'árbakka ok til rjettingar um kvið þann. býð ek 'lögboði at dómi svá at dómendr heyra'. mörðr valgarðsson nemndi sjer vátta í annat sinn 'nemni 150 'ek yðr í þat vætti' sagði hann 'at ek býð flosa 'þórðarsyni eða þeim manni öðrum, er handselda 'lögvörn hefir fyrir hann, til ruðningar um kvið 'þann er ek hefi saman settan vestr á árbakka.

A, B, E, I. eiða sverja: F, B; sverja eiða I, (jfr. *anden note* til 142⁵⁰); eiða vinna A; "eið" (!) E. vætti: F, A, B, (jfr. *anden note* til 142⁵⁰); vitni I; vottar (!) E. ¹⁴⁴ nemndi sjer: F, A, B, E, H; "n. (meget fnt og over linien)" I. ¹⁴⁵ vætti: A, B, E, H; "v." (sikkert = vætti) F; vitni I. sagði: — "f." eller "f." F, A, B, E, I; segir H. búum: F, A, H; oooo B (der dog, efter pladsen at dømme, har stemt overens med F, A, H); búum í setu I (der desuden sætter til setu på samme sted som de øvrige); mgl. E. ¹⁴⁶ sök þessa: F, H; sök þá A, I; "þ" B; "fok. þa lekan" (!) E. ¹⁴⁷ höfðaða: F, A, B (beskædiget og hensmuldrende); "hafði" (!) H; handsalaða (!) E; "hauð fellði" (!) I. hönd: F, A, E, I; hendir B, H. ¹⁴⁸ árbakka: F, A, B (ár beskædiget), E, I; árbakkann H. ok — þann: A, E; ok til ruðningar um kvið (kviðinn I; kviðburð F) þann F, B, I; mgl. H. býð: F, A, B, E, H; lýst (!) I. ¹⁴⁹ lögboði: F, A, H, I; "lög b'ooo B; lögboð E. at dómi: F, A, B (ooo"ðöi"), E, I; mgl. H. heyra: F, A, I; heyre E; heyrir á B, H. ¹⁵⁰ valgarðsson: H; mgl. F, A, B, E, I. í annat sinn: A, B, E, I; mgl. F, H. ¹⁵⁰⁻¹⁵¹ nemni ek yðr: A; mgl. F, B, E, H, I. ¹⁵¹ vætti: F, A, B, E, H; vitni I. sagði hann: H; mgl. F, A, B, E, I. ¹⁵² manni öðrum: F, A, B, E, H (manni *feilskr. mæn*); manni I. ¹⁵³ lögvörn: A, B, E, H, I; i F er først skrevet "lavk-vorn (av i ét tegn)", men derpå rettet på den i *note* 142⁴⁵⁻⁴⁷ angivne måde). hefir: F, B, E, H, I; hafir A. til: F, H; at til A, B; ok til E, I. ¹⁵³⁻¹⁵⁴ kvið þann er: A, B ("qð þa [det hele beskædiget og løsrevet, men dog sikkert]" oooo), I; kviðinn, er E; "kviðin .en" H (en måske = er); kviðburð þann er F. ¹⁵⁴ árbakka:

- 155 'býð ek lögboði at dómi svá at dómendr heyra um
'dóm þveran'. enn nemndi mörðr sjer vátta 'í
'þat vætti' sagði hann 'at nú eru frumgögn öll
'fram komin þau er sökinni eigu at fylgja: boðit
'til eiðspjalls, unninn eiðr, sögð fram sök, borit
160 'lýsingarvætti, borit sakartökuvætti, boðit búum í
'setu, boðit til ruðningar um kvið. nemni ek mjer
'þessa vátta at gögnum þessum, sem nú eru fram
'komin, ok svá at því, at ek vil eigi vera sök
'horfinn, þó at ek ganga frá dómi gagna at leita
165 'eða annarra erenda'. þeir flosi gengu nú þangat
til, sem búarnir sátu. flosi mælti til þeira 'þat

*F, A, B, E, I; árbakkann H. 155 lögboði: F, A, B, H, I; lögboð E
heyra: F, A, B ('heyra [heyr nær ved at bortismuldre, men endnu fald-
kommen sikkeri]'), E; heyri H, I. 155-156 um dóm þveran: H; mgl.
F, A, B, E, I. 156 enn: F; ok en H; í annat sinni A, B, E; ið
þriðja sinn I. mörðr: F, H, I; hann A, B, E. 157 vætti: A, B,
E, H; "v." (sikkert = vætti) F; vitni I. sagði hann: A, B, E,
H, I; mgl. F. 157-158 nú — komin: A, B, I; nú eru öll frumgögn
fram komin F; nú ero fram komin gögn öll H; "e'v f'me gogñ | öll
köin" E (hvor man således synes at måtte læse eru framme [!] gögn
öll komin). 158 fylgja: F, A, B, H, I; fylgja at lögum E. boðit:
F, A, B, H, I; "bvi" (!) E. 159 sök: F, A, B, E, I; sökin H. borit: F,
A, B, H, I; "borñ" E. 160 lýsingarvætti: A, B, E; "lýfing .v."
(.v. sikkert = vætti) F; lýsingarvitni H, I (vitni forkortet .v.). borit
sakartökuvætti: F (= vætti forkortet .v.), A, B, E; borit sakartökuvitni
(-vitni forkortet .v.) I; mgl. H. 161 kvið: A ("qð."), B ("qð."), I
(som A); kviðinn E, H; kviðburðinn F. 162 þessa: F, A, B, E, H;
mgl. I. þessum, sem: F, H; þeim sem E; þeim er A, B, I.
163 komin: F, A, B, E, H; borin eða fram komin I. ok — því,
at: F, A, B, H; "z 8 þt" E (= ok svo því, at); "þt" (= því at) I.
163-164 sök horfinn: F, H; sökinne horfinn E; sókn horfinn
A, I; horfinn sókn B. 164 dómi: F, A, B, E, I; dómum H.
164-165 gagna — erenda: F, A, B, E, H; at erendum mínum eða
annara I. 165 gengu nú: F; ganga nú H; gengu þá A, B; gengu
E; ganga I. 166-167 til — -synir: F, A (dog þetta for þat), E (som
A); til þeirra 'munu sigfússsynir I; 'þat munu sigfússsynir H; til*

‘munu sigfússsynir vita, hversu rjettir vættvangs-
 ‘búar þessir eru, er hjer eru kvaddir’. ketill ór
 mörk svarar ‘hjer er sá búi, er hjelt merði val-
 ‘garðssyni undir skírn; enn annarr er þrimennigr 170
 ‘hans at frændsými’. töldu þeir þá frændsymina
 ok sönnuðu með eiði. eyjólfir nemnir sjer vátta,
 at kviðrinn skyldi standa fyrst þar til er ruddr
 væri. í annat sinn nemndi eyjólfir sjer vátta
 ‘í þat vætti’ sagði hann ‘at ek ryð þessa menn 175
 ‘báða ór kviðinum’ ok nemndi þá á namn ok
 svá feðr þeira ‘fyri þá sök, at annarr þeira er
 ‘þrimennigr marðar at frændsými enn annarr at
 ‘guðsifjum þeim er kviðu eigu at ryðja at lögum.

sigfússsona ‘þer manut B. 167 hversu: F, B, E, H, I; hve A.
 rjettir: F, A, B, E, I; “reitinnder” eller “reitinnder” H(!). 167-168 vætt-
 vangsþúar þessir: A (vættvangs- skrevet vætt uang), I (“vætt-
 fangf” for vættvangs-), B (“vei fangf” for vættvangs-), F (“vei fangf”
 for vættvangs-); “þír vettfangf bñ” E; þúar þessir H. 168 er —
 kvaddir: F, A, H, I; eru hjer eru E; mgl. B. 169 svarar: F, A, B,
 E, I; mælti H. búi: F, H; búi’ s. hann A, B, I; búinn E.
 169-170 hjelt — -syni: A, B, H, I; helt merði F; merði helt E.
 170-171 annarr — frændsými: F, A, B, I; annarr er “þrimigr” hans
 E; annan þrimennigr hans at frændsemitölu H. 171 þá: F, A, B,
 E, I; nú H. frændsymina: F, H; frændseml A, B, E, I. 172 sönn-
 uðu: F, A, B, H, I; sönnuðu þat E. nemnir: A; nefndi H, I;
 “nef.” F, “n.” B og E. 173-174 at kviðrinn — vátta: — at kviðrinn
 (kviðr H) skyldi (“ñi” I) standa fyst þar til er (for fyst — er har E:
 þar til er, H: fyrst til þess at, B: þar til fyst, at) ruddr væri. í
 annat sinn nefndi eyjólfir sjer vátta A, B, E, H, I; oversprunget i F.
 175 sagði: — “f.” F, A, B, E, I; segir H. 176 menn báða: F, A,
 E, H, I; báða menn B. kviðinum: A, E, H, I; kviði B; kvið-
 burðinum F. á namn: F, B, H; báða A, E, I. 177 svá feðr: F, A,
 B; svo föðr E; föðr I; svá frændr H. þá sök: F, H; sök þá B;
 þá sök’ s. hann (udeglemt E) A, E, I. þeira: F, H; mgl. A, B,
 E, I. 179 kviðu — lögum: F (dog kvið for kviðu), B (som F), H;
 kviðu (kviðinn E) á um at (mgl. I) ryðja A, E, I.

180 'eruð it fyrri laga sakir únýttir í kviðinum; því at
 'nú er rjett lögruðning til ykkar komin. ryð ek
 'ykkar ór at alþingismáli rjettu ok allsherjar lögum.
 'ryð ek handseldu máli flosa þórðarsonar'. nú
 mælti öll alþýða ok kváðu únýtt málit fyrri merði.
 185 urðu þá allir á þat sáttir, at þá væri framar vörn
 enn sókn. ásgrímr mælti þá við mörð 'eigi er
 'enn þeira allt, þó at þeir þykkiz nú hafa fast
 'fram gengit. ok skal nú fara at finna þórhall son
 'minn ok vita, hvat hann leggi til.' þá var sendr
 190 skilríkr maðr til þórhalls. ok sagði sá hánú
 vandliga frá, hvar þá var komit máli, at þeir flosi

180 eruð it: F, A, B, E, I; "z e'u" H(?). laga: F, A, B, H, I;
 "lagr" E(?). únýttir: — "vnytt" B, "onytter" H; "vnytt" F og A,
 "onyt" E, "onyt" I. kviðinum: A, B, E, I; "q." F; kviðburð-
 inum H. 180-181 því — er: F(er glemt), A, B, H, I; "þ e'" E. 181 ykkar:
 A, B, E, H; yðar F, I ("yðu [noget utydeligt]"). 182 ór: A, H;
 "t" (?) I; mgl. F, B, E. rjetu: F, A, H, I; mgl. B, E. 183 hand-
 seldu: F, A, B, E, H; at handseldu I. nú: F, H; þá A, B, E, I.
 184 öll alþýða ok: F, A, B, I; öll alþýða manna E; alþýða ok
 H. mállit: F, A, B, E, H; "mal, (I noget utydeligt — men her
 synes ikke at have stået noget, som kunde betyde en forkortelse)" I.
 185 þá (foran allir): F, A, B, E, I; nú H. þá — vörn: F, H
 (dog nú for þá); vörn være fremri E; þá var framar vörn B;
 vörn var framarr A, I. 186 mælti — mörð: F, H; mælti við
 mörð A; elliðagrímsson mælti til marðar B; mælti E, I. 187 enn
 þeira allt: F, B; þeira enn allt A, I; þetta en allt E; en
 þetta H. 187-188 nú — gengit: F, A, E (hafa udeglemt), I; nú fast
 fram ganga B; allvel hafa fram gengit H. 188 ok skal — at: F, B,
 E, H; skal fyrst A, I. 188-192 son — kviðinn: A, I (dog segir for
 leggi, málinu for máll, samt hafa ónýtt for únýtt hafa); son minn
 ok vita, hvat hann leggir til'. þá var sendr skilríkr maðr til þórhalls
 at segja honum sín vandræði, hvar þá var komit málinu, at þeir
 flosi þóttuz unnit hafa kviðinn E; son minn ok vita, hvat hann
 leggir til með oss'. þá var sendr skilríkr (mgl. F) maðr til þórhalls
 at segja (for at segja har F ok sagði) hánú sem greiniligast, hvar
 þá var komit málinu, at þeir flosi þóttuz hafa unnit kviðburðinn
 (for hafa — -burðinn har B blot unnit hafa) F, B; ok segja hánú,

þóttuz únýtt hafa kviðinn. þórhallr mælti 'þat
'skal ek at gera, at yðr skal þetta ekki at sakar-
'spelli verða — ok seg þeim, at þeir trúu ekki,
'þó at lögvillur sje görvar fyri þeim; því at vitr- 195
'inginum eyjólfu hefir nú yfir sjez. skalt þú nú
'ganga til þeira sem hvatligast — ok seg, at
'mörðr valgarðsson gangi at dómu ok nemni sjer
'vátta, at únýtt er lögruðning þeira' ok sagði hann
þá fyrir greiniliga allt, hversu þeir skyldu með 200
fara. sendimaðr fór ok sagði þeim tillögur þór-
halls. mörðr valgarðsson gekk þá at dóminum
ok nemndi sjer vátta 'í þat vætti' sagði hann 'at
'ek únýti lögruðning eyjólfu bolverkssonar. finn
'ek þat til, at hann ruddi eigi við aðilja frumsakar 205
'heldr við þann, er með sök fór. nemni ek mjer

hvar þá var komið málinu, er þeir flos þóttuz unnit hafa kviðinn.
þá var sendr skilríkr maðr at flos þórhall 'ok biðjum vær, at þú
leggir til nakkvat með oss' H. 192 þórhallr mælti: A, B, E, H, I; *mgk. F.* 198 yðr: F, A, B, E, I; þeim H. 198-194 at sakarsPELL
verða: F, B; verða at sakarsPELL A, E, H, I. 194 trúu: A, B, E,
H, I; trúu því F. 195-196 vitringinum — sjez: F, E, I (*dog* nú þó
for nú); eyjólfu vitringinum hefir nú yfir sez H; vitringinum hefir
nú ifir sez eyjólfu A. 197 til þeira: H; heim F, A, I; *mgk. E.*
hvatligast: F, A, E, I; skjótast H. seg: A; seg þeim H; "f." F,
E, I. 197-198 at — -son: F, E, H, I; mörðr A (*hvor at rimeligvis*
er udeglemt). 198 dómu: F, A, E, I; "ðom" H. 199 únýtt: — "onýtt"
E, "onytt" H; "vnytt" F og A, "onýt" I. er: F, A, E, H; se I.
lögruðning: F, A, E, H; lögruðningin I. sagði: A, H; "f." F,
"f." E og I. 199-200 hann — allt: F (*dog uden allt*), A; honum
greiniliga allt E; honum fyrir greiniliga I; hann (?; *der står: j nð*)
fyrir sem greiniliga H. 200 þeir skyldu með: F, A, I; með skildi
H; "m3 ik" E. 201 sendimaðr: A, E, H, I; sendimaðrinn F. 202 val-
garðsson — dóminum: F; valgarðs. gengr þá at dómu I; valgarðs-
son gekk at dómu ("ðom" H) E, H; gekk at dómu A. 203 vætti: F,
A, E, H; vitni I. 205 aðilja: F, A, E, H; "atila" I. 206 með: A, F,
H, I; við F.

‘þessa vátta eða þeim er njóta þurfu þessa vættis’.
 síðan bar hann vættit í dóm. nú gekk hann þar
 til er búarnir sátu ok það þá niðr setjaz, er upp
 210 höfðu staðit, ok kvað þá rjetta vera í kviðinum.
 mæltu þá allir, at þórhallr hefði mikít at gört.
 ok þótti þá öllum frammar sókn enn vörn. flosi
 mælti þá við eyjólf ‘ætla þú þetta lög vera?’ þat
 ‘ætla ek víst’ segir eyjólfir ‘ok hefir oss at visu
 215 ‘yfir sjez. enn þó skulu vjer þetta þreyta meir
 ‘með oss’. eyjólfir nemndi sjer þá vátta ‘í þat
 ‘vætti’ sagði hann ‘at ek ryð þessa tvá menn ór
 ‘kviðinum’ ok nemndi þá báða á namn ‘fyri þá sök,
 ‘at it eruð búðsetumenn enn eigi bóndr. ann ek
 220 ‘ykkir eigi at sitja í kviðinum; því at nú er rjett
 ‘lögruðning til ykkar komin. ryð ek ykkir ór kvið-

207 vættis: F, A, H; vitnis I; votta E. 208 vættit: F, A, E; "v." (formodentí. = vitnit) I; "uettin" (!) H. nú gekk hann: F, A, E, I; hann gekk nú H. 209 búarnir: F, E, H; búar A, I. ok það þá: F, H; ok (mgl. A) sagði, at þeir skyldu A, E, I. 210 rjetta vera: F, A, H, I; vera retta E. kviðinum: A, E, I; kviðburðinum F, H. 211 þá: F, A, E, I; nú H. hefði: F, A, E; hefði nú H; hafði I. 212 ok — öllum: F; þótti þá öllum A, E, I; ok kvaðu allir H. sókn enn vörn: F, A, E, I; vörn en sókn H(!). 213-215 flosi — eyjólf: F; þá mælti flosi við eyjólf H; flosi mælti við eyjólf A, I; flosi mælti til eyjólf E. 213 lög vera: F, A, H, I; vera rett lög E. 214 eyjólfir: E, H; hann F, A, I (der, foruden s. hann efter replikken, sættes "h. in." foran samme). 214-215 at visu yfir sjez: F, H; ífr sez at visu A, I; yfir sez E. 216 þetta þreyta meir: A, I; þreyta þetta meir E; en reyna þetta meirr F; en meirr reyna þetta H. 216 þá: A, I; þá enn E; mgl. F, H. 217 vætti: F, A, E, H; "v." (síkkert = vitni) I. þessa tvá menn: F, A, H, I; þessum ij mönnum E. 218 kviðinum: A, E, H, I; kviðburðinum F. á namn: H; mgl. F, A, E, I. þá sök: F, A, H, I; þat E. 219 at it eruð: A, I; er þið erut E; at þeir eru F, H. búðsetu-: F, A, H, I; "bvfetv" (!) E. bóndr: F; búar A, E, H, I. 220 kviðinum: A, E, I; dóminum F, dómmum H. 221 til ykkar komin: F, H; komin til ykkar (yðvar I) A, E, I.

‘inum at alþingismáli rjettu ok allsherjar lögum’.
 kvað eyjólfur sjer nú mjök á úvart koma, ef þetta
 mætti rengja. mæltu þá allir, at þá væri vörn
 framar en þó sókn. lofuðu nú allir mjök eyjólf ok 225
 kölluðu engan mann mundu þurfa at reyna við
 hann lögmæni. mördur valgarðsson ok ásgrímr elliða-
 grímsson sendu nú mann til þórhalls at segja
 hánun, hvar þá var komit. enn er þórhallr heyrði
 þetta, spurði hann, hvat þeir ætti sjer góðs. sendi- 230
 maðrinn sagði, at annarr þeira bjó við málmytu ‘ok
 ‘hefir bæði kýr ok ær at búi. enn annarr á þriðj-
 ‘ung í landi því, er þeir búa á, ok fæðir sik sjálfir.
 ‘ok hafa þeir eina eldsstö ok hinn er landit leigir

221-222 kviðinum: A, E, I; kviðburðinum F; mgl. H. 222 rjettu: F, A, H, I; mgl. E. 223 nú: F, A, H, I; mgl. E. á úvart: F, H; at úvörum A, E, I. 224 mætti rengja: F, A, H, I; "rengia mætte regia" E(?). þá allir: F, A, H, I; allir þat E. þá væri vörn: F; vörn væri þá H; vörn væri A, E, I. 225 mjök: F, A, H, I; mgl. E. 225-227 ok kölluðu — lögmæni: F, H (dog "laugkænni v| hæn" for við hann lögmæni); ok sögðu engan við hann mundu þurfa at reyna lögmæne E; ok (mgl. A) kölluðu engan mundu þurfa við hann at reyna um lögmæni (lögmál I) A, I. 227-229 mördur — hánun: F (dog sendu þeir urigtig for sendu), H (dog uden elliðagrímsson), I (dog uden elliðagrímsson og nú); þeir ásgrímr ok mördur sendu nú mann til þórhalls at segja hánun A; mördur valgarðsson ok ásgrímr elliðagrímsson mæltu, at segja skyldi þórhalli E. 229 þórhallr heyrði: F, A; þórh. spurði H; þórhallr (urigtig overstreget) frá E; hann heyrði I. 230 spurði hann: F, E, I; spurði hann at A; frettir hann H. hvat — góðs: F, H; hvat ("hú" [vístnok for hvárt] I) þeir ætti ær (mgl. A) góð eða væri þeir snauðer A, E, I. 230-231 sendimaðrinn sagði: F, H; hann s. sendimaðrinn A, E, I. 231 þeira bjó: A, E, H, I; bjuggi F. 232 hefir: F; hafðe A, E, H, I. bæði: F, A, E, I; mgl. H. 233-234 því — landit: F; því, er þeir búa á, en fæðir (fæða[?] I) sik sjálfir (sjálfir[?] I). hafa þeir eina eldsstö ok sá er landit A, E, I; oversprunget i H. 234 leigir: F, E; leigði A, H, I.

- 235 'ok einn smalamann'. þórhallr mælti 'enn mun
'þeim fara sem fyrr, at þeim mun hafa yfir sjez.
'ok skal ek þetta allskjótt rengja fyr þeim ok svá
'þó at eyjólfur hefði hjer alldigr orð um at rjett
'væri'. þórhallr sagði nú sendimanni allt sem
240 greiniligast, hversu þeir skyldu með fara. kom
sendimaðr aptr ok sagði merði ok ásgrími ráð þau
er þórhallr hafði til lagit. mörðr gekk þá at dómi
ok nemndi sjer vátta 'í þat vætti' sagði hann 'at
'ek únýti lögruðning eyjólf's bölværkssonar fyr þat
245 'er hann ruddi þá menn ór kviðinum, er at rjettu
'eigu í at vera. er sá hverr rjettr í búakviði,
'er hann á þrjú hundruð í landi ok þaðan af

235 mælti: F, A, E, H; ".f." I. 236 hafa yfir sjez: F, A, E, I; yfir sjáz H. 237 ek — rengja: F, A, I; þetta allskjótt rengja E; ek þetta skjótt reyna (!) H. 238 hefði — um: A, I; hefði hjer alldigurt um talat E; "hefði h' allð" (*formodentlig blot forvanskning af alldigr, i hvilket tilfælde F egentlig stemmer overens med A og I*) orð | v̄" F; "hafi allð: (*her står et tegn, der henviser til gr i margen, uden at i er blevet rettet til i*) orð um hafi" H. 239-240 þórhallr — greiniligast: F (*verbet forkortet .f.*), A (*dog uden þórhallr*), I (*dog s. hann for þórhallr sagði*); segir hann nú sendimanninum allt sem glöggligast E; s. hann nú fri sem greiniligast allt H. 240 þeir skyldu með: F, A, E, I; með skildi H. 241 sendimaðr: F, A, I; sendimaðrinn E; nú sendimaðr H. merði — þau: F, A, E, I (*dog þau öll for þau*); "þm a. z m. hafði ráð þ" H (*forvirret*). 242 lagit: F, A, H, I; ráðið E. þá at dómi: F; at dómi A, E, I; nú at dómum H. 243 sjer: F, A, E, I; ser nú H. vætti' sagði hann: E, H; vætti F, A; ".v." (*sikkert = vitni*) I. 244 ek únýti: F (*verbet feilskr. onýti*), E; ónýtt er H; "onýt er" A, "onýt e" I. lögruðning: F, A, H, I; lögvörn E. 244-246 fyr — vera: F (*dog kviðburðinum for kviðinum*), A (*dog því at for þat er, samt áttu for eigu*), E (*dog átte for eigu*); fyr þat at ruddi þá menn ór kviðinum, er at rettu átti at vera H; finn ek þat til, at hann hafði elgi þau orð at ruðninginum, er vera áttu at rettu I(!). 246 er sá hverr: F, A, E; "er fa hvar" H; ok er sá I. -kviði: A, E, H ("kvið"), I; -kviðburði F. 247-250 ok þaðan — land: A; ok (eða F) þaðan af meira

‘meira, þó at hann hafi enga málnytu. hinn er
 ‘ok rjettr í búakvið, er hann býr við málnytu, þó
 ‘at hann leigi eigi land’. ljet hann þá koma vættit 250
 í dóminn. gekk hann nú þangat at, er búarnir
 váru, ok það þá niðr setjaz ok kvað þá rjetta í
 búakviðinum. þá varð óp mikit ok kall. ok mæltu
 þá allir, at mjök væri hrakit málit fyrri þeim flosa
 ok eyjólf, ok urðu nú á þat sáttir, at sókn væri 255
 framar enn vörn. flosi mælti til eyjólfs ‘mun þetta
 ‘rjett vera?’ eyjólfir ljetz eigi til þess hafa vits-
 muni at vita þat víst. sendu þeir þá mann til
 skapta lögsögumanns at spyrja hann eptir, hvárt
 rjett væri. hann sendi þeim þau orð aptr, at 260
 þetta væri at vísu lög, þó at fáir kynni. var þetta

(meirr *F*), þó at hann hafi öngva málnytu, ok (*mgł. E*) þót hann
 leigl eigi (*mgł. I*) land (landit *I*) *F, E, I* (, — *forvansket ved ude-
 ladelse*); *mgł. H.* 250-251 þá — dóminn: *F* (í *udeglemt*), *A, I* (*dog*
 "vítin" *for* vættit); þá koma vottinn (!) í dóminn *E*; nú koma vættit
 í dóm *H.* 251 gekk — at: *I*; gekk hann þá (*mgł. A, E*) þangat *F,*
A, E; hann gekk nú þangat *H.* 252 váru: *F*; sátu *A, E, H, I.*
 ok — setjaz: *F, A, E, I*; *mgł. H.* þá rjetta: *F, H*; þá vera retta
E; þá retta vera *I*; vera retta þá *A.* 253 -kviðinum: *A, E, H, I*;
 -kviðburðinum *F.* 254 þá (*efter* mæltu): *F, A, E, H*; *mgł. I.* mjök
 — mállit: *F, A, H, I*; "mal" være mjök "rek" *E.* 255 ok eyjólf: *F,*
H; *mgł. A, E, I.* urðu nú: *F, A, I*; urðu *E*; "vrð (!) allir" *H.*
 255-256 sókn væri framar: *F, I*; nú være sókn framar *E*; sókn var
 nú framarr *A*; þá var framar sókn *H.* 256-257 þetta rjett: *F, I*;
 þetta nú rett *H*; þetta nokkut *A*; nokkuð þetta *E.* 257-258 ljetz —
 þat: *F*; lez (*kvez H*) eigi hafa til þess vitsmuni at vita þat *E, H*;
 letz eigi vita ok eigi hafa vitsmuni til at vita þat *I*; "q" þat eigi
 vita *A.* 258 sendu þeir þá: *F, A, E, I*; senda þeir nú *H.* 259-260 at
 spyrja — væri: *F* (*dog uden hann*), *A, E, I*; ok vita við hann, hvárt
 þetta væri rett *H.* 260 þeim þau orð: *F, A, E, I*; þau orð þeim *H.*
 261 væri at vísu: *F, H*; váro at vísu *A, E*; vóro *I.* fáir kynni: *A,*
E, H; "fáir kvni" *F*; fáheyrd væri ok fáer kynne *I.* 261-262 þetta
 sagt þeim: *A, E*; þetta þá sagt þeim *I*; þá sagt þeim *F*; nú sagt

sagt þeim flosa. eyjólfur bolverksson spurði nú sigfússsonu at um aðra búa þá er kvaddir váru. þeir kváðu vera þá fjóra, er rangkvaddir váru 'því
 265 'at þeir sitja heima, er nærri váru'. eyjólfur nemnir sjer þá vátta, at hann ryðr þá alla fjóra menn ór kviðinum, ok mælti rjettum ruðningarmálum. síðan mælti hann til búanna 'jer eruð skyldir til 'at gera hvárumtveggjum lög. nú skuluð jer ganga
 270 'at dómi þá er jer eruð kvaddir ok nemna yðr 'vátta, at jer látið þat standa fyri kviðburði yðrum, 'at jer eruð fimm beiddir búakviðar enn jer eiguð 'nú at bera. mun þórhallr þá öllum málum fram 'koma, ef hann bergr þessu við'. fannz þat nú
 275 á í öllu, at þeir flosi ok eyjólfur hælduz. gerðiz nú rómr mikill at því at eytt væri vígsmálinu ok

eyjólfur ok H. 262 eyjólfur — nú: F; eyjólfur spurði þá A, I; eyjólfur spurði E; flosi spurði nú H. 263 at um: F, A, E, I; um H. búa þá er: A, I; búa þá sem F; búana þá er (sem H) E, H. 264 kváðu: F ("q."), A, E, H; sögðu I. vera þá fjóra: F, A, I; þá vera fjóra H; "v þá .e. jji." E(!). 265 nærri váru: F, A, E, I; nær bjuggu H. 265-267 nemnir — ok mælti: A, E (*dog ruddi for ryðr*), I (*dog uden þá foran vátta*); "nef." ser vátta, at hann ryðr þá alla menn ór kviðburðinum ok með F; ruddi þá þessa fjóra menn úr kviðburðinum með H. 267 ruðningar: F, A, E, H; mgl. I. 269 hvárumtveggjum: F, H, I; oss hvárumtveggjum A; hvorumtveggja oss E. 270 dómi: A, E, I; dómum F, H. nemna: A, E (*nefna með ei eller to ulæselige tegn over na*), H; "n." I; nefnið F. 271 vátta: F, A, E, I; vátta at því H. kviðburði yðrum: F, A, H, I; kviðburðinum E. 272 fimm — -kviðar: F, A, E; búarnir beiddir H; beiddir kviðburðar I. enn jer eiguð: H, I; er þjer eiguð E; at þer eigit A; "en þ' eigv" F. 273 bera: F, A, E, I; vera ok um at bera H. 274-275 nú — hælduz: F; á í öllu, at þeir flosi ok eyjólfur hælduz nú mjög A, E, I; nú á í öllu, at þeir eyjólfur hælduz nú í öllu H(!). 276 nú — því at: H; "rú mikill at þ!" (*her er at udaglegt*) F; þá (nú E) rómr mikill at þessu, at A, E, I. vígsmálinu: H; breanu-málinu (!) F, A, E, I.

nú væri vörn framar enn sókn. ásgrímr mælti til marðar 'eigi vitu þeir enn, hverju þeir hælaz, 'fyr enn þórhallr er fundinn son minn. sagði 'njáll mjer svá, at hann hefði svá kennt þórhalli 280 'lög, at hann myndi mestr lögmaðr vera á íslandi, 'þó at reyna þyrfti'. var þá maðr sendr til þórhalls at segja hánun, hvar þá var komit ok hól þeira flosa ok orðróm alþýðu, at þá væri eytt vígsmálinu fyri þeim merði. 'vel er þat' segir 285 þórhallr 'enn enga fá þeir enn virðing af þessu. 'skalt þú nú fara ok segja merði, at hann nemni 'vátta ok vinni eið at því at meiri hlutr er rjett

277 nú: F, A, E, I; mgl. H. mælti: F, A, H, I; mælti þá E.
 278 hverju: F, A, E, I; "hverffv (*dog synes udradering af ff at have været begyndt*)" H. hælaz: A, E, I; skulu (*feilskr. skau E*) hælaz F, H. 279 fyrr enn: F, H, I; áðr enn E; áðr A. fundinn son minn: F; fundinn H; hittir A, E, I. 279-280 sagði njáll mjer: F, H; sagði njáll A; njáll sagði E; því at njáll sagði I. 280-281 at — lög: F; at hann hefði kennt þórhalli svá (*mgl. A*) lög A, E, I; *oversprunget i H.* 281 lögmaðr vera: A; lögmaðr E; lagamaðr vera F, H, I. 282 þó — þyrfti: F, A, E, I; þó "rena" skyldi H. maðr sendr: F, A; sendr maðr E, H, I. 282-283 til þórhalls: F, E, H, I; "þ h" (= þórhalli, *hvis ikke til er udeglemt*) A. 283 at — komit: F, A, H; at segja honum, hvar komit var E; ok sagt, hvar nú var komit máli I. 284 þeira flosa: F; þeira A, E, I; þat er þeir hófðu H. orðróm alþýðu: F, A, I; alþýðu rómr(!) E; "orðum(!) annarra" H. 285 vígsmálinu: H; málinu A; málum E; brennumálinu(!) I; brennumáli(!) F. merði: F; mgl. A, E, H, I. 286 þórhallr: F, A, H; hann E, I. enn enga — þessu: A; en öngva virðing fá þeir enu af þessu H; en öngva "faa (aa i ét tegn, der har nogen lighed med a)" þeir virðing af þessu E; en þó er elgi víst, at þeir fáe af þessu virðing I; ef enga fá þeir svívirðing af þessu F. 287-288 nú — vátta: F (*dog uden nú*), A, E, I (*dog þeim merði for merði*); en fara at segja þeim, at hann fari H. 288 at því: F, H; mgl. A, E, I. hlutr: F, H, I; hluti A; "hlvte" *snarere end "hlvtr"* E. 288-289 er rjett kvaddr: F, A, I; var rett kvaddr E; er en rettr i

‘kvaddr. skal hann þá láta koma vættit í dóm,
 290 ‘ok bergr hann þá frumsökinni. enn sekr er hann
 ‘þrim mörkum fyrir hvern þann er hann hefir
 ‘rangt kvatt. ok má þat ekki sækja á þessu þingi’.
 sendimaðr fór nú aptr ok sagði þeim merði allt
 sem görst frá orðum þórhalls. mörðr gekk at
 295 dómi ok nemndi sjer vátta ok vann eið at því
 at meiri hlutr var rjett kvaddr búanna. kvaðz
 hann þá hafa borgit frumsökinni ‘skulu úvinir várir
 ‘af öðru hafa metnað enn því at vjer hafim hjer
 ‘mikit rangt í gört’. var þá rómr mikill at því
 300 görr, at mörðr gengi vel fram í málinu — enn töldu

búakviðinum H. 289 skal hann þá: F, A, H, I; hann skal þá E.
 vættit: F, A, E, H; "v." (sikkert = vitniti) I. 291 fyrir hvern þann:
 F; fyrir hvern hinn H; um hvern þann A, I; um hvern E.
 291-292 hann — kvatt: F; hann hefir rangkvadda H; rangkvaddr
 er A, E, I. 292 ok (foran má): F, E, H, I; mgl. A. sækja —
 þingi: F, E, H; sækja á þessu þingi' s. hann A; á þessu þingi
 sækja' s. hann I. 293 sendimaðr fór nú aptr: H; fór nú sendi-
 maðr aftr E; ok síðan fór sendimaðr I; 'skaltú nú fara aptr'.
 ok síðan fór sendimaðr A; skaltú fara aptr'. hann gerir nú svá
 F. þeim merði: F; merði ok þeim H; þeim A, E, I. 294 görst:
 A, H, I ("g'ðtj"); "g't" (!) F, "g'ðt" (!) E. 294-295 at dómi: F, A,
 E; þá at dómi I; nú at dómum H. 295 at því: H; mgl. F, A,
 E, I. 296 var: F, A, H, I; er E. kvaðz: F, A, H, I; kvez E.
 297 þá hafa borgit: F, A, E; þá borgit hafa H; hafa þá borgit I.
 frumsökinni: A, H, I; ooo||"fkökiñi (fk i ét tegn, det sidste træk af n
 og det sidste i næsten helt borte)" B; "f'mfakkiñi (av i ét tegn)" (!) F.
 "f'mfokle" (!) E. skulu: F, A, B (beskadiget), E, I; ok skulu H.
 298 hafa — því: F; hafa metnat en af því H; hafa metnað en þessu
 A, E; "hafa metnað en af þau (af de fire sidste ord ere kun enkelte
 bogstavleavinger tilbage)" B; metnast en af þessu I. vjer: F, A, B,
 H, I; mgl. E. 299 mikit: F, A, B ("m'ooo), E, I; ásmell fyrir eða
 allmikit H. 299-300 var — mörðr: F, H (dog varð nú for var þá);
 "varð þá mikill rō: át þ' g' at (beskadiget)" oooo B (til dels nær
 ved at smuldre bort); var (varð E) þá orðrómr mikill af mönnum
 (mörgum E) um mál marðar, at hann A, E, I. 300 töldu: F; "töldv
 þo (o synes fuldkommen sikkert)" E; töldu þá I; kvæðu þá H; oooo"

flosa ok hans menn fara með lögvillur einar ok rangyndi. flosi spurði eyjólf, hvárt þetta myndi rjett vera. enn hann ljetz þat eigi víst vita ok sagði lögsögumann ór því skyldu leysa. fór þá þórkell geitisson af þeira hendi ok sagði lögsögu- 305 manni, hvar komit var, ok spurði, hvárt þetta væri rjett, er mördör hafði mælt. skapti svarar 'fleiri 'eru nú allmiklir lögmenn enn ek ætlaða. enn 'þjer til at segja, þá er þetta svá rjett í alla staði, 'at hjer má ekki í móti mæla. enn þat ætlaða 310 'ek, at ek einn mynda nú kunna þessa lagarjetting '— nú er njáll er dauðr; því at hann einn vissa

þa" B; "þa"(!) A. 301 lögvillur: F, A, B, E, H; villr I. 302 spurði: F, B ("spði [den øverste del af f samt tegnet over p borte]"), E; "sp." A; spyrr I; spurði þá H. 303 rjett vera: F, A, B, I; nokkut rett vera E; rett, er mördör hafði mælt H. enn: F, A, B, E, I; mgl. H. ljetz — víst: F, B, H; kvest þat eigi víst E; "q̄" eigi þat víst I; "q̄" þat víst eigi A. 303-304 ok — leysa: E (dog s. hann for ok sagði), I (dog uden ok); s. lögsögumann skyldu ór því leysa A; "s. f. logmañ (i borte, o og ma beskadigede [det første oven til]) ór | þi ñ'ðv leyfa" B; ok kvat lögmenn úr því skyldu skera H; ok kvað lögmenn ór þessu slíta skyldu F. 304 þá: F, B, E, H, I; mgl. A. 305-306 ok sagði lögsögumanni: A, B, E; til lögmenn ok sagði lögmanni H; at segja lögmanni F; at segja I. 306 komit var: F, A, B, I; þá var komit E, H. væri: F, I; væri nokkut A, B, E; var H. 307 mælt: F, A, B, E, H; með farit I. svarar: — "fv." B, "fd." I; "f." F, A, E; mælti H. 308 lögmenn: F, B, E; lögmenn á islandi A; lagameñ H, I. 309 þjer — þetta: F, A, B, E, I; þat segi ek, at þetta er H (måske den oprindelige læsemde). 310 hjer: F, A, B, E, I; "h." H (enten at læse her eller hann). í móti: F, A, E, H, I; á móti B. þat ætlaða: F, H; þó ætlaða A, B, E; þó hugða I. 311-312 at ek — njáll er: E; at ek munda nú einn kunna þessa lagarettling — nú er njáll er A; at ek einn munda kunna þessa lagarettling (-ritning forskrevet og usikkert), með því er njáll er I; nú, at einn munda ek þessa "rei | ing (i og det første træk af n borte) kvna (a beskadiget)" — nú er njáll er B; at ek einn munda kunna rettinn(!), síðan njáll var H; at ek einn munda nú þetta kunna, síðan njáll var F.

‘ek kunna’. þórkell gekk þá aptr til þeira flosa ok eyjólfis ok sagði þeim, at þetta váru lög.
 315 mörðr valgarðsson gekk þá at dómi ok nemndi sjer vátta ‘í þat vætti’ sagði hann ‘at ek beiði búa þá er ek kvadda um sök þá er ek höfðaða á hönd flosa þórðarsyni framburðar um kvið — at þera annat tveggja af eða á. beiði ek lögbeið-
 320 ‘ingu at dómi svá at dómendr heyra um dóm þveran’. búar marðar gengu þá at dómi. taldi einn fram kviðinn — enn allir guldu samkvæði — ok kvað svá at orði ‘mörðr valgarðsson kvaddi oss ‘kviðar þegna níu. enn vjer stöndum hjer nú
 325 þegnar fimm enn fjórir eru ór ruddir. hefir nú ‘váttorð komit fyrir þá fjóra, er bera áttu með oss.

313 kunna: F, A, E, H; kunn(a) ok mik B; best kunna I. þá: F, H; nú I; mgl. A, B, E. 314 ok eyjólfis: F, A, E, H, I; mgl. B. þeim: A, E; mgl. F, B, H, I. 315 valgarðsson: F, B, E, H, I; mgl. A. þá at dómi: F; at dómi A, E, I; nú at dómum H; at dómum B. 316 sjer: F, A, B, E, H; mgl. I. vætti: F, A, E, H; "v." (sikkert at lase vætti) B; "v." (sikkert at lase vlti) I. 317 þá (after búa): F, A, B, E, I; mgl. H. höfðaða: F, A; "hofaða" (?) I; "höðaða" (?) B; "hafða þa" H (?); "hafða þa" E (?). 318 kvið: A ("qð."), B (som A), E ("kvið"), I ("qð."); kviðinn H; kviðburðinn F. at (foran bera): F, B, H; mgl. A, E, I. 319 tveggja: F, A, B, I; hvárt E, H. af eða á: F, B, H; á eða af A, E, I. 319-320 lögbeiðingu: A, B, E, H, I; lögboði (?) F. 320 heyra: F, A, B, E, I; heyra á H. 321 þá: F; mgl. A, B, E, H, I. taldi: F, B; ok taldi A, E, H, I. 322 fram kviðinn: A, B, H; kviðinn fram I; fram kviðburðinn F; á annan kviðinn E (?). guldu samkvæði: A, B, E, I; gjalda samkvæði til H; "gvlldv samkvæði" (?) F. 323 kvað svá at orði: E, I; kvað svá A; kváð svá at orði F, B, H. 323-324 oss kviðar þegna: F, A, H (dog urigtig kviða for kviðar), I; kviðar þegna B; "os kvið". þa" E (þa nærmest at lase þessa). 324-325 vjer — fimm: B; ver stöndum her nú (mgl. F) fimm búar (mgl. F, A, I) F, A, H, I; nú stöndum ver hjer v E. 326 þá — bera: F, B, I; þessa (þess forkortet, men er noget uformeligt) fjóra, er bera H; þá er bera A; "au. e" E (?).

'skylda nú til lög at bera fram kviðinn. váru vjer
 'kvaddir at bera um þat, hvárt flosi þórðarson
 'hljóp lögmætu frumhlaupi til helga njálssonar á
 'þeim vættvangi, er flosi þórðarson særði helga 330
 'njálsson holundar-sári eða mergundar því er at ben
 'gerðiz enn helgi fjeck bana af. kvaddi hann oss
 'þeira orða allra, er oss skylda lög til um at
 'skilja ok hann vildi oss at dómi beitt hafa ok
 'þessu máli áttu at fylgja. kvaddi hann lögkvöð. 335
 'kvaddi hann svá at vjer heyrðum á. kvaddi hann
 'um handselt mál þorgeirs þórissonar. höfu vjer
 'nú allir eiða unnit ok rjettan kvið várn ok orðit
 'á eitt sáttir — berum á flosa þórðarson kviðinn

327 nú til lög: *F, A, H*; nú lög til *E, I*; oss (*tilföiet over linien*) nú lög til *B*. bera fram: *F, H, I*; bera *B*; segja framm *A, E*. kviðinn: *A, B, E, H, I*; kviðburðinn *F*. 327-327 váru — þórissonar *mgk. H*. 327 vjer: *F, A, B, I*; "v" (*I*) *E*. 328 um: *A, B, I*; vitni (*I*) *F*; kviðinn at bera um *E* (*I*). 329 lögmætu: *A, I*; lögmæltu *F, B, E*. til — -sonar: *E, I*; at helga njálssyni *F, B*; *mgk. A*. 330 þeim vættvangi: *A* ("þei vættv."); "þm vei fangi" *B*, "þm .v. f." *I*; "þ' vei-fangi" *F*, "þ' vettfangi" *E*. flosi þórðarson: *F, A, B*; hann *E, I*. 330-331 særði — því: *F, B*; særði helga holundar-sári eða "helundr" eða mergundar þat (*sál*) *I*; særði hann "helvndr"-sære eða holundar því *E*; veltti helga njálssyni holundar-sár eða mergundar þat *A*. 331 at: *F, A, B, E*; af (*skrevet i ét tegn*) *I* (*I*). 333-334 um at skilja: *A, I*; um at skila *F*; um at bera *E*; fram at bera *B*. 334 oss (*efter vild*) *F*; *mgk. A, B, E, I*. beitt: *A, B, E, I*; "beid" (*måske skrivefeil for "beidda"*) *F*. 334-336 ok þessu — heyrðum á: *A* (*dag átti for áttu*); ok þessu máli áttu (*átti I, ætti B*) at fylgja. kvaddi hann oss (*mgk. F*) svá at ver heyrðum á *F, B, I*; "j þv mali ætte eg at fylg" qðr ka. at v. heyrðv" *E* (*I*). 337-338 höfu — allir: *F, A, E*; höfum nú allir *B*; höfum ver nú ok allir *I*; höfu ver nú *H*. 338 rjettan kvið: *B, E, H, I*; rettan kviðburð *F*; velttan (*I*) kvið *A*. orðit: *F, A, B, H, I*; orðner *E*. 339 á — -son: *H*; á flosa *F, A, B, I*; flosa "j (*uformeligi*)" *E* (*I*). kviðinn: *A, B, E, H, I*; kviðburðinn *F*.

340 'ok berum hann sannan at sökinni. beru vjer svá
 'skapaðan níu búa kvið þenna fram í austfirðinga-
 'dóm yfir höfði jóni sem mörðr kvaddi oss at.
 'er sá kviðr várr allra' sögðu þeir. í annat sinn
 báru þeir kviðinn ok báru um sár fyrr enn um
 345 frumhlaup síðar, enn öll önnur orð báru þeir sem
 fyrr. báru þeir á flosa kviðinn ok báru hann
 sannan at sökinni. mörðr valgarðsson gekk at
 dómi ok nemndi sjer vátta, at búar þeir er hann
 hafði kvadda um sök þá er hann höfðaði á hönd
 350 flosa þórðarsyni höfðu borit á hann kviðinn ok
 borit hann sannan at sökinni. nemndi hann sjer
 þessa vátta eða þeim er neyta eða njóta þyrfti þessa
 vættis. í annat sinn nemndi mörðr sjer vátta

340 berum (efter ok): A, B, E, H, I ("b'w"); teljum F. 340-342 beru — at: F, A, B (der dog udelader þenna — -dóm), E (dog skipaðan for skapaðan); "b'w" svá skapaðan kvið ix búa fram í anstfirðingadóm yfir höfði jóni sem mörðr kvaddi oss I; mgl. H. 343 er — sögðu þeir: sgl. (sögðu forkortet .f.) A, B, E (dog "e" [i] for várr), I; en sá er kviðr várr allra' s. þeir F; ok kviðburðr vár allra H(?). 343-345 í annat — vættis mgl. H. 344 þeir: A, B, I; þeir á E; þeir á flosa F. um sár: F, E; um sár þá A, I; sár B. 345-346 báru — fyrr: F; sem fyrr A, E, I; báru þeir in sömu B. 346-347 báru — sökinni: F, A, E, I; "s barv (meget beskadiget) fl'a (noget beskadiget) sahan (meget beskadiget, sd at kun f er fuldkommen læseligt) at f (resten af dette ord således beskadiget, at den er ulæselig — der synes at have stået avkin [av i ét tegn], uden det sidste i)" B. 347 valgarðsson: F, A, B, E; mgl. I. 348 höfðaði: F, A, B ("höfðaði [a lidt forskrevet, det hele nær ved at smuldre bort]"), E; "hofaði" (!) I. 349 borit — ok: A; borit kviðinn ok F, I; "bont (beror på gisning, da ordet næsten er helt borte) qð. (' er borte) z" B; mgl. E. 351 borit: F, A, E, I; báru B. 352 þessa vátta: F, A, B (der ses kun "þessa vata [den øverste del af þ borte og v næsten smuldrat bort]"); votta þessa E; þá votta þessa I. neyta eða njóta: F, I; njóta eða neyta E; neyta A, B. þyrfti: E; "þ'pti" (der kan læses þyrfti) F; "þyrfti" B; "þurfo" I, "þurfa" A. 353 vættis: F, A, B, E; "v." (sikkert = vitnis) I. í — vátta: F, A (mörðr udeglemt), B, I; í annat sinn.

‘nemni ek í þat vætti’ sagði hann ‘at ek býð flosa þórdarsyni eða þeim manni öðrum, er handselda 355 lögvörn hefir fyrir hann, at taka til varna fyrir sök þá er ek höfðaða á hönd hánun; því at nú eru öll sóknargögn fram komin þau er sökinni eigu at fylgja at lögum — borin vætti öll ok búakviðr ok nemndir váttar at kviðburði ok öllum 360 gögnum þeim er fram eru komin. enn ef nakkv-arr hlutr geriz sá í lögvörn þeira, er ek þurfa til sóknar at hafa, þá kys ek sókn undir mik. býð ek lögboði at dómi svá at dómendr heyra’. þat hlægir mik nú, eyjólfir’ sagði flosi ‘í hug mjer, 365

nefndi mörðr sjer votta í annat sinn E (der feilagtig henfører det første i annat sinn til den foregående sætning); mörðr valgarðsson nefndi sjer váttu H. 354 nemni ek: A, B, E; "n." (sikkert at læse nefni ek) F; mgl. E, I. vætti: F, A, B, E, H; "v." (sikkert = vitni) I. sagði hann: sál (verbet forkortet .f.) B; mgl. F, A, E, H, I. 355 þórdarsyni: F, A, E, H, I; mgl. B. manni öðrum: A; manni F, B, E, I; mgl. H. 355-356 handselda lögvörn: F, B, E, H; lögvörn A, I (skrevet lavg? [av i ét tegn]). 356 fyrir hann: F, A, B, H, I; "f." (foran hvilket tyri formodentlig er udeglemt — dog kunde man opfatte flosa som genetiv) E. 356-357 taka — hánun: F (dog hendr for hönd), A (dog hefi höfðat for höfðaða), B (dog "hefi höfðat" [I] for höfðaða), E (som F); býð honum at víkja til varna fyrir sök þá er ek hefi "höfðaða" (!) á hendr honum I; taka varnir H. 358 öll sóknargögn: F, A, B ("öll söcn" g"oo"gn [g begge begge beskadtiget]), H, I; sóknargögn öll E. 358-359 sökinni elgu: F (dog wrigtig "eigi" for elgu), A, B, E, I; söknum áttu H. 359 vætti: F, A, B, E (der i övrigt har ved feilekrift borit for det foregående borin), H; "v." (sikkert = vitni) I. 359-361 ok búakviðr — komin: F, A, B (det første ok [skrevet s] beskadtiget og búakviðr næsten helt borte), H, I (dog uden ok foran nemndir); mgl. E. 362 geriz: F, A, B, E; "g'ðit" I; er H. í lögvörn þeira: F, A, E, H; í vörn þeira B; mgl. I. 363 þat: F, A, B, H, I; "þa" E. nú: F (men det ser ud omtrøst som ne), A, B, E, H; mgl. I. eyjólfir — mjer: F, A, B; "f. e. | nv (i ét tegn). t' f. i hug m" I (jf. noten til 142 367; "lagði .ey. s" (vistnok ved feilekrift for til [jf. ek lærir i noten til 142 367])

‘at þeim mun í brún bregða ok ofarliga kleyja þá
‘er þú berr fram vörnina’.

143. Eyjólfr bolverksson gekk þá at dómi
ok nemndi sjer vátta ‘í þat vætti’ sagði hann ‘at
‘sú er lögvörn máls þessa, at jer hafið sótt málit
‘í austfirðingadóm, er sækja átti í norðlendingadóm;
5 því at flosi hefir sagz í þing með áskatli goða.
‘eru hjer nú hváirtveggju váttarnir þeir er við
‘váru ok þat munu bera, at flosi seldi áðr af
‘hendi goðorð sitt þorgeiri bróður sínum, enn síðan
‘sagðiz hann í þing með áskatli goða. nemni ek
10 ‘mjer þessa vátta eða þeim öðrum, er neyta eða
‘njóta þurfu þessa vættis’. í annat sinn nemndi
eyjólfr sjer vátta ‘nemni ek í þat vætti’ sagði
hann ‘at ek býð merði, er sök hefir at sækja, eða

“fl.” H; “f. Eý. fl.” E(?). 386 mun: F, A, B, H, I; mune nú E.
ofarliga kleyja: F, A (“ofarliga [?] klæia”), E (“ofd | luga kley a”), H
 (“ofarliga klæia”), I (“ofwiga klæia” [?]); “v fár líga klægja” B(?).
387 þú berr: F, A, B, E; ek ber I; ek færi H.

143. 1 þá at dómi: F; at dómi A, B, E, I; nú at dómum H.
2 í — hann: H; í þat vætti A; at því F; mgl. B, E, I. 2-3 at sú
er lögvörn: F; at þessi (þat H) er lögvörn A, B, H, I; þt sak’ lagðn’
E(?). 3 jer hafið: F, A, E, H, I; þeir hafa B. 4 -dóm: F, A, B,
H, I; -dómi E. er — -dóm: A; mgl. F, B, E, H, I. 5 því at:
F, A, B, E, I; en H. 6 hváirtveggju váttarnir: F, E, H; váttarnir
hváirtveggju A, B, I. þeir er: F, A, B; þeir sem I; er E; þeir
H(?). 7 at: F, A, B, H, I; “a” (?) E. áðr: A, B, H; mgl. F, E, I.
8 hendi: F, A, B, E, I; höndum H. þorgeiri: E, H; þörgísl F,
þörgísl A og B og I. 8-9 enn — goða: F, A (dog uden goða), B,
H (som A), I (som A og H); mgl. E. 10 þessa vátta: F, A, B, E, H;
votta þessa I. öðrum: H; mgl. F, A, B, E, I. 10-11 neyta —
þurfu: I; njóta þarf eða neyta A; neyta þyrfu B; njóta þurfu F,
E, H. 11 vættis: F, A, B, E, H; “v.” (sikkert = vitni) I. annat
sinn: F, A, B, H, I; annan stað E. 12 nemni ek: A, B, E, I;
“n.” (sikkert at læse nefni ek) F; mgl. H. 12-13 vætti’ sagði hann:
F, B, E, H; vætti A; “v.” (sikkert = vitni) I. 13 at (foran ek):
F, A, E, H, I; er B. sækja: F, A, B, H, I; “legja” (?) E.

‘sakaraðilja at hlýða til eiðspjalls míns ok til fram-
 ‘sögu varnar þeirar er ek mun fram bera ok til 15
 ‘allra gagna þeira sem ek mun fram bera. býð
 ‘ek lögboði at dómi svá at dómendr heyra á’.
 eyjólfir nemndi sjer enn vátta ‘nemni ek í þat
 ‘vætti’ sagði hann ‘at ek vinn eið at bók lögeið
 ‘ok segi ek þat guði, at ek skal svá mál þetta 20
 ‘verja sem ek veit rjettast ok sannast ok helzt
 ‘at lögum ok öll lögmæt skil af hendi inna þau
 ‘er undir mik koma, meðan ek em á þessu þingi’.
 eyjólfir mælti þessa tvá menn nemni ek í vætti,
 ‘at ek færi fram lögvörn þessa, at mál þetta var 25
 ‘sótt í annars fjórðungs dóm enn vera átti. tel ek

14 sakaraðilja: F, A, E, H; "faka (!) aðila" B; sakarábera I. 14-16 fram-
 sögu — bera (*foran býð*): A; framsögu varnar þerrar (minnar þeirar
 B, minnar H) er ek mun fram bera F, B, H; framsögu varnar
 minnar E; frumvarna þeirra er ek mun fram bera I. 17 á: F; mgl.
 A, B, E, H, I. 18-24 eyjólfir — eyjólfir: — eyjólfir nefndi sjer enn
 vátta (*for enn vátta har I "v. en", men B vátta*). nefni ek (nefni
 ek er í F skrevet "n.", men mgl. E) í þat vætti ("v.") [sikkert =
 vætti] F; "v." [sikkert = vitni] I) s. hann (s. hann mgl. F, A, B, I)
 'at ek vinn eið at bók lögeið ok segi ek (*for segi ek har F blot*
 "f.") þat guði, at ek skal (*udeglegt i B*) svá mál þetta verja sem
 (*beskadiget i E, så at der af m kun er n tilbage*) ek veit (*udeglegt*
 i A) rettast ok (*rettast ok mgl. F, B, E*) sannast ok helzt at lögum
 ok öll lögmæt skil (*for lögmæt skil har F og B og E lögmælt skil,*
men I lögakil) af hendi inna ("miñe" [!] E) þau er (sem I) undir mik
 koma, meðan (á meðan I) ek em (*meðan ek em mgl. F, B, E*) á
 þessu (*for skrevet i B; mgl. A*) þingi. eyjólfir F, A, B, E, I; síðan
 vann hann eið ok H. 24 vætti: F, A, B, E, H; "v." (sikkert =
 vitni) I. 25 ek — þetta: F, A, B, E, I; þat er lögvörn (*feilskr.*
lavgvon) máls þessa, at þat H. 26 í annars — átti: F; í annan
 fjórðungsdóm (fjórðungsdóm H) en vera átti (*udeglegt H*) A, H, I;
 í austfirðingadóm E; "ján (*der er et hul i pergamentet over de*
første n, der rimeligvis har været et h) fíorðvngi dōr" B (*feilen vist-*
nok fremkommen ved, at man har læst i annan som innan).

‘fyri þat únýtta sök þeira. segi ek svá skapaða
 ‘vörn þessa fram í austfirðingadóm’. síðan ljet
 hann bera fram vætti þau öll, er vörninni áttu at
 30 fylgja. síðan nemndi hann vátta at öllum varnar-
 gögnum at nú váru öll fram komin. eyjólfur nemndi
 sjer enn vátta ‘nemni ek í þat vætti’ sagði
 hann ‘at ek ver goðalýriti dómandum at dæma
 ‘sök þeira marðar; því at nú er lögvörn fram
 35 ‘komin í dóminn. ver ek lýriti goðalýriti laga-
 lýriti ifalausu lýriti fullu ok föstu svá sem ek á
 ‘at verja at alþingismáli rjettu ok allsherjar lögum’.
 síðan ljet hann dæma vörnina. þeir ásgrímr ljetu
 sækja um brennumálin, ok gengu þau fram.

27 þat: F, A, B, E, H; því I. únýtta: B, E; “onýt(?)” I; “vnýta” A,
 “onýta” F, “onyta” H. 28 -dóm: F, A, E, I; -dómi H. 29 bera
 fram: F, E, I; framm bera A; bera H. vætti þau öll: F, A; þau
 vætte öll E; öll vætti þau H; “v.” (= vitni) þau öll I. áttu: F,
 A, H, I; átte E. 30 síðan: F, A, E, I; “þn(?)” H. 31-32 öllum —
 öll: F, A, E (dog “vær“ooo”H” for váru öll), I (dog þá for nú); öll
 varnagögn vóru H. 31-32 nemndi — vátta: I; nefndi sjer vátta F
 (nemndi udeglemt), A, E, H. 33 nemni ek: A, I; “nef” (vistnok at
 læse nefni ek) F; mgl E, H. 32-33 vætti’ sagði hann: H; vætti A, E;
 “v.” (sikkert at læse vætti) F; “v.” (sikkert = vitni) I. 33 ek ver:
 A, H, I; ver F (ek vistnok blot udeglemt); eg(?) E. goðalýriti: F,
 A, I; lýriti E; “lyntti(?)” goða ver ek lýri til“ H(?). dómandum:
 F, A, E, H; “s döndu” I(?). 34 þeira marðar: F, A, I; þeirra E;
 þessa marðar H. 34-35 fram — dóminn: F, A, E, I; komin í dóm H.
 35-36 lýriti (efter ek) — fullu ok: F (dog uden lagalýriti), A (ifalausu skrevet
 ifalausu), E (dog “goða . lýrit” for goðalýriti, lagalýriti); lýrit goða at
 fullu ok at H; honum lýriti goða efalauseo fullu ok I. 37 rjettu:
 F, A, E, H; mgl I. 38-39 ljetu — -málin: F, A (dog -málit for
 -málin, uagtet den stras har þau); letu sækja þá um brennumállið
 H (der dog stras har gjengu); sóttu brennumálin I; “letv nv (over
 linien) .f.” (= segja) “vñit b°nv | malit” (dog stras gengu þau) E
 (forvansket). 39 þau: F, A, E, I; “þa” (eller?) “þo”) H.

144. Nú sendu þeir ásgrímr mann til þórhalls ok ljetu segja hánun, í hvert úefni komit var. 'of fjarri var ek þó nú' kvað þórhallr 'því 'at enn myndi þetta mál eigi þann veg farit hafa, 'ef ek hefða við verit. sje ek nú atferð þeira, at 5 'þeir munu ætla at stefna yðr í fimmtardóm fyri 'þingsafglöpun. þeir munu ok ætla at vefengja 'brennumálin ok láta eigi dæma mega; því at nú 'er sú atfór þeira, at þeir munu engis illis svífaz. 'skalt þú nú ganga til þeira sem skjótast ok segja 10 'þeim, at mörör stefni þeim báðum flosa ok eyjólfu 'um þat er þeir hafa fje borit í dóminn ok láta 'varða fjörbaugsgarð. þá skal hann stefna þeim 'annarri stefnu um þat er þeir báru vætti þau er 'eigi áttu máli at skipta með þeim ok gerðu í 15

144. 1-3 sendu — komit var: *F*; senda (a *utdeligt*) þeir ásgrímr mann til þórhalls at segja hánun, hvar þá var komit í þat óefni (í þat til dels og óefni næsten helt udskrabet) *H* (hvor to læse-måder synes sammenblandede); er þar til máls ("mal" [!] *I*) at taka, at þeir sendu menn ("mū" *A*, "mū" *I* — neden for, note til 144 20-21, omtale disse membraner kun én afsending) til þórhalls ásgrímassonar (sdl. ["a. f."] *A*; *mgk. I*) ok leto segja (ok leto segja udeglemt i *A*) hánun, hvar þá var komit *A, I*; letu þeir ásgrímr segja þórhall (í næsten bortsmuldret), hvar þá var komit *E*. 3 'of — þórhallr: *A*; 'of fjarri var ek þá' s. þórhallr *I*; þórhallr svarar 'ef fjarri var ek nú *F, E*; "þa var at þórhallr mæltu ofharri (sdl.) var ek nv" *H(I)*. 4 enn — veg: *F, A, E, I*; mállit (*gising for "mall"*) mundi en elgt svá *H*. 5 við: *F, A, H*; þar *E, I*. sje: *F, A, H, I*; ok se *E*. atferð: *F, H*; atfór *A, E, I*. 6-7 ætla — munu ok: *F, A, H* (dog "afslæpyn [av i ét tegn]" for afglöpun), *I*; oversprunget i *E*. 7 vefengja: *F, A, E, I*; reingja *H*. 8 -málin: *A, I*; "mal" *E*; mállit *F, H*. 9-10 nú er sú: *F, A, E, I*; sú er nú *H*. 9 atfór: *F, A, E, H*; atferð *I*. munu: *F, A, E, H*; munu nú *I*. 10 til — skjótast: *F, E*; sem skjótast til þeirra *H*; heim sem skjótast *A, I*. 11 þeim (efter segja): *A, I*; *mgk. F, E, H*. báðum: *F, A, E, H*; sem skjótast báðum *I*. 12 er: *F, E, H, I*; at *A*. 13 þeim (efter stefna): *F, A, H, I*; *mgk. E*. 14 vætti: *F, A, E, H*; "v." (*sikkert = vitni*) *I*. 15 með þeim: *F, A, E, I*; *mgk. H*.

því þingsafglöpun. seg þeim, at ek segi svá, ef
 'tvær fjörbaugssakar eru á hendi einum manni, at
 þann skal dæma skógarmann. skuluð jer af því
 'búa fyrri til yðvart mál, at þá skuluð jer ok fyrri
 20 'sækja ok dæma'. nú fór sendimaðrinn í braut
 ok sagði þeim merði ok ásgrími. síðan gengu þeir
 til lögbergs. mörör valgarðsson nemndi sjer vátta
 'nemni ek í þat vætti' sagði hann 'at ek stefni
 'flosa þórðarsyni um þat er hann gaf fje til liðs
 25 'sjer hjer á þinginu eyjólfu bölverkssyni. tel ek
 'hann eiga at verða um sök þá mann sekjan, fjör-
 'baugsmann, því at eins ferjanda nje festum helg-
 'anda, nema fjörbaugr eða alaðsfestr komi fram at
 'fjeránsdómi, enn alsekjan skógarmann elligar. tel

16 þings-: F, A, E, I; "þing" H. seg — svá: F (seg skrevet feg [tegnat over eg synes uden betydning]), A, E, I; ok seg þeim svá, at ek segi þat H. ef: F, A, E, H; at ef I. 17 hendi einum: H; hendi A; einum F, E, I. 17-18 at þann skal: F, A, E, I; þá skal þann H. 18-19 af — til: H ("þeir" for jer); því fyrri búa til E; því fyrri til búa F, A, I. 19 yðvart: F, A, E, H; "ýðr" (= yður) I. þá skuluð jer ok: H; þá skulu þer A, I; er skulut F, E. 20 sækja ok dæma: F, A, H, I; dæma ok sækja E. nú — braut: F, A (dog á for I), I (dog er det usikkert, om her skal læses -maðrinn eller -maðr); fór nú sendimaðrinn á brutt E; fór nú sendimaðr H. 21 sagði: — "f." F, "f." A og H og I; sögðu(!) E. þeim: A, E; mgl. F, H, I. síðan gengu þeir: F, A, E, I; en þeir gengu þegar H. 22 valgarðsson: F, E, H, I; mgl. A. nemndi: H; "nef." F; "nê." E; "n." I; nefnir A. 23 nemni ek: F (ek feilskr. ef), A, H, I; mgl. E. sagði hann: sál (verbet forkortet f.) H; mgl. F, A, E, I. 25 hjer — -syni: F, E (dog þingi for þinginu), H; eyjólfu bölverkssyni her á þingi A, I. tel ek: F, A (feilskr. tek), E, I; tel H. 26 mann (efter þá): H; mgl. F, A, E, I. 26-27 fjörbauga-: F, E, H, I; skógar- (urigt.) A. 27-28 for því at — lögbergi har H síðan stefndi hann rettri lagastefnu í fimmtardóm. 28 alaðsfestr: sál i følge gisning; aðalfestr F, A (feilskr. aða aðalfestr), I; aðalfeste E. 29 elligar: F, I; ella A, E.

‘ek sekt fje hans allt, hálftr mjer enn hálftr fjórð- 80
 ‘ungsmönnum þeim er sektar fje eigu at taka eptir
 ‘hann at lögum. stefni ek máli þessu til fimmtar-
 ‘dóms, sem málit á í at koma at lögum. stefni
 ‘ek nú til sóknar ok til sektar fullrar. stefni
 ‘ek lögstefnu. stefni ek í heyranda hljóði at lög- 85
 ‘bergi’. slíkri stefnu stefndi hann eyjólfri bolverks-
 syni um þat er hann hafði þegit fjeit. stefndi
 hann ok þeirri sök í fimmtardóm. í annat sinn
 stefndi hann flosa ok eyjólfri um þá sök, er þeir
 báru vætti þau á þingi, er eigi áttu máli at skipta 40
 með mönnum at lögum, ok gerðu í því þings-
 afglöpun. ljet hann ok þat varða þeim fjörbaugs-
 garð. gengu þeir þá í braut ok til lögrjettu. þar
 var þá fimmtardómrinn settr. — þá er þeir ás-

80 sekt fje: F, A; ”fegta fe“ E; fallit fe I. 81 er: A, E; sem F, I.
 sektar-: A, I; segta- E; ”fokn“ (n^r noget forskrevet)“ F(I). 83 sem
 málit — lögum: F, A, I (dog eftir for at); mgl. E. 84 til sektar:
 F, A; sektar E, I. 85 lögstefnu: F, A, I; lögfestu(?) E. 86 slíkri
 stefnu: F, E, I; slíkri A; í annat sinn H. 86-87 bolverkssyni: F,
 H, I; mgl. A, E. 87 þegit fjeit: A, E, H, I; tekit seit ok þegit F
 (hvis original måske har stemt overens med A, E, H, I, i hvilket til-
 fælde dens skrifter har ved forseelse sat det sædvanlige tekit for þegit,
 men for at bøde herpå tilføiet ok þegit). 87-88 stefndi — sök: A, E;
 ok stefndi hann þeirri sök F; ok stefndi hann ok þeirri (stefnu
 tilf. H) H, I. 88-89 í — stefndi hann: F, A, E, I; ok þá stefndi
 hann annarri stefnu þeim H. 89 flosa ok eyjólfri: F, A, H, I; eyjólfri
 ok flosa E. 89-43 um þá — fjörbaugsгарð: F (dog fyrir þat for ok
 þat), A (dog med sök þá for þá sök, samt uden at lögum), E (dog
 uden ok þat); um sök þá, at þeir báru vætti þau er eigi áttu máli
 at skipta með þeim á þingi ok görðu í því þingsafglöpun. let hann
 fyrri þat varða þeim fjörbaugsгарð H; mgl. I. 43 lögrjettu: F, A,
 E, I; lögbergs(?) H. 43-44 þar — settr: F; þar var þá settr fimmtar-
 dómrinn H; þá var þar fimmtardómrinn settr E; þar var fimmtar-
 dómr settr A; því at þar var dómrinn settr I. 44-45 ásgrímr ok
 mörd: F, A, I; mörd ok ásgrímr E, H. 45 í braut gengnir: F, A,

45 grímr ok mörðr vǫru í braut gengnir, þá urðu
 dómendr ekki á sáttir, hversu dæma skyldi; því
 at þeir vildu sumir dæma með flosa enn sumir
 með merði ok ásgrími. urðu þeir flosi ok eyjólfir
 þá at vefengja dóminn. dvaldiz þeim þar at því,
 50 meðan stefnurnar höfðu verit. lítlú síðar var þeim
 sagt flosa ok eyjólfir, at þeim var stefnt at lög-
 bergi í fimmtardóm tveim stefnum hvárum þeira.
 eyjólfir mælti þá 'illu heilli höfu vjer hjer dvaliz,
 'er þeir hafa fyrri orðit at bragði at stefna enn
 55 'vjer. hefir hjer nú fram komit slægð þórhalls
 '— ok er hann engum manni líkr at viti sínu.
 'eigu þeir nú fyrri at sækja í dóm sín mál. lá
 'þeim þar ok allt við. enn þó skulu vjer nú

E (dog uden i), I; á braut farnir ok geingnir H(I). 46-47 hversu — sumir dæma: F; hversu dæma skyldi. vildu sumir dæma E; hvað dæma skyldi ("n'i" I) — því at sumir vildu mæla A, I; ok vildu sumir dæma H. 47 flosa: F, A, E, H; þeim flosa I. 47-48 enn — ásgrími: F, A, H, I; sumir með merði E. 48-50 urðu — verit: F, E (dog eyjólfir ok flosi for flosi — þá); nú urðu þeir flosi ok eyjólfir at "veifingja" dóminn. ok dvaldiz þeim nú þar af því, meðan stefnurnar höfðu verit H; urðu þeir þá at vefengja dóminn. dvölduz þeir flosi ok eyjólfir at þessu, meðan stefnurnar höfðu verit A; ok urðu þeir því at vefengja dóminn I. 50 lítlú síðar: F, A, E, I; nú H. 51 sagt — eyjólfir: F; flosa ok eyjólfir sagt A, I; sagt H; "sagt at þm .f." E (forvirret). 52 þá: F; mgl. A, E, H, I. vjer hjer: F, E, H; við her I; ver A. 54 hafa — bragði: F, A, E, I (dog hafa nú for hafa); hafa "fyr" at bragði orðit H. 54-55 at stefna enn vjer: F, A, E, I; "en vær at stefna. ok hefir firr at segja." H(I). 55 hefir — slægð: A, I; ok hafa her fram komit slægðer H; hefir her nú fram komit (for hefir — komit har E "h' e' nv f'm kom") slægðer F, E. 56 viti sínu: F, A, H; vite E; vitsmunum I. 57-58 eigu — við: F (dog nú ok for nú, samt dóminn for dóm), A, I (dog ok þar for þar ok); eigu þeir nú ok fyrri at segja sín mál í dóminn — enda lá þeim þar ok allt við H; mgl. E. 58-60 enn þó — reifði reifingarmaðr þetta váttröð mangler I.

‘ganga til lögbergs ok búa mál til á hendir þeim, þó at oss komi þat fyrir litið’. fóru þeir þá til 60 lögbergs, ok stefndi eyjólfir þeim um þingsafglöpun. síðan gengu þeir til fimmtardómsins. þá er þeir mörðr ok ásgrímr kvámu til fimmtardómsins, þá nemndi mörðr sjer vátta ok bauð at hlýða til eiðspjalls síns ok til framsögu sakar sinnar ok til 65 sóknargagna þeira allra, er hann hugði fram at bera á hendir þeim flosa ok eyjólfir. bauð hann lögboði at dómi svá at dómendr heyrðu um dóm þveran. í fimmtardómi skyldu ok sönnunarmenn fylgja eiðum, ok skyldu þeir ok eiða vinna. mörðr 70 nemndi sjer vátta ‘nemni ek í þat vætti’ sagði hann ‘at ek vinn fimmtardómseið. bið ek svá guð ‘hjálpa mjer í þvísa ljósi ok í öðru, at ek skal svá ‘sök þessa sækja sem ek veit rjettast ok sannast

---

59 mál til: F, E, H (*hvor í övrigt det foreg. búa er udeglemt*); til mál A. 60 lítit: F, A, E; ekki eða til einkis H(!). 61 stefndi eyjólfir þeim: A, H (*stefndi feilekr. stefndv*); stefnir eyjólfir þeim F; stefndi eyjólfir E. 62 -dómsins: F, H; "ðöf." A (*í slutningen af et kapitel*); "dóms síns" E(!). 63-68 þá er þeir mörðr ok: F, E, H; Nú er þar til máls at taka, er mörðr er, at þá er þeir A. 63 -dómsins: F, E, H; "ðöf." A. 63-64 þá nemndi mörðr: A, H; "nef." M. F; ok nefndu E(!). 65 til (*foran framsögu*): F, A, E; *mgk. H.* 65-66 til sóknar-: F, A; sóknar- H; *mgk. E.* 66 hugði: F, A, E; hugðiz H. 67 bera: F, E, H; færa A. á — eyjólfir: F; á hönd flosa A; á hendir eyjólfir bolverksasyni H; *mgk. E.* bauð hann: F, A, E; 'bjóð ek H. 68 heyrðu: F, A, E; heyra á H. 69-70 ok — eiðum: F, A (*dog eiðnum for eiðum*), E (*dog "mim" feilagtig for menn*); fylgja sönnunarmenn með eiðum H. 70 ok (*foran skyldu*): F, A, H; *mgk. E.* eiða vinna: F, A, E; vinna eiða H. 70-89 for mörðr — úlaga' har H "þiþ" van þu eið þu sem þu þar dómur skilðu(!) v'a. þa svoru þ'r fænnvnnar eið (*sál*). m. sua sem lang buðu". 71 sjer: F, E; ser þá A. nemni ek: F, A; *mgk. E.* 73 í (*foran öðru*): F, A; *mgk. E.* 74 sök þessa sækja: F; "fokja .f." E(!); sök mína sækja A.

- 75 'ok helzt at lögum. ok hygg ek flosa sannan at
'sök þessi vera, ef efni eru at því. ok ek hefka
'fje borit í dóm þenna til liðs mjer um sök þessa
'ok ek munka bera, ek hefka fje fundit ok ek
'munka finna, hvártki til laga nje til úlaga'.
- 80 sönnunarmenn marðar gengu þá tveir at dómi ok
nemndu sjer vátta 'í þat vætti, at vit vinnum eið
'at bók, lögeið, — biðju vit svá guð hjálpa okkr í
'þvísa ljósi ok í öðru —, at vit leggjum þat undir
'þegnskap okkarn, at vit hyggjum, at mörðr muni
- 85 'svá sækja sök þessa sem hann veit rjettast ok
'sannast ok helzt at lögum ok hann hefrat fje
'borit í dóm þenna um sök þessa til liðs sjer ok
'hann munat bera ok hann hefrat fje fundit ok
'hann munat finna hvártki til laga nje til úlaga'.
- 90 mörðr hafði kvadda þingvallarbúa níu til sakar-
innar. síðan nemndi mörðr sjer vátta ok sagði

75 ok hygg ek: A; hygg ek ok F; hygg eg E. 76 þessi: F, A; mgl. E.
ef — því: sðl. alle (F [dog á for at], A, E [som F]). hefka: A;
hefi elgi F, E. 77 til liðs mjer: A; mgl. F, E. 78 munka: F, A;
"mun" (?) E. bera: F, E; bjóða A. hefka: F, A; "hefða" (?) E.
79 munka: A; munka fje F; "mða fe" E(?). 80 sönnunarmenn: F;
"Sana þar mn" A (= sannaðarmenn); "men" (?) E. gengu þá
tveir: F (tveir (skrevet tver)); gengu at þá lj E(?); lj gengu A.
81 sjer: F, E; mgl. A. at (foran vlt): A, E; "s" (?) F. 82 lögeið:
F, A; ok lögeið E. svá guð: F, E; guð svá A. 83 í (foran öðru):
F, A; mgl. E. 84 muni: F, E; mun A. 85 þessa: F, E; sína A.
86 ok helzt: F, A; mgl. E. ok hann hefrat: — "g h hefð f noget
forskrrevet" A, "sh hefk" F(?); oooo" h (noget beskædiget og nær ved
at bortsmuldré). | ecki" E (hoor der vel har stået "hef h. | ecki").
87 borit: F, E; boðit A. um sök þessa: F, A; mgl. E. 88 munat:
gising; "munkat" (?) A, "mvnk" (?) F, "m̃kat" (?) E. bera: gising;
bjóða her alle (F, A, E). hefrat: — "hef"t A; "hefk" (?) F,
"hefðkat" (?) E. 89 munat: gising; "munkat" (?) A, "mvnk" (?) F,
"mvnkað (m beskædiget)" E(?). hvártki: F, E; mgl. A. 91 síðan
nemndi mörðr: F (nemndi forkortet nef^a.), A (dog "nefn" for nemndi),

fram þær fjórar sakar, er hann hafði til búnar á hendir þeim flosa ok eyjólfí. ok hafði mörðr þau öll orð í framsögu sakar sinnar, sem hann hafði í stefnum sínum. sagði hann svá skapaðar fjör- 95
 baugssakar þessar fram í fimmtardóm sem hann kvað at þá er hann stefndi. mörðr nemndi sjer vátta ok bauð búum þeim níu í setu vestr á árbakka. mörðr nemndi sjer vátta ok bauð þeim flosa ok eyjólfí at ryðja kviðinn. þeir gengu til 100
 at ryðja kvið ok hugðu at ok gátu hvergi rengðan, gengu frá við svá búit ok undu illa við. mörðr nemndi sjer vátta ok beiddi búa þá níu fram-
 burðar um kviðinn, er hann hafði áðr kvadda, at hera annat tveggja af eða á. búar marðar gengu 105
 þá at dómi, ok taldi einn fram kviðinn enn allir guldu samkvæði. þeir höfðu allir unnit fimmtar-

H (dog uden mörðr, der sikkert blot er glemt); mörðr n. E. 92 þær fjórar sakar: F, E; þessar illj sakar H; sakir þær illj A. 93 hendir þeim: F, E, H; hönd A. 93-99 ok hafði — árbakka mangler í H. 94 öll orð: F, E; orð öll A. sakar sinnar: F; sakarinnar A; sinne E. 95 stefnum sínum: A; stefnu sinni F, E. 95-96 svá — þessar: F (dog med skrifstilen "fioðvngf" for fjörbaugs), A; þessar sakir E. 96 fram — -dóm: F, E; í fimmtardóm framm A. 96-97 sem — stefndi: F (dog þá at for at þá), A; mgl. E. 98 í setu: A; mgl. F, E. 99 mörðr: F, A, H; mörðr valgarðsson E. sjer: F, A, E; mgl. H. 99-100 þeim — kviðinn: F, A, H; eyjólfí ok flosa at ryðja kviðburðinn E. 101 at ryðja kvið: A; at ryðja kviðburðinn F; mgl. E, H. hvergi rengðan: F, A, E; ekki að gjört at reingja kviðinn H. 102 gengu frá: F, A; ok gengu frá E; þeir gjengu H(?). illa: F, E, H; allilla A. 104 kviðinn: A, E, H; kviðburðinn F. áðr: F, E, H; mgl. A. 105 bera: F, A, H; bera um(?) E. af eða á: F, E, H; á eða af A. 106 þá at dómi: F (at udeglemt), E; at dómi A; nú at dómum H. fram kviðinn: F, E, H; kvið fram A. 107 guldu samkvæði: F, A, E (E har her, som ofte ellers, a for æ); "fampykkv" (?) H. 107-108 allir — -eið: A; "all' fímt' (t rettet fra ð) ðús eiðj" F(?), "allir | fímt' ðoms eið" E(?), "s(?) | allir fimtarstefnu ðomf. eið." H(?).

- dómseið ok báru flosa sannan at sökinni ok báru á hann kviðinn. báru þeir svá skapaðan fram
 110 kviðinn í fimmtardóm yfir höfði þeim manni, er mörðr hafði sök sína fram sagt. síðan báru þeir kviðu þá alla, er þeir váru skyldir at bera, til allra saka. ok fór þat lögliga fram. eyjólfir bolverksson ok þeir flosi sátu um at rengja ok
 115 gátu ekki at gört. mörðr valgarðsson nemndi sjer vátta 'nemni ek í þat vætti, at búar þessir niu, 'er ek kvadda til saka þessa, er ek höfðaða á 'hendr flosa þórðarsyni ok eyjólfri bolverkssyni, 'hafa borit á kviðinn ok borit þá sanna at sökum'.
 120 nemndi hann sjer þessa vátta. í annat sinn nemndi hann sjer vátta 'nemni ek í þat vætti' sagði hann 'at ek býð flosa þórðarsyni eða þeim manni öðrum, 'er handselda lögvörn hefir fyrir hann, at taka til 'varna; því at nú eru fram komin sóknargögn öll

109-111 báru þeir — sagt: *F* (dog þeir þá for þeir), *A, E* (dog skapaðan [!] for skapaðan, samt jóne for þeim manni); *mgk. H.* 112 þá alla: *A*; alla þá *H*; þessa alla *F, E.* 112-113 at bera — saka: *F, E*; at bera til allra sakanna *A*; til um at bera *H.* 113 ok fór — fram: *F, E*; ok fór þat lögliga af hendi *A*; *mgk. H.* 113-114 eyjólfir — flosi: *F, A* (dog uden þeir), *E* (som *A*); þeir flosi ok eyjólfir *H.* 115 gátu: *F, H*; fengu *A, E.* valgarðsson: *F, E, H*; *mgk. A.* 116-119 'nemni — sökum': — 'nefni ek (nefni ek *mgk. E*) í þat vætti, at (udeglemt *A*) búar þessir (þeir *A*) iz, er ek kvadda til saka þessa, er ek höfðaða á hendr (hönd *A*) flosa þórðarsyni (*mgk. E*) ok eyjólfri bolverkssyni (*mgk. E*), hafa borit á kviðinn ok borit þá sanna ('faiian' [!] *E*) at sakum (sökinn [!] *E*)' *F, A, E*; at búarnir höfðu borit á þá kviðinn ok þá sanna at sökinni *H.* 120-129 nemndi hann sjer þessa — váru komin mangler i *H.* 120 nemndi hann sjer þessa vátta: sál. (uden fortsættelse) alle (*F, A, E* [dog þá for þessa]). í: *A*; *mgk. F, E.* 122 öðrum: *F*; *mgk. A, E.* 123 fyrir hann: *A, E*; "h" *F.* at taka: *F, A*; *mgk. E.* 124 eru: *A, E*; "e" *F.* fram — öll: *F, E*; frægögn öll fram komin *A.*

‘— boðit til eiðspjalls, unninn eiðr, sögð fram sök, 125
 ‘borit stefnuvætti, boðit búum í setu, boðit til
 ‘ruðningar um kviðinn, borinn kviðr, nemndir
 ‘vátтар at kviðburði’. nemndi hann sjer þessa
 vátta at gögnum þeim sem fram váru komin. þá
 stóð sá upp, er sökin hafði yfir höfði verit fram 130
 sögð, ok reifði málit. hann reifði þat fyrst, er
 mörðr bauð at hlýða til eiðspjalls síns ok til fram-
 sögu sakar ok til sóknargagna allra. þá reifði
 hann þat því næst, er mörðr vann eið ok sönnun-
 armenn hans. þá reifði hann þat er mörðr sagði 135
 fram sök — ok kvað svá at orði, at hann hafði
 þau orð öll í reifingu sinni, er mörðr hafði áðr
 í framsögu sakar sinnar ok hann hafði í stefnu
 sinni ‘ok hann sagði svá skapaða sökina fram
 ‘í fimmtardóm, sem hann kvað at þá er hann 140
 ‘stefndi’. þá reifði hann þat er þeir báru stefnu-
 vætti ok taldi þá öll ‘orð þau er hann hafði áðr í
 stefnu sinni ok þeir höfðu í vættisburði sínum ‘ok
 ‘nú hefi ek’ sagði hann ‘í reifingu minni. ok
 ‘þeir báru svá skapaðan kviðinn fram í fimmtar- 145
 ‘dóm, sem hann kvað þá at, er hann stefndi’.

125 boðit: F, A; "bout" (!) E. 127 kviðinn: F, E; kvið A. 129 fram
 váru: F, E; þá váro fram A. 129-130 þá stóð sá upp: F, A, E;
 nú stóð upp sá H. 130 er sökin: F, E, H; sök A (*hvor relativei
 sikkert blot er glemt*). hafði — verit: F, A, E; var yfir höfði H.
 131-136 for málit — varnar har H öll orð þessi (*det sidste ord
 utydel.*). 132 síns: F; mgl. A, E. 133 allra: F, A; mgl. E. 133-134 reifði
 — næst: F, A; þat E. 136-137 hann — orð: A, E; "hafði þav (av í
 ét tegn)" F(!). 137 er: F, E; sem A. 138 hann (*foran hafði*): F, A;
 mgl. E. 141 þat er þeir báru: F, A; mgl. E. 142 þá: F, E; mgl. A.
 er (*foran hann*): F, A; mgl. E. 143-144 áðr — sinni: F, E; í stefn-
 unni A. 144 sagði hann: F, A; mgl. E. 145 skapaðan: F, A; mgl. E.
 146 at: F, A; mgl. E.

síðan reifði hann þat er mörðr bauð búum í setu.
 þá reifði hann þat því næst, er hann bauð flosa
 at ryðja kviðinn 'eða þeim manni, er handselda
 150 lögvörn hefir fyrir hann'. þá reifði hann þat er
 búar gengu at dómi ok báru á kviðinn ok báru
 flosa sannan at sökinni 'báru þeir svá skapaðan
 'níu búa kvið þenna fram í fimmtardóm'. þá reifði
 hann þat er mörðr nemndi vátta at því er kviðr-
 155 inn var á borinn. þá reifði hann þat er mörðr
 nemndi vátta at gögnum ok bauð til varnar. mörðr
 valgarðsson nemndi sjer vátta 'nemni ek í þat
 'vætti' sagði hann 'at ek banna flosa þórðarsyni
 'eða þeim manni öðrum, er handselda lögvörn
 160 'hefir fyrir hann, at taka til varna; því at nú eru
 'öll sóknargögn fram komin þau er sökinni eigu
 'at fylgja at reifðu máli ok svá bornum gögnum'.
 síðan reifði reifingarmaðr þetta váttorð. mörðr
 nemndi sjer vátta ok beiddi dómendr at dæma
 165 um mál þetta. þá mælti gissurr hvíti 'fleira munt

147 mörðr bauð: F, E; hann A (*verbet udeglemt*). 148 reifði: A;
 taldi F, E. því næst: F, A; *mgk. E.* 149 manni: F, A; *mgk. E.*
 150 hefir: F; hafði A; hefði E. reifði: A; taldi F, E. 151 á: F, A;
mgk. E. 152 flosa: F, E; hann A. 153 þenna: F, E; *mgk. A.* fimmtar-:
 F, A; austfirðinga- E(?). 153-154 reifði hann: F, A; *mgk. E.*
 154-155 mörðr — þat er: F, A (*dog kviðr for kviðrinn*); *oversprunget*
 i E. 157 valgarðsson: F, H; *mgk. A, E.* nemni ek: A, E; "nefn." (*sikkeri at læse nefni ek*) F; nefndi(?) ek H. 160 varna: F, A, E;
 varnar H. 161 öll sóknargögn: F, H (*öll næsten ulæseligt*); sóknar-
 gögn öll A, E. eigu: F, A, E; áttu H. 162 reifðu — bornum: F,
 A, E; rett fluttu máli ok svá H. 163 þetta: F, A, E; öll þessi H(?).
 mörðr: F, A, E, I; "M"~~~~ H (*hvor der, efter pladsen at dømme,*
har stædet mörðr valgarðsson). 164 nemndi sjer: — "nefn. s'" F;
 "n. f." E, "n. fer" H, "n. s'" I; "n." A. beiddi: F, A, E, I;
 beiddir H. 165 um mál þetta: F, E; máltit A, H, I. mælti: F, E, H;
 "f." A; "f." I. 165-166 munt — gera: F, E; muntú gjöra verða

þú, mörðr, eiga at at gera; því at eigi munu
 'fearnar tylftir dæma eiga'. flosi mælti nú við
 eyjólf 'hvat er nú til ráða?' eyjólf svarað 'nú er
 'ór vöndu at ráða. enn þó skulu vjer nú bíða —
 'því at ek get, at nú geri þeir rangt í sókninni; 170
 'því at mörðr beiddi þegar dóms á málinu. enn
 'þeir eigu at nemna ór dómnum sex menn. síðan
 'eigu þeir við vátta at bjóða okkr ór at nemna
 'dómnum aðra sex menn. enn vit skulum þat
 'eigi gera; því at þá eigu þeir at nemna ór þá 175
 'sex menn — ok mun þeim þat yfir sjáz. er þá
 'únýtt allt mál þeira, ef þeir gera þat eigi; því
 'at þrennar tylftir eigu at dæma málið'. flosi mælti
 'vitr maðr ert þú, eyjólf, svá at fáir menn munu
 'standa á sporði þjer'. mörðr valgarðsson nemndi 180

at H; munu þer verða at gera I; mun verða at gera A. 166 munu:
 A, E, H, I; glems F. 167 dæma eiga: F, A, H, I; eiga at dæma E.
 167-168 nú við eyjólf: F; við eyjólf A, E, I; til eyjólf H. 168 svarað:
 I ("f."): "f." A; mælti E, H; mælti þá F. nú er: F, E, H; ek
 ætla nú A, I. 169 enn — bíða: H; enn þó skulu ver nú bíða þess
 E; en skulu ver enn bíða F; ok skulu vit nú bíða A, I. 170 ek —
 þeir: A, I; nú get ek, at þeir geri (glems F) F, E; ek get, at þeir gjöri
 brátt H. sókninni: A, E, H, I; "fokni" (= sökinni, *hvis n ikke er*
udeglet) F. 171 beiddi: F, A, E, H; "beiddi" I. þegar — málinu:
 F, A, H, I; dóms á málinu þegar E. 172 ór — menn: F, A, E, I;
 vi menn úr dómnum H. 173 við — okkr: F, E, H; at bjóða okkr
 við vátta A, I. 173-174 ór — dómnum: F; at nefna ór A, E, H, I.
 174 menn: F, E, H; *mgk.* A, I. 174-176 enn — menn: F, E (*dog uden*
því at, samt med aðra vi for þá sex); en þat skulu vit eigi gera
 (*for eigi gera har A gera eigi*). eiga þeir þá at nefna ór vi A, I;
oversprunget i H. 176 þeim: F, E, H, I; *mgk.* A. 176-177 er þá únýtt:
 F (*únýtt feilskr. vnynt*), A, E, H; ok er þá "vnnit" (!) I. 177 mál: F,
 A, E, I; málið H. ef — eigi: F (*eigi feilskr. eiga*), A; ef þeir
 gera eigi þat I; ef þeir gera þat H (!); *mgk.* E. 179 eyjólf: F, E, H;
mgk. A, I. menn: A, E; *mgk.* F, H, I. 180 standa — þjer: F, A;
 standa (*standaz E*) þer á sporði E, H, I. valgarðsson: F, E, H, I;

sjer vátta 'nemni ek í þat vætti' sagði hann 'at
 'ek nemni þessa sex menn ór dómnum' ok nemndi
 þá alla á namn 'ann ek yör eigi at sitja í
 'dómnum. nemni ek yör ór at alþingismáli rjettu
 185 'ok allsherjar lögum'. eptir þat bauð hann þeim
 flosa ok eyjólfu við vátta at nemna ór aðra sex
 menn ór dómnum. enn þeir flosi vildu eigi
 ór nemna. mörðr ljet þá dæma málit. ok er
 dæmt var málit, þá nemndi eyjólfur sjer vátta ok
 190 kallaði únýttan dóm þeira ok allt þat er þeir höfðu
 at gört — fann þat til, at dæmt hafði hálf fjórða
 tylft þar sem þrennar áttu at dæma 'skulu vjer
 'nú sækja fimmtardómssakar várar á þá ok gera
 'þá sekja'. gissurr hvíti mælti þá við mörð val-
 195 garðsson 'allmjök hefir þjer yfir sjez, er þú skyldir
 'þetta rangt gera. ok er slíkt úgæfa mikil. eða

mgl. A. 181 nemni ek: F, A, H; *mgl. E, I.* vætti: F, A, E, H;
 "v." (sikkert at læse vitni) I. sagði hann: F, E, H; *mgl. A, I.*
 182 alla á namn: F, E; á nafn alla H; á nafn I; *mgl. A.* at sitja:
 F, E; ísetu A, H(?), I. 185-186 þeim — eyjólfu: A, E, I; þeim
 (*mgl. H*) eyjólfu ok flosa F, H. 186-187 ór aðra — dómnum: E, H;
 ór aðra (*skrevet to gange*) vi menn dómnum A; ór dómnum aðra
 vi menn F; úr dómnum I. 187-188 enn — nemna: F, A, H (*dag*
uden flosi), I; þeir flosi vildu þat eigi E. 188 mörðr ljet þá: F,
 E, I; mörðr let þó A; let hann (*hvilke ord oprindeligt ere fortsæt-*
telte af eptir þat linie 188 *her oven for, da det mellemliggende hoved*
— ór nemna er [med samme hånd] tilføiet i margen) H. 188-189 ok
 — málit: F, H, I (*dag þá er for er*); ok er dómrinn var E(?);
mgl. A. 189 þá (*foran nemndi*): A (*men jf. næst foreg. note*), I;
mgl. F, E, H. 190 únýttan: A, E, H; "onýtán" F, "onýtán" I. dóm
 þeira: F, A, E, I; dómrinn H. 191 fann: F, A; ok fann E, I; fann
 hann H. til: F, A, H, I; til þess E. 192 at dæma: F, E; *mgl.*
A, I. 193 -sakar várar: F, A, E; -sakar I. á þá: A, I; *mgl.*
F, E. 194 þá (*efter. mælti*): F, E; *mgl. A, I.* 194-195 valgarðsson:
 F, E; *mgl. A, I.* 195 allmjök: F, A, I; allilla E. sjez: F, E; sjez'
 s. hann A, I. 196 úgæfa: F, E; úgipta A, I.

‘hvat skal nú til ráða taka, ásgrímr frændi?’ segir gissurr. ásgrímr mælti ‘nú skulu vjer enn senda ‘mann þórhalli syni mínum ok vita, hvat hann ‘leggir til ráðs með oss’.

200

145. Snorri goði spyrr nú, hvar komit er málunum. tekr hann þá at fylkja liði sínu fyri neðan almannagjá millum ok hlaðbúðar ok sagði fyrir áðr sínum mönnum, hvat þeir skyldu at gera. sendimaðrinn kemr nú til þórhalls ásgrímssonar 5 ok segir hánun, hvar þá var komit, at þeir mörðr valgarðsson mundu sekir gervir allir enn eytt öllu vígsmálinu. enn er hann heyrði þetta, brá hánun svá við, at hann mátti eigi orði upp koma. hann spratt þá upp ór rúminu ok þreif tveim höndum 10 spjótit skarpheðinsnaut ok rak í gegnum fótinn á sjer. var þar á holdit ok kveisunaglinn á spjótinu — því at hann skar út ór fætinum —, enn blóð-

197 skal: F, E, I; skulu ver A. ráða: F, E; ráðs A, I. 198 gissurr: F, E; hann A, I. ásgrímr mælti: F, E; mgl. A, I. enn: I; mgl. F, A, E. 199 syni mínum: F, E, I; mgl. A. 200 leggr — oss: F, E; vill oss til ráðs leggja I; vill til ráðs leggja A.

145. 1-2 Snorri — sínu: F, E (dog var for er); Nú er þar til máls at taka, er snorri goði er (for er — er har A at snorri er goðe), at hann fylkir liði sínu (mgl. A) A, I. 3 millum: F, A; í millum E; milli I. 4 fyrir áðr: F; hann áðr fyri I; hann áðr A; fyri E. 5 sendimaðrinn kemr nú: F; sendimaðrinn kom E; nú er frá því at segja, at sendimaðrinn kemr (kom I) A, I. ásgrímssonar: F; mgl. A, E, I. 6-7 mörðr — allir: F; mörðr mundu sekir gervir E; mundu sekir verða (mgl. I) gervir allir A, I. 7-8 enn — vígsmálinu: A; en eytt vígsmálunum F; ”en onvtt ollv vígsmalvñ“ E(I), ”z onyt oll vigf malvñ“ I(I). 9 eigi — koma: F; ekki orð (mgl. E) mæla A, E, I. 10 þá: F, E; mgl. A, I. rúminu: F, A, E; sænginni I. 10-11 þreif — -naut: F, E; greip spjótít skarpheðinsnaut tveim höndum A, I. 11 fótinn á: F, E; fótinn A; fót I. 12 kveisu-: F, A, E; ”kuífv“ I. 13-15 enn — gólfinu: F; enn blóð-

fossinn fellr ok vágföllin svá at lækr fjell eptir
 15 gólfinu. hann gekk nú út ór búðinni úhalter ok fór
 svá hart, at sendimaðrinn fjekk ekki fylgt hánú.
 ferr hann nú þar til er hann kemr til fimmtar-
 dómsins. þar mætti hann grími hinum rauða
 frænda flosa. ok jafnskjótt sem þeir funduz, lagði
 20 þórhallr til hans spjótinu, ok kom í skjöldinn, ok
 klofnaði hann í sundr, enn spjótit hljóp í gegn-
 um hann svá at oddrinn kom út á milli herð-
 anna. þórhallr kastaði hánú dauðum af spjót-
 inu. kári sölmundarson gat sjet þetta ok mælti
 25 við ásgrím 'hjer er kominn þórhallr son þinn ok
 'hefir vegit víg nú þegar. ok er þetta skömm
 'mikil, ef hann einn skal hug til hafa at hefna
 'brennunnar'. 'þat skal ok eigi vera' segir ásgrímr
 'ok snúm vjer nú at þeim'. var þá kall mikit
 30 um allan herinn, ok síðan var æpt heróp. þeir

fossinn fell vogföllum svo at lækr rann eptir gólfinu E; en blóð-
 fossinn stóð út úr fætinum ok vogföllin I; *mgl.* A. 15 nú: F; þá
 A, E, I. 16 sendimaðrinn fjekk: F, A, I; menn fengu E. 17 ferr
 — kemr: F, E; hann fer þar til er hann kom I; hann kom A.
 18 þar: F, E; þá A, I. 19 frænda flosa: F, E; *mgl.* A, I. 19-22 lagði
 — gegnum: F, A (*dog* ok gekk spjótið *for* enn spjótit hljóp), I
 (*som* A); rak þórhallr spjótit í gegnum skjöldinn, er grímr kom fyri
 sig, ok sjálfan E. 22 hann: F, E, I; grím A. oddrinn — milli: F;
 oddrinn kom út í millum E; út kom í (*mgl.* A) millum A, I.
 23 þórhallr — dauðum: E; kastaði þórhallr hánú dauðum A, I;
 þórhallr kastaði hánú F. 24 kári — þetta: F, A, I; þetta sá kári
 sölmundarson E. 25 við ásgrím: F, A, I; "a." (*kan være ásgrímr*
i vocative) E. 26 vegit — þegar: A, I; þegar vegit víg F, E. 27 ef:
 F, A, E; at I. hug til hafa: F, I; hug til hafa hug til A (?);
 þora E. 28 ok eigi vera: F; eigi vera ok A; nú (þá I) ok eigi vera
 E, I. 29 vjer nú: F, E; nú A; *mgl.* I. þeim': F, E, I; þeim'
 s. hann A. kall mikit: F, E; kall I; kallat A. 30 ok — heróp:
 F; ok síðan æpt heróp A, I; *mgl.* E.

flosi sneruz þá við. ok eggjuðuz nú fast hvárir-
tveggju. kári sölmundarson sneri nú þar at, sem
fyri var árne kolsson ok hallbjörn hinn sterki. ok
þegar er hallbjörn sá kára, hjó hann til hans ok
stefndi á fótinn. enn kári hljóp í lopt upp, ok 86
missti hallbjörn hans. kári sneri at árna kolssyni
ok hjó til hans, ok kom á öxlina ok tók í sundr
axlarbeinit ok viðbeinat ok hljóp allt ofan í brjóstit.
fjell árne þegar dauðr til jarðar. síðan hjó hann
til hallbjarnar, ok kom í skjöldinn ok gekk í 40
gegnum skjöldinn ok svá ofan af hánum þumal-
tána. hölmsteinn skaut spjóti til kára. enn hann
tók á lopti spjótit ok sendi aptr, ok varð þat
manns bani í liði flosa. þorgeirr skorargeirr kom
at þar er fyri var hallbjörn hinn sterki. þorgeirr 45

81-82 ok — -tveggju: *F*; ok eggjuðuz (þá tilf. *I*) fast *A*, *I*; *mgk. E*.
82 kári — at: *F*, *E* (*dog uden nú*); nú er at segja frá kára söl-
mundarsyni (*mgk. I*), at hann snýr at þar *A*, *I*. sem: *F*; er *A*,
E, *I*. 33 hinn: *F*, *A*, *E*; *mgk. I*. 33-39 ok þegar — jarðar: *F* (*der*
på begge steder skriver beint, der både kan læses beinat og beinit), *A*
(*dog sneriz for sneri, klauf hann for hljóp [lin. 38], samt niðr for til*
jarðar); ok þegar hann sá kára, hjó hann til hans ok stefndi á fótinn.
enn kári hljóp í loft (*feilskr. lof*) upp, ok missti hallbjörn hans. kári
sneri at þar er var árne kolsson ok hjó til hans, ok kom á öxlina
ok tók í sundr "axlar bein," ok viðbeinit ok klauf hann allan ofan
í brjóstit. fell árne þegar dauðr niðr *I*; kári hjó til árna, ok kom á
öxlina, ok hljóp allt sverðit ofan í brjóstið. fell árne þegar dauðr
niðr. í því hjó hallbjörn til kára, ok stefndi á fótinn. enn hann
hljóp í lopt upp, ok misste hallbjörn hans *E*. 39 síðan hjó hann:
F, *A*, *I*; þá hjó kári *E*. 40-42 kom — -tána: *F*; kom í skjöldinn ok
gekk í gegnum hann (ok — hann *mgk. A*) ok tók af (hallbirni
tilf. *A*) tána ena (*mgk. A*) mestu *A*, *I*; klauf af honum allann skjöld-
inn ok ofann á fótinn ok tók af þat sem við kom *E*. 42-44 hölm-
steinn — flosa: *F* (varð [*skrevet fð*] næsten udslettet), *A* (*dog uden*
spjótit), *I* (*som A — dog er i i lopti næsten udslettet*); *mgk. E*. 44-46 þór-
geirr skorargeirr — hendi: *F*, *I* (*dog hallbjörn var for fyri var hallbjörn*);

lagði til hans svá fast með annarri hendi, at hallbjörn fjell fyrir ok komz nauðuliga á fætr ok sneri þegar undan. þá mætti þorgeirr þórvaldi þrumketilssyni ok hjó þegar til hans með öxinni
 50 rimmugýgi, er átt hafði skarpheðinn. þórvaldr kom fyrri sik skildinum. þorgeirr hjó í skjöldinn ok klauf allan — enn hyrnan sú hin fremri rann í brjóstit ok gekk á hol, ok fjell þórvaldr þegar ok var dauðr. nú er at segja frá því, at ásgrímr
 55 elliðagrimsson ok þórhallr son hans, hjalti skeggjason ok gissurr hvíti sóttu at þar sem fyrri var flosi ok sigfússsynir ok aðrir brennumenn. var þar allharðr bardagi — ok laukz með því, at þeir ásgrímr gengu at svá fast, at þeir flosi hrukku undan.
 60 guðmundr hinn ríki ok mörðr valgarðsson ok kári sölmundarson ok þorgeirr skorargeir sóttu þar at,

þorgeirr skorargeirr kom at þar er hallbjörn var enn sterkl. þorgeirr lagðe svá fast til hans með annarri hendi A; þá lagði skorargeir annare hendi til hallbjarnar svo fast E. 47 fyrir: F, A, I; á bak aftr E. 48 þegar: F, A, E; mgl I. 48-52 mætti — allan: F, I (dog hann for þórvaldr, samt hann for allan); mætti þorgeirr þórvaldi þrumketilssyni ok hjó til hans þegar með oxinni rimmugýgi, er átt hafði skarpheðinn. hann kom fyrri sik skildinum. þorgeirr hjó í skjöldinn ok klauf A; hjó skorargeirr með öxinne rimmugýgi, er átt hafði skarpheðinn, til þórvalds þrumketilssonar ok klauf af honum allann skjöldinn E. 52 sú — í: F, E; nam A, I. 53-54 ok var dauðr: F; ok var þá dauðr A; dauðr I; dauðr niðr E. 54 nú — því, at: F, A, I (dog er for det sidste at); þeir E. 55-56 elliðagrimsson — hvíti: F; ok þórhallr son hans ok hjalti ok gissurr hvíti (mgl I) A, I; ok gissurr hvíte ok hjalte E. 56 at þar sem: F, A; at þar er I; þar at, sem E. 57 ok aðrir brennumenn: F; ok brennumenn aðrir A; ok brennumenn I; mgl E. var þar: F, E, I; þar var A. 58 ok laukz með: F, E; lauk með A; lauk svá I. 58-59 at þeir — fast: A, I; at þeir sóttu svá fast at F; mgl E. 59 undan: F, E; fyrir A; frá I. 60 hinn: F, E, I; mgl A. 60-61 ok kári sölmundarson: A; mgl F, E, I.

er fyri vǫru öxfirðingar ok austfirðingar ok reyk-
dæli. var þar allharðr bardagi. kári sölmundar-
son kom at þar er fyri var bjarni broddhelgason.
kári þreif upp spjót ok lagði til hans, ok kom í 65
skjöldinn. bjarni skaut hjá sjer skildinum — ella
hefði spjótit staðit í gegnum hann. hann hjó þá
til kára, ok stefndi á fótinn. kári kippir fætinum
ok sneriz undan á hæli, ok missti bjarni hans.
kári hjó þegar til hans. þá hljóp maðr fram ok 70
skaut skildi fyri bjarna. kári klauf ofan allan
skjöldinn, ok nam blóðrefillinn lærit ok reist ofan
allan fótinn. sá maðr fjell þegar ok varð aldri
örkumlalauss, meðan hann lifði. kári þreif þá
tveim höndum spjótit ok sneriz at bjarna ok lagði 75
til hans. hann sá engan sinn kost annan, enn
hann ljét fallaz þvers undan laginu. enn þegar

62 fyri: A, E, I; *mgl.* F. ok austfirðingar: F, E, I; *mgl.* A. 63 var
— bardagi: I; var þar allharðr bardagi með öllu F; varð þar "all-
snapr" bardagi A; varð þá allhörd svipan E. 63-64 sölmundarson:
F, I; *mgl.* A, E. 64 at þar: F, A, I; þar at E. fyri var bjarni:
F, E, I; bjarni var A. 65 þreif — hans: F, A, I (*dog uden upp*);
lagði til hans með spjóte E. 66 hjá: F, A, E; niðr hjá I. 67 hann:
F, A, E; bjarni I. þá: F, A, E; *mgl.* I. 68-69 kippir fætinum ok:
A; kippiti fætinum ok F; brá við fætinum ok I; *mgl.* E. 69 undan:
F, A, E; *mgl.* I. 70 þegar til hans: F, A, I; á móte E. 70-71 þá
— bjarna: F; maðr hljóp fram fyri bjarna ok skaut skildi fyrir
hann E; þá (ok A) hljóp maðr framm með skjöld fyrir hann A, I.
71 ofan: F, A; *mgl.* E, I. 72 reist: F, A, I; "reist" (!) E. 73 sá maðr:
F, E; hann A; "b." (= bjarni) I(!). varð: F, A, I; verðr E.
74 meðan hann lifði: F; á meðan hann lifði I; síðan hann lifði A;
mgl. E. 75 spjótit: F, A, I; spjót E. bjarna: F, A, I; bjarna
með E. 76 hann: F; en hann A, I; bjarni E. engan — annan:
F, E; engan annan sinn kost A; sinn öngvann annan kost I.
77 hann — þvers: A, E; fallaz þvers I; hann lét fallaz F.

er bjarni kemz á fætr, hrökk hann undan. þór-
geirr skorargeirr sótti þá at þar er fyri var hól-
80 steinn spakbersason ok þórkell geitisson. lauk svá
með þeim, at þeir hólmosteinn hrukku undan. varð
þá óp mikit at þeim af mönnum guðmundar ríka.
þórvarðr tjörvason frá ljósavatni fjekk sár mikit.
hann var skotinn í handlegg. ok ætluðu menn,
85 at skotit hefði haldórr son guðmundar hins ríka.
ok hafði hann þetta sár bótalaust alla æfi síðan.
var þar nú þröng mikil. enn þó at hjer sje sagt
frá nökkurum atburðum, þá eru hinir þó miklu
fleiri, er menn hafa engar frásagnir af. flosi hafði
90 þat sagt sínum mönnum, at þeir skyldi leita til
vígis í almannagjá, ef þeir yrði forviða; því at þar
mátti einum megum at sækja. enn flokkur sá er

78 er: *I*; *mgl.* *F, A, E*. bjarni kemz: *F*; hann komz *A, I*; hann komz undan *ok E*. hrökk: *F, E, I*; þá hrökk *A*. 78-79 þórgeirr — sótti: *A, I*; skorargeirr sótti *E*; þórgeirr skorargeirr ok gisurr hvíll sóttu *F*. 79 þá at þar: *F, A*; at þar *I*; þar at *E*. 79-80 hólmosteinn spakbersason: *F*; hólmosteinn s. spakbersa *A*; hólmosteinn spakbóðvarss. *I*; ketill spakbóðvarss. *E*. 80 lauk: *F, A, I*; ok lauk *E*. 81 hólmosteinn hrukku undan: *F*; hólmosteinn hrukku fyrir *A, I*; sneru undan *E*. 81-82 varð — þeim: *F* (*dog var for varð*), *A*; var þá óp mikit gert at þeim *I*; varð þá óp mikitt *E*. 82 ríka: *F, E*; *mgl.* *A, I*. 83 þórvarðr: *A, E, I*; þórvaldr *F*. tjörvason: *F, A, I*; *mgl.* *E*. 84 hann — handlegg: *A*; hann var (*udeglemt* *F*) skotinn í handlegginn *F, E*; *mgl.* *I*. 85 hefði: *F, A, E*; "míðo" (*!*) hafa *I*. hins: *I*; *mgl.* *F, A, E*. 86 ok (*foran* hafði): *F, A, I*; *mgl.* *E*. síðan: *F, A, I*; sína *E*. 87 var þar nú: *F*; var þar *I*; varð þar nú *E*; varð þar *A*. mikil: *F, A, E*; allmikil *I*. 88 nökkurum atburðum: *F, A, E*; atburðum nökkurum *I*. hinir þó: *F, A, E*; þó hinir *I*. 89 er (*foran* menn): *F, A*; en *I*; at *E*. frásagnir af: *F, E*; sagnir frá *A, I* (sagnir til *dels udslettet*). 90 þat — mönnum: *F*; þat sagt "h" *mñ* sínum *E*; sagt þeim *ædr A, I*. 91 ef — forviða: *F, E*; *mgl.* *A, I*. 92 megum: *A*; megin *F, E, I*. at sækja: *F, A, E*; at þeim sækja *I*.

síðuhallr hafði ok ljótr son hans höfðu hörfat frá í braut fyrir atgöngu þeira feðga ásgríms ok þórhalls. sneru þeir ofan fyrir austan öxará. hallr 95 mælti þá 'hjer slær í allmikil úefni, er allr þingheimr berz. vilda ek, ljótr frændi, at vit bæðim 'okkr liðs at skilja menn, þó at okkr sje þat til 'orðs lagit af nökkurum mönnum. skalt þú biða 'við brúarsporðinn. enn ek mun ganga í búðir ok 100 'biða mjer liðs'. ljótr mælti 'ef ek sje, at þeir flosi þurfu liðs af mönnum várum, þá mun ek þegar hlaupa til með þeim'. þat munt þú gera sem þjer líkar' segir hallr 'enn biða vil ek þik, at þú 'biðir mín'. nú brestr flótti í liði flosa, ok flýja 105 þeir allir vestr um öxará. enn þeir ásgrímr ok gissurr hvíti gengu eptir ok allr herrinn. þeir flosi

95 ljótr son hans: *F, E*; þeir ljótr son hans *I*; þeir ljótr feðgar *A*. höfðu hörfat: *F, E*; var hörvaðr *A, I*. 94 í braut: *F, A, I*; *mgk. E*. 94-95 fyrir — þórhalls: *F*; er þeir feðgar sóttu at ásgrímr ok þórhallr *E*; fyrir atgöngu manna ásgríms *A, I*. 95 þeir: *F, A, I*; þeir þá *E*. 96 þá: *A, I*; *mgk. F, E*. allmikil: *F, A, E* ("all mīl" [*det hele mindre tydeligt*]); "all mik" *I*. 96-97 þinghelmr: *F, A, I*; þingheimrinn *E*. 97 vilda — frændi: *F*; ok vilda eg, ljótr frændi *E*; vilda ek *A, I*. 98-99 at skilja — mönnum: *A, I*; þótt okkr se þat til orðs lagit af nökkurum mönnum, ok skildim (*skiljum E*) þá *F, E*. 99 biða: *F, A*; biða mín *E, I*. 100 -sporðinn: *F, E, I*; sporð *A*. 101 biða mjer liðs: *F*; fá mer liðs *I*; fá mer lið *A*; biða mjer liðs. þá mun eg þegar til fara ok skilja þá *E*. 101-102 þeir — várum: *F, A, I*; flosa mágt mínum er liðs þörf *E*. 103 hlaupa — þeim: *F, A*; hlaupa til þeirra *I*; *udeglemt E*. munt þú: *F, A, E*; "matv" *I*. 104 segir hallr: *sðl. (verbet forkortet .f.) F, E*; *hvorimod A sætter s. hallr og I s. hann efter gera*. biða vil ek þik: *F*; biða vil ek *A, I*; vilda eg *E*. 105 biðir: — "biðir" *F*, "biðer" *A*, "bið" *I*; "bið" (*vistnok at læse biðir*) *E*. brestr flótti í liði: *F*; "br-ñ" flótte (*utydeligt*) í liði *E*; er þar til máls at taka, at flótti brast í liði þeira *A, I*. 105-106 flýja þeir: *F, E*; flýðu *A, I*. 106 vestr um: *A*; vestr með *I*; austr yfir *F, E*. 107 hvíti: *F, A*; "h. z .h." *I* (*det sidste h. = hjalti?*); *mgk. E*. gengu: *F, A, I*; sóttu *E*. ok allr herrinn: *F, E, I*; með herinn *A*.

hörfuðu neðan milli virkisbúðar ok hlaðbúðar. snorri
 goði hafði þar fylkt fyri liði sínu svá þykkt, at
 110 þeim gekk eigi þar at fara. snorri goði kallaði þá
 á flosa 'hví farið jer svá geystir? eða hverir elta
 'yör?' flosi svarar 'ekki spyrr þú þessa af því er
 'eigi vitir þú þat áðr. enn hvárt veldr þú því er
 'vjer megu eigi sækja til vígis í almannagjá?'
 115 'eigi veld ek því' segir snorri 'enn hitt er satt, at
 'ek veit, hverir valda — ok mun ek segja þjer,
 'ef þú vill, at þeir valda því þórvaldr kroppinskeggi
 'ok kolr'. þeir váru þá báðir dauðir ok höfðu
 verit hin mestu illmennir í liði flosa. í annan stað
 120 mælti snorri til sinna manna 'gerið jer nú hvárt
 'tveggja, at jer höggvið ok leggið til þeira, ok
 'keyrið þá í braut hjeðan. munu þeir þá skamma

¹⁰⁸ neðan — hlaðbúðar: A; norðr millum virkisbúðar I(!); "vndan
 mǫ virkiss þavð (beror þá gisning, da avð er forskrevet og ulæseligt)"
 E; ofan á milli árinna ok virkisbúðar F. ¹⁰⁹ liði sínu: F, E, I;
 sínu liði A. ¹⁰⁹⁻¹¹⁰ svá — fara: A, I; svá þykkt, at þeim gekk
 þar ekki at fara F; mgl E. ¹¹⁰ þá: F; mgl A, E, I. ¹¹¹ geystir:
 F, E; geystir' s. hann A, I. eða hverir elta: F, E; eða hverr eltir
 I; hverr eltir A. ¹¹² þessa af því: F, E, I; af því þessa A. ¹¹³⁻¹¹⁴ er
 — áðr: F; at þú vitir þat (þetta E; mgl A) elgi A, E, I. ¹¹⁵ enn:
 F, A, E; "e." (sikkert [som ellers] = eða) I. hvárt veldr þú: A,
 E, I; "h̄ veillðr" F. er (foran vjer): F, E; at A, I. ¹¹⁶ sækja: F,
 A, I; ná (noget utydeligt) E. almannagjá: F, A, E (feilskr. all
 alð gja); almannagjá sem ver höfum hugat I. ¹¹⁷ veld ek því:
 F, E, I; elgi veit ek þat A. segir snorri: sðl (verbet forkortet .f.)
 F, E; s. hann A; mgl I. ¹¹⁸⁻¹¹⁹ hitt — valda: F, E; veit ek,
 hverir valda I; veit ek, hverr valda mun A. ¹²⁰ ef þú vill: F;
 hann(!) ef þú vilt E; úfregit A, I. ¹²¹ þeir váru þá: F, A; en þeir
 vóro E; þeir vóro þá þó I. ¹²² hin: F, A, I; "h̄"(!) E. í liði
 flosa: F, E; mgl A, I. ¹²³⁻¹²⁴ í — manna: F; "j" aŋan stað ŋ. re
 goðe ½ sína mō" A(!); þá (í annat sinn I) mælti snorri goði (mgl I)
 til sinna manna E, I. ¹²⁵⁻¹²⁶ hvárt tveggja: F, E; bæði A, I. ¹²⁷ at
 — leggið: F, E (at jer feilskr. at at þi' at), I; höggvit A. ¹²⁸ munu:

‘stund hjer við haldaz, er hinir sækja at neðan. ‘skuluð jer þá ekki eptir ganga ok láta þá sjálfa ‘á sjáz’. skapta þóroddssyni var sagt, at þórsteinn 125 holmuðr son hans var í bardaga með guðmundi hinum ríka mági sínum. ok þegar skapti vissi þetta, gekk hann til búðar snorra goða ok ætlaði at biðja snorra, at hann gengi til at skilja þá með hánum. enn er hann var eigi allt kominn at 130 búðardurunum snorra, þá var bardaginn sem óðastr. þeir ásgrímr ok hans menn gengu þar þá at neðan. þá mælti þórhallr við ásgrím föður sinn ‘þar er ‘hann skapti þóroddsson nú, faðir’. ásgrímr mælti ‘sje ek þat, frændi’. skaut hann þá spjóti til 135 skapta — ok kom fyrri neðan þat, er kálfi var digrastr,

---

F, A, E; ok munu I. 125 er — neðan: F (dog ef for er), A, I (som F); mgl. E. 124 skuluð — ekki: F, A, I; enn ekki skulu ver E. láta: F, I; látið A; látum E. 124-125 sjálfa á sjáz: F, A, E; á sjáz sjálfa I (á sjáz beskadiget, men sikkert). 125-131 skapta — þá var: A (dog uden hinum); son skapta þóroddssonar var þórsteinn holmuðr, sem fyrri var ritað (sem — ritað mgl. I). hann var í bardaga með guðmundi hinum (mgl. F) ríka mági sínum. ok (en I) þegar skapti vissi þetta, gekk hann til búðar snorra goða ok ætlaði at biðja snorra goða, at hann gengi til (með udeglemt I) honum (for snorra goða, at — honum har F ser liða) at skilja þá. en er hann var eigi allt kominn (for allt kominn har I kominn allt) at búðardurunum snorra, þá var F, I; skapte þóroddss. fór til búðar snorra goða — því at hann vissi, at þórsteinn “holmðr:” son hans var í bardaganum með guðmundi ríka mági sínum. ok er hann var mjög kominn (enden af dette ord er usydelig) at búðinne “s.” — því at skapte “villð” gjarna skilja þá — var þá E(I). 132 þeir — neðan: F (dog uden þá), A, I; mgl. E. 133 þá — sinn: F; þá mælti þórhallr til ásgríms föður síns E; þórhallr mælti A, I. 133-134 er — faðir: F; (er mgl.) hann nú skapti þóroddss., faðir’ s. hann I; er skapti nú, faðir’ s. hann E; er skapti þóroddss., faðir’ s. hann A. 134-135 ásgrímr — frændi’: F; ‘nú se eg’ s. ásgrímr ‘hvar hann er’ E; ásgrímr ser þat A, I. 135-136 skaut — skapta: F; ásgrímr skaut þá spjóte til skapta E;

ok svá í gegnum báða fætrna. skapti fjell við
 skotit ok fjekk eigi upp staðit. fjengu þeir þat eina
 ráðs tekit, er hjá váru, at þeir drógu skapta inn
 140 í búð sverðskriða nakkvars flatan. þeir ásgrímr
 gengu þá at svá fast, at flosi ok hans menn hrukku
 undan suðr með ánni til möðrvellingabúðar. þar
 var maðr úti hjá búð nakkvarri, er sölvi hjet.
 hann sauð í katli miklum ok hafði þá upp fært
 145 ór katlinum, enn vellan var sem áköfust. sölvi
 gat at líta, hvar þeir flýðu austfirðingarnir ok váru
 þá komnir mjök svá þar gegnt. hann mælti þá
 'hvárt münü þessir allir ragir austfirðingarnir, er
 'hjer flýja? ok jafnvel rennr hann þórkell geitis-
 150 'son. ok er allmjök logit frá hánun, er margir
 'hafa þat sagt, at hann væri hugr einn — enn nú

ok skaut hann þegar spjóti til skapta A; ok skaut hann þegar til
 hans skapta spjóti I. ¹³⁶ fyrir: A, E, I; *mgk. F.* þat: F, A, E; þar I.
 kálfi var: F, I; kálfinn var E; kálfi er sem A. ¹³⁷ svá: F; fló E; kom
 A; stóð I. ¹³⁸⁻¹³⁹ eina ráðs tekit: F; eitt ráð E; ráðs tekit A, I.
¹³⁹ hjá: F, A, I; við E. skapta: F, A, E; hann I. ¹³⁹⁻¹⁴⁰ inn —
 flatan: F (*sverðskriða skrevet ívðfk'ða*); flatan inn í búð (*står i slut-*
ningen af en linie og ser omtrent således ud buð). "fuerðfk'ða"
 nökkurs A; inn í búð "ívð fk'ða" nökkurs I; inn í búðina (!)
 flatan E. ¹⁴⁰⁻¹⁴¹ þeir — fast, at: F, A, I; *mgk. E.* ¹⁴¹⁻¹⁴² flosi —
 undan: A; flosi ok hans menn hrukku fyrir I; þeir flosi hrukku
 undan ok hans menn F; þeir flosi hrukku þá enn undan E.
¹⁴² möðr-: — "mavðr (av í ét tegn)" F, "mauðr" A; "moðru" I,
 "mozv" (!) E. ¹⁴³ búð nakkvarri: F, A; búðinn I, I. ¹⁴⁴⁻¹⁴⁵ fært
 ór katlinum: F, I; fært A; færðan matinn E. ¹⁴⁵ var: F, A, E;
 var þá I. ¹⁴⁶ gat at líta: F, A, I; sá þá E. ¹⁴⁷ þá — gegnt: F,
 A, I; þar þá komnir gegnt honum E. hann mælti þá: F; hann
 mælti E; sölvi mælti A, I. ¹⁴⁸ þessir allir ragir: F, A; þessir allir
 ragir vera I; allir ragir E. ¹⁴⁹ flýja: F, E; flýja? s. hann A, I.
 jafnvel: F, A, E; jafnhart I. ¹⁵¹ hafa — einn: A; hafa þat þó
 sagt, at hann se ekki nema hugrinn einn I; segja hann hug einn
 F; s. vel hugðjarfan E.

‘rennr engi harðara enn hann’. hallbjörn hinn sterki var þar nær staddr ok mælti ‘eigi skalt þú þat eiga til at segja, at vjer sjem allir ragir’ ok þreif til hans ok brá hánnum á lopt ok rak ¹⁵⁵ hann at höfði í soðketilinn. dó sölvi þegar. var þá ok sótt at hallbirni, ok varð hann þá undan at leita. flosi skaut spjóti til brúna hafliðasonar, ok kom á hann miðjan, ok varð þat hans bani. hann var í liði guðmundar hins ríka. þórsteinn hlenna- ¹⁶⁰ son tók spjótit ór sárinu ok skaut aptr at flosa, ok kom á fótinn, ok fjekk hann sár mikit ok fjell við. hann stóð upp þegar. hörfuðu þeir þá til vatnsfirðingabúðar. þeir ljótr ok hallr gengu þá austan yfir á með flokk sinn allan. ok þá er þeir ¹⁶⁵ kvámu á hraunit, var skotit spjóti ór liði guðmundar hins ríka, ok kom þat á ljót miðjan. fjell hann þegar dauðr niðr. ok varð aldri uppvíst,

¹⁵² harðara: *F, A, I*; meira *E*. hinn: *E*; *mgl. F, A, I*. ¹⁵³ ok mælti: *F, A, E*; *mgl. I*. ¹⁵⁴ vjer sjem allir: *F*; allir þessir se *I*; allir se *A, E*. ¹⁵⁵ ok þreif — lopt: *F*; þreif hann þá til hans ok brá hánnum á lopt *A, I*; ok þreif hann á lopt upp *E*. ¹⁵⁶ höfði í soðketilinn: *A*; höfði í ketilinn *F*; höfðinu niðr (*mgl. E*) í soðketilinn *E, I*. dó: *F, A, E*; ok dó *I*. ¹⁵⁶⁻¹⁵⁸ var þá — leita: *F* (*dog flýja for leita*), *A* (*dog sótt for ok sótt*), *I* (*dog sótt for ok sótt, samt láta for leita*); enn hallbjörn flýði þegar með sínum mönnum *E*. ¹⁵⁸ brúna hafliðasonar: *F, A, I*; hafliðasonar, er brúne het *E(I)*. ¹⁵⁹ varð: *A, E*; var *F, I*. ¹⁶⁰ guðmundar hins: *I*; guðmundar *F, A*; með guðmundi *E*. ¹⁶¹ at: *F, A, E*; ok at *I*. ¹⁶² ok fjekk — mikit: *F*; ok varð þat mikit sár *E*; flosi fekk sár mjög mikit á fætinum *A, I*. ¹⁶²⁻¹⁶³ ok fjell — þegar: *F*; ok fell við (þegar tilf. *I*) ok stóð (þó tilf. *I*) upp þegar *A, I*; *mgl. E*. ¹⁶³ hörfuðu þeir: *F, A*; þeir hörfuðu *E, I*. ¹⁶⁴ þeir — hallr: *F*; ljótr ok þeir hallr *A, I*; þeir hallr ok ljótr *E*. ¹⁶⁵ á: *F, A, E*; ána *I*. flokk sinn allan: *F*; allan flokk sinn *A*; flokk sinn *I*; flokk(?) miklum *E*. ¹⁶⁵⁻¹⁶⁶ þeir kvámu: *F, E*; hann kom *A, I*. ¹⁶⁶ spjóti: *F, E*; *mgl. A, I*. ¹⁶⁷ hins ríka: *I*; ríka *F*; *mgl. A, E*. ¹⁶⁸ niðr: *F, A, E*; *mgl. I*. uppvíst:

hverr þetta víg hafði vegit. þeir flosi hörfuðu nú
 170 upp um vatnsfirðingabúð. þórgelirr skorargeirr mælti
 þá við kára sölmundarson 'þar er hann nú eyjólfir
 'bölverksson, ef þú vill launa hánnum hringinn'. 'ek
 'ætla þat nú eigi fjarri' segir kári ok þreif spjót
 af manni ok skaut til eyjólfis, ok kom þat á hann
 175 miðjan ok gekk í gegnum hann. fjell eyjólfir þegar
 dauðr til jarðar. þá varð hvíld nökkur á um bar-
 dagann. snorri goði kom þá at með flokk sinn.
 var þar þá skapti í liði með hánnum — ok hljópu
 þegar í milli þeira. náðu þeir þá eigi at berjaz.
 180 hallr gekk þá í lið með þeim ok vildi skilja þá.
 vráu þá sett gríð, ok skyldu þau haldaz um þingit.

F, A, I; udeglemt E. 169 vegit: F, A, I; unnt E. 169-170 þeir —
-búð: F, A (dog uden nú), I (dog uden nú, samt med "búð" for
-búð); ooooo||"nv hauksf'ðingar vpp (pp i ét tegn) vm varf'ðinga"(?)
H; mgl E. 170-172 þórgelirr — hringinn: F, E (dog þá mælti
skorargeirr for þórgelirr — þá); þá mælti þórgelirr skorargeirr 'þar
er hann nú eyjólfir bólverksson, kári' s. hann 'launa honum nú
hringinn I; þórgelirr skorargeirr mælti 'þar er hann eyjólfir bøl-
verksson nú, kári' s. hann 'launa þú hánnum nú hringinn A; þor-
geirr skorargeirr mælti við kára 'þar er hann nú eyjólfir bólverksson
með rangyndin H. 172-174 'ek — manni: F; 'ek ætla þat nú eigi
fjarri' s. kári 'at launa hánnum tillögur ok fá hánnum rauðan kyrtli'
ok þreif spjót af manni H; 'eg ætla þat nú eigi fjarre sanne' s. kári
E; þá þreif kári spjót af manni A; kári tók þá spjót af manni I
174 til eyjólfis: F; til hans H; at eyjólfir A, E, I. ok kom þat: F, H;
ok kom A, I; kom E. 175 gekk: F, A, H, I; fló E. 175-176 fjell —
jarðar: F (dog þá for þegar), A (dog niðr for til jarðar), I (som A);
ok fell eyjólfir dauðr til jarðar E; ok fell eyjólfir ok var þegar
dauðr H. 176-177 varð — bardagann: F (dog var for varð), A, I;
varð hvíld nokkur (mgl H) á bardaganum E, H. 178 var þar: F,
E, H; ok var A, I. með hánnum: F, A, E, I; hans H. 178-180 ok
hljópu — skilja þá: F (dog þeir for þegar), A (dog millum for
milli), I (som A); hallr var þar þá ok til kominn. gengu þeir þá
enorri í(?) millum E; ok vildi skilja þá H. 181 váru — haldaz:
F; váro þá sett gríð. var þat þá fyst A; váro (var H) þá sett gríð
fyrst H, I; var þá fyst sett gríð E.

var þá búit um lík ok færð til kirkju enn bundin sár þeira manna, er særðir váru. annan dag eptir gengu menn til lögbergs. hallr af síðu stóð upp ok kvaddi sjer hljóðs — ok fjekkz þegar. hann mælti 185 svá 'hjer hafa orðit harðir atburðir í mannaláti 'ok málásóknum. mun ek enn sýna þat, er ek 'em lítilmenni. ek vil nú biðja ásgrímm ok þá 'menn aðra, er fyri málum þessum eru, at þeir 'unni oss jafnsættis'. fór hann þar um mörgum 190 fögnum orðum. kári sölmundarson mælti 'þó at 'allir sættiz aðrir á sín mál, þá skal ek eigi sættaz 'á mín mál; því at jer munuð vilja virða víg þessi 'í móti brennunni — enn vjer þolum þat eigi'. slíkt hit sama mælti þorgeirr skorargeirr. þá stóð 195 upp skapti þóroddsson ok mælti 'betra hefði þjer

182 var þá: *F, A, E, I*; "nu u s þa" *H* (*máske* = nú var ok þá). ok færð til kirkju: *F, A, H, I*; *mgk. E.* enn: *A, I*; ok *F, E, H*. 183 þeira — váru: *F* (særðir *feilskr. fæðir*); þeira manna, er sárir váro *A, H, I*; manna *E*. 184 stóð: *F, A, I*; stóð þá *E, H*. 185 fjekkz: *A*; "feckt eller feck" *E* (*vistnok feilskr. passiv*); fekk *F, H, I*. 186 svá: *F*; *mgk. A, E, H, I*. hafa orðit: *F, A, E, I*; er (*sál*) nú orðnir *H*. harðir atburðir: *F, A, H, I*; hörð tíðindi *E*. -lát: *A*; -látum *F, E, H, I*. 187 enn sýna þat, er: *F*; þat sýna jamnan, at *H*; nú sýna þat, at *A*; sýna þat, at *E, I*. 188 lítilmenni: *F, A, H, I*; "lituð me" *E* (!). ek vil nú: *F, E, H*; vil ek *A, I*. 188-189 ásgrímm — eru: *F* (*dog uden menn*), *A, H* (*dog aðra þá menn for þá menn aðra*); þig, ásgrímm, ok alla menn aðra, er fyri málum þessum eru *I*; ásgrímm og þá alla, er í þessum málum "e" *E*. 190 fór hann þar: *A, E, I*; ferra hann þar *F*; ferra hann her *H*. 191 fögnum orðum: *F, A, E, I*; orðum forkunnar fögnum *H*. sölmundarson: *F, H*; *mgk. A, E, I*. mælti: *F, A, I*; svarar *E, H*. 192 aðrir: *F, A, I*; *mgk. E, H*. 192-193 skal — mál: *F, E* (*dog mitt for mín*), *H* (*dog mun for skal*; — á gleði); skal ek eigi (aldri *I*) sættaz *A, I*. 193 jer munuð vilja: *F, A, E*; þer munuð *H*; "þē mvnv vilja" *I*. 194 í móti: *F, H, I*; móti *A*; á móti *E*. þolum: *F, A, H, I*; viljum *E*. 195 þorgeirr: *F, A, H, I*; *mgk. E*. 195-196 stóð — mælti: *F, H, I*; stóð upp skapti ok mælti *A*; mælti skapti þóroddsson *E*. 196-197 hefði — renna eigi:

‘verit, kári, at renna eigi frá mágum þínum ok
 ‘skeraz nú eigi ór sáttum við góða menn’. kári
 kvað þá vísur þrjár

- 200   hvat skalt þú runnr þó at rynnim
               randlinns of sök minni
               hagl dreif skarpt á sköglar
               skýjum oss at frýja
               hinn er hjelt þar er hjalta
 205   hátungur mjök sungu
               brynju meiðr til búðar
               blauðr með skeggit rauða.
               varð þá er víga njörðum
               vilja þraut at skilja
 210   lítt gekk skald fyr skjöldu
               skapta mart at hapti
               er matsjóðar móða
               málmrógs flatan drógu
               slíkt er allt af æðru
 215   inn í búð at trúðar.
               höfðu gríms at gamni
               græðis elgs ok helga
               rjett unnut þá runnar
               rennendr níals brennu.
 220   nú mun börgrs í björgum
               baugs hnykkjandum þykkja

F (kári feilskr. k²a), *E* (dog kári, verit for verit, kári), *H*; væri þer at hafa elgi runnit *A*, *I*. 197-198 ok skeraz: *F*, *A*, *H*, *I*; enn skoraz *E*. 198 sáttum — menn: *H*; sættum *F*, *A*, *I*; sættinne *K*. 199 kvað — þrjár: *F*, *H*; kvað þá vísu þessa *A* og *I*, der i overensstemmelse hermed tilføie foran det andet vers — *A*: kári kvað vísu aðra, men *I*: kári kvað aðra vísu, og foran det tredje — begge: kári kvað ena þriðju vísu; "f.v." *E*.

lyngs at loknu þingi
ljóts annan veg þjóta.

þá varð hlátr mikill. snorri goði brosti at ok kvað
þetta fyr munni sjer svá þó at margir heyrðu 225
vel kann skapti skilja
skaut asgrímr spjóti
villat hólmosteinn flýja
vegr þórketill nauðigr.

hlógu menn nú allmjök. hallr af síðu mælti 'allir 230
'menn vitu, hvern harm ek hefi beðit um lát ljóts
'sonar míns. munu þat margir ætla, at hann muni
'dýrstr görr af þeim mönnum, er hjer hafa látiz.
'enn ek vil þat vinna til sátta manna at leggja
'son minn úgildan ok ganga þó til at veita þeim 235
'bæði tryggðir ok grið, er mínir mótstöðumenn
'eru. bið ek þik, snorri goði, ok aðra hina beztu
'menn, at jer komið því til leiðar, at sættir verði

224 þá — mikill: F, A, H, I (*hvor dog denne sætning synes til dels udstreget, hvilket vistnok er sket, efter at disse ord vare bleve gentagne [se 145 220 første note]*); mgl. E. 225 þetta: F, A, E; stóku I; mgl. H. svá — heyrðu: F (*dog uden þó*), A; mgl. E, H, I. 230 hlógu—allmjök: F, A, E; þá varð hlátr mikill I (*vistnok en feilagtig gentagelse [se note 145 224]*); hlógu nú allir menn mjök H. af síðu: F, A, H, I; mgl. E. 231 harm: F, A, H, I; skaða E. beðit: F, H; flngit A, E, I. 231-232 um — míns: F; í dauða ljóts sonar míns E; at ljótr son minn er látinn (*vegin H*) A, H, I. 232 munu þat: F, A, E; munu þat ok I; ok mundu þat H. muni: F, A; mundi H (*der efter dette ord, sidst i en linie, har noget ulæseligt, der nærmest ser ud som "b" eller "v" [måske der menes "va"]*); mun E ("m"); I. 233 görr: F, E, H, I; gerr vera A. af — látiz: F, E (*dog fallit for látiz*); af þeim er her eru vegnir H; mgl. A, I. 234 ek: F, A, H, I; mgl. E. þat — manna: F; þat vinna til sætta (*se usikkert*) mönnum E; þat vinna til sætta I; vinna þat til sætta A; þat til vinna sátta H. 235-237 ganga — eru: F, A, H, I; veita þó mönnum tryggðir ok grið E. 237 aðra: F, A, H; alla aðra I; alla E. 238-239 jer — oss: F, A, I; "þ": kōi

‘með oss’. síðan settiz hallr niðr. ok var görr
 240 at hans máli mikill rómr ok góðr, ok lofuðu allir
 mjök hans góðgirnd. snorri goði stóð þá upp ok
 talaði langt erendi ok snjallt ok bað ásgrím ok
 gissur ok aðra þá menn, er fyri málum váru
 þaðan at, at þeir skyldi sættaz. ásgrímr mælti
 245 þat ætlaða ek þá er flosi reið heim at mjer, at
 ‘ek mynda við hann aldri sættaz. enn nú vil ek,
 ‘snorri goði, sættaz fyrir orð þín ok annarra vina
 ‘várta’. slíkt hit sama mæltu þeir þórleifr krákr
 ok þórgrímr hinn mikli — at þeir mundu sættaz —
 250 ok fýstu í öllu þorgeir skorargeir bróður sinn at

því til leiðar með oss, at sættir verði *H* (*múg stár kōi for komið*); “þi’
 legi it hvg aa (aa í *ét tegn*) at sæti’ ðóí m₃ m_m” *E* (*tū dels nær
 ved at smuldre borti*). 239 síðan — niðr: *A*; (ok *tūf. H*) síðan settiz
 hann niðr *H, I*; “fēt” hann nú niðr *F*; *mgk. E.* 239-240 ok var —
 góðr: *F, H* (*dog máli hans for hans máli*); ok varð rómr (*orðrómr
 I*) mikill ok góðr gerr at máli hans *A, I*; “at h₃ mali v₃ g₃ godi
 romr” *E* (*de tre første ord ere nær ved at smuldre borti*). 240-241 allir
 — góðgirnd: *F*; aller mjök góðgirnd hans *A*; allir hans góðgirnd
H, I; menn mjök hans góðgirnd (*rnd beskædiget — men góðgirnd
 synes dog skrevet godgi[rnd]*) *E.* 241-242 stóð — talaði: *F, A, I*;
 stóð upp ok mælti *H*; talaði þá *E.* 242 ok (*foran það*): *F, A, E, H*;
mgk. I. 242-244 ok gissur — sættaz: *F* (*dog uden ok gissur*), *A* (*dog
 málinu for málum, samt ”e” [meget uformeligt]*) þeir for at þeir, *H* (*dog
 gissur hvíta for ok gissur*), *I* (*dog ”þatan” for þaðan at*); sætta ok
 þá alla *E.* 244 mælti: *F, A, H*; “f₃.” *E*; “f₃.” *I.* 246 við — sættaz:
F, I; aldri við hann sættaz *A, H*; aldri við hann sætt geta *E.*
 246-248 enn — várta: *F*; enn nú vil eg þat gera fyrir orð þín ok
 annara vina minna at sættaz *E*; en nú vil ek, snorri goði, gera
 fyrir orð þín ok annarra góðra manna ok sættaz *H*; en þó vil ek
 nú fyrir orð þín, snorri goði, ok annara vina minna elgi undan
 skeras *A*; *mgk. I.* 248 hit sama: *F, E, H*; *mgk. A, I.* 248-249 þórleifr
 — mikli: *F, A, H, I*; þórgrímr mikli ok þórleifr krákr *E.* 249 at
 þeir mundu sættaz: *F, A, I*; *mgk. E, H.* 250-251 ok fýstu — sættaz:
F, A (*dog uden í öllu*), *H* (*dog uden skorargeir*); ok fýstu í öllu
 þorgeir skorargeir það bróðr sína sættaz *I*; *mgk. E.*

sættaz. enn hann skarz undan ok kvaðz aldri við kára skyldu skiljaz. þá mælti gissurr hvíti 'nú má flosi sjá sinn kost, hvárt hann vill sættaz 'til þess at sumir sje útan sætta'. flosi kveðz sættaz vilja 'ok þykki mjer því betr' segir hann 255 'er ek hefi færi góða menn í móti mjer'. guðmundr hinn ríki mælti 'þat vil ek bjóða at hand-sala fyrri víg þau er hjer hafa orðit á þinginu at 'mínum hluta til þess at ekki falli niðr brennu-málit'. slíkt hit sama mæltu þeir gissurr hvíti ok 260 hjalti skeggjason, ásgrímr ellidagrímsson ok mörðr valgarðsson. við þetta gekk saman sættin. var þá handsalat í tólf manna dóm. ok var snorri goði fyrri gerðinni ok aðrir góðir menn með hán-um. var þá jafnat saman vígum enn bættir 265 þeir menn, sem umfram váru. þeir gerðu ok

---

251 hann: F, A, H, I; skorargeirr E. 251-252 kvaðz — skiljaz: F ("qz" for kvaðz); kvaz ("kvþj" [!] I) aldri skyldu skiljaz (skilja A) við kára A, I; kvaðz aldregi skildu sættaz ne skiljaz við kára H; vildi eigi skilja við kára E. 252 hvíti: F, E, H, I; mgl. A. 253 kost: F, A, E, I; hlut H. 254 til þess: F, E; við þat A, H; svá I. kveðz: E, I; "qz" F, "q" A; kvaz H. 255 ok: F, E, H; mgl. A. I. því: F, E, H; þess A, I. segir hann: F, A, E, I; mgl. H. 256 er: F, A, E, H; sem I. 257 hinn: H; mgl. F, A, E, I. mælti: F, A, H, I; mælti þá E. 259 mínum hluta: F, A, H, I; "luta nein" E (!) þess: F, A, H, I; mgl. E. falli: F, E, H, I; falli þar fyrri A. 260 hit sama: F, E; mgl. A, H, I. 260-262 þeir — valgarðsson: F; þeir gisurr hvít, hjalte, ásgrímr ok mörðr valgarðsson E; þeir gisurr hvíti ok ásgrímr ok hjalti A, H; allir þeir gisurr hvíti ok hjalti skeggjason I (!). 262 við þetta gekk: F; ok við þetta gekk A, I; gekk þá E; gekk nú H. 263 ok var: F, E, H; var A, I. 264 gerðinni: F, E, H; gerð A, I. góðir: A, E, H, I; gjörðar- F (!). 265 jafnat saman: F, E, H; saman jafnat A, I. vígum: F, A, H, I; vígum manna E. 265-266 enn — váru: F; en bættir þeir er umfram vóru A, H, I; mgl. E. 266 gerðu ok: F, A, H, I; "g'v (!) þá" E.

um brennumálin. skyldi njál bæta þrennum
 manngjöldum enn bergþóru tvennum. víg skarp-
 hjeðins skyldi jafnt ok víg höskulds hvítanessgoða.
 270 tvennum manngjöldum skyldi bæta hvárn þeira
 gríms ok helga. þá skyldu ein manngjöld koma
 fyrir hvern hinna, er inni höfðu brunnit. á vígit
 þórðar kárasonar var ekki sættz. flosi var ok
 görr utan ok allir brennumenn — ok skyldu eigi
 275 fara samsumars nema þeir vildi. enn ef þeir færi
 eigi utan um þat er þrír vetr væri liðnir, þá
 skyldi hann ok allir brennumenn vera sekir skóg-
 armenn. ok var svá mælt, at lýsa skyldi sekt
 þeira á haustþingi eða várþingi hvárt sem heldr
 280 vildi. flosi skyldi vera þó utan þrjá vetr. gunnarr
 lambason ok grani gunnarsson, glúmr hildisson,

267 -málin: F, A; "mal" E; -mált H, I. skyldi njál: F, A, H, I; njál skyldi E. 268 enn: F, A, H, I; mgl. E. 269 ok víg: F, H, I; ok A; vígi E. 270-271 tvennum — gríms: F (dog "tveim" for tvennum), A, I; "en tvennum mañgiollðv hværn þra skyllðr bætt (sleides — t noget forskrevet) gmf" H(?); tvennum "mañgiollv" skyldi bæta þá grím E. 271 þá — koma: A; en þá skildi ein manngjöld koma H; þá skyldu ein manngjöld F; en ein manngjöld I; enn manngjöld E. 272 hinna — brunnit: F, E, H; annarra A, I. vígit: F, E; víg A, H, I. 273-274 ok görr utan ok allir: F, A; gerr utan ok allir E, H; utan gjör ok I. 274 skyldu: F, E, H, I; skyldi A. 275 þeir vildi: E, H; vildu I; hann vildi F, A. 275-276 þeir — utan: F, E, I; hann færi eigi utan ok aðrer þeir A; hann vildi eigi utan fara H. 276 um þat er: F, E; áðr A (skrevet áð), I; þá er H. 277-278 skyldi — skógarmenn: F, A, E (dog skyldu þeir for skyldi hann ok), I (dog flosi for hann); skyldi hann vera sekr skógarmaðr ok allir brennumenn H. 278 var — skyldi: F, A (dog fyr mælt for mælt), I (som A); skildi lýsa E, H. 279-280 á — vildi: F; hvárt er þeir (mgl. I) vildi á várþingi eða haustþingi A, I; á haustþingi eða (ok H) várþingi E, H. 280 vera þó: F; þó vera A; vera E, H, I.

kolr þórsteinsson — þeir skyldu aldri útkvæmt eiga. þá var flosi spurðr, ef hann vildi láta dæma fyrir sár sitt. enn hann kveðz ekki vilja taka fjemútur á sjer. eyjólfur bolverksson var lagiðr 285 úgildr fyrir újöfnuð sinn ok rangyndi. var þessi sætt nú handsöluð ok efndiz öll.

Þeir ásrímr gáfu snorra góða góðar gjafar. hafði hann virðing mikla af málum þessum. skapta var engu bættr áverkinn. þeir gissurr hvíti 290 ok hjalti skeggjason ok ásrímr elliðagrímsson buðu heim guðmundi hinum ríka. hann þá heimboðin, ok gaf sinn gullhring hverr þeira hánnum. ríðr guðmundr nú norðr heim ok hafði allra manna

282 kolr: F, A, H, I; ok kolr E. þeir: F, A, E, I; mgl. H. 282-283 útkvæmt elga: F, H; elga aftrkvæmt E; út koma A; apr (gising, da ordet er meget forskrevet) koma I. 283 var: A, E, H, I; er F. 284 fyrir: F, E; um A, H, I. sltt: A, E, H, I; hvorimod F har "f.", hvilket her også bør læses sltt (jf. oven for 145 158-163), og ikke (med Olavius) sin. enn hann: F, H; en flosi A, I; hann E. kveðz ekki vilja: F (det første verb forkortet q), A, I; kvaðz elgi vildu H; kves ekki atla (eller ætla?) at E. 284-285 fjemútur: — "fe mvi" F, "femut" A; "femvtv" E; "mvtvr" H; "muir" I. 285 var lagiðr: F, A, E, I; skildi vera H. 286 sinn: F, E, H; hans A, I. 286-287 var — öll: A, I (dog uden nú); ok var þessi sætt nú handsöluð ok efndiz vel síðan F; var nú þessi sætt handsöluð ok efndiz vel E. 288 þeir ásrímr gáfu: F; þeir gáfu A, H; þeir gefa I; ásrímr gaf E. góðar gjafar: F, A, E ("god" gæf"), I; gjafir góðar H. 289 virðing mikla: F, A, H; ok virðing mikla I; góða virðing E. 290 engu: H (jf. oven for 139 75-78); mgl. F, A, E, I. 291 hjalti — elliðagrímsson: F; hjalti skeggjason ok ásrímr E; hjalti ok ásrímr A; ásrímr, hjalti skeggjason H; hjalti I. 292 hinum: F, H; mgl. A, E, I. hann þá: F, E, H; ok þá hann A; ok hann þá ok I. 293 -boðin: F, A, E, I; -boðit H. gaf sinn gullhring: F, A, H, I; gullhring gaf E. hverr: F, A, E; hvárr (hvor man dog måske kunde læse hvárr) H og I. 294 nú norðr heim: F; nú norðr ok svo heim E; norðr heim A, I; hinn ríki heim norðr H. 294-296 hafði — málum: F (dog almannalof for allra —

- 295 lof fyrri þat, hversu hann kom sjer við í þessum
málum. þorgeirr skorargeirr bauð kára með sjer
at fara. enn þó riðu þeir fyrst með guðmundi
allt norðr á fjall. kári gaf guðmundi gullsylgju enn
þorgeirr silfrbelti, ok var hvárt tveggja hinn bezt
300 gripr. skildu þeir með hinni mestu vináttu. reið
guðmundr þá heim, ok er hann ór sögu þessi.
þeir kári riðu suðr af fjallinu ok ofan í hreppa
ok svá til þjórsár. flosi ok brennumenn allir
með hánum riðu austr til fljótshlíðar. ljet hann
305 þá sigfússsonu skipa til búa sinna. þá frjetti flosi,
at þorgeirr ok kári höfðu riðit norðr með guðmundi
hinum ríka. ok ætluðu menn nú, at þeir myndi

þat), *A, E (som F), I (dog málum þessum for þessum málum)*; hafði hann almannalof af málinu, hversu hann kom sér vit í þessu(m) málum *H(!)*. 296-297 þorgeirr — fara: *F*; þorgeirr skorargeirr bauð kára at fara með sér *H*; þorgeirr skorargeirr (*mgk. A*) bauð kára með sér *A, I*; kári reið með skorarg. *E*. 297 fyrst: *F, A, E, I*; nú fyrst *H*. 297-298 með — fjall: *F, I*; með guðmundi allt á fjall norðr *A*; með guðmundi ríka norðr á fjall *E*; norðr á fjall með guðmundi hinum ríka *H*. 299 hvárt tveggja: *F, A, H*; hvártveggja *E, I*. 300 skildu þeir: *F, E*; ok skildu þeir *H, I*; ok skildu *A*. 300-301 reið — heim: *A*; riðr guðmundr nú heim norðr *H*; riðr guðmundr norðr (*mgk. E*) heim *E, I*; *mgk. F*. 301 ór sögu þessi: *F*; nú úr sögu þessi *H*; ór sögunni *A, E, I*. 302 þeir kári riðu: *F, A, E*; þeir kári ok þorgeir riðu nú *H*; kári riðr *I*. í: *F, A, H, I*; *mgk. E*. 303-304 flosi — hánum: *F*; þeir flosi ok allir brennumenn með hánum *H*; flosi ok brennumenn allir *E*; nú er frá þeim flosa at segja, at þeir flosi ok brennumenn *I*. 304-305 ljet — skipa: *F*; flosi let þá sigfússsonu skipa (*ætla H*) *A, H, I*; skipuðu sigfússsynir þá *E*. 305 þá frjetti flosi: *F, A, H, I*; flosi frette þá *E*. 306 þorgeirr — norðr: *F, A, H*; þorgeir ok kári höfðu norðr riðit *I*; þeir þorgeir ok kári voro norðr riðnir *E*. 307 hinum ríka: *F, H*; *mgk. A, E, I*. 307-308 ok ætluðu — land: *A*; ok ætluðu, at þeir mundu vera fyrri norðan land *I*; ætluðu þeir þat, at kári mundi

vera fyrri norðan land. þá beiddu sigfússsynir at fara austr undir eyjafjöll at fjárheimtum sínum; því at þeir áttu fjárheimtur austr at höfðabrekku. 810 flosi leyfði þeim þat ok bað þá þó vera vara um sik ok vera sem skemmst. flosi reið þá upp um grjálaland ok svá á fjall ok fyrri norðan eyjafjalla-jökul ok hjetti eigi fyrr enn hann kom heim austr til svínafells. 815

Nú verðr at segja frá því, at hallr af síðu hafði lagit úgildan son sinn ok vann þat til sætta. þá bætti hánú allr þingheimrinn. ok varð þat eigi minna fje enn átta hundruð silfrs; enn þat váru fern manngjöld. enn allir þeir aðrir, er 820 með flosa höfðu verit, fjengu engar bætr fyrri vansa sinn ok undu við hit versta.

vera fyrri norðan land *H*; ætluðu þá brennumenn, at þeir kári mundu ætla at vera fyrri norðan land *F*; *mgl. E.* 808-810 þá — austr at: *F, A* (*dog* fjárheimtu *for* fjárheimtur), *I* (*som A*); þá beiddu sigfússsynir flosa at fara undir eyjafjöll at fjárheimtum sínum, er þeir áttu austr þar at *H*; sigfúss(synir) ræddu um við flosa, at þeir vildu fara at fjárráðum sínum austr til *E.* 811-812 ok bað — skemmst: *F*; en (ok *H, I*) bað þá þó (*mgl. H*) dveljaz (vera *H*) sem skemmst *A, H, I*; *mgl. E.* 813 á fjall ok: *F, A, H, I*; *mgl. E.* 814 austr: *F*; *mgl. A, E, H, I.* 815 verðr — síðu: *F, H* (*dog* skal *for* verðr at); er at segja frá því er síðuhallr *E*; er þar til máls (*sál. A*, hvor at taka er udeglemt; medens *I* har det usædvanlige udtryk til at ræða for til máls at taka), er síðuhallr er, at hann *A, I.* 817 úgildan son sinn: *F, A, E, I*; son sinn úgildan *H.* vann: *F, A, H, I*; unnit *E.* sætta: *F, E, I*; sátta *A, H.* 818 bætti — heimrinn: *F, E*; bætti hánú allr "þingh'in ('noget uformeligt)"; *H*; þá bættu hánú allr þingheyndr (þingmenn *I*) *A, I.* varð: *F, A, H, I*; var *E.* 819 átta: *F, A, E* ("viii [v uformeligt på grund af rettelser]"), *I*; "xj." *H.* enn (foran þat): *F, A, H, I*; *mgl. E.* 820 fern: *F, A, E, H*; þá þrenn *I(?)*. þeir aðrir: *F, E*; aðrir þeir (sædvanligere ordstilling) *A, H, I.* 821 höfðu verit: *F, A, E, H*; vóro *I.* 822 vansa sinn: *A, H*; sinn vansa *I*; "vánfa .f." *F*; vansa sína *E.* ok undu við hit versta: *F, A, I*; undu þeir við ið vesta *E*; ok undu illa vit *H.*

Sigfússsynir dvölduz heima tvær nætr. enn hinn þriðja dag riðu þeir austr til raufarfells ok 825 váru þar um nóttina. þeir váru saman fimmtán ok ugððu alls ekki at sjer. þeir riðu þaðan sið ok ætluðu til höfðabrekku um kveldit. þeir áðu í kerlingardal ok tóku þar á sik svefn mikinn.

146. Þeir kári sölmundarson ok þorgeirr skorargeirr riðu þenna dag austr yfir markarfljót ok svá austr til seljalandsmúla. þar fundu þeir konur nakkvarar. þær kenndu þá ok mæltu til 5 þeira 'minna gemsíð it enn þeir sigfússsynir, enn 'þó farið it úvarliga'. þorgeirr mælti 'hví er ykkir 'svá statt til sigfússsona? eða hvat vitið it til 'þeira?' 'þeir váru í nótt at raufarfelli' sögðu

323 dvölduz heima tvær: *F, A, I*; "ðavllðv" heima tvær *H*; voro heima til *E*. 324 hinn — þeir: *F, A, H, I*; riðu þá *E*. 325 saman fimmtán: *F, A*; xv saman *E, I*; xlj saman *H*. 326 ok ugððu — sjer: *F* (dog "váv" for ugððu), *I*; ok ugððu at ser alls ekki *A*; ugððu ekki at ser *H*; *mgf. E.* sið: *F, A, H, I*; um morguninn *E*. 327 til: *F, E, H*; austr til *A*; þaðan austr til *I*. 328 þar — mikinn: *F, A, E, I*; þá til svefns ok sváfu þar leingi um daginn *H*.

146. 1-2 Þeir — dag: *F, H* (dog þenna sama for þenna); Þeir kári ok skorargeirr riðu (*i margen uden indvisningstegn*) þennan dag *E*; Nú er þar til máls ("mal" *I*) at taka, er (at *I*) þeir kári ero, at þeir riðu *A, I*. 2-3 yfir — til: *F, A, I*; yfir markarfljót til *E*; fyr *H*. 3 þar fundu þeir: *A, E, I*; þeir fundu þar *H*; þá fundu þeir *F*. 4 þá: *F, E, H*; þá þegar *A, I*. 4-5 til þeira: *F, A, H, I*; *mgf. E.* 5 minna: *F, E, H*; minnr *A, I*. þeir: *F* (*der i øvrigt — sikkert ved feilskrift — har "e" for det foregående enn*), *A, H, I*; *mgf. E.* 5-6 enn þó: *F, A, E, I*; "enda" *H*. 6 þorgeirr mælti: *F, E, H*; "þr. fl." *I*; hvorimod *A* sætter s. kári efter replikken. 7 svá — -sona: *F, E*; svá statt um sigfússsonu *A, I*; "sua lituð til sigfúsfl." *H*. eða: *F, E, H, I*; *mgf. A.* 8 at: *F, A, H, I*; á *E*. 8-9 sögðu þær: *F, H*; hvorimod *I* sætter þær svara foran replikken; *mgf. A, E.*

þær 'ok ætluðu í kveld í mýdal. enn þat þótti
'okkr gott, er þeim var þó ótti at ykkir — ok spurðu, 10
'nær it myndið heim koma'. þá fóru þær leið
sína. enn þeir keyrðu hestana. þórgeirr mælti
'hvat er þjer næst skapi? vill þú, at vit ríðim
'eptir þeim?' kári svarar 'eigi mun ek þess letja'.
þórgeirr mælti 'hvat skulu vit ætla okkr?' 'eigi 15
'veit ek þat' segir kári 'kann þat opt verða, at
'þeir menn lifa langan aldr, er með orðum eru
'vegnir. enn veit ek, hvat þú munt þjer ætla.
'þú munt ætla þjer átta menn. ok er þat þó
'minna enn þat er þú vátt þá sjau í skorinni ok 20

⁹ ok — kveld: *F*; en ætluðu í kveld *A, E, I*; en í kveld ætluðu þeir *H*. ⁹⁻¹⁰ enn — ykkir: *A*; enn þó þótte (okkr *mangler*) gott, er þeim var ótte at ykkir *E*; en þat þótti okkr gott, at þeim var at ykkir ótti *H*; ok þótti okkr gott, er þeim var ótti at ykkir *F*; enn þat þótti okkr sem þeim mundi ótti nokkr at ykkir *I*. ¹⁰⁻¹¹ ok spurðu — koma: *F, A* (dog hvenærr for nær), *H, I*; *mgf. E*. ¹¹⁻¹² þá — keyrðu: *A, I* (dog leiðar sinnar for leið sína); síðan fóru "þ?" (med henvísningstegn til margen, hvor der står et, som det synes, forklarende þær [dog er þ næsten helt bortrevet og derfor usikkert]) leið sína. en þeir fóru í annan stað ok keyrðu *H*; þá fóru "þeir" leið sína ok keyrðu *F*; þeir keyrðu nú *E*. ¹² þórgeirr mælti: *F, A, E, I*; þá mælti þórgeirr *H*. ¹³⁻¹⁶ hvat er — segir kári: *A* (dog s. hann for segir kári), *I* (dog geði for skapi); hvat skulu vit ætla okkr? eða hvat er þer næst skapi (hvat er — skapi *mgf. E*)? (hvort tilf. *E*) vilt þú (nakkvað tilf. *H*), at vit ríðim eptir þeim? kári svarar 'eigi mun ek þess letja' ("leita" eller "letta" *H*). en hitt mun ek ekki ákveða ("aa [i ét tegn] kveðia" [*I*] *E*) *F, E, H*. ¹⁶ kann — verða: *A*; því at (því at *mgf. E*) þat kann opt at verða *F, E, H*; því at þat verður opt *I*. ¹⁷ menn: *A, H, I*; *mgf. F, E*. orðum: *F, A, H, I*; orðum einum *E*. ¹⁹ þú munt ætla þjer: *F, H, I*; því at þú ætlar þjer *E*; *mgf. A*. ²⁰ þat er: *F, A, H, I*; þá er *E*. vátt þá: *A, I*; "vott (o beskadiget og synes at have lighed med e)" *E*; vannt þá *F, H*. skorinni: *A, E, H*; "flav (av i ét tegn) fkorv" *F*, "flavfkoru (av i ét tegn)" *I*.

'fórt í festi ofan til þeira. enn yör frændum er
 'svá háttat, at jer vilið yör allt til ágætis gera.
 'nú mun ek eigi minna at gera enn vera hjá
 'þjer til frásagnar. skulu vit nú ok tveir einir
 25 'eptir riða; því at ek sje, at þú hefir svá til ætlat'.
 síðan riðu þeir austr hit efra ok kvámu ekki í
 holt; því at þorgeirr vildi ekki, at bræðrum hans
 mætti um kenna, hvat sem í gerðiz. þeir riðu
 þá austr til mýdals. þar mættu þeir manni
 30 nökkurum — ok hafði torfhrip á hrossi. hann
 tók til orða 'of fámennr ert þú nú, þorgeirr fjelagi'.
 'hvat er nú í því?' sagði þorgeirr. 'því sagði
 sjá 'at nú bæri veiði í hendr. hjer riðu um
 'sigfússsynir ok munu sofa í allan dag austr í

21 fórt — þeira: *F, A, H, I*; "let" sigaz til þeirra í feste *E*.
 22 háttat: *F, A, E, I*; farit *H*. yör — gera: *F, A*; allt til ágætis
 gera (vinna *E*) *E, H, I*. 23-24 hjá þjer: *F, A, H, I*; "í ágætis ma
 þi r" *E(I)*. 24 ok tveir einir: *F, E*; tveir einir *H*; ok lj *A*; lj *I*.
 25 ek — svá: *F, A, I*; þú hefir svá *H*; svo hefir þú *E*. 26 síðan
 riðu þeir: *F, A, H, I*; riðu þeir nú *E*. hit efra: *F, A, E, I*; til
 mýdals *H*. 27-28 því — kenna: *A, I*; því at hann vildi ekki, at
 bræðr hans mætti um kunna *H*; þeir þorgeirr vildu ekki, at
 bræðrum hans mætti um kenna *F*; því at þeir vildu, at öngum
 (eller engum?) mætte um kenna *E*. 28 í gerðiz: *F, H*; "í (beskædiget)
 gij" *E*; til tíðenda gerðiz *A*; gerðiz *I*. 29 þá — mýdals: *F, I*; nú
 austr til mýdals *E*; þá austr allt til mýdals *A*; nú austr í mýdal
H. þar: *F, A, E, I*; þá *H*. 30 nökkurum: *F, A, E, I*; einum *H*.
 hafði: *F, A, E, I*; fór með *H*. á hrossi: *F, A, H, I*; *mgk. E*.
 30-31 hann tók til orða: *F, A, I*; hann mælti *E*; ok mælti svá *H*.
 31 fámennr ert þú: *F, A, H, I*; fámennir eru þið *E*. fjelagi: *F, E*,
H; s. hann *I*; *mgk. A*. 32 þorgeirr: *F, E, H, I*; hann *A*. því: *F*,
A, E; þat *I*; þat helzt *H*. 32-33 sagði sjá: *F, E, H*; *mgk. A, I*.
 33 bæri: *F, A, H*; þar (vocalen utydelig) *E*; þerr *I*. 33-35 hjer —
 -dal: *F*; því at her riðu um (í udeglemt ved linieskifte) dag sigfúss-
 synir ok munu sofa í allan dag austr í kerlingardal *H*; her riðu
 (nú tilf. *I*) sigfússsynir ok munu sofa austr í kerlingardal í allan

‘kerlingardal; því at þeir ætluðu ekki lengra í 35
 ‘kveid enn til höfðabrekku’. síðan riðu hvárir leið
 sína. riðu þeir þorgeirr austr á arnarstakksheiði.
 ok er ekki at segja frá ferð þeira fyrr enn þeir
 kvámu til kerlingardalsár. áin var mikil. riðu
 þeir nú upp með ánni; því at þeir sá þar hross 40
 með söðlum. þeir riðu nú þangat til ok sá, at
 þar sváfu menn í dæl nakkvarri, ok stóðu spjót
 þeira ofan frá þeim. þeir tóku spjótin ok báru út
 á ána. þorgeirr mælti ‘hvárt vill þú, at vit vekim
 ‘þá?’ kári svarar ‘eigi spyrir þú þessa af því at 45
 ‘eigi hafir þú þetta áðr ráðit með þjer at vega

dag A, I; sigfússsynir liggja (skrevet ligja [nær ved at smuldre bort])
 hjer austr hjá kerlingardalsá (skrevet k'ling dals aa [aa i ét tegn] —
 det hele til dels nær ved at smuldre bort, især sidder aa ganske løst)
 ok (skrevet z [nær ved at smuldre bort]) sofa E. 35 ætluðu: F, H;
 ætla A, E, I. 35-36 ekki — -brekku: F, E; eigi leingra en til höfða-
 brekku í kveid A, I; til höfðabrekku í kveid H. 36-37 síðan —
 þorgeirr: A; síðan riðu hvorir leiðar sinnar, ok riðu þeir þorgeirr
 I; síðan riðu hváirtveggju leið sína. þeir kári riðu H; síðan riðu
 þeir leið sína F; riðu þeir nú leið sína E. 37 á: F, A, H, I; um
 E. 38 ok er — enn: F; er nú ekki at segja um ferð þeira fyrr en
 A, I; ok er nú ekki at segja fyrri frá þeim kára, en H; ok er E.
 39 kvámu: F, A, E; koma H, I. áin var mikil: F, A, H, I; mgl.
 E. 40 nú: F; þá H; mgl. A, E (der her har en eftersætning [jf. note
 146 38]), I. hross: F, E (beskadiget); hross nökkur A, I; hross
 mörg H. 41 þeir — þangat: F; þeir riðu þangat E; riðu þeir þá
 (mgl. A) þangat A, H; riðu þeir þorgeirr (forkortet þg'. [formodentlig
 feillæsnig af "þg'"]) I. 42 þar sváfu menn: F, E, H; menn svófu
 í dalnum I; menn sváfu A. dæl: F, E, I; "ðæli" A, H. atóðu: F,
 A, E, I; "flóð" H. 43 þeir: F, A, E, I; þeir kári H. spjótin: A,
 E, H, I; spjótin frá þeim F. báru: F, A, E, H; "kavftutu (av i
 ét tegn)" I. 44 þorgeirr mælti: F, E; síðan mælti þorgeirr A, I;
 þá mælti þorgeirr vit kára H. hvárt: F, A, E, I; "hvar" H.
 44-45 vekim þá: F, A, I; vegum at þeim eða vekjum þá E; vegim
 þá H. 45 svarar: F; "fñ." I; "f." A, E; mælti svá H. 45-46 at
 eigi — þjer: F; at þú hafir eigi þetta áðr ráðit firer þer H; attú
 hafir eigi áðr ráðit fyrri þjer þetta E; at þú hafir eigi ráðit áðr

‘eigi at liggjandi mönnum ok vega skammarvíg’.
 síðan æptu þeir á þá. vöknudu þeir þá ok hljópu
 upp allir ok þrifa til vápna sinna. þeir kári rjeðu
 50 eigi á þá fyrr enn þeir váru vápnaðir. þórgeirr
 skorargeirr hleypr þar at, sem fyri var þórkell
 sigfússson. í því bili hljóp maðr at baki hánnum.
 ok fyrr enn hann gæti unnit þórgeirri nakkvarn geig,
 þá reiddi þórgeirr tveim höndum öxina rimmugýgi
 55 ok rak í höfuð þeim öxarhamarinn, er at baki
 hánnum stóð, svá at haussinn brotnaði í smán
 mola. fjell sá þegar ok var dauðr. enn er hann
 reiddi fram öxina, hjó hann á öxl þórkatli ok
 klauf frá ofan alla höndina, ok fjell þórkell

(for ráðit áðr har I áðr ráðit) fyrri þer A, I. ⁴⁷ at liggjandi —
 -víg: F, A, I (dog skemmdar- for skammar-); at sofanda (sdl.)
 mönnum ok vega skemmdarvíg E; skammarvíg ok vega þá sof-
 andi H. ⁴⁸ síðan æptu þeir: F, A, H, I; þeir æptu E. ⁴⁹⁻⁵⁰ vöknu-
 uðu — þrifa: A, I (dog þrifu for þrifa); (ok tilf. E) vöknudu
 þeir þá (mgl. E) allir (mgl. H) ok þrifu (hlupu H) F, E, H. ⁵⁰ sinna:
 F, E, H; mgl. A, I. kári: A, H, I; mgl. F, E. ⁵⁰ vápnaðir: F, A,
 E, H; búnir ok vopnaðir I. ⁵¹ skorargeirr: F, H, I; mgl. A, E
 hleypr — fyrri: F, E (dog er for sem); hljóp at (mgl. H) þar sem
 (er H, I) fyrri (mgl. A) A, H, I. ⁵² í því bili: H; í þessu F, E; þá
 A, I. hánnum: F, A, H, I; þórgeirri E. ⁵³ þórgeirri nakkvarn geig:
 F, E; þórkalli (!) nokkon geig H; á þórgeirri A, I. ⁵⁴ þórgeirr: F,
 E, H; hann A, I. tveim — -gýgi: F; (upp tilf. H, I) exina rimmu-
 gýgi tveim höndum A, E, H, I. ⁵⁵ ok rak — -hamarinn: F, E;
 ok rak í höfuð hánnum öxarhamarinn þeim H; ok svá skjótt ok
 hart, at þá er hann reiddi exina á bak ser rak hann í höfot þeim
 exarhamarinn A; svá hart ok skjótt, at þá er hann reiddi öxina á
 bak ser aptur, þá rak hann öxarhamarinn í höfuðit á þeim I. at
 baki: F, A, E, H; á baki I. ⁵⁶⁻⁵⁷ smán mola: F, A, I; "smam (?)
 mola" E; "fandz j sman molan" H (molan vistnok skrifseil). ⁵⁷ fjell
 — dauðr: F (dog hann for sá); (ok tilf. I) fell sá þegar dauðr niðr A,
 E, H, I. er: F, E, H, I; mgl. A (hvor det foreg. enn [skrevet En]
 kunde opfattes i betydning af er). ⁵⁸ á öxl: F, A, E, I; öxlina H.
⁵⁸⁻⁵⁹ ok klauf frá ofan: F, A, E; ok leysti frá búknnum I; svá at frá
 ofan tók H. ⁵⁹⁻⁶⁰ ok fjell — niðr: H; mgl. F, A, E, I.

dauðr niðr. í móti kára rjeð mörðr sigfússson ok 60
sigurðr lambason ok lambi sigurðarson. hann
hljóp at baki kára ok lagði til hans spjóti. kári
fjekk sjet hann ok hljóp upp við lagit ok brá í
sundr við fótunum. kom þá lagit í völinn. enn
kári hljóp á spjótskaptit ok braut í sundr. hann 65
hafði spjót í annarri hendi enn í annarri sverð
enn engan skjöld. hann lagði hinni hægri hendi
til sigurðar lambasonar. kom lagit í brjóstit, ok
gekk spjótit út um herðarnar. fjell hann þá ok
var þegar dauðr. hinni vinstri hendi hjó hann til 70
marðar sigfússsonar, ok kom á mjöðmina, ok tók
hana í sundr ok svá hrygginn. fjell hann áfram
ok þegar dauðr. eptir þat sneriz hann á hæli svá

---

60 rjeð: *F, A, E, I*; rex *H*. 60-61 mörðr — lambason: *H*; mörðr
sigfússson ok sigmundr lambason *F, A, E*; grani gunnarsson ok
sigfússeyr *I*. 62 kára: *F, E*; hánun *A, H, I*. spjóti: *F, A, E, I*;
mgf. H. 63-64 fjekk — fótunum: *F*; gat seð hann ok hljóp upp vit
lagit ok brá í sundr fótunum við *H*; fekk set hann ok hljóp upp
í lopt (í lopt *mgf. A*) ok brá í sundr fótunum við, er hann lagði
til hans (til hans *mgf. A*) *A, I*; sneriz á hæli undan *E*. 64 kom
þá: *F*; ok kom *E*; kom *A, H, I*. enn (*foran kári*): *A, H, I*; "e" *F*;
mgf. E. 65 hann: *F, A, H, I*; kári *E*. 66 í annarri sverð: *A*; ann-
arri sverð *F*; sverð í annari *E, I*; sverð í annarri hendi *H*. 67 hinni
hægri hendi: *F, A, E, I*; annarri hendi hinni hægri (*feilskr. hægr*) *H*.
68 sigurðar: *F, E, H*; sigmundar *A, I*. kom: *F, A, I*; ok kom *E*,
H. í: *F, A, H*; á *I*; fyrri *E*. 69 gekk — herðarnar: *F, A, I*; gekk
út í gegnum herðarnar *E*; ok svá út í millum herðanna *H*.
69-70 þá — dauðr: *F*; þegar dauðr niðr *E, H*; þegar dauðr *A, I*.
70-73 hinni — dauðr: *A* (*dog hjó for kom, samt uden sigfússsonar*),
I; en hinni vinstri hendi hjó hann til marðar sigfússsonar, ok
kom á mjöðmina, ok tók þar í sundr manninn *H*; annare hendi
hjó hann til marðar sigfússsonar ok hjó á mjöðmina, ok tók hann
þar í sundr *E*; *oersprunget* í *F*. 73 þat: *A, E, H, I*; *mgf. F* (*sikkert*
skrivefel). á hæli: *F, A, H, I*; *mgf. E*. svá: *F, A*; *mgf. E, H, I*.

sem skaptkringla ok at lamba sigurðarsyni. enn
 75 hann fjeck þat eitt fangaráðit, at hann tók á rás
 undan. nú sneri þorgeirr í móti leiðólfi hinum
 sterka. ok hjó þar hvárr til annars jafnsnimma. ok
 varð svá mikit högg leiðólfs, at allt tók af skild-
 inum þat er nam. þorgeirr hafði höggvit tveim
 80 höndum með öxinni rimmugýgi. ok kom hin
 eptri hyrnan í skjöldinn, ok klofnaði hann í
 sundr. enn hin fremri hyrnan tók viðbeinat ok í
 sundr ok reist ofan í brjóstit á hol. kári kom
 at í því ok rak undan leiðólfi fótinn í miðju lær-
 85 inu. fjell leiðólfr þá ok var þegar dauðr. ketill
 ór mörk mælti 'renna munu vjer til hesta várra,
 'ok megu vjer ekki við haldaz fyrir ofreflismönnum
 'þessum'. þeir runnu þá til hesta sinna ok hljópu
 á bak. þorgeirr mælti 'vill þú, at vit eltim þá?

74 skaptkringla: — "skaptk'ingla" A, "skapt k'ingla" I, "skaptkrnkla
 (det tegn, der optager den plads, hvor ri skulde stå, ligner noget et
 v)" H, "skap k'ingla" E, "skapt aringla" F. sigurðarsyni: F, A, E,
 I; mgl. H. 75 hann — ráðit, at: F, A (dog -ráð for -ráðit), H
 (dog -ráðs for -ráðit), I (som H); mgl. E. 76 nú sneri þorgeirr F, A,
 I; þorgeirr sneri nú E; nú sneriz þorgeirr H. hinum: E, H; mgl.
 F, A, I. 77 þar: H; mgl. F, A, E, I. 78 svá — leiðólfs: F, E; svá
 mikit högg leiðólfs hins sterka H; högg leiðólfs svá mikit A, I. allt
 tók af: A, H, I; af tók F, E. 79 þat er nam: H, I; þat (þar E) er
 á kom F, A, E. 80 með: F, A, H, I; mgl. E. rimmugýgi: F, H;
 mgl. A, E, I. 82 sundr: F, A, E, I; sundr allir H. viðbeinat: A, H;
 "viðbein" F, "við bein" E; viðbeinit I. 82-83 ok í sundr: F, A; ok þar
 í sundr H; í sundr I; mgl. E. 83 á: F, A, I; ok á E; ok þar á H.
 83-84 kári — því: F, I; kári kom í því at A; í því kom kári at
 H; ok nú kom kári at í því E. 84 leiðólfi: F, E; hánun A, H, I.
 85 þá — dauðr: F; nú ok var dauðr þegar H; þá dauðr niðr E;
 þá dauðr I; dauðr A. 86 mælti: F, A, H, I; mælti þá E. vjer:
 F, A, I; ver nú E, H. 87 ok: F, E, H; mgl. A, I. 88 þeir — sinna:
 F; runnu þeir nú til hesta sinna E, H, I; renna þeir síðan til
 hestanna A. 89 þorgeirr mælti: F, A, E, H; þá mælti þorgeirr I.

‘ok munu vit enn geta drepit þá nakkvara’. ‘sá 90
 ‘riðr síðast’ segir kári ‘at ek vil eigi drepa — enn
 ‘þat er ketill ór mörk —; því at vit eigum systir
 ‘tvær, enn hánun hefir farit þó best í málum
 ‘várum áðr’. stigu þeir þá á hesta sína ok riðu
 þar til er þeir kvámu heim í holt. ljet þorgeirr 95
 þá bræðr sína fara austr í skóga; því at þeir áttu
 þar annat bú ok því at þorgeirr vildi eigi, at
 bræðr hans mætti kalla griðníðinga. hafði þór-
 geirr þar þá mannmart svá at aldri var þar færa
 vígra karla enn þrír tígir. var þar þá gleði mikil. 100
 þótti mönnum þorgeirr mjök hafa vaxit ok framt

90 enn — nakkvara: *F, A (dog uden pá), H*; enú drepit geta nokkra af þeim *I*; fá nokkura drepit enn af þeim *E*. 91 riðr: *F, A, H, I*; riðr nú *E*. segir kári: *sðk (her) F*; medens *H* sætter disse ord efter drepa; *I* har ”k”i f.” og *E* kári mælti foran replikken; *mg. A*. at (foran ek): *F*; er *A, E, H, I*. 92 þat: *F, E, I*; þar *A, H*. 92-98 systir tvær: *F, A, E, H*; tvær systir *I*. 98 hánun: *F, A, H, I*; ”h” (= hann, hvis det ikke er skrivefeil for ”h””) *E*. 98-94 farit — áðr: *F*; þó farit best í málum vorum áðr *E*; þó áðr best farit í málum vorum *I*; farit best í málunum áðr *A*; best manna farit áðr í málum várum *H*. 94 stigu — sína: *F, A (dog uden pá), E, I*; síðan stiga (snarere end stigu) þeir á bak hestum sínum *H*. 95 þar — heim: *F, A, I (dog uden heim)*; þeir nú unz þeir kómu *H*; heim *E*. 95-96 ljet þorgeirr þá: *F, A, E, I*; þorgeirr let *H*. 96 bræðr sína fara: *F, A, I*; fara bræðr sína *E*; bræðr sína fara með ser *H(I)*. skóga: *F (feilskr. ”sto|ga”), A, H, I*; ”holt skóga” *E(I)*. 96-97 því at — því at: *F, E (dog uden ok), I (som E)*; því at þeir áttu þar annan búnað *H*; — áttu þeir þar annat bútt — því at *A*. 98 mætti — -níðinga: *F, E*; væri kallader griðníðingar *A, H, I*. 98-100 hafði — tígir: *F*; þorgeirr hafði þá mannmart í holte ok hafði aldri færa enn xxx manns *E*; þeir höfðu þá með ser mart manna svá at aldregi var þar færra vígra (feilskr. vígðra) karla en xxx *H*; höfðu þeir þá með ser mart manna svá (skrevet to gange) at aldri var þar færra manna vígra en xxx *A*; höfðu þeir þar margt manna svo at aldri vóro þar færri enn xxx vígra manna *I*. 100 var þar: *F, A, E*; þar var *H*; var þar ok *I*. 101-105 þorgeirr — kvámu: 53

sik ok báðir þeir kári. höfðu menn í minnum mjök eptirreið þeira, er þeir riðu tveir at fimmtán mönnum ok drápu þá fimm enn renndu þeim 105 tíu, er undan kvámu. — nú er frá þeim kalli at segja, at þeir riðu sem mest máttu þeir til þess er þeir kvámu heim til svínafells ok sögðu sínar farar eigi sljettar. flosi kvað slíks at ván 'ok er yör þetta viðvörun' segir hann 'skuluð jer 110 'nú aldri svá fara síðan'. flosi var allra manna glaðastr ok beztr heima at hitta. ok er svá sagt, at hán um bafi flestir hlutir höfðingligast gefnir verit. var hann nú heima um sumarit ok svá um vetrinn. enn um vetrinn eptir jól kom hallr

F; þorgeirr mjög hafa framið sig ok þeir kári báðir. höfðu þat (þar?) ok margir mjög í minnum — eptirreið þeirra, er þeir riðu íj einir at fimmtán mönnum ok drápu v en renndu x þeim er undan kómuz *H*; þorgeirr hafa framt sik mjög (*for* hafa — mjög *har* *I* mjök framt hafa sik) í þessu ok báðir þeir kári. höfðu menn mjög at minnum eptirreið þeira, er þeir riðu íj einir at xv mönnum ok drápu þá (*mgl. I*) v en renndu þeim er undan kómuz *A, I*; þeir miklit afreksverk unnit hafa, er þeir höfðu drept v menn enn rennt x *E*. 106-108 frá — segja: *A* (at skrevet to gange); frá (*glemt* í *F*) kalli at segja *F, E*; (at *glemt*) segja frá kalli *H*; þar frá at segja *I*. 106 at þeir — máttu þeir: *F, H, I*; er þeir riðu sem þeir máttu *A*; at þeir fara sem mest megu þeir *E*. 106-107 til — heim: *F, E* (*dog uden heim*); þar til er þeir kómu (*koma* *H*) *A, H*; þar til at þeir kómu austr *I*. 107 sögðu: *F, A, E*; "f." *I*; segja *H*. 108 slíks at: *F, A, I*; slíks *E*; þeim slíks *H*. 109 yör: *A, H, I*; *mgl. F, E*. segir hann: *sðl* (*verbet forkortet .f.*) *F, A, E*; *mgl. H, I*. 109-110 skuluð jer nú: *F, A, E*; ok skulu þer nú *H* (*der i øvrigt udelader det følgende aldri*); skulu þer *I*. 110 svá fara: *F, E, H, I*; fara svá *A*. 111 glaðastr: *F, A, E, I*; "godlatnaztr (*lidt utydeligt, især t og n*)" *H*. er svá sagt: *F, A, E, I*; hefir svá sagt verið *H*. 112 flestir: *F, A, E, H*; flestir allir *I*. höfðingligast: *F, A, H, I*; höfðingligastir *E*. 113 nú: *E, H*; *mgl. F, A, I*. svá: *F, A, H, I*; *mgl. E*. 114 enn — jól: *F, E* (*dog uden enn*), *H*; en eptir jól um vetrinn *A*; eptir jól *I*. 114-115 kom — austan: *F, A, E* (*kom skr. to gange*),

af síðu austan ok kolr son hans. flosi varð 115
feginn kvámu hans. töluðu þeir opt um mála-
ferlin. sagði flosi, at þeir höfðu mikit afhroð nú
goldit þegar. hallr kvaðz nærgætr orðit hafa
málum þeira. flosi spurði hann þá ráðs, hvat
hánun þætti þá líkast. hallr svarar 'þat legg ek 120
'til ráðs, at þú sættiz við þorgeir ef kostir er.
'ok mun hann þó vera vandr at allri sætt'. 'ætlar
'þú þá munu lokit vígunum?' segir flosi. 'eigi
'ætla ek þat' segir hallr 'enn við færi er þá um
'at eiga er við kára er einn. enn ef þú sættiz 125
'eigi við þorgeir, þá verðr þat þinn bani'. 'hverja
'sætt skulu vjer bjóða hánun?' segir flosi. 'hörð

I; kómu austan hallr af síðu H. 115 ok — hans: F, A, H, I; við nokkura menn E. 116 kvámu hans: F, E, H; hans kvámu A, I. töluðu þeir opt: F, I; töluðu þeir jafnann E; ok töluðu þeir (mgl. A) opt A, H. 116-117 málaferlin: F, A; málaferli þessi H; málaferli þau sem þá höfðu gerzt E; málaferli sín I. 117-118 sagði — þegar: I ('h. mik af [i et tegn] hðð" for höfðu mikit afhroð); sagði flosi halli, at þeir höfðu mikið "afroð" goldit þegar H; "f." flosi nú, at þeir hefði "mik afroð" goldit þegar F; segir flosi, at þeir höfðu nú mikit "afroð" goldit A; mgl. E. 118-119 kvaðz — þeira: F, A, I; kvæzt þeim nærgætr orðit hafa ok svá málafellum þeirra H; kvað nærre því farit hafa, sem hann gat til E. 119 spurði — ráðs: F, A, I; spyrr hann þá ráðs H; spurði þá hall E. 120 þá líkast: F; líkast A, H; líklegast I; ráðligast E. 121 ráðs: F, A, H, I; mgl. E. at þú — kostir er: F, H; áttú sættiz við þorgeir, ef þess er kostir E; at sættaz við þorgeir ef kostir er A; at sættast, ef þess er kostir, við þorgeir I. 122 vera — sætt: F, E, H (dog uden vera); at allri sætt vera vandr A, I. 123 munu — flosi: F (dog uden munu), A, E (som F) I (dog "lok" m. for munu lokit); segir flosi 'at þá muni lokið vígunum H. 124 segir (foran hallr): — "f." F, A, E, I; sagði H. 124-125 um at eiga: F, E, H, I; at eiga um A. 125 er við kára: H; ef kári F, A, E, I. 126 þat: F, A, E, I; hann H. 127 vjer: A, E, I; vlt F (forkortet v), H (forkortet v [i látt utydeligt]). bjóða hánun: F, A, E, H; honum bjóða I. segir flosi: sðl. (verbet forkortet .f.) F, A, H, I; hvorimod E sætter flosi (verbet glemt) foran replikken.

‘mun yör sú þykkja’ segir hallr ‘er hann mun
 ‘þiggja. því at eins mun hann sættaz vilja, nema
 190 ‘hann gjaldi ekki fyri þat er hann hefir afgört
 ‘enn taki bætr fyri njál ok sonu hans at sínum
 ‘þriðjungi’. ‘hörð sætt er þat’ segir flosi. ‘ekki
 ‘er þjer sjá sætt hörð’ segir hallr ‘því at þú átt
 ‘ekki vígsmál eptir sigfússsonu — ok eigu bræðr
 135 ‘þeira vígsmál eptir þá enn hámundr hinn halti
 ‘eptir son sinn. enn þú munt nú ná sættum
 ‘við þórgeir; því at ek mun ríða til með þjer, ok
 ‘mun þórgeirr mjer nökkurnig vel taka. enn
 ‘engi þeira er mál þessi eigu munu þora at sitja
 140 ‘at búum sínum í fljótshlíð, ef þeir eru útan

128 yör: F, A, E, I; þer H. segir hallr: sál. (verbet forkortet f.) F, E, I;
 ”f. h“ A; kvað hallr H. 129 eins: F, A, H, I; ”einso“ (formodentlig ved
 voklen imellem eins og eino) E. vilja: F, A, E, I; vilja’ s. hallr
 H. 130 þat er — afgört: F, A, I; þat er hann hefir áðr afgört H;
 þá menn, er nú hefir hann vegit E. 131 taki bætr fyri: F, A, E, I;
 taka bætr efter H. 131-132 sínum þriðjungi: F, A, E, H; þriðjungi
 sínum I. 132 sætt er þat: F, E; sætt er þessi A; er þessi sætt I;
 er þá sætt H. flosi: F, A, E, H; hann I. 133 þjer sjá sætt: F, A,
 I; þjer hún E; sjá sætt H. átt: F, A, H, I; áttir E. 134 sigfússsonu:
 F, E, H, I; udeglemt i A. 134-135 ok eigu — þá: F, H (bræðr dog
 udeglemt); elga bræðr þeira mál eptir þá A, I; ok eigu þat bræðr
 þeirra E. 135 enn: F, A, E, I; mgl. H. hinn: H; mgl. F, A, E, I.
 136 son sinn: F, A, E, H; sigmund I(!). ná sættum: F, A,
 E, I; ”fættv (!) taka“ H(!). 137 því — þjer: F, A, H (dog et for-
 kortet þat for því at, samt skal for mun), I; var nú sent eftir sig-
 fússsonum (var — -sonum indkommet ved feilskrift) því at eg mun
 nú (her indskydes ”na“, men er igen overstreget) ríða til með þeim E(!).
 138 ok mun — taka: F (nökkurnig skrevet nknig), A (dog ”vel nockurn-
 in“ for nökkurnig vel), H (dog ”nokkunnigin“ for nökkurnig), I (nökk-
 urnig skrevet nokurnig); mgl. E. enn: F, A, E, H; mgl. I. 139 er
 — eigu: F, A, H, I; sigfússsona E. munu: F, A; ”m“ (der både kan læses
 mun og munu) E, I; munu elgi (!) H. 140 at (foran búum): A, H,
 I; í F, E. í fljótshlíð: F, A, H, I; mgl. E. 140-141 útan sætta: F,
 A, I; utan sátta H; elgi (skrevet é, men næsten helt borte) sáttir

‘sætta; því at þat verðr þeira bani. ok er þat
 ‘at vánum við skaplyndi þorgeirs’. var nú sent
 eptir sigfússsonum, ok báru þeir þetta mál upp
 við þá. ok lauk svá þeira ræðum af fortölum
 halls, at þeim þótti svá allt sem hann talaði um 145
 fyri þeim ok vildu gjarna sættaz. grani gunnars-
 son mælti ok gunnarr lambason ‘sjálfrátt er oss,
 ‘ef kári er einn eptir, at hann sje eigi úhræddari
 ‘við oss enn vjer við hann’. ‘ekki er svá at mæla’
 segir hallr ‘mun yðr verða sárkeypt við hann, ok 150
 ‘munuð jer mikit afhroð gjalda áðr enn lýkr með
 ‘yðr’. síðan hættu þeir talinu.

147. Hallr af síðu ok kolr son hans ok
 þeir sex saman riðu vestr yfir lómagnúpssand

við (*forkortet* $\frac{1}{2}$ [*men kun en del af v er tilbage*]) þorgeir E. 141-142 því
 — þorgeirs: F, A, H, I; *mgl.* E. 142 var nú: F, E, H; nú var A, I.
 143-144 ok báru — þá: F; ok (*mgl.* A, H) báru þeir (nú tilf. H)
 þetta mál upp (*mgl.* H, I) fyri þá A, H, I; ok tjáði hallr þetta mál
 fyri þeim E. 144-145 lauk — halls: F, A, H (*dog "ræðv" for ræð-*
um, samt at for af), I (*dog uden þeira ræðum*); "kō s^o (*begge ord*
beskadede)" E. 145-146 þótti — þeim: F, A (*dog hallr for hann*),
 H (*dog mælti for talaði um*), I (*dog "allt f. [I] hallr" for svá —*
hann); "leið þta eft' þ' t. hallr." E(I). 146-147 grani — lambason:
 F, A; grani gunnarsson ok gunnarr lambason H (*verbet udeglemt*);
 grani gunnarsson ok gunnarr lambason mæltu I; "þa. mi'v þz
 gzane. G. f. z gvi' lamba .ff. [I]" E (*til dels beskadedet og nær ved at*
smuldre bort). 148 elgi (*efter sje*): F, E, I; *mgl.* A, H. 149 vjer: F, E,
 H, I; ver erom A. svá at mæla: F, A, E (*at feilskrevet a*), I; slíkt
 at tala (*ta næsten udslettet*) H. 150 segir hallr: F, A, E, I; *mgl.* H.
 mun — hann: A, H (*dog ok mun for mun, samt [feilagtig] "farklypt"*
for sárkeypt); ok mun sárkeypt "v" þoo "a $\frac{1}{2}$ (*1 næsten helt borte*) h"
 E; ok mun verða sárkeypt við hann at elga F; "faarkeyt" mun
 yðr verða við kára I. ok: A, H, I; *mgl.* F, E. 151 mikit: A, H;
 "mik" F, E, I. afhroð: — "afhøð (*af i ét tegn*)" I, "afroð" A, "afroð"
 E og H; "afrað" F. enn: E, I; *mgl.* F, A, H. 152 síðan — talinu:
 F, H, I; síðan hættu þeir tali sínu A; hættu þeir nú talinu E.

147. 1-2 af síðu — -sand: F (*dog vilj for sex*), A (*dog um for*
 yfir), H (*dog uden vestr*), I (*som A*); riðr nú vestr um sand við vl.

ok svá vestr yfir arnarstakksheiði ok ljettu eigi
 fyrr enn þeir kvámu í mýdal. þar spurðu þeir
 5 at, hvárt þorgeirr myndi heima í holti. enn þeim
 var sagt, at hann myndi heima vera. hallr var
 spurðr, hvert hann ætlaði at fara. enn hann kvaðz
 þangat ætla í holt. þeir kváðu hann með nökkuru
 góðu fara mundu. dvaldiz hallr þar nakkvara
 10 stund — ok áðu. eptir þat tóku þeir hesta sína ok
 riðu á sólheima um kveldit ok váru þar um nótt-
 ina. enn um daginn eptir riðu þeir í holt. þór-
 geirr var úti ok svá kári ok menn þeira; því at
 þeir kenndu ferð halls. hann reið í blári kápu
 15 ok hafði lítla öxi silfrrekna í hendi. enn er
 þeir kvámu í túnit, þá gekk þorgeirr í móti þeim
 ok tók hall af baki, ok minntuz þeir kári báðir

mann *E*. 8-12 *for* yfir — nóttina *har E* sem leið liggir þar til
 er hann kemr til sólhelma ok er þar um nóttina. menn spurðu
 hall, hvert hann ætlaði. en hann kvez ætla í holt at finna
 þorgeirr. þeir sögðu hann mundu hafa gott erindi. 4-6 þar — vera:
F; spurðu þeir þar at, hvárt þorgeirr mundi heima vera í holti.
 en þeir sögðu, at hann var heima *A, I*; ok spurðu þeir þat þar, at
 þorgeirr var heima í holti *H*. 6-7 hallr — fara: *H* (*dog uden* at
 fara); þeir spurðu, hvert hallr ætlaði at fara *F*; ok spurðu, hvert
 hallr (hann *I*) skyldi riða *A, I*. 7-8 enn — holt: *H*; 'þangat í holt'
 s. hann (þeir *I*) *F, A, I*. 8 kváðu: *H, I*; sögðu *F, A*. 8-9 með —
 mundu: *H*; mundu hafa gott eyrindi *F, A, I*. 9 dvaldiz hallr: *A*,
I; dvaldiz hann *F*; hann dvaldiz *H*. 10 ok áðu: *F, I*; ok áðu þar
A; *mgl. H*. 11 um kveldit: *F, H*; *mgl. A, I*. 12 enn — eptir: *F*;
 annan dag eptir *A, H, I*; eftir um daginn *E*. 13 úti ok svá: *F, A*,
E, H; þar ok þeir *I*. 13-14 því — halla: *F*; þeir kenndu ferð halle
E; þeir kenndu hall *H*; ok kenndu (þegar tilf. *I*) hall *A, I*. 15 lítla
 — hendi: *F*; lítla exi í hendi silfrrekna (*feilskr. lifr rekna A*) *A, I*;
 öx(?) í hendi lítla silfrrekna ("silfrrekna") *H*; í hendi lítla öxi silfr-
 rekna *E*. 15-17 enn — hall: *A* (*dog tún for túnit*), *I*; en er þeir
 kómu í túnit, þá (*mgl. F*) gekk þorgeirr í móti hánum ok tók hann
F, H; þorgeirr gekk á móte halli ok tók hann *E*. 17-18 kári báðir

við hann ok leiddu hann í milli sín í stofu ok settu hann á pall í háseti ok spurðu hann margra tíðenda. var hann þar um nóttina. um morgininn 20 eptir vakti hallr til máls við þorgeir, ef hann vildi sættaz, ok sagði, hverjar sættir þeir buðu hánum, ok talaði þar um mörgum orðum fögrum ok góðgjarnligum. þorgeirr svarar 'kunnigt má þjer þat vera, at ek vilda engum sættum taka 25 'við brennumenn'. 'allt var þat annat mál' segir hallr 'jer váruð þá vígreiðir. hafð jer nú ok 'mikit at gört um mannaðráp síðan'. 'svá mun 'yðr þykkja' segir þorgeirr 'enn hverja sætt bjóðið 'jer kára?' 'boðin mun hánum sættin sú er sæmi- 30 'lig er' segir hallr 'ef hann vill sættaz'. kári

við hann: *F, E (dog uden kári); kári við hann báðir H; kári ok þorgeirr báðir við hall A; þorgeir ok kári við hall báðir I.* 18 í milli sín í stofu: *A; í millum sín í stofu I; í stofu í milli sín H; í milli sín í stofu inn F; inn í millum sín inn í stofuna E.* 18-19 ok — háseti: *F, I; ok settu hann á pall í milli sín í háseti H; ok settu hann í háseti A; mgl. E.* 20 var hann þar: *F, A, I; hann var þar (mgl. H) E, H. um (foran morg.): F, A, E, I; en um H.* 21 eptir: *F, A, H, I; mgl. E.* vakti: *F, A, E, H; vekt I. máls: A, H, I; mgl. F, E.* 21-22 ef — sættaz: *H; um sættina F, E; ok leitaðe (leitar I) um sættir A, I.* 22 ok sagði: *F, H (dog uden ok); ok "f." E, I; ok segir A. sættir: A, H, I; mgl. F, E.* buðu: *F, A, H, I; byði E.* 23 orðum fögrum: *A; fögrum orðum F, E, H, I.* 24 góðgjarnligum: *F, A, E, I; guðrettiligum H.* 24-25 má — vera: *F, E; mun þer þat (mgl. A) vera A, I; "þ" H.* 25-26 engum — -menn: *F, A, H, I (sáttum for sættum); elgi sættaz við brennumenn í sumar E.* 26-27 'allt — hallr: *F; 'allt var þat annat' s. hallr A, H, I; hallr "f." 'allt var þat annat E.* 27 jer váruð þá: *F, E; váro þer þá A, I; er þer váruð H.* hafð jer nú ok: *F, A, H, I; en þjer haft nú E.* 28 at — síðan: *F (dog "m" for manna-), A (manna- forkortet m), I (som A); at gert um "mðrap" E; afgjört við þá síðan um mannaðráp H.* 28-29 mun yðr þykkja: *F, E, H; er þat A; er I.* 29 segir: — "f." *F, A, E, I; hvað H.* 30 kára?: *F, E, H, I; kára? s. hann A.* 30-31 'boðin — hallr: *F; 'boðin mun hánum sættin' s.*

mælti 'þess vil ek biðja þik, þorgeirr vinr, at þú
 'sættiz; því at þinn hlutr má ekki verða betri
 'enn góðr'. 'íllt þykki mjer at sættaz ok skiljaz
 35 'við þik, nema þú takir slíka sætt, sem ek tek'
 segir þorgeirr. 'eigi vil ek þat' segir kári 'at
 'sættaz. enn þó kalla ek nú, at vit hafim hefnt
 'brennunnar. enn sonar míns kalla ek vera úhefnt.
 'ok ætla ek mjer einum þat at hefna hans slíkt
 40 'sem ek fæ at gört'. enn þorgeirr vildi eigi fyrr
 sættaz enn kári sagði á úsátt sína, ef hann sættiz
 eigi. handsalaði þorgeirr þá gríð flosa ok hans
 mönnum til sáttarfundarins. enn hallr seldi önnur
 í móti, er hann hafði tekit af flosa ok sigfússsonum.
 45 enn áðr þeir skilduz, gaf þorgeirr halli gullhring

hallr 'sú er sæmillig er H; hallr svarar ('.f.v.' E, 'f.v.' I) 'boðin mun honum sættin sú er (sem I) sæmillig er E, I; 'boðin mun hánum vera sættin sæmillig A. 32 mælti: F; mælti þá A, H, I; "f. v." E (skrifseil for ".f.v."). vil — þik: F, A, I; vil eg þig biðja E; bið ek þig H. vinr: A, H; mgl F, E, I. 33 hlutr: F, A, H, I; hlute E. 34 sættaz ok: F, A, H, I; mgl E. 35 nema — tek: F (dog uden tek), A, H (dog villir taka for takir, I; mgl E. 36 segir þorgeirr: sðk (efter replikken) F, E; medens H sætter disse ord efter þik, men I har "h f.v." foran replikken; mgl A. 36-37 'eigi — sættaz: F, A (dog uden segir kári); 'eigi vil (mun E) ek sættaz' segir kári E, H; kári "f.v." 'eigi vil ek at svá orðnu sættaz I. 37 þó — nú: A, I; þó kalla ek F, E; kalla ek nú H. at — hefnt: F, A, H; okkur bafa hefnt E; at hefnt se I. 38 brennunnar: F, E, H, I; "brœnu" A. kalla — úhefnt: F, A, I; kalla ek úhefnt vera H; er úhefnt E. 39 einum — hans: H; einum þat I; þat einum F, A, E. 39-40 slíkt — fæ: F, H, I; slíkt sem ek get A; hvat sem eg get E. 40-41 enn — sættaz: F, A, H, I; eigi vildi þorgeirr sættaz fyrr E. 41 sagði — sína: F, H; sagðe úsátt sína á A, I; "f. ofætt sína og vinfegi v h" E(?). 42 handsalaði: F, A, H, I; "anlagði" E. gríð flosa: A, I; flosa gríð F, E, H. 43 sáttarfundarins: F, A, H; sættarfundarins I; sáttarfundar E. seldi: A, I; mgl F, E, H. önnur: F, A, E, I; önnur gríð H. 44 í: F, A, H, I; á E. er — sonum: F, A, H; fyrir hönd flosa ok sigfússsona I; mgl E. 45 skilduz: F, E,

ok skarlatsskikkju enn kári silfrmen — ok váru á gullkrossar þrír. hallr þakkaði þeim vel gjafarnar ok reið í braut með hinni mestu sæmð ok ljetti eigi fyrr enn hann kom til svínafells. tók flosi vel við hánnum. hallr sagði flosa allt frá 50 erendum sínum ok svá frá viðræðum þeira þórgeirs ok svá þat, at þórgeirr vildi eigi fyrr sættaz, enn kári gekk at ok bað hann ok sagði úsátt sína á, ef hann sættiz eigi — enn kári vildi þó eigi sættaz. flosi mælti 'fám mönnum er kári líkr. 55 'ok þann veg vilda ek helzt skapfarinn vera sem 'hann er'. þeir hallr dvölduz þar nakkvara hríð. síðan riðu þeir vestr at ákveðinni stundu til sáttarfundarins — ok funduz at höfðabrekku, sem

---

H; skildu *A*; skildi *I*. 46 skarlatss-: — "fkarlatz" *A*, "fkarlatz" *F*, "fkarlatz" *H* og *I*; *mgk. E.* enn kári: *F*, *E*, *H*, *I*; ok kári gaf hánnum *A*. 47 váru: *F*, *A*, *H*, *I*; *mgk. E.* þrír: *A* ("þrír"), *E* ("þrír"), *H* ("þrír"), *I* ("þrír"); "þrír eller þrír" *F* (men man synes at have villet udskrive det sidste taltegn). hallr — vel: *F*, *H*; þakkaði hallr þeim vel (*mgk. I*) *A*, *I*; hallr þakkaði vel *E*. 48 í: *F*, *A*, *E*, *H*; á *I*. með hinni: *F*, *H*, *I*; við ena *A*, *E*. 49 ok ljetti: *A*, *E*, *H*, *I*; letti hann *F*. 50 tók — hánnum: *F*, *H*; flosi tók vel við honum *I*; flosi tók við honum vel *E*; ok tók flosi vel við halli *A*. hallr sagði flosa: *F*, *E*; ok sagði hallr honum *I*; hann sagði flosa *H*; sagði hann flosa *A*. 50-51 allt frá erendum: *F*, *A*, *H*, *I*; frá ferðum *E*. 51-52 ok svá — þórgeirs: *F*, *H*; ok svá (*mgk. A*) frá viðræðu þeira *A*, *I*; *mgk. E.* 52 þat: *F*, *E*; frá því *A*; *mgk. H*, *I*. fyrr sættaz: *F*, *H*; sættaz fyrr *A*, *E*, *I*. 53-54 gekk — á: *A*; gekk at ok s. á ósætt sína *I*; sagði á úsátt sína *F*, *H*; s. á reiði sína *E*. 54-55 ef — sættaz: *F*, *H* (dog uden þó); ef hann sættiz eigi. en kári vildi ekki í sættir ganga *A*, *I*; *mgk. E.* 56 mælti: *F*, *A*, *H*, *I*; "fæ." *E*. 56 ok: *F*, *A*, *E*, *H*; *mgk. I.* skapfarinn vera: *F*, *A*, *I*; vera skapfarinn *H*; skapfarinn *E*. 56-57 sem hann er: *F*, *A*, *E*; sem hann er' s. flosi *I*; *mgk. E.* 57 þeir hallr dvölduz: *F*, *E*, *H*, *I*; hallr dvöldiz *A*. nakkvara: *F*, *A*, *H*, *I*; um *E*. 58 vestr: *F* ("vest"), *A*, *E*, *I*; aptr *H*. 58-59 at — at: *F*, *A*, *H* (dog funduz þeir þar for funduz), *I* (dog "akvðn[!]" tím[?] for ákveðinni stundu); til sættar-

60 mælt hafði verit með þeim. kom þorgeirr þá til móts við þá vestan at. töluðu þeir þá um sætt sína. gekk þat allt eptir því sem hallr hafði sagt. þorgeirr sagði þeim fyri sættirnar, at kári skyldi vera með hánnum jafnan er hann vildi 'skulu hvár-
 65 'igir öðrum þar illt gera at heima mínu. ek 'vil ok ekki eiga at heimta at sjerhverjum þeira '— ok vil ek, at þú, flosi, varðir einn við mik 'enn heimtir at sveitungum þínum. ok vil ek, 'at sú gerð haldiz öll, er gör var á þingi um
 70 'brennuna. vil ek, flosi, at þú gjaldir mjer þriðjung 'minn úskerðan'. flosi gekk skjótt at þessu öllu. þorgeirr gaf hvártki upp útanferðir nje hjeraðsektir.

fundarins at ákveðnu til E. 60 með þeim: F, A, I; *mgl.* E, H. 60-61 kom — at: A; *mgl.* F, E, H, I. 61 töluðu: F, A, H, I; ok töluðu E. 61-62 sætt sína: F, A; sátu sína H; sættir sínar E, I. 62 þat allt: A, E, I; þá allt F; þeim H. 63 þeim: A, H, I; *mgl.* F, E. sættirnar: A, I; sættina F; sættinne E; "fegttina" (!) H. 64 vera — jafnan: H, I; vera með hánnum ávallt A; þar vera jafnan F, E. er: A, E, I; of F, H. 64-65 'skulu — mínu: F; 'skulu þer hvárigir öðrum illt gera at helma mínu A; 'skulu þer ok hvórigir öðrum illt gera í heimilli mínu I; ok skildi þar hvárigir öðrum illt gjöra at heimilli hans H; ok skyldu þar hvórigir öðrum mein gera helma E. 65-66 ek — ekki: F, H; vil eg ekki' s. þorgeirr E; en ek vil ekki A; enn ekki vil ek I. 66 elga — þeira: F; at sérhverjum þeirra heimta elga H; heimta se þetta at sjerhverjum þeirra E; elga at heimta at sérhverjum yðrum A; elga at sérhverjum yðrum I. 67 ok vil — mik: H; vil ek, at þú varðir einn við mik, flosi, A, I; vil eg (for vil eg *hor* F ek vill), at flosi einn varði við mik F, E. 68 heimtir — þínum: A, I; þú heimtir at sveitungum (*skrevet* sveitungum) þínum H; hann heimti at sveitungum sínum F, E. ok vil ek: F, H, I; eg vil ok E; ek vil A. 69 haldiz öll: F, A, H; öll haldiz I; haldiz E. gör var á þingi: F, E; á þingi var gjör A, H, I. 70 flosi, at þú: F, E; at þú, flosi, H; at þú A, I. 71 úskerðan: F, E; *mgl.* A, H, I. 72 útan- — -sektir: F, A (*dog* heraða- for hjerað-), E (*dog* "heraðs" for hjerað-), I; heraðsektir ne utanferðir H.

nú riðu þeir flosi ok hallr austr heim. hallr mælti til flosa 'efn þú vel, mágr, sætt þessa bæði 'útanferð þína ok suðrgönguna ok fjejjöld. munt 75 'þú þá þykkja röskr maðr, þó at þú hafir ratat í 'stórvirki þetta, ef þú innir röskliga af hendi alla 'hluti'. flosi kvaðz svá skyldu gera. reið hallr nú heim austr. enn flosi reið heim til svínafells ok var nú heima um hrið. 80

148. Þorgeirr skorargeirr reið heim af sáttarfundinum. kári spurði, hvárt saman gengi sættin. þorgeirr sagði, at þeir vǫru sáttir at fullu. kári tók hest sinn ok vildi í braut ríða. 'eigi þarft

73 nú — helm: *F, E (dog uden helm)*; riðu þeir flosi ok hallr nú (þá *A, I*) austr apr (*mgk. A, H*) *A, H, I*. 74 mælti: *A, H, I*; mælti þá *F, E*. vel: *F, A, H, I*; nú vel *E*. þessa: *F, A, E, I*; þína *H*. 75 útanferð þína: *F, A, E, I*; utanferðir *H*. suðrgönguna: *F*; suðrgöngu *A, E, H, I*. 76 röskr: *F* ("ravkr [av i ét tegn]" — *vistnok blot skrifseil*), *A, H*; hraustr *E*; mikill *I*. ratat: *F, E, H*; hitt *A, I*. 77 stórvirki: *F, E, H*; stórræði *A, I*. 77-78 röskliga — hluti: *F, A (dog höndum for hendi)*, *E*; alla hluti vel af höndum *I*; röskliga af hendi sætt þessa *H*. 78 kvaðz — gera: *A (kvaðz forkortet ð)*; kvez svá gera skyldu *I*; kvað ("f." *E*) svá vera skyldu *E, H*; kvað svá vera skyldu vera *F(I)*. 78-79 nú heim austr: *F, E*; nú austr heim *H*; heim austr *A*; allt austr heim *I*. 79 enn — svínafells: *F, A, H, I*; *mgk. E*. 79-80 ok — hrið: *H*; var flosi nú heima um hrið *I*; ok var heima síðan *F*; *mgk. A, E*.

148. 1-2 Þorgeirr — -fundinum: *F, H (dog reið nú for reið)*; Þorgeirr reið heim af sættarfundinum *E*; þar (*skrevet Þer A*) er nú til máls ("mal" *I*) at taka, er Þorgeirr reið heim (*mgk. I*) frá sættargerðinni *A, I*. 2 spurði: *F, E*; "þ." *I*; spurði þá *A*; "þvi (den nederste del af p borte — også imellem dette ord og det følgende synes noget udslettet) nv" *H (hvor der kan have stået spyrr nú)*. gengi: *F, A, E, I*; "figi (fi uformeligt)" *H*. 3 sagði — fullu: *sál. (sagði forkortet .f.) F, I*; "at þ: i m; ollu" *A(I)*; kvað þá alsáttum sáttu (*alle bogstaverne meget beskadigede*) *H*; kvað svo vera *E*. 3-4 kári — braut ríða: *F, H (dog tók þá [begge ord meget beskadigede] for tók)*; þá tók kári hest sinn ok ætlaði á brutt *E*; kári vildi þá taka (*láta tilf. I*) hest sinn ok ríða í brot *A, I*.

- 5 'þú í braut at ríða' segir þórgelrr 'fyri því at þat
'var skilit í sætt vára, at þú skyldir hjer vera
'jafnan hvern tíma er þú vildir'. kári mælti 'ekki
'skal svá vera, mágr; því at þegar ef ek veg víg
'nakkvart þá munu þeir þat mæla, at þú sjer í
10 'ráðum með mjer — ok vil ek þat eigi. enn þat
'vil ek, at þú takir við handsölum á fje mínu ok
'eignir ykk helgu njálsdóttur konu minni ok
'ðætrum mínum. mun þat þá ekki upp tekit af
'þeim sökudólgum mínum'. þórgelrr játaði því
15 sem kári vildi beitt hafa. tók þórgelrr þá handsöl-
um á fje kára. síðan reið kári í braut. hann
hafði hesta tvá ok vápn sín ok klæði ok nakkvart
lausafje í gulli ok silfri. kári reið nú vestr fyrri

⁵ í (efter þú): F, A, H, I; mgl. E. segir þórgelrr: sál. (verbet for-
kortet .f., men næsten udslettet i H) F, H; hvorimod A, E, I sætte
þórgelrr mælti foran replikken. fyrri: F, A, H; mgl. E, I. ⁶ vára:
F, A; várri E, H, I. ⁶⁻⁷ hjer vera jafnan: F, A, H (jafnan udslettet),
I; jafnan hjer vera E. ⁷ hvern tíma: sál A (skrevet som ét ord);
mgl. F, E, H, I. kári mælti: F, E, H, I; hvorimod A sætter a. hann
efter mágr. ⁸ þegar ef: F, H (ef næsten helt udslettet); þegar E; ef
I; mgl. A (sikkert skrivefeil). veg: F, A (g lidt forskrevet, som om
man havde tænkt på k), E, H; vek I. ⁹ nakkvart: — "nakk" F,
"nackut" A; "nackv" (!) E; "nackvrr (smætere end nakkvrt)" H;
"nackr" I. mæla: F, E, I; þegar mæla A; ætla ok mæla H.
¹⁰ ok — eigi: F, A, H; ok vil ek þat því eigi I; mgl. E. ¹⁰⁻¹¹ enn
— ek: F, E, H; en nú vil ek A; vil ek heldr I. ¹¹ við: F, A, H;
mgl. E, I. ¹² eignir: F, A, H, I; eignid E. ykk: F, E, H; þer ok
ykk I; þer ok A. njáls- — minni: F, A, E, I; konu minni njáls-
dóttur H. ¹³ mínum: F, A, E, H; okkrum I. þá ekki: F, E, H;
þá ekki vera I; ekki vera A. ¹⁴ þeim: F, A, I; mgl. E, H.
mínum: F, E, H; várum A, I. játaði: F, E; játtu A, H, I. ¹⁴⁻¹⁵ því
— hafa: F, A, H; því I; þessu E. ¹⁵ tók þórgelrr þá: F, I; tók
þórgelrr þá við H; þá tók þórgelrr A; ok tók E. ¹⁶ kári: F, A, H.
I; hann E. hann: F, E, H; ok A, I. ¹⁷ ok vápn sín ok klæði: F, A,
H, I; klæði sín ok vopn E. ¹⁸ lausafje: F, A, H, I; mgl. E. kári
reið: F, E, H; kári riðr I; hann reið A.

seljalandsmúla ok upp með markarfljóti ok svá
 upp í þórsmörk. þar eru þrír bæir, er í mörk 20
 heita allir. á miðbænum bjó sá maðr, er björn
 hjet ok var kallaðr björn hvíti. hann var kaðals-
 -son bjálfasonar. bjálfi hafði verit leysingi ásgærðar
 móður njáls ok holtapóris. björn átti þá konu,
 er valgerðr hjet. hón var þórbrands-dóttir ás- 25
 brandssonar. móðir hennar hjet guðlaug. hón
 var systir hámundar föður gunnars at hlíðarenda.
 hón var gefin til fjár birni. ok unni hón hánum
 ekki mikit, enn þó áttu þau börn saman. þau
 áttu gnóttir í búi. björn var maðr sjálfhælinn. 30
 enn húsfreyju hans þótti þat illt. hann var skyggj
 ok skjótr á fæti. þangat kom kári til gistingar.
 ok tóku þau við hánum báðum höndum. var
 hann þar um nóttina. um morgininn töluðuz þeir
 við. kári mælti til bjarnar 'þat vilda ek, at 35

19 selja-: F, A, E, I; *mgl. H.* 20-21 er — allir: F, E; er í mörk
 heita A, I; ok heita í mörk allir H. 21-22 björn hjet: F, E, H, I;
 het björn A. 22 hvíti: F, A, E, I; hinn hvíti H. kaðals-: F, A, E,
 I; "konalf" H. 23 bjálfa-: F, A, E, H ("bjalba"); "bjalka" I. bjálfi:
 F, A, E, H ("bjalbi"); "bjalki" I. 24 björn: F (*skrevet bioñ.*); björn
 hinn hvíti H; hann A, I; bjarnr(?) E. 25 þórbrands-: F, A, E, H;
 þrándar- I. 26-28 ásgærðssonar: F, A, H, I; "afsvæðs" E. 27 há-
 mundar föður gunnars: F, A, E ("fað" [I] for föður), I; gunnars
 hámundarsonar H. at: A, E, H, I; frá F. 28 til fjár birni: F, E;
 birni til fjár A; til fjár þangat H, I. hánum: F, A, E, I; birni H.
 29 þó — saman: A, H, I; "þó attv|bavrn (over a synes et 1 tilföiet)
 sam" E(I); *mgl. F (som det synes, ved uagtsomhed).* 30 gnóttir: A,
 H; gnótt F, I; nógt E. maðr: F, A, E, I; *mgl. H.* sjálfhælinn: F,
 A, E, H; sjálfhælinn nokkut I. 31 enn — hans: F, A, H; enn hús-
 freyju I; húsfreyju hans E. illt: F, A, H, I; illa E. hann var: F,
 E, H; björn var maðr A, I. skyggj: F, A, E, I; "fkyn" H(I).
 32 þangat: F, A, E, I; þar H. 33 var: F, A, I; ok var E, H.
 34-35 um — mælti: A, I (*dog mæltuz for töluðuz*); en (*mgl. E*) um
 morgininn mælti kári F, E, H.

- ‘þú tækir við mjer. þykkjumz ek hjer vel kominn
‘með þjer. vilda ek, at þú værir í ferðum með
‘mjer, er þú ert maðr skyggn ok frár. enda
‘ætla ek, at þú munir öruggir til áræðis’. ‘hvártki
40 ‘frý ek mjer’ segir björn ‘skyggnleiks nje áræðis
‘eða nakkvarrar karlmennsku. enn því munt þú
‘hingat kominn, at nú mun fokit í öll skjól. enn
‘við áskorun þína, kári’ segir björn ‘þá skal ekki
‘gera þik líkan hversdagsmönnum. skal ek víst
45 ‘verða þjer at liði öllu slíku sem þú beiðir’. hús-
freyja hans varð áheyrsla ok mælti ‘tröll hafi þitt
‘hól’ sagði hón ‘ok skrum. ok skyldir þú eigi
‘mæla ykkir tál báðum ok hgegóma í þessu. enn
‘gjarna vil ek veita kára mat ok aðra góða hluti

37 með þjer: F, I; hjá þer H; mgl. A, E. ferðum: F, A, E, H; ráðum I. 38 er þú ert: F, A; ertú H, I; björn, ertú E. skyggn: A, E, I; "fkyñ" (!) F, "fkyñ" (!) H. frár: F, A, H; frár á fæti E, I. 38-39 enda — til: F; enda muntú "örvg; (nær ved at smuldre bort)" til E; enda ætla ek, at þú serti fullr H; ok ætla ek, attú munir vera góðr A, I. 40 segir björn: sgl. ("f. B.") F; hoormod E sætter "b. f. v.", I "b. f. v.", A "b. f.", men H "Bioz. m." foran replikken. skyggnleiks: A, E (endelsen s udeglemt), I; "fkyngleikf" (!) H; "fkyñleikf" (!) F. 40-41 áræðis — karlmennsku: F, H; áræðis ne annarar kallmennsku I; áræðiss ne svá annarrar menntar A; öruggar kallmennsku E. 42 hingat: F, A; nú (utydek) hingat H; her E ("h" [i beskædiget]), I. öll skjól: F, E; öll skjól þín I; skjólin öll A, H. 42-44 enn — þik: F, A (dog skal ek for skal), E (dog uden segir björn), H (dog uden segir björn, samt med skal ek for skal); skal ek ok gera þik ekki I. 44 skal: F, A, E, I; ok skal H. 45 liði — beiðir: F (dog því for slíku), A, H (som F); styrk í öllu því er þú beiðir I; liði E. 46 hans — mælti: I; heyrði til A; hans mælti F; mælti E, H. 47 hól — skrum: F, H (dog uden sagði hón); skrum ok hól' s. hón A, I; hól' s. hún E. ok (foran skyldir): F, E, H; mgl. A, I. 48 ykkir tál báðum: F, E; ykkir báðum tál H, I; báðum ykkir tál A. í þessu: F, A, H, I; mgl. E. 49 vil: F, A, E, H; vilda I. kára: F, A, E, I; mgl. H.

þá er ek veit at hán um má gagn at verða. enn 50
 á harðræði bjarnar skalt þú, kári, ekki treysta;
 því at ek uggi, at þjer verði at öðru enn hann
 'segir'. björn mælti 'opt hefir þú veitt mjer
 'ámæli. enn ek treysti mjer svá vel, at ek mun
 'fyrir engum manni á hæl hoga. er hjer raun 55
 'til, at því leita fáir á mik at engir þora'. þar
 var kári nakkvara stund á laun, ok var þat á fára
 manna viti. ætluðu menn nú, at hann myndi
 riðinn norðr um land á fund guðmundar hins
 ríka; því at kári ljet björn þat segja nábúum 60

50 ek — verða: F, A, H; honum mætti at gagni koma I; "v megv"
 E (nær ved at smuldre borte). 51 á harðræði: F, A, H, I; ooo"goma"
 E. kári, ekki treysta: H; ekki treysta (ta beskadiget), kári, E; ekki
 treysta F, A; ekki trúa I. 52-53 ek — segir: F, H (dog bygg for
 uggl, samt þat for þjer); ek uggl, at hann mundi ("m̄v" I) eigi hug-
 trúrr (hugprúðr I) reynaz avá (hversu I) sem hann lætr A, I; "þi"
 (næsten helt borte) m̄ at litlv gagne ka (snarere end k^aa [det hele ord
 er nær ved at smuldre borte]) h̄s (af h̄ er endnu den øverste del tilbage)
 aa (aa i ét tegn) raði" E. 53 mætti: F, E, H; "f." A; "f." I.
 hefir þú veitt: F, A, E ("hef" þv veit [t beskadiget, og det hele nær
 ved at smuldre borte]), I; veittir þú H. mjer: F, E, H, I; mer um
 þat A. 54 vel: F, E, H, I; vel, þótt ek koma í raun um þat A.
 mun: F, A, E, I; muna H. 55 manni: I; mgl F, A, E, H. hoga:
 F, H, I; ooo"pa" E; opa A. er hjer: F, A, E; er her sú I; en her
 er H. 56 at því — þora: F, A (þora udeglemt), I; "at fa' leita (e
 borte og alle tre ord nær ved at smuldre borte)" ooooo| "þt ongv"
 þora" E; at því leita ongvir (feilskr. avngur) á mig, at eingi þorir
 H (der ved forseelse også sætter at eingi foran at því). 56-57 þar var
 kári: F, A, H, I; kári var þar E. 57-58 ok var — viti: F, A (dog
 at for á), H, I (dog vitorði for viti); mgl E. 58 ætluðu menn nú:
 H; ætluðu menn A, I; ætla (skrevet etla, der synes rettet fra "eck")
 menn nú F; "e" nv þ ætlv maña" E (i følge vor tidligere gengivelse
 — nu er tverstregen over v beskadiget og "mañ" bortsmuldret).
 58-59 hann myndi riðinn: H; hann mundi riðið hafa A, I; kári mundi
 (mun F) riðinn F, E. 59 á fund: F, A, E (á ulæseligt), I; til H.
 hins: F, H, I; mgl. A, E.

sínum, at hann hefði fundit kára á förnum vegi ok riði hann þaðan upp á goðaland ok svá norðr á gásasand ok svá til guðmundar hins ríka norðr á möðruvöllu. spurðiz þat þá um allar sveitir.

149. Nú er þar til máls at taka, er flosi er. hann mælti til brennumanna fjelaga sinna 'eigi mun oss enn duga kyrru fyrir at halda. 'munu vjer hljóta at hugsa um útanferðir várar
5 'ok fje gjöld ok efna sættir várar sem drengiligast — taka oss fari þar hverr sem líkast þykkir'. þeir báðu hann fyri sjá. flosi mælti 'austr munu 'vjer ríða til hornafjarðar; því at þar stendr skip 'uppi, er á eyjólfir nef þrænskr maðr. enn hann
10 'vill biðja sjer konu — ok náir hann eigi ráðinu, 'nema hann setiz aptr. munu vjer kaupa skipit

61-64 á förnum — möðruvöllu: — á förnum vegi ok riði hann þaðan upp á goðaland ok svá norðr á gásasand ok svá til guðmundar ríka A; á förnum vegi ok hann riði þaðan upp á goðaland ok svá (svá norðr H; síðan F) til guðmundar lns (mgl. I) ríka norðr á möðruvöllu (norðr — völlu mgl. H, I) F, H, I; við fjall — ok ætlaði norðr á möðruvöllu E. 64 þá: F, A, E, H; mgl. I.

149. 1-2 Nú — mælti: A, I; Flosi mælti (skrævet rēið') F, talar E) nú F, E, H. 2 til — sinna: F, A, I; vit brennumenn felaga sína H; við sveitunga sína E. 3 eigi — enn: A, H, I; en mun oss eigi duga F, E. kyrru — halda: F, A, I; kyrru fyrir at halda' s. hann E; at halda kyrru fyrir H. 4 munu vjer hljóta: A, I; munum (ok munu H) ver verða E, H; ok munu ver en hljóta F. at hugsa: F, A, H (dog "a" [vistnok skrifseil] for at); at hugsa nokkuð E; at hugsa fyrir I. útanferðir várar: F, A, I; útanferð vára E, H. 5 fje gjöld — drengiligast: F, A, H, I; mgl. E. 6 fari — þykkir: F, A (dog er for sem), I; þar fari hverjum er líkar H; far E. 8 því: F, A, E, I; fyrir því H. 9 eyjólfir — maðr: F, A, E, I; þrænskr (skrævet þrængfkr. — maðr er udeglemt), er eyjólfir heitir ok er kallaðr nef H. 9-10 enn — biðja: F; ok vill (vildi H) hann (mgl. I) biðja A, H, I; enn hann biðr E. 10 hann (efer náir): F, A, E; mgl. H, I. 11 nema — kaupa: F, A, H (dog ok munum for munu), I; nema (gising i følge sammenhængen — her står noget, der ligner "m v", fulgt af et par utydelige træk) ver kaupum E. skipit: F, A, E, H;

‘at hánnum; því at vjer munum hafa fje lítit enn
‘mart manna. er þat skip mikit, ok mun þat
‘taka oss upp alla’. hættu þeir þá talinu. enn
lítlu síðar riðu þeir austr ok ljettu eigi fyrr enn ¹⁵
þeir kvámu í bjarnanes í hornafjörð. fundu þeir
þar eyjólf; því at hann hafði þar verit á vist um
vetrinn. þar var tekit vel við flosa, ok váru
þeir þar um nóttina. enn um morgininn eptir
salaði flosi skipit at stýrimanni. hann kvaðz ekki ²⁰
mundu þverr í vera at selja skipit, ef hann hefði
þat fyrir, sem hann vildi. flosi spurði, í hverjum
aurum hann vildi fyrir hafa. austmaðrinn kveðz

“fkip eller fkip” I. ¹³ mart manna: E, I; manna mart H; “m mart”
F, A. er þat: F, A, E, I; er þat ok H. ¹⁴ oss upp: F, A, E,
I; upp oss H. alla: F, A, H, I; alla. en hann mun fá konuna,
ef ver fáum skipit E. hætta — talinu: F; hætta þeir þá tali
sínu A; hætta þeir nú tali sínu I; eptir þat hætta þeir talinu
H; mgl. E. enn: F, A; ok H; mgl. E, I. ¹⁵ riðu þeir austr: F,
A, H; riða þeir austr I; riðu þeir norðr (!) E. ¹⁵⁻¹⁶ ok ljettu —
kvámu: A; ok letta eigi fyrr enn þeir koma I; ok lettu þeir eigi
fyrri en þeir kómu austr F; flosi letti eigi fyrri ferðinni, en þeir
kómu H; mgl. E. ¹⁶ bjarna-: F (skrevet biana), A, E, I; bjarnar- H.
í hornafjörð: F, H; í hornafirði (firði forkortet .i. i A, men i
uformeligt) i I) A, I; mgl. E. fundu þeir: F, A, E, I; ok fundu H.
¹⁷ hann: F, A, H, I; mgl. E. þar — vist: F, A, I (dog uden á);
verit þar á vist E; þar verið H. ¹⁸ þar — vel: F, A, H, I; var þar
(gisning for et ulaseligt lar eller noget lignende [kun i synes tydeligt])
vel tekit E. flosa: A, E, H, I; þeim flosa F. ok váru: F, E, H;
váro A, I. ¹⁹ enn: F, A, H, I; mgl. E. ²⁰ skipit: F, E, H, I; skip
A. stýrimanni: F, A, E, I; austmanninum H. hann: A, H, I; en
hann F, E. kvaðz: H; “qz” F, “q” A, “kv” I; kvez E. ²¹ mundu
— vera: H; mundu þverr í A, I; þverr mundu í því vera E; þverr
vera í því F. selja skipit: F, A, H, I; mgl. E. ²¹⁻²² hann hefði —
nær: F; hann hefði (tæki H) þat í þeim aurum I) fyrri, sem hann
(hánnum I) vildi (líkaði I). flosi spurði, í hverjum aurum hann vildi
(hann vildi udeglemt I) fyrir hafa (mgl. A, H). austmaðrinn (en
hann austmaðrinn H) kvez vilja fyrir hafa (mgl. A) land ok þó

vildu fyrir hafa land ok þó nær sjer. sagði eyjólfur
 25 þá flosa allt sem farit var um kaup þeira bónda.
 flosi kveðz skyldu saman róa svá at keypt yrði
 enn kaupa síðan skipit at hánnum. austmaðrinn
 gladdiz við þetta. flosi bauð hánnum land í borg-
 arhöfn. austmaðrinn heldr nú á málinu við bónda
 30 svá at flosi var hjá. flosi lagði þá til orð sín
 með þeim svá at saman gekk með þeim kaupit.
 lagði flosi til landit í borgarhöfn með austmannin-
 um enn tók handsölum á kaupskipinu. flosi
 hafði ok af austmanninum tuttugu hundruð vöru,
 35 ok varð þat í kaupit þeira. reið flosi þá aprtr.

nærr (*for vilja* — nærr *har* *H* vildu land fyrir þar nær) *A*, *H*, *I*; flosi fengi honum land nokkut þar í nánd *E*. 24-25 sagði — flosa: sák *F*, *E* (*verbet forkortet .f.*), *H* (*dog segir for sagði*); sagði (*''f.*“ *I*) austmaðr (austmaðrinn *I*) hánnum *A*, *I*. 25 sem farit var: *H*; hversu farit var (hefði *I*) *A*, *I*; *mgk* *F*, *E*. bónda: *F*, *E*, *H*; *mgk* *A*, *I*. 26 kveðz: *A*, *E*; “qz“ *F*, “kv“ *I*; kvaz *H*. skyldu: *F*, *A*, *H*, *I*; mundu *E*. róa: *F*, *A*; róa með þeim *E*, *H*, *I*. svá — yrði: *F*, *A*, *H*, *I*; *mgk* *E*. 27 enn: *F*, *E*, *H*; ok *A*, *I*. síðan — hánnum: *F*, *A* (*dog skip for skipit*), *I*; skipit síðan at hánnum *H*; síðan skipit *E*. 27-28 austmaðrinn — þetta: *F*, *H*; austmaðr gladdiz við þetta *A*, *I*; austmanninum þótte nú vænkaz *E*. 28 bauð: *F*, *A*, *E*, *H*; seldi(?) *I*. 29 austmaðrinn heldr nú: *F*, *H* (*dog "heilt" for heldr*); eyjólfur heldr nú *E*; síðan helt austmaðr *A*, *I*. málinu: *F*, *A*, *H*, *I*; bönordinu *E*. bónda: *F*, *A*, *E*, *I*; bóndann *H*. 30 hjá: *F*, *A*, *H*, *I*; við *E*. flosi lagði þá: *H*; flosi lagði *A*, *I*; lagði flosi þá *F*, *E*. 31 með þeim svá — kaupit: *A*; með þeim svá at saman gekk kaupit *I*; með þeim svá at keypt varð *H*; svá at saman se kaupit með þeim *F*; svo at saman gekk kaupit *E*. 32 lagði flosi: *F*, *A*, *E*, *I*; flosi lagði þá *H*. 32-33 með austmanninum: *F*, *E*; með austmanni *A*; með kaupmanninum *I*; *mgk* *H*. 33 tók: *F*, *A*, *E*, *I*; flosi tók *H*. kaupskipinu: *A*, *I*; skipinu *F*, *E*, *H*. 33-34 flosi — vöru: *F*, *A* (*dog -manni for -manninum*), *E*, *I* (*dog -manni for -manninum, samt i vöru for vöru*); “z . xx . c. | mj“ *H*. 35 ok varð þat: *F*; ok var þat *A*, *E*, *H*; var þat ok *I*. reið — aprtr: *A*, *I*; flosi reið nú aprtr *H*; reið flosi nú heim aprtr (*mgk* *E*) *F*, *E*.

hann var svá vinsæll af sínum mönnum, at hann hafði þar vöru at láni eða gjöf sem hann vildi. flosi reið nú heim til svínafells ok var heima um hrið. flosi sendi þá kol þórsteinsson ok gunnar lambason austr í hornafjörð. skyldu þeir þar vera 40 við skip ok búaz um ok tjalda búðir ok sekka vöru ok draga at slíkt sem þurfti. — nú er at segja frá sigfússsonum, at þeir segja flosa, at þeir vilja ríða vestr í fljótshlíð at skipa til búa sinna ok hafa þaðan vöru ok slíkt annat sem þeir þyrfti 45 'er nú eigi kára at varaz' sögðu þeir 'ef hann er 'fyri norðan land sem sagt er'. flosi svarar 'eigi 'veit ek um sögur slíkar, hvat satt er sagt um 'ferðir kára. þykki mjer þat opt rjúfaz, er

³⁶ hann var svá: *F, A, E, I*; flosi var *H*. mönnum: *F, A, H, I*; undirmönnum *E*. ³⁶⁻³⁷ at hann hafði: *F, A, I*; at flosi hafði *E*; ok hafði hann *H* (jf. 149 ³⁶ *förste note*). ³⁷ at — vildi: *F*; af láni eða at gjöf sem hann vildi *H*; at gjöf eða láni sem hann (*mgk. I*) vildi *A, I*; sem hann vildi at gjöf eða láne *E*. ³⁸ flosi — var: *H*; reið hann (þá *indskyder I*) heim (allt austr [*I*] *indskyder I*) til svínafells ok var þá *A, I*; var hann nú *F, E*. ⁴⁰⁻⁴¹ skyldu — skip ok: *F, A, H, I*; at *E*. ⁴¹ búaz: *F, A, H, I*; búaz þar *E*. ok tjalda búðir: *F, H, I*; tjalda búðir *A*; *mgk. E*. sekka: *F, A, E, H*; "fæka (*men i udskrabet*)" *I*. ⁴² draga — þurfti: *F, H* (*dog er for sem*); draga at *A, I*; önnr farargögn þeirra *E*. ⁴²⁻⁴³ er at — þeir segja: *F, A, I*; er at segja frá sigfússsonum. þeir segja nú *H*; s. sigfússsynir *E*. ⁴⁴ vilja: *F, E*; vildu *H*; mundu *A*; "m" verða at *I*. ⁴⁵ vöru ok: *F, A, E, I*; *mgk. H* (*sikkert ved forseelse, da det følgende annat er beholdt*). slíkt — þyrfti: *F, A, H, I*; önnr föng *E*. ⁴⁶ eigi — varaz: *F, A, H, I*; ok eigi kára at óttaz *E*. sögðu þeir: *F, H*; *mgk. A, E, I*. ef: *F, E*; er *A, H, I*. ⁴⁷ fyr norðan: *F, A, E, I*; riðinn norðr um *H*. sem sagt er: *F*; *mgk. A, E, H, I*. svarar: *F*; "f." *E*, "f." *I*; "f." *A*; mælti *H*. ⁴⁸ sögur: *F, E*; sagnir *A, H, I*. hvat — sagt: *F, I*; því at ek veit eigi, hvat satt er sagt *A*; hvat satt er í *E*; hvat satt er í um sagnir slíkar *H*. ⁴⁹ þykki — rjúfaz: *F* (*rjúfaz skrevet ríof*), *E*; þiki mer opt rjúfaz þat *A, I*; því at mer þikkir þat opt rýfaz *H*.

- 50 'skemmra er at frjetta enn slíkt. er þat mitt
 'ráð, at jer farið margir saman ok skiliz lítt — ok
 'verið um yðr sem varastir. skalt þú nú ok, ketill
 'ór mörk, muna draum þann er ek sagða þjer ok
 'þú batt at vit skyldim leyna; því at margir eru
 55 'þeir nú í för með þjer, er kallaðir váru'. ketill
 mælti 'allt mun þat sínu fram fara um aldr manna,
 'sem ætlat er fyrir áðr. enn gott gengr þjer til
 'vörunar þinnar'. töluðu þeir nú ekki um fleira.
 síðan bjogguz þeir sigfússsynir ok menn með þeim
 60 þeir sem til váru ætlaðir. váru þeir átján saman.
 riðu þeir þá í braut. ok áðr enn þeir fóru,
 minntuz þeir við flosa. hann bað þá vel fara ok
 kvað þá eigi mundu sjáz optar suma er í

50 at — slíkt: *F*; at fretta *E*; at spyrjaz (*sál.*) en slíkt *H*; at spyrja en þaðan *A*; at at fretta enn þaðan *I* (*máske er at at den oprinde- lige læsemåde*). 51 skiliz: *F, A, E, I*; skilið *H*. 52 nú ok: *F, A, I*; nú *H*; *mgk. E*. 52-53 ketill ór mörk: *F, H*; ketill *E, I*; *mgk. A*. 53 draum: *F, A, E*; drauminn *I*; draum minn *H*. ek — ok: *F, A* (ok udeglemt), *E, I* (*dog er for ok*); *mgk. H*. 54 batt: *F, A, H, I*; beiddir *E*. at vit skyldim: *F, A, E, I*; mlg *H*. 55 nú í för: *H, I*; í förunni *F, E*; í för *A*. með þjer: *F, A, E, I*; *mgk. H*. kallaðir váru: *F, A, E, H*; þá vóro kallaðir *I*. 56 sínu fram fara: *F*; verða sínu fram fara *H*; fram fara *E*; fram ganga *A*; fram koma *I*. 57 sem — áðr: *F*; sem ætlat er *A, E, I*; *mgk. H*. 58 vörunar þinnar: *sál. F* (*men begge ord ere skrevne ud i ét, samt -nar þinnar forskrevet og utydelig rettet, hvorfor Olavius har læst vavrvnnarinnar*), *A, I*; viðvörunar þinnar *H*; *mgk. E*. töluðu — fleira: *F, A* (*dog uden nú*); töluðu þeir þá ekki um þetta fleira *I*; töluðu þeir ekki flera um þetta mál *H*; *mgk. E*. 59 síðan — -synir: *F, A, H, I* (*dog uden þeir*); sigfússsynir "bivgvj" nú *E*. 59-60 menn — til váru: *F, H*; þeir menn með þeim, sem til þess váro *A*; þeir menn með þeim, sem þar vóro til *I*; þeir menn, sem til váro *E*. 60 váru — saman: *A, H, I*; þeir váro átta (!) saman *F*; *mgk. E*. 61-64 riðu — braut riðu: *F*; ok er þeir vóro búnir, minntust þeir við flosa. hann bað þá alla vel fara ok kvað þá eigi oftast sjáz mundu suma *E*; riðu þeir þá í brott. ok áðr enn (*mgk. A*) þeir fóru, minntuz

braut riðu. enn þeir ljetu eigi letjaz. riðu þeir nú leið sína. flosi mælti, at þeir skyldi taka vöru 65 hans í meðallandi ok flytja austr ok svá í landbroti ok í skógahverfi. síðan riðu þeir til skaptártungu ok svá fjall ok fyrri norðan eyjafjallajökul ok ofan í goðaland ok svá ofan um skóga í þórsmörk. björn ór mörk gat sjet manna- 70 reiðina ok fór þegar til fundar við þá. þar kvöddu hvárir aðra vel. sigfússsynir spurðu at kára sölmundarsyni. 'fann ek kára' segir björn 'ok var þat nú mjök fyrri löngu. reið hann þaðan norðr 'á gásasand, ok ætlaði hann norðr á möðruvöllu 75

þeir við flosa. hann sagði, at þeir mundu eigi sjáz optarr sumir (*for* eigi — sumir *har* I sumir eigi "feazi" optar) er í (*mgl.* I) brott riðu A, I; þeir riðu nú á brott. ok áðr en þeir minntuz við flosa, s. hann, at þeir mundi eigi sjáz optar er í brott riðu H. 64 enn — letjaz: F, A, H, I; *mgl.* E. 65 nú leið sína: F, A, E, H; þaðan í brutt leiðar sinnar I. mælti: F, E, H; hafðe mælt A, I. 66-67 flytja — skógahverfi: F (*dog* landsbroti [*máske en ældre form*] *for* landbroti, *samt uden* í *foran* skógahverfi), A (*dog* svá ok *for* ok svá), H (*dog* færa *for* flytja, *samt uden* í *foran* skógahverfi), I (*som* A); í landbrote ok flytja austr með sjer E. 67 síðan riðu þeir: F, A, E, I; riðu þeir nú H. 67-68 til — fjall ok: F; til skaptártungu ok svá fjall upp I; til skaptártungu ok svá upp (*mgl.* H) á fjall A, H; vestr um sanda ok svo E. 68 eyjafjalla-: F, A, H, I; *mgl.* E. 69 um skóga: H, I; um skógana A; í skóga F, E. 70 björn: F, A, E, I; björn hlinn hvítil H. 70-71 gat — þá: F, A (*dog* mennina *for* þá), H (*dog* mannreið *for* mannareiðina), I (*dog* uden manna-); fann þá E. 71-72 þar — aðra: F; "z kvaðði (*sál.*) þr" (*temmelig afbleget*) hñir (*utydeligt*) | að E; ok kvödduz þeir (*mgl.* I) A, H, I. 72 sigfússsynir spurðu: F, E, H; ok spurðu sigfússsynir I; þeir spurðu A. 72-73 sölmundarsyni: F, A, H; *mgl.* E, I. 73 'fann — björn: F, E, H; björn svarar ("fu". "I, ".f." A) 'fann ek kára' s. hann A, I. ok (*foran* var): F, E, H; *mgl.* A, I. 74 nú mjök fyrri: A, H, I; nú fyrri mjök F; fyrri E. 74-75 þaðan — -sand: F, A, I; heðan norðr á sand (*sikkert ikke at læse land*) H; norðr goðaland E. 75 hann — -völlu: H; *mgl.* F, A, E, I.

‘til guðmundar hins ríka. ok þótti mjer nú sem
‘hann myndi heldr óttaz yðr. þóttiz hann nú
‘mjök einmani’. grani gunnarsson mælti ‘meir
‘skyldi hann þó síðar óttaz oss. mun hann svá
80 ‘fremi vita, at hann kvæmi í kast við oss. hræð-
‘umz vjer hann nú alls ekki, er hann er einn
‘síns liðs’. ketill ór mörk bað hann þegja ok
hafa engi stóryrði frammi. björn spurði, nær þeir
mundu aptr. ‘nær viku munu vjer dveljaz í fljóts-
85 ‘hlíð’ sögðu þeir — kváðu þá á dag fyrir hánun,
nær þeir mundu á fjall ríða. skildu þeir við þetta.
riðu nú sigfússsynir til búa sinna, ok urðu heima-
menn þeira þeim fegnir. váru þeir þar nær

76 hins: *F, H; mgl. A, E, I.* 76-77 nú — óttaz: *F, A; nú (mgl. I) sem hann mundi ("m" I) nú heldr (synes i H rettet fra "hellstu") óttaz H, I; sem hann óttaðiz E.* 77 þóttiz hann nú: *F; ok þóttiz nú H; þóttiz nú (ok tilf. I) vera A, I; því at hann var E.* 78 einmani: *F, A, E, I; "einmani" H (punktet over n utydel.).* mælti: *F, E, H; svarar A, I.* 79 hann þó: *F, E, H; hann A; þó I.* óttaz oss: *F; óttaz E; hræðast oss H; mgl. A, I.* 79-80 svá — kvæmi: *sðk. F (det sidste verb forkortet kvi [i temmelig afbleget]); svo fremi vita þat, sem hann kemr E; þá (þat þá H, I) vita, er (ef H) hann kemr A, H, I.* 81 vjer: *F, E, H, I; mgl. A.* nú alls ekki: *F, A, H; alls ekki nú I; nú ekki E.* einn: *F, A, E, I; "einn. manj z einn" H.* 82 ór mörk: *F, H; mgl. A, E, I.* 83 hafa engi: *F, A, I; "hæfe (formodentlig skrivefeil) engi" E; hafa ekki H.* frammi: *F; í framme E, H; um A, I.* 84 mundu: *A (hvor det følgende aptr mangler, sikkert ved forseelse), H, I; ætluðu E; mundi F.* 84-85 ‘nær viku — sögðu þeir: *F, A (dog uden nær og uden sögðu þeir), H (dog uden sögðu þeir); ketill "fv". ‘viku munu ver dveljaz í fljótshlíð’ I; þeir kvóðuz mundu vera nærre viku í hlíðinne E.* 85-86 kváðu — ríða: *A, I (dog þeir for þá); þeir kváðu þá á dag fyrir hánun, nær þeir mundu aptr fara ok á fjall ríða H; sögðu þeir hánun, hvenær þeir mundu á fjall ríða F; mgl. E.* 87 riðu — -synir: *F; riðu (ok riðu H) sigfússsynir A, H, I; riðu þeir E.* 87-88 heima- — fegnir: *F, H; þeim fegnir heimamenn þeira A, I; heimamenn þeirra fegnir kvómu þeirra E.* 88-89 váru — viku: *F; váro (ok váru H)*

viku. nú kemr björn heim ok finnr kára ok segir hánum allt um ferðir siglússsona ok fyrirætlan 90 þeira. kári kvað hann sýnt hafa í þessu vinskapi mikinn ok trúleik við sik. björn mælti 'þat ætlaða 'ek, ef ek hjeta nökkurum manni trausti mínu eða 'umsjá, at þeim skyldi mun í fara'. húsfreyja hans mælti 'fyrr væri illa, enn þú værir dróttinssviki'. 95 kári dvaldiz þar sex nætr síðan.

150. Kári talar nú við björn 'vit skulum 'ríða austr um fjall ok ofan í skaptártungu ok fara

þeir (*mgl. I*) þar viku *A, H, I*; *mgl. E.* 89 nú kemr björn: *A, I*; björn kemr nú *F, H*; björn kemr *E.* 89-90 finnr — hánum: *F* (*dog sagði for segir*), *A*; segir ("f." *E, I*) kára *E, H, I.* 90 allt um ferðir: *F, A, I*; allt (*mgl. H*) frá ferðum (þeirra tilf. *E*) *E, H.* 90-91 fyrirætlan þeira: *F, A, I*; þeirra fyrirætlan *E*; fyrirætlan *H.* 91-92 sýnt — sik: *A, I* (*dog uden mikinn*); hafa sýnt í þessu miklun trúleik við sig *E*; hafa sýnt hafa (*sál, uden at noget af de to hafa er udslettet*) við sig mikla trúleika um þetta *H*; hafa sýnt í þessu mikla trúligleika við sik *F.* 92 mælti: *F, E, H*; "f." *A*; "fv." *I.* 92-94 þat ætlaða — fara: — "þ ætlaða eg (ef udeglemt) eg heta nockvív mane travftu .e. v̄ sia mine at þm skði m̄ j i" *E*; þ ætla ek ef ek heta nockurū | m̄ v̄sia miñi at þei skýllði mun iþ' i" *A*; "þ ætla ek ef ek heta (snarere end "helt") mañi nokkvr̄v (*sál.*) travft (*mulig har her stædet travftu eller travftj, da mellemrummet imellem dette ord og det følgende er usædvanlig stort*) .e. v̄ sia m̄ | at þ skýllði muni j þvi fara vm̄ þ" *H*; "þ ætla ek ef ek heta nokrm̄ m̄ w̄ sea miñi at þm skýllði munr i þi v̄ða" *I*; "þ ætlaða | ek hett̄ n̄k~vm̄ m̄ enm̄ ef ek heta travftu (av i ét tegn) minv̄ .e. v̄. sia. at þ flði' m̄vn̄ i i" *F.* 94 hans: *F*; *mgl. A, E, H, I.* 95 mælti: *F, E, H*; "f." *A*; "fv." *I.* illa: *F, A, E, I*; fullilla *H.* dróttinssviki: *F, A, E, H*; "ð'ttin fuiki" *I.* 96 dvaldiz: *F, A, H, I*; var *E.* sex nætr: — "v̄j. netr̄ (men j er udskræbet)" *F*; "v̄. netr̄" *A og E*; "v̄j. (vistnok ved fejl-læsning af .v̄j., i det v̄ har lignet u) netr̄" *H*; "w̄ nott" *I*!).

150. 1 talar — björn: *F, E* (*dog bjarna for björn*); mælti nú til bjarnar *H*; mælti við björn *A, I.* vit skulum: *F, E*; nú skulu vit *A, H, I.*

‘leyniliga um þingmannasveit flosa; því at ek ætla
 ‘at koma mjer útan austr í álptafirði’. björn
 5 mælti ‘þetta er hættuför mikil, ok munu fáir hug
 ‘til hafa nema þú ok ek’. húsfreyja mælti ‘ef þú
 ‘fylgir kára illa, þá skalt þú þat vita, at aldri
 ‘skalt þú koma í mína rekkju sinn síðan. skulu
 ‘frændr mínir gera fjárskipti með okkr’. ‘þat er
 10 ‘líkara, húsfreyja’ segir björn ‘at fyrir öðru þurfi
 ‘ráð at gera, enn þat beri til skilnaðar okkars;
 ‘því at ek mun mjer bera vitni um þat, hverr
 ‘garpr eða afreksmaðr ek em í vápnaskipti’. þeir
 riða nú um daginn á fjall ok aldri almannaveg ok

2-4 at — at: F, A, E, I; ek vilda H. 4-5 björn mælti: F, A, E, I; *hvorimod H satter s. björn efter mikil.* 5 hættuför mikil: F, A, I; hættuferð mikil H; allmikil hættuferð E. fáir: F, A, H, I; fáir einir E. 5-6 hug til hafa: F, E; hafa hug til A, H, I. 6 þú ok ek: F, A, I; ek ok þú E, H. 7 illa: F, A, H, I; illa eða ódreingilliga E. 7-8 þat — þú: F; þat vita, at þú skalt aldri A, H, I; aldri E. 8 mína rekkju: F, A, E, H; sæng hjá mer I. sinn síðan: F, H (sinni for sinn); eitt sinn síðan I; síðan E; *mgk. A.* skulu: F, A, E, I; ok skulu H. 9 fjárskipti með okkr: F, A, E, I; skilnat með okkr ok fjárskipti H. 10 líkara: F, E, H, I; líkast A. húsfreyja: F, A, H, I; *mgk. E.* segir björn: *sál (verbet forkortet .f.) E, H; s. hann F, A (der tillige foran replikken satter "B. f."); I har "B. fv." foran replikken.* at — þurfi: F, H (dog se for þurfi); at fyrir öðru þurfi (hljóttir A) þú A, I; attú elgir fyrir öðru E. 11 okkars: F, A, E, I; "okkarf (til dels ulaseligt og usikkert) at (meget usydeligt og usikkert) ek fylgia kára eigi vel" H (mdske oprindeligt). 12 ek — þat: A; ek mun bera mer vitni um þat (um þat *mgk. F*) F, H; eg mun bera mjer sjálf vitne E; raun mun ek til gera I. 13 garpr — -skipti: F, A (med den urigtige forkortelse "gpr" [= gripr] for garpr), I; garpr ek em í vápnaskipti (ek — -skipti *usydeligt, men sikkert*) eða afreksmaðr H; afreksmaðr eða garpr eg em í vopnaskipti (I) E. 14 riða — fjall ok: F, E (dog riðu for riða), H (dog riðu þá for riða nú); riðu þá um daginn (um daginn *mgk. A*) austr á fjall fyrir norðan (feilekr. noð A) jökul ok riðu A, I.

ofan í skaptártungu ok fyrir ofan bæi alla til 15 skaptár ok leiddu hesta sína í dæl nakkvara. enn þeir váru á njósn ok höfðu svá um sik búit, at þá mátti ekki sjá. kári mælti þá til bjarnar 'hvat 'skulu vit til taka, ef þeir riða hjer ofan at okkr 'af fjallinu?' 'munu eigi tveir til' segir björn 20 'annat hvárt at riða undan norðr með brekkunum 'ok láta þá riða um fram eða bíða, ef nakkvarir 'dveljaz eptir, ok ráða þá at þeim?'. mart töluðu þeir um þetta. ok hafði björn í sínu orði hvárt, at hann vildi flýja sem harðast — eða hitt, at 25 hann vildi bíða ok taka í móti. ok þótti kára at þessu allmiklit gaman. — nú er at segja frá sigfússsonum, at þeir riðu þann dag heiman sem

¹⁵ bæi: F, A, E, H; byggð I. til: F, A, E, I; ok svá til H. ¹⁶ dæl: F, E, I; dæll A, H (*utydeligt, men sikkert*). nakkvara: F, A, E ("nockv" ~), I; nokkura, er þar var H. ¹⁷⁻¹⁸ ok höfðu — sjá: F (*dog uden svá*), E; ok höfðu svá ("f." I) búit um sik, at ekki mátti sjá þá (*mgk. A*) A, I; "þar (*ser ud som þ'ar*) er þa matti (*tu utydeligt*) eki (*utydeligt*) firri (*irri utydel.*) fia .k. z b (.k. z b *meget utydeligt og usikkert, og b beskadiget*)" oooo"ðið (*o næsten helt borte*) var | að þm" H. ¹⁸ þá til bjarnar: H; þá við björn A, I; til bjarnar F, E. ¹⁹ til: F, A, E, I; til ráða H. ¹⁹⁻²⁰ riða — fjallinu: F, H (*hvor i øvrigt hjer [skrevet her] er meget utydeligt, og hvor der efter samme synes at have stået noget — "allir" [?] — i enden af en linie*); riða her at okkr ofan (með brekkunum *sílf. A*) af fjallinu A, I; koma hjer at okkr E. ²¹ annat hvárt: F, A, I; sá annar E, H. undan norðr: F, A, I; undan E; norðr H. ²²⁻²³ nakkvarir dveljaz: F, A, H, I; nokkut dvelz E. ²³ ráða: F, E, H; riða A, I. ²⁴ um þetta: F, E, H; um A; *mgk. I* í — hvárt: F, A, E, I; sitt í hváru orðinu H. ²⁵ sem harðast: F, A, H, I; *mgk. E*. ²⁵⁻²⁶ hitt — vildi: F, A, H; *mgk. E, I*. ²⁶ taka í móti: F, I; taka í móti þeim A; taka við H; velta viðnám E. ok (*foran þótti*): F, A, H, I; *mgk. E*. ²⁷ allmiklit: F, E, H, I; miklit A. ²⁷⁻²⁸ nú — heiman: A, I (*dog heiman þann dag for þann dag heiman*); þeir (*mgk. E*) sigfússsynir riðu heiman þann (*her ses i H nogle uformelige bogstaver, der se ud omtrent som "can" [måske blot en gentagelse af þann]*) dag F, E, H. ²⁸⁻²⁹ sem — birni: F, A (*dog er for sem*), E, H; er þeir kári

þeir höfðu sagt birni. þeir kvámu í mörk ok
 30 drápu þar á dyrr ok vildu finna björn. enn
 húsfreyja gekk til dura ok heilsaði þeim. þeir
 spurðu þegar at birni. hón sagði, at hann var
 riðinn ofan undir eyjafjöll ok svá austr í holt 'því
 'at hann á þar fjárheimtur' sagði hón. þeir trúðu
 35 þessu — ok vissu, at björn átti þar fje at heimta
 — riðu síðan austr á fjall ok ljettu eigi fyrr enn
 þeir kvámu í skaptártungu ok riðu ofan með skaptá
 ok áðu þar sem þeir kári ætluðu. skiptu þeir þá
 liði sínu. ketill ór mörk reið austr í meðalland
 40 ok átta menn með hánum. enn hinir lögðuz niðr
 til svefns ok urðu eigi fyrr við varir enn þeir
 kári kvámu at þeim. þar gekk nes lítit í ána
 fram. gekk kári þar í fram ok bað björn standa

ok björn vóro í dalnum *I.* 29-32 þeir — hón: *F, A* (*dog kómu í mörk, drápu for þeir — þar*), *E* (*dog uðen ok vildu finna björn*), *I* (*dog uðen þar*); þeir kómu ok þar í mörk ok spurðu, hvárt bóndi væri heima. húspreyja heilsaði þeim vel ok *H.* 32-33 at — riðinn: *F*; hann vera riðinn *E*; björn riðinn *H*; at hann hafði riðið *A, I.* 33 ofan — holt: *A*; ofan (austr *I*) undir eyjafjöll ok austr fyrri (undir *F*) seljalandsmúla ok svá austr í holt *F, H, I*; ofann í eyjar *E.* 33-34 því — fjárheimtur: *F, A* (*dog -helmtu for -helmtur*), *H, I*; at fjárheimtum sínum *E.* 34 sagði hón: *sáð* (*verbet forkortet .f.*) *F, H*; *mgk. A, E, I.* þeir trúðu: *F, A, E, I*; trúðu þeir nú *H* 34-36 ok — riðu: *F*; því at þeir vissu, at hann átte þar se at heimta. riðu *E*; ok vissu, at þetta var satt (*allt tilf. I*). riðu þeir (*mgk. A*) *A, I*; ok riðu *H.* 36 síðan — fjall: *F, E, I*; austr á fjall síðan *A*; austr á fjall *H.* ljettu: *F, A, H, I*; linnu *E.* 37 kvámu: *F, A, H, I*; kvómu ofan *E.* -tungu: *F, A, I*; -tungur *E, H.* riðu: *F, A, H, I*; *mgk. E.* 38 þeir kári ætluðu: *F, A, I*; þeir kári höfðu ætlat *H*; kári hafði ætlat *E.* þá: *F, H*; þar *A, E*; *mgk. I.* 39 austr: *F, A, H, I*; ofan *E.* 40 átta — hánum: *F, A, E, I*; þeir átta saman *H.* enn (*foran* hinir): *F, E, H, I*; *mgk. A.* 41 við varir: *F, A, E*; varir við *H, I.* 42 kvámu: *F, A, E, H*; kómu þar *I.* 42-43 nes — fram: *F, A, I*; "nes jafn fñ j ana" *E*; fram nes eitt í ána *H.* 43 gekk — fram: *F, A, E, I*; ok gekk kári þar fram í nesid *H.* ok bað: *F, A,*

at baki sjer ok hafa sik eigi allmjök frammi 'enn
'ger mjer gagn slíkt er þú mátt'. 'hitt hafða ek 45
'ætlat' segir björn 'at hafa engan mann at hlífiskildi
'mjer. enn þó er nú þar komit, at þú munt
'ráða verða. enn með vitsmunum mínum ok
'hvatleik þá mun ek þó verða þjer at gagni enn
'úvinum okkrum ekki úskeinisamr'. þeir stóðu 50
nú upp allir ok hljópu at þeim. ok varð skjótastr
móðúlfr ketilsson ok lagði spjóti til kára. kári
hafði skjöldinn fyri sjer, ok kom þar í lagit, ok
festi í skildinum. kári snaraði skjöldinn svá hart,
at spjótit brotnaði. hann hafði brugðit sverðinu 55
ok hjó til móðólfs. hann hjó í móti. sverðit kára

H, I; en það E. 44 at baki: F, A, I; á bak E; hjá H. frammi: F, H, I; í frammi A, E. 44-45 'enn — mátt': F, E; en (ok A) gera ser þó (mgl. A) gagn slíkt er (sem A) hann mætti A, H, I. 45-46 'hitt — björn: F, E; björn mætti ("f." A) 'hitt hafða ek ætlat (kári, s. hann tilf. A) A, H; björn "fú." 'hitt "h." ek-þó hugat I. 46 hafa — -skildi: F; hafa öngvan mann at skildi fyri H, I; ek skylda engan mann hafa at skildi fyri A; hafa öngann mann at skotspæne (skot- synes skrevet skot med et uformeligt bogstavtegn, der vel kunde være i eller 3, efter t) fyri E. 47 þó er nú þar: F, E; þó er þar nú H; nú er þó þar A, I. 48 vitsmunum: F, A, H, I; "vigtminv" E. 48-49 ok hvatleik: A, I; ok hvatleika F, E; mgl. H. 49 þá — þó: A, I; mun ek H; má ek þó F, E. þjer — enn: F; þeim H; mgl. A, E, I. 50 úskeinisamr: F, A; óskeinusamur I; óskeinusamr, ef þeir koma at mer H; óskeinuhættir E. 51 nú: F, E, H; þá A, I. ok varð: F, A, E, I; varð nú H. 52 kári: F, E, H, I; hann A. 53 skjöldinn: F, E; skjöld A, H, I. ok (foran kom): F, E, H, I; mgl. A. þar í lagit: F, E, H; lagit í skjöldinn A, I. 53-54 ok — skildinum: F, A, E; ok festi í I; mgl. H. 54 snaraði — hart: H; snarar svo hart skjöldinn E; snarar þá skjöldinn svá fast F; snaraðe ("fúði" I) skjöldinn svá A, I. 55 spjótitt brotnaði: E, H; brotnaði spjótitt F, A, I. 55-56 hann — móðólfs: A, I; hann brá þá sverði sínu ok hjó til móðólfs F; þá brá hann sverði ok hjó til móðólfs H; hann hjó þá til móðólfs með sverðinu E. 56 hann hjó í: F, H; hann hjó ok í A, I; móðólfr hjó á E. 56-57 sverðit kára kom á: A, I

kom á hjaltit ok stökk af í braut ok á úlfliðinn
 móðólfí ok tók af höndina, ok fjell sverðit niðr
 ok svá höndin — enn sverð kára hljóp á síðuna
 60 móðólfí ok inn í millum rifjanna. fjell móðólfr
 þá ok var þegar dauðr. grani gunnarsson þreif
 spjót ok skaut at kára. enn kári skaut niðr við
 skildinum svá at fastr stóð í vellinum enn tók
 með hinni vinstri hendi spjótit á lopti ok skaut
 65 aprt at grana ok tók þegar skjöld sinn hinna
 vinstri hendi. grani hafði skjöld fyrri sjer. kom
 spjótit í skjöldinn ok gekk þegar í gegnum ok
 kom í lærit grana fyrri neðan smáparmana ok þar
 í gegnum ok svá í völinn. ok komz hann eigi

(dog í for á); ok kom (*úlf. H*) sverðit kára í *F, E, H*. 57 í braut: *F, H*; *mgk. A, E, I*. ok (*foran á*): *A, E, H*; ok kom *I*; *mgk. F*. 58 móðólfí — af: *F* ("m." *for* móðólfí), *E* (*dog* móðólfs *for* móðólfí), *H* (*dog* af hánunum *for* af); ok tók af móðólfí *A, I*. ok (*foran* fjell): *F, A, E, H*; *mgk. I*. 58-59 sverðit — höndin: *H*; hún niðr ok svá sverðit *F, A, E, I*. 59 enn — hljóp: *H*; hljóp (ok hljóp *A, I*) þá sverðit (sverð *E*) kára *F, A, E, I*. 59-60 síðuna — rifjanna: — síðuna (*síðu A, E, I*) móðólfí ("m." *F*, "mod" *I*) ok inn (*mgk. F*) í millum (*milli A*) rifjanna *F, A, E, I*; síðuna ok inn í meðal rifjanna móðólfí *H*. 60-61 móðólfr — dauðr: *F*; móðólfr þá dauðr (*niðr úlf. E*) *A, E*; þegar móðólfr dauðr niðr *I*; hann þá þar ok þegar dauðr niðr *H*. 61-62 þreif — skaut at: *F, A, H* (*dog* til *for* at), *I*; skaut spjóte at *E*. 62 enn — við: *F* (*dog* skjtr *for* skaut), *E* (*dog* uðen enn), *H*; en hann skaut niðr *A, I*. 63 at — vellinum: *F, E*; fast, at fastr (*mgk. A, I*) stóð í vellinum (*stóðunni H*) *A, H, I*. 63-65 tók — grana: *F, A* (*dog* uðen með hinni), *I* (*som A*); þreif spjótið á lopte ok skaut aprt at grana inne vinstri hendi *E*; tók enni hægri hendi spjótið á loptinu ok skaut aprt at "granna" *H*. 65-66 ok tók — hendi: *F*; ok (en *H*) tók þegar skjöldinn (sinn *úlf. H*) enni (*mgk. I*) vinstri hendi (*hendinni H*) *A, H, I*; greip hann ok þegar skjöldinn *E*. 66-67 grani — skjöldinn: *F, A, I* (*dog* ok kom *for* kom); grani hafði skjöld fyrri ser, ok kom spjótið þar í *H*; spjótið kom í skjöld grana *E*. 67 gekk — gegnum: *F, A, I*; gekk þegar í gegnum skjöldinn *E*; í gegnum *H*. 68 smáparmana: *F, E, H, I*; smáparma *A*. þar: *F, E, H*; *mgk. A, I*.

af spjótinu fyrr enn fjelagar hans drógu hann af 70
ok bjoggu um hann í dæl nakkvarri með hlífum.
maðr einn skautz at ok ætlaði at höggva fót
undan kára ok komz á hlið hánum. björn hjó af
þessum manni höndina ok skautz aptr síðan at
baki kára, ok fjengu þeir hánum engan geig 75
görvan. kári slæmði til þessa manns sverðinu
ok hjó hann í sundr í miðju. þá hljóp lambi
sigurðarson at kára ok hjó til hans með sverði.
kári brá við flötum skildinum, ok beit sverðit
ekki á. kári lagði til hans sverðinu framan í 80
brjósttit svá at út gekk meðal herðanna. varð þat
hans bani. þá hljóp at kára þórsteinn geirleifsson
ok ætlaði á hlið kára. hann fjekk sjet þórstein
ok slæmði til hans sverðinu um þverar herðarnar
svá at í sundr tók manninn. lítlu síðar hjó hann 85

---

⁷¹ dæl — hlífum: *F, A (dog dæli for dæl), E, H (som A)*; með hlífum í dæl nokkurri *I*. ⁷² skautz at: *F, A, E*; hljóp at *I*; hljóp at baki kára *H*. ⁷²⁻⁷³ fót undan: *F, A, I*; fótinn undan *E*; á fótinn *H*. ⁷³ hánum: *F, A, E, I*; kára *H*. ⁷³⁻⁷⁴ af þessum manni: *F, E, H*; til hans ok (tók tilf. *I*) af *A, I*. ⁷⁴ skautz aptr síðan: *F*; skautz síðan aftr *E*; skautz þá aptr *A*; skautz aptr *H*; hljóp aptr *I*. ⁷⁵⁻⁷⁶ ok fjengu — görvan: *F, E, H*; fengu þeir engan geig gervan hánum *A, I*. ⁷⁶ til — sverðinu: *F, H, I*; sverðinu til þess manns *E*; til hans sverðinu *A*. ⁷⁷ hjó: *F, A, E, H*; tók *I*. ⁷⁷⁻⁷⁸ lambi — kára: *F, E, I*; at kára lam(bi) sigurðarson *H*; lambi sigfússon at kára *A*. ⁷⁸ sverði: *F, E, H, I*; sverðinu *A*. ⁷⁹ kári: *F, A, E, I*; en kári *H*. sverðit: *A, I*; *mgk. F, E, H*. ⁸⁰ til hans: *F, A, E, I*; *mgk. H*. ⁸⁰⁻⁸¹ framan í brjósttit: *A, H, I*; fyrir neðan brjósttit (naflann *E*) *F, E*. ⁸¹ út — herðanna: *F*; út gekk millum (í millum *H, I*) herðanna *A, H, I*; yddi út um bakit *E* (*se næst foreg. note*). varð: *F, A, I*; ok varð *E, H*. ⁸²⁻⁸³ at kára — kára: *F, A (dog hlið hánum for hlið kára), H, I (som A)*; "vt" aa (*i ét tegn*) hlið k'a þórsteins. f. "*E(I)*". ⁸³⁻⁸⁴ hann — sverðinu: *F, A (dog uden til hans), I (som A)*; kári gat seð hann ok slæmði til hans *H*; kári hjó til hans með sverðinu *E*. ⁸⁵ í — manninn: *F, A, E, I*; hann tók þar í sundr *H*.

mann banahöggi gunnar ór skál góðan bónda.
 björn hafði særða þrjá menn þá er ætlat höfðu
 til at vinna á kára ok var þó aldri svá frammi,
 at hánun væri nein raun í. varð hann ok ekki
 90 sárr ok hvárrgi þeira fjelaga á fundinum. enn
 þeir vátu allir sárir, er undan kvámu. hljópu
 þeir á hesta sína ok hleyptu út á skaptá sem
 mest máttu þeir ok urðu svá hræddir, at þeir
 kvámu hvergi til bæja, ok hvergi þorðu þeir at
 95 segja tíðendin. þeir kári æptu at þeim, er þeir
 hleyptu út á ána. björn mælti 'rennið jer nú,
 'brennumenn' segir hann. þeir riðu austr í
 skógahverfi ok ljettu eigi fyrr enn þeir kvámu til
 svínafells. flosi var ekki heima, er þeir kvámu
 100 þar, ok varð því þaðan ekki eptir leitast. öllum

86 mann: F; "m en" E (= mann enn); mgl. A, H, I. -höggi: A, H; högg F, E, I. 87 særða: F, E, H; sært A, I. 88 til: F, H; mgl. A, E, I. ok — frammi: F, E; ok (enn I) var þó aldri frammi svá A, I; ok var aldregi þó svá frammi H. 89 nein raun: F; mannraun A, I; mannhætta H; hætta E. varð: F, H, I; var A, E. 90 fjelaga á fundinum: F; felaga á fundi þessum A, B ("félaga [af a þá begge steder er kun en levning tilbage]" ooooo "ndi þs"ooo); felaga á þeim fundi H, I; mgl. E. 90-91 enn — allir: F, A, B ("en [nær ved at smuldre bort] þi v a"ooo), H, I; allir vóro þeir E. 91-92 hljópu þeir: A, B ("hlöpu þi [1 og þv og 2 deis helt, deis næsten helt borte]"), E; ok hlupu þeir H; hljópu þeir þá F, I. 93 urðu: F, A, H, I; vóro E; oooo B. 94 hvergi (efter kvámu): F, B, E, H, I; mgl. A. ok hvergi þorðu þeir: F, A, B, H, I; mgl. E. 95 at þeim: F, A, B ("at þin [begge ord nær ved at smuldre bort]"), E, I; á þá ok að þeim H. 96 hleyptu: H; hleyptu undan F, A, B, E, I. 96-97 út — hann: H; mgl. F, A, B, E, I. 97-98 riðu — ok: F, A, B ("riðv avtr [av i ét tegn] i [nær ved at smuldre bort]"oooooooo, I; riðu nú í skógahverfi ok H; mgl. E. 98 ljettu: F, A, H (hoor i øvrigt det følgende eigi er udeglemt), I; llntu E; oooo B. 99-100 er — þar: F, A, B ("e" þi ko"oooo), H, I; mgl. E. 100 varð því: A, E, I; var því F; því var H; oooo B. eptir: F, A, E, H; eptir þeim I; oooo B.

þótti þeira ferð hin svívirðligsta. kári reið í skál ok lýsti þar vígum þessum á hendr sjer. sagði hann þar lát húsbúanda ok þeira fimm ok sár grana ok kvað betra mundu at færa hann til húss, ef hann skyldi lifa. björn mælti ok kvaðz eigi 105 nenna at drepa hann fyrri mágsemðar sökum enn kvað hann þó þess makligan. enn þeir er svöruðu kváðu fá fúnat hafa fyrir hánun. björn kvað nú kost vera, at fúnaði svá margir af síðumönnum sem hann vildi. þeir sögðu þá þó ill at vera. 110 þeir kári ok björn riðu þá í braut.

101 ferð: F, B, E, H, I; fôr A. svívirðligasta: F, A, B, H; háðuligasta I; hæðilligasta E. 102 vígum þessum: F, A, B (oooo| "þsvm [þs næsten helt bortel") H, I; vígunum E. 102-103 sagði hann þar: F, E; ok sagði þar H; sagði þar A, B; sagði þar ok I. 103 lát: F, B, H, I; "anlát (nl forskrevet)" A; til E. húsbúanda: F, A, B, E, I; húsbónda þeira H. 103-104 ok sár — húss: F, H (dog mundu betra for betra mundu), I; "x sár grána; x. f. b (beskadiget og nær ved at smuldre bort)" ooo|oooo "at færa h̄ t̄ h̄" B; ok sár grana — ok betra kvað kári mundu at færa hann til húss A; ok at betra være at færa grana til húsa E. 105 mælti ok kvaðz: H; kvaz F; kvez A, E, I; sagðiz B. 106 nenna: F, A, E, H, I; nennt hafa B. fyrri — sökum: H; mgl. F, A, B, E, I. 106-107 enn — makligan: F (dog ok for enn), A (dog þess þó for þó þess), E (dog uden þó), H, I; mgl. B. 107-108 enn — hánun: F; enn þeir er (for enn þeir er har E þeir menn, er honum) svöruðu, kváðu (sögðu B) fá (þá fá H) fúnat hafa fyrir hánun (birni B, H) B, E, H; en þeir sögðu, er svöruðu, at fáir hefði fyrir hánun fúnat A, I. 108-110 björn — vildi: F; björn (enn björn I) kvez (kvaz H) nú kost eiga (for nú kost eiga har I nú kostil eiga, men H kost eiga nú), at fúnaði svá margir af síðumönnum sem hann vildi A, H, I; "h̄ f̄v; kost á (beskadiget og nær ved at smuldre bort) ek (endnu fuldkommen helt, men nær ved at smuldre bort)" ooo| "at f̄vni fva m̄t af f̄ðv m̄m f̄e eé vil" B; björn "m̄m." (skrifteit for kvaðz eller et lign. udtryk) kost hafa nú átt, at fúnat hefði nú svo margir síðumenn sem hann vildi E. 110 þá — vera: H; þá ill at vera F, B; at þá væri ill at A; þá illt at at vera E; at þat væri illa I. 111 ok björn: F, B, E, H; mgl. A, I. þá: F, A, E; nú H; þaðan B; mgl. I.

151. Kári spurði björn 'hvat skulu vit nú
 'til ráða taka? skal ek nú reyna vitsmunir þína'.
 björn svaraði 'hvárt þykki þjer undir því mest, at
 'vit sjem sem vitrastir?' 'já' sagði kári 'svá er
 5 'víst'. 'þá er skjótt til ráða at taka' segir björn
 'vit skulum ginna þá alla sem þursa. ok skulu
 'vit láta sem vit munim ríða norðr á fjall. enn
 'þegar er leiti berr á milli vár, þá skulu vit snúa
 'aptr ok ofan með skaptá ok felaz þar sem okkr
 10 'þykkir vænligast, meðan leitin er sem áköfust, ef
 'þeir ríða eptir'. kári mælti 'svá munu vit gera,
 'ok hafða ek þetta ætlat áðr'. 'svá mun þjer
 'reynaz' sagði björn 'at ek mun ekki vera hjátækr
 'í vitsmunum eigi síðr enn í harðræðunum'. þeir

151. ¹ spurði björn: F, A, B, I; spurði þá björn E; mælti H.
¹⁻² nú til ráða: F, H; nú til bragða A, I; nú til E; bragða B.
² skal — þína: A, I; mgl F, B, E, H. ³ svaraði: F; "f.v;" B,
 "f.v." E, "f.v." I; svarar H; "f." A. undir því mezt: F, B; mest
 undir því E; under því sem mezt A, H; við þat mezt liggja I.
⁴ vit: F, A, B, H, I; "v" E. sem vitrastir: F, A, B, E; vitrastir
 H; "fæ mezt" I(I). ⁵ ráða: F, B, E, H; ráða A, I. ⁶ alla: F, A, B,
 E, I; mgl. H. þursa: F, A, B, E, I; "þvrfv (det første v lidt be-
 skadiget)" H. ⁶⁻⁷ ok skulu vit: F, E; skulu vit A; skulu vit fyrst I;
 ok B, H. ⁷ munim ríða: F, A, H, I; ríðim B, E. ⁸ er: I; mgl. F,
 A, B, E, H. á milli: F; á millim B; á millum H; í millum A, E;
 í milli I. þá: F, A, B, E, H; mgl. I. ⁸⁻⁹ snúa aptr ok: A, I; snúa
 F, B, H; ríða E. ⁹ ofan: F, A, E, H, I; yfir B. sem: F, A, B ("fæ
 [nær ved at smuldre bort]"), E, I; er H. ¹⁰ áköfust: F, A, B, H, I;
 mest E. ¹⁰⁻¹¹ ef — eptir: F, A, B, H, I; mgl. E. ¹¹ kári mælti:
 F, B ("kári mlti [begge ord nær ved at smuldre bort]"), H; "k" I. f.
 A; "k" f.v. I; mgl. E. ¹² ok — áðr: F, B, E (dog hugsat for
 ætlat); ok hafða ek áðr þetta ætlað H; því at ek hafða (hefi I)
 svá ætlat áðr A, I. ¹³ reynaz: F, A, B, H, I; virðaz E. at: F, A,
 B, H, I; sem E. ¹³⁻¹⁴ mun — harðræðunum: A, I (dog vits-
 mununum for vitsmunum); man ("mā [stregen over a nær ved at
 smuldre bort]" B) ekki hjátækr (reynaz indskyder B) í vitsmununum
 eigi síðr enn í harðræðunum (harðfenginu E) B, E; em ekki hját-

kári riðu nú sem þeir höfðu ætlat ofan með 15
skaptá. þá fellr áin sum í austr enn sum í
landsuðr. sneru þeir þá ofan með miðkvíslinni
ok ljettu eigi fyrr enn þeir kvámu í meðalland
ok á mýri þá er kringlumýrr heitir. þar er
hraun allt umhverfis. kári mælti þá við björn, 20
at hann skyldi gæta hesta þeira ok vera á varð-
haldi 'enn mjer gerir svefnhöfugt'. björn gætti
hestanna. enn kári lagðiz niðr ok svaf allskamma
stund áðr enn björn vakði hann. hann hafði þá
leidda saman hestana — ok váru þar hjá þeim. 25
björn mælti þá til kára 'allmjök þarft þú þó mín
'til. myndi sá nú hafa hlaupit í braut frá þjer,

tækr mer ("mer" *F*, "mer" *H*) í vitsmunum (vitsmununum *H*) elgi
síðr en í harðræðum (harðfengi *H*) *F*, *H*. 15 nú: *F*, *B*, *E*, *H*; *mgl.*
A, *I*. sem — ætlat: *F*, *B*, *H*, *I*; sem þeir höfðu áðr ætlat *A*; *mgl.*
E. 16 skaptá: *F*, *A*, *B*, *H*, *I*; áinne *E*. fellr: *A*; fell *F*, *B*, *E*, *H*, *I*.
sum í austr enn: *A*; *mgl.* *F*, *B*, *E*, *H*, *I*. sum (efter enn): *F*, *A*, *B*,
E, *I*; *mgl.* *H*. 17 sneru þeir þá: *F*, *A*, *B*, *E*, *I*; þeir riðu *H*. þá ofan:
F, *E*, *H*; ofan *B*; *mgl.* *A*, *I*. 18 ok ljettu: *F*, *A*, *B*, *H*; lettú *I*; ok
linntu *E*. 19 ok (foran á): *F*, *A*, *B*, *I*; *mgl.* *E*, *H*. kringlumýrr
heitir: *F*, *A*, *B*, *E*, *I*; heitir kringlumýrr *H*. er: *F*, *A*, *B*, *H*, *I*; var
ok *E*. 20 allt umhverfis: *F*, *A*, *B*, *E*, *I*; öllu megin *H*. þá við
björn: *F*, *E*; við björn *A*, *H*, *I*; til bjarnar *B*. 21 gæta: *F*, *A*, *B*, *H*,
I; geyma *E*. 21-22 hesta — gætti: *F*, *A*, *B* (nogle steder til dels
beskadiget, men overalt sikker), *E*, *I* (dog svefnhöfugt næsta for svefn-
höfugt); oversprunget i *H*. 23 hestanna: *F*, *B*, *E*, *H*; hesta þeira
(*mgl.* *A*) *A*, *I*. 24 hann hafði þá: *F*, *E*, *H*; þá hafði hann *A*; hann
hafði þá ok *I*; "h (beskadiget, men fuldkommen sikkert) hafði (h be-
skadiget og hele ordet nær ved at smuldre bort)" *B*. 25 leidda saman:
F, *A*, *B*, *E*, *H*; saman leidda *I*. váru þar hjá: *F*; váro þar í hjá
B, *E*; váro þar nærr *A*; var þar hjá *H*; var þar nær *I*. 26 þá til
kára: *F*, *E*; þá *I*; *mgl.* *A*, *B*, *H*. 26-27 þó mín til: *F*; "mín þot'
(det hele nær ved at smuldre bort)" *B* (= mín þó til); mín til *A*; mín
til, kári *H*; mín við *I*; nú mín *E*. 27 hafa hlaupit: *F*, *B*, *H*; margr
hafa verið, at hlaupit hefði *E*; hafa hleypt *A*, *I*. í braut frá: *F*, *A*,
E, *I*; á brott í frá *B*; frá *H*.

'er eigi væri jafnvel hugaðr sem ek em; því at
 'nú ríða hjer úvinir þínir at þjer — ok skalt þú
 30 'svá við búaz'. kári gekk þá undir hamarskúta
 nakkvarn. björn mælti 'hvar skal ek nú standa?'
 kári svarar 'tveir eru nú kostir fyrir höndum.
 'sá er annarr, at þú standir at baki mjer ok hafir
 'skjöldinn at hlífa þjer með, ef þjer kemr hann
 35 'at nökkuru gagni. hinn er annarr, at þú stígir
 'á hest þinn ok ríðir undan sem þú mátt mest'.
 'þat vil ek eigi' sagði björn 'heldr þar mart til
 'þess — þat fyrst, at vera kann, at nakkvarar
 'skæðar tungur taki svá til orðs, at ek renna frá
 40 'þjer fyrir hugleysi, ef ek ríð í braut. hitt er
 'annat, at ek veit, hver veiðr þeim mun þykkja í
 'mjer — ok munu ríða eptir mjer tveir eða þrír.

28 væri: F, A, B, E, H; hefðl verit I. em: F, A, H, I; ooo B; mgl E. 29 nú ríða hjer: F, E, H; her ríða nú A, I; oooo"ða (ð beror på gisning, da den øverste del deraf er borte) nð (v næsten helt borte)" B (der således synes at have stemt overens med A, I). 29-30 ok — svá: F, H; ooo"tv fva (v f beskadiget og tv f nær ved at smuldre bort)" B; skaltú svá A; svá skaltú I. 30-31 hamarskúta nakkvarn: F, H (dog "fkavta [det første a beskadiget, men sikkert, og v udslettet på en prik af den nederste del nær]" for -skúta); oo"amar (am beskadiget og nær ved at smuldre bort) fkv(tv til dels beskadiget, og hele ordet nær ved at smuldre bort) nöckvr (af r er kun en del tilbage)"oo B; hamarklett nökkurn A, I. 32 svarar: F; "rð." I; "f." A; mælti H; oooo B. nú: F, A, H; ooo B; mgl I. 33 er: F, A, B, I; mgl H. 34 skjöldinn: F, A, B (oooo"ðin [nær ved at smuldre bort]"), I; skjöldinn fyrir þer H. þjer kemr hann: F, A, B (hann [forkortet h] beskadiget), H; hann kemr þer I. 35 gagni: F, A; baldi H, I; ooooo B. stígir: F, H; stílg A, B, I. 36 þinn: F, A, B; mgl I. ríðir undan: F; ríð undan A, B; ríð í brutt I. 38 þess: F; mgl A, B, I. 38-39 nakkvarar skæðar tungur: F; nökkurir tunguskæðer menn A, I; "nöcvr tvn(vn nær ved at smuldre bort)"oo | oo"air m" B. 39 orðs: A, B, I; orða F. 40-41 hitt — at: B; hinn er annarr, at F; en A, I. 42 ok: F, B; mgl A, I. mjer: F, I; mgl A, B.

‘enn ek verð þjer þá þó at engu gagni eða liði.
 ‘vil ek heldr standa hjá þjer ok verjaz meðan
 ‘auðit verðr’. þá var eigi langt at bíða áðr reknir 45
 váru klyfjahestar fram um mýrina, ok fóru þar
 með þrír menn. kári mælti ‘þessir sjá okkr ekki’.
 ‘látu vit þá um ríða’ segir björn. síðan riðu þeir
 um fram. enn hinir sex riðu þá at fram ok
 hljópu þegar af baki allir senn ok sneru at þeim 50
 kára. fyrstr hleypr at þeim glúmr hildisson ok
 lagði til kára með spjóti. kári sneriz undan á
 hæli. ok missti glúmr hans, ok kom lagit í bjargit.
 björn sjer þat ok hjó þegar spjótit af skapti fyri
 glúmi. kári hjó til glúms höllum fæti, ok kom 55
 sverðit á lærit ok tók undan fótinn uppi í lærinu.
 ok dó glúmr þegar. þá hljópu fram at kára
 þórbrandssynir vjebrandr ok ásbrandr. kári hljóp
 at vjebrandi ok rak sverðit í gegnum hann. enn
 síðan hjó hann báða fætr undan ásbrandi. í þessi 60
 svipan urðu þeir sárir báðir kári ok björn. þá

43 þá þó: *F, A*; þá *B*; þó *I*. gagni eða liði: *F*; gagni *B, I*; liði *A*. 44 ek: *F*; ek því *A, I*; því *B*. 44-45 ok — verðr: *F*; ok verjaz með þer *A, I*; mgl. *B*. 45 áðr: *F*; at *A, B, I*. 47 kári mælti: *F, A, I*; þá mælti kári *B*. þessir: *F, A, I*; þessir menn *B*. 48 látu vit: *F*; látum *A, B, I*. segir björn: *F, B*; mgl. *A, I*. 49 fram efter at): *F, A, I*; mgl. *B*. 50 þegar: *F, B*; þá *A, I*. sneru: *F*; sóttu *A, B, I*. 51 fyrstr: *A*; fyrst *F, B, I*. hleypr at þeim: *F*; hljóp at hánnum *A, B, I*. 52 kára: *F*; hans *A, B* (“h^s [beskadiget og nær ved at smuldre bort, men er endnu fuldkommen tydeligt]”), *I*. á: *F, B, I*; af *A*. 53 bjargit: *F, A, B*; bergit *I*. 54 skapti: *F, A, B*; skaptinu *I*. 55 glúms: *F, B* (“glvml [endnu helt, men nær ved at smuldre bort]”); hans *A, I*. 56 uppi í: *F, B, I*; ”vppi (pp í ét tegn)” *A* (hvor man må læse upp í, med mindre i er udeglemt). 57 ok (foran dó): *F*; mgl. *A, B, I*. kára: *F, B*; hánnum *A, I*. 58 þórbrands-: *F*; þórúnns- *A, B, I*. 59 sverðit: *F, B, I*; sverð *A*. 61 báðir: *F, A, B*; mgl. *I*.

hljóp at kára ketill ór mörk ok lagði til hans
 spjóti. kári brá upp við fætinum, ok kom spjótitt
 í völlinn. kári hljóp á spjótsskaptit ok braut í
 65 sunder. kári þreif ketil höndum. björn hljóp at
 þegar ok vildi vega ketil. kári mælti 'lát vera
 'kyrrt. ek skal gefa katli grið. ok þó at svá
 'verði, ketill, optar, at ek eiga vald á lífi þínu, þá
 'skal ek þik aldri drepa'. ketill svarar fá ok reið
 70 í braut eptir fjelögum sínum ok sagði þeim er
 eigi vissu áðr tíðendin. þeir sögðu hjeraðsmönnum
 tíðendin. hjeraðsmenn gerðu þegar herhlaup mikit
 ok fóru þegar með öllum vatnföllum ok svá langt
 norðr á fjall, at þeir váru þrjú dægr í leitinni.
 75 enn síðan sneru þeir aptr, ok fór hverr til síns
 heimilis. enn ketill ok þeir fjelagar riðu austr
 til svínafells ok sögðu þar tíðendin. flosi tók lítt
 á þeira ferð ok kvað þó eigi víst um, hvárt hjer

62 at kára: F, B; at I; mgl. A. hans: F, A, B; kára með I. 63 við: F, B; mgl. A, I. ok kom spjótitt: F, B ('z cō [begge ord lidt beskadigede, men fuldkommen sikre] spjot'), I; spjótitt kom A. 64 spjótsskaptit: F, B, I (dog spjót- for spjótss-); skaptit A. 65 kári þreif: F, B, I; þá þreif kári A. 65-66 at þegar: A, I; þá at F, B. 66 ketill: A, I; hann F, B. lát: B; láttú F, A, I. 68 verði: F, B, I; se A. 68-69 ketill — drepa: B (lífi [skrevet hfi] beskadiget og nær ved at smuldre bort, men sikkert); at ek eiga optarr vald á lífi þínu, skal ek þig þó (mgl. I) aldri drepa ('ketil' [I] tilf. I) A, I; at ek eiga vald á lífi ketils, þá skal ek hann aldri drepa F. 69 fá: A, B, I; öngu F. 70 eptir: F, I; ok eptir A, B ('z ept' [resten bort]). 70-71 er — tíðendin: F, B; er eigi vissu áðr tíðendi þessi A; þessi tíðindi I. 72 hjeraðsmenn gerðu þegar: F, B ('hooooom [af bogstaverne mellem h og m ere kun ulæselige rester tilbage] gðv þeg'); en hjeraðsmenn gerðu A; ok gerðu hjeraðsmenn I. 73 þegar: F; þeir A, B, I. ok (foran svá): F, A; ooo B; mgl. I. 75 enn síðan: F, B; enn þá I; þá A. 75-76 ok fór — heimilis: A; til síns heimilis I; til heimila sinna F; ooooooooo B. 78 kvað: F, A, I; ".f." B. um: A, B; mgl. F, I.

næmi staðar 'er kári engum manni líkr þeim sem 'nú er á Íslandi'.

80

152. Nú er at segja frá þeim birni ok kára, at þeir riða á sand ok leiða hesta sína undir melbakka ok skáru fyrri þá melinn, at þeir dæi eigi af sulti. kári varð svá nærgætr, at hann reið þegar í braut, er þeir hættu leitinni. hann reið 5 um nóttina upp eptir hjeraðinu ok síðan á fjall ok svá alla hina sömu leið, sem þeir riðu austr, — ok ljettu eigi fyrr enn þeir kvámu í miðmörk. björn mælti þá til kára 'nú skalt þú vera vin 'minn mikill fyrir húsfreyju minni; því at hón mun 10 'engu orði trúa því er ek segi — enn mjer liggr 'hjer nú allt við. launa þú mjer nú góða fylgd, 'er ek hefi þjer veitta'. 'svá skal vera' segir kári. síðan riðu þeir heim á bæinn. húsfreyja spurði þá tíðenda ok fagnaði þeim vel. björn svaraði 15 'aukiz hafa heldr vandræðin, kerling'. hón svarar fá ok brosti at. húsfreyja mælti þá 'hversu gafz

79 staðar: *F*; stað *B*, *I*; "sta" (*I*) *A*. 79-80 sem — Íslandi: *F*; er nú er (ero *B*) á landi váru *A*, *B*, *I*.

152. 1 þeim birni ok: *F*; *mgl.* *A*, *B*, *I*. 2 þeir riða: *F*; hann reið *B*; hann reið út *A*, *I*. 2-3 leiða — melbakka: *F*; "le"ooo ["vnd" melbacka hefta sína" *B*; leiddi under melbakka hestana *A*; leiddi hestana undir melbakka *I*. 3 ok — melinn: *F*, *B*; skáru melinn fyrri þá *I*; udeglemt í *A*. 4 varð: *F*; var *A*, *B*, *I*. 5 í: *F*, *A*, *I*; á *B*. 6 ok (foran síðan): *A*, *B*, *I*; en *F*. 7 hina sömu leið: *F*, *A*, *I*; leið ina sömu *B*. austr: *F*, *A*, *B*; "avft (av í ét tegn)" (*I*) (*I*). 8 ok ljettu: *F*; lettu þeir *A*, *I*; lettu þeir þá *B*. miðmörk: *F*; mörk *A*, *B*, *I*. 9 til: *F*, *B*; við *A*, *I*. 10 minni: *F*, *A*, *B*; *mgl.* *I*. 11 er: *F*, *B*; sem *A*, *I*. 12 nú (efter hjer): *F*, *A*, *B*; þó *I*. launa: *A*, *B*, *I*; ok launa *F*. nú: *A*, *B*, *I*; nú vel *F*. 14 riðu: *A*, *B*, *I*; riða *F*. spurði: *F*, *A*, *B*; spyrr *I*. 15 fagnaði: *F*, *A*, *B* ("tág [f beskædiget] | naði"); fagnar *I*. 16 vandræðin: *F*, *A*, *I*; vandræðin *B*. 17-18 hús-freyja — kári: *F*; hón mælti þá 'hversu gafz björn þer *A*, *I*; hún spurði kára 'hversu gafz björn þer *B*.

‘björn þjer, kári?’ hann svarar ‘berr er hverr at
‘baki, nema sjer bróður eigi; ok gafz björn mjer
20 ‘vel. hann vann á þrimr mönnum, enn hann er
‘þó sárr sjálfr. ok var hann mjer hinn hallkvæmsti
‘í öllu því er hann mátti’. þar váru þeir þrjár
nætr. síðan riðu þeir í holt til þorgeirs ok sögðu
hánnum einum saman tíðending; því at þangat höfðu
25 eigi spurz tíðendingin fyrr. þorgeirr þakkaði kára.
ok fannz þat á, at hann varð þessu feginn. hann
spurði kára at, hvat þá væri únnit þat er hann
ætlaði at vinna. kári svarar ‘drepa ætla ek gunnar
‘lambason ok kol þórsteinsson, ef færi gefr á.
30 ‘höfu vit þá drepit fimmtán menn með þeim fimm,
‘er vit drápum báðir saman. enn þó vil ek nú
‘biðja þik bænar’ segir kári. þorgeirr kvaðz veita
hánnum mundu þat er hann beiddi. kári mælti
‘þat vil ek, at mann þenna, er björn heitir ok at
35 ‘vígum hefir verit með mjer, takir þú til þín, ok

18 hann: F; kári A, B, I. 19 baki: F, A, B (‘báci’); bakinu I.
sjer: F, B, I; mgl. A. 19-20 ok — vel: F, B (dog ‘gaf’ [vístnok
skrifseil] for gafz); allvel gafz björn mer A, I. 20 hann (efer enn):
F; mgl. A, B, I. 21 ok var hann: F, B; var hann A; hann var I.
22 því er: A, I; því sem F, B. 23 sögðu: F, A, B; s. kári I.
24 einum saman: F, A, I; mgl. B. 24-25 þangat — fyrr: F; eigi
spurðuz þangat fyrri B; eigi hafði þangat apurz áðr I; þar hafði
eigi apurz áðr A. 25 þakkaði kára: A, B; þakkar kára I; þakkaði
hánnum F. 26-27 hann spurði: F; en þó spurði (spyr I) hann A,
B, I. 27 er: A, B, I; sem F. 28 ætla: F, A, B; vilda I. 29 gefr:
F, B, I; gæfi A. 30 þá drepit: F, B (‘þá ðreipit [p borte og í nær
ved at smuldre borte]’), I; drepit þá A. 31 drápum: F, A, I; vígum
B. saman: F, A (feilskr. sama); samt B, I. enn — nú: F; ek vil
ok A, B, I. 32 bænar: F, A, B; bónar I. segir kári: F; mgl. A, B,
I. kvaðz: — ‘q’ F og A, ‘kv’ I; ‘sagðiz (I beskædiget og a
borte)’ B. 32-33 velta hánnum mundu: F, A, B; mundu velta honum
I. 33 er hann beiddi: F, B; er (sem I) hann bæði A, I. kári
mælti: A; ‘kari ív.’ I; mgl. F, B. 34 mann: F, A, I; mgl. B (vístnok
blot ved forglemmelse). 34-35 ok at — þín: I (dog tækir for takir);

‘skiptir þú um bústaði við hann ok fáir hánun
 ‘bú algört hjer hjá þjer. ok halt svá hendi yfir
 ‘hánun, at engri hefnd sje til hans snúit. ok
 ‘er þjer þat sjálfrátt fyrir sakir höfðingskapar þíns’.
 ‘svá skal vera’ segir þorgeirr. fjekk hann þá 40
 birni bú algört at ásólfskála enn tók við búi í
 mörk. þorgeirr færði sjálfr hjón bjarnar til
 ásólfskála ok allt búferli hans. þorgeirr sættiz
 á öll mál fyrir björn ok gerði hann alsáttum sáttan
 við þá. þótti björn nú miklu heldr maðr enn áðr 45
 fyrir sjer. kári reið í braut ok ljetti eigi fyrr enn
 hann kom vestr í tungu til ásgríms elliðagrimssonar.
 hann tók við kára ágæta vel. kári sagði hánun
 frá öllum atburðum þeim er orðit höfðu í vígum.

takir þú til þín, er at vígum hefir verit (for hefir verit har A var)
 með mer F, A; "t"oooo" (foran t ses höit oppe en liden levning af
 þ) í þín; óc at vigv m; m" B (for største delen i smuldrende
 tilstand). 36 þú: F, A, B; mgl. I. hánun: I; þú hánun A; oooo
 B; mgl. F. 37 hjer: F, A, B ("h" [nær ved at smuldre bort]); mgl.
 I. 38-39 ok er þjer þat: F; oooo"þ" (beskadiget og nær ved at smuldre
 bort) þ" B; er þer þat A; ef þer er I. 39 höfðing-: A, I; höfðinga-
 F, B ("höfðingf [in beskadiget, og det hele nær ved at smuldre bort]).
 40 vera: F, A, B ("va" [næsten helt borte]); ok vera I. fjekk hann
 þá: F; síðan fekk hann A, I; oooooo B. 41 bú algört: A, I; oooooo
 B; "bvfððgt" F. ásólfskála: F, I; oo"ollf skala (af o og f er kun
 en del tilbage — ollf og til dels fk er nær ved at smuldre bort)"
 B; "folffskala" A(?). tók: A, B ("toc [nær ved at smuldre bort]" —
 der har måske stået "tóc"), I; hann tók F. 42-43 sjálfr — hans: A
 (dog "folff. f." for ásólfskála), I, — lígeledes F men með bú for
 sjálfr hjón; ooooooooo"ff (af ff er kun den nederste del tilbage)" oo
 "kala (k beskadiget oven til)" B. 43 þorgeirr: F; hann A, I; ok hann
 B. 44-45 alsáttum — þá: F; "alfatv"ooooo B; alsáttan við þá (menn
 A), I. 45 þótti: F, B (i det mindste synes her at have stået "þti",
 hvoraf den øverste del nu er borte); ok þótti A, I. nú: A, B, I;
 mgl. F. 45-46 enn — sjer: F, B; fyrir ser en áðr A, I. 46 í: F, A,
 I; á B. 47 vestr í tungu: F; í tungu B; mgl. A, I. 48 ágæta vel:
 F, B, I; allvel A. 49 er: A, I; sem F, B. vígum: F; vígunum A, B, I.

50 ásgrímr ljét vel yfir því ok spurði, hvat kári ætlaðiz þá fyrir. kári svaraði 'ek ætla at fara 'útan eptir þeim ok sitja svá at þeim ok drepa 'þá, ef ek fæ nát þeim'. ásgrímr sagði, at hann væri engum manni líkr fyrir hreysti sína. þar
55 var hann nakkvarar nætr. síðan reið hann til gissurar hvíta. gissurr tók við kára báðum höndum. kári dvaldiz þar nakkvara stund. hann sagði gissuri, at hann mundi ríða ofan á eyrar. gissurr gaf kára sverð gott at skilnaði. reið hann nú
60 ofan á eyrar ok tók sjer þar fari með kolbeini svarta. hann var orkneyskr maðr ok aldavinr kára ok var hinn kappsamasti ok hinn vaskasti maðr. tók hann við kára báðum höndum ok kvað eitt skyldu yfir þá ganga báða.

153. Nú er þar til máls at taka, er flosi er, at þeir ríðu austr til hornafjarðar. fylgðu flosa

⁵⁰ ok spurði: F; ooo"þði (þ *beskadiget*)" B; hann spurde (spyrir I) A, I.
⁵¹ ætlaðiz þá fyrir: F, B (*dog* nú *for* þá), I; ætlaðe þá fyrir A. kári — ætla at: F; kári (hann I) s., at hann ætlaði at B, I; hann s., at hann mundi A. ⁵² at þeim ok: F; at þeim at A; um at B, I. ⁵³ ek fæ nát þeim: F; hann mætti ná þeim B; hann náir A, I. ⁵³⁻⁵⁴ at — manni: F, A (*dog* var *for* væri), I; 'öngum manni ertú B. ⁵⁴ sína: sál. F (*forkortet* .f.); sakir A, I; "þína (*nær ved at smuldre bort*)" B. ⁵⁵ gissurr — kára: A, I; "Tóc $\bar{a}$ $\frac{1}{2}$ k'a (*a borte og kun. en levning af k' tilbage*)" B; ok tók hann við hánnum F. ⁵⁷ kári: F, A, I; hann B. stund: F; hríð A, B, I. ⁵⁸ at hann mundi: F, A; "at at myndi" B(I); at hann mæn I. ríða — eyrar: F; "ríða $\frac{1}{2}$ (*nær ved at smuldre bort*) á (*beskadiget*) eyrar" B; út á eyrar ríða A, I. ⁵⁹ reið hann nú: F; síðan reið hann A, B, I. ⁶⁰ þar: F, A; mgl. B, I. ⁶¹ maðr: A, B, I; mgl. F. ⁶² hinn kappsamasti ok: F; mgl. A, B, I. ⁶³ tók hann: F; hann tók A, B, I. kvað: F, I; kvað hann A; ".f." B. ⁶⁴ yfir — báða: F, B (*hvor der dog af þá kun begyndelsen af þ er tilbage*); yfir þá báða ganga I; ganga iðr þá báða A.

153. ¹⁻² Nú — ríðu: A, I (*dog ríða for ríðu*); Flosi ríðr ("reið [*nær ved at smuldre bort*]") B) nú F, B. ²⁻³ fylgðu — allir: A, I;

fléstir allir þingmenn hans. fluttu þeir þá austr
 vöru sína ok önnur fōng ok fargōgn öll þau er
 þeir skyldu hafa með sjer. síðan bjoggu þeir ferð 5
 sína ok skip. var flosi nú við skipit þar til er
 þeir váru búnir. enn þegar er byr gaf, ljetu þeir
 í haf. þeir höfðu langa útivist ok veðráttu illa.
 fóru þeir þá hundvillir. þat var einu hverju sinni,
 at þeir fjengu áföll stór þrjú nökkur. sagði 10
 flosi þá, at þeir myndi nökkur vera í nánd löndum
 ok þetta væri grunnföll. þoka var á mikil. enn
 veðrit óx svá at hríð mikla gerði at þeim. fundu
 þeir eigi fyrr enn þá keyrði á land upp um nótt
 eina. ok varð þar borgit mönnum, enn skip 15
 braut allt í spán, ok fje máttu þeir ekki bjarga.
 urðu þeir at leita sjer verma. enn um daginn
 eptir gengu þeir upp á hæð nakkvara. var þá

---

ok (*mgk. B*) fylgðu hánnum fléstir *F, B*. ³ fluttu þeir þá: *A, I*; ok fluttu *B*; ok flutti *F*. ³⁻⁴ austr vöru sína: *F, I*; austr vöro *B*; vöru sína austr *A*. ⁴ fōng — öll: *B*; fōng *A, I*; fargōgn *F*. ⁵⁻⁶ ferð — skip: *F, B*; skip sitt *A, I*. ⁶ var — skipit: *F*; var flosi við skip *A, I*; *oversprunget i B (hvis original altså formodentlig ikke har haft skipit, men skip)*. ⁷ þeir váru búnir: *F*; bútt var *A, B, I*. þegar er: *A, B, I*; þegar *F*. ⁸ þeir höfðu: *F, I*; höfðu þeir *A, B*. ⁹ fóru þeir þá: *F*; fóro þeir *A*; ok fóro þeir *B*; ok fóro *I*. hundvillir: *F, A, I*; hafvillir *B*. hverju: *F, B*; *mgk. A, I*. ¹⁰ stór þrjú nökkur: *F*; þrjú nökkur *B*; tli stór *A, I*. ¹⁰⁻¹¹ sagði — nánd: *F, B*; ok sagði flosi þá, at þeir væri nærr *A*; ok s. flosi, at þeir væri þá nær *I*. ¹² þetta væri grunnföll: *F* (*f seilskr. þ*), *A, B*; þat væri grunnfall *I*. á: *A, B, I*; *mgk. F*. ¹²⁻¹³ enn — þeim: *F*; en veðrit óx svá at (*for svá at har A ok*) gerði at þeim hríð mikla *A, I*; ok gerði at þeim hríð mikla *B*. ¹⁴ land: *F, A, B*; landit *I*. ¹⁴⁻¹⁵ nótt eina: *F*; nótt *A*; nóttina *B, I*. ¹⁵ borgit mönnum: *F*; mannbjörg *A, B, I*. ¹⁶ braut: *F*; brotnaðe *A, B, I*. ok: *I*; en *F, A, B*. máttu — bjarga: *F, A, I*; varð ekki borgit *B*. ¹⁷ verma: — sál ("vma") *alle (F, A, B, I)*.

veðr gott. flosi spurði, ef nakkvarr maðr kenndi
 20 land þetta. þar váru þeir menn tveir, er farit
 höfðu áðr ok sögðuz kenna at vísu 'ok eru vjer
 'komnir við orkneyjar í hrossey'. 'fá máttu vjer
 'betri landtöku' segir flosi því at helgi njálsson
 'var hirðmaðr sigurðar jarls hlöðvissonar, er ek
 25 'vá'. leituðu þeir sjer þá fylgnsis ok reyttu á sik
 mosa ok lágu svá um stund ok eigi langa áðr
 flosi mælti 'ekki skulu vjer hjer liggja lengr svá
 'at landsmenn verði þess varir'. stóðu þeir þá
 upp ok gerðu ráð sitt. flosi mælti þá til sinna
 30 manna 'vjer skulum ganga allir á vald jarlsins —

19-22 nakkvarr — komnir: F; "nóð beskadiget" oo | coir m kenða
 (ð beskadiget — coir m kenða nær ved at smuldre borte) lð' þta; þa
 m v þ' e' f'it hóðv að: x fòð beskadiget — x fò nær ved at smuldre
 borte) "ooo "keða; | x e' (snarere end e') v kō (e' v kō nær ved at
 smuldre borte, med undtagelse af e) "ooo B; þeir menn (mgl. A)
 kenndi land þetta, er farit höfðu ("h." I) áðr (landa í milli tilf. I).
 tveir váro menn (for váro menn har I menn vóro) þeir er kenndu
 landit ok sögðu þá vera komna A, I. 23 við orkneyjar: F; í orkneyjar
 A; oo "orkeneyjar" B; í orkneyjum I. máttu: A, B ("máttv"), I;
 "mettr" (= mættim [for hefðim mátt]) F. 23-24 helgi — hirðmaðr:
 A (dog uden njálsson), B ("helgi .N. í [beskadiget]" oo "f' næsten
 helt borte] hirðm [m beskadiget]"), I (som A); þeir grímr ok helgi
 njálssynir váro hirðmenn F. 24 hlöðvissonar: — F ("hlöðveff. f."), A
 ("hlaðuð. f."), B ("hlavðs [av i ét tegn — over v har der formodentlig
 stædt — hele ordet er nær ved at smuldre borte] .f."); mgl. I. 25 þá: F;
 mgl. A, I; oo B. fylgnsis: F ("fýlgns"), B ("fýlfkns"); leynlas A; innis
 I. 26 svá um: F; þar nökkura A, B, I. langa: F, A, I; "lægi (tver-
 stregen over e borte)" B. 26-30 áðr — ganga: F; áðr flosi mælti
 'ekki skulu ver her lengr (mgl. A) liggja svá at landsmenn verði
 við þat varir'. stóðu þeir upp síðan ok gerðu ráð sín (sitt I).
 flosi mælti 'ganga skulu ver A, I; "a (beskadiget)" oooooooooo "flv
 (v beskadiget og tverstregen så godt som helt borte) allir gga" B
 (hoor der sikkert ikke har stædt mere, end áðr flosi mælti 'ver
 skulum allir ganga). 30 vald: F, A, I; fund B. jarlsins: F (1 feil-
 skrevet, så at det nærmest ser ud som y); "j." A, B, I.

‘gerir oss ekki annat; því at jarl hefir at líku líf
 ‘vårt, ef hann vill eptir því leita’. gengu þeir þá
 allir í braut þaðan. flosi mælti, at þeir skyldi
 engum manni segja tíðendin eða frá ferðum sínum
 fyrr enn hann segði jarli. fóru þeir þá til þess ³⁵
 er þeir fundu menn þá er þeim vísuðu til jarls.
 gengu þeir þá fyrri jarl, ok kvaddi flosi hann ok
 allir þeir. jarl spurði, hvat manna þeir væri.
 flosi nefndi sik ok sagði, ór hverri sveit hann var
 af íslandi. jarl hafði spurt áðr brennuna, ok ⁴⁰
 kenndiz hann af því þegar við mennina. jarl
 spurði þá flosa ‘hvat segir þú mjer til helga
 ‘njálssonar hirðmanns míns?’ ‘þat’ sagði flosi ‘at
 ‘ek hjó höfuð af hánnum’. jarl mælti ‘taki þá alla’.
 þá var svá gört. þá kom at í því þórsteinn ⁴⁵

³¹ gerir oss: A, I; því at oss gerir (ljár B) F, B. því — hefir: F (dog "þt at" for því at), A, I; ok hefir j. B. ³² því: F, A, B ("þt" ["beskadiget"]); mgl. I. gengu: F; ganga A, B, I. ³³ í braut þaðan: F, B (dog á for í), I; mgl. A. ³⁴ tíðendin eða frá: F, I; "tíðe (ðe beskadiget og tverstregen borte — der kunde have stået de) | (her ses den øverste del af et d eller d)" ooooo" B (hvor " over lénien viser, at der har stået frá); tíðendi af A. ³⁵ fyrr enn: F, A, B; áðr I. ³⁵⁻³⁶ til þess er: F, A, I; "vndz" B. ³⁶ jarls: A ("J."), B (hvor kun den nederste del af et "j" er tilbage), I ("J."); "bærinf" (I) F. ³⁷ gengu — jarl: A, B (oo"egv [e beskadiget] þ; [3 næsten helt borte] þa [p beskadiget] f¹ j.), I; mgl. F. ok (foran kvaddi): F, B, I; mgl. A. hann: F, A, B; "j." I. ³⁸ spurði: F, A, B; spyrr I. ³⁹ sagði: F, A; "f." B; svá I. ⁴⁰ af íslandi: F, B; mgl. A, I. spurt áðr: F, A, I; áðr spurt B. brennuna: F, A, B; af brennunn I. ⁴⁰⁻⁴¹ ok — þegar: F; kenndiz hann þá A, I; kenniz þegar B. ⁴¹⁻⁴² jarl spurði þá: F; hann spurði þá B; hann spyrr þá I; hann spurði A. ⁴³ njálssonar: F, B; mgl. A, I. ⁴⁴ höfuð: A, I; "hóf (alle tre bogstaver beskadigede og nær ved at smuldre borte)" oo B; höfuðit F. ⁴⁴ mælti 'taki þá: F; bað taka þá A, I; bað þá taka B. ⁴⁵ þá var svá: F; ok var svá B; ok svá var I; var svá A. í því: F, B, I; þar A.

síðuhallsson. flosi átti steinvöru systur þórsteins. þórsteinn var hirðmaðr sigurðar jarls. enn er þórsteinn sá flosa höndlaðan, þá gekk hann fyrri jarl ok bauð fyrri flosa allt þat góðs, er hann átti. 50 jarl var hinn reiðasti ok hinn erfiðasti lengi. enn þó kom svá um síðir við umtölur góðra manna með þórsteini — því at hann var vel vinum horfinn, ok gengu margir til at flytja með hánum —, at jarl tók sættum við þá ok gaf flosa grið ok 55 öllum þeim. hafði jarl á því ríkra manna hátt, at flosi gekk í þá þjónostu, sem helgi njálsson hafði haft. gerðiz flosi þá hirðmaðr sigurðar jarls, ok kom hann sjer brátt í kærleika mikla við jarlinn.

154. Þeir kári ok kolbeinn svartí ljetu út hálfum mánaði síðar af eyrum enn þeir flosi ór

46 síðuhallsson: F, A, I; s. síðuhalls B. 47 þórsteinn var: F; hann var A, B; hann var þá I. sigurðar: F, A, B; mgl. I. enn er: F, A, I; "en" B. 49 jarl — flosa: F, B, I; flosa ok bauð fyrir hann A(?). allt — er: B; allt þat góðs, sem F; þat góðs allt, sem I; allt þat er A. 50 reiðasti — erfiðasti: A; reiðasti F, B; erfiðasti I. 51 svá um síðir: F, B; svá (þar svá I) at lyktum A, I. 52-54 ok gengu — tók: F; "z ggv íng" (g lidt *beskadiget*) | t¹ (*nær ved at smuldre bort*) at (t *beskadiget*) flytia (*beskadiget, men sikkert*) m; h m v j. at h tæki" B; gengu þá margir til at flytja með þórsteini — kom þá svá, at j. tók A; ok fluttu margir svá at j. tók I. 54 sættum: F, A, B; sættir I. ok (*foran gaf*): F, A, I; j. B. 55 á: F, A, B; *udeglemt* I. hátt: F, A, B; hátt ok síð (*feilskr.* ft) I. 56 gekk í: F, B; gekk undir A; tókz undir I. 57 gerðiz: F, A, I; "giz í borte og hele ordet nær ved at smuldre bort)" B. þá: A, B, I; nú F. 58 ok: F, I; mgl. A, B. 59 hann sjer brátt: F, A; ser brátt I; skjótt B. mikla: F, A, I; mgl. B. 60 jarlinn: F, B; hann A, I.

154. 1 Þeir — ljetu: F, B (*dog uden svartí*); Nú er frá því at segja, at þeir kári letu A; Nú er at segja frá kára ok þeim felögum, at þeir lögðu I. 2-3 af — -frði: F; enn þeir flosi letu ór

hornafirði. gaf þeim vel byri ok váru skamma stund úti. tóku þeir friðarey. hón er á milli hjaltlands ok orkneyja. tók við kára sá maðr, er 5 dagviðr hvíti hjæt. hann sagði kára allt um ferðir þeira flosa slíkt sem hann hafði viss orðit. hann var hinn mesti vin kára, ok var kári með hánum um vetrinn. höfðu þeir þá frjettir vestan um vetrinn ór hrosseyju allar þær er þar gerðuz. 10 sigurðr jarl bauð til sín at jólum gilla jarli mági sínum ór suðreyjum. hann átti svanlaugu systur sigurðar jarls. þá kom ok til sigurðar jarls konungr sá er sigtryggr hjæt. hann var af írlandi. hann var sonr óláfs kvarans. enn móðir hans hjæt 15 kormlöð. hón var allra kvenna fegrst ok bezt at sjer orðin um þat allt, er henni var úsjálfrátt. enn þat er mál manna, at henni hafi allt verit illa gefit þat er henni var sjálfrátt. brjánn hjæt

hornafirði *B*; *mgl. A, I.* ³ gaf: *F, A, I*; ok ⁴ gaf *B*. byri: *F, A*; byr *B*; *mgl. I.* ok váru: *F, B, I*; váro þeir *A.* ⁴ er á milli: *F*; er á millum *A, B*; liggir í milli *I.* ⁵ hjaltlands: *F, A, I*; "hjáltlǫð" *B.* tók við kára: *A, I*; við kára tók *F, B.* ⁶ dagviðr hvíti hjæt: *A, B* (*dog "ðávið" for dagviðr*), *I* (*dog "ðávið" for dagviðr*); "het ðávið hvíti" *F.* ⁷ flosa: *A, B, I*; *mgl. F.* slíkt — orðit: *F*; slíkt sem (er *I*) hann var viss orðinn *A, I*; *mgl. B.* ⁸ ok: *F, B, I*; *mgl. A.* ⁹ vestan: *F, B*; austan *A, I.* ⁹⁻¹⁰ um vetrinn: *A*; *mgl. F, B, I.* ¹⁰ allar þær er þar: *F, A*; allar þær sem þar *B*; þær er *I.* ¹¹ sigurðr jarl: *F, B*; nú er þar til máls at taka, er jarl (sigurðr er, at hann *I*) *A, I.* at jólum: *F*; *mgl. A, B, I.* ¹¹⁻¹² mági — suðreyjum: *F, B*; ór suðreyjum mági sínum *A, I.* ¹² svanlaugu: *F*; "hvíflavgv (av í ét tegu)" *I*; "hvarflauðu" *A*; "kormlöðv" *B.* ¹³ þá — jarls: *F* (*dog uden ok*), *B*; þá kom ok þar *A*; þar kom ok *I.* ¹⁴ hann var: *B*; *mgl. F, A, I.* ¹⁵ enn: *F*; *mgl. A, B, I.* hjæt: *F, A, I*; var *B.* ¹⁶ allra: *F, B, I*; *mgl. A.* ¹⁶⁻¹⁷ at sjer orðin: *F*; "vörðin (vörð nær ved at smuldre bort) at s" *B*; orðin *A, I.* ¹⁷ þat allt: *F, B*; allt þat *A, I.* ¹⁸ er (foran mál): *A, B, I*; var *F.*

20 konungr sá er hana hafði átta — ok váru þau
 þá skilið; því at hann var allra konunga bezt at
 sjer. hann sat í kunnjättaborg. bróðir hans var
 úlfr hræða hinn mesti kappi ok hermaðr. fóstri
 brjáns konunga hjet kerþjálfaðr. hann var son
 25 kylfis konungs þess er margar orrostur átti við
 brján konung ok stökk ór landi fyrir bánum ok
 settiz í stein. enn þá er brjánn konungr gekk
 suðr, þá fann hann kylfi konung — ok sættuz
 þeir þá. tók þá brjánn konungr við syni hans
 30 kerþjálfaði ok unni meira enn sínum sonum.
 hann var þá roskinn, er þetta er tíðenda, ok var
 allra manna fræknast. dungaðr hjet son brjáns
 konungs enn annarr margaðr þriði taktr — þann
 köllu vjer tann. hann var þeira yngstr. enn

20 hafði átta: F, A, I; átti B. 21 því at: F, B; mgl. A, I. konunga: A, B, I; manna F. 22 kunnjättaborg: A; kantaraborg á Írlandi F, B; kantarabyrgi I. 23 hræða: — "hræða" F, "hræða" A, "hræða" (ð lídt beskadiget, men sikkert) B, "hæða" I. ok hermaðr: A, B, I; mgl. F. 24 konungs: A, I; mgl. F, B. 25 kylfis: F, A, I ("kylfi"); "kylaf" B. 25-26 þess — landi: F, A, I (dog uden konung); oooooooooo "ði (af ð er kun en rest tilbage)" B (hvor der kun kan have stilet þess er stökk ór landi, eller noget af lignende længde) 28 kylfi: F, A ("kylfi" [i uformeligt og nærmer sig noget til u — 'af en usædvanlig form og størrelse'], I ("kylpi"); oooo B (hvor der dog i slutningen af ordet ere levede et par træk, der kunde være det nederste af "li", hvilket imidlertid ikke stemmer overens med Johnsonius pag. 590 note 1). ok (foran sættuz): F; mgl. A, B, I. 29 þá (efter tók): A, B; mgl. F, I. 31 hann var þá: A, I; var hann þá F; hann var B. þetta er tíðenda: F; þetta var tíðenda B; her var komit sögunni A, I. var: A, B, I; mgl. F. 32 fræknast: A, B, I; friðast F. 33 konungs: F, A, I; mgl. B. enn annarr margaðr: F; annarr margaðr A, B; annarr het margaðr (g utydeligt og forskrevet) enn hinn I. taktr: — "taktr" F, "tactr" B; "taðkr" A; "taðr" I. 34 tann: F, A; tanna B, I. enn: F; mgl. A, B, I.

hinir ellri synir brjáns konungs váru frumvaxta ok 85
 manna vaskligstir. ekki var kormlöð móðir barna
 brjáns konungs. enn svá var hón orðin grimm
 brjáni konungi eptir skilnað þeira, at hón vildi
 hann gjarna feigan. brjánn konungr gaf upp
 þrysvar útlögum sínum hinar sömu sakar; enn 40
 ef þeir misgerðu optar, þá ljet hann dæma þá at
 lögum. ok má af slíku marka, hvílíkr konungr
 hann hefir verit. kormlöð eggjaði mjök sigtrygg
 son sinn at drepa brján konung. sendi hón hann
 af því til sigurðar jarls at biðja hann liðs. kom 45
 sigtryggr konungr fyrri jóli til orkneyja. þar kom
 þá ok gilli jarl, sem fyrr var ritat. svá var
 mönnum skipat, at sigtryggr konungr sat í miðju
 háseti, enn til sinnar handar konungi sat hvárr
 jarlanna. sátu menn þeira sigtryggs konungs ok 50
 gilla jarls innar frá. enn útar frá sigurði jarli sat

85 konungs (foran váru): F, I; mgl. A, B. 85-86 frumvaxta —
 vaskligstir: A, I; "frumvaxta sð svaskagtyr" F(!); "frumvaxta (í be-
 skadiget)" B. 86 barna: F, A, I; þeira barna B. 87 konungs: F, B;
 mgl. A, I. 88 konungi: F, B, I; mgl. A. 89 feigan: F, B, I; "fanga"
 A. 40 þrysvar útlögum sínum: F; "þri sin(alle tre bogstaver lidt be-
 skadigede, og prikken borte)" ooo| "útlög (í fuldkommen tydeligt og
 sikkert, men nær ved at smuldre bort) sin" B; útlögum sínum
 þrysvar I; "at laugu sinu þýsuar" A. hinar sömu sakar: F; ena
 sömu sök A, B, I. 41 misgerðu: F, A, I; misgerði B. dæma þá:
 F, A, I; þá drepa B. 42 slíku: F, B; þvflíku A, I. 43 hefir verit:
 F, B; var A, I. 44 son sinn: F, B (kun levinger tilbage, hvóraf
 "f." endnu er tydeligt, skönt beskadiget); mgl. A, I. 44 konung: F,
 B; mgl. A, I. 45 af því: B; því A, I; nú F. til sigurðar jarls: F,
 A, B; "sig (med en art forkortelsestegn over g) j. (næsten helt ud-
 slettet)" I (måske er til blot udaglemt). 46 konungr: F; mgl. A, B, I.
 47 þá ok: F, B, I; ok þá A. sem — ritat: F, B; mgl. A, I.
 48 mönnum: F, B; mgl. A, I. sigtryggr: F; mgl. A, B, I. 49 konungi
 sat: F; hánúm A; mgl. B, I. 50 jarlanna: F, A, I; jarlann B.
 50-51 konungs — jarls: F; ok gilla A, B ("z g'oo"la [la nær ved
 at smuldre bort]), I. 51 innar frá: F, A, I; "jnar (i nær ved at

flosi ok þórsteinn síðuhallsson. ok var skipuð öll höllin. sigtryggir konungur ok gilli jarl vildu heyra tíðendi þau er görz höfðu um brennuna ok svá
55 síðan er hón varð. þá var fenginn til gunnarr lambason at segja söguna, ok var settr undir hann stóll.

155. Í þenna tíma kvámu þeir kári ok kolbeinn ok dagviðr hvíti til hrosseyjar öllum á úvart ok gengu upp þegar á land, enn nakkvarir menn gættu skips. kári ok þeir fjelagar gengu upp til
6 jarlsbæjarins ok kvámu at höllinni um drykkju. bar þat saman ok þá var gunnarr at at segja

smuldre bort) j. 7^a B. enn — sat: F, B (”én vlt 7 [alle tre ord fuldkommen tydelige, men nær ved at smuldre bort] Sigði j. 1^a“), I; ”m | Sigðr. j.“ A (hvor enn útar frá sátu, eller noget lignende, er udeglemt). 52 síðuhalls-: F; halls- A, B, I. 52-53 ok var — höllin: F; var þá skipuð öll höllin A, B (”vár þá skipuð öll höllin [nær ved at smuldre bort]“); var þá skipat um alla höllina I. 53 konungur — jarl: F, B; ok gilli A, I (gilli feilskr. gill). 54 tíðendi: A, I; ”tíð“ B; tíðindin F. görz: F (feilskr. g¹), A, B; orðit I. 55 síðan — varð: A, B; síðan hón var F, E; þau er síðan urðu I. 56 söguna: F, A, B, I; frá E. 57 hann stóll: F, B, I; hann stóll einn A; gunnar stóll mikill E.

155. 1-2 í — úvart: F (dog ”ðaviðr“ for dagviðr), B (dog ”þai“ for þenna, samt ”ðaviðr“ for dagviðr), E (dog Nú koma for í — kvámu, samt ”ðau“ for dagviðr); Nú er þar til máls at taka, sem þeir váro kári ok ”ðaviðr“ ok kolbeinn, at þeir kómu (eller koma) á (udslettet) úvart öllum í hrossey H; Nú er þar til máls at taka, er kári er ok þeir dagviðr (”ðaviðr“ I) ok kolbeinn, at þeir (for at þeir har A ok) kómu á úvart í hrossey (í hrossey mgl. A) A, I. 2-4 ok gengu — gengu upp: A; gengu þeir þegar upp á land (for gengu — land har B ok gengu þegar á land upp), en fáir menn gættu skips. kári ok þeir felagar gengu þegar F, B; ok gengu þegar á land upp, en nokkurir menn geymdu skips. þeir kári ok hans felagar gengu (utydel.) H; ok gengu þegar á land upp I; gengu þeir þegar upp E. 6 bar þat: F, A, B, E; þat (næsten udslettet i H) bar H, I. 6-7 ok þá — söguna: F, H, I; ok þá var g. at sögunne E; at gunnarr var þá at at segja brennusöguna B; at þá sagde gunnarr

söguna. enn þeir kári hlýddu til á meðan úti. þetta var jóladaginn sjálfan. sigtryggr konungur spurði 'hversu þoldi skarphjeðinn í brennunni?' 'vel fyrst lengi' sagði gunnarr 'enn þó lauk svá, at 10 'hann grjet' ok um allar sagnir hallaði hann mjök til enn ló víða frá. kári stóðz þetta eigi. hljóp hann þá inn með brugðnu sverðinu ok kvað vísu þessa

hrósa hildar fúsir 15
hvat hafa til fregit skatnar
hvje ráfáka rákum
rennendr nials brennu.
varðat veitinjörðum
víðheims at þat síðan 20
hrátt gat hrafn at slíta
hold slæliga goldit.

þá hljóp hann innar eptir höllinni ok hjó á hálsinn gunnari lambasyni ok svá snart, at höfuðit

söguna A. ⁷ kári: A, H, I; mgl. F, B, E. á meðan úti: F; úti á meðan B, E; úti A, H, I. ⁸ þetta var: F (dog er var udeglemt), A, B, E; þat var I; "þá v aa (í ét tegn)" H (utydeligt og usikkert, især aa). -daginn sjálfan: F, A, B, H, I; ".ð." E. ⁹ í brennunni: F, A, E, H, I; mgl. B. ¹⁰ lengi: F, E; mgl. A, B, H, I. gunnarr: F, B, E, H, I; hann A. ¹¹ hann (foran grjet): F, A, B, E, I; mgl. H. ok (foran um): F; mgl. A, B, E, H, I. ¹² enn — frá: F; enn (ok A, H) ló frá víða A, B, H; enn ló mjök frá víða E; ok ló þó frá víða I. þetta: F, A, E, H, I; "þa" B. ¹²⁻¹³ hljóp hann þá: F, H; hann hljóp þá I; hljóp þá A, B; ok hljóp E. ¹³ sverðinu: F, E, H; sverði A, B, I. ¹⁴ þessa: F, A, B, I; mgl. E, H. ²³ þá hljóp hann: F, A, B (í hljóp [skrevet liop] er þ beskadiget), H (hann udeglemt), I; hann hljóp þá E. ²⁴ ok svá — höfuðit: F, E; "z tōc fva || snart af höfuðit (beror for så vidt på gisning, som der i membranen kun står "hof" "ooo" "t"); at þ" B; tók af svá (þá svá I) snöggt höfuðit, at þat A, H, I.

25 fauk upp á borðit fyri konunginn ok jarlana. urðu
 borðin í blóði einu ok svá klæðin jarlanna. sigurðr
 jarl kenndi manninn þann er vegit hafði vígit ok
 mælti 'takið jör kára ok drepið hann'. kári hafði
 verit hirðmaðr sigurðar jarls ok var allra manna
 30 vinsælstr — ok stóð engi upp at heldr þó at
 jarl ræddi um. kári mælti 'þat munu margir
 'mæla, herra, at ek hafa þetta verk fyrir yðr
 'unnit at hefna hirðmanns yðvars'. flosi mælti
 'ekki gerði kári þetta um sakleysi; því at hann er
 35 'í engum sættum við oss. gerði hann þat at sem
 'hann átti'. kári gekk í braut, ok varð ekki eptir

25 upp: F, A, E, H, I; mgl. B. konunginn ok jarlana: F, B, I; konunginn sigtrygg E; jarlana A, H. 25-26 urðu — jarlanna: A; mgl. F, B, E, H, I. 26 sigurðr: F, A, B, H, I; mgl. E. 27 þann — vígit: F, A, I; mgl. B, E, H. 28 kára: F, A, B, E, I; "h. k. (utydeligt)" H. hann: F, B, E; mgl. A, H, I. 28-29 kári — jarls: F, B; "h. k. (utydeligt)" H. 29-30 ok var — heldr: F, A (dog stóð for ok stóð, samt þ. for at), B (oooo; "áll oo m [af m er kun den sidste del af m tilbage] af [f beskadiget]" oooo "z [beskadiget] stod eg vp at heldr:"); ok var hann kári þar manna vinsælastr. varð því ekki upp staðit H, I; svá var vinsæll af mönnum, at öngvir stóðu upp at heldr E (jf. næst foreg. note). 31 ræddi um: F, E; ræddi A; talaði um H, I; talaði til B. mælti: F, A, B, E; "f." H; "f." I. margir: F, A, E, H; ooooo B; margir menn I. 32 herra: F, B ("herra [beskadiget og nær ved at smuldre bort]), E, H, I; s. hann A. verk: A, H, I; mgl. F, B, E. yðr: F, A, B, E, I; mgl. H. 33 yðvars: F, A, B ("yðvarf; oooo — men der synes ikke at have været plads til noget sådant tillæg som helga njálssonar), E, H; yðvars helga njálssonar I. 34 um: F, E; fyri A, B, H, I. 34-35 því — átti: F, A (dog er hann for því at hann er), B (der dog for þat — átti nu kun har "þ [endnu fuld-stændigt, men nær ved at smuldre bort] at [af a er kun det sidste træk tilbage]" ooooooooo), H (som A); er hann öngum manni líkr til atburða enn er þó í öngum sættum við oss. gerði hann þat at sem hann átti I; mgl. E. 36-37 kári — gengit: F, A, E (dog á for i), H, I (dog farit for gengit); ooooo B (hvor der i övrigt

hánnum gengit. fór kári til skips síns ok þeir
fjelagar. var þá veðr gott. sigldu þeir suðr til
kataness ok fóru upp í þrasvík til göfugs manns,
er skeggi hjet, ok váru með hánnum mjök lengi. 40
þeir í orkneyjum hreinsuðu bordin ok báru út
hinn dauða. jarli var sagt, at þeir hefði siglt
suðr til skotlands. sigtryggr konungr mælti 'þessi
'var herðimaðr mikill fyrir sjer, er svá röskliga
'vann at ok sáz ekki fyrir'. sigurðr jarl svaraði 45
'engum manni er kári líkr í hvatleik sínum ok
'áræði'. flosi tók nú til ok sagði söguna frá

ikke har været plads til dette passus). 37 kári: F, A, B ("k'ri [r og i
beskadiget og hele ordet nær ved at smuldre bort" — hvilket sidste også
er tilfældet med det foregående [oz]), H, I; hann E. síns: F, B, E,
H, I; mgl. A. 38 var — gott: F, A, B, I; þá var veðr gott H;
mgl. E. sigldu þeir: A, H, I; ok sigldu B ("z íglöðv [det hele nær
ved at smuldre bort]"), E; ok sigldu þegar F. 39 þrasvík: F, B, E,
I; "þ'ff vik" H; "þ'z vik" A. 40 váru: A, H, I; var F, B, E.
mjök: F, A, B ("miðc [nær ved at smuldre bort]"), H, I; mgl. E.
41 þeir — hreinsuðu: F, E; "j" eyjvñ"oo"v (o borte) hrelfðð (den
nederste del af h borte og n [som man ser] udeglemt)" B (det hele, især
j eyjvñ, nær ved at smuldre bort); nú er þar til máls at taka, at
þeir í eyjunum hreinsuðu A, H, I. 42-43 jarli — skotlands: F, A;
B ("j. 5 fagt at þr'oooooooo"ðr [ð beskadiget] t skótlð'z [t beskadiget,
så at det ser ud som i]". at — skótlð'z nær ved at smuldre bort),
H, I ("h." for hefði); mgl. B. 44 fyrir sjer: F, B ("t s' [begge ord
endnu fuldkommen tydelige, men — ligesom de tre sidste bogstaver
af det foregående "mikill" — nær ved at smuldre bort]"), E; mgl. A,
H, I. svá: F, A, E, I; ooo;B; mgl. H (vistnok ved forglemmelse). rösk-
liga: A, H, I; "ravkliga (av i ét tegn)" F (formodentlig blot ved feilskrift
for röskliga); hraustliga E; ooooo"ga (nær ved at smuldre bort)" B.
45 svaraði: F; "fv"; B, "fv" I; svarar E; "f." A, H. 46 kári: F, A,
B, H, I; hann E. í: F, E; oo B; at A, H, I. 46-47 sínum ok áræði:
B ("fñv; z áræði"); sínum F, A, E, I; mgl. H. 47 nú til ok sagði:
A (dog uden nú), B, I (dog þá for nú); nú til at segja F; nú at
segja E; "til .f." H(I). 47-48 söguna frá brennunni: F, A, B, I;
brennusöguna E; söguna H.

brennunni. þar hann öllum vel, ok var því trúat. sigtryggr konungr vakti þá til um erendi sín við
 50 sigurð jarl ok bað hann fara til orrostu með sjer í móti brjáni konungi. jarl var lengi erfiðr. enn þar kom um síðir, at hann gerði á kost. mælti hann þat til at eiga móður hans ok vera síðan konungr á Írlandi, ef þeir felldi brján. enn allir
 55 löttu sigurð jarl í at ganga, ok týði ekki. skildu þeir at því, at sigurðr jarl hjet ferðinni enn sigtryggr konungr hjet hánnum móður sinni ok konungdómi. var svá mælt, at sigurðr jarl skyldi kominn með her sinn allan til dýflinnar at pálsunnudegi.

48 þar — vel: *F*; ok þar öllum vel *H*; ok þar öllum mönnum vel *A*, *B* ("þar barð öll v | m m [af dette ord er kun nogle træk tilbage] vél [leoningerne af m m og ordet vél nær ved at smuldre bort]"); ok þar öllum mönnum(?) vel orð *I*; *mgk. E.* ok var því: *F*, *A*, *B*, *E*, *H*; var því ok *I*. 49 konungr: *F*, *B*, *E*, *H*, *I*; *mgk. A.* vakti þá: *F*, *A*, *I*; vakti nú *E*; vegr nú *B*; vakti *H*. sín: *A*, *B*, *E*, *H*; "á" *I*; sltt *F*. 50 til — sjer: *F*, *A*, *B*, *H*, *I*; með ser til orosto *E*. 51 í: *F*, *E*, *I*; *mgk. A*, *B*, *H*. jarl: *F*, *A*, *B*, *H*, *I*; hann *E*. lengi erfiðr: *F*; lengi fyrir *E*; fyrst lengi erfiðr *A*, *H*, *I*; "fýft e'fiðr (ð beskadiget, men fuldkommen tydeligt) lægi" *B*. 52 þar — síðir: *A*, *I* (*dog kom þó for kom*); þar kom at seinstu *H*; "þó (o beskadiget) kó þr" *B*; þó kom svá *E*; kom svá *F*. á kost: *A*, *H*, *I*; á kostinn *B*; kost á *F* (*hvor i øvrigt gerði er udeglemt*), *E*. 52-53 mælti hann þat: *F*, *B*, *I*; ok mælti hann þat *E*; mælti hann *H*; mælti jarl þat *A*. 53 hans: *F*, *A*, *B*, *E*, *I*; konungs *H*. vera síðan: *A*, *I*; "v(!!) ðþ" *B*; vera *F*, *E*, *H*. 54 á: *F*, *B*, *E*; í *A*, *H*, *I*. brján: *F*, *A*, *B*, *H*; brján konung *E*, *I*. enn: *F*, *A*, *B*, *H*, *I*; *mgk. E.* 55 jarl í at ganga: *F*, *A*; jarl her í at ganga *H*, *I*; jarl *E*; ferðarlinnar *B*. týði: *F*; tjáði *A*, *B*, *H*, *I*; tjáðe *E*. ekki: *F*, *B*, *H*, *I*; ekki þat *A*; þat ekki *E*. 55-57 skildu — konungdómi: *F*, *E* (*dog uden konungr*); skildu þeir með því, at sigurðr (*mgk. H*) jarl het ferðinni (ferð sinni *A*) en sigtryggr het hánnum móður sinni ok konungdómi (konungdóminum *I*) *A*, *H*, *I*; enn sigtryggr konungr het hánnum mæðr sinni ok konungdóm. enn sigurðr jarl het ferðinni *B*. 58 var — skyldi: *F*, *A*, *B* (*dog uden svá*), *H*, *I*; skyldi hann *E*. kominn: *F*, *E*; koma *A*, *B*, *H*, *I*. 58-60 með — -degi: *F*, *A*, *B*, *I* (*dog allann her sinn for her slun*

för sigtryggr konungr þá suðr til írlands ok sagði 60
kormlöðu móður sinni, at jarl hafði í gengit ok
svá, hvat hann hafði til unnit. hón ljæt vel yfir
því enn kvað þau þó skyldu draga at meira lið.
sigtryggr spurði, hvaðan þess væri at ván. hón
sagði, at víkingar tveir lágu úti fyrri vestan mön 65
ok höfðu þrjá tigu skipa 'ok svá harðfengir, at
'ekki stendr við. heitir annarr úspakr enn annarr
'bróðir. þú skalt fara til móts við þá-ok lát
'ekki at skorta at koma þeim í með þjer, hvat
'sem þeir mæla til'. sigtryggr konungr ferr nú 70
ok leitar víkinganna ok fann þá fyrir útan mön.
berr sigtryggr konungr þegar upp erendi sín. enn

---

allan); með allan sinn her at pálsunnudegl(?) til dýflinnar H; til
dýblinnar með allann sinn her at pálsunnudegl E. 60 konungr:
F, E; *mgk.* A, B, H, I. suðr til írlands: F, A, B, H, I; heim suður
E. 61 kormlöðu: F, B; þá kormlöðu E; *mgk.* A, H, I. at — gengit:
F, A, B; at jarl mundi koma E; kaup þeirra jarls H, I. 62 til
unnit: F, B, E, H, I; hánnum jáð A. 63 þau — lið: F; þó skyldu
þau draga at meira lið E; þó skyldu at draga meira lið B; þau þó
skyldu at draga meira afla (afl næsten ulæseligt í H) H, I; þau þó
skyldu draga miklu meira afla saman A. 64 hvaðan — ván: F, A,
H, I; hvaðan (*forkortet* hvan) þess væri vón B; hvar þat væri E.
65-66 sagði — höfðu: F, E; svarar ("f.v;" B, "f.v." I; "f." A og H)
'víkingar (v næsten helt borte í B) lj ligga úti (í B synes at stå
"værl", men vt. at være udskrabet; út H, I) fyrir útan (*mgk.* H, I)
mön ok hafa A, B, H, I. 66 ok (*foran* svá): F, A, B, E; *mgk.* H, I.
67 við: F, A, H, I; við þeim B, E. 68 þú skalt: F, A, B, E, I; ok
skaltú H. móts: F, H; fundar A, B, E, I. 68-69 lát — skorta at:
A, B; láta ekki at skorta at F, E; *mgk.* H, I. 69 í: F, A, B, E; til
H, I. 70 þeir mæla til: F, A, B, E; kostar H, I. 70-71 konungr —
víkinganna: F; konungr fer nú E; fór nú (þá A; *mgk.* H, I) at
(*beskadiget* í B) leita víkinganna A, B, H, I. 71 fann: F, A, B, H,
I; sinnr E. fyrir útan: F, A, B, E, I; við H. 72 berr — þegar: F,
E; berr (bar B) sigtryggr þegar (þá þegar A, þá I) A, B, H, I. sín:
A, B, H; "f." F og I; sitt E. enn (*foran* bróðir): F, A, B (oo"n"),
H, I; *mgk.* E.

bróðir skarz undan allt til þess er sigtryggr konungr
 hjet hánum konungdómi ok móður sinni. ok
 75 skyldi þetta fara svá hljótt, at sigurðr jarl yrði
 eigi viss. hann skyldi ok koma fyrri pálmunnudag
 með her sinn til dýflinnar. sigtryggr konungr fór
 heim til móður sinnar ok sagði henni, hvar þá
 var komit. eptir þetta talaz þeir við úspakr ok
 80 bróðir. sagði þá bróðir úspaki alla viðræðu þeira
 sigtryggs ok bað hann fara til bardaga með sjer í
 móti brjáni konungi ok kvað sjer mikit við liggja.
 úspakr kvaðz eigi vilja berjaz í móti svá góðum
 konungi. urðu þeir þá báðir reiðir ok skiptu þegar

75 skarz: F, A, B, E, I; skorast H. allt til þess: F; allt þar til A, E, H, I; þar til B. sigtryggr konungr: F, E; sigtryggr A, H, I; konungr B. 74 konung- — sinni: F, A, E, H, I; móður sinni ok konungdómi B. 74-75 ok skyldi þetta: F, A, B, H, I; skyldi þetta þó E. 76 viss: F, A, E, H, I; varr við B. skyldi ok koma: F, A, E, I; skyldi koma H; "fl" z kō(?) B. 76-77 fyrri — dýflinnar: A (dog páлма- for pálmunnun); fyrri (mgl. F) pálmunnudag til dýflinnar F, B, H (dog "pal" for pálm- [jf. note 155 58-59]), I; til dýflinnar fyrri pálmadag E. 77-79 sigtryggr — komit: F; oooooooooo"m (af dette m er kun slutningen tilbage) flþ z .f. m flui" B; sigtryggr konungr fer nú heim ok s. móður sinni E; sigtryggr fór heim ok sagði móður sinni A, H, I. 79 eptir þetta: F, A, B, H, I; nú E. talaz: F, E; töludaz A, B, H, I. við: F, A, E, H, I; udeglemt i B. 79-80 úspakr ok bróðir: F, B ("víspar [víspar mere eller mindre dori-smuldret, og, på grund af et hul i pergamentet, kan man ikke se, om der har været noget breddetegn] z b^oðir"), E, H; bróðir ok óspakr A, I. 80 þá bróðir: F, A, B ("þa"|"oooo"ir"); hann þá E; bróðir H, I. úspaki: F, B, E, H, I; hánun A. 81 sigtryggs: F, A, E, H, I; sigtryggs konungs B. bardaga: F, A, B, E, H; orrosta I. sjer: A, B, E, H, I; udeglemt i F. í: F, A, E, I; mgl. B, H. 82 brjáni konungi: F, A, B, I; brjáne E; konungi H. ok kvað: F, E; "z .f." B; kvað A, H, I. 83 kvaðz: I; "q" F og A, ".k." H; kveðst E; "létz" B. í: F, A, E, I; ooo B (hvor der i øvrigt vistnok har stået enten í eller á); mgl. H. svá góðum: F, A, E, H, I; jafngóðum B. 84 báðir: F, A, B, E; mgl. H, I. þegar: F, E; mgl. A, B, H, I.

liði sínu. hafði úspakr tíu skip enn bróðir tuttugu. 85 úspakr var heiðinn ok allra manna vitrastr. hann lagði skip sín inn á sundit, enn bróðir lá fyrir útan. bróðir hafði verit maðr kristinn ok messudjárn at vígslu. enn hann hafði kastat trú sinni ok gerðiz guðniðingr ok blótaði nú heiðnar vættir ok 90 var allra manna fjölkunnigastr. hann hafði herbúnað þann er eigi bitu járn. hann var bæði mikill ok sterkr ok hafði hár svá mikit at hann drap undir belti sjer. þat var svart.

156. Þat bar við eina nótt, at gnýr mikill kom yfir þá bróður svá at þeir vöknudu við allir ok spruttu upp ok fóru í klæði sín. þar með rigndi á þá blóði vellanda. hlífðu þeir sjer þá með skjöldum, ok brunnu þó margir. undr þetta 5

86 allra: F, A, B, H, I; mgl. E. 87 skip sín: F, A, E, H, I; "fkipv (alle træk endnu ubeskadigede, men det hele nær ved at smuldre bort) sín" B. á: F, A, B ("á [nær ved at smuldre bort]"), E, I; í H. sundit: F, A, B, H, I; "fundit" E. enn: A, B, E, H, I; "e" F. 88 útan: A, B, E, H, I; "ofn eller stærere vlt" F (dog vistnok med forsøg på rettelser). maðr kristinn: F, B ("m" "ooooo [af "vit" foran m er kun vit tilbage, men vil snart være bortsmuldret]), E; kristinn maðr A, I; kristinn H. 89 trú sinni: F, A, B, E, I; trúnni H. 90 gerðiz: F, B ("gðiz [g helt borte og 'næsten helt borte]' — af det følgende guðniðingr er kun "g" og en liden del af "ð" tilbage), E; "gizt" I; "gerz" A, "gizt" (?) H. nú: F, E; mgl. A, B, H, I. 91 allra manna fjölkunnigastr: F, A, B, H, I ("fjolkýngastr" for fjölkunnigastr); nú allfjölkunnigastr E. 92 er: F, A, E, I; sem H; ooo B. járn: F, B, E; járn á A, I; vopn H. bæði: F, A, B ("baði"), H, I; mgl. E. 93 drap: F; drap því E; vasði A, H, I; oooo B. 94 þat var: F, A, H, I; ok var þat E; ooooo B.

156. 1 bar við: F; bar til E; var A, B, H, I. 1-2 mikill kom: F, E; kom mikill A, B, H, I. 2 bróður: F, B, E; mgl. A, H, I. við: A; mgl. F, B, E, H, I. 3 upp: F, A, E, H, I; upp allir B. 4 á þá blóði: F, A, E, H, I; blóði á þá B. 5 brunnu þó margir: F, A, E, H (margir ulæseligt); "brynþó þó marg vnd" (dette sidste ord står her i stedet for undr i F, A, H, I) B; brynjum (?) I. 5-7 undr —

hjeltz allt til dags. maðr hafði látiz af hverju skipi. sváfu þeir þá um daginn. aðra nótt varð enn gnýr, ok spruttu þá enn allir upp. þá renndu sverð ór slíðrum enn öxar ok spjót flugu í lopt
 10 upp ok börðuz. sóttu þá vápnin svá fast at þeim, at þeir urðu at hlífa sjer — ok urðu þó margir sárir enn dó maðr af hverju skipi. hjeltz undr þetta allt til dags. sváfu þeir þá enn um daginn eptir. þriðju nótt varð gnýr með sama hætti. þá
 15 flugu at þeim hrafnar, ok sýndiz þeim ór jární nefin ok klærnar. hrafnarnir sóttu þá svá fast, at þeir urðu at verja sik með sverðum enn hlífðu sjer með skjöldum. gekk þessu enn til dags.

skipl: *F, A (dog uden allt), E (dog uden undr), H (hvor undr — allt kun delvis er læseligt, men synes sikkert at have stået der);* "þá helliz allt í ðágf; m̄ (nær ved at smuldre bort) hafð (af ð ses kun ð)" oo|"latiz af h̄vīo (næsten helt borte) fkip|" *B; dó maðr af hverju skipi, enn margir urðu sárir. undr þetta helzt til dags I. 7 um: F, A, B ("ót [o lídt forskrevet]"), H (næsten ulæseligt), I; eptir um E. 8 enn (foran gnýr): F, B, E, H (næsten ulæseligt); mgl. A, I. gnýr: F, A, B, E, H; gnýr "m̄ (m uformeligt)" I (vistnok = gnýr mikill). ok spruttu: F, A, B ("zfb [" lídt utydeligt, men synes dog sikkert]"ooo), E; ok hlupo I; ~"vpv" H. allir upp: F, A, E, I; allir menn upp H; upp allir B. þá renndu: F, B, E; renndu þá A, H, I. 9 enn — spjót: F, A, E; ok öxar ok spjót B; enn spjót ok öxar H (det hele med undtagelse af öxar næsten ulæseligt), I. 10 þá: F, E; mgl. A, B, H, I. 11 ok urðu þó: F, A, E; ok urðu B; urðu þó (eller þá?) H; urðu þá I. 12 enn dó: F, B, E; lezt enn H; ok lezt þá I; en þó lez A. hverju skipi: F, B, E, H, I; skipi hverju A. 13 allt: F, E; "a"ooo H; mgl. A, B, I. 13-14 enn — eptir: F, B; enn um dagaenn E, H; um daginn eptir A; um daginn I. 14 gnýr: F, A, B, E, H; undr I. hættl: F, A, B, H, I; móti E. 15-16 sýndiz — nefin: F, A, E (dog sýnduz for sýndiz), H (dog "nefvið" for nefin), I; sýnduz (!) ór jární á þeim nefit (!) B. 16-18 svá — skjöldum: F, E; fast. en þeir vörðu sig með sverðum en hlífðu ser með skjöldum A, B; fast. enn þeir hlífðu ser með skjöldum enn vörðu sik með sverðum I; ~~~~~ H. 18 þessu enn: F, E; því framm A; "þí i (?) " B; þat framan I; ~~~~~ H.*

þá hafði enn látiz maðr af hverju skipi. þeir sváfu þá enn fyrst. enn er bróðir vaknaði, varp hann 20 mæðiliga öndunni ok bað skjóta útan báti 'því at 'ek vil finna úspak'. steig hann þá í bátinn ok nakkvarir menn með hánnum. enn er hann fann úspak, sagði hann hánnum öll undr þau er fyri þá hafði borit ok bað hann segja sjer, fyrir hverju 25 vera myndi. úspakr vildi eigi segja hánnum fyrr enn hann seldi hánnum grið. bróðir hjét hánnum griðum. enn úspakr dró þó undan allt til nætr; því at bróðir vá aldri víg um nætr. úspakr mælti þá 'þar sem blóði rigndi á yör, þar munuð jer 30 'hella út margs manns blóði bæði yöru ok annarra. 'enn þar sem jer heyrðuð gný mikinn, þar mun

¹⁹ þá hafði enn: F, B (a i þá *beskadiget*), E; hafði þá enn I; hafðe þá ok A; ~~~~~ H. af hverju: F, B, E, I; ~~~~~ "f h" ~~~~~ "v h̄s (*utydeligt*)" H; á hverju A. ²⁰ þá enn: F, B, E, I; "þa" ~~~~~ H; enn þá A. ²¹ öndunni: F, A, B, I; öndu E; ~~~~~ H. skjóta útan báti: F; skjóta báti E; "frita (/) báti vtan bórðr" B; taka bát A, I; ~~~~~ H. ²¹⁻²² 'því — úspak': F, E; "þt ek (k *meget beskadiget*) | vil finna vspac bórðr málh" B; ~~~~~ "ek vil f" ~~~~~ H; ok kvezt vilja fara at finna óspak bróðr sinn I; ok "q̄" vilja finna óspak fóstbróður sinn A. ²² í: A; á B, E, I; ~~~~~ H; *udeglemt* F. ²³ nakkvarir menn: F (menn *feilskr.* m̄); E; menn A, B, I; ~~~~~ H. ²⁴ öll undr þau: A; undr þau öll I; undr þau F, B, E; ~~~~~ H. fyrir þá: F, E; fyrir hann A, B, H (hann, *skrevet* h, er *utydeligt*), I. ²⁵ hafði: F, A, E; "h." H (*utydel.*), I; "hæfðv (av i ét tegn)" B. ²⁶ vera myndi: F, E; "v (/) m̄ (m *beskadiget*)" oo B; "va" A (*hjelpeverbet udeglemt*); vera mundu I; ~~~~~ H. hánnum: F, E, I; ~~~~~ H; mgl. A, B. ²⁷⁻²⁸ bróðir — griðum: F, A, B, I; ~~~~~ H; mgl. E. ²⁸ enn: F, A, B, I; ~~~~~ H; mgl. E. ²⁹ því — nætr: A; ~~~~~ H; mgl. (*oversprunget*) F, E, I. ²⁹⁻³⁰ úspakr mælti þá: F, A, I; þá mælti óspakr E, H (*navnet næsten ulæseligt*). ³⁰ sem: F, E, H; er A, I. þar (foran munuð): F, A; ~~~~~ H; þá E, I. ³¹ hella út: F, A, E; út hella I; ~~~~~ H.

- ‘yör sýndr heimas brestr — ok munuð jer deyja
 ‘allir brátt. enn þar er vápnin sóttu at yör, þat
 35 ‘mun vera fyrir orrostu. enn þar sem hrafnar
 ‘sóttu at yör, þat eru úvinir þeir er jer trúið á
 ‘ok yör munu draga til helvítis kvala’. bróðir
 varð svá reiðr, at hann mátti engu svara, ok fór
 þegar til manna sinna ok ljet þekja sundit allt
 40 með skipum ok bera strengi á land ok ætlaði at
 drepa þá alla eptir um morgininn. úspakr sá
 ráðagerð þeira alla. þá hjet hann at taka trú
 rjetta ok fara til brjáns konungs ok fylgja hánum
 til dauðadags. hann ljet þá taka þat til ráðs at
 45 þekja öll skipin ok forka með landinu ok höggva
 strengi þeira bróður. tók þá at reiða saman skipin,
 enn þeir váru sofnaðir. þeir úspakr fóru þá út

---

33 ok: F, E; ~ H; mgl. A, I. 33-34 deyja allir: F, A, E, H; allir
 "deygja" I. 34 brátt: F, A, E, I; "fíott (meget utydel, men sikkert)" H.
 at: F, A, E, I; mgl. H. 35 sem: F, E; er A, H (utydeligt), I. 36 eru
 úvinir þeir: A, I; ~~~~~"þa" H; þat merkir djöfla (skrevet övfla F)
 þá F, E. er jer trúið: F, E; at (er H, I) þer haft trúat A, H, I.
 37 yör munu draga: F, A, E, H (munu [forkortet m] meget utydeligt);
 munu draga yör I. 38 varð: A, E, H (utydeligt), I; var þá F.
 39-40 ok ljet — land: A, E, H (dog stórum skipum for skipum), I
 (dog "flor | skipv [a noget uformeligt]" for skipum); oversprunget i F.
 41 eptir: F; mgl. A, E, H, I. 42 ráða- — alla: F, E (dog urigtig
 "allt" for alla); alla ráðagerð þeira A, H; alla fyrirætlan þeira ok
 ráðagerð I. 42-43 trú rjetta: A; trú F, H, I; við trú E. 43 fara —
 hánun: F, A, E, I; fylgja brjáni konungi H. 44 ljet — ráðs at: A,
 I (dog uden til); let þá þat ráðs taka (tilf. over linjen) at F; tók þat
 ráðs at H; let E. 45-47 ok höggva — sofnaðir: F, E (dog uden
 enn); ok hjuggu strengi þeira bróður, ok reiddi saman skipin þá
 er þeir váro sofnaðir A, I; um nóttina, er þeir bróðir svófu, ok
 höggva strengi þeira H. 47 þeir — þá: F, A, E, I (dog uden þá);
 komst óspakr svo H.

ór firðinum ok svá vestr til írlands ok ljettu eigi fyrr enn þeir kvámu til kunnjatta. ok sagði úspakr brjáni konungi allt þat er hann var viss orðinn ok tók skírn ok fal sik konungi á hendi. síðan ljet brjánn konungr samna liði um allt ríki sitt, ok skyldi kominn herrinn allr til dýflinnar í vikunni fyrri pálmdróttinsdag.

157. Sigurðr jarl hlöðvisson bjóz af orkneyjum. flosi bauð at fara með hánum. jarl vildi þat eigi, þar sem hann átti suðrgöngu sína at leysa. flosi bauð fimmtán menn af liði sínu til ferðarinnar. enn jarl þekktiz þat. enn flosi fór með gilla jarli í suðreyjar. þórsteinn síðuhallsson fór með sigurði jarli, hrafn hinn rauði, erlingr af straumey.

48 ok — írlands: *F, A, I*; ok vestr til írlands *H*; *mgl. E.* 48-50 ok ljettu — var: *A* (*kunnjatta skrevet kunniaia [med en prik — der synes at være tilfældig — under t]), I* (*dog "kanocla" for kunnjatta*); ok lettú eigi fyrr enn þeir kómu til "*kant'kg* (!) *.f.*" óspakr þá allt b. konungi, hvers hann varð (!) *E*; ok kómu til kantaraborgar. sagði óspakr þá brjáni konungi allt þat er hann var *F*; á fund brjáns konungs ok s. honum allt þat er hann var *H*. 51 ok fal sik konungi: *F, E*; af hánum ok falz hánum *A, H, I*. 51-52 síðan — konungr: *F, A, H, I*; b. konungr let þá *E*. 52 ríki sitt: *F, E*; sitt "*R* (*næsten udslettet*)" *H*; ríki *A, I*. 53 kominn herrinn allr: *F*; kominn allur herrinn *E*; allr herinn kominn *H*; kominn herrinn *A, I*. 54 fyrri: *A, E, H, I*; *mgl. F*. pálmdróttinsdag: *F, E*; pálsunnudag *H*; pálmadag *A, I*.

157. 1 hlöðvis-: — "*lavðvis* (av i ét tegn)" *F*, "*hloðues*" *E*, "*hloðver*" *I*; "*hlaðuf*" *A*, "*lqðv*" *H*. orkneyjum: *F, E, H, I*; eyjunum *A*. 2 hánum: *F, A, E, H*; *udeglemt I*. jarl: *F, A, E, I*; en j. *H*. 3 þar sem: *F, E*; þar er *A, I*; er (*utydel.*) *H*. suðrgöngu — leysa: *F, E*; suðrgöngu fyrir hendi (*meget utydel.*) *H*; suðr at ganga *A, I*. 4-5 bauð — flosi: *F*; bauð honum xv menn af liði sínu, ok þat vildi jarl. flosi *E*; fekk hánum xv menn af liði sínu. en hann *A, H, I* (*dog sínu liði for liði sínu*). 5 jarli: *F, E, H, I*; *mgl. A*. 6 síðu-: *F, E*; *mgl. A, H, I*. 6-7 sigurði: *F, E*; *mgl. A, H, I*. 7 hrafn: *F, E, I*; ok hrafn *A, H*.

jarl vildi eigi, at hárekr færi, enn kveðz segja hánum mundu fyrstum tíðendin. sigurðr jarl kom 10 með allan her sinn at pálmadegi til dýflinnar. þar var kominn bróðir með sínu liði. bróðir reyndi til með forneskju, hversu ganga myndi orrostan. enn svá gekk frjettin — ef á föstudegi væri bariz, at brjánn konungr myndi falla ok hafa sigr; enn 15 ef fyrr væri bariz, þá myndi þeir allir falla, er í móti hánum væri. þá sagði bróðir, at föstudaginn skyldi berjaz. fimmta daginn reið maðr at þeim

8-9 kveðz — fyrstum: A (kveðz *forkortet* *ðj*); kvezt segja mundu honum fyrstum I; "kveðzt (*næsten ulæseligt*)" ~ "hinn fyrt .i." H; jarl letz mundu segja hánum fystum F, E. 9 tíðendin: F, H ("tíðindin [in þá det sidste sted utydeligt og usikkert]"), I; tíðendi A, E. sigurðr jarl: H, I; jarlinn F, A ("J."), E ("J."). 10 með — dýflinnar: A (*dog herinn for her sinn*), E; með allan her sinn at pálmadegi í "dýflin" F; til írlands með allan herinn (*sinn her H*) at pálmunnadegi ("paalfvævd. [aa i ét tegn]" H) H, I. 10-11 þar — liði: A; þar var ok bróðir kominn með lið sitt I; "þa (*meget utydeligt*) var þó (*ulæseligt*) s þr kominn með sitt lið" H; þar var ok kominn bróðir með allann sinn her E; þá var ok kominn bróðir með allan her sinn F. 11-12 bróðir reyndi til: F, E; reyndi bróðir til A, I; hann reyndi H. 12 forneskju: F, E, H, I; fyrneku A. 13 enn — frjettin: F, E; var svá sagt A, I; var svo sagt, at (*utydeligt*) H. á föstudegi: F; föstudaginn A; á föstudag langa E; á frjádaginn H, I. 14 at brjánn konungr myndi: F, E; "þa (*næsten ulæseligt*) mði b'an (*utydeligt, men synes sikkert*)" H; mundi brjánn A; "m b'an" I. hafa: F, A, E, H; hafa þó I. 15 fyrr væri bariz: F, E, H ("fyrr v [usikkert] barizt [et usikkert]"); bariz væri fyrr A, I. þá myndi: A, H ("þa mðv [begge ord usikre]"); mundi F, E; munu I (*þf. note 157 15-16*). 15-16 í — værl: F, H ("móti [det første i usikkert] hñ v [meget utydeligt]"); í mót væri A; í mót eru I (*þf. anden note til 157 15*); móti honum berðiz E. 16 þá sagði bróðir: F, A, H, I; sagði bróðir þá E. 16-17 föstu- — berjaz: A, E; elgi skyldi fyrri berjaz en föstudaginn F; elgi skyldi fyrri berjaz I; elgi skildi berjaz fyrri (*eller fyrr?*) H. 17 fimmta daginn: A (*daginn forkortet .ð.*), H (*a í fimmta utydel og daginn forkortet .ð.*); fimmtudaginn I; þá F, E.

kormlóðu á apalgrám hesti ok hafði í hendi pálstaf. hann talaði lengi við þau bróður ok kormlóðu. brjänn konungr var kominn með allan her sinn 20 til borgarinnar. föstudaginn fór út herrinn allr af borginni, ok var fylkt liðinu hváru tveggja. bróðir var í annan arm fylkingar enn í annan sigtryggr konungr. sigurðr jarl var í miðju liðinu. nú er at segja frá brjáni konungi, at hann vildi 25 eigi berjaz föstudaginn, ok var skotit um hann skjaldborg ok fylkt þar liðinu fyri framan. úlfr hræða var í þann fylkingararminn, sem bróðir var til móts. enn í annan fylkingararm var úspakr ok synir brjáns konungs þar er sigtryggr var í 30 móti. enn í miðri fylkingunni var kerþjálfaðr, ok

¹⁸ kormlóðu: F, E; mgl. A, H, I. á: F, E, H, I; mgl. A. ok — pálstaf: F; ok hafði pálstaf í hendi E; ok hafði í hendi spjót I; ok hafði sverð í hendi H; mgl. A. ¹⁹ bróður ok kormlóðu: A, E, H (hvor ok synes udeglemt), I; mgl. F. ²⁰ var kominn: A, H (de före sidste bogstaver af kominn ulæselige), I; kom F, E. með — sinn: F, A, E, I; ~ "allt fitt (begge ord meget utydelige)" H (lid synes udeglemt). ²¹ allr: E, H; mgl. F, A, I. ²² var — tveggja: F, E; var fylkt hvorutveggja liðinu I; var fylkt liðinu hvárratveggju A; "fylktv hvarutvegiv (utydeligt, især iv) liðino (utydeligt og usikkert)" H. ²³ arm fylkingar: A, I; fylkingararm H; fylkingararminn F, E. ²³⁻²⁴ í — konungr: A; í annan var sigtryggr konungr I; sigtryggr konungr (mgl. E og H) í annan F, E, H. ²⁴ sigurðr: F, A, E, I; en sigurðr H. ²⁵ nú — hann: F, A, H, I; brjänn konungr E. vildi: F, A; vill E, H, I. ²⁶ föstudaginn: F, A, E, H (~ "ft" "ðaginn"); frjád. I. ok var skotit: F, E, H, I; var skotin A. ²⁷ ok (foran fylkt): F, A, E; enn I; ~ H. ²⁸ hræða: — "hræða" F, "hæða" A, "hæða" E, "hæða" H og I. -arminn: F, E; -arm A, H, I. sem: F, E; er A, H, I. ²⁹ til móts: F, A, H ("t" m"~), I; mgl. E. fylkingararm: F, A, I; ~ "arm (utydeligt)" H; armenn E. ³⁰ brjáns konungs: H (hvor i øvrigt det foreg. synir er udeglemt); konungs F; hans A, E, I. ³⁰⁻³¹ þar — móti: A; þar var sigtryggr í móti I; "þ" var (usikkert) "moti" H (hvor der dog synes at stå "f. hgr" imellem var og móti [altså i stedet for sigtryggr]); mgl. F, E. ³¹ enn (foran i): F, A, E; ~ H; mgl. I. fylkingunni: F; fylking A, E, H, I.

váru fyrir hánum borin merkin. fallaz nú at fylkingarnar. varð þá orrosta allhörð. gekk bróðir í gegnum lið ok felldi þá alla, er fremstir stóðu.
 35 enn hann bitu ekki járn. úlfr hræða sneri þá í móti hánum ok lagði til hans þrýsvar sinnnum svá fast, at bróðir fjell fyrir í hvert sinn — ok var við sjálft, at hann myndi eigi á fætr komaz. enn þegar er hann fjekk upp staðit, þá flýði hann
 40 undan ok í skóg. sigurðr jarl átti harðan bardaga við kerpjálfað. kerpjálfaðr gekk svá fast fram, at hann felldi þá alla, er fremstir váru. raut hann fylking sigurðar jarls allt at merkinu ok drap

32 borin merkin: *F, A*; borenn merki *E*; merki borin *H, I*. 32-33 nú at fylkingarnar: *F, E*; þá at fylkingar *A*; "þa (*utydel.*) saman (*usikkert*) fylking" *H*; "at fylk (*snarere end fylk*)" *I*. 35 varð — allhörð: *A*; ok varð orrosta allhörð (*-hörð ulæseligt i H*) *H, I*; var þar orrosta allhörð *F*; var þá allhörð orrosta *E*. bróðir: *F, E, H, I*; *udeglemt A*. 34 lið: *A*; "lið?" (= liðit?) *I*; lið þeirra *F, E*; fylkingar *H*. þá alla: *F, E*; alla þá *A, I*; alla *H*. stóðu: *F, E*; váro *A, H* (*utydel.*), *I*. 35 hræða: — "hræða" *F*, "hræða" *A*, "hræða" *E*, "hræða" *H og I*. þá í: *F, A, I*; þá á *E*; í *H*. 36 þrýsvar sinnnum: *sál F, A*; lið sinnnum *H, I*; þrýsvar *E*. 37 bróðir fjell fyrir: *F, H* (*fyrir sikkert. Levningen af i har dog lighed med v, og dette kunde forlede til at læse við*), *I*; hann fell fyrir *E*; bróðir fell *A*. 37-38 var við sjálft: *F*; við sjálft *H*; var (*mgk I*) við sjálft búit *E, I*; helt við *A*. 39 er: *A, I*; *mgk F, E, H*. fjekk upp staðit: *F, E*; gat upp staðit *A*; gat upp komiz *I*; "kōst" *H*. þá: *F, E*; *mgk A, H, I*. 40 undan ok í skóg: *A*; undan ok á skóg *H, I*; í skóginn undann *E*; ok þegar í skógin undan *F*. 41 kerpjálfaðr gekk: *F, H* ("k'þjálfaðr" *H*); gekk hann *E, I*; því at hann gekk *A*. fast: *F, A*; hart *E, H, I*. 42 þá alla, er: *F, E*; alla þá er *H, I*; alla þá menn j., sem *A*. fremstir váru: *F, A, H, I*; fyrir honum urðu *E*. 42-43 raut hann fylking: *A*; hann raut fylking *H, I*; "raut (*av i et tegn*) h þ (!) fylkingina *F* (*þ formodentlig skrivefeil for þá*); rauts þá fylkingenn *E*. 43 sigurðar: *F, E, H, I*; *mgk A*. allt: *F, A, E*; *mgk H, I*. merkinu: *A, E, H* ("mktō [*utydeligt, men synes sikkert*]"), *I*; "m'kīv" *F*. drap: *F, A, H(?)*, *I*; "kz | ð"p ("utydel.") *E (!)*.

merkismanninn. fjekk jarl þá til annan mann at bera merkit. varð þá enn orrosta hörð. kerpjálfaðr ⁴⁵ hjó þenna þegar banahöggvi ok hvern at öðrum þá er í nánd váru. sigurðr jarl kvaddi þá til þórstein síðuhallsson at bera merkit. þórsteinn ætlaði upp at taka merkit. þá mælti ámundi hvíti 'ber þú eigi 'merkit, þórsteinn; því at þeir eru ⁵⁰ 'allir drepnir, er þat bera'. 'hrafn hinn rauði' sagði jarl 'ber þú merkit'. hrafn svaraði 'ber þú 'sjálfr fjanda þinn'. jarl mælti 'þat mun vera 'makligast, at fari allt saman karl ok kýll'. tók hann þá merkit af stönginni ok kom í millum ⁵⁵ klæða sinna. lítlu síðar var veginn ámundi hvíti. þá var ok sigurðr jarl skotinn spjóti í gegnum. úspakr hafði gengit um allan fylkingararminn. hann

---

⁴⁴ jarl — mann: *F* (*dog* hann *for* jarl); jarl þá annann mann til *E*; j. þá annan til *H*, *I*; þá j. til annan *A*. ⁴⁵ varð þá enn orrosta: *F*, *H*, *I*; varð enn orrosta *A*; var þá orrostann *E*. ⁴⁶ þenna: *F*, *E*, *H*, *I*; "áuan mkiamañ (!)" *A*. þegar: *F*, *A*, *E*; enn *H*; ok *I*. -höggvi: *sdl* *A* ("höggv"); -högg *F*, *E*, *H*, *I*. ⁴⁷ þá — váru: *F*, *A*, *E* (*dog* "þ" (!) *for* þá), *I*; þann (*her savnes* er) í nánd var *H*. ⁴⁷⁻⁴⁸ kvaddi — son at: *F*, *E* (*dog* "hðv" (!) *for* síðuhalla); bað þórstein hallsson *A*, *H*, *I*. ⁴⁸⁻⁴⁹ þórsteinn ætlaði: *F*, *A*, *H*, *I*; þá ætlaði þórsteinn *E*. ⁴⁹ upp at taka: *F*, *A*, *E*; at taka upp *H*, *I*. ⁵⁰ ber — þórsteinn: *F* (*dog* uden þórsteinn), *E*; þú skalt eigi bera merkit' s. hann *A*, *H* (*meget utydel.*), *I*. ⁵⁰⁻⁵¹ þeir — er þat: *F*, *E*; aller ero drepnir (ero dre ulæseligt i *H*) þeir er (*skrevet i margen i I og utydeligt*) *A*, *H*, *I*. ⁵¹ hinn: *F*, *H*, *I*; *mgk.* *A*, *E*. ⁵² hrafn: *F*, *A*, *E*; hann *H*(?), *I*. svaraði: *F*; "fva." *I*; "fva." *E*; "f." *A*, *H*. ⁵³ mælti: *F*, *E*; "f." *A*, *H*(?); "f." *I*. ⁵³⁻⁵⁴ vera makligast: *F*, *E*, *H*, *I* (*dog* "makl" *for* makligast); makligast vera *A*. ⁵⁴ fari allt: *H*, *I*; allt fari *A*; fari *F*, *E*. ⁵⁵ hann þá: *F*, *E*; hann síðan *H*, *I*; sjálfr *A*. í: *F*; þí í *I*; *mgk.* *A*, *E*, *H*. ⁵⁶ sinna: *F* ("f."), *A*; ser *E*, *H*, *I*. lítlu — veginn: *F*, *A*, *H*, *I*; þá fell *E*. ⁵⁷ ok sigurðr jarl: *E*; ok j. *A*, *H*, *I*; jarl ok *F*. spjóti: *F*, *A*, *H*, *I*; með spjóti *E*. ⁵⁸ um allan: *F*, *E*, *H*; í gegnum *I*; "at" (*neppe andet end skrivefeil for of*) allan *A*. ⁵⁸⁻⁵⁹ hann var: *F*;

var orðinn sárr mjök enn látit sonu brjáns báðar
 60 áðr. sigtryggr konungr flýði fyrir hánnum. brast
 þá flótti í öllu liðinu. Þórsteinn síðuhallsson nam
 staðar þá er allir flýðu aðrir ok batt skópveg
 sinn. þá spurði kerþjálfaðr, hví hann rynni eigi.
 'því' sagði Þórsteinn 'at ek tek eigi heim í kveld,
 65 þar sem ek á heima út á Íslandi'. kerþjálfaðr
 gaf hánnum grið. hrafn hinn rauði var eltr út á
 á nakkvara. hann þóttiz þar sjá helvítis kvalar í
 niðri, ok þótti hánnum djöflar vilja draga sik til.
 hrafn mælti þá 'runnit hefir hundr þinn, pjetr
 70 'postoli, til róms tysvar ok myndi renna hit þriðja
 'sinn, ef þú leyðir'. þá ljetu djöflar hann lausan,
 ok komz hrafn yfir ána. bróðir sá nú, at liðit

var hann A, E; ok var H, I. 59 enn: F, A, H, I; ok E. brjáns:
 H (sikkert, som det synes [der synes nemlig at stå "b." eller "b'." — jf. oven for 157 30]); sína F, A, E, I. 60 konungr: F, E; mgl. A, H, I. fyrir hánnum: F, A, H, I; mgl. E. 61 síðu-: F, E; mgl. A, H, I. 62 staðar: F, A, E, I; stað(?) H. er — aðrir: A; er (mgl. E, I) aðrir flýðu F, E, I; er þeir flýðu H. -þveng: A, E, H, I; "þveng" F (= þvenginn?). 63 hví: F, A, H, I; því E. 64-65 'því — út: F, E; Þórsteinn svarar ("f." I; "f." A, H), at hann (honum I; tók (tækl H, I) eigi heim um kveldit, þar er (for þar er har H og I því at) hann átti heima A, H, I. 66 hinn rauði: F, E, H (~~ "rauði"); rauði A; mgl. I. út: F, A, E; mgl. H, I. 67-68 hann — niðri: F; hann þóttiz þá sjá helvíte E; ok þóttiz hann (mgl. I) sjá þar helvíti í niðri H, I; ok þóttiz þar sjá helvíti í niðri A. 68 draga sik til: F; draga sik niðr H (utydel.), I; draga sik A; sik þangat draga E. 69 hrafn mælti þá: A; hann mælti þá E; hann mælti I; "h m (næsten udslettet)" H; mgl. F. 70 postoli: F, A, H, I; postoli' s. hann E. til róms tysvar: F; tysvar til róms A, E, H (~~ "Romf" — þá det ulæselige sted har der sikkert stædet 1), I. myndi: F, A, E, H (næsten udslettet); "m" I. 71 þá — hann: F, H; þá letu djöflarnir hann A, I; letu djöflar hann þá E. 72 ok komz hrafn: F; ok (mgl. A) komz hann þá A, E, H (utydeligt, især þá), I. nú: F, E, I; mgl. A; ~ H (hvor der i øvrigt ikke synes at have været plads til nú).

brjáns konungs rak flóttann ok var fátt manna hjá skjaldborginni. hljóp hann þá ór skóginum ok rauf alla skjaldborgina ok hjó til konungsins. 75 sveinninn taktr brá upp við hendinni, ok tók hana af hánum ok höfuðit af konunginum. enn blóðit konungsins kom á handarstúf sveininum, ok greri þegar fyri stúfinn. bróðir kallaði þá hátt 'kunni þat maðr manni at segja, at bróðir felldi brján'. 80 þá var runnit eptir þeim, er flóttann ráku, ok sagt þeim fallit brjáns konungs. sneru þeir þá aptr þegar úlfr hræða ok kerþjálfaðr. slógu þeir þá bring um þá bróður ok felldu at þeim við. var þá bróðir höndum tekinn. úlfr hræða reist 85

75 konungs: F, A, H, I; mgl. E. var fátt: F, E; fátt var A, H, I. manna: F, A, H, I; mgl. E. 73-74 hjá skjaldborginni: F, A, H, I; um skjaldborgina E. 74-75 hljóp — alla: F, E, H (til dels meget utydel), I; ok rauf hann þá A. 75 konungsins: F, E, I; "kf" A, "kgs" H. 76 taktr: F ("taktr"); "taðk" E; "taðr" (?) H, "taðr" I; "tañr" A. við: F, E; mgl. A, H, I. 76-77 hana af hánum ok: F, E; af höndina ok af (mgl. A) A, I; "af h" ~~~~~ H (har formodentlig stemt overens med I). 77-78 enn blóðit konungsins: F; en blóð konungsins A, I; en blóð konungs H (utydel); blóðit konungs (forkortet) E. 78 á — sveininum: E, I; "a hñðar (usikkert — herþð følger et ulæseligt og, som det synes, halv udskrabet ord, hvorover er tilføiet et andet ulæseligt ord, der har nogen lighed med "ftvf") sveinin̄v (svein næsten ulæseligt)" H; á handarstúfinn sveinsins A; "a,lvf (over, er noget — ft[?]) — tilføiet med matters træk og vistnok med nyere hånd) svei|n̄v(!)" F. 79 fyrir: F, A, H (utydel), I; höndin við E. hátt: F, A, H, I; hátt ok mælti E. 80 þat: F, A, E, H; "þa" I. at (foran segja): F, A, E, I; mgl. H. 82 sagt þeim: F, A, I; ~~~~~ H (hvor der dog synes at stå "f. þm"); var þeim sagt E. fallit: F, A; fall E, H(?), I(?). konungs: F, A, E, I; mgl. H(?). 83 aptr þegar: F, A, E; þegar aptr I; aptr (pt ulæseligt) H. hræða: — "hræða" F, "hæða" A, "hræða" E, "hæða" H og I. 83-84 slógu þeir þá: F, E; ok slógu þeir þá A, I; "z flogv (utydel)" H. 84 þá (foran bróður): F, A, E, H; mgl. I. at þeim: F, H, I; þá at þeim A; at honum E. 85 hræða: — "hræða" F, "hæða" A, "hræða" E, "hæða" I; ~~~~~ H.

á hánnum kviðinn ok leiddi hann um eik ok rakti
svá ór hánnum þarmana. ok dó hann eigi fyrr
enn allir váru ór hánnum raktir. menn bróður
váru ok allir drepnir. síðan tóku þeir lík brjáns
90 konungs ok bjoggu um. höfuð konungsins var
gróit við bolinn. fimmtán menn af brennumönnum
tjellu í brjánsorrostu. þar fjell ok halldórr son
guðmundar hins ríka ok erlingr af straumey.

Föstumorgininn varð sá atburður á katanesi,
95 at maðr sá er dörruðr hjæt gekk út. hann sá, at
menn riðu tólf saman til dyngju einnar ok hurfu
þar allir. hann gekk til dyngjunnar. hann sá
inn í glugg einn er á var ok sá, at þar váru
konur inni ok höfðu færðan upp vef. mannahöfuð
100 váru fyrri kljána enn þarmar ór mönnum fyrri viptu

87 svá: F, E, H (meget utydel.), I; mgl. A. ok (foran dó): F, E, H (utydel.); mgl. A, I. 88 allir — raktir: F ("all" i oz am rakn [n uformeligt, og med spor af rettelse enten fra t til n eller — hvilket er sandsynligere — fra n til tj]), E; allir váro ór honum raktir þarmarnir H, I; ór hánnum váro raktir aller A. bróður: F, E, H(?), I; hans A. 89 ok allir drepnir: F (dog uden ok), A, H ("z [utydel.] allir" ~), I; þá drepnir aller E. tóku þeir lík: F, A, E; ~~~~~ "lík" H (her synes at have stået taka for tóku); taka þeir "lík" I. 90 konungslína: F, I; "kgs" H, "k" E; hans A. 91 menn af brennumönnum: F, A, I; ~~~~~ H; brennumenn E. 92 þar: A, E, H, I; "p" F(I). ok (foran halldórr): F, E, H (beskædiget), I; mgl. A. 92-93 son — ríka: F, E; guðmundar s. A, H (utydel.), I. 93 erlingr: F, A, E; "erl" ~ H; erlendr I. 94 Föstumorgininn: A; Föstudaginn I; ~~~~~ H; Föstudaginn langa F, E. 95 sá er — út: F, E; het 96 hrafn á (mgl. A) er út gekk A, H (nogle steder meget utydelig), I. (næst af: F, E; nökkurrar A, H ("nock" ~), I. 97-98 hann sá inn E. sá: E; hann sá í glugg er á var ok sá F; ok sá inn (mgl. I) glugg einn (mgl. A) A, I; "z" ~~~~~ H. 99 konur inni: F, A, I; ~~~~~ H; inni konur E. færðan upp vef: F, E; vef upp færðan A, H (~~~~~ "an"), I. 100 kljána: — "kljana" F, A, E, H (meget utydel.); "kleana" I. enn (foran þarmar): F, E, I; ~ H; ok A. viptu: F ("viptv"), A ("viptu"); ~ H; "vipt" I; "vept" E.

ok garn, sverð var fyrri skeið enn ör fyrir hræl.
þær kváðu vísur þessar

vitt er orpit
fyrri valfalli
rifs reiðiský 105
rignir blóði

nú er fyrri geirum
grár upp kominn
vefr verþjóðar
er þær vinur fylla 110
rauðum veptri
randvjes bana.

sjá er orpinn vefr
ýta þörmum
ok harðkljæðr 115
höfðum manna
eru dreyrrekin
dörr at sköptum
járnvarðr yllir
enn örum hrælat 120
skulum slá sverðum
sigrvef þenna.

gengr hildr vefa
ok hjörprimul
sangríðr svipul 125
sverðum tognum
skapt mun gnesta
skjöldr mun bresta

¹⁰¹ sverð var: F, A, E, I; ~ "fð" H (hvor der kan have stået var foran fð). ¹⁰² kváðu: F, E; kváðu þá A, I; ~ H. þessar: F, E (-ar feilskr. aß); nökkurar A, I; ~ H.

- mun hjálmgagarr
130 í hlíf koma.
vindum vindum
vef darraðar
sá er ungr konungr
átti fyrri
135 fram skulum ganga
ok í fólk vaða
þar er vinir várir
vápnum skipta.
vindum vindum
140 vef darraðar
ok siklingi
síðan fylgjum
þar sjá bragnar
blóðgar randir
145 gunnr ok göndul
þær er grami hlífðu.
vindum vindum
vef darraðar
þar er vje vaða
150 vígra manna
látum eigi
líf hans faraz
eigu valkyrjur
vals um kosti.
155 þeir munu lýðir
löndum ráða
er útskaga
áðr um byggðu
kveð ek ríkkum gram

ráðinn dauða 160
 nú er fyrir oddum
 jarlmaðr hniginn.

ok munu írar
 angr um bíða
 þat er aldri mun 165
 ýtum fyrnaz
 nú er vefr ofinn
 enn völlr roðinn
 munu um lönd fara
 læspjöll gota. 170

nú er ógurligt
 um at litaz
 er dreyrug ský
 dregr með himni
 mun lopt litat 175
 lýða blóði
 er sóknvarðar
 syngja kunnu.

vel kveðu vjer
 um konung ungan 180
 sigrhljóða fjöld
 syngjum heilar
 enn hinn nemi
 er heyrir á
 geirfljóða hljóð 185
 ok gumum segi.

ríðum hestum
 hart út berum
 brugðnum sverðum
 á braut hjeðan. 190

rifu þær þá ofan vefinn ok í sundr, ok hafði hver þat er hjelt á. gekk dörruðr nú í braut frá glugginum ok heim. enn þær stigu á hesta sína, ok riðu sex í suðr enn aðrar sex í norðr. — slíkan 195 atburð bar fyrri brand í færeyjum gneistason. — á íslandi at svínafelli kom blóð ofan á messuhökul prests föstudaginn langa svá at hann varð ór at fara. — at þvátta sýndiz presti á föstudaginn langa sjávardjúp hjá altarinu — ok sá þar í ógnir 200 margar. ok var þat lengi, at hann mátti eigi syngja tíðirnar. — sá atburðr varð í orkneyjum, at hárekr þóttiz sjá sigurð jarl ok nakkvara menn með hánum. tók hárekr þá hest sinn ok reið til móts við jarl. sá menn þat, at þeir funduz ok 205 riðu undir leiti nakkvart. enn þeir sáz aldri síðan, ok engi örmul funduz af háreki. — gilla jarl í suðreyjum dreymdi þat, at maðr kvæmi at hánum ok nemndiz herfinnr ok kvaðz vera kominn af

---

191 ofan — sundr: *F, E*; í sundr vef (vefnn *A*) sinn *A, I*. 192 er hjelt á: *F, A, I*; sem á hjelt *E*. 92-93 dörruðr — glugginum: *F, E*; hann þá í brott frá glugginum *A*; hann nú frá dyngjunni *I*. 194-195 slíkan — -son: *F, E*; slíkan atburð bar fyrri brand gneistason í færeyjum *A*; *mgk. I*. 197 föstudaginn langa: *F, E*; *mgk. A, I*. svá at hann varð: *F, E*; ok varð hann *A, I*. 198 presti: *F*; prestinum *A, I*; prestinum enn *E*. 198-199 á — -djúp: *F, A* (dog uden á), *E* (som *A*); sjóvardjúp á langa frjádag *I*. 199 í: *F, A, I*; *mgk. E*. 200 var þat: *F, A, I*; þat var *E*. 203 þá: *F, E*; *mgk. A, I*. 203-204 til — jarl: *F, E*; *mgk. A, I*. 204 sá menn þat: *F, E*; ok sá menn *A, I*. 205 enn þeir sáz: *F, E*; sáz þeir þá *A*; "Savzt (av í ét tegn) þr" *I*. 206 engi örmul: — "engi avrmvl (av í ét tegn)" *F*, "engi o:mul" *A*, "engí o: mul" *E*, "engín o:mul" *I*. háreki. gilla jarl: *F, A, I*; "þ. kañ. J. gilla" *E*. 207 þat: *F, E*; draum *I*; *mgk. A*. kvæmi: *F, E*; kom *A, I*. 208 herfinnr: *F, E, I*; herfúðr *A*. kvaðz vera: *A*; kvez vera *I*; kvez *E*; "qz" *F*.

írlandi. jarl þóttiz spyrja þaðan tíðenda. hann
kvað vísu þessa 210

var ek þar er bragnar börðuz
brandr gall á írlandi
margr þar er mættuz törgur
málmr gnast í dyn hjálma.
sókn þeira frá ek snarpa 215
sigurðr fjell í dyn vigra
áðr tæði ben blæða
brjänn fjell ok hjelt velli.

þeir flosi ok jarl töluðu mart um draum þenna.
viku síðar kom þar hrafn hinn rauði ok sagði þeim 220
tíðendin öll ór brjánsorrostu: fall konungs ok sig-
urðar jarls ok bróður ok allra víkinganna. flosi
mælti 'hvat segir þú mjer til manna minna?' þar
'fjellu þeir allir' segir hrafn 'enn þórsteinn mágr
'þinn þá grið af kerþjálfaði ok er nú með hánum. 225
'halldórr guðmundarson ljetz þar'. flosi segir jarli,
at hann mundi í braut fara 'eigu vjer suðrgöngu
'af höndum at inna'. jarl bað hann fara sem hann
vildi ok fjekk hánum skip ok þat sem hann þurfti

209 þaðan tíðenda: *F, E*; tíðenda af írlandi *I*; tíðenda *A*. 209-210 hann — þessa: *F*; enn hann kvað vísu *E*; hann kvað þetta *A, I*. 210 flosi ok jarl: *F, A, E*; *J*. ok flosi *I*. töluðu: *F, A, I*; töluðu um daginn *E*. 221 tíðendin öll: *F, A, E*; öll "tíð" *I*. 221-222 fall — víkinganna: *F, A, I*; *mgf. E*. 223 manna minna: *F, A, I*; "mína||m̄ (*utydel, især ʰ*)" *E*. 224 hrafn: *F, E, I*; hann *A*. 226 halldórr — þar: *A, I* (*dog lezt ok for ljetz*); *mgf. F, E*. 227-228 hann — bað: *A, I* (*dog "m̄" for mundi t*); "h̄ m̄ nu aa (*í ét tegn*) b̄aut t̄ z j̄na af honðv̄ fuðr̄ ḡgu f̄ta. *J*. bað" *E* (*noget utydel, især h̄ m̄*); *oversprunget i F*. 229 sem hann þurfti: *F*; "m; fē (*toerstregen utydelig*) h̄ þ̄fti" *E*; sem þeir þurftu *A, I*.

230 ok í silfr mikit. sigldu þeir síðan til bretlands ok dvölduz þar um stund.

158. Kári sölmundarson sagði skeggja bónda, at hann vildi, at hann fjengi hánnum skip. skeggi bóndi gaf kára skip alskipat. stigu þeir þar á með kára dagviðr hvíti ok kolbeinn svarti. sigldu 5 þeir kári nú suðr fyrri skotlandsfjörðu. þá fundu þeir menn ór suðreyjum. þeir sögðu kára tíðendin af írlandi ok svá þat, at flosi var farinn til bretlands ok menn hans. enn er kári spurði þetta, þá sagði hann fjelögum sínum, at hann vill halda 10 suðr til bretlands til móts við þá flosa. það hann þá þann skiljaz við sitt föruneysi, er þat þætti betra, ok kvaðz at engum manni vilja vjel draga,

230 í silfr: *F* ("silfr"); silfr *A*, *E* ("silfr"); fe *I*. síðan: *A*, *I*; þá *F*, *E* ("þa"). 231 stund: *F*, *A*, *E* ("stund"); hrið *I*.

158. ¹ Kári — bónda: *F*, *E*; Nú er at segja frá kára, at hann s. skeggja *A*, *I*. ² vildi — fjengi: *F*, *A* (*dog uden at*), *E*; vill, at hann fái *I*. ²⁻³ skeggi — skip: *F*, *E* (*dog uden bóndi*); skeggi (*hann A*) fekk þeim langskip *A*, *I*. ³⁻⁴ þar — svarti: — þar á með kára dagviðr ok kolbeinn *A*; "k'i nv afkip z ðauid hvíti z kolbein fvtu" *E*; kári ok "ðaviðr" hvíti ok kolbeinn svarti *F* (*hvor noget mangler*); síðan á skip kári ok dagviðr ok kolbeinn *I*. ⁵ þeir kári nú: *F*; "þ'i nv" *E*; þeir *I*; *mgk. A*. þá: *F*, *E* ("þa"); þar *A*, *I*. ⁶ sögðu: *F*, *E* ("fagðv"); segja *A*; "f." *I*. ⁶⁻⁷ tíðendin af: *F*; "tþ af" *I*; "tíðinde (iðð utydek.) af" *E*; tíðindi ór *A*. ⁷⁻⁸ farinn til bretlands: *A*, *E*, *I*; til bretlands farinn *F*. ⁹ þá: *A*, *I*; *mgk. F*, *E*. fjelögum: *F*, *E*, *I*; mönnum *A*. vill halda: *A*; vildi halda *F*, *I*; "mði i (temmelig utydek.)" *E*. ¹⁰ suðr: *F*, *A*, *I*; *mgk. E*. flosa: *F*, *E*; *mgk. A*, *I*. ¹⁰⁻¹² það — betra: *F* ("það h þa þu fkliaz t si fneysi [av i ét tegn] næyti [æ noget utydeligt] e' þ [e' þ temmelig utydek.] þel[u] [et]ti meget utydeligt og mindre sikkert] þettwa [eller þettwa — dog er " meget utydeligt]"); "það h þa fkliaz und si fneysi (y synes noget forskrevet) e' (utydek.) þ þæti bet" (" usikkert)" *E*; það hann þá þann við skiljaz sitt föruneysi, er vildi *A*; *mgk. I*. ¹² ok kvaðz: *A*; "zð" *F*; "kueðz h" *E*; kvezt *I*. vilja vjel draga: *F*; "villðu vel ðraga" *E*; vel draga munu (*mundu A*) *A*, *I*.

at hann ljetz enn á þeim hafa úhefnt harma sinna. allir vildu hánnum fylgja. siglir hann þá suðr til bretlands — ok lögðu þar at í leynivág einn. ¹⁵ þenna myrgin gekk kolr þórsteinsson í borg ok skyldi kaupa silfr. hann hafði mest hæðirði við af brennumönnum. kolr hafði talat mart við frú eina ríka — ok var mjök í gadda slegit, at hann myndi fá hennar ok setjaz þar. þenna hinn sama ²⁰ morgin gekk kári í borgina. hann kom þar at, er kolr taldi silfrit. kári kenndi hann ok hljóp at hánnum með sverð brugðit ok hjó á hálsinn. enn hann taldi silfrit — ok nemndi tíu höfuðit, er þat fauk af bolnum. kári mælti 'segi þat flosa, ²⁵ 'at kári sölmundarson hefir vegit kol þórsteinsson.

¹³ ljetz: F, E; "kǫ" I; kvez A. á — úhefnt: F ("ap h^a vhefnt [det hele noget utydeligt. Der er et oprindeligt hul i pergam. mellem e og f]); "aa (i ét tegn) b^{an} m^m hafa ohefnt" E (utydel., især e i hefnt); hafa vanhefnt á þeim A, I. ¹⁴ vildu hánnum fylgja: F, E; keyru at fylgja hánnum A, I. siglir hann: F, E ("figl [ses ikke] h"); sigldi hann A; sigldu þeir I. ¹⁵ at — einn: F (leyni- synes feilskr. leymu eller leymi); í leynivág einn A; til lægis í leynivog einn I; "at ein leyni vag. (marere således [vag.], end vagi)" E. ¹⁶ borg: F ("bo:g"), E ("bg"), I ("bg"); "bo:g" (uformeligt og usikkert, og efter g^a synes noget udskrabet) A. ¹⁶⁻¹⁷ ok skyldi: A, I; at F, E. ¹⁷ hæði-: F ("hæði eller hæði [i udslettet]"), A; "hæði" E; "hæði" I. ¹⁷⁻¹⁸ við — -mönnum: A; haft við kára I; "v b^{an}vna (v og * og prikken over n utydel.)" F, "v b^{an}vna" E. ¹⁸ talat mart: F, A; mart talat E, I (hvor mart er skrevet m og hvor i øvrigt det foregående hæði er udeglemt). ²⁰ fá hennar: F, E; fá hana I; elga hana A. hinn sama: F; sama E; mgl. A, I. ²¹ gekk: F ("gek [ek til dels udslettet]"), A, I; "kǫ" E. þar at: F, A, E; at þar I. ²² silfrit: — "silfrit" F (over linien næsten helt forsvundet) og A og I(?), "silfrit" (?) E. ²²⁻²³ ok — hánnum: F, E; síðan hljóp kári til hans A, I. ²³ sverð brugðit: F, A, I; "b^{an}gðit fúðit (utydel.)" E. ²³⁻²⁵ enn — bolnum: F; en (er I) hann taldi silfrit — ok nefndi höfuðit tíu er af fauk bolnum (for fauk bolnum har A bolnum fauk) A, I; "s" at af tok. z nefndi höfuð^z x. jp¹ e^z af fauk bol^z E. ²⁵ segi þat: F ("fegi þ"); "fegi þ" E; segi þer A, I ("f. þ [utydel.]"). ²⁶ vegit: F, E; drept A, I.

‘lýsi ek vígi þessu mjer á hendr’. gekk kári þá til skips síns. sagði hann þá skipverjum sínum vígit. þá sigldu þeir norðr til beruvíkr — ok
 30 settu upp skip sitt ok fóru upp í hvítzburg í skotlandi ok váru með melkólfi jarli þau misseri. nú er at segja frá flosa, at hann gengr upp ok tekr lík kols ok býr um ok gefr fje mikit til legs hánum. flosa stukkðu aldri hermðaryrði til
 35 kára. flosi fór þaðan suðr um sjá ok hóf þá upp göngu sína ok gekk suðr ok ljetti ekki fyrr enn hann kom til rómaborgar. þar fjeck hann svá mikla sæmð, at hann tók lausn af sjálfum páfanum ok gaf þar til fje mikit. hann fór þá aptr hina

27 lýsi — hendr: F, A; lýsi ek vígi þessu á hendr mer I; mgl. E. gekk kári: F, E; glugu þeir A, I. 28 sína: F, A, I; mgl. E. 28-29 hann — vígit: F; “h þa víg skip uiv .f.” E; kári þar þá ok vígit skipverjum sínum A, I. 29 þá: F, A, E; þaðan I. beruvíkr: A (“b’uvíkr”); “b’v víg” I; “b’vínf víkr” F (temmel. utydel., men synes sikkert); “b’ms (temmel. usikkert, með undt. af b) vík” E. 30 upp (foran skip): F (“vþ [utyd.]”), A, I; “p’ vþ” E (utyd.). hvítzburg: — “hvítzbg” F, “huitz borg” A, “huitz (z utydel.) bg” E, “hítzbg” I. 30-31 í skotlandi: F, I; “aa (í ét tegn) skotl’ðe.” E; “i skotl’ð.” A (sikkert at læse [ikke í skotlandi, men] í skotland). 31 jarli: F, A, I; mgl. E. 32-33 nú — um: A, I; “en e’ fl’ frétur víg kolf býr h v lík” hans (forkortet) F (en — kolf til dels meget utydeligt, ligeledes j); “en e’ fl’ f’u’ (’ næsten helt forsvundet) uig kols. býr h v lík kols” E. 33 gefr: F, E (“gef”), I; gaf A. fje mikit: F, E (“fe mik”); mikit fe A, I. 34 flosa — -yrði: F (“fl’a flvkv allðt h’mðr’yrði [det hele utydel., men synes sikkert]”), E (“fl’ flucku allðt h’mðr’yrði [det hele utydel., men synes dog sikkert, på yrði nær]”); flosa stukkðu aldri orð I; aldri stókk hánum orð A. 35 þaðan: F, E (“það”), I; þá A. 35-36 ok hóf — suðr: A, I; ok hóf upp suðrgöngu sína ok gekk suðr F; mgl. E. 37 til rómaborgar: F (“í rōa [utydel.] bgar”), A, I; “i rōa” E. þar: F (“þr”), E (“þr”), I; þá A. 38 tók: A, E (“tok”), I; “fek” F. sjálfum páfanum: F (“flalfv pavanv”), “flalfv h’a (meget utydel.) pavanv” E; páfanum sjálfum A, I. 39 ok gaf — mikit: A; ok gaf þar til “mik” fe I; “z gaf h þ’ t’ mikit fe (t’ mikit fe meg. utyd., men synes dog fuldk. sikkert)” F; “gaf h þ’ t’ mik fe” E. hann

eystri leið ok dvaldiz víða í borgum ok gekk fyrri 40
rika menn ok þá af þeim mikla sæmð. hann var
í norvegi um vetrinn eptir ok þá skip af eiríki
jarli til útferðar. ok hann fjeck hánnum mjöl
mikit. ok margir menn aðrir gerðu sæmiliga til
hans. sigldi hann síðan út til íslands ok kom í 45
hornafjörð ok fór þá heim til svínafells. hafði
hann þá af hendi innt alla sætt sína bæði í
útanferðum ok fje gjöldum.

159. Nú er at segja frá kára, at um sumarit
eptir fór hann til skips síns ok sigldi suðr um
sæ ok hóf upp göngu sína í norðmandí ok gekk
suðr ok þá lausn ok fór aptr hina vestri leið ok
tók skip sitt í norðmandí ok sigldi norðr um sjá 5

fór þá: F ('^h for þa [^h for utydeligt, især - over h]'); "^{for} (^o
utydel.) ^h þa" E; hann fór A, I. 40-41 gekk — sæmð: F ('gek' f'
rika m̄ z þa af þ mikla f̄emð [utydeligt er især gek' og m̄ z, men
det hele synes dog fuldkommen sikkert]'); "geck f' rika m̄ z þa af
þ mlar f̄æð" E; gekk fyrri rika menn ok þá af þeim sæmder A;
fekk sæmdir af ríkum mönnum I. 43-44 ok hann — miklit: F ('^zh
fek' h̄m miol mik [især z er utydel.]'), A, E ('^z h feck h̄m miol
mik'); hlaðit með mjöl I. 44 menn: F ('m̄'), E ('m̄'); mgl. A, I.
44-45 sæmiliga til hans: F ('^lliliga t' h̄t [det hele utydeligt, men
sikkert]'), A, E ('^lliliga | t' hans [forkortet]); vel til hans ok
sæmiliga í þessari ferð I. 45 síðan út: A; I; nú út F; "ut v̄ f̄v̄it
eft' z" E. 46 ok fór: F; fór hann A, E ('^{for} h̄'), I. 47 bæði: F
(^{for} b̄ði), E (^{for} b̄ði'), I; mgl. A.

159. 1 at segja frá kára: F ('at segia f̄w k'a'), E ('at segia
f̄w k'a'); þar til máls at taka, sem (er I) kári er A, I. 2-3 fór
hann — norðr um sjá: A (dog uden foz p̄a det sidste sted), I; "for
(o utydel.) ^h t̄ skipf .f. zsigldi f̄v̄ði v̄ f̄ia | zhof (hof beror p̄a gisning
[der ses kun et utydeligt ho med meget kort afstand mellem dette og
det følgende ord]) v̄p (priikken over p meget utydel.) f̄v̄ði ḡḡv f̄ia
inoðmandi z gek f̄v̄ði z þa lavfn (av i ét tegn) zfor aptr ina | vestri
leið (meget utydel.) ztok skip (priikken over p synes sikker) f̄it (priikken
over t meget utydel.) inoðmandi zsigldi f̄v̄ði (således — eller f̄v̄ði)
v̄ f̄io" F; "f̄igldi h̄" E.

til dofra á englandi. þaðan sigldi hann vestr um
bretland ok svá norðr með bretlandi ok norðr um
skotlandsfjörðu ok ljetti eigi fyrr enn hann kom
norðr í þrasvík á katanesi til skeggja bónda. fjeck
10 hann þá þeim kolbeini ok dagviði byrðinginn. sigldi
kolbeinn þessu skipi til norvegs. enn dagviðr
var eptir í friðarey. kári var þenna vetr á katanesi.
á þessum vetri andaðiz húsfreyja hans á íslandi.
um sumarit eptir bjóz kári til íslands. skeggi
15 fjeck hánnum byrðing. váru þeir þar á átján. þeir
urðu heldr síðbúnir ok sigldu þó í haf ok höfðu
langa útivist. enn um síðir tóku þeir ingólfshöfða
ok brutu þar skipit allt í spán. enn þó varð
mannbjörg. kafahríð var á. spyrja þeir nú kára,

6 dofra: — "ðof¹⁰." *F* og *A* og *I*, "ðof¹⁰." *E*. 6-9 vestr — kom norðr: *I* (*der dog har um bretland vestur for vestr um bretland*); "vestr v̄ b̄et. 7¹⁰ nozð: v̄ b̄et 7¹⁰ nozð: m; | b̄etlīð: 7 v̄ skollīðz siozdu 7 lauk ē f̄ð f̄yā. en h̄ kō | nozð:" *A* (!); "vestr v̄ b̄etlīð (*stregen over [i membranen går den igennem]* lō meget utydelig) 2¹⁰ nozð: i f̄kollīz siozdv̄ (*sioz meget utydel.*) 2 leiv ē i f̄ð .f. (*den sidste prik udsløttet*) en h̄ kom" *F*; *mgk. E*. 9 þrasvík: — "þ¹⁰ vik" *F*, "þ¹⁰ vik" *E*, "þ¹⁰ vik" *I*; "þ¹⁰az vik" *A*. katanesi: *A*, *I*; "kata nef" *F*, "kata nef" *E*. bónda: *F* ("bonda"), *E* ("būda"); *mgk. A*, *I*. 10 þeim — byrðinginn: *F* (*dog "ðaviði" for dagviði*), *E* (*dog "ðaviði" for dagviði*); byrðing þeim kolbeini ok dagvið ("ðagvið" *A*, "ðagviði" *I*) *A*, *I*. 10-12 sigldi — friðarey: *F* (*dog "ðaviði" for dagviðr*), *A*, *I*; *mgk. E*. 15 hánnum: *F* ("h̄m"), *E* ("h̄m"); þeim *A*, *I* þar á átján: *F*; "þ¹⁰ aa (*i ét tegn*) .xvii. iii" *E*; xvii á *A*; xvii á skipi *I*. 16 ok sigldu þó: *F* ("z sigldv̄ þo"); "z sigldu (*g rettet fra ð*)" *E*; sigldu *A*, *I*. ok (*foran höfðu*): *F* ("z"), *E* ("z"); þeir *A*, *I*. 17 enn: *F*, *A*, *I*; *mgk. E*. tóku: *F* ("tō"), *A*, *E* ("toku"); taka *I*. 18 þar — spán: *F*, *A*; í spón skipit allt *I*; "skipit jspan" *E*. enn þó: *I*; ok *A*; "þ¹⁰" *F*, *E*. 19 kafa: — á: *I*; hríðin var en sama *A*; þá gerði á hríð veðrs *F*; "þa (*meget utydel.*) ḡði aa (*i ét tegn*) h̄nd m̄la" *E*. spyrja þeir nú: *F* ("þ̄ia þ: nv"); þeir spyrja þá *E* ("þ̄i sp̄yia þa"), *I*; þeir spurðu *A*.

hvat nú skal til ráða taka. enn hann sagði þat 20
ráð at fara til svínafells ok reyna þegnskap flosa.
gengu þeir þá til svínafells í hríðinni. flosi var í
stufu. hann kenndi kára, er hann kom í stofuna
ok spratt upp í móti hánum ok minntiz til hans
ok setti hann í hásæti hjá sjer. flosi bauð kára 25
at vera þar um vetrinn. kári þá þat. sættuz
þeir þá heilum sáttum. flosi gipti þá kára hildi-
gunni bróðurdóttur sína, er höskuldr hvítanessgoði
hafði átta. þjoggu þau þá fyrst at breiðá. þat
segja menn, at þau yrði æfilok flosa, at hann færi 30
útan þá er hann var orðinn gamall at sækja sjer
skálavið. ok var hann í norvegi þann vetr. enn
um sumarit varð hann síðbúinn. menn ræddu

20 nú — ráða: F ("nν fl' í raða"); "í raða fku" E; þá skyldi til
ráðs A, I. 20-21 enn — ráð at: F; "en h sagði þa fkyllðu" E; en
hann s. þat ráð sitt at A; hann "fí" "þat er nú helzt ráð at I.
22 þá: A, I; nú heim F, E. 23 stofu: F, A, I; "stofune" E. hann
— stofuna: F ("h kændi k'a e h kō [stofv|na"), E ("h kændi k'a e'
h kō [stofuna"); ok kenndi þegar kára A, I. 24 spratt: F ("sp'it"),
A, E ("sp'it"); stóð I. ok minntiz til hans: F, E; ok minntiz við
hann A; mgl. I. 25 í — sjer: F, E ("j hásæti hja fl'"); í hásæti A;
niðr hjá ser I. 25-26 flosi — um: F; "z bauð k'a at vera þ' v" E;
hann bauð kára (honum I) þar at vera allan (um allan I) A, I.
26 kári þá: F, E ("kari þa"); hann þá A; kári þekktiz I. 27 flosi
gipti: F, E ("fl' gipti [det hele meget afbleget]"); gipti flosi A, I.
28-29 er — átta: F ("e' h'kollr h'tan. g. [prikkerne utydelige, især
den første] hafði átta"); "e' at (eller måske a) hafði hufkaullð; huta
nef goði" E (utydel., især det første a i mandsmænet); mgl. A, I.
29 þá: F, A; mgl. E, I. 30 þau — at hann: F, A, I; "fl' eller fl'." E.
31 gamall: F ("gamall"), A, E ("gamall"); gamall maðr I.
32 skálavið: F ("skalla við"), E ("skala v"); húsavið A, I. ok: F,
A, I; mgl. E. 33 varð: A, E ("varð [især i utydel.]", I; "í (utydel.
[men dog sikkert])" F. menn ræddu: F ("m redðv [det hele temmelig
afbleget]"); ræddu menn A, E ("ræððu m"); ok töluðu menn I.

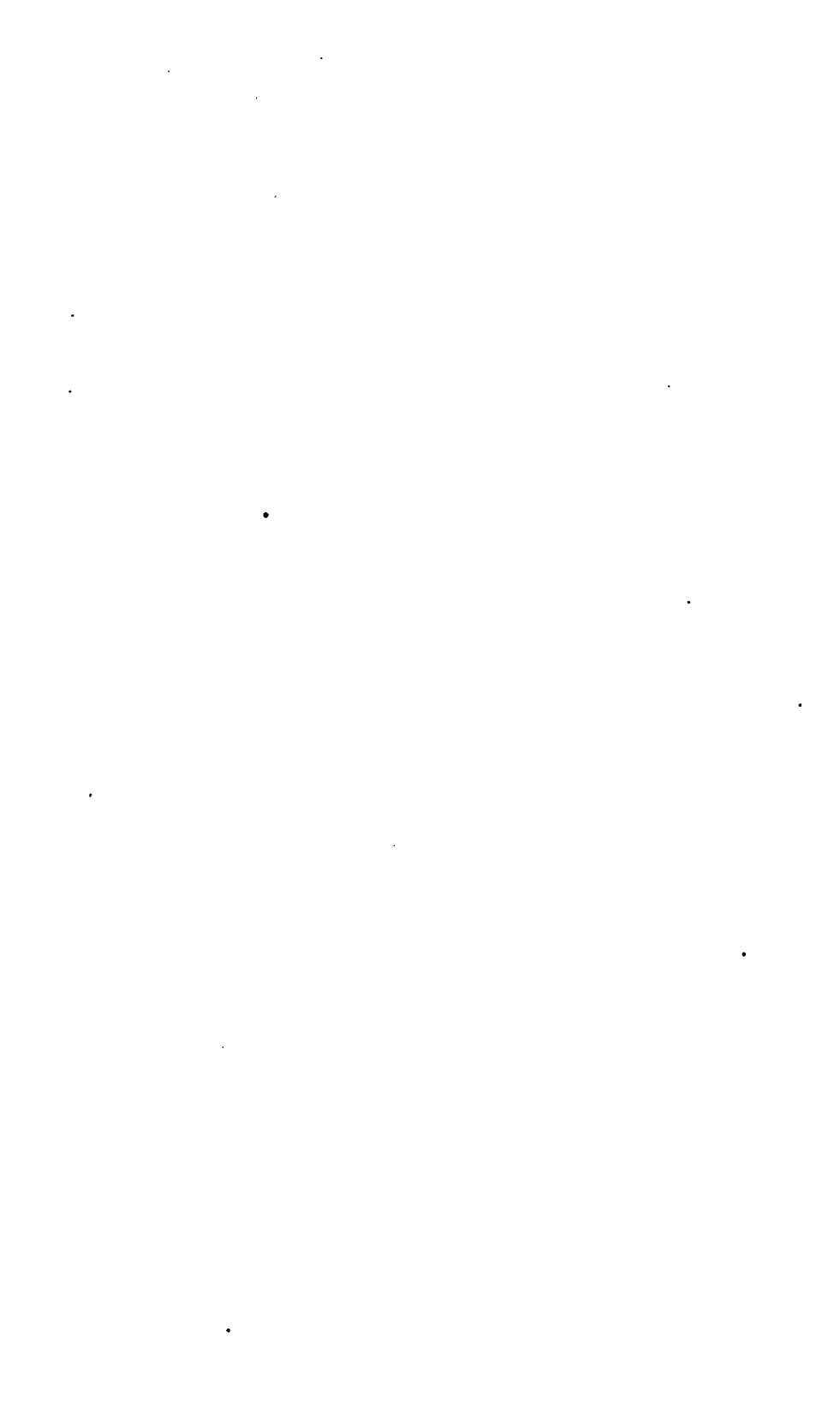
um, at vant væri skip hans. flosi sagði vera ærit
 35 gott gömlum ok feigum ok stje á skip ok ljet í
 haf — ok hefir til þess skips aldri spurz síðan.
 þessi váru börn þeira kára sölmundarsonar ok
 helgu njálsdóttur: þórgerðr ok ragneiðr ok valgerðr
 ok þórðr, er inni brann. enn börn þeira hildi-
 40 gunnar ok kára váru þeir starkaðr ok þórðr ok flosi.
 son flosa var kolbeinn, er ágætastr maðr hefir
 verit einn hverr í þeiri ætt. ok lúku vjer þar
 brennunjáls sögu.

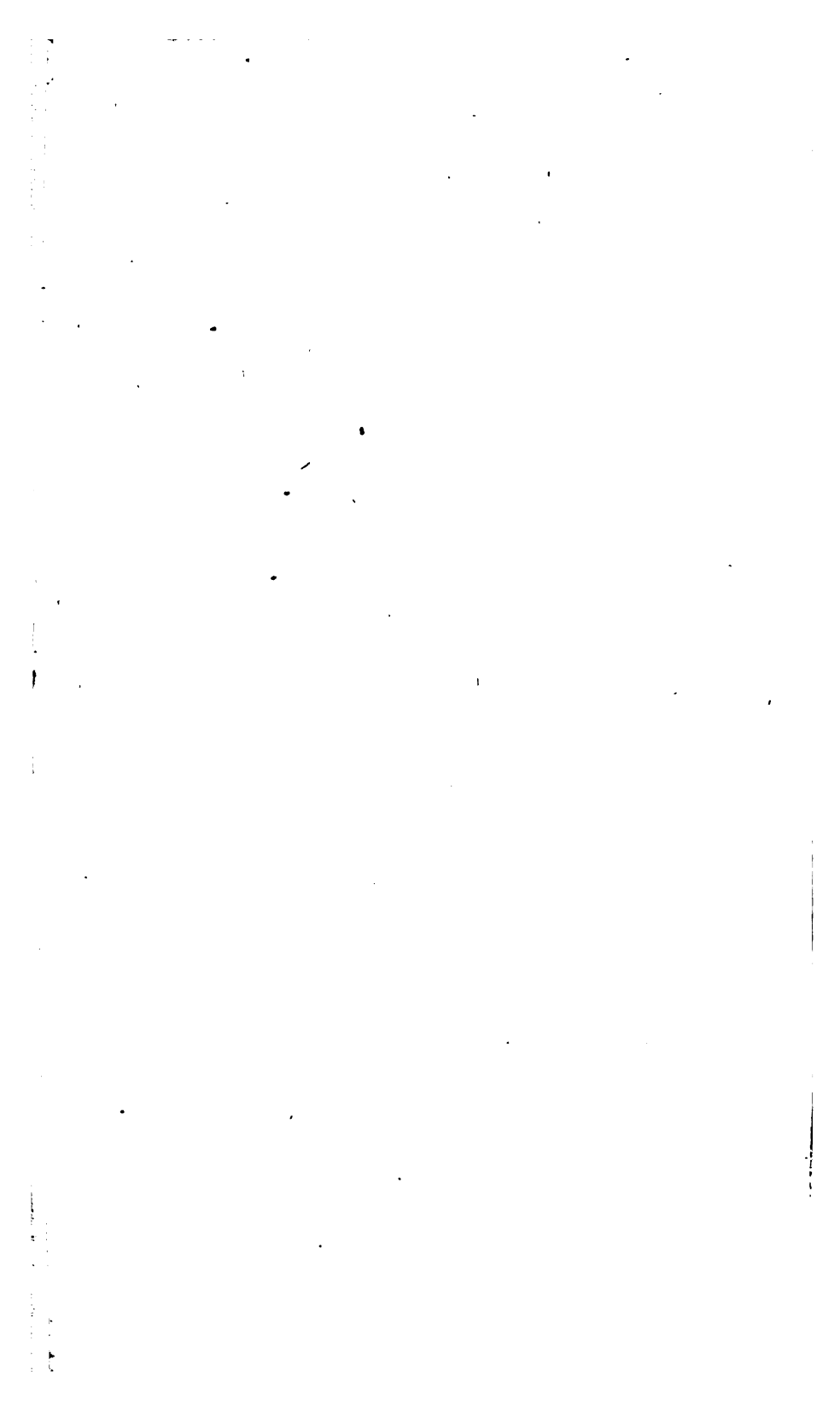
34 vant: — "vant (an í ét tegn — ordet er utydel.)" F, "vant" A, "vont" E, "voñt" I. skip hans: F, E ("fkip" hans [forkortet]); skipit A, I. flosi sagði vera: F ("fl". [prikken usikker] sagði v'a [meget utydel.]"); "en fl". sagði v'a" E; flosi s., at væri A; flosi ("f", at þat væri I. 35 gömlum ok feigum: F, A, I; "feig z gömlv" E (utydel., især det sidste ord). ok stje: F ("z ste [e meget utydeligt]"), A, E ("z ste"); ste flosi I. ljet: F ("let, snarere end lei"), A, I; "let stð" E. 37 þeira — -sonar: F ("þæ k'a solm. f. [solm. meget utydeligt]"); "þ'a k'a" E (utydel.); kára A, I. 38 ok (foran ragneiðr): F, A, E; mgl. I. ok (foran valgerðr): A; mgl. F, E, I. valgerðr: F ("valgðr [forsvundet]"), E ("valgðr"), I; "vagðr" A(I). 39 enn: F, A, I; mgl. E. 39-40 hildigunnar — þeir: F; "k'a z hildigun". i þ'r. E; hildigunnar A, I. 40 ok þórðr ok: F ("þorðr. [prikken usikker] z"), A; "þðr z" E; þórðr I. 41 flosa: A, I; brennuflösa F (feilskr bñv [z utydeligt] flösa), E ("bñv flösa [f og især o utydeligt]"). 41-42 ágætastr — hverr: F ("ágetastr [utydeligt er strengen over a, samt z] m hef' v'it ein [snarere end ein] hv'r"), A, E ("aa [i ét tegn] gætast: m hef' v'it ein hv'r"); einn hefir ágætastr maðr verit I. 42 lúku vjer þar: F ("lvkv v' þ'r"); "lvkvv ver þar nv" E; lýk ek þar A; lýkr þar nú I. 43 brennunjáls sögu: F ("b'nv nialf [f ligner meget et f] fagv [av i ét tegn]"), A; "b'ñv nialf saugu. z lýktast fl'a (ia utydel.) faga (begge a utydelige) se býnaz (y utydeligt, og de tre sidste bogstaver meget usikre). J guðs nafne (naf utydeligt) amen" E; "brñv nialf fagv. fl'ito líbro flt lavf (av i ét tegn) z gl'a x. añ." I.

X¹

43

This book is under no circumstances to be
taken from the Building

This book is under no circumstances to be
taken from the Building

[illegible]

